ORATORES
ATTICI

ET QUOS SIC VOCANT

SOPHISTÆ

OPERA ET STUDIO

GULIELMI STEPHANI DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCII

TOMUS DUODECIMUS

ÆSCHINES

LONDINI

EXCUDIT J. F. DOVE

(APUD QUEM ETIAM VENEUNT)

A. S. MDCCCXXVIII.

ÆSCHINIS

QUÆ EXSTANT OMNIA

INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS

VARIETATE LECTIONIS

CONTINUA INTERPRETATIONE LATINA

SCHOLIIS GRÆCIS

ANNOTATIONIBUS VARIORUM

H. WOLFII H. STEPHANI BRODÆI PALMERI
TAYLORI MARKLANDI JURINI BROOKII STOCKII AUGERI
ALIORUMQUE ET SUIS

ILLUSTRAVIT

GULIELMUS STEPHANUS DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCIUS

PRÆFIGUNTUR ADVERSARIA

NUNC PRIMUM PUBLICI JURIS FACTA

PETRI PAULI DOBREE

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES

NUPER PROFESSORIS REGII

LONDINI

PROSTANT APUD J. F. DOVE

A. S. MDCCCXXVIII.

PETRI PAULI DOBREE

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES

PROFESSORIS REGII

ADVERSARIA

AD ÆSCHINEM.

[Ad pag. et vers. edit. H. Stephan.]

In Timarchum.

[29] Habita Æschinis anno XLV. p. 7, 38.

1, 8. ἔνοχον. 2, 36. 3, 18. 8, 10. 17. 10, 37. 40. 11, 30. 13, 2. 26, 22.

2, 39. γενομένων δ' —.

3, 15. Lege, τίμημα ἐπιγραψάμενος (θάνατον)· οὗ δ' ἂν τὸ δ. καταψηφισθῇ, π. Scilicet ΘᾹΝΤΟ̄ e sequenti ὉΑ͂ΝΤῸ (sic enim Helmst.) absorptum est. Similis lex apud Dem. Mid. p. 529. ὅτου δ' ἂν καταγνῷ. Vel ἐὰν δέ του τὸ δικ. sed alterum melius.

3, 21. ὅτι [τοῦτο] πάντων. om. Helmst.

4, 40. Lege, τίνας δ' οὐκ ᾤετο δεῖν (δεῖν addunt mss. plerique) λέγειν; τοὺς αἰσχρῶς βεβιωκότας (addunt edd. mss. τούτους οὐκ ἐᾷ δημηγορεῖν, quæ ex margine venerunt, et sunt varia lectio, eaque vera, eorum quæ sequebantur post οἴκησιν, scil. τοῦτον οὐκ ἐᾷ λέγειν. τούτους mutaverunt in τοῦτον ob ἄν τις, sed rectum est plurale). καὶ ποῦ τοῦτο δηλοῖ; ΔΟΚΙΜΑCΙΑ — ΟἼΚΗCΙΝ. τούτους οὐκ ἐᾷ δημηγορεῖν.

5, 4. Suspicor, ἢ διὰ — ἐπαμῦναι, delenda esse.

[30] 5, 32. εἰσφερομένου, ἢ μὴ χωρὶς περὶ ἐκ.

5, 33. [ὅτι ἢ λοιδορεῖται].

5, 34. ἀνεστηκὼς, Brunck. ad Eccl. 293. probante Porsono.

5, 36. δραχμῶν εἰς ἕκ. Jurinus.

5, 40. ψηφιζομένων, Reisk. sic κληροῦ μὲν pro κληρουμένων Athen. I. p. 17. A.

5, pen. et 25, 14. [καὶ] (utrobique om. Ald. mss. addit Wolf.) καλοὶ καὶ κ. — καλοὶ μὲν (loco priore μόνου) κ.

8, 24. et 27, 9. 26. Ter ejiciendam suspicor glossam οἰκέτ. τῆς π. (Ulpian. ad Dem. F. L. p. 381. οἰκέτης Valck. Leptin. 506, 21. ὑπηρέτης. ineptit Ulpian. ad p. 313.) Per se bona locutio, Dem. Phænipp. 1049, 1. Habuit tamen Harpocrat. in δημόσιος.

11, 17. Recte ms. ἡδονάς τινας. Alterum ex superiore linea fluxit.

11, 37. Collatis v. ll. legebam, ὅταν οὑτοσὶ ἀναβῇ ἐπὶ τὸ βῆμα ἐν τῷ δήμῳ ἢ τῇ βουλῇ, ἐὰν — et ista, ὅτε ἐβούλευσε πέρυσιν post εἰρήκει 43. vel Πνυκὶ 44. ponebam.

15, ult. ὅτε δ' οὐ παρέδωκε.

17, 41. q. ὡς ἡδὺς ὢν ἀνὴρ, vel ὡς ἡδὺς ἁνὴρ, ut ὡς significet *nam*.

[31] 22, 9. ἐκ τούτων ἐξ ὧν αὐτὸν πρ. ms. Mead. τούτων, ἃ τὸν πρ. Duæ scil. lectiones: ἐκ τούτων ἃ τὸν (ἐξ ὧν) πρ. Sed ἐξ ὧν puto veram esse lectionem pro ἐκ τούτων ἃ, et leg. ἐπιτηδευμάτων; ἐξ ὧν τὸν π. cæteris deletis; eadem constructione Æsch. F. L. p. 43, 32. παρ' ὧν μὲν βοηθεῖς οὐκ ἀπολήψει χάριν. Vid. c. Ctes. p. 87, 12. 19.

22, 22. Dele καὶ σωφρονεστάτους.

22, 36. κειμένους (αὐτοὺς) ms. Helmst. l. αὐτὸς —, deinde ἐμίσει est schol. pro ἐδυσχέραινε.

23, 7. Lege ex l. 40. παντελῶς, ἂν ὁπωσοῦν ᾖ.

25, 36. q. ἐπώνυμον ἀρχήν.

26, 3. Lege, ταχύ γ' ἂν—ut Dem. c. Mid. p. 581, ult. c. Theocrin. 1326, 15. Lycurg. 166, 41, et sic Porsonus in adversariis mss.

26, 6—10. De Hippomenis fabula Diod. Sic. II. 550. Dio Chrys. I. 692. Vide autem an del. διὰ λιμὸν l. 9.

27, 5. ἀτυχημάτων recte Theon. p. 71. ed. Camerar. (ὦ ἄνδρες Ἀθ.—ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπων, Theon. ἀλλὰ ἀπ' ἀνθρ. edidit Heinsius p. 95.) Imitatio Homeri Odyss. A. 32—4. Ἐξ ἡμέων γάρ φησι ΚΑΚ' ἔμμεναι. Dio Chrys. XXXII. p. 690. αὐτοὶ δ' ὑπὸ μαστίγων ἠλαύνεσθε τῶν ἐν ταῖς τραγῳδίαις. Mox q. an transponenda, ἡγεῖσθαι ταῦτ' ἔστιν ἑκάστῳ ποιῶν· ταῦτα πληροῖ—. Huc alludit Lucian. de Morte Peregr. t. III. p. 355, 28. confer 352, 59. Cum nostro loco confer. Valck. Diatr. p. 185.

27, 10. οὐ γὰρ τὴν αἰσχ. Confer Dem. c. Aristocr. p. 658, 19.

27, 12. Isocr. Ep. 6. 15.

De Legatione sua.

[1] 21, 4. ὃς ἐτόλμησε etc. Dem. pp. 449—450.

28, 24. Vid. Dem. de Coron. p. 228, 15.

29, 1—7. Non exstat apud Dem. Nam vix huc trahas pp. 375—378. Cæterum Philocrates φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας, Æsch. Ctes. p. 65, 4. quæ explica ex p. 78, 15.

29, 4. ὅ, τι ἐὰν] ἂν H. St. Vid. Dem. Apatur. p. 904, 6.

29, 18—19. οἳ πλεῖστον — διήνεγκαν. Mirum ni hæc sunt delenda. Dem. de Cor. p. 269, 18. εἰ γὰρ Αἰακὸς ἢ Ῥαδάμανθυς ἢ Μίνως ἦν ὁ κατηγορῶν. Nil ad rem locus Æschinis F. L. p. 31, 20. ὡς ἂν Ἀριστείδης ὁ τοὺς φόρους etc.

29, 22. τῆς ἱερείας etc. Non exstat.

29, 30. οὕτω γὰρ ἂν om. Harl. ex l. 31. ortum.

30, 10. Στρατοκλῆς. q. Ἰατροκλῆς ex mss. et hic et l. 15. et 18.

30, 10. Στρομβίχου mss.

30, 39. φησὶν §. 22.

31, 3. πηγὰς λόγων ἀφθόνους. Tzetzes Chil. VI.

31, 5. Melius conjecisset Wolfius, ὁλοσχοινίνῳ βρόχῳ, vel ὁλοσχοίνων. Nescio an possis et ὁλοισχοινῷ. Vide ad Aristoph. Plut. 586. ὁλοσχοίνῳ βρόχῳ citat Tzetzes Chil. VI. 38. De α male præfixo, mea ad Orr. min. p. 37.

31, 13. 35, 14. Dem. 400, 5. etc. (vide 401, 5.)

31, 19. ἄπρατον recte. Confer p. 39, ult. μὴ καθαρεύοντα τῷ σώματι, μηδ' ὅθεν τὴν φωνὴν ἀφίησι. Q. in Timarch. ἄπρατον Tzetz. Chil. VI. 37. (p. 357. v. 142. Corp. Poet.)

31, 33. Ἀμύντου τε γὰρ malim. ET *Am.* ET *Alex. mortuis.* Vide infra ad p. 46, 9.

32, 21. Lege certissime κτίσεως, ut p. 43, 13. (Nulla v. l. notatur.) Vide tamen or. de Haloneso p. 83, 1. Phil. Epist. 164, 18.

[2] 32, 27. [καὶ] καθῆκεν εἰς ἡμᾶς. καὶ om. ed. Wolf.

32, 28. τὴν Ἀθηναίων per se optimum, ut p. 37, 33. Sed q. an huc irrepserint ex τὴν Ἀθ. πόλιν infra lin. 35.

32, 37. ὑπερβολάς τινας δυνάμεως—λόγων. Q. δυνάμεις deleto ὑπερβ. vid. l. 39. δυνάμεως om. Harl. An del. λόγων? δύναμις Demosth. p. 450, 11.

33, 36. Σίσυφος. Athen. XI. p. 500. C. ex palmaria Porsoni emendatione.

[3] 34, 39. οὐκ ἂν πολύ τι καταδεὴς εἴη. Malim εἶναι, scil. ἐδόκει.

34, ult. [καὶ] τῷ κ. σπείσασθαι [βούλομαι] Utramque vocem dele, hanc ex mss. Vide Taylori exempla.

35, 22. ἐναντίον φησὶ τῶν πρεσβ. Dem. p. 346, 2.

35, 28. Vel ὅτε ἐξεπέμφθησαν, vel τῆς αἱρ. delenda. Quin et τῶν πρεσβευσάντων. Tolerabilius hoc, si rescribas, τῶν μὲν γὰρ πρεσβειῶν ἃς —. NB. Leg. τῶν μὲν γὰρ, vel τῶν γὰρ πρ. οὓς μὲν —.

35, 36—7. [πρὸς τὴν βουλὴν] προσόδους. Videtur esse scholium, idque ineptum, vel saltem corruptum, ex l. 30. confictum.

35, 43. Ἀθηναίοις καὶ τοῖς συμμάχοις. forsan hic delenda, et Ἀθηναίοις inserendum post δεδόχθαι lin. 41.

37, 1. Marklandus, ἐπιψηφίσαι τοὺς προέδρους.

37, 14. καταχρήσασθέ μοι mss. q.—θέ με. Vid. Magist. v. διαχρῶμαι.

38, 8. πολεμεῖν προῃροῦντο, οὐ δυνάμενοι. Dem. de Symmoriis p. 188, 26. συγκαλοῦντες ὅτε οὐ πείσετε (sic l.) καὶ πολεμοῦντες ὅτε οὐ δυνήσεσθε. Eurip. Troad. 723.

[4] 38, 24. ἐπιτιμᾷς Dem. p. 343, 25.

39, 16. τῶν συμμαχιῶν recte Reisk. De more τοῦ συνεφάπτεσθαι, Musgr. ad Eur. Cyclop. 467.

39, 25. ὡς ἀπὸ τῶν ἱερῶν etc. Q. an exstet.

39, ult. συγγνώμην, εἰ κίναιδον—εἰ dant mss.

40, 2. Pro ψεῦδος ὂν malim ψευδόμενον (ψεῦδ°ομ̃, ψευδόμ̀), scil. αὐτόν. ψεῦδος Aristocr. p. 674, 15. Lept. 462, 13. Mid. 551, ult. Steph. I. 1106, ult. Pantæn. 974, 20. ψεῦδ°ον.

40, 15. ἀλλὰ καὶ Μουνυχ. Reisk. e mss. verba aut fortasse plura deesse conjiciens Quid si leg. ἀλλὰ καὶ μεσοῦντος μουνυχιῶνος?

40, 17. *παραναγν.* et *προσαναγν.* mss. hoc malim.

40, 30. Dem. p. 378, 9. Æschin. p. 46, 30.

40, 32. Q. an del. *καὶ* ante *μετὰ πολλῆς*, ut *ἀπαγγέλλων — πρὸς ὑμᾶς* sint *διὰ μέσου*.

41, 6. Lege, *οὔτε γὰρ*—Cæterum mentiri videtur. Vide Demosthenem p. 389, 15. Mox lin. 8. *ὧν ἀρτίως* Reisk. e Wolfii conj. C. Ctes. p. 86, 16. *ὧν ἐγὼ πυνθ.* Bern.

[5] 41, 21. *ἐκ Θράκης παρόντα.* Imo *οὔπω παρ.* (vide Dem. p. 394, 6.) Sed, cum ms. Helmst. det *ἐν Θράκῃ*, malim *ἐν Θράκῃ ἀπόντα.*

41, 29. *δοκείης ἂν* Ald. *δοκοίησαν* vel *δοκοίη ἂν* mss. Q. an transponendo *δοκήσειαν*. *δοκῆσαν* Eur. Suppl. 131. v. Markl. Heracl. 187. *δοκήσας* Rhes. 779. Aristoph. Ran. 1533.

41, 40. *ἐν τῷ ψηφίσματι* sensum pessundat, qui hic est: *si populus clare loquendum sibi putavisset, id fecisset in psephismate.* Quare hæc optime delet Marklandus, ex sequentibus orta.

42, 12. Lege, *ὅ, τι νομίζοι.*

42, 21. *ἀρξάμενος δὲ τοῦ πρῶτος λ.* Helmst.

42, 25. Lege, *ἐπανέγνω τὸ ψήφ.*

43, 20. *ἀπεφηνάμην ὅτι ἐμοὶ δοκεῖ.* Recte mss. *δοκοίη.*

43, ult. *τὰς Θήβας Βοιωτίας ἡγοίμην εἶναι, καὶ μὴ τὴν Βοιωτίαν Θήβας.* Pro *Βοιωτίας* 3 mss.—*ίαν*, ut recte Bekkerus (vide mss. ad Dem. Rhod. p. 198, 16.) Livius V. 44. "hæc omnia Galliam fieri." Sed Xenoph. Hellen. 4. 5. 1. *ὡς Ἄργους τῆς Κορίνθου ὄντος.* Intell. quasi esset *οὔσης*, *quum Corinthus facta esset Argivæ ditionis* (vide exempl. ad Matthiæ Gr. Gr.) Notanda autem inversio; usitatus esset ordo, *ὡς τῆς Κορίνθου Ἄργους ὄντος.* (Psephisma, ni fallor, habet locutionem hujusmodi, *ὡς Ἀργείων ὄντων τῶν Θηβαίων.*) Ibid. 4. 8. 15. q. an leg. *τὴν Κόρινθον δύνασθαι ὡς Ἄργος ἔχειν* cum Schneidero. Ibid. 4. 8. 34. *τὴν Κόρινθον Ἄργος ἐπεποίηντο.*

44, 11. *ἔγραψεν ἐπαινέσαι.* Hoc falsum videtur. Vide Dem. p. 350, 20. sqq. Phil. II. 72, ult. De Pace.

[6] 44, 23. Dem. 345, 3.

44, 24. Lege, ex ms. *ὑστέρᾳ αἰσθέσθαι*, ut mox l. 28. Supra p. 36, 40. *ὑστέρᾳ* lege, quamvis contra edd. et mss. Demosth. p. 345, 7. *προτέρᾳ τῶν ἐκκλ.* Reisk. e mss. Contra in Andocid. c. Alcib. p. 33, 1. *προτεραίᾳ* Piers. ad Mœr. p. 332. Valck. apud Sluiter. ad l. Thucyd. V. 46. init. *τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐκκλησίᾳ* qu.

44, 27. *[τῆς] εἰρήνης.*

45, 16. Lege, *οὐδὲ μικρὸν φροντίζειν*, sc. *δοκεῖ.*

45, 40. Malim, *τὰ Σπάρτῃ δεινὰ,—(τὰ) παρ' αὐτοῖς.* ms. addit *τά.* Dativus loci, ut *Μυκήναις* Eur. Phœn. 617. (611.) ubi v. Valck. p. 231.

46, 9. Q. *ὁρῶντά τ' αὐτῶν.* *tum—tum.* Vide supr. ad 31, 33.

46, 22. Lege, *ἤκμαζον μὲν—μὲν* est necessarium, ut mox l. 32. Demosth. de Pac. p. 61, 20. *'μὲν* ex mss. restitutum Æsch. Ctes. p. 54, 13.

46, 27. Malim, *συστρατευόντων.*

46, 36. Q. *κατέλευσαν.*

46, 37. *καὶ τοὺς Ἀμφικτύονας πρέσβεις.* Q. *τοὺς ἐπὶ τοὺς Ἀ.* vid. p. 40, 30. 32. 46, 29. 47, 3. Q. etiam an del. *καί.* *quos scil. ad Amph. legatos miseratis.*

[7] 46, 43. Malim partim cum Reiskio, *Βοιωτῶν καὶ Φωκέων οἱ φεύγοντες.* Mox p. 47, 2. *οἱ φεύγοντες Βοιωτῶν*, quod bene citat Reisk. sed idem pessime *Φωκεῖς.* *Exsules* Phocenses *populo* Phocensi opp. Demosth. p. 366.

47, 6. *Φάλαικος τύραννος.* Saltem *ὁ τύρ.* cum ms. Sed præstat *τύραννος* delere ex p. 46, 6. huc tractum pro glossa. Supra p. 42, 1. *Ἐπαμινώνδας στρατηγὸς*, et hoc delendum, *ὁ στρ.* ms. Dem. Aristocr. p. 661, 12. *δυναστὴς* vocatur Phayllus.

47, 13. *ἐτόλμησε δ' εἰπεῖν.* Dem. 416. sq.

47, 20. *διαβολὴ δ' ἀδελφόν ἐστι καὶ συκοφαντία.* R. P. not. mss. ad Timæi Lexicon.

47, 34. Q. *(ὀρθῶς) καὶ δικαίως.*

48, 4. *ἀγεννεῖς διατριβάς.* Dem. 414, 28.

48, 10. *Κνωσίωνι.* Athen. Tzetz.

48, 16. *εἰσεληλύθασι δικάσοντες*, Markland.

48, 12. *ἐτόλμησας δὲ κατὰ τῶν ἐμῶν κηδεστῶν εἰπεῖν.* Dem. 433, 15. seq. collato Harpocrat. v. *Κυρηβίων.*

48, 33—36. Vide c. Ctes. p. 67, 36—42.

49, 1. *γυναῖκα [καὶ] αἰχμ.* Delet R. ex præced. ortum.

49, 11. seqq. Vide Dem. p. 402. seq. Ubi aliter narratur.

49, 42. *συνῄδον γάρ.* Dem. 380, 16.

50, 3. *οὐδένα παρασχόμενος.* Imo testes advocat Dem. 381, 5.

50, 8. Ex diversis lectionibus eligo, *ἀνηλεής τις.*

50, 10. *εἰ πεπρεσβευκώς.* Dem. 345, 25.

50, 28. *τὸν καλὸν στ. ὠνόμασεν.* Dem. 375, 24.

[8] 51, 38. *ἐνεπέσαμεν.* Per. ō ms. Helmst. Vide Valck. ad Herodot. VIII. 68. p. 649—650. Notas ad Greg. Cor. de Dial. Ion. §. 72. Musgr. ad Eur. Troad. 293. Sturz. ad Maitt. p. 293.

51, 42. *εἶναι.* * * *Κἀνταῦθα*—Q. an lacuna.

51, 43. *ἄνθρωποι παρέγγραπτοι [γεγεννημένοι πολῖται καὶ] τὸ νοσοῦν.* Saltem debuerat *προστάται, σύμβουλοι*, etc. sed manif. schol.

52, 4. [καὶ] τὸ μὲν τῆς δ. Dele καὶ, et mox cum Brodæo lege πολέμοις, et πολέμων cum Dukero in Thucyd. V. 102. Cæterum sententiam, 'bello periclitari democratiam,' habet loco simillimo Isocr. de Pace §. 64.

52, 9. τῶν ὅλων λόγων κύριον. ὅλων deest Harl. Mead. μόνων ὅλως (sic notatur) Bern. Taylorus, τὸν τῶν λόγων μόνων κ. conferens p. 43, 36. De ὅλως confer Dion. Cassii 49. fin. et Plutarchi II. 165. A. tragicum cum Baxtero ad Horat. Epp. I. 6. 31. qui, si memini, e Xiphilin. citat.

52, 17. παρακαλῶ δὲ [καὶ ἱκετεύω σῶσαί με]—Hæc dele ad marginem olim adscripta, ut v. l. pro καὶ δέομαι σῶσαί με infra lin. 19.

52, 19. ὡς εἰς μνήμην εἶναι τ. ε. mss.

52, 25. Forsan interpungendum, συνεστηκώς. Αἰτῶ—σωτηρίαν, μετὰ π.

[9] 52, 32. ἐκινδύνευσε mss. C. Timarch. init. οὐδένα—οὔτ' ἐν εὐθύναις λυπήσας.

52, 35. συκοφάντῃ (καὶ) βαρβάρῳ lege.

Sept. 1824.

28, 18. Huc respicit Hermogenes p. 420. ed. Crisp. ut apud Taylor. ad Dem. p. 401, 15. Intellige autem non tantum p. 401—403. sed 384—6. (395, 23. seqq.) 407, 20. 412, 20. 429, 12.

29, 17. Omnino præferenda videtur lectio ἐμοῖς. quasi dicat, κακὸν ἐμὲ κἀκ κακῶν ἀποκαλῶν. Certe aliquid requiritur, quod *contemptum* ab accusatore Æschinem significet: ob seq. ἐκ μεταβολῆς.

30, 16. Dele, γενόμενος αἰχμάλωτος. Vide supra 10.

30, 35. Dem. 404, 11. Æsch. 35, 15.

30, 39. Dem. 344, 28.

30, 43. οὐκ ἐν τοιούτοις ἦμεν λόγοις. *Instead of watching one another we had trouble enough with Dem.* Ita fere Dem. F. L. p. 366, 25. ὥστε μὴ—εἶναι τὸν λόγον.

31,18. Ad Dem. 343, 25.

31, 26—32, 35. 34, 23. et 43. Dem. 420, 26.

34, 5. Defendi potest debilis oppositio, σῶσαι — θεάσασθαι, per exphemismum: sed potius suspicor excidisse clausulam, *aut absolvere [aut condemnare] poteritis*, ἱκανὰς εἰλ. ἀφορμὰς θεάσασθαι. Vide 37, 14.

34, 23. Ad 31, 26.

34, 42. Recte damnant μνημονικὸν, quod est lin. 38. et ibi quidem recte: vide p. 33, 33. 34,23. 42,40. Epitheton requiro, quale esset μουσικὸν—*accomplished—courteous—pleasing*—etc. (συμπιεῖν δεινὸς est συμποτικὸς, *convivial*; sed πιεῖν δεινὸς, *a hard drinker*.) hoc mallem p. 42, 40. nisi obstaret Plutarchus in Dem. t. 4. p. 719, 5. Reisk.

34, 43. Ad 31, 26.

35, 15. Ad 30, 35.

35, 19—38, 24. Ad Dem. 345, 6.

36, 1. ἀνάγνωθι—δόγμα forsan delenda, scil. v. l. συμμάχων pro συνέδρων p. 35, 39.

37, 10. Ad Dem. 369, 3. Cum toto hoc loco de Charete confer Dem. Ol. II. p. 26, 6. Phil. I. p. 46, 27.

37, 23. De Myoneso Photius v. Κωρυκαῖος.

37, 39. *Majores*. infra 46, 20. [51, 8.]

38, 20. Infra 47, 40.

40, 6. Dem. 387, 27.

41, 2. Dem. 396, 22.

41, 10. etc. Dem. 393, 11.

41, 15. Vide p. 79, 38.

42, 35. Dem. 414, 3. Infra c. Ctes. 64, 26.

42, 40. συμπιεῖν. Supra 34, 42. Hinc Plutarchus Dem. t. 4. p. 719, 5. ed. Reisk.

43, 42. etc. ad Demosth. 346, 10.

44, 1. Alex. Rhetor. π. ἀντιμεταθ. p. 586. Ald. δεῖ γὰρ τὰς Θήβας εἶναι Βοιωτίαν, οὐ τὴν Βοιωτίαν Θήβας.

44, 2—5. Dem. 347, 26.

44, 22. Infra 49, 37. Dem. 348, 26—349, 12.

44, 29. etc. Ad Dem. 352, 11.

45, 15. etc. Ad Dem. 363, 27.

45, 18. Ad Dem. 359, 3.

46, 29. Ad Dem. 378, 9.

46, 43. Dem. 366, 11.

47, 24. Dem. 405, 21.

47, 41. πρότερον. Nempe p. 38, 20.

48, 12. Dem. 433, 19.

48, 30. Ad Dem. 343, 25.

48, 32. Dem. p. 401, 9. etc. Æsch. 28, 18.

49, 37. Ad 44, 22.

49, 41. Ad Dem. 369, 3.

50, 20. Ostendit corruptelam Reiskius. Sensus videtur, *quid exspectandum ab inveterato proditore? vel quidnam documentum suæ malitiæ dare potest maximum proditor?*

51, 9. Ad Dem. 369, 3.

51, 41. μὴ μνησικακ. Infra p. 83, 38.

52, 9—10. Dem. 398, 17.

52, 37. Ad Dem. 369, 3.

Contra Ctesiphontem. Jul. 7. 1812.

De tempore quo acta causa p. 85, 11. et 43.

[1] 53, 6. Lege, ἰσχύσειν.

53, 6. ἐβουλόμην. Cum ἂν infra 69, 40.

54, 22—25. εὖ γὰρ ἴστε — τοῖς κειμένοις. Hæc dele, interpolata ex or. in Timarch. p. 1, 17. etc.

55, 8—9. Dele comma post πόῤῥωθεν, et pone post δήμου. Hoc vult Stephani nota. Videri possit Reisk., quum uncis includeret προσλαμβάνοντες, verba Stephani cepisse, quasi ille vocem ejiciendam suasisset.

55, 11. Dubitabam de πολὺ δέ τι, ut Aristoph. Vesp. 1271. Male, ni fallor.

55, 24. εἰ δή τις ἐστὶ μέτριος ἐπὶ τῶν— Om. ἐπὶ ms. ex [illegible], i. e. ἐστὶ, natum. Possis etiam cum Tayl. τις μ. ἐστι — Sed nil opus. v. c. Timarch. p. 8, 7.

[2] 55, 15. [ἐν τοῖς ἀγῶσιν] Nil ad rem 81, 8.

56, 3. καὶ λόγων [καὶ εὐθύνας] Dele ex p. 55, 26. 31. orta. Vide infra lin. 30. 44. p. 58, 17. Vid. Dem. c. Timoth. p. 1187, 25. 1189, 9.

56, 9. [οὐ προσδέχεσθε — ἀναιρήσειν· ἀλλ'] Q. an ex 82, 39.

56, 14. τὸν ἄφυκτον λόγον ὅν φησι Δ. recte vertit Taylorus, *ad eam rationem quam Dem. invictam esse ait*. Nos, *as he calls it*. Sed vide mss. ad Reiskii ind. Dem. in φάναι.

56, 20. ἐπὶ τῶν παραδόξων. Sic, ut videtur, omnes. Q. περὶ —.

56, 37. ὑποβάλοι Bern. recte id quidem, ut 56, 8. 57, 1. 6. 60, 25. 83, 34. et ult. Sed bene vulgata, ut Timarch. p. 7, 40. 12, 15. Dem. F. L. p. 355, 20. Androt. p. 594, 22. 596, 14. 600, 20. 23. 604, 5.

57, 15. 19. ἐπὶ τῶν θεωρικῶν.

57, 19—20. [ὅτι μεσοῦντα — ἀναγίνωσκε] Dele, collato Tayloro.

57, 25. ἐπὶ τὸ θεωρικόν. ἐπὶ τῷ ὀρύγματι, Dinarch. p. 98, 12. τοῦ ὀρύγματος, Lycurg. 165, 3. sed v. Tayl.

[3] 57, 26. Collato Marklando, lego, ἀποδεκτῶν, καὶ νεώριον (vel — α) καὶ σκευοθ. Philochorus Dionysii.

57, 38. ἑκάστης τῶν φυλῶν ἑλέσθαι.

57, ult. ὁ δὲ γενόμενος βραχύς. ὁ δέ γε νόμ[ο]ς Helmst. Erratur in Taylori nota vel Reiskii v. ll. ὁ δὲ νόμος marg. Ald. meæ.

58, 28. ἐν Πνυκὶ [τῇ ἐκκλησίᾳ] Pro schol. delet Taylorus, sed v. lin. 30. collato p. 83, 12. Γραφὴ ipsa ap. Dem. de Cor. p. 244, 3. Infra p. 71, 16. ἐν [τῇ ἐκκλησίᾳ] τῷ δήμῳ, idem Taylorus.

59, 30. μετὰ ψηφίσματος, et mox l. 36. 37. κἀκεῖνος μὲν — ἄνευ ψηφίσματος. Hæc omnia delenda. χάριν καταθέμενοι, Dem. de F. L. p. 416, 5.

[4] 59, 38. οὔτε λύσας ἐκεῖνον. Quære an hæc sint ponenda post θέατρον, lin. 39.

60, 5. Vide Tayl.

62, 1—2. [περιμεῖναι τὰς — Ἑλληνικοῦ συνεδρίου] Hæc omnia delenda puto, vel saltem tria ultima verba. Vix enim μετασχεῖν dixisset de Atheniensibus concilium convocantibus, sed de illis qui jam convocato se adjunxissent, ut p. 63, 33. Vide infra lin. 20. et 43. p. 63, 18. et vide an lin. 44. παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον ex 63, 20. orta sint. Priora, p. 61, ult. servo ob Demosth. de Cor. p. 232, 19.

62, 8—9. ἐπὶ τοὺς λογισμοὺς videtur esse scholium ad ἐρχόμεθα. περὶ εἰρήνης ξυγκαθῆσθαι Thucyd. V. 55. prop. init. τῆς βουλῆς περὶ τούτων καθημένης Dem. c. Mid. p. 522, 16. τοὺς ὑπὲρ τῶν νόμων καθημένους c. Theocrin. 1329, 18. οἱ — λόγοι περὶ ὁμοδούλου πρὸς δεσπότην καθημένου Plato Theætet. p. 161. 8. H. St.=387. Heindorf.

Deinde lego, κατὰ τῶν λογιουμένων (λογισμ, λογιεμ. sic εἰρημ pro εἰρήμ Phil. IV. p. 133, 16. vid. ad p. 57, ult.), ut p. 84, 27. ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας. Demosth. de Cor. p. 303, 20. ἧς μὲν οἴκοθεν ἥκετ' ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν. sed potius ista respicit l. 12.

62, 15. πρὶν ἀκούσῃ. Lege, πρὶν ἂν ἀκούσῃ, vel πρὶν ἀκοῦσαι.

[5] 62, 20. Cum Wolfio lege, πρέσβεις· αἴτιον δὲ —. Ista οὐκ ἀναμείναντα defendere queas ex p. 63, 16. τοῖς οὔπω παροῦσι. Sed merum est scholion, seu potius pars scholii, ad αἴτιον γεγονότα etc. Ductum erat scholion ex p. 62, 1. vel ex lin. 43. aut seqq.

62, 37. τῷ παρὰ τοῦ Φιλίππου, Wolfius, ut F. Leg. p. 35, 1.

62, 41. τοὺς πολλὰ multi mss. Lege, τοὺς τὰ πολλὰ — *in quos* ILLA *tam multa crimina congessisti*. ("illa tam multa" Cic. Phil. II. 27.)

63, 7. παρηγγέλλετο — ἡ στρατεία — et 66, 28. Q. ἀπηγγ.

63, 15. παρῶσιν [ὡς] οἱ. del mss. Putat Tayl. v. l. pro ἵνα. Q. si fuerit παρωσιν (ωσ' superscr.), i. e. v. l. παρῶσ'.

63, 39. Q. ὁμολογῶ ἐγὼ καὶ π. vid. F. Leg. p. 36, 7.

[6] 64, 4. Eur. Iphig. A. 818. ed. Gaisf. ubi nostrum confert Marklandus.

64, 18. σύνεδρος οὐκ ἐκάθητο. Vide Æsch. F. L. p. 39.

65, 1—2. οὐ γὰρ τὸν τ. — μετήλλαξε. Vel non scripsit, vel non debuit scribere. Delenda puto.

65, 14. Lege et interpunge, τοιαύτης δὴ — ταραχῆς, μετὰ — αὐτῷ ἤδη —.

65, 34—35. [ἀλλ' ὦ 'Αθ. — ἠγνοήκατε] Dele ex 73, 34. et 66, 34. orta.

66, 31. κωλύσαιτε Bern. ut mox lin. 36. προσδέξαιτο.

66, 43. Interpunge — νος ἀντὶ τούτων, εὐφ.

67, 4. τὰς συμμαχίας ποιεῖσθαι. *conditiones fœderis statuere.*

67, 6. εἰ [οἱ] καιροὶ, ut vult Reisk.

[7] 67, 40. [κλέπτων τὴν ἀκρόασιν καὶ] μιμ. Quid sit κλέπτειν τὴν ἀκρόασιν, satis liquet ex p. 58, 37. 82, 30. Nempe, ἑτέρων παρεμβολῇ λόγων εἰς λήθην τοῦ πράγματος τὸν ἀκροατὴν ἐμβαλεῖν. ut fere loquitur Æschines p. 83, 20. Uno verbo παράγειν dicit Demosth. Lept. p. 487, 9. et alibi (Lycurgus p. 152, 8.) Hoc autem est alienum ab eo qui verbis disertis mentitur. Dele igitur verba, quæ non comparent in loco simili, et quidem fortasse hinc interpolato, F. Leg. p. 48, 36. De κλέπτειν optime Budæus p. 727—9. Lysias c. Evandrum p. 175, 19. *audis eum de ipsa causa pauca dicturum*, ἐπισύροντα τὰ πράγματα καὶ διακλέπτοντα τῇ ἀπολογίᾳ τὴν κατηγορίαν, λέξειν δὲ ὡς etc.

68, 6. τὸν αὐτὸν Ἀθηναίοις φίλον καὶ ἐχθρὸν νομίζειν [εἶναι]· ἔπειτα — recte Taylorus. natum ex νομίζΕΙΝΕπειτα.

68, 23. Collato Reiskio lege, ἐλάχιστον (vel — τα) χαλκοῦ δέοιτο.

69, 15. τέκνα γονεῦσιν ἐοικότα. Hesiod. Op. et D. 235. 244.

69, 19. δέξαιντο αὐτοῖς — Male Marklandus αὐτῶν, quamvis cum mss. et quamvis αὐτῶν omnes p. 70, 38. Ibi quoque malim αὐτοῖς. Vide R. P. ad Hecub. 533.

[8] 69, 37. ἰδιώτου ἢ δυνάστου. ms. ἢ ἰδ. Deinde malim, ἢ δυνατοῦ. Sed verum puto, ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης, cæteris deletis. vide p. 76, 8. δυνάστης est *tyrannus*, Dem. Aristocr. p. 661, 12.

70, 4. πρὶν ἐξαράσασθαι, lege ex Harpocr. et Schol. (ἐξαρᾶσθαι Schol.) *Before* ONE *had consecrated*, vel *before* THEY etc. Vide Dawes. p. 270. (267.) Adde Homer. Iliad. A. 98. Eurip. Med. 184. Aristoph. Equit. 318.

70, 14. ἐξείργετε margo, ut p. 71, 1. Dem. c. Mid. p. 572, 12.

70, 35. Q. τῶν ἐπιτρεψόντων, et ἀσεβησόντων.

71, 21. προβούλευμα [εἰς τὴν ἐκκλησίαν] Dele ista ex sequentibus male retracta. et lin. 23. dele τὸ ante ψήφισμα cum ms.

[9] 71, 26. τοὺς εἰσαεὶ πυλαγοροῦντας. ms. ἀεὶ, ut lin. 31. supra p. 67, 3. Dem. Olynth. I. p. 11, 22. τὸ μὲν παρὸν ἀεὶ — Vide pro Rhod. 196, 22. ult. Megalop. 206, 2.

71, 39. αὐτοῖς vel αὐτῆς. Eodem modo ponitur αὐτὸς p. 70, 17. Dem. pro Rhod. p. 198, 13. Olynth. III. p. 35, 4. Aristocr. 636, 18. Timocr. 745, 11. Everg. et Mnes. 1155, 12. 16. 1158, 18. Plato Rep. III. 395. D. 5. Athenæus VI. 252. D. E. Plato Symp. p. 422, 16. Bekker. 200. A. H. St. ὁ ἔρως ἐκείνου, οὗ ἐστὶν ἔρως, ἐπιθυμεῖ αὐτοῦ. Theæt. p. 155. D. E. ἀνδρῶν — αὐτῶν. Vid. Heindorf. ad Gorg. p. 119. = 482. D. 1. Adde Rep. IV. 439. B. (302. Mass.) τοῦ τοξότου — αὐτοῦ. Andocides p. 17, 17. τοῖς — ἐπιθεμένοις — δοκῶ αὐτοῖς. Herodot. II. 10. τῶν γὰρ — ποταμῶν — οὐδεὶς αὐτῶν. I. 82. fin. μιν. Thucyd. IV. 93. p. 293, 64. τῷ δ' Ἱπποκράτει — ὡς αὐτῷ ἠγγ. (NB. Thucyd. VIII. 4. fin. αἷς εἴρητο ναυλοχεῖν αὐτάς.) Athenæus VIII. p. 342. B. τὸν Ὑπερίδην — αὐτὸν — errante Schweighæusero. αὐτὸς post ὃς, Thucyd. II. 74. p. 145, 45—6. ἐν ᾗ — αὐτήν. VI. 91. p. 437, 62. ὅπερ — καὶ μόνου αὐτοῦ. Thucyd. II. 72. p. 143, 87—90. ὅσοι — αὐτῶν ἕνεκα. Vide Lysiam p. 172, 8—12. (Andocides p. 17, 15. διὰ τί ποτε τοῖς --- ἐπιτεθεμένοις --- οὐκ ἔδοξα ---- αὐτοῖς;) Nunc puto bene se habere Stephani textum, et αὐτοῖς intelligendum, ταῖς αὐτῶν τύχαις. Sic ἐκεῖνα, i. e. τἀκείνων, Lept. p. 490, 20. ἐκείνῳ pro τοῖς ἐκείνου, Xenoph. Cyropæd. VI. 1. 50.

72, 13. Lege, τοὺς ἐπερησομένους. alioquin dicendum fuisset ἐπερομένους. Sed omnino vide Dem. c. Conon. p. 1263, 15.

72, 16. τῶν ἱερῶν ὄντων ms. ut infra 75, 12.

72, 35. De Lacedæmoniis obsidibus locus insignis Antiph. Athen. XV. 681. C. ubi l. ὁμηρεύουσ'.

73, 18—24. [στρατηγὸς] Θρασύβουλος. sic lin. 21. οὗτος Ἀρχίδημος. Deinde l. 23. [δημαγωγὸς] Ἀριστοφῶν, l. 24. [ῥήτωρ] Πύῤῥανδρος. Manifestas glossas dele, quas Reiskius vidit quidem importune in vulgatis collocari; sed interpunctione rem aggressus est, cum litura esset utendum.

[10] 74, 43. Lege cum Aldo, τοῦτο κήρυγμά τι, et mox ἑαυτῷ cum Helmst. Quod autem addi vult Reiskius, οἱονεὶ, passim ab Atticis supprimitur. Vide Porsonum ad Xenoph. p. 374. l. 2.

76, 20. Hyperidis celebre ψήφισμα post res Chæroneas. Longinus XV. Plutarchus II. 849. A. (Male Demadi tribuit St. Croix Hist. Alex. p. 51. e Demetr. de Elocut. §. 301.) Pseudo-Dem. Aristog. II. p. 803, 27. Lycurg. 153, 29. Sed Dinarch. in Demosth. p. 100, 13.

76, 22. Aldus et plerique mss. αὐτὸς pro αὖ, quod cum habeat Mor. et ut videtur Helmst. ex MSS. probabile est hausisse Stephanum. Lego, πάλιν αὖ τερατευόμενος, ἱερὰ μὲν ἱδρύσατ' [αὐτὸς] Παυσανίου, εἰς αἰτίαν δὲ εὐαγγελίων θυσίας —. αὐτὸς scil. ab ΑΥΤο absorptum, deinde ex margine alienum locum occupavit. De αὐτὸς me vide ad Phil. II. p. 72. [In nominativ. Æsch. Agam. 836. Aristoph. Plut. 295. 314. collato Suid. v. Ἀρίστυλλος, Lysistr. 231. Menander Athen. XII. 549. C. In dativ. Dem. Bœot. II. p. 1013, ult. Q. an del. ὡς, Plat. Protag. p. 315. D. Adde Brunck. ad Aristoph. Plut. 583.]

77, 28. ταῦτα δὲ τίνος ἐστὶν Ald. τιν' Tayl. Eur. Ion. 228. Electr. 417. Iph. A. 1138. ed. Gaisf. Demosth. c. Aphob. I. p. 823, 7. Symmor. 186, 27. Megalop. 206,

7. (vid. ad F. L. p. 47.) Aristocr. 628, 10. Conon. 1261, 9. τίνα ποτ' ἐστὶν Reisk. e ms. Soph. Phil. 1406. malim προσαφ. junctim.

78, 6. Lege, (καὶ) εὐγνώμονα καὶ δ. ut Dem. de Cor. p. 285, 18. et passim. Me vide ad Dem. F. L. p. 399.

78, 35. ἤδη ποτέ. Dem. Aristocr. p. 638, 10. 653, 25. Aristoph. Nub. 345. Ran. 962. (sive Eur. Hippol. .) Menander Athen. X. 446. D. Porson. Adverss. p. 146.

79, 37—8. Timarchea p. 4, 23.

80, 10. De ἦν pro ἦσαν Porson. ad Xenoph. p. 49, 1. Hesiod. Opp. et D. 150. Epicharm. Athen. VII. 286. C. Idem ibid. II. 65. B.

[11] 81, 28. εἰ μίαν μόνον συλλαβὴν— Sic p. 89, 36. Solon Plutarchi I. p. 86. B. μίαν μόνην 73, 32. εἷς μόνος Iph. T. 50. ex em. R. P. Aristoph. Ran. 1201. ed. Br. Plut. 949. 1054. Equit. 140. Soph. Œd. T. 62. 1280. (v. R. P. Adv. p. 261.) Athenæi VIII. 344. D. Lycurg. p. 156, 21. De μόνος et μόνον, Megalop. p. 204. 206. Rhod. p. 197. F. L. p. 425. De πρῶτον ad Leptin. p. 492. τριάκοντα ἡμέρας μόνας, Ol. I. p. 16, 28. δέκα μόνας Lept. 481, 5.

81, 30. ὥσπερ ἐπῳδὴν — Q. an leg. ὡσπερεὶ ᾠδὴν —.

81, 33. V. Timarch. p. 25, 6—7. et 24—31.

82, 2. [γράψαντά τι παρὰ τοὺς νόμους στεφανοῦν] ἕνα τῶν — Dele ista, στεφανοῦν auctoritate MSti, cætera ex l. 6. male retracta. Deinde malim, εἷς τῶν συγ. αὐτῷ, sc. Thrasybulo, vel etiam εἷς ὢν τῶν σ. Sic Phil. III. p. 113, 4. οὐχ ὑμῖν παρ' ἐκείνου τὴν εἰρήνην [ἄγειν] λέγει. om. Aug. 2. et ed. Felic. De Coron. 236, 8. ἔξειν om. 6 mss. πράττειν αἴτιος pro παραίτιος de Cor. 256, 28. Ibid. 303, 18. ὑπολαμβάνων. p. 307, 17. γέγονε. 312, 5. 7. ἐξετάζειν. Omnia om. mss. p. 244, 11. γράψαι om. 2 mss. vid. 245, 1. F. Leg. p. 404, 22. (ὁρῶντας v. l. Rhod. 191, 5.) Æsch. F. Leg. p. 34, ult. βούλομαι. Dem. F. L. p. 356, 26. ἔδει. p. 351, 27. ἀκούειν συνέβη mss. sic et 441, 22. F. L. 448, 14. ἐπεὶ [εἰ] δ. κ. ἴσην [ἑώρων] om. 3 primæ. Aristocr. 639, 9. κελεύει margo. — Totum locum ita scriptum mallem: Θρασύβουλον τὸν Στειριᾶ, ἐκεῖνον τὸν ἀπὸ Φυλῆς, καὶ εἶλε, — φεύγοντας κατήγαγεν, οὕτω νῦν μένοντας ἐξελαύνειν, γράφοντα παρὰ τοὺς νόμους. In Dem. F. L. p. 431. emendabam, quantum memini, Θρασυβούλου ἐκείνου, τοῦ ἀπὸ Φ. κ. Scio defendi posse vulgatam, quasi duplici antitheto utatur. παρὰ τ. νόμους συγκατελ. in protasi, ἐξελ. π. τ. νόμους in apodosi. Sed verum puto quod supra posui. Imo valde dubito annon delenda etiam γραφ. π. τ. νόμους in fine.

82, 44. ἐγὼ δὲ πῶς κατηγόρηκα; ὧδέ πως, Reisk. Nil opus. οὕτως subdit Demosth. F. L. p. 444, 10. omittit ibid. p. - - - -

[12] 83, 16. οὐδὲν ἀνάξιος 2 mss. Lege, οὐδ' ἀνάξιος.

83, 25. [λόγους] περιίστασθαι. Plinii citatio aperte mendosa.

83, ult. Malim, περιγράψετε — πολιτείας; (deleto scil. εἰ, quod intrusit Reisk.) Demosth. Mid. p. 523, 29. μὴ — ἀνέλητε· ὅτι τούτῳ πολέμῳ, διὰ τοῦτό μ' ἀναιρήσετε;

84, 7. ὁ δὲ ἀγὼν οὐκ ἀτίμητος; nonne est ἀτίμητος? Imo vide p. 82, 13—18. Vide Dem. Mid. 523, 1. 543, 17. Aristocr. 656, 28. De τίμημα, or. I. in Aristog. 796, 10. Aphob. I. p. 834, 8. Pantænet. 978, 12. Callicl. 1278, 27. 1279, 21.

85, 3. Malim, οὔτ' (ἂν) —.

85, 14. Vide p. 64, 36.

85, 25. χρόνων ἐγγεγ. forsan transponenda post ἐξηλέγχου.

85, 31. Recte interpretatur Reisk. Q. an leg. ἢ ὦ Ἀθ.

85, 38. Interpungo, διεστρέβλωσας, τῇ σ. χ. γράψας — et mox lin. 41. malim, τὸν αὐτὸν ἀπέκτεινας. vid. p. 55, 14—16. vel τοῦτον τὸν αὐτὸν, ut p. 88, 2. Dem. pro Rhodiis p. 191, 28. τὸν αὐτὸν ἄνδρα τοῦτον.

86, 19. Malim, τὴν ἐμὴν λόγων ἐμ.

86, 27. Citat Tzetz. Chil. VI.

[13] 86, 29. [τὸ] λοιπὸν οὐδέν ἐστι. Dele τὸ, ut Timarch. p. 15, 4. Sed Dio Cass. XLVI. 305, A. ἃ εἴ τις ἀφέλοι τῶν σῶν λόγων, τὸ λοιπὸν οὐδέν ἐστι. Xenoph. Anabas. IV. 7. 6. Quare retine τό.

87, 11. ὁ μὲν ὅρκος. Hesiod. Opp. et D. 219. Totus autem locus adumbratus videtur ex Dem. F. Leg. p. 309.

87, 12. δι' αὐτὸν (sc. τὸν ὅρκον) γάρ, οἶμαι, γέγονε τὸ ἁμάρτημα. Videndum an hæc sint Christiani cujusdam scholion, respicientis Paulum ad Rom. VII, 7. 8. vel 1 Cor. XV, 56. Simile suspicor de Æschyl. Theb. 601. ed. Paris. Cæterum confer Demosth. F. L. p. 415, 25. 409, 20.

87, 14. Ista οὐ σωφρονοῦντες mirum ni sunt scholium ad παρακινδυνεύειν. Sed nexum loci non video. Etiam ista l. 23. οὐχ ὑφ' etc. abruptiora. Vide altera msta.

87, 31. τὰς δ. ταφὰς ἀνελόντα. *publicas exsequias sustulit.* ἀναιρεῖν p. 81, 19. 82, 39. Dem. in Steph. I. p. 1117, 25. Sepulcra convulsa sunt ad muros instaurandos, Lycurg. p. 153, 25.

88, 14—15. Reisk. τολμήσει — ἐγκωμιάζειν.

88, 33. Dele οὐ ante δώσετε, et pone interrogationis signum post ἔλιπε. οὐ delendum esse liquet ex καὶ πρότερον, quod est objicientis, ut καὶ τίς Dem. F. L. p. 413, 12. vid. R. P. ad Phœn. 1373. Leptin. 482, 13. Mid. 546, 25. 585, 18. Aristocr. 661, 14. Timocr. 718, 15. 731, 17. 19. 741, 14. 764, 6. Bœot. I. 997, 9.

26. Dinarch. c. Dem. p. 98, 17. 99, 1. et 9. Eundem in Aristog. p. 106, 5. 107, 1. Lycurg. p. 152, 23. 168, 22.

88, 34. Demosthenes τὴν τάξιν ἔλιπε. 76, 15. 74, 36. cf. 78, 41. 75, 13. 39. 79, 36. 89, 38. οὐχ ὅσοι τὴν τάξιν ἔλιπον ἐν Χαιρωνείᾳ τῶν πολεμίων ἐπιόντων, 80, 41. Dinarch. in Dem. 91, 34. 99, 20. 101, 31. 37. Insignis locus Lycurgi p. 157, 28. ubi vide et p. 169, 2. Dem. c. Bœot. I. p. 999, 12. Dem. ἀστράτευτος Æsch. 74, 36. Demosthenis δειλία, Æschines p. 65, 15. 77, 8. 78, 38. 88, 34. 84, 31. Confer 77, 32—5. ἀνανδρία 76, 28. Hosti nunquam ἀντιβλέψας 75, 9. Olim ἐγράφη λιποταξίου 48, 1. προδόντα 88, 40.

89, 4. ὥσπερ Κτησιφῶν delenda puto.

[14] 89, 37. αἴτιος ὃς Reisk.

89, 38. Demosth. ἀπέδρα ἐκ τῆς πόλεως. Dinarch. Dem. p. 100. τὴν ἐκ τῆς πόλεως (τάξιν ἔλιπε), Æsch. p. 76, 16. q. Andrum, Co, Trœzena, Epidaur. Lycurg. p. 153, 16. ἀποδρὰς ἐκ τῶν κινδύνων 86, 9.

90, 6. συγκυνήγεται. v. Aristoph. Eq. 1379.

Contra Ctesiphontem.

[51] 54, 17. Pseud. Demosth. p. 797, 15.

54, 22. Ex Timarch. p. 1, 17. intrusa putabam olim: neque pœnitet. — Nexus: *nil ex Rep. superest, nisi αἱ γραφαὶ τῶν παρανόμων; harum ∴ judex est arbiter summæ reipublicæ; ∴ de sua ipsius libertate sententiam laturus est.* Satis est subjicere v. 29. *salvis legibus, salvam esse democratiam;* neque opus est, ut tam pædagogice disseratur. Quod autem infra p. 81, 17—83, 28. hæc quæstio de παραγραφαῖς accurate pertractetur, recte id fit; cum hoc loco confer p. 82, 10. et 87, 10. Obiter moneo, si hoc oraculum de 3 reipublicæ formis omnino editurus erat Æschines, potius ibi inseruisset.

55, 10. Confer Steph. et Tayl.

55, 21. προκατειληφότος. *provided against.* ut p. 63, 34. *securing before hand.*

55, 32. Excidit, ni fallor, clausula, *Quare, si exemplis se tueatur, interrogate, num in decretis quæ citat, scriptum fuerit, " Postquam etc." nam si ita est, nihil ad Ctesiphontem.*

55, 37. [τὰ δ' ἄλλα—ψήφισμα] Vide mss.

56, 14. ὅν φησι. *as he calls it.*

56, 16. μνᾶς ἑκατόν. Imo 3. talenta, si fides psephism. apud Dem.

56, 32. An sensus? *Non solum coram se, sed etiam alibi* (an, ὃ ἄν τις ἐξ. exspectares potius, ὅπου ἄν—), *modestos servant; vestri oratores ante vestros oculos licentiæ suæ indulgent.* Sed deesse quædam puto.

56, 37. πράξεις. An, *pecuniæ exactionem?* TO COLLECT THE REVENUE.

57, 12. Eurip. Orest. 477. (480. P.) τῶν νόμων γε μὴ πρότερον εἶναι θέλειν. Vide et Bacch. 312. 846—8. (ed. Matth.)

[56] 57, 40. An, τῶν ἔργων τῶν περὶ τὰ τ.

59, 12. ἐπιγράψαντας νομοθέτας. An, —ταις? Vide Dem. F. Leg. p. 399, 15.

59, 25. ὑποκηρυξάμενοι. *giving notice by the public crier.* ὑπο valet fere προ.

59, ult. An eadem lex Dem. p. 267.?

61, 13. ψέγεσθαι. Suspectum. Exspectares, ἀτιμοῦσθαι, ὑπερορίζεσθαι (72, 24.), vel saltem δίκην δοῦναι.

62, 2. Dele, μετὰ Ἑ. συνεδρίου. quod addiderunt ob syntaxim, jungentes scilicet παρακαλοῦντες μετασχεῖν cum Wolfio: male, ut docet Reisk. ex 62, 44. 63, 21. Quin ista omnia, περιμεῖναι — συνεδρίου, delenda videntur. Ita interpolarunt 62, 20. Infra quoque 63, 36. μετὰ κ. συνεδρίου dele.

62, 9. Mirum ni, κατὰ τῶν λογιουμένων.

62, 20. Forsan, cæteris om. Φ. καὶ τοὺς πρέσβεις, αἴτιον δὲ —.

63, 17. τῶν πρὸς Φ. [πρέσβεων] Bekker.

[55] 64, 15. An, Φιλ. ψήφισμά τι?

64, 23. ἀλλ' ἔδωκε.

64, 31. μέχρις Εὐρίπου καὶ τῆς Χαλκίδος schol. Dem. F. L. p. 414, 3. ex hoc loco, ut videtur. Cæterum inde supra p. 42, 36.

64, 40. An, παρῴνει?

64, 42. καὶ πονηρὸς πατὴρ — (vel ὁ γ. μ. πατὴρ καὶ πονηρὸς) mox dele, οὐδέ γε ἰδίᾳ — χρηστός. Vel sine istis satis habemus verborum. Imo etiam πονηρὸς delendum, quod ex l. 44. ortum, postquam semel interpolatus esset locus. Legendum, ὁ γὰρ μισότεκνος πατὴρ οὐκ ἄν ποτε — ἀλλοτρίους, οὐδ' ὅστις ἦν φαῦλος, οὐδέποτ' ἦν ἐν Μακεδονίᾳ καλὸς κἀγ. Ultima, οὐ γὰρ τὸν etc. mallem non scriptas, sed delere non audeo. Redundantiam non plane fugit Æschines, p. 72, 38. ἡ κοινὴ καταφυγή, deinde πρὸς ἣν ἀφίκοντο.

65, 2. ἐπὶ τὴν μεταβ. etc. Hæc suspecta.

68, 10. τὸν κόμπον, καὶ τὰς τριήρεις, καὶ τὴν ἀλαζ. Ordo suspectus.

68, 23. Miror neminem conjecisse ἐλαστοῦ, *hammered.* Ipse repudio. Potest ἐλάχιστα vel ἐλάχιστον verum esse, et οὐδὲν delendum; potest etiam ἐλ. natum esse ex χαλκοῦ.

69, 4. Σόλωνος εἰπόντος τὴν γνώμην, ἐπιστρ. Cætera sunt e glossa. Ne ista quidem p. 90, 18. ἄνδρα φιλόσοφον καὶ νομοθέτην ἀγαθὸν, ab Æschine scribi potuerunt, post τὸν καλλίστοις etc. [Prorsus ita p. 73, 18. οὗτος στρατηγὸς, 22. ῥήτωρ οὗτος, 23. δημαγωγὸς, 24. ῥήτωρ. de quibus monuit aliquis; ni fallor, Ruhnkenius.]

70, 19. Recte Bekk. περὶ — Vide 68, 39.

71, 23. ἤδη [ἐπ. τ. ἑ.] ἀπελ. Scholion ad τῶν πολλῶν etc. mox. Nisi contra statuas, priora servanda, delenda superiora.

71, 34. Dem. Ol. III. p. 29, 17.

71, 40. An, Παῤῥάσιον?

[57] 72, 10. ὑπὸ Θ. σωζ. Ad Olynth. II. init. Vide ad Dem. F. L. p. 436, 21.

72, 32. *plorasset opinor*, qui Thebas δικαίως excisas effutivisset. Lego, εἰ καὶ περὶ τῶν ὅλων οὐκ ὀρθῶς —. Atque οὐκ mss. ut videtur. — Miror ista, fateor, p. 90, 30. μετὰ τῶν βαρβάρων τοῖς Ἕλλησιν (Macedonibus) ἀντιπράττειν, quomodo ausus sit eloqui Æschines. (NB. Ista non vindicabunt Pseudo-Lysiæ ineptias p. 196, 6. seqq.)

74, 10. Cicero Milon. 28. "Nescio, quomodo jam induruerat et percalluerat civitatis incredibilis patientia."

76, 10. Vide an huc ref. 84, 5.

77, 8. Vide ad Dem. Phil. I. p. 50, 26.

77, 28. Suspicari possis, πρῶτον (πρώκτον) esse glossam ad στενὰ, eamque falsam.

77, 44. etc. ὁ δημοτικός. *Ejus majores nullas unquam simultates cum τῷ δήμῳ habuisse debent.* Similia, ni fallor, Lysias in præclaris istis de δημοτικοῖς et ὀλιγαρχικοῖς.

79, 38. ἐπωνυμίαν. Vide p. 41, 15.

80, 2. Lego, mss. juvantibus, οἳ πολὺν ὑπομείναντες πόνον καὶ μ. κ.

81, 18. etc. Demosth. Timocr. 748, 8.

81, 23. τί γὰρ ὁσιώτερον — πράττοντος; Quantocyus ista hinc exturba. Loci nexus est, *olim actiones* παρανόμων *re, non solum nomine, exercebantur;* et in illis de ipso παρανόμῳ quærebatur. Vide an ista, τί γὰρ etc. ponenda sint post τετίμηται, p. 82, 12. — Nunc quæro, annon paucula quædam exciderint, qualia essent, τὸ ἔργον, καὶ πικρότατα ἐδίκαζον οἱ τότε, εἰκότως, τί γὰρ —.

82, 1. ἐγράψατο. Vide Taylor. Vit. Lysiæ, Reisk. t. 6. p. 146.

82, 43. etc. Respicit Dem. de Coron. init.

[59] 83, 25. ἔξω τοῦ παρανόμου [λόγους] Ex vicinis.

83, 29. Confer λῃστὴν 89, 40. Dem. Phil. III. p. 116, 19.

83, 37. μὴ μνησικ. Supra 51, 41.

83, 42. θεοὺς καινούς. Eur. Med. 493. ed. Pors.

83, 44. Dele εἰ, et interroga post πολιτείας. mss. priora p. 12.

84, 5. Ad 76, 16.

84, 7. Recte, ut puto, Heraldus: una quæstio est, οὐχ ὁ μὲν — ἀγωνίζει; Expl. ex p. 82, 15. Non atrox pœna lege definitur, sed in τῇ τιμήσει mulctam irrogabunt judices quantam illis videbitur. (Levem illam futuram innuit.) Quare istas tragœdias, in prima saltem oratione, missas fac. Omnino confer Dem. Aphob. I. p. 834, 26. allatum a Valesio. In Midian. p. 543, 16. scomma est παρὰ προσδοκίαν.

[61] 84, 23. οὐ κεφαλὴν ἀλλὰ πρόσοδον. Eurip. Alcest. οὐ βίος ἀληθῶς ὁ βίος ἀλλὰ συμφορά. Ovid. Ep. Med. 5. "quicquid ab illo Produxi vitæ tempore, pœna fuit." (pœna, non vita.) Strato Athenæi IX. 382. C. Σφίγγ' ἄῤῥεν', οὐ μάγειρον. Menander ibid. IV. 166. Κτήσιππος οὐκ ἄνθρωπος. [Parechosis in Æsch. p. 86, 18. οὐ κηλεῖσθαι — ἀλλ' ἀπόλλυσθαι.] Dem. Leptin. 470, 14. οὐχὶ τὴν ἀτέλειαν — ἀλλὰ τὸ πιστεύειν ἡμῖν. Æsch. p. 84, 4. οὐκ οἰκεῖς, ἀλλ' ἐξορμεῖς. Similia passim. Dem. F. L. p. 399, 23. οὐ χρόνους ἀλλὰ πράγματα.

85, 31. Malim, ἢ ὥπερ 'Αθ.

86, 8. Putabam transponendum, θωπεῦσαι δύναιτο, τοὺς δ' εὖ φ. — συμβουλεύειν. Sed dubito an voluerit antitheton elaborare. Mox cum Marklando suspicor quædam excidisse.

87, 14. An excidit, ἀλλ' εὐτυχοῦντες, vel simile? Arist. Nub. . Eupolis - - - - Supra p. 72, 10. Nisi delendum sit οὐ παραφρονοῦντες. Sed locus est valde obscurus. Nam si hoc vult orator, cur non hoc ordine utitur, παρακ. κατορθ.? Sane ut nunc stat textus, intelligas cum Reiskio, *our luck only serves to make us rash.*

87, 17. τὸ δημόσιον suspectum, præsertim mox sequente δῆμον. Potius exspectares *tempora*. δαιμόνιον cogitabam, sed displicet.

[63] 87, 27. Possis, Δημοσθένης στεφανοῦσθαι, ex de Coron. p. 325, 4. sed ista non tam minute examinanda.

88, 5. Supra 73, 33. nisi forte ibi delenda sint, ὁ δ' εἰσάγων — ἀλλ' οὐ Δημοσθένης.

89, 31. Fere, opinor, ut nos diceremus, *You sit like so many creditors at a bankrupt meeting, glad to walk off with so much in the pound.* Comparat scilicet lucellum quod ex ecclesia et judiciis percipiebat vulgus, quum interea pessum iret summa respublica, cum pusilla parte sortis, quam, quum decoxisset debitor, recuperabant creditores.

[65] 90, 8. κυνηγετῶν. Confer Arist. Eq. prop. fin.

90, 10. Post διαγεγένηται exciderunt plura de studiis Dem. postquam excessisset ex ephebis.

90, 17. Vide hic p. 49. Paulo tolerabiliora, δημοκρατίαν, σωφρόνως ὥσπερ προσῆκεν ἄνδρα φ. καὶ ν. ἀγαθὸν, δεόμενον. Sed sententiam meam non muto. Valde dubito an tum temporis *philosophos* (sed vide de φιλοσ. ad Reisk. Ind. Dem.) ita laudaturus esset aliquis apud judices e plebe.

Aug. 21, 1824.

Relegi Octob. - - - - 1824.

54, 8. οὐκ ἐκ τοῦ δικαιοτάτου τρόπου. Lege, δικαίου.

55, 10. Dele ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν ἀρχῶν, et mox lin. 13. ἐκ τῶν δικαστηρίων, postremo lin. 15. ἐν τοῖς ἀγῶσιν (sed vide p. 89, 2.) Hoc ultimum ne fiebat quidem, certe per leges non licebat, si qua fides Æschini; priora vero e vicinis orta. lin. 12. malim, πολλοὶ δὲ —. Ne lin. 18. quidem puto ab Æschine esse οἱ δικασταί. — ἐν τ. εὐ. τῶν ἀρχῶν. Vide an his servatis legendum sit κρίσεις pro εὐθύνας superiore versu; nempe ut vulgata ibi orta sit e lin. 27.

55, 25. προσεγγράφουσι πρὸς τὰ ψηφίσματα. Sensus, *decreto inserunt*, qui, vereor, ut e verbis oriatur. Malim, προσγράφουσι, deletis πρ. τὰ ψ. ἐγγράφειν, *to inrol, record, register*, etc. p. 60, 39. 64, 15.

55, 41. Vertendum puto, *having included all magistracies elected by the people's vote, under the term χ. ἀρ. he goes on to another class of magistrates, " and the superintendants etc."* Vide p. 58, 5.

56, 22. τὰ γέρα, *their fees*, minime damno; sed vide an ἱερὰ —.

56, 37. ἀρχὴν ὑπεύθυνον. Non cohæret cum seq. ὅτι ἦρξα, quod deberet potius esse ὅτι ἄρχω. Ortam puto vulg. ex p. 58. 15. (cum quo loco confer 55, 32. 57, 13. 31.) et legendum ἀρχῆς ὑπ. vel forsan ἀρχὴν omnino tollendum; vide p. 55. sæpe. ὑπ. cum gen. p. 56, 17. ὑπ. ἀρχῆς p. 57, 29.

57, 10. Lege, ἐκ τῶν τῆς πολ. ut 58, 3. nisi mavis, ἐκ τῆς διοικήσεως ex 58, 14. de quo vide mox.

58, 14. Dele, ὃ ἐκ — τάλαντα. Alioqui addendum foret, *alia vero lex jubet omnes, qui pecunias publicas in manibus habeant, rationes reddere*. Nam in hac brevi et quasi syllogistica conclusione, enuntiandæ sunt ipsæ propositiones, non earum probationes. Sumpsit interpolator e p. 57, 10.

58, 16. Malim, οὐδὲ προσθεὶς — *ne — quidem*.

68, 7. περὶ ἁπάντων. An latet participium?

71, 8. Κόττυφος ὁ τὰς γνώμας ἐπιψηφίζων. Infra lin. 40. Κόττυφον τὸν Φαρσάλιον, τὸν τότε τὰς γνώμας ἐπιψηφίζοντα. Vide an priore loco delendum Κόττυφος, et vertendum, *magistratus qui* etc.

71, 30. σαφέστερον καὶ πικρότερον [σύγγραμμα] γράφει. Saltem γράμμα. Sed dele vocem, et sume σαφ. et πικρ. adverbialiter.

72, 34. περὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ κατάληψιν. Valde suspicor scholion esse ad voces, ἐξ ἀρχῆς.

74, 31. οὕτως, ὡς ἔοικε, πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς. Splendide dictum, sed hoc loco potius αἰσχύνην exspectares quam συμφοράς.

83, 40. ἀεὶ δὲ [πρὸς τοὺς αὐτοὺς] Manifeste e seqq. orta.

89, 7. Delendum suspicor νουθετεῖν. *but this is indeed what is called a bore.* τὸ ἐνοχλεῖν — ὀνομάζεται, *the expression*, ἐνοχλεῖ (i. e. ὁ πατὴρ), *is rightly applied to such a case.*

Ad Epistolas.

[45] Spuriæ, vide Taylor. ἀλλ' εἰ — τοῦτο σκοπεῖν 689. et 691. Thrasymachus 672. Tayl. p. 662. An is est *Nepos?*

664, ult. ed. Reisk. Lege, ἡμῖν, mihi Æschini.

667. προῖκα, *impune*. Nos, *for nothing*. *Non impune fueris molestus, neque effugies quin longam historiam tibi narravero.* Recte intelligit Markl. Compara Eurip. Alcest. . οὐ βαλὼν οὕτως ἄπει. Sed valde suspectum est προῖκα hoc sensu. Nescio an Romani cujusdam Sophistæ. Latinismum sapiunt ἐκπέμπειν φωνὴν (*emittere*) p. 664. Dixisset Atticus ἱέναι, vel ἀφιέναι. Ctesiph. p. 56, 12. — ἔξω 671. 674. 694. *extra quam*, (N. T. ἐκτὸς εἰ μὴ) — προστῆναι, *prostare*, 676. Errare videtur Toupius, et vertendum, *those who had charge of* — Lenæ, non puellæ.

672. πυρῶν μεδίμνους. Vel transposita vel corrupta. Hic exspectes *bellaria*, non cibum.

676—7. Nescio an adumbrata ex Dem. Androtion.

679. *cogitans se habitare. Console himself with the thought that he lived there.*

[47] 679, ult. An, οὐκ ἔθους, οὐ νόμου —?

686. Demosthenem non male perstringit.

692. An Cleophontem intelligit? Vide c. Ctesiph. p. 75, 4.

An Epp. IX. et X. in unam conflandæ?

TABULA

EORUM QUÆ CONTINENTUR

IN

TOMO DUODECIMO.

IO. IAC. REISKII
PRÆFATIO
AD
ÆSCHINEM SUUM.

Erudito Lectori

S. P. D.

IO. IAC. REISKE.

ÆSCHINIS de fortunis post Wolfium, Fabricium et Taylorum quod afferrem, nil erat. Orationis Æschineæ laudes vitiaque satis copiose subtiliterque, illas prædicavit, hæc notavit M. Christianus Fridericus Matthæi, libello academico, quem in secundo Æschinis mei volumine reddam. Superest itaque hoc unum a decessoribus derelictum, in quo diligentiæ nonnihil meæ reique dignitas et lectorum exspectatio deposcit, ut harum de reliquiarum editionibus, hac mea vetustioribus, et de hujus ipsius meæ rationibus, quod in rem erit, brevibus exponam.

SECT. I.

De Aldina Æschinis editione.

Æschinem primus edidit Aldus Manutius, de literis Græcis supra, quam satis prædicari possit, promeritus, Venetiis A. 1513. in Corpore Oratorum Græcorum, quos vulgo *minores* appellant hi, qui procul dubio Isocratem atque Demosthenem in *majoribus* habent, quasi prophetæ fuissent. Duo sunt illius corporis volumina ; primum subscriptione loci atque temporis carens, paginas 197. implens, Æschinem et Lysiam, necnon Alcidamantem, Antisthenem et Demadem complectitur. Secundum peculiari et proprio suo titulo ornatum, 161. paginas implens, reliquos exhibet oratores hoc ordine, Andocidem, Isæum, Dinarchum, Antiphontem, Lycurgum, Gorgiam, Lesbonactem, Herodem. Titulus autem primo volumini præfixus auctores ambobus voluminibus conclusos promittit cunctos. Primum Aldini corporis volumen hæc complectitur. 1) præ fationem seu epistolam Aldi ad Franciscum Faseolum, reip. Venetæ tum secretarium, vel, ut hodie loquimur, Cancellarium, quem fuisse virum sapientem, fortem, amplissimæ in rep. dignitatis, rerum

civilium gerendarum peritum, doctum ipsum, et doctorum amantem, literarumque ornandarum studiosum, ex illa epistola intelligitur. 2) Æschinis vita (p. 10. ed. nostræ.) 3) Apollonii præfationem (p. 12.) 4) argumentum in Timarcheam (p. 17.) 5) aliud in eandem (p. 19.) 6) argum. in or. περὶ παραπρ. (p. 185.) 7) περὶ στάσεως τοῦ κατὰ κτησιφῶντος λόγου (p. 352. pen.) 8) argumentum orat. in Ctesiphontem (p. 348.) Horum opusculorum, illa quatuor, quæ numeris 2. 3. 4. et 5. notavi, Henricus Stephanus, lapsu memoriæ prætervidit, cum dare voluisset, oblitus. Cur enim hæc sola omisisset, qui reliqua hujus farinæ opuscula reddidit? P. 7. demum corporis Aldini incipit oratio in Timarchum, procedens ad p. 30. inde ad p. 52. legitur oratio de falsa legatione. In cujus et orationis et paginæ exitu legitur fragmentum, nescio cujus grammatici annotatiuncula a Wolfio et Stephano, ipsoque adeo Tayloro, præterita, a me reddita p. 353. meæ editionis. A p. 53. editionis Aldinæ orsa oratio in Ctesiphontem procurrit usque ad p. 85. A. p. 86. incipiunt orationes Lysiæ usque ad p. 177. excurrentes. Eadem, quam modo dixi, pagina incipit Alcidamantis ὀδυσσεὺς κατὰ παλαμήδους, προδοσίας. p. 180. legitur Antisthenis Ajax, p. 181. ejusdem Ulysses, p. 184. Demades περὶ τῆς δωδεκαετίας. p. 185. denique usque ad p. 197. quæ primi hujus Aldini voluminis est ultima, legitur vita Lysiæ a Dionysio Halicarnasseo conscripta. Secundum volumen Aldinum hæc habet. 1) Andocidis quatuor orationes. 2) Isæi decem. 3) Dinarchi tres. 4) Antiphontis quindecim. 5) Lycurgi unam. 6) Gorgiæ unam pro Palamede. 7) Lesbonactis duas. 8) Herodis unam, in qua finit hæc oratorum Græcorum Aldina collectio p. 161. quam recudit, ut paulo post pluribus dicetur, Henricus Stephanus, ordine paulum immutato, et immemor, præter hanc collectionem oratorum Græcorum ab Aldo curatam, adhuc esse aliam, sine qua illa superior, de qua adhuc diximus, imperfecta est habenda. Sunt enim in hac secunda collectione nonnulla opuscula eorundem auctorum, quos prima collectio complectitur, primæ deficientia, et hinc supplenda; scil. Alcidamantis oratio in Sophistas, et Gorgiæ encomium Helenæ, quæ Aldus eodem A. 1513. una cum Isocrate suo edidit v. Fabric. P. G. T. XIII. p. 606. H. Stephanus non tam consilio ea ab editione sua exclusit, quam ignorans, edita ab Aldo esse, transmisit. Quamquam audio eadem opuscula, quæ Aldus cum suo Isocrate edidit, a Stephano una cum ipsius Isocrate reddita esse. Ego vero, cum illuc aliquando pervenero, si per fata licebit, duo illa, Gorgiæ alterum, alterum Alcidamantis, opuscula loco suo reddam. Codex, unde Aldus hos oratores edidit, in monte Atho a Constantino Lascare repertus, illinc Florentiam perlatus est, ubi adhuc in gaza Magni Ducis asservatur. v. Bandini Catal.

MSS. Bibl. Flor. T. II. col. 336. Aldina hæc editio nitidis chartis typisque, quales Aldini sunt, excusa est. Duo ejus vidi exemplaria. Alterum, quod e bibliotheca Paulina Lipsiensi mutuo acceptum penes me servo, et servabo, donec editio mea oratorum Græcorum absoluta fuerit. alterum Jena ad me missum fuit e bibliotheca universitatis Jenensis. Hujus exemplaris oculis usurpandi desiderium mihi injecerat Io. Gotfr. Hauptmann, Theologiæ Doctor, et Ruthenei apud Geram Director, vir egregie Græce Latineque doctus, quem commentarios in oratores Græcos a se confectos in schedis habere, cum ab amico intellexissem, per literas eum hac de re compellavi. Respondit, sibi paratos ejusmodi commentarios domi esse, editionem exspectantes, esse quoque secum schedas Antiphontis excusas typis, initium editionis, quam olim parare cœpisset Theophilus Sigfried Bayerus, sed illam editionem migratione Bayeri Petropolin esse interruptam, et ex illo tempore jacuisse. Lycurgi abs se editi adversa sorte se absterritum fuisse, quo minus ulterius procederet. Mitto reliqua. unum hoc non possum præterire, quod ad faciendam Hauptmanniani conatus mentionem me deferebat. Docebat nempe me Hauptmannus, V. C. esse in bibliotheca Jenensi exemplum oratorum Aldinorum plenius illo Lipsiensi Paulino. Suspicans ego in his quoque oratoribus idem accidisse, quod in Theocrito et Demosthene accidit, ut diversissimæ essent ab eodem Aldo iisdem annis editiones eorundem auctorum proditæ, ad Theologum Jenensem, Hirtium, virum humanissimum meique in primis studiosum, dedi literas, rogans, ut exemplum illud Jenense ad me mitteret. Statim impetravi. Nactus vidi in illo Jenensi exemplo colligata et compacta in unum volumen esse ambo illa corpora Aldina Græcorum oratorum, alterum scilicet, a Stephano recusum, alterum Isocrateum. Quo sum certior factus, corpus oratorum Græcorum, illud, quod Æschines et Lysias cetérique minores constituunt, ab Aldo non esse, nisi semel, editum.

SECT. II.

De editione Henrici Stephani.

Corpus hoc Aldinum recudit H. Stephanus A. 1575. solus, quod mireris, ad hanc ætatem nostram ab Aldo inde, hoc est intra annos ferme 260. Res profecto indigna, in tanto numero virorum egregie doctorum Græcisque de literis præclare meritorum, tanto temporis intervallo exstitisse neminem (Schottus enim in censum non venit, de voluntate magis, quam de re laudandus) qui oratores hos expoliendos sibi sumeret. Nænias recantant nescio quas eroticas, ætatis infimæ ad barbariem jam vergentis, unde nihil admodum discas; hæc scitarum et gravissimarum rerum plena Atticismi ad-

huc vigentis documenta, vetustate venerabilia, ex uno corruptissimo, et lacunis plurimisque et fœdissimis obsito codice edita, qui emacularet, qui sarciret, qui ornaret, qui Latine interpretaretur, qui face commentariorum illuminaret, qui lectitaret adeo, pæne nemo fuit. Rarissime enim ea suis in scriptis citant viri docti, ut prorsus ignorare videantur. Præter Æschinem et Lysiam, quos hoc de grege solos Wolf et Stephanus, et novissime Taylor cum Marklando dignos curis suis habuerunt, reliqui omnes ab Aldo inde immundi, incomti, in illuvie, neglectu et contemtu adeo jacuerunt. Unde hujus seculi de voluntate Græcas erga literas judices. Possunt tamen hujus perversi judicii causæ quædam reddi quodammodo probabiles. Prima, quod horum oratorum perpauci codices in bibliothecis nostris reperiuntur. Itali enim bona sua, quibus abundant, parum intelligunt, et parvi faciunt, summi facienda, et exteri Italiam frequentantes alia omnia cupidius spectant, ardentius consectantur, quam ut auctores veteres Græcos ex antiquissimis et fidissimis membranis, quas Roma, Florentia, Mediolanum, Venetiæ, Taurinum, Neapolis, Sicilia, magno tenent numero, emendare et resarcire cogitent. Indignor sæpe mecum, et ingemisco tantæ hominum cœcitati, bonis in medio positis uti aut nescientium, aut nil curantium. Verum haud juvat fontem hujus tam pudendæ socordiæ aperire, qui in puerili hæret institutione penes magistros eos, quorum interest, juventutem sedulo avocare atque arcere ab usu bonarum literarum, unde libere cogitare discat. Posteri tamen quid dicent, de nobis quid existimabunt, posteaquam codices hos ipsos multifarii casus, hominum fraudes, ipsa vetustas e rebus sustulerint, cum legentes in catalogis bibliothecarum mentionem eorum factam, non lectiones saltim eorum conservatas, et librorum impressorum beneficio ad omnes terrarum oras diditas et ad posteros transmissas videbunt? Altera causa, quæ fecerit, ut oratores hi negligerentur, hæc haberi possit, quod eorum, quæ exstant, interpretationes Latinæ parum a fama publica probentur. Ego enim, qui nunquam eas per me noscitare atque æstimare curaverim, neque damnare, neque absolvere ausim. Sed Miniati versionem, a me nunquam inspectam, a viris doctis damnari video. De Lysiæ interprete van der Heidio queritur Taylor, ego rursus de Tayloro queror; cujus interpretationem Latinam Lysiæ, nunc fama publica et gratia novitatis florentem utinam ita nossent omnes, usuque suo ita compertum haberent, atque ego meo habeo, quam sit parum Latina, sæpissime a sententiis Lysiæ abhorrens, ipsa Græca oratione, quæ ob brevitatem sæpissime est obscurissima, multo obscurior, illiberalis, et prorsus intolerabilis. Tertiam adde causam, juris Attici ignorationem. Quod jus tametsi fons est Romani, in quo jure Romano enucleando tot laborarint nostra patrumque memoria viri

præstantissimi, tamen præter Petitum et Valesium, et novissime Taylorum, atque Hauptmannum* fere nemo fuit, qui huic Attico facem admovere studuisset. — Sed illuc redeo, unde excesseram. Henricus itaque Stephanus in recudendo Aldino corpore, de quo nunc agitur, majore usus est fide atque religione, quam Wolf in Æschine. Juvat e Stephani præfatione ad suum oratorum corpus locos nonnullos huc facientes repetere. Fortassis, si locus patitur, totam, una cum Aldi præfatione, in secundi voluminis calce reddemus. In Æschine Lysiaque Stephanus a codd. mstis adjutum se ait haud pauca emendasse, ingentemque adeo lacunam, quæ Aldinæ in oratione Lysiæ funebri insideret, explevisse. Est nunc penes me, beneficio Askewii V. C., volumen, quo Taylor olim usus fuit. Volumen hoc e Corpore Stephanico evulsum, Æschinem tenet solum, una cum titulo totius operis et præfatione Stephani. quo de volumine postmodum pluribus dicam. Ad illum itaque hujus præfationis locum, ubi Stephanus ait, Æschinem Lysiamque a se mstis e codicibus emendatos et sartos esse, cum dominos eorum codicum, sedes, notas, internum cujusque valorem, reticeat, annotavit hæc, quæ referre juvat ipsius verbis, Taylor, tum, ut videtur, adhuc juvenis. [Utinam ita fuisset apertus, ut ad istos, quos laudat, codices digitum intenderet. Sed hoc non sine insigni nepotum fraude majores dissimulavere.] Sed facile huic quidem querelæ occurratur. Constat enim hodie Stephano tum ad manus fuisse codicem illum, quem Taylor Coislinianum appellat, et unum atque alterum ex illis, quos Taylor Regios appellat, qui nunc Parisiis in bibliotheca Regis Christianissimi asservantur; nec non schedas Henrici Scrimgeri, JCti Heidelbergensis, natione Scoti, ab edito Jure Orientali satis noti. Schedæ hæ, quas Taylor nusquam citavit, quamquam in editione ipse sua totas expromsit, (p. 723. T. II.) cujates sint, unde ductæ, haud liquet. paucæ sunt numero annotatiunculæ ad orationes Æschinis in Ctesiphontem, et Demosthenis pro Corona; farrago e suspicionibus viri docti nescio cujus et lectionibus codicis nescio item cujus commixta. — Pergit porro Stephanus exponere, quem delectum lectionum in Æschine habuerit, hunc puta, ut lectionem Aldinam, ubi visa esset tolerabilis, in texto servaret, variantibus in marginem rejectis; alias meliorem lectionem in texto statim repræsentaret, vitiosa Aldina in marginem relegata cum adscripto Π. Γ. vel πρ. γρ. hoc est πρότερον γράφεται. Vel sic tamen, et in Æschine, et in Lysia, superstites mansisse permultos locos inemendatos; in reliquis autem oratoribus facere non potuisse, quin multo etiam plures in mendo relinqueret locos, quod

* Cujus multæ penes me sunt, ipsius beneficio, schedæ, ad Andocidem, Antiphontem, Gorgiam et Demadem pertinentes, Geræ quidem typis excusæ, sed fatum chartarum hujusmodi ipsæ quoque expertæ. Paucorum in manus venire solent, et cito disparere.

eorum codices msti sibi defuissent. Suas de ratione emendandi conjecturas in marginibus certis quibusdam notis indicasse. Nimis crassos et apertos Aldinæ errores a se tacite sublatos esse. Locum hic nactus Wolfium carpendi, qui triennio ante Æschinem publicaverat, una cum Demosthene, graviter in eum Stephanus invehitur, meritum id illum quidem. Wolfii ipsius causa, quem amo, et magni facio, vellem ipsum non moribus suis, non importunitate ista, tam acerbam, sed veram reprehensionem sibi contraxisse; quamquam illa videri possit non ad solum Wolfium, sed quodammodo etiam ad Grynæum, et Oporinum, et si quibus aliis Frobenius uteretur ad opera a se edenda sphalmatum typographicorum correctoribus, pertinere. suspicor utique, quamquam certo nondum explorare laboravi, recusiones Aldinorum librorum a Frobenio curatas παραδιορθώσεσιν ab illis, quos dixi, profectis, scatere. ut sedulo cavere nobis debeamus, ne imprudentes Frobenianis lectionibus nimium confidamus. Stephanus certe queritur, in editionibus Germanicis [ita Basileenses appellat] librorum Græcorum ab Aldo editorum multas veteres Aldinarum mendas multo pluribus novis accumulatas esse. Quamquam nullus dubito, multos fore, quibus ista legentibus eadem, quæ mihi, succurrant. Figulus figulum odit. Vox hæc est typographici livoris. Artifex artificem deprimere, atque invidia respergere laborat, quo sua sibi merx hoc fiat vendibilior. Vera tamen queri Stephanum, res ipsa disertius loquitur, quam aut par erat committi, ut vera hæc dedecora dicerentur, aut nunc celari aut excusari potest. Neque obstat hoc, quod Stephanus ipse, sævus ille censor, in hoc ipsum crimen incurrit, cujus illos, Germanos, homo Gallofrancus, reos agit. Wolfii profecto editiones librorum Græcorum ego equidem haud duco magis suspiciosas, quam Stephanicas. Cujus alius editiones magis horrent παραδιορθώσεων spinis, quam aut Plutarchus, aut Plato Stephani? De Platone quidem Fischerus noster V. C. testatum fecit, de Plutarcho autem ego ipse quondam. Turpe est censori, cum culpa redarguit ipsum. Sed pergamus Stephanum audire. "In editionem Basileensem unius ex his oratoribus, Æschinis videlicet, quæ Demostheni adjuncta est, cum Latina interpretatione, nova quædam et inusitata, quod ad Græcos scriptores attinet, audacia grassata est. Ibi enim plerisque in locis vocabula textui inserta sunt, haud pauca etiam ita mutata ex sola conjectura, non minus tamen audaciter, quam si hæ additiones atque immutationes non conjectura incerta, sed certissimo veterum exemplorum testimonio niterentur." Vera, nimis vera ais, mi Stephane. Tu autem, signa nunquam mutasti. aurea æneis? Sinum pertentemus. — "Atque (sic pergit) ut non minus incuriæ, quam audaciæ exempla ibi exstarent, omissa fuerunt plerisque in locis vocabula, quæ in Aldina leguntur,

et sine quibus loci ex integris manci et mutili redduntur. Exempla autem vel conferendo hanc meam Aldinamve cum illa Basileensi, vel meas Annotationes legendo, satis, aut potius nimium multa invenientur." — Quas hic Stephanus commemorat, pauloque post iterum atque iterum commemorabit, annotationes ad Æschinem suas, eæ nunquam prodierunt, nisi forte per sex libros Schediasmatum sparsæ sunt, qui libri cum indicibus careant, non vacat nunc eos pervolutare. Sæpe Stephanus, institor librarius, lucro inhians, ut libros a se excusos nundinis Franfurtanis urgentibus extunderet, nimium festinabat, ut persona editoris fidi et docti faceret interdum indigna, famamque literatam decoqueret. Gloriosus erat, et obtrectator aliorum, et haud raro, quæ sors thrasonum est inevitabilis, impostor. — " Neque tamen (sic rursus pergit Stephanus, quasi fomento quodam lenire illatam plagam vellet) talem sive audaciam, sive temeritatem, sive confidentiam non ei, cujus ex ingenio profectæ sunt illæ conjecturæ, viro, non solum doctissimo, sed etiam modestissimo, sed correctori cuipiam typographico, digno, qui flagris corrigatur, imputandam esse puto." — De modestia quidem Wolfii tacere, mi Stephane, satius fuerat, quo nemo est, aut fuit unquam, sui jactantior. Legat quis, si potest cum patientia, præfationes ejus. Odio jactantiæ eum enecabunt. De correctore autem, cras credam, hodie nihil. Procul quidem Basilea Wolfius aberat, Augustæ Vindelicorum degens, et ipse sæpe de multitudine atque fœditate mendarum queritur, quas ait per operarum atque correctorum ignaviam in editionem Basileensem irrepsisse. Solet fieri. Germanicam meam ipsius interpretationem orationum Demosthenis atque Æschinis operæ Lemgovienses pudendis mendis coinquinarunt. Certo tamen est certius, ipsum Wolfium præscripsisse et imperasse operis Basileensibus, ut conjecturas suas omnes in textum immitterent, nisi potius ipse illis exemplum misit, quod redderent, a se antea ad mentem suam interpolatum. Hac quidem culpa, quæ insigniter flagitiosa est, præsertim cum lectores non cavisset admonere, Wolf liberari nullo modo potest. Flagitium illud invito se si admissum fuit, cur non inhibuit statim? credibile enim est specimina ad eum missa esse, antequam opus in hominum manus veniret. Aut si sero animadvertit, cur in præfatione non est hac de injuria sibi facta questus? cur non obtestatus? cur tacuit? In præfatione si non licebat queri, cur alibi non fecit? — Sed hæc hactenus, e præfatione Stephani. Cujus præfationis reliqua, qui volet, suo loco legat, ab hoc alieniora. Universe, editio Græcorum oratorum a Stephano curata luculenta et egregia est, ejusque exemplum in Æschine reddendo ante oculos habui, morem tenens, in hoc quoque oratore eundem, quem in Demosthene tenueram, cujus quoties plagulas a prelo recentes

operæ mihi mitterent corrigendas, uxori mandabam ut exemplum Morellianum mihi prælegeret, plagulas recentes relegenti, ne quod vocabulum excideret, quod facile fit, typothetarum seu incuria, seu alio quocunque errore. Sic in edendo Æschine quoque institui. Dederam quidem operis exprimendum Taylori exemplum, quod e vitioso Wolfiano recantatum est, sed a me prius diligenter ad exemplum Stephani correctum. neque satis hoc habui, sed hac quoque insuper cautione sum usus, ut, quoties plagula quæque corrigenda ex officina ad me afferretur, uxor mihi Stephani prælegeret exemplum, ut factarum a Wolfio discessionum ab exemplo Aldino nulla me posset fallere; præsertim cum una libellum variantium inspicerem, in quo discessiones illas Wolfianas diligenter annotaveram. Qua diligentia consecutus hoc sum, ut auctor esse bona fide possim meæ editionis emtoribus, ut confidant, se non corruptum exemplum Wolfianum, sed genuinum Aldinum, seu, quod idem ferme est, Stephanicum habere, nisi ubi certo et præmeditato consilio, graves ob causas, de quibus a me satis factum esse, sive statim in subjectis animadversionibus, sive in libro variantium, confido, a primigeniis illis editionibus, admonito ubique locorum lectore, discessi.

SECT. III.

De editione Taylori.

Taylorum decuerat perinde cautum fuisse. Ille vero, proh dedecus, editionem Demosthenis atque Æschinis, a qua futurum sperabamus, ut omnes aliæ, antiquiores certe, obruerentur, Wolfianum utriusque auctoris exemplum operis suis recudendum dedit, quo turpem operi suo maculam inussit, laudes ejus pæne prostravit omnes, effecitque ut editio Cantabrigiensis, fidem lectionum si spectes, etiam Parisinæ sit posthabenda. Perpetuo cum Wolfio queritur et rixatur, in eumque desævit, ut texti corruptorem. Cur igitur cœcum ducem sciens sequeris, relictis oculatis ducibus, qui præsto erant, quos usu cognitos habebas? Cur lectiones recoquis, quas ipse tute imposturæ damnas, in promtu cum essent meliores? Cur non, ut ego feci, aut Morellianum Demosthenis, aut Stephanicum Æschinis exemplum operis tuis in manus dabas? Quas te decebat mendas eluere, navi et religiosi editoris si velles partibus satisfacere, quas ultro partes suscepisses, cur eas mendas propagas, et insciis atque imprudentibus chartarum tuarum splendore tantum non commendas? Eane est desidia? Est enim vero desidia et ignavia inexcusabilis, et parsimonia ignobilis. (Originem mali p. 249. et p. 705. aperui.) Tu vero ne Wolfianum quidem exemplum sincerum reddidisti. Flagitiosissimas quasque ejus lectiones cum relinquis immotas, et tradis posteris, atque obtrudis velut cla-

rissimi tui nominis auctoritate, tum in aliis leviculis sedulus es, et mutas, novasque, ubi nil referebat. Partes profecto muneris tui flagitabant, tibique imperabant, ut, si nihil aliud, hoc certe caveres, ut ære illo insano, quo chartarum tuarum magnificentia nobis exteris, qui ad vos Britannos Iri ad Crœsos sumus, redimenda est, qui rem quærimus, offuciis adventitiis non ducimur, quarum laus artifici chartarum et typographo debetur, textum saltim redimeremus, non sublestæ fidei, non inquinatum, sed lima tua critica perpolitum, et ad primigenium nitorem, qua pote, restauratum. Grati quidem accipimus, quæ in annotationibus e libris mstis affers. Sed eorum delectus et usus non successori tuo relinquendus erat, non exspectandum ejus, aut lectoris cujusque judicium, sed tute, qui criticum, qui editorem profiterere, auctor fieri debebas lectoribus earum lectionum, quas tu probandas censeres; præsertim qui tot lustra in conando, in moliendo consumeres. Exempli alicujus veteris auctoritate si captus eras, si tibi persuaseras ab ejus norma tibi haud esse discedendum, cur non Aldinum prætulisti, antiquitate certe fideque codicis, e quo manavit, venerabile? aut, si huic parcebas, Stephanicum certe, quod est et parabilius, et correctius? At nunc intelligo. Genevense exemplum, chartis incusum pæne atris, vulgarius erat, et parabilius, et minor in eo fiebat jactura, si typothetarum sordidis a manibus conspurcaretur. Bellum utique cum parsimonia non gero, quam quotidie disco et exerceo in re perquam accisa. Didici tamen, sæpe lucrum esse, pecuniam in loco contemni. Exemplum Tayloranum, quod tanti penes nos venit, operis dedi exscribendum, ut operæ parcerem annotationes exscribendi. Stephani oratores concerpsi, quo Lysiam Venetias mitterem, ibi cum codice Bessarionis conferendum. At tu tamen, si parcendum censebas, de quo nil queror, debebas exemplum Wolfianum a Roveriis Genevæ recusum prius abs te diligenter correctum typographis in manus dare. Sed quicquid tandem subest causæ, seu segnities ea fuit, et molestiarum devitatio, seu imprudentia quædam tua, Taylore, laudes ea operis tui, non mediocres alias futuras, haud parum minuit. Reliquum autem Tayloranæ editionis instrumentum haud contemnendum est; quod omne non in meam modo transtuli editionem, sed aliis quoque novis auxi ornamentis. De quibus nunc dicam.

SECT. IV.

De editione hac Lipsiensi.

Quibusdam in rebus ab instituto Taylori me discessisse, vix commemoratu dignum est; ut in hoc. Taylor Wolfii Latinam interpretationem cum texto Græco statim substravisset, ego eam in secun-

dum Æschinis mei volumen amandavi. Contra annotationes, quas Taylor ad calcem orationis cujusque relegaverat, ipsi texto statim subjeci; quod et commodius futurum lectoribus et factu magis necessarium videbam, et a nonnullis flagitari. Interdum, quamquam rarissime, auctiores dedi Tayloranas annotationes, ut Epist. ζ. ubi Toupi observatio e lupanari petita vulgo non prostat; digna illo homine, qui nulla de re disputat doctius, quam de scortis. Latinam interpretationem, mei si res fuisset arbitrii, plane omisissem. Decreveram aliquando meæ huic editioni operum Æschinis opusculum addere, quod cum e schedis Tayloranis intellexissem ineditum in bibliotheca Leidensi asservari, dedi super hac re literas ad Wyttebachium, Leidæ nunc commorantem, ubi, id quod audio, Plutarchi libello de sera numinis vindicta edendo dat operam. Scilicet, tum nondum incideram in alium locum schedarum Taylori, ubi Meletam eam esse Libanianam admonet, dudum editam in Libanii operibus, T. I. p. 131. qua Æschines cum Demosthene confertur. id quod postmodum Wyttebachius quoque me docuit, juvenis doctus, cui Epistolam criticam debemus, magna promittentem, et Julianum aliquando, atque Plutarchum philosophum, et nescio an Synesium quoque debebimus. Libanium ergo cum ipse totum aliquando sim fatis sinentibus editurus, multo, quam vulgo circumfertur, emendatiorem atque locupletiorem, visum fuit opusculum illud loco suo reservare. De Græcis in Æschinem scholiis, a me primo nunc in lucem prolatis, seorsim dixi in præfatione iis præmissa. Codices Æschinis calamo exarati qui Tayloro ad manum fuerint, qui mihi, e præfatione intelligetur libro variantium lectionum præmissa; quem in libellum, ut alias passim annotatiunculas ad Æschinem meas, cum locus alius nullus oportunus daretur, contuli, ita omne quoque id, quod epistolas Æschinis perlegenti mihi, cum e typographeo ad me afferrentur perlustrandæ, per festinationem succurrebat. Initio enim nihil quicquam in illas epistolas annotationum dare decreveram. — Propter multitudinem rerum non licuit omnia, ad Æschinem quæ in promtu essent, uno volumine complecti; necesse fuit apparatum partiri. Primo quidem in volumine, quod jam nunc vestris est in manibus, amici, videtis ipsi, quid exhibuerim, ut docendi haud sitis. Altero autem, intra paucos menses prodituro, quæ sitis a me laturi, meum est nunc edere. Complectetur itaque secunda pars Æschinis mei hæc. 1) varietates lectionis Æsch. in orationem sec. et tertiam. 2) indicem Græcitatis Æschineæ, ad paginas et versus Stephanicæ comparatum; quia jam A. 1767. a me confectus est. Eo in indice vocabulorum atque locorum difficiliorum sententias modulo meo Latinis verbis exposui. Copiosus et fructuosus est; et ejusmodi erit quoque Demosthenicus, cum prodierit. Sed ultra orationes Æschi-

nis haud procedit ille index. ex epistolis nihil tenet, quæ aperte spuriæ sunt, non Æschinis, sed certo certius Libanii. addentur illi indici alii indices, historici, geographici, et legum ab Æschine commemoratarum. 3) Æschinis Latina interpretatio Wolfii. 4) vita Wolfii ab ipso scripta. 5) Matthæi libellus academicus de Æschine oratore, cujus mentionem in hujus præfationis ipso limine faciebam. 6) Taylori ad Demosthenem et Æschinem prolegomena ex ejus schedis prodenda. Plagularum si quid supererit, id Dinarchus et Lycurgus implebunt. Hic est conspectus secundi voluminis Æschinei. — Annotationes meas qui judicare volent, eos rogo obtestorque, ut meminisse velint, non diuturna meditatione maturatas, neque uno tempore conscriptas, sed plerasque currente jam prelo, effusas esse. Quo factum est, inter relegendum chartas a prelo madidas aliis ex aliis succurrentibus, ubi locus non daretur, aut posteriores curas addendi, spatiis folii cujusque jam occupatis, aut cum prioribus mutandi, typothetis semel a se constituta mutari ægre ferentibus, ut observatiunculæ meæ, aliæ per supplementa, aliæ per librum variantium, aliæ per indicem spargerentur. Qui index cum esset dudum ante confectus, quam Æschinis excudendi fieret initium, vereor ne factum sit passim locorum, ut ipse mecum dissideam, alia in annotationibus, alia in indicibus tradens. Operis tumultuarii, non uno quasi spiritus tractu, non ad certas leges, multo ante prævisas atque constitutas elaborati, neque retractationibus sæpe repetitis expoliti, sed a crebris interpellationibus conturbati, et quasi maculosi facti, fieri nequit, ut partes inter se omnes concinant. Singulis semestribus prodenda mihi cum sint singula volumina huic similia, ecquis non intelligit, me a torrente quasi aufferri, aut tanquam a machina quadam invincibili agi, quæ me non patiatur consistere, aut suspenso pede procedere. Interim esto hæc opera Æschini a me navata specimen ejus, quam Demostheni paulo post impendam.

SECT. V.

De ratione voluminum hujus operis insecuturorum.

Proxime secundum Æschinem dabo Lysiam Tayloranum. in quo repræsentabo, quæ Taylor in editione majori dedit, omnia. lectiones Marklandi non ad calcem rejiciam, ut Taylor fecit, sed sub ipso texto statim, unam quamque suo loco, exhibebo. Meæ prodibunt prorsus novæ, recoctæ, et illis vetustis dudum editis dissimillimæ.

A Lysia ad reliquos oratores minores procedam, de quibus quæ habeo dicenda, ea peculiaribus præfationibus suo tempore dandis reservo. Bene si successerit, adjungam illis singulare volumen,

quo quicquid veteres Critici, Dionysius Halicarnassensis imprimis, super vetustis his oratoribus commentati sunt, complectar.

Emensus hoc curriculum, quod video quam longum, quam sudoris plenum sit, tum demum proferam apparatum, qui penes me est, criticum in Demosthenem. Primum ejus volumen dabit ineditum Demosthenis Exegetam, Zosimum Ascalonitam (alii Gazæum dicunt) si tanti erit, et nancisci si potero. Nunc enim adhucdum eo careo, et quo loco sit habendus, magni faciendus, an contemnendus, ignoro. Sed spes facta est e Vaticana impetrandi. Secundum volumen exhibebit silvam immanem variantium Demosthenicarum. Tertium annotationum quicquid est, Wolfii, Taylori, mearum, aliorum. Quartum denique indicem Græcitatis Demosthenicæ, aliosque indices his ad Æschinem pertinentibus similes. Haud me fugit multos esse, qui pro Æschine reliquisque Græcis oratoribus jam nunc malint a me hunc apparatum proferri. Contra non pauci sunt, qui nolint ab illa descriptione universi operis discedi, quam cum Anno 1768. publicassem, Acta Eruditorum Lipsiensia, et Harlesius V. C. in editæ a se Demosthenicæ pro corona calce repetierunt. Facile dictu non est, quam diversæ voces de institutione hujus operis diversissima sciscentium ad aures meas allabantur. Quibus omnibus satisfacere, contraria inter se flagitantibus, cum negatum esset, visum est in sensu meo acquiescere, cui sic agendi, ut egi et agam porro, rationes sunt gravissimæ. Cum tempore omnibus, si exspectare didicerint, satisfiet. Apparatum Demosthenicum qui jam nunc poscunt, næ aut nesciunt hi, aut non cogitant, quanto constet otio, quanta opera, digestio silvæ variantium, et annotationum, quam cum olim ad paginas et versus editionis Parisinæ alligassem, nunc ad paginas et versus editionis meæ ea est reformanda. In tota illa parte, quam Taylor non edidit, et ad quam parum, aut nihil, ab eo in schedis ad me missis collectum reperio, Wolfianæ annotationes omnes meis manibus exscribendæ et ad locos quæque suos referendæ, meisque intexendæ sunt. Indices olim factos, et ad Parisinam compositos, video nunc jejunos esse. quapropter novi de integro condendi sunt, ad novæ editionis paginas et versus conformati. Accessit novus labor a schedis Taylori nuper ad me missis; in quibus etiamsi novi nihil reperiam, de quo nunc adhucdum in neutram partem pronunciare possum, neque enim otium suppetiit examinandi, thesaurum, an carbones repererim, singulæ tamen quæque annotationes illis in schedis scriptæ pensitandæ sunt, sedes earum investigandæ, quærendum, sintne jam ab ipso Tayloro proditæ, nec ne. Spissius est opus agendum, quam quod tam cito expediatur, atque somniant imperiti rerum, qui simile quod negotium nunquam tractarunt. Deo vitam prorogante, cœptaque nostra fortunante, pervenietur ad hanc quoque

tandem aliquando metam. Montem escendere licet, saltu superare negatum est. Strenue modo atque alacriter et liberaliter, quotquot volunt literaturæ Græcæ studiosi videri, cœpta mea secundent. Emendo opus et προεισφοραῖς cursum ejus accelerent, neque sinant me sub onere sumtuum, cui ferendo solus ego par non sum, succumbere. Pudet dicere — Sed parcam pudori hujus seculi, ejusque ad posteros famæ, diligentius etiam, quam ipsum suæ parcit. Turpe dictu, et pæne incredibile est, quam in hoc tam arduo opere, tam ad gloriam patriæ, tam ad ornamenta bonarum artium pertinente, a liberalitate, non dicam publica, quæ hac ætate frustra speretur, sed a privata eorum sim desertus, qui bonæ literaturæ, et Græcæ imprimis statores haberi volunt. Non hi modo non commendant, quod facere poterant, atque debebant adeo, sed vereor ne sint quoque, qui infament etiam hoc opus, atque in suspicionem et invidiam adducere laborent. Suppetiæ mihi venerunt pecuniariæ, unde minime speraveram. Symbolas miserunt hi, quos homines natos non noram. Quos amicissimos habere credebam, quibus fidebam maxime, hi me destituunt, videntes quo vortice circumagar. Per illos non stat, quo minus ab illo vortice hauriar. Dona neque tuli a quoquam, neque posco. Satis mihi erit, frequentes si coeant emtores. προεισφορὰς seu prænumerationes pretii, haud absolute postulo, quamquam cum gratulatione sum accepturus, si qui conferre volent. Contentus ero, si volumen ut quodque prelo exierit, ematur. Periclitatur, cives, gloria patriæ, periclitatur salus Græcæ literaturæ in Germania reviviscere conantis, si diffidentiæ vestræ, si sordibus, si invidentiæ, si privatis quibusdam mecum simultatibus aliisque animi morbis ita cedatis, ut cœptum hoc in ipso partu elidi patiamini.

SECT. VI.

Rationes sumtuariæ, expensorum et acceptorum.

Sed, ut sciatis, cives, universum hujus negotii statum, locique, quo conclusus sum, iniquitatem, et periculi mei magnitudinem intelligatis, bona fide vobiscum agam, rationes acceptorum et expensorum vobis exhibiturus, ut ipsi æstimetis, quæstumne faciam, divitiasque vener, an discrimen adierim reique famæque decoquendæ. quod si fecero, non mea ea culpa erit, et bonorum omnium judicio ego excusatus habebor. Duo prodierunt Demosthenis volumina, tertium nunc prodit, Æschinem exhibens. Horum trium voluminum in unum quodque sumtum feci ducentenos propemodum et quinquagenos ducatos aureos hollandicos. (Utar hoc genere monetæ in hoc calculo, quod ea nationibus omnibus nota est, thaleri germanici noti sunt paucissimis extra Germaniam.) Hi 250 du-

cati faciunt 700 thaleros germanicos, cum aliquot thalerorum excessu. Nam exacte si numeres, 36 ducati æquivalent (ut nunc est valor ducati) 102 thaleris germanicis. Insumtum ergo est in hæc tria volumina ad 750 ducatos hollandicos, ultra 2100 thaleros. Quod mirum nemini videbitur, qui cogitet, quanti artifices nostrates operas suas locent, chartarius, typographus, chalcographus, excusor tabularum in ære cælatarum, quanti corrector sphalmatum typographicorum, quanti constent munuscula ministris danda, quanti commercium literarium super hoc negotio exercendum. Inde ad hoc diei non recuperavi paratæ et numeratæ pecuniæ, nisi 594 thaleros, æquivalentes ducatis 198 circiter, ut cuique poterit ex indice nominum constare eorum, qui cum ex pacto deberent prænumeratores esse, committunt plerique ut ægre fiant postnumeratores. Mihi interea de meo προεισοιστέον est. Videntur plerique mihi non fidere, et cum Sannione Terentiano spem pretio emere nolle. Quid si ego vobiscum, o boni, pari modo agerem? Unquamne res coalesceret? Fieretne unquam sic, ut operis hujus vel unum folium excuderetur? Ego vestram spem pretio meo maximo emo, vos vestro minuto meam emere non vultis? Uter iniquior est? Ego vero ad æquiores me demittam conditiones. Non poscam imposterum, ut prænumeretis, nisi si qui sponte sua facient. Velitis modo de emendo spòndere ubi editum volumen quodque fuerit. Sed alii Latinæ interpretationis a Demosthene meo absentiam queruntur, alii malunt finem operis exspectare, negantes se tam stultos fore, ut, quod aiunt vulgo, cattum in sacco emant. Ubi prorsus perfectum fuerit, atque absolutum, emturos tum demum recipiunt, carioris etiam, quam nunc possint, incerta spe, in vitæ meæ discrimine natante. Sæpe incipi ejusmodi opera magnis cum promissionibus. Emtores sic allici. Paulo post insisti, spem publicam decipi. Exempla prostare. Hac ipsa in urbe haud ita pridem edi cœptum esse librum Græcum: cujus ad calcem cum esset perventum, partem libri optimam, cujus solius causa emissent, annum ex anno extrahi, fidem verbis non fieri, se ludi.—Jam de mille exemplaribus, (tot enim cujusque voluminis excuduntur) centum et quinquaginta ferme, alia vendita, alia credito, alia dono data sunt, ut jam facile fit æstimatu, quotam partem sumtuum a me erogatorum recuperaverim. Adde, quod haud pauci, cum Demosthenem emissent, reliquis voluminibus insecuturis renunciaverint. Quod si ergo, ut cœpi facere, fidemque dedi me facturum porro, senis quibusque mensibus singula hujusmodi volumina prodenda sunt, per se paret, necesse esse, ut emtores plures coeant. Alias telam hanc ego necesse habebo abrumpere. Exhausta enim jam res mea familiaris est, ipsa perquam mediocris. Rogo itaque, quotquot sunt Græcarum literarum amantes, ut literis ad ipsum me

dandis (interventu librariorum nil hic opus est; denique non in obscuro quodam et ignobili dego angulo, sed in urbe Germaniæ celeberrima, Lipsia) profiteantur modo se futuros emtores, de pecunia reddenda caveant, viamque et oportunitatem demonstrent, qua exemplaria illuc deferantur. Paratum invenient studium meum ipsis inserviendi. A Danis, Suecis, Russis, Polonis, nihil adhucdum exemplarium est postulatum. In Angliam misi triginta exemplaria, dubia spe, Leidam novem, Amstelodamum quatuor, Parisios duo. Hoc omne est hujus operis, quod ad exteros pervenit, nisi si quid amicis peregre dono misi. Jam dabo nomina tam eorum, qui prænumerarunt pecuniam, qui fuere pauci, quam qui post, volumine quoque jam absoluto; illos adeo ipsos, qui voluminibus insecuturis renuntiarunt, gregi immiscui, pudori eorum parcens, ne quererentur se a me publice quasi notatos fuisse. Singuli singula exemplaria poposcerunt, nisi ubi numerum expresse indico.

Abresch, Rector Gymnasii Zwollani.
Andre, Goettingensis.
Andreae, librarius Francfurtanus.
Bang, Marburgi V. D. M.
Bartholomaei, bibliothecarius Ducis Weimariensis.
Bauer, Superintendens Cathedralis Wurzenensis.
Bauer, librarius Strasburgensis.
S. Blasii Abbas, S. R. I. Princeps.
Blessig, A. M. Strasburgensis.
Boden, Professor Wittebergensis.
Bohn, librarius Hamburgensis.
Boettiger, A. M. Rector Gymnasii Mühlhauseni.
Briegleb, Professor Coburgensis.
Brunck, Regis Christianissimi Consiliarius rerum bellicarum et fiscalium, Strasburgi.
Büsching, Director Gymnasiorum Berolinensium.
Cesarotti, Professor Patavinus.
Cober, M. A. Gymnasii Budisseni Conrector.
Culencamp, Professor Goettingensis.
Delius, Halæ.
Dohm, Westphalus.
Ebeling, Superintendens Lüneburgensis.
Ebert, Professor Brunswicensis.
Eck, Prof. Lipsiensis.
Ernesti, (August Wilhelm) Professor Eloqu. Lips.
Eschenburg, magister juvenum nobilium in Carolino Brunswicensi.
Eugenius, Corcyrensis, Archimandrita, tria.

Evring, Rector Gymnasii Goettingensis.
Fesler, A. M. Lipsiensis.
de Foerder, nobilis e Marchia Braudenburgica.
Forwerck, A. M. pædagogus in ludo ad S. Nicolai Lipsiæ.
Froriep, Prof. Lips.
Gaertner, Professor Brunswicensis.
Garue, Prof. Lips.
Geisler, Gymnasii Gothani Rector.
van Goens, Prof. Ultrajecti.
Gottleber, Gymnasii Annebergensis Rector.
Graefer, librarius Vindobonensis.
H — d Jenæ, qui nomen celari vult.
Hallensis quædam libraria, quæ nomen celari vult item.
Harles, Prof. Erlangensis.
Hartmann, Budissanus.
Haymann, ad S. Annæ Rector Dresdæ.
Heinze, Gymnasii Weimarani Director.
Heinsius, librarius Lipsiensis.
Herel, Professor Erfurtanus.
Heydingero, librario Londinensi, 30. exemplaria credidi.
Heyne, Prof. Goettingensis.
Hiller, Professor Wittebergensis.
Hirt, theologus Jenensis.
Hofmann, M. A. Muldani Grimmensis Collega tertius.
Hornbostel, Superintendens Lunensis.
Hübler, A. M. Gymnasii Freybergensis Conrector.
Hübner, Bernas.
Irmisch, Gymnasii Plavensis Rector.
Junius, librarius Lips. 2 Ex.
Kinderling, Rector Gymnasii Magdeburgensis.
Koehler, mercator Lubeccensis, pro amicis in Saxonia inferiore, postulavit 12. Exemplaria.
Klotz, Prof. Hallensis.
Kranold, Superintendens Grafenhaynichensis.
Krebs, Moldani Grimmæ Rector.
Lessing, bibliothecarius Brunswicensis, Wolfenbüttelæ.
Luchtmanni, librarii Leidenses, 9. Exemplaria.
Martini, Gymnasii Ratisbonensis Rector.
Meisner, A. M. Collega Cruciani Dresdæ.
de Melle, Lubeccensis.
Morus, Prof. Lips.
Mucke, A. M. Moldani Grimmæ Conrector.
de Murr, patricius Noribergensis.
Mutzenbecher, Brunswicensis.

Nagel, Professor Altdorfinus.
Neuhaus, Senator Lipsiensis.
Niclas, Gymnasii Luneburgensis Rector.
Nicolai, librarius Berolinensis.
Noesselt, theologus Hallensis.
Pauli, librarius Berolinensis.
Randal, Scotus, V. D. M. in patria.
Rau, Professor Ultrajectinus.
Reich, librarius Lipsiensis.
Reichert, A. M. Moldani Grimmæ Cantor.
Reismann, Rector Gymnasii Schneebergensis.
Reitz, Prof. Lips. 2 Ex.
Richter, librarius Altenburgensis.
Ruhnkenius, Prof. Leidæ.
Schade, advocatus Anspachiensis.
Scharfenberg, A. M. Lipsiensis.
Schlaeger, Consiliarius aulicus et bibliothecarius ducis Gothani.
Schmidt, Prof. Brunswicensis.
Schmidt, Dantiscanus.
Schreuder, librarius Amstelodamensis. 4 Ex.
Schütze, D. Theolog. et Profess. Hamburgensis. 2 Ex.
Schütze, A. M. et Seminarii regii Hallensis Inspector.
Storr, A. M. Stuckardiensis.
Struue, Budissenus.
Thieme, A. M. et Thomanæ Conrector Lipsiæ.
Tschiederer, S. I. in collegio Iesuit. Augustano Professor.
Valckenaer, Professor Leidæ.
Vollbort, Goettingensis.
Wendler, A. M. Cruciani Tertius Dresdæ.
Wencke, A. M. Lipsiensis.
Wernsdorf, Professor Helmstadiensis.
Wyttenbach, Bernas.

CHRISTIANI FRID. MATTHÆI,

A. M.

LIBELLUS ACADEMICUS

DE

ÆSCHINE ORATORE

LIPSIÆ D. XVII. MARTII A. MDCCLXX.

AD DISCEPTANDUM PROPOSITUS.

SECT. I.

Ad hanc de Æschine oratore disputationem ab Halicarnassensi Dionysio ducti pervenimus. Cum enim constituissemus, humaniorum litterarum partem aliquam tractare, et de argumento disputationi idoneo deliberaremus, eo consilio Dionysium accessimus, si possemus reperire locum, in quo cogitatio et studium nostrum non omnino inutiliter occuparetur. Non fefellit opinionem, quam de eo conceperamus, sed dicendi urberem materiam suppeditavit scriptoris elegantissimi varia et copiosa doctrina. Selegimus Æschinem oratorem, cui cum Demosthene et Hyperide principatum eloquentiæ detulit, et quibus argumentis adductus hanc ei laudem tribuerit, in animum induximus investigare. Jam, cum oratoris facultas in duobus versetur, verbis et rebus, omnem hanc de Æschine disputationem in duas distribuimus partes, et primo loco exposuimus de elocutione, secundo *τὸ πραγματικὸν* examinavimus.

SECT. II.

De perspicuitate et evidentia.

Non patitur res exempla perspicuitatis recensere; sed ausim tamen asseverare, eum, qui Demostheni, oratori clarissimo, in ea re adversaretur, studiosissimum esse debuisse omnis perspicuitatis, quæ a rebus argutis abstinet, verbis utitur notis, et collocatione ea, quæ ordini et naturæ est conveniens. Atque hæc orationis virtus, quamvis ei operam dare debeat orator, tenue tamen et exiguum præmium laudemque habet. Magis enim is, qui rem perspicue tradit, vitio obscuritatis videtur carere, quam virtute aliqua excellere, ex qua auditorum admiratio et studium oriatur, ut contra, qui

obscuritate peccat, non solum ex oratorum numero eximitur, sed rudis plane atque infans habetur. Alia est major virtus et oratori magis propria, communis tamen maximeque apta poetis. Ea a Græcis dicitur *ἐνάργεια* et *πρὸ ὀμμάτων ποιεῖν*, a Latinis evidentia, repræsentatio, illustratio. Hæc auditorum oculis res, quæ oratione tractantur, subjicit, eorumque animis ita infigit, ut eas cerni atque geri, iisque interesse se putent. Hac virtute maxime excellunt ii, qui celeriter et acute omnes rei partes animadvertunt, eas diligenter cogitant, resque absentes, ut præsentes, acriori sensu animoque concipere et sibi fingere possunt. Operæ pretium erit, aliquot exempla ex Æschine laudare, quæ ei haud dubie omnium consensu evidentiæ laudem conciliant. Erat inter patronos Timarchi prætor aliquis, cujus auctoritate ne reus sibi eriperetur, cavendum erat oratori. Hominem ergo duobus verbis ita describit, ut et facile inter multos agnoscas, et ejus arrogantiam vanitatemque ridere cogaris. (κ. Τιμάρχ. §. κή.) *Ἀναβήσεται δ' ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ τῶν στρατηγῶν τις, ὡς ἀκούω, ὑπτιάζων καὶ κατασκοπούμενος ἑαυτόν.* Quis non statim, cum hæc legit, totius corporis habitum istius hominis, ipsumque tanquam in tabula depictum aut incedentem videre se putat? Cum hoc alius non minus elegans locus potest comparari, ubi Demosthenis in dicendo hæsitationem et casum (π. Παραπρεσβ. §. ιέ.) ita evidenter describit, ut cum eo laborare, sudare angique cogaris. Insunt loca ejusdem generis alia multa, e quibus unum tantum commemorabo, ubi de Thebanorum calamitate ita exponit, ut miserias eorum non auribus, sed oculis percipere videamur. (κ. Κτησιφ. §. μθ'.) *ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς σώμασιν οὐ παρεγένεσθε*, inquit orator, *ταῖς γε διανοίαις ἀποβλέψατ' αὐτῶν εἰς τὰς συμφορὰς, καὶ νομίσατε ὁρᾷν ἁλισκομένην τὴν πόλιν, τειχῶν κατασκαφὰς, ἐμπρήσεις οἰκιῶν, ἀγομένας γυναῖκας καὶ παῖδας εἰς δουλείαν, πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ὀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν, κλαίοντας, ἱκετεύοντας ὑμᾶς, ὀργιζομένους οὐ τοῖς τιμωρουμένοις, ἀλλὰ τοῖς τούτων αἰτίοις.* Nonne, qui hæc legit, urbis vastatæ imaginem concipit, murorum fragorem et collapsum audit, domiciliorum furentem flammam videt, infantum, feminarum et senum imbecillitatem dolet, fortunæ commutationem timet, lacrimarum et supplicationum vi ad misericordiam et auxilium ferendum commovetur, alienam miseriam putat suam, illorum hominum sensus induit, eosque ante oculos, miserandum spectaculum, versari existimat? Ergo sine dubio Æschines evidentiæ laude clarus haberi debet.

SECT. III.

De sublimitate.

Sublimitas, de qua nunc dicere institui, est ea orationis virtus, quæ magnarum rerum notiones efficit. Hujus virtutis tanta est vis, tanta laus et commendatio, ut haud dubie nulla alia reperiri possit, quæ magis ad docendum, delectandum et movendum valeat. Hac orator præditus certissimam et omni comparatione majorem reportat victoriam et præmium. Vidi sæpe, cum quædam ab oratoribus dicerentur sublimiter, auditorum ora pallentia, spiritum præclusum et rarum, silentium altum et attentum. Quo judicio, quid majus aut excellentius possit intelligi? Incorruptum enim est et liberum et ab omni adulationis suspicione remotissimum et gloriosum non solum iis, qui accipiunt, verum etiam qui tribuunt. Scilicet inest in omnium animis a natura donatus honesti acer sensus, qui, si ab oratore excitatur et accenditur, vires sumit et erumpit. Atqui et hac virtute Æschinem præstare videmus. Quis enim non moveatur et oratoris honestatem virtutisque excellentiam suspiciat et admiretur, cum legit ea, quæ Æschines contra improbitatem sublimiter dixit (κ. Τιμάρχ. §. λζ'. fin.) *μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς τῶν ἀδικημάτων ἀρχὰς ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι, μηδὲ τοὺς ἠσεβηκότας, καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις, ποινὰς ἐλαύνειν καὶ κολάζειν δᾳσὶν ἡμμέναις, ἀλλ' αἱ προπετεῖς τοῦ σώματος ἡδοναὶ, καὶ τὸ μηδὲν ἱκανὸν ἡγεῖσθαι, ταῦτα πληροῖ τὰ λῃστήρια, ταῦτ' εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει, ταῦτά ἐστιν ἑκάστῳ ποινὴ, ταῦτα παρακελεύεται τοῖς νέοις σφάττειν τοὺς πολίτας, ὑπηρετεῖν τοῖς τυράννοις, συγκαταλύειν τὸν δῆμον. οὐ γὰρ τὴν αἰσχύνην, οὐδ', ἃ πείσονται ληφθέντες, λογίζονται· ἀλλ' ἐφ' οἷς κατορθώσαντες εὐφρανθήσονται, τούτοις κεκήληνται. ἐξαιρεῖτ' οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς τοιαύτας φύσεις, καὶ τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε.* Jam, etsi vis orationis a quolibet lectore facile sentiatur, tamen opus erit hæc examinare, ut ne temere sublimitatem huic loco tribuisse videamur. Cum igitur omnis sublimitas oriatur ex tribus, primum ex sententia generosa, deinde ex compositione splendida, denique ex verbis gravibus et grandioribus, jam de his singulis separatim videndum. Quid quæso generosius hac sententia: Non sunt a diis repetenda male factorum initia, sed ab improbitate hominum. Quæ porro splendidior compositio, quam ea, quæ est in his verbis: *ταῦτα πληροῖ τὰ λῃστήρια, ταῦτ' εἰς* etc. et statim *σφάττειν τοὺς πολίτας, ὑπηρετεῖν* etc. Quæ denique graviora verba eligere potuit orator, quam hæc, e quibus difficilius est eligere, quam reperire gravia. Ex locis similibus unum adhuc commemorabo, qui ab eadem virtute commendatur. Dicit aliquo in loco (κ. Κτη-

σιφ. §. ξά. fin.) nec Miltiadi, nec Themistocli, nec Aristidi aliisve claris viris a majoribus ob virtutem et beneficia in rempublicam decretam esse auream coronam. Tum, cur id non sit factum, sententia sublimi et digna sensibus factisque illorum virorum ita docet: *οὐ γὰρ ᾤοντο δεῖν ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ παθόντων, ἣ ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας ἀθάνατος οὖσα διαμένει.*

SECT. IV.

De copia orationis.

De copia orationis, quæ et verborum est et rerum, jam separatim videtur agendum. Sed verborum copia e duobus fontibus promanat, varietate et dilatatione. Ex varietate verborum tum existit, cum eadem res pluribus verbis significatur. Fit autem hoc, vel verbis synonymis ponendis, ut hoc in loco: (κ. Κτησιφ. §. θ'. post med.) *ἀνεύθυνον δὲ καὶ ἀζήτητον καὶ ἀνεξέταστον οὐδέν ἐστι τῶν ἐν τῇ πόλει.* vel, si propriis jungantur translata (κ. Τιμάρχ. §. κέ.) *ὑμᾶς τε βουλοίμην ἂν ἀκοῦσαι, οἷς ἐγὼ μέλλω λέγειν, καὶ προσέχειν τὸν νοῦν καὶ παρακολουθεῖν εὐμαθῶς.* Dilatatur porro oratio, si eadem notio per partes proponitur, si pro nomine ponitur definitio, si genus et species junguntur, si aiendo negandoque docemus. Per partes tractavit notionem honesti viri hoc modo: (κ. Τιμάρχ. §. κϛ'.) *αὕτη μέν ἐστιν, ὦ Τίμαρχε, ἀπολογία ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ σώφρονος καὶ πεπιστευκότος τῷ βίῳ καὶ καταφρονοῦντος εἰκότως ἁπάσης βλασφημίας.* Pro *κολάζετε τοὺς παρανομοῦντας* et loco unius verbi democratiæ commemoravit partes: (κ. Κτησιφ. §. δ'.) *λύετε, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς παρανόμους γνώμας, βεβαιοῦτε τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν, κολάζετε τοὺς ὑπεναντίως τῷ νόμῳ καὶ τῇ πόλει καὶ τῷ συμφέροντι τῷ ὑμετέρῳ πολιτευομένους.* Gloriam et pericula adire sic descripsit: (κ. Κτησιφ. §. ξ'.) *νῦν δὲ οἶμαι διὰ τὸ σπάνιον καὶ τὸ περιμάχητον καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀείμνηστον ἐκ τῆς νίκης ἐθέλουσί τινες τὰ σώματα παρακαταθέμενοι καὶ τὰς μεγίστας ταλαιπωρίας ὑπομείναντες διακινδυνεύειν.* Loco *ἐπιτηδευμάτων* dixit *βίον, λόγον, πράξεις.* *τῷ ἀληθεῖ* adjunxit *τὸ ἀψευδὲς*, et *τῷ ἐναργεῖ, τὸ οὐ πεπλασμένον*, et hanc sententiam: Fama hominum facta celebrat, eleganter et copiose tribus modis expressit: (κ. Τιμάρχ. §. κζ'.) *περὶ δὲ τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον καὶ λόγον καὶ τὰς πράξεις ἀληθής τε καὶ ἀψευδής τις ἀπὸ ταυτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν καὶ διαγγέλλει τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας πράξεις, πολλὰ δὲ καὶ μαντεύεται περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, καὶ οὕτως ἐναργές ἐστι καὶ οὐ πεπλασμένον, ὃ λέγω* etc. rursus turpitudinem Timarchi ita texit, ut pro flagitiorum nomine poneret definitionem: (κ. Τιμάρχ. §. ά.) *εἰδὼς δὲ αὐτὸν ἔνοχον ὄντα, οἷς ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε ἀναγινώσκοντος τοῦ γραμματέως.* Item, cum Demosthenis in-

dolentiam in obitu filiæ criminari et augere vult, non dicit eum amisisse filiam, sed *τὴν μόνην καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσαν.* (κ. Κτησιφ. §. κϑ΄.) Ex innumeris exemplis pauca posui. Res enim ad intelligendum facilis, et ita copia dicendi Æschines valet, ut hac quidem virtute reliquos omnes superare videatur. Nunc restat, ut de rerum copia dicam, quæ existit e copiosa argumentorum tractatione, similitudinum et exemplorum multitudine, locis communibus, digressionibus et interpositis sententiis. De illis prioribus admonui infra, de infinitis vero quæstionibus, digressionibus et sententiis nunc exponam.

SECT. V.

De locis communibus, digressionibus et sententiis.

Ut ii, qui iter faciunt, interdum incidunt in loca ob cœli inclementiam dura, aeris gravitate noxia, incolarum barbaris moribus fera et molesta, ideoque subito ea relinquunt, interdum iidem in locis amœnioribus, inter homines commodos et suaves moribusque politos libenter et utiliter morantur, huc illuc attentionem dirigunt, digrediantur, locorum situs cognoscunt, urbium ædificia mirantur, potentiorum favorem quærunt, amicitias contrahunt: ita oratores nonnunquam in locis quibusdam non minus utiliter, quam libenter diutius versantur. Sed, ut nec ii iter, præsertim longum, essent confecturi, qui ubique subsistere vellent, nec magnam utilitatem ex commoratione essent percepturi, si nihil, nisi oculorum voluptatem quærerent; ita nec oratorem decet tam importunum et molestum esse, ut nunquam discedat, nec voluptati aurium persuasionem et victoriam postponere. Quæ vero sunt ea loca, in quibus oratorem morari aut digredi convenit? Ea nimirum, in quibus cum causæ utilitate et delectatione auditorum a re proposita, a personis et factis singulis ad quæstionem infinitam, ab homine modesto et forti avocare potest orationem ad laudem et naturam modestiæ et fortitudinis. Id Æschines in omnibus orationibus ita fecit, ut copia, varietate, utilitate, suavitate et ornatu clarissimorum oratorum laudes labefactare videatur. Omnino enim hic orator copia et abundantia et amplitudine orationis inter omnes clarus et notabilis haberi debet. In hanc rem laudari possunt loca de majorum in tribuendis muneribus publicis frugalitate, (κ. Κτησιφ. §. νϑ΄.) de eorundem severitate in judicandis *γραφαῖς παρανόμων*, (ibid. §. ξδ΄.) de homine populari, (ibid. §. νδ΄.) de utilitate, quam juvenes percipiunt e judiciis publicis, (ibid. §. ϟα΄.) de hominibus improbis in republica non ferendis, (ibid. §. μγ΄. fin.) de modestia veterum oratorum, (κ. Τιμάρχ. §. ϛ΄. med.) de famæ vi, (ibid. §. κζ΄. med.) de consuetudine Harmodii et Aristogitonis, (ibid. §. κη΄. fin.) de amicitia

Achillis et Patrocli, (ibid. §. κϑ΄.) de famæ et calumnia discrimine, (π. Παραπρεσβ. §. μέ.) de amore justo et improbo, (κ. Τιμάρχ. §. κή. med.) de majorum cura et severitate in tuenda pudicitia, (ibid. §. λϛ΄.) et alia fortasse plura, quæ in tanta multitudine notare sum oblitus. Hæc vero omnia ita semper cum causa conjunxit orator, ut ea vix abesse posse putes, quod in ejusmodi locis communibus et digressionibus unice spectatum esse rhetores præcipiunt. Sententiis denique, quas etiam ad copiam orationis pertinere diximus, maxime iis in locis usus est, ubi leges tractavit. Vix enim unam legem laudavit, quin simul, quo quidque consilio sancitum sit, idonea sententia et e re nata doceret et legislatoris prudentiam commendaret. Qua in re orator rerum civilium peritiam et eloquentiam demonstravit, legum auctoritatem confirmavit et tenuitati orationis occurrit.

SECT. VI.

De simplicitate.

Qui in dicendo ornatum copiamque vitat, ita tamen, ut semper caveat, ne in aridum et humile dicendi genus delabatur, sed ut elegantiorum hominum sermonem de rebus tenuibus vitæque consuetudinem imitetur et nihil nisi puritatem et perspicuitatem curet, ei orationis simplicitas tribuitur. Is igitur orator, qui simplicitati studet, nec rerum copia et multitudine orationem ampliorem faciet, nec sententiis acutis et inauditis, sed vulgaribus et consuetis utetur. Verborum novorum et factorum insolentiam, translatorum gravitatem suavitatemque, priscorum obsoletorumque obscuritatem, compositorum granditatem vehementer vitabit, propria, consueta et e translatis non nisi trita et notissima adhibebit. In compositione non artem et concinnitatem, sed naturam et elegantiam sequetur. Jam, si ex hac tenuitate simplicitas apparet, videamus, an Æschines quoque attenuate et simpliciter quædam dixerit. Quid autem simplicius dicere potuit, quam hæc: (κ. Κτησιφ. §. κά. fin.) *λέξω δὲ πρῶτον περὶ τοῦ πρώτου καιροῦ καὶ δεύτερον περὶ τοῦ δευτέρου, καὶ τρίτον περὶ τοῦ ἐφεξῆς, καὶ τέταρτον περὶ τῶν νῦν καθεστηκότων πραγμάτων.* Item paulo post: (§. κγ΄.) *νικᾷ γὰρ ἕτερον ψήφισμα Φιλοκράτης, ἐν ᾧ κελεύει ἑλέσθαι δέκα πρέσβεις, οἵτινες ἀφικόμενοι πρὸς Φίλιππον ἀξιώσουσιν αὐτὸν δεῦρο πρέσβεις αὐτοκράτορας πέμπειν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. τούτων εἷς ἦν Δημοσθένης, κἀκεῖθεν ἐπανήκων ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης καὶ ταὐτὰ τοῖς ἄλλοις πρέσβεσιν ἀπήγγειλε καὶ μόνος τῶν βουλευτῶν ἔγραψε σπείσασθαι τῷ κήρυκι τῷ παρὰ τοῦ Φιλίππου καὶ τοῖς πρέσβεσιν.* In his, si ab initio pro verbo *νικᾷ* scribatur *γράφει*, totus locus erit simplicissimus. Rursus, cum alio in loco notiones verborum explicat: (κ. Τιμάρχ. §. κϛ΄.) *ὅπου μὲν γὰρ*

πολλοὶ μισθωσάμενοι μίαν οἴκησιν διελόμενοι ἔχουσι, συνοικίαν καλοῦμεν, ὅπου δ' εἷς ἐνοικεῖ, οἰκίαν· ἐὰν δ' εἰς ἕν δήπου τούτων τῶν ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐργαστηρίων ἰατρὸς οἰκήσηται, ἰατρεῖον καλεῖται· ἐὰν δ' ὁ μὲν ἐξοικήσηται, εἰς δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο ἐργαστήριον χαλκεὺς εἰσοικήσηται, χαλκεῖον ἐκλήθη· ἐὰν δὲ γναφεὺς, γναφεῖον· ἐὰν δὲ τέκτων, τεκτονεῖον. Facile autem apparet, cur orator hæc ita tenuiter exposuerit. Res enim per se tenues et minutæ non capiebant ornatum et dicendi vehementiam.

SECT. VII.

De oratione faceta.

Hanc simplicitatem, ne nimia tenuitate et ornatus inopia molesta sit, comitari et jucundam reddere debet alia orationis virtus, quæ a Græcis *χάρις, ἡδονὴ, ἀφροδίτη, εὐστομία, τὸ στωμύλον* aliisque similibus nominibus appellatur. Qui ea utitur, eum dicunt *ἡδέως καὶ κεχαρισμένως καὶ ἐπαφροδίτως εἰπεῖν.* Latini leporem, facetias, suavitatem dicunt. Hæc interdum ex uno aut duobus verbis oritur, ut hoc in loco: (*κ. Κτησιφ.* §. *λά.*) *ναί· ἀλλὰ χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τείχεσιν, ὥς αὐτός φησι, τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε, τῇ τῶν Εὐβοέων καὶ Θηβαίων συμμαχίᾳ.* Verba enim *ὥς αὐτός φησι,* facetam arrogantiæ et orationis Demosthenis irrisionem continent. Est in eadem oratione locus de Demosthene, patrono Timarchi, quem accusarat Æschines. Is, quia est longior, ea tantum indicabo, quæ videntur jucunda, quanquam talia plerumque melius ex toto orationis habitu judicantur. Prima suavitas oritur ex oppositione faceta, cum dicit (ibid. §. *οά.*) de Demosthene, *οὗτος κλαίει μὲν ῥᾷον, ἢ ἄλλοι γελῶσιν.* Altera ex morum notatione ejusdem: *οὐκ ἂν θαυμάσαιμι δὲ, εἰ μεταβαλλόμενος τοῖς ἔξω περιεστηκόσι λοιδορήσεται.* Tertia e figura, *ὅταν δὴ ταῦτα λέγῃ, πρὸς μὲν τοὺς στασιαστικοὺς λόγους ἐκεῖνο αὐτῷ ὑποβάλλετε, ὅτι, ὦ Δημόσθενες, εἰ σοὶ ἦσαν ὅμοιοι οἱ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγόντες, οὐκ ἄν ποτε δημοκρατία κατέστη.* Rursus e figura, (ibid. §. *οβ'.*) *ὅταν ὑμᾶς ἐπερωτᾷ, ποῖ καταφεύγω, ἄνδρες Ἀθηναῖοι; περιγράψατέ με ἐκ τῆς πολιτείας, οὐκ ἔστιν, ὅπη ἀναπτήσομαι· ἀνθυποβάλλετε αὐτῷ, ὁ δὲ δῆμος ὁ Ἀθηναίων, ποῖ καταφύγῃ, Δημόσθενες; ἢ πρὸς ποίαν συμμάχων παρασκευήν; πρὸς ποῖα χρήματα; τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευσαι; ἃ μὲν γὰρ ὑπὲρ σεαυτοῦ βεβούλευσαι, ἅπαντες ὁρῶμεν.* item paulo post (ibid. §. *ογ'.*) ex figura et ratione eleganter reddita: *ὃν ἐχρῆν — αὐτὸν παρελθόντα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰπεῖν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μὲν στέφανον δέχομαι, τὸν δὲ καιρὸν ἀποδοκιμάζω, ἐν ᾧ τὸ κήρυγμα γίνεται. οὐ γὰρ δεῖ ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐκείρατο, ἐπὶ τούτοις ἐμὲ στεφανοῦσθαι.* Rursus in narratione de Cirrhæo campo, quæ, ut tota est elegans, ita imprimis placuit faceta illa repetitio et narrandi sedulitas: *τῇ δὲ ὑστεραίᾳ* (ibid. §. *λθ'.*) *ἥκομεν ἕωθεν εἰς*

τὸν προειρημένον τόπον καὶ κατέβημεν εἰς τὸ Κιῤῥαῖον πεδίον καὶ τὸν λιμένα κατασκάψαντες καὶ τὰς οἰκίας ἐμπρήσαντες ἀνεχωροῦμεν. Item suavissimus Æschines, cum Autolyci Areopagitæ orationem recenset, quam populus audiens ob ambiguitatem, præter opinionem dicentis ortam, ad irrisionem Timarchi traxerat: (κ. Τιμάρχ. §. ιϛ΄. med.) καὶ περὶ τῆς ἐρημίας ταύτης καὶ τοῦ τόπου τοῦ ἐν τῇ Πνυκὶ, μὴ θαυμάσητε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἔφη, (Autolycus) εἰ Τίμαρχος ἐμπειροτέρως ἔχει τῆς βουλῆς τῆς ἐξ ἀρείου πάγου. Quæ verba, cum a populo ob Timarchi mores dubios plausu exciperentur, Autolycus rei ignarus et indignans, excusat orationem et rursus ad ambigua delabitur. Tum vero omnia implentur risu plausuque. Pyrrhander, Areopagitarum unus, rei indignitatem non amplius ferens, prodit et castigat populi immodestiam, tum illa facetissima responsio a populo: ἴσμεν, ὦ Πύῤῥανδρε, ὅτι οὐ δεῖ γελᾷν τούτων (Areopagitarum) ἐναντίον· ἀλλ' οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν.

SECT. VIII.

De acerbitate.

Qui omnia jucunde et simpliciter dicit, is fortasse delectabit et docebit, quanquam ne id quidem semper efficiet. Studiose enim quæsita suavitas plus afferet molestiæ, quam delectationis, et omni ornatu privata simplicitas lectorem facile fatigabit. Præterea non omnes res simplicitatem et lepores capiunt, et ante omnia, quid deceat, orator videre debet. Motus etiam in auditore ciendi et robur est addendum verbis et sententiis. Ergo orator simul et acerbe et graviter et audacter et vehementer dicere audebit. Acerbitas igitur, quæ est in vitiorum reprehensione acri, multa est apud Æschinem. Nihil enim acerbius cogitari et intelligi potest eo loco, ubi Timarchi inhumanitatem erga matrem et patruum demonstrat: (κ. Τιμάρχ. §. κ΄.) ἱκετευούσης καὶ ἀντιβολούσης τῆς μητρὸς — ἐᾶσαι καὶ μὴ ἀποδόσθαι, (τὸ χωρίον) ἀλλ' εἰ μή τι ἄλλο, ἐνταφῆναι ὑπολιπεῖν αὐτῇ. οὐδὲ τούτου τοῦ χωρίου ἀπέσχετο, ἀλλὰ καὶ τοῦτ' ἀπέδοτο. Nonne hæc acerbam reprehensionem continent? Nonne inhumanus, qui matris preces, orantis, ut saltem locum sepulturæ sibi relinquat, repudiat? Tum illa non minus acerba, quæ ut facilius sentiantur simplicem sententiam ponam, *Timarchus Arignotum neglexit.* Jam, quomodo Æschines dixerit, videndum. (ibid. §. κά. med.) παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην καὶ ἠτυχηκότα, θεῖον ἑαυτοῦ. Hic verba singula indignitatem rei augent. Primum non dixit ἀμελήσας, sed παρωσάμενος, quod verbum majorem vim habet. Deinde non appellavit nomine Arignoti, sed senem, oculorum usu privatum, patruum Timarchi dixit. Ex eodem genere sunt illa: (ibid. §. κγ΄. med.) ἀνὴρ καὶ γυνή. Et rursus verba πιστεύων τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν

in hoc loco: (ibid. §. λδ'. ante med.) *Νικόδημος δ' ὁ Ἀφιδναῖος ὑπ' Ἀριστάρχου τετελεύτηκε βιαίῳ θανάτῳ, ἐκκοπεὶς ὁ δείλαιος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν γλῶτταν ἀποτμηθεὶς, ᾗ ἐπαῤῥησιάζετο, πιστεύων τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν.* Et reprehensio neglectæ utilitatis publicæ in his verbis: (κ. Κτησιφ. §. ϛβ'. fin.) *ἀπέρχεσθε ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν οὐ βουλευσάμενοι, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων τὰ περιόντα νειμάμενοι.* Et de Timarcho, qui imperium Andri injuste et avare administraverat: (κ. Τιμάρχ. §. κβ'.) *εὐπορίαν τῇ βδελυρίᾳ τοὺς συμμάχους τοὺς ὑμετέρους ποιούμενος.*

SECT. IX.

De gravitate.

Quæ oratio dicentis honestatem indicat, dignitatem præ se fert, et adhortationes ad virtutem continet, ea gravis appellatur. Quæ gravitas, etsi maxima ex parte in sententia consistit, adjuvatur tamen verborum granditate et compositionis ornatu dignitatis pleno. Quam ob virtutem notabilis est locus Æschinis, ubi judices commemorandis clarorum virorum exemplis ad justitiam et severitatem hortatur. (κ. Κτησιφ. §. ϛέ.) *ὅταν δ' ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τοῦ λόγου συνηγόρους τοὺς κοινωνοὺς τῶν δωροδοκημάτων αὐτῷ παρακαλῇ* (Demosthenes) *ὑπολαμβάνετε ὁρᾷν ἐπὶ τοῦ βήματος, οὗ νῦν ἕστηκὼς ἐγὼ λέγω, ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν, τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας, Σόλωνα μὲν, τὸν καλλίστοις νόμοις κοσμήσαντα τὴν δημοκρατίαν, ἄνδρα φιλόσοφον, καὶ νομοθέτην ἀγαθὸν, σωφρόνως, ὥσπερ προσῆκεν αὐτῷ, δεόμενον ὑμῶν, μηδενὶ τρόπῳ τοὺς Δημοσθένους λόγους περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῶν ὅρκων καὶ τῶν νόμων· Ἀριστείδην δὲ* etc. Si enim magnorum virorum facta magnam habent vim in animos legentium, quidni eorum vox et adhortatio et preces gravitatis plenæ videantur audientibus? Ergo sine omni dubitatione hæc sententia et orationis structura gravitatem habet. Quid dicam de verbis? Nonne gravissima hæc *ἀντιπαρατεταγμένους, ἀσέλγεια, σχετλιάζοντα ἐπὶ τῷ τῆς δικαιοσύνης προπηλακισμῷ, ἀναστενάξαι*; Rursus alio in loco (κ. Τιμάρχ. §. ιδ'. med.) *διὰ τί οὖν αὐτὸν* (Hegesandrum, Timarchi, hominis impuri et libidinosi, socium) *καλω ἐπὶ τὴν μαρτυρίαν; ἵν' ὑμῖν ἐπιδείξω, οἵους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα* (libido) *τοῦτο, ὡς καταφρονοῦντας μὲν τῶν θεῶν, ὑπερορῶντας δὲ τοὺς νόμους, ὀλιγώρως δὲ ἔχοντας πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην.*

SECT. X.

De audacia.

Orationis audacia imprimis vim dicentis declarat. Qui enim semper humi repit, tutus ille quidem a lapsu est, sed admirationem

et laudem non consequitur. At, qui audet et lubrico periculisque se committit, tametsi cadit, facile veniam invenit. Fortis enim animi et generosi magna et periculosa appetere. Timidi et humilis cogitatione periculi victoria cedere. Igitur ex oratoribus non semper ii probantur, qui consueta et vulgata sequuntur, sed qui nova atque inaudita promunt. Ut hanc laudem consequatur orator, sententias fundet a vulgari consuetudine abhorrentes et quasi periculosas. In verbis proprietatem et similitudinem non magno opere curabit, sed animi impetu se patietur abripi. Modo ne id sæpe faciat, ne, dum audere cupiat, videatur insanire. Laudandus ergo Æschines, qui quidem audax est et tamen modestus habetur, propterea, quod caute et circumspecte et raro a consuetudine et natura recessit. Putamus vero audacia esse hæc: (κ. Κτησιφ. §. μζ′. med.) *διώμνυτο* (Demosthenes) *τὴν Ἀθηνᾶν, ἥν, ὡς ἔοικε, Φειδίας ἐνεργολαβεῖν εἰργάσατο καὶ ἐνεπιορκεῖν Δημοσθένει, ἦ μὴν, εἴ τις ἐρεῖ, ὡς χρὴ πρὸς Φίλιππον εἰρήνην ποιήσασθαι, ἀπάξειν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐπιλαβόμενος τῶν τριχῶν*. Cum enim dicit Phidiam Minervam fecisse, ut Demosthenes ex ea lucrum capere et per eam pejerare posset, novitatem et audaciam prodit. Eodem modo, cum Timarchi avaritiam et peculatum carpit, abhorret a sermone vulgari et communi. (κ. Τιμάρχ. §. κβ′. fin.) *πολλάκις*, inquit, *ἐνεθυμήθην τὴν εὐτυχίαν τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως κατὰ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ κατὰ ταῦτα, ὅτι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους οὐδεὶς ἐγένετο τῆς Ἀνδρίων πόλεως* (cujus habuerat imperium Timarchus) *ὠνητής*. Nam *εὐτυχίας* et *ὠνητοῦ* hoc loco mentionem facere, audacia. Similiter in verbis audax est, ut in illo: (κ. Κτησιφ. §. οά.) *διατετμηκὼς τὴν πολιτείαν*, et (κ. Τιμάρχ. §. ιθ′.) *οὐ μόνον κατέφαγεν* (*τὴν πατρῴαν οὐσίαν*), *ἀλλ', εἰ οἷόν τ' εἰπεῖν, καὶ κατέπιεν*. Sed talia *διανοήματα σκληρὰ, αὐθάδη, παράβολα, παρακεκινδυνευμένα* recte præcipiunt rhetores *θεραπείαις, παραμυθίαις* et *μειλίγμασιν* emollire, et, ut ille satis audacter ait, *οἷον ἁλμυρὰν ἀκοὴν ἀποκλύσασθαι ποτίμῳ λόγῳ*. Huic legi obtemperavit Æschines addendo primo in loco, *ὡς ἔοικεν*, et ultimo in loco, *εἰ οἷόν τ' εἰπεῖν*.

SECT. XI.

De vehementia.

Qui persuasionem et victoriam omni modo appetit, qui auditorem non tantum docet, sed secum rapit et aufert, rebus pondus addit et auget, reum undique urget et instat, quæ ei sunt impedimento tollit et evertit, is orator vere vehemens habetur. Hic e sententiis eliget eas, quæ ad commovendos hominum animos vim habent maximam, auditores in aliena causa faciet, ut timeant, eorum vitam famamque adducet in discrimen, de fortunis et salute et rebus ca-

rissimis reddet sollicitos, rempublicam, civitatis statum, leges libertatemque violari, rumpi et vastari docebit. E verbis adhibebit gravissima, audacissima et ab usu sermonis popularis abhorrentia. Compositionis et structuræ concinnitatem suavitatemque vitabit, loquetur dissoluta, aspera, abrupta, et frequentius incisis, quam membris longis et æqualibus utetur, animorum auriumque delectationem non curabit. Jam cum hac vehementiæ notione comparanda sunt quædam loca Æschinis (κ. Κτησιφ. §. ξϛ'.) *εἰς τρία μέρη διαιρεῖται ἡ ἡμέρα, ὅταν εἰσίῃ γραφὴ παρανόμων εἰς τὸ δικαστήριον. ἐγχεῖται γὰρ τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ τῷ κατηγόρῳ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ τῇ δημοκρατίᾳ· τὸ δὲ δεύτερον ὕδωρ, τῷ τὴν γραφὴν φεύγοντι καὶ τοῖς εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέγουσιν. ἐπειδὰν δὲ τῇ πρώτῃ ψήφῳ μὴ λυθῇ τὸ παράνομον, ἤδη τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῆς ὑμετέρας. ὅστις μὲν οὖν ἐν τῇ τιμήσει τὴν ψῆφον αἰτεῖ, τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέραν παραιτεῖται· ὅστις δὲ ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τὴν ψῆφον αἰτεῖ, ὅρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ, δημοκρατίαν αἰτεῖ, ὧν οὔτε αἰτῆσαι οὐδὲν ὅσιον οὐδενὶ, οὔτ' αἰτηθέντα ἑτέρῳ δοῦναι. κελεύσατε οὖν αὐτοὺς ἐάσαντας ὑμᾶς τὴν πρώτην ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους διενεγκεῖν, ἀπαντᾷν εἰς τὴν τίμησιν.* Simplicius hæc dixisset sic: *ἐγχεῖται τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ, τῷ κατηγόρῳ· τὸ δὲ δεύτερον, τῷ φεύγοντι· τὸ δὲ τρίτον, τοῖς δικάζουσιν.* At longe vehementius illo modo. Rursus, quæ in fine dixit, *ὅρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ, δημοκρατίαν αἰτεῖ,* ea omnia jam erant comprehensa in verbis *τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέραν παραιτεῖται.* Cum autem judices jurisjurandi, legum, libertatisque admonet, longe sunt vehementiora. Etiam verba adjuvant vehementiam, veluti *τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῆς ὑμετέρας,* et durior ejusdem verbi *αἰτεῖν* repetitio. Jam cum in alia oratione (κ. Τιμάρχ. §. λζ'.) appellat judices, eos infamia terret, et disciplinæ liberorum admonet, *τίνα δὲ ἔχων ἕκαστος* etc. et paulo post, cum negligentiam eorum causam calamitatum reipublicæ facit, *εἶτα τί θαυμάζομεν τὴν κοινὴν ἀπραξίαν;* Quid dicam de his (ibid. §. ιή.) *τίς γὰρ ἢ τῶν λωποδυτῶν ἢ τῶν κλεπτῶν* etc. aut de hoc loco (κ. Κτησιφ. §. νθ'.) *πότερον ὑμῖν* etc. ubi clarorum virorum res gestas comparat cum improbitate Demosthenis, illorum præmia tenuia et modestiam cum hujus arrogantia et cupiditate contendit, in judices invehitur, eosque rogat, utrum eis præstantior videatur Miltiades et Themistocles, an Demosthenes, de quo hæc addit: *ἀλλ' ἔγωγε μὰ τοὺς θεοὺς τοὺς ὀλυμπίους, οὐδ' ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ἄξιον ἡγοῦμαι μεμνῆσθαι τοῦ θηρίου τούτου καὶ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν.*

SECT. XII.

De concinnitate et figuris.

Ex apta verborum, incisorum, membrorumque orationis structura et conjunctione oritur concinnitas. Hanc nec plane negligere de-

bet orator, nec nimis studiose affectare. Dissoluta enim oratio et divulsa et hians non solum auribus moleste accidit, verum etiam intellectum et perspicuitatem turbat. Nimia vero concinnitas et voluptatis auriumque apertum aucupium artem prodit, probabilitatem impedit, oratoris in minutis rebus puerile studium culpat tædiumque auditoribus affert. Hanc quorundam vanitatem ita per omnem orationem Æschines vitavit, ut apud eum non quæsita et aperta et immodica, sed nata, moderata et celata lateat concinnitas. Comparia vero et opposita similiterque conclusa et cadentia et omnem illam supellectilem, ad ostentationem magis, quam ad utilitatem comparatam, consulto neglexit. Alienum enim a certamine vero et in capitis periculo turpis est verborum lusus et argutiarum studium. Ne vero esset fluctuans et confragosa oratio, literarum asperum concursum et strepitum, vocalium hiatum et frequentem vicinitatem cavit, et ubique lenitatis et λειότητος aurium judicio curam gessit. Hanc enim causam esse judico, cur ejus orationes tam jucundæ sint legentibus, quamvis non ignorem, gratiam, quæ fusa est per totam orationem, hanc imprimis sibi laudem vindicare. Figurarum, de quibus vix est opus dicere, eadem est ratio. Si enim in tempore et parce adhibeantur, orationem illustrant et distinguunt, ornatum declarant, suavitati inserviunt et sententiis robur addunt. Hujus generis est præteritio (κ. Κτησιφ. §. κ′.) *τί γὰρ δεῖ νῦν ταῦτα λέγειν* etc. asyndeton (ibid. §. ξζ′. fin.) *κλέπτεις τὴν ἀκρόασι*, polysyndeton (κ. Τιμάρχ. §. ιβ′.) *καὶ μὴ μόνον* etc. anaphora (κ. Κτησιφ. §. ξή. fin.) *ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς* etc. sermocinatio (κ. Τιμάρχ. §. ιζ′. med.) *ἔστιν οὖν ἡ μάρτυς* etc. quæ figuræ ab Æschine omnes in tempore, utiliterque sunt adhibitæ.

SECT. XIII.

De vitiis quibusdam elocutionis.

Sed hic tantus orator, qui ubique personarum, rerum et decori habuit rationem, qui tenuia tenuiter, mediocria moderate, gravia sublimiter dixit; is tamen in quibusdam locis sui est dissimilior et ingenii fraude se abduci passus est ad puerilem lusum. Quis enim eum ferat, cum dicit de Demosthene, qui ob plagas a Midia capite acceptas pecuniam acceperat, (κ. Κτησιφ. §. οδ′. fin.) *οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρόσοδον κέκτηται*? Quæ enim similitudo inter *κεφαλὴν* et *πρόσοδον*? Quis porro non frigoris accuset, cum eundem Demosthenem appellat (ibid. §. ϛγ′.) *λῃστὴν πραγμάτων ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα*? *λῃστὴν πραγμάτων* gravissime dixit. Reliqua, quia sunt dissimilia et sensum non habent, frigent. Quis enim verbis tanquam navi utatur, aut quis per civitatem tanquam per mare navigare possit? At risum captare voluit. Audio. Puto sane e nau-

tis multos adfuisse, qui probarent; addo etiam, si placet, e scurris nonnullos. Sed alienus est risus ab hoc loco et a priorum verborum gravitate. Eodem modo peccavit in his (κ. Τιμάρχ. §. λβʹ.) *πάντες γὰρ ἂν τοῦθ' ὁμολογήσαιμεν* etc. Etenim et hoc loco impudentiam et flagitia adversariorum ad risum traxit. Sed talia severitatem, iram et odium flagitant. Lepidus ille quidem locus, et tractandi sedulitas, repetitiones, verborumque abusus magnam suavitatem afferunt, sed honestati et decoro posthabenda jucunditas. Ipse etiam videtur animadvertisse turpitudinem rei, quam ut excusaret, addidit, *ἔπειτα καὶ τὴν εὐήθειαν τοῦ λόγου τούτου ῥᾴδιόν ἐστιν ἐξετάσαι*, et paulo post, *μὴ γὰρ ὑπ' ἐμοῦ λεγόμενον, ἀλλὰ γινόμενον τὸ πρᾶγμα νομίσαθ' ὁρᾶν.* His addo alia quædam minora vitia verborum singulorum. Cum enim de Timarcho dicit, eum (ibid. §. ζʹ.) *καταγελάστως κεχρῆσθαι τῷ σώματι*, non videtur indignitatem rei satis idoneo verbo declarasse. Melius fortasse et gravius dixisset, *ἀναισχύντως, ὑβριστικῶς*, aut alio modo. Rursus comica quædam verba admiscuit, veluti (κ. Κτησιφ. §. οά. init.) *βαλαντιοτόμοις*, (ibid. §. πγʹ. fin.) *ἄνθρωπος ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος.* Similia sunt, (ibid. §. ξή.) *ῥήμασι τὴν πολιτείαν [τοὺς νόμους] ἀναιρεῖν.* Arguta nimis hæc: *ἐφθόνησέ μου ταῖς διαβολαῖς.* Temere duobus in locis inculcatum *ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν.* Audacia nimis hæc: (π. Παραπρεσβ. §. ιέ.) *φθέγγεται τὸ θηρίον τοῦτο προοίμιον σκοτεινόν τε καὶ τεθνηκὸς δειλίᾳ.* Si enim *τὸ τεθνηκὸς* referatur ad *προοίμιον*, ut verborum structura jubet, modum non tenuit; sin ad *θηρίον*, nimis est divulsum. Frigide additum vocabulum *τῶν εἰρημένων.* (κ. Κτησιφ. §. πγʹ.) Si enim *τῶν Σειρήνων* repetiisset, elegantius haud dubie fuisset. Placuit hunc locum adscribere, tum, quia brevior est, tum, quia sic de eo facilius lector judicare potest. De Demosthene igitur dicit: *ἀφομοιοῖ γάρ μου τὴν φύσιν ταῖς Σειρῆσιν, ὡς ἔοικε. καὶ γὰρ ὑπ' ἐκείνων οὐ κηλεῖσθαί φησι τοὺς ἀκροωμένους, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι, διόπερ οὐκ εὐδοκιμεῖν τὴν τῶν εἰρημένων μουσικήν.* Atque hæc in Æschine eo magis mira videri debent, quia Demostheni verborum *πικρίαν* et *περιεργίαν* objecit, et in verborum delectu aliis in locis vehementer excellit. His addere liceat brevem admonitionem de repetitionibus, quæ crebræ sunt quidem apud eum, excusari tamen facile possunt. Nam in orationibus, quæ tantum leguntur, tædium afferunt. Attentior enim lector indignatur sibi eandem rem sæpius dici. At in orationibus judicialibus et omnino in iis, quæ habentur, magnam habent utilitatem, et auditor, qui est legentibus negligentior, ea fert facilius. Memoriam enim adjuvant et judices ad cognoscendam causam reddunt idoneos.

SECT. XIV.

De virtutibus elocutionis, quas non habet.

Πιθανότητα, ἀλήθειαν, et τὸ πεποιθότως εἰπεῖν merito in maximis virtutibus habent rhetores. Harum autem virtutum exigua laus ei tribui potest. Nec tamen hoc in universum dixerim. Infra enim ipse eum probabilem esse docui. Sed dum ubique fere artificiose, callide et subdole pugnat, dum causam omni modo adjuvare studet, dum lenitatem et mansuetudinem aperte nimis præ se fert, sibi ipse diffidere videtur, artem prodit, fidem impedit, persuasionem tollit. Qui enim Lysiæ orationes legit, adversarium statim judicat malignum et improbum, dicentis probitatem laudat, innocentiam dolet, causam veram putat. At, qui Æschinem audit, orationis copia obruitur, arte se deceptum dolet, lenitatem timet, argumentorum vi resistere nequit, veritatem et mendacium eodem modo suspectum habet. Brevitatem, quæ conjuncta cum perspicuitate orationi magnam vim et suavitatem conciliat, similiter fere neglexit. Contra copiosus et amplus est, ut interdum Demosthenes torrentis modo, de monte ruentis, quæ ei sunt impedimento, secum rapit et evellit, ita Æschines, Nilo similis, improviso aquarum confluxu crescit, littora excedit, longe atque late sensim omnia inundat.

PARS II.

SECT. I.

Argumentum partis secundæ. De inventione, delectu, ordine et artificio locorum quorundam.

Alteram hanc partem, quæ πραγματικὰς virtutes Æschinis explicat, ita descripsimus. Primum exponemus de inventione, delectu, ordine et locorum quorundam artificio, secundo de orationis partibus, exordio, narratione, argumentis et peroratione, denique conclusionis loco formam eloquentiæ Æschinis exprimere conabimur. Inventionis, ut opinor, duæ sunt virtutes, copia et facilitas. Nam ille demum laudandus est, qui partim ad unam rem firmandam multa reperire potuit, partim ea potissimum, quæ cum causa arcte cohærent et auditorum cuique facile in mentem venire potuerunt. Jam copia inventionis ita valet Æschines, ut non solum acutissime animadvertat, quæ insint in re ad persuasionem idonea et excogitari possint ab oratore rerum usu exercitato, sed et ea reperiat, quæ fortasse nemo alius reperire et videre potuerit. Vim et copiam inventionis maxime eo in loco demonstravit, ubi imperatori illi ejusmodi defensionem tribuit, e qua sibi uberrimam dicendi co-

piam suppeditat, et ubi testibus, infamiam timentibus, destitutus, Timarchum, impuræ vitæ accusatum, præjudicio populi, conscientia judicum, famæ veritate et vi, Euripidisque versibus urget, seque ductis e natura flagitii argumentis ob testium inopiam excusat, et crimen probabile reddit. Facilitas inventionis agnoscitur, si orator rebus notis et vulgatis et cum causa conjunctis, ideoque ad persuadendum accommodatissimis, utiliter et prudenter utitur. Hujusmodi sunt ea, quæ de statua Solonis ejusque habitu modesto in reprehensionem impudentiæ Timarchi dixit, et de frugalitate majorum in tribuendis præmiis publicis ad faciendam Demostheni invidiam. Hæc enim omnia auditores norant, omnes Solonis statuam viderant et de Miltiadis aliorumque præmiis publicis audierant, ut adeo hæc ab oratore commemorari a causa nullo modo alienum et inopinatum sit. Ex inventorum multitudine utilissima eligere oratoris consilium et prudentiam postulat. Hac in re oratorum alii immodici, effusi, effrenes, orationis copiam et impetum ruere sinunt, magisque obruunt, quam docent auditores; alii severi, jejuni, avari et nil nisi maxime necessaria ad fidem faciendam adhibent; alii inter utrumque medium tenent, faciles, jucundi, florentes, ornati et quasi profusi, vel, melius ut dicam, liberales. Ex hoc genere Æschines est. Nam et argumentis utitur firmissimis, et inutilia et noxia omittit, et istorum severitatem suavitate et ornatu temperat, illorum luxuriam et abundantiam coercet et amputat. Nihil enim alienum, nihil, quod abesse velis in ejus orationibus additum superesse reperias. Ordinem in orationibus sequitur eum, qui est maxime utilis causæ. In illa igitur violatarum legum contra Ctesiphontis psephisma instituta actione deinceps ordine exponit, quid contra leges scripserit Ctesiphon. Ergo primum docet Demosthenem pecuniæ theatrali et reficiendis muris præfectum adeoque reddendis rationibus obnoxium non debuisse donari aurea corona. Deinde nec legitimo in loco factam esse renunciationem. Denique demonstrat Ctesiphontem mentitum esse in psephismate, neque enim Demosthenem esse virum bonum et reipublicæ benevolum. Duo illa priora scriptis publicis et legibus confirmat. Postremum ita docet, ut *πολιτείαν* Demosthenis in quatuor tempora dividat, eumque omnibus his temporibus vel noxium vel inutilem fuisse reipublicæ ostendat. Sed antequam ad has accusationis partes pervenit, nescio, cur post exordium Demosthenem *ὑπεύθυνον* fuisse doceat, nisi forte auditorum voluntatem erga hanc accusationem experiri voluit. Hoc certe molestum fuit legenti, quod dicit (*κ.* Κτησιφ. §. *ι.*) *ὅτι δὲ ὄντως ἦν ὑπεύθυνος ὁ Δημοσθένης — ταῦτ' ἤδη πειράσομαι ὑμᾶς διδάσκειν ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων.* Nam et antea docuerat eum vere fuisse reddendis rationibus obnoxium. In oratione contra Timarchum, quæ est

δοκιμασία, primum commemorat leges de disciplina publica, deinde vitam Timarchi ad has leges examinat. Hic facile apparet, primam orationis partem difficilem habuisse tractationem. Leges enim separatim spectatæ, sine examine vitæ, videri poterant quodammodo imprudenter divulsæ a causa ipsa. Sed hoc non sine summa prudentia fecit. Crimen enim, quod deferebat, negligebatur, et reus ob multos a se gestos magistratus erat clarus et nobilis. Igitur per leges, ob legislatorum summam auctoritatem apud Athenienses sanctas et inviolabiles, orationi suæ debuit aperire viam in audientium animos. Et leges semper ita tractavit, ut eas ubique conjungeret cum causa, et Timarchum reprehenderet. In oratione de falsa legatione ne quidem propositionem posuit, sed ad crimina Demosthenis ita respondet, ut incipiat ab iis, quibus maxime fidebat, a narratione de pace per Philocratem et Demosthenem cum Philippo facta, deinde reliquorum criminum refutationem de Cersoblepte et Phocensium excidio addit, et diluendo crimine proditionis defensionem terminat. Ergo ubique, quod ab initio dixi, maxime utilitatis in ordinanda oratione habuit rationem, quod in orationibus judicialibus unice sequendum puto. Jam, ut artificium orationis quodammodo appareat, loca quædam indicabo, quæ oratoris calliditatem et prudentiam manifeste declarant. Difficilis sane ad explicandum res magisque apta interpretis admonitioni, quam disputantis demonstrationi. Ejusmodi enim locorum præstantia plerumque melius ex toto, quam ex partibus separatim spectatis cognoscitur. Neminem autem puto fore ita alieno animo ab Æschine, quin ei, si reperiat, eum sæpe uno loco duo aut plura effecisse, prudentiæ et peritiæ laudem tribuat. Atqui id sæpissime perfecit. Sic (π. Παραπρεσβ. §. λδ′.) eo in loco, ubi Demosthenis orationem, quam in secunda legatione ad Philippum sui commendandi causa habuerat, recenset, denuo factæ per eum et Philocratem cum Philippo pacis et societatis, studii erga ejus legatos et hospitii et criminum omnium, quæ ei antea (ibid. §. ζ′.) objecerat, memoriam renovat et ipsius adversarii oratione et testimonio utitur ad eum criminandum. Item, ubi Ctesiphonti defensionis ordinem præscribit, facit, ut judices omnium accusationis partium recordentur. Jam cum judicibus et reis assensum extorquet, ut hoc in loco, ubi hæc ad judices dicit: (κ. Τιμάρχ. §. ιγ′.) περὶ οὗ (Hegesandri, socii Timarchi) πάλαι εὖ οἶδ᾽ ὅτι θαυμάζετε, διότι οὐ μέμνημαι. οὕτως ἐναργές ἐστιν, ὃ ἐρῶ, et alibi, ubi de Ctesiphonte et Demosthene hæc prædicat (κ. Κτησιφ. §. οέ.) περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ᾽ ἀλλήλων ἔχοντες δόξας καὶ λόγους οὐ ψευδεῖς λέγοντες. ὁ μὲν γὰρ Κτησιφῶν οὐ τὸ καθ᾽ αὑτόν φησι φοβεῖσθαι· ἐλπίζει γὰρ δόξειν ἰδιώτης εἶναι, ἀλλὰ τὴν τοῦ Δημοσθένους ἐν τῇ πολιτείᾳ δωροδοκίαν φησὶ φοβεῖσθαι καὶ τὴν ἐμπληξίαν καὶ δειλίαν. ὁ δὲ Δημοσθέ-

νης εἰς αὐτὸν μὲν ἀποβλέπων θαῤῥεῖν φησίν. Τὴν δὲ τοῦ Κτησιφῶντος πονηρίαν καὶ πορνοβοσκίαν ἰσχυρῶς δεδιέναι. Jam conclusio oratoris ex his istorum hominum sermonibus longe callidissima: *τοὺς δὴ κατεγνωκότας ἀλλήλων ἀδικεῖν, μηδαμῶς ὑμεῖς οἱ κοινοὶ κριταὶ τῶν ἐγκλημάτων ἀπολύσητε.* Rursus alio in loco (ibid. §. κ΄.) *ἀλλ' ἐκεῖνο φοβοῦμαι,* inquit Æschines, *μή μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ δοκεῖν μὲν ἀληθῆ λέγειν, ἀρχαῖα δὲ καὶ λίαν ὁμολογούμενα. καίτοι, ὦ Κτησιφῶν, ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν οὕτως ἐστὶ πιστὰ καὶ γνώριμα τοῖς ἀκούουσιν, ὡς τὸν κατήγορον μὴ δοκεῖν ψευδῆ λέγειν, ἀλλὰ παλαιὰ καὶ λίαν προσωμολογημένα. πότερα αὐτὸν δεῖ χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθῆναι ἢ ψέγεσθαι, καί σε τὸν ψευδῆ καὶ παράνομα τολμῶντα γράφειν, πότερα χρὴ καταφρονεῖν τῶν δικαστηρίων ἢ δίκην τῇ πόλει διδόναι;* Jure ergo Æschines, qui ubique, quid causæ prosit, et quid persuasionem adjuvet, intelligit, *κατὰ μέθοδον δεινότατος* habetur.

SECT. II.

De exordio.

Initium orationis, quod exordium appellant et auditorem ad audienda reliqua idoneum reddere judicant, benevolum eum reddit, attentum, docilem. Quod, quomodo efficiat orator, non magis præceptis rhetorum, quam exemplis orationum Æschinis cognoscendis apparebit. Igitur ea statim ponam, et quæ eorum sint virtutes breviter ostendere conabor. Exordium orationis in Timarchum est hujusmodi: *Οὐδένα πώποτε τῶν πολιτῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὔτε γραφὴν γραψάμενος, οὔτ' ἐν εὐθύναις λυπήσας· ἀλλ' (ὡς ἔγωγε νομίζω) μέτριον ἐμαυτὸν πρὸς ἕκαστα τούτων παρεσχηκώς· ὁρῶν δὲ τήν τε πόλιν μεγάλα βλαπτομένην ὑπὸ Τιμάρχου τουτουὶ, δημηγοροῦντος παρὰ τοὺς νόμους, καὶ αὐτὸς ἰδίᾳ συκοφαντούμενος (ὃν δὲ τρόπον, προϊόντος ἐπιδείξω τοῦ λόγου) ἔν τῳ* (Wolfius *ἕν τι* legendum putat) *τῶν αἰσχίστων ἡγησάμην εἶναι, μὴ βοηθῆσαι τῇ τε πόλει πάσῃ καὶ τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν, καὶ ἐμαυτῷ. εἰδὼς δὲ αὐτὸν ἔνοχον ὄντα, οἷς ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε ἀναγινώσκοντος τοῦ γραμματέως· ἐπήγγειλα αὐτῷ τὴν δοκιμασίαν ταυτηνί· καὶ, ὡς ἔοικε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οἱ εἰωθότες λόγοι λέγεσθαι ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν, οὐκ εἰσὶ ψευδεῖς. αἱ γὰρ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ πάνυ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦνται. τοῦ μὲν οὖν ὅλου ἀγῶνος φανήσεται οὐθ' ἡ πόλις αἰτία οὖσα Τιμάρχῳ, οὐθ' οἱ νόμοι, οὐθ' ὑμεῖς, οὔτε ἐγώ· ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ἑαυτῷ. οἱ μὲν γὰρ νόμοι προεῖπον αὐτῷ αἰσχρῶς βεβιωκότι μὴ δημηγορεῖν, ἐπίταγμα, ὥς γε δὴ ἐγὼ κρίνω, οὐ χαλεπὸν ἐπιτάξαντες· ἀλλὰ καὶ πάνυ ῥᾴδιον. ἐμὲ δ' ἐξῆν αὐτῷ, εἰ ἐσωφρόνει, μὴ συκοφαντεῖν. περὶ μὲν οὖν τούτων μετρίως ἐλπίζω μοι προειρῆσθαι.* Jam quid orator potuit dicere ad commendationem sui aptius, ad criminandum adversarium gravius, ad declarandum totius

orationis argumentum accommodatius criminisque magnitudinem significandam efficacius? Nonne cum se moderatum et ἀπράγμονα et reipublicæ amantem ostendit, sibi reddit auditores benevolos? Cum reipublicæ periculum a Timarcho imminere docet, attentos? Cum, de quibus sit dicturus, aperit, dociles? Tum altera exordii pars, quæ pertinet ad verba καὶ ὑμᾶς αὐτῶν (τῶν νόμων) ἐπέστησαν φύλακας, ubi democratiam legum auctoritate fulciri, malorum civium pœnis ab interitu vindicari, et legislatores civium disciplinæ maximam semper curam gessisse docet, ita non solum apte cohæret cum reliqua oratione, sed et hanc opinionem in judicibus excitat, ut putent, se non de salute unius hominis, sed de libertate suaque ipsorum salute judicare. In oratione de falsa legatione statim ab initio judices, magnitudine periculi sui et adversarii audacia et crudelitate demonstranda, in suas partes trahit, sententiis e re natis et utilibus docet, Demostheni fidem derogat, παράδοξα dicendo judices reddit attentos, crimina diluit, fiduciam præ se fert, accusationis vitia ostendit, et se ad omnia deinceps responsurum promittit. Restat tertium exordium orationis contra Ctesiphontem. Qui hoc exordium, ὡς τραγικὸν καὶ περιττὸν καὶ ἐπιλόγῳ μᾶλλον ἐοικὸς reprehenderunt, (v. argument.) ii nec videntur cogitasse aliud exordium convenire vehementiæ accusantis et defendentis modestiæ, nec intellexisse opus fuisse, ut orator crimen augeret. Res enim in tanta reipublicæ perturbatione et calamitatibus negligebatur, et Demosthenes, quem accusator maxime petebat, ob magna in rempublicam beneficia et eloquentiam diligebatur. Ergo opus erat, ut Æschines omni modo crimen augeret et reipublicæ salutem in severe judicandis παρανόμων γραφαῖς positam esse doceret.

SECT. III.

De narratione.

Narratio est rei gestæ ad cognitionem causæ et dicentis utilitatem comparata explicatio. In eis sunt quædam, ubi orator nihil nisi partes rei gestæ necessarias breviter et perspicue deinceps ordine exponit, aliæ, ad quas sibi præparatione auditorum viam munit, impedimenta removet, argumentis interjectis firmat, sententiis illustrat, moribus admiscendis probabiles et jucundas reddit, adversariorum crimina auget, et omni modo utiliter ad causam ornat. Sic in oratione de falsa legatione narratione simplici et aperta docet, non se, sed Philocratem et Demosthenem auctores pacis cum Philippo fuisse. Mox huic narrationi nectit aliam instructam et ornatam de iis, quæ facta erant a X illis legatis ad Philippum de bello componendo missis, inde ab itinere ad legationem usque ad reditum et legationis redditas Athenis rationes. Consilium hujus

narrationis est reprehensio Demosthenis et defensio Æschinis, qui inter legatos illos fuerant. Quia hujus narrationis supra jam mentionem feci, duarum aliarum narrationum exempla ponam, et quid in iis sit probandum explicabo. Timarchus erat quidam, homo non ignobilis, orator civitatis. Is cum Demosthene Æschinis nomen ob legationem modo dictam detulerat. Ut ergo adversarium, hominem improbum et libidinosum, prius lacessitus ulcisceretur Æschines, ex lege Solonis de oratorum disciplina *δοκιμασίαν* ei denunciaverat. Hinc maxima pars accusationis in enarrandis flagitiis Timarchi versatur. Post excusationem et præparationem auditorum, ne moleste ferant, si de Timarchi vita dicturus, cogatur interdum rerum minus honestarum mentionem facere, Æschines hæc narrat: (*κ. Τιμάρχ.* §. *ι.*) *Μισγόλας ἐστί τις Ναυκράτους, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Κολυττεύς, — ἀκολάστῳ περὶ ταῦτα, ὡραῖος ὤν.* Hujus narrationis summum artificium haud alia ratione magis apparebit, quam si brevem summam rerum necessariarum fecerimus, et quid ab oratoris ingenio profectum sit, consideraverimus. Brevius dicere potuit sic: *Μισγόλας ἐμισθώσατο Τίμαρχον καὶ ἔσχε παρ' ἑαυτῷ, νέον ὄντα καὶ ἀσελγῆ, αὐτὸς ἀκόλαστος ὤν.* Sed cur orator illo modo potius narravit? Primum ut narratio esset perspicua et *ἐναργής*. Hoc effecit servato rerum ordine et consecutione notandisque *περιστάσεσι.* Secundo, ut esset probabilis et morata. Hoc est consecutus, notandis moribus Misgolæ, Timarchi et suorum ipsius. Tertio, ut gravius reprehenderet Timarchum, qui non coactus inopia, sed suadente libidine et luxuria tantum flagitium perpetrasset. Quarto, ne esset inficeta et honestis auribus molesta, turpitudinem facti verbis honestioribus caste texit. Quinto, ut esset brevis, nullum verbum temere addidit. Relegentibus narrationem ipsam omnia, quæ dixi, erunt perspicua, et omnes Æschinis eloquentiam, quoad narrationes, admirabuntur. Paulo post de eodem Timarcho et Hegesandro, istius in improbitate socio, quam contumeliose tractarint Pittalacum, quocum Timarchus habuerat consuetudinem, Hegesandro tamen accedente repudiaverat, ita narrat, ut risum vix tenere lector possit. (ibid. §. *ιγ'*.) *μεθυσθέντες γάρ ποτε καὶ αὐτοὶ* (Timarchus et Hegesander)—*δίκην ἑκατέρῳ αὐτῶν λαγχάνει.* Hic ante omnia animadverti debent mores Timarchi, Hegesandri et Pittalaci. Illos statim reddit notos ab ebrietate, a sociis, a violenta irruptione et nocturna, a petulantia, a crudelitate, a timore, et libidine. Hunc Pittalacum, recensenda ejus supellectili, damno, plagis, clamore, denudatione corporis, supplicatione, concursu hominum, blanditiis et irrisione Timarchi, inopinato e foro reditu et ira, ita describit, ut ea omnia videre et rem vere factam putes. Tum illa longe facetissima, ubi in verbo *ὑπεραγανακτήσας* rationem consilii Pittalaci reddit, Timarchi blanditias

et formam ridet et elegans abusus verbi τῶν δικαίων. Item acerbissima reprehensio Timarchi in verbis ἀλλ' ἔτι χρήσιμος et oratoris moderatio, quæ apparet ex his ὧν οὐ βούλομαι τὰ ὀνόματα λέγειν. Hæc omnia hanc narrationem reddunt perspicuam, apertam, probabilem, moratam et jucundam. Post has tam pulcras et elegantes narrationes superfluum foret addere alias, eligere vero præstantiores difficillimum. Tametsi enim sunt diversæ, laudabiles tamen omnes.

SECT. IV.

De argumentis.

Ut iis, quæ ab oratore dicuntur, auditor fidem habeat, tribus modis efficitur. Etenim auditor rem veram putat, vel argumentis motus, vel quia aliquam de moribus dicentis opinionem habet, vel quia aliquo modo est affectus. Ergo primum est dicendum de argumentis, deinde de moribus, denique de affectibus. In argumentis nihil nisi tractationem considerabimus. Hoc enim est proprium oratori. Reliqua communia cum multis. Nam et dialectici de argumentis præcipiunt, et quilibet in sua arte argumenta invenit et inventis utitur. Nemo tamen, nisi orator, de eorum elocutione et tractatione ad popularem intelligentiam et persuasionem apta, sollicitus esse solet. Prima argumentorum tractandorum virtus, quam Æschini tribuimus, est præparatio auditorum, qua sibi viam munit et benevolos attentosque reddit ad percipiendam vim argumentorum. Sic in oratione contra Timarchum (κ. Τιμάρχ. §. θ'.) ubi ad alteram de vita improba Timarchi partem transit, utitur præparatione, rogatque auditores, ne sibi vitio vertant, si de tantis flagitiis ejus dicturus interdum cogatur verbis minus honestis uti, culpam in Timarchum transfert, se summa cura honesti rationem habiturum promittit, moderationem præ se fert, et multorum a Timarcho puero male factorum ne quidem mentionem se facturum docet. In oratione contra Ctesiphontem eandem rationem sequitur. Dicturus enim de Demosthenis in administranda republica προαιρέσει, duplici præparatione utitur. (κ. Κτησιφ. §. ιθ'.) Primum, quid sibi et adversario docendum sit, dilucide demonstrat, deinde per præteritionem Demosthenis vitam privatam criminatur, et ad ea, quæ contra rempublicam et cives omnes improbe fecerat, transit. Secunda virtus, non multum a prima diversa, in varietate initii argumentorum cernitur. Modo argumentationem incipit a criminibus et irrisione adversariorum, (κ. Τιμάρχ. §. κζ'. init.) modo utitur objectione, (ibid. §. ιθ'. init.) modo precibus (ibid. §. κέ. init.) attentos reddit auditores, modo inopinata irruptione (κ. Κτησιφ. §. μθ'.) terret. Ab ejusmodi initiis ad argumenti explicationem, (ἐρ-

γασίαν et ἐξεργασίαν Græci appellant) pervenit, in qua omnis vis et natura eloquentiæ consistit. Est in oratione contra Ctesiphontem (ibid. §. ή.) argumentum hujusmodi. Omnes, qui aliquam reipublicæ Atheniensis partem administraverunt, sunt ὑπεύθυνοι. Atqui Demosthenes administravit aliquam partem reipublicæ Atheniensis. Ergo est ὑπεύθυνος. Hic copiosissime explicat vocabulum *omnes.* Nam et sacerdotes, tum singuli, tum familiæ universæ, Eumolpidæ, Ceryces, et præfecti triremium et areopagitæ et senatus quingentorum, et ii, qui ullam pecuniam publicam tractarunt, sunt ὑπεύθυνοι. Demosthenem vero administrasse aliquam reipublicæ partem mox (ibid. §. ί.) alio argumento confirmat. Igitur hoc loco omisit. Alibi (κ. Τιμάρχ. §. λδ'. p. 71. v. 18.) cives improbos severe esse puniendos, multis rationibus et late docet, a periculo, quod a judicum negligentia legibus oritur, (ibid. §. λέ. init.) ab exemplo Lacedæmoniorum, (ibid. §. λέ. med.) et veterum Atheniensium, (ibid. §. λϛ'. init.) a lege Solonis, (ibid.) a singulorum securitate domestica, (ibid. §. λζ'. init.) a turpitudine judicum, (ibid.) a reipublicæ periculo, (ibid.) a detrimento disciplinæ publicæ, (ibid. §. λή. init.) A crimine proditionis (π. Παραπρεσβ. §. μϛ'.) se defendit, demonstranda atrocitate facinoris, recensenda familia sua, parente, majoribus, matre, fratribus, affinibus, conjuge, liberis, quos in Macedoniam abiens, obsides fidei suæ in rempublicam reliquerat. In refutandis adversariorum argumentis sæpe etiam eo genere argumentorum utitur, quod rhetores appellant βίαιον, si ex iis, quibus adversarius nititur, contraria colliguntur, quod sua natura ad persuadendum vim habet maximam. Dixerat Demosthenes, (κ. Κτησιφ. §. μδ'.) suo suasu Thebanos cum Atheniensibus fecisse societatem. Hoc, quo maxime fidebat adversarius, non solum negat, et Thebanos iniisse societatem cum Atheniensibus coactos tempore, periculo et timore docet, sed et tribus modis illo tempore Demosthenem reipublicæ damnum attulisse demonstrat. Quinta virtus est explicata argumenta concludendi subtilitas et varietas. Argumentum, quo crimen proditionis diluerat, eleganter conclusit sic: (π. Παραπρεσβ. §. μή.) *ἐρωτῶ γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ δοκῶ ἂν ὑμῖν πρὸς τῇ πατρίδι καὶ τῇ τῶν φίλων συνηθείᾳ καὶ ἱερῶν καὶ τάφων πατρῴων μετουσίᾳ, τούτους τοὺς πάντων ἀνθρώπων ἐμοὶ φιλτάτους προδοῦναι Φιλίππῳ, καὶ περὶ πλείονος τὴν ἐκείνων φιλίαν τῆς τούτων σωτηρίας ποιήσασθαι; ποίᾳ κρατηθεὶς ἡδονῇ; ἢ τί πώποτε ἄσχημον ἕνεκα χρημάτων πράξας;* Hic omnia, quæ antea late tractaverat, conjungit, patriam, amicos, sacra, sepulcra majorum, parentem, liberos, conjugem, fratres, carissima nomina appellat, et, ut auditores vim argumenti sentiant, efficit. Nec hoc ei sufficit, sed novum robur addit, hoc epiphonemate adjungendo: *οὐ γὰρ ἡ Μακεδονία κακοὺς ἢ χρηστοὺς ποιεῖ, ἀλλ' ἡ φύσις, οὐδ' ἔσμὲν ἕτεροί τινες, ἥκοντες ἀπὸ τῆς*

πρεσβείας, ἀλλ' οἵους ἐξεπέμψατε. Aliud argumentum, quo docuerat, Demosthenem noxium reipublicæ fuisse, hoc epiphonemate concludit: (κ. Κτησιφ. §. μϛ'. fin.) *οὕτως, ὡς ἔοικε, πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη, δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς.* Sæpe etiam per *ἀντίθετα*, quæ rem demonstratam omnium optime declarant, argumenti vim ostendit, ut eo in loco, ubi docuerat Demosthenem etiam erga cognatos fuisse improbum. (ibid. §. κθ'.) Item alibi, ubi Timarchi vitam a conscientia et præjudicio judicum culparat, evidenter sic colligit summam argumenti: (κ. Τιμάρχ. §. ιϛ'. fin.) *οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ μηδὲν μὲν ἐμοῦ λέγοντος αὐτοὶ βοᾶτε τὴν ἐπωνυμίαν τῶν ἔργων, ὧν σύνιστε τούτῳ· ἐμοῦ δὲ λέγοντος ἐπιλέλησθε· καὶ μὴ γενομένης μὲν κρίσεως ἐπὶ τοῦ πράγματος, ἥλω ἄν· γεγονότος δὲ ἐλέγχου ἀποφεύξεται.* Sexta virtus est, ubi multorum argumentorum per *ἀνακεφαλαίωσιν* memoriam renovat, ut hoc in loco (κ. Κτησιφ. §. ιγ'. med.) *ἀναμνήσθητε δὴ — γεγραφότα*; Septima et octava virtus, cum conclusis argumentis *αὔξησιν* et *πάθος* addit. Postquam docuerat Demosthenem *ἄρχοντα ἐπι τῶν θεωρικῶν* fuisse, *αὐξήσει* utitur, et (ibid. §. ιά.) hunc magistratum multos alios comprehendere demonstrat. *Πάθος* admiscuit et (ibid. §. μή.) Thebanorum calamitates oculis judicum subjecit, postquam Demosthenem Thebanis auctorem belli fuisse dixerat. Qui ergo auditores præparat, varie argumenta tractare incipit, inchoata late explicat, adversarii verbis ipsum petit, conclusionem urget, disputatorum memoriam renovat, demonstrata auget et *πάθος* addit, quæ omnia fecit Æschines, is profecto populariter videtur persuadere.

SECT. V.

De moribus.

Mores, qui ad persuasionem multum conferunt, sunt vel oratoris, vel auditoris, vel eorum, qui oratione tractantur. Permagnum enim oratoris interest, aliquam in auditoribus de se opinionem aut excitare, aut conceptam confirmare. Ea pro varietate argumenti, quod oratione explicatur, varia esse debet. Nam suadentis imprimis spectatur prudentia, virtus, et benevolentia erga deliberantes. Quis enim eum consulat, qui ipse per imprudentiam et imperitiam consulere non potest? Aut quis hominem improbum auctorem consiliorum et factorum suorum, aut inimicum participem cogitatorum faciat, eique suadenti fidem habeat? Accusanti mansuetudo, lenitas et simplicitas convenit. Hominem enim *κατηγορικὸν* et *φιλοπράγμονα* et *συκοφάντην* quilibet, qui suam securitatem et quietem amat, odio dignum et suspectum judicat. Laudantem veritatis studium et integritas ab adulatione commendat. Defendentem innocentia, probitas et moderatio probabilem reddit. Has virtutes

vir honestus idemque orator in agendo dicendoque facile sine studio et arte indicabit. Igitur et Æschines, non profecto talis, qualem Demosthenes adversarius ejus et æmulus descripsit, ubique in orationibus, se esse virum honestum et civem bonum, luculenter demonstravit. In sua laude modestus, (κ. Τιμάρχ. . κέ. π. Παραπρεσβ. §. ιζ'. fin.) in aliorum calamitate humanus, (κ. Κτησιφ. §. κθ'. κ. Τιμάρχ. §. κβ'.) in reprehendendis flagitiis fortis et inimicitiarum contemtor, (κ. Τιμάρχ. §. λά. med. π. Παραπρεσβ. §. κδ'. p. init.) in enarrandis factis turpioribus pudicus, (κ. Τιμάρχ. §. ιβ'. init. fin.) in accusando lenis, in suadendo gravis et honestus, (ibid. §. κέ. post med.) erga inferiores popularis, (ibid. §. ζ'. init.) in castigandis civibus improbis patriæ amans, (ibid. §. λά. fin.) in defendenda libertate reipublicæ propugnator strenuus et acer. Magnam igitur in animos audientium ejus orationes habuisse vim credibile est. Sed ad persuadendum non sufficit, si auditores aliquam de dicentis moribus habeant opinionem. Nam et ii, qui audiunt, aliquas secum afferunt opiniones et διαθέσεις, ad quas orator se accommodare debet. Has, quia propter ætatem, fortunam, studia, reipublicæ formam et alia ejusdem generis variant, non solum orator diligenter cognitas habere, verum etiam iis prudenter ad utilitatem suam uti, easque sibi contrarias mutare et conciliare debet. Inde factum est, ut Æschines inter Athenienses, qui majorum auctoritatem, libertatem, leges et litteras magno in honore habebant, ea auditorum opinione in rem suam utiliter uteretur. Sæpe enim eos laudandis majorum factis ad virtutem excitat, libertatem et leges in judicum negligentia periclitari docet, poetarum loca in reprehensionem adversariorum adhibet. Juvenes, qui aderant, honestatis reddit studiosos, et parentum, qui libenter talia præcepta audiunt, (quilibet enim liberos suos vult esse probatissimos) sibi comparat favorem. Benevolentiam erga Demosthenem et opinionem de Timarcho, homine non ignobili, callide infirmat, violenter judicibus extorquet, eosque ad iram et invidiam sollicitat et acuit. Denique mores eorum, de quibus dicitur, ita semper sunt formandi, ut cum eorum factis consentiant, probabilitatem adjuvent, et orationem moratam reddant? Jam vero diligenter perlegentibus orationes omnes, apparebit, Æschinem in describendis et notandis hominum moribus mirum esse artificem, et factorum animique humani judicem acutissimum. Nullius enim hominis fecit mentionem, cujus indolem et mores non simul verosimiliter, factis plerumque commemorandis, non meris verbis, expresserit. Omitto illos honestos viros, Solonem, Miltiadem, Themistoclem, Aristidem, senem illum Lacedæmonium, et parentem, erga filiæ impudicitiam severum, omitto mores Demosthenis, Timarchi, Hegesandri, Pittalaci, Misgolæ, imperatoris illius aliorumque, quos jam ante memoravi,

nolo enim illorum improbitatem sæpius referre, sed unius tantum viri probi virtus et honestas per Æschinem, ut inclarescat, faciam. *ἔστι γάρ τις ἐπιδημῶν ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν Ἀριστοφάνης Ὀλύνθιος*, narrat orator, (*π. Παραπρεσβ.* §. *μϛ′.*) *τούτῳ συσταθεὶς ὑπό τινων καὶ πυθόμενος*, (Demosthenes accusator) *ὡς εἰπεῖν δύναται, ὑπερεκθεραπεύσας αὐτὸν καὶ προσαγαγόμενος, τοῦτον ἔπειθεν ἐμοῦ τὰ ψευδῆ καταμαρτυρεῖν πρὸς ὑμᾶς. κᾂν παρελθὼν ἐθελήσῃ σχετλιάσαι καὶ λέγειν, ὡς εἰς οἰκείαν αὐτοῦ γυναῖκα καὶ αἰχμάλωτον γεγενημένην πεπαρῴνηκα, πεντακοσίας μὲν ἤδη δραχμὰς ὑπισχνεῖτο αὐτῷ δώσειν, πεντακοσίας δ' ἑτέρας, ἐπειδὰν καταμαρτυρήσῃ. ὁ δ' αὐτῷ ἀπεκρίνατο, ὡς αὐτὸς διηγεῖτο, ὅτι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρούσης ἀπορίας ἑαυτῷ οὐ κακῶς, ἀλλ' ὡς οἷόν τε ἄριστα στοχάζοιτο, τοῦ δὲ τρόπου πλεῖστον εἴη διημαρτηκώς. οὐδὲν γὰρ ἂν τοιοῦτο πρᾶξαι.* Puto statim omnes, qui hæc legunt, Aristophanem, quem nunquam viderunt, tamen ob probitatem vehementer amare. Nonne enim honestus, qui calamitate et inopia pressus, dicendi peritus, blanditiis et pecunia sollicitatus, tamen turpi lucro honestatem præfert? Nonne fide dignum et probabile ejusmodi viri testimonium? Nonne sermo animi ejus voluntatisque interpres idoneus? Nonne orator, qui hæc narravit, probabilis et moratus? Verissime ergo idem de Æschine, qui mores ita eleganter diligenterque notavit, prædicari poterit, quod Halicarnassensis Dionysius de Lysia dixit: *ἁπλῶς οὐδὲ εὑρεῖν δύναμαι παρὰ τῷ ῥήτορι τούτῳ πρόσωπον, οὔτε ἀνηθοποίητον, οὔτε ἄψυχον.*

SECT. VI.

De affectibus.

Ex affectibus in orationibus Æschinis imprimis duo dominantur, ira et misericordia. Ut iram judicum concitaret, breviter commemoravit Atheniensium commoda et incommoda publica inde a Salaminia pugna ad sua tempora, et docuit, qui fuerint reipublicæ auctores laudis et reprehensionis, quam perniciosa oratorum improbitas fuerit, et quomodo rerum serie et oratorum quorundam imprimisque Demosthenis avaritia et malignitate in præsentem miseriam ceciderint. Nam hæc omnia ad faciendam Demostheni invidiam et irritandam judicum iram sunt idonea. Nonne enim cogitatione priscæ fortunæ præsentiumque calamitatum irritati auctoribus earum irascimur? Nonne odio dignorum hominum et veterum hostium recordatione erga præsentes, qui sunt in potestate nostra, severiores sumus? Nonne animus decipitur, et hos, qui adsunt, etiam præteritarum calamitatum auctores putat? Nonne miseria, qua premimur, comparata cum fortuna, qua olim clari fuimus, vehementius afficit et animos concitat? Nonne negligentiæ nostræ nos pœnitet, futuri temporis curam gerimus, et, ne sint postea

alii, qui nobis damnum afferant, pœnarum atrocitate et ultionis severitate cavemus? Ab hac vehementiori animorum commotione studioque ulciscendi ad misericordiam voluntatemque se juvandi alio in loco (π. Παραπρεσβ. §. νέ.) flexit et traduxit auditorum animos in cogitationem et sensum suæ calamitatis et miseriarum. Accusatus enim a Demosthene, potenti hoste et maligno, reique publicæ noxio, subjicit oculis judicum parentem senio confectum, morti vicinum, filii periculo trementem, fratres de republica bene meritos, consentientes, condolentes, liberos ætate et calamitate patris infelices, innocentes, eoque miseriores, quo minus magnitudinem periculi sentiunt, suam erga rempublicam benevolentiam, erga cives singulos moderationem, erga eorum liberos et disciplinam curam suam modeste commendat, animum magnum et fortem demonstrat, non mortem, sed infamiam mortis deprecatur, legibus et justitiæ judicum salutem et vitam committit, nihilque petit aliud, quam ne se iræ et ludibrio inimici, in tanta sua calamitate læti et ridentis, ad supplicium et implendam animi libidinem dedant. Jam, quid gravius ad judices flectendos dicere potuit? Aliorum enim periculi adspectu imbecillitatis suæ recordatur et indolescit animus humanus. Sua fragilitate, suo dolore ad alios juvandos impellitur. Si vero senectutis, mortis, liberorum, amicitiæ, fortunarum, hostium admonetur, tunc jam non de alieno periculo sollicitus esse solet, sed de salute sua et tranquillitate, opitulando, resistendo, omnia tentando pugnat. Bene ergo Æschines, quæ via pateat ad inferendum animis auditorum dolorem, iram, invidiam et misericordiam intellexit.

SECT. VII.

De peroratione.

Non profecto mirandum foret, si Æschinem in fine orationum vis illa divina ingenii deficeret, aut ipse in exitu sui dissimilis esset. Nam et cursorem metæ propinquum spiritus viresque deficiunt, et audaciam militis vel fortissimi hostis pertinacia et atrocitas compescere et frangere solet. At hic orator nec præmio nec victoria cuiquam cedit, sed hostes jam profligatos et aversos persequitur, vestigiis inhæret, telis residuis urget, et undique se tutum reddit. In illa igitur oratione in Timarchum, commemoratis legibus, demonstrata rei improbitate, patronorum auctoritate sublata, criminum magnitudinem auget, Timarcho instat, judices concitat et terret, male factorum turpitudinem eorum animis infigit, breviter eorum, quæ dixerat, memoriam renovat, seque eorum sententiæ adesse judicem incorruptum et severum liberrime profitetur. In oratione de falsa legatione, in qua de salute, fama et fortunis om-

nibus cum adversario potentissimo decertarat, innocentiam suam testatur, Demosthenis malignitatem et fraudulentiam criminatur, ei invidiam conflat, sua in rempublicam beneficia, benevolentiam et moderationem modeste commemorat, patronos, honestissimos viros, advocat, deprecatores, parentem senem, fratres meritis in rempublicam claros, tres liberos, ætate innoxios, periculo patris infelices et miserandos in conspectum judicum adducit, se ipsum in tanta calamitate imperterritum ostendit, plus de fama et miseria suorum, quam de morte sollicitus, judicibus et legibus, ut virum fortem et honestum decet, vitam et salutem omnem committit. In fine orationis contra Ctesiphontem, violatarum legum crimen auget, Demosthenem reliquosque patronos rejicit, a Ctesiphonte, ut ipse pro se dicat, postulat, modum defensionis præscribit, judices, ut sint severi et sibi a fraude adversariorum caveant, hortatur, Solonem, Aristidem, Themistoclem, si aurea corona donetur Demosthenes, indignaturos ægreque laturos esse docet, in campo Marathonio et ad Platæas cæsorum pro patria manes, et majorum sepulcra ejulatura vocemque contra Demosthenem emissura indignabundam et flebilem testatur, et in ejus condemnationem deos, deas, universam naturam appellat. Ergo etiam in hac orationis parte magnus et probabilis orator Æschines.

SECT. VIII.

Conclusio.

Jam opus est disjecta membra et seorsim spectata in unum corpus colligere et imaginem exprimere eloquentiæ Æschinis. Perspicuus igitur et facilitate concipiendarum imaginum evidens, sententiis et verborum pondere sublimis, gravis, acerbus, vehemens, varietate copiosus, ornatus, tenuitate simplex, orationis festivitate facetus, jucundus, compositione lenis, figuris varius, sententiarum novitate audax, in inveniendo locuples, in delectu et ordine prudens, rerum usu callidus, moribus notandis probabilis, vi et copia argumentorum et affectibus ad commovendos hominum animos instructus et paratus. Recte ergo, ut videtur, Dionysius Halicarnassensis Æschinem inter principes oratores numeravit.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΒΟΛΦΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΤΟΜΟΝ ΤΩΝ

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΛΟΓΩΝ ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΕΝ τῷ πρώτῳ τῶν Δημοσθένει φιλοπονηθέντων μέρει, πρὸς τοῖς ἄλλοις τούτους τῶν λόγων ἑωράκαμεν, δι᾽ ὧν ὁ δεινότατος εἰπεῖν ἀνὴρ, καὶ ὑπὲρ τοῦ τῆς πατρίδος ἀξιώματός τε καὶ σωτηρίας ἐν τοῖς μάλιστα σπουδάζων, Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου τῶν Μακεδόνων τὴν δυναστείαν, τῇ μὲν συνισταμένην κωλῦσαι, τῇ δὲ συνεστηκυῖαν διαλῦσαι ἐπεχείρησεν. προεωρᾶτο γὰρ, ὀξυδερκέστατος ὢν τὴν διάνοιαν, καὶ πόῤῥωθεν τὰ ἔσεσθαι μέλλοντα προσκοπῶν, ἔκ τε τῆς τῶν δυναστευόντων φύσεως τεκμαιρόμενος, καὶ τὸ τῆς δημοκρατίας καὶ τυραννίδος διάφορον ἀναλογιζόμενος, ὡς οὐκ ἂν οἷοί τ᾽ ἔσοιντο οἱ Μακεδόνες τοῖς τε τῆς πατρῴας ἀρχῆς ὁρίοις καὶ ταῖς λοιπαῖς τῶν ἐπαρχιῶν, ὧν πολέμου νόμῳ ἐκράτησαν, ἀρκεσθέντες, ἀναπαύσασθαι πρότερον, πρὶν ἂν καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἀνταγωνιστὰς ὄντας καὶ ἀεί πως αὐτοῖς ἐναντιουμένους, ἢ ἀφανίσαι, ἢ χειρώσασθαι. διόπερ οὐκ ὀκνητέον εἶναι, μηδ᾽ εἰρωνευτέον, μήτε τῇ τῶν συμπολιτευομένων ἐθελοκακίᾳ ἐπιτρεπτέον, μήτε διὰ τὰς τῶν προδιδόντων καὶ τῶν ἀναισθήτως ἐχόντων πικροτάτας ἀντικρούσεις ἀποδειλιᾶν δεῖν ᾠήθη· ἀλλὰ τόν τε δῆμον, ῥαθυμοῦντα τέως καὶ πανηγυρίζοντα, πρὸς ζῆλον τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς ἀνεγείρειν, καὶ τὴν τῶν προδοτῶν ἐξουσίαν ἐφ᾽ ὅσον ἂν δύναιτο κωλύειν, καὶ τῇ πόλει πανταχόθεν συμμάχους παρασκευάζειν ἐπειράθη, ἵνα δὴ ἡ ὅσον οὐδέπω ἐφεστηκυῖα, καὶ ταῖς κεφαλαῖς τοῦ φιλελευθερωτάτου ἔθνους ἐπικρεμαμένη τῶν Μακεδόνων τυραννὶς ἀποκρούοιτο, καὶ πολλαῖς συνεπεκτεταμένη γενεαῖς ἡ τῶν Ἑλλήνων αὐτονομία διασώζοιτο. ὅτι δὲ τοιαδέ τις ἡ τοῦ Δημοσθένους ἐγένετο προαίρεσις, ἥ τε τῶν λόγων αὐτοῦ ἀκολουθία συνεχὴς, καὶ αὐτὴ ἡ τοῦ βίου τελευτὴ, μάρτυς ἀξιόπιστος γενομένη, παρέστησε. ταῦτα δὲ ἐπειδὴ διὰ τῆς ἐμαυτοῦ εἴτε φιλοπονίας—ἥντιν᾽ οὐδεὶς ἂν ἀφέλοιτό μου, κἂν διαῤῥαγῶσί τινες τῶν βασκαινόντων—, εἴτε καὶ φιλοσοφίας—περὶ ἧς ὅπως ἂν ἕκαστος ἥκῃ φρενῶν τε καὶ ἀρετῆς, ἐμοῦ ἥκιστα παραι-

τουμένου, κρινέτω—, καὶ τοῖς ἀπείρως ἔχουσι τοῦ Ἑλληνισμοῦ εὐανάγνωστά τε, καὶ εὐπαρακολούθητα γέγονεν, οὐδὲν οἶμαι τὸ κατεπεῖγον εἶναι, διὰ πλειόνων ὑπὲρ τοῦ λαμπροτάτου ἀνδρὸς, καὶ ἡρωϊκοῦ τινὸς ἐν τῇ πολιτικῇ τάξει γεγενημένου, ἀπολογήσασθαι. ἐπιμαρτυρεῖ δὲ τούτοις ὅ τε Πλούταρχος καὶ ὁ Παυσανίας, καὶ ἡ τῆς πατρίδος ψῆφος, ἀγνώμονος μὲν εἰς ζῶντα τὸν ἄνδρα, τελευτήσαντος δ' αὐτοῦ, εὐχαριστοτάτης γεγενημένης. ὧνπερ οὕτως ἐχόντων, ἥκιστα προσέχειν ἡγοῦμαι δεῖν τοῖς οἰομένοις, ἢ ζηλοτύπως ἔχοντα τὸν Δημοσθένη πρὸς τὴν τῶν ἀντιπολιτευομένων δόξαν, ἢ ἰδίῳ τινὶ εἰς τοὺς Μακεδόνας μίσει ἐπαρθέντα, ἢ τῷ παρὰ τῶν Περσῶν χρυσίῳ διαφθαρέντα πολιτεύσασθαι, ἅ γε ἐπολιτεύσατο· καίτοι οὐκ ἄδηλον ὂν, ὅτι φιλοτιμότατα μὲν διάκεινται αἱ μεγάλαι φύσεις, τῇ φιλοδοξίᾳ ὥσπερ κέντρῳ τινὶ νυττόμεναι· οἱ δὲ τῇ φιλοτιμίᾳ διακαιόμενοι, μὴ ὅτι καταφρονούμενοι, ἀλλὰ καὶ ἀμελούμενοι, ἢ μόνον ὑφορώμενοί τι τοιοῦτον, σφόδρα λυποῦνται. ὅση δ' ἐστὶ τῶν χρημάτων ἡ δύναμις, ὡς φθαρτικὴ καὶ τῶν φύσει μὲν οὐ φαύλων ὄντων, οὐ μέντοι ἕξιν τινὰ τῆς κατ' ἀρετὴν ἐνεργείας ἐχόντων, μηδὲ τὰ τῶν φιλοσόφων ἀπηκριβωμένων, ὁ καθ' ἡμέραν βίος δι' ἀπείρων παραδειγμάτων ἐλέγχει. ἀλλ' ὅμως ὁ Δημοσθένης, ἀνδρῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν μαρτυρούντων, τηλικοῦτος καὶ τοιοῦτος τήν τε φύσιν καὶ τὴν παίδευσιν καὶ τὴν τοῦ βίου προαίρεσιν ἐγένετο, ὥστε τὸν τοιοῦτό τι περὶ αὐτοῦ ὑφορώμενον μᾶλλον ἂν τὴν ἰδίαν πονηρίαν καταστῆσαι φανερὰν, ἢ τὴν ἐκείνου ἐξελέγχειν. εἰσὶ γὰρ παμμίαροί τινες ἄνθρωποι, οἵ τινες κακίας ἑαυτοῖς πανήγυρίν τινα συνειδότες, πάντας τοὺς ὑπερέχοντας τῶν ἀνδρῶν κηλῖσι τισὶν ἀσελγείας καὶ μοχθηρίας καταρυπαίνειν σπουδάζουσιν· ἵνα δήπουθεν τὴν ἑαυτῶν πονηρίαν τῇ κοινότητι τῶν παθῶν πρὸς τοὺς ἐπ' ἀρετῇ διαφέροντας, συσκιάζωσιν. ἐκεῖνο μέν τοι οὐκ ἂν ἔξαρνος εἴην, ὅτι ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς τῶν ἐρίδων, ἔστιν ὅτε τοῦ δέοντος παρετράπη ὁ Δημοσθένης, καὶ διὰ συκοφαντίας τοῖς ἐχθροῖς ἐπιθέμενος. ἐφ' οἷς ἔγωγ' αὐτὸν οὔτ' ἐπαινοίην ἂν οὔτ' ἀποδεχοίμην, συγγνώμης δ' ὡς ἀνθρώπινόν τι παθόντα, ἀξιῶ. καθάπερ γὰρ οἱ εὔφοροι καὶ πίονες τῶν ἀγρῶν ἐστὶν ἃς καὶ τῶν βλαβερῶν βοτανῶν φύουσιν· οὕτω καὶ αἱ μεγάλαι φύσεις, ὅπερ εὐστόχως ὁ Πλάτων ἀπεφήνατο, μεγάλας ἐκφέρουσιν ἐνίοτε καὶ τὰς κακίας. ὃ δὴ σύμπαντος τοῦ χρόνου αἱ ἱστορίαι οὕτω φανερὸν κατέστησαν, ὥστε περίεργον εἶναι τὸ γνωρίζειν τοῦτο διὰ παραδειγμάτων. ἀλλ' ὑπὸ τούτων τῶν παθῶν εἰς τοῦτ' ἐξοκεῖλαι τὸν Δημοσθένην, ὥσθ' ἑκόντα καὶ εἰδότα τῇ πατρίδι ὀλέθριον γενέσθαι, ἐμαυτόν γε πείθειν, ὅ, τι δήποθ' ἕτεροί τινες ἐγνωκότες εἰσὶν, οὐκ ἂν δυναίμην. ὁμολογῶ μὲν οὖν φιλεῖν τε καὶ

περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι τὸν Δημοσθένην, ὡς καὶ διδάσκαλον ἐμοὶ γενόμενον—παρ' αὐτοῦ γάρ, οὐ μὲν τὴν δεινότητα τὴν ἐν τοῖς λόγοις, στενοτέρας οὔσης τῆς φύσεώς μου ἢ ὥστε πρᾶγμα τηλικοῦτον τὸ μέγεθος χωρεῖν, ἀλλά γε τὸν Ἑλληνισμὸν ἀμωσγέπως ἔμαθον—, καὶ τῆς περὶ αὐτὸν δόξης πολλοστημόριόν τι εἰς τὸ τοῦ Βολφίου ὄνομα μετοχετεύσαντα—οὐδαμοῦ γάρ, ὡς οἶμαι, λατινίζων ὁ Δημοσθένης ἀναγνωσθήσεται, ὅπου μή τινες τῶν ἐπιεικῶς ἐχόντων καὶ τῷ ἐπηρεάζειν οὐ χαιρόντων ἀναμνησθήσονται, ὅτι πρῶτος ὁ Βόλφιος πρὸς τῷ Ἀττικῷ τριβωνίῳ τὸν Δημοσθένην καὶ Ῥωμαϊκὴν τήβεννον ἐπενδύσαιτο—, ὅμως δὲ πλεῖστον ἀπέχειν ἂν ἐμαυτὸν βουλοίμην ταύτης, εἴτε εὐήθειαν, εἴτε αὐθάδειαν, εἴτε καὶ ἀδικίαν χρὴ λέγειν, ὥσθ' ὁμολογουμένῃ καὶ ἀποδεδειγμένῃ τῇ ἀληθείᾳ ἀντιλέγειν. πολλῷ δὲ τούτων ἔτι ἀγνωμονεστέρους εἶναι νομίζω, τοὺς τὰ προϋπάρξαντα πάντα πρὸς τὰ τελευταῖον ἐκβάντα κρίνοντας· οὐχὶ δὲ ἀγνώμονας μόνον, ἀλλὰ καὶ λίαν εὐήθεις, οἵ τινες αὐτοὶ μήτε τὰ ἴδια μήτε τὰ κοινὰ διοικεῖν εἰδότες, μετὰ τοσαύτας ἐτῶν περιόδους Δημοσθένους καὶ Κικέρωνος διδασκάλους ἑαυτοὺς καθιστᾶσιν, τῶν πάντων τῶν καθ' ἑαυτοὺς ἀρχόντων τε καὶ σοφῶν διδασκάλων γεγενημένων. οὐ λογίζονται δὲ οἱ Ἀρίσταρχοι οὗτοι, ὅτι μετὰ τὰ πράγματα καὶ ὁ τυχὼν ἄνθρωπος τὰ σφάλματα τῶν πραττομένων κατενόησεν· ἅπερ, πρὶν ἐπιχειρηθῆναι, καὶ τοὺς φρονιμωτάτους τῶν ἀνδρῶν παρέλαθεν. ἀλλὰ γὰρ τοῖς ἀγνώμοσι τούτοις κριταῖς, καὶ σοφοῖς μὲν εἶναι προσποιουμένοις, νοῦν δ' οὐκ ἔχουσιν, ἱκανῶς ὅ τε Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου, καὶ Κικέρων ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἀπολελόγηνται. περιττὸν τοίνυν ἂν εἴη πλείους περὶ τούτων ποιήσασθαι τοὺς λόγους· ἄλλωστε πάντων τῶν εὖ φρονούντων ἐγνωκότων, ὅτι οὐκ αὐτάρκης ἐστὶν ἡ ἀνθρωπίνη φρόνησις μήτε κωλύειν τὰς θεηλάτους—κατ' Εὐριπίδην φάναι—τῶν συμφορῶν, μήτ' εὐδαιμονίας ἐπιτυχεῖν. ὅμως δέ γε, καθάπερ ἔν τε τοῖς χειμῶσιν ἔργον τί ἐστι τοῦ κυβερνητοῦ, καίπερ ἀσθενὲς ὑπάρχον, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν γεωργῶν ἐν τῷ γίγνεσθαι τὸν σῖτον, εἰ καὶ πολλάκις, νῦν μὲν αἱ χάλαζαι, νῦν δὲ οἱ κεραυνοί, νῦν δὲ αἱ ἐπομβρίαι εἰς ματαιοπονίαν περιϊστᾶσι πᾶσαν τούτων τὴν φιλοπονίαν· οὕτως ἀεί πως καὶ τῇ βουλῇ μάχεται ἡ τύχη, μήτε παύονται πρότερον αὗται διαμαχόμεναι τὸν ἀλλοπρόσαλλον ἄρην ἔχουσαι βραβευτὴν πρὸς ἀλλήλας, πρὶν ἢ αἱ ἐκβάσεις τὴν ἀκατάλλακτον φιλονεικίαν καταπαύσειαν. οὔτε γὰρ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔχει καθάπερ ἡ τοῦ ἡλίου, εἴτε περιδρομήν, εἴτε περιφορὰν δέον εἰπεῖν. οὗτος μὲν γὰρ ἀπαραλλάκτως ἀπό τ' ἀνατολῆς εἰς δύσιν, κἀντεῦθεν ἀνάπαλιν φέρεται. τὸ γὰρ αὐτὸν τοτὲ μὲν ὑπὸ νεφῶν ἐπισκιάζεσθαι, τοτὲ δὲ

τῆς σελήνης κατ' εὐθεῖαν ὑπιούσης, ἀμαυροῦσθαί πως, καὶ καθ' ἡμέραν τῆς γῆς ταῖς ὄψεσιν ἡμῶν ἐπισκοτούσης, τούτων δὴ μηδαμῶς μὲν τὸν ἥλιον, μᾶλλον δὲ ἡμῶν αὐτῶν, εἴτε τὴν ἀσθένειαν, εἴτε τὴν δυστυχίαν αἰτιατέον. ἀλλ' ὥσπερ οἱ μεγάλοι τῶν ποταμῶν οὐχὶ μὲν τὴν εὐθεῖαν διαπερῶσιν, ἀλλὰ τά τε πρανῆ καὶ εὔπορα διώκουσιν· οὕτω καὶ οἱ εὖ φρονοῦντες τῶν ἀνθρώπων τούτοις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συμπεριφέρονται, ὧν εἰς τὸ παρὸν βελτιόνων οὐκ εὐποροῦσι. ταῦτα, καί τοι μηδὲν ἔμοιγε διαφέρον, οὐχ οἷός τ' ἐγενόμην παραλιπεῖν, ὅπως ἂν μετά τε πλείονος ἐπιεικείας καὶ σπουδῆς ἐντονωτέρας, τοῖς τοῦ Δημοσθένους συμβουλευτικοῖς τοῖς ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ ἐκκειμένοις, οἵ τε φιλοπάτριδες τῶν ἀνδρῶν, καὶ οἱ περὶ τὴν πειθὼ, τὴν τύραννον τῶν φρενῶν, ἐσπουδακότες, ἐντύχοιεν. ὅπερ ἴσως οὐκ ἀνωφελῶς κατὰ σχολὴν ποιήσαιεν τῶν ἀνθρώπων οἱ μήτε λίαν ἀσχολούμενοι, μήτ' ἀμελῶς ἔχοντες τῆς πολιτείας. καὶ μὴν ἄμεινον ἂν—τί δὲ εἰ καὶ μετὰ τέρψεως διαρκεστέρας;—περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν συγγραμμάτων φιλοπονήσαιεν οἱ εὐφρονοῦντες, ἢ περὶ ἕτερ' ἄττα τῶν ὑπὸ τῶν πολλῶν πλείστου εἶναι ἄξια νομιζομένων. οὐχὶ δὲ οὐδ' ἐμαυτὸν λέληθεν, ὅτι τὰ καθ' ἡμᾶς πλεῖστον ἀφέστηκε τῶν ἐπὶ Δημοσθένους· οὔτε γὰρ τὰ τῆς θρησκείας ταὐτὰ, καὶ ἀλλοῖα μὲν τὰ ἔθη, ἄλλοι δὲ οἱ νόμοι, ἄλλαι δὲ αἱ πολιτεῖαι· ὅμως δὲ, καθάπερ ἐν τοῖς στρατηγικοῖς, οὕτω καὶ ἐν τοῖς πολιτεύμασι, μεγάλης οὔσης τῆς ἀνομοιότητος, μεγάλη τὶς ὅμως ἐστὶ καὶ ἡ ὁμοιότης. ὥσπερ δὲ ταύτην ὁ πεπαιδευμένος ῥαδίως ἂν κατίδοι—τίς γὰρ ἀγνοεῖ, ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἐπὶ ταὐτὰ ἀείπως φέρεται, τά τε συμφέρειν δοκοῦντα ἐπαυξάνουσα, τά τε βλαβερὰ φυλαττομένη, διαφόρως μέντοι μετιοῦσα;—οὕτω τοῖς ἀπείροις πραγμάτων, καὶ ἀναισθητοῦσι τῶν ἀναγινωσκόντων διὰ βραχέων οὐ ῥᾴδιον ἀποδεῖξαι. καὶ μὴν εἰ μηδεμία περιγίγνοιτ' ἐκεῖθεν ὠφέλεια, ἀλλά γε ἡ τέρψις ἡ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν λογίων συγγραφέων, καὶ ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τῶν πάλαι γεγενημένων, πάγκαλος ἂν εἴη καὶ οὐκ εὐκαταφρόνητος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν παρείσθω, ἤδη δέ ποτε ὁ λόγος ἐπὶ τὴν τῶν εἰς ἄκρον δεινότητος ἐληλακότων ἀνδρῶν σφοδροτάτην φιλονεικίαν καὶ τοὺς ἀντιπάλους μετίτω λόγους. τοῦτο μὲν οὖν πρῶτον οὐκ ἄδηλον, ὅτι ἀπεχθῶς τε πρὸς σφᾶς αὐτοὺς εἶχον, καὶ τῆς αὐτῆς δόξης τοῦ εὖ λέγειν ζηλωταὶ ἐγένοντο, Αἰσχίνης καὶ Δημοσθένης. οὐδὲ γὰρ ἂν τοιαύτης προφάσεως οὐχ ὑπούσης, ὁ μὲν τὴν ἐκείνου ζωὴν, ὁ δὲ τὴν τουτουῒ ἀξίαν εἰς κίνδυνον κατέστησεν. τὰ δέ γε αἴτια τῆς διαφωνίας ἀφανέστερά πως ὄντα καὶ ἧττον ἀκριβῆ, τοῖς μὲν οὕτως, τοῖς δ' ἑτέρως εἰκάζειν, κατὰ τὸ δοκοῦν ἑκάστῳ, παρέσχεν, ἀποδείξεων οὐκ εὐποροῦσιν. εἰσὶ γάρ τινες οἳ

νομίζουσι φύσει τινὰ τούτοις ἐνυπάρχουσαν δυσμένειαν προκατάρξαι τοῦ μίσους· φασκόντων γε τῶν περὶ τὰ ἄστρα δεινῶν, ὅτι ἔμφυτός ἐστιν ἐνίοις οὐκ οἶδ' ἥ τις πρὸς ἀλλήλους τοῖς μὲν συμπάθεια, τοῖς δὲ καὶ ἀντιπάθεια. τοῦτο δὲ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δείκνυσιν, πολλῶν ἐκ τῆς πρώτης προσόψεως, τοὺς μὲν φιλούντων, τοὺς δὲ μισούντων, καὶ τῶν μὲν ταῖς εὐεργεσίαις εἰς εὔνοιαν προσάγεσθαι μόλις, τῶν δὲ μηδὲ ταῖς κακοποιΐαις ἀλλοτριοῦσθαι ῥᾳδίως δυναμένων. ἀπεφήνατο δὲ καὶ Ἀριστοτέλης, ὅτι αἱ ἀνομοιότητες τῶν ἠθῶν ἥκιστα φιλικόν. ἐγένετο δ' ὁ μὲν Αἰσχίνης, ὥς φασιν, ἱλαρώτερος τὴν φύσιν, ὁμιλητικὸς τὸν τρόπον, ἀστεῖος, θεραπευτικὸς τῶν ἐν ἐξουσίᾳ, ἐρωτικὸς, συμποτικός. ἐκ τοὐναντίου δ' ὁ Δημοσθένης ὑδροπότης, αὐστηρὸς, ἀκριβὴς, δημοκρατικὸς, μισοτύραννος, ἐν τοῖς μάλιστα δὲ ἀνταγωνιστὴς τοῖς τοὺς Ἕλληνας, κατὰ τὸ εἰκὸς, εἰς κίνδυνον καταστῆσαι καὶ βλάψαι μέλλουσι. μόνη δ' οὖν αὕτη εὐσχήμων ἂν εἴη τῶν προφάσεων τῆς ἀπεχθείας. καίπερ γὰρ ἔχοντος Αἰσχίνου ἔγκλημα προδότης τοῖς Μακεδόσι γενέσθαι· τοῦτο δ' ὅμως οὐκ αὐτάρκως ἐξελεγχθὲν ἐν ἀμφιβόλῳ κεῖσθαι ἐάσωμεν· καὶ ἀμφότερον, τόν τε Αἰσχίνην καὶ τὸν Δημοσθένην ἄνδρα σπουδαῖον καὶ φιλόπολιν γενέσθαι συγχωρῶμεν, οἷος ἑκάτερος ὑπολαμβάνεσθαι ἀξιοῖ. κατὰ τοῦτο δὲ διενηνόχασιν ἀλλήλων, ὅτι ὁ μὲν Δημοσθένης τοῦ τῆς πόλεως ἀξιώματος, μετὰ κινδύνου μὲν ἐν τῷ παρόντι συμπεπλεγμένου, εἰς τὸ μέλλον δὲ βεβαίας ἀσφαλείας περιποιητικοῦ ἐστοχάζετο· ὁ δ' Αἰσχίνης τὴν παροῦσαν εἰρήνην ἔστεργεν ὁποίαν δήποτ' οὖσαν, ὁρῶν γε τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων πολλῇ τε φιληδονίᾳ δεδουλωμένον, καὶ ἀσθενέστερον γεγονότα, ἢ ὥστ' ἀξιόμαχον εἶναι πρὸς Φίλιππον καὶ Ἀλέξανδρον, δεινοτάτους πράγμασι χρῆσθαι βασιλεῖς, καὶ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ μεγίστην δύναμιν ἔχοντας. ὁπότερος δὲ τοῦ σκοποῦ μᾶλλον ἔτυχεν ἀποφαίνεσθαι, οὐ πρὸς ἐμοῦ μέν ἐστιν· ἕκαστος δ' αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν τὰς ἑκατέρου προφάσεις καὶ λογισμοὺς ἀντεξεταζέτω, καίτοι καὶ τοῦτο σχεδὸν ἀμήχανον ὂν ἡμῖν, τοῖς τἀκριβὲς τῆς ἱστορίας ἀγνοοῦσι. τί γὰρ ἀναμφισβήτως ἂν διϊσχυριζοίμεθα χωρὶς ταύτης τῆς ὑποθέσεως· εἰ τοῦτ' ἠλήθευσεν Αἰσχίνης ἢ Δημοσθένης; τίς γὰρ τῶν πάντων οὐκ οἶδεν τοὺς τῶν ῥητόρων λόγους οὐκ ἀεὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐξετάζεσθαι, ἀλλὰ πρὸς πειθὼ πάντα τρόπον ἀναφέρεσθαι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον; ἀποφάναι αὐτοὺς, καταφάναι, πλάττειν πάμπολλα τολμηρότατα, οὐχ ἧττον δὲ καὶ ἐπιτυχῶς; οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν ῥῖνα κορύζης μεστοὶ ὄντες, καὶ εὐμετακίνητοι τῇ φύσει, ὑπὸ τῶν ῥητόρων ἄγονται καὶ φέρονται, καὶ τοῖς μὲν ἐγνωσμένοις ἀπιστοῦσι, τὰ δὲ παραδοξότατα τῶν ὄντων ἀποδέχονται, τῇ δεινότητι τῶν λόγων ἀπατηθέντες. τὸ τοίνυν

τέταρτον τῆς ἀπεχθείας αἴτιον τάχ' ἂν ἀπὸ τῆς περὶ τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα ζηλοτυπίας ὁρμηθείη· ἑκατέρου τῶν μὲν πρωτείων τῶν ἐν τοῖς λόγοις ἀντιποιουμένου, τὴν δὲ θατέρου λαμπρότητα ἐπισκοτεῖν ἑαυτῷ ἀγανακτοῦντος. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ πάθος λυμαντικώτατον τῶν πολιτειῶν, καὶ πλείστης φυλακῆς ἄξιον τοῖς καλοῖς κἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν, ἵνα μὴ εἰς πανολεθρίαν τῶν κοινῶν ῥιζωθὲν ἀναβλαστήσειε. καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον. ὅντινα δὲ τρόπον ἑκάτερος τουτονὶ τὸν ἀγῶνα ἠγωνίσατο, ἐκ τῆς τῶν ἀντιπάλων λόγων συγκρίσεως μετὰ πλείστης μὲν ἡδονῆς, ὠφελείας δ' οὐδὲν καταδεεστέρας, γνωσθήσεται τοῖς περὶ τοὺς λόγους ἐσπουδακόσιν. ἐν τούτοις γὰρ οἱ κράτιστοι τῶν ῥητόρων πᾶσαν μὲν τὴν τῆς διανοίας ἰσχὺν, πᾶσαν δὲ τὴν τῆς παιδείας τε καὶ ῥητορείας πανοπλίαν προὐχειρίσαντο. προὐθήκαμεν δὲ καταρχὰς τὸν κατὰ Τιμάρχου λόγον—καίτοι τόπου τινὸς ἐν αὐτῷ πραγματευομένου, καὶ δακετοῦ τινὸς δίκην ἐμφωλεύοντος τοῦ τοῖς καθ' ἡμᾶς ἀνθρώποις καλῶς ποιοῦσιν ἀπηχθημένου—διά τε τὴν τῶν καιρῶν ἀκολουθίαν, καὶ διότι ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας, οὐ μόνον Αἰσχίνου ὡς καθυφεμένου τὰ τῆς πόλεως κατηγορεῖ, ἀλλὰ καὶ Τιμάρχου, ἔκ γε τῶν ἐνόντων, ὑπεραπολογεῖται. τούτοις δ' ἕπεται ἡ Αἰσχίνου ἀπολογία, καὶ ἡ γραφὴ ἡ κατὰ Κτησιφῶντος, ᾗ ἀνταγωνίζεται Δημοσθένης. καὶ ἐν τούτοις τὸ δεύτερον τμῆμα τῶν λόγων καταλήγει. καίτοι τῆς τάξεως ἀπαιτούσης, τὰς ἑκατέρου ἐπιστολὰς πρὸς τῷ τέλει κεῖσθαι, ἅμα τῷ Δεινάρχου λόγῳ, διὰ τὸ τελευταῖα γεγράφθαι ταῦτα σχεδόν. ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ μέγεθος τούτου τοῦ τόμου ἀνάρμοστον γένοιτο καὶ ἀσύμμετρον, τῷ πρώτῳ μέρει αὐτὰ συνετάξαμεν· ὅστις μὲν οὖν κατὰ σχολὴν ταῦτα καὶ μετὰ προσεκτικῆς συνέσεως ἀναγνώσεται, καταπτύσειεν ἂν, ὡς οἶμαι, τῶν καθ' ἡμᾶς λογοδαιδάλων, πρός γε τούτους τοὺς ῥήτορας ἀντεξεταζομένων. Augustæ Vindelicorum, Calendis Augusti Anno 1569.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΒΙΟΣ

ΚΑΤΑ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ Ἀτρομήτου — φυγόντος μὲν ἐπὶ τῶν τριάκοντα, συγκαταγαγόντος δὲ τὸν δῆμον — καὶ Γλαυκοθέας, [1] τῶν δὲ δήμων Κοθωκίδης, οὔτε κατὰ γένος τῶν ἐπιφανῶν, οὔτε κατὰ περιουσίαν χρημάτων. νέος δὲ ὢν καὶ ἐῤῥωμένος τῷ σώματι, περὶ τὰ γυμνάσια ἐπόνει. λαμπρόφωνος δὲ ὢν, μετὰ ταῦτα τραγῳδίαν ἤσκησεν. ὡς δὲ Δημοσθένης φησὶν, ὑπογραμματεύων καὶ τριταγωνιστῶν Ἀριστοδήμῳ ἐν τοῖς Διονυσίοις διετέλει, ἀναλαμβάνων ἐπὶ σχολῆς τὰς παλαιὰς τραγῳδίας, καὶ ἔτι παῖς ὢν ἐδίδασκε γράμματα σὺν τῷ πατρὶ, καὶ μειράκιον ὢν ἐστρατεύετο ἐν τοῖς πολλοῖς. ἀκροατὴς δὲ γενόμενος, ὡς μέν τινες λέγουσιν, Ἰσοκράτους καὶ Πλάτωνος, ὡς δὲ [2] Κεκίλιος, Λεωδάμαντος, καὶ πολιτευόμενος οὐκ ἀφανῶς ἐκ τῆς ἐναντίας μερίδος τοῖς περὶ Δημοσθένη, [3] ἐπρέσβευεν ἄλλας τε πρεσβείας πολλὰς, καὶ πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. ἐφ' [4] ᾗ κατηγορηθεὶς ὑπὸ Δημοσθένους, ἀνῃρημένου τοῦ Φωκέων ἔθνους, ἔτι δὲ ὡς πόλεμον ἐξάψας, ἡνίκα Πυλαγόρας ᾑρέθη Ἀμφικτύοσι πρὸς [5] Ἀμφισσεῖς, τοὺς τὸν λιμένα ἐργαζομένους. ἐξ οὗ συνέβη τοὺς Ἀμφικτύονας Φιλίππῳ προςφυγεῖν, τὸν δὲ ὑπὸ τοῦ Αἰσχίνου συνεργούμενον ἐπιθέσθαι τοῖς πράγμασι, καὶ τὴν Φωκίδα λαβεῖν. ἀλλὰ συνειπόντος αὐτῷ Εὐβούλου τοῦ Σπινθάρου [6] Προβαλησίου, δημαγωγοῦντος, τριάκοντα ψήφοις

[1] τὸν δὲ δῆμον Κωθωκίδης [2] Καικίλιος [3] ἐπρέσβευσεν [4] ἧς
[5] Ἀμφισσεῖς, καὶ τὸν λιμένα ἐργαζομένοις [6] Προβαλλουσίου

Λεωδάμαντος] Apud Suidam est Ἀλκιδάμαντος τοῦ Ἐλεάτου: et ejus mox in Demosthene ſit mentio, atque adeo in altero etiam Plutarchi Demosthene, ut qui Demosthenem erudierit; itemque in Lucianica Demosthenis laudatione. Itaque Leodamantem missum feci. XYLANDER.

Ἐφ' ἧς κατηγορηθεὶς] F. ἐφ' ᾗ κατηγορήθη ὑπὸ Δημοσθένους, ὡς δι' αὐτὴν ἀνῃρημένου. REISK.

Πόλεμον ἐξάψας] Prima editio me falsa distinctio decepit. Sic enim verti: *cum apud Amphictyones legatus esset delectus ad Amphissenses.* Tu vero sic verba ordinato: πόλεμον ἐξάψας Ἀμφικτύοσι πρὸς Ἀμφισσεῖς, τοὺς τὸν λιμένα (scil. τὸν ἐξάγιστον) ἐργαζομένους. WOLF. F. Ἀμφισσεῖς τὸν λιμένα ἐργαζομένους. REISK.

Ἡνίκα Πυλαγόρας ᾑρέθη] Scil. ὑπ' Ἀθηναίων. Pylagoras fuisse dictos eos, qui ad Amphictyonicum concilium Græcorum in Thermopylas mitterentur, non est ignotum. Hæc clariora erunt ex Orationibus falsæ legationis. WOLF.

Προβαλλουσίου] Ego Προβαλινθίου. Est enim δῆμος Pandionidis tribus *Probalin-*

ἀπέφυγεν. εἰσὶ δ', οἵ φασι συγγράψαι μὲν τοὺς ῥήτορας τοὺς λόγους· ἐμποδὼν δὲ γενομένων τῶν περὶ Χαιρώνειαν, μηκέτι τὴν δίκην εἰςελθεῖν. χρόνῳ δ' ὕστερον, Φιλίππου μὲν τετελευτηκότος, Ἀλεξάνδρου δὲ διαβαίνοντος εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐγράψατο Κτησιφῶντα παρανόμων ἐπὶ ταῖς Δημοσθένους τιμαῖς· οὐ μεταλαβὼν δὲ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, ἔφυγεν εἰς τὴν Ῥόδον, χιλίας δραχμὰς ὑπὲρ τῆς ἥττης οὐ βουληθεὶς καταθέσθαι. οἱ δὲ ἀτιμίας αὐτῷ προςτιμηθῆναι λέγουσιν, οὐ θέλοντι ἐξελθεῖν τῆς πόλεως, καὶ ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον ὡς Ἀλέξανδρον. τοῦ δὲ τελευτήσαντος, ταραχῆς οὔσης, ἀπάρας εἰς τὴν Ῥόδον, ἐνταῦθα σχολὴν καταστησάμενος ἐδίδασκε. ἀνέγνω τε τοῖς Ῥοδίοις τὸν κατὰ Κτησιφῶντος λόγον ἐπιδεικνύμενος. θαυμαζόντων δὲ πάντων, εἰ ταῦτα εἰπὼν ἡττήθη. οὐκ ἂν, ἔφη, ἐθαυμάζετε, Ῥόδιοι, εἰ πρὸς ταῦτα Δημοσθένους λέγοντος ἠκούσατε. σχολήν τε ἐκεῖ προςκατέλιπε, τὸ Ῥοδιακὸν διδασκαλεῖον κληθέν. ἔπειτα πλεύσας εἰς Σάμον, καὶ διατρίβων ἐπὶ τῆς νήσου, ὀλίγον ὕστερον ἐτελεύτησεν. ἐγένετο δὲ εὔφωνος, ὡς δῆλον ἔκ τε ὧν φησὶ Δημοσθένης καὶ ἐκ τοῦ Δημοχάρους λόγου. φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι τέσσαρες, ὅ τε κατὰ Τιμάρχου, καὶ ὁ τῆς παραπρεσβείας, καὶ ὁ κατὰ Κτησιφῶντος, οἳ καὶ μόνοι εἰσὶ γνήσιοι, ὁ γὰρ ἐπιγραφόμενος Δηλιακὸς οὐκ ἔστιν Αἰσχίνου. ἀπεδείχθη μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν κρίσιν τοῦ περὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Δήλῳ συσταθεὶς συνήγορος. οὐ μὴν εἶπε τὸν λόγον. ἐχειροτονήθη γὰρ Ὑπερίδης ἀντ' αὐτοῦ, ὥς φησι Δημοσθένης. ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφοὺς, ὥς φησιν αὐτὸς, Ἄφοβον καὶ Δημοχάρη. [1] ἀπήγγειλε δὲ καὶ τὴν ἐν Ταμύναις νίκην πρῶτος [2] Ἀθηναίοις, ἐφ' ᾧ καὶ ἐστεφανώθη. οἱ δὲ εἶπον μηδὲ μαθητεῦσαι τισὶ τὸν Αἰσχίνην, ἀλλ' ἐκ τῆς ὑπογραμματείας ἀρθῆναι, ἐν τοῖς δικαστηρίοις τότε διάγοντα. πρῶτον δὲ εἰπεῖν ἐν τῷ δήμῳ κατὰ Φιλίππου, εὐδοκιμήσαντά τε, πρεσβευτὴν χειροτο-

[1] ἀντήγγειλε

[2] Ἀθηναίοις τὸ δεύτερον, ἐφ'

thus, vel Stephano teste. *Proballusios* autem et *Probalescios* non novi. XYLANDER. F. Προβαλησίου τοῦ τότε μάλιστα δημαγωγοῦντος. REISK.

Καὶ διατρίβων] F. καὶ διατριβὴν καταστησάμενος ἐπὶ τῆς νήσου, *schola rhetorica instituta*. IDEM.

Καὶ ὁ τῆς Παραπρεσβείας] καὶ ὁ περὶ τῆς πρεσβείας. Nam Demosthenes, non Æschines, orationem de nequiter administrata legatione scripsit. Philostratus p. 510. appellat hanc Orat. ἀπολογίαν τῆς πρεσβείας. IDEM.

Ἐπὶ τὴν κρίσιν τοῦ περὶ] F. ἐπὶ κρίσιν ἀγῶνος [vel ἀμφισβητήματος] τοῦ περί. IDEM.

Ἄφοβον καὶ Δημοχάρη] In oratione Demosthenis π. Παραπρεσβ. dicuntur Φιλοχάρης καὶ Ἀφόβητος. WOLF. Forte Ἀφόβητον, ut Apollonius in vita Æschinis, qui et Φιλοχάρη alterum appellat. XYLANDER.

Ἀντήγγειλε] Ἀνήγγειλε, aut ἀπήγγειλε. REISK.

Τὴν ἐν Ταμύναις] Eubœæ locus, de quo in adversariis orationibus. WOLF.

Τὸ δεύτερον] Ex orationis falsæ legationis §. νγ'. apparet inversa esse et legendum ἐφ' ᾧ καὶ τὸ δεύτερον ἐστεφανώθη, *quamobrem secundum est coronatus*. IDEM. τὸ δεύτερον delend. Non enim video, quid sibi velit. REISK.

νηθῆναι πρὸς Ἀρκάδας· πρὸς οὓς ἀφικόμενον, συστῆσαι τοὺς μυρίους ἐπὶ Φίλιππον. ἐγράψατο δὲ καὶ Τίμαρχον ἑταιρήσεως. ὁ δὲ, ἐκλιπὼν τὸν ἀγῶνα, [1] αὑτὸν ἀνήρτησεν, ὥς που φησὶ Δημοσθένης. ἐχειροτονήθη πρεσβευτὴς ὡς Φίλιππον [2] μετὰ Κτησιφῶντος καὶ Δημοσθένους περὶ τῆς εἰρήνης· ἐν ᾗ ἄμεινον τοῦ Δημοσθένους ἠνέχθη. τὸ δεύτερον δέκατος ὢν, κυρώσας ὅρκοις τὴν εἰρήνην, κριθεὶς [3] δ', ἀπέφυγεν, ὡς προείρηται.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΒΙΟΣ, ΑΔΗΛΟΥ.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ υἱὸς μὲν ἦν Ἀτρομήτου τοῦ γραμματικοῦ καὶ Γλαυκοθέας τῆς τοὺς θιάσους τελούσης. φασὶ δὲ αὐτὸν παῖδα μὲν ὄντα ἐν τῷ διδασκαλείῳ τοῦ πατρὸς ὑπουργεῖν, καὶ τῇ μητρὶ τὰς βίβλους ἀναγινώσκειν. ταύτην δ' ἐκ σκοτεινῶν τόπων τοῖς παισὶ καὶ ταῖς γυναιξὶν ὁρμωμένην, Ἔμπουσαν ὀνομασθῆναι. ἐπεὶ νυκτερινὸν φάντασμα ἡ Ἔμπουσα. γενόμενον δὲ μειράκιον ὑποκριθῆναι τραγῳδίαν, ὥςτε τριταγωνιστεῖν. ὄντα δὲ λαμπρόφωνον, γραμματεῦσαι Ἀριστοφῶντι, καὶ μετὰ τοῦτον Εὐβούλῳ· καὶ

[1] αὑτὸν [2] κατὰ [3] Deest δ'.

Μετὰ Κτησιφῶντος] Fortasse μετὰ, et pro Κτησιφῶντος in nonnullis Demosthenicis codicibus legitur Κηφισοφῶντος: δέκατος ὢν· καὶ κυρώσας lego. Wolf. κατὰ Κτησιφῶντος καὶ Δημοσθένους delenda. Sunt enim extra locum suum, ut alia quædam hic loci luxata. Reisk.

Τὸ δεύτερον] F. Τὸ δεύτερον δὲ χειροτονηθεὶς πρεσβευτὴς, δέκατος. Idem.

Τοὺς θιάσους τελούσης] *Quæ sodalitia*, sive *sodalitates initiaret*. Ea cujusmodi fuerint, Demosthenes περὶ στεφάνου declarat. παρὰ τὸν θίασον sive θύασον (per υ) qui proprie *bacchantium cœtus* est. unde Θυάδες, αἱ μαινόμεναι γυναῖκες, καὶ Διονυσιάζουσαι ἢ βακχεύουσαι, ἀπὸ τοῦ θύειν, τοῦ ἱερά τε ῥέγειν, καὶ μαίνεσθαι, fit θυασώτης, *gregalis, sodalis*. Venetus interpres ἀνώνυμος: *Quæ eos initiabat, qui sacris Eleusiniæ Cereris interesse cupiebant*. Wolf.

Ὑπουργεῖν] Hoc ut fortunæ tenuitatem arguit, ita laudem pietatis et industriæ potius Æschini, quam infamiam conciliat, apud cordatos quidem homines; qui fortunam nemini objiciendam esse censent: ut Demosthenes etiam confitetur. ἐν τῷ διδασκαλείῳ τῷ πατρὶ, malim legere, quam τοῦ πατρός. Sin hic casus placet: referendus erit non ad ὑπουργεῖν: sed ad διδασκαλείῳ, *navasse operam in schola patris*. Idem.

Ταύτην δ' ἐκ σκοτεινῶν] Utrum de industria se abscondit, territandi causa? (id quod magnæ levitatis esset) an sacra sua (id quod probabilius est) in tenebrosis specubus peregit? Venetus, *quia ex tenebrosis locis, pueris et mulieribus incitata prodibat*. Idem.

Ὁρμωμένην] Utrum τοῖς παισὶν, pro πρὸς τοὺς παῖδας? an, ὀνομασθῆναι τοῖς παισὶν, ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τῶν παίδων. possit (etsi hoc mihi non displicet) eodem fere sensu legi, ὁρωμένην τοῖς παισί. Idem.

Ἔμπουσαν] Παρὰ τὸ ἕνα μόνον πόδα ἔχειν, ut opinor. Hujus sive monstri sive spectri (φάσμα rectius legi puto quam φάντασμα) vide ἐν Βατράχοις apud Aristophanem. Idem.

Τριταγωνιστεῖν] Τῶν τριταγωνιστῶν, auctore Demosthene, γέρας ἐξαίρετόν ἐστι, βασιλέας καὶ τυράννους εἰσιέναι. Honestum igitur, in vitæ genere parum honesto, locum tenuit Æschines. Idem.

Ὄντα δὲ λαμπρόφωνον γραμματεῦσαι] Fortassis ὑπογραμματεῦσαι. Initio putabam turbatum esse verborum ordinem, et sic legendum τριταγωνιστεῖν ὄντα λαμπρόφωνον, καὶ ὑπογραμματεῦσαι Ἀριστοφῶντι. Sed claritas vocis pro concione æque necessaria est, ac in theatris. Idem.

Γραμματεῦσαι] M. ὑπογραμματεῦσαι, ut est apud Demosthenem. *Fuisse notarium*, aut *scribam Aristophontis*: quæ functio quam apud alios honorata, tam apud

ἀναγινώσκοντα, ψηφισμάτων ὁμοῦ καὶ νόμων ἔμπειρον γενόμενον, ἐπιθέσθαι τῷ βήματι, καὶ τῶν κατ' αὐτὸν διενεγκεῖν, ὄντα εὐφυῆ. μετὰ δὲ τὴν Φιλίππου τελευτὴν δόξαντα πολεμεῖν τῷ δήμῳ, καὶ διαπέμπεσθαι τῷ Ἀντιπάτρῳ κατὰ τῆς πόλεως, διὰ τοῦτό τε εἰληφέναι ἐν Θήβαις κτήματα, εὐθύνοντα Κτησιφῶντα, ὅτε ἔγραψε Δημοσθένην ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγορεῦσαι στεφάνῳ, μὴ μεταλαβεῖν τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. ἀτιμωθέντα δὲ ἀπᾶραι εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον, οἰηθέντα κατάξειν αὐτὸν εἰς Ἀθήνας [1] Ἀλέξανδρον. πυθόμενος δὲ τετελευτηκέναι τὸν βασιλέα, καὶ ταραχὴν εἶναι τῶν διαδεχομένων, καταφυγεῖν εἰς Ῥόδον. ἔνθα δεομένων αὐτοῦ Ῥοδίων τὴν τέχνην διδάξαι τὴν ῥητορικὴν, ἀρνήσασθαι, εἰπόντα μήδ' αὐτὸν εἰδέναι. δίκας γοῦν κελευόντων εἰπεῖν, οὐδὲ τοῦτο θελῆσαι· συμβαλόντα, ὅτι ἐν τῇ πατρίδι ἡττηθεὶς, κομιδῇ γ' ἂν ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας διαφθαρῆναι. τέλος οὖν ἐπὶ τὴν τοῦ πατρὸς ἐλθεῖν τέχνην, καὶ διδάσκειν τοὺς παῖδας γράμματα. Δημοχάρης δὲ, ὁ ἀδελφιδοῦς Δημοσθένους, εἰ ἄρα πιστευτέον αὐτῷ λέγοντι περὶ Αἰσχίνου, φησὶν Ἰσχάνδρου τοῦ τραγῳδιοποιοῦ τριταγωνιστὴν γενέσθαι τὸν Αἰσχίνην, καὶ ὑποκρινόμενον Οἰνόμαον διώκοντα Πέλοπα, αἰσχρῶς πεσεῖν, καὶ ἀναστῆναι ὑπὸ Σαννίωνος τοῦ χοροδιδασκάλου. ἔνθεν δ' οὖν ὁ Δημοσθένης Οἰνόμαον αὐτὸν ὀνομάζει, πρὸς εἰδότας τὸ πρᾶγμα ἐπισκώπτων· καὶ

[1] τὸν Ἀλέξανδρον

Athenienses contempta fuit. *διότι οἱ γραμματεῖς τριῶν ἢ τεττάρων δραχμῶν πονηροὶ ἦσαν*: ut ex Demosthene, Plutarchi Eumene, et Ulpiano intelligitur. Idem.

Ἐπιθέσθαι τῷ βήματι] *Invasisse suggestum, ad rostra se contulisse*, τῶν λεγόντων γενέσθαι orationes habet ad populum instituisse. Venetus: *ad remp. et res civitatis tractandas se transtulit.* Idem.

Διαπέμπεσθαι] S. ἐπιστολὰς, *missitasse literas.* Idem.

Κτήματα, καὶ εὐθύνοντα] Leg. et v. 13. συμβαλόντα : conjectura et ibi de patria capta: quod conjiceret se, quia in patria damnatus fuisset. Idem.

Στεφάνῳ] Ad hunc locum Wolf p. 332. quidem asteriscum apposuit, annotatum tamen p. 346. (ed. Basil.) nihil reliquit. Videtur legendum esse στεφανωθέντα. Reisk.

Διαφθαρῆναι] Rursus h. l. quoque asteriscum quidem exhibet editio Wolfiana, annotationis autem nihil. Legendum videtur μέλλει διαφθαρῆναι. *ex eo, quod domi victus esset, facta conjectura, fore multo magis, ut foris pereat.* Idem.

Ἀναστῆναι] *Surrexisse a Sannione.* id est τὸν Σαννίωνα ἀναστῆσαι αὐτὸν, *erectum esse.* Sannionem eum sublevasse. Nisi quis τὸ Σαννίωνα ἀναστῆσαι, ἀντὶ τοῦ ἐκβληθῆναι ἀποδοκιμασθέντα malit intelligere, *rejectum et expulsum esse.* Wolf. Rectum vidit Wolf. ἀναστῆναι h. l. valet idem, atque ἀνάστατον γενέσθαι, *coactum esse a Sannione e patria emigrare.* Cujus auctoris hoc sit breve fragmentum, neque mihi constat, et Wolf dudum fassus est neque sibi magis constare, addendo ad hujus fragmenti titulum vocabulum ἀδήλου. quod vocabulum in Aldina non legitur. Mihi tamen videtur Libanii esse. Fragmentum hoc, et alterum statim insequens Apollonii, primus edidit Aldus Manutius, unde repetiit Hieronymus Wolf, sed loco alieno, ubi minime quæras, tomo Demosthenis sui Basileæ editi secundo, p. 332. et 333. cujus ordinem, ut alia non pauca haud probanda, secutus Taylor ambo istæc fragmenta, et tertium item, in fronte orationis in Ctesiphontem, ab ipso quoque Wolfio prætervisum, a me autem restituendum ex Aldina, omisit. Henricus Stephanus ista tria fragmenta, neutiquam illa contemnenda, ab editione sua exclusit, errore magis et inadvertentia quadam, quam consilio. Reisk.

μετὰ Σωκράτους καὶ Σιμύλου, τῶν κακῶν ὑποκριτῶν, ἀλᾶσθαι κατ' ἀγρούς. εἴη ἂν οὖν ἐνθένδε ἀρουραῖος λεγόμενος. ἦν δὲ τὸν δῆμον ὁ Αἰσχίνης Κοθωκίδης.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΕΙΣ ΑΙΣΧΙΝΗΝ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ *ὁ ῥήτωρ τὸ μὲν γένος ἦν* Ἀθηναῖος, *τὸν* [1] *δὲ δῆμον* Κοθωκίδης, *υἱὸς δὲ* Ἀτρομήτου, *ὅν φασι πρότερον* Τρόμητα *καλούμενον, ὕστερον συλλαβῆς προσθέσει ἀντὶ* Τρόμητος Ἀτρόμητον *προσαγορευθῆναι· γεγονέναι δὲ τὸ* [2] *καταρχὰς δοῦλον, καὶ παῖδας ἔχοντα διδάσκειν γράμματα πρὸς τῷ* Θησείῳ *καὶ τῷ τοῦ* Ἰατροῦ *ἥρῳῳ. εἶτα ὕστερον εἰς τὴν πολιτείαν ἐγγραφῆναι διὰ κακουργίας. μητρὸς δὲ ἦν ὁ* Αἰσχίνης Γλαυκοθέας, *ἤ, ὥς ἔνιοι,* Γλαυκίδος. *ἥν φασι τὴν πρώτην ἡλικίαν ἡταιρηκέναι, καθεζομένην ἐν οἰκήματι πρὸς τῷ τοῦ* Καλαμίτου *ἥρῳῳ. ἔπειτα ὕστερον ἀναστᾶσαν ἀπὸ τῆς ἐργασίας ταύτης, ἐπὶ τὸ τελεῖν καὶ καθαίρειν τοὺς βουλομένους ἀποκλῖναι. γεγονὼς δὲ ἐκ τούτων ὁ* Αἰσχίνης, *καὶ ἀδελφῶν αὐτῷ δύο γενομένων,* Ἀφοβήτου *καὶ* Φιλοχάρους, *τοῦ τὰς ἀλαβαστροθήκας καὶ τὰ τύμπανα γράφοντος, παῖς μὲν ὢν τῷ πατρὶ ὑπηρέτει γράμματα διδάσκοντι. ἀνὴρ δὲ γενόμενος, τὸ μὲν πρῶτον ὑπεγραμμάτευσε ταῖς ἀρχαῖς χρόνον τινὰ σὺν τῷ ἀδελφῷ* Ἀφοβήτῳ. *ἦν δὲ ἐπονείδιστον τοῦτο τὸ ἔργον. ἔπειτα ἀποστὰς τούτου, τριταγωνιστὴς ἐγένετο τραγῳδιῶν, καὶ ἐν* Κολυττῷ *ποτὲ* Οἰνόμαον *ὑποκρινόμενος κατέπεσε. μετὰ ταῦτα δὲ προκόπτων τῇ ἡλικίᾳ, ἐπὶ τὸ πολιτεύ εσθαι καὶ τὰ κοινὰ πράττειν ἀπέκλινε. καὶ δοκεῖ τὴν ὑπὲρ* Φιλίππου *αἱ* Ἀλεξάνδρου *πολιτεί αν*

[1] Deest δέ.

[2] *κατ' ἀρχὰς*

Καὶ παῖδας ἔχοντα διδάσκειν] Διδάσκειν παῖδας τὰ γράμματα. Venetus: *talem quod ei pueros grammaticam docuisse opus fuit.* Non placet: *eum propter liberos suos, ludum aperuisse.* Cætera, quæ aliquid obscuritatis habere videntur: declarabit lectio τῶν περὶ τῆς παραπρεσβείας ἀντιπάλων λόγων, καὶ τῶν περὶ τοῦ στεφάνου. WOLF. Sententia postulat παιδείας μετέχοντα. REISK.

Τῷ τοῦ Ἰατροῦ ἥρῳῳ] Id est, ut opinor, τῷ Ἀσκληπιείῳ, *ad ædem Æsculapii.* Sed Ulpianus, si recte memini, Aristomachum quendam medicum fuisse appellatum dicit. WOLF.

Ἡταιρηκέναι] Ἑταίρα, ἀντὶ πόρνης. ὅθεν ἑταιρεῖν. quod ad utrumque sexum refertur. Unde lex Solonis, τὸν ἡταιρηκότα εἴργειν τοῦ βήματος. IDEM. Non equidem memini ἑταιρεῖν de meretrice usurpari, a bonis quidem scriptoribus, qui de solis maribus corpus prostituentibus usurpant. Verum ab hac fæce Græcitatis, qua Grammatici redundant, ecquis tandem exquisitam et limatam dictionem requirat? REISK.

Ὑπηρέτει] Sic leg. WOLF. In Aldina nempe est ὑπηρετεῖ. REISK.

Ὑπεγραμμάτευσε] Sic leg. WOLF. In Aldina est ὑπογραμμ. REISK.

Κατέπεσε] Pro ἐξέπεσε. Bene si habet, sequioris est idiotismus Græcitatis. IDEM.

Ἐπὶ τὸ] Sic lege. WOLF. Nam in Al-

ἐπανελέσθαι, κοινωσάμενος Φιλοκράτει τὰ πράγματα, καὶ πρὸς τὴν ἐκείνων χάριν καὶ κολακείαν ἄρασθαι πολιτείαν πρὸς τοὺς περὶ Δημοσθένην, τοὺς τἀναντία τοῖς Φιλίππου πράγμασι καὶ Ἀλεξάνδρου πολιτευσαμένους. ὅτι δὲ πρὸς χάριν ἐπολιτεύσατο τοῖς βασιλεῦσιν, ἄλλα τε πολλὰ μαρτύριά ἐστι, καὶ δὴ πάντων ἐκεῖνο ἐναργέστατον. ἑλομένου γάρ ποτε αὐτὸν τοῦ δήμου σύνδικον ὑπὲρ τοῦ ἐν Δήλῳ ἱεροῦ πρὸς τὴν γενομένην πρὸς Δηλίους Ἀθηναίων διαδικασίαν, οὐκ ἐπέτρεπεν ἡ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλὴ, ἀλλ' ἀπελάσασα αὐτὸν, ὡς οὐκ ὄντα εὔνουν τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, Ὑπερίδῃ λέγειν προςέταξε. φασὶ μέν τοι τινὲς αὐτὸν ἀκουστὴν γενέσθαι Πλάτωνός τε καὶ Σωκράτους, ψευδόμενοι. ἦν δὲ καὶ ἕτερος ῥήτωρ Αἰσχίνης Ἐλευσίνιος, ὃς καὶ τέχνας λέγεται ῥητορικὰς γεγραφέναι. λέγεται δ' ὁ Αἰσχίνης ἐρωτικὸς γεγονέναι. αὐτὸς δὲ ὁ Αἰσχίνης περὶ τοῦ γένους [1] αὐτοῦ ἐν τῷ [2] περὶ παραπρεσβείας φησὶν, ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἀτρόμητος [3] φρατρίας μὲν ἦν καὶ γένους τῶν Ἐτεοβουταδῶν, ὅθεν ἡ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Πολιάδος ἐστὶν ἱέρεια. νέος δ' [4] ὢν ἤθλει· καὶ χρόνῳ ὕστερον, τὴν οὐσίαν ἀπολέσας ἐν τῷ πολέμῳ, ἐξέπεσεν ὑπὸ τῶν τριάκοντα· καὶ στρατευόμενος, εὐνοίας καὶ ἀριστείων ἠξιώθη· καὶ ἐν Κορίνθῳ μετὰ τὴν ἔκπτωσιν διατρίψας, συγκατήγαγε τὸν δῆμον· βιῶναι δὲ ἀναμαρτήτως· εἶναι δὲ αὐτὸν ἐτῶν ἐννενηκόντα τεσσάρων. φησὶ δὲ καὶ τοὺς πρὸς μητρὸς αὐτῷ προσήκοντας ἐλευθέρους εἶναι. τὸν δὲ ἀδελφὸν αὐτοῦ Φιλοχάρη μὲν ἐν γυμνασίοις διατρίβειν, καὶ μετὰ Ἰφικράτους ἐστρατεῦσθαι, καὶ συνεχῶς στρατηγεῖν. Ἀφόβητον δὲ, τὸν νεώτατον αὐτῷ ἀδελφὸν, πεπρεσβευκέναι μὲν ὡς βασιλέα ἀξίως τῆς πόλεως, ἐπὶ δὲ τῆς διοικήσεως γενόμενον καλῶς τῶν δημοσίων προσόδων ἐπιμεληθῆναι. περὶ δὲ ἑαυτοῦ φησὶν, ὡς, ἐκ παίδων ἀπαλλαγεὶς, περίπολος τῆς Ἀττικῆς χώρας ἐγένετο δύο ἔτη, ἔφηβος ὤν. οὗτοι γὰρ μεθ' ὅπλων τὴν χώραν περιήρ-

[1] αὐτοῦ [2] Deest περί. [3] φατρίας [4] ὢν κάλλει καὶ χρόνῳ,

dina est τῷ. Reisk.

Ἄρασθαι πολιτείαν] Non videtur bene Græcum. Aut αἱρεῖσθαι πολιτείαν dicunt Græci, aut ἄρασθαι πόλεμον. Num ergo πόλεμον hic leg. erit? Idem.

Ἕτερος ῥήτωρ A. Ἐλευσίνιος] Ex hoc loco dubium emergit an corrigendus ex eo sit Aristides in Platonica I. pro Rhetorica, ubi legitur Αἰσχίνης ὁ Λυσανίου, et legendum pro ὁ Λυσανίου ibi sit ἐλευσίνιος, an contra ex loco Aristidis corrigendus sit Apollonii textus et leg. ὁ Λυσανίου, pro ἐλευσίνιος. Aliunde lux non affulget, et potuit esse idem Αἰσχίνης ὁ Λυσανίου ἐλευσίνιος. Ideo nihil mutandum, donec aliunde veritas emergat. Palmer.

Ἐν τῷ παραπρεσβείας] Lege ἐν τῷ περὶ παραπρεσβ. Wolf. Videtur tamen vulgata quodammodo ferri posse, præsertim cum non sine articulo τῆς dicatur, sed semper cum eo, in ista quidem constructione cum περί. περὶ τῆς παραπρεσβ. Reisk.

Φατρίας] Lege φρατρίας. Wolf. Sed errat. utrumque perinde usurpatur. Reisk.

Κάλλει] Ex oratione περὶ παραπρ. apparet leg. esse, νέος δ' ὢν ἤθλει, καὶ χρόνῳ ὕστερον. Wolf. Scite, me quidem judice. Possit quoque legi κάλλει διαφέρων καὶ ῥώμῃ. *forma præstans et robore corporis.* Reisk.

Εὐνοίας] Fortassis ἐπαίνων. Wolf.

χοντο κατὰ [1]πρόσταγμα νόμου. ἐστρατεύσατο δὲ πρώτην στρατείαν τὴν ἐν τοῖς Μέρεσι καλουμένην, καὶ συμπαραπέμπων μετὰ Ἀλκιβιάδου καὶ τῶν ξένων τὴν εἰς Φλιοῦντα πομπὴν, κινδύνου [2]δὲ γενομένου περὶ τὴν καλουμένην Νεμεάδα χαράδραν, ἀξιεπαίνως ἐμαχέσατο, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδους πάσας ἐξῆλθε, καὶ ἐν Μαντινείᾳ γενναίως ἐμαχέσατο, καὶ τὴν ἐν Ταμύναις μάχην ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις, εἶτ' ἐστεφανώθη μαχόμενος. ἐτελεύτησε δὲ Αἰσχίνης, ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Ἀντιπάτρου, καταλυθείσης τῆς πολιτείας, ὅτε καὶ οἱ περὶ Δημοσθένην ἐξεδόθησαν, βεβιωκὼς ἔτη οέ. τριῶν δὲ ὄντων λόγων τῶν ὑπ' αὐτοῦ γεγραμμένων, καὶ τούτων δημοσίων, — ὁ γὰρ Δηλιακὸς νόθος ἐστὶ —, τὸν μὲν κατὰ Κτησιφῶντος εὑρίσκομεν τελευταῖον γεγραμμένον· ἐπὶ γὰρ τῶν Ἀλεξάνδρου χρόνων γέγραπται. τῶν δὲ λοιπῶν περὶ τοὺς αὐτοὺς ὄντων χρόνους, πρότερός ἐστι τῇ τάξει ὁ κατὰ Τιμάρχου. ἐν γὰρ τῷ μετ' αὐτὸν, τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας, μέμνηται ὁ Αἰσχίνης τούτου τοῦ λόγου.

[1] *προσταγὴν* [2] [δὲ]

Τὴν ἐν τοῖς Μέρεσι] Hæc tractanda erunt in oratione Æschinea *τῆς παραπρ.* ubi *παραπομπὴν* et *Νεμεάδα χαράδραν* legitur. Idem. Scil. Aldina hic loci simplex *πομπὴν* et *χαοάδρας* dat, hoc quidem vitiose. Reisk.

Πομπὴν] Quænam fuit hæc pompa? nulla, mendum est, repone ex ipso Æschine infra in oratione *π. Παραπρεσβ.* §. *νγ΄. παραπομπὴν*, id est, *deductionem*. Palmer.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

ΚΑΤΑ

ΤΙΜΑΡΧΟΥ

ΛΟΓΟΣ.

I. TAYLORI

PRÆFATIO

AD

ORATIONEM ÆSCHINIS

CONTRA TIMARCHUM.

Habes, mi Lector, *Orationem illam sævam, criminosamque et virulentam* (sermone utor Gelliano, Noct. Attic. XVIII. 3.) *qua Timarchum de impudicitia graviter insigniterque accusavit Æschines.* Causam et historiam abunde discere potes ex argumentis tam quæ huic orationi, quam quæ binis illis *περὶ παραπρεσβείας* apponuntur. Recteque primum in hac Orationum serie locum vindicat, cum sit quasi exordium inimicitiarum inter Æschinem Demosthenemque, et ad celebratissima ista paria *λόγων ἀντιπάλων* et ordine accusationis et temporis ratione lectorem fere manu ducat. De Timarcho interea, deque hujus Orationis ætate, fortuna atque exitu nonnulla video esse præfanda. Hominis certe mores spurcissimos, siqua accusanti fides, satis ostendit vehementissima hæc et acerrima oratio. Liquet tamen, idque tam ex adversario, quam ex Demosthene, hominem fuisse in Reip. muniis obeundis exercitatissimum, domi peregreque illustrem, et officiis cum bellicis tum civilibus strenue defunctum. Erat enim Timarchus, ut Hermogenis verbis utar *π. μεθ. δεινοτ.* p. 423. Edit. Crispin. *πρόσωπον ἔνδοξον· ὁ γὰρ Τίμαρχος τιμᾶται, καὶ λελειτούργηκε, καὶ ἀρχὰς ἦρξε.* Vicit tamen, ut in his rebus fieri solet, Criminatio, et Timarchi *nomen* per omnem quæ secuta est ætatem ad *diverbii* ignominiam exagitavit. Uti legere possis in Argumento priori hujus Orationis. Ita quoque Hesychius v. *Δημοκλεῖδαι. Οἱ ξένοι καὶ μοιχοὶ ἀπὸ Δημοκλείδου, τοιούτου ὄντος, καθάπερ καὶ τοὺς ἡταιρηκότας Τιμάρχους ἔλεγον, τοὺς δὲ πονηροὺς Εὐρυβάτας, Κιλλίκωνας δὲ τοὺς προδότας.* Ita fere Synesius Encom. Calvit. *Ὅθεν οἱ Κλεισθένεις, καὶ Τίμαρχοι, καὶ πάντες οἱ πρὸς ἀργύριον τὴν ὥραν διατιθέμενοι,* et quæ sequuntur. Ita etiam Maxim. Tyrius ad finem dissertationis de Socratis amatoria, *Τίς ἂν, ὦ θεοὶ, μέμψαιτο ἐραστὴν τοιοῦτον, πλὴν Τιμάρχου;* atque ad hanc infamiam proculdubio spectant vexata illa verba Luciani in Pseudolog. §. 27. *Ἀθηναῖοι μὲν γὰρ βέλτιστοι, αἰνιγματῶδες οὐδὲν, ἀλλὰ γράμματος ἑνὸς προσθήκῃ τιμήσαντές σε Ἀτίμαρχον ὠνόμαζον· ἔδει γὰρ κἀκείνου τι περιττότερον προσεῖναί σοι.* Quæ si mihi interpretari liceret, dicerem, eum quem in hoc tractatulo adeo severe exagitat Lucianus, a moribus non absurdum nomen obtinuisse, quippe quem cives ejus, unius literulæ ad Timarchi nomen additione, *Ἀτίμαρχον* vocare consuescebant, quasi *totum* Timarchum, a capite ad talos, totisque intus medullis Timarchum: cujus ad mores habitumque exprimendum non jam sufficeret *simplex* illa et protrita veteris Timarchi appellatio. Ego vero pergo. Nonnulla de eo protulit Suidas, quæ vix alibi leguntur. *Τίμαρχος Ἀριζήλου, ἄσωτος, καὶ πόρνος, ἐν Πειραιεῖ παρ' Εὐ-*

θυδίκῳ διατρίψας τὰ πρῶτα, ὕστερον δὲ Μισγόλᾳ καὶ Ἡγησάνδρῳ τῷ Λεοδάμαντος ἐρωμένῳ μισθώσας αὑτὸν, καὶ μετ' αὐτοὺς Πιτταλάκῳ συνὼν, τῆς πόλεως οἰκέτῃ. ἐπίτροπος δὲ αἱρεθεὶς, Ἀριστογείτονος ἀντειπόντος, διεκωλύθη. τῷ θείῳ δὲ ὄντι τυφλῷ, καὶ ἀξιοῦντι μετὰ τῶν ἀδυνάτων τρέφεσθαι, οὐ συνεῖπεν· οὐδὲ τῇ μητρὶ χρηζούσῃ τῶν ἀναγκαίων ἐπεκούρησεν. ἥλω δὲ ὑπὸ Αἰσχίνου πορνείας, γέρων ὤν. Orationem Aristogitonis contra Timarchum laudat Harpocratio v. Αὐτοκλείδης et Θέρσανδρος, Scholiastes item Hermogenis pag. 296. et Suidas. Ille est proculdubio quem memorat Quintilianus XII. 10. *Transeo plurimos, Lycurgum, Aristogitona, et his priores, Isæum, Antiphontem, quos ut homines inter se genere similes, differentes dixeris specie.* De quo denique rhetore plurima consarcinavit eruditissimus Maussacus, Not. ad Harpocr. pag. 117. Timarchum autem, ut in ordinem redeam, cum in foro plurimum versatus esset, (conciones enim frequentissime habuit, et rogationes multas tulit) credibile est inter celeberrimos loquendi magistros a Longino numerari, quos ille tanquam eloquentiæ parentes his verbis in fragmento quodam designat: Κορωνὶς δ' ἔστω λόγου παντὸς καὶ φρονήματος Ἑλληνικοῦ Δημοσθένης, Λυσίας, Αἰσχίνης, Ἀριστείδης, Ἰσαῖος, Τίμαρχος, Ἰσοκράτης ceteri. Et fortasse ad eum spectant verba hæc a Rutilio Lupo in extremo opere adducta: *Item* Timarchi: *Itaque ut familiares videbantur, hos necessitudine opitulandi adstrinxit, hosque ignotos justa benevolentiæ causa illexit.* [Vide Ruhnkenii V. C. annot. ad h. l. p. 88. et 136. qui docet DINARCHI leg. esse. Reiske.] De hoc homine aliquammulta consignavit Tzetzes in *versibus* suis *politicis*, verbi gratia, Chiliad. VI. 5. 105. 138. etc. verum quæ hanc causam potissimum spectant, hæc sunt quæ sequuntur:

Οὗτος ὁ Ἀριζήλου μὲν Τίμαρχος παῖς, ὁ πόρνος,
Ὁ φίλος Δημοσθένους δὲ τοῦ πανσεμνοστομοῦντος.
Καὶ γραμματεῖς, καὶ ῥήτορες ὄντες τῶν Ἀθηναίων,
Ἑπτά τε ἄλλοι πρεσβευταὶ τοῦ γένους Ἀθηναίων,
Οἷς καὶ ἡ πᾶσα χώρα καὶ τῶν Ἀθηνῶν συνήργει,
Κατὰ Αἰσχίνου ἔστησαν δίκην παραπρεσβείας,
Ἧι καὶ Συντεὺς κατήγορος ἐνίκησεν ἂν πάντας.
Ὅμως οὕτω τὸν ἥττονα λόγον Αἰσχίνης ἔχων
Πρῶτα καθεῖλε Τίμαρχον δείξας πεπορνευκότα,
Ὡς Μισγολάου φίλον μὲν ὄντα τοῦ φιλονέου,
Καὶ φίλον Πιτταλάκου δὲ πάλιν τοῦ ὀρνιθία.——Chil. VI. 47.

Habes nimirum Iambos tetrametros catalecticos, qualis est ille Terentii in Hecyra,

Nam sí remittent quíppiam | Philúmenæ dolóres,

hoc tamen præfato, nempe si eorum ictum et scansionem, non syllabarum pondere, verum, quæ erat istius ætatis barbaries, accentuum ratione dimetiaris. sc.

Ο φίλος Δημοσθένους δε | του πάνσεμνοστομούντος.

et similiter,

Επτά τε αλλοι πρέσβευται | του γένους Αθηναίων.

et

Ηι καί Συντευς κατήγορος | ενίκησεν αν πάντας.

Verum ignorata penitus metri ratione fieri non potuit, quin imperitus librarius multa conturbaret, cum rhythmum quem violaret vix se habuisse suspicaretur. Ecce quam levi negotio tres ultimos versiculos (et in reliquis eadem erit venia) sola vocabulorum transpositione in ordinem redigam:

ΚΑΘΕΙ'ΛΕ ΠΡΩΤΑ Τίμαρχον | ΠΕΠΟ'ΡΝΕΥΚΟΤΑ ΔΕΙ'ΞΑΣ,
Ὡς Μίσγολαον φίλον μεν | ΤΟΥ ΦΙ'ΛΟΝΕΟΥ Ο'ΝΤΑ,
Και φίλον Πιτταλάκου δε | ΤΟΥ Ο'ΡΝΙΘΙΑ Π'ΑΛΙΝ.

Quo anno acta fuerit hæc causa contra Timarchum nullibi diserte proditur. Certe post Olymp. CVIII. 2. quo tempore Athenienses legatos ad Philippum denuo miserunt pacis confirmandæ gratia, et ante Olymp. CIX. 2. quo Demosthenes adversarium male obitæ istius legationis insimulavit, cui subscripturus erat hic ille Timarchus, ni ea quæ hic agitatur criminatione fuisset ab Æschine interceptus. Id quod innuit Demosthenes π. παραπρεσβ. non longe ab initio [§. β'.]: Πρὶν γὰρ εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς [Æschinem], καὶ λόγον δοῦναι τῶν πεπραγμένων, τὸν μὲν ἀνῄρηκε τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἐλθόντων, et quæ sequuntur. Adde, si lubet, Ulpianum ad locum. Annum hoc tempore agebat Æschines 45^{tum}. uti ex oratione liquet.

Sunt qui existimant Timarchum tantis conviciis ab Æschine laceratum, vel, secundum alios, ne exspectato quidem judicio, laqueo sibi mortem conscivisse. Vide Plutarch. in vita Æschinis, Photium item Cod. CCLXIV. Ulpianum ad Demosthen. π. παραπρεσβ. Tzetzem in Chiliad. VI. 58. et Auctorem argumenti prioris. Interea tamen nihil istiusmodi comparet ex Demosthenis oratione quæ sequitur *de male obita legatione*, verum constat solummodo vicisse quidem Æschinem, adversariumque suum ea *infamia* perculisse, quæ his moribus ex præscripto legum debetur. Vid. pag. 59. l. 16. [§. η'.] hujusce Tomi. Ex eadem illa Demosthenis oratione etiam admoneo, nonnulla quæ Æschines in hac causa severe dixerit, hodie desiderari.

Quod in exordio hujus orationis de fuga inimicitiarum, animique sui moderatione prædicat Æschines, idem etiam inculcat in Epistola XII^{ma}. Et laudatur profecto hoc prooemium ab Hermogene in cap. περὶ Ἐπιεικείας, tanquam illustre argumentum istius Characteris. De eo porro ita Dionysius quidam (sive is fuerit Dionysius Longinus, ut nonnulli arbitrantur, sive quispiam alius) ex Photii Cod. LXI. Διονύσιος ὁ σοφιστὴς ἐντυχών ποτε τῷ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ, καὶ τὴν ἀρχὴν ἀναγνοὺς τοῦ προοιμίου, ——— "Εἴθε πολλοὺς ἐγράψω," ἔφη, "εἴθε πολλοὺς ἐλύπησας, ἵνα πλείους καταλελοιπὼς ἐτύγχανες λόγους." οὕτως ἥσθη τῷ χαρακτῆρι τοῦ ῥήτορος.

Postremo, hanc causam inter alios memorat Lucian. Apolog. pro Merced. conduct. §. 7. et adv. Indoct. §. 27. Plutarch. in libello de Virtute Athen. ubi vocatur κατὰ Τιμάρχου ἑταιρήσεως, uti inscribitur in Argumento posteriori. In eamque perpetuam commentationem contexuit Brodæus VIII. Miscell. 7. unde quæ utiliora videri possunt, identidem excerpsi. TAYLOR.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ ΛΟΓΟΝ.

Pag. ed. Tayl.

9 ᾿ΑΘΗΝΑΙΟΙ πολεμήσαντες πρὸς Φίλιππον τὸν ᾿Ολυνθιακὸν πόλεμον, ὕστερον δόξαν αὐτοῖς, εἰρήνην ἐποιήσαντο πρὸς Φίλιππον· καὶ συμμαχίαν αὐτῷ, καὶ τοῖς ἐγγόνοις ψηφισάμενοι, ἔπεμψαν πρὸς αὐτὸν δέκα πρέσβεις, τοὺς ἀποληψομένους παρ᾽ αὐτοῦ τοὺς ὅρκους, ἐν οἷς ἦσαν Δημοσθένης τε, καὶ Αἰσχίνης. ἐπανηκούσης δὲ τῆς πρεσβείας, γράφουσι παραπρεσβείας Αἰσχίνην Δημοσθένης τε ὁ ῥήτωρ, καὶ Τίμαρχος ᾿Αριζήλου Σφήττιος, διάσημος ὢν ἐν τῇ πολιτείᾳ, καὶ δημηγορῶν, καὶ πλέον ἢ ἑκατὸν ψηφίσματα γεγραφώς. ἐτύγχανε δὲ νεωστὶ γεγραφὼς ψήφισμα βουλεύων, τὸν ἐκφέροντα ὅπλα πρὸς Φίλιππον, θανάτῳ ζημιοῦσθαι. [1] ἀποτεθείσης οὖν τῆς γραφῆς, πρὶν τὸν ἀγῶνα εἰσελθεῖν, ἐγράψατο Αἰσχίνης τὸν Τίμαρχον ὡς δημηγοροῦντα παρὰ τοὺς νόμους· οὐκ ἐξεῖναι γὰρ αὐτῷ δημηγορεῖν ἡταιρηκότι. ἔνιοι μὲν οὖν φασὶν ὡς ἀπήγξατο ὁ Τίμαρχος, τὴν κρίσιν οὐχ ὑπομείνας· οἱ δὲ, ὅτι ἁλοὺς ἠτιμώθη, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. οὕτω δὲ περιβόητον τὸ πρᾶγμα ἐγένετο, ὥστε ἀπὸ τῆς κρίσεως ταύτης, τοὺς πορνοὺς τὸ λοιπὸν ἐκάλουν Τιμάρχους. τὸ δὲ προοίμιόν ἐστι τραγικώτερον· ἐν αὐτῷ δὲ διασυστήσας ἑαυτὸν μέτριον, ἵνα εὔνοιαν ἐπισπάσηται, καὶ τὸν Τίμαρχον διαβαλὼν, καὶ περὶ τῆς
10 πολιτείας εἰπὼν, μεταβαίνει ἐπὶ κεφάλαια, οὐ τῆς ὑποθέσεως ἴδια, ἀλλὰ κοινὰ κατὰ πάντων τῶν ἑταιρήσεως κρινομένων. ἔστι δὲ τάδε. εἰ καλῶς καὶ ἀκριβῶς τοὺς νόμους ἔθεντο οἱ παλαιοὶ τοὺς περὶ τῆς τῶν παίδων εὐκοσμίας, καὶ μειρακίων, καὶ τῶν ἄλλων ἡλικιῶν· εἰ ὀρθῶς ἀπεῖπον τοῖς ἡταιρηκόσι μὴ δημηγορεῖν· καὶ ἑξῆς, εἰ παρὰ τοὺς νόμους δημηγορεῖ Τίμαρχος ἡταιρηκώς· ἐν ᾧ εἰ ἔνοχος Τίμαρχος τῇ γραφῇ ἑταιρήσας· εἰ παρὰ Μισγόλᾳ ἡταίρησε μισθοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα ὄντι δεινῷ· εἰ παρὰ ᾿Αντικλεῖ ἐν τῷ κυβευτηρίῳ διατρίβων, καὶ κυβεύων ἀνελήφθη ὑπὸ Πιτταλάκου, δημοσίου δούλου τῆς πόλεως, καὶ παρ᾽ αὐτῷ διέτριψεν ἑταιρῶν· εἰ παρὰ ῾Ηγησάνδρῳ τῷ Τιμομάχου ταμίᾳ διέτριψε χρόνον ἑταιρῶν.

[1] *προτεθείσης

᾿Αθηναῖοι κ. τ. λ.] Miserunt illi quidem auxilia Olynthiis, sed Amphipolitanum bellum ex professo cum Philippo egerunt. Quare vide num legendum τὸν περὶ ᾿Αμφιπόλεως πόλεμον, aut τὸν ᾿Αμφιπολιτικὸν πόλεμον. Etsi hoc durius. WOLF.

᾿Ετύγχανε δὲ νεωστὶ γεγραφὼς ψήφισμα βουλεύων] Nuper scripserat decretum *senator, cum in senatu esset, cum senatorem ageret*. Senatum Atheniensem fuisse non perpetuum, sed annuum ex Ulpiano cognovimus. Ego verti, *senatusconsultum promulgarat*. Fuerunt et ψηφίσματα τοῦ δήμου, *plebiscita*. IDEM. Potius, *Plebiscitum*. JURIN.

᾿Αποτεθείσης] *Reposita* vel *asservata* Actione. Forte, ἀποδοθείσης, *Crimine ad prætorem delato, actione publice proposita.* Vetus [Venetus *ed. Francofurt.* 1604.] anonymus interpres harum orationum (quem posthac litera V notabo) *intermissa ea delatione, antequam ad examen judicii deveniretur*. WOLF.

῾Ηταιρηκότι] Τὸ ἑταιρεῖν non est simpliciter scortari, nec tam mulierum quam marium, qui corpore quæstum faciunt. Hos a suggesto Athenienses arcuerunt, ex lege Solonis, quæ exstat apud Laertium, τὸν ἡταιρηκότα εἴργειν ἀπὸ τοῦ βήματος. IDEM.

῞Οτι ἁλοὺς ἠτιμώθη] Wolfius, *condemnatum atque in ordinem coactum esse*. Potius, *ignominia affectum esse*. Nempe, qui magistratu aut quovis supra ceteros honore insignis eo dejicitur, recte dicitur in ordinem cogi, cum postea pari cum reliquis civibus jure fruatur: at qui ἀτιμᾶται, omni jure civium excidit. JURIN.

Τιμάρχους] Falli videtur scriptor argumenti. Nam antiquiorem hac causa fuisse ejusmodi appellationem patet ex §. λά. hujus Orationis. IDEM.

Τὸ δὲ προοίμιόν ἐστι τραγικώτερον] Σφοδρότερον, παθητικώτερον. τὰ πάθη perorationibus, τὰ ἤθη principiis sunt accommodatiora: hæc Comica, illa Tragica. WOLF.

Διασυστήσας] Malim συστήσας, deleta præpositione διά. IDEM.

Οὐ τῆς ὑποθέσεως ἴδια, ἀλλὰ κοινὰ] Tractat quæstionem infinitam, propositum, locum communem. IDEM.

᾿Εν ᾧ] S. ζητεῖται ἢ ἐξετάζεται. IDEM.

Καὶ κυβεύων κ. τ. λ.] V. *Apud Pittalacum propinatorem aliquandiu permansit, ei suo corpore deserviens.* IDEM.

ΑΛΛΩΣ.

ΤΟΥΤΟΝ τὸν λόγον ὁ Αἰσχίνης γέγραφε δοκιμασίαν κατὰ Τιμάρχου. ἦν δὲ ὁ Τίμαρχος τῶν ἐπὶ τὸ βῆμα προσιόντων, καὶ αὐτὸν τὸν Αἰσχίνην [1] σεσυκοφαντικώς. νόμοι δέ εἰσι περὶ τῶν ῥητόρων κείμενοι, οὕς τινας χρὴ εἴργεσθαι [2] λέγειν, οἷον τοὺς τὰ πατρῷα κατεδηδοκότας, τοὺς ἡταιρηκότας, εἰ δὲ μὴ πείθοιντο, ἐξεῖναι τὸν βουλόμενον αὐτοῖς δοκιμασίαν ἐπαγγεῖλαι, ὥστε δοκιμάζεσθαι, εἰ ἐπιτήδειοί εἰσι λέγειν. δύο δὲ ἐγκαλῶν Τιμάρχῳ Αἰσχίνης, καὶ ὅτι ἡταίρηκε, καὶ ὅτι τὰ πατρῷα κατεδήδοκε. περὶ ἑταιρήσεως ἐπιγράφεται ὁ λόγος, ὅτι τὸ πλέον τῆς κατηγορίας διὰ ταύτην ἐστί. φαίνεται δὲ νενικηκὼς τὸν ἀγῶνα, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. δοκοῦσι δέ μοι οἱ λόγοι μετὰ τὰς δίκας γράφεσθαι.

[1] σεσυκοφαντηκὼς

[2] * τοῦ λέγειν

Δοκιμασίαν κατὰ Τ.] Δοκιμασίαν ἐπαγγέλλειν τινὶ, *inquisitionem* vel *probationem denunciare alicui*, vel, *intendere actionem vitæ anteactæ*. Est genus actionis in eos, qui magistratu aut honore indigni putantur. ἔδει γὰρ κληρουμένους λαγχάνειν μὲν, ἄρχειν δὲ οὔ, εἰ μὴ δοκιμασθέντας, ut docet Demosthenes. V. [sc. l. 5. δοκιμάζεσθαι εἰ ἐπιτήδειοι] *popularem adversus eos fore actionem ut judicarentur, an idonei essent ad concionem* [*habendam.*] Idem.

Σεσυκοφαντικὼς] Σεσυκοφαντηκὼς lege. Idem.

Κατεδήδοκε] Deesse videtur post hanc vocem. Hæret enim Constructio. δύο δὲ ἐγκαλῶν Αἰσχίνης ——— περὶ ἑταιρήσεως ἐπιγράφεται ὁ λόγος. Taylor.

Μετὰ τὰς δίκας γράφεσθαι] Probabile hoc est vel ex eo, quod multa insunt in orationibus, quæ non ratione provisa, sed ex eventu cognita, et inserta esse videantur. Cicero orationem *pro Deiotaro* negat scriptione magnopere esse dignam, et apud eundem Cato senex, *Causarum*, inquit, *illustrium quascunque defendi, nunc quam maxime orationes conficio:* et Milo de sui Ciceroniana defensione dixisse fertur, *o Cicero, si ita dixisses, ut scripsisti, Milo non esset mullos Massilienses.* Wolf.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΚΑΤΑ

ΤΙΜΑΡΧΟΥ

ΛΟΓΟΣ.

Pag. et v. ed. H. Steph.

11 α΄. ΟΥΔΕΝΑ πώποτε τῶν πολιτῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθη- 1. 1
ναῖοι, οὔτε γραφὴν γραψάμενος, οὔτ᾽ ἐν εὐθύναις λυπήσας, ἀλλ᾽, ὡς ἔγωγε νομίζω, μέτριον ἐμαυτὸν πρὸς ἕκαστα τούτων παρεσχηκώς· ὁρῶν δὲ τήν τε πόλιν μεγάλα βλαπτομένην ὑπὸ Τιμάρχου τουτουῒ δημηγοροῦντος παρὰ τοὺς νόμους, καὶ αὐτὸς ἰδίᾳ συκοφαντούμενος — ὃν δὲ τρόπον, προϊόντος ἐπιδείξω τοῦ λόγου — ἕν τι τῶν αἰσχίστων ἡγησάμην εἶναι, μὴ βοηθῆσαι τῇ τε πόλει πάσῃ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ὑμῖν, καὶ ἐμαυτῷ. εἰδὼς δὲ αὐτὸν ἔνοχον ὄντα οἷς ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε ἀναγινώσκοντος τοῦ γραμματέως, ἐπήγγειλα αὐτῷ τὴν δοκιμασίαν ταυτηνί. καὶ, ὡς ἔοικεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οἱ εἰωθότες λόγοι λέγεσθαι ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν οὐκ εἰσὶ ψευδεῖς. αἱ γὰρ ἴδιαι
12 ἔχθραι πολλὰ πάνυ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦνται. τοῦ μὲν

α΄. Οὔτε γραφὴν γραψάμενος κ. τ. λ.] Quid inter γραφὴν, εὔθυναν, εἰσαγγελίαν et id genus alia actionum genera intersit, ex Ulpiano petatur, Harpocratione item, et Suida. Venetus, γραφὴν γράψασθαι *deferre*, ἐν εὐθύναις λυπῆσαι *repetundarum judicio damnare* vertit [et quidem inscitissime.] WOLF.

Ἔνοχον ὄντα οἷς] Subaudi νόμοις *legibus*, non *criminibus*, ut Wolfius. JURIN.

Οἷς] Περιπλέκομεν, ὅταν αἰσχρὰ ᾖ τὰ λεγόμενα, φυλαττόμενοι τὴν ἀπρέπειαν ——— ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου φησὶν Αἰσχίνης, Εἰδὼς δ᾽ αὐτὸν ἔνοχον ὄντα (θέλει μὲν εἰπεῖν τῇ πορνείᾳ, φυλαττόμενος δὲ τὸ αἰσχρὸν, περιπλέκει λέγων) οἷς ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατ᾽ ἀναγινώσκοντος τοῦ γραμματέως. Hermogen. περὶ περιπλοκῆς. TAYLOR.

Ἐπήγγειλα] V. *hoc judicium illi denunciavi*. WOLF. Ulpianus ad Androtianam, Ἐπαγγελία ἐστὶ δίκη πρὸς δοκιμασίαν τοῦ δήμου (vel, ut in margine admonemur, τοῦ βίου) καὶ ὁ Αἰσχίνης, ἐπήγγειλα αὐτῷ τὴν δοκιμασίαν. Adeoque Demosthenes in ea oratione, §. ή. fin. μὴ διὰ ταῦτα οἴου σοι προσήκειν μὴ δοῦναι δίκην, εἰ γράφεις ἡταιρηκὼς, ὅτι καὶ πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ἔσθ᾽ ἡμῖν ἐπαγγελία. Harpocr. Ἐπαγγελία σημαίνει καὶ ἄλλα, ἰδίως δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ἐγκαλούντων τινὶ δημηγορεῖν καὶ πολιτεύεσθαι οὐκ ἐξόν· καί ἐστιν οἷον παραγγελία. Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. Vide §. ις΄. med. hujus orationis. TAYLOR.

Ὡς ἔοικεν] V. *ut credi par est*. WOLF.

Ἐπανορθοῦνται] Γρ. ἐπανορθοῦσι παρὰ τῷ Ἑρμογένει. H. STEPHANUS. Ἐπανορθοῦσι etiam legit Stobæus, qui hoc comma laudat, pag. 244. Itemque Codd. Coisl. et Reg. 2. Locus Hermogenis, quem voluit Stephanus, est in tractatulo περὶ μεθοδ. δεινότητ. pag. 433. Edit. Crispin. TAYLOR. Quod malim. AUGER.

οὖν ὅλου ἀγῶνος φανήσεται οὐθ᾽ ἡ πόλις αἰτία οὖσα Τιμάρχῳ, οὔθ᾽ οἱ νόμοι, οὐθ᾽ ὑμεῖς, οὔτε ἐγώ· ἀλλ᾽ αὐτὸς οὗτος ἑαυτῷ. οἱ μὲν γὰρ νόμοι προεῖπον αὐτῷ αἰσχρῶς βεβιωκότι μὴ δημηγορεῖν· ἐπίταγμα, ὥς γε δὴ ἐγὼ κρίνω, οὐ χαλεπὸν ἐπιτάξαντες, ἀλλὰ καὶ πάνυ ῥᾴδιον· ἐμὲ δ᾽ ἐξῆν αὐτῷ, εἰ ἐσωφρόνει, μὴ συκοφαντεῖν.

β΄. Περὶ μὲν οὖν τούτων μετρίως ἐλπίζω μοι προειρῆσθαι, οὐκ ἀγνοῶ δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἃ μέλλω ἐν πρώτοις λέγειν, ὅτι φανεῖσθε καὶ ἑτέρων ἤδη πρότερον ἀκηκοότες, ἀλλά μοι δοκεῖ καιρὸς εἶναι, καὶ ἐμὲ νῦν πρὸς ὑμᾶς τῷ αὐτῷ τούτῳ λόγῳ χρῆσθαι. ὁμολογοῦνται γὰρ τρεῖς εἶναι πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννὶς, καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία. διοικοῦνται δ᾽ αἱ μὲν τυραννίδες [1]καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων· αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι, τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις. εὖ δ᾽ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τὰ μὲν τῶν δημοκρατουμένων σώματα καὶ τὴν πολιτείαν, οἱ νόμοι σώζουσι, τὰ δὲ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν, ἀπιστία, καὶ ἡ μετὰ τῶν ὅπλων φρουρά. φυλακτέον δὴ τοῖς μὲν ὀλιγαρχικοῖς, καὶ τοῖς τὴν ἄνισον πολιτείαν πολιτευομένοις, τοὺς ἐν χειρῶν νόμῳ τὰς πολι-

[1] *καὶ αἱ ὀλιγαρχίαι*

β΄. Ἃ μέλλω κ. τ. λ.] Γρ. ὅτι ἃ μέλλω ἐν πρώτοις λέγειν, φανεῖσθε κ. τ. λ. in Codd. Steph. Bern. Locker. Regg. 1. 4. itemque in Hermog. juxta locum modo laudatum. TAYLOR.

Ὁμολογοῦνται παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τρεῖς εἶναι πολιτεῖαι] Hic est ordo verborum, ut post ἀνθρώποις interpungas. ὁμολογοῦνται autem ἀντὶ τοῦ, ὁμολογεῖται ὅτι εἰσί. WOLF. Aliter ipse Æschines, qui hæc repetit in initio c. Ctesiph. εὖ γὰρ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τρεῖς εἰσὶ πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννὶς, καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία. Tu ergo corrigas versionem hujus loci. TAYLOR.

Πολιτεῖαι] V. *administrandæ reipublicæ rationes.* WOLF.

Τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων] Sic Isocrates, ἰσχυρότατον ἡγοῦ νόμον, τὸν τρόπον τοῦ βασιλέως. V. *moribus eorum qui præsunt confirmantur.* F. *conformantur.* IDEM.

Τῶν δημοκρατουμένων] *Populi* Wolfius: Adde, *liberi.* JURIN.

Ὀλιγαρχιῶν] Non credo hæc esse satis sana. In superioribus recte dixit τυραννὶς, καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία, et proxime, τυραννίδες, καὶ ὀλιγαρχίαι, καὶ πόλεις δημοκρατούμεναι. Ibi enim de Rebuspubl. disseritur: hic autem de *personis* ex quibus eæ Respublicæ conflantur. Intelligit nimirum τὰ σώματα τῶν δημοκρατουμένων, τῶν τυράννων, καὶ τῶν ὀλιγαρχικῶν. Ita enim legendum omnino est: uti et mox quoque legitur, φυλακτέον δὴ τοῖς μὲν ὀλιγαρχικοῖς. Mecum sentit præstantissimus Marklandus. TAYLOR. M. τυραννίδων. — τὰ τυραννίδων καὶ - - - i. e. τὰς τυραννίδας καὶ τὰς ὀλιγαρχίας. AUGER.

Ἐν χειρῶν νόμῳ] Hos Hesiodus χειροδίκας appellat, quibus jus est in armis. V. *observandum est ut eos apud se habeant qui virium lege respublicas subvertere student.* Φυλακτέον hic aliud significat, et πολιτείας non δημοκρατίας intelligit, sed est nomen generale. WOLF. Recte. TAYLOR. *Per vim atque cædem.* Herodot. in Polymn. ἅτε γὰρ νέειν ἐπιστάμενοι, τοῖσιν αἱ νῆες διεφθείροντο, καὶ μὴ ἐν χειρῶν νόμῳ ἀπολλύμενοι. Polyb. lib. 4. Ὁ μὲν οὖν Ἀλέξανδρος ἐν χειρῶν νόμῳ κατ᾽ αὐ-

τείας καταλύοντας· [1]ἡμῖν δὲ προσήκει τοῖς τὴν ἴσην καὶ τὴν
ἔννομον πολιτείαν ἔχουσι, [2]τοὺς παρὰ τοὺς νόμους τὶ λέγον-
τας ἢ βεβιωκότας κολάζειν. ἐντεῦθεν γὰρ ἰσχύσετε, ὅταν
13 εὐνομῆσθε, καὶ μὴ καταλύησθε ὑπὸ τῶν παρανομούντων,
καὶ ἀσελγῶς βιούντων. προσήκειν δ' ἔγωγε νομίζω, ὅταν
μὲν νομοθετῶμεν, τοῦθ' ἡμᾶς σκοπεῖν, ὅπως καλῶς ἔχον-
τας καὶ συμφέροντας νόμους τῇ πολιτείᾳ θησοίμεθα· ἐπει-
δὰν δὲ νομοθετήσωμεν, τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις πείθεσθαι,
τοὺς δὲ μὴ πειθομένους κολάζειν, εἰ δεῖ τὰ τῆς πόλεως κα-
λῶς καὶ εὖ ἔχειν. σκέψασθε γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅσην πρόνοιαν
περὶ σωφροσύνης ἐποιήσατο Σόλων, ἐκεῖνος ὁ παλαιὸς νομο-
θέτης, καὶ ὁ Δράκων, καὶ οἱ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους
νομοθέται. πρῶτον μὲν γὰρ περὶ τῆς σωφροσύνης τῶν παί-
δων τῶν ἡμετέρων ἐνομοθέτησαν, καὶ διαῤῥήδην ἀπέδειξαν
ἃ χρὴ τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον ἐπιτηδεύειν, καὶ ὡς δεῖ αὐ- 2.1
τὸν τραφῆναι· ἔπειτα δεύτερον, περὶ τῶν μειρακίων· τρίτον
δ' ἐφεξῆς, περὶ τῶν ἄλλων ἡλικιῶν· οὐ μόνον δὲ περὶ τῶν
ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ῥητόρων. καὶ τούτους τοὺς νό-

[1] ὑμῖν δὲ τοῖς τὴν

[2] *τὸ τοὺς π. τ. ν. ἢ λέγοντας

τὸν ἔπεσε τὸν κίνδυνον. Chalendas quoque Corax templo suo eum pellenti Apollini respondisse fertur, ἀλλ' ἐν χειρῶν νόμῳ ἔκτεινα. Sic enim scribendum est, non ἐκ χειρῶν νόμῳ, nec ἐν πολέμῳ γὰρ, νόμῳ ἔκτεινα, ut tradunt nonnulli. BRODÆUS.

Ἡμῖν] Ὑμῖν mavult H. Stephanus διὰ τὰ ἑξῆς ῥήματα, ἰσχύσετε, εὐνομῆσθε, καταλύησθε. Recte. atque ita Codd. Reg. 1. et Locker. Porro autem posterior ille Codex, τοὺς παρὰ τοὺς νόμους ἢ λέγοντας ἢ βεβιωκότας. TAYLOR. Lego ὑμῖν, deleo προσήκει, quod non est in aliis et a Wolfio additum fuit, necnon et κολάζειν, quod ab imperita manu in textum fuisse immissum videtur; et tunc accusativos τοὺς λέγ. &c. refero ad φυλακτέον quod præcessit. AUGER.

Ἔννομον] Minus acute Wolfius vertit *legitimam*. Rectius, *legibus fundatam*, ut discrimen sit inter talem Remp. eamque quæ *armis metuque sustinetur*. TAYLOR.

Βεβιωκότας κολάζειν] Si hi accusativi pendent a φυλακτέον, τὸ κολάζειν redundat: sin hoc verbum retinetur, legendum προσήκει κολάζειν. WOLF. διορθοῦσί τινες, κολάζειν προσήκει, ἵνα μὴ παρέλκῃ τοῦτο τὸ κολάζειν, τριῶν τῶν ἔμπροσθεν μετοχῶν φερομένων πρὸς τὸ φυλακτέον. STEPHANUS. Fortasse vox κολάζειν addita est ab imperito aliquo homuncione, qui locum aliter intelligere non potuit. TAYLOR.

Καὶ μὴ καταλύησθε κ. τ. λ.] Wolfius, *neque cuiquam licentiam detis vitam legibus contrariam et petulantem instituendi.* Minus assequi videtur mentem Oratoris. Is enim ad invidiam Timarcho conflandam subinnuit, periculum esse libertati publicæ ab ejusmodi hominibus. Quem in finem paulo ante præmisit, civium vitas et libertatem in populari republica non nisi legum præsidio conservari. Usurpatur autem τὸ καταλύησθε eodem sensu, quo καταλύειν τὸν δῆμον passim apud Demosthenem et Æschinem, et hic §. λζ'. fin. συγκαταλύειν τὸν δῆμον. Vertendum itaque, *neque libertatis periculum adeutis a legum violatoribus et turpis vitæ hominibus.* JURIN.

Ἐπειδὰν κ. τ. λ.] Potius hoc modo, ἐπειδὰν δ' ἐνομοθετήσαμεν. Ita Cod. Bern. TAYLOR.

Ἡμετέρων] Ὑμετέρων δὶς ἐν τοῖς ἑξῆς. STEPHANUS.

μους ἀναγράψαντες ὑμῖν παρακατέθεντο, καὶ ὑμᾶς αὐτῶν ἐπέστησαν φύλακας.

γʹ. Βούλομαι δὴ καὶ [1] ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς τὸν αὐτὸν τρόπον χρήσασθαι τῷ λόγῳ, ὅνπερ τοῖς νόμοις ὁ νομοθέτης. πρῶτον μὲν γὰρ διέξειμι πρὸς ὑμᾶς τοὺς νόμους, οἳ κεῖνται περὶ τῆς εὐκοσμίας τῶν παίδων τῶν ὑμετέρων· ἔπειτα δεύτερον, τοὺς περὶ τῶν μειρακίων· τρίτον δὲ ἐφεξῆς, τοὺς περὶ τῶν ἄλλων ἡλικιῶν, οὐ μόνον περὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ῥητόρων. οὕτω γὰρ ἄν μοι μάλιστα ὑπολαμβάνω τοὺς λόγους εὐμαθεῖς γενέσθαι. ἅμα δὲ καὶ βούλομαι, ὦ Ἀθηναῖοι, [2] διεξελθεῖν πρῶτον πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἔχουσιν οἱ νόμοι 14
περὶ τῆς πόλεως, πάλιν δὲ μετὰ τοῦτο ἀντεξετάσαι τοὺς τρόπους τοῦ Τιμάρχου. εὑρήσετε γὰρ αὐτὸν ἐναντίως ἅπασι τοῖς νόμοις βεβιωκότα. ὁ γὰρ νομοθέτης πρῶτον μὲν τοῖς διδασκάλοις, οἷς ἐξ ἀνάγκης παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμετέρους αὐτῶν παῖδας· οἷς ἐστὶν ὁ μὲν βίος ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν, ἡ δ' ἀπορία ἐκ τῶν ἐναντίων· ὅμως ἀπιστῶν φαίνεται, καὶ διαῤῥήδην ἀποδείκνυσι, πρῶτον μὲν ἣν ὥραν προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς τὸ διδασκαλεῖον, ἔπειτα μετὰ πόσων παίδων εἰσιέναι, καὶ πηνίκα ἀπιέναι· καὶ τοὺς διδασκάλους τὰ διδασκαλεῖα, καὶ τοὺς παιδοτρίβας τὰς παλαίστρας, ἀνοίγειν μὲν ἀπαγορεύει μὴ πρότερον πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ, κλείειν δὲ προστάττει πρὸ ἡλίου δεδυκότος, τὰς ἐρημίας καὶ τὸ σκότος ἐν πλείστῃ ὑποψίᾳ ποιούμενος· καὶ τοὺς νεανίσκους τοὺς εἰσφοιτῶντας, οὕστινας δεῖ εἶναι, καὶ ἅστινας ἡλικίας ἔχοντας, καὶ ἀρχὴν, ἥτις ἔσται ἡ τούτων ἐπιμελησομένη· καὶ περὶ παιδαγωγῶν ἐπι-

[1] ἐγὼ νυνὶ πρὸς

[2] προδιεξελθεῖν

γʹ. Μοι] Facessat otiosum istud vocabulum, quod nec postulat sensus, neque patitur syntaxis. Enascitur proculdubio ex voce sequente, *μάλιστα*. Taylor.

Ἅμα δὲ καὶ βούλομαι] Hic lego: ἐγὼ μὲν οὖν βούλομαι. Auger.

Ὡς ἔχουσιν οἱ νόμοι περὶ τῆς πόλεως] V. *ut leges se habeant quæ de rep. latæ exsistunt.* Malim, ὡς ἔχουσιν οἱ νόμοι οἱ τῆς πόλεως. Nam οἱ παρὰ τῆς πόλεως minus placet. Wolf. Deleo περὶ ut inutile et sensum impediens. Auger.

Μετὰ πόσων] F. Ποίων. et, τοὺς εἰσφοιτῶντας. Wolf. Omnino ποίων cum Wolfio. Atque ita locum dudum correxeram. Non agitur de *numero*, sed de ætate, indole, habitu et qualitate. Infra enim, τοὺς νεανίσκους τοὺς εἰσφοιτῶντας, οὕστινας δεῖ εἶναι, καὶ ἅστινας ἡλικίας ἔχοντας. Eadem est mens doctissimi Petiti in Comment. de Legg. Attic. Lib. III. Tit. VII. Taylor. Imo ποίων. Auger.

Τοὺς παιδοτρίβας] Male vertit Wolfius *Lanistas*, uti scite observavit ὁ μέγας Casaubonus ad Theophrast. Charact. cap. 7. qui nonnulla minime pœnitenda lectori hujusce orationis ibidem protulit. Taylor.

μελείας, καὶ περὶ μουσείων ἐν τοῖς διδασκαλείοις, καὶ περὶ ἑρμαίων ἐν ταῖς παλαίστραις· καὶ τὸ τελευταῖον περὶ τῆς συμφοιτήσεως τῶν παίδων, καὶ τῶν χορῶν τῶν ἐγκυκλίων. κελεύει γὰρ τὸν χορηγὸν, τὸν μέλλοντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν, ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γεγονότα τοῦτο πράττειν, ἵν' ἤδη ἐν τῇ σωφρονεστάτῃ αὑτοῦ ἡλικίᾳ ὢν οὕτως ἐντυγχάνῃ τοῖς ὑμετέροις παισίν. ἀναγνώσεται οὖν ὑμῖν τούτους τοὺς νόμους ὁ γραμματεὺς, ἵν' εἰδῆτε, ὅτι ὁ νομοθέτης ἡγήσατο τὸν καλῶς τραφέντα παῖδα, ἄνδρα γενόμενον, χρήσιμον ἔσεσθαι τῇ πόλει· ὅταν δ' ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐθὺς πονηρὰν ἀρχὴν λάβῃ τῆς παιδείας, ἐκ τῶν κακῶς τεθραμμένων παίδων παραπλησίους ἡγήσατο πολίτας ἔσεσθαι Τιμάρχῳ τουτῳΐ. λέγε δ' αὐτοῖς τοὺς νόμους τούτους.

ΝΟΜΟΙ.

Οἱ δὲ τῶν παίδων διδάσκαλοι ἀνοιγέτωσαν μὲν τὰ διδασκαλεῖα

Περὶ μουσείων] Sive sacella Musarum, sive conclavia studiosorum, vel communia omnium, vel privata singulorum, videntur intelligenda hic, et non Festum Musarum. Ἕρμαιον est τὸ εὕρημα ἢ ὠφέλημα, unde illud, κοινὸς ὁ Ἑρμῆς. Ἑρμεῖον vero, ἱερὸν τοῦ Ἑρμοῦ fortasse rectius quam Ἕρμαιον. Nam in εῖον templorum nomina permulta desinunt, ut Ἡρακλεῖον, Ἡφαιστεῖον, Ὀλυμπιεῖον. Ἕρμαια Pollux interpretatur ἑορτὴν παρώνυμον ἐξ Ἑρμοῦ, *Mercurialia, festum Mercurii*, ut Μουσῶν Μουσεῖα. V. *deque sessionibus in scholis et gymnasiis.* WOLF. Male. TAYLOR.

Τῶν χορῶν τῶν ἐγκυκλίων] Intelligit gregem seu cœtum ludionum et saltatorum in solennibus festis, ut Bacchanalibus, Quinquatribus, et similibus. V. *de puerorum ludi frequentatione, chorisque qui per circulos haberi solent.* WOLF.

Ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη] Recte igitur vapulavit a Midia Demosthenes, qui contra legem sese ædilem designarit annos circiter 32 natus. Sed ipse scribit se οὐ παισὶν ἀλλ' ἀνδράσι χορηγῆσαι. IDEM. Objectionem uno oris spiritu et adduxit et refutavit Wolfius. Utinam et eadem facilitate et istud quoque refutasset, quod observabatur a Petito LL. Attic. Lib. III. Tit. VII. nempe eum, cui ἀπολογίαν δωροδοκίας scripsit Lysias (pag. Edit. Lond. 373.) anno 2do. Olymp. XCIIdæ in viros esse relatum, quod circa ætatis annum XXVItum. ut plurimum fieri solebat, anno vero ultimo Olympiadis sequentis, aut saltem proximo, constitutum fuisse χορηγὸν παιδικῷ χορῷ. Hanc legem laudavit Harpocratio in v. Ὅτι νόμος, ex hoc loco Æschinis, et ex Aristotele ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. TAYLOR.

Οὕτως] Ita edendum curavi pro vulgato οὗτος, nactus fidem Codd. Bern. Locker. Coisl. et Reg. 2. *ut in sobria et severa ætate positus,* οὕτως, ita demum *inter pueros civitatis versetur.* Quantum hæc alteri lectioni præstet, discas abunde ex iis quæ annotavi ad Midianam, §. μγ'. init. IDEM.

ΝΟΜΟΙ] Quotcunque ad LL. Atticas commentati sunt, sequentia verba pro una ac perpetua lege venditant: cum tamen satis constare arbitror ex toto hoc commate — ἀναγνώσεται τοὺς νόμους ὁ γραμματεὺς — λέγε τοὺς νόμους — ΝΟΜΟΙ etc. Æschinem non unam et continuam legem scribæ legendam porrexisse, sed particulas plures ex diversis titulis Codicis Soloniani excerptas. Quin et idem suadet tenor legis et allegandi ratio. Hoc modo igitur distinximus:

Οἱ δὲ τῶν παίδων διδάσκαλοι κ. τ. λ.

καὶ,

Οἱ γυμνασιάρχαι τοῖς ἑρμαίοις κ. τ. λ.

Eandem quoque curam adhibebis in fine,

μὴ πρότερον ἡλίου ἀνιόντος, κλειέτωσαν δὲ πρὸ ἡλίου δύνοντος. καὶ μὴ ἐξέστω τοῖς ὑπὲρ τὴν τῶν παίδων ἡλικίαν οὖσιν εἰσιέναι τῶν παίδων ἔνδον ὄντων, ἐὰν μὴ υἱὸς διδασκάλου ἢ [1]ἀδελφοῦ ἢ θυγατρὸς ἀνήρ· ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτ' εἰσίῃ, θανάτῳ ζημιούσθω. Καὶ οἱ γυμνασιάρχαι τοῖς ἑρμαίοις μὴ ἐάτωσαν [2]συγκατιέναι μηδένα τῶν ἐν ἡλικίᾳ τρόπῳ μηδενί· ἐὰν δὲ ἐπιτρέπῃ καὶ μὴ ἐξείργῃ τοῦ γυμνασίου, ἔνοχος ἔστω ὁ γυμνασιάρχης τῷ τῆς ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ. Οἱ δὲ χορηγοὶ οἱ καθιστάμενοι ὑπὸ τοῦ δήμου ἔστωσαν τὴν ἡλικίαν ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη.

δ'. Μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, νομοθετεῖ περὶ ἀδικημάτων, μεγάλων μὲν, γινομένων δ', οἶμαι, ἐν τῇ πόλει. ἐκ γὰρ τοῦ πράττεσθαι τινὰ ὧν οὐ προσῆκεν, ἐκ τούτου τοὺς νόμους ἔθεντο οἱ παλαιοί. διαῤῥήδην γοῦν λέγει ὁ νόμος, ἐάν τινα ἐκμισθώσῃ ἑταιρεῖν πατὴρ ἢ ἀδελφὸς 16 ἢ θεῖος ἢ ἐπίτροπος ἢ ὅλως τῶν κυρίων τις, κατ' αὐτοῦ μὲν τοῦ παιδὸς οὐκ ἐᾷ γραφὴν ἑταιρήσεως εἶναι· κατὰ δὲ τοῦ μισθώσαντος καὶ τοῦ μισθωσαμένου, τοῦ μὲν ὅτι ἐξεμίσθωσε, τοῦ δέ φησιν ὅτι ἐμισθώσατο, καὶ ἴσα τὰ ἐπιτίμια ἑκατέρῳ

[1] ἀδελφὸς [2] συγκαθιέναι

ubi quoque latet tertia lex a prioribus sejungenda,

Οἱ δὲ χορηγοὶ οἱ καθιστάμενοι ὑπὸ τοῦ δήμου ἔστωσαν τὴν ἡλικίαν ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη.

Neque enim connectit articulus δὲ ea quæ hic leguntur, verum ea quæ præcesserunt in proprio loco, unde hoc fragmentum legis decerpitur. Eodem modo allegatur prima particula harum legum, ubi articulus nullum omnino usum habere poterit, præter eum quem declaravimus: Οἱ δὲ τῶν παίδων διδάσκαλοι κ. τ. λ. Vid. Lect. Lysiac. c. XI. p. 716. Atque hæc hactenus. Neque interea admodum sana sunt verba ipsa legis. Quare enim ἀδελφοῦ [l. 3.]? Quo animo dicitur? qua constructione? Quorsum pertinet? Tu legas omnino cum optimo Lockeriano Cod. et Reg. 2. ἀδελφός. Vides jam recte excipi omnes eos qui Magistro vel sanguine vel affinitate essent conjuncti, *filium*, FRATREM, *generum*. Atque ita vertisse video Wolfium, veræ licet lectionis, ut videtur, inscientem. Ejusdem quoque consilii optimum Marklandum nostrum esse comperio. IDEM.

Ἢ ἀδελφοῦ] Legendum puto, ἢ ἀδελφός. JURIN. Imo ἀδελφός. Distingue cum Tayloro, quia hic sunt plures leges. Vide interpretationem meam Gallicam. AUGER.

Τοῖς ἑρμαίοις] Ἐν τῇ Ἑρμοῦ ἑορτῇ. WOLF.

Συγκαθιέναι] Παρὰ τὸ συγκαθίημι *una demitto*. Malim συγκαθιέναι [voluit συγκατιέναι dixisse] *una descendere*, παρὰ τὸ συγκάτειμι, ἀπὸ τοῦ εἶμι, τοῦ πορεύομαι. IDEM. συγκαθιέναι Aldini Codd. aliique, corrigente tamen Scaligero. TAYLOR. συγκαθιέναι, subaudi ἑαυτὸν, *se ipsum demittere*. AUGER.

δ'. Ἐκ γὰρ τοῦ πράττεσθαι] Hinc illud Solonis de nulla pœna parricidæ constituta. WOLF. Καὶ ἐπινενόηνται νόμοι, τῆς χρείας ἐνεγκάσης αὐτοὺς, ὡς καὶ Αἰσχίνης φησὶν, ἐκ γὰρ τοῦ γίγνεσθαί τινα ὧν μὴ δεῖ, ἐκ τούτου τοὺς νόμους ἔθεντο οἱ παλαιοί. Sopater ad Hermogen. περὶ στάσεως. Πρῶτον γὰρ ὑπῆρχε τὰ πράγματα, καὶ οὕτω νόμοι ἐτέθησαν. ὡς καὶ Αἰσχίνης φησὶν, ἐκ γὰρ τοῦ τινὰς ἁμαρτάνειν, τοὺς νόμους ἔθεσθε. Id. p. 87. TAYLOR.

Ἐάν τινα ἐκμισθώσῃ ἑταιρεῖν] V. *si quem quæstu locarit, ut se prostituat*. WOLF. τινὰ nempe παῖδα. AUGER.

Τις] Μετὰ τὸ τις τελείαν στιγμὴν θετέον, ἢ γρ. οὐκ ἐᾶν. STEPHANUS.

πεποίηκε. καὶ, μὴ ἐπάναγκες εἶναι τῷ παιδὶ ἡβή- 3.1 σαντι τρέφειν τὸν πατέρα μηδὲ οἴκησιν παρέχειν, ὃς ἂν [1] ἐκμισθωθῇ ἑταιρεῖν, ἀποθανόντα δὲ θαπτέτω καὶ τἄλλα ποιείτω τὰ νομιζόμενα. σκέψασθε δὴ ὡς καλῶς, ὦ Ἀθηναῖοι, ζῶντος μὲν αὐτοῦ ἀφαιρεῖται τὴν ὄνησιν τῆς παιδοποιΐας, ὥσπερ ἐκεῖνος τοῦ παιδὸς τὴν παῤῥησίαν· τελευτήσαντα δὲ αὐτὸν, ἡνίκα ὁ μὲν εὐεργετούμενος οὐκ ἔτι αἰσθάνεται ὧν εὖ πάσχει, τιμᾶται δὲ ὁ νόμος καὶ τὸ θεῖον, θάπτειν ἤδη κελεύει, καὶ τἄλλα ποιεῖν τὰ νομιζόμενα. [2] καί τινα ἕτερον νόμον ἔθηκε, φύλακα τῶν ἡμετέρων [3] παίδων, τὸν τῆς προαγωγείας, τὰ μέγιστα ἐπιτίμια ἐπιγράψας, ἐάν τις ἐλεύθερον παῖδα ἢ γυναῖκα προαγωγεύσῃ. καὶ ποῖον ἄλλον; τὸν τῆς ὕβρεως, ὃς ἑνὶ κεφαλαίῳ πάντα τὰ τοιαῦτα συλλαβὼν ἔχει. ἐν ᾧ διαῤῥήδην γέγραπται, ἐάν τις ὑβρίζῃ εἰς παῖδα, — ὑβρίζει δὲ δήπου ὁ μισθούμενος —, ἢ ἄνδρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τῶν ἐλευθέρων τινὰ, ἢ τῶν δούλων, ἢ ἐὰν παράνομόν τι
17 ποιῇ εἰς τούτων τινὰ, γραφὰς ὕβρεως εἶναι πεποίηκε, καὶ τίμημα ἐπέθηκεν ὅ, τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. λέγε τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

Ἄν τις Ἀθηναίων ἐλεύθερον παῖδα ὑβρίσῃ, γραφέσθω ὁ κύριος τοῦ παιδὸς πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, τίμημα ἐπιγραψάμενος, [4] ὃ ἂν τὸ δικαστήριον [5] καταψηφίσηται, παραδοθεὶς [6] δὲ τοῖς ιά τε-

[1] ἐκμισθώσῃ [2] καὶ τίνα [3] παίδων; [4] ᾧ [5] καταψηφισθῇ
[6] Deest δέ.

Παῤῥησίαν] *Libertatem*, Wolfius. Potius, *dicendi libertatem*. Nempe, ei qui corpus prostituerat, vetitum erat inter alia, sententiam publice dicere. Jurin.

Καί τινα] Rescribo, καὶ τίνα ἕτερον νόμον ἔθηκε, φύλακα τῶν ἡμετέρων παίδων; τὸν τῆς προαγωγείας. *quamnam præterea legem tulit, nostrorum liberorum custodem? legem de lenocinio.* Infra enim, καὶ ποῖον ἄλλον; τὸν τῆς ὕβρεως. Idem etiam submonuit Cl. Marklandus. Taylor.

Ἢ γυναῖκα προαγωγεύσῃ] V. *si perductor esset.* Wolf.

Καὶ ποῖον ἄλλον;] S. νόμον ἔθηκεν ὁ νομοθέτης. Idem.

Γραφὰς κ. τ. λ.] V. *dat lex contumeliæ actionem, pœnamque definivit, quid pati, quidve mulctæ nomine solvere teneatur.* Idem.

Γραφέσθω ὁ κύριος τοῦ παιδὸς πρὸς τοὺς θεσμοθέτας] V. *Qui eum puerum in potestate habet, reum deferat ad præfectos prætorio, talionique se subscribat.* Idem.

Ὧι ἂν τὸ δικαστήριον καταψηφισθῇ] Malim, Ὃ ἂν (sc. τίμημα) τὸ δικαστήριον καταψηφίσηται, et mox [l. ead.] παραδοθεὶς δὲ [abest enim a vulgatis.] Idem. διορθοῦσι τινὲς, οὗ ἂν, ἄλλοι δὲ, ὃ ἄν. Stephanus. Vexatissimum hunc locum alii aliter tentarunt. Vide quid Petitus Attic. Legg. Lib. VI. Tit. V. " Varie emendant docti: alii enim reponunt, οὗ ἂν τὸ δικαστήριον, alii emendant, ὃ ἂν τὸ δικαστήριον. Ego vero nullus dubito aliquid deesse; itaque e sequentibus rescribendum suspicor, γραφέσθω ὁ κύριος τοῦ παιδὸς πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, τίμημα ἐπιγραψάμενος· θανάτου δ' ἂν τὸ δικα-

θνάτω αὐθημερόν· ἐὰν δὲ εἰς ἀργύριον καταψηφισθῇ, ἀποτισάτω ἐν ιά ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην, ἐὰν μὴ παραχρῆμα δύνηται ἀποτίνειν, ἕως δὲ τοῦ ἀποτίσαι εἰρχθήτω· ἔνοχοι δὲ ἔστωσαν ταῖσδε ταῖς αἰτίαις καὶ οἱ εἰς τὰ οἰκετικὰ σώματα ἐξαμαρτάνοντες.

ἴσως ἂν οὖν τις θαυμάσειεν, ἐξαίφνης ἀκούσας, τί δή ποτε τῷ νόμῳ τῷ τῆς ὕβρεως προσεγράφη τοῦτο τὸ ῥῆμα, τὸ τῶν δούλων. τοῦτο δὲ ἐὰν σκοπῆτε, εὑρήσετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι [1] τοῦτο πάντων ἄριστα ἔχει. οὐ γὰρ ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν [2] ἐσπούδασεν ὁ νομοθέτης, ἀλλὰ βουλόμενος ἡμᾶς ἐθίσαι πολὺ ἀπέχειν τῆς τῶν ἐλευθέρων ὕβρεως, προσέγραψε μηδ᾽ εἰς τοὺς δούλους ὑβρίζειν. ὅλως δὲ ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὁτιοῦν ὑβριστὴν, τοῦτον οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι.

έ. Κἀκεῖνο δέ μοι συνδιαμνημονεύσατε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι ἐνταῦθα ὁ νομοθέτης οὔπω διαλέγεται αὐτῷ τῷ σώματι τοῦ παιδὸς, ἀλλὰ τοῖς περὶ τὸν παῖδα, πατρὶ, ἀδελφῷ, ἐπιτρόπῳ, διδασκάλοις, καὶ ὅλως τοῖς κυρίοις· ἐπειδὰν 18
δ᾽ ἐγγραφῇ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, καὶ τοὺς νό-

[1] [τοῦτο] [2] ἐσπούδακεν

στήριον καταψηφισθῇ, παραδοθεὶς τοῖς ἕνδεκα, τεθνάτω αὐθημερόν. Atque ista referuntur ad judices Heliastas, penes quos arbitrium est aut morti addicendi, aut mulctandi corruptores: est quippe *τιμητὸς ἀγών.*" Sequitur Heraldus Animadvers. in Salmas. Lib. V. Cap. XVIII. §. 14. "*τίμημα ἐπιγραψάμενος* * * * * * * * *ὃ ἂν τὸ δικαστήριον καταψηφισθῇ, παραδοθεὶς δὲ τοῖς ιά κ. τ. λ. Is in cujus erat potestate, sive pater, sive tutor, corruptorem accusare poterat, et publico judicio persequi, libello Thesmothetis dato, litis æstimationem continente.* Post hæc verba *τίμημα ἐπιγραψάμενος*, deest aliquid, quod vidit etiam Samuel Petitus, et supplere voluit. Sententiam legis conjicere difficile non est: verba quæ desunt supplere non est facile." Nescio sane annon noster Wolfius hic se imperiose satis gesserit, qui locum ex suo ingenio concoctum ita in Editis dederit. Accedit quod ex verbis ita sollicitatis ne hilum quidem proficiat. Antiqua forsan lectio est veræ proximior, et nihil restat supplendum cum Petito et Heraldo. *γραφέσθω ὁ κύριος —— τίμημα ἐπιγραψάμενος· οὗ ἂν τὸ δικαστήριον καταψηφίσηται, παραδοθεὶς τοῖς ιά, τεθνάτω αὐθημερόν. Hominem accusato, litis ætimatione adscripta. Quem si judices morte condemnaverint, morte mulctetur eo ipso die; sin argento tantum* etc. TAYLOR. Legerem cum Samuele Petito. AUGER.

Τοῦτο δὲ] Dele istud incisum post δὲ, quod nescio annon mea incuria huc irrepsit, *τοῦτο δὲ ἐὰν σκοπῆτε*, nulla distinctione. Id satius est. TAYLOR.

Τοῦτο πάντων] Τοῦτο cum Reiskio delendum arbitror. AUGER.

Οὐ γὰρ ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν] Cur vero non? An non et servi homines sunt? Plus ne valere debet Fortunæ, ac potius superborum hominum tyrannis, quam Naturæ judicium? Demosthenes quidem in Midiana legis hanc appendicem ad insignem laudem humanitatis Atheniensium refert. WOLF.

Ὁτιοῦν] Melius fortasse cum Bern. ὁντινοῦν, *qui contumeliose* quemcumque *tractaverit*. Ita etiam Cod. Locker. ὁτιοῦν a manu secunda. TAYLOR. Plane rescribendum, εἰς ὁντινοῦν. Nempe in eo totus est Orator hoc in loco, ut ostendat nemini injuriam facere licere, neque ingenuo, neque servo. JURIN. M. ὁντινοῦν. AUGER.

έ. Αὐτῷ τῷ σώματι τοῦ παιδὸς] V. *de pueri capite*. WOLF.

Ἐπειδὰν δὲ ἐγγραφῇ] S. ὁ παῖς. IDEM.

Ἐγγραφῇ] Restituo ἐγγραφείς. BRODÆUS. ἐγγραφῇ τις Coisl. et Reg. 2.

μους γνῷ καὶ εἰδῇ τοὺς τῆς πόλεως, καὶ ἤδη δύνηται διαλογίζεσθαι τὰ καλὰ καὶ τὰ μὴ, οὐκ ἔτι ἑτέρῳ διαλέγεται, ἀλλ' ἤδη αὐτῷ [1] Τιμάρχῳ. καὶ πῶς λέγει; ἄν τις Ἀθηναίων, φησὶν, ἑταιρήσῃ, μὴ ἐξέστω αὐτῷ τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι — ὅτι, οἶμαι, στεφανηφόρος ἡ ἀρχὴ —, μηδ' ἱερωσύνην ἱεράσασθαι — [2] ὃς οὐδὲ καθαρῷ διαλέγεται τῷ σώματι —· μηδὲ συνδικησάτω, φησὶ, τῷ δημοσίῳ· μηδὲ ἀρξάτω ἀρχὴν μηδεμίαν μηδέποτε, μήτ' ἔνδημον, μήτε ὑπερόριον, μήτε κληρωτὴν, μήτε χειροτονητήν· μηδὲ κηρυκευσάτω, μηδὲ πρεσβευσάτω, μηδὲ τοὺς πρεσβεύσαντας κρινέτω, μηδὲ συκοφαντείτω μισθωθείς· μηδὲ γνώμην εἰπάτω μηδέποτε, μήτε ἐν τῷ δήμῳ, μήτε ἐν τῇ βουλῇ, μηδ'

[1] [Τιμάρχῳ] [2] *ὡς

Utrumque sine necessitate. Taylor.

Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον] Παρὰ τὴν λῆξιν τῶν ἀρχῶν, quod civi Atheniensi licebat remp. capessere, et adipisci magistratus. V. *posteaquam in librum eorum qui in suam tutelam venerint, est relatus.* Alibi vertit, *in pubertatis codicem relatus.* Wolf. ληξ. γραμ. in quod puerorum nomina referebantur, qui jam tutelæ suæ facti erant. Brodæus. Scholiastes ita, τὴν ἐφημερίδα λέγει τὴν δημοσίαν, εἰς ἣν ἐνεγράφοντο οἱ τελεσθέντες τῶν παίδων· οἷς ἐξῆν ἤδη τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν, καὶ τῶν λήξεων ἄρχειν. Atque similiter Harpocratio, sed aliquanto plenius. Fui olim in ea sententia, hæc eapropter dici, quoniam tunc temporis tolleretur, *desineret* patria *potestas.* Verum intercessit Jul. Pollux VIII. §. 104. Ὁ δὲ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφεὶς, ἤδη τὰ πατρῷα παρελάμβανεν· ἡ δὲ πατρῴα οὐσία καὶ λῆξις ἐκαλεῖτο. Taylor.

Σώματι] Στόματι legit et interpretatur Wolfius. Haud scio annon rectius. Ecquis enim τῷ σώματι διαλέγεται? Noster π. παραπρεσβ. Ὁ δὲ, οὐδὲν ἄπρατον ἔχων μέρος τοῦ σώματος, οὐδ' ὅθεν τὴν φωνὴν προΐεται. Et rursus, κίναιδον αὐτὸν προσειπὼν, καὶ μὴ καθαρεύοντα τῷ σώματι, μηδ' ὅθεν τὴν φωνὴν ἀφίησιν. Idem. Plane legendum τῷ στόματι, et ita vertit Wolfius. Jurin. Δ. Τ. στόματι. Stephanus.

Μηδὲ συνδικησάτω τῷ δημοσίῳ] Wolfius, *neque publicæ causæ patronus esto.* Immo, *neque sit ex judicum numero,* qui ex populo sorte ducuntur. Item in lege ipsa recitanda paulo infra, μηδὲ συνδικῆσαι τῷ δήμῳ, pro, *non populi causam agere,* vertendum, *ne judicet una cum populo.* Jurin.

Τῷ δημοσίῳ] Infra τῷ δήμῳ. Brodæus. M. τῷ δήμῳ, ut infra legitur in lege. Auger.

Μηδὲ συκοφαντείτω] Hæc Æschines exagitandi adversarii causa inservit legi, ut et supra Timarchi nomen adjecit. Wolf. Non Legi, mi homo, cujus *diserta* verba Æschines non jam recenset, proxime, sc. l. 7. p. seq. αὐτολεξεὶ recensiturus. Et, ut id moneam, (nam nonnullis hæc locutio scrupulum injecit) summo artificio ab Oratore nostro non semel factum est, ut Timarchi *nomen,* mores artemque, civitatis suæ institutis pene intertexeret, quæ Legislator, ut debuit, generali loquendi modo præscripsit. Quod cum subdole fecit, summaque arte (quasi leges non in facinorosum quendam, sed in Timarchum ipsum, veluti facinorum omnium exemplar, ferrentur) tum Orationi ipsi vim et δεινότητα maximam conciliat. Ita l. 2. supra οὐκ ἔτι ἑτέρῳ διαλέγεται, ἀλλ' ἤδη αὐτῷ τῷ Τιμάρχῳ. Ita hic quoque, *Neque jus dicat, neque causam oret:* Ille tamen, a Timarchi moribus arrepta pulcre occasione, μηδὲ συκοφαντείτω μισθωθεὶς, dixit. Similiter, §. λβ'. med. fingit causam agi inter τὸν δεῖνα μισθωσάμενον, καὶ τὸν δεῖνα μισθωθέντα: Ubi versutissime generalem hypothesin ad Timarchum et Demosthenem privatim convertit: οὐκοῦν ὁ πρεσβύτερος — ἐρεῖ, Ἐμισθωσάμην, ω Ἀθηναῖοι, Τίμαρχον ἑταιρεῖν ἐμαυτῷ κατὰ τὸ γραμματεῖον τὸ παρὰ Δημοσθένει κείμενον. Taylor. Suppose an Athenian did *not* ἑταιρεῖν, was he therefore allowed by the Laws συκοφαντεῖν? Surely this is impossible. Markland.

Μηδ' ἂν δεινότατος κ. τ. λ.] Videntur et hæc esse non Legis, sed Æschinis verba. Wolf.

ἂν δεινότατος ᾖ λέγειν Ἀθηναίων. ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτα πράττῃ, γραφὰς ἑταιρήσεως πεποίηκε, καὶ τὰ μέγιστα ἐπιτίμια ἐπέθηκε. λέγε αὐτοῖς καὶ τοῦτον τὸν νόμον, ἵν' εἰδῆτε, οἵων [1] ἡμῖν κειμένων νόμων, ὡς καλῶν καὶ σωφρόνων, τετόλμηκε Τίμαρχος δημηγορεῖν, ὁ τοιοῦτος τὸν τρόπον οἷον ὑμεῖς ἐπίστασθε.

[2] Ἄν τις Ἀθηναῖος ἑταιρήσῃ, μὴ ἐξέστω αὐτῷ τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι, μηδ' ἱερωσύνην ἱεράσασθαι, μηδὲ συνδικῆσαι τῷ δήμῳ, μηδὲ ἀρχὴν ἀρχέτω μηδεμίαν μήτε ἔνδημον μήτε ὑπερόριον
μήτε κληρωτὴν μήτε χειροτονητὴν, μηδ' ἐπὶ κηρυκείαν ἀποστελ- 19
4. 1 λέσθω, μηδὲ γνώμην λεγέτω, μηδ' εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ εἰσίτω, μηδ' ἐν ταῖς κοιναῖς στεφανηφορίαις στεφανούσθω, μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιῤῥαντηρίων πορευέσθω· ἐὰν δέ τις ταῦτα ποιῇ, καταγνωσθέντος αὐτοῦ ἑταιρεῖν, θανάτῳ ζημιούσθω.

ς'. Τοῦτον μὲν τὸν νόμον ἔθηκε περὶ τῶν μειρακίων τῶν προχείρως εἰς τὰ ἑαυτῶν σώματα ἐξαμαρτανόντων· οὓς δὲ ὀλίγῳ πρότερον ὑμῖν ἀνέγνων, περὶ τῶν παίδων· οὓς δὲ νυνὶ μέλλω λέγειν, περὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων. ἀπαλλαγεὶς γὰρ τῶν νόμων τούτων, ἐσκέψατο, τίνα χρὴ τρόπον συλλεγομένους ὑμᾶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν βουλεύεσθαι περὶ τῶν σπουδαιοτέρων πραγμάτων· καὶ πόθεν ἄρχεται; Νόμοι φησὶ περὶ Εὐκοσμίας. ἀπὸ σωφροσύνης πρῶτον [3] ἤρξατο· ὡς ὅπου πλείστη εὐκοσμία ἐστὶ, ταύτην ἄριστα τὴν πόλιν οἰκησομένην. καὶ πῶς δὲ κελεύει τοὺς προέδρους χρηματίζειν; ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον περιενεχθῇ,

[1] ὑμῖν [2] Νόμος. Ἄν τις [3] ἦξατο

Πεποίηκε] Nempe ὁ νόμος. AUGER.

Οἵων ἡμῖν κειμ.] *Quas inter leges a vobis latas, quam pulcras et honestas.* WOLF.

Ἄν τις] Δοκεῖ πρὸ τούτων λείπειν τὸ ΝΟΜΟΣ. STEPHANUS. Habet Locker. et Coisl. TAYLOR.

Ἀποστελλέσθω] Post ἀποστελλέσθω, mihi, ut Reiskio, addendum videtur μηδ' ἐπὶ πρεσβείαν. AUGER.

Δημοτελῆ] Δημόσια. WOLF. Errat homo, si hæc emendandi animo scripserit. TAYLOR.

Ἐν ταῖς κοιναῖς στεφανηφορίαις] *Cum tota coronatur civitas.* BRODÆUS.

Περὶ τῶν ῥαντηρίων] Legendum videtur μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιῤῥαντηρίων πορευέσθω. Forum aqua lustrali in circuitu conspergi solitum fuisse conjicio. WOLF. πρ. γρ. ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς περὶ τῶν ῥαντηρίων. STEPHANUS. Rectius τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ περιῤῥαντηρίων meminit Aristides Panathen. or. SALMAS. Lectionem Codd. Ald. cum Wolfio recte emendarunt H. Stephanus et Brodæus, quemadmodum nos quoque exhibuimus ex Cod. Bern. aliisque. TAYLOR.

Καταγνωσθέντος αὐτοῦ ἑταιρεῖν] Ἀντὶ τοῦ, καταγνωσθεὶς ἑταιρεῖν, hoc est, μετὰ τὴν κατάγνωσιν. WOLF.

ς'. Ἔθηκε] Nempe ὁ νομοθέτης. AUGER.

Οἰκησομένην] Φησὶ subauditur, aut ἡγήσατο. BRODÆUS. Ἀττικὴ ἀντίπτωσις, ἀντὶ τοῦ, ταύτης τῆς πόλεως οἰκησομένης, τουτέστιν ἄριστα πραξούσης, sicut εὖ οἰκεῖν πόλιν. WOLF. Rectius. TAYLOR.

Ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον] Vide Aristoph. Acharn. 43. cujus scholiastes hunc locum Æschinis laudat et illustrat, Har-

καὶ ὁ κῆρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὔξηται, προχειροτονεῖν κελεύει τοὺς προέδρους περὶ ἱερῶν τῶν πατρίων καὶ κηρύκων καὶ πρεσβειῶν καὶ ὁσίων· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπερωτᾷ ὁ κῆρυξ, Τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότων; ἐπειδὰν δὲ οὗτοι πάντες εἴπωσι, τότε ἤδη κελεύει λέγειν τῶν ἄλλων Ἀθηναίων τὸν βουλόμενον, οἷς ἔξεστι. σκέψασθε δὴ ὡς καλῶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. οὐκ ἠγνόει, οἶμαι, ὁ νομοθέτης, ὅτι οἱ πρεσβύ-

pocrat. item v. Καθάρσιον, et Maussacum in notis. Idem.

Προχειροτονεῖν] Wolfius, *in primis decernere:* Potius, *referre ad concionem*, vel, *decernendi potestatem facere*. Jurin.

Καὶ ὁσίων] Δημοσίων. Nam ἱερῶν antecessit. Wolf. Et ego quoque in hac mente fui, cum et hunc locum, et alium similem Lysiæ contra Nicomachum dudum mutaveram. Verum viri doctissimi monitu ea quæ ibi dixi pro indictis haberi velim. Nam in Psephism. de Platæensibus apud Demosth. c. Neær. pag. 1380. ed. R. Ἱπποκράτης εἶπε. Πλαταιέας εἶναι Ἀθηναίους ἀπὸ τῆσδε τῆς ἡμέρας ἐντίμους, καθάπερ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι· καὶ μετεῖναι αὐτοῖς, ὧνπερ Ἀθηναίοις μέτεστι, πάντων καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων. Demosth. adv. Macartat. pag. 1067. ed. R. Νόθῳ δὲ μηδὲ νόθῃ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν, μήτε ἱερῶν, μηθ' ὁσίων ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος. Similiter in jurejurando Epheborum, quod exstat apud Stobæum, Serm. XLI. et Iul. Polluc. VIII. §. 105. ἀμυνῶ δὲ καὶ ὑπὲρ ἱερῶν καὶ ὑπὲρ ὁσίων. Et Lycurgus etiam nostræ Edit. pag. 204. Ποῦ δ' ὑπὲρ ὁσίων καὶ ἱερῶν ἤμυνεν ἂν ὁ μηδένα κίνδυνον ὑπομείνας; Thucyd. II. 52. Ἐς ὀλιγωρίαν ἐτράποντο καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων ὁμοίως. Antiph. de Herod. cæde Edit. Steph. pag. 136. ἀπεστέρει δὲ αὐτὸν ἱερῶν καὶ ὁσιών, καὶ τῶν ἄλλων ἅπερ μέγιστα καὶ περὶ πλείστου ἐστὶν ἀνθρώποις. Maxim. Tyr. Dissert. XXII. init. Ἀδικεῖ Ἀναξαγόρας, γεγονὼς μὲν ἐν τῇ Κλαζομενίων γῇ καὶ πόλει, καὶ μετασχὼν ἱερῶν, καὶ ὁσίων, καὶ νόμων, καὶ τροφῆς, καὶ τῶν ἄλλων ὧν καὶ οἱ λοιποὶ Κλαζομένιοι. His addas licet quæ habet Demosthenes noster in Aristocratea, pag. 633. ed. R. πρῶτον μὲν τῆς πατρίδος, καὶ τῶν ἐν ταύτῃ πάντων καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν. Et pag. 641. μετεδώκαμεν αὐτῷ καὶ ἱερῶν, καὶ ὁσίων, καὶ νομίμων, καὶ πάντων ὅσων περ αὐτοῖς μέτεστιν ἡμῖν. Similiter in Timocratea pag. 703. ed. R. Εἰ δέ τις οἶδέ τινα ἢ τῶν ἱερῶν ἢ τῶν ὁσίων χρημάτων ἔχοντά τι τῆς πόλεως. Et pag. 730. Ἔτι τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν διοίκησιν ἀναιρεῖ, τήν θ' ἱερὰν καὶ τὴν ὁσίαν. Rursus ibid. τοὺς ἔχοντας τά τε ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια χρήματα, καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον. Et pag. 732. πάντα τὰ πράγματα ἀναιρεῖ, δῆμον, ἱππέας, βουλὴν, ἱερὰ, ὅσια. Pag. 735. Ἔδει ἃ πάλαι ὑφῄρετο τῆς πόλεως χρήματα καταθεῖναι, τὰ μὲν ἱερὰ, τὰ δ' ὅσια. Et ibid. ὑφείλοντο χρήματα πολλὰ, τὰ μὲν ἱερὰ, τὰ δ' ὅσια. Deinde pag. 743. δόξαντας ἔχειν ἱερὰ χρήματα καὶ ὅσια. Quæ quidem omnia ita discerni videntur ut ἱερὰ ad Religionem, ὅσια ad Remp. spectarent: quemadmodum quoque inter *Res sacras* et *publicas* (vel potius eas quæ sunt *Universitatis*) distinguit Jurisprudentia Romana. Hoc elucescet ex iis quæ subjungimus. Demosthenes idem in Timocratea pag. 702. ed. R. τίθησι τουτονὶ τὸν νόμον, δι' οὗ τῶν ἱερῶν μὲν χρημάτων τοὺς θεοὺς, τῶν ὁσίων δὲ τὴν πόλιν ἀποστερεῖ. Iterum, pag. 737. quem locum, etsi prolixior paulo sit, describam tamen. Καίτοι ὅστις ἐν δημοκρατίᾳ νομοθετῶν μήθ' ὑπὲρ τῶν ἱερῶν, μήθ' ὑπὲρ τοῦ δήμου νομοθετεῖ —— πῶς οὐ δίκαιός ἐστι τῆς ἐσχάτης τιμωρίας τυχεῖν; οὐ γὰρ δὴ ἐρεῖ, ὡς τοὺς τοιούτους οὐ καὶ προσήκει, καὶ οἱ νόμοι κελεύουσι ταῖς μεγίσταις τιμωρίαις ἐνόχους εἶναι, οὐδ' ὡς οὗτοι, ὑπὲρ ὧν εἴρηκε τὸν νόμον, οὐ καὶ κλέπται καὶ ἱερόσυλοί εἰσι, τὰ μὲν ἱερὰ, τὰς δεκάτας τῆς θεοῦ, καὶ τὰς πεντηκοστὰς τῶν ἄλλων θεῶν σεσυληκότες, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦναι, αὐτοὶ ἔχοντες, τὰ δ' ὅσια, ἃ ἐγίγνετο ὑμέτερα, κεκλοφότες. Omnino vide Harpocr. v. Ὅσιον, Valesium ad locum, et, qui ad Valesii laudes festinat, eruditissimum Lud. Casp. Valckenaer Animadv. ad Ammonium, pag. 114. Taylor. Add. D'Orville ad Charit. Aphrod. Lib. I. c. x. p. 112.

Ἀθηναῖοι] Πρ. γρ. μετὰ τὸ Ἀθηναῖοι ἔχει ὑποστιγμὴν μόνον. [et mox v. 8. p. seq.] ὑστέρου. Stephanus.

Ὅτι οἱ πρεσβ.] Vid. Stob. de Senectute, Serm. CXIV. Taylor.

τεροι τῷ μὲν εὖ φρονεῖν ἀκμάζουσιν, ἡ δὲ τόλμα ἤδη αὐτοὺς ἄρχεται ἐπιλείπειν, διὰ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων. βουλόμενος δὴ συνεθίσαι τοὺς ἄριστα φρονοῦντας, τούτους ἐπάναγκες περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν, ἐπειδὴ [1] ὀνόματι αὐτῶν ἕνα ἕκαστον [2] ἀπορεῖ προσειπεῖν, τὴν κοινὴν ἐπωνυμίαν τῆς ὅλης ἡλικίας ὑπολαβὼν, παρακαλεῖ ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ προτρέπει δημηγορεῖν, ἅμα δὲ καὶ τοὺς νέους διδάσκει αἰσχύνεσθαι τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ πάνθ᾽ ὑστέρους πράττειν, καὶ τιμᾶν τὸ γῆρας, εἰς ὃ πάντες ἀφιξόμεθα, ἐὰν ἄρα δὴ διαγενώμεθα. καὶ οὕτως ἦσαν σώφρονες οἱ ἀρχαῖοι ἐκεῖνοι ῥήτορες, ὁ Περικλῆς, καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς, καὶ ὁ Ἀριστείδης, ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Τιμάρχῳ τουτῳΐ, ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος, ὥστε ὃ νυνὶ πάντες ἐν ἔθει πράττομεν, τὸ τὴν χεῖρα ἔξω ἔχοντες λέγειν, τότε τοῦτο θρασύ τι ἐδόκει εἶναι, καὶ εὐλαβοῦντο αὐτὸ πράττειν. μέγα δὲ τούτου [3] πάνυ σημεῖον ἔργῳ οἶμαι ὑμῖν ἐπιδείξειν. εὖ γὰρ οἶδ᾽ ὅτι πάντες ἐκπεπλεύκατε εἰς Σαλαμῖνα, καὶ τεθέασθε τὴν Σόλωνος εἰκόνα· καὶ αὐτοὶ μαρτυρήσαιτ᾽ ἂν, ὅτι ἐν τῇ ἀγορᾷ τῇ Σαλαμινίων ἀνάκειται ὁ Σόλων, ἐντὸς τὴν χεῖρα ἔχων. τοῦτ᾽ ἐστὶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὑπόμνημα καὶ μίμημα τοῦ Σόλωνος σχήματος, ὃν τρόπον ἔχων αὐτὸς 21

1 * ὀνομαστὶ 2 * ἠπόρει 3 πάνυ τούτου

Ἐπάναγκες] Ἀναγκαίως. ἐπιῤῥηματικῶς. Nam ὁ καὶ ἡ ἐπανάγκης inusitata esse puto. Est autem illa ἀνάγκη αὐθαίρετος. Invitantur enim senes potius ad dicendum quam coguntur. Wolf.

Ὑπολαβὼν] Melius fortasse cum Cod. Locker. ἀπολαβών. Taylor.

Ὑστέρους] Ita excudit H. Stephanus præ Aldino ὑστέρου, quod Scaliger in Notis MStis emendaverat ὕστερον. Wolfius etiam ὑστέρους. Idem.

Ἐὰν ἄρα δὴ διαγενώμεθα] Placet ἐὰν ἄρα νὴ Δία γενώμεθα. Brodæus. Inscite tamen. Taylor.

Ἐν ἔθει] *Pro consuetudine, de more.* Hæc Æschinis verba videt atque notat Demosthenes. Brodæus.

Ἐντὸς τὴν χεῖρα ἔχων] Magnum illud semper continentiæ signum. Plutarch. πολιτ. παραγγελμ. Περικλῆς δὲ καὶ περὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν δίαιταν ἐξήλλαξεν ἑαυτὸν ἠρέμα βαδίζειν, καὶ πρᾴως διαλέγεσθαι, καὶ τὸ πρόσωπον ἀεὶ συνεστηκὸς ἐπιδεικνύναι, καὶ τὴν χεῖρα συνέχειν ἐντὸς τῆς περιβολῆς, καὶ μίαν ὁδὸν πορεύεσθαι τὴν ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ τὸ βουλευτήριον. Idem de Phocione, pag. 179. Edit. Bryan. Φωκίωνα γὰρ οὔτε γελάσαντά τις, οὔτε κλαύσαντα ῥᾳδίως Ἀθηναίων εἶδεν, οὐδ᾽ ἐν βαλανείῳ δημοσιεύοντι λουσάμενον, οὐδὲ ἐκτὸς ἔχοντα τὴν χεῖρα τῆς περιβολῆς, ὅτε τύχοι περιβεβλημένος. Valer. Maxim. VI. 9. *Xenocrates —— omissis de quibus disserebat, de modestia ac temperantia loqui cœpit. Cujus gravitate sermonis resipiscere coactus Polemo, primum coronam capite detractam projecit,* paulo post brachium intra pallium reduxit, *procedente tempore oris convivalis hilaritatem deposuit, ad ultimum totam luxuriam exuit.* Inde ad Rhetoricam per translationem admovebat Quintilianus XII. 10. *Quadam eloquentiæ frugalitate contentos, ac semper* manum intra pallium *continentes.* Bene mehercle factum id quod Demosthenes de hac re in Æschinem retorquet: οὐ λέγειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα, Αἰσχίνη, δεῖ; οὔ.—ἀλλὰ πρεσβεύειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα. de ementita legatione §. οβ΄. med. Taylor.

διελέγετο τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων. σκέψασθε δὴ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅσον διαφέρει ὁ Σόλων Τιμάρχου, καὶ οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, ὧν ὀλίγῳ [1] πρότερον ἐμνήσθην. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ᾐσχύνοντο ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν· οὑτοσὶ δὲ οὐ πάλαι, ἀλλὰ πρώην ποτὲ, ῥίψας θοἰμάτιον, γυμνὸς ἐπαγκρατίαζεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὕτω κακῶς καὶ αἰσχρῶς διακείμενος τὸ σῶμα ὑπὸ μέθης καὶ βδελυρίας, ὥστε τούς γε εὖ φρονοῦντας ἐγκαλύψασθαι, αἰσχυνθέντας ὑπὲρ τῆς πόλεως, εἰ τοιούτοις συμβούλοις χρώμεθα.

ζʹ. Ἃ συνιδὼν ὁ νομοθέτης διαῤῥήδην ἀπέδειξεν οὓς χρὴ δημηγορεῖν, καὶ οὓς οὐ δεῖ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. καὶ οὐκ ἀπελαύνει ἀπὸ τοῦ βήματος, εἴ τις μὴ προγόνων ἐστὶν ἐστρατηγηκότων υἱὸς, οὐδέ γε εἰ τέχνην τινὰ ἐργάζεται, ἐπικουρῶν τῇ ἀναγκαίᾳ τροφῇ· ἀλλὰ καὶ τούτους καὶ μάλιστα ἀσπάζεται, καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις ἐπερωτᾷ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; τίνας δ' οὐκ ᾤετο δεῖν λέγειν; τοὺς αἰσχρῶς βεβιωκότας. τούτους οὐκ ἐᾷ δημηγορεῖν. καὶ ποῦ τοῦτο δηλοῖ; Δοκιμασία φησὶ Ῥητόρων. ἄν τις λέγῃ ἐν τῷ δήμῳ, τὸν πατέρα τύπτων ἢ τὴν μητέρα, ἢ μὴ τρέφων, ἢ μὴ παρέχων οἴκησιν, τοῦτον οὐκ ἐᾷ λέγειν. νὴ Δία καλῶς γε, ὡς ἔγωγέ φημι. διὰ τί; ὅτι εἴ τις οὓς ἐξίσου δεῖ τιμᾷν τοῖς θεοῖς, εἰς τούτους ἐστὶ φαῦλος, τί ποτε, φησὶν, ὑπ' αὐτοῦ πείσονται οἱ ἀλλότριοι,
22 καὶ ἡ πόλις ὅλη; καὶ τίσι δεύτερον ἀπεῖπε μὴ λέγειν; [2] εἰ 5. 1
τὰς στρατείας φησὶ μὴ ἐστρατευμένος, ὅσαι ἂν αὐτῷ προσταχθῶσιν, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκώς. δίκαια λέγων. τί δή ποτε; ἄνθρωπε, τῇ πόλει ὑπὲρ ἧς τὰ ὅπλα μὴ τίθεσαι, ἢ διὰ δειλίαν μὴ δυνατὸς εἶ ἐπαμῦναι, μηδὲ συμβουλεύειν ἀξίου. τρίτον, τίσι

[1] πρότερον ἐν τῷ λόγῳ ἐπεμνήσθην. ἐκεῖνοι μέν γε ᾐσχ. [2] ἢ

Ὀλίγῳ πρότερον ἐμνήσθην] Addit Bern. ἐν τῷ λόγῳ. Et similiter Locker. ὀλίγῳ πρότερον ἐν τῷ λόγῳ ἐμνήσθην. Idem.

Ἐκεῖνοι μέν γε] Ἐκεῖνοι μὲν γὰρ mavult Wolfius, ita uti edendum curavi. Idem.

Θοιμάτιον] Τὸ ἱμάτιον, sicut θάτερον pro τὸ ἕτερον, ταὐτὸν pro τὸ αὐτὸ, Attica κράσει, addito ν ἐφελκυστικῷ. Wolf.

ζʹ. Ἀλλὰ καὶ τούτους] Τὸ καὶ Ἀττικιστὶ παρέλκει, nisi forte malis ἀλλά γε. Mox [sc. l. 16.] lego, τίνας δ' οὐκ ᾤετο δεῖν λέγειν; Idem. Ita Codd. fere o. s. Bern. Locker. Coisl. Regg. 1. 2. 4. Edit. tamen Stephanica, τίνας δ' οὐκ ᾤετο λέγειν, neglecto necessario admodum isto vocabulo. Taylor.

Φησὶν] Delendum mihi videtur ut sensum impediens. Hic non lex, sed orator loquitur. Auger.

Εἰ τὰς στρ.] Pro εἰ lego cum Reiskio ἤ. Rursus v. 1. p. seq. et v. 4. Idem.

διαλέγεται; [1]εἰ πεπορνευμένος φησὶν ἢ ἡταιρηκώς. τὸν γὰρ τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ ἐφ᾽ ὕβρει πεπρακότα, καὶ τὰ κοινὰ τὰ τῆς πόλεως ῥᾳδίως ἡγήσατο ἀποδώσεσθαι. τέταρτον, τίσι διαλέγεται; [1]εἰ τὰ πατρῷα φησὶ κατεδηδοκὼς, ἢ ὧν ἂν κληρονόμος γένηται. τὸν γὰρ τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς οἰκήσαντα, καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως παραπλησίως ἡγήσατο διαθήσειν. καὶ οὐκ ἐδόκει οἷόν τ᾽ εἶναι τῷ νομοθέτῃ τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἰδίᾳ μὲν εἶναι πονηρὸν, δημοσίᾳ δὲ χρηστόν. οὐδ᾽ ᾤετο δεῖν ὁ νομοθέτης τὸν ῥήτορα ἥκειν ἐπὶ τὸ βῆμα, τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ᾽ οὐ τοῦ βίου. καὶ παρὰ μὲν ἀνδρὸς καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, κἂν πάνυ κακῶς κἂν ἁπλῶς ῥηθῇ λόγος, χρήσιμα τὰ λεγόμενα ἡγήσατο εἶναι τοῖς ἀκούουσι· παρὰ δὲ ἀνθρώπου βδελυροῦ, καὶ καταγελάστως μὲν κεχρημένου τῷ σώματι, αἰσχρῶς δὲ τὴν πατρῴαν οὐσίαν κατεδηδοκότος, οὐδ᾽ ἂν εὖ πάνυ λεχθῇ, συνοίσειν ἡγήσατο τοῖς ἀκούουσι. τούτους οὖν ἐξείργει τοῦ βήματος, τούτους ἀπαγορεύει μὴ δημηγορεῖν. ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτα μὴ μόνον λέγῃ, ἀλλὰ καὶ συκοφαντῇ, καὶ ἀσελγαίνῃ, καὶ μηκέτι τοιοῦτον ἄνθρωπον δύνηται φέρειν ἡ πόλις, δοκιμασίαν μὲν φησὶν ἐπαγγειλάτω 23 Ἀθηναίων ὁ βουλόμενος, οἷς ἔξεστιν· ὑμᾶς δ᾽ ἤδη κελεύει περὶ τούτων ἐν τῷ δικαστηρίῳ διαγινώσκειν. καὶ νῦν ἐγὼ κατὰ τοῦτον τὸν νόμον ἥκω πρὸς ὑμᾶς.

η΄. Ταῦτα μὲν οὖν πάλαι νενομοθέτηται, ὑμεῖς δὲ [2]τί προσέθεσθε; καινὸν νόμον μετὰ τὸ καλὸν παγκράτιον, ὃ οὗτος ἐπαγκρατίασεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ὑπεραισχυνθέντες γὰρ ἐπὶ τῷ πράγματι, καθ᾽ ἑκάστην ἐκκλησίαν, νόμον

[1] ἢ [2] τί; προσέθεσθε καινὸν

Τὸν γὰρ τ. ἰ. ο. κακ. οἰκήσαντα] Malim διοικήσαντα. Isocrates, ὁ κακῶς ὑπὲρ τῶν ἰδίων διῳκηκὼς, οὐδέποτ᾽ ἄμεινον βουλεύσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων. Wolf. Quo ingenio ita emendaverit Wolfius, senties, ubi scholiastem nostrum ad hunc locum consultaveris, qui ex ipsissimo Isocrate vulgatam lectionem tuetur. Vel lexica etiam manu plenissima tibi ostendent quoties apud probatissimos scriptores οἰκεῖσθαι pro διοικεῖσθαι ponitur. Taylor. M. διοικήσαντα. Auger.

Κἂν ἁπλῶς] Καὶ ἁπλῶς. Ita lege. Taylor. Videtur scripsisse Æschines vel κἂν πάνυ κακῶς καὶ ἁπλῶς, vel, κἂν ἁπλῶς κἂν πάνυ κακῶς. Jurin.

Ὑμεῖς δὲ τί προσέθεσθε] Varie hæc legi et pungi possunt: Vel ex conjectura, ὑμεῖς δὲ καὶ προσέθεσθε καινὸν νόμον. Vel cum Reg. 1. ὑμεῖς δ᾽ ἔτι προσέθεσθε κ. ν. Vel denique cum Locker. ὑμεῖς δὲ τί; προσέθεσθε κ. ν. Utralibet certe lectio præstat vulgatæ. Taylor.

Καθ᾽ ἑκάστην ἐκκλησίαν κ. τ. λ.] Ordo

ἐθήκατε καινὸν, ἀποκληροῦν φυλὴν ἐπὶ τὸ βῆμα, ἥ τις προεδρεύσει. καὶ τί προσέταξεν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον; καθῆσθαι κελεύει τοὺς φυλέτας, βοηθοῦντας τοῖς νόμοις, καὶ τῇ δημοκρατίᾳ· ὡς, εἰ μὴ βοήθειάν ποθεν [1] μεταπεμψόμεθα ἐπὶ τοὺς οὕτω βεβιωκότας, οὐδὲ βουλεύεσθαι ἡμᾶς δυνησομένους περὶ τῶν σπουδαιοτάτων πραγμάτων. ἔστι δ' οὐδὲν ὄφελος, ὦ Ἀθηναῖοι, ζητεῖν τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος ταῖς κραυγαῖς,—οὐ γὰρ αἰσχύνονται—, ἀλλὰ ταῖς τιμωρίαις τούτους ἀπεθίζειν χρή. μόνως γὰρ ἂν οὕτως ἀνεκτοὶ γένοιντο. ἀναγνώσεται οὖν ὑμῖν τοὺς νόμους τοὺς περὶ τῆς εὐκοσμίας κειμένους τῶν [2] ῥητόρων, καὶ τὸν περὶ τῆς προεδρίας τῶν φυλῶν [3] νόμον· ὃν Τίμαρχος οὑτοσὶ καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι ῥήτορες συνελθόντες, γεγραμμένοι εἰσὶ μὴ ἐπιτήδειον εἶναι, ἵν' ἐξῇ πράττειν αὐτοῖς, καὶ λέγειν, καὶ ζῆν, ὡς αὐτοὶ βούλονται.

ΝΟΜΟΙ.

Τῶν ῥητόρων ἐάν τις λέγῃ ἐν βουλῇ, ἢ ἐν δήμῳ, περὶ τοῦ

[1] μεταπεμψώμεθα [2] ῥητόρων. τὸν γὰρ περὶ [3] νόμον Τίμαρχος

est, ἐθήκατε νόμον καινὸν, ἀποκληροῦν, καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν, φυλὴν etc. Legem tulistis novam: in singulis concionibus sortito decernendam esse tribum, quæ etc. Post βοήθειάν ποθεν, [l. 4.] μεταπεμψώμεθα lego. Wolf. Lege itaque, ut videtur, cautum erat, silentibus tamen scriptoribus, ut ad immodestiam Oratorum compescendam, suggestum ascenderent eo ordine servato, quem Tribus in προεδρίᾳ servarent. Nemo, quantum ex vett. monumentis intelligo, hanc P. A. sollicitudinem tetigit, præter Æschinem iterum, c. Ctesiph. sc. non longe ab initio. Τῆς δὲ τῶν ῥητόρων ἀκοσμίας οὐκ ἔτι κρατεῖν δύνανται οὔθ' οἱ νόμοι, οὔθ' οἱ πρυτάνεις, οὔθ' οἱ πρόεδροι, οὔθ' ἡ προεδρεύουσα φυλὴ, etc. Taylor. Mihi videntur transponendæ hæ voces καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν post καινόν. ceterum hic Æschinis oratio paulo diffusior est, quam ego in interpretatione mea effeci breviorem. Auger.

Τοὺς φυλέτας] Tribules ejus, qui πρόεδρος est. Brodæus.

Ἀναγνώσεται —— καὶ τὸν π. τ. προεδρίας] Sed recitavit nusquam. Quæ enim paulo post secutura sunt verba legitima, modestiam Oratorum, non Tribuum prærogativam spectant. Vide igitur quantum medicinæ sit in scriptis Codd. Parisiensibus: Ἀναγνώσεται οὖν ὑμῖν τοὺς νόμους τοὺς περὶ τῆς εὐκοσμίας κειμένους τῶν ῥητόρων· τὸν γὰρ περὶ τῆς προεδρίας τῶν φυλῶν νόμον Τίμαρχος οὑτοσὶ καὶ ἕτεροι —— γεγραμμένοι εἰσὶ μὴ ἐπιτήδειον εἶναι. Scilicet hoc illud erat. Quo tempore hæc acta sint, legem illam alteram περὶ προεδρίας τῶν φυλῶν Timarchus abrogandam suasit. Ea igitur lite pendente, istius Legis vox auctoritate omni caruit: nullam habuit vim in foro et in judiciis, cum Timarchus tunc temporis eam *ream peregit*. Nam de *Lege*, pariter uti de *Reo*, loquuntur ICti Attici. Ita φεύγειν dicitur ψήφισμα, de quo deliberatur, ἀποφεύγειν, de cujus auctoritate pronunciatum est. Demosth. c. Aristocr. pag. 638. ed. R. ἐπειδή περ ἐστὶ τὸ φεῦγον ψήφισμα οὐκ ἐπὶ ἤδη γεγενημένῳ τινὶ πράγματι, ἀλλὰ κ. τ. λ. et pag. 652. τίς γὰρ οὐ γράψει γε θαῤῥῶν πάλιν, ἡνίκα ἂν ᾖ τοῦτο ἀποπεφευγός; Deinde nihil in jure Attico frequentius ea voce γραψάμενος παρανόμων τὸ ψήφισμα —— εἷλε τὸ ψήφισμα. Habes utramque in initio c. Neær. et alibi. γράφονται τὸ ψήφισμα· κατὰ τοὺς νόμους ἔδοξεν εἰρῆσθαι, καὶ ἀπέφυγεν. Demosth. c. Timocrat. p. 704. ed. R. Taylor. Lege ex plurimum codicum [sc. Parisiens.] auctoritate. γεγραμμένοι εἰσὶ pro γεγράφασι. Auger.

Τῶν ῥητόρων κ. τ. λ.] Totam hanc legis

εἰσφερομένου μὴ χωρὶς [1] ἢ περὶ ἑκάστου, ἢ δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ [2] ὁ 24 αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς, ὅτι ἢ λοιδορεῖται, ἢ κακῶς [3] ἀγορεύει τινὰ, ἢ [4] ὑποκρούει, ἢ χρηματιζόντων μεταξὺ ἀνηκέστως λέγῃ περὶ τῶν μὴ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἢ παρακελεύηται, ἢ ἕλκῃ τὸν ἐπιστάτην, ἀφειμένης τῆς ἐκκλησίας ἢ τῆς βουλῆς, κυριευέτωσαν οἱ πρόεδροι μέχρι ν' [5] δραχμῶν, εἶθ' ἕκαστον ἀδίκημα ἐπιγράφειν τοῖς πράκτορσιν· ἐὰν δὲ πλέονος ἄξιός [6] ἐστι ζημίας, ἐπιβάλλοντες μέχρι ν' δραχμῶν εἰσφερέτωσαν εἰς τὴν βουλὴν, ἢ εἰς τὴν πρώτην ἐκ-

[1] (ἢ περὶ ἑκάστου) [2] (ὁ αὐτὸς - - - * δηλονότι) ἢ λοιδορῆται [3] ἀγορεύῃ [4] ὑποκρούῃ [5] δραχμῶν εἰς ἕκαστον [6] εἴη ζημίας, ἐπιβαλόντες

recitationem quæ intricatissima est, sic lego: τῶν ῥητόρων - - - μὴ χωρὶς περὶ ἑκάστου ἢ - - - αὐτοῖς. ἔτι ἐὰν λοιδορῆται, ἢ κακῶς ἀγορεύῃ τινὰ, ἢ ὑποκρούῃ, ἢ χ. μ. ἀνηκέστως [hic sumitur pro ἀνυπομονήτως vel ἐπαχθῶς, *graviter, moleste.*] λέγῃ - - - - παρακελεύηται [absolute sumitur, vel subaudiendum τοὺς ἄνδρας] ἢ ἕλκῃ - - - δραχμῶν εἰς ἕκαστον ἀδίκημα ἐγγράφειν τοῖς πράκτορσιν. [i. e. τοῖς τῶν πρακτόρων γράμμασι] ἐὰν δὲ - - - ἐπιβαλόντες μέχρι ν' δραχμῶν, ε. ε. τ. βουλὴν, εἰς τ. π. ἐκκλησίαν, ἐν τῷ - - - κλήσεις, [*crimina*] - - - κρύβδην ψηφιζομένων τῶν - - - τοῖς πράκτορσι. delendo τῶν νόμων. Idem.

Περὶ τοῦ εἰσφερομένου] Forte, περὶ τῶν εἰσφερομένων, ἢ μὴ χωρὶς περὶ ἑκάστου, ἢ δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ. Wolf. Cod. Bern. περὶ τοῦ εἰσφερομένου, ἢ χωρὶς περὶ ἑκάστου, ἢ δὶς etc. Fortasse, μὴ χωρὶς περὶ ἑκάστου, ἢ δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ. Annotaveram olim ad Lysiam, pag. 114. Edit. London. Quod ad Wolfii et emendationem et versionem prope accedit. Senties, si modo animum advertas, emendationem istam Wolfianam ab H. Stephano aliisque perperam in hunc diem fuisse intellectam, ac alio animo acceptam atque ipse voluit. Taylor.

Ὅτι] Forte ὅτε. Etsi nec sic placet. Wolf. Π. ἔτι εἰ λοιδορῆται, ἢ κακῶς ἀγορεύῃ τινὰ, ἢ ὑποκρούῃ. Stephanus. ἀγορεύῃ et ὑποκρούῃ Reg. 2. ἀποκρούῃ Locker. Recte fortasse hæc subjunctiva, uti in sequentibus, λέγῃ et παρακελεύηται. Quanquam et ibi quoque variare Codices video. Taylor.

Ἀνηκέστως] F. ἀντὶ τοῦ, μὴ ἀνεκτῶς, καὶ ἀνυποίστως. Τὸ ἀνήκεστα ποιεῖν, παθεῖν, γίνεσθαι, notæ et usitatæ formulæ sunt: hanc alibi me legere non memini. Wolf.

Μὴ ἐπὶ τοῦ βήματος] *De rebus aliis quam de quibus in pulpito Rhetores aut alii e populo verba fecerint.* Brodæus. sub. προτιθεμένων. Ea quæ ad rem, de qua agitur, nihil attinent. Wolf.

Ἢ παρακελεύηται ἢ ἕλκῃ τὸν ἐπιστάτην] Wolfius, *vel aliquem concitarit vel præfectum traxerit.* Sed cum utrumque verbum ad præfectum referri videatur, ego transtulerim, *vel ausus fuerit præfecto præcipere quid agendum sit, aut eundem per vim trahere.* Jurin.

Μέχρι ν' δραχμῶν] Illud ν' mihi non placet. Eandem enim summam infra nominat. Brodæus. sub. ζημιῶσαι. Wolf. Vide Demosth. adv. Macartat. laudatum in notis ad Lysiam, p. 114. Taylor.

Εἶθ] Legendum εἰς. Nempe mulcta quinquaginta drachmarum in singula delicta imponebatur. Jurin.

Ἐπιγράφειν] Potius ἐγγράφειν. Sc. ὄφλημα δημόσιον *in tabulas et commentarios exactorum referre.* Ita l. 3. p. seq. ἐγγραψάτωσαν οἱ πρόεδροι τοῖς πράκτορσιν. Demosth. adv. Macartat. [p. 1074. ed. R.] ὅτου δ' ἂν καταγνωσθῇ, ἐγγραφόντων οἱ ἄρχοντες, πρὸς οὓς ἂν ᾖ ἡ δίκη, τοῖς πράκτορσιν, ὃ τῷ δημοσίῳ γίνεται —— ἐὰν δὲ μὴ ἐγγράφωσιν, αὐτοὶ ὀφειλόντων. Id. adv. Bœotum, [p. 998. ed. R.] ἐὰν ὄφλῃ τῷ δημοσίῳ, τί μᾶλλον οὗτος ἐγγεγραμμένος ἔσται ἐμοῦ; et paulo post, ἐὰν δὲ μὴ ἐκτισθῇ τὸ ὄφλημα, τί μᾶλλον οἱ τούτου παῖδες ἔσονται τῶν ἐμῶν ἐγγεγραμμένοι; Harpocr. Βουλεύσεως. ἐγκλήματος ὄνομα, —— ὅταν ἐγγεγραμμένος, ὡς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ, αὐτὸς δικάζηταί τινι, ὡς οὐ δικαίως αὐτὸν ἐγγεγραφότι. Jul. Pollux L. VIII. C. V. §. 22 Τὸ δὲ πάθος —— ἐζημιῶσθαι, προστετιμῆσθαι, ὀφλεῖν etc. καὶ ὁ τοιοῦτος —— ὄφλων, κεκολασμένος, ἐζημιωμένος, ἐγγεγραμμένος, κατεγνωσμένος. Idem C. VI. §. 61. εἰ δὲ μὴ τοῦτο σχοίη, τὸ ἐγγεγραμμένον ὦφλε, καὶ ἄτιμος ἦν. Vide omnino Libanii argumentum in Aristogitonianam priorem. Taylor.

Ἐστι] Ἦ Bern. et modo ἐπιβαλόντες Locker. quod reor esse verum. Præter istam mulctam L drachmarum legibus definitam, rem ad Judices deferunto. Eam esse hujus loci mentem arbitror. Idem.

Τὴν πρώτην ἐκκλησίαν] Wolfius *prima concione.* Corrige, *primam concionem.* Idem.

κλησίαν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ· ὅταν [1]δὲ διεξίωσι κλήσεις, κρινάτωσαν, καὶ ἐὰν καταγνωσθῇ αὐτοῦ, κρύβδην [2]ψηφιζόντων τῶν βουλευτῶν, ἐγγραψάτωσαν οἱ πρόεδροι τοῖς πράκτορσι [3]τῶν νόμων.

τῶν μὲν οὖν νόμων ἀκηκόατε, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ εὖ οἶδ' ὅτι δοκοῦσιν ὑμῖν καλῶς ἔχειν. τούτους μέν τοι τοὺς νόμους εἶναι χρησίμους ἢ ἀχρήστους, ἐφ' ὑμῖν ἐστίν. ἐὰν μὲν γὰρ κολάζητε τοὺς ἀδικοῦντας, ἔσονται ὑμῖν οἱ νόμοι [4]καὶ καλοὶ καὶ κύριοι· ἐὰν δ' ἀφίητε, καλοὶ μόνον, κύριοι δὲ οὐκ ἔτι.

θ'. Βούλομαι δὲ, ὥσπερ ὑπεθέμην ἀρχόμενος τοῦ λόγου, 6.
ἐπειδὴ περὶ τῶν νόμων εἴρηκα, πάλιν τὸ μετὰ τοῦτο ἀντεξετάσαι τοὺς τρόπους [5]τοῦ Τιμάρχου, ἵνα εἰδῆτε, ὅσον διαφέρουσι τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων. δέομαι δ' ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, συγγνώμην μοι ἔχειν, ἐὰν ἀναγκαζόμενος λέγειν περὶ ἐπιτηδευμάτων, φύσει μὲν μὴ καλῶν, τούτῳ δὲ πεπραγμένων, προεξαχθῶ τι ῥῆμα εἰπεῖν, ὅ ἐστιν ὅμοιον τοῖς ἔργοις τοῖς Τιμάρχου. οὐδὲ γὰρ ἂν δικαίως ἐμοὶ ἐπιτιμήσαιτε, εἴ τι σαφῶς εἴποιμι, διδάσκειν ὑμᾶς βουλόμενος· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τουτῳΐ. οὕτω γὰρ αἰσχρῶς τυγχάνει βεβιωκὼς, ὥστε τὸν τὰ τούτῳ πεπραγμένα διεξιόντα, ἀδύνατον εἶναι εἰπεῖν ὡς αὐτὸς βούλεται, ἐὰν μή τι καὶ τῶν τοιούτων φθέγξηται ῥημάτων. εὐλαβήσομαι δ' αὐτὸ ποιεῖν ὡς ἂν δύνωμαι μάλιστα. σκέψασθε δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὡς μετρίως μέλλω προσφέρεσθαι Τιμάρχῳ τουτῳΐ. ἐγὼ γὰρ, ὅσα μὲν παῖς ὢν εἰς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ ἡμάρτηκεν, ἀφίημι· καὶ ἔστω ταῦτα ἄκυρα, ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδου, ἢ εἴ τις ἄλλη πώποτε τοιαύτη ἐγένετο προ-

[1] Deest δέ. [2] * ψηφιζομένων [3] [τῶν νόμων] [4] Deest καί. [5] τοὺς

Ὅταν δὲ δ. κλήσεις] F. ὅταν δὲ δ. τὰς κλήσεις. Puto hoc ad citationem reorum pertinere. Wolf. Aberat istud δὲ ab edit. Steph. Supplevit Cod. Bern. Taylor.

Κρύβδην ψηφίζων ἓν τῶν βουλευτῶν] F. κρύβδην ψηφιζόντων τῶν βουλευτῶν. Wolf. Δ. T. ψηφιζόντων τῶν ϛ. Stephan. Stephanus juxta cum Aldo edidit ψηφίζων ἓν τῶν βουλευτῶν. ἕνα Bern. Vir doctissimus in Legg. Attic. pag. 263. hariolatur, κρύβδην ψηφιζόντων ΝΕ βουλευτῶν, i. e. numeraliter acceptum, *Senatoribus quinque et quinquaginta.* Verum de frigidissima ea crisi dixit quæ dicenda essent vir omni præconio major, Petrus Wesselingius. Taylor.

Κρύβδην] Tessera non voce. Brodæus.

Τοῖς πράκτορσι τῶν νόμων] Forte, τῶν παρανόμων. Exactoribus ejus pecuniæ, qua mulctati sunt, qui fraudem legibus fecerunt. Wolf.

θ'. Ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα etc.] XXX Tyrannorum expulsio, et actorum ab iis abrogatio satis nota est. De Euclide vide Ulpianum [ad orationem] contra Timocratem. Idem. Quædam ejusdem farinæ habet et Brodæus, quem proinde describere nolui. Taylor.

θεσμία· ἃ δὲ ἤδη φρονῶν, καὶ μειράκιον ὤν, καὶ τοὺς νόμους ἐπιστάμενος τοὺς τῆς πόλεως, διαπέπρακται, περὶ τούτων ἔγωγε τὰς κατηγορίας ποιήσομαι, καὶ ὑμᾶς ἐπ' αὐτοῖς ἀξιῶ σπουδάζειν. οὗτος γὰρ πρῶτον πάντων μὲν, ἐπειδὴ ἀπηλλάγη ἐκ παίδων, ἐκάθητο ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ τοῦ Εὐθυδίκου ἰατρείου· προφάσει μὲν, τῆς τέχνης μαθητὴς, τῇ δὲ ἀληθείᾳ, πωλεῖν ἑαυτὸν προῃρημένος, ὡς αὐτὸ ἔδειξεν. ὅσοι μὲν οὖν τῶν ἐμπόρων, ἢ τῶν ἄλλων ξένων, ἢ τῶν πολιτῶν τῶν ἡμετέρων κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐχρήσαντο τῷ σώματι Τιμάρχου, ἑκὼν καὶ τούτους ὑπερβήσομαι· ἵνα μή με 26 τὶς εἴπῃ, ὡς ἄρα λίαν ἀκριβολογοῦμαι ἅπαντα· ὧν δὲ ἐν ταῖς οἰκίαις γέγονε, καταισχύνων τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ καὶ τὴν πόλιν, μισθαρνῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν, ἢ μὴ δημηγορεῖν, περὶ τούτων ποιήσομαι τοὺς λόγους.

ί. Μισγόλας ἐστί τις Ναυκράτους, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Κολυττεὺς, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς κἀγαθός· καὶ οὐδαμῇ ἄν τις αὐτὸν μέμψαιτο· περὶ δὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο δαιμονίως ἐσπουδακὼς, καὶ ἀεί τινας ἔχειν εἰωθὼς περὶ αὑτὸν κιθαρῳδοὺς ἢ κιθαριστάς· ταυτὶ δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἕνεκα, ἀλλ' ἵνα γνωρίσητε αὐτὸν ὅς τις ἐστίν. οὗτος αἰσθόμενος ὧν ἕνεκα τὰς διατριβὰς ἐποιεῖτο Τίμαρχος οὑτοσὶ ἐπὶ τοῦ ἰατρείου, ἀργύριόν τι προαναλώσας, ἀνέστησεν αὐτὸν, καὶ ἔσχε παρ' ἑαυτῷ, εὔσαρκον ὄντα, καὶ νέον, καὶ

Ὡς αὐτὸ ἔδειξεν] Lego, ὡς αὐτὸς ἔδειξεν. Brodæus. Inscite profecto, cum lectio recepta satis bene se habeat. ὡς αὐτὸ τὸ ἔργον ἔδειξεν Bern. Regg. 2. 4. ὡς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἔδειξεν Coisl. Reg. 1. τοὔργον Locker. Qui omnes crisin Brodæi confodiunt. Taylor.

ί. Μισγόλας] Σμιγόλαν κεκωμῴδηκεν [Antiphanes] ὡς ἐσπουδακότα περὶ κιθαρῳδοὺς καὶ κιθαριστὰς ὡραίους. φησὶ γὰρ ὁ ῥήτωρ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ περὶ αὐτοῦ τάδε. Σμιγόλας ἐστὶ Ναυκράτους, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Κολυττεὺς, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς κἀγαθὸς, καὶ οὐδαμῇ ἄν τις αὐτὸν μέμψαιτο, περὶ δὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο δαιμονίως ἐσπουδακὼς, καὶ ἀεί τινας εἰωθὼς ἔχειν περὶ αὐτὸν κιθαρῳδοὺς ἢ κιθαριστάς· ταυτὶ δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἕνεκα, ἀλλ' ἵνα γνωρίσηται (l. γνωρίσητε) αὐτὸν ὅστις ἐστίν. καὶ Τιμοκλῆς δ' ἐν Σαπφοῖ φησὶν,

Ὁ Σμιγόλας οὐ προσιέναι σοι φαίνεται,
Ἀνθοῦσι τοῖς νέοισιν ἠρεθισμένος;

Ἄλεξις δὲ ἐν Ἀγῶνι ἢ Ἱππίσκῳ

Ὦ μήτερ, ἱκετεύω σε, μὴ 'πίσειέ μοι
Τὸν Σμιγόλαν, οὐ γὰρ κιθαρῳδὸς εἰμ' ἐγώ.

Athen. l. 8. p. 339. ubi de homine isto plura. Idem.

Ἢ κιθαριστὰς] Καὶ κιθ. malit legere doctissimus Valckenaerus ad Ammonium v. Κίθαρις, qui hunc locum Æschinis, sed inemendate, describit. Idem.

Οὐ τοῦ φορτικοῦ ἕνεκα] *Hæc dico, non arguendi luxus causa.* Quæ interpretatio si cui liberior videbitur, reponat, *non insectandi hominis gratia.* Inter citharistas autem et citharœdos hoc interesse puto, quod hi etiam cantillent, illi tantum pulsent citharam. Wolf.

βδελυρὸν, καὶ ἐπιτήδειον πρὸς τὸ πρᾶγμα, ὃ προῃρεῖτο ἐκεῖνος μὲν πράττειν, οὗτος δὲ πάσχειν. καὶ ταῦτα οὐκ ὤκνησεν, ἀλλ᾽ ὑπέστη Τίμαρχος οὑτοσὶ, οὐδενὸς ὢν τῶν μετρίων ἐνδεής· πολλὴν γὰρ πάνυ κατέλιπεν ὁ πατὴρ αὐτῷ οὐσίαν, ἣν οὗτος κατεδήδοκεν, ὡς ἐγὼ προϊόντος ἐπιδείξω τοῦ λόγου· ἀλλ᾽ ἔπραξε ταῦτα δουλεύων ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίαις καὶ πολυτελείαις δείπνων, καὶ αὐλητρίσι, καὶ ἑταίραις, καὶ κύβοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ᾽ ὧν οὐδενὸς χρὴ κρατεῖσθαι τὸν γενναῖον καὶ ἐλεύθερον. καὶ οὐκ ᾐσχύνθη ὁ μιαρὸς οὗτος, ἐκλιπὼν μὲν
27 τὴν πατρῴαν οἰκίαν, διαιτώμενος δὲ παρὰ Μισγόλᾳ, οὔτε πατρικῷ ὄντι φίλῳ, οὔτε ἡλικιώτῃ, οὔτε παρ᾽ ἐπιτρόπῳ· ἀλλὰ παρ᾽ ἀλλοτρίῳ, [1] καὶ πρεσβυτέρῳ ἑαυτοῦ, καὶ παρ᾽ ἀκολάστῳ περὶ ταῦτα, ὡραῖος ὤν.

ιά. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα καταγέλαστα πέπρακται Τιμάρχῳ κατ᾽ ἐκείνους τοὺς χρόνους· ἓν δὲ ὃ καὶ διηγήσασθαι ὑμῖν βούλομαι. ἦν μὲν Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει πομπή. [2] ἐπόμπευε δὲ ἐν τῷ αὐτῷ ὅ,τε Μισγόλας ὁ τοῦτον ἀνειληφὼς, καὶ Φαῖδρος ὁ Καλλίου Σφήττιος. συνθεμένου δὲ αὐτοῖς συμπομπεύειν Τιμάρχου τουτουῒ, οἱ μὲν περὶ τὴν ἄλλην παρασκευὴν διέτριβον, οὗτος δὲ οὐκ ἐπανῆκε. παρωξυμμένος δὲ πρὸς τὸ πρᾶγμα ὁ Μισγόλας ζήτησιν αὐτοῦ ἐποιεῖτο μετὰ τοῦ Φαίδρου· ἐξαγγελθέντος δὲ αὐτοῖς εὑρίσκουσι τοῦτον ἐν συνοικίᾳ μετὰ ξένων τινῶν συναριστῶντα. 7.1
διαπειλησαμένων δὲ τοῦ Μισγόλα καὶ τοῦ Φαίδρου τοῖς ξένοις, καὶ κελευόντων ἤδη ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὅτι μειράκιον ἐλεύθερον διέφθειραν, φοβηθέντες οἱ ξένοι, φεύ-

[1] καὶ παρὰ πρεσβυτέρῳ

[2] ἐπόμπευον δὲ ἐν ταὐτῷ

Οὔτε παρ᾽ ἐπιτρόπῳ] Malim, οὔτ᾽ ἐπιτρόπῳ ὄντι. Quanquam mox sequitur, καὶ παρ᾽ ἀκολάστῳ, ut videatur Auctor de industria in postremo inciso præpositionem repetiise. Idem.

Ὡραῖος ὢν] *In flore ætatis suæ*, Wolfius. Potius, *formosus cum esset*. Augebat enim suspicionem forma Timarchi. Jurin.

ιά. Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει πομπὴ] Fuerunt enim etiam Ληναϊκὰ, ut ex vita Sophoclis apparet, ubi inter διδασκαλίας ἀστυκὰς καὶ Ληναϊκαὶ recensentur. Τιμάρχου τουτουῒ lege. Wolf.

Ἀνειληφὼς] Ἀναλαμβάνω in hac oratione *penes se aliquem habere* significat, *quo pro catamito utatur*. Brodæus.

Οὗτος δὲ οὐκ ἐπανῆκε] *Ad tempus, quo pompa ducenda erat, domum non est reversus*. Idem. Sub. ἐπὶ τὴν πομπήν. Wolf.

Συνοικίᾳ] Wolfius, *deprehendunt in ædibus cum hospitibus quibusdam prandentem*. Sed τὸ συνοικία non accipiendum est pro ædibus simpliciter, sed pro ædibus in plures partes distributis, quarum partium singulas singuli incolæ obtinebant, vel etiam pro caupona, teste Athenæo, quo sensu videtur et hic usurpari. Jurin. Vid. infra §. κά. fin. et κϛ´. Taylor.

γοντες ᾤχοντο, καταλιπόντες τὰ παρεσκευασμένα. καὶ
ταῦθ᾽ ὅτι ἐγὼ ἀληθῆ λέγω, ἅπαντες ὅσοι κατ᾽ ἐκείνους
τοὺς χρόνους ἐγίνωσκον Μισγόλαν καὶ Τίμαρχον, ἴσασιν·
ἐγὼ δὲ καὶ πάνυ χαίρω, ὅτι μοι γέγονεν ἡ δίκη πρὸς ἄνθρω-
πον οὐκ ἠγνοημένον ὑφ᾽ ὑμῶν, οὐδ᾽ ἀπ᾽ ἄλλου γινωσκό-
μενον οὐδενὸς, ἢ ἀπ᾽ αὐτοῦ τοῦ ἐπιτηδεύματος, περὶ οὗ καὶ
τὴν ψῆφον μέλλετε φέρειν. περὶ μὲν γὰρ τῶν ἀγνοουμένων,
σαφεῖς ἴσως προσήκει τὰς ἀποδείξεις ποιεῖσθαι τὸν κατή-
γορον· περὶ δὲ τῶν ὁμολογουμένων, οὐ λίαν ἔγωγε μέγα 28
ἔργον εἶναι νομίζω τὸ κατηγορεῖν. ἀναμνῆσαι γὰρ μόνον
προσήκει τοὺς ἀκούοντας. ἐγὼ τοίνυν, καίπερ ὁμολογου-
μένου τοῦ [1] πράγματος, ἐπειδὴ ἐν δικαστηρίῳ ἐσμὲν, γέ-
γραφα μαρτυρίαν Μισγόλᾳ, ἀληθῆ μὲν, οὐκ ἀπαίδευτον
δὲ, ὡς ἐγὼ ἐμαυτὸν πείθω. αὐτὸ μὲν γὰρ τοὔνομα τοῦ
ἔργου ὃ ἔπραττε πρὸς τοῦτον, οὐκ [2] ἐγγράφω, οὐδ᾽ ἄλλο
γέγραφα οὐδὲν, ὃ ἐπιζήμιόν ἐστιν ἐκ τῶν νόμων τῷ [3] μὴ τα-
ληθῆ μαρτυρήσαντι· ἃ δέ ἐστιν ὑμῖν [4] τε ἀκούουσι γνώριμα,
ἀκίνδυνα δὲ τῷ μαρτυροῦντι, καὶ μὴ αἰσχρὰ, ταῦτα γέ-
γραφα. ἐὰν μὲν οὖν ἐθελήσῃ ὁ Μισγόλας δεῦρο παρελθὼν
τἀληθῆ μαρτυρεῖν, τὰ δίκαια ποιήσει· ἐὰν δὲ προαιρῆται
ἐκκλητευθῆναι μᾶλλον ἢ τἀληθῆ μαρτυρεῖν, ὑμεῖς τὸ ὅλον
πρᾶγμα συνίδετε. εἰ γὰρ ὁ μὲν πράξας αἰσχυνεῖται, καὶ

[1] πράγματος ὄντος, ἐπειδὴ [2] * ἐγγέγραφα [3] Deest μή. [4] μὲν

Ἐγὼ δὲ] Ἴσασιν ἤδη καὶ πάνυ χαίρω etc. Coisl. Reg. 2. Similiter fere Mor. nempe ἤδη loco τοῦ, ἐγὼ δὲ, servato puncto vulgari, cum hoc qu. scholiolo, ἤδη, ἀντὶ τοῦ, διὸ δέ. Sed tum legendum erat ἢ δή. Quo modo aperte legitur in Reg. 1. ἢ δὴ καὶ πάνυ χαίρω. Idem.

Γέγραφα μαρτυρίαν Μισγόλᾳ] Wolfius, *testimonium Misgolæ scripto denunciavi*: Immo, *testimonium Misgolæ perscripsi*. Nempe ipse Orator testimonia perscribebat, testes autem ea vel vera, vel falsa esse, aut ipsis non liquere jurabant, quod abunde patet vel ex hac ipsa oratione. Jurin.

Ὃ ἐπιζήμιόν ἐστιν —— τῷ μὴ τἀληθῆ μαρτυρήσαντι] Lege, τῷ τἀληθῆ μαρτυρήσαντι, sine μή. Quis hæc non videt? Et abest sane tumultuosa ea vox ex optimo Cod. Locker. Videtur Auctor ipse quasi præsidio cinxisse hanc lectionem, cum mox interpretaturo simillimus scribat, ἀκίνδυνα τῷ μαρτυροῦντι. Iterum §. κ΄. οὐδεὶς γὰρ κίνδυνος, ὥσπερ ἐκεῖ, οὐδ᾽ αἰσχύνη προσέσται οὐδεμία τῷ τἀληθῆ μαρτυροῦντι. Taylor. Subesse videtur mendum, cum τὸ μὴ non redundet solum, sed et sensum perturbet. Nimirum Æschines testimonium quod Misgolæ scripserat, non solum verum esse, sed eo modo scriptum ait, ut si id Misgolas jurejurando confirmaret, nihil tamen periculi ex legibus adiret. *Nihil*, inquit, *scripsi*, *unde metus a legibus sit vera juranti*, τῷ τἀληθῆ μαρτυρήσαντι: vel, si placet, *etiam vera juranti*, τῷ μηδὲ τἀληθῆ μαρτυρήσαντι, quod proprius ad lectionem superiorem accedit. Jurin.

Ὑμῖν τε ἀκοοῦσι] Ὁ ἀκοὼν ἀόρ. β. rarus est, pro quo fortasse ἀκουοῦσι legendum, et pro τε, μὲν, quia sequitur ἀκίνδυνα δέ. Wolf.

Ἐκκλητευθῆναι] *Citatione adigi*, Wolfius. Potius, *mulctam solvere*. Erat autem mulcta non dicti testimonii mille drachmarum. Vide l. 1. p. 28. Jurin.

προαιρήσεται χιλίας δραχμὰς μᾶλλον ἀποτίσαι τῷ δημοσίῳ, ὥστε μὴ δεῖξαι τὸ πρόσωπον τὸ ἑαυτοῦ ὑμῖν· ὁ δὲ πεπονθὼς δημηγορήσει· σοφὸς ὁ νομοθέτης ὁ τοὺς οὕτω βδελυροὺς ἐξείργων ἀπὸ τοῦ βήματος. ἐὰν δ' ἄρα ὑπακούσῃ μὲν, τράπηται δὲ ἐπὶ τὸ ἀναιδέστατον, ἐπὶ τὸ ἐξόμνυσθαι τὰς ἀληθείας, ὡς Τιμάρχῳ μὲν χάριτας ἀποδιδοὺς, ἑτέροις δὲ ἐπίδειξιν ποιούμενος, ὡς εὖ ἐπίσταται τὰ τοιαῦτα συγκρύπτειν· πρῶτον μὲν εἰς ἑαυτὸν ἐξαμαρτήσεται ἐπιορκῶν· ἔπειτα οὐδὲν αὐτῷ ἔσται πλέον. ἑτέραν γὰρ ἐγὼ γέγραφα
29 μαρτυρίαν τοῖς εἰδόσι Τίμαρχον τουτονὶ καταλιπόντα τὴν πατρῴαν οἰκίαν, καὶ διαιτώμενον παρὰ Μισγόλᾳ· πρᾶγμα, οἶμαι, χαλεπὸν ἐξεργάσασθαι ἐπιχειρῶν. οὔτε γὰρ ἐμὲ δεῖ τοὺς ἐμαυτοῦ φίλους μάρτυρας παρασχέσθαι, οὔτε τοὺς τούτων ἐχθροὺς, οὔτε τοὺς μηδετέρους ἡμῶν γιγνώσκοντας· ἀλλὰ τοὺς τούτων φίλους. ἂν δ' ἄρα καὶ τούτους πείσωσι μὴ μαρτυρεῖν, — ὡς οὐκ [1] οἴομαι, εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' οὐχ ἅπαντας —, ἐκεῖνό [2] γε οὐδεμήποτε δύνωνται ἀφελέσθαι τὴν ἀλήθειαν, οὐδὲ τὴν ἐν τῇ πόλει περὶ Τιμάρχου φήμην, ἣν οὐκ ἐγὼ τούτῳ παρεσκεύασα, ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ἑαυτῷ. οὕτω γὰρ χρὴ καθαρὸν τὸν βίον εἶναι τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. βούλομαι δὲ κἀκεῖνο προειπεῖν, ἐὰν ἄρα ὑπακούσῃ ὁ Μισγόλας τῷ νόμῳ καὶ ὑμῖν· εἰσὶ φύσεις ἀνθρώπων πολὺ διαφέρουσαι ὀφθῆναι ἀλλήλων τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν. ἔνιοι μὲν γὰρ νέοι ὄντες, προφερεῖς καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται· ἕτεροι δὲ πολὺν ἀρι-

[1] οἴομαί γε, εἰ [2] γε * οὐ δέδια, μή ποτέ με δύνωνται

Ὥστε μὴ δεῖξαι κ. τ. λ.] *Quam vestra ora intueri*, Wolfius. Potius, *quam vobis os suum commonstrare*, vel, *quam vobis in conspectum prodire*. IDEM.

Εἰ δὲ μὴ] Sub. μαρτυρήσουσιν ἔνιοι. WOLF.

Ἀλλ' οὐχ ἅπαντας] Sub. πείσουσι μὴ μαρτυρεῖν. IDEM.

Ἐκεῖνό γε κ. τ. λ.] Τὴν ἀλήθειαν additum fortassis est κατ' ἐπεξήγησιν. *Illud utique mihi non eripient, veritatem scilicet.* Sed quid si legas, ἐκείνῳ γε sc. τῷ μὴ μαρτυρεῖν? IDEM. Prior potius Interpretatio placet. *Illud utique nunquam efficient. quid ? ut veritatem et famam quæ de Timarcho exivit, deleant aut extinguant unquam.* Corrigunt alii, ait Stephanus, οὐδὲ μήποτε. atque ita Coisl. οὐδέποτε Reg. 2. Locker. Ipsi Stephano placet οὐδαμῆ ποτε. Ita enim hominem intelligo in lectione ejus marginali. Porro hic autem δυνήσονται Codd. fere universi. TAYLOR.

Προφερεῖς] Cum explicatione Scholiastæ consentit Harpocratio, et Apostolius Prov. XVI. Cent. 63. Hesychius item verbis pene iisdem. Eum vero sensum satis refutavit H. Steph. in Thesauro. Nam si προφερεῖς illi dicantur, qui ætate juvenes sunt, ore vero senes videntur, totum hoc comma una vox illa denotabit. Modo, pro δοκοῦντες lege vel cum Locker. φαίνονται, vel cum Steph. et Reg. 1. δοκοῦσιν. IDEM.

Πολὺν ἀριθμὸν χρόνου] I have met (sic

θμὸν χρόνου γεγονότες, παντάπασι νέοι [1]δοκοῦντες εἶναι. τούτων δ' ἐστὶ τῶν ἀνδρῶν Μισγόλας. τυγχάνει μὲν γὰρ ἡλικιώτης ὢν ἐμὸς, καὶ συνέφηβος· καὶ ἔστιν ἡμῖν τουτὶ πέμπτον καὶ τετταρακοστὸν ἔτος. καὶ ἐγὼ μὲν τοσαυτασὶ πολιὰς ἔχω, ὅσας ὑμεῖς ὁρᾶτε, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνος. διὰ τί δὴ ταῦτα προλέγω; ἵνα μὴ ἐξαίφνης αὐτὸν ἰδόντες θαυμάσητε, καὶ τοιοῦτόν τι τῇ διανοίᾳ ὑπολάβητε· ὦ Ἡράκλεις, ἀλλ' οὗτος γε τούτου οὐ πολὺ διαφέρει. ἅμα μὲν γάρ ἐστιν ἡ φύσις τοιαύτη τοῦ ἀνθρώπου, ἅμα δὲ ἤδη μειρακίῳ ὄντι αὐτῷ ἐπλησίαζεν. ἵνα δὲ μὴ διατρίβω, κάλει μοι πρῶτον μὲν τοὺς εἰδότας Τίμαρχον τουτονὶ διαιτώμενον ἐν τῇ Μισγόλα οἰκίᾳ· ἔπειτα τὴν Φαίδρου μαρτυρίαν ἀναγίνωσκε·
8. 1 τελευταίαν δέ μοι λάβε τὴν αὐτοῦ Μισγόλα μαρτυρίαν. ἵνα καὶ τοὺς θεοὺς δεδιὼς, καὶ τοὺς συνειδότας αἰσχυνόμενος, καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας, καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς, ἐθέλῃ τἀληθῆ μαρτυρεῖν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Μισγόλας Νικίου Πειραιεὺς μαρτυρεῖ. ἐμοὶ ἐγένετο ἐν [2]τῇ συνηθείᾳ Τίμαρχος, ὁ ἐπὶ τοῦ Εὐθυδίκου ἰατρείου ποτὲ καθεζόμενος, καὶ [3]κατὰ τὴν γνῶσίν μοι τὴν πρὸς αὐτὸν πολυωρῶν εἰς τὴν νῦν οὐ [4]διέλιπον.

ιβ'. Εἰ μὲν τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, Τίμαρχος οὑτοσὶ παρέμεινε παρὰ τῷ Μισγόλᾳ, καὶ μηκέτι ὡς ἄλλον ἧκε, μετριώτερα ἂν διεπέπρακτο, — εἰ δή τι τῶν τοιούτων ἐστὶ μέτριον —, καὶ ἔγωγε οὐκ ἂν ὤκνησα αὐτὸν οὐδὲν αἰτιᾶσθαι, ἢ ὅπερ ὁ νομοθέτης παῤῥησιάζεται, ἡταιρηκέναι μόνον. ὁ γὰρ πρὸς ἕνα τοῦτο πράττων, ἐπὶ μισθῷ δὲ τὴν πρᾶξιν

[1] δοκοῦσιν [2] Deest articulus. [3] * Deest κατά. [4] * διέλιπεν

forte voluit scribere *not met.* REISK.) with this expression in some other Greek authors. MARKLAND.

Δοκοῦντες] Π. δοκοῦσιν. STEPHANUS.

Οὗτός γε τούτου] Οὗτος, sc. Misgolas. τούτου, sc. Timarchi. MARKLAND.

Οἰκίᾳ] Cl. Marklando post οἰκίᾳ ΜΑΡΤΥΡΕΣ, iterumque post ἀναγίνωσκε vox ΜΑΡΤΥΡΙΑ substituenda videtur. TAYL.

Ἵνα] Lege omnino ἐὰν, et modo cum Locker. ἐθελήσῃ. Satis patet correctionis istius necessitas. TAYLOR.

Μισγόλας κ. τ. λ.] Supra Κολυττέα tribulem suum esse dixit. WOLF. Ecce testimonium, quod prædixit noster 27. 13. οὐκ ἀπαίδευτον, et eodem tempore verum. Vide etenim quali *lepore* omnem sermonis obscenitatem declinet, ἐμοὶ ἐγένετο ἐν συνηθείᾳ —— κατὰ τὴν γνῶσίν μου —— πολυωρῶν εἰς τὴν νῦν. Sed unde evenit, ut qui §. ί. init. erat domo *Colyttensis*, ut observavit Wolfius, et, (quod ille idem non observavit) etiam *Naucratis F.* jam prodiret *Niciæ F. Piræensis?* Anne hic iterum, Æschine, lepori et civilitati litasti? TAYLOR.

Κατὰ] F. μετά. Deinde τὴν γνῶσίν μου habet Bern. IDEM.

ποιούμενος, αὐτῷ μοι δοκεῖ τούτῳ ἔνοχος εἶναι. ἐὰν δ' ὑμᾶς ἀναμνήσας ἐπιδείξω, ὑπερβαίνων τούσδε τοὺς ἀγρίους ἄνδρας, Κηδωνίδην, καὶ Αὐτοκλείδην, καὶ Θέρσανδρον, ἀλλ' ἐπιδείξω αὐτοὺς λέγων ὧν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνειλημμένος γέγονε, καὶ μὴ μόνον παρὰ τῷ Μισγόλᾳ μεμισθαρνηκότα
31 αὐτὸν ἐπὶ τῷ σώματι, ἀλλὰ καὶ παρ' ἑτέρῳ, καὶ πάλιν παρ' ἄλλῳ, καὶ παρὰ τούτου ὡς ἕτερον ἐληλυθότα· οὐκ ἔτι δή που μόνον φανήσεται ἡταιρηκὼς, ἀλλὰ καὶ — μὰ τὸν Διόνυσον οὐκ οἶδ' ὅπως δυνήσομαι περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν — καὶ πεπορνευμένος. ὁ γὰρ εἰκῇ τοῦτο, καὶ πρὸς πολλοὺς πράττων, καὶ μισθοῦ, αὐτῷ μοι δοκεῖ τούτῳ ἔνοχος εἶναι. ἐπειδὴ τοίνυν ὁ Μισγόλας τῇ τε δαπάνῃ ἀπεῖπε, καὶ τοῦτον ἐξέπεμψε παρ' ἑαυτοῦ, μετὰ τοῦτον ἀναλαμβάνει αὐτὸν Ἀντικλῆς Καλλίου Εὐωνυμεύς. οὗτος μὲν οὖν ἄπεστιν ἐν Σάμῳ μετὰ τῶν κληρούχων. ἀλλὰ τὰ μετὰ ταῦτα ἐρῶ. ὡς γὰρ ἀπηλλάγη παρὰ τοῦ Ἀντικλέους καὶ τοῦ Μισγόλα Τίμαρχος οὑτοσὶν, οὐκ ἐνουθέτησεν ἑαυτὸν, οὐδὲ βελτιόνων διατρι-

ιβ'. Κηδωνίδην, καὶ Α. καὶ Θ.] Hoc explicat Suidas et Varinus in vocabulo Κηδωνίδης. BRODÆUS. Consule Harpocrat. in singula voce, et Maussacum, pag. 118. TAYLOR.

Αὐτὸν] L. αὑτὸν. Nihil certius. IDEM.

Ἀλλὰ καί·] Ita Editt. Ald. Wolf. cum Cod. Locker. Annotavit Stephanus, ἀλλὰ καὶ, ἐν τῇ πρώτῃ ἐκδόσει· βέλτιον δὲ ἄνευ τοῦ καὶ, ὡς παρὰ τῷ Ἑρμογένει. Locus Hermogenis est, ubi agit περὶ περιπλοκῆς his verbis: Ὅτι δὲ τὸ ὄνομα τοῦ σχήματος τοῦτό (l. τούτου) ἐστιν ἡ περιπλοκὴ, Αἰσχίνης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου οὕτως. φανήσεται οὖν οὐ μόνον ἡταιρηκὼς, ἀλλὰ, μὰ τὸν Διόνυσον, οὐκ οἶδ' ὅπως δεῖ περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ πεπορνευμένος. ὡς δι' ὅλου τοῦ λόγου περιπλέξας, διὰ τὸ αἰσχρὰ εἶναι τὰ ῥήματα, ἐπὶ τέλει δὲ νικηθεὶς, εἶπεν ὑπὸ τῆς χολῆς, καὶ πεπορνευμένος. Similiter hunc locum Æschinis legit T. Magister, sine καὶ, in v. Ἑταῖρα. IDEM.

Περιπλέκειν] *Tegere, dissimulare, per ambages efferre.* Ad verbum, *circumplicare.* Aliud est quam περιλαμβάνειν, *omnia complecti.* WOLF. Est *per ambages et circuitus loqui.* SALMAS.

Ὅλην τὴν ἡμέραν] Recte hæc inclusisse mihi videor parenthesi, quemadmodum et Stephanus edidit quoque. Wolfius cum πεπορνευμένος conjungit, admodum inscite, ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ πεπορνευμένος. TAYLOR. *Ambages nectere per totum diem.* Minus recte Wolfius transfert istud ὅλην τὴν ἡμέραν ad τὸ πεπορνευμένος. JURIN.

Πεπορνευμένος] Οὐχ ἡταιρηκὼς, ἀλλὰ πεπορνευμένος. Hinc apparet τὸ πεπορνεῦσθαι esse turpius; fortasse quia publice et sine discrimine οἱ πόρνοι omnes admittant, οἱ ἑταιροῦντες paulo sint verecundiores et occultiores, nec tam quæstus quam amoris mutui rationem habeant. Ἀλλ' ἐς κόρακας ταύτην τὴν φιλίαν. Apud Platonem extat hexameter, qui τὴν παιδεραστίαν λυκοφιλίαν appellat: Ὡς λύκοι ἄρνα φιλοῦσ' ὡς παῖδα φιλοῦσιν ἐρασταί. WOLF. Recte. discrimen satis indicant ea quæ sequuntur: *Qui vulgo quæstum corpore fecerit* — εἰκῇ —— πρὸς πολλοὺς —— καὶ μισθοῦ. Porro uti hinc inter ἡταιρηκότας et πεπορνευμένους, ita alibi eodem animo inter ἐρωμένους et eosdem distingnit: §. λά. fin. ἀποκρίνασθε, εἰς ὁποτέραν τάξιν τὸν Τίμαρχον κατανέμετε· πότερον εἰς τοὺς ἐρωμένους, ἢ εἰς τοὺς πεπορνευμένους. Quantum intersit inter ἑταιρεῖν, ἐρᾶσθαι, et πεπορνεῦσθαι, expedient tibi Athen. l. 13. p. m. 283. T. Magister v. Ἑταῖρα, et, qui hanc rem diligentissime excussit, doctissimus Heraldus Animadv. in Salmas. pag. 399. TAYLOR.

βῶν ἥψατο· ἀλλὰ [1] διημέρευεν ἐν τῷ κυβείῳ, οὗ ἡ τηλία τίθεται, καὶ τοὺς ἀλεκτρυόνας συμβάλλουσι, καὶ κυβεύουσιν· ἤδη γὰρ οἶμαι ὑμῶν τινὰς ἑωρακέναι ἃ λέγω, εἰ δὲ μὴ, ἀλλ᾽ ἀκηκοέναι γε. τῶν δὲ ἐκ τῆς διατριβῆς ταύτης ἔστι τις Πιττάλακος ἄνθρωπος δημόσιος οἰκέτης τῆς πόλεως. οὗτος εὐπορῶν ἀργυρίου, καὶ ὁρῶν τοῦτον ἐν τῇ διατριβῇ ταύτῃ, ἀνέλαβεν αὐτὸν, καὶ εἶχε παρ᾽ ἑαυτῷ. καὶ ταῦτ᾽ οὐκ ἐδυσχέραινεν ὁ μιαρὸς οὑτοσὶ, μέλλων ἑαυτὸν καταισχύνειν πρὸς ἄνθρωπον δημόσιον οἰκέτην τῆς πόλεως· ἀλλ᾽ εἰ λήψεται χορηγὸν τῇ βδελυρίᾳ τῇ ἑαυτοῦ, τοῦτο μόνον ἐσκέψατο, τῶν δὲ καλῶν, ἢ τῶν αἰσχρῶν οὐδεμίαν πώποτε πρόνοιαν ἐποιήσατο. καὶ τοιαῦτα ἁμαρτήματα καὶ τοιαύ- 32
τας ὕβρεις ἐγὼ ἀκήκοα γεγονέναι ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου τούτου εἰς τὸ σῶμα τὸ Τιμάρχου, οἵας ἐγὼ μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον οὐκ ἂν τολμήσαιμι πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. ἃ γὰρ αὐτὸς ἔργῳ πράττων οὐκ ᾐσχύνετο, ταῦτ᾽ ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν, οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν.

ιγʹ. Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτους ἐν οἷς οὗτος ἦν παρὰ τῷ Πιτταλάκῳ, καταπλεῖ δεῦρο ἐξ Ἑλλησπόντου Ἡγήσανδρος, ὁ τοῦτον ἀνειληφώς. περὶ οὗ πάλαι εὖ οἶδ᾽ ὅτι θαυμάζετε, διότι οὐ μέμνημαι· οὕτως ἐναργές ἐστιν ὃ ἐρῶ. οὗτος ὁ Ἡγήσανδρος ἀφικνεῖται, ὃν ὑμεῖς ἴστε κάλλιον ἢ ἐγώ. ἔτυχε δὲ τότε συμπλεύσας εἰς Ἑλλήσποντον ταμίας ἅμα Τιμομάχῳ τῷ Ἀχαρνεῖ, τῷ στρατηγήσαντι· καὶ ἧκε δεῦρο ἀπολελαυκὼς, ὡς λέγεται, τῆς ἐκείνου εὐηθείας, ἔχων οὐκ ἐλάττους ἢ ὀγδοήκοντα μνᾶς ἀργυρίου, καὶ τρόπον τινὰ, οὐχ ἥκιστα αἴτιος ἐγένετο Τιμομάχῳ τῆς συμφορᾶς. ὢν δ᾽ ἐν τοιαύτῃ ἀφθονίᾳ, καὶ φοιτῶν ὡς τὸν Πιττάλακον, συγκυβευτὴν ὄντα, καὶ τοῦτον ἰδὼν ἐκεῖ πρῶτον, ἥσθη τε, καὶ ἐπεθύμησε, καὶ ἐβουλήθη ὡς αὑτὸν ἀναλαβεῖν. καί πως ἴσως αὐτὸν ἡγήσατο ἐγγὺς εἶναι τῆς αὑτοῦ φύσεως. πρῶτον

[1] διημέρευσεν

Οὗ ἡ τηλία τίθεται] Aristophanis in Pluto Enarrator, καὶ δὴ καὶ ἰδίως ἐκαλεῖτο Τηλία περίφραγμα σανίδων ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾧ ἄλφιτα ἐπιπράσκοντο, καὶ ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὄρτυγας συνέβαλλον ἐν τούτῳ. Pollux lib. 9. Καὶ Τηλία μὲν ὁμοία τῇ ἀρτοπώλιδι. κύκλους ἐμπεριγράψαντες, ἀνίστασαν τοὺς ὄρτυγας ἐπὶ ταῖς μάχαις ταῖς πρὸς ἀλλήλους· ὁ δὲ ἀνατραπεὶς καὶ ἐκπεσὼν κύκλου, ἡττᾶτο αὐτός τε, καὶ ὁ τοῦ ὄρτυγος δεσπότης. Brodæus. Vasis genus interpretantur, tum in quo Farina reponatur, tum Coturnices committantur. Item tabulam pistorum etc. Hic utique ludicrum aliquod instrumentum intelligendum est. Wolf.

Τιμομάχῳ] De Timomacho et ejus re-

μὲν οὖν τῷ Πιτταλάκῳ [1] διειλέχθη, δεόμενος παραδοῦναι τοῦτον. ὡς δὲ οὐκ ἔπειθεν, αὐτῷ τούτῳ προσβάλλει· καὶ οὐ πολὺν ἀνάλωσε λόγον, ἀλλ᾽ εὐθὺς ἐπεπείκει. καὶ γὰρ 9. 1
33 εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δεινὴ ἡ [2] κακία καὶ [3] εὐπιστία· ὥστε καὶ ἐξ αὐτῶν τούτων εἰκότως ἂν μισοῖτο. ὡς δὲ ἀπήλλακτο μὲν ἀπὸ τοῦ Πιτταλάκου, ἀνείληπτο δὲ ὑπὸ τοῦ Ἡγησάνδρου, ὠδυνᾶτο, οἶμαι, ὁ Πιττάλακος, τοσοῦτον [4] τὸ ἀργύριον μάτην, ὡς ᾤετο, ἀνηλωκώς, καὶ ἐζηλοτύπει τὰ γινόμενα, καὶ ἐφοίτα ἐπὶ τὴν οἰκίαν. ὅτι δὲ αὐτοῖς ἠνώχλει, σκέψασθε μεγάλην ῥώμην Ἡγησάνδρου καὶ Τιμάρχου. μεθυσθέντες γάρ ποτε καὶ αὐτοί, καὶ τῶν συγκυβευτῶν τινές, καὶ ἄλλοι, ὧν οὐ βούλομαι τὰ ὀνόματα λέγειν, εἰσπηδήσαντες νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ ᾤκει ὁ Πιττάλακος, πρῶτον μὲν συνέτριβον τὰ σκευάρια, καὶ διεῤῥίπτουν εἰς τὴν ὁδόν, ἀστραγάλους τέ τινας διασείστους καὶ φιμούς, καὶ κυβευτικὰ ἕτερα ὄργανα· καὶ τοὺς ὄρτυγας καὶ τοὺς ἀλεκτρυόνας, οὓς ἠγάπα ὁ τρισκακοδαίμων ἄνθρωπος, ἀπέκτειναν· τὸ δὲ τελευταῖον δήσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν τὸν Πιττάλακον ἐμαστίγουν τὰς [5] ἐξανθρώπους πλη-

[1] διελέχθη [2] ἀκακία [3] εὐπειστία [4] Deest articulus. [5] ἐξ ἀνθρώπων

bus in Hellesponto gestis plura Demosth. c. Polyclem. TAYLOR.

ιγ′. Καὶ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρ. κ.τ.λ.] Sententia est, ut opinor, ita avidum fœdæ libidinis fuisse Timarchum, ut, quemadmodum illa apud Sallustium Sempronia, libidine accensa, sæpius peteret viros quam peteretur. Eumque ejusmodi monstrorum esse morem et in Eudemiis tradit Aristoteles, et Suidas de Eunuchis. Εὐπιστία ἀντὶ τῆς εὐπειθείας poni videtur. WOLF. Venetus Interpres ita: *num ad hanc ipsam rem mirabilis ejus improbitas est et morigera natura.* TAYLOR. Legendum videtur, καὶ γὰρ εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα δεινὴ ἡ κακία καὶ ἀπιστία. *Nam ad hujusmodi rem conficiendam magnam vim habere solet improbitas et perfidia.* Patet enim ex sequentibus, ὥστε καὶ ἐξ αὐτῶν τούτων εἰκότως ἂν μισοῖτο, duarum rerum Timarchum hic insimulari, *improbitatis* et *perfidiæ*, nempe erga Pittalacum. JURIN.

Τοσοῦτον τὸ ἀργύριον] Nonne, τοσοῦτον ἀργύριον? IDEM.

Ὅτι] F. ὅτε. *Ubi* molestus iis esse cœperat. Similem varietatem habes in sequentibus. Vid. p. 33. v. 17. TAYLOR.

Διασείστους καὶ φιμούς] *Talos agiles et nexiles* convertit anonymus Interpres Venetus. Ego me aleatorum artis etiam nostræ ætatis ignarum esse fateor. Nam dum alii lusitant, ego lucubrare ab ineunte ætate consuevi: nec tamen certam horum nominum interpretationem in libris meis reperire potui. Τὸ διασείειν est *concutere* et *agitare*, φιμὸν *camum*, *capistrum*, *reticulum*, item *fritillum* interpretantur. Sed videtur hic adjective poni, et τοῖς διασείστοις opponi: sive alteri perforati, alteri integri fuerint, sive quocunque modo se habuerint. Ego meam ignorationem negare non possum. WOLF. Lego potius διαστικτούς, *compunctos*. Attamen Pollux mentionem facit τῶν διασείστων κύβων libro octavo. puto, quod moventur et agitantur cribro, κοσκίνῳ. SALMAS. Vide omnino doctissimum, amicissimumque Dorvillium in Vanno, pag. 305. seq. Vulgatiora de hac re tibi dabunt Scholiastes noster, Pollux L. X. C. XXXI. Is. Casaubon. ad Theophrast. Charact. cap. V. Salmasius ad Vopiscum. Harpocratio, et Kusterus ad Suid. v. Διάσειστοι. TAYLOR.

Τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς] *Et flagris quæ hominibus incuti solent plagas inferebant.* BRODÆUS. F. τὰς ἐξανθρώπους,

γὰς, οὕτω πολὺν χρόνον, ὥστε καὶ τοὺς γείτονας αἰσθέ-
σθαι τῆς κραυγῆς. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ὑπεραγανακτήσας τῷ
πράγματι ὁ Πιττάλακος ἔρχεται γυμνὸς εἰς τὴν ἀγορὰν,
καὶ καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν·
ὄχλου δὲ συνδραμόντος, οἷον εἴωθε γίνεσθαι, φοβηθέντες
ὅ, τε Ἡγήσανδρος καὶ ὁ Τίμαρχος, μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ
βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν, — ἐπῄει δὲ ἐκκλησία —,
θέουσι πρὸς τὸν βωμὸν καὶ αὐτοὶ, καὶ τῶν συγκυβευτῶν
τινὲς, καὶ περιστάντες ἐδέοντο τοῦ Πιττάλάκου ἀναστῆναι, 34
λέγοντες ὅτι τὸ ὅλον πρᾶγμα παροινία γέγονεν· καὶ αὐτὸς
δὲ οὗτος οὐδέ πω μὰ Δία, ὥσπερ νῦν, ἀργαλέος ὢν τὴν ὄψιν,
ἀλλ᾽ ἔτι χρήσιμος, ὑπογενειάζων τὸν ἄνθρωπον, καὶ πάντα
φάσκων πράξειν, ἃ ἂν ἐκείνῳ συνδοκῇ· πέρας πείθουσιν
ἀναστῆναι τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, ὡς τευξόμενόν
τινος τῶν δικαίων. ὡς δ᾽ ἀπῆλθεν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, οὐκ ἔτι
προσεῖχον αὐτῷ τὸν νοῦν. βαρέως δὲ φέρων τὴν ὕβριν αὐτῶν
ὁ ἄνθρωπος, δίκην ἑκατέρῳ αὐτῶν λαγχάνει. ὅτι δὲ ἐδικά-
σατο — σκέψασθε μεγάλην ῥώμην Ἡγησάνδρου — ἄνθρω-
πον μηδὲν αὐτὸν ἠδικηκότα, ἀλλὰ τοὐναντίον ἠδικημένον,
[1] οὐδὲ προσήκοντα αὐτῷ, ἀλλὰ δημόσιον οἰκέτην τῆς πό-
λεως, ἦγεν εἰς δουλείαν, φάσκων αὐτοῦ εἶναι δοῦλον. ἐν
παντὶ δὲ κακῷ γενόμενος ὁ Πιττάλακος, προσπίπτει πρὸς
τὰ γόνατα ἀνδρὶ καὶ μάλα χρηστῷ. ἔστι τὶς [2] Γλαῦκος
Χολαργεύς. οὗτος αὐτὸν ἀφαιρεῖται εἰς ἐλευθερίαν. τὸ δὲ
μετὰ τοῦτο λήξεις δικῶν ἐποιήσαντο. προϊόντος δὲ τοῦ
χρόνου ἐπέτρεψαν διαγνῶναι τὸ πρᾶγμα Διοπείθει τῷ
Σουνιεῖ, δημότῃ τε ὄντι τοῦ Ἡγησάνδρου, καὶ ἤδη [3] ποτὲ
χρησαμένῳ, ὅτ᾽ ἦν ἐν ἡλικίᾳ. παραλαβὼν δὲ τὸ πρᾶγμα ὁ

[1] οὐδὲν [2] Γλαύκων [3] ποτὲ καὶ χρησαμένῳ

hoc est, ἀπανθρώπους καὶ θηριώδεις, etsi hoc adjectivum nusquam alibi legere me meminì, nisi apud Athenæum, qui σπασμὸν, ἐξάνθρωπον συμφορὰν vocat. Wolf. Lege ἐξανθρώπους, id est, *inhumanas, crudeles.* Palmer. Vide quæ diximus ad Lysiam c. Agorat. pag. 259. Edit. London. Taylor.

Ὑπογενειάζων] F. τοῦ γενείου λαβόμενος ἱκέτης. Wolf.

Ὅτε] Πρ. γρ. ὅτι. Stephanus.

Ὅτι] Ita Editi. Stephanus sua, credo, auctoritate in ὅτε mutat. Ita Reg. 1. Locker. Utrumvis bonum erit. ἐδικάζετο Reg. 2. et Locker. Taylor.

Γλαῦκος] Lege Γλαύκων cum Locker. Ita in inferioribus, κάλει μοι Γλαύκωνα Χολαργέα, p. 35. v. 1. iterumque v. 4. Γλαύκων Τιμαίου Χολαργεύς. Ita etiam Brodæus. Idem.

Λήξεις δικῶν ἐποιήσαντο] Δίκας ἔλαχον ἀλλήλοις, *alteri alteros in jus vocarunt.* Wolf.

Διοπείθης ἀνεβάλλετο, χαριζόμενος τούτοις, χρόνους ἐκ χρόνων. ὡς δὲ [1] παρῆν ἐπὶ τὸ βῆμα τὸ ὑμέτερον ὁ Ἡγήσανδρος, — ὅτε καὶ προσεπολέμει Ἀριστοφῶντι τῷ [2] Ἀξηνιεῖ, πρὶν αὐτῷ τὴν αὐτὴν ταύτην ἠπείλησεν ἐπαγγελίαν ἐν τῷ δήμῳ, ἥν περ ἐγὼ Τιμάρχῳ ἐπήγγειλα —, καὶ ἐπειδὴ Κρώβυλος ὁ ἀδελφὸς ὁ αὐτοῦ ἐδημηγόρει, καὶ ὅλως ἀπετόλμων ἐν ἡμῖν πρῶτοι οὗτοι περὶ τῶν Ἑλληνικῶν συμβουλεύειν, ἐνταῦθα ἤδη καταμεμψάμενος αὑτὸν ὁ Πιττάλακος, καὶ ἐκλογισάμενος ὅς τις ὢν πρὸς οὕς τινας ἐπολέμει, εὖ ἐβουλεύσατο — δεῖ γὰρ τἀληθῆ λέγειν — ἡσυχίαν [3] ἔχειν, καὶ ἠγάπησεν εἴ τι μὴ προσλάβοι καινὸν κακόν. ἐνταῦθα δὴ τὴν καλὴν νίκην ταύτην νενικηκὼς ὁ Ἡγήσανδρος ἀκονιτὶ, εἶχε παρ' ἑαυτῷ Τίμαρχον τουτονί.

ιδ'. Καὶ ταῦτα ὅτι ἐγὼ ἀληθῆ λέγω, πάντες ἴστε. τίς γὰρ ὑμῶν ὃς οὐ πώποτε εἰς τοὔψον ἀφῖκται, καὶ τὰς δαπάνας τὰς τούτων οὐ τεθεώρηκεν; ἢ τίς [4] οὐ τοῖς τούτων κώμοις καὶ μοιχείαις περιτυχὼν, οὐκ ἠχθέσθη ὑπὲρ τῆς πόλεως; ὅμως δὲ ἐπειδὴ ἐν δικαστηρίῳ ἐσμὲν, κάλει μοι

[1] *παρῄει [2] Ἀζηνιεῖ [3] ἔσχε [4] *ὅς

Ἀνεβάλλετο, χ. τ. χ. ἐκ χρ.] V. *Cum comperendinaretur, tempusque ex tempore ampliaret.* IDEM.

Τῷ Ἀξηνιεῖ] Vel legendum est Αἰξωνεῖ, vel Ἀζηνιεῖ, quod ultimum præfero. Sæpissime enim accidit, ut ζ et ξ unum pro altero ponantur. Ἀζηνιὰ demus est Hippothoontidis tribus, de quo Hesychius, Suidas, Harpocratio, Stephanus, ipse Æschines infra pag. 26. et 70. et 77. [Edit. Ald.] ubi semper gentile Ἀζηνιεύς. PALMER. Hic proculdubio est iste Aristopho, quem sæpe citat Æschines noster, uti infra §. λά. post med. quique in ea oratione quæ contra Ctesiphontem est, dicitur γραφὰς παρανόμων πεφευγέναι LXXV. Vid. §. ξέ. Verum ibi, et ubique scribitur Ἀζηνιεὺς, ut rescripsit Palmerius, atque uti hic quoque habent Mor. Locker. Scalig. Vid. Meurs. Reliq. Attic. c. 1. et potissimum ea quæ diximus ad Leptineam §. λβ'. TAYLOR. L. Ἀζηνιεῖ, infra §. λά. med. et κ. Κτησιφ. §. μδ'. et §. ξέ. MARKLAND.

Πρὶν αὐτῷ κ. τ. λ.] Num, πρὶν ἢ αὐτῷ —— ἠπείλησεν, vel, πρὶν αὐτῷ —— ἀπειλῆσαι? JURIN.

Τὴν αὐτὴν ἠ. ἐπαγγελίαν] Eadem et δοκιμασία dicitur in argumento hujus orationis. Uter autem ἠπείλησεν, Aristopho Hegesandro? an Hegesander Aristophonti? Est enim constructio ambiguá. Sed Hegesandro minitatum esse Aristophontem, verisimilius est. WOLF.

Πρῶτοι] Quare πρῶτοι? Anne hi *primi* qui verba fecerunt de summa rerum Græcarum? Delendum credo; certe ab optimo Locker. abest. TAYLOR.

Ὅστις ὢν] *Qui vir esset, quam nullius auctoritatis.* BRODÆUS.

Ἀκονιτὶ] In Edit. Ald. erat ἀκονιτὶ εἶχε, non, νενικηκὼς ἀκονιτί. Ita etiam Codd. Coisl. Reg. 2. et Locker. Ita porro interpretari vides Wolfium. Rem vidit præstantissimus Stephanus. TAYLOR. *Victoriam istam nullo negotio adeptus, Timarchum habuit*, non, *istam victoriam adeptus, Timarchum nullo cum negotio habuit*, quomodo Cl. Wolfius. JURIN.

ιδ'. Τοὔψον] *Convivia, compotationes.* BRODÆUS. εἰς τὸ ὄψον, *ad obsonia et lauticias.* Videtur hic non τὰ μετ' ἄρτου ἐσθιόμενα significare, sed ἀγορὰν καθ' ἣν τὰ ὄψα πωλοῦνται, aut popinas, cujusmodi sunt Gallicæ, lautissimæ sane. WOLF. Recte Wolfius, quæ in medio habet, recteque *forum cupedinarium* vertit. Sic, εἰς τὸν χλωρὸν τυρὸν, εἰς τὸν οἶνον, εἰς τοὔλαιον etc. Vide Lect.

10.1 Γλαύκωνα Χολαργέα τὸν ἀφελόμενον εἰς ἐλευθερίαν τὸν Πιττάλακον, καὶ τὰς ἑτέρας μαρτυρίας ἀναγίνωσκε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Μαρτυρεῖ Γλαύκων Τιμαίου Χολαργεύς. ἐγὼ ἀγόμενον εἰς δουλείαν ὑπὸ Ἡγησάνδρου Πιττάλακον ἀφειλόμην εἰς ἐλευθερίαν. χρόνῳ δ' ὕστερον ἐλθὼν πρὸς ἐμὲ Πιττάλακος ἔφη βούλεσθαι διαλυθῆναι τὰ πρὸς Ἡγήσανδρον, καὶ [1] προσπέμψαι αὐτῷ τὰς δίκας ἄρασθαι, ἥν τε αὐτὸς ἐνεκαλέσατο Ἡγήσανδρον καὶ Τίμαρχον, καὶ ἣν Ἡγήσανδρος τῆς δουλείας αὐτὸν, καὶ διελύθησαν ὡσαύτως. 36

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ἀμφισθένης μαρτυρεῖ. ἐγὼ ἀγόμενον εἰς δουλείαν ὑπὸ Ἡγησάνδρου Πιττάλακον ἀφειλόμην εἰς ἐλευθερίαν——

καὶ τὰ ἑξῆς. οὐκοῦν καὶ αὐτὸν ὑμῖν καλέσω τὸν Ἡγήσανδρον. γέγραφα δ' αὐτῷ μαρτυρίαν κοσμιωτέραν μὲν ἢ κατ' ἐκεῖνον, μικρῷ δὲ σαφεστέραν, ἢ τῷ Μισγόλᾳ. οὐκ ἀγνοῶ δ' ὅτι ἀπομεῖται καὶ ἐπιορκήσει. διὰ τί οὖν αὐτὸν καλῶ ἐπὶ τὴν μαρτυρίαν; ἵν' ὑμῖν ἐπιδείξω, οἵους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο· ὡς καταφρονοῦντας μὲν τῶν θεῶν, ὑπερορῶντας δὲ τοὺς νόμους, ὀλιγώρως δὲ ἔχοντας πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. κάλει μοι τὸν Ἡγήσανδρον.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ἡγήσανδρος Διφίλου [2] Σπειριεὺς μαρτυρεῖ. ὅτε κατέπλευσα ἐξ Ἑλλησπόντου, κατέλαβον παρὰ Πιτταλάκῳ τῷ κυβευτῇ διατρίβοντα τὸν Τίμαρχον τὸν Ἀριζήλου, καὶ ἐξ ἐκείνης τῆς γνώσεως ἐχρησά-

[1] * προσπέμψας αὐτῷ διάλυσιν τῆς δίκης εὕρασθαι, ἣν   [2] Στειριεὺς

Lysiac. caput postremum. Taylor.

Προπέμψαι —— τῆς δίκης ἄρασθαι] Lego προσπέμψαι αὐτῷ τὰς δίκας ἄρασθαι. Wolf. τὰς δίκας Bern. ut voluit Wolfius. Ceteri omnes uno ore, προπέμψαι, et τῆς δίκης. Cod. Reg. 1. καὶ προπέμψαι διάλυσιν ἄρασθαι τῆς δίκης, ἥν τε αὐτὸς cetera. Taylor.

Καὶ διελύθησαν ὡσαύτως] Τὸν αὐτὸν τρόπον, id est, ut opinor, uterque alterum missum fecit, ἔχοντος ἑκατέρου ὡς ἔχει. Wolf.

Σπειριεὺς] Repone Στειριεύς. Στειρία enim demus est Pandionidis, de quo Pausanias in Phocicis (qui Στίριν videtur nominare) Hesychius, Harpocratio, Stephanus. Aristophanis Scholiastes ad Ranas habet Στηριεὺς, in eo, credo, corrigendus. Inde domo fuit Thrasybulus ille decantatus, qui ubique Στειριεὺς dicitur, ut apud Plutarchum in Alcibiade, et alios. Palmer. Non inscite Palmerius. Nam præter Meursium de Pop. Attic. nactus est bonum Cod. Bern. consentientem. Verum præterea, Hegesander noster p. 33. v. pen. videtur fuisse non Stiriensis, sed Suniensis: Διοπείθει τῷ Σουνιεῖ, δημότῃ ὄντι τοῦ Ἡγησάνδρου. Ad quam normam hic emendandum esse judico. Taylor.

μην Τιμάρχῳ, ὁμιλῶν τῇ αὐτῇ [1] ἄρσει ᾗ καὶ τὸ πρότερον Λαοδάμαντι.

οὐκ ἠγνόουν, ὅτι ὑπερόψεται τὸν ὅρκον, ὦ Ἀθηναῖοι· ἀλλὰ καὶ προεῖπον ὑμῖν. κἀκεῖνο δέ μοι πρόδηλόν ἐστιν, ὅτι ἐπειδὴ νῦν οὐκ ἐθέλει μαρτυρεῖν, αὐτίκα πάρεισιν ἐν τῇ ἀπολογίᾳ· καὶ οὐδὲν μὰ Δία θαυμαστόν. ἀναβήσεται γὰρ, οἶμαι, δεῦρο πιστεύων τῷ αὑτοῦ βίῳ, ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς
37 καὶ μισοπόνηρος· καὶ τὸν Λεωδάμαντα ὅς τις ἦν οὐ γινώσκων, ἐφ' ᾧ ὑμεῖς ἀνεθορυβήσατε, τῆς μαρτυρίας ἀναγινωσκομένης. ἆρά γε προαχθήσομαί [2] τι σαφέστερον εἰπεῖν, ἢ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ φύσιν; εἴπατέ μοι πρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅς τις αὑτὸν κατῄσχυνε πρὸς Ἡγήσανδρον, οὐ δοκεῖ ὑμῖν πρὸς τὸν πόρνον πεπορνεῦσθαι; ἢ τίνας οὐκ οἰόμεθ' αὐτοὺς ὑπερβολὰς ποιεῖσθαι βδελυρίας, παροινοῦντας καὶ μονουμένους; οὐκ οἴεσθε τὸν Ἡγήσανδρον ἀπολογούμενον τὰς πρὸς τὸν Λεωδάμαντα πράξεις τὰς περιβοήτους, ἃς ὑμεῖς ἅπαντες σύνιστε, ὑπερήφανα [3] τὰ ἐπιτάγματα ἐπιτάττειν, ὡς ταῖς

[1] **πράξει* [2] **ἔτι* [3] *τὰ] τούτῳ*

Τῇ αὐτῇ ἄρσει] *Eadem vitæ societate, cum eo familiariter degens.* Brodæus. F. *χρήσει.* Nisi forte sit *τῶν τῆς δωδεκαμηχάνου παλαισμάτων ἕν τι ἡ ἄρσις καὶ ἡ θέσις. Ἀλλ' ἐς κόρακας ταῦτα.* Postea, [§. *κγ'*. med.] ait *ὁ μὲν ἀνὴρ ἐστὶν Ἡγήσανδρος ἐκεῖνος νυνὶ, ἔφη, πρότερον δ' ἦν Λεωδάμαντος γυνή.* Wolf. Puto legendum *τῇ αὐτῇ αἱρέσει*, id est, *eodem vitæ genere.* Palmer. Supra docuit Orator se testimonium Hegesandro scripsisse *κοσμιωτέραν μὲν ἢ κατ' ἐκεῖνον, μικρῷ δὲ σαφεστέραν, ἢ τῷ Μισγόλᾳ*, et revera iis verbis testimonium concepit, quæ tam ad innocuum quam ad facinorosum sensum detorqueri possint. Ceterum minus perspexisse videtur Wolfius, quæ sit constructio horum verborum. Mihi ita intelligenda videntur; *Τιμάρχῳ ὁμιλῶν ἐχρησάμην τῇ αὐτῇ ἄρσει, ᾗ καὶ τὸ πρότερον ἐχρησάμην Λαοδάμαντι ὁμιλῶν.* Quæ autem fuerit ista, sive *ἄρσις sublevatio*, seu *ἕρσις nexus*, vel etiam, quod magis arridet, etiamsi paulo longius a vulgata lectione recedat, *αἵρεσις conditio, consuetudo*, qua usus fuerit Hegesander cum Laodamante, facile perspicitur ex §. *κγ'*. med. *ὁ μὲν ἀνὴρ ἐστὶν Ἡγήσανδρος νυνὶ, πρότερον δ' ἦν καὶ αὐτὸς Λεωδάμαντος γυνή.* Jurin.

Λαοδάμαντι] Infra v. 8. et antepen. *Λεωδάμαντα.* Markland.

Πρὸς τὸν πόρνον πεπορνεῦσθαι] Sic Hegesandrum flagitiosiorem etiam Timarcho facit. Verum quo pacto negat, eum dicturum esse aut dixisse testimonium, cum id recitet? An id ipse Æschines illius exagitandi gratia confinxit? Wolf.

Παροινοῦντας καὶ μονουμένους] Non puto esse causam, cur *μαινομένους* substituamus. Idem. Recte tu quidem putasti. Taylor.

Οὐκ οἴεσθε —— διαπεπρᾶχθαι;] Periodi hujus sensum cum vix satis expressisse Wolfius videatur, nos integram exponemus. *Nonne creditis Hegesandrum, ad elevandam infamiam decantatæ illius et vobis omnibus notæ patientiæ, quam ipse Laodamanti præstitisset, res omnem impudentiam excedentes Timarcho imperasse, ut præ summa hujus turpitudine ipse non immodeste se gessisse videatur?* Jurin.

Ἀπολογούμενον] Utrum *διηγούμενον, ἢ παραιτούμενον?* Flagitiosam autem Laodamantis istius, quisquis ille fuit, historiam ignorare et me et studiosos adolescentes facile patior. Wolf.

Ὑπερήφανα] *Ὑπερήφανα τὰ ἐπιτάγματα τούτῳ ἐπιτάττειν*, et *ὑπερήφανα τούτῳ ἐ. ἐ.* libri scripti. Taylor.

Ἐπιτάττειν] Utrum *τὸν Λεωδάμαντα τῷ Ἡγησάνδρῳ*, (Nam quanta istorum prosti-

τούτου ὑπερβολαῖς αὐτὸν [1]δόξαντα μέτρια διαπεπρᾶχθαι;

ιέ. Ἀλλ᾽ ὅμως ὄψεσθε ὅτι καὶ μάλα ἐπιστρεφῶς καὶ ῥητορικῶς αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κρώβυλος αὐτίκα μάλα δεῦρο ἀναπηδήσαντες, ταῦτα μὲν εἶναι πολλῆς ἀβελτηρίας φήσουσιν, ἃ ἐγὼ λέγω· ἀξιώσουσι δέ με μάρτυρας παρέχεσθαι διαῤῥήδην μαρτυροῦντας ὅπου ἔπραττεν, ὅπως ἐποίει, ἢ τίς εἶδεν, ἢ τίς ἦν ὁ τρόπος· πρᾶγμα, οἶμαι, ἀναιδὲς λέγοντες. οὐ γὰρ [2]οἶμαι ἔγωγε ὑμᾶς οὕτως ἐπιλήσμονας εἶναι, ὥστε ἀμνημονεῖν, ὀλίγῳ πρότερον ἀκούσαντας ἀναγινωσκομένων τῶν νόμων, ἐν οἷς γέγραπται, ἐάν τις μισθώσηταί τινα Ἀθηναῖον ἐπὶ ταύτην τὴν πρᾶξιν, ἢ ἐάν τις αὑτὸν μισθώσῃ, ἔνοχον εἶναι τοῖς μεγίστοις καὶ τοῖς ἴσοις ἐπιτιμίοις. τίς οὖν οὕτω ταλαίπωρός ἐστιν ἄνθρωπος, ὅστις 38
ἂν ἐθελήσειε σαφῶς τὴν τοιαύτην μαρτυρίαν μαρτυρῆσαι, ἐξ ἧς ὑπάρχει αὐτῷ, ἐὰν τἀληθῆ μαρτυρῇ, ἐπιδεικνῦναι ἔνοχον ὄντα αὑτὸν τοῖς ἐσχάτοις ἐπιτιμίοις; οὐκοῦν ὑπόλοιπόν ἐστι τὸν [3]πεπονθότα ὁμολογεῖν. ἀλλὰ διὰ τοῦτο κρίνεται, ὅτι ταῦτα πράξας, παρὰ τοὺς νόμους ἐδημηγόρει. βούλεσθε οὖν τὸ ὅλον πρᾶγμα ἀφῶμεν, καὶ μὴ ζητῶμεν; νὴ τὸν Ποσειδῶ, καλῶς ἄρα τὴν πόλιν οἰκήσομεν, εἰ ἃ αὐτοὶ ἔργῳ ἴσμεν γινόμενα, ταῦτα ἐὰν μή τις ἡμῖν δεῦρο παρελθὼν σαφῶς ἅμα καὶ ἀναισχύντως αὐτὸς μαρ-
11.1 τυρήσῃ, διὰ τοῦτο ἐπιλησόμεθα. σκέψασθε δὲ καὶ ἐκ παραδειγμάτων. ἀνάγκη δὲ ἴσως ἔσται παραπλήσια τὰ παραδείγματα εἶναι τοῖς τρόποις [4]τοῦ Τιμάρχου. ὁρᾶτε τουτουσὶ τοὺς ἐπὶ τῶν οἰκημάτων καθεζομένους, τοὺς ὁμο-

[1] * δόξοντα [2] οἴομαι [3] πεπονθότα αὐτὸν ὁμολογεῖν [4] τοῖς

bulorum vecordia fuerit, ex ea fabula, quæ apud Suidam exstat de quodam, qui amatori suo præcepit, ut de rupe se præcipitaret, apparet) an τὸν Ἡγήσανδρον τῷ Τιμάρχῳ? Wolf.

Ὡς ταῖς —— διαπεπρᾶχθαι] Ὡς δόξαντα (Sub. τὸν Ἡγήσανδρον) διαπεπρᾶχθαι μέτρια ταῖς ὑπερβολαῖς τούτου. Τουτέστιν, ἐπειδὴ ὁ Τίμαρχος πολὺ ἀκολαστότερός ἐστι τοῦ Λαοδάμαντος. Nec tamen satis confido huic sententiæ: nec nostra interesse sentio, cinædorum nosse historias atque facetias: neque me pœnitet primæ conversionis meæ. Idem.

ιέ. Τὸν πεπονθότα] Recte Locker. τὸν πεπονθότα αὐτὸν ὁμολογεῖν. Taylor.

Οἰκήσομεν] *Egregie profecto urbs incoletur.* Wolfius. Male. Potius, *administrabitur.* Οἰκῶ, οὐ μόνον τὸ κατοικῶ —— ἀλλὰ καὶ τὸ ὡσανεὶ διοικῶ. Αἰσχίνης· τὸν γὰρ τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς οἰκήσαντα, καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως παραπλησίως ἡγήσατο διαθήσειν. Thom. Magister. Vide supra §. ζ. med. Idem.

Οἰκημάτων] Οἴκημα ἀντὶ τοῦ δεσμωτήριον, Δείναρχος· ἀντὶ τοῦ πορνεῖον δὲ, Αἰσχίνης.

λογουμένως τὴν πρᾶξιν ταύτην πράττοντας. οὗτοι μέν τοι ὅταν πρὸς τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ γίνωνται, ὅμως πρό γε τῆς αἰσχύνης προβάλλονταί τι καὶ συγκλείουσι τὰς θύρας. εἰ δή τις ὑμῶν ἔροιτο τοὺς ὁδῷ πορευομένους τί νῦν ὁ ἄνθρωπος οὗτος πράττει, εὐθὺς ἂν εἴποιτε τοῦ ἔργου τοὔνομα, οὐχ [1] ὁρῶντες τὸν εἰσεληλυθότα ὅς τις ἦν, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν τῆς ἐργασίας τοῦ ἀνθρώπου συνειδότες, καὶ τὸ πρᾶγμα [2] γνωρίζοντες. οὐκοῦν τὸν αὐτὸν τρόπον προσήκει ὑμᾶς καὶ περὶ Τιμάρχου ἐξετάζειν· καὶ μὴ σκοπεῖν, εἴ τις εἶδεν, ἀλλ' εἰ πέπρακται τούτῳ ἡ πρᾶξις. ἐπεὶ, πρὸς θεῶν, Τίμαρχε, τί χρὴ λέγειν; ἢ τί σὺ ἂν εἴποις αὐτὸς περὶ ἑτέ-
39 ρου ἀνθρώπου ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ κρινομένου; ἢ τί χρὴ λέγειν ὅταν μειράκιον νέον καταλιπὸν τὴν πατρῴαν οἰκίαν, νυκτερεύῃ ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις, τὴν ὄψιν ἑτέρων διαφέρον, καὶ πολυτελῆ δεῖπνα δειπνῇ ἀσύμβολον, καὶ αὐλητρίδας ἔχῃ καὶ ἑταίρας [3] πολυτελεστάτας, καὶ κυβεύῃ, καὶ μηδὲν ἐκτίνῃ αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ· ἔτι ταῦτα μαντείας προσδεῖται; οὐκ εὔδηλον ὅτι πᾶσα ἀνάγκη τὸν τὰ τηλικαῦτα ἐπιτάγματα τισὶν ἐπιτάττοντα, καὶ αὐτὸν ἀντὶ τούτων ἡδονάς [4] τισι παρασκευάζειν, τοῖς τὸ ἀργύριον [5] προσαναλίσκουσιν; οὐ γὰρ ἔχω, μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον,

[1] εἰδότες [2] γνωρίζετε [3] τὰς πολυτελεστάτας [4] τινας [5] προαναλίσκουσιν

Suidas, et similiter Harpocrat. Vide quæ diximus ad Marm. Sandvic. pag. 59. Idem.

Ἀνάγκῃ] F. αἰσχύνῃ. Nisi forte nefaria consuetudo necessitatem quandam afferat turpitudinis. Id quod in Ethicis Eudemiis ἥκιστα μὲν ἠθικῶς, μᾶλλον δὲ ἀσελγῶς καὶ ἀναισχύντως traditur. Wolf. Merito displicet Wolfio vox ista ἀνάγκῃ, sed locum non expedit: neque ego mehercule, sine ope codicis sanioris quam nacti sumus, expedire possum. Video autem interea quid velit Auctor. *Qui necessario istud agunt, qui eum quæstum exercent, non libidinis ergo, sed victus quotidiani causa, tamen ii ipsi non palam et publice prostant.* Taylor.

Εἰ δή τις κ. τ. λ.] F. εἰ δή τις ὑμᾶς ἔροιτο τῶν ὁδῷ πορευομένων. Wolf. Infeliciter profecto, neque opus est emendatione. Interpres Venetus: *si vero jam aliquis interroget vos illac transeuntes.* ὑμῶν τοὺς πορευομένους, *quicunque vestrum illac transierit.* Taylor.

Ὁρῶντες] Melius cum Bern. Coisl. et Reg. 2. εἰδότες. Idem.

Μειράκιον νέον καταλιπὼν] Sequitur διαφέρων. Quæ puto legenda per ο, καταλιπὸν, διαφέρον, sicut ἀσύμβολον, quod sequitur. Wolf. Stephanus invenit in suis exemplaribus (quibuscum præter Codd. Regg. 1. et 2. ceteri consentire videntur) καταλιπὼν, διαφέρων, syntaxi ad τὸ νοούμενον, ut aiunt, relata. Melius tamen ei videtur καταλιπὸν et διαφέρον, ἀκολούθως τῷ ἀσύμβολον. Notes tamen scholiastem nostrum ἀσύμβολος legere. Hunc locum respexit Athenæus l. XIII. p. m. 283. Καλῶς δὲ περὶ τῶν τοιούτων Ἔφιππος ἐν Σαπφοῖ φησὶν,

ὅταν νέος
Εἰς ἀλλότριον εἰσελθὼν ὄψον ἐσθίῃ,
Ἀσύμβολόν τε χεῖρα προσβάλῃ βορᾷ,
Διδόναι νόμιζ' αὐτόν σοι τῆς νυκτὸς λόγον.

Τὰ αὐτὰ εἴρηκε καὶ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. Senarium istum secundum Poetæ a deploratissimo metro hodie primus liberavi, neque Casauboni solertia in hoc loco mihi valde placet. Taylor.

τίνα τρόπον εὐφημότερον μνησθῶ τῶν σοὶ καταγελάστως πεπραγμένων ἔργων.

ιϛʹ. Θεωρήσατε δὲ, εἰ βούλεσθε, τὸ πρᾶγμα καὶ ἐκ πολιτικῶν τινῶν παραδειγμάτων, καὶ μάλιστα ἐκ τούτων ἃ νῦν μετὰ χεῖρας ἔχετε. γεγόνασι διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις· καὶ ἕκαστος ἡμῶν ψῆφον δέδωκε περὶ τοῦ σώματος, ὅστις Ἀθηναῖος ὄντως ἐστὶ καὶ ὅστις μή. καὶ ἔγωγε, ἐπειδὰν [1]προσίω τὸ δικαστήριον, καὶ ἀκροάσωμαι τῶν ἀγωνιζομένων, ὁρῶ ὅτι ἀεὶ τὸ αὐτὸ ἰσχύει παρ' ὑμῖν. ἐπειδὰν γὰρ εἴπῃ ὁ κατήγορος· Ἄνδρες δικασταὶ, τούτου κατεψηφίσαντο οἱ [2]δημόται, ὀμόσαντος οὐδενὸς ἀνθρώπου, οὔτε κατηγορήσαντος, οὔτε καταμαρτυρήσαντος, ἀλλ' αὐτοὶ συνειδότες·— εὐθὺς, οἶμαι, θορυβεῖτε ὑμεῖς, ὡς οὐ μετὸν τῷ κρινομένῳ τῆς πόλεως. [3]οὐθὲν γὰρ, οἶμαι, δοκεῖ προσδεῖσθαι ὑμῖν λόγων οὐδὲ μαρτυρίας, ὅσα τὶς σαφῶς οἶδεν αὐτός. φέρε δὴ, πρὸς τοῦ 40
Διὸς, εἰ ὥσπερ περὶ τοῦ γένους, οὕτω καὶ περὶ τοῦ ἐπιτηδεύματος τούτου ἐδέησε δοῦναι [4]ψῆφον, Τίμαρχος εἴτε ἔνοχός ἐστιν, εἴτε μή· ἐκρίνετο δὲ τὸ πρᾶγμα ἐν τῷ δικαστηρίῳ· εἰσήγετο δὲ εἰς ὑμᾶς ὥσπερ νῦν· μὴ ἐξῆν δ' ἐκ τοῦ νόμου ἢ τοῦ ψηφίσματος μήτε ἐμοὶ κατηγορεῖν, μήτε τούτῳ ἀπολογεῖσθαι· ὁ δὲ κήρυξ ὁ νυνὶ παρεστηκὼς ἐμοὶ, ἐπηρώτα

[1] προσίω πρὸς τὸ [2] δημόται ὀμόσαντες, [3] οὐδὲν [4] ψῆφον Τίμαρχον, εἴτε

Εὐφημότερον] Deerat hæc vox in Edit. Stephanica, aliisque exemplaribus. Restituit cum Wolfio, Coisl. Locker. et Reg. 2. Idem.

Γεγόνασι διαψηφίσεις] V. *Factæ sunt in tribubus recensiones.* Wolf. Consule Harpocrationem. Taylor.

Ὅστις μὴ] Ita Brodæus et Wolfius illuviem quæ in Aldo erat repurgarunt. Adjuvant suis suffragiis Locker. Coisl. et Reg. 2. Præstat hoc quam ὥσπερ Stephani. Idem.

Προσίω τὸ δικαστήριον] F. τῷ δικαστηρίῳ ἢ πρὸς τὸ δικαστήριον. Wolf. πρὸς τὸ δικαστήριον Locker. Coisl. Reg. 2. εἰς τὸ δ. Reg. 1. Taylor.

Ὀμόσαντος] Cod. Locker. ὀμόσαντες. Ut sit κατεψηφίσαντο οἱ δημόται ὀμόσαντες, οὐδενὸς ἀνθρώπου οὔτε κατηγορήσαντος, οὔτε καταμαρτυρήσαντος. quanquam hæ duæ postremæ voces in isto exemplari desunt. Idem.

Ἀλλ' αὐτοὶ συνειδότες] *Sed ex sua ipsorum conscientia.* Hæc verba quæ habet Orator de popularibus, sive ejusdem pagi civibus, male transtulit Wolfius ad ipsos Judices. Jurin.

Εὐθὺς, οἶμαι, θορυβεῖτε ὑμεῖς] Legendum puto, εὐθὺς θορυβεῖτε ὑμεῖς. *Vos statim conclamatis.* Videtur enim τὸ οἶμαι, cum plane superfluum sit, et etiam sensum turbet, ex sequente linea huc irrepsisse. Idem. Recte. deest ea vox a manu 1ma. Cod. Locker. Taylor.

Ὡς οὐ μετὸν] Μετὸν locutio impersonalis est, *quod civitatis jurium particeps non est, quod civis non est.* Isocrates, τῶν δὲ λόγων τῶν καλῶς καὶ τεχνικῶς ἐχόντων, οὐ μετὸν τοῖς φαύλοις. Lysias, οὐ μετὸν αὐτῷ ἄλλων τε κατειργασμένων. Brodæus.

Δοῦναι ψῆφον Τίμαρχον] Malim Τίμαρχος. Wolf. ὑποστίζοντες πρὸ τούτου, οὐ μετὰ τοῦτο. Stephanus. Edidi ex mente Wolfii, et Cod. Bern. Olim, ἔδει δοῦναι ψῆφον Τίμαρχον, εἴτε ἔνοχός ἐστιν, εἴτε μή. Taylor.

ὑμᾶς τὸ ἐκ τοῦ νόμου κήρυγμα, τῶν ψήφων ἡ τετρυ-
πημένη ὅτῳ δοκεῖ πεπορνεῦσθαι Τίμαρχος,
ἡ δὲ πλήρης ὅτῳ μή· τί ἂν ἐψηφίσασθε; ἀκριβῶς
οἶδ' ὅτι κατέγνωτ' ἂν αὐτοῦ. εἰ δή τις με ἔροιτο ὑμῶν, τί
δὲ σὺ οἶσθα, εἰ ἡμεῖς ἂν τούτου κατεψηφισάμεθα; εἴποιμ'
ἂν, διότι ἐπαῤῥησιάσασθέ μοι, καὶ διείλεχθε· καὶ ὁπότε
καὶ ὅπου ἕκαστος, ἐγὼ ὑμᾶς ὑπομνήσω. ὅταν οὑτοσὶ ἐν τῷ
δήμῳ ἀναβῇ ἐπὶ τὸ βῆμα· καὶ ἡ βουλὴ ὅτε ἐβούλευσε πέ-
ρυσιν· ἢ ἐὰν μνησθῇ τειχῶν ἐπισκευῆς ἢ πύργου· ἢ ὡς ἀπή-
γετό [1] πού τις· εὐθὺς ἐγελᾶτε καὶ ἐβοᾶτε, καὶ αὐτοὶ ἐλέ-
γετε τὴν ἐπωνυμίαν τῶν ἔργων, ὧν σύνιστε αὐτῷ. καὶ τὰ
μὲν πολλὰ καὶ παλαιὰ ἐάσω· τὰ δὲ ἐν αὐτῇ τῇ ἐκκλησίᾳ
γενόμενα, ὅτε ἐγὼ τὴν ἐπαγγελίαν ταύτην Τιμάρχῳ ἐπήγ-
γειλα, ταῦθ' ὑμᾶς ἀναμνῆσαι βούλομαι. τῆς γὰρ βουλῆς
τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ πρόσοδον ποιουμένης πρὸς τὸν δῆμον,
κατὰ τὸ ψήφισμα τὸ τούτου, ὃ οὗτος εἰρήκει περὶ τῶν οἰκή-
41 σεων τῶν ἐν τῇ Πνυκί· ἦν μὲν ὁ τὸν λόγον λέγων ἐκ τῶν
Ἀρεοπαγιτῶν Αὐτόλυκος· καλῶς, νὴ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον 12.1
καὶ τὸν Ἀπόλλω, καὶ σεμνῶς καὶ ἀξίως τοῦ συνεδρίου
ἐκείνου βεβιωκώς· ἐπειδὴ δέ που προϊόντος τοῦ λόγου εἶπεν
ὅτι τό γε εἰσήγημα τὸ Τιμάρχου ἀποδοκιμάζει ἡ βουλὴ,
καὶ περὶ τῆς ἐρημίας ταύτης καὶ τοῦ τόπου τοῦ ἐν τῇ
Πνυκί· μὴ θαυμάσητε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἔφη, εἰ Τίμαρχος ἐμ-
πειροτέρως ἔχει τῆς βουλῆς τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου· ἀνεθορυβή-
σατε ὑμεῖς ἐνταῦθα, καὶ ἔφατε τὸν Αὐτόλυκον ἀληθῆ λέγειν·

1 * ποι

Τῶν ψήφων ἡ τετρυπημένη] Ἔστω subaudiendum. Brodæus. Nota calculorum discrimina, de quibus etiam Ulpianus aliquid. ψῆφος μέλαινα καὶ λευκή· τετρυπημένη καὶ πλήρης. Quorum priores condemnarunt, posteriores absolverunt. Wolf. Laudat hanc vocem Harpocratio ex hac oratione, quem consuli velim, itemque Lucianum cum suo scholiaste, T. II. pag. 835. Edit. Nov. Taylor.

Ἀναβῇ] Num legendum ἀνέβη? Jurin.

Τειχῶν ἐπισκευῆς] Ea quæ sequuntur, videntur ἀλληγορικὰ, mihi quidem αἰνιγματικὰ sunto, ut et ea quæ ex oratione Autolyci Areopagitæ notantur. Τὰ τείχη, ὁ πύργος, τὸ ἀπάγεσθαι obsceni aliquid innuunt. Alias τὸ ἀπάγεσθαι καὶ ἡ ἀπαγωγὴ de carcere dicitur. Scomatum horum acumen in verborum amphiboliis et allusionibus quibusdam positum nec a me satis intelligi fateor, nec eadem venustate a quoquam posse exprimi Latine existimo. Wolf.

Πρόσοδον ποιουμένης π. τ. δ.] Ἀντὶ τοῦ, προσιούσης τῷ δήμῳ. Isocrates Areopag. περὶ σωτηρίας τὴν πρόσοδον ἐποιησάμην. et post, ὑπὲρ ἧς ἐγὼ καὶ τὸν λόγον μέλλω ποιεῖσθαι, καὶ τὴν πρόσοδον ἀνεγραψάμην. Idem.

Ἡ βουλὴ] Forte plenius distinguendum est post βουλὴ, ut cetera sic ordinarentur, καὶ περὶ τῆς ἐρημίας ταύτης —— μὴ θαυμάσητε —— εἰ Τίμαρχος ἐμπειροτέρως ἔχει τ. β. τ. ἐ. Ἀ. πάγου. Id utique satius est. Taylor.

εἶναι γὰρ αὐτὸν τούτων ἔμπειρον. ἀγνοήσας δὲ ὑμῶν τὸν θόρυβον Αὐτόλυκος, μάλα σκυθρωπάσας καὶ διαλιπὼν εἶπεν· ἡμεῖς [1] μέντοι, ὦ Ἀθηναῖοι, οἱ Ἀρεοπαγῖται οὔτε κατηγοροῦμεν Τιμάρχου, οὔτε ἀπολογούμεθα, — οὐ γὰρ ἡμῖν πάτριόν ἐστιν —, ἔχομεν δὲ [2] τοιαύτην συγγνώμην Τιμάρχῳ. οὗτος ἴσως, ἔφη, ᾠήθη ἐν τῇ ἡσυχίᾳ ταύτῃ μικρὸν ἡμῶν ἑκάστῳ ἀνάλωμα γίνεσθαι. [3] πάλιν, ἐπὶ τῇ ἡσυχίᾳ καὶ τῷ μικρῷ ἀναλώματι, μείζων ἀπήντα παρ᾽ ὑμῶν μετὰ γέλωτος θόρυβος. ὡς δ᾽ ἐπεμνήσθη τῶν οἰκοπέδων καὶ τῶν λάκκων, οὐδ᾽ ἀναλαβεῖν αὑτοὺς ἐδυνήθητε. ἔνθεν καὶ παρέρχεται Πύῤῥανδρος ἐπιτιμήσων ὑμῖν· καὶ ἤρετο τὸν δῆμον εἰ οὐκ αἰσχύνοιντο γελῶντες παρούσης τῆς βουλῆς τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου. ὑμεῖς δ᾽ [4] ἐξεβάλετε αὐτὸν, ὑπολαβόντες, ἴσμεν, ὦ Πύῤῥανδρε, ὅτι οὐ δεῖ γελᾶν τούτων ἐναντίον· ἀλλ᾽ οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀν- 42
θρωπίνων λογισμῶν. ταύτην ἐγὼ ὑπολαμβάνω τὴν μαρτυρίαν μεμαρτυρῆσθαι ὑμῖν ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, ἣν ἁλῶναι ψευδομαρτυριῶν οὐ καλῶς ἔχει. οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ μηδὲν μὲν ἐμοῦ λέγοντος, αὐτοὶ βοᾶτε τὴν ἐπωνυμίαν τῶν ἔργων ὧν σύνιστε τούτῳ, ἐμοῦ δὲ λέ-

[1] μέντοι, ἔφη, ὦ [2] τοιαύτην τινὰ συγγνώμην [3] καὶ πάλιν [4] ἐξεβάλλετε

Οὐ γὰρ ἡμῖν πατρικόν ἐστι] Malim πάτριόν ἐστιν, ea de causa quam in Isocratis commentariis e Suida protuli, et versatis in lectione Græcorum auctorum probari facile posse puto. Wolf.

Οὗτος ἴσως] Τὸ οὗτος μετὰ τοῦ ἔφη, κατά τινας. Stephanus.

Ἡσυχίᾳ] Ἡσυχία fortasse pro *loco deserto* et *silenti*. Taylor.

Οἰκοπέδων] Οἰκόπεδον *aream domus* et *domicilium* significat. Omnes porro ædis instar admittit Scortum. Minus autem obscurus est in voce λάκκων morsus, siquidem ea vox *fossam* et *cuniculum* notat. Brodæus. λάκκον est verbum obscœnum, ut Latinis *fossa*. unde λακκόπρωκτος. Cum autem mentionem injiceret οἰκοπέδων καὶ λάκκων, risu concutiebantur Areopagitæ, cum in memoriam recurrerent nefandæ libidinis Timarchi λακκοπρώκτου. ita explicandus locus. Salmas. Οἰκόπεδον est Planicies, locus solus et populi expers, area sc. domus vel incendio absumptæ, vel alio aliquo casu destructæ. *Æquor* vocant Latini. Ita Æquimelium apud Ciceronem et Livium solum vel æquor istius domicilii, quod Sp. Melius incoluit. Loquitur Auctor noster solummodo de locis *solis* et *spatiosis*, adeoque merito suspectis. Nihil opus est ista περιεργίᾳ et circuitione Brodæi. Taylor.

Οὐδ᾽ ἂν λαβεῖν αὐτοὺς] F. οὐδ᾽ ἀναλαβεῖν αὑτοὺς ἐδυνήθητε, et [l. 11.] ἤρετο τὸν δῆμον, εἰ οὐκ αἰσχύνοιντο. Wolf. Ald. εἰ οὐ καὶ σχύνοντο. Quod mendum etiam sustulit Brodæus. Nos plura ejus generis præterimus quæ Wolfius complanavit. Nam si maxime necessarium erat ut tollerentur, vix tanti sunt aut ingenii aut ponderis, ut lectori meo identidem aures de ea re vellerem. Taylor. Manifestum est debere legi, οὐδ᾽ ἀναλαβεῖν ἑαυτοὺς, id est, *non potuistis vos recolligere et a risu temperare*. Palmer. Atque ita MSS. Taylor.

Ὑπολαβόντες] Stobæus, qui hunc locum citat, pag. 136. legit ὑπολαμβάνοντες, et deinde, sc. l. 15. ἐπικρατεῖν. Hoc quidem postremum non inscitum aut prorsus negligendum. Idem.

γοντος ἐπιλέλησθε· καὶ, μὴ γενομένης μὲν κρίσεως περὶ τοῦ πράγματος, ἥλω ἂν, γεγονότος δὲ ἐλέγχου, ἀποφεύξεται.

ιζʹ. Ἐπειδὴ δὲ ἐμνήσθην τῶν διαψηφίσεων, καὶ τῶν τοῦ Δημοφίλου πολιτευμάτων, βούλομαί τι καὶ ἄλλο παράδειγμα περὶ τούτων εἰπεῖν. ὁ γὰρ αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ καὶ πρότερόν τι τοιοῦτο πολίτευμα ἐπολιτεύσατο. ᾐτιάσατο τινὰς εἶναι οἵπερ ἄρα ἐνεχείρουν [1] συνδικάζειν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τἄλλα δικαστήρια, ὥσπερ καὶ νῦν Νικόστρατος· καὶ περὶ τούτων κρίσεις αἱ μὲν πάλαι γεγόνασιν, αἱ δὲ νῦν ἐνεστᾶσιν ἔτι. φέρε δὴ, πρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῶν θεῶν, εἰ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐτράποντο ἀπολογίαν, ἥνπερ Τίμαρχος νυνὶ, καὶ οἱ συναγορεύοντες αὐτῷ, καὶ ἠξίουν διαῤῥήδην τινὰ μαρτυρεῖν περὶ τῆς αἰτίας, ἢ τοὺς δικαστὰς μὴ πιστεύειν·

[1] συνδεκάζειν

Καὶ, μὴ γενομένης] Parum attente hunc locum vertit Wolfius; neque melius cessit alteri, *et, cum hac de re nullum fieret judicium, fuerit condemnatus, cum vero aperte convictus fuerit, dimittatur.* Verto liberius, *absurdum fuerit, si a vobis condemnatus esset extrajudiciali quadam sententia, et cum de eo facinore quæstio non haberetur: jam autem, facta de his ipsis moribus inquisitione, et in judicio de ea re habito, a vobis absolvatur.* Idem.

ιζʹ. Δημοφίλου] Nimirum ille, qui hanc διαψήφισιν sive legem de Civium scrutinio habendo suasit. Lata est autem ea Lex Olymp. XC. 2. (uti ex Harpocrat. discimus v. Διαψήφισις) non multis annis ante hanc causam habitam. Ait igitur Æschines "Quoniam ad Populi διαψήφισιν, sive istud Demophili institutum, modo alludebam, unde argumentum mihi sumpsi de auctoritate publicæ Famæ, quantum sc. vel oculatum testem superare possit, iterum ex alia ipsius Demophili re apud vos gesta similiter argumentabor." Idem. By Demophilus he must here mean Timarchus, as appears from the next sentence ὁ γὰρ αὐτὸς οὗτος. One would not have expected any thing so low from Æschines. I think it would not be so bad, if the proper name τοῦ Δημοφίλου were reduced to τοῦ δήμῳ φίλου, *of this friend of the people.* Markland.

Συνδικάζειν] Ἐνεχείρουν συνδεκάζειν, τουτέστιν, ἅμα διαφθείρειν δωροδοκοῦντα. Περὶ τοῦ δεκασμοῦ vide annotationes in Symmachicum Isocratis. Sin aliquis συνδυάζειν legere mavult, vertat licebit, *bina inscriptione conjicere nomina in urnam.* Wolf. Ex hoc loco colligitur non licuisse Athenis privata judicia exercere, dum Populus in Pnyce convocatus erat ad deliberandum de Reip. negotiis, et legem fuisse Ἐκκλησίας γενομένης μηδένα δικάζειν. Quod elicitur etiam ex Demosthene contra Timocratem, ex his verbis, ἀδυνάτου δὲ ὄντος αὐθημερὸν ἐκκλησίαν ἅμα καὶ δικαστήριον γενέσθαι. Palmer. Συνδεκάζειν Locker. Coisl. Regg. 1. 2. Quæ proculdubio est hujus loci genuina scriptura. Uti et infra quoque l. 2. p. 43. τὸν μὲν, ὡς ἐδέκαζε, τὸν δὲ, ὡς ἐδεκάζετο, προκειμένης ἑκατέρῳ ζημίας ἐκ τοῦ νόμου θανάτου. Lex ait: *Siquis Senatorem Judicemve ære corruperit, uterque tam qui acceperit, quam qui porrexerit, ultimo supplicio afficitor.* Isocrat. de Pace, οὕτως ὀλίγον αὐτῶν φροντίζομεν, —— ὥστε θανάτου τῆς ζημίας ἐπικειμένης, ἥν τις ἁλῷ δεκάζων, τοὺς τοῦτο φανερώτατα ποιοῦντας στρατηγοὺς χειροτονοῦμεν. Legem ipsam disertissime memorat Demosth. c. Stephan. 11. juxta finem: Ἐάν τις συνίστηται ἢ συνδικάζῃ (l. συνδεκάζῃ omnino) τὴν ἡλιαίαν ἢ τῶν δικαστηρίων τι τῶν Ἀθήνησιν, ἢ τὴν βουλὴν, χρήματα διδοὺς, ἢ δεχόμενος —— τούτων εἶναι τὰς γραφὰς πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. Annon jure existimes ad hanc legem, (in qua uno quasi spiritu continentur qui *Remp. labefactare*, et qui *judicia corrumpere* satagunt) respexisse Pollucem, L. VI. C. XXXVI. Ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου συνιὼν, τὰ δικαστήρια συνδεκάζων? Ubi MSS. similiter συνδικάζων, eodem errore. Taylor. Plane legendum συνδεκάζειν. Item l. 2. p. 43. ἐδέκαζε et ἐδεκάζετο. Jurin.

Ἐνεστᾶσιν] Ἀντὶ τοῦ, ἐνεστήκασι, τουτέστι, γίγνονται. Wolf.

ἅπασα δή που ἀνάγκη ἦν ἐκ τοῦ λόγου τούτου μαρτυρεῖν,
τὸν μὲν, ὡς [1] ἐδίκαζε, τὸν δὲ, ὡς [2] ἐδικάζετο, προκειμένης
ἑκατέρῳ ζημίας ἐκ τοῦ νόμου θανάτου· ὥσπερ ἐνθάδε, ἄν
τις μισθώσηται τινὰ Ἀθηναίων ἐφ' ὕβρει, καὶ πάλιν, ἐάν
τις Ἀθηναίων ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος αἰσχύνῃ ἑκὼν μισθαρνῇ.
ἔστιν οὖν ἡ μάρτυς, ὅς τις ἐμαρτύρησεν, ἢ κατήγορος, ὃς 43
ἐνεχείρησε τοιαύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπόδειξιν τοῦ πράγματος; οὐ δῆτα. τί οὖν; ἀπέφυγον οἱ κρινόμενοι; μὰ τὸν
Ἡρακλέα, ἐπεὶ θανάτῳ ἐζημιώθησαν· πολὺ, νὴ τὸν Δία
καὶ τὸν Ἀπόλλω, ἔλαττον ἁμάρτημα ἡμαρτηκότες τούτου
τοῦ ἀνθρώπου. ἐκεῖνοι μέν γε οἱ ταλαίπωροι, οὐ δυνάμενοι
γῆρας ἅμα καὶ πενίαν ὑπενεγκεῖν, τὰ μέγιστα τῶν ἐν
ἀνθρώποις κακῶν, ταύταις ἐχρήσαντο ταῖς συμφοραῖς·
οὗτος δ' οὐκ ἐθέλων τὴν ἑαυτοῦ βδελυρίαν κατέχειν. εἰ μὲν
τοίνυν ἦν ὁ ἀγὼν οὗτος ἐν πόλει ἐκκλήτῳ, ὑμᾶς ἂν ἔγωγε
ἠξίωσα μάρτυράς μοι γενέσθαι, τοὺς ἄριστα εἰδότας ὅτι
ἀληθῆ λέγω· εἰ δ' ὁ μὲν ἀγών ἐστιν Ἀθήνησιν, οἱ δ' αὐτοὶ
δικασταί μοι καὶ μάρτυρές ἐστε τῶν λόγων, ἐμοὶ μὲν ἀναμιμνήσκειν προσήκει, ὑμᾶς δέ μοι μὴ ἀπιστεῖν.

ιή. Καὶ γάρ ἔμοιγε δοκεῖ Τίμαρχος, ὦ Ἀθηναῖοι, οὐχ ὑπὲρ αὑτοῦ μόνον ἐσπουδακέναι, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων

[1] ἐδέκαζε [2] ἐδεκάζετο

Ἐδίκαζε] Lege ἐδέκαζε, et ἐδεκάζετο. Unius literæ ι et ε permutatio maximum discrimen facit. Idem. ἐδέκαζε — ἐδεκάζετο. Codd. iidem qui superius. Δώρων δὲ, κατὰ τοῦ ἐπὶ δώροις δικάσαντος ἦν ἡ γραφή. δεκασμοῦ δὲ, κατὰ τοῦ διαφθείραντος. καὶ ὁ μὲν δεκάζεσθαι, ὁ δὲ δεκάζειν ἐλέγετο. Poll. L. VIII. C. VI. Taylor.

Προκειμένης] Προσκειμένης Wolfius, credo, incuria Typothetarum. Idem.

Μισθαρνῇ] *Se prostituerit*, Wolfius. Melius, *se mercede prostituerit*. Jurin.

Ἔστιν οὖν ὅστις] F. A. ἔστιν οὖν ἡ μάρτυς ὅστις. Wolf. Ista ἡ μάρτυς sunt ex penu Wolfiano. Et bono sane consilio, certe non contemnenda elegantia, duas istas voculas supplevit. Taylor.

Ὑπενεγκεῖν] Ἀμύνεσθαι Mor. an pro varia lectione, an pro scholio? Idem.

Ἐν πόλει ἐκκλήτῳ] *In externa civitate*. Brodæus. Simpliciter accipio, ἀντὶ ἑτέρας πόλεως, ἐν ᾗ ἔδει ἄλλοθεν τὰς μαρτυρίας λαμβάνειν. Wolf. Quid sit πόλις ἔκκλητος ostendit eruditissimus Valesius ad Harpocr. p. 55. ex Etym. M. Videtur aliquando Provocatio fieri ad exteras Civitates, h. m. nempe a Senatu ad Populum, a Populo ad Judices, a Judicibus denique ad Forum aliquod peregrinum. Ἔφεσις δέ ἐστιν, ὅταν τις ἀπὸ διαιτητῶν, ἢ ἀρχόντων, ἢ δημοτῶν, ἐπὶ δικαστὴν ἐφῇ· ἢ ἀπὸ βουλῆς ἐπὶ δῆμον, ἢ ἀπὸ δήμου ἐπὶ δικαστήριον, ἢ ἀπὸ δικαστῶν ἐπὶ ξενικὸν δικαστήριον. Poll. L. VIII. C. VI. Tales igitur Actiones ἔκκλητοι nominabantur, ut Hesychius habet, Ἔκκλητοι δίκαι, αἱ ἐπὶ ξένης λεγόμεναι, καὶ οὐκ ἐν τῇ πόλει. Postremo et ipsæ Civitates, ad quas provocatur, Ἔκκλητοι πόλεις etiam vocari videntur, uti ex hoc loco Æschinis et Etym. M. liquet. Dicit ergo Æschines, si hæc fuisset Provocatio, coram vicina aliqua civitate acta, vobis, quos jam Athenis causam perorans pro *judicibus* habeo, tunc pro *testibus* uti potuissem. Idem.

τῶν ταῦτα διαπεπραγμένων αὐτῷ. εἰ γὰρ ἡ μὲν πρᾶξις αὐτὴ ἔσται, ὥσπερ εἴωθε γίνεσθαι, λάθρα, καὶ ἐν ἐρη- 13. 1
μίαις, καὶ ἐν ἰδίαις οἰκίαις· ὁ δὲ ἄριστα μὲν εἰδὼς, [1] καταισχύνων δέ τινα τῶν πολιτῶν, ἐὰν τἀληθῆ μαρτυρῇ, ἔνοχος ἔσται τοῖς μεγίστοις ἐπιτιμίοις· ὁ δὲ κρινόμενος, καταμεμαρτυρημένος ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ βίου, καὶ τῆς ἀληθείας, ἀξιώσει μὴ ἐξ ὧν γινώσκεται, ἀλλ᾽ ἐκ τῶν μαρτυριῶν κρίνεσθαι· ἀνῄρηται ὁ νόμος καὶ ἡ ἀλήθεια· καὶ δέδεικται
44 φανερὰ ὁδὸς δι᾽ ἧς οἱ τὰ μέγιστα κακουργοῦντες ἀποφεύξονται. τίς γὰρ ἢ τῶν λωποδυτῶν, ἢ τῶν κλεπτῶν, ἢ τῶν μοιχῶν, ἢ τῶν ἀνδροφόνων, ἢ τῶν τὰ μέγιστα μὲν ἀδικούντων, λάθρα δὲ τοῦτο πραττόντων, δώσει δίκην; καὶ γὰρ τούτων οἱ μὲν ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ ἁλόντες, ἂν μὲν ὁμολογῶσι, παραχρῆμα τῷ θανάτῳ ζημιοῦνται· οἱ δὲ λαθόντες, καὶ ἔξαρνοι γινόμενοι, κρίνονται ἐν τοῖς δικαστηρίοις. εὑρίσκεται γὰρ ἡ ἀλήθεια ἐκ τῶν εἰκότων. χρήσασθε δὲ παραδείγματι τῇ Βουλῇ τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου, τῷ ἀκριβεστάτῳ συνεδρίῳ τῶν ἐν τῇ πόλει. πολλοὺς γὰρ ἔγωγε ἤδη ἐναγχος τεθεώρηκα ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τούτῳ εὖ πάνυ εἰπόντας καὶ μάρτυρας πορισαμένους, ἁλόντας· ἤδη δέ τινας κακῶς πάνυ διαλεχθέντας, καὶ πρᾶγμα ἀμάρτυρον ἔχοντας, οἶδα νικήσαντας· οὐ γὰρ ἐκ τοῦ λόγου μόνον, οὐδὲ ἐκ τῶν [2] μαρτύρων, ἀλλ᾽ ἐξ ὧν αὐτοὶ συνίσασι καὶ ἐξητάκασι, τὴν ψῆφον φέρουσι. τοιγάρτοι διατελεῖ τοῦτο τὸ συνέδριον εὐδοκιμοῦν ἐν τῇ πόλει. τὸν αὐτὸν τοίνυν τρόπον, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμεῖς τὴν κρίσιν ταύτην ποιήσασθε, καὶ πρῶτον μὲν ὑμῖν μηδὲν ἔστω πιστότερον ὧν αὐτοὶ σύνιστε καὶ πέπεισθε περὶ Τιμάρχου τούτου· ἔπειτα τὸ πρᾶγμα θεωρεῖτε μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου. οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ λεγόμενοι λόγοι περὶ Τιμάρχου, καὶ τῶν τούτου ἐπιτηδευμάτων, διὰ τὴν ἀλή-
45 θειαν ἐλέγοντο· οἱ δ᾽ ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ ῥηθησόμενοι, διὰ τὴν κρίσιν, τῆς ὑμετέρας ἀπάτης εἵνεκα. ἀπόδοτε οὖν τὴν

[1] καταισχύνας τινὰ

[2] μαρτυριῶν

ιή. Ἐὰν τἀληθῆ μαρτυρῇ] Sub. καθ᾽ ἑαυτοῦ, τουτέστιν, ἐὰν ὁμολογῇ ἢ ἑταιρῆσαι ἢ διαφθεῖραί τ να. Wolf.

Ἢ τῶν τὰ μέγιστα μὲν ἀδικούντων] *Gravissimorum scelerum designator*: Wolfius. Potius *patrator*. Jurin.

ψῆφον τῷ πλείονι χρόνῳ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ, καὶ οἷς αὐτοὶ σύνιστε.

ιθ΄. Καί τοι λογογράφος γέ τις φησὶν, ὁ μηχανώμενος αὐτοῖς τὴν ἀπολογίαν, ἐναντία με λέγειν ἐμαυτῷ. οὐ γὰρ δὴ δοκεῖ εἶναι αὐτῷ δυνατὸν τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον πεπορνεῦσθαι, καὶ τὰ πατρῷα κατεδηδοκέναι. τὸ μὲν γὰρ ἡμαρτηκέναι τὶ περὶ τὸ σῶμα, παιδὸς εἶναί φησι· τὸ δὲ τὰ πατρῷα κατεδηδοκέναι, ἀνδρός. ἔτι δὲ τοὺς καταισχύνοντας ἑαυτοὺς, μισθούς φησι πράττεσθαι τοῦ πράγματος. ἀποθαυμάζων οὖν περιέρχεται καὶ τερατευόμενος κατὰ τὴν ἀγορὰν, [1] εἰ οὗτος πεπόρνευκέ τε καὶ τὰ πατρῷα κατεδήδοκεν. εἰ δέ τις ἀγνοεῖ ταῦτα ὅπως ἔχει, ἐγὼ σαφέστερον αὐτὰ πειράσομαι διορίσαι τῷ λόγῳ. ἕως μὲν γὰρ ἀντήρκει ἡ τῆς ἐπικλήρου οὐσία, ἣν Ἡγήσανδρος ὁ τοῦτον ἔχων ἔγημε, καὶ τὸ ἀργύριον, ὃ ἔχων ἦλθεν ἐκ τῆς μετὰ Τιμομάχου ἀποδημίας, ἦσαν ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας. ἐπειδὴ δὲ ταῦτα μὲν ἀπολώλει, καὶ κατεκεκύβευτο, καὶ κατωψοφάγητο· οὑτοσὶ δ' ἔξωρος ἐγίνετο· ἐδίδου δ' εἰκότως [2] οὐδεὶς οὐδέν· ἡ δὲ βδελυρὰ φύσις καὶ ἀνόσιος [3] ἀεὶ τούτου τῶν αὐτῶν ἐπεθύμει, καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἀκρασίας ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ ἐπίταγμα ἐπέταττε, καὶ [4] μηδὲν ἀπεφέρετο εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος· ἐνταῦθα ἤδη ἐτράπετο ἐπὶ τὸ καταφαγεῖν τὴν πατρῴαν οὐσίαν. καὶ οὐ μόνον κατέφαγεν, ἀλλ' 46
εἰ οἷόν τ' εἰπεῖν, καὶ κατέπιεν, καὶ γὰρ οὐδὲ τῆς ἀξίας

[1] εἰ ὁ αὐτὸς πεπ. [2] οὐδεὶς ἔτι οὐδὲν [3] ἀεὶ ἡ τούτου [4] Deest μηδέν.

ιθ΄. Λογογράφος] Οὐ μόνον ὁ λόγους γράφων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ διαβολῆς εὕρηται, cetera. T. Magister. Adde σχ. ad h. l. Taylor.

Μηχανώμενος] *Qui artifici solertia composuit.* Demosthenem hic videtur notare. Brodæus.

Οὗτος] Rectius omnino cum Mor. et Locker. εἰ ὁ αὐτός. Taylor. ὁ αὐτός. Markland.

Ἀντήρκει] F. αὐτήρκει. Etsi et apud Platonem legitur ἀνταρκέσαι τοῖς διαβάλλουσιν ἡμᾶς. Wolf. Π. αὐτήρκει. Stephanus. Ita etiam habent Codd. Coisl. et Reg. 2. Brodæus quoque αὐτήρκει *sufficiebat.* Sed non habeo necesse. Taylor.

Ἐπικλήρου] Male vertit Wolfius et obscure, *orbæ puellæ.* Ἐπίκληρος, *an heiress,* quæ Fratrem non habet, et ad quam paterna bona hereditario jure deveniunt. Idem.

Ἀεὶ τούτου] Ἡ δ. β. φ. καὶ ἀνόσιος τούτου ἀεὶ τῶν αὐτῶν ἐπεθύμει. Ita legit Cod. Bern. et Locker. ἡ τούτου ἀεὶ, Rectius sane. Idem.

Καὶ ἀπεφέρετο] Sententia postulare videtur, καὶ μηδὲν ἀπεφέρετο. Wolf. Uti et edidit quoque. Taylor. Wolfius, *quod pro quotidiana consuetudine absumeretur.* Vitiose. Vertendum, *et nihil omittebatur ex quotidiana consuetudine.* Jurin.

Καὶ κατέπιεν] Καταπιεῖν ἐπὶ τῶν ξηρῶν, ut annotat Pollux. Sed fallitur. καταφαγεῖν enim ut καταπιεῖν τὴν οὐσίαν et καταχυβεύειν, de comedendo, perpotando et absumendo patrimonium. Salmas. Wolfius, *etiam exhausit.* Malim, *etiam ebibit.* Opponuntur enim verba κατέφαγε καὶ κατέπιεν. Jurin.

ἕκαστον τῶν κτημάτων ἀπεδίδοτο, οὐδ' ἐδύνατ' ἀναμένειν τὸ πλέον, οὐδὲ τὸ λυσιτελοῦν, ἀλλὰ τοῦ ἤδη [1] εὑρισκομένου ἀπεδίδοτο. οὕτως ἠπείγετο σφόδρα πρὸς τὰς ἡδονάς. τούτῳ γὰρ κατέλιπεν ὁ πατὴρ οὐσίαν ἀφ' ἧς ἕτερος μὲν [2] ἂν ἐλειτούργει, οὗτος δὲ οὐδὲ [3] αὑτὴν διαφυλάξαι ἐδυνήθη. οἰκίαν μὲν γὰρ ὄπισθεν τῆς πόλεως, ἐσχατιὰν δὲ Σφηττοῖ, Ἀλωπεκῆσι δὲ ἕτερον χωρίον· χωρὶς δὲ οἰκέτας δημιουργοὺς τῆς 14.1
σκυτοτομικῆς τέχνης ἐννέα ἢ δέκα· ὧν ἕκαστος τούτῳ δύ' ὀβολοὺς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας, ὁ δ' ἡγεμὼν τοῦ ἐργαστηρίου, τριώβολον· ἔτι δὲ πρὸς τούτοις, γυναῖκα ἀμόργινα ἐπισταμένην ἐργάζεσθαι, καὶ ἔργα λεπτὰ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσαν, καὶ ἄνδρα ποικιλτὴν, καὶ ὀφείλοντάς τινας αὐτῷ ἀργύριον καὶ ἔπιπλα.

κ'. Ὅτι δὲ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, ἐνταῦθα μέντοι νὴ Δία σαφῶς πάνυ καὶ διαῤῥήδην ἔργῳ μαρτυροῦντας ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι. οὐδεὶς γὰρ κίνδυνος, ὥσπερ ἐκεῖ, οὐδ' αἰσχύνη προσέσται οὐδεμία τῷ τἀληθῆ μαρτυροῦντι. τὴν μὲν γὰρ οἰκίαν τὴν ἐν ἄστει ἀπέδοτο οὗτος Ναυσικράτει τῷ κωμικῷ ὑποκριτῇ· ὕστερον δ' αὐτὴν ἐπρίατο παρὰ τοῦ Ναυσικράτους εἴκοσι μνῶν Κλεαίνετος ὁ χοροδιδάσκαλος· τὴν δ' ἐσχατιὰν ἐπρίατο παρ' αὐτοῦ Μνησίθεος ὁ Μυῤῥινούσιος, τόπον μὲν πολὺν, δεινῶς δ' ἐξηγριωμένον ὑπὸ τού-
47 του· τὸ δ' Ἀλωπεκῆσι χωρίον, ὃ ἦν ἄποθεν τοῦ τείχους ἕνδεκα ἢ δώδεκα στάδια· ἱκετευούσης καὶ ἀντιβολούσης τῆς μητρὸς, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, ἐᾶσαι καὶ μὴ ἀποδόσθαι,

[1] εὑρίσκοντος [2] ἂν καὶ ἐλειτούργει [3] αὐτῷ

Ἀφ' ἧς] Ita Wolfius cum H. Stephano. MSS. [et πρ. γρ.] ἐφ' ἧς. TAYLOR.

Ὄπισθεν τῆς πόλεως] *Post urbem*, vel, *a tergo urbis* (si modo τὸ ὄπισθεν mendosum non est) hoc est, *suburbanum*. Nisi quis *juxta pomærium* malit intelligere, sive intra, sive extra urbem. Sequitur postea, τὴν μὲν γὰρ οἰκίαν τὴν ἐν ἄστει. Unde conjicio, in urbe quidem illam fuisse domum, sed in ea extrema, et loco quopiam remoto, et propinquo mœnibus. WOLF. Æstuare vides Wolfium, nec sibi satis constare. Totam vero istam difficultatem complanabit Scholiastes noster non ineruditus; Πόλεως] τοῦτ' ἔστι τῆς Ἀκροπόλεως. τὸ γὰρ πάλαι ἡ Ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν Πόλις ἐκαλεῖτο. Istius etiam mentis est doctissimus Meursius Attic. Lect. VI. 33. TAYLOR.

Ἀμόργινα] *Amorgina opera*. Poll. L. VII. C. XVI. et Eustath. in Dionys. Afrum. BRODÆUS.

Καὶ ἄνδρα ποικιλτὴν] Poll. L. VII. C. X. IDEM.

κ'. Ἔργῳ] Quid hoc? Quidnam esse putemus τὸ ἔργῳ μαρτυρεῖν? Lege, ἐγώ. Ita Locker. et bene. TAYLOR.

Ἔργῳ μαρτυροῦντας —] Hic alludit ad id quod dixit supra de testimoniis in hujusmodi flagitio. AUGER.

Ὑποκριτῇ] Τῷ κωμικῷ ποιητῇ Coisl. Reg. 1. Recte fortasse, siquidem istius nominis Poetam Comicum aliquoties memoret Athenæus. TAYLOR.

ἀλλ', εἰ μή τι ἄλλο, ἐνταφῆναι ὑπολιπεῖν αὐτῇ· οὐδὲ τούτου τοῦ χωρίου ἀπέσχετο, ἀλλὰ καὶ τοῦτ' ἀπέδοτο δισχιλίων δραχμῶν. καὶ τῶν θεραπαινῶν καὶ τῶν οἰκετῶν οὐδένα κατέλιπεν, ἀλλὰ πάντας πέπρακε. καὶ ταῦθ' ὅτι οὐ ψεύδομαι, ἐγὼ μὲν ὡς κατέλιπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ, μάρτυρας παρέξομαι· οὗτος δ' εἰ μή φησι πεπρακέναι, τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν ἐμφανῆ παρασχέτω. ὡς δὲ καὶ ἀργύριον τισὶν ἐδάνειζεν, ὃ κομισάμενος οὗτος ἀνήλωκε, μάρτυρα παρέξομαι ὑμῖν Μεταγένη τὸν Σφήττιον, ὃς ὠφείλησε μὲν ἐκείνῳ πλείους ἢ τριάκοντα μνᾶς· ὃ δ' ἦν ὑπόλοιπον, τελευτήσαντος τοῦ πατρὸς, τούτῳ ἀπέδωκεν ἑπτὰ μνᾶς Τιμάρχῳ. καί μοι κάλει Μεταγένη τὸν Σφήττιον. πασῶν δὲ πρώτην ἀνάγνωθι τὴν Ναυσικράτους μαρτυρίαν τοῦ τὴν οἰκίαν πριαμένου, καὶ τὰς ἄλλας ἁπάσας λάβε, περὶ ὧν ἐμνήσθην ἐν [2] τῷ λόγῳ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

κά. Ὡς τοίνυν ἐκέκτητο ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀργύριον οὐκ ὀλίγον, ὃ οὗτος ἠφάνικε, τοῦθ' ὑμῖν ἐπιδείξω. φοβηθεὶς γὰρ τὰς λειτουργίας ἀπέδοτο ἃ ἦν αὐτῷ κτήματα, ἄνευ τῶν ἀρτίως εἰρημένων χωρίων· Κηφισιᾶσιν [1] ἕτερον ἀγρὸν, Ἀμφιτροπῆσιν ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις, ἓν μὲν ἐν Αὐλῶνι, ἕτερον δὲ ἐπὶ [3] Θρασύλῳ. ὅθεν δὲ ταῦτ' ηὐπόρησεν,
48 ἐγὼ ἐρῶ. ἦσαν οὗτοι τρεῖς ἀδελφοὶ, Εὐπόλεμός τε ὁ παιδοτρίβης, καὶ Ἀρίζηλος ὁ τούτου πατὴρ, καὶ Ἀρίγνωτος, ὃς ἔστι καὶ νῦν, πρεσβύτης, διεφθαρμένος τοὺς ὀφθαλμούς.

[1] ἕτερον, ἀγρὸν Ἀμφιτροπῆσιν, [2] τῷ αὐτῷ λόγῳ [3] Θρασύλλῳ

Ἐνταφῆναι] Non enim in urbibus Græcis sepeliebatur quisquam, nisi virtutis ergo. BRODÆUS.

Ὡς] Restitue omnino ὧν. *μάρτυρας ὧν κατέλιπεν.* Quod ni ita esset, quid facias cum *nudo* isto vocabulo *κατέλιπεν*? *μάρτυρας παρέξομαι ὡς ὁ πατὴρ αὐτῷ κατέλιπεν.* Inficete. Mecum interpretari videtur Venetus: *Ego* earum rerum *quas huic pater reliquerat, testes dabo.* TAYLOR.

Κατέλιπεν] Sub. τοὺς οἰκέτας. AUGER.

Σώματα] Ut in Epigr. σώματα πολλὰ τρέφων. SALMAS.

Ἐδάνειζεν] Nempe ὁ πατὴρ Τιμάρχου. AUGER.

κά. Ὃ οὗτος ἠφάνικεν] Τουτέστιν, ἀνήλωκεν ὁ Τίμαρχος. WOLF.

Ἄνευ τῶν ἀρτίως εἰρημένων] Sub. χωρίων. Sententia est, Arizelum prædia omnia vendidisse, exceptis iis quæ modo a Timarcho devorata esse dixit. IDEM. Vide quomodo hæc distinxerit Cod. Locker. ἄνευ τῶν ἀρτίως εἰρημένων, χωρίον Κηφισιᾶσιν, ἕτερον ἀγρὸν Ἀμφιτροπῆσιν, ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις, ἓν μὲν ἐν Αὐλῶνι cetera. TAYLOR.

Ἐπὶ Θρασύλῳ] Vel ἐπὶ Θρασύλλῳ. De eo loco videndus Harpocrat. et Valesius, Meurs. Attic. Lect. V. 30. More Attico, inquit Harpocratio, ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τῷ Θρασύλλου μνήματι. IDEM.

τούτων πρῶτος ἐτελεύτησεν, ἀνεμήτου τῆς οὐσίας οὔσης, Εὐπόλεμος, δεύτερος δ᾽ Ἀρίζηλος, ὁ Τιμάρχου πατήρ. ὅτε δ᾽ ἔζη, πᾶσαν τὴν οὐσίαν διεχείριζε, διὰ τὴν νόσον καὶ τὴν συμφορὰν τὴν περὶ τὰ ὄμματα τοῦ Ἀριγνώτου, καὶ διὰ τὸ τετελευτηκέναι τὸν Εὐπόλεμον· καί τι καὶ εἰς τροφὴν συνταξάμενος ἐδίδου τῷ Ἀριγνώτῳ. ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ Ἀρίζηλος ἐτελεύτησεν, ὁ Τιμάρχου τουτουῒ πατὴρ, τοὺς μὲν πρώτους χρόνους, ἕως παῖς ἦν οὗτος, ἅπαντα τὰ μέτρια παρὰ τῶν ἐπιτρόπων ἐγίνετο τῷ Ἀριγνώτῳ· ἐπειδὴ δ᾽ ἐνεγράφη Τίμαρχος οὗτος εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, καὶ κύριος ἐγένετο τῆς οὐσίας, παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην, καὶ ἠτυχηκότα, θεῖον ἑαυτοῦ, τήν τε οὐσίαν ἠφάνισε, καὶ τῶν ἐπιτηδείων οὐδὲν ἐδίδου τῷ Ἀριγνώτῳ, ἀλλὰ περιεῖδεν ἐκ τοσαύτης οὐσίας ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφοροῦντα. καὶ τὸ τελευταῖον, ὃ καὶ δεινότατον, ἀπολειφθέντος τοῦ πρεσβύτου τῆς γινομένης τοῖς ἀδυνάτοις δοκιμασίας, καὶ ἱκετηρίαν θέντος εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ τοῦ μισθοῦ, βουλευτὴς ὢν, καὶ προεδρεύων ἐκείνην τὴν ἡμέραν, οὐκ ἠξίωσεν αὐτῷ συνειπεῖν, ἀλλὰ περιεῖδεν ἀπολέσαντα τὸν τῆς πρυτανείας

Ληξιαρχικὸν] Ita hanc vocem in exemplaribus Aldinis misere depravatam restituerunt una Brodæus, Wolfius, Stephanusque. Idem. πρ. γρ. ληξιαρχικεῖν.

Ἠφάνισε] *Occultavit*, Wolfius. Perquam infeliciter. Quid esset οὐσία ἀφανὴς, quid contra φανερὰ, putassem eum hominem in Græcis scriptoribus exercitatissimum fugere vix potuisse. Idem.

Ἐκ τοσαύτης οὐσίας] *In tantis opibus*, Wolfius. Potius, *tantis opibus orbatum*, tertia nempe parte paternæ hereditatis. Jurin.

Ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφοροῦντα] Causarios intelligo, quibus, etsi non militarent, tamen stipendium solveretur. Nisi forte intelligendus sit μισθὸς οὐχὶ ὁ στρατιωτικὸς, ἀλλ᾽ ὁ δικαστικὸς, καὶ ἐκκλησιαστικὸς, καὶ βουλευτικός. Sequitur enim, ἀλλὰ περιεῖδεν ἀπολέσαντα τὸν τῆς πρυτανείας μισθόν. Etsi intelligi potest τὸ ὑπὸ τῶν πρυτανέων τοῖς ἀδυνάτοις διδόμενον. Paulo post, ἀπολειφθέντος τοῦ πρεσβύτου τῆς γενομένης τοῖς ἀδυνάτοις δοκιμασίας, καὶ ἱκετηρίαν θέντος. Wolf. Quanto conatu quantas nugas dixerit! Vidit rem Brodæus, τὸ ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφοροῦντα exponens *in eorum civium numerum relatus, qui, quod invalidi atque infirmi sunt, accepto a Rep. stipendio, aluntur*. Vide σχστην. ad locum, et quæ dixi ad Lysiæ Orationem de hac ipsissima causa habitam, pag. 404. Edit. Lond. Taylor.

Ἀπολειφθέντος τοῦ πρεσβύτου κ. τ. λ.] Wolfius, *cum senex inopum explorationi non interfuisset*. Potius, *cum prætermissus esset senex in recensione inopum*. Jurin.

Τὸν τῆς πρυτανείας μισθὸν] *Quam ex Prytaneo accipere solitus erat mercedem.* Aristophanis in Nebulis glossemata: Πρυτανεῖα δὲ τὰ νῦν καλούμενα παρὰ Ῥωμαίοις σπόρτουλα. Paulo infra, ἔστι δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς τὰ Πρυτανεῖα. ἦν δ᾽ ἀργύριόν τι ὅπερ κατέθεσαν οἱ δικαζόμενοι, ἀμφότεροι καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων. Brodæus. Locus σχ. Aristoph. est ad Neb. 1134. Sed hæc nihil ad rem nostram, etiamsi essent verissima. Nam hic τὸ Πρυτανεῖον non dicitur, sed ἡ Πρυτανεία. Atque hoc longe aliud est. Πρυτανεία erat spatium XXXV circiter dierum, ut notum est, quantum sc. unaquæque Tribus præsideret in Senatu. Et cum singulis πρυτανείαις erogabatur τοῖς ἀδυνάτοις eorum congiarium, Arignotus ob nepotis inclementiam suo excidebat, quod illo temporis curriculo debebatur: Πρυτανεία δὲ θηλυκῶς ὁ χρόνος. διήρηται γὰρ παρὰ τοῖς

μισθόν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι Ἀρίγνωτον Σφήττιον, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀναγίνωσκε.

15.1 [1] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. 49

ἀλλ' ἴσως ἂν τις εἴποι, ὡς ἀποδόμενος τὴν πατρῴαν οἰκίαν, ἑτέραν ἄλλοθί που τοῦ ἄστεος ἐκτήσατο, ἀντὶ δὲ τῆς ἐσχατιᾶς καὶ τοῦ χωρίου τοῦ Ἀλωπεκῆσι, καὶ τῶν δημιουργῶν, καὶ τῶν ἄλλων, εἰς τἀργυρεῖά τι κατεσκευάσατο, ὥσπερ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρότερον. ἀλλ' οὐκ ἔστι [2] τοῦτο. λοιπὸν οὐδὲν, οὐκ οἰκία, οὐ συνοικία, οὐ χωρίον, οὐκ οἰκέται, οὐ δάνεισμα, οὐκ ἄλλ' οὐδὲν, ἀφ' ὧν ἄνθρωποι μὴ κακοῦργοι ζῶσιν. ἀλλὰ τούτῳ ἀντὶ τῶν πατρῴων περίεστι βδελυρία, συκοφαντία, θράσος, τρυφὴ, δειλία, ἀναίδεια, τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς· ἐξ ὧν ἂν ὁ κάκιστος καὶ ἀλυσιτελέστατος πολίτης γένοιτο.

κβ'. Οὐ τοίνυν μόνον τὰ πατρῷα κατεδήδοκεν, ἀλλὰ καὶ τὰ κοινὰ τὰ ὑμέτερα, ὅσων πώποτε κύριος γέγονεν. οὗτος γὰρ ταύτην τὴν ἡλικίαν ἔχων, ἣν ὑμεῖς ὁρᾶτε, οὐκ ἔστιν ἥντινα πώποτ' οὐκ ἦρξεν ἀρχὴν, οὐδεμίαν λαχὼν, οὐδὲ χειροτονηθεὶς, ἀλλὰ πάσας παρὰ τοὺς νόμους πριάμενος. ὧν τὰς μὲν πλείστας παρήσω, δυοῖν δὲ ἢ τριῶν μόνων μνησθήσομαι. λογιστὴς γὰρ γενόμενος, πλεῖστα μὲν τὴν πόλιν ἔβλαψε, δῶρα λαμβάνων παρὰ τῶν οὐ δικαίως ἀρξάντων, μάλιστα δ' ἐσυκοφάντησε τῶν ὑπευθύνων τοὺς μηδὲν ἠδικηκότας. ἦρξε δ' ἐν Ἄνδρῳ, πριάμενος τὴν ἀρχὴν τριάκοντα μνῶν, δανεισάμενος ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς τὴν μνᾶν, εὐπορίαν τῇ

[1] Μαρτυρια.   [2] τούτῳ λοιπὸν

Ἀθηναίοις ὁ χρόνος εἰς δέκα πρυτανείας, ὅσαι καὶ φυλαὶ ἦσαν —— ὅθεν καὶ τοὺς μισθοὺς, καὶ τὰ ἐνοίκια κατὰ τὰς πρυτανείας, οὐ κατὰ μῆνα, ἐτέλουν. T. Magister in v. Πρυτανεῖον. TAYLOR.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ] Vel ΜΑΡΤΥΡΙΑ potius. Ita quoque doctissimus Marklandus, et Cod. Locker. IDEM. Imo ΜΑΡΤΥΡΙΑ. AUGER.

Συνοικία] *Villam* vertit Interpres. Male. Συνοικία est *Domus*, quæ communis *cum aliis* habitatur. Anglice, *Lodgings*. Vid. Ælian. V. H. XIII. 12. et Perizon. ibi. Verti laxius potest. *Non domus sua, non domus sibi cum aliis communis.* MARKLAND. Interpretatur ipse Æschines infra, §. κς'. penult. ὅπου μὲν γὰρ πολλοὶ μισθωσάμενοι μίαν οἴκησιν, διελόμενοι ἔχουσι, συνοικίαν καλοῦμεν, ὅπου δ' εἷς ἐνοικεῖ, οἰκίαν. Vide consimilem interpretationem Ammonii. Οἶκος, Οἰκία, Συνοικία, Οἴκημα, Οἰκίσκος, καὶ Δωμάτιον διαφέρουσιν. Οἶκος μὲν λέγεται ἡ πᾶσα οὐσία· οἰκία δὲ ὑπὸ ἑνὸς ἢ ὑπὸ δύο κατοικουμένη· συνοικία δὲ, ἡ πολλοῖς, καὶ μισθουμένη. TAYLOR. Wolfius, *non villa*. Rectius, *ne pars quidem domus conductitiæ*. Vid. §. κς'. JURIN.

κβ'. Τῶν ὑπευθύνων] Absurde Wolfius, *qui rationes referebant*, cum omnino dictum sit de iis qui *nondum* referebant, sed proxime erant relaturi. TAYLOR.

Τὴν μνᾶν] *Singulas minas*. BRODÆUS.

50 [1] βδελυρίᾳ τοὺς συμμάχους τοὺς ὑμετέρους ποιούμενος. καὶ τοσαύτην ἀσέλγειαν ἐπεδείξατο εἰς ἐλευθέρων ἀνθρώπων γυναῖκας, ἡλίκην οὐδεὶς πώποθ᾽ ἕτερος· ὧν οὐδένα ἐγὼ παρακαλῶ δεῦρο, τὴν αὑτοῦ συμφορὰν, ἣν εἵλετο σιγᾷν, εἰς πολλοὺς ἐκμαρτυρῆσαι· ἀλλ᾽ ὑμῖν τοῦτο καταλείπω σκοπεῖν. τί δὲ προσδοκᾶτε; τὸν Ἀθήνῃσιν ὑβριστὴν οὐκ εἰς τοὺς ἄλλους μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ, νόμων ὄντων, ὑμῶν ὁρώντων, ἐχθρῶν ἐφεστηκότων, τοῦτον αὐτὸν λαβόντα ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχὴν, τίς ἂν ἐλπίσειεν ἀπολελοιπέναι τὶ τῶν ἀσελγεστάτων ἔργων; ἤδη νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω, πολλάκις ἐνεθυμήθην τὴν εὐτυχίαν τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως, κατὰ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ κατὰ ταῦτα, ὅτι κατ᾽ ἐκείνους τοὺς χρόνους οὐδεὶς ἐγένετο τῆς Ἀνδρίων πόλεως ὠνητής.

κγ'. Ἀλλ᾽ ἴσως καθ᾽ αὑτὸν μὲν ἄρχων, φαῦλος ἦν οὗτος, μετὰ πλειόνων δὲ, ἐπιεικής. πόθεν; οὗτος, ὦ Ἀθηναῖοι, βουλευτὴς ἐγένετο ἐπὶ ἄρχοντος Νικοφήμου. ἅπαντα μὲν οὖν διεξελθεῖν ἃ ἐν τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἐκακούργησε, πρὸς μικρὸν μέρος τῆς ἡμέρας οὐκ ἄξιον ἐπιχειρεῖν· ἃ δ᾽ ἐστὶν ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ᾽ ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστὶ, ταῦτ᾽ ἐρῶ διὰ βραχέων. ἐπὶ τοίνυν τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος, ὅτ᾽ ἐβούλευεν οὗτος, ταμίας ἦν τῶν τῆς θεοῦ Ἡγήσανδρος ὁ Κρωβύλου ἀδελφός. ἔκλεπτον δὲ τῆς πόλεως κοινῇ καὶ μάλα φιλεταίρως χιλίας δραχμάς. αἰσθόμενος δὲ τὸ πρᾶ-
51 γμα ἀνὴρ ἐπιεικὴς Πάμφιλος ὁ Ἀχερδούσιος, προσκρούσας τὶ τούτῳ, καὶ παροξυνθεὶς, ἐκκλησίας οὔσης, εἶπεν ἀναστὰς, ὦ Ἀθηναῖοι, κλέπτουσιν ὑμῶν κοινῇ ἀνὴρ καὶ γυνὴ χιλίας δραχμάς. θαυμασάντων δὲ ὑμῶν, πῶς ἀνὴρ καὶ γυνὴ, καὶ τίς ὁ λόγος, εἶπε μικρὸν διαλιπών· ἀγνοεῖτε, ἔφη, ὅ,τι λέγω; ὁ μὲν ἀνὴρ ἐστὶν Ἡγήσανδρος ἐκεῖνος νυνὶ, ἔφη, πρότερον δ᾽ ἦν καὶ αὐτὸς Λεωδάμαντος γυνή· ἡ δὲ γυνὴ Τίμαρχος ουτοσίν. ὃν δὲ τρόπον κλέπτεται τὸ ἀργύριον, ἐγὼ ἐρῶ. μετὰ ταῦ-

[1] βδελυρίᾳ τῇ ἑαυτοῦ τοὺς

κγ'. Πόθεν] Ut Latini et Plinius Epist. Salmas.

Ταμίας ἦν τῶν τῆς θεοῦ] *Minervæ*, hoc est, *fisci*. Demosth. c. Timocrat. καὶ χρήματα πολλὰ τῆς θεοῦ καὶ τῶν ἐπωνύμων τῆς πόλεως ἔχοντα. Apertius paulo infra ὀφείλειν τῶν μὲν πρυτανέων ἕκαστον χιλίας δραχμὰς ἱερὰς τῇ Ἀθήνῃ. Brodæus.

Μετὰ ταῦτα ἤδη] Ita Aldus. Pro quo Stephanus et Wolfius, ita uti Nos edidi-

τα ἤδη διεξῄει περὶ τοῦ πράγματος, καὶ μάλα εἰδότως καὶ σαφῶς. διδάξας δὴ ταῦτα, τί οὖν ἐστὶν, ὦ [1]Ἀθηναῖοι, ὃ συμβουλεύω ὑμῖν; ἐὰν μὲν ἡ βουλὴ καταγνοῦσα τουτονὶ ἀδικεῖν, καὶ ἐκφυλλοφορήσασα δικαστηρίῳ παραδῷ, δότε τὴν δωρεὰν αὐτοῖς· ἐὰν δὲ μὴ κολάσωσι, μὴ δότε, ἀλλ᾽ εἰς ἐκείνην αὐτοῖς τὴν ἡμέραν ἀπομνημονεύσατε. μετὰ ταῦτα ὡς ἐπανῆλθεν ἡ βουλὴ εἰς τὸ βουλευτήριον, ἐξεφυλλοφόρησε μὲν αὐτὸν, ἐν δὲ τῇ ψήφῳ κατεδέξατο. ὅτι δ᾽ οὐ παρέδωκε
16.1 δικαστηρίῳ, οὐδ᾽ ἐξήλασεν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, ἄχθομαι μὲν λέγων, ἀνάγκη δέ ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι τῆς δωρεᾶς ἀπετύγχανε. μὴ τοίνυν φανῆτε, ὦ Ἀθηναῖοι, τῇ μὲν βουλῇ χαλεπήναντες, καὶ πεντακοσίους ἄνδρας τῶν πολιτῶν ἀστεφανώτους ποιήσαντες, ὅτι τοῦτον οὐκ ἐτιμωρήσαντο, [2]αὐτοὶ δὲ ἀφῆτε· καὶ τὸν τῇ βουλῇ μὴ συνενεγκόντα ῥήτορα, τοῦτον τῷ δήμῳ περιποιήσητε.

[1] Ἀθ., ἔφη, ὃ

[2] * αὐτὸν

mus. Brodæo placet *μετὰ ταῦτα ἃ ᾔδει*, quoniam Andocides quodam in loco dixit, *καὶ περὶ μὲν τῶν Ἑρμῶν τῆς ἐπικοπῆς ἃ ᾔδει*. Venetus Interpres: *ac cum nonnulla* jucunda *ea in re commemorasset*. Taylor.

Μάλα εἰδότως] Legisse videtur Wolfius εἰκότως, cum vertat *valde probabiliter*. Parum certe ad mentem Oratoris, qui furtum istud non pro re probabili, sed certa et comperta habet. Vertendum itaque, *ut qui rem optime compertam haberet*. Jurin. Μὴ μόνον ἐπισταμένως, ἀλλὰ καὶ εἰδότως, ὡς Αἰσχίνης· καὶ μάλα εἰδότως καὶ σαφῶς διδάξας δὴ ταῦτα. T. Magister. Ubi observabis quomodo ille hunc locum distinxerit, nescio annon melius. Taylor.

Ἐξεφυλλοφόρησεν αὐτὸν] Lege ἐξεφυλλοφόρησε μὲν αὐτόν. De Etymologia verbi vide Pollucem lib. 8. Wolf.

Ἐν δὲ τῇ ψήφῳ κατεδέξατο] Ergo ficta fuit illa ejectio, si nihilominus illi ferendi suffragii jus reliquit Senatus. Idem. Locum subobscuriorem, et a Wolfio perperam intellectum ita interpretor. Judices plerique in hac Rep. ταῖς ψήφοις sententiam tulerunt: Populus interea, in sua quisque curia, si peregrinitatis causa ageretur, Senatus item D virorum, si de moribus et aptitudine Senatoris cujuspiam inquisitio facta esset, hanc rem non ψήφοις, ut ceteri, sed τοῖς φύλλοις, *frondibus*, transigebant, et eorum sententiis damnatus ἐκφυλλοφορεῖσθαι dicebatur. Harpocratio in v. Ἐκφυλλοφορῆσαι. Etym. M. item in eod. vocabulo, (ubi pro εἴποτέ τις τῶν πολιτῶν ἀδικεῖν ἐδόκει, καὶ ἀνάξιος εἶναι τοῦ συνεδρίου τῶν πεντακοσίων, quo etiam errore tenetur Suidas, repone ex Lexicis emendatioribus, τῶν βουλευτῶν) Poll. L. VIII. C. V. Petit. LL. Attic. Lib. III. Tit. I. Sigonius II. de Rep. Athen. 2 et 3. Meurs. III. Attic. Lect. 19. Jam Timarchus Olymp. CIV. 4. in Senatorum ordinem cooptatus, eamque quam memoravi δοκιμασίαν coactus subire, ἐξεφυλλοφορήθη, ut cum isto populo dicam. Quod si secunda vice idem ei accidisset, (repetitum enim erat scrutinium, idque ut Scholiastes ad h. l. nos docet, non jam φύλλοις, sed ψήφοις peractum,) ibi ab isto cœtu amotus, curiæ etiam coercendus tradebatur. Hoc vero ubi non factum, ideoque prævaricari videretur ἡ Βουλὴ, evenit, ut anno isto completo, officio quo fungebantur exeuntes, dono isto populari, Corona sc. quæ D viris re bene gesta de more donaretur, de qua re plenus est Demosthenes in Androtiana, tum demum exciderent. Populus enim, consilium Pamphili Acherdusii secutus, anno vertente, coronari noluit istum Senatum, ὅτι τοῦτον οὐκ ἐτιμωρήσαντο. Istud habe. Tayl.

Ὅτι] Dele, nam turbat sententiam. Wolfii Interpretatio huic rei fidem conciliabit. Idem.

Αὐτοὶ] Pro αὐτοὶ lego αὐτὸν cum Reiskio. Auger.

Περιποιήσητε] Substituit Bern. et Locker. μὴ περιποιήσητε, verum sine ulla ne-

κδ'. Ἀλλὰ περὶ μὲν τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς ἐστὶ τοιοῦτος,
52 περὶ δὲ τὰς χειροτονητὰς βελτίων. καὶ τίς ὑμῶν οὐκ οἶδεν, ὡς περιβοήτως ἐξηλέγχθη κλέπτης ὤν; πεμφθεὶς γὰρ ὑφ' ὑμῶν ἐξεταστὴς τῶν ξένων ἐν Ἐρετρίᾳ, μόνος τῶν ἐξεταστῶν ὡμολόγει λαβεῖν ἀργύριον· καὶ οὐ περὶ τοῦ πράγματος ἀπελογεῖτο, ἀλλ' εὐθὺς περὶ τοῦ τιμήματος ἱκέτευεν, ὁμολογῶν ἀδικεῖν. ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐπετιμήσατε ταλάντου ἑκάστῳ, τούτῳ δὲ τριάκοντα μνῶν· οἱ δὲ νόμοι κελεύουσι τῶν κλεπτῶν τοὺς μὲν ὁμολογοῦντας θανάτῳ ζημιοῦσθαι, τοὺς δ' ἀρνουμένους κρίνεσθαι. τοιγαροῦν οὕτως ὑμῶν κατεφρόνησεν, ὥστ' εὐθὺς ἐπὶ ταῖς δημοσίαις διαψηφίσεσι δισχιλίας ἔλαβε δραχμάς. φήσας γὰρ Φιλωτάδην τὸν Κυδαθηναιέα, ἕνα τῶν πολιτῶν, ἀπελεύθερον εἶναι ἑαυτοῦ, καὶ πείσας ἀποψηφίσασθαι τοὺς δημότας, ἐπιστὰς τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, καὶ λαβὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα τὰ ἱερὰ, καὶ ὀμόσας μὴ λαβεῖν δῶρα μήτε λήψεσθαι, καὶ ἐπομόσας τοὺς ὁρκίους θεοὺς, καὶ τὴν ἐξώλειαν ἐπαρασάμενος ἑαυτῷ, εἰληφὼς ἠλέγχθη παρὰ Λευκωνίδου τοῦ Φιλωτάδου κηδεστοῦ, διὰ Φιλήμονος τοῦ ὑποκριτοῦ, εἴκοσι μνᾶς, ἃς ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πρὸς Φιλοξένην ἀνήλωσε τὴν ἑταίραν, καὶ προὔδωκε τὸν ἀγῶνα, καὶ τὸν ὅρκον ἐπιώρκησεν. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι Φιλήμονα τὸν δόντα Τιμάρχῳ τὸ ἀργύριον, καὶ Λευκωνίδην τὸν Φιλωτάδου κηδεστὴν, καὶ τῶν συνθηκῶν ἀνάγνωθι τὰ ἀντίγραφα, [1] καθῶς τὴν πρᾶξιν ἐποιήσατο τοῦ ἀγῶνος.

[1] *καθ' ἃς τὴν πρᾶσιν

cessitate. Taylor.

κδ'. Ταλάντου] Sub. ζημίαν. Auger.

Τὰ ἱερὰ] Utrum victimas, an simulacra Deorum, quos ὁρκίους θεοὺς appellat? Wolf.

Τοὺς ὁρκίους θεοὺς] *Deos, per quos jusjurandum concipi solenne est.* Pollux lib. 8. τρεῖς θεοὺς ὀμνύναι κελεύει Σόλων, Ἱκέσιον, Καθάρσιον, Ἐξακεστήριον. At Demosth. c. Timocrat. Ἐπόμνυμι Δία, Ποσειδῶνα, Δήμητρα. Brodæus. Vid. σχ.

Ἠλέγχθη] Wolfius, *celare non potuit se.* Immo, *compertus est.* Jurin.

Φιλωτάδου κηδεστοῦ] Bene Wolf. Steph. et Cod. Bern. pro Aldina Φιλωτάδου τοῦ κηδεστοῦ. Taylor.

Εἴκοσι μνᾶς] Supra l. 12. δισχιλίας δραχμάς. Quod perinde est. Ita in verbis computi variare solent Attici. Vide ad Lysiam c. Diogit. pag. 510. Edit. Lond. Adde supra p. 46. l. 20. et p. 47. l. 2. Sic modo l. 7. ἐξάρνοις ἐπετιμήσατε ταλάντῳ, τούτῳ δὲ τριάκοντα μνῶν: Id est semitalentum. Idem.

Τὴν πρᾶξιν] F. τὴν πρᾶσιν, τουτέστι, τὴν προδοσίαν τοῦ ἀγῶνος. Wolf. τὸ πρᾶσιν, quod hariolando dedit Wolfius, exhibent Codd. Locker. Coisl. et e Regg. Parisiensibus duo. Verum quoties Πράττειν et Πράττεσθαι dicantur pro *rem dolose transigere, mala fide agere* et similibus, ostendent viri docti ad Thucydidem, aliique. Et Πρᾶξις pariter de iis rebus dicitur. Me igitur non tam offendit πρᾶξις,

[1] ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΣΥΝΘΗΚΑΙ. 53

κέ. Περὶ μὲν οὖν τοὺς πολίτας καὶ τοὺς οἰκείους οἷος
γεγένηται, καὶ τὴν πατρῴαν οὐσίαν ὡς αἰσχρῶς ἀνήλωκε,
καὶ τὴν ὕβριν τὴν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ὡς ὑπερεώρακε, σύν-
ιστε μὲν καὶ πρὶν ἐμὲ λέγειν, ἱκανῶς δ' ὑμᾶς ὑπομιμνή-
σκει καὶ ὁ παρ' ἐμοῦ λόγος. δύο δέ μοι τῆς κατηγορίας
εἴδη λέλειπται, ἐφ' οἷς ἐμαυτόν τ' εἰπεῖν εὔχομαι τοῖς
θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις ὑπὲρ τῆς πόλεως ὡς προῄρημαι,
ὑμᾶς τε βουλοίμην ἂν [2] ἀκοῦσαι οἷς ἐγὼ μέλλω λέγειν, καὶ
προσέχειν τὸν νοῦν, καὶ παρακολουθεῖν εὐμαθῶς. ἔστι δ'
ὁ μὲν πρῶτός μοι λόγος, προδιήγησις τῆς ἀπολογίας, ἧς
ἀκούω μέλλειν γίνεσθαι· ἵνα μὴ τοῦτό μου παραλιπόντος,
ὁ τὰς τῶν λόγων τέχνας κατεπαγγελλόμενος τοὺς νέους
διδάσκειν, ἀπάτῃ τινὶ παραλογισάμενος ὑμᾶς ἀφέληται τὸ
τῆς πόλεως συμφέρον. ὁ δὲ δεύτερος ἔστι μοι λόγος, παρά-
κλησις τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετήν. ὁρῶ δὲ πολλοὺς μὲν τῶν
νεωτέρων προσεστηκότας πρὸς τῷ δικαστηρίῳ, πολλοὺς δὲ
τῶν πρεσβυτέρων· οὐκ ἐλαχίστους δὲ [3] τῶν ἐκ τῆς ἄλλης
Ἑλλάδος συνειλεγμένους ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν· οὓς μὴ νομίζετ'
ἐμὲ θεωρήσοντας ἥκειν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὑμᾶς εἰσομέ-
νους, εἰ μὴ μόνον εὖ νομοθετεῖν ἐπίστασθε, ἀλλὰ καὶ
κρίνειν τὰ καλὰ καὶ τὰ μὴ καλὰ δύνασθε· καὶ εἰ τιμᾶν
ἐπίστασθε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς, καὶ εἰ θέλετε κολά-
ζειν τοὺς ὀνείδη τὸν ἑαυτῶν βίον τῇ πόλει παρασκευά- 54
ζοντας. λέξω δὲ πρῶτον πρὸς ὑμᾶς περὶ τῆς ἀπολογίας. ὁ
γὰρ περιττὸς ἐν τοῖς λόγοις Δημοσθένης, ἢ τοὺς νόμους
φησὶν ὑμᾶς ἐξαλείφειν δεῖν, ἢ τοῖς ἐμοῖς λόγοις οὐκ εἶναι
προσεκτέον. ἀποθαυμάζει γὰρ εἰ μὴ πάντες μέμνησθ' ὅτι
καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἡ βουλὴ πωλεῖ τὸ πορνικὸν τέλος·
καὶ τοὺς πριαμένους τὸ τέλος τοῦτο οὐκ εἰκάζειν, ἀλλ'

[1] Μαρτυριαι. [2] * ἀκούοντας, [3] [τῶν]

quam πρᾶξιν ποιεῖσθαι. *Quemadmodum rem controversam transegerit*, Interpres Venetus. Taylor. Plane πρᾶσιν. Erratum forte. Jurin. Lego cum Reiskio καθ' ἃς τὴν πρᾶσιν. Auger.

κέ. Οἷς] Καὶ οἷς mavult Stephanus, ἐφ' οἷς scripti Bern. Locker. et Reg. 1. In Coisl. quod fortasse satius est, deest ἀκοῦσαι. Ea igitur voce deleta, videamus tenorem Orationis, ὑμᾶς τε βουλοίμην ἂν οἷς ἐγὼ μέλλω λέγειν καὶ προσέχειν τὸν νοῦν καὶ παρακολουθεῖν εὐμαθῶς. Taylor.

Τῶν ἐκ τῆς ἄ. Ἑ.] Pro τῶν M. τούς. Auger.

ἀκριβῶς εἰδέναι τοὺς ταύτῃ χρωμένους τῇ ἐργασίᾳ. ὁπότε 17.1
οὖν δὴ τετόλμηκα ἀντιγράψασθαι, πεπορνευμένῳ Τιμάρ-
χῳ μὴ ἐξεῖναι δημηγορεῖν, ἀπαιτεῖν φησὶ τὴν πρᾶξιν αὐ-
τὴν οὐκ αἰτίαν κατηγόρου, ἀλλὰ μαρτυρίαν τελώνου τοῦ
παρὰ Τιμάρχου τοῦτο ἐκλέξαντος τὸ τέλος. ἐγὼ δὲ πρὸς
ταῦτ', ὦ Ἀθηναῖοι, σκέψασθ' ἂν ἁπλοῦν ὑμῖν καὶ ἐλευθέ-
ριον δόξω λόγον εἰπεῖν. αἰσχύνομαι γὰρ ὑπὲρ τῆς πόλεως, εἰ
Τίμαρχος, ὁ τοῦ δήμου σύμβουλος, καὶ τὰς εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα τολμῶν πρεσβείας πρεσβεύειν, μὴ τὸ πρᾶγμα ὅλον
ἀποτρίψασθαι ἐπιχειρήσει, ἀλλὰ τοὺς τόπους ἐπερωτήσει
ὅπου ἐκαθέζετο, καὶ τοὺς τελώνας, εἰ πώποτε παρ' αὐτοῦ
πορνικὸν τέλος εἰλήφασιν. ταύτης μὲν οὖν τῆς ἀπολογίας
ὑμῶν ἕνεκα παραχωρησάτω. ἕτερον δ' ἐγώ σοι λόγον ὑπο-
βαλῶ, καλὸν καὶ δίκαιον, ᾧ [1]χρήσῃ, εἰ μηδὲν αἰσχρὸν
σαυτῷ σύνοισθα. τόλμησον γὰρ εἰς τοὺς δικαστὰς βλέψας
εἰπεῖν ἃ προσήκει λέγειν ἀνδρὶ σώφρονι τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν·
Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τέθραμμαι μὲν ἐκ παιδὸς καὶ μειρακίου
55 παρ' ὑμῖν, οὐκ ἀφανεῖς δὲ διατριβὰς διατρίβω, ἀλλ' ἐν
ταῖς ἐκκλησίαις μεθ' ὑμῶν ὁρῶμαι. οἶμαι δ' ἄν, εἰ πρὸς
ἄλλους τινὰς ἦν ὁ λόγος μοι περὶ τῆς αἰτίας ἧς κρίνομαι,
ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις ῥαδίως ἂν ἀπολύσασθαι τοὺς
τοῦ κατηγόρου λόγους. μὴ γὰρ εἰ [2]ὅτι πέπρακταί μοι τὶ
τούτων, ἀλλ' εἰ δοκῶ ὑμῖν παραπλησίως βεβιωκέναι ταῖς
λεγομέναις ὑπὸ τούτου αἰτίαις, ἀβίωτον ἡγούμενος εἶναι
ἐμαυτῷ τὸν λοιπὸν βίον, παραδίδωμι τὴν εἰς ἐμαυτὸν τι-
μωρίαν, ἐναπολογήσασθαι τῇ πόλει πρὸς τοὺς Ἕλληνας·
οὐδ' ἥκω παραιτησόμενος ὑμᾶς, ἀλλὰ καταχρήσασθέ μοι,
εἰ δοκῶ τοιοῦτος εἶναι.—

[1] χρήσῃ [2] ὅτι, εἰ

Ἀντιγράψασθαι] Parum accurate Wolfius, *ad prætorem referre*. Ἀντιγράφεσθαι notat *peculiarem eam relationem*, qua quis accusantem vel accusaturum contraria actione repellit. Id monuit Scholiastes noster non ineruditus. TAYLOR.

Παραχωρησάτω. ἕτερον δ' ἐγώ σοι] Nota mutationem personarum, et apostrophen. Convertit enim se a judicibus ad Timarchum. WOLF. Hic transit abrupte orator a tertia persona ad secundam. AUGER.

Μὴ γὰρ εἰ ὅτι] Malim, μὴ γὰρ εἴ τι πέπρακταί μοι τούτων. WOLF. Βέλτιον, μὴ γὰρ ὅτι εἰ πέπρακταί μοι τὶ τούτων. STEPHANUS. Cum Stephano Codd. Bern. Coisl. et Reg. 1. Proxime Bern. τὶ τοιούτων. TAYLOR. Transpono cum Reiskio μὴ γὰρ ὅτι εἰ, ita ut μὴ ὅτι significet idem ac μὴ μόνον, *non solum, non modo*. AUGER.

Καταχρήσασθέ μοι] *Supplicio meo utamini, nolite mihi parcere.* Dicitur et χρῆσθαι. Andocides, χρῆσθε ἐμοὶ ὅ,τι ἂν ὑμῖν δοκῇ. Et χρήσασθέ μοι ὅ,τι βούλεσθε. BRODÆUS. F. διαχρήσασθέ με, *Interfi-*

κϛʹ. Αὕτη μέν ἐστιν, ὦ Τίμαρχε, ἀπολογία ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, καὶ σώφρονος, καὶ πεπιστευκότος τῷ βίῳ, καὶ καταφρονοῦντος εἰκότως ἁπάσης βλασφημίας· ἃ δὲ πείθει σε λέγειν Δημοσθένης, οὐκ ἀνδρός ἐστιν ἐλευθέρου, ἀλλὰ πόρνου, περὶ τῶν τόπων διαφερομένου. ἐπειδὴ δ' εἰς τὰς ἐπωνυμίας τῶν οἰκήσεων καταφεύγεις, κατ' οἴκημα τὸ πρᾶγμα ἐξετάζεσθαι ἀξιῶν, ὅπου ἐκαθέζου· ἃ μέλλω λέγειν ἀκούσας, εἰσαῦθις οὐ χρήσῃ τοιούτῳ λόγῳ, ἐὰν σωφρονῇς. οὐ γὰρ τὰ οἰκήματα, οὐδ' αἱ οἰκήσεις τὰς ἐπωνυμίας τοῖς ἐνοικήσασι παρέχουσιν, ἀλλ' οἱ ἐνοικήσαντες τὰς τῶν ἰδίων ἐπιτηδευμάτων ἐπωνυμίας τοῖς τόποις παρασκευάζουσιν. ὅπου μὲν γὰρ πολλοὶ μισθωσάμενοι μίαν οἴκησιν, διελόμενοι ἔχουσι, συνοικίαν καλοῦμεν· ὅπου δ' εἷς ἐνοικεῖ, οἰκίαν. ἐὰν δ' εἰς ἓν δή που τούτων τῶν ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐργαστηρίων ἰατρὸς [1]οἰκήσεται, ἰατρεῖον καλεῖται· ἐὰν δ' ὁ μὲν [2]ἐξοικήσηται, 56
εἰς δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο ἐργαστήριον χαλκεὺς [3]εἰσοικήσηται, χαλκεῖον ἐκλήθη· ἐὰν δὲ γναφεύς, γναφεῖον· ἐὰν δὲ τέκτων, τεκτονεῖον. ἐὰν δὲ πορνοβοσκὸς καὶ πόρναι, ἀπὸ τῆς ἐργασίας εὐθὺς ἐκλήθη πορνεῖον. ὥστε σὺ πολλὰ πορνεῖα τῇ τῆς πράξεως εὐχερείᾳ πεποίηκας. μὴ οὖν ὅπου ποτὲ ἔπραττες, ἐρώτα, ἀλλ' ὡς τοῦτο οὐ πεποίηκας, ἀπολογοῦ.

κζʹ. Ἥξει δ', ὡς ἔοικε, καὶ ἕτερος λόγος τὶς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ σοφιστοῦ συγκείμενος. λέγει γάρ, ὡς οὐδέν ἐστιν ἀδικώτερον φήμης, ἀγοραῖα τεκμήρια καὶ παντελῶς ἀκόλουθα τῷ αὑτοῦ βίῳ παρεχόμενος. πρῶτον μὲν γὰρ τὴν ἐν Κολωνῷ συνοικίαν, τὴν Δήμωνος καλουμένην, ψευδῆ φησὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔχειν· οὐ γὰρ εἶναι Δήμωνος. ἔπειτα τὸν Ἑρμῆν

[1] * εἰσοικίσηται [2] ἐξοικίσηται [3] εἰσοικίσηται

cite. Wolf. Imo καταχρήσασθέ μοι, ut vulgo legitur, *utimini me pro libitu vestro.* Auger.

κϛʹ. Ὅπου μὲν γὰρ etc.] *Ubi enim plures una domo conducta, eam in partes discretam separatim obtinent,* συνοικίαν *dicimus: sed in qua unus degit,* οἰκίαν *appellamus.* Nimis licenter Wolfius horum loco ponit, *id quod pluribus exemplis ostendi supervacaneum est,* cum tamen ipse plura exempla postea subjungat. Jurin.

Ἐὰν δὲ] *Nam si,* Wolfius. Potius, *quod si.* Idem.

Οἰκήσεται] Πότερον, οἰκίσηται. Ὡσαύτως δὲ ἐξοικίσηται καὶ εἰσοικίσηται. Stephanus. Utinam manus abstinuisset! Nam hæc sunt pessimi commatis. l. 16. εἰσοικήσεται Locker. Taylor. Quod [sc. Steph. conject.] ego malim. Auger.

Ἰατρεῖον —— χαλκεῖον etc.] Quia Medicium, Ærarium, Fullonium, Fabrium dicere non licuit, et circuitio molestior etiam futura fuit, hic a verbis ob Latinæ linguæ inopiam recedendum fuit. Wolf.

κζʹ. Ἑρμῆν τὸν Ἀνδοκίδου] Vid. Plutarch.

τὸν Ἀνδοκίδου καλούμενον, οὐκ Ἀνδοκίδου, ἀλλ' Αἰγηΐδος
φυλῆς εἶναι ἀνάθημα. παραφέρει δ' [1] αὐτὸν ἐν σκώμματος
μέρει, ὡς ἡδὺς ἀνὴρ, καὶ περὶ τὰς ἰδίας διατριβὰς γελοῖος·
εἰ μὴ καὶ ἐμὲ δεῖ, φησὶν, ὑπακούειν τοῖς ὄχλοις, μὴ Δημο-
σθένην καλούμενον, ἀλλὰ Βάταλον, ὅτι ταύτην ἐξ ὑποκορί-
σματος τινὸς τίτθης τὴν ἐπωνυμίαν ἔχω. εἰ δὲ Τίμαρχος
ὡραῖος ἐγένετο, καὶ σκώπτεται τῇ τοῦ πράγματος διαβο-
λῇ, καὶ μὴ τοῖς αὑτοῦ ἔργοις, οὐ δή που διὰ τοῦτ' αὐτὸν 18.1
φησι δεῖν συμφορᾷ περιπεσεῖν. ἐγὼ δὲ, ὦ Δημόσθενες,
περὶ μὲν τῶν ἀναθημάτων, καὶ τῶν οἰκιῶν, καὶ περὶ
τῶν κτημάτων, καὶ πάντων ὅλως τῶν ἀφώνων, πολλοὺς
57 καὶ παντοδαποὺς καὶ οὐδέποτε τοὺς αὐτοὺς ἀκούω λό-
γους λεγομένους. οὐ γάρ εἰσιν ἐν [2] αὐταῖς οὔτε καλαὶ οὔτε
αἰσχραὶ πράξεις, ἀλλ' ὁ προσαψάμενος αὐτῶν καὶ παρα-
τυχὼν, ὅς τις ἂν ᾖ, κατὰ τὸ μέγεθος τῆς αὑτοῦ δόξης λό-
γον παρέχει· περὶ δὲ τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον καὶ λόγον
καὶ τὰς πράξεις, [3] ἀληθής τε καὶ ἀψευδής τις ἀπὸ ταυτο-
μάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν, καὶ διαγγέλλει
τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας πράξεις· πολλὰ δὲ καὶ μαντεύεται
περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. καὶ οὕτως ἐναργές ἐστι καὶ
οὐ πεπλασμένον ὃ λέγω, ὥσθ' εὑρήσετε καὶ τὴν πόλιν
[4] ἡμῶν καὶ τοὺς προγόνους Φήμης, ὡς θεοῦ μεγίστης, βω-

[1] αὑτὸν [2] αὐτοῖς [3] Desunt ἀληθής τε. [4] ὑμῶν

in Alcibiade, Andocidem de Mysteriis, Scholiastem nostrum, Harpocrationem Ἀνδοκ. Ἑρμ. Maussac. pag. 49. et ad Harpocr. v. Ἑρμαῖ. Meurs. Athen. Attic. III. 3. virosque doctos ad Corn. Nepot. in Alcibiade. TAYLOR.

Παραφέρει δ' αὐτὸν] Lego ἑαυτὸν, sc. Δημοσθένης. WOLF. αὑτὸν, ἵνα ᾖ ἀντὶ τοῦ ἑαυτόν. STEPHANUS. Legendum αὑτὸν, vel ἑαυτόν. JURIN. αὑτὸν Locker. TAYLOR. αὑτὸν cum aspero. MARKLAND. αὑτὸν cum spiritu aspero. AUGER.

Ὑπακούειν] Videtur poni pro *respondere, si vocetur Batalus.* Sed Æschines hæc σκωπτικῶς affinxit Demostheni, qui convicia in se dicta non repetere, sed dissimulare solet. WOLF.

Αὐταῖς] Lege αὐτοῖς omnino. TAYLOR.

Κατὰ τὸ μέγεθος τῆς αὑτοῦ δόξης λόγον παρέχει] Wolfius, *pro magnitudine suæ opinionis famam de iis spargit.* Immo, *pro magnitudine suæ famæ, sermonibus causam præbet.* Vult enim Orator hominum insignium famam non raro in causa esse, ut nomen eorum donariis aut possessionibus affingatur, quæ suæ non fuerint. JURIN.

Περὶ] Παρὰ Bern. Quod melius. TAYLOR.

Τὰς πράξεις καὶ ἀψευδὴς] F. τὰς πράξεις, ἀληθής τε καὶ ἀψευδής τις. WOLF. Ita Wolfius ex sua conjectura, cum hæc verba a Codd. absunt. H. Stephano videntur plura etiam abesse. In Locker. et Reg. 2. deficit καὶ ante ἀψευδής. Quod nescio annon melius locum extricet. TAYLOR.

Καὶ διαγγέλλει —— πράξεις] Wolfius, *et vulgo actiones nunciat*, subjunge, *privatas*, vel *privatorum*. JURIN.

Φήμης —— βωμὸν] Pausanias in Atticis, καὶ γὰρ Αἰδοῦς σφίσι βωμός ἐστι, καὶ Φήμης, καὶ Ὁρμῆς. BRODÆUS. Pausaniæ istud adduxit, aliaque quædam huc pertinentia Meurs. Athen. Attic. III. 2. TAYLOR.

μὸν ἱδρυμένους· καὶ τὸν Ὅμηρον πολλάκις ἐν τῇ Ἰλιάδι λέγοντα, πρὸ τοῦ τὶ τῶν μελλόντων γενέσθαι,

Φήμη δ᾽ εἰς στρατὸν ἦλθε·

καὶ πάλιν τὸν Εὐριπίδην ἀποφαινόμενον, τὴν θεὸν ταύτην οὐ μόνον τοὺς ζῶντας ἐμφανίζειν δυναμένην, ὁποῖοί τινες ἂν τυγχάνωσιν ὄντες, ἀλλὰ καὶ τοὺς τετελευτηκότας, ὅταν λέγῃ·

Φήμη τὸν ἐσθλὸν κἀν μυχῷ δείκνυσι γῆς.

ὁ δὲ Ἡσίοδος καὶ διαῤῥήδην θεὸν αὐτὴν ἀποδείκνυσι, πάνυ σαφῶς φράζων τοῖς βουλομένοις συνιέναι. λέγει γὰρ,

Φήμη δ᾽ οὔτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥντινα λαοὶ
Πολλοὶ φημίζουσι· θεός νυ τίς ἐστι καὶ αὐτή.

καὶ τούτων τῶν ποιημάτων τοὺς μὲν εὐσχημόνως βεβιω- 58
κότας εὑρήσετε ἐπαινέτας ὄντας, πάντες γὰρ οἱ δημοσίᾳ φιλότιμοι, παρὰ τῆς ἀγαθῆς φήμης ἡγοῦνται τὴν δόξαν κομιεῖσθαι· οἷς δ᾽ αἰσχρός ἐστιν ὁ βίος, οὐ τιμῶσι τὴν θεὸν ταύτην, κατήγορον γὰρ αὐτὴν ἀθάνατον ἔχειν ἡγοῦνται. ἀναμνήσθητε οὖν, ὦ ἄνδρες, τίνι κέχρησθε φήμῃ περὶ Τιμάρχου. οὐχ ἅμα τοὔνομα λέγεται, καὶ τὸ ἐρώτημα εὐθὺς [1]ἐρωτᾶτε, ποῖος Τίμαρχος; ὁ πόρνος; ἔπειτα εἰ μὲν μάρτυρας παρειχόμην περί τινος, ἐπιστεύετ᾽ ἄν μοι· εἰ δὲ τὴν θεὸν μάρτυρα παρέχομαι, οὐ πιστεύσετε; ἢ οὐδὲ ψευδομαρτυριῶν θέμις ἐστὶν [2]ἐπισκῆψαι. ἐπεὶ καὶ [3]περὶ τῆς Δημοσθένους ἐπωνυμίας, οὐ κακῶς ὑπὸ τῆς φήμης, ἀλλ᾽ οὐχ ὑπὸ τῆς τίτθης, Βάταλος προσαγορεύεται, ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ κιναιδείας ἐνεγκάμενος τοὔνομα. εἰ γάρ τις σου

[1] * ἐρωτᾶται [2] * ἐπισκήψασθαι [3] [περὶ τ. Δ. ἐπωνυμίας,]

Φήμη δ᾽ εἰς στρατὸν ἦλθε] Hoc apud Homerum non reperitur. BRODÆUS. Et multa apud Veteres occurrunt, quæ in vulgata Homeri Editione non reperiuntur. Dixi alibi. Hoc tamen mirum est, quod dicat Æschines has voces, *sæpenumero*, πολλάκις, in Iliade legi. TAYLOR.

Ἡσίοδος] In lib. cui titulus Ἔργα καὶ Ἡμέραι. BRODÆUS.

Συνιέναι] Wolfius, *scire*. Potius, *intelligere*. JURIN.

Φημίζουσι] Γρ. φημίξωσι. [et] δὲ καὶ φημίζουσι. STEPHANUS.

Ἢ] Ita Wolfius edi voluit, consentiente quidem Scaligero, et Cod. Locker. In vulgatis erat ἦν οὐδὲ ψ. θέμις ἐστὶν ἐπισκῆψαι. Lysias pag. 83. οὐκ ἐτόλμησα αὐτῷ ἐπισκήψασθαι. Et pag. 402. ἐπισκηψάμενος τῷ μάρτυρι οὐκ ἐπεξῆλθεν. Atque ita semper Oratores. TAYLOR.

τὰ κομψὰ ταῦτα χλανίσκια [1]περικλώμενος, καὶ τοὺς μαλακοὺς χιτωνίσκους, ἐν οἷς τοὺς κατὰ τῶν φίλων λόγους γράφεις, περιενέγκας δοίη εἰς τὰς χεῖρας τῶν δικαστῶν, [2]οἶμαι ἂν αὐτοὺς, εἴ τις μὴ προειπὼν τοῦτο ποιήσειεν, ἀπορῆσαι, εἴ τε ἀνδρὸς εἴ τε γυναικὸς εἰλήφασιν ἐσθῆτα.

κή. Ἀναβήσεται δ᾿ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ τῶν στρατηγῶν τις, ὡς ἀκούω, ὑπτιάζων καὶ κατασκοπούμενος ἑαυτὸν, ὡς ἐν παλαίστραις καὶ διατριβαῖς γεγονώς· ὃς ἐπιχειρήσει διασύρειν τὴν ὅλην ἔνστασιν τοῦ ἀγῶνος, οὐ
59 κρίσιν ἐξευρηκέναι με φάσκων, ἀλλὰ δεινῆς ἀπαιδευσίας ἀρχὴν [3]παραφέρειν· πρῶτον μὲν τοὺς εὐεργέτας τοὺς ὑμετέρους, Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους πίστιν, καὶ τὸ πρᾶγμα ὡς συνήνεγκε τῇ πόλει, διεξιών· οὐκ ἀφέξεται δ᾿, ὥς φασιν, οὐδὲ τῶν Ὁμήρου ποιημάτων, οὐδὲ τῶν ὀνομάτων τῶν ἡρωϊκῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν λεγομένην γενέσθαι φιλίαν δι᾿ ἔρωτα Πατρόκλου καὶ Ἀχιλλέως ὑμνήσει, καὶ τὸ κάλλος, ὥσπερ οὐ πάλαι μακαριζόμενον, ἂν τύχῃ σωφροσύνης, νῦν ἐγκωμιάσεται. εἰ γὰρ τὴν τοῦ σώματος εὐπρέπειαν ταύτην τινὲς διαβάλλοντες, συμφορὰν τοῖς ἔχουσι καταστήσουσιν, οὐ ταὐτὰ κοινῇ ψηφιεῖσθαι φήσουσιν ὑμᾶς, ἃ καὶ ἰδίᾳ [4]εὔχεσθε. ἄτοπον γὰρ εἶναι, ὡς δοκεῖν ἑαυτῷ, εἰ τοὺς μὲν υἱεῖς τοὺς 19.1
μηδέπω γεγονότας ἅπαντες εὔχεσθε, οἱ μέλλοντες παιδοποιεῖσθαι, καλοὺς κἀγαθοὺς τὰς ἰδέας φῦναι, καὶ τῆς πόλεως ἀξίους· τοὺς δὲ ἤδη γεγονότας, ἐφ᾿ οἷς προσήκει

[1] περιελόμενος [2] οἴομαι [3] παραφέρων πρῶτον [4] εὔχεσθαι

Περικλώμενος] Ita Wolfius pro περικλόμενος, quod est vulgatorum. Brodæus autem, Stephanus, Cl. Marklandus, ut Codd. Locker. et Parisienses, περιελόμενος. Id quod certissimum est. καὶ Αἰσχίνης· εἰ γάρ τίς σου τὰ κομψὰ ταῦτα χλανίσκια περιελόμενος. T. Magister in v. Χλανίδιον. Idem. Malim cum Reiskio περιελόμενος. Auger.

Περιενέγκας] Aliter hæc punguntur in Edit. Steph. scil. λόγους γράφεις περιενέγκας, δοίη εἰς τὰς χεῖρας. Hic pro περιενέγκας Cl. Marklandus monet παρενέγκας, quod non paulo melius. Hunc locum tangit Gellius I. 5. *Demosthenem tradunt vestitu sincero et cultu corporis nitido venustoque et nimis accurato fuisse: hinc etiam κομψὴ illa χλανὶς καὶ μαλακοὶ χιτωνίσκοι ab æmulis adversariisque probro data.* Taylor.

κή. Παραφέρειν] Sub. ἐμὲ τὸν κατήγορον. Sic Wolf. In editis erat παραφέρων. Atque ita legit σχστης. παραφέρων] παράγων. Taylor.

Φήσουσιν] Nempe Timarchi defensores. Pro quo malim φήσει vel φησὶν, nempe iste de quo hic agitur. Auger.

Εὔχεσθε] Omnino ita, ex sententia Wolfii, atque auctoritate Cod. Bern. Vulgo εὔχεσθαι. Taylor.

σεμνύνεσθαι τὴν πόλιν, ἐὰν κάλλει καὶ ὥρᾳ διενεγκόντες ἐκπλήξωσί τινας, καὶ περιμάχητοι ἐξ ἔρωτος γένωνται, τούτους, ὡς ἔοικεν, Αἰσχίνῃ πεισθέντες, ἀτιμώσετε. κἀνταῦθα δή τινα καταδρομὴν, ὡς ἀκούω, μέλλει περὶ ἐμοῦ ποιεῖσθαι, ἐπερωτῶν, εἰ οὐκ αἰσχύνομαι, αὐτὸς μὲν ἐν τοῖς γυμνασίοις ὀχληρὸς ὢν, καὶ πλείστων ἐραστὴς γεγονὼς, τὸ δὲ πρᾶγμα εἰς ὄνειδος καὶ κινδύνους καθιστὰς, καὶ, τὸ τελευταῖον, ὡς ἀπαγγέλλουσι τινές μοι, εἰς γέλωτα καὶ λῆρόν τινα προτρεπόμενος ὑμᾶς, [1]ἐπιδείξασθαί μου φησὶν 60 ὅσα πεποίηκα ἐρωτικὰ εἴς τινας ποιήματα, καὶ λοιδοριῶν τινῶν καὶ πληγῶν ἐκ τοῦ πράγματος αἳ περὶ ἐμὲ γεγένηνται, μαρτυρίας φησὶ παρέξεσθαι. ἐγὼ δὲ οὔτε ἔρωτα δίκαιον ψέγω, οὔτε τοὺς κάλλει διαφέροντας φημὶ πεπορνεῦσθαι, οὔτ᾽ αὐτὸς ἐξαρνοῦμαι μὴ οὐ γεγονέναι ἐρωτικὸς, καὶ ἔτι καὶ νῦν εἶναι, τάς τε ἐκ τοῦ πράγματος γινομένας πρὸς [2]ἑτέρους φιλονεικίας καὶ μάχας οὐκ ἀρνοῦμαι μὴ οὐχὶ συμβεβηκέναι μοι. περὶ δὲ τῶν ποιημάτων ὧν φασὶν οὗτοί με πεποιηκέναι, τὰ μὲν ὁμολογῶ, τὰ δὲ ἐξαρνοῦμαι μὴ τοῦτον ἔχειν τὸν τρόπον, ὃν οὗτοι [3]διαφθείροντες παρέχονται. ὁρίζομαι δ᾽ εἶναι, τὸ μὲν ἐρᾷν τῶν καλῶν καὶ σωφρόνων, φιλανθρώπου [4]πάθους καὶ εὐγνώμονος ψυχῆς· τὸ δὲ ἀσελγαίνειν ἀργυρίου τινὰ μισθούμενον, ὑβριστοῦ καὶ ἀπαιδεύτου ἀνδρὸς ἔργον εἶναι ἡγοῦμαι. καὶ τὸ μὲν ἀδιαφθόρως ἐρᾶσθαι, φημὶ καλὸν εἶναι· τὸ δὲ ἐπαρθέντα μισθῷ πεπορνεῦσθαι, αἰσχρόν. ὅσον δὲ ἑκάτερον τούτων ἀπ᾽ ἀλλήλων διέστηκε, καὶ ὡς πολὺ διαφέρει, ἐν τοῖς ἐφεξῆς ὑμᾶς πειράσομαι λόγοις διδάσκειν. οἱ γὰρ πατέρες ὑμῶν ὅθ᾽ ὑπὲρ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ἐκ φύσεως ἀναγκαίων κακῶν καὶ ἀγαθῶν ἐνομοθέτουν ἃ τοῖς ἐλευθέ-

[1] ἐπιδείξεσθαι [2] ἑταίρους [3] * διαφθείραντες [4] πάθος

Ἐπιδείξασθαί μου φησὶν] F. ἐπιδείξεσθαι μου φήσει. Et paulo post, φήσει παρέξεσθαι. Wolf. Imo ἐπιδείξεσθαι. Auger.

Φησὶ παρέξεσθαι] Hoc posterius φησὶ deleri posset ut supervacaneum. Idem.

Οὔτ᾽ αὐτὸς ἐξαρνοῦμαι κ. τ. λ.] *Nec ipse inficias eo me propensum ad amores et fuisse, et etiam nunc esse.* Wolfius postrema ista verba alieno loco posuit. Jurin.

Πρὸς ἑτέρους] Πρὸς ἑταίρους legit optimus Cod. Locker. Et recte. Taylor. F. ἑταίρους. Auger.

Πάθους] Omnino cum doctissimo Marklando πάθος. ἐρᾷν τῶν καλῶν εἶναι πάθος φιλανθρώπου καὶ εὐγνώμονος ψυχῆς. Taylor. Lego πάθος cum Reiskio. Auger.

Τὸ δὲ ἀσελγαίνειν κ. τ. λ.] Wolfius, *sed pecunia redimendi aliquem petulantiam.* Minus apte. Vertendum potius, *sed alicui dedecus afferre mercede conducta.* Jurin.

ροις ἡγοῦντο εἶναι πρακτέα, ταῦτα τοῖς δούλοις ἀπεῖπον μὴ ποιεῖν· δοῦλον, φησὶν ὁ νόμος, μὴ γυμνάζεσθαι μηδὲ ξηραλοιφεῖν ἐν ταῖς παλαίστραις. καὶ οὐκ ἔτι προσέγραψε, τὸν δ' ἐλεύθερον ἀλείφεσθαι καὶ
61 γυμνάζεσθαι. ὁπότε γὰρ οἱ νομοθέται τὸ καλὸν τὸ ἐκ τῶν γυμνασίων κατιδόντες, ἀπεῖπον τοῖς δούλοις μὴ μετέχειν, τῷ αὐτῷ νόμῳ ἡγοῦντο, ᾧ ἐκείνους ἐκώλυον, τοὺς ἐλευθέρους προτρέπειν ἐπὶ τὰ γυμνάσια. πάλιν ὁ αὐτὸς οὗτος εἶπε νομοθέτης, δοῦλον ἐλευθέρου παιδὸς μὴ ἐρᾷν μήτ' ἐπακολουθεῖν, ἢ τύπτεσθαι τῇ δημοσίᾳ μάστιγι πεντήκοντα πληγάς. ἀλλ' οὐ τὸν ἐλεύθερον ἐκώλυσεν ἐρᾷν, καὶ ὁμιλεῖν, καὶ ἀκολουθεῖν· οὐδὲ βλάβην τῷ παιδὶ, ἀλλὰ μαρτυρίαν σωφροσύνης ἡγήσατο συμβαίνειν. ἀκύρου δ', οἶμαι, καὶ ἀδυνάτου ἔτι ὄντος κρῖναι τὸν ὄντως εὔνουν καὶ μὴ, τὸν ἐρῶντα σωφρονίζει, καὶ τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν φρονοῦσαν καὶ πρεσβυτέραν ἡλικίαν ἀναβάλλεται· τὸ δ' ἐπακολουθεῖν καὶ ἐφορᾷν, φρουρὰν καὶ φυλακὴν σωφροσύνης ἡγήσατο εἶναι μεγίστην. τοιγάρτοι τοὺς τῆς πόλεως μὲν εὐεργέτας, ταῖς δ' ἀρεταῖς ὑπερενηνοχότας, Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, ὁ σώφρων καὶ ἔννομος, εἴτε ἔρωτα εἴτε τρόπον αὐτὸν χρὴ προσειπεῖν, τοιούτους ἐπαίδευσεν, ὥστε τοὺς ἐπαινοῦντας τὰ ἐκείνων ἔργα, καταδεεστέρους δοκεῖν εἶναι ἐν τοῖς ἐγκωμίοις τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων.

κθ'. Ἐπειδὴ δὲ Ἀχιλλέως καὶ Πατρόκλου μέμνησθε, καὶ Ὁμήρου, καὶ ἑτέρων ποιητῶν, ὡς τῶν μὲν δικαστῶν ἀνηκόων παιδείας ὄντων, ὑμεῖς δὲ εὐσχήμονές τινες προσποιεῖσθε εἶναι, καὶ ὑπερφρονοῦντες ἱστορίᾳ τὸν δῆμον· ἵν' εἰδῆτε, ὅτι καὶ ἡμεῖς τι ἤδη ἠκούσαμεν καὶ ἐμάθομεν, λέ-
62 ξομέν τι καὶ ἡμεῖς περὶ τούτων. ἐπειδὴ γὰρ ἐπιχειροῦσι φιλοσόφων ἀνδρῶν μεμνῆσθαι, καὶ καταφεύγειν ἐπὶ τοὺς εἰρημένους ἐν τῷ μέτρῳ λόγους, θεωρήσατε ἀποβλέψαντες, 20.1

Ξηραλοιφεῖν] Vid. Vales. ad Harpocr. in hac voce, et Cl. Wesseling. ad Petit. Attic. Legg. pag. 387. Ridiculum istud Wolfii, *pulvere aspergatur*. [And yet I find in Sandy's Travels, that the Turks, for want of water sometimes bathe with dust, or some such expression.] Taylor.

Ὄντος] Sub. τοῦ παιδός. Auger.

Αὐτὸν] Εἴτε τρόπον αὐτῶν. Wolf. Quid sibi velit hic παραδιορθωτής, sane nescio. Bene constat lectio, nec sollicitari debuit: *Modestus et ingenuus, sive* ille ἔρως, *sive* ille τρόπος *sit nominandus*. Taylor. F. αὐτῶν. Auger.

ὦ Ἀθηναῖοι, εἰς τοὺς [1]ὁμολογουμένους ἀγαθοὺς καὶ χρηστοὺς ποιητάς, ὅσον [2]κεχωρῖσθαι ἐνόμισαν τοὺς σώφρονας, καὶ τῶν ὁμοίων ἐρῶντας, καὶ τοὺς ἀκρατεῖς ὧν οὐ χρὴ, καὶ τοὺς ὑβριστάς. λέξω δὲ πρῶτον μὲν περὶ Ὁμήρου, ὃν ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν εἶναι τάττομεν. ἐκεῖνος γὰρ πολλαχοῦ μεμνημένος περὶ Πατρόκλου καὶ Ἀχιλλέως, τὸν μὲν ἔρωτα καὶ τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῶν τῆς φιλίας ὑποκρύπτεται· ἡγούμενος τὰς τῆς εὐνοίας ὑπερβολὰς καταφανεῖς εἶναι τοῖς πεπαιδευμένοις τῶν ἀκροατῶν. λέγει γάρ που Ἀχιλλεὺς ὀδυρόμενος τὸν τοῦ Πατρόκλου θάνατον, ὡς ἕν τι τοῦτο τῶν λυπηροτάτων ἀναμιμνησκόμενος, ὅτι τὴν ὑπόσχεσιν τὴν πρὸς τὸν πατέρα τὸν Πατρόκλου τὸν Μενοίτιον ἄκων ἐψεύσατο. ἐπαγγείλασθαι γὰρ αὐτὸν εἰς Ὀποῦντα σῶον ἀπάξειν τὸν Πάτροκλον — ἦν γὰρ Ὀπούντιος —, εἰ συμπέμψειεν αὐτὸν εἰς τὴν Τροίαν, καὶ παρακατάθοιτο αὐτῷ. ᾧ καταφανής ἐστιν ὡς δι' ἔρωτα τὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ παρέλαβεν. ἔστι δὲ τὰ ἔπη, ἃ ἐγὼ νυνὶ μέλλω λέγειν,

Ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἅλιον ἔπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ,
Θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισι.
Φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν, 63
Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν.
Ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ.
Ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεύθειν.

οὐ τοίνυν ἐνταῦθα μόνον σχετλιάζων φαίνεται, ἀλλ' οὕτως αὐτὸν ἰσχυρῶς ἐπένθησεν, ὥστε παρὰ Θέτιδος τῆς αὐτοῦ μητρὸς προακούσας, ὅτι μὴ μετελθὼν μὲν τοὺς ἐχθροὺς, ἀλλ' ἐάσας ἀτιμώρητον τὸν τοῦ Πατρόκλου θάνατον, ἐπαν-

[1] ὁμολογουμένως [2] κεχωρίσθαι

κθ'. Ὁμολογουμένους] Vel fortasse adverbialiter, ὁμολογουμένως. Atque ita scribit Locker. a manu 2da. Taylor.

Καὶ τοὺς ἀκρατεῖς ὧν οὐ χρὴ] Sub. εἶναι ἀκρατεῖς. Nisi malis subintelligere, ἐρῶντας ὧν οὐ χρή. Wolf. Subaudi ἐρῶντας. Auger.

Εἶναι] Rectius abesset. ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις τῶν ποιητῶν τάττομεν. Taylor.

Ὡς ——— ἀναμιμνησκόμενος] Inducerem hæc verba, quia et turbant sententiam alioquin perspicuam, et videntur esse glossematica τοῦ ὀδυρόμενος. Idem.

Παρέλαβεν. ἔτι δὲ] F. παρέλαβεν. Ἔθηκε τὰ ἔπη, vel potius ἔστι δὲ τὰ ἔπη. Wolf. Quemadmodum et Stephanus quoque excudit, et Codd. habent. Taylor.

Ὦ πόποι] Locus est Iliad. Σ. 324. Idem.

Ἐρεύθειν] Γρ. ἐρεῦσαι. Stephanus.

ἐλθὼν οἴκαδε, γηραιὸς ἐν τῇ αὑτοῦ πατρίδι ἀποθανεῖται· τιμωρησάμενος δὲ, διὰ ταχέων μέλλει τὸν βίον τελευτᾷν, εἵλετο τὴν τοῦ τεθνεῶτος πίστιν μᾶλλον ἢ τὴν σωτηρίαν. οὕτως δὲ μεγαλοψύχως ἠπείγετο τὸν φονέα τὸν ἐκείνου τιμωρήσασθαι, ὥστε πάντων αὐτὸν παραμυθουμένων, καὶ κελευόντων λούσασθαι, καὶ σῖτον προσενέγκασθαι, ἀπόμνυσι μηδὲν ἂν τούτων πράξειν, πρὶν ἂν τὴν τοῦ Ἕκτορος κεφαλὴν ἐπὶ τὸν τοῦ Πατρόκλου τάφον ἐνέγκῃ. καθεύδοντος δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ πυρᾷ, ὥς φησιν ὁ ποιητὴς, εἴδωλον ἐφίσταται [1] Πατρόκλου, καὶ τοιούτων ἐπεμνήσθη, καὶ τοιαῦτα ἐπέσκηψε τῷ Ἀχιλλεῖ, ἐφ᾽ οἷς καὶ δακρύσαι, καὶ ζηλῶσαι τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν φιλίαν ἄξιον αὐτῶν ἐστίν. ἐπισκήπτει μὲν γὰρ αὐτῷ, προειπὼν ὅτι οὐδὲ ἐκεῖνος ἀπέχει μακρὰν τῆς τοῦ βίου τελευτῆς, εἴ πως εἴη δυνατὸν, προδιοικήσασθαι
64 ὅπως τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ καὶ ἐτράφησαν καὶ ἐβίωσαν ἐν τῷ αὐτῷ, οὕτω καὶ τελευτησάντων αὐτῶν τὰ ὀστᾶ ἐν τῇ αὐτῇ σορῷ κείσεται. ὀδυρόμενος δὲ καὶ τὰς διατριβὰς διεξιὼν, ἃς μετ᾽ ἀλλήλων ζῶντες διέτριβον, λέγει ὅτι οὐκ ἔτι περὶ τῶν μεγίστων, ὥσπερ τὸ πρότερον, καθεζόμενοι μετ᾽ ἀλλήλων μόνοι ἄποθεν τῶν ἄλλων φίλων βουλευσόμεθα· τὴν πίστιν, οἶμαι, καὶ τὴν εὔνοιαν ποθεινοτάτην ἡγούμενος εἶναι. ἵνα δὲ καὶ διὰ τοῦ μέτρου τὰς γνώμας ἀκούσητε τοῦ ποιητοῦ, ἀναγνώσεται ὑμῖν ὁ γραμματεὺς τὰ ἔπη τὰ περὶ τούτων, ἃ Ὅμηρος πεποίηκε. λέγε πρῶτον τὰ περὶ τῆς Ἕκτορος τιμωρίας.

Ἀλλ᾽ ἐπεὶ οὖν, φίλ᾽ ἑταῖρε, σεῦ ὕστερος εἶμ᾽ ὑπὸ γαῖαν,
Οὔ σε πρὶν κτεριῶ, πρίν γ᾽ Ἕκτορος ἐνθάδ᾽ ἐνείκω
Τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου σεῖο φονῆος.

[1] τὸ Πατρόκλου

Τοῦ τεθνεῶτος πίστιν] Τὸ τηρῆσαι τὴν πίστιν τῷ τεθνεῶτι. WOLF. Juxta, τὴν αὑτοῦ σωτηρίαν cum præstantissimo Marklando. TAYLOR. Lege cum Marklando. AUGER.

Ἐπεμνήσθη] F. ὑπέμνησε. Tametsi et illud nihil habet incommodi. WOLF.

Ἀλλ᾽ ἐπεὶ] Retinui in his versibus interpretationem Eobani Hessi, alicubi tamen correctione aliqua adhibita, ubi ille nimium sibi permisisse videtur. IDEM. Locus Homeri est Il. Σ. 333. ubi tamen scribitur,

Νῦν δ᾽ ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος etc.

Modo in Homero ἐνθάδ᾽ ἐνεῖκαι habent Editi. Quo pacto etiam hic legit Cod. Steph. et Coislin. item. De auctoritate Homeri et Euripidis ab Æschine hic adducta, et de usu Poetarum in prosa oratione, seu potius *de modo allegandi*, nonnulla Hermogenes in capite περὶ χρήσεως ἐπῶν ἐν πεζῷ λόγῳ. pag. 434. Edit. Crispin. TAYLOR.

ἀναγίνωσκε δὴ ἃ περὶ τοῦ ὁμοτάφους αὐτοὺς γενέσθαι 21.1 λέγει ἐν τῷ ὕπνῳ ὁ Πάτροκλος, καὶ περὶ τῶν διατριβῶν ἃς συνδιέτριβον ἀλλήλοις·

Οὐ γὰρ ἔτι ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
Βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κὴρ
Ἀμφέχανε στυγερὴ, ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ.
Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τείχει ὕπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι,
Μαρνάμενον δηΐοις Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο. 65
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
Ἀλλ' ἵνα πέρ σε καὶ αὐτὸν ὁμοίη γαῖα κεκεύθῃ
Χρυσέῳ ἐν ἀμφιφορεῖ, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ.
Ὡς ὁμοῦ ἐτράφεμέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
Εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος
Ἤγαγεν ὑμέτερόνδ', ἀνδροκτασίης ὕπο λυγρῆς,
Ἤματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος
[1] Νήπιον, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς·
Ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς
Ἔτρεφέ τ' ἐνδυκέως, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·
Ὡς δὲ καὶ ὀστέα νῶϊν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι.

ὡς τοίνυν [2] ἐξῆν αὐτῷ σωθῆναι μὴ τιμωρησαμένῳ τὸν τοῦ Πατρόκλου θάνατον, ἀνάγνωθι ἃ λέγει ἡ Θέτις·

Ὠκύμορος δή μοι τέκος ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις·
Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἕκτορα ποτμὸς ἕτοιμος.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
Αὐτίκα τεθναίην· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ
Κτεινομένῳ ἐπαμῦναι, ὅ μοι πολὺ φίλτατος ἔσκεν.

λ'. Ὁ τοίνυν οὐθενὸς ἧττον σοφὸς τῶν ποιητῶν Εὐριπί- 66 δης, ἕν τι τῶν καλλίστων ὑπολαμβάνων εἶναι τὸ σωφρόνως ἐρᾷν, ἐν εὐχῆς μέρει τὸν ἔρωτα ποιούμενος, λέγει που,

[1] Νήπιος

[2] ἐξῆν ἂν αὐτῷ

Οὐ γὰρ ἔτι κ. τ. λ.] Homer. Iliad. Ψ. 77. Varietatem, non profecto levem, qua ab Editis hic discedit Æschines, satis cum diligentia, non tamen summa, annotarunt Homeri Editores. Similiter de loco proximo, qui occurrit Iliad. Σ. 95. Taylor. Cf. si tanti est, et Marg. Steph.

Νήπιον] Lege Νήπιος. Auger.

Ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως
Ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν, ὧν εἴην ἐγώ.

πάλιν τοίνυν ὁ αὐτὸς ποιητὴς ἐν τῷ Φοίνικι ἀποφαίνεται, ὑπὲρ τῆς γεγενημένης αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα διαβολῆς ἀπολογούμενος, καὶ ἀπεθίζων τοὺς ἀνθρώπους μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι·

Ἤδη δὲ πολλῶν ᾑρέθην λόγων κριτής,
Καὶ πόλλ' ἁμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο
Τἀναντί' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς [1]πέρι.
Κᾀγὼ μὲν οὕτω, χ' [2]ὅστις ἔστ' ἀνὴρ σοφός,
Λογίζομαι [3]τἀληθές, εἰς ἀνδρὸς φύσιν
Σκοπῶν, δίαιταν ἥντιν' ἐμπορεύεται.
Ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνήρ,
Οὐ πώποτ' ἠρώτησα· γινώσκων ὅτι
[4]Τοιοῦτός ἐστιν οἷς περ ἥδεται ξυνών.

σκέψασθε δέ, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς γνώμας ἃς ἀποφαίνεται ὁ ποιητής. ἤδη δὲ πολλῶν πραγμάτων φησὶ γεγενῆσθαι κρι-
67 τής, ὥσπερ νῦν ὑμεῖς δικασταί· καὶ τὰς κρίσεις οὐκ ἐκ τῶν 22.1
μαρτυριῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ὁμιλιῶν φησὶ ποιεῖσθαι, ἐκεῖσε ἀποβλέπων, πῶς τὸν καθ' ἡμέραν

[1] πάρα [2] ᾦστις [3] τἀληθὲς εἰς ἀ. φύσιν, Σκοπῶν δίαιταν
[4] Τοιοῦτος ἔσθ' οἷοισπερ

Ἡρέθην] Brodæus et Wolfius pro eo quod erat in Aldinis, ᾑρέθη. Taylor.

Πέρι] Barnesius edidit πάρα. Idem.

Κᾀγὼ μὲν οὕτω, ὅστις etc.] Barnesius οὕτως. Wolfius vero cum Scaligero οὕτω, χ' ὅστις ἔστ' ἀνὴρ σοφός. καὶ ὅστις Locker. Idem.

Σκοπῶν, δίαιταν] Ita Wolfius, ita in fragmentis Euripidis hunc locum distinxit Barnesius, qui et ita reddidit,

Ego namque certis scire dum quæro notis,
Probus an sit aliquis, speculor ingenium viri,
Et quod sequatur usque vivendi genus.

Illud profecto cautum et solers, dignum illud Barnesii sagacitate, quod, dum in mores cujuspiam inquirat, *hominis specularetur ingenium et vivendi genus.* Non potuit profecto planiori aut simpliciori via pervenire eo quo voluit. Verum an in isto oraculo spectetur Euripidis sapientia? Ille quidem dicit, *si hominis speculari ingenium atque indolem velimus, inquirendum est in vitæ genus, amicitias et consuetudines.* Quo sensu, et sane bellus est, locum habebit Stephani punctura,

Λογίζομαι τἀληθὲς εἰς ἀνδρὸς φύσιν,
Σκοπῶν δίαιταν ἥντιν' ἐμπορεύεται. Tayl.

Τοιοῦτός] Malim,

Τοιοῦτός ἐσθ' οἷοισπερ ἥδεται ξυνών.
Wolf.

Atque ita, si Stephano fides, in MStis exemplaribus reperitur. Taylor.

Ὁμιλῶν] Placet ὁμιλιῶν. Brodæus. Ita Stephanus quoque et Wolfius ediderunt. Modo, pro ποιεῖσθαι, πεποιῆσθαι ille. Taylor. M. πεποιῆσθαι. Auger.

βίον ζῇ ὁ κρινόμενος, καὶ ὄντινα τρόπον διοικεῖ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, ὡς παραπλησίως αὐτὸν καὶ τὰ τῆς πόλεως διοικήσοντα· καὶ τίσι χαίρει πλησιάζων, καὶ τελευτῶν οὐκ ὤκνησεν ἀποφήνασθαι, τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι, [1] οἷσπερ ἥδεται ξυνών. οὐκοῦν δίκαιον καὶ περὶ Τιμάρχου τοῖς αὐτοῖς ὑμᾶς Εὐριπίδῃ χρήσασθαι λογισμοῖς. πῶς διῴκηκε τὴν ἑαυτοῦ οὐσίαν; κατεδήδοκε τὰ πατρῷα, καὶ τὰ τῶν φίλων, μεμισθαρνηκὼς τῷ σώματι, καὶ δωροδοκῶν δημοσίᾳ πάντ᾽ ἠφάνικεν, ὥστε μηδὲν ἄλλ᾽ ἢ τὰς αἰσχύνας αὐτῷ περιεῖναι; χαίρει [2] δέ τῳ ξυνών; Ἡγησάνδρῳ. ὁ δ᾽ Ἡγήσανδρος ἐκ τίνων ἐστὶν ἐπιτηδευμάτων; ἐκ [3] τούτων, ἐξ ὧν αὐτὸν πράξαντα οἱ νόμοι ἀπαγορεύουσι δημηγορεῖν. ἐγὼ δὲ τί λέγω κατὰ Τιμάρχου; καὶ τίνα ποτ᾽ ἐστὶν ἃ ἀντιγέγραμμαι; μὴ δημηγορεῖν Τίμαρχον πεπορνευμένον, καὶ τὴν πατρῴαν οὐσίαν κατεδηδοκότα· ὑμεῖς δὲ τί ὀμωμόκατε; ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθαι ὧν ἂν ἡ δίωξις ᾖ.

λά. Ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ περὶ τῶν ποιητῶν διεξιὼν, ἀνδρῶν ἐρῶ πρεσβυτέρων καὶ γνωρίμων ὑμῖν ὀνόματα, καὶ μειρακίων καὶ παίδων· ὧν τοῖς μὲν, διὰ τὴν εὐπρέπειαν πολλοὶ γεγόνασιν ἐρασταὶ, ἐνίοις δὲ τῶν ἐν ἡλικίᾳ ἔτι καὶ νῦν εἰσίν· ὧν οὐδεὶς πώποτ᾽ εἰς τὰς αὐτὰς αἰτίας ἀφῖκται Τιμάρχῳ. καὶ πάλιν ὑμῖν ἀντιδιέξειμι ἀνθρώπων πεπορνευ- 68
μένων αἰσχρῶς καὶ φανερῶς ὀνόματα· ἵνα ὑμεῖς ἀναμνησθέντες κατανείμητε εἰς τὴν προσήκουσαν τάξιν Τίμαρχον. πρῶτον δὲ λέξω τὰ τῶν ἐλευθέρων καὶ καλῶς βεβιωκότων ὀνόματα. γινώσκετε, ὦ Ἀθηναῖοι, Κρίτωνα τὸν Ἀστυόχου, καὶ Περικλείδην τὸν Περιθοίδου, καὶ Πολεμαγένη, καὶ Παντολέοντα τὸν Κλεαγόρου, καὶ Τιμησίθεον τὸν δρομέα, καλλίστους οὐ μόνον τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλή-

[1] οἵοισπερ [2] δὲ τῷ [3] τούτων, ἃ τὸν πράξαντα οἱ ν. ἀ. μὴ δημηγορεῖν

Ὡς —— διοικήσαντα] Ἀττικισμὸς, ἀντὶ τοῦ, ὡς διοικήσαντος. Wolf.

Οἷσπερ] Et hic quoque restituerem οἵοισπερ. Proclive erat errasse in describendo. Taylor.

Ἐξ ὧν αὐτὸν πράξαντα] Διότι πέπραχε τοιαῦτα, καὶ ἐπετήδευσε. Wolf. Lego cum Reiskio ἃ τὸν πράξαντα. Auger.

Ὑμεῖς ὅτι ὀμωμόκατε] Ὑμεῖς δὲ τί ὀμωμόκατε; ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθαι κ. τ. λ. Wolf. Ita fere Bern. et Scal. ὑμεῖς δ᾽ ὀμωμ. Cod. Reg. 1. ὑμεῖς δὲ ὅτι, Locker. Vulgo, ὑμεῖς ὅτι ὀμωμόκατε ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθε κ. τ. λ. Taylor.

λά. Περιθοίδου] Nomen hominis *populare* censet esse Meursius de Popul. Attic. et abesse gentile, hoc modo, Περικλείδην τὸν *** Περιθοίδου, vel rescribendum esse Περικλείδην τὸν Περιθοίδην. Hoc posterius habet Locker. et satius est. Idem.

νων γεγενημένους, καὶ πλείστων, καὶ σωφρονεστάτων τυχόντας ἐραστῶν· ἀλλ᾽ ὅμως οὐδεὶς πώποτε αὐτοὺς ἔψεξε. πάλιν ἐκ τῶν μειρακίων, καὶ τῶν ἐν παισὶν ἔτι καὶ νῦν ὄντων, πρῶτον μὲν τὸν ἀδελφιδοῦν τοῦ Ἰφικράτους, υἱὸν δὲ Τισίου τοῦ Ῥαμνουσίου, ὁμώνυμον δὲ τοῦ νυνὶ κρινομένου Τιμάρχου, ὃς εὐπρεπὴς ὢν ἰδεῖν, τοσοῦτον ἀπέχει τῶν αἰσχρῶν, ὥστε πρώην ἐν τοῖς κατ᾽ ἀγροὺς Διονυσίοις κωμῳδῶν ὄντων ἐν Κολυττῷ, καὶ Παρμένοντος, τοῦ κωμικοῦ ὑποκριτοῦ, εἰπόντος τὶ πρὸς τὸν χορὸν ἀνάπαιστον, ἐν ᾧ ἦν, εἶναί τινας πόρνους μεγάλους Τιμαρχώδεις· οὐδεὶς ὑπελάμβανεν εἰς τὸ μειράκιον, ἀλλ᾽ εἰς σὲ πάντες. οὕτω κληρονόμος εἶ τοῦ ἐπιτηδεύματος. πάλιν Ἀντικλέα τὸν σταδιοδρόμον, καὶ Φειδίαν τὸν ἀδελφὸν τοῦ Μιλησίου. ἔτι δὲ εἰπεῖν ἔχων πολλοὺς, παύσομαι· ἵνα μὴ δοκῶ τὸν ἔπαινον θεραπείᾳ τινὶ κατ᾽ αὐτῶν ποιεῖσθαι. περὶ δὲ τῶν
69 ὁμοτρόπων Τιμάρχου [1] μὴ φεύγων τὰς ἀπεχθείας, ὧν ἥκιστά μοι μέλει, μνησθήσομαι. τίς γὰρ ὑμῶν τὸν ὀρφανὸν καλούμενον Διόφαντον οὐκ οἶδεν; ὃς τὸν ξένον πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀπήγαγεν, ᾧ παρήδρευεν Ἀριστοφῶν ὁ Ἀζηνιεὺς, ἐπαιτιασάμενος τέτταρας δραχμὰς αὐτὸν ὑπὲρ τῆς πράξεως ταύτης ἀπεστερηκέναι· καὶ τοὺς νόμους λέγων, οἳ κελεύουσι τὸν ἄρχοντα τῶν ὀρφανῶν ἐπιμελεῖσθαι, τοὺς ὑπὲρ τῆς σωφροσύνης κειμένους ὑπερβεβηκώς· [2] τοῦτον δὴ τίς οὐκ ἐμίσει; ἢ τίς τῶν πολιτῶν οὐκ ἐδυσχέραινε Κηφισόδωρον, τὸν τοῦ Μόλωνος καλούμενον, καλλίστην ὥραν ὄψεως ἀκλεέστατα διεφθαρκότα; ἢ Μνησίθεον τὸν τοῦ Μαγείρου καλούμενον, ἢ πολλοὺς ἑτέρους, ὧν ἑκὼν ἐπιλαν-

[1] Deest *μή*.   [2] [τοῦτον δὴ τίς οὐκ]

Καὶ σωφρονεστάτων] Melius omisisset hæc duo vocabula propter sententiam, quæ sequitur. MARKLAND.

Παραμένοντος] F. Παρμένοντος. Proprium certe nomen aliquod requiritur. WOLF.

Τιμάρχου] F. Τιμάρχῳ. IDEM.

Φεύγων] Μὴ φεύγων. Sed si negatio recte abest, τὸ, ὧν ἥκιστά μοι μέλει, μνησθήσομαι, subintelligito ἀνθρώπων, et non, ἀπεχθειῶν. Ut dicat se quidem reformidare inimicitias, sed eos nominaturum, quorum odia facillime contemnat. IDEM. Vertendum, *eorum vero, qui moribus Timarcho similes sunt, nullo inimicitiarum metu, quæ mihi minime curæ sunt, mentionem faciam.* Wolfius, cum τὸ ὧν ad ὁμοτρόπων, non ad ἀπεχθείας retulerit, sensum pervertit. JURIN. Οὐ φεύγων Cod. Bern. TAYLOR.

Ὑπερβεβηκὼς, ἐμίσει] Fortasse addendum, ὑπερβεβηκώς. Τοῦτον δὴ τίς οὐκ ἐμίσει; WOLF. In Reg. 2. et Locker. deest etiam ἐμίσει. Et recte quidem. videtur enim esse marginalis glossa τοῦ, ἐδυσχέραινε, quod statim sequitur. TAYLOR.

θάνομαι; οὐ γὰρ ἐπεξελθεῖν αὐτῶν ἕκαστον κατ᾽ ὄνομα πικρῶς βούλομαι· ἀλλὰ μᾶλλον τῶν τοιούτων ἔργων ἀπορεῖν ἂν εὐξαίμην ἐν τῷ λόγῳ, διὰ τὴν πρὸς τὴν πόλιν εὔνοιαν. ἐπειδὴ δὲ ἑκατέρων προελόμενοι τινὰς διεξεληλύθαμεν, χωρὶς μὲν τοὺς διὰ σωφροσύνην ἐρωμένους, χωρὶς δὲ τοὺς εἰς ἑαυτοὺς ἐξαμαρτάνοντας· ὑμεῖς ἤδη τοῦτ᾽ ἐρωτηθέντες ἀποκρίνασθε πρὸς ἐμὲ, εἰς ὁποτέραν τάξιν τὸν Τί-
23.1 μαρχον κατανέμετε· πότερον εἰς τοὺς ἐρωμένους, ἢ εἰς τοὺς πεπορνευμένους; οὐκοῦν μὴ καταλιπὼν ἣν εἵλου συμμορίαν, [1] αὐτομολήσεις εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβάς.

λβ΄. Ἐὰν δ᾽ ἐπιχειρῶσι λέγειν, ὡς οὐχ ἡταίρηκεν, ὅστις
μὴ κατὰ συγγραφὰς ἐμισθώθη, καὶ γραμματεῖον, καὶ 70
μάρτυρας ἀξιῶσί με τούτων παρασχέσθαι· πρῶτον μὲν τοὺς περὶ τῆς ἑταιρήσεως νόμους μέμνησθε, ἐν οἷς οὐδαμοῦ μνείαν ὁ νομοθέτης περὶ συνθηκῶν πεποίηται. οὐ γὰρ εἰ κατὰ γραμματεῖόν τις ἑαυτὸν κατῄσχυνε, τοῦτ᾽ ἐξήτασεν, ἀλλὰ παντελῶς ὅπως ἂν ἡ πρᾶξις γένηται, τὸν πράξαντα κελεύει μὴ μετέχειν τῶν τῆς πόλεως κοινῶν. εἰκότως. ὅς τις γὰρ νέος ὢν ἀπέστη δι᾽ αἰσχρὰς ἡδονὰς τῆς εἰς τὰ καλὰ φιλοτιμίας, τοῦτον οὐκ ᾠήθη δεῖν πρεσβύτερον γενόμενον, ὁ τοὺς νόμους εἰσφέρων, ἐπίτιμον εἶναι. ἔπειτα καὶ τὴν εὐήθειαν τοῦ λόγου τούτου ῥᾴδιόν ἐστιν ἐξετάσαι. πάντες γὰρ ἂν τοῦθ᾽ ὁμολογήσαιμεν, ὅτι τὰς συνθήκας τὰς πρὸς ἀλλήλους ἀπιστίας ἕνεκα ποιούμεθα· ἵνα ὁ μὴ παραβὰς τὰ γεγραμμένα, δίκην λάβῃ τῇ ψήφῳ παρὰ τοῦ παραβάντος. οὐκοῦν εἴπερ τὸ πρᾶγμα δίκης προσδεῖται, τοῖς κατὰ γραμματεῖον ἡταιρηκόσιν, ἂν ἀδικῶνται, ἡ τῶν [2] νόμων, ὧν οὗτοί φασιν, ἐπικουρία καταλείπεται. καὶ τίς ἂν ὁ λόγος ἑκατέρου φανείη; μὴ γὰρ ὑπ᾽ ἐμοῦ λεγόμενον, ἀλλὰ γινόμενον τὸ πρᾶγμα νομίσηθ᾽ ὁρᾷν. ἔστω γὰρ ὁ μὲν μισθωσάμενος δίκαιος εἰς τὸ πρᾶγμα· ὁ δὲ μισθωθεὶς ἄδικος καὶ μὴ βέβαιος. ἢ πάλιν τοὐναντίον, ὁ μὲν μισθωθεὶς, μέτριος καὶ ποιῶν τὰ ὡμολογημένα, ὁ δὲ τὴν ἡλικίαν προλα-

[1] αὐτομολήσῃς

[2] νόμων, * ἐξ ὧν

Αὐτομολήσεις] F. cum optimo Marklando, σχ. et Cod. Bern. αὐτομολήσῃς. IDEM. M. αὐτομολήσῃς. AUGER.

λβ΄. Γραμματεῖον] Γρ. γραμμάτιον δὶς ἐν τοῖς ἑξῆς, καὶ πάλιν γραμματεῖον, ὥσπερ ἐνταῦθα. STEPHANUS.

Δίκης προσδεῖται, τῆς κ. τ. λ.] Lege τοῖς. refertur enim ad ἡταιρηκόσιν. WOLF.

βὼν, καὶ μισθωσάμενος, ἐψεύσθω. καὶ δικαστὰς ὑμᾶς αὐτοὺς νομίσατε καθῆσθαι. οὐκοῦν ὁ πρεσβύτερος, ἀποδοθέντος τοῦ ὕδατος αὐτῷ καὶ λόγου, κατηγορίαν μετὰ
71 σπουδῆς, βλέπων δηλονότι πρὸς ὑμᾶς, ἐρεῖ· ἐμισθωσάμην, ὦ Ἀθηναῖοι, Τίμαρχον ἑταιρεῖν ἐμαυτῷ κατὰ τὸ γραμματεῖον, τὸ παρὰ Δημοσθένει κείμενον, — οὐδὲν γὰρ κωλύει οὕτως εἰρῆσθαι —, οὐ δὴ ποιεῖ μοι τὰ ὡμολογημένα· καὶ ταῦτ᾽ ἤδη διέξεισι δηλονότι, πρὸς τοὺς δικαστὰς λέγων, ἃ χρὴ τὸν τοιοῦτον ποιεῖν. ἔπειτα οὐ καταλευσθήσεται ὁ μισθούμενος τὸν Ἀθηναῖον παρὰ τοὺς νόμους, καὶ προσόφλων ἄπεισιν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, οὐ τὴν ἐπωβελίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλην ὕβριν; ἀλλ᾽ οὐχ οὗτος, ἀλλ᾽ ὁ μισθωθεὶς δικάζεται. λεγέτω δὴ παρελθὼν ὁ σοφὸς Βάταλος ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵν᾽ εἰδῶμεν τί ποτ᾽ ἐρεῖ. ἄνδρες δικασταὶ, ἐμισθώσατό με ἑταιρεῖν αὑτῷ ἀργυρίου ὁστισδηποτοῦν, — οὐδὲν γὰρ διαφέρει οὕτως εἰρῆσθαι —, κἀγὼ μὲν ἅπαντα καὶ πεποίηκα, καὶ ἔτι καὶ νῦν ποιῶ κατὰ τὸ γραμματεῖον, ἃ χρὴ ποιεῖν τὸν ἑταιροῦντα· οὗτος δὲ ὑπερβαίνει τὰς συνθήκας. ἔπειτ᾽ οὐ πολλὴ κραυγὴ παρὰ τῶν δικαστῶν [1]αὐτῶν ἀπαντήσεται; τίς γὰρ οὐκ ἐρεῖ, ἔπειτα [2]εἰσβάλλεις εἰς τὴν ἀγορὰν, ἢ στεφανοῖ, ἢ πράττεις τὶ τῶν αὐτῶν ἡμῖν; οὐκοῦν οὐδὲν ὄφελος τῆς συγγραφῆς. πόθεν οὖν ἴσχυκε, καὶ σύνηθες γεγένηται λέγειν, ὡς κατὰ γραμματεῖον ἤδη τινὲς ἡταίρησαν, ἤδη ἐρῶ. ἀνὴρ εἷς τῶν πολιτῶν — τὸ δ᾽ ὄνομα οὐ λέξω, τὰς γὰρ ἀπεχθείας φεύγω — οὐδὲν προειδόμενος ὧν ὀλίγῳ πρότερον ἐγὼ διεξῆλθον ὡς ὑμᾶς, λέγεται [3]παρὰ τὰς συνθηκας ἡταιρη-

[1] αὐτῷ [2] ἐκβάλλῃ [3] κατὰ

Δὴ] Melius δέ. Ἐμισθωσάμην Τίμαρχον ἑταιρεῖν —— οὐ δὲ ποιεῖ τὰ ὡμολογημένα. Taylor.

Δικάζεται] Vel δικαζέτω potius: *Finge jam conductum litem intendere.* Atque eo consilio locum vertisse Wolfium video. Idem.

Ἐκβάλλῃ] Legendum videtur secunda persona, εἰσβάλλεις (sic et in oratione Lycurgi contra Leocratem) εἰς τὴν ἀγορὰν, ἢ πράττεις (Vulg. πράττει) τὶ τῶν αὐτῶν ἡμῖν; Wolf. Π. ἐμβάλλει, ἢ εἰσβάλλει. Stephanus. Coisl. et Regg. 1. 2. ἐμβάλλει. Locker. et Bern. ἐμβάλλῃ. Neglexit Wolfius τὸ, στεφανοῖ, quod non debuit, cum sit ceteris impurius. Στεφανοῦται Bern. concilians cum πράττει. Taylor.

Τὰς γὰρ ἀπεχθείας φεύγω] Videtur Ironia. Nam et satis declarat, quis ille fuerit, et supra, se contemnere inimicitias est professus. Etsi aliud est scorti, aliud viri in Rep. versati suscipere odium. Wolf.

Παρὰ τὰς συνθήκας] Omnino legendum κατὰ τὰς συνθήκας, ut in pag. sequente l. 4. κατὰ γραμματεῖον. Jurin. κατὰ similiter Bern. et Locker. Taylor.

κέναι τὰς παρ᾽ Ἀντικλεῖ κειμένας, οὐκ ὢν ἰδιώτης, ἀλλὰ πρὸς τὰ κοινὰ προσιών· καὶ λοιδορίαις περιπίπτων, εἰς 72 συνήθειαν ἐποίησε τοῦ λόγου τούτου τὴν πόλιν καταστῆναι· καὶ διὰ τοῦτο ἐρωτῶσί τινες, εἰ κατὰ γραμματεῖον ἡ πρᾶξις γεγένηται; ὁ δὲ νομοθέτης οὐχ ὅπως τὸ πρᾶγμα γεγένηται ἐφρόντισεν, ἀλλ᾽ ἐὰν ὁπωσοῦν μίσθωσις γεγένηται, κατέγνωκε τοῦ πράξαντος αἰσχύνην.

λγ′. Ἀλλ᾽ ὅμως οὕτω σαφῶς τούτων διωρισμένων, πολλαὶ παρεμβολαὶ λόγων ὑπὸ Δημοσθένους εὑρεθήσονται. καὶ ταῖς μὲν ὑπὲρ τοῦ πράγματος κακοηθείαις λεγομέναις ἧττον ἄν τις ἀγανακτήσειεν· ἃ δὲ ἔξωθεν ἐπεισάζεται, λυμαινόμενος τὰ τῆς πόλεως δίκαια, ἐπὶ τούτοις ἄξιόν ἐστιν ὀργισθῆναι. πολὺς μὲν γὰρ ὁ Φίλιππος ἔσται· ἀνα-
24. μιχθήσεται δὲ καὶ τὸ τοῦ παιδὸς ὄνομα Ἀλεξάνδρου. καὶ γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ἄμουσός τις οὗτος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπός ἐστι. τὸ μὲν γὰρ εἰς τὸν Φίλιππον τῷ λόγῳ πλημμελεῖν, ἀμαθὲς μὲν καὶ ἄκαιρον· ἔλαττον δ᾽ οὗ μέλλω λέγειν ἁμάρτημα. ὁμολογουμένως γὰρ εἰς ἄνδρα, καί περ οὐκ ὢν αὐτὸς ἀνὴρ, τὰς βλασφημίας ποιήσεται. ὅταν δὲ ταῖς εἰς τὸν παῖδα πεπραγματευμέναις μεταφοραῖς ὀνομάτων αἰσχρὰς ὑποψίας παρεμβάλλῃ, καταγέλαστον τὴν πόλιν ποιεῖ. ὡς γὰρ τὰς ἐμὰς εὐθύνας βλάπτων, ἃς ὑπὲρ τῆς πρεσβείας μέλλω διδόναι, φήσει μὲ, ὅτ᾽ αὐτὸς πρώην πρὸς τὴν βουλὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς Ἀλεξάνδρου [1] διεξίῃ, ὡς ἐν τῷ πότῳ ἡμῶν κιθαρίζοι, καὶ λέγοι ῥήσεις τινὰς, καὶ ἀντικρούσεις πρὸς ἕτερον παῖδα· καὶ περὶ τούτων ἃ δή ποτε αὐτὸς ἐτύγχανε γινώσκων, πρὸς τὴν 73 βουλὴν ἀπεφήνατο, οὐχ ὡς συμπρεσβευτὴν, ἀλλ᾽ ὡς συγγενῆ, τοῖς εἰς τὸν παῖδα σκώμμασιν ἀγανακτῆσαι. ἐγὼ δ᾽ Ἀλεξάνδρῳ μὲν εἰκότως διὰ τὴν ἡλικίαν οὐ διείλεγμαι, Φίλιππον δὲ νῦν μὲν διὰ τὴν τῶν λόγων εὐφημίαν ἐπαινῶ· ἐὰν δ᾽ αὐτὸς ἐν τοῖς πρὸς ὑμᾶς ἔργοις γένηται οἷος

[1] διεξῄει

λγ′. Ὑπὲρ] Ita excudebat Wolfius. Editi ὑπό. IDEM.

Φησί] Φήσει μέ. WOLF. Hoc cum verbo ἀγανακτῆσαι componendum. BRODÆUS.

Διεξίῃ] Π. διεξῄει. STEPHANUS. διεξίει Bern. Codd. autem Locker. Regg. 1. 2. διεξῄει. Quod est rescribendum. §. κγ′. med. μετὰ ταῦτα ἤδη διεξῄει περὶ τοῦ πράγματος. TAYLOR. Imo διεξῄει. AUGER.

Ἐν τοῖς π. ὑ. ἐ. γεγένηται] Sententia

νῦν ἐστὶν ἐν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδιον τὸν καθ' αὑτοῦ ποιήσεται ἔπαινον. ἐπετίμησα δ' ἐν τῷ βουλευτηρίῳ Δημοσθένει, οὐ τὸν παῖδα ἐκθεραπεύων, ἀλλ', ἐὰν τὰ τοιαῦτα ἀποδέχησθε, ὁμοίαν νομίζων τὴν πόλιν φανήσεσθαι τῇ τοῦ λέγοντος ἀκοσμίᾳ.

λδ'. Ὅλως δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς ἔξωθεν τοῦ πράγματος ἀπολογίας μὴ προσδέχησθε· πρῶτον μὲν, τῶν ὅρκων ἕνεκεν οὓς ὠμόσατε, δεύτερον δὲ, ὑπὲρ τοῦ μὴ παρακρουσθῆναι ὑπὸ ἀνθρώπου τεχνίτου λόγων. μικρὸν δὲ ἄνωθεν ἄρξομαι διδάσκων ὑμᾶς. Δημοσθένης γὰρ, ἐπειδὴ τὴν πατρῴαν οὐσίαν ἀνάλωσε, περιῄει περὶ τὴν πόλιν θηρεύων νέους πλουσίους ὀρφανούς· ὧν οἱ μὲν πατέρες τετελευτήκεισαν, αἱ δὲ μητέρες διῴκουν τὰς οὐσίας. πολλοὺς δ' ὑπερβὰς, ἑνὸς τῶν δεινὰ πεπονθότων ὑπὸ τούτου μνησθήσομαι. κατιδὼν γὰρ οἰκίαν πλουσίαν, καὶ οὐκ εὐνομουμένην, ἧς ἡγεμὼν μὲν ἦν γυνὴ μέγα φρονοῦσα, καὶ νοῦν οὐκ ἔχουσα, νεανίσκος δὲ ὀρφανὸς ἡμιμανὴς διεχείριζε τὴν οὐσίαν, Ἀρίσταρχος ὁ τοῦ Μόσχου· τούτου προσποιησάμενος ἐραστὴς εἶναι, καὶ τὸ
74 μειράκιον εἰς τὴν φιλίαν ταύτην προσκαλεσάμενος, ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας, ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ῥητόρων πρωτεύσοντα [1] κατὰ λόγον ἀποφαίνων, τοιούτων εἰσηγητὴς αὐτῷ καὶ διδάσκαλος ἔργων ἐγένετο, ἐξ ὧν ἐκεῖνος μὲν φεύγει τὴν πατρίδα, οὗτος δ' αὐτοῦ τὰ τῆς φυγῆς ἐφόδια προλαβὼν τρία τάλαντα ἀπεστέρηκε· Νικόδημος δ' ὁ Ἀφιδναῖος ὑπ' Ἀριστάρχου τετελεύτηκε βιαίῳ θανάτῳ, ἐκκοπεὶς ὁ δείλαιος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ τὴν γλῶτταν ἀποτμηθεὶς, ᾗ ἐπαῤῥησιάζετο, πιστεύων τοῖς

[1] , κατάλογον ῥητόρων ὑπ' αὐτοῦ γεγενημένων ἀποφαίνων

postulat vel γένηται, vel γεγένηται, ὑποτακτικῶς. Wolf. H. Stephanus etiam in sua nitidissima editione reposuit γένηται. Taylor.

λδ'. Μικρὸν] Quis non videt hic in lacuna multa esse intercepta? Idem. Hic pauca deesse constat; pauca supplevi in interpretatione mea. Auger.

Εὐνομουμένην] De domo, tanquam de civitate, loquitur. Wolf. Vid. Th. Magister, Εὐνομεῖσθαι. Taylor.

Φιλίαν] Φιλανθρωπίαν legit et exponit T. Magister. Idem.

Πρωτεύσαντα κατὰ λόγον] Ἀντὶ τοῦ, ἐν τοῖς λόγοις, ἢ κατὰ τὴν δεινότητα τὴν ἐν τοῖς λόγοις. Wolf.

Ἀποφαίνων] Si verbum hoc non redundat, sic distinguo et ordino verba, —— ἐμπλήσας· ἀποφαίνων ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ῥητόρων πρωτεύσοντα κατὰ λόγον· τοιούτων etc. Idem. Vulgata lectio ita se habet, ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ῥητόρων πρωτεύσαντα κατάλογον ἀποφαίνων. Quam juxta cum Wolfio et alii quoque emendant. Notabile maxime est quod repræsentat Reg. 1. ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ῥητόρων πρωτεύσαντα, κατάλογον ἀποφαίνων ῥητόρων ὑπ' αὐτοῦ γεγενημένων. Taylor. Lego cum Tayloro. Auger.

Ἀποτμηθεὶς] Ἐκτμηθεὶς Suidas, qui

νόμοις καὶ ὑμῖν. ἔπειθ᾽ ὑμεῖς, ὦ Ἀθηναῖοι, Σωκράτην μὲν
τὸν σοφιστὴν ἀπεκτείνατε, ὅτι Κριτίαν ἐφάνη πεπαιδευκὼς,
ἕνα τῶν τριάκοντα, τῶν τὸν δῆμον καταλυσάντων· Δημο-
σθένης δ᾽ ὑμῖν ἑταίρους ἐξαιτήσεται, ὁ τηλικαύτας τιμω-
ρίας λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώ-
πων ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας; ὧ παρακεκλημένοι τινὲς τῶν μα-
θητῶν ἥκουσιν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν. κατεπαγγέλλεται γὰρ
πρὸς αὐτοὺς, ἐργολαβῶν ἐφ᾽ ὑμᾶς, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι,
λήσειν μεταλλάξας τὸν ἀγῶνα, καὶ τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν,
καὶ παραστήσειν τῷ μὲν φυγόντι θαῤῥεῖν, ὅταν αὐτὸς
δεῦρο παρέλθῃ, ἐκπεπλῆχθαι δὲ τῷ κατηγόρῳ καὶ πεφο-
βῆσθαι περὶ αὑτοῦ· τοσούτους δὲ καὶ τηλικούτους ἐκκαλέ-
σασθαι παρὰ τῶν δικαστῶν θορύβους, παρεμβάλλων τὰς
ἐμὰς δημηγορίας, καὶ ψέγων τὴν εἰρήνην τὴν δι᾽ ἐμοῦ καὶ
Φιλοκράτους γεγενημένην, ὥστ᾽ οὐδὲ ἀπαντήσεσθαί με
ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἀπολογησόμενον, ὅταν τὰς τῆς πρε- 75
σβείας εὐθύνας διδῶ, ἀλλ᾽ ἀγαπήσειν, ἐὰν μετρίῳ τιμή-
25.1 ματι περιπέσω, καὶ μὴ θανάτῳ ζημιῶμαι. μηδενὶ δὴ
τρόπῳ καθ᾽ ὑμῶν αὐτῶν γέλωτα τῷ σοφιστῇ καὶ διατρι-
βὴν παράσχητε· ἀλλ᾽ ὑπολάβεθ᾽ ὁρᾷν εἰσεληλυθότα ἀπὸ
τοῦ δικαστηρίου οἴκαδε, καὶ σεμνυνόμενον ἐπὶ τῇ τῶν μει-
ρακίων διατριβῇ, καὶ διεξιόντα ὡς εὖ τὸ πρᾶγμα ὑφεί-

totum hoc comma laudat v. Παῤῥησία. Taylor.

Σοφιστὴν] Recte. Vide Perizon. Præf. ad Ælian. Var. Hist. Sic Pythagoras apud Herodot. IV. 95. vocatur σοφιστὴς, et Solon I. 29. Markland. Ὅτι μὲν δὴ πάλαι σεμνόν τε ἦν, καὶ ἐπ᾽ ἀξιώσει, καὶ ὅτι Σόλωνα σοφιστὴν ὠνόμαζον οἱ τότε ἄνθρωποι, καὶ Πυθαγόραν, ἀπειροκάλου ἂν εἴη κωμῳδοποιῶν ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν καὶ ξυγγραφέων. Themistius in Sophista. Vid. Etym. M. Menag. ad Laert. L. I. §. 12. Meursium in Solone C. IV. Taylor.

Ἑταίρους] Ἑτέρους. Wolf. Atque ita vertit. Taylor.

Ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας] Wolfius, *propter æqualitatem juris*. Immo, hoc in loco, *propter libertatem loquendi*. Nam l. ult. p. 70. inquit, ἐπαῤῥησιάζετο (Nicodemus sc.) πιστεύων τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν. Jurin. Hic ἰσηγορία, *libertas loquendi quæ civitati liberæ convenit*. Auger.

Ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν] Sub. τῆς ὑπὲρ Τιμάρχου ἀπολογίας. Wolf.

Ἐργολαβῶν ἐφ᾽ ὑμᾶς] *Quæstu in fraudem vestram instituto*, Wolfius. Potius, *fraude in vos instituta*. Jurin.

Παραστήσειν] Locum laudat, emendatius non dico, Suidas in v. Δεῦρο. Taylor.

Παρεμβάλλων] Τῷ παρεμβάλλειν. Nota hic ἀποπλανήσεων ῥητορικῶν δεινότητα. Cujusmodi et illa est L. Crassi II. de Orat. laudantis M. Antonium, qui Sulpitio Norbanum eripuerit, tractando loco de seditionibus. Wolf.

Διατριβὴν] Διατριβὴν hic intelligo ψυχαγωγίαν καὶ τέρψιν, μᾶλλον ἢ ἀναβολήν. Idem.

Τῇ τῶν μ. διατριβῇ] Τέρψει. Sed malim ἐπὶ τῆς διατριβῆς, τουτέστι τῆς διδασκαλίας, ὅταν διδάσκῃ τὰ μειράκια. Idem. Poll. L. IX. C. V. εἰ μέντοι τὸ διδασκαλεῖον καὶ διατριβὴν κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν ἐθέλεις καλεῖν, ὅρα μή σε βιάζηται καὶ τὸ παρ᾽ Αἰσχίνῃ, Καὶ σεμνυνόμενον ἐν τῇ τῶν μειρακίων διατριβῇ. ἐν τῇ διατριβῇ legit etiam Coisl. et Reg. 2. Taylor.

Ὡς εὖ τὸ πρ. ὑφείλετο] Sic et in Cluen-

λετο τῶν δικαστῶν. ἀπαγαγὼν γὰρ αὐτοὺς ἀπὸ τῶν περὶ Τίμαρχον αἰτιῶν, ἐπέστησα φέρων ἐπὶ τὸν κατήγορον καὶ Φίλιππον καὶ Φωκέας· καὶ φόβους ἐπήρτησα τοῖς ἀκροωμένοις, ὥσθ' ὁ μὲν φεύγων κατηγόρει, ὁ δὲ κατηγορῶν ἐκρίνετο· οἱ δὲ δικασταὶ, ὧν μὲν ἦσαν δικασταὶ ἐπελάθοντο, ὧν δ' οὐκ ἦσαν κριταὶ, περὶ τούτων ἤκουον. ὑμέτερον δ' ἐστὶν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι, [1] πανταχῇ παρακολουθοῦντας μηδαμῇ [2] παρακλίνειν αὐτὸν ἐᾶν, μηδὲ τοῖς ἔξω τοῦ ἀγῶνος λόγοις διϊσχυρίζεσθαι· ἀλλ', ὥσπερ ἐν ταῖς ἱπποδρομίαις, εἰς τὸν τοῦ πράγματος [3] αὐτὸν δρόμον εἰσελαύνετε. κἂν ταῦτα ποιῆτε, οὐ καταφρονηθήσεσθε, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἕξετε γνώμην νομοθετοῦντες καὶ δικάζοντες· εἰ δὲ μὴ, δόξετε, μελλόντων μὲν γίνεσθαι τῶν ἀδικημάτων, προαισθάνεσθαι καὶ ὀργίζεσθαι, γεγονότων δὲ, οὐκ ἔτι φροντίζειν. ὡς δ' ἐν κεφαλαίῳ εἰρῆσθαι, ἐὰν μὲν κολάζητε τοὺς ἀδικοῦντας, ἔσονται ὑμῖν οἱ νόμοι καὶ καλοὶ καὶ κύριοι· ἐὰν δ' ἀφίητε, καλοὶ μὲν, κύριοι δ' οὐκ ἔτι.

λέ. Ὧν δὲ ἕνεκα ταῦτα λέγω, οὐκ ὀκνήσω πρὸς ὑμᾶς
76 παῤῥησιάσασθαι· ἔσται δ' ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματος. διὰ τί οἴεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς νόμους μὲν καλῶς κεῖσθαι, τὰ δὲ ψηφίσματα τῆς πόλεως εἶναι καταδεέστερα, καὶ τὰς κρίσεις ἐνίοτε τὰς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἔχειν ἐπιπλήξεις; ἐγὼ τὰς τούτων αἰτίας ἐπιδείξω. ὅτι τοὺς μὲν νόμους τίθεσθε ἐπὶ πᾶσι τοῖς δικαίοις, οὔτε κέρδους ἕνεκ' [4] ἀδίκου, οὔτ' ἔχθρας, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἀποβλέποντες· ἐπιδέξιοι δ', οἶμαι, φύντες ἑτέρων μᾶλλον, εἰκότως καλλίστους νόμους τίθεσθε· ἐν δὲ ταῖς ἐκκλησίαις καὶ τοῖς δικαστηρίοις

[1] καὶ πανταχῇ [2] παρεκκλίνειν [3] * αὐτοῦ [4] ἀδίκου, οὔτε χάριτος, οὔτ'

tiana se fucum fecisse judicibus Ciceronem gloriatum scribit Plutarchus. Wolf.

Πανταχῇ] Καὶ πανταχῇ conjecit Stephanus et Cl. Marklandus. Ita MSS. Coisl. et Reg. 1. 2. Taylor.

Παρακλίνειν] Παρεκκλίνειν. Wolf. Ita in iisdem libris scribitur. Et utraque emendatio proba est. Taylor.

Διϊσχυρίζεσθαι] Potius ἰσχυρίζεσθαι, *niti, fretum esse.* Wolf.

Αὐτὸν] M. αὐτοῦ. Auger.

Μελλόντων μὲν κρίνεσθαι] Quia sequitur γεγονότων δὲ, malim γίνεσθαι. Wolf. Satis quidem bene, cum Coisl. et Reg. 1. γίνεσθαι, atque alter Regius γίγνεσθαι habeat. Taylor.

λέ. Ἀδίκου] Plenius et melius Reg. 2. οὔτε κέρδους ἕνεκ' ἀδίκου, οὔτε χάριτος, οὔτ' ἔχθρας. Idem.

πολλάκις ἀφέμενοι τῶν εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λόγων, ὑπὸ τῆς ἀπάτης καὶ τῶν ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθε· καὶ πάντων ἀδικώτατον ἔθος εἰς τοὺς ἀγῶνας παραδέχεσθε. ἐᾶτε γὰρ τοὺς ἀπολογουμένους ἀντικατηγορεῖν τῶν κατηγορούντων. ἐπειδὰν δ' ἀποσπασθῆτ' ἀπὸ τῆς ἀπολογίας, καὶ τὰς ψυχὰς ἐφ' ἑτέρων γένησθε, εἰς λήθην ἐκπεσόντες τῆς κατηγορίας, ἐξέρχεσθ' ἐκ τῶν δικαστηρίων, οὐδὲ παρ' ἑτέρου δίκην εἰληφότες· οὔτε παρὰ τοῦ κατηγόρου, — ψῆφος γὰρ κατ' αὐτοῦ οὐ δίδοται —, οὔτε παρὰ τοῦ ἀπολογουμένου. ταῖς γὰρ ἀλλοτρίαις αἰτίαις ἀποτριψάμενος τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἐγκλήματα, ἐκπέφευγεν ἐκ τοῦ δικαστηρίου· οἱ δὲ νόμοι καταλύονται, καὶ ἡ δημοκρατία διαφθείρεται, καὶ τὸ ἔθος ἐπὶ πολὺ προβαίνει. εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἄνευ χρηστοῦ βίου προσδέχεσθε. ἀλλ' οὐ Λακεδαιμόνιοι· καλὸν δ' ἐστὶ καὶ τὰς ξενικὰς ἀρετὰς μιμεῖσθαι. δημηγοροῦντος γάρ τινος ἐν τῇ τῶν 77
Λακεδαιμονίων ἐκκλησίᾳ, ἀνδρὸς βεβιωκότος μὲν αἰσχρῶς, λέγειν δ' εἰς ὑπερβολὴν δυνατοῦ, καὶ τῶν Λακεδαιμονίων, ὥς φασι, κατὰ τὴν ἐκείνου γνώμην ψηφίζεσθαι μελλόντων, παρελθών τις τῶν γερόντων, οὓς ἐκεῖνοι καὶ αἰσχύνονται καὶ δεδίασι, καὶ τὴν τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἐπωνυμίαν ἀρχὴν μεγίστην εἶναι νομίζουσι, καθιστᾶσι δ' αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σωφρόνων· τούτων εἷς, ὡς λέγεται, παρελθὼν ἰσχυρῶς ἐπέπληξε τοῖς Λακεδαιμονίοις, καί τι τοιοῦτο κατ' αὐτῶν ἐβλασφήμησεν, ὡς οὐ πολὺν χρόνον τὴν Σπάρτην ἀπόρθητον οἰκήσουσι, τοιούτοις ἐν ταῖς ἐκκλησίαις συμβούλοις χρώμενοι. ἅμα δὲ [1] παρακελεύσας ἄλλον

[1] παρακαλέσας

Ἀπὸ τῆς ἀπολογίας] Ἣν δεῖ ποιήσασθαι τὸν φεύγοντα. Wolf.

Τὰς ψυχὰς ἐ. ἑτέρων γ.] Ferri hoc potest. Sed et legi queat, ταῖς ψυχαῖς ἐφ' ἑτέροις γένησθε. Idem.

Τινος] Plutarchus, qui hanc historiolam narrat, Πολιτ. Παραγγελμ. pag. 388. Edit. Basil. 1574. Lacedæmonium hunc, Demosthenem vocat. Ἐν δὲ Λακεδαίμονι τινὸς Δημοσθένους, ἀνδρὸς ἀκολάστου, γνώμην εἰπόντος ἁρμόζουσαν, ἀπέῤῥιψεν ὁ δῆμος· οἱ δὲ Ἔφοροι κληρώσαντες ἕνα τῶν γερόντων, ἐκέλευσαν εἰπεῖν τὸν αὐτὸν λόγον ἐκεῖνον, ὥσπερ εἰς καθαρὸν ἀγγεῖον ἐκ ῥυπαροῦ μετακεράσαντες, ὅπως εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς πολλοῖς. Et hanc historiam habes apud Gellium XVIII. 3. Taylor.

Καὶ τὴν —] *Et statuunt summum magistratum esse cognomen ipsorum ætatis*, i. e. ita nominari ex appellatione ipsorum ætatis, nempe γερουσίαν. Auger.

Ἐπωνυμίαν ἀρχὴν] Γερουσίαν appellant Gellius XVIII. 3. Aristotel. Polit. II. Xenoph. in Lacedæm. Rep. et Plutarch. in Lycurgo. Brodæus.

Τούτων εἷς] Repetitio ob longiorem, εἴτε παρεμβολὴν, εἴτε παρένθεσιν. Wolf.

Παρακελεύσας] Πότερον, παρακαλέσας.

τινὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἄνδρα, λέγειν μὲν οὐκ εὐφυᾶ, τὰ
δὲ κατὰ πόλεμον λαμπρὸν, καὶ πρὸς δικαιοσύνην καὶ
ἐγκράτειαν διαφέροντα, ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς αὐτὰς εἰπεῖν
γνώμας οὕτως ὅπως ἂν δύνηται, ἃς εἶπεν ὁ πρότερος
ῥήτωρ· ἵν', ἔφη, οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ φθεγξα-
μένου ψηφίσωνται, τὰς δὲ τῶν [1]ἀποδεδειλιακότων καὶ 26.1
πονηρῶν ἀνθρώπων φωνὰς μηδὲ τοῖς ὠσὶ προσδέχωνται.
ταῦθ' ὁ γέρων, ὁ ἐκ παιδὸς σεσωφρονηκὼς, παρῄνεσε τοῖς
ἑαυτοῦ πολίταις. ταχὺ γὰρ ἂν Τίμαρχον ἢ τὸν κίναιδον
Δημοσθένην εἴασε πολιτεύεσθαι.

λϛʹ. Ἵνα δὲ μὴ δοκῶ Λακεδαιμονίους θεραπεύειν, καὶ
τῶν ἡμετέρων προγόνων μνησθήσομαι. οὕτω γὰρ ἦσαν πρὸς
78 τὰς αἰσχύνας χαλεποὶ, καὶ περὶ πλείστου τῶν τέκνων τὴν
σωφροσύνην ἐποιοῦντο, ὥστ' ἀνὴρ εἷς τῶν πολιτῶν, εὑρὼν
τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα διεφθαρμένην, καὶ τὴν ἡλικίαν οὐ κα-
λῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου, ἐγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν
μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν, ὑφ' οὗ προδήλως ἔμελλεν
ἀπολεῖσθαι διὰ λιμὸν συγκαθειργμένη· καὶ ἔτι καὶ νῦν τῆς
οἰκίας ταύτης ἕστηκε τὰ οἰκόπεδα ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἄστει,
καὶ ὁ τόπος οὗτος καλεῖται Παρ' ἵππον καὶ κόρην.
ὁ δὲ Σόλων, ὁ τῶν νομοθετῶν ἐνδοξότατος, γέγραφεν ἀρ-

[1] ὑποδεδειλιακότων

ὡς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἶπε, [sc. §. ϛʹ. med.] παρακαλεῖ ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ προτρέπει δημηγορεῖν. Stephanus.

Ὑποδεδειλιακότων] Lego ἀποδεδειλιακότων sc. ἐν ταῖς μάχαις, καὶ οὐχ ὑπομεινάντων τοὺς πολεμίους. Wolf.

Ταχὺ γὰρ ἂν Τίμαρχον] Istud ἂν restituit cum Wolfio H. Stephanus. a Codd. vero abest. Taylor. Scribendum videtur τάχα, forsitan et ἐάσαι. Εἰρωνεύει hoc in loco Orator. *Hæc*, inquit, *severus ille senex suis civibus. Forte enim passus esset Timarchum vel cinædum Demosthenem rempublicam capessere.* Jurin.

λϛʹ. Οὕτω —— καὶ π. πλείστου] Τὸ οὕτω etiam ad περὶ πλείστου pertinet. οὕτω περὶ πλείστου ἐποιοῦντο, ut Cicero *in tam optima causa* dixit. Wolf.

Ἀφ' οὗ] M. ὑφ' οὗ s. ἵππου. Idem. Correxit ὑφ' οὗ Wolfius. Recteque. Ita etiam MSS. Coisl. et Reg. 1. Taylor.

Ἕστηκε τὰ οἰκόπεδα] Nemo scil. aream illam ædificare voluit, ut ominosam. Wolf.

Παρ' Ἵππον καὶ Κόρην] Iis quæ habet σχστης ad hunc locum adjunge illa Suidæ, Πάριππον καὶ Κόρη, (emendatius Photius MS. Παρ' ἵππον καὶ κόρην) τόπος Ἀθήνησιν, οὕτω καλούμενος· ἐπειδή τις τοῦ γένους τῶν Κοδριδῶν, Ἱππομανὴς τοὔνομα, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσε, τὴν θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν χωρίῳ τινὶ μεθ' ἵππου μαινομένου, διότι λαθραίᾳ μίξει τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο. καὶ ὁ ἵππος τῇ κόρῃ βίαν ἐποιήσατο, ἀφ' οὗ Πάριππος καὶ Κόρη ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη, καλεῖται. Hæc ille: saniora tamen multo verba, (quæ idem produxit in Ἱππομένης) Nicolai Damasceni in Excerpt. Constantin. Porphyr. Ἱππομένης Ἀθηναίων ἄρχων, ὃς ἐξέπεσε τῆς ἀρχῆς δι' αἰτίαν τοιάνδε. Ἦν αὐτῷ θυγάτηρ, ἥν τινα τῶν ἀστῶν τινὸς αἰσχύναντος λάθρα, ὑπ' ὀργῆς καθεῖρξεν εἰς οἴκημα δήσας σὺν ἵππῳ, καὶ τροφὴν οὐδετέρῳ εἰσέπεμπεν. πιεσθεὶς οὖν λιμῷ ὁ ἵππος, ἐφορμήσας τῇ παιδὶ ἀνήλωσέ τε αὐτὴν, καὶ αὐτὸς ὕστερον ἀπέθανε. μετὰ ταῦτα ἐπισκαφείσης αὐτῷ τῆς οἰκήσεως, ἀπ' ἐκείνου ὁ χῶρος ἐκαλεῖτο Ἵππου καὶ Κόρης. Taylor.

Ὁ δὲ Σόλων κ. τ. λ.] Hunc locum ita

χαίως καὶ σεμνῶς περὶ τῆς τῶν γυναικῶν εὐκοσμίας. τὴν γὰρ γυναῖκα, ἐφ᾽ ᾗ ἂν ἁλῷ μοιχὸς, οὐκ ἐᾷ κοσμεῖσθαι, οὐδὲ εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ εἰσιέναι, ἵνα μὴ τὰς ἀναμαρτήτους τῶν γυναικῶν ἀναμιγνυμένη διαφθείρῃ· ἐὰν δ᾽ εἰσίῃ ἢ κοσμῆται, τὸν ἐντυχόντα κελεύει καταῤῥηγνῦναι τὰ ἱμάτια, καὶ τὸν κόσμον ἀφαιρεῖσθαι, καὶ τύπτειν, εἰργόμενον θανάτου, καὶ τοῦ ἀνάπηρον ποιῆσαι· ἀτιμῶν τὴν τοιαύτην γυναῖκα, καὶ τὸν βίον ἀβίωτον αὐτῇ παρασκευάζων. καὶ τοὺς προαγωγοὺς γράφεσθαι κελεύει, κἂν ἁλῶσι, θανάτῳ ζημιοῦν, ὅτι τῶν ἐξαμαρτάνειν ἐπιθυμούντων, ὀκνούντων καὶ αἰσχυνομένων ἀλλήλοις ἐντυγχάνειν, αὐτοὶ τὴν αὑτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐπὶ μισθῷ, τὸ πρᾶγμα εἰς διάπειραν καὶ λόγον κατέστησαν.

λζ΄. Ἐπειθ᾽ οἱ μὲν πατέρες [1]ἡμῶν οὕτω περὶ τῶν αἰσχρῶν καὶ καλῶν διεγίνωσκον· ὑμεῖς δὲ Τίμαρχον ὄντα τοῖς αἰσχίστοις ἐπιτηδεύμασιν ἔνοχον ἀφήσετε; τὸν ἄνδρα μὲν καὶ ἄῤῥενα τὸ σῶμα, γυναικεῖα δὲ ἁμαρτήματα ἡμαρ- 79
τηκότα. τίς οὖν ὑμῶν γυναῖκα λαβὼν ἀδικοῦσαν τιμωρήσεται; ἢ τίς οὐκ ἀπαίδευτος εἶναι δόξει, τῇ μὲν κατὰ φύσιν ἁμαρτανούσῃ χαλεπαίνων, τῷ δὲ παρὰ φύσιν ἑαυτὸν ὑβρίσαντι συμβούλῳ χρώμενος; τίνα δ᾽ ἔχων ἕκαστος ὑμῶν γνώμην ἐπάνεισιν οἴκαδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου; οὔτε γὰρ ὁ κρινόμενος ἀφανὴς, ἀλλὰ γνώριμος· οὐθ᾽ ὁ νόμος ὁ περὶ τῆς τῶν ῥητόρων δοκιμασίας φαῦλος, ἀλλὰ κάλλιστος· τό, τ᾽ ἔρεσθαι τοῖς παισὶ καὶ τοῖς μειρακίοις τοὺς ἑαυτῶν οἰκείους ὅπως τὸ πρᾶγμα κέκριται, πρόχειρον. τί οὖν δὴ λέξετε οἱ τῆς ψήφου νυνὶ γεγονότες κύριοι, ὅταν οἱ ὑμέτεροι παῖδες ὑμᾶς ἔρωνται, εἰ κατεδικάσατε ἢ ἀπεψηφίσασθε; οὐχ ἅμα Τίμαρχον ἀπολῦσαι ὁμολογήσετε, καὶ τὴν κοινὴν παιδείαν [2]ἀνατρέψετε; τί δ᾽ ὄφελος παιδαγωγοὺς τρέφειν, ἢ παιδοτρίβας καὶ διδασκάλους τοῖς παισὶν ἐφιστάναι,

[1] ὑμῶν [2] * ἀνατρέψαι

laudat Suidas v. Ἀρχαῖον. Ὁ δὲ Σόλων, ὁ τῶν νομοθετῶν μάλιστα εὐδοκιμῶν, γέγραφεν ἀρχαίως. Idem.

Εἰργόμενον θανάτου] *Qui eam a capitali supplicio vindicare auderet.* Brodæus. Rectius Wolfius, ἄνευ φόνου καὶ πηρώσεως. Et eodem animo satis belle interpretatur. Taylor.

Τὸ πρᾶγμα] Nempe *congressionem.* Auger.

Ἀνατρέψετε] Lego ἀνατρέψαι cum Reiskio. Idem.

ὅταν οἱ τὴν τῶν νόμων παρακαταθήκην ἔχοντες, πρὸς τὰς αἰσχύνας κατακάμπτωνται; θαυμάζω δ' ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, κἀκεῖνο, εἰ τοὺς μὲν πορνοβοσκοὺς μισεῖτε, τοὺς δ' ἑκόντας πεπορνευμένους ἀφήσετε. καὶ, ὡς ἔοικεν, ὁ αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ ἱερωσύνην μὲν οὐθενὸς θεῶν κληρώσεται, ὡς οὐκ ὢν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα· [1]γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς Σεμναῖς Θεαῖς. εἶτα τί θαυμάζομεν τὴν κοινὴν ἀπραξίαν, τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώμας ἐπιγραφομένων, καὶ τὸν
80 αἰσχρῶς οἴκοι βεβιωκότα ἔξω τῆς πόλεως πρεσβευτὴν πέμψομεν, καὶ τούτῳ περὶ τῶν μεγίστων διαπιστεύσομεν; τί δ' οὐκ ἂν ἀπόδοιτο, ὁ τὴν τοῦ σώματος ὕβριν πεπρακώς; τίνα δ' ἂν οὗτος ἐλεήσειεν, ὁ αὐτὸν οὐκ ἐλεήσας; τίνι δ' ὑμῶν οὐκ εὔγνωστός ἐστιν ἡ Τιμάρχου βδελυρία; ὥσπερ γὰρ τοὺς γυμναζομένους, κἂν μὴ παρῶμεν ἐν τοῖς γυμνασίοις, εἰς τὰς εὐεξίας αὐτῶν ἀποβλέποντες, γινώσκομεν· οὕτω τοὺς πεπορνευμένους, κἂν
μὴ παρῶμεν τοῖς αὐτῶν ἔργοις, ἐκ τῆς ἀναιδείας καὶ τοῦ 27.1
θράσους, καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων γινώσκομεν. ὁ γὰρ ἐπὶ τῶν μεγίστων τοὺς νόμους καὶ τὴν σωφροσύνην ὑπεριδὼν, ἔχει τινὰ ἕξιν τῆς ψυχῆς, ἣ διάδηλος ἐκ τῆς ἀκοσμίας τοῦ τρόπου γίνεται. πλείστους δ' ἂν εὕροιτ' ἐκ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων πόλεις [2]ἀνατετραφότας, καὶ ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς αὐτοὺς περιπεπτωκότας. μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς τῶν [3]ἀδικημάτων ἀρχὰς ἀπὸ

[1] γράψει [2] ἀνατετροφότας [3] ἀτυχημάτων

Πρὸς τὰς αἰσχύνας κατακάμπτωνται] Wolfius, *probris ad misericordiam flectentur*: Minus commode. Rectius, *in probri crimine misericordes fuerint*. JURIN.

Γράφει] Satius multo cum Bern. γράψει. TAYLOR.

Τὴν κοινὴν ἀπραξίαν] Τὸ μηδὲν ὑπὸ τῆς πόλεως πράττεσθαι τῶν δεόντων. εὐφήμως ἀπραξίαν εἶπε τὴν κακοπραγίαν καὶ δυστυχίαν. WOLF.

Ὥσπερ γὰρ τοὺς γυμναζομένους] Hanc similitudinem Cicero ad artem dicendi transtulit. IDEM.

Ἣ διάδηλος] Placet ἣ *quæ*. BRODÆUS. Coisl. cum Brodæo facit. Nos edidimus, uti Stephano Wolfioque magis placeǫt. Quanquam hic cum Coisl. et Brodæo locum interpreletur. TAYLOR.

Τὰς τῶν ἀδικημάτων] Sententia est, causas scelerum non esse diis imputandas. Etsi Euripides non dubitavit docere, τοὺς θεοὺς φύειν τὰς αἰτίας τῆς ἀπωλείας τοῖς βροτοῖς, si quos funditus eversos velint. Cur autem vellent, nisi illi suis flagitiis et sceleribus pœnam commeruissent? Non opus est mutare in τῶν ἀτυχημάτων, quanquam τὰ ἀδικήματα gignunt τὰ ἀτυχήματα. WOLF. Ita hunc locum laudat Theo Progymnasm. cap. 7. μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς τῶν ἀτυχημάτων ἀρχὰς ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. *Nolite existimare, Athenienses, miseriarum initia a Diis, sed ab hominum potius improbitate provenire.* Atque hanc lcctionem

θεῶν, ἀλλ᾽ οὐχ ὑπ᾽ ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι· μηδὲ τοὺς ἠσεβηκότας, καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις, Ποινὰς ἐλαύνειν καὶ κολάζειν δᾳσὶν ἡμμέναις· ἀλλ᾽ αἱ προπετεῖς τοῦ σώματος ἡδοναὶ, καὶ τὸ μηδὲν ἱκανὸν ἡγεῖσθαι, ταῦτα πληροῖ τὰ λῃστήρια, ταῦτ᾽ εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει, ταῦτά ἐστιν ἑκάστῳ Ποινὴ, ταῦτα παρακελεύεται τοῖς νέοις σφάττειν τοὺς πολίτας, ὑπηρετεῖν τοῖς τυράννοις, συγκαταλύειν τὸν δῆμον. οὐ γὰρ τὴν αἰσχύνην οὐδ᾽ ἃ πείσονται [1]ληφθέντες λογίζονται, ἀλλ᾽ 81
ἐφ᾽ οἷς κατορθώσαντες εὐφρανθήσονται, τούτοις κεκήληνται.

λή. Ἐξαιρεῖτ᾽ οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς τοιαύτας φύσεις, καὶ τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ᾽ ἀρετὴν προτρέψασθε. ἓν δὲ εὖ ἐπίστασθε,— καί μοι σφόδρα τὸ μέλλον ῥηθήσεσθαι διαμνημονεύετε —, εἰ μὲν δώσει τῶν ἐπιτηδευμάτων Τίμαρχος δίκην, ἀρχὴν εὐκοσμίας ἐν τῇ πόλει [2]κατασκευάσετε· εἰ δ᾽ ἀποφεύξεται, κρείττων ἦν ὁ ἀγὼν μὴ γεγενημένος. πρὶν μὲν γὰρ εἰς κρίσιν Τίμαρχον κατα-

[1] [ληφθέντες] [2] κατασκευάζετε

potius amplector. Taylor. L. ἀτυχημάτων. Auger.

Ποινὰς] Τὰς Ἐριννύας sic dicit. Vide Eumenidas Æschyli, et Euripidis Orestem. Hunc locum transtulit Cicero in 1mo. libro [§. 14.] de Legg. his verbis: *Itaque pœnas luunt non tam judiciis (quæ quondam nusquam erant, hodie multifariam nulla sunt, ubi sunt tamen, persæpe falsa sunt) quam conscientia: ut eos agitent, insectenturque Furiæ, non ardentibus tædis, sicut in fabulis, sed angore conscientiæ, fraudisque cruciatu.* Item in oratione in L. Pisonem [§. 20.] *Nolite putare, P. C. ut in scena videtis, homines consceleratos impulsu deorum terreri Furiarum tædis ardentibus. Sua quemque fraus, suum facinus, suum scelus, sua audacia de sanitate ac mente deturbat. Hæ sunt impiorum Furiæ, hæ flammæ, hæ faces.* Wolf.

Ἐπακτροκέλητα] Πλοῖον λῃστρικὸν interpretatur Suidas. Conjungit Orator facinora et supplicia, tanquam sive antecedentia et consequentia, sive causas et effectus. Idem. Ammonius: Κέλης καὶ Ἐπακτροκέλης διαφέρει. Κέλης μὲν γάρ ἐστι πλοιάριόν τι μικρόν· Ἐπακτροκέλης δὲ κακοῦργον καὶ λῃστρικὸν σκάφος, μεταξὺ ἐπακτρίδος καὶ κέλητος. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, Ἀλλ᾽ αἱ προπετεῖς τοῦ σώματος ἡδοναὶ καὶ τὸ μηδὲν ἱκανὸν εἶναι [ἱκανὸν ἡγεῖσθαι εἶναι Valcken.] ταῦτα πληροῖ τὰ λῃστήρια, ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει. Quod ait Ammonius medium esse inter ἐπακτρίδα, navem sc. onerariam, et κέλητα, sive navigium pernicissimum, id non de magnitudine intelligas, verum quod *utrique* usui, tam velocitati quam prædæ ferendæ consulat. Ita fere Etym. M. Ἐπακτροκέλης. συνετίθη ἔκ τε κέλητος καὶ ἐπακτρίδος. πλοῖα δὲ ἦν βραχέα λῃστρικὰ, ἡ μὲν ἐπακτρὶς, ἐκ τοῦ κατάγειν τὰ συλώμενα· ὁ δὲ κέλης εἰς τὸ διώκειν καὶ φεύγειν· κουφότατος γὰρ ἦν. πρῶτος δὲ δοκεῖ εὑρηκέναι τὴν ἐπακτρίδα Μίνως. Confer et Harpocrationem. Taylor.

Τούτοις κέκληνται] Lego κεκήληνται, non a καλέω, sed a κηλέω, τὸ δελεάζω καὶ εὐφραίνω. Wolf. Ita Stephanus quoque. At MSS. Coisl. et Reg. 2. vitiosam Aldi lectionem tuentur. Taylor.

λή. Κατασκευάζετε] Κατασκευάσετε. Wolf. Recte. Ita etiam Scaliger ad oram exemplaris correxerat. Ita quoque MSS. Coisl. et Regg. 1. 2. Taylor.

Κρείττων ἦν] Annon potius, κρείττων ἂν ἦν; Idem.

στῆναι, φόβον τισὶ παρεῖχεν ὁ νόμος, καὶ τὸ τῶν δικαστηρίων ὄνομα· εἰ δ᾽ ὁ πρωτεύων βδελυρίᾳ καὶ γνωριμώτατος, εἰσελθὼν περιγενήσεται, πολλοὺς ἁμαρτάνειν ἐπαρεῖ, καὶ τελευτῶν οὐχ ὁ λόγος, ἀλλ᾽ ὁ καιρὸς ὑμᾶς ἐξοργιεῖ. μὴ οὖν εἰς ἀθρόους, ἀλλ᾽ εἰς ἕνα ἀποσκήψατε, καὶ τὴν παρασκευὴν καὶ τοὺς συνηγόρους αὐτῶν παρατηρεῖτε· ὧν οὐδενὸς ἐγὼ ὀνομαστὶ μνησθήσομαι, ἵνα μὴ ταύτην ἀρχὴν τοῦ λόγου ποιήσωνται, ὡς οὐκ ἂν παρῆλθον, εἰ μή τις αὐτῶν ὀνομαστὶ ἐμνήσθη. ἀλλ᾽ ἐκεῖνο ποιήσω, ἀφελὼν τὰ ὀνόματα, διεξιὼν δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, καὶ τὰ σώματα γνώριμα καταστήσω. ἔσται δ᾽ αὐτὸς ἑαυτῷ ἕκαστος αἴτιος, ἐὰν δεῦρο ἀναβῇ καὶ ἀναισχυντῇ. τούτῳ γὰρ πάρεισιν ἐκ τριῶν εἰδῶν συνήγοροι· οἱ μὲν, ταῖς καθ᾽ ἡμέραν δαπάναις ἀνηλωκότες τὰς πατρῴας οὐσίας· οἱ δὲ, ταῖς ἡλικίαις καὶ τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν οὐ καλῶς
82 κεχρημένοι, καὶ δεδιότες οὐ περὶ Τιμάρχου, ἀλλὰ περὶ ἑαυτῶν, καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων, μή ποτε εἰς κρίσιν καταστῶσιν· ἕτεροι δ᾽, ἐκ τῶν ἀκολάστων, καὶ [1] τῶν τοιούτοις κεχρημένων ἀφθόνως, ἵνα ταῖς βοηθείαις αὐτῶν πιστεύοντες ῥᾷόν τινες ἐξαμαρτάνωσιν. ὧν πρὶν τῆς συνηγορίας ἀκοῦσαι, τοὺς βίους ἀναμιμνήσκεσθε. καὶ τοὺς μὲν εἰς τὰ σώματα ἡμαρτηκότας μὴ ὑμῖν ἐνοχλεῖν, ἀλλὰ παύσασθαι δημηγοροῦντας, κελεύετε,— οὐδὲ γὰρ ὁ νόμος τοὺς ἰδιωτεύοντας, ἀλλὰ τοὺς πολιτευομένους ἐξετάζει —· τοὺς δὲ τὰ πατρῷα κατεδηδοκότας ἐργάζεσθαι καὶ ἑτέρωθεν κτᾶσθαι τὸν βίον κελεύετε· τοὺς δὲ τῶν νέων, ὅσοι ῥᾳδίως ἁλίσκονται, θηρευτὰς ὄντας, εἰς τοὺς ξένους καὶ τοὺς μετοίκους τρέπεσθαι κελεύετε, ἵνα μήτ᾽ ἐκεῖνοι τῆς προαιρέσεως ἀποστερῶνται, μήθ᾽ ὑμεῖς βλάπτησθε.

λθ΄. Τὰ μὲν οὖν παρ᾽ ἐμοῦ δίκαια πάντα ἀπειλήφατε· ἐδίδαξα τοὺς νόμους, ἐξήτασα τὸν βίον τοῦ κρινομένου.

[1] τῶν τοῖς τοιούτοις

Τοὺς συνηγόρους αὐτῶν] Τῶν ἡταιρηκότων. Sed malim *αὐτοῦ*, sc. τοῦ Τιμάρχου. Wolf. Quocum facit Augerus.

Καὶ τὰ σώματα] Αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους. Wolf.

Οὐδὲ γὰρ ὁ νόμος τοὺς ἰδιωτεύοντας, ἀλλὰ τοὺς πολιτευομένους ἐξετάζει] *Nec enim lex in homines vitam privatam agentes, sed in eos qui publicis negotiis se immiscent, inquirit.* Wolfius, *privatos* et *magistratus*, minus ad mentem Oratoris. Jurin.

νῦν μὲν οὖν ὑμεῖς ἐστὲ τῶν ἐμῶν λόγων κριταὶ, αὐτίκα δ' ὑμέτερος ἐγὼ θεατής· ἐν γὰρ ταῖς ὑμετέραις γνώμαις ἡ πρᾶξις καταλείπεται. [1]εἰ οὖν βουλήσεσθε, τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῶν ποιησάντων, φιλοτιμότερον ἡμεῖς ἕξομεν τοὺς παρανομοῦντας ἐξετάζειν.

[1] [εἰ - - - ἐξετάζειν.]

λθ'. Ὑμῶν ποιησάντων] Ἀντὶ τοῦ, ποιήσαντες, ἢ ὅταν ποιήσητε. WOLF.

Φιλοτιμότερον — ἕξομεν] Προθυμηθησόμεθα ἐξετάζειν. IDEM. Sed monet Scholiastes hoc ultimum comma, εἰ οὖν βουλήσεσθε —— ἐξετάζειν, in antiquo exemplari non exstare, et recte abesse posse judico. TAYLOR.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

Ο

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΑΙΣΧΙΝΟΥ

Pag. et v. ed. H. Steph. — Pag. ed. Tayl.

28 ʼΑΘΗΝΑΙΟΙ Φιλίππῳ πολεμήσαντες, ὕστερον ἐπείσθησαν ὑπὸ ʼΑριστοδήμου καὶ Νεοπτο- 237
λέμου καὶ Κτησιφῶντος, εἰρήνην πρὸς αὐτὸν ποιήσασθαι. καὶ ἔπεμψαν δύο πρεσβείας· τὴν μὲν
προτέραν περὶ τῆς εἰρήνης, τὴν δευτέραν δὲ, ἀπολημψομένην τοὺς ὅρκους. ἐν αἷς ἀμφοτέραις
ἦσαν πρεσβευταὶ Δημοσθένης καὶ Αἰσχίνης. ὡς οὖν ἐπανῆκον ἐκ τῆς ὑστέρας πρεσβείας τῆς ἐπὶ
τοὺς ὅρκους, ἐγράψαντο παραπρεσβείας Αἰσχίνην Δημοσθένης τε καὶ Τίμαρχος. τὸν μὲν οὖν
Τίμαρχον πρὸ τοῦ τῆς παραπρεσβείας ἀγῶνος, γραψάμενος Αἰσχίνης ἑταιρήσεως, ἠτίμωσε·
πρὸς δὲ Δημοσθένην ἀπολογεῖται. ἔνιοι μὲν οὖν φασὶ γεγραφέναι μὲν τοὺς λόγους ἀμφοτέρους,
οὐ μέν τοι γε εἰρῆσθαι· οἱ δὲ καὶ εἰρῆσθαί φασι, καὶ κεκινδυνευκέναι τὸν Αἰσχίνην τριάκοντα ψή-
φοις ἁλῶναι, ὅμως μέν τοι ἀποφυγεῖν, Εὐβούλου αὐτῷ τοῦ δημαγωγοῦ συναγωνισαμένου, οὐ
μέν τοι παρὰ πᾶσιν ἀπογνωσθῆναι αὐτοῦ τὸ Φιλιππίζειν, ὡς αὐτὸς ἐν τῷ προοιμίῳ παραδηλοῖ, 233
καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Στεφάνου. ʼΕν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ προοιμίῳ κατʼ ἀρχὴν εἰς
εὔνοιαν παρακαλεῖ τοὺς δικαστὰς, τὸν ἀντίδικον καὶ τὴν κατηγορίαν διαβάλλων, καὶ τοῦ κινδύνου
τὸ μέγεθος, καὶ ὡς ψεῦδος συκοφαντοῦντα. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ νοήματι, πρᾶγμα εἰρημένον ἐν τῇ
κατηγορίᾳ διαβάλλει, καὶ πιστοῦται ἀξιοπίστως, ὡς καὶ αὐτῶν εἰδότων ὅτι ψεῦδός ἐστι. καὶ
τοῦτο δὲ εἰς διαβολὴν τοῦ ἀντιδίκου. καὶ τὰ ἑξῆς ὁμοίως εἰς εὔνοιαν ἑαυτοῦ, καὶ διαβολὴν τοῦ
ἀντιδίκου.

ʼΑθηναῖοι] Copiosius hæc exponuntur in Orationis Demosthenicæ de falsa legatione argumento. Wolf.

Δύο πρεσβείας] Apud Demosthenem fit mentio *trium*: sed tertia nihil facit, aut certe parum, ad hanc causam. Idem.

ʽΕταιρήσεως] *Prostitutæ pudicitiæ.* ʽΕταίρα *Scortum.* ʽΕταιρεῖν dicitur vir, *qui muliebria patitur.* Nec enim ita religiosi fuerunt Athenienses (id quod aliquando falso putavi) ut quenquam propter simplex stuprum, aut etiam adulterium, ignominia notarent. Idem.

Γεγραφέναι ——— εἰρῆσθαι] Observa passivum cum activo conjunctum, ad quorum utrumque τοὺς λόγους pertinet, ad γεγραφέναι a tergo, ad εἰρῆσθαι a fronte: hoc modo, ἀμφοτέρους, δηλονότι τόν τε Δημοσθένην, καὶ τὸν Αἰσχίνην, γεγραφέναι τοὺς λόγους: deinde τοὺς λόγους εἰρῆσθαι, δηλονότι ὑπʼ ἀμφοτέρων. Sed siquis mavult, generis enallagen esse dicat, εἰρῆσθαι pro εἰρηκέναι. Idem. Magna dedita opera nihil agit Noster. Legendum, γραφῆναι μὲν τοὺς λόγους ἀμφοτέρους, οὐ μέντοι γε εἰρῆσθαι. Taylor.

Καὶ κεκινδυνευκέναι] *In periculo fuisse ne triginta calculis aut sententiis damnaretur.* Vel, *triginta suffragiis periclitatum ne damnaretur.* Quæ sic intelligenda sunt: Cum quingenti judicarent, CCXX. condemnarunt, CCLXXX. absolverunt. Si igitur XXX. adhuc ad XX. [f. CCXX.] accessissent, adæquasset urna condemnationis, ac vicisset Demosthenes. Quanquam puto adæquationem suffragiorum fuisse reo potius quam accusatori, ut est apud Isocratem περὶ ἀντιδόσεως. Fortassis igitur damnarunt CCXXI. absolverunt CCLXXIX. In Demosthenicæ Orationis argumento [*quod tamen ibi reperire nequeo*] modus loquendi clarior est, τὸν Αἰσχίνην παρὰ τριάκοντα μόνον ψήφους ἀποφυγεῖν. Asconius Pedianus Ciceronem et Cœlium obtinuisse scribit, ut M. Saufeius una sententia absolveretur: διαπράξασθαι τὸν Σαυήϊον παρὰ μίαν ψῆφον ἀποφυγεῖν. Wolf.

Τοῦ δημαγωγοῦ] V. *tribunum* vertit. Idem.

Τοῦ κινδύνου τὸ μέγεθος] S. διαβάλλων. Nisi aut omissum sit, aut extrinsecus assumendum aliud participium. Idem. Hoc rectum: Et sane δεικνύων feliciter subministrat Cod. Bern. Taylor.

Καὶ ὡς ψεῦδος συκοφαντοῦντα] Malim ψευδῶς συκοφαντεῖται, conquerens se falso in crimen vocari. συκοφαντοῦντα remotum est a κατήγορον, ac proinde durum: συκοφαντεῖν ψεῦδος, *calumniari mendacium,* aut etiam subintellecto κατὰ, non multo mollius. Wolf.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ

ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ.

---

239 ά. ΔΕΟΜΑΙ ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐθελῆσαι μετ᾽ εὐνοίας 28.1
ἀκοῦσαί μου λέγοντος, ὑπολογιζομένους τό τε μέγεθος τοῦ κινδύνου, καὶ τὸ πλῆθος τῶν αἰτιῶν, πρὸς ἃς ἀπολογήσασθαί με δεῖ, καὶ τὰς τέχνας καὶ τὰς κατασκευὰς τοῦ κατηγόρου, καὶ τὴν ὠμότητα· ὃς ἐτόλμησε παρακελεύσασθαι πρὸς ἄνδρας, ὀμωμοκότας τῶν ἀντιδίκων ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀκούσεσθαι, τὴν τοῦ κινδυνεύοντος φωνὴν μὴ ὑπομένειν. καὶ ταῦτ᾽ εἶπεν, οὐ δι᾽ ὀργὴν, — οὐδεὶς γὰρ τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται, οὐδ᾽ οἱ τἀληθῆ λέγοντες, κωλύουσι λόγου τυχεῖν τὸν φεύγοντα, οὐ γὰρ πρότερον κατηγορία ἰσχύει παρὰ τοῖς ἀκούουσι, πρὶν ἂν ὁ φεύγων ἀπολογίας τυχὼν, [1] ἀδυνατήσει τὰς προειρημένας αἰτίας ἀπολύσασθαι· ἀλλ᾽, οἶμαι,
240 Δημοσθένης οὐ χαίρει δικαίοις λόγοις, οὐδ᾽ οὕτω παρεσκεύ-

[1] ἀδυνατήσῃ

ά. Καὶ τὰς τέχνας—] Vide Dem. Orat. §. κς'. et κζ'. *Ex edit.* Brook.

Ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀκούσεσθαι] V. *pari animi æquitate auscultare.* Wolf.

Τὴν τ. κ. φ. μὴ ὑπομένειν] Hoc non est in Oratione Demosthenis. Idem.

Οὐ δι᾽ ὀργήν·] Multa interjecta sunt, antequam perveniat ad alterum membrum, quod est, [l. pen.] ἀλλ᾽, οἶμαι, Δ. οὐ χαίρει δικαίοις λόγοις. Idem. Immo plura fortean interjecta sunt, quam ille homo auguratur. Connecte, καὶ ταῦτ᾽ εἶπεν οὐ δι᾽ ὀργὴν —— ἀλλὰ τὴν ὑμετέραν ὀργὴν etc. pag. 85. l. 1. Parenthesis ergo ista, satis longa, incipit a voce οὐδεὶς γὰρ, p. 84. l. 8. et desinit in παρεσκεύασται p. 85. l. 1. Taylor.

Ἀδυνατήσει] Πότερον, ἀδυνατήσῃ, ἢ ἀδυνατήσει ἄνευ τοῦ ἄν? Stephanus. Quod divinavit Vir summus, sc. ἀδυνατήσῃ, reperitur in MSS. Mead. et Reg. 2. 3. Quorum etiam postremus ἀπολύειν pro ἀπολύσασθαι. Verum non insolens est ἂν cum Futuro conjunctum, uti Cl. Marklandus ad h. l. annotat. Sic modo, §. δ'. δικαίως ἂν ὑπολαμβάνω μάλιστα σωθήσεσθαι. Ubi tamen Mor. legit σώζεσθαι. Iterum §. ς'. οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα καὶ μεμνήσομαι καὶ δυνήσομαι εἰπεῖν. Taylor.

ασται —, ἀλλὰ τὴν ὑμετέραν ὀργὴν ἐκκαλέσασθαι βεβούληται, καὶ κατηγόρηκε δωροδοκίας, ἀπίθανος ὢν πρὸς τὴν ὑποψίαν ταύτην. τὸν γὰρ ἐπὶ ταῖς δωροδοκίαις τοὺς δικαστὰς προτρεπόμενον ὀργίζεσθαι, αὐτὸν χρὴ τῶν τοιούτων ἔργων πολὺ ἀφεστάναι.

β'. Ἐμοὶ δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, συμβέβηκε τῆς Δημοσθένους ἀκούοντι κατηγορίας, μήτε δεῖσαι πώποθ' οὕτως, ὡς ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ, μήτ' ἀγανακτῆσαι μᾶλλον ἢ νῦν, μήτ' εἰς ὑπερβολὴν ὁμοίως ἡσθῆναι. ἐφοβήθην μὲν γὰρ, καὶ ἔτι καὶ νῦν τεθορύβημαι, μή τινες ὑμῶν ἀγνοήσωσί με, ψυχαγωγηθέντες τοῖς ἐπιβεβουλευμένοις καὶ κακοήθεσι τούτοις ἀντιθέτοις. ἐξέστην δ' ἐμαυτοῦ, καὶ [1] τὴν αἰτίαν βαρέως ἤνεγκα, ὅθ' ὕβριν καὶ παροινίαν εἰς γυναῖκα ἐλευθέραν καὶ τὸ γένος Ὀλυνθίαν κατηγόρει μου. ἥσθην δὲ, ὅτ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς αἰτίας ὄντα ταύτης ἐξεβάλετε, καὶ τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω.

[1] [τὴν αἰτίαν]

Βεβούληται] Τινὲς διορθοῦσι βεβούλευται. Stephanus.

β'. Ψυχαγωγηθέντες] Ἀπατηθέντες supra scribitur in Cod. Mead. Forte, pro scholiolo. Nam in eo Cod. ut in multis accidere solet, quæ intra lineas insinuantur, scholiorum rationem habent. Ita p. 86. l. 17. ad vocem ἀπογνῶναι, inseritur, ἤγουν μὴ καταψηφίσασθαι. Taylor.

Τοῖς ἐπιβεβουλευμένοις etc.] Fortasse referenda hæc sunt ad eum locum, ubi Demosthenes Legati officia et Æschinis acta contraria confert. Ἐπιβεβουλευμένοις autem, τοῖς ἐπιβούλως ῥηθεῖσιν· *insidiosa et ex malevolentia profecta contra posita.* Wolf.

Ἀντιθέτοις] V. Dem. §. μγ'. et §. μδ'. *Ex edit.* Brook.

Ἐξέστην] *Extra me raptus sum: non apud me fui: mente alienata fui.* Apud Demosthenem ἐξεστηκέναι τοῦ φρονεῖν aliquanto vehementius videtur, et mentis errorem significare: hoc autem stuporem duntaxat ex indignitate rei ortum. Wolf.

Ἐξεβάλετε]. Nam, ut ex Ulpiano ad istam causam discimus, surrexerunt Judices, et Rhetorem inter orandum destituerunt, clamitante Eubulo, Æschinis advocato, τοιούτων αἰσχρῶν ἀνέχεσθε λέγοντος Δημοσθένους; Et noster pariter, infra §. μθ'. τὸ περὶ τὴν Ὀλυνθίαν γυναῖκα ψεῦδος, ἐφ' ᾧ μεταξὺ μὲν λέγων ὑφ' ὑμῶν ἐξεῤῥίφη. Taylor.

Τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ] Hoc est, παντὸς τοῦ σώφρονος βίου, *vitæ modeste actæ: eorum quæ per omnem ætatem moderate feci.* Cicero ad Brutum, *Quo ego die amplissimum tuli fructum laborum et vigiliarum mearum.* Quod præcedit, ἥσθην δὲ ὅτ' αὐτὸν, notandum propter historiam. Et hæc verba mihi argumento sunt, habitas esse istas *falsæ legationis* Orationes. Non enim, si neuter in Oratione περὶ στεφάνου hujus controversiæ meminit, ideo nullum judicium intercessit. Nam eodem argumento etiam accusatio et condemnatio Timarchi tolleretur. Ac neutri tum commodum fuit, vetus illud vulnus refricare: Æschini, ob suspicionem, Demostheni, ob non victam accusationem. Illud quidem probabilius esset, eos mutuo metu quievisse. Neque eo inficias, confingi hæc ab Æschine potuisse, quemadmodum a Demosthene nonnulla conficta esse ostendit Ulpianus. Ac molestum sane est, cum in Oratoribus, tum Historicis, ne jam de aliis disputationibus dicam, nesciri sæpenumero, quæ per mendacium sive ornandi, sive accusandi causa dicantur. Ita fit, ut cum sermo sit a Natura tributus humano generi, ad animi sententiam declarandam, eo mortalium pravitas ad involvendam

γʹ. Ὑμᾶς μὲν οὖν ἐπαινῶ καὶ διαφερόντως ἀγαπῶ, ὅτι τῷ βίῳ μᾶλλον τῷ τῶν κρινομένων πιστεύετε, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν αἰτίαις· αὐτὸς δ᾽ οὐκ ἂν ἀποσταίην τῆς πρὸς ταῦτ᾽ ἀπολογίας. εἰ γάρ τις ἢ τῶν ἔξωθεν περιεστηκότων πέπεισται, — σχεδὸν δ᾽ οἱ πλεῖστοι τῶν πολιτῶν πάρεισιν —, ἢ τῶν δικαζόντων ὑμῶν, ὡς ἐγὼ τοιοῦτό τι διαπέπραγμαι, μὴ μόνον εἰς ἐλεύθερον σῶμα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ τυχὸν, ἀβίωτον εἶναί μοι τὸν λοιπὸν βίον νο-
241 μίζω. κἂν μὴ, προϊούσης τῆς ἀπολογίας, ἐλέγξω καὶ τὴν αἰτίαν οὖσαν ψευδῆ, καὶ τὸν τολμήσαντ᾽ εἰπεῖν, ἀνόσιον
καὶ συκοφάντην, κἂν τἄλλα πάντα μηδὲν ἀδικῶν φαίνω- 29.1
μαι, θανάτου τιμῶμαι.

δʹ. Παράδοξος δέ μοι κἀκεῖνος ὁ λόγος ἐφάνη, καὶ δεινῶς ἄδικος, ὅθ᾽ ὑμᾶς ἐπηρώτα, εἰ οἷόν τ᾽ ἐστὶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει Φιλοκράτους μὲν θάνατον καταψηφίσασθαι, ὅτι καταγνοὺς ἀδικεῖν ἑαυτοῦ τὴν κρίσιν οὐχ ὑπέμεινεν, ἐμοῦ δ᾽ ἀπογνῶναι. ἐγὼ δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ τούτῳ δικαίως ἂν ὑπολαμβάνω μάλιστα σωθήσεσθαι. εἰ γὰρ ὁ καταγνοὺς ἑαυτοῦ, καὶ μὴ παρὼν, ἀδικεῖ, ὁ δὴ ἀπογνοὺς, καὶ τὸ σῶμα τοῖς νόμοις καὶ τοῖς πολίταις παραδοὺς, οὐκ ἀδικεῖ.

εʹ. Περὶ δὲ τῆς ἄλλης κατηγορίας δέομαι ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, ἐάν τι παραλίπω, καὶ μὴ μνησθῶ, ἐπερωτᾷν με, καὶ δηλοῦν, ὅ,τι ἐὰν ποθῆτέ μου ἀκοῦσαι, μηθὲν [1] προκατεγνωκότες ὡς ἀδικῶ, ἀλλ᾽ ἴσῃ τῇ εὐνοίᾳ [2] ἀκούοντες. ἀπορῶ δ᾽ ὁπόθεν χρὴ πρῶτον ἄρξασθαι, διὰ τὴν ἀνωμαλίαν τῆς κατηγορίας. σκέψασθε δὲ, ἂν ὑμῖν εἰκός τι

[1] προκατεγνωκότας [2] ἀκούοντας

veritatem abutatur. Hinc Lactantius, *Oratoria*, inquit, *Professio, in qua diu versati, non ad virtutem, sed plane ad argutam malitiam juvenes erudiebamus.* WOLF.

γʹ. Ἐλεύθερον σῶμα] Tutius et melius reddetur, quam reddidit Wolfius, *in liberam personam.* TAYLOR.

Θανάτου τιμῶμαι] S. ἐμαυτῷ, *Capitis ipse me condemno.* V. *me morte mulcto.* WOLF.

εʹ. Ἄλλης] Non ita loqui solent Oratores in exordio, in aditu orationis, quasi *plura* jam essent elaborata, *pauca* quædam *alia* restarent. Legendum ὅλης. Ita planissime, dum exordium contexit Accusationis c. Ctesiphontem, §. εʹ. περὶ μὲν οὖν τῆς ὅλης κατηγορίας. TAYLOR. Quocum facit Augerus.

Ὅτι ἐὰν] Ἀντὶ τοῦ, τί ἄν. WOLF. Π. ὅ,τι ἄν. STEPHANUS. Quem miror: cum perinde scribitur ὅ,τι ἂν, et ὅ,τι ἐάν. Ut notum est iis, qui Græce sciunt. Cod. Reg. 3. ὃ ἂν ποθῆτε, et deinde προκατεγνωκότας et ἀκούοντας. TAYLOR. L. ὅ,τι ἐάν. AUGER.

Ἀνωμαλίαν] Ὁμαλὴ κατηγορία est, cum nihil a causa alienum admiscetur, et certa serie fit progressio: Ἀνώμαλος, ubi fit contrarium. Sic enim Æschines ipse τὴν ἀνωμαλίαν hoc loco interpretatur. WOLF.

Σκέψασθε δὲ ἂν] Malim εἰ, quanquam

πρᾶγμα πάσχειν δόξω. εἰμὶ μὲν γὰρ ὁ κινδυνεύων ἐγὼ νυνὶ περὶ τοῦ σώματος· τῆς δὲ κατηγορίας τὴν πλείστην πεποίηται Φιλοκράτους, καὶ Φρύνωνος, καὶ τῶν ἄλλων συμπρέσβεων, καὶ Φιλίππου, καὶ τῆς εἰρήνης, καὶ τῶν Εὐβούλου πολιτευμάτων. ἐν ἅπασι δὲ τούτοις ἐγὼ τέταγμαι. μόνος δ᾽ ἐν τῷ λόγῳ φαίνεται κηδεμὼν τῆς πόλεως Δημοσθένης, οἱ δ᾽ ἄλλοι προδόται. διατετέλεκε γὰρ εἰς 242 ἡμᾶς ὑβρίζων, καὶ λοιδορίας ψευδεῖς οὐκ ἐμοὶ μόνον λοιδορούμενος, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις. ὃν δ᾽ οὕτως ἀτιμάζει, πάλιν ἐκ μεταβολῆς, ὅπου τύχῃ, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἢ Θεμιστοκλῆ κρίνων, οἳ πλεῖστον τῶν Ἑλλήνων δόξῃ διήνεγκαν, ἀνῃρηκέναι μὲν αἰτιᾶταί με τὰς ἐν Φωκεῦσι πόλεις, ἀπηλλοτριωκέναι δ᾽ ἀφ᾽ ὑμῶν τὸν ἐπὶ Θρᾴκης τόπον, ἐκβεβληκέναι δὲ [1] καὶ τῆς ἀρχῆς Κερσοβλέπτην, ἄνδρα φίλον καὶ σύμμαχον τῆς πόλεως, ἐνεχείρησε δ᾽ ἀπεικάζειν με Διονυσίῳ, τῷ γενομένῳ τῆς Σικελίας τυράννῳ, καὶ μετὰ σπουδῆς καὶ κραυγῆς πολλῆς παρεκελεύσαθ᾽ ὑμῖν τὸ θηρίον φυλάξασθαι, καὶ τὸ τῆς ἱερείας ἐνύπνιον τῆς ἐν Σικελίᾳ διηγήσατο. οὕτω δ᾽ ἄνω τὸ πρᾶγμα ἐξάρας, ἐφθό-

[1] [καὶ]

et hoc parum placet. Idem. ἐὰν Reg. 3. Taylor.

Ὑμᾶς ὑβρίζων] M. ἡμᾶς, sc. τοὺς συμπρέσβεις. Wolf. Ita Brodæus quoque habet, et Editio Stephanica. Taylor.

Πάλιν ἐκ μεταβολῆς] *Rursus mutatione facta, repente cum libitum est, fit alius.* Wolf.

Ὅπου τύχῃ] *Ubicunque contingit.* Brodæus.

Οἳ πλεῖστον] Non satis expresse Wolfius, interpres hujus loci: *quorum summa fuit inter Græcos auctoritas.* Verte potius: *qui Græcis longe fama præcelluere.* Erat ubi divinaveram πλείστων esse rescribendum: *qui Græcorum plurimis præcelluere.* Habeat sibi Lector, et, si arriserit, fruatur. Taylor.

Ἐνεχείρησε κ. τ. λ.] Hoc in accusatione Demosthenis non legitur, neque etiam sacrificulæ Syracusanæ somnium, cujus et Valerius Maximus [I. 7.] et Plutarchus in Apophthegmat. meminit. Est igitur verisimile, multa esse scripta commodius, quam dicta fuerint, ipso eventu judiciorum edoctis oratoribus, quæ probanda, quæ improbanda essent. Ac Xenophronis quidem convivium, quanquam explosum, non delevit Demosthenes, vel quia id commentum ingeniosum videbatur, vel odio Æschinis inimici. Comparationem autem Æschinis cum Dionysio tyranno (etsi et is æque atque Æschines γραμματεὺς fuisse in Leptinea dicitur) ut absurdam et justo elatiorem expunxit. Locus hic scriptoribus exemplo sit, ne quasvis suas cogitationes nimis exosculentur: sed aliorum etiam judicia consulant. Wolf.

Τὸ θηρίον] *Bellua vos est hortata.* Quod parum credo esse fideliter versum. παρεκελεύσαθ᾽ ὑμῖν [Demosthenes] φυλάξασθαι τὸ θηρίον, Æschinem videlicet. Notum est illud Æschinis in exsilio, ad Rhodios, Quid si ἠκούσατε ὑμεῖς τοῦ θηρίου ἐκείνου; et hoc fortasse errorem Wolfii peperit, proinde uti Demostheni, tanquam cognomentum, adhæserat. Sed hujusmodi ὑποκορίσματα ab iis hominibus hinc inde familiariter frequentabantur. Vid. §. ί. Taylor.

Ἱερείας] Corrige ἱμεραίας juxta consilium Scholiastæ, et rectum sane, siqua Timæo ibi adducto fides, et Valerio Maximo modo citato. Idem.

Ἐφθόνησέ μου ταῖς διαβολαῖς] Arguit in-

νησέ μου ταῖς διαϐολαῖς, τὰς αἰτίας ἀνατιθεὶς τῶν πεπραγμένων οὐ τοῖς ἐμοῖς λόγοις, ἀλλὰ τοῖς ὅπλοις τοῖς Φιλίππου.

ϛ΄. Πρὸς δὲ τοσαύτην τόλμαν καὶ τερατείαν ἀνθρώπου, χαλεπὸν καὶ διαμνημονεῦσαι τὰ λεχθέντα καθ᾽ ἕκαστα, καὶ λέγειν μετὰ κινδύνου πρὸς ἀπροσδοκήτους διαβολάς. ᾗ δ᾽ [1] οἶμαι σαφεστάτους μοι τοὺς λόγους ἔσεσθαι, καὶ γνωρίμους ὑμῖν καὶ δικαίους, ἐντεῦθεν ἄρξομαι, ἀπὸ τῶν περὶ τῆς εἰρήνης λόγων, καὶ τῆς αἱρέσεως τῆς πρεσβείας. οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα καὶ μεμνήσομαι, καὶ δυνήσομαι εἰπεῖν, καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε.

ζ΄. Ἅπαντας γὰρ ἂν ὑμᾶς οἴομαι τοῦτό γε αὐτὸ μνημονεύειν,
243 ὅθ᾽ οἱ πρέσϐεις οἱ τῶν Εὐϐοέων, ἐπειδὴ περὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνης τῷ δήμῳ [2] διειλέχθησαν, εἶπον, ὅτι καὶ Φίλιππος αὐτοὺς κελεύσειεν ὑμῖν ἀπαγγεῖλαι, ὅτι βούλεται διαλύσασθαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὴν εἰρήνην ἄγειν. οὐ πολλῷ δ᾽ ὕστερον χρόνῳ, Φρύνων ὁ Ῥαμνούσιος ἑάλω ὑπὸ λῃστῶν, ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς [3] Ὀλυμπικαῖς, ὡς αὐ-

[1] οἴομαι [2] * διελέχθησαν [3] Ὀλυμπιακαῖς

constantiam accusatoris, qua levatur auctoritas: qui ejusdem facinoris et Æschinem et Philippum criminetur. Si igitur arma Philippi Phocenses deleverunt, Æschines non delevit. Hoc argumentum quam futile sit, apparet. Potuerunt enim Æschinis Orationes et arma Philippi mutuas operas tradere. Nam alioqui etiam proditores excusati erunt. Nec enim ipsi suis manibus evertunt urbes, sed eversoribus aditum parant, atque adjumento sunt. Negat itaque Demosthenes, Philippi arma sine Philocratis et Æschinis proditione valitura. Wolf.

Τοῖς Φ.] Τοῖς τοῦ Φιλίππου cum Cod. Bern. Modo melius, πρὸς δὴ τοσαύτην. Taylor.

ϛ΄. Ἀνθρώπου] F. τ᾽ ἀνθρώπου. Markland. Vide ad pag. 93. l. ult.

Μετὰ κινδύνου] Lege μὴ μετὰ κινδύνου. Salmas.

Ἧ δ᾽ οἶμαι] Ὅθεν δ᾽ ἡγοῦμαι Reg. 3. Quod arbitror non esse pro varietate lectionis, sed a scholio alicunde profectum. Taylor.

Σαφεστάτους ——— καὶ γνωρίμους] Observanda superlativi et positivorum Græcis frequentior quam Latinis conjunctio. Etsi fieri potest, ut librarius γνωρίμους, imposita nota, pro γνωριμωτάτους scripserit. Sic et δικαιους pro δικαιοτάτους. Wolf.

Τῆς αἱρέσεως τῆς πρ.] Ὅτε οἱ δέκα πρέσϐεις ᾑροῦντο, ut postea dicit. Idem.

Μαθήσεσθε] Vel μαθήσεσθαι, quod mihi potius allubet. ἐγὼ sc. δυνήσομαι εἰπεῖν, et vos [*poteritis* nempe] μαθήσεσθαι. Taylor.

ζ΄. Οἴομαι] Οἶμαι Scaliger. Si quæras, qua mente, aut quo discrimine, consulas T. Magistrum, et quæ nos commentamur c. Aristocrat. p. 662. l. 6. ed. R. Taylor.

Διαλύσασθαι πρὸς ὑμᾶς] Sc. τὸν πόλεμον τὸν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως. Wolf.

Καὶ τὴν εἰρήνην] Τὴν ex supervacuo additur. Nec enim pax facta erat, sed facienda. Sic etiam dicunt, τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, cum non de certo quodam otio, sed in genere loquuntur. Apparet igitur, audaces esse eos, qui propter articulum vel additum vel omissum, sive ab ipso Auctore, sive incuria librarii, nescio quas leges promulgant. Idem. Infra, §. θ. cum vulgati habeant simpliciter περὶ εἰρήνης, Cod. Bern. περὶ τῆς εἰρήνης. Taylor.

Σπονδαῖς] In quibus ad Olympiorum ludorum spectaculum Græcis omnibus

τὸς ἠτιᾶτο. ἐπειδὴ δ' ἐπανῆλθε δεῦρο λυτρωθεὶς, ἐδεῖτο ὑμῶν πρεσβευτὴν [1] αὐτῷ πρὸς Φίλιππον ἑλέσθαι· ἵν', εἴ πως δύναιτο, ἀπολάβοι τὰ λύτρα. πεισθέντες δ' ὑμεῖς προσείλεσθ' αὐτῷ Κτησιφῶντα πρεσβευτήν. ἐπειδὴ δὲ ἐπανῆκε δεῦρ' ἀπὸ τῆς πρεσβείας ὁ Κτησιφῶν, ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς ὑπὲρ ὧν ἐπέμφθη, καὶ πρὸς τούτοις, ὅτι φαίη Φίλιππος, ἄκων μὲν πολεμῆσαι πρὸς ὑμᾶς, βούλεσθαι δὲ καὶ νῦν ἀπαλλαγῆναι τοῦ πολέμου. εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ Κτησιφῶντος, καὶ πολλήν τινα ἐξαγγείλαντος πρὸς τούτοις φιλανθρωπίαν, καὶ τοῦ δήμου σφόδρα ἀποδεξαμένου, καὶ τὸν Κτησιφῶντα ἐπαινέσαντος, ἀντιστάντος δ' οὐδενὸς, ἐνταῦθα ἤδη δίδωσι ψήφισμα Φιλοκράτης ὁ Ἁγνούσιος, καὶ ὁ δῆμος ἅπας ὁμογνωμονῶν ἐχειροτόνησεν, ἐξεῖναι δεῦρο

30. Φιλίππῳ κήρυκας καὶ πρέσβεις πέμπειν ὑπὲρ εἰρήνης. πρότερον μὲν γὰρ καὶ αὐτὸ τοῦτ' ἐκωλύετο ὑπό τινων, οἷς ἦν τοῦτ' ἐπιμελὲς, ὡς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἔδειξεν. γράφονται δ' οὗτοι παρανόμων τὸ ψήφισμα, Λυκῖνον ἐπὶ τὴν γραφὴν [2] ἐγγραψάμενοι, καὶ τίμημα [3] ἐπέθηκαν ἑκατὸν τάλαντα. 244
καὶ μετὰ ταῦτ' εἰσῄει ἡ γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. ἀῤῥώστως δ' ἔχων ὁ Φιλοκράτης ἐκάλεσεν αὐτῷ συνήγορον τὸν

[1] αὐτὸν [2] ἐπιγραψάμενοι [3] [ἐπέθηκαν]

proficisci tutum erat. Brodæus.

Πρεσβευτὴν αὐτῷ] Malim αὐτὸν vel αὐτόν. Nisi forte rectius sit, πρεσβευτὴν αὐτῷ πρὸς Φίλιππον προσελέσθαι, ut *sibi legatum ad Philippum ituro* adjungeretis. Et paulo post [l. 4.] προείλεσθ' αὐτῷ, lego, προσείλεσθ' αὐτῷ, una cum eo *legatum creastis Ctesiphontem*, ut ex argumento Demosthenicæ Orationis apparet. V. *Ei Ctesiphontem legatum delegistis.* Wolf. διορθοῦσι τινὲς, πρεσβευτὴν αὐτὸν πρὸς Φίλιππον ἑλέσθαι. ἢ, πρεσβευτὴν αὐτῷ πρὸς Φίλιππον προσελέσθαι. Stephanus. Αὐτῷ, et προσελέσθαι. Ut mox l. 4. προσείλεσθ' αὐτῷ Κτησιφῶντα πρεσβευτήν. Nisi pro αὐτῷ scribendum sit αὐτὸν, ut in argumento Orationis Demosthenicæ περὶ παραπρεσβείας. Sed video Stephanum hæc fere occupasse. Markland. Simplicior multo est ea medicina, quæ commendat πρεσβευτὴν αὐτὸν —— ἑλέσθαι. Et in eo est MS. Reg. 2. Deinde l. 4. omnino προσείλεσθ', cum Wolfio et Cod. Bern. Nihil agit Scaliger, cum præfert προείλεσθ' αὐτῶν Κτησιφῶντα. Taylor. Wolfius, *ut se legatum ad Philippum decerneretis.* Immo, *ut legatum, qui ejus causam ageret, ad Philippum decerneretis.* Jurin.

Προσείλεσθ' κ. τ. λ.] Wolfius, *legatum ei adjunxistis Ctesiphontem*, quasi uterque missus sit legatus, Phryno et Ctesipho. Sed ex sequentibus liquet solum fuisse missum Ctesiphontem. Solus quippe renunciat legationem, solus commemorat humanitatem Philippi, et solus laudatur a populo. Vertendum itaque *legatum ei decrevistis Ctesiphontem.* Idem.

Καὶ τοῦ δήμου σφόδρα ἀποδεξαμένου] Καὶ τοῦ Δημοσθένους ἀποδεξαμένου Reg. 3. Quod pensitare, si velis, possis. Ego pro nihilo habeo. Vid. infra, §. λή. Taylor.

Λυκῖνον κ. τ. λ.] *Nomine Lycini accusationem inscripserunt.* Lycinus nomen suum duntaxat illis commodavit, cum ipsi causam agerent. Wolf.

Ἐπέθηκαν] Del. vid. Auger.

Ἀῤῥώστως δ' ἔχων] Ambiguum, ad corporis valetudinem, aut ad imbecillitatem fortunæ referatur. Wolf.

Δημοσθένην, ἀλλ' οὐκ ἐμέ. παρελθὼν δ' ὁ μισοφίλιππος Δημοσθένης κατέτριψε τὴν ἡμέραν ὅλην ἀπολογούμενος, καὶ τὸ τελευταῖον ἀποφεύγει ὁ Φιλοκράτης. ὁ δὲ γραψάμενος τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐ μεταλαμβάνει, καὶ ταῦθ' ὑμεῖς ἅπαντες ἴστε.

ή. Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς, Ὄλυνθος ἥλω, καὶ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων ἐγκατελήφθησαν πολιτῶν. ὧν ἦν Στρατοκλῆς ὁ Ἐργοχάρους ἀδελφὸς, καὶ [1] Εὔκρατος ὁ Στρομμίχου υἱός. ὑπὲρ δὲ τούτων [2] ἱκετηρίαν θέντες οἱ οἰκεῖοι, ἐδέοντο ὑμῶν ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι. παρελθόντες δ' αὐτοῖς συνηγόρουν Φιλοκράτης καὶ Δημοσθένης, ἀλλ' οὐκ Αἰσχίνης. καὶ πέμπουσι πρεσβευτὴν Ἀριστόδημον, τὸν ὑποκριτὴν, πρὸς Φίλιππον, διὰ τὴν γνῶσιν καὶ φιλανθρωπίαν τῆς τέχνης. ὡς δ' ἐπανήκων ἀπὸ τῆς πρεσβείας ὁ Ἀριστόδημος, διά τινας ἀσχολίας οὐ προσήει πρὸς τὴν βουλὴν, ἀλλ' ἔφθασεν αὐτὸν Στρατοκλῆς, ἐλθὼν ἐκ Μακεδονίας, ἀφεθεὶς ὑπὸ Φιλίππου ἄνευ λύτρων, γενόμενος αἰχμάλωτος, ἐνταῦθ' ἠγανάκτουν πολλοὶ, ὅτι τὴν πρεσβείαν οὐκ ἀπήγγειλεν ὁ Ἀριστόδημος, τοὺς αὐτοὺς λόγους ἀκούοντες τοῦ Στρατοκλέους παρὰ τοῦ Φιλίππου.
245 τελευταῖον δ' εἰς τὴν βουλὴν εἰσελθὼν Δημοκράτης ὁ Ἀφιδναῖος, ἔπεισε τὴν βουλὴν ἀνακαλέσασθαι τὸν Ἀριστόδημον. εἷς δὲ τῶν βουλευτῶν ἦν Δημοσθένης, ὁ ἐμὸς κατήγορος. παρελθὼν δ' Ἀριστόδημος, πολλήν τινα εὔνοιαν

[1] Εὐήρατος ὁ Στρομβίχου

[2] ἱκετηρίας θέντες ἐν τῷ δήμῳ οἱ

Καὶ τὸ τελευταῖον] Pro quo alias dicunt, τελευτῶν. IDEM.

ή. Ἐγκατελήφθησαν] Ἐν τῇ Ὀλύνθῳ ἐλήφθησαν ὑπὸ Φιλίππου. IDEM.

Εὔκρατος] Εὐήρατος, Mead. Sed rescribendum fortasse Εὐκράτης. mox Στρομβίχου cum Cod. eod. TAYLOR.

Ἱκετηρίαν θέντες —— ἐδέοντο] *Supplices orarunt.* Supplicationis ceremonia requirenda est, sive ramum olivæ prætenderint, aut etiam humi defixerint, sive alia ratione fuerint usi. WOLF.

Παρελθόντες δ' αὐτοὶ] Malim παρελθόντες δ' αὐτοῖς συνηγόρουν. IDEM. Ita etiam Cod. Regg. Et recte quidem, uti et ego edidi. Origo mendi satis patet. TAYLOR.

Φιλανθρωπίαν] Passive capi videtur, διότι φιλοῦσι τὴν τέχνην οἱ ἄνθρωποι, διότι κεχαρισμένη ἐστίν. WOLF. Φιλίαν Mor. et Mead. sed infeliciter. TAYLOR.

Διά τινας, ἀσχολίας] S. ἑαυτοῦ, ἢ ἰδίας. Pro Ἰατροκλῆς et Ἰατροκλέους lego Στρατόκλης et Στρατοκλέους. Et χειροτονουμένων δέ. WOLF.

Στρατοκλῆς] Πρ. γρ. Ἰατροκλῆς. καὶ, ὀλίγῳ ὕστερον, Ἰατροκλέους. Στρατοκλῆς δέ ἐστι μικρῷ πρότερον. STEPHANUS. Cum Aldinis exemplaribus legunt Codd. Reg. 2. Coisl. et Mead. TAYLOR.

Παρὰ τοῦ Φιλίππου] S. ἀπηγγελμένους. Quæ orationes, ut ex Philippo auditæ, renunciabantur. WOLF.

Ἀνακαλέσασθαι] *Revocandi* Wolfius. Minime, sed *compellandi* simpliciter, *accersendi.* TAYLOR.

ἀπήγγειλε τοῦ Φιλίππου πρὸς τὴν πόλιν, καὶ προσέθηκεν, ὅτι καὶ σύμμαχος βούλοιτο τῇ πόλει γενέσθαι. καὶ ταῦτ' οὐκ ἐν τῇ βουλῇ μόνον εἶπεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ δήμῳ. κἀνταῦθ' οὐδὲν ἀντεῖπε Δημοσθένης, ἀλλὰ καὶ στεφανῶσαι τὸν Ἀριστόδημον ἔγραψε.

θ'. Ῥηθέντων δὲ τούτων ἐν τῷ δήμῳ, ψήφισμα ἔγραψεν ὁ Φιλοκράτης, ἑλέσθαι πρέσβεις ὑμᾶς πρὸς Φίλιππον ἄνδρας δέκα, οἵτινες διαλέξονται Φιλίππῳ περὶ εἰρήνης, καὶ τῶν κοινῇ ξυμφερόντων Ἀθηναίοις καὶ Φιλίππῳ. χειροτονουμένων δὲ τῶν δέκα πρέσβεων, ἐγὼ μὲν προεβλήθην ὑπὸ Ναυσικλέους, Δημοσθένης δ' ὑπὸ [1] τοῦ Φιλοκράτους, ὁ νυνὶ Φιλοκράτους κατηγορῶν. οὕτω δ' ἦν πρόθυμος εἰς τὰ πράγματα, ὥς τε ἐν τῇ βουλῇ γράφει, ἵνα ἀζήμιος ὢν ἡμῖν συμπρεσβεύῃ ὁ Ἀριστόδημος, ἑλέσθαι πρέσβεις ἐπὶ τὰς πόλεις ἐν αἷς ἔδει τὸν Ἀριστόδημον ἀγωνίζεσθαι, οἵτινες ὑπὲρ αὐτοῦ παραιτήσονται τὰς ζημίας. καὶ ὅτι ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, λάβε μοι τὰ ψηφίσματα, καὶ τὴν ἐκμαρτυρίαν ἀνάγνωθι τὴν Ἀριστοδήμου, καὶ κάλει πρὸς οὓς ἐξεμαρτύρησεν, ἵν' εἰδῶσιν οἱ δικασταὶ, τίς [2] ἦν Φιλοκράτους ἑταῖρος, καὶ τίς ὁ τὰς δωρεὰς Ἀριστοδήμῳ φάσκων πείσειν δοῦναι τὸν δῆμον.

[1] αὐτοῦ [2] ἦν ὁ τοῦ Φιλοκράτους

θ'. Φίλιππον——Φιλίππῳ——Φιλίππῳ] F. οἵτινες διαλέξονται αὐτῷ περὶ εἰρήνης, καὶ τῶν κοινῇ ξυμφερόντων. Cetera credo esse e margine. Quis enim unum vocabulum adeo ingeminaret, uti impressi dederunt? IDEM.

Χωροτονουμένων] [Ut Aldus] Emenda χειροτονουμένων. BRODÆUS.

Προεβλήθην] *Designatus, nominatus sum.* WOLF.

Ὑπὸ τοῦ Φ.] Ὑπ' αὐτοῦ Φιλοκράτους Cod. Bern. cum duobus Regiis. TAYLOR.

Γράφει] Puto Γράφειν. JURIN.

Ἵνα ἀζήμιος ὢν] Mulcta illa quæ fuit? Nunquid, ut mercatores pro tabernis solvunt, ita ille pro facultate exercendæ artis suæ? ut sit ἡ ζημία, τὸ ἐκτινόμενον καὶ καταβαλλόμενον ἀργύριον τῇ πόλει? An deliquerat aliquid? ut ἀγωνίζεσθαι ἔδει non de histrionica, sed de causæ dictione intelligatur? Sed quid hæc ad nos? WOLF. Nonnihil de ista difficultate Scholiastes. TAYLOR.

Παραιτήσονται] Wolfius edidit παραιτήσωνται. Sed de ea re judicium suum aut mentem non interponit. IDEM.

Ψηφίσματα] L. ψήφισμα. AUGER.

Τὴν ἐκμαρτυρίαν] Τὴν τοῦ ἀπόντος μαρτυρίαν. *Absentis testimonium.* Commigrarat enim Athenis in Macedoniam, ut ex oratione Demosthenis Chersonesitana cognovimus. WOLF.

Καὶ κάλει] S. ὑπηρέτα, ἢ γραμματεῦ. Ministrum publicum alloquitur. IDEM.

Ἐξεμαρτύρησαν] [Ita enim Aldus] Lego ἐξεμαρτύρησεν. S. ὁ Ἀριστόδημος. *Voca eos, qui absentem eum testificantem coram audierunt, et nunc testimonium ex eo auditum recitabunt.* IDEM.

Τὰς δωρεὰς Ἀριστοδήμῳ] Quæ dona illa fuerunt? Utrum coronæ? an invitationes in Prytaneum? IDEM.

246

[1] ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΚΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

Ἡ μὲν τοίνυν ἐξ ἀρχῆς ἔνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων [2] ἐγένετο, οὐ δι' ἐμοῦ, ἀλλὰ διὰ Δημοσθένους καὶ Φιλοκράτους.

ί. Ἐν δὲ τῇ πρεσβείᾳ συσσιτεῖν ἡμῖν ἐσπούδασεν, οὐκ ἐμὲ πείσας, ἀλλὰ τοὺς μετ' ἐμοῦ, Ἀγλαοκρέοντα τὸν Τενέδιον, ὃν ἐκ τῶν συμμάχων εἵλεσθε, καὶ Ἰατροκλέα. ἐν δὲ τῇ πορείᾳ [3] παρακελεύεσθαί με φησὶν αὐτῷ, ὅπως τὸ θηρίον κοινῇ φυλάξωμεν, τὸν Φιλοκράτην, πρᾶγμα λέγων πεπλασμένον. πῶς γὰρ ἂν ἐγὼ Δημοσθένην ἐπὶ Φιλοκράτην παρεκάλουν, ὃν ᾔδειν συνειπόντα μὲν Φιλοκράτει, ὅτ' ἦν ἡ τῶν παρανόμων γραφὴ, προβληθέντα δὲ εἰς τὴν πρεσβείαν ὑπὸ Φιλοκράτους; πρὸς δὲ τούτοις, οὐκ ἐν [4] τοιούτοις μόνον, οἶμαι, λόγοις οἱ συμπρέσβεις, ἀλλ' ὅλην τὴν πορείαν ἠναγκαζόμεθα ὑπομένειν Δημοσθένην, ἀφόρητον ὄντα καὶ βαρὺν ἄνθρωπον. ὃς διασκοπούντων ἡμῶν, ὅ,τι 31.1
χρὴ λέγειν [5] ἡμᾶς, τῶν συμπρέσβεων, καὶ Κίμωνος εἰπόν-

[1] Ψηφισματα. Εκμαρτυρια. [2] ἐγίγνετο [3] παρακελεύσασθαί [4] τοιούτοις ἦμεν λόγοις [5] [ἡμᾶς, τῶν συμπρέσβεων,]

ΨΗΦΙΣΜΑ] ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ polius, ut supra p. 91. l. 17. Markland.

ΕΚΜΑΡΤΥΡΙΑΙ] Supra, singulari numero, ἀνάγνωθι τὴν ἐκμαρτυρίαν. In scriptum igitur relatum fuit Aristodemi testimonium, et qui id audierant, coram etiam sunt testificati viva voce. Wolf. L. ΕΚΜΑΡΤΥΡΙΑ. Auger.

Ἔνστασις] Sicut dicunt, ἐνίστασθαί τι πρᾶγμα, *instituere*, et quasi exordiri *negotium*. V. *Prima omnium rerum institutio.* Wolf.

ί. Ἀλλὰ τοὺς μετ' ἐμοῦ] *Sed a convictoribus meis.* Omisit hoc Wolfius in versione. Jurin.

Ἰατροκλέα] Ἰατροκλέα τὸν Πασιφῶντος infra §. μ'. quas voces opinor hic deesse. Markland.

Ἐν τῇ πορείᾳ] Vid. Dem. §. ς'. *Ex edit.* Brook.

Φυλάξωμεν] Ita dedit Wolfius. Editio Aldi Stephanique φυλάξομεν. Et MSti quoque. Taylor.

Οὐκ ἐν τοιούτοις, οἶμαι,] Videtur addendum τοιούτοις μόνον, οἶμαι. Et [l. pen.] ὃς, διασκοπούντων ἡμῶν, ὅ,τι χρὴ λέγειν ἡμᾶς, τῶν συμπρέσβεων, conjunge, ἡμῶν τῶν συμπρέσβεων διασκοπούντων. Wolf. Ridicule istud suffectum a Wolfio, ἐν τοιούτοις μόνον. Si hominis mentem rite intelligo, credidit id esse dictum: *Tantum aberamus ab iis Orationibus, ut* ———. Quo animo reponere erat melius, οὐ μόνον οὐκ ἐν τοιούτοις. Id autem nihili est. Consultius erat tentasse vocem οἶμαι, si qua felicitate potuit. Nam in nostris quam plurimis, videlicet, Bern. Parisiensibus omnibus, et Meadiano, οὐκ ἐν τοιούτοις ἦμεν λόγοις οἱ συμπρέσβεις. Taylor. L. ο. ἐ. τ. ἦμεν λόγοις. Auger.

Οἱ συμπρέσβεις] Ἦσαν subaud. Brodæus.

Διασκοπούντων ὑμῶν] [Ald.] Restitue ἡμῶν et [l. ult.] Κίμωνος. Idem.

Τῶν συμπρέσβεων] Videtur mihi glossa olim fuisse. Porro quoque rotundius erit non paulo, si deleamus etiam ἡμᾶς, Sc. ὃς, διασκοπούντων ἡμῶν, ὅ, τι χρὴ λέγειν — Taylor. Hæc tria verba videntur tollenda. Auger.

Κίνωνος] Κίμωνος lege, ex argumento Demosthenicæ Orationis. Wolf. Κίμωνος etiam Codd. Steph. Bern. Mead. Coisl. et Reg. 2. Taylor.

τος, ὅτι φοβοῖτο, μὴ δικαιολογούμενος περιγένοιτο ἡμῶν ὁ Φίλιππος, [1] πηγὰς δὲ δὴ λόγων ἀφθόνους ἔχειν ἐπηγγέλλετο, καὶ περὶ τῶν δικαίων τῶν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως, καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου τοιαῦτα ἐρεῖν ἔφη, ὥστε ἀποῤῥάψειν τὸ Φιλίππου στόμα ὁλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ, καὶ πείσειν Ἀθηναίους μὲν καταδέξασθαι Λεωσθένη, Φίλιππον δ' Ἀθηναίοις Ἀμφίπολιν ἀποδοῦναι.

ιά. Ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ τὴν τούτου διεξιὼν ὑπερηφανίαν, ὡς τάχιστα ἥκομεν [2] ὡς Μακεδονίαν, συνετάξα- 247
μεν [3] ἡμᾶς αὐτοὺς, ὅταν προσίωμεν Φιλίππῳ, τοὺς πρεσβυτάτους πρώτους λέγειν, καὶ τοὺς λοιποὺς καθ' ἡλικίαν. ἐτύγχανε δ' ἡμῶν νεώτατος ὢν, ὡς ἔφη, Δημοσθένης. ἐπειδὴ δὲ εἰσεκλήθημεν — καὶ τούτοις ἤδη σφόδρα μοι προσέχετε τὸν νοῦν. ἐντεῦθεν γὰρ κατόψεσθε ἀνθρώπου

[1] * πηγάς τε δὴ [2] εἰς [3] * πρὸς ἡμᾶς

Πηγὰς δὲ δὴ] Puto scripsisse Oratorem πηγὰς νὴ Δία κ. τ. λ. JURIN.

Δὲ] Delendum juxta versionem Wolfii, πηγὰς δὴ λόγων —— ἔχειν ἐπηγγέλλετο, Demosthenes sc. TAYLOR. Del. vid. AUGER.

Ὁλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ] *Itaque consuturum marisco sicco os Philippi.* Σχοῖνος et σχοινίον etiam funis est. Quid si ὁλοσχοίνῳ βρόχῳ *laqueo ex integro fune confecto?* Utcunque sit, satis apparet dici ἀντὶ τοῦ φιμοῦν καὶ ἐπιστομίζειν. V. *os Philippi arido junco suturus.* Σχοῖνος, inquit Phavorinus, est plantæ genus, e quo sportulas contexunt: ὁλόσχοινον igitur, *quod integro junco constat.* Se consuturum ei os laqueo amplissimo, qui totum os tegat, facultate loquendi adempta. Si ἀβρόχῳ placet, interpretare, *sicco junco.* Sed quid siccitas ad suendum faciat, e sartoribus requirendum est. Ego enim me facile patior ignorare. WOLF. Erasmi Chiliades in proverbiis, *Junco sicco* et Ὁλόσχοινος. BRODÆUS. De hoc loco et locutione præter σχστην nostrum consulendus in primis est H. Steph. Thes. Gr. T. III. col. 1203. *Addit autem* ἀβρόχῳ, inquit ille, *ut rei facilitatem ostendat: nimirum, se nullo negotio obturaturum et obsuturum os Philippo: nam solent madefieri junci, quum ad funes, storeas, aut alia ejusmodi nectenda assumuntur.* Ὁλόσχοινος porro occurrit apud Dioscoridem, Plinium, Laert. in Aristippo §. 81. Plutarch. de Solert. Animal. Ubi autem scripsit Moschop. π. σχεδῶν pag. 208. Ὁλόσχοινος. Τρία εἴδη φασὶ τοῦ ἐχίνου. ὧν ὁ τρίτος τῷ μεγέθει καὶ εὐσαρκίᾳ διαφέρων, ὁλόσχινος λέγεται, male descripsit verba Theophrasti, qui hæc tradiderat de *holoschœno:* ut liquet ex Harpocratione, cujus Codex Cantabrigiensis, eodem quo Moschopulus, errore irretitur. TAYLOR.

Καταδέξασθαι] Καταδέξασθαι τοὺς φεύγοντας est, *recipere exsules,* et in patriam redire pati. Leosthenem autem hunc per calumniatores in exsilium actum, post Callistratum Aphidnæum, omnium fuisse eloquentissimum, supra affirmat: alium, ut existimo, ab illo, qui Antipatrum post Alexandri obitum Lamiæ obsedit. WOLF.

ιά. Ὡς τάχιστα ἥκομεν εἰς Μακεδονίαν] Lego. IDEM. Ita Bern. et Mead. TAYLOR.

Ἡμᾶς] Πρὸς ἡμᾶς. AUGER.

Ἐπειδὴ δ' εἰσεκλήθημεν] ἐκεῖσε ἤλθομεν. WOLF.

Ἐπειδὴ δ' —— ἀκούσατε δὴ] Interjecta est prolixissima Parenthesis, ac potius Hyperbaton, καὶ τούτοις ἤδη σφόδρα usque ad ἀκούσατε. Apparet Æschinem et metu et ira æstuantem turbasse compositionem, quam mutare non fuit, ut opinor, fidelis interpretis. Quod quidem facile potuissem. WOLF. Μετὰ τὸ εἰσεκλήθημεν τινὲς τὸ τῆς παρενθέσεως σημεῖον τιθέασιν, ἕως τοῦ ἀκούσατε [l. 16. p. 94.] STEPHANUS. Wolfium intelligit, qui per istud τινὲς ubique fere apud eum designatur. TAYLOR.

Κατόψεσθε ἀνθρώπου φθόνον] Generaliter effertur hoc, cum ad Demosthenem privatim pertineat. WOLF.

Ἀνθρώπου] F. τ ἀνθρώπου. ut Demosth. c. Aristocrat. §. λή. ante med. θεω-

φθόνον ὑπερβάλλοντα, καὶ δεινὴν δειλίαν ἅμα καὶ κακοήθειαν, καὶ τοιαύτας ἐπιβουλὰς κατ᾽ ἀνδρῶν συσσίτων καὶ συμπρέσβεων, ἃς [1]οὐδὲ κατὰ τῶν ἐχθίστων [2]τίς εἰκῇ ποιήσαιτο. τοὺς γὰρ τῆς πόλεως ἅλας, καὶ τὴν δημοσίαν τράπεζαν περὶ πλείστου δή φησι ποιεῖσθαι, οὐκ ὢν ἐπιχώριος — εἰρήσεται γὰρ — οὐδ᾽ ἐγγενὴς ἡμῖν. ἡμεῖς δέ, οἷς ἱερὰ καὶ τάφοι προγόνων ὑπάρχουσιν ἐν τῇ πατρίδι, καὶ διατριβαί, καὶ συνήθειαι μεθ᾽ ὑμῶν [3]ἐλεύθεροι, καὶ γάμοι κατὰ τοὺς νόμους, καὶ κηδεσταί, καὶ τέκνα, Ἀθήνησι μὲν ἦμεν ἄξιοι τῆς ὑμετέρας πίστεως, — οὐ γὰρ ἄν ποτε ἡμᾶς εἵλεσθε —, ἐλθόντες δ᾽ εἰς Μακεδονίαν ἐξαίφνης ἐγενόμεθα προδόται. ὁ δὲ οὐδὲν ἄπρατον ἔχων μέρος τοῦ σώματος, οὐδ᾽ ὅθεν τὴν φωνὴν προΐεται, ὡς ὢν Ἀριστείδης ὁ τοὺς φόρους τάξας τοῖς Ἕλλησιν, ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος, δυσχεραίνει, καὶ καταπτύει δωροδοκίας. —

ιβ΄. Ἀκούσατε δὴ τούς τε ἡμετέρους λόγους, οὓς εἴπομεν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πάλιν, οὓς τὸ μέγα ὄφελος τῆς πόλεως εἴρηκε Δημοσθένης, ἵν᾽ ἐφεξῆς καὶ κατὰ μικρὸν πρὸς ἕκαστα τῶν κατηγορημένων ἀπολογήσωμαι. ἐπαινῶ δ᾽
248 εἰς ὑπερβολὴν πάντας ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, ὅτι σιγῇ καὶ δι-

[1] οὐδ᾽ ἂν κατὰ [2] τις [3] ἐλευθέριοι

ρῆσαι τὸν τρόπον τ᾽ ἀνθρώπου. Markland.

Οὐδε] F. οὐδ᾽ ἄν. Idem. Atque id Bern. habet disertissime. Taylor.

Δή φησι] Scilicet Δημοσθένης, ad quem pertinet id quod sequitur, οὐκ ὢν ἐπιχώριος — οὐδ᾽ ἐγγενὴς ἡμῖν. Ut sententia sit, *Demosthenem, quanquam barbarum, tamen loqui humaniter, cum immaniter faciat, et vita ejus cum oratione pugnet.* Alioqui legerem φασὶ δεῖν. Apud Demosthenem Æschines sic exprobrat, ποῦ δ᾽ ἅλες; ποῦ τράπεζα; Cui reprehensioni Demosthenes opponit hæc quæ recitat Æschines, eludendo per convicium acuta sane publicæ privatæque mensæ comparatione. Wolf.

Οὐδ᾽ ἐγγενὴς ἡμῖν] Οὐδὲ συγγενὴς ὑμῖν MS. Mead. Quod postremum amplector. Taylor.

Μεθ᾽ ἡμῶν] Lege ὑμῶν. Brodæus.

Ἐλεύθεροι] M. ἐλευθέριοι. Wolf. Ita Coisl. et Mead. Taylor. M. ἐλευθέριοι. Auger.

Ἄπρακτον] [Ita enim dedit Aldus in sua impressione] Ἄπρατον lego a πιπράσκω, *cujus nulla pars corporis vendita non est.* Ut exprobret ei et adolescentiam impuram, et avaritiæ sordes. Wolf.

Ἄπρακτον] Mallem ἄπρατον, *ut etiam cuilibet ore, pretio morigeretur.* Theo Sophista: ὡς Αἰσχίνης εἰς ἀῤῥητοποιΐαν τὸν Δημοσθένην διαβάλλων φησὶν αὐτὸν μὴ καθαρεύειν τὸ στόμα, μηδ᾽ ὅθεν τὴν φωνὴν προΐεται. Brodæus. πρ. γρ. ἄπρακτον. Οὕτως ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους [voluit dicere Τιμάρχου. Vid. pag. 52. l. ult.] πρᾶξιν ἀντὶ τοῦ πρᾶσιν. Stephanus. Vide infra §. κή. μὴ καθαρεύοντα τῷ σώματι, μηδ᾽ ὅθεν τὴν φωνὴν ἀφίησιν. Adde Nostrum c. Timarch. p. 16. l. 6. Laert. in prol. de Orpheo. Sueton. Jul. §. 22. Gell. 1. 5. Theonem Progymn. pag. 26. Brod. Miscell. II. 21. Magii Miscell. II. 20. Meursii Critic. Arnob. II. 12. Taylor.

Δωροδοκίας] In genitivo singulari, *despuit largitionem.* Auger.

ιβ΄. Τὸ μέγα ὄφελος] *Magnum illud Reip. bonum, præsidium, adjumentum.* Εἰρωνεία est vel puero nota. Wolf.

καίως ἡμῶν ἀκούετε. ὥστε ἐάν τι μὴ λύσω τῶν κατηγορημένων, οὐχ ὑμᾶς, ἀλλ᾽ ἐμαυτὸν αἰτιάσομαι. ἐπειδὴ γὰρ οἱ πρεσβύτεροι ταῖς ἡλικίαις ὑπὲρ τῆς πρεσβείας εἰρήκεσαν, [1]καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος. [2]καὶ τὰ μὲν καθ᾽ ἕκαστα τῶν ἐκεῖ ῥηθέντων ὑπ᾽ ἐμοῦ, καὶ τοὺς πρὸς ταῦτα λεχθέντας ὑπὸ Φιλίππου λόγους, ἐν τῷ δήμῳ σαφῶς ἀπήγγειλα πρὸς ἅπαντας Ἀθηναίους, νυνὶ δὲ πειράσομαι διὰ κεφαλαίων ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν.

ιγʹ. Πρῶτον μὲν γὰρ πρὸς αὐτὸν διεξῆλθον τὴν πατρικὴν εὔνοιαν, καὶ τὰς εὐεργεσίας ἃς ὑμεῖς ὑπήρξατε Ἀμύντᾳ, τῷ Φιλίππου πατρὶ, οὐδὲν παραλείπων, ἀλλ᾽ ἐφεξῆς ἅπαντα ὑπομιμνήσκων, δεύτερον δὲ ὧν αὐτὸς ἦν μάρτυς εὖ παθών. Ἀμύντου γὰρ νεωστὶ τετελευτηκότος, καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ πρεσβυτάτου τῶν ἀδελφῶν, Περδίκκου δὲ καὶ Φιλίππου παίδων ὄντων, Εὐρυδίκης δὲ τῆς μητρὸς αὐτῶν προδιδομένης ὑπὸ τῶν δοκούντων αὐτοῖς εἶναι φίλων, Παυσανίου δ᾽ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτῶν κατιόντος, φυγάδος μὲν ὄντος, τῷ καιρῷ δ᾽ ἰσχύοντος, πολλῶν δ᾽ [3]αὐτῷ συμπραττόντων, ἔχοντος δὲ Ἑλληνικὴν δύναμιν, εἰληφότος δὲ Ἀνθεμοῦντα καὶ Θέρμαν καὶ Στρέψαν καὶ ἄλλ᾽ ἄττα χωρία, Μακεδόνων δὲ οὐχ ὁμονοούντων, ἀλλὰ τῶν πλείστων τὰ Παυσανίου φρονούντων· ἐπὶ τῶν καιρῶν τούτων ἐχειροτόνησαν στρατηγὸν Ἀθηναῖοι ἐπ᾽ Ἀμφίπολιν Ἰφικράτην, Ἀμφιπολιτῶν αὐτῶν [4]ἐχόντων τὴν πόλιν, καὶ τὴν 249 χώραν [5]τότε καρπουμένων. ἀφικομένου δ᾽ εἰς τοὺς τόπους Ἰφικράτους μετ᾽ ὀλίγων τὸ πρῶτον νεῶν, ἐπὶ κατασκοπῇ μᾶλλον τῶν πραγμάτων, ἢ πολιορκίᾳ τῆς πόλεως, ἐνταῦθ᾽, ἔφην ἐγὼ, μετεπέμψατο αὐτὸν Εὐρυδίκη ἡ μήτηρ ἡ σή.

[1] καὶ καθῆκεν [2] (καὶ ---- ὑπομιμνήσκειν.) [3] αὐτῷ [4] ἐχόντων τότε τὴν
[5] Deest τότε.

Καὶ καθῆκεν] Τὸ καὶ malim abesse. Alioqui erit ἀνανταπόδοτον. IDEM. Aliter Cod. Mead. qui posterius καὶ excludit. ἐπειδὴ οἱ πρεσβύτεροι — εἰρήκεσαν, καὶ καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος, τὰ μὲν καθ᾽ ἕκαστα et deinceps. TAYLOR.

ιγʹ. Αὐτοῖς] Ὑπὸ τῶν δοκούντων αὐτῆς εἶναι φίλων lego. WOLF. Similiter Mead. Regg. 1. 3. 4. Istud vero αὐτοῖς non cum Wolfio protinus improbo. Corrige ergo ejus versionem, *quos amicos* illis *esse putabat*: pueris scil. Ecce enim. Pergit orator, Παυσανίου ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτῶν κατιόντος. TAYLOR.

Παυσανίου δὲ] Orator hoc loco nobis historiographi munus præstat, cum hoc apud alium, quod sciam, non legatur. WOLF.

Εὐρυδίκη ἡ μήτηρ ἡ σὴ] Lego. [Nam Aldus mendosissime μητρός.] Mala bestia fuit, insidiata genero et marito, tandem Alexandrum et Perdiccam filios per insidias interficiendos curavit. IDEM.

καὶ — ὥς γε δὴ λέγουσιν οἱ παρόντες πάντες — Περδίκκαν μὲν τὸν ἀδελφὸν τὸν σὸν καταστήσασα εἰς τὰς χεῖ- 32.1 ρας τὰς Ἰφικράτους, σὲ δὲ εἰς τὰ γόνατα τὰ ἐκείνου θεῖσα παιδίον ὄντα, εἶπεν, ὅτι Ἀμύντας ὁ πατὴρ τῶν παίδων τούτων, ὅτ' ἔζη, υἱὸν ἐποιήσατό σε, τῇ δὲ Ἀθηναίων πόλει οἰκείως ἐχρήσατο, ὥς τε συμβαίνει σοι καὶ ἰδίᾳ τῶν παιδίων τούτων γεγενῆσθαι ἀδελφῷ, καὶ δημοσίᾳ [1]φίλον ἡμῖν εἶναι. καὶ μετὰ ταῦτα ἤδη δέησιν ἰσχυρὰν ἐποιεῖτο καὶ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ὑπὲρ αὑτῆς, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, καὶ ὅλως ὑπὲρ τῆς σωτηρίας. ἀκούσας δὲ ταῦτα Ἰφικράτης, ἐξήλασε Παυσανίαν ἐκ Μακεδονίας, καὶ τὴν δυναστείαν ὑμῖν ἔσωσε.

ιδʹ. Καὶ μετὰ ταῦτα εἶπον περὶ Πτολεμαίου, ὃς ἦν ἐπίτροπος καθεστηκὼς τῶν πραγμάτων, ὡς ἀχάριστον καὶ δεινὸν ἔργον διεπράξατο, διδάσκων, ὅτι πρῶτον μὲν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἀντέπραττε τῇ πόλει, καὶ πρὸς Θηβαίους διαφερομένων Ἀθηναίων, συμμαχίαν ἐποιήσατο. καὶ πάλιν ὡς Περδίκκας εἰς τὴν ἀρχὴν καταστὰς, ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἐπολέμησε τῇ πόλει, καὶ τὴν ὑμετέραν,
250 ἠδικημένων ὅμως, φιλανθρωπίαν λέγων, [2]διεξήειν, ὅτι κρατοῦντες τῷ πολέμῳ Περδίκκαν, Καλλισθένους Ἀθηναίων ἡγουμένου, ἀνοχὰς πρὸς αὐτὸν ἐποιήσασθε, ἀεί τινος προσδοκῶντες τῶν δικαίων τεύξεσθαι. καὶ τὴν διαβολὴν ταύτην ἐπειρώμην διαλύειν, διδάσκων, ὅτι Καλλισθένην ὁ δῆμος ἀπέκτεινεν, οὐ διὰ τὰς πρὸς Περδίκκαν ἀνοχὰς, ἀλλὰ δι' ἑτέρας [3]αἰτίας. καὶ πάλιν οὐκ ὤκνουν κατ' αὐτοῦ

[1] φίλῳ [2] διεξήειν, λέγων, [3] ἁμαρτίας

Οἱ παρόντες πάντες] Οἱ παραγενόμενοι τότε. Notetur verborum et participiorum defectivorum multiplex usus, ὁ παρὼν, *qui adest, aderat, adfuit, adfuerat*, et subjunctivo *qui adsit, adesset, adfuerit, adfuisset*, etc. IDEM.

Υἱὸν ἐποιήσατό σε] S. Ἰφικράτην. Et quo pacto adoptavit alium, cum tres filios haberet? Et cur ille non adiit hereditatem? IDEM.

Φίλον] Fortasse φίλῳ. BRODÆUS. Ita Coisl. Reg. 2. et Mead. TAYLOR.

ιδʹ. Καὶ μετὰ ταῦτα εἶπον] Τοῦ Καλλισθένους, opinor, potius quam contra Philippum. WOLF.

Πτολεμαίου] Ptolemæus ille erat, qui Alorites dicebatur, et, Amynta R. necato, regnum Macedoniæ occupaverat, et postea a Perdicca necatus est. Vid. Diodor. l. XVI. et Plutarchum in Pelopida. PALMER.

Καταστὰς] Lege κατασταθείς. IDEM.

Φιλανθρωπίαν λέγων] Videsis annon præstet quod habent Codd. Parisienses cum Meadiano, τὴν ὑμετέραν, ἠδικημένων ὅμως, φιλανθρωπίαν διεξήειν, λέγων ὅτι κ. τ. λ. TAYLOR.

Διαβολὴν ταύτην] *Hanc calumniam*, i. e. quæ de hac referebatur. AUGER.

Καὶ πάλιν κ. τ. λ.] F. καὶ πάλιν οὐκ

[1] λέγειν, Φιλίππῳ ἐπιτιμῶν, ὅτι τὴν ἐκδοχὴν ἐποιήσατο πρὸς τὴν πόλιν τοῦ πολέμου. καὶ πάντων ὧν ἂν εἴποιμι, μάρτυρας τὰς ἐκείνων ἐπιστολὰς παρειχόμην, καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ δήμου, καὶ τὰς Καλλισθένους ἀνοχάς. περὶ μὲν οὖν τῆς ἐξ ἀρχῆς κτήσεως τῆς χώρας, καὶ τῶν καλουμένων ἐννέα ὁδῶν, καὶ περὶ τῶν Θησέως παίδων, ὧν Ἀκάμας λέγεται φερνὴν ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν ταύτην, τότε μὲν ἥρμοττε λέγειν, καὶ ἐῤῥέθη ὡς ἐνεδέχετο ἀκριβέστατα· νυνὶ δὲ ἴσως ἀνάγκη συντέμνειν τοὺς λόγους. ἃ δὲ ἦν τῶν σημείων οὐκ ἐν τοῖς ἀρχαίοις μύθοις, ἀλλ' ἐφ' ἡμῶν γεγενημένα, τούτων ἐπιμνησθήσομαι. συμμαχίας γὰρ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων συνελθούσης, εἷς ὢν τούτων Ἀμύντας ὁ Φιλίππου πατὴρ, καὶ πέμπων σύνεδρον, καὶ τῆς καθ' ἑαυτὸν ψήφου κύριος ὢν, ἐψηφίσατο Ἀμφίπολιν τὴν Ἀθηναίων συνεξαιρεῖν μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων Ἀθηναίοις. καὶ [2] τοῦτο τὸ κοινὸν δόγμα τῶν Ἑλ-

[1] λέγειν Φιλίππου, [2] τούτων

ὤκνουν κατ' αὐτοῦ λέγειν Φιλίππου, ἐπιτιμῶν ὅτι etc. Markland. αὐτοῦ nempe Φιλίππου. Auger.

Ὅτι τὴν ἐκδοχὴν etc.] Ὅτι διεδέξατο τὸν πόλεμον. Hoc malo, quam ἀναμένειν ἢ προσδοκᾷν πόλεμον. Etsi Phavorinus ἐκδοχὴν etiam ἀναμονὴν καὶ προσδοκίαν interpretatur. Wolf.

Ἐκείνων] Nempe, *Macedonum ex familia Philippi*. Auger.

Παρειχόμην] Arridet παρεσχόμην. Brodæus.

Ἐννέα ὁδῶν] Τουτέστιν Ἀμφιπόλεως, quæ prius ita vocabatur. Idem.

Φερνὴν ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν ταύτην] Lego. Et ὡς ἐνεδέχετο, [Nam Aldus ἐνδέχετο] ἀντὶ τοῦ, ὡς οἷόν τε ἦν. Wolf. ταύτην cum Wolfio Codd. Regii tres. Vulgo αὐτήν. Taylor.

Γυναικὶ] Phyllidi. Tzetzes in Lycophronem: Ἀκάμας δὲ βουλόμενος ἐλθεῖν ἐς τὴν πατρίδα, πολλὰ δεηθεὶς περὶ Φυλλίδος, et reliqua. Ovidius Demophontem Acamantis fratrem Phyllidem dilexisse tradit. Brodæus.

Τούτων ἐπεμνήσθην] Sententia postulat ἐπιμνησθήσομαι, futurum. Wolf. Certe ἐπεμνήσθην, quæ est Stephani lectio, et Codd. consensu approbata, non erat rejicienda, uti liquet ex tenore loci, παρεσχόμην p. 98. l. 2. ἔφην l. 4. Taylor.

Κύριος ὢν] Significat, opinor, quantum in ipso Amynta fuerit, et in uno illius suffragio situm, restitutam fuisse Atheniensibus Amphipolim: de qua plura annotavi in Philippicam Isocratis. Wolf.

Ἐψηφίσατο] Ex sequentibus patet legendum ἀπεψηφίσατο. Palmer.

Ἀμφίπολιν τὴν Ἀθηναίων] S. οὖσαν. Wolf.

Συνεξαιρεῖν——Ἀθηναίοις] Opem ferendam Atheniensibus ad urbem expugnandam. Sed in Epistola, quæ in Orationes Demosthenis relata est, qua bellum Atheniensibus indicit, Philippus Amphipoleos jus argute sibi vendicat. Utut est, Amphipoli amissa, Demosthenes Philippum se ne domi quidem tuto mansurum existimare affirmat. Sic autem solent homines, ut ea quæ sibi expedire putant, tanquam justissima defendant: adeo ut Isocrates affirmet, urbes neque juris, neque fœderum, neque ullius rei, nisi utilitatis solius, rationem habere. Idem.

Καὶ τοῦτο τὸ κοινὸν] Sic ordinanda verba sunt: καὶ τοῦτο τὸ δόγμα τῶν Ἑλλήνων, καὶ τοὺς ψηφισαμένους παρειχόμην μάρτυρας, ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων. Intelligendi autem testes ii sunt, quorum nomina decreto inscripta legebantur, κατὰ συνεκδοχὴν, ἢ. μεταφορὰν, ἢ κατάχρησιν. Testis enim proprie homo est: literæ, aliæve res similitudine quadam testes appellan-

251 λήνων, καὶ τοὺς ψηφισαμένους, ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων μάρτυρας παρεσχόμην. ὧν δὲ Ἀμύντας ἀπέστη ὁ Φιλίππου πατὴρ ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων ἁπάντων, οὐ μόνον λόγοις, ἀλλὰ καὶ ψήφῳ, τούτων, ἔφην ἐγὼ, σὲ τὸν ἐξ ἐκείνου γεγενημένον, οὐκ ἔστι δίκαιον ἀντιποιεῖσθαι. εἰ δ' ἀντιποιῇ, κατὰ πόλεμον λαβὼν, εἰκότως ἔχειν, εἰ μὲν πρὸς ἡμᾶς πολεμήσας, δορυάλωτον τὴν πόλιν εἷλες, κυρίως ἔχεις, τῷ τοῦ πολέμου νόμῳ κτησάμενος· εἰ δ' Ἀμφιπολίτας ἀφείλου τὴν Ἀθηναίων πόλιν, οὐ τὰ ἐκείνων ἔχεις, ἀλλὰ τὴν Ἀθηναίων χώραν.

ιέ. Ῥηθέντων [1] δὲ τούτων καὶ ἑτέρων λόγων, ἤδη καθῆκεν εἰς Δημοσθένην τὸ τῆς πρεσβείας μέρος, καὶ πάντες προσεῖχον ὡς ὑπερβολάς τινας δυνάμεως ἀκουσόμενοι λόγων. καὶ γὰρ πρὸς αὐτὸν τὸν Φίλιππον — ὡς ἦν ὕστερον ἀκούειν —, καὶ πρὸς τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ, ἐξηγγέλθη ἡ τῶν ἐπαγγελιῶν ὑπερβολή. οὕτω δὲ ἁπάντων διακειμένων πρὸς τὴν ἀκρόασιν, φθέγγεται τὸ θηρίον τοῦτο προοίμιον σκοτεινόν τε καὶ τεθνηκὸς δειλίᾳ, καὶ μικρὸν προαγαγὼν ἄνω τῶν πραγμάτων, ἐξαίφνης ἐσίγησε καὶ διηπορήθη·

[1] δὲ καὶ τούτων

tur, quod idem efficiant quod testes, fidemque narrationi concilient. IDEM. F. τούτου τὸ κοινὸν δόγμα, *hujus rei*, ut §. κθ'. καὶ τούτου τὴν βουλὴν μάρτυρα ὑμῖν παρέξομαι. Vide et §. λή. fin. MARKLAND.

Φιλίππου] M. σου, quia hic est oratio directa ad Philippum. Deinde, ἐναντίων. AUGER.

Γεγενημένον] Γεγεννημένον. MARKLAND.

Εἰ δ' ἀντιποιῇ] Totus hic locus obscuritate laborat, neque multum ab Interprete juvatur. Sententia videtur esse hujusmodi: sc. *Cum urbem Amphipolim tibi vindicas, vi et armis expugnatam, recte vindicas, modo cum Atheniensibus bellum gessisses, ad quos sc. ea Civitas pertinet: Nunc vero Tu non nobiscum, sed cum Amphipolitanis, colonis nostris, decertasti. Proinde non* illorum *habes urbem, jure belli partam, sed Atheniensium; ab Amphipolitanis quidem eripuisti, verum non quod illorum fuerat, sed quod alienam ad ditionem spectabat.* Ultimum membrum Orationis Cl. Marklandus ita vertit: *Sed si abstulisti Amphipolitas Atheniensibus, non ea etc.* TAYLOR. L. προσποίῃ, *contendis.* AUGER.

ιέ. Οὕτω δὲ] Rectius, uti Scaliger monet, οὕτω δή. TAYLOR.

Σκοτεινὸν] Ἀσαφὲς recte exponit probus noster Scholiastes. Cum ergo Cod. Mead. ἀσαφῆ etiam habeat supra scriptum, similiter pro glossa accipio. Tzetzes interea non vocem σκοτεινὸν, sed illam alteram, τεθνηκὸς (quod non debuit) ista interpretatione donat, Chil. XII. 579.

Καὶ ὁ Αἰσχίνης τεθνηκὸς τὸ ἀσαφές που λέγει.
IDEM.

Τεθνηκὸς] Malim τεθνηκώς. BRODÆUS.

Καὶ μικρὸν προαγαγὼν] Scil. τὸν λόγον, ἢ τὸ προοίμιον. *Cum orationem humi repentem paulum ad res ipsas perduxisset.* WOLF.

Διηπορήθη] Aliud scilicet erat, magnanimi regis vultum intueri, aliud, eundem Athenis, applaudente vulgo, conviciis proscindere. Hoc est τῶν θρασυδείλων ῥητόρων ingenium, turpe quidem certe et flagitiosum. Quanquam probabile est, Demosthenem non male perorasse, cum Plutarchus scribat, Philippum summo

τελευτῶν δὲ ἐκπίπτει ἐκ τοῦ λόγου. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Φίλιππος ὡς διέκειτο, θαῤῥεῖν τε παρεκελεύετο, καὶ μὴ νομίζειν, ὥσπερ ἐν τοῖς θεάτροις, διὰ τοῦτο οἴεσθαί τι πεπονθέναι· ἀλλ᾽ ἡσυχῆ καὶ κατὰ μικρὸν ἀναμιμνήσκεσθαι,
33.1 καὶ λέγειν ὡς προείλετο. ὁ δ᾽, ὡς ἅπαξ ἐταράχθη, καὶ τῶν γεγραμμένων διεσφάλη, οὐδ᾽ ἀναλαβεῖν ἑαυτὸν ἠδυ- 252
νήθη· ἀλλὰ καὶ πάλιν λέγειν ἐπιχειρήσας, ταὐτὸν ἔπαθεν.

ιϛ΄. Ὡς δὲ ἦν σιωπὴ, μεταστῆναι ἡμᾶς ὁ κήρυξ ἐκέλευεν. ἐπειδὴ δ᾽ ἐφ᾽ ἡμῶν αὐτῶν οἱ συμπρέσβεις ἐγενόμεθα, σφόδρα πάνυ σκυθρωπάσας ὁ χρηστὸς [1] οὗτος Δημοσθένης, ἀπολωλεκέναι με ἔφη τὴν πόλιν καὶ τοὺς συμμάχους. ἐκπλαγέντος δὲ οὐκ ἐμοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν συμπρέσβεων ἁπάντων, καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένων, δι᾽ ἣν ταῦτ᾽ εἶπεν, ἤρετό με, εἰ τῶν Ἀθήνησι πραγμάτων ἐπιλέλησμαι, καὶ τὸν δῆμον καταπεπονημένον, καὶ σφόδρα ἐπιθυμοῦντα τῆς εἰρήνης, εἰ μὴ μέμνημαι. ἢ μέγα φρονεῖς, ἔφη, ἐπὶ ταῖς ἐψηφισμέναις μὲν πεντήκοντα ναυσὶν, οὐδέποτε δὲ πληρωθησομέναις; οὕτω γὰρ ἠρέθικας Φίλιππον καὶ τοιαῦτα εἴρηκας, ἐξ ὧν οὐκ εἰρήνη γένοιτ᾽ ἂν ἐκ πολέμου, ἀλλ᾽ ἐξ εἰρήνης πόλεμος ἀκήρυκτος. ἀρχο-

[1] οὑτοσὶ

studio ejus Orationi respondisse, ceteris autem in rebus, nequaquam pari humanitate ac benignitate erga illum esse usum. Fabula igitur hæc Æschinis ad exagitandum adversarium et judices exhilarandos, et ab accusatione abducendos pertinere videtur. Idem. Sæpe id accidit Demostheni, si Plutarcho fides, quem consuli velim in tractatulo, *Quomodo quis in virtute* etc. Taylor.

Θαῤῥεῖν τε] Humanitatis plena oratio, non tamen abhorrens a faceta derisione, ac ne injusta quidem. Wolf.

Νομίζειν] Π. πλεονάζει τὸ νομίζειν ἢ τὸ οἴεσθαι. Stephanus.

Διὰ τοῦτο] *Propter hoc quod ipsis acciderat.* Deinde deleo οἴεσθαι. Auger.

Οἴεσθαί τι πεπονθέναι] Histrio explodebatur, si aberrasset, aut conticuisset. Alia est ratio oratoris de rebus gravissimis disserentis. Quanquam plerique quid aliud sunt quam histriones? cum ea dicant, quæ nec sentiunt, nec credunt, nec probant: sed ea, quæ vel metus cogit, vel suadet utilitas, vel dictat ambitio. Wolf.

Τῶν γεγραμμένων διεσφάλη] Misera conditio est oratoris tardi, timidi, obliviosi. Quare qui celeritate ingenii, audacia, memoria destituuntur: alias res agant, et Isocratis institutum sequantur, qui se intra privatos parietes continere, quam tam ancipitem aleam jacere maluit. Idem.

Γεγραμμένων] Quasi Demosthenes nihil nisi multo ante compositum domi ac diu meditatum eloqui posset, ex tempore ne verbum quidem. Demosthenes κατὰ Μειδίου. Ἐγὼ δ᾽ ἐσκέφθαι μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φημὶ, καὶ οὐκ ἂν ἀρνηθείην. Consule in ejus vita Plutarchum. Brodæus.

Διεσφάλη] Γρ. παρεσφάλη, Schol. Taylor.

Οὐδ᾽ ἀναλαβεῖν] *Ne colligere quidem sese.* Οὐδὲ hic non est συναπτικὸν, ἀλλ᾽ ἐλαττωματικόν. Wolf.

ιϛ΄. Ἐφ᾽ ἡμῶν αὐτῶν——ἐγενόμεθα] *Cum soli essemus et sine arbitris.* Idem.

Καταπεπονημένον] *Afflictum, exhaustum ærumnis.* Idem.

Πόλεμος ἀκήρυκτος] Pro magno bello. Salmas.

μένου δέ μου πρὸς ταῦτα ἀντιλέγειν, ἐκάλουν ἡμᾶς οἱ ὑπηρέται οἱ τοῦ Φιλίππου. ὡς δ᾽ ἤλθομεν καὶ ἐκαθεζόμεθα, ἐξ ἀρχῆς πρὸς ἕκαστον τῶν εἰρημένων ἐνεχείρει τὶ λέγειν ὁ Φίλιππος, πλείστην δὲ εἰκότως ἐποιήσατο διατριβὴν πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους,— ἴσως γὰρ οὐδὲν τῶν ἐνόντων εἰπεῖν, ὥς γε οἶμαι, παρέλιπον —, καὶ πολλάκις μου τοὔνομα ἐν τοῖς λόγοις ὠνόμαζε, πρὸς δὲ Δημοσθένη, τὸν οὕτω καταγελάστως ἀπαλλάξαντα, οὐδ᾽ ὑπὲρ ἑνὸς, οἶμαι, διελέχθη.
253 τοῦτο δὲ ἄρα ἦν ἀγχόνη καὶ λύπη τούτῳ. ἐπειδὴ δὲ κατέστρεψεν εἰς φιλανθρωπίαν τοὺς λόγους Φίλιππος, καὶ τὸ συκοφάντημα, ὃ προειρήκει κατ᾽ ἐμοῦ πρὸς τοὺς συμπρέσβεις οὗτος, ὡς ἐσομένου πολέμου καὶ διαφορᾶς αἰτίου, διέπιπτεν αὐτῷ, ἐνταῦθα ἤδη καὶ παντελῶς ἐξιστάμενος αὑτοῦ καταφανὴς ἦν· ὥστε καὶ κληθέντων ἡμῶν ἐπὶ [1] ξενίᾳ, δεινῶς ἀσχημονεῖν.

ιζ΄. Ἀφορμώντων δ᾽ ἡμῶν οἴκαδε ἐκ τῆς πρεσβείας, ἐξαίφνης κατὰ τὴν ὁδὸν παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγετο. ὅ,τι μὲν [2] οὖν ἦν ποθ᾽ ὁ κέρκωψ, ἢ τὸ καλούμενον παιπάλημα, ἢ τὸ παλίμβολον, ἢ τὰ τοιαῦτα

[1] ξένια

[2] οὖν δήποτ᾽ ἦν ὁ

Οὐδὲν τῶν ἐνόντων εἰπεῖν] Τῶν ἐνδεχομένων ἢ δυναμένων λέγεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων. Wolf.

Τῶν ἐνόντων εἰπεῖν] *Quæ dicere oportebat.* Brodæus.

Ἀπαλλάξαντα] Ἀντὶ τοῦ ἀπαλλαγέντα τοῦ λέγειν. Wolf.

Οὐδ᾽ ὑπὲρ ἑνὸς] Aliter Plutarchus, τὸν Φίλιππον μετὰ πλείστης ἐπιμελείας ἀντειπεῖν πρὸς τὸν Δημοσθένους λόγον. Idem.

Ἀγχόνη] Ἀγχονὴ Codd. Mor. et Mead. retracto accentu in ultimam syllabam. Similia tradunt magistri. Ad illa Aristophanis Acharn. 125.

——— Ταῦτα δῆτ᾽ οὐκ ἀγχόνη;

hæc habet Scholiastes vetus: Ἡ διαφορὰ τοῦ ὀνόματος ἐν τῷ τόνῳ. ὀξυτόνως μὲν γὰρ, τὸ εἶδος τοῦ πάθους· βαρυτόνως δὲ, τὸ σχοινίον καὶ ὁ βρόχος. Quæ solidissime refutat H. Steph. Thes. Gr. T. I. col. 53. ubi huic Æschinis loco nonnullam lucem immittit. Taylor.

Διαφορᾶς] Unus e Codd. Regiis addit ἀντὶ εἰρήνης: Et omnes pariter cum Meadiano habent, loco τοῦ, αἰτίου, ἐκ τοῦ ἐναντίου. Idem.

Διέπιπτεν αὐτῷ] *Excidisset ei, ademptum esset.* Wolf.

Ἐπὶ ξενίᾳ] Vide annon præstat ἐπὶ ξένια? ut Cod. Mead. Ita infra §. νά. Ἐκλήθην μὲν γὰρ ἐπὶ τὰ ξένια μετὰ τῶν συμπρέσβεων. Et mecum sentit Stephanus in Thesauro. Corrige pariter Jul. Pollucem Lib. VIII. cap. XI. §. 138, qui hoc mendo laborat. Video tamen hæc non placere Brodæo, qui exadversum stat, ἐπὶ ξενίᾳ inquit ille, non ξένια. Diodorus enim L. 13. ἅπαντας τοὺς ξένους καλεῖ ἐπὶ ξενίᾳ. Taylor.

ιζ΄. Ὅτι μὲν οὖν ἦν ποθ᾽ ὁ κέρκωψ etc.] Κέρκωπες, πονηροὶ, πίθηκοι, πανοῦργοι. Notum est Proverbium, Κέρκωπες. V. *Caudatus, pollen, versipellis.* Παλιμβολία, εὐμετάβλητος γνώμη, παλίμβολος, ἀβέβαιος, ἄπιστος, ἀδόκιμος, ἀνελεύθερος, ἐναντιόβολος, ἐναντιογνώμων, τρίπρατος, παρὰ τὸ πάλιν βάλλεσθαι. Wolf.

Παιπάλημα] Παιπάλη, τὸ λεπτομερὲς τοῦ ἀλεύρου, πανοῦργον, ποικίλον ἐν κακίᾳ, πολλὰς ἐκτροπὰς καὶ διόδους ἔχον, nequam. Plutarchus citat Iambicum trimetrum

Ὦ παιπάλημα λυγκὸς αἰολώτερον.

[Certe in Sermone de Poetis audiendis

ῥήματα, οὐκ ᾔδειν πρότερον· νυνὶ δὲ ἐξηγητὴν τοῦτον λαβὼν τῆς πάσης κακοηθείας, μεμάθηκα. διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει, τῷ μὲν ἔρανον [1] εἰσοίσειν ἐπηγγέλλετο, καὶ βοηθήσειν τοῖς ἰδίοις, τὸν δὲ εἰς στρατηγίαν καταστήσειν, ἐμοὶ δὲ παρακολουθῶν, καὶ τὴν φύσιν μακαρίζων, καὶ τοὺς λόγους, οὓς εἶπον, ἐγκωμιάζων, πολὺς [2] ἦν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπαχθής.

ιή. Συνδειπνούντων δ' ἡμῶν ἁπάντων ἐν Λαρίσσῃ, εἰς αὑτὸν μὲν ἔσκωπτε, καὶ τὴν ἀπορίαν, τὴν ἐν τῷ λόγῳ συμβᾶσαν ἑαυτῷ· τὸν δὲ Φίλιππον τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων ἔφη πάντων εἶναι δεινότατον. συναποφηναμένου δὲ κἀμοῦ τι τοιοῦτον, ὡς μνημονικῶς εἴποι πρὸς τὰ παρ' ἡμῶν ῥηθέντα, Κτησιφῶντος δὲ, ὅσπερ ἦν ἡμῶν πρεσβύτατος, ὑπερβολήν τινα ἑαυτοῦ παλαιότητος καὶ πλήθους 254
ἐτῶν εἰπόντος, καὶ προσθέντος, ὡς ἐν τοσούτῳ χρόνῳ καὶ βίῳ, οὐ πώποθ' οὕτως ἡδὺν οὐδ' ἐπαφρόδιτον ἄνθρωπον ἑωρακὼς εἴη, ἀνακροτήσας ὁ Σίσυφος ὅδε τὰς χεῖρας, ταῦτα μέν τοι, ἔφη, ὦ Κτησιφῶν, οὔτ' ἂν σὺ πρὸς τὸν δῆμον εἴποις, οὔτ' ἂν οὗτος — ἐμὲ δὴ λέγων — τολμήσειεν εἰ-

[1] συστήσειν

[2] ἦν ἐν τοῖς

scribitur

Ὦ μηχάνημα λυγκὸς αἰολώτερον.] Non ignoravit utique Æschines ipsorum verborum vim, sed exemplo Demosthenis edoctus, ea rectius intellexit, *γενομένων αὐτῷ παθημάτων, μαθημάτων*. Ego liberius verti, *Quid igitur esset Cercops, aut Vertumnus, aut Chamæleo*, etc.; quod commoda verba, quæ Græcis responderent, non occurrebant. Idem.

Ibid.] Hæc omnia vafritiæ sunt vocabula et summæ astutiæ; qualia sunt illa apud Aristoph. Av. 428. quæ hic non incommode citari possunt:

ΧΟ. Ἔνι σοφόν τι καὶ φρενί;
ΕΠ. Πυκνότατον κίναδος,
Σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον.

Bina conjungit Synesius in libro de Providentia, ut mulierculam quandam crudelius dilacerare posset, quam *παιπάλημα κερκωπεῖον* appellat. Verum hæc omnia melius disces a Lexicis, vel a Scholiaste nostro non inerudito. Taylor.

Διαλαμβάνων] *Seducens, seorsim conveniens, per vices adiens.* Wolf.

Ἔρανον συστήσειν] *Curaturum ut ei collecta penderetur.* Etsi fortasse legendum, ἔρανον εἰσοίσειν, aut συνεισοίσειν. V. *collectam constituturum.* Idem.

Καὶ βοηθήσειν τοῖς ἰδίοις] Ἐκ τῶν ἰδίων. Est enim δοτικὴ ὀργανικὴ, οὐχὶ δὲ μεταληπτική. Wolf. Et in ea fere mente est Brodæus. Taylor. Wolfius: *et de suo laturum.* Hoc fuisset ἐκ τῶν ἰδίων. Vertendum, *rebus* ejus *privatis*, rei familiari. Markland.

Ἦν τοῖς ἐπαίνοις] Ἦν ἐν τοῖς ἐπαίνοις Codd. Regg. 1. et 3. ut pulcre divinaverat Cl. Marklandus restituendum esse. Taylor.

ιή. Ὑπερβολήν τινα ἑαυτοῦ παλαιότητος] Ita solent senes admentiri aliquid ætati suæ, ut quidam, qui in aula Episcopi Wircepurgensis, se decem annos amplius quam natus erat, serviisse, non animadversa proportione servitutis et ætatis, quam collegæ illi ostendebant, jactavit. Itaque principem tenebat locum in commentario mendaciorum, quem festivi homunculi ad Luciani verarum narrationum imitationem instituerant. Wolf.

Σίσυφος] Brodæus in quodam loco ad Antholog. in literatorem quendam invehitur, qui, hoc scommate non intellecto, Σίσυφος in σύμψηφος mutatum voluit. Illud est conjectare! Taylor.

πεῖν πρὸς Ἀθηναίους, ὡς [1]ἦν ὁ Φίλιππος δεινὸς εἰπεῖν, καὶ μνημονικός. ἀναισθήτως δὲ ἡμῶν ἐχόντων, καὶ τὴν ἐπιβουλὴν οὐ προορωμένων, ἣν αὐτίκα ἀκούσεσθε, εἰς συνθήκην τινὰ ἡμᾶς κατέκλεισεν ὑπὲρ τοῦ ταῦτ' ἐρεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐμοῦ δὲ καὶ δέησίν τινα ἰσχυρὰν ἐδεήθη, μὴ παραλιπεῖν, ἀλλ' εἰπεῖν, ὡς ὑπὲρ Ἀμφιπόλεώς τι καὶ Δημοσθένης εἴποι. μέχρι μὲν οὖν τούτων οἱ συμπρέσβεις εἰσί μοι μάρτυρες, οὓς προπηλακίζων οὗτος καὶ διαβάλλων ἐν τῇ κατηγορίᾳ διατετέλεκε· τῶν δ' ἐπὶ τοῦ βήματος παρ' [2]ἡμῖν λόγων ὑμεῖς ἀκηκόατε. ὥς τε οὐκ ἐνέσται μοι ψεύδεσθαι.

ιθ'. Δέομαι δὲ ὑμῶν προσεπιπονῆσαι ἀκούοντας καὶ τὴν 34.1
λοιπὴν διήγησιν. ὅτι μὲν γὰρ ἕκαστος ὑμῶν ποθεῖ τὰ περὶ Κερσοβλέπτην ἀκούειν, καὶ τὰς περὶ Φωκέων αἰτίας, σαφῶς οἶδα, καὶ πρὸς ταῦτα σπεύδω. ἀλλ' ἐὰν μὴ τὰ πρὸ τούτων ἀκούσητε, οὐδ' ἐκείνοις ὁμοίως παρακολουθήσετε· ἐὰν δ' ἐμοὶ τῷ κινδυνεύοντι, εἰπεῖν δῶτε ὡς βούλομαι, καὶ σῶσαί με, εἰ μηδὲν ἀδικῶ, δυνήσεσθε, ἱκανὰς εἰληφότες ἀφορμὰς, καὶ [3]θεάσεσθε ἐκ τῶν ὁμολογουμένων καὶ τὰ
255 ἀντιλεγόμενα. ὡς γὰρ δεῦρ' ἤλθομεν, καὶ πρὸς τὴν βουλὴν ἐπὶ κεφαλαίων τὴν πρεσβείαν ἀπηγγείλαμεν, καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἀπέδομεν τὴν παρὰ Φιλίππου, ἐπαινέτης ἦν ἡμῶν Δημοσθένης πρὸς τοὺς βουλεύοντας, καὶ τὴν Ἑστίαν ἐπώμοσε τὴν βουλαίαν, συγχαίρειν τῇ πόλει, ὅτι τοιούτους ἄνδρας ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἐξέπεμψεν, οἳ καὶ τοῖς λόγοις,

[1] [ἦν] [2] ὑμῖν [3] θεάσασθαι

Ὡς ἦν ὁ Φ.] M. ἔστι. AUGER.

Ἀναισθήτως κ. τ. λ.] Οὐκ αἰσθομένων, οὐδὲ καταλαβόντων τὴν διάνοιαν τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων. WOLF.

Τοῦ ταῦτ' ἐρεῖν] Utrum ταῦτα, an ταὐτά? *Hæc*, quæ de Amphipoli dixerit Demosthenes, an *eadem?* IDEM. Responsum feret Vir doctissimus, si consulet p. 101. l. 10. et l. 15. TAYLOR. Post τοῦ F. deest μή. MARKLAND.

Ἡμῖν] Non inscitum admodum est, quod voluit Scaliger, παρ' ἡμῶν. Omnes tamen fere libri nostri Coisl. Regg. 1. 2. 3. Mead. παρ' ὑμῖν. Atque ita olim conjecerat Marklandus. TAYLOR. τινὲς διορθοῦσι, παρ' ὑμῖν. STEPHANUS. παρ' ὑμῖν. BRODÆUS. L. παρ' ὑμῖν. AUGER.

ιθ'. Θεάσασθε] Lego θεάσεσθε, ut δυνήσεσθε. WOLF. BRODÆUS. Unde Stephanus δ. τ. θεάσεσθε, ὡς εἶπε, δυνήσεσθε. Sed legendum potius θεάσασθαι, uti dudum correxeram, et habet Cod. Bern. qui etiam δυνήσεσθαι exhibet, verum non pari felicitate. TAYLOR. θεάσασθαι, (ut σῶσαι) si ita ferant Codd. MARKLAND. γρ. δυνήσασθαι et θεάσασθαι. Scal. *Ex edit.* BROOK.

Ἑστίαν — βουλαίαν] Erat enim in Senatu Vestæ Ara. Xenoph. Hellenic. ζ. et Diodor. 18. Quod Antipho περὶ τοῦ Χορευτοῦ. Καὶ εἰσιόντες τὸ βουλευτήριον, καὶ ἐν αὐτῷ βουλευτηρίῳ Διὸς Βουλαίου καὶ Ἀθηνᾶς Βουλαίας ἱερόν ἐστι. BRODÆUS.

καὶ τῇ πίστει, [1]καὶ πράττοντές τε καὶ λέγοντες ἄξιοι ἦσαν τῆς πόλεως· ὑπὲρ ἐμοῦ δὲ εἶπέ τι τοιοῦτον, ὡς οὐ ψευσαίμην τὰς τῶν ἑλομένων με ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἐλπίδας. τέλος δὲ [2]πάντων, ἔγραψεν ἡμᾶς στεφανῶσαι θαλλοῦ στεφάνῳ ἕκαστον, εὐνοίας ἕνεκα τῆς εἰς τὸν δῆμον, καὶ καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον εἰς αὔριον. ὅτι δ᾽ οὐδὲν ψεῦδος εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς, λαβέτω μοι τὸ ψήφισμα ὁ γραμματεὺς, καὶ τὰς τῶν συμπρέσβεων μαρτυρίας ἀναγνώτω.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΟΥΛΗΣ Ο ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΕΙΠΕ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΠΡΕΣΒΕΩΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΙΡΗΜΕΝΩΝ.

κ΄. Ἐπειδὴ τοίνυν ἀπηγγέλλομεν τὴν πρεσβείαν ἐν τῷ δήμῳ, εἶπε παρελθὼν πρῶτος ἡμῶν διὰ τὴν ἡλικίαν Κτησιφῶν, ἄλλους τέ τινας λόγους, καὶ τοὺς πρὸς Δημοσθένην αὐτῷ συγκειμένους ὑμῖν ἐρεῖν, περί τε τῆς ἐντεύξεως [3]τοῦ Φιλίππου, καὶ τῆς ἰδέας αὐτοῦ, καὶ τῆς ἐν τοῖς πότοις ἐπιδεξιότητος. καὶ μετὰ τοῦτον Φιλοκράτους εἰπόντος μικρὰ, καὶ Δερκύλλου, παρῆλθον ἐγώ. ἐπειδὴ δὲ τὴν ἄλλην διεξῆλθον πρεσβείαν, ἀπήντησα καὶ πρὸς τὸν λό- 256
γον, ὃν ἐν τοῖς συμπρέσβεσι διωμολογησάμην· εἰπὼν, ὅτι μνημονικῶς καὶ δυνατῶς ὁ Φίλιππος εἴποι, καὶ τὴν δέησιν

[1] Desunt καὶ πράττοντές τε καί. [2] πάντων. ἔ. γὰρ ἡ. στεφανῶσαι, [3] τῆς

Καὶ τῇ πίστει λέγοντες] Videtur addendum πράττοντές τε καὶ λέγοντες. Wolf. Istud καὶ in impressis ante πράττοντες, non est necessarium, et delevit Marklandus. Taylor.

Ἡμᾶς] Π. ἡμῶν, ἵνα φέρηται πρὸς τὸ, ἕκαστον. ἢ δεῖ γραφεῖν ὑμᾶς. Stephanus.

Θαλλοῦ στεφάνῳ] Ἐπὶ μόνης ἐλαίας ἰδιάζουσι τὴν λέξιν. Corona de sacra Minervæ olea. Qui honos Athenis insignis habebatur. Wolf.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΟΥΛΗΣ] S. C. Demosthene referente, vel, in sententiam Demosthenis factum. Wolf. Sufficit habere ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Cetera sunt scioli et literatoris. Taylor.

Ἐπὶ δεῖπνον] Ἐπὶ τὸ δεῖπνον. Scal. *Ex edit.* Brook.

κ΄. Αὐτῷ συγκειμένους] Τὸ αὐτῷ redundare videtur, aut legendum, καὶ ἡμῖν, aut αὐτόν. συγκειμένους autem τοὺς ὡμολογημένους, *ea quæ pepigeramus, pacta et conventa.* Wolf. Sensus ita procedit: *Dixit Ctesipho præter alia, tum ea de quibus convenerat inter eum et Demosthenem, se apud vos dicturum, scilicet de affabilitate* etc. Errat idem Wolfius in interpretando, cum vertit, *item* de affabilitate etc. Taylor. Ἡμῖν ἐρεῖν placet ὑμῖν. Brodæus.

Τόποις] [Ita Edit. Ald.] Lego πότοις: quia alibi dicitur, κάλλιστος καὶ δεινότατος εἰπεῖν, καὶ νὴ Δία, καὶ ἱκανώτατος συμπιεῖν. Wolf. Et similiter Brodæus. πότοις γρ. λόγοις Cod. Bern. Taylor. Πρ. γρ. τόποις. Ἀλλὰ λέγεται ἀλλαχοῦ, κάλλιστος καὶ δεινότατος εἰπεῖν, καὶ, νὴ Δία, καὶ ἱκανώτατος συμπιεῖν. Stephanus.

οὐκ ἐπελαθόμην τὴν Δημοσθένους, ὅτι ταχθείη λέγειν, ἐάν τι παραλίπωμεν ἡμεῖς, ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως. ἐφ᾽ ἅπασι δ᾽ ἡμῖν ἀνίσταται τελευταῖος Δημοσθένης, καὶ τερατευσάμενος, ὥσπερ εἴωθε, τῷ σχήματι, καὶ τρίψας τὴν κεφαλὴν, ὁρῶν ἐπισημαινόμενον τὸν δῆμον, καὶ δεδεγμένον τοὺς παρ᾽ ἐμοῦ λόγους, ἀμφοτέρων ἔφη θαυμάζειν, καὶ τῶν ἀκουόντων, καὶ τῶν πρεσβευσάντων, ὅταν παρέντες τὸν χρόνον, οἱ μὲν τὸν τοῦ βουλεύσασθαι, οἱ δὲ τὸν τοῦ συμβουλεύειν, ἀποδιατρίβωσι, τὴν ὑπερόριον λαλιὰν ἀγαπῶντες ἐν τοῖς οἰκείοις πράγμασιν· οὐδὲν γὰρ εἶναι ῥᾷον ἢ πρεσβείαν ἀπαγγεῖλαι.

κά. Βούλομαι δ᾽ ὑμῖν, ἔφη, καὶ ἐπιδεῖξαι ὡς δεῖ τὸ πρᾶγμα γίνεσθαι. ἅμα δ᾽ ἐκέλευσεν ἀναγνωσθῆναι τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου. ἀναγνωσθέντος δὲ, εἶπεν, ὅτι κατὰ τοῦτο ἐξεπέμφθημεν, καὶ ταῦτα ἐπράττομεν, ἃ ἐνταυθοῖ γέγραπται. λάβε δή μοι καὶ τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἥκομεν παρὰ Φιλίππου φέροντες. ἐπειδὴ δὲ ἀνεγνώσθη, ἀπέχετε, ἔφη, τὴν ἀπόκρισιν, καὶ λοιπὸν ὑμῖν ἐστὶ βουλεύσασθαι. θορυβησάντων δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ, τῶν μὲν, ὡς δεινός τις εἴη καὶ σύντομος, τῶν δὲ πλειόνων, ὡς πονηρὸς καὶ φθονερὸς, καὶ σκέψασθε δὲ, ἔφη, ὡς συντόμως, καὶ τἄλλα
257 πάντα ἀπαγγελῶ. ἐδόκει μνημονικὸς καὶ δεινὸς εἶναι λέγειν Αἰσχίνῃ Φίλιππος; ἀλλ᾽ οὐκ ἐμοί. ἀλλ᾽ εἴ τις αὐτοῦ τὴν τύχην περιελὼν, ἑτέρῳ περιθείη, οὐκ ἂν πολύ τι καταδεὴς εἴη. ἐδόκει Κτησιφῶντι τὴν ὄψιν λαμπρὸς εἶναι; ἐμοὶ δ᾽ οὐ χείρων Ἀριστόδημος, ὁ ὑποκριτὴς, ὃς παρῆν ἡμῖν καὶ συνεπρέσβευε. μνημονικόν τις αὐτόν φησιν εἶναι; καὶ γὰρ ἕτεροι. συμπιεῖν δεινὸς ἦν; ἀλλὰ Φιλοκράτης ὁ

Τερατευσάμενος —— τῷ σχήματι] *Mirabiliter composito vultu et gestu.* Actionem Demosthenis fuisse popularem, sed a viris gravibus improbatam, Plutarcho auctore didicimus. WOLF.

Τρίψας τὴν κεφαλὴν] Qui scalpunt uno digito caput, notantur ut molles. Sed caput scabere sollicitudinis interdum et molestiæ est indicium. Unde Horatius: *Sæpe caput scaberet, vivos et roderet ungues.* WOLF. Vid. Victor. Var. Lect. VIII. 6. TAYLOR.

Ἐπισημαινόμενον] *Gestientem, vultu et gestu approbantem.* WOLF. L. ἐπισημηνάμενον. AUGER.

Δεδεγμένον] L. Ἀποδεδεγμένον. SCALIGER. AUGER.

Ἀποδιατρίβωσι] Διατρίβωσιν ἐν τοῖς παρέργοις, τῶν ἔργων ἀμελήσαντες. WOLF.

κά. Μνημονικὸς καὶ] Hæc duo verba deleo, quia inferius de memoria agitur. AUGER.

Μνημονικὸν] Paulo ante de eo dixerat, μνημονικὸς, καὶ δεινὸς εἶναι λέγειν etc. Hic igitur scribendum forte ἡγεμονικὸν κ. τ. λ. Nisi hæ octo voces, μνημονικὸν —— ἕτεροι, sint ab aliena manu. Vide §. λδ΄. MARKLAND.

μεθ' ἡμῶν δεινότερος. λόγον τίς φησιν ἐμοὶ καταλιπεῖν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως; ἀλλ' οὔτ' ἂν ὑμῖν ὁ ῥήτωρ οὗτος, οὔτ' ἂν ἐμοὶ λόγου μεταδοίη. ταῦτα μὲν οὖν λῆρός ἐστιν, ἔφη,
35. ἐγὼ δὲ ψήφισμα γράψω, καὶ τῷ κήρυκι σπείσασθαι βούλομαι τῷ παρὰ Φιλίππου ἥκοντι, καὶ τοῖς μέλλουσι παρ' αὐτοῦ δεῦρο ἰέναι πρέσβεσι, καὶ τοὺς πρυτάνεις [1] κελεύειν, ἐπειδὰν ἥκωσιν οἱ πρέσβεις, ἐκκλησίαν ἐπὶ δύο ἡμέρας ποιεῖν, μὴ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ περὶ συμμαχίας, καὶ τοὺς πρέσβεις ἡμᾶς, εἰ δοκοῦμεν ἄξιοι εἶναι, ἐπαινέσαι, καὶ καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον εἰς αὔριον. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὰ ψηφίσματα, ἵνα εἰδῆτε, ὦ ἄνδρες, καὶ τὴν ἀνωμαλίαν αὐτοῦ, καὶ τὸν φθόνον, καὶ τὴν τῶν πραγμάτων μετὰ Φιλοκράτους κοινωνίαν, καὶ τὸ ἦθος ὡς ἐπίβουλον καὶ ἄπιστον. κάλει δέ μοι καὶ τοὺς συμπρέσβεις, καὶ τὰς μαρτυρίας αὐτῶν ἀνάγνωθι, καὶ τὰ ψηφίσματα [2] Δημοσθένους.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

οὐ τοίνυν μόνον ταῦτα ἔγραψεν, ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ βουλῇ εἶπε, θέαν εἰς τὰ Διονύσια κατανεῖμαι τοῖς 258
πρέσβεσιν, ἐπειδὰν ἥκωσι, τοῖς Φιλίππου. λέγε καὶ τοῦτο τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

ἀνάγνωθι δὴ καὶ τὴν τῶν συμπρέσβεων μαρτυρίαν, ἵν'

[1] Deest κελεύειν.

[2] τὰ Δημοσθένους. Ψηφισμα

Βούλομαι] Abest a MS. Mead. Et illud sane amplector. Ita quæ sequuntur vocem γράψω, erunt quodammodo verba ipsius Psephismatis. Infra §. κδ'. med. ἠναγκάσθη γράψαι ψήφισμα Κηφισοφῶν, ἐκπλεῖν Ἀντίοχον, καὶ ζητεῖν τὸν στρατηγόν. Sc. *id ipsum* ratum esse voluit, *ut navem solveret Antiochus et Imp. quæreret.* Ita §. λδ'. ὑπανέγνω τὸ ψήφισμα —— σπείσασθαι τῷ κήρυκι. Iterum ead. §. ἕτερον ἐπῆγε ψήφισμα, τὸ περὶ συμμαχίας βουλεύσασθαι τὸν δῆμον. Quod si mihi hæc concedas, præcidetur illa Wolfii conjectura, quæ mox sequitur. Taylor.

Καὶ τοὺς πρυτάνεις ἐπειδὰν] [Ita Editt.] Deesse videtur κελεύειν, ἐπειδὰν, etc. ut postea, παρανάγνωθι δή μοι καὶ τὸ τοῦ Δημοσθένους ψήφισμα, ἐν ᾧ κελεύει τοὺς Πρυτάνεις etc. Wolf. Dele κελεύειν, quod non legitur in vulgatis nec est necessarium, repetendo βούλομαι. Auger.

Τὰς μαρτυρίας αὐτῷ] [Cum Aldo] αὐτῶν lege [cum Stephano]. Wolf. Ita Brodæus. Taylor.

Καὶ τὰ ψηφίσματα Δημοσθένους] Dele. Nam ea modo citaverat l. 11. Et satis apparet, quo casu hic ingeminarentur. Et notetur porro, has voces ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ, ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ et similes, in MSto Meadiano, uti et olim pluribus accidisse arbitror, semper minio ad marginem pingi. Diversis itaque temporibus se in textum insinuarunt: et hic sane æquo nimium. Idem.

εἰδῆτε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι Δημοσθένης οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰπεῖν δύναται, ἀλλ᾽ ἐπὶ τοὺς συσσίτους καὶ ὁμοσπόνδους μελετᾷ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

κβʹ. Τὴν μὲν τοίνυν [1] πραγματείαν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης πράξεων, οὐκ ἐμὴν καὶ Φιλοκράτους, ἀλλὰ Δημοσθένους καὶ Φιλοκράτους εὑρήσετε, καὶ τὰς πίστεις τῶν εἰρημένων ἱκανὰς ὑμῖν [2] οἶμαι παρασχέσθαι. τῶν μὲν γὰρ ἀπηγγελμένων ὑμεῖς ἐστέ μοι μάρτυρες· τῶν δὲ ἐν Μακεδονίᾳ ῥηθέντων, καὶ τῶν κατὰ τὴν πορείαν ἡμῖν συμβάντων, τοὺς συμπρέσβεις ὑμῖν μάρτυρας παρεσχόμην· τῆς δὲ ὑπὸ Δημοσθένους ἀρτίως εἰρημένης κατηγορίας ἠκούσατε καὶ μέμνησθε, ἧς τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο ἀπὸ τῆς δημηγορίας, ἣν εἶπον περὶ τῆς εἰρήνης. πάντα δὲ ἐν τῷ μέρει τούτῳ τῆς κατηγορίας ἐψευσμένος, ἐπὶ τῷ καιρῷ τούτῳ δεινῶς ἐσχετλίασε. τοὺς γὰρ λόγους τούτους ἐναντίον φησὶ τῶν πρέσβεων λέγεσθαι, οὓς ἔπεμψαν πρὸς ἡμᾶς οἱ Ἕλληνες, μεταπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ δήμου, ἵνα κοινῇ καὶ πολεμοῖεν, εἰ δέοι, Φιλίππῳ μετὰ Ἀθηναίων, καὶ τῆς εἰρήνης, εἰ τοῦτο εἶναι δοκοίη [3] σύμφορον, μετέχοιεν.

[1] κοινωνίαν [2] οἴομαι [3] συμφέρον

Μελετᾷ] *Declamationes meditatur.* Wolf.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ] ΤΩΝ ΣΥΜΠΡΕΣΒΕΩΝ addit Marklandus. Taylor.

κβʹ. Μαρτυρίαν] F. πραγματείαν. Wolf. Neque μαρτυρίαν placet, quod Impressi servant, neque πραγματείαν, quod Wolfius hariolatur, a nullo Codice adjutus. Ecquis vero ferre potest τῶν πράξεων πραγματείαν? Omnino restitui jubeo κοινωνίαν ex MSS. Bern. Mead. Coisl. et Reg. 2. et Brodæo denique. Eam utique vocem profligavit Librarius, alteramque (μαρτυρίαν nempe) substituit, utpote recens a simili vocabulo describendo. Modo p. 105. l. 13. τὴν τῶν πραγμάτων μετὰ Φιλοκράτους κοινωνίαν. Taylor. L. κοινωνίαν. Scalig. Auger.

Καὶ Φιλοκράτους] F. addendum οὖσαν εὑρήσετε. Et [l. 10.] τῶν κατὰ τὴν πορείαν ἡμῖν συμβάντων [quod Aldus mendose excuderat.] Wolf. εὑρήσετε Melius cum Mead. et Coisl. εὑρίσκετε. Taylor. M. εὑρίσκετε. Auger.

Παρασχέσθαι] F. παρεσχῆσθαι. Commodum hoc margini meo alleveram, et Bern. cum Regg. uno atque altero mihi animum addiderunt. Taylor.

Δεινῶς ἐσχετλίασε] Wolfius, *vehementer conquestus est.* Potius, *in terribiles angustias se conjecit.* Quod liquet ex sequentibus, τοὺς γὰρ λόγους κ. τ. λ. Jurin.

Τοὺς γὰρ λόγους τούτους] Vide Dem. §. ϛʹ. sub finem. *Ex edit.* Brook.

Μεταπεμφθέντες] Potius μεταπεμφθέντας, *legatos* —— *a populo* accersitos. Ita Demosth. in hac ipsa causa §. ϛʹ. fin. ταῦτα ὁ σχέτλιος καὶ ἀναιδὴς οὗτος ἐτόλμα λέγειν, ἐφεστηκότων τῶν πρέσβεων, —— οὓς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων μετεπέμψασθε. Taylor. M. μεταπεμφθέντας. Auger.

Καὶ τῆς εἰρήνης] Lego ἵνα κοινῇ καὶ πολεμοῖεν, εἰ δέοι —— ἢ τῆς εἰρήνης, εἰ τοῦτο εἶναι δοκοίη σύμφορον, μετέχοιεν. Taylor. Pro καὶ l. ἢ *vel.* Auger.

Σύμφορον] Lege συμφέρον. Jurin. Ita MS. Mead. Ita Scalig. Taylor. L.

σκέψασθε δὴ πράγματος μεγάλου κλοπὴν, καὶ δεινὴν
ἀναισχυντίαν ἀνθρώπου. τῶν γὰρ πρέσβεων, οὓς ἐξεπέμ- 259
ψατε εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔτι τοῦ πολέμου πρὸς Φίλιππον
ἡμῖν ἐνεστηκότος, οἱ μὲν χρόνοι τῆς αἱρέσεως, ὅτε ἐξε-
πέμφθησαν, καὶ τὰ τῶν πρεσβευσάντων ὀνόματα, ἐν τοῖς
δημοσίοις ἀναγέγραπται γράμμασι· τὰ δὲ σώματα αὐ-
τῶν ἐστὶν οὐκ ἐν Μακεδονίᾳ, ἀλλ' Ἀθήνησι· ταῖς δὲ ξενι-
καῖς πρεσβείαις ἡ βουλὴ τὰς εἰς τὸν δῆμον προσόδους
προβουλεύει. οὗτος [1] δέ φησιν ἀπεστάλθαι τὰς παρὰ τῶν
Ἑλλήνων πρεσβείας. παρελθὼν τοίνυν, Δημόσθενες, ἐπὶ
τὸ βῆμα τοῦτο, ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ, εἰπὲ πόλεως ἧς τινος
βούλει τῶν Ἑλληνίδων τοὔνομα, ἐξ ἧς ἀφῖχθαι τότε φὴς
τοὺς πρέσβεις, καὶ τὰ προβουλεύματα [2] περὶ αὐτῶν ἐκ
τοῦ βουλευτηρίου δὸς ἀναγνῶναι, καὶ τοὺς Ἀθηναίων κάλει
πρέσβεις, οὓς ἐξέπεμψαν ἐπὶ τὰς πόλεις, μάρτυρας· κἂν
παρεῖναι, καὶ μὴ ἀποδημεῖν, ὅτε ἡ πόλις τὴν εἰρήνην ἐποιεῖ-
το, μαρτυρήσωσιν, ἢ τὰς πρὸς τὴν βουλὴν αὐτῶν προσό-
δους καὶ τὰ ψηφίσματα ἂν [3] παράσχῃς, ἐν ᾧ σὺ φὴς ὄντα
χρόνῳ, καταβαίνω, καὶ θανάτου τιμῶμαι. ἀνάγνωθι δὴ
καὶ τὸ τῶν συμμάχων δόγμα τί λέγει. ἐν ᾧ διαῤῥήδην γέ-

[1] δὲ ἐφεστᾶναι παρὰ τ. Ἑ. φησὶ πρεσβείας [2] Deest περί. [3] παράσχῃ

συμφέρον. Auger.

Μεγάλου κλοπὴν] L. Μεγάλην βουλήν. Scaliger.

Ἀνθρώπου] F. τ' ἀνθρώπου. Vid. ad §. ιά. Markland.

Ἐνεστηκότος] Πολεμουμένου ἔτι τοῦ πολέμου. Wolf.

Οἱ μὲν χρόνοι τῆς αἱρέσεως] Omisit Interpres. Voluit Auctor: *utrumque, et nomina legatorum, et tempus, quo designabantur, in publica relata sunt monimenta.* Pro αἱρέσεως Scalig. ex divinatione, χειροτονίας. Taylor.

Ἀπεστάλθαι] Ἐφεστᾶναι Coisl. et Mead. Quod longe præstat. Alludit nimirum ad ipsa Demosthenis verba, quæ nuper ad aliam rem confirmandam allegavimus, ἐφεστηκότων τῶν πρέσβεων καὶ ἀκουόντων. Idem.

Ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ] Demosthenes solet dicere, ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι, ut et aquam bibere solitus, non modo ad aquam dicere et scribere. Crimen Græcanicæ Legationis in Demosthenem retorquet Æschines in Oratione Ctesiphontea, quod Demosthenes refutat ab absurdo. *Si vos,* inquit, *simul et socios ad bellum vocabatis, et pacem cum Philippo faciebatis, Eurybati res illa, non Atheniensium, erat.* Tradunt autem Eurybatum Crœsi fuisse ducem, qui cum maximis copiis ab illo ad Cyrum defecerit. Wolf. ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι. Scalig.

Τὰ προβουλεύματα αὐτῶν] F. addendum περὶ, vel, ὑπὲρ αὐτῶν. Paulo ante ait, ἡ βουλὴ ταῖς ξενικαῖς πρεσβείαις τὰς εἰς τὸν δῆμον προσόδους προβουλεύει. Et [l. antepen.] ἂν παράσχῃς. Wolf. Ubi Ald. et pariter Mead. παράσχῃ. Mor. et Steph. παράσχῃς. Taylor.

Ἐξέπεμψαν] F. ἐξεπέμψαμεν. Idem.

Καὶ μὴ ἀποδημεῖν] Wolfius, *nec peregre profectos fuisse.* Immo, *nec peregre abesse.* Profecti enim fuerant, sed nondum redierant. Jurin. Verte, *Atheniensium legatos citato testes: qui, si se affuisse, non autem peregre abesse, testificati fuerint,* si *accessum eorum* etc. Taylor.

γραπται, ἐπειδὴ [1] βουλεύηται ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ὑπὲρ
εἰρήνης πρὸς Φίλιππον, οἱ δὲ πρέσβεις οὔπω πάρεισιν οὓς
ἐξέπεμψεν ὁ δῆμος εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρακαλοῦντας τὰς
πόλεις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων, δεδόχθαι τοῖς
260 συμμάχοις, ἐπειδὰν ἐπιδημήσωσιν οἱ πρέσβεις, καὶ τὰς
πρεσβείας ἀπαγγείλωσιν Ἀθηναίοις, καὶ τοῖς συμμάχοις,
προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νό-
μους. ἐν δὲ ταύταις βουλεύσασθαι περὶ τῆς εἰρήνης Ἀθη-
ναίους. ὅ,τι δ' ἂν βουλεύσηται ὁ δῆμος, τοῦτ' εἶναι κοινὸν 36.
δόγμα τῶν συμμάχων. ἀνάγνωθι δή μοι τὸ τῶν συνέδρων
δόγμα.

ΔΟΓΜΑ ΣΥΝΕΔΡΩΝ.

παρανάγνωθι δή μοι καὶ τὸ τοῦ Δημοσθένους ψήφισμα, ἐν ᾧ κελεύει τοὺς πρυτάνεις μετὰ τὰ Διονύσια τὰ ἐν ἄστει, καὶ τὴν ἐν Διονύσου ἐκκλησίαν, προγράψαι δύο ἐκκλησίας, τὴν μὲν τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα, τὴν δὲ τῇ ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα, ὁρίζων τὸν χρόνον, καὶ προϋφαιρῶν τὰς ἐκκλησίας, πρὶν ἐπιδημῆσαι τοὺς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρέσβεις, καὶ τὸ μὲν τῶν συμμάχων δόγμα κελεύει, ᾧ συνειπεῖν καὶ ἐγὼ ὁμολογῶ, ὑπὲρ τῆς εἰρήνης μόνον ὑμᾶς βουλεύσασθαι, Δημοσθένης δὲ καὶ περὶ συμμαχίας κελεύει. λέγε αὐτοῖς τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

τῶν μὲν ψηφισμάτων ἀμφοτέρων, ὦ Ἀθηναῖοι, ἠκούσατε, ὑφ' ὧν ἐξελέγχεται Δημοσθένης τὰς ἀποδημούσας πρεσβείας ἐπιδημεῖν φάσκων, καὶ βουλομένων ὑμῶν ἀκροάσασθαι, τὸ τῶν συμμάχων ἄκυρον πεποιηκὼς δόγμα. οἱ

[1] βουλεύεται

Βουλεύηται] Βουλεύεται. MARKLAND. Ita Scalig. et Cod. Mead. TAYLOR.

Πάρεισιν] Melius ad sensum, si verteris, *nondum domum redierint*. IDEM.

Καὶ τοῖς συμμάχοις] Dele securus. Iterantur enim ab imperito librario, ex linea præcedente. IDEM.

Τὸ τῶν συνέδρων] Τὸ κοινὸν τῶν συνέδρων δόγμα. SCALIG.

Τῶν συνέδρων] Σύνεδροι dicebantur ii legatorum socii qui perpetuo in urbe commorabantur et omnibus de rebus Græcis concionibus aderant. AUGER.

Τὰ ἐν ἄστει] Ad discrimen τῶν Ληναϊκῶν, quæ in Agro ad torcularia celebrabantur. WOLF.

Προϋφαιρῶν τὰς ἐκκλησίας] *Præripiendo conciones*, hoc est, ita instruendis rebus, ut Conciones ante legatorum reditum haberentur. IDEM.

Ἀκροάσασθαι] F. κυρώσασθαι, *confirmare*. MARKL. Quocum facit Augerus.

μὲν γὰρ ἀπεφήναντο, ἀναμεῖναι τὴν πόλιν τὰς Ἑλληνικὰς πρεσβείας· Δημοσθένης δὲ οὐ λόγῳ μόνον κεκώλυκε περιμεῖναι, ὁ πάντων αἴσχιστα καὶ τάχιστα [1] μεταθέμενος, ἀλλ᾽ ἔργῳ καὶ ψηφίσματι προστάξας ἤδη βουλεύεσθαι. 261

κγʹ. Εἴρηκε δὲ ὡς ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν δημηγορήσαντος Φιλοκράτους, ὕστερον ἀναβὰς ἐγὼ κατεμεμψάμην ἣν εἰσηγεῖτο ἐκεῖνος εἰρήνην, αἰσχρὰν καὶ τῆς πόλεως ἀναξίαν εἶναι φάσκων· τῇ δ᾽ ὑστεραίᾳ πάλιν ἡμέρᾳ ὡς συναγορεύοιμι τῷ Φιλοκράτει, καὶ τὴν ἐκκλησίαν εὐημερήσας ᾠχόμην φέρων, πείθων ὑμᾶς μὴ προσέχειν τοῖς τὰς μάχας καὶ τὰ τῶν προγόνων λέγουσι τρόπαια, μηδὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖν. ὅτι δ᾽ οὐ ψευδῆ μόνον κατηγόρηκεν, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατα γενέσθαι, μίαν μὲν αὐτὸς καθ᾽ αὑτοῦ Δημοσθένης μαρτυρίαν μαρτυρήσει, ἑτέραν δὲ πάντες Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμεῖς ἀναμιμνησκόμενοι, τρίτην δὲ, ἡ τῆς αἰτίας ἀπιθανότης, τετάρτην δὲ, ἀνὴρ ἀξιόλογος, εἷς τῶν πολιτευομένων, Ἀμύντωρ, ᾧ τὸ ψήφισμα ἐπεδείξατο Δημοσθένης, καὶ ἀνεκοινοῦτο, εἰ δῷ τῷ γραμματεῖ, οὐχ ὑπεναντίον, ἀλλὰ ταὐτὸν γεγραφὼς Φιλοκράτει. καί μοι λάβε τὸ ψήφισμα καὶ ἀνάγνωθι τὸ Δημοσθένους. ἐν ᾧ φαίνεται γεγραφὼς τῇ μὲν προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν συμβουλεύειν τὸν βουλόμενον, τῇ δ᾽ ὑστεραίᾳ τοὺς προέδρους ἐπιψηφίζειν τὰς γνώμας, λόγον δὲ μὴ προτιθέναι· ἐν ᾧ με φησὶν αὐτὸς Φιλοκράτει συνειπεῖν.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

οὐκοῦν τὰ μὲν ψηφίσματα ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐγράφη μένει· οἱ

[1] μετατιθέμενος

Μεταθέμενος] S. τὴν βουλὴν, *mutato consilio*. Wolf.

Ψηφίσματι] Ἀλλ᾽ ἔργῳ καὶ ψηφίσματι, προστάξας ἤδη βουλεύεσθαι. Ita distingue. Et fortasse ὁ προστάξας, ut ὁ μεταθέμενος. Sic apud Demosth. π. παραπρεσβ. p. 269. l. 15. vol. II. Ὁ τῆς εἰρήνης ἐπιθυμῶν, καὶ ὁ πολλὰ ὑπισχνούμενος, etc. Markland.

κγʹ. Εἴρηκε] Vide Dem. orat. §. ϛʹ. *Ex edit.* Brook.

Τῇ δ᾽ ὑστεραίᾳ] Sic et in Demosthenico scriptum est, quia duobus continentibus diebus habitæ sunt Conciones. Non multo post conjungit τῇ προτέρᾳ, τῇ ὑστεραίᾳ. Wolf.

Φέρων] Πλεονάζειν δοκεῖ. Idem.

Ἀδύνατα γενέσθαι] Μὴ δυνάμενα γενέσθαι. Satis esset, absque γενέσθαι, τὸ ἀδύνατα. Idem.

Εἰ δῷ] Aldus, Stephanusque et hic et infra, Εἰδῷ τῷ γραμματεῖ, quasi nomen esset Scribæ. Taylor.

Λόγον προτιθέναι] "*Copiam dicendi facere.*" D'Orville ad Charit. Aphrod. Lib. I. cap. X. p. 111. Eum vide.

Ἐγράφη] Ἔγραψα. Scalig. Infauste admodum. Taylor.

δὲ τῶν συκοφαντῶν λόγοι, πρὸς τοὺς ἐφ᾽ ἡμέραν καιροὺς
262 λέγονται. ποιεῖ δέ μου τὴν δημηγορίαν ὁ μὲν κατήγορος
[1]διττὴν, τὸ ψήφισμα δὲ καὶ τἀληθὲς μίαν. λόγων γὰρ
μὴ προτεθέντων εἰς τὴν ὑστέραν ἐκκλησίαν, τῶν δὲ προ-
έδρων κωλυόντων, οὐκ ἐνῆν εἰπεῖν. τί δὲ καὶ βουλόμενος, εἴ-
περ ταῦτα Φιλοκράτει προειλόμην, κατηγόρουν μὲν πρὸς
τοὺς αὐτοὺς ἀκροατὰς τῇ προτεραίᾳ, μίαν δὲ νύκτα διαλι-
πὼν συνηγόρουν; πότερα ὡς αὐτὸς εὐδοξήσων, ἢ ὡς ἐκεῖνον
ὠφελήσων; ἀλλ᾽ οὐκ ἐνῆν ἀμφότερα ἐξενέγκασθαι, ἀλλ᾽
ὑπὸ πάντων μὲν μισεῖσθαι, περαίνειν δὲ μηδέν. κάλει δέ
μοι καὶ Ἀμύντορα Ἐρχιέα, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀνάγνωθι.
ὃν δὲ τρόπον γέγραπται, προδιελθεῖν ὑμῖν βούλομαι. μαρ-
τυρεῖ Ἀμύντωρ Αἰσχίνῃ, ὅτε ἐβουλεύετο ὁ δῆμος περὶ τῆς
συμμαχίας τῆς πρὸς Φίλιππον κατὰ τὸ Δημοσθένους
ψήφισμα, ἐν τῇ ὑστεραίᾳ τῶν δυοῖν ἐκκλησιῶν, ὅτε οὐκ
ἐξῆν δημηγορεῖν, ἀλλὰ τὰ περὶ τῆς εἰρήνης καὶ συμμαχίας
ψηφίσματα ἐπεψηφίζετο, ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, Δημο-
σθένην ἐπιδείξασθαι παρακαθήμενον ψήφισμα γεγραμμέ-
νον ἑαυτῷ, ἐφ᾽ ᾧ ἐπεγέγραπτο Δημοσθένους ὄνομα, καὶ
ἀνακοινοῦσθαι αὐτὸν αὐτῷ, εἰ δῷ τῷ γραμματεῖ, ἐπιψη- 37. 1

[1] διαιρετὴν

Ἐφ᾽ ἡμέραν] Pro q*ꝺ alias, καθ᾽ ἡμέραν. Wolf. Scholiastes videtur legisse ἐφημέρους. Et similiter Bern. quoque. Taylor.

Διαιρετὴν] [ut Editi] Ferri potest. Sed quid si διπλῆν, ἢ διττήν? Sequitur enim μίαν. Impudens profecto fuerit hoc mendacium Demosthenis: nisi forte Æschines falsum decretum subjecerit, quod quidem ὑπογραμματεῖ γεγενημένῳ haud difficile fuit. Wolf.

Ἀμφότερα] *Non licuit utrumque.* Immo *neutrum.* Hoc certe ad loci sententiam tutius, ut liquet ex subjectis. Et sane non parum interest, utrum hoc an illo modo interpreteris. Taylor.

Ἐξενέγκασθαι] Ἐκτελεῖν, διαπράξασθαι, περαίνειν, quo verbo paulo post utitur. Wolf.

Τῶν δυοῖν ἐκκλησιῶν] Etsi alii dicunt promiscue dualia et pluralia conjungi, mihi tamen librarii suspecti sunt. Malim ταῖν δυεῖν ἐκκλησίαιν, ut ratio Grammatica et exempla Platonica complura postulant. Idem.

Ἐπεψηφίζετο] *Decernebantur, jubebantur a populo.* Idem.

Γεγραμμένον ἑαυτῷ] Τὸ ἑαυτῷ referendum videtur vel ad παρακαθήμενον, vel ad ἐπιδείξασθαι. Idem. Immo ad neutrum. Taylor.

Δημοσθένους] Τὸ Δημοσθένους ὄνομα. ut c. Ctesiph. pag. 426. l. 3. ed. T. Markl.

Εἰ δῷ τῷ γρ., ἐ. τ. προέδροις· καὶ εἶναι, ἐφ᾽ ο. τ. ε., κ. τ. σ. ἔ. ποιεῖσθαι· ἐ. τ. α., ἐ. οἷσπερ κ. Φ. ἐγεγράφει] Sic interpuncto hoc loco, nullus videtur restare scrupulus. καὶ εἶναι S. γεγραμμένον ἐν τῷ ψηφίσματι. ἐφ᾽ οἷς — ἔγραψε S. ὁ Δημοσθένης. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς· Hoc ἐξηγητικῶς subjicitur, et videtur esse commentum et additamentum Æschinis, qui ea de causa jubeat ἐκκλητεύειν τὸν Ἀμύντορα, ne falsum testem subornasse videatur. Wolf.

Ἐπιψηφίσασθαι] Manus satis vetusta in margine Mead. ἐπιψηφισθῆναι ὑπὸ τῶν προέδρων. Taylor. *Ut illud Prohedri suffragiis confirmandum curarent.* Deinde, addo quod est in vulgatis, καὶ εἶναι referendo ad μαρτυρεῖ. Auger.

φίσασθαι τοῖς προέδροις· [1] ἐφ᾽ οἷς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν συμμαχίαν ἔγραψε ποιεῖσθαι· ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ᾽ οἷς περ καὶ Φιλοκράτης ἐγεγράφει. κάλει δέ μοι Ἀμύντορα Ἐρχιέα, καὶ ἐκκλήτευε, ἐὰν μὴ θέλῃ δευρὶ παρεῖναι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΜΥΝΤΟΡΟΣ.

τῆς μὲν μαρτυρίας ἀκηκόατε, ὦ ἄνδρες. σκοπεῖτε δὴ πό- 263
τερα ὑμῖν δοκεῖ Δημοσθένης ἐμοῦ κατηγορηκέναι, ἢ τοὐναντίον αὐτὸς ἑαυτοῦ ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὀνόματι.

κδ´. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὴν δημηγορίαν μου διαβάλλει, καὶ τοὺς εἰρημένους λόγους ἐπὶ τὰ χείρω διεξέρχεται, οὔτ᾽ ἂν ἀποδραίην, οὔτ᾽ ἂν τῶν τότ᾽ εἰρημένων οὐδὲν ἀρνησαίμην, οὔτ᾽ αἰσχύνομαι ἐπ᾽ αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον φιλοτιμοῦμαι. βούλομαι δ᾽ ὑμᾶς καὶ τοὺς καιροὺς ὑπομνῆσαι ἐν οἷς ἐβουλεύεσθε. τὴν μὲν γὰρ ἀρχὴν ἐποιησάμεθα τοῦ πολέμου ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως· συνέβαινε δ᾽ ἡμῶν τὸν στρατηγὸν ἐν τῷ πολέμῳ μὲν [2] ἑβδομήκοντα καὶ πέντε πόλεις συμμαχίδας ἀποβεβληκέναι, ἃς ἐκτήσατο Τιμόθεος ὁ Κόνωνος, καὶ κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον, — προῄρημαι γὰρ παρῥησιάσασθαι καὶ ἐλευθέρως ἅμα καὶ τἀληθῆ εἰπὼν σώζεσθαι, ἐὰν δὲ ἄλλως πως γινώσκητε, [3] διαχρήσασθέ με,

[1] καὶ εἶναι ἐφ᾽ [2] ἑβδομήκοντα μὲν [3] καταχρήσασθέ μοι

Ἐφ᾽ οἷς] Ἐφ᾽ οἷς si retineatur, erit, *quibus conditionibus*. Et forte scribendum, ἐπιψηφίσαι τοὺς προέδρους. Vide pag. 109. l. 22. §. κς´. fin. *ut proedri populum in suffragia mitterent*. MARKLAND. καὶ εἶναι ἐφ᾽ οἷς. Ita habent Editi præter Wolfium. Sensus ergo erit: *Communicavit Demosthenes cum Amyntore psephisma quod paraverat,* ——— *In eo autem inerat, quibus conditionibus pacem* etc. *fieri vellet: nimirum iisdem, quibus Philocrati placuerat*. TAYLOR.

Ἐκκλήτευε] *Citato*, Wolfius. Verum impotenter. Vide Harpocr. v. Ἐκκλητεύειν, qui hunc locum respicit et illustrat, Cl. Valesium ad eundem, v. Κλητῆρες, et Æsch. c. Timarch. pag. 27. Scholiastes hic nugas meras agit. IDEM.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΜΥΝΤΟΡΟΣ] Post has voces addit Mor. ΨΗΦΙΣΜΑ ΑΠΟ ΔΗΜΟΥ. Nescio sane quo animo. IDEM.

κδ´. Ἐπὶ τὰ χείρω διεξέρχεται] *Male narrando depravat*. Sic Ælianus μιμήσασθαι τὰς εἰκόνας ἐπὶ τὰ βελτίω. WOLF.

Προῄρημαι] Προῄρημαι γὰρ πρὸς ὑμᾶς παῤῥησιάσασθαι. SCALIG. Parenthesis initium, quæ in verbo ὑποστειλαίμην clauditur. BRODÆUS.

Καταχρήσασθέ μοι] De hac formula in Demosthene dixi quid mihi videretur. διαχρήσασθέ με, *interficitote me*. Si legas βούλομαι καταχαρίσασθαί μοι: *animo meo obsequar*, aut, *morem ipse mihi geram*. WOLF. Καταχρήσασθαί μοι Stephanus edidit. Καταχρήσεσθε Bern. Καταχρήσασθε Coisl. Regg. 2. 3. Καταψηφίσασθε, quod habet Regiorum primus, videtur esse glossa. Quod etiam confirmat σχ. Καταχρήσασθε, φονεύσατε, καταδικάσατε. TAYLOR. L. ut in vulgatis καταχρήσασθέ μοι, *me occidite*. v. 2. p. 112. λαβόντα refertur ad στρατηγόν. Deinde μη est nota numeri 48. AUGER.

Διαχρήσασθέ] Vertendum, *quod si alia vestra est sententia, interficite me*. JURIN.

οὐ γὰρ ἂν ὑποστειλαίμην —· ἑκατὸν δὲ καὶ πεντήκοντα τριήρεις λαβόντα ἐκ τῶν νεωρίων μὴ κατακεκομικέναι, — καὶ ταῦτα ὑμῖν ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀεὶ τοῖς Χάρητος οἱ κατήγοροι δεικνύουσι —· χίλια δὲ καὶ πεντακόσια τάλαντα οὐκ εἰς στρατιώτας, ἀλλ' εἰς ἡγεμόνων ἀλαζονείας ἀνηλωκέναι, Δηϊάρην τε καὶ Δηΐπυρον καὶ Πολυφόντην, [1] καὶ δραπέτας ἀνθρώπους, ἐκ τῆς Ἑλλάδος συνειλεγμένους, καὶ χωρὶς εἰς τοὺς περὶ τὸ βῆμα καὶ τὴν ἐκκλησίαν μισθοφό-
264 ρους· οἱ τοὺς μὲν ταλαιπώρους νησιώτας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἑξήκοντα τάλαντα εἰσέπραττον σύνταξιν, κατῆγον δὲ τὰ πλοῖα καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης. ἀντὶ δὲ ἀξιώματος, καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας ἡ πόλις ἡμῶν Μυοννήσου καὶ τῆς τῶν λῃστῶν δόξης ἀνεπίπλατο. Φίλιππος δὲ ὁρμηθεὶς ἐκ Μακεδονίας, οὐκ ἔθ' ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως πρὸς ἡμᾶς ἠγωνίζετο, ἀλλ' ἤδη περὶ Λήμνου καὶ Ἴμβρου καὶ Σκύρου, τῶν ἡμετέρων κτημάτων. ἐξέλιπον δὲ Χεῤῥόνησον ἡμῶν οἱ πολῖται, τὴν οὖσαν ὁμολογουμένως Ἀθηναίων, πλείους δὲ ἐκκλησίας συγκλήτους

[1] Deest *καί*.

Μὴ κατακεκομικέναι] Fortasse nota numeri est, $\overline{\mu\eta}$, 48. Amisit ergo 102 triremes. Verti, *eas non reduxerat*. Sed quia de hac mea conjectura non dubito, substituo, XLVIII *reduxerat*. Dissimilis Chabriæ dux, qui non urbem, non castellum, non navem, non militem ullum amisit. Wolf. Legendum $\overline{\mu\eta}$ *Quadraginta octo*. Quod in versione servavit Wolfius. Jurin.

Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀεὶ τοῖς Χάρητος] Lege [Aldum corrigens.] Et [l. 6.] Δηϊάρην τε [olim enim δὲ]. Et [ibid.] καὶ δραπέτας ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἑλλάδος συνειλεγμένους, vel, καὶ εἰς ἀνθρώπους, vel, εἰς Πολυφόντην etc. Συνειλεγμένους, ἀντὶ τοῦ, συνειλοχότας, *qui insolentes et gloriosi duces homines fugitivos collegerant e Græcia*. Quod magis placet, quam si ipsi duces homines fugitivi intelligantur. Wolf. Immo quidni et ipsi duces, sc. ξενικῶν στρατευμάτων et μισθοφορικῶν, ut loquitur Scholiastes? Corruit ergo omne fere id, quod elaboravit. Et videbitur sane tum intemperanter voculam alteram insinuasse, alteram insolenter exposuisse. εἰς Δηϊάρην Cod. Mead. Δηΐπυλον Scal. pro Δηΐπυρον. καὶ εἰς Πολυφῶντα marg. Cod. Mead. Taylor. Addo εἰς ante Δηϊάρην. Auger.

Εἰς τοὺς περὶ τὸ βῆμα etc.] *In mercenarios oratores et suffragatores potius, quam concionales milites*. Wolf.

Οἱ τοὺς μὲν ταλαιπώρους etc.] Totus hic locus cum præcedentibus et sequentibus non bene cohæret, et videtur esse hiulcus. Certe Oratio non est perfecta, et deest quoddam verbum, et forte plura, ut sententia commoda perficiatur. At sine ope MStorum, qui mihi desunt, suppleri non potest. Palmer. Οἱ refertur ad omnes de quibus antea fit mentio, qui communi consilio, alii agendo, alii loquendo, Græciam deprædabantur. Auger.

Μυοννήσου] Halonesum tenuisse piratas scribit Philippus in Epistola. Myonnesum, quasi *murium insulam* dicas, Plinius extremo libro quinto circa Ephesum collocat, quam Piratarum fuisse receptaculum apparet. An vero Μυόννησος archipiratæ alicujus nomen fuerit, ignoro. Sententia est, Atheniensium classem latrocinari in mari eo tempore perhiberi solitam. Wolf.

Ἡμετέρων κτημάτων] Xenoph. Hellenic. 5to. Τὰς δὲ ἄλλας Ἑλληνίδας πόλεις, τὰς μικρὰς καὶ μεγάλας, αὐτονόμους ἀφεῖναι, πλὴν Λήμνου, καὶ Ἴμβρου, καὶ Σκύρου· ταύτας δὲ, ὥσπερ τὸ ἀρχαῖον, εἶναι Ἀθηναίων. Hoc innuit Demosthenes περὶ τῆς Ἁλοννήσου. Brodæus.

Πλείους κ.τ.λ.] Vide Ulpianum. Wolf.

ἠναγκάζεσθε ἐκκλησιάζειν μετὰ φόβου καὶ θορύβου, ἢ τὰς τεταγμένας ἐκ τῶν νόμων. οὕτω δ᾽ ἦν σφαλερὰ καὶ ἐπικίνδυνα τὰ πράγματα, ὥστε ἠναγκάσθη γράψαι ψήφισμα Κηφισοφῶν ὁ Παιανιεὺς, εἷς τῶν φίλων καὶ ἑταίρων τοῦ Χάρητος, ἐκπλεῖν τὴν ταχίστην Ἀντίοχον τὸν ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν, καὶ ζητεῖν τὸν στρατηγὸν τὸν ἐπὶ τῇ δυνάμει τεταγμένον, κἂν ἐντύχῃ που, φράζειν, ὅτι θαυμάζει ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων, εἰ Φίλιππος μὲν ἐπὶ Χεῤῥόννησον τὴν Ἀθηναίων πορεύεται, Ἀθηναῖοι δὲ οὐδὲ τὸν στρατηγὸν ἴσασιν, οὐδὲ τὴν δύναμιν ἣν ἐξέπεμψαν, ὅπου ἐστίν. ὅτι δ᾽ ἀληθῆ λέγω, ἀκούσατε τοῦ ψηφίσματος, καὶ ἀναμνήσθητε τοῦ πολέμου, καὶ τὴν εἰρήνην, τοὺς τῶν πολέμων ἡγεμόνας, ἀλλὰ μὴ τοὺς πρέσβεις ἀπαιτεῖτε.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΥ Ο ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ ΕΙΠΕΝ.

οἱ μὲν καιροὶ τῆς πόλεως τοιοῦτοι ἦσαν, ἐν οἷς οἱ περὶ τῆς 265
εἰρήνης ἐγένοντο λόγοι. ἀνιστάμενοι δὲ οἱ συντεταγμένοι ῥήτορες, περὶ μὲν τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως οὐδὲν ἐνεχείρουν λέγειν, ἀποβλέπειν δὲ εἰς τὰ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως ἐκέλευον ἡμᾶς, καὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Πέρσην ναυμαχίας μεμνῆσθαι, καὶ τῶν [1] τάφων, καὶ τῶν προγόνων, καὶ τῶν τροπαίων. ἐγὼ δὲ ἁπάντων μὲν τούτων ἔφην δεῖν μεμνῆσθαι, μιμεῖσθαι μέντοι τὰς τῶν προγόνων εὐβουλίας, τὰ δὲ ἁμαρτήματα αὐτῶν καὶ τὴν ἄκαιρον φιλονεικίαν φυλάττεσθαι, τὴν μὲν ἐν Πλαταιαῖς πρὸς τοὺς Πέρσας πεζο-

[1] τάφων τῶν προγόνων

Τὸν ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν] S. τεταγμένον, lege. Et [l. 9.] Ἀθηναῖοι δὲ οὐδὲ τὸν στρατηγόν. Wolf. Aldus enim οὐδὲν. Taylor. Lego τὸν ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν, *actuariis comparandis præfectum*, quæ majoribus navibus subserviunt. Et mox οὐδέ. Brodæus.

Καὶ τὴν εἰρήνην ——— ἀπαιτεῖτε] Atqui habebant. Nunquid igitur, pro τῆς εἰρήνης αἰτιᾶσθε? ut Demosthenes. Wolf. Ad sensum ita: Non pacem, sed *pacis rationem*. Si pacem inhonestam aut infructuosam feceritis, *ejus rei rationes exposcite, non a legatis, quibus integrum non erat optimis conditionibus uti, verum a ducibus belli, qui vel inscitia vel ignavia ad eas angustias vos redegerunt.* Taylor.

Συντεταγμένοι ῥήτορες] Τὸ σύνταγμα τῶν ῥητόρων, *Conspiratio, Conjurati Oratores.* Wolf.

Εἰς τὰ προπύλαια] *Arcis vestibulum.* In quo res Atheniensium gestæ, pictæ erant. Horum mentio est Thucydidi et Plutarcho in Pericle. Brodæus.

Ἡμᾶς] Malim ὑμᾶς. Idem.

Καὶ τῶν προγόνων] Dele καὶ, ut sit, καὶ τῶν τάφων τῶν προγόνων. §. ιά. καὶ τάφοι προγόνων ὑπάρχουσι. Et §. μή. τάφων πατρῴων μετουσία. Noster κατὰ Κτησιφ. §. ϛέ. fin. καὶ αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν προγόνων οὐκ ἂν οἴεσθε κ. τ. λ. Markland. Dele alterum καί. Auger.

μαχίαν, καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς περὶ Σαλαμῖνα, καὶ τὴν
ἐν Μαραθῶνι μάχην, καὶ τὴν ἐπ᾽ Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίαν, 38.1
καὶ τὴν Τολμίδου ζηλοῦν στρατηγίαν κελεύων, ὃς χιλίους
ἐπιλέκτους ἔχων Ἀθηναίων, διὰ μέσης Πελοποννήσου,
πολεμίας οὔσης, ἀδεῶς διεξῄει, τὴν δ᾽ εἰς Σικελίαν στρα-
τείαν φυλάττεσθαι, ἣν ἐξέπεμψαν Λεοντίνοις βοηθήσοντες,
τῶν πολεμίων ἐμβεβληκότων εἰς τὴν χώραν ἡμῶν, καὶ Δε-
κελείας ἐπιτετειχισμένης, καὶ τὴν τελευταίαν ἀβουλίαν
φυλάξασθαι, ὅθ᾽ ἡττημένοι τῷ πολέμῳ, προκαλουμένων
αὐτοὺς Λακεδαιμονίων εἰρήνην ἄγειν, ἔχοντας πρὸς τῇ Ἀτ-
τικῇ Λῆμνον καὶ Ἴμβρον καὶ Σκῦρον, καὶ δημοκρατου-
μένους κατὰ τοὺς νόμους, τούτων μὲν οὐδὲν ἤθελον ποιεῖν,
πολεμεῖν δὲ προῃροῦντο, οὐ δυνάμενοι· Κλεοφῶν δὲ ὁ λυρο-
266 ποιὸς, ὃν πολλοὶ δεδεμένον ἐν πέδαις ἐμνημόνευον, παρεγ-
γραφεὶς αἰσχρῶς πολίτης, καὶ διεφθαρκὼς νομῇ χρημάτων
τὸν δῆμον, ἀποκόψειν ἠπείλει μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον, εἴ
τις εἰρήνης μνησθήσεται· τελευτῶντες δὲ εἰς τοῦτο τὴν πό-
λιν προήγαγον, ὥστε ἀγαπητῶς τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι,
ἀποστάντας πάντων, καὶ τὰ τείχη καθελόντας, καὶ παρα-
δεξαμένους φρουρὰν, καὶ Λακεδαιμόνιον ἁρμοστὴν, καὶ τῆς
δημοκρατίας τοῖς τριάκοντα ἀφεμένους, οἳ χιλίους καὶ
πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτως ἀπέκτειναν. τὴν μὲν
τοιαύτην ἀβουλίαν ὁμολογῶ παραγγέλλειν φυλάττεσθαι,
τὰ δ᾽ ὀλίγῳ πρότερον εἰρημένα μιμεῖσθαι. οὐ γὰρ παρὰ
τῶν ἀλλοτρίων, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πάντων οἰκειοτάτου ταῦτα

Καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς περὶ Σαλαμῖνα] Omisit Interpres. Taylor.

Ἀρτεμισίῳ] Ita dedit Wolfius: et rectius credo, quam Ἀρτεμισίου Stephani Aldique. Aliquatenus adjuvatur a MSto Meadiano. Idem.

Τολμίδου] Pausan. in Attic. Nos de hoc plura in Xenoph. Brodæus.

Τὴν τελευταίαν ἀβουλίαν φυλάξασθαι] Loqui videtur de iis quæ sub finem belli Peloponnesiaci acta sunt, ante cladem Hellespontiacam, quæ Atheniensibus servitutem attulit. De Cleophonte isto sive λυροποιῷ, sive λογοποιῷ, nihil alibi me legere memini. Wolf. Non tam obscuro nomine erat Cleopho. Vide Lysiam c. Agoratum sæpiuscule, Nostrum etiam c. Ctesiph. pag. 422. ed. T. dignos omnino qui cum hoc loco conferantur. Idem proculdubio ab Aristophane convellitur Ran. 690. et a σχ. ad locum, neque λυροποιὸς, (neque λογοποιὸς,) sed τυροποιὸς cognominatur. Vide Lysiam c. Nicomach. pag. 479. Edit. Lond. Hanc historiolam de Cleophontis vesania, quæ hic exagitatur, memorat σχ^στης ad finem Aristoph. Ran. Taylor.

Λακεδαιμονίων] M. Λακεδαιμόνιον ἁρμοστήν. Et [l. 22.] pro ἀκρίτως, ἀκρίτους. ἡ γὰρ αἰτιατικὴ Ἑλληνικωτέρα τοῦ ἐπιῤῥήματος. Wolf. Quid si παραδεξαμένους φρουρὰν Λακεδαιμονίων, καὶ ἁρμοστήν? Taylor.

Χιλίους καὶ πεντακοσίους] In aliis variatur numerus. Vide de ea re disserentem Meurs. Athen. Attic. l. 5. Idem.

Ἀκρίτως] Lege ἀκρίτους, ut in κατὰ Κτησιφ. §. πς΄. Markland.

ἐπυνθανόμην. Ἀτρόμητος [1] γὰρ πατὴρ ὁ ἡμέτερος — ὃν σὺ λοιδορεῖς, οὔτ᾽ εἰδὼς οὔτ᾽ ἐπιδὼν τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ὅς τις ἦν, καὶ ταῦτα, ὦ Δημόσθενες, ἐκ τῶν νομάδων Σκυθῶν τὸ πρὸς μητρὸς γένος ὤν — ἔφυγε μὲν ἐπὶ τῶν τριάκοντα, συγκατήγαγε δὲ τὸν δῆμον. καὶ ὁ τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας ἀδελφὸς, θεῖος δὲ ἡμέτερος, Κλεόβουλος ὁ Γλαύκου τοῦ Ἀχαρνέως υἱὸς, μετὰ Δημαινέτου τοῦ Βουζύγου, συγκατεναυμάχησε [2] Χίλωνα, τὸν Λακεδαιμονίων ναύαρχον. ὥστε οἰκεῖά μοι καὶ συνήθη τὰ τῆς πόλεως ἀτυχήματα εἶναι τοῖς ὠσὶν ἀκούειν.

κέ. Ἐπιτιμᾷς δέ μοι καὶ τὴν ἐν τοῖς μυρίοις ἐν Ἀρκα-
267 δίᾳ δημηγορίαν καὶ πρεσβείαν, καὶ μεταβεβλῆσθαί με φὴς, αὐτὸς ὢν ἀνδραποδώδης καὶ μονονοὺκ ἐστιγμένος αὐτόμολος. ἐγὼ δ᾽ ἐν μὲν τῷ πολέμῳ συνίστην, καθ᾽ ὅσον ἦν δυνατὸν, Ἀρκάδας καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἐπὶ Φίλιππον, οὐδενὸς δ᾽ ἀνθρώπου ἐπικουροῦντος τῇ πόλει, ἀλλὰ τῶν μὲν, περιορώντων ὅ,τι συμβήσεται, τῶν δὲ, συνεπιστρατευόντων, τῶν δ᾽ ἐν τῇ πόλει ῥητόρων χορηγὸν ταῖς καθ᾽ ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιουμένων, ὁμολογῶ συμβουλεῦσαι τῷ δήμῳ διαλύσασθαι πρὸς Φίλιππον, καὶ τὴν εἰρήνην συνθέσθαι, ἣν σὺ νῦν αἰσχρὰν νομίζεις, οὐδεπώποθ᾽ ἁψάμενος ὅπλων. ἐγὼ δὲ ταύτην εἶναι πολλῷ φημὶ καλ-

[1] γὰρ ὁ πατὴρ

[2] Χείλωνα

Πατὴρ] Scribe, ὁ πατὴρ—ut mox, τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας. Sic in Androt. §. ιθ΄. fin. εἴγε ὁ πατὴρ ὁ σὸς ᾤχετο etc. MARKLAND.

Ἡλικίας] Suspecta lectio, quia ὅστις ἦν τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας, dura constructio. WOLF. τῶν ἑαυτοῦ ἡλικίας. SCALIG. Id tamen locum non expedit quidquam, quem pro deploratissimo habeo. TAYLOR.

Νομάδων Σκυθῶν] Τοὺς ἁμαξοβίους intelligo, qui plaustro domum circumvehunt, pascua quærendi causa, παρὰ τὴν νομὴν καὶ τὸ νέμεσθαι. Africæ populi etiam Numidæ, Græcis sunt Νομάδες. Vide vitam Demosthenis. WOLF.

Συγκατήγαγε δὲ τὸν δῆμον] Wolfius, *et populum restituit*. Rectius, *et unus ex iis fuit, qui populum restituerunt*. JURIN.

Τοῦ Βουζύγου] *Cum Demæneto, Buzygis filio*. MARKLAND.

Ἀτυχήματα] Puto scribendum, ἀτυχήματά τε καὶ εὐτυχήματα. Nam ea, quam modo commemoravit victoriam navalem, certe non fuit ἀτύχημα. JURIN. Summus quoque Scaliger suo calculo confirmavit hoc judicium et ἀγχίνοιαν viri ingeniosissimi: cujus ante hos dies obitum, cum bonis omnibus, non solum ea Disciplina, quam præcipue coluit, verum omnigena Eruditio serio lamentatur. TAYLOR.

Τοῖς ὠσὶν ἀκούειν] Esto ἐμφατικὸς πλεονασμὸς, sicut, *hisce oculis videre*. WOLF.

Ἐπιτιμᾷς] Vide Dem. Orat. §. έ. *Ex edit*. BROOK.

κέ. Ἐν τοῖς μυρίοις] Τῆς Ἀρκαδίας ἄρχουσι. Diodor. l. 15. Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Λυκομήδης ὁ Τεγεάτης ἔπεισε τοὺς Ἀρκάδας ἐς μίαν συντέλειαν συνταχθῆναι, καὶ κοινὴν ἔχειν σύνοδον, συνεστῶσαν ἐξ ἀνδρῶν μυρίων, καὶ τούτους ἐξουσίαν ἔχειν περὶ πολέμων καὶ εἰρήνης βουλεύεσθαι. BRODÆUS.

Καὶ μεταβεβλῆσθαι] Vide Dem. Orat. §. ς΄. sub fin. et §. πδ΄. et πέ. *Ex edit*. BROOK.

Ἀλλὰ] Ἀλλὰ τῶν μὲν ἀπειθούντων, τῶν δὲ περιορώντων κ. τ. λ. SCALIG.

λίω τοῦ πολέμου. χρὴ δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν πρέσβεις θεωρεῖν πρὸς τὸν καιρὸν, καθ᾽ ὃν ἐπρέσβευον, τοὺς δὲ στρατηγοὺς πρὸς τὰς δυνάμεις ὧν ἡγοῦντο. καὶ γὰρ τὰς εἰκόνας ἱστᾶτε, καὶ τὰς προεδρίας, καὶ τοὺς στεφάνους, καὶ τὰς ἐν τῷ πρυτανείῳ σιτήσεις δίδοτε, οὐ τοῖς τὴν εἰρήνην ἀπαγγείλασιν, ἀλλὰ τοῖς τὴν μάχην νικήσασιν. εἰ δ᾽ ἔσονται τῶν πολέμων αἱ μὲν εὐθύναι τῶν πρέσβεων, αἱ δὲ δωρεαὶ τῶν στρατηγῶν, ἀσπόνδους καὶ ἀκηρύκτους τοὺς πολέμους ποιήσετε. οὐδεὶς γὰρ θελήσει πρεσβεύειν.

κϛ΄. Περὶ δὲ Κερσοβλέπτου, καὶ Φωκέων, καὶ τῶν ἄλλων, ἃ πρὸς τούτοις διαβέβλημαι, ὑπόλοιπον εἰπεῖν. ἐγὼ
γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ, καὶ ἐν τῇ ὑστέρᾳ
πρεσβείᾳ, ἃ μὲν εἶδον, ὡς εἶδον, ὑμῖν ἀπήγγειλα, ἃ δ᾽
268 ἤκουον, ὡς ἤκουσα. τίνα οὖν ἦν ἑκάτερα τούτων, ἅ τε εἶ-
δον, ἅ τε ἤκουσα περὶ Κερσοβλέπτου; εἶδον [1] μὲν ἐγὼ καὶ
οἱ συμπρέσβεις ἅπαντες ὁμηρεύοντα τὸν υἱὸν τὸν Κερσο-
βλέπτου παρὰ Φιλίππῳ· καὶ ἔτι καὶ νῦν τοῦθ᾽ οὕτως ἔχει. 39.1
συνέβαινε δ᾽, ὅτε τὴν προτέραν ἐπρεσβεύομεν πρεσβείαν, ἐμοὶ μὲν μετὰ τῶν συμπρέσβεων ἀπιέναι δεῦρο, Φιλίππῳ δ᾽ ἐπὶ Θρᾴκην ἐξιέναι, πρὸς δ᾽ ἡμᾶς ὡμολογηκέναι, ἕως ἂν ὑμεῖς περὶ τῆς εἰρήνης βουλεύσησθε, μὴ ἐπιβήσεσθαι μεθ᾽ ὅπλων Χεῤῥονήσου. ἐν ἐκείνῃ μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τὴν εἰρήνην, οὐδεμία μνεία ἐγένετο περὶ Κερσοβλέπτου. ἤδη δὲ ἡμῶν κεχειροτονημένων ἐπὶ τοὺς ὅρκους, οὔπω δὲ ἀπηρκότων ἐπὶ τὴν ὑστέραν πρεσβείαν, ἐκκλησία γίνεται, ἐν ᾗ Δημοσθένης, ὁ νυνὶ κατηγορῶν ἐμοῦ, λαγχάνει προεδρεύειν. ἐν δὲ ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ Κριτόβουλος ὁ Λαμψακηνὸς εἶπε παρελθὼν, ὅτι πέμψειε μὲν αὐτὸν Κερσοβλέπτης, ἀξιοῖ δὲ ἀποδοῦναι τοὺς ὅρκους τοῖς Φιλίππου

[1] μὲν καὶ ἐγὼ

Πρὸς τὸν καιρὸν] *Ex eo tempore, quo legationem obiverunt.* Non admodum accurate. Καιρὸς non est tempus ipsum, sed, si ita loqui permissum sit, *flos temporis, bella opportunitas, pulcra et tempestiva occasio.* Ita distinguit Demosthenes π. παραπρεσβ. §. γ΄. πολλάκις—συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίγνεσθαι: et deinde, §. δ΄. ἀνηλωκότα τοὺς χρόνους, ἐν οἷς πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιροὶ πρόεινται τῇ πόλει. Taylor.

Ἀσπόνδους καὶ ἀκηρύκτους] *Id efficietis, ne ullum bellum componi, aut de pacis conditionibus agi possit?* Wolf.

κϛ΄. Περὶ δὲ Κερσοβλέπτου —] Vide Dem. Orat. §. νϐ΄. *Ex edit.* Brook.

Ἡμέρᾳ, ᾗ] Ἐν ᾗ. Scalig.

Μνεία — περὶ Κερσοβλέπτου] Sic ἔχω μνείαν περὶ σοῦ, II. Tim. I. 3. Vide et §. λ΄. et contra Androt. §. β΄. Markland.

πρέσβεσιν, καὶ συναναγραφῆναι Κερσοβλέπτην ἐν τοῖς
ὑμετέροις συμμάχοις. ῥηθέντων δὲ τῶν λόγων τούτων Ἀλε-
ξίμαχος ὁ Πήληξ δίδωσιν ἀναγνῶναι ψήφισμα τοῖς προέ-
δροις, ἐν ᾧ ἐγέγραπτο, ἀποδοῦναι τοὺς ὅρκους Φιλίππῳ
μετὰ τῶν ἄλλων συμμάχων τὸν ἥκοντα παρὰ Κερσοβλέ-
πτου. ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ψηφίσματος,—καὶ ταῦτα οἶ-
μαι πάντας ὑμᾶς μνημονεύειν—, ἀναστὰς ἐκ τῶν προέδρων
Δημοσθένης, οὐκ ἔφη τὸ ψήφισμα ἐπιψηφιεῖν, οὐδὲ λύσειν 269
τὴν πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, οὐδὲ γινώσκειν τῶν [1] συμμά-
χων τοὺς συνεφαπτομένους, ὥσπερ ἐν τοῖς [2] σπένδουσι, τῶν
ἱερῶν· ἀποδοθῆναι [3] δὲ περὶ τούτων ἑτέραν ἐκκλησίαν. βοών-

[1] * συμμαχιῶν [2] σπένδουσι τῶν [3] γὰρ

Ἀλεξίμαχος ὁ Πήληξ] Næ absurde feceris, mi Wolfi, iterumque similiter in illa altera c. Ctesiph. §. μδ'. qui tam pueriliter vertisti, Aleximachus Galea. Πήληξ nomen erat *gentile*, ut constat ex Harpocrat. qui posteriorem l. Æschinis citat. Adde Stephan. Byzantin. Valesium ad Harpocr. l. c. et Meurs. de Pagis Atticis, ceterosque quibus id operæ datur. Marmor apud Sponium ita videtur supplendum,

ΣΩΣΙΜΟΣ ΙΣΙΓΕΝΟΥΣ ΠΗ . . . . sc. ΠΗΛΗΞ.

Taylor. Πήληξ indicat nomen pagi Attici ex quo Aleximachus erat oriundus. Auger.

Πήληξ] Pro cognomine Aristomachi [Aleximachi] videtur interpres accepisse, et quod venditat in notis Aristomachus [Aleximachus] Galea. Stephanus ὁ τῶν ἐθνικῶν Scriptor Πήληκες δῆμος Λεωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Πήληξ. Igitur hic Aristomachus [Aleximachus] ὁ Πήληξ e Stephano intelligendus. Salmas.

Ἐπιψηφιεῖν] *Approbaturum* Wolfius. Minus accurate. Negat Demosthenes se, qui πρόεδρος erat, *de eo ad concionem relaturum, aut sententias rogaturum*. Similiter errat in sequentibus p. 118. l. 2. et p. 120. l. 4. Ita olim §. κγ'. τῇ μὲν προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν συμβουλεύειν τὸν βουλόμενον, τῇ δ' ὑστεραίᾳ τοὺς προέδρους ἐπιψηφίζειν τὰς γνώμας. Conjunge et infra in eadem §. bis. Ita Xenopho l. 1. Memorabil. ἐπιστάτης ἐν τῷ δήμῳ γενόμενος, ἐπιθυμήσαντος τοῦ δήμου παρὰ τοὺς νόμους ἐννέα στρατηγοὺς μιᾷ ψήφῳ —— ἀποκτεῖναι πάντας, οὐκ ἠθέλησεν ἐπιψηφίσαι. Formula ipsa hujus Rogationis pene occurrit apud Demosth. nostrum c. Androt. §. δ'. Πρῶτον μὲν οἱ προεδρεύοντες τῆς βουλῆς, καὶ ὁ ταῦτ' ἐπιψηφίζων ἐπιστάτης ἠρώτων καὶ διαχειροτονίαν ἐδίδοσαν, ὅτῳ δοκεῖ δωρεᾶς ἀξίως ἡ βουλὴ βεβουλευκέναι, καὶ ὅτῳ μή. Ubi rursum errat bonus Wolfius, a Budæo, credo, deceptus, aliisque, qui hujus significationis prærogativam non animadverterunt. Adde Demosth. c. Timocr. §. ιδ'. §. ιθ'. Vales. ad Harpocrat. p. 123. et ad Maussac. p. 185. et σχ. ad h. l. præ manibus. Taylor.

Οὐδε γινώσκειν —] *Neque noscere eos socios qui, tanquam in libationibus, una cum aliis sacra tangerent*, nempe victimas quæ sanciendi fœderis causa cædebantur. Alludunt hæc ad morem in sacris usitatum. Auger.

Τοὺς συνεφαπτομένους] Qui sacrorum ritus fuerint, mihi non satis constat. Sed hoc voluisse videtur Demosthenes, eos non habendos esse socios, qui commodorum participes esse velint, cum alias nihil præstent. Videtur importunitatem Cersobleptæ perstringere, qui subito se Atheniensi fœderi immisceat: id quod Philippus non sit æquo animo laturus, cui sit peculiaris cum Cersoblepte ratio. Libet quisque pro se: aliorum libationibus immiscere se ultro, parum decere videtur. Wolf. Locum pro me explicabit Apostolius XVIII. 48. Τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλει] Ἐπὶ τῶν μετεχόντων ἀρίστων καὶ καλῶν. Ἔθος γὰρ εἶχόν τινες, ἄλλων θυόντων, συνεφάπτεσθαι τῆς θυσίας, καὶ κοινωνεῖν. καὶ Αἰσχίνης δὲ ἔφη· Γινώσκειν ὥσπερ τοὺς ἐφαπτομένους. Emenda, συνεφαπτομένους. Taylor.

Ἀποδοθῆναι γὰρ] Malim δέ. Exposuit quid neget: nunc addit quid concedat, hoc modo, illud se passurum, ut concio peculiaris hac de re indicatur. ἀποδοθῆ-

των δὲ ὑμῶν, καὶ τοὺς προέδρους ἐπὶ τὸ [1] βῆμα καλούντων, οὕτως, ἄκοντος αὐτοῦ, τὸ ψήφισμα ἐπεψηφίσθη. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα Ἀλεξίμαχον, καὶ τοὺς συμπροέδρους Δημοσθένους, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀνάγνωθι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΣΥΜΠΡΟΕΔΡΩΝ.

κζʹ. Ὁ μὲν τοίνυν ἐπιδακρύσας ἀρτίως ἐνταυθοῖ Δημοσθένης, μνησθεὶς Κερσοβλέπτου, φαίνεται τῆς συμμαχίας ἐκκλείων αὐτόν. ὡς δ' ἡ παροῦσα ἐκκλησία διελύθη, ἐξώρκιζον τοὺς συμμάχους οἱ τοῦ Φιλίππου πρέσβεις ἐν τῷ στρατηγίῳ τῷ ὑμετέρῳ. τετόλμηκε δὲ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν ὁ κατήγορος, ὡς ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἐγὼ Κριτόβουλον ἀπήλασα τὸν πρεσβευτὴν τὸν παρὰ Κερσοβλέπτου, παρόντων μὲν τῶν συμμάχων, ἐψηφισμένου δὲ τοῦ δήμου, παρακαθημένων δὲ τῶν στρατηγῶν. πόθεν τοσαύτην ῥώμην λαβὼν, ἢ πῶς ἂν τὸ πρᾶγμα ἐσιγήθη; εἰ δ' ἄρα ἐγὼ ἐτόλμων τοῦτο ποιεῖν, ἐπέτρεψας ἂν, ὦ Δημόσθενες; καὶ οὐκ ἐνέπλησας βοῆς καὶ κραυγῆς τὴν ἀγορὰν, ὁρῶν με, ὡς ἔφης ἀρτίως, ὠθοῦντα ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὸν πρεσβευτήν; καλείτω δέ μοι
270 τοὺς στρατηγοὺς ὁ κήρυξ, καὶ τοὺς συνέδρους τῶν συμμάχων, καὶ τὰς μαρτυρίας αὐτῶν ἀκούσατε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

οὐκοῦν δεινὸν, ὦ Ἀθηναῖοι, εἴ τις κατ' ἀνδρὸς πολίτου, οὐχ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὑμετέρου — τοῦτο γὰρ [2] προδιορθοῦ-

[1] βῆμα κατ' ὄνομα καλούντων

[2] προσδιορθοῦμαι

ναι, pro ἀποδιδόναι χρῆναι, ἀποδοτέον εἶναι. WOLF. L. ἀποδοθῆναί γ' ἂν, *indictum iri.* AUGER.

Ἐπὶ τὸ βῆμα] Ἐπὶ τὸ βῆμα κατ' ὄνομα καλούντων. Ita Regg. Codd. 1. et 3. TAYLOR.

Μαρτυρίαν] Μαρτυρίαν αὐτῶν, ut §. λγʹ. fin. MARKLAND. Subaudi αὐτῶν. AUGER.

κζʹ. Ἐξώρκιζον τοὺς συμμάχους] Utrum τοὺς Φιλίππου, ἢ τοὺς Ἀθηναίων? Vide Demosth. κατηγορίαν. WOLF.

Ἐν τῷ στρατηγίῳ] Τὸ στρατήγιον, aut fortasse στρατηγεῖον, domus imperatoria aut prætoria. WOLF. Π. στρατηγείῳ. STEPHANUS. MARKLAND. AUGER.

Κριτόβουλον] Nec hujus ulla apud Demosthenem mentio. WOLF.

Ὠθοῦντα ἀπὸ τῶν ἱερῶν] Lege. IDEM. Aldinum ὑπὸ pariter corrigit Bern. Brodæus et Steph. TAYLOR.

Οὐκοῦν] F. οὔκουν. *Nonne igitur* ——? MARKLAND. Ita Bern. TAYLOR.

Οὐχ ἑαυτοῦ] Is συμπολίτης dici posset, ut Latine concivis, ob vitandam amphiboliam, si consuetudo pateretur. Negat se civem esse Demosthenis, qui capitalem inimicum agat. WOLF.

Προσδιορθοῦμαι] *Hanc correctionem addo.*

μαι —, τολμᾷ τηλικαῦτα καταψεύδεσθαι, κινδυνεύοντος ὑπὲρ τοῦ σώματος; ἢ πῶς οὐκ εἰκότως οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ Παλλαδίῳ κατέδειξαν, τέμνοντες τὰ τόμια, τοὺς νικῶντας τῇ ψήφῳ ἐξορκίζεσθαι — καὶ τοῦτο ὑμῖν πάτριόν ἐστιν ἔτι καὶ νῦν — τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια ψηφίζεσθαι τῶν δικαστῶν, ὅσοι τὴν ψῆφον ἤνεγκαν αὐτῷ, καὶ ψεῦδος μηδὲν εἰρηκέναι, εἰ δὲ μὴ, ἐξώλη τε αὑτὸν εἶναι ἐπαρᾶσθαι καὶ τὴν οἰκίαν τὴν αὑτοῦ, τοῖς δὲ δικασταῖς εὔχεσθαι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ εἶναι; καὶ μάλα ὀρθῶς καὶ πολιτικῶς, ὦ Ἀθηναῖοι. εἰ γὰρ μηδεὶς ἂν ὑμῶν ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι φόνου δικαίου βούλοιτο, ἤπου ἀδίκου γε φυλάξαιτ' ἂν, τὴν ψυχὴν, ἢ τὴν οὐσίαν, ἢ τὴν ἐπιτιμίαν τινὸς ἀφελόμενος· ἐξ ὧν αὑτοὺς ἀνῃρήκασί τινες, οἱ δὲ, καὶ δημοσίᾳ ἐτελεύτησαν.

κή. Ἆρ' οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, δοίητ' ἄν μοι συγγνώμην, [1]κί-
40.1 ναιδον αὐτὸν προσειπόντι, καὶ μὴ καθαρεύοντα τῷ σώματι, μήθ' ὅθεν τὴν φωνὴν ἀφίησιν, ἔπειτα τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ κατηγορήματος τοῦ περὶ [2]Κερσοβλέπτου ἐπ' αὐ-

[1] εἰ κίναιδον αὐτὸν προσειπὼν

[2] Κερσοβλέπτην

Possit etiam legi προδιορθοῦμαι, *imprimis corrigo*. Wolf. προδιορθοῦμαι Regg. 1. et 3. Taylor.

Ἐπὶ Παλλαδίῳ] Ταῖς ἐπὶ Παλλαδίῳ recte monuit Scal. Quod vocabulum in priore delitescere potuit. Idem.

Κατέδειξαν, τέμνοντες τὰ τόμια] Hæc in Aristocratea copiosius et dilucidius explicantur. Τόμια sunt frusta apri sacrificati, quibus insistere oportebat accusatorem. τέμνειν τόμια notus Atticismus, perinde ac si dixisset, θύειν θυσίαν, *re divina facienda*. Verbo τέμνειν etiam Homerus utitur, ὅρκια πιστὰ ταμόντες: *inviolabili fœdere inter nos sancito*. Wolf.

Τέμνοντες τὰ τόμια] Apud Poll. ὅρκια τέμνειν. Salmas.

Τοὺς νικῶντας] Pro τὸν νικῶντα: sequitur enim αὐτῷ et αὐτόν. Sed hæc transitio ab Universis ad Singulos, vel contra, fieri solet. Sic 1 Tim. II. 15. σωθήσεται δὲ (sc. ἡ γυνὴ) διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν (sc. αἱ γυναῖκες) ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ. Markland. τέμνοντα τὰ τόμια, τὸν νικῶντα. Et proxime, l. 6. ἐψηφίσθαι. Scalig. M. τὸν νικῶντα, [et] L. ψηφίσασθαι, et deinde καὶ ψεῦδος αὐτόν. Auger.

Εἰ γὰρ μηδεὶς ἂν ὑμῶν] A minori ad majus. Wolf.

Φυλάξαιτ' ἂν] S. ἀναπλῆσαι ὑμᾶς φόνου. Quomodo? ἀφελόμενοί τινος τὴν ψυχὴν, ἢ τὴν οὐσίαν, ἢ τὴν ἐπιτιμίαν. Idem.

Ἐπιτιμίαν] *Bonam existimationem*. Salmas.

Ἐξ ὧν] S. ἀφαιρέσεως τῆς οὐσίας, ἢ ἐπιτιμίας τινὲς ἀνῃρήκασιν ἑαυτούς. Quod et de Timarcho suspicantur. Wolf.

Οἱ δὲ καὶ δημοσίᾳ] S. οἱ θανάτου καταγνωσθέντες. Obscurus hic locus est, nisi lectio sic emendetur ac distinguatur. Idem.

κή. Προσειπὼν] Προσειπόντι, id est, εἰ προσείποιμι. Alioqui ad σοφὰ φάρμακα recurrendum erit, aut legendum εἰ κίναιδον αὐτὸν προσειπών. Maledicit adversario cum veniæ præfatione. Indignatio autem hæc auget innocentiæ opinionem et calumniæ atrocitatem. Idem. F. προειπόντι (sc. §. ιά.) cum nota interrogationis post ἀφίησιν; Deinde, Ἔπειτα τὸ λοιπὸν — διέξειμι ψεῦδος ὄν. κάλλιστον γὰρ — Markland. Π. εἰ κίναιδον προσειπών. Steph. Et MSS. Coisl. Regg. et Mead. Taylor. L. εἰ κ. α. προσειπὼν κ. μ. κ. - - - ἀφίησιν, ἔπειτα. Auger.

Ὅθεν] Ergo aut irrumatum esse significat, aut ad ventosam et mercenariam linguam hoc refertur. Wolf.

Κερσοβλέπτην, ut Editi et MSS.] Κερσο-

τοφώρῳ δείξαιμι ψεῦδος ὄν; κάλλιστον γὰρ, οἶμαι, πρᾶγμα, καὶ χρησιμώτατον τοῖς διαβαλλομένοις παρ' ὑμῖν γίνεται. καὶ γὰρ τοὺς χρόνους, καὶ τὰ ψηφίσματα, καὶ
271 τοὺς ἐπιψηφίσαντας ἐν τοῖς δημοσίοις γράμμασι τὸν ἅπαντα χρόνον φυλάττετε.

κθ'. Εἴρηκε δὲ οὑτοσὶ πρὸς ὑμᾶς, παρὰ τοῦτο διαφθαρῆναι τὰ Κερσοβλέπτου πράγματα, ὅτι τῆς πρεσβείας ὢν ἡγεμὼν ἐγὼ, καὶ κατευημερηκὼς παρ' ὑμῖν, αὐτοῦ κελεύοντος εἰς Θρᾴκην ἡμᾶς ἰέναι, Κερσοβλέπτου πολιορκουμένου, καὶ διαμαρτύρασθαι [1] Φιλίππῳ, ταῦτα δὴ ποιεῖν οὐκ ἠθέλησα, ἀλλ' ἐκαθήμην ἐν Ὠρεῷ, καὶ οἱ συμπρέσβεις, προξενίας κατασκευαζόμενοι. ἀκούσατε δὴ τῆς Χάρητος ἐπιστολῆς, ἣν ἐπέστειλε τότε τῷ δήμῳ, ὅτι Κερσοβλέπτης ἀπολώλεκε τὴν ἀρχὴν, καὶ [2] τὸ ἱερὸν ὄρος κατείληφε Φίλιππος, Ἐλαφηβολιῶνος μηνὸς ἕκτῃ φθίνοντος· Δημοσθένης δ' ἐν τῷ δήμῳ προήδρευε τούτου τοῦ μηνὸς, εἷς ὢν τῶν πρέσβεων, ἑβδόμῃ φθίνοντος.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

οὐ μόνον τοίνυν διετρίψαμεν τὰς λοιπὰς ἡμέρας τοῦ μηνὸς, [3] ἀλλὰ Μουνυχιῶνος ἐξωρμήσαμεν. καὶ τούτου τὴν βουλὴν μάρτυρα ὑμῖν παρέξομαι. ἔστι γὰρ αὐτῆς ψήφισμα, ὃ κελεύει ἀπιέναι τοὺς πρέσβεις ἐπὶ τοὺς ὅρκους. καί μοι λέγε τὸ τῆς βουλῆς ψήφισμα.

[1] Φιλίππῳ ταῦτα μὴ ποιεῖν, οὐκ

[2] Deest articulus.

[3] ἀλλὰ καὶ Μουνυχιῶνος

βλέπτου. Etsi et hoc locum habere potest. Idem.

Τοὺς ἐπιψηφίσαντας] *Eorumque suffragatores.* Male. Vide modo quæ attulimus p. 117. l. 8. Taylor.

κθ'. Εἴρηκε] Vide Dem. orat. §. μζ'. *Ex edit.* Brook.

Ταῦτα μὴ ποιεῖν οὐκ ἠθέλησα] F. ταῦτα δή. Wolf. Altera negatio supervacua est. Brodæus. Wolfius ille satis infeliciter lectionem Codd. sollicitavit. Siquid enim erat tentandum, sic potius legerem, ταῦτα μὲν ποιεῖν οὐκ ἠθέλησα, ἀλλὰ κ. τ. λ. Sed fortasse nihil temere movendum: κελεύοντος ——— διαμαρτύρασθαι Φιλίππῳ ταῦτα μὴ ποιεῖν, οὐκ ἠθέλησα. Atque ita locum intellexit Scholiastes. Taylor.

Τῆς Χάρητος] Τῆς τοῦ Χάρητος. Scalig.

Ὅτι] Potius ἐπέστειλε τότε τῷ δήμῳ, ὅτε κ. τ. λ. Ita Reg. 3. Quod si arrideat, emendabis interpretem. Taylor.

Ἱερὸν] Γράφεται ἡραῖον ὄρος, ait Scholiastes, quod erat Emporium ad ostium Ponti. Ἡραῖον quidem τεῖχος occurrit Olynth. III. Sed non protinus necesse est id amplecti. Montem hunc *sacrum* memorat Demosth. in hac ipsissima causa, §. μζ'. Vide Cl. Vales. ad Harpocr. v. Ἐργίσκη. Idem.

Ἕκτῃ φθ.] Dies erat ille Elapheboliónis *sextus a fine*, retro computando. Non ergo in XXVI^{tum} cadet. ἑβδόμῃ pariter l. 17. eodem calculi genere, non illum alterum diem *sequetur*, ut male Interpres, sed pridie erit. Idem.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ] F. deest ΧΑΡΗΤΟΣ. Markland.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

προσανάγνωθι δὴ καὶ τὸν χρόνον, ὅς τις ἦν.

ΧΡΟΝΟΣ.

ἀκούετε ὅτι Μουνυχιῶνος ἐψηφίσθη τρίτῃ ἱσταμένου. ὁ δὲ Κερσοβλέπτης πόσαις πρότερον ἡμέραις ἀπώλεσε τὴν ἀρχὴν, πρὶν ἐμὲ ἀπιέναι; ὥς φησι Χάρης ὁ στρατηγὸς, καὶ ἐπιστολὴ, τοῦ προτέρου μηνὸς, εἴπερ Ἐλαφηβολιών ἐστι Μουνυχιῶνος πρότερος. ἐδυνάμην οὖν ἐγὼ σῶσαι 272 Κερσοβλέπτην, ὃς, πρὶν ἐμὲ ἐξορμᾷν οἴκοθεν, ἀπολώλει; ἔπειτα οἴεσθέ τι τοῦτον ἀληθὲς εἰρηκέναι, ἢ περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πραχθέντων, ἢ περὶ τῶν ἐν Θετταλίᾳ, ὃς τοῦ βουλευτηρίου, καὶ τῶν δημοσίων γραμμάτων, καὶ τοῦ χρόνου, καὶ τῶν ἐκκλησιῶν καταψεύδεται; καὶ τὸν Κερσοβλέπτην Ἀθήνησι μὲν ἔκσπονδον ἐποίεις, πρόεδρος ὤν· ἐν Ὠρεῷ δ᾽ ἠλέεις. καὶ νῦν [1] με δωροδοκίας κατηγορεῖς· πρότερον δ᾽ ὑπέμεινας τὴν ἐπιβολὴν τῆς βουλῆς τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου, οὐκ ἐπεξιὼν τῇ [2] τοῦ τραύματος γραφῇ, ἣν ἐγράψω Δημομέλην τὸν Παιανιέα, ἀνεψιὸν ὄντα, ἐπιτεμὼν τὴν σαυτοῦ κεφαλήν. καὶ σεμνολογεῖς ἡμῖν, ὡς οὐκ εἰδόσι τούτοις, ὅτι Δημοσθένους υἱὸς εἶ νόθος τοῦ μαχαιροποιοῦ.

[1] μὲν

[2] Deest articulus.

Προανάγνωθι] F. προσανάγνωθι. Wolf. πότερον, παρανάγνωθι. οὕτω γὰρ Αἰσχίνης πρότερον [§. κβ΄. post med.] ἢ, ΠΡΟΣΑΝΑΓΝΩΘΙ, ὡς τ. δ. Stephanus. Cum Stephano faciunt Regg. 2. 3. Quod multo satius est. Cum Wolfio ceteri Parisienses et Bern. Vide doctissimum Marklandum ad Æsch. c. Ctesiph. §. ξδ΄. Taylor.

Καὶ ἐπιστολὴ] Forte inserendum ἢ. Markland.

Ἐξορμᾷν οἴκοθεν] Melius sic distinguitur, quam in Edit. Stephanica, πρὶν ἐμὲ ἐξορμᾷν, οἴκοθεν ἀπολώλει. Cod. Bern. hic habet ἐξορμεῖν. Taylor. ἐξορμᾷν οἴκοθεν, *priusquam ego Athenis discederem.* Brodæus.

Καὶ νῦν μὲν] F. με vel μου. Et [l. 16.] τὴν ἐπιβολήν. τουτέστι τὴν ζημίαν. Et [l. 17.] οὐκ ἐπεξιών. Wolf. Alii οὐδ᾽. — ἐπιβουλὴν, quod erat in Aldinis, bene etiam corrigit Brodæus, Bern. et recte legit et exponit Scholiastes. Vide notata ad Lysiam p. 113. Edit. Lond. Taylor.

Σεμνολογεῖς] Ob istam conviciandi licentiam reprehenditur Æschines. Ego vero par pari relatum puto, et Æserninum cum Pacidiano comparatum. Quam multa enim, quamque impudenter in Æschinem confingit Demosthenes? Adeo certe quidem, ut me istius vanitatis et maledicentiæ ipsius vicem et pudeat et pigeat. Wolf. Π. σεμνολογεῖς, ὡς οὐκ εἰδόσι, ἄνευ τοῦ ἡμῖν. Stephanus. Melius Cod. Reg. 3. καὶ σεμνολογεῖς ἡμῖν ὡς οὐκ εἴδοσι τοῦτο, ὅτι κ. τ. λ. Eamque varietatem etiam lectionis annotavit Scholiastes. Id quod Stephani hariolatione supersedebit. Taylor. ἡμῖν] f. μὲν, cui respondet ἐπεχείρησας δ᾽ εἰπεῖν. Markland. Vulgo dicitur, ὡς οὐκ εἰδόταν τούταν. Auger.

Ὅτι Δημοσθένους] Ὅτι Δημοσθένης υἱὸς ἦν νόθος Mor. Nimirum istud ὅτι, et quæ in illo exemplari sequuntur, erat olim in margine Τὸ Σημειῶσαι, ut sentient omnes, qui istam annotandi licentiam in-

λʹ. Ἐπεχείρησας δ᾽ εἰπεῖν, ὡς καὶ τὴν ἐπὶ τοὺς Ἀμφικτύονας πρεσβείαν ἐξομοσάμενος παρεπρέσβευσα, καὶ ψήφισμα, τὸ μὲν ἀνέγνως, τὸ δὲ ὑπερέβης. ἐγὼ δ᾽ αἱρεθεὶς πρεσβευτὴς ἐπὶ τοὺς Ἀμφικτύονας, ἀῤῥώστως δ᾽ ἔχων, καὶ μετὰ πολλῆς προθυμίας ἀπαγγέλλων ἀφ᾽ ἧς ἧκον πρεσβείας πρὸς ὑμᾶς, τὴν μὲν πρεσβείαν οὐκ ἐξωμοσάμην, ἀλλ᾽ ὑπεσχόμην πρεσβεύσειν, ἐὰν ὦ δυνατός· πρὸς δὲ τὴν βουλὴν ἀπιόντων τῶν συμπρέσβεων, τὸν ἀδελφὸν τὸν ἐμαυτοῦ, καὶ τὸν ἀδελφιδοῦν, καὶ τὸν ἰατρὸν ἔπεμψα, οὐκ ἐξομουμένους ἐμὲ — οὐδὲ γὰρ ὁ νόμος ἐᾷ τὰς ἐκ τοῦ δήμου
273 χειροτονίας ἐν τῇ βουλῇ ἐξόμνυσθαι —, ἀλλὰ τὴν ἀῤῥωστίαν μου δηλώσοντας. ἐπεὶ δὲ οἱ συμπρέσβεις πυθόμενοι τὰ περὶ τοὺς Φωκέας συμβάντα, ἀνέστρεψαν, γενομένης ἐκκλησίας, ἤδη παρὼν καὶ δυνάμενος τῷ σώματι, προσαναγκάζοντος τοῦ δήμου μηδὲν ἧττον πρεσβεύειν ἡμᾶς τοὺς ἐξ ἀρχῆς αἱρεθέντας ἅπαντας, ἀψευδεῖν πρὸς Ἀθηναίους ᾤμην δεῖν. καὶ ταύτης τῆς πρεσβείας οὐ [1] κατηγόρεις, μοῦ διδόντος τὰς εὐθύνας, ἀλλ᾽ ἐπὶ ταύτην τὴν πρεσβείαν ἥκεις, τὴν ἐπὶ τοὺς ὅρκους· ὑπὲρ ἧς ἐγὼ σαφῶς καὶ δικαίως ἀπολογήσομαι. σοὶ μὲν γὰρ ἁρμόττει καὶ πᾶσι τοῖς ψευδομένοις, μεταφέρειν τοὺς χρόνους· ἐμοὶ δ᾽ ἐφεξῆς λέγειν, ἀναλαβόντι τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου ἀπὸ τῆς πορείας τῆς ἐπὶ 41
τοὺς ὅρκους, καὶ τῆς πρεσβείας. πρῶτον μὲν γὰρ δέκα πρέσβεων ὄντων, ἑνδεκάτου δὲ τοῦ συμπεμφθέντος ἡμῖν ὑπὸ τῶν συμμάχων, οὐδεὶς αὐτῷ συσσιτεῖν, ὅτ᾽ ἐξῄειμεν ἐπὶ τὴν ὑστέραν πρεσβείαν, ἤθελεν, οὔτε ἐν ταῖς ὁδοῖς, ὅπου δυνατὸν ἦν, εἰς ταὐτὸ πανδοκεῖον καταλύειν, ὁρῶντες αὐτὸν ἐν τῇ προτέρᾳ πρεσβείᾳ πᾶσιν αὐτοῖς ἐπιβεβουλευκότα.

[1] κατηγορεῖς

telligunt. Deinde Nota textum ex sua sede præcipitavit. Taylor.

λʹ. Ἐπεχείρησας] Vide Dem. orat. §. λθʹ. *Ex edit.* Brook.

Ἐξομοσάμην] Ἐξωμοσάμην. Markland.

Πρὸς δὲ τὴν βουλὴν] Punge post βουλὴν, ut sit πρὸς δὲ τὴν βουλὴν, ἀπιόντων τῶν συμπρέσβεων, τὸν ἀδελφὸν ——— ἔπεμψα. *Ad senatum vero,* postquam discesserant legati, *meum fratrem misi.* Annon hæc longe præstant? Taylor.

Οὐ κατηγορεῖς] F. οὐ κατηγόρεις. Wolf. Recte hoc. Stephanus, præ festinatione, credo, retinuit Aldinam lectionem κατηγορεῖς. Taylor.

Πρεσβείαν] F. ὑστέραν, ut passim eam appellat. Markland.

Οὐδεὶς αὐτῷ συσσιτεῖν] Quid hoc ad propositum? Nimirum hic Æschines friget, ac Demosthenem potius criminatur, quam se defendit. αὐτῷ intelligendum de Demosthene. Wolf.

Αὐτοῖς] Lege αὑτοῖς. Taylor. αὐτοῖς,

περὶ μὲν οὖν τῆς ἐπὶ Θρᾴκης ὁδοῦ, οὐκ ἐγένετο μνεία — οὐδὲ γὰρ τὸ ψήφισμα τοῦθ᾽ ἡμῖν προσέταττεν, ἀλλὰ ἀπολαβεῖν μόνον τοὺς ὅρκους, καὶ ἄλλ᾽ ἄττα —, οὔτε ἐλθόντας πράττειν οὐδὲν ἐνεδέχετο, περὶ Κερσοβλέπτην ἤδη γεγενημένων, ὧν ἀρτίως ἠκούσατε, οὔθ᾽ οὗτος οὐδὲν ἀληθὲς εἶπεν, ἀλλὰ ψεύδεται, καὶ κατηγορεῖν οὐδὲν ἀληθὲς ἔχων, τερατεύεται.

λά. Συνηκολούθουν δ᾽ αὐτῷ ἄνθρωποι δύο στρωματόδεσμα φέροντες, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ τούτων, ὡς αὐτὸς ἔφη, τάλαντον ἐνῆν ἀργυρίου. ὥστε τοὺς συμπρέσβεις ἀναμιμνήσκεσθαι τὰς ἀρχαίας ἐπωνυμίας αὐτοῦ. ἐν παισὶ μὲν γὰρ ὢν, ἐκλήθη δι᾽ αἰσχρουργίαν τινὰ ἢ κιναιδίαν Βάταλος, ἐκ παίδων δὲ ἀπαλλαττόμενος, καὶ δεκαταλάντους δίκας [1] κατὰ τῶν ἐπιτρόπων λαγχάνων, Ἀργὰς ἐκλήθη, ἀνὴρ δὲ γενόμενος προσείληφε τὴν τῶν πονηρῶν κοινὴν ἐπωνυμίαν, συκοφάντης. ἐπορεύετο δὲ λυσόμενος τοὺς αἰχμαλώτους, ὡς ἔφη, καὶ πρὸς ὑμᾶς ἀρτίως εἴρηκεν, εἰδὼς μὲν Φίλιππον ἐν τῷ πολέμῳ οὐδένα πώποτε Ἀθηναίων λύτρα πραξάμενον, ἀκούων [2] δὲ τῶν ἐκείνου φίλων ἁπάντων, ὅτι καὶ τοὺς λοιποὺς, ἐὰν εἰρήνη γένηται, ἀφήσει, πολλῶν δ᾽ ἠτυχηκότων, τάλαντον φέρων, ἑνὸς ἀνδρὸς, οὐδὲ τούτου λίαν εὐπόρου, ἱκανὰ λύτρα. 274

[1] κατὰ] ἑκάστῳ [2] δὲ καὶ τῶν

i. e. αὐτοῦ συμπρέσβεσι. AUGER.

Τῆς ἐπὶ Θρᾴκης] F. τῆς ἐπὶ Θρᾴκην. Alia ratio verborum est στέλλεσθαι ἐπὶ Θρᾴκης. WOLF.

Ἐλθόντας] Wolfius videtur legisse θέλοντας vel ἐθέλοντας. MARKLAND. Et id credo quoque. Sed erravit vehementer. *De itinere in Thraciam suscipiendo nulla facta est mentio* —— neque si suscepissemus, atque illuc pervenissemus, *quidquam profeceramus.* TAYLOR.

Περὶ Κερσοβλ.] Π. τῶν περὶ Κερσοβλέπτην ἤδη γεγενημένων etc. Τινὲς δὲ δ. ὧν ἀρτίως ἠκούσατε, οὐ προστιθέντες τῶν. STEPHANUS. τῶν περὶ Κερσοβλ. nostri omnes, Bern. Mead. Coisl. Regg. 1. 2. 3. TAYL.

Ὡς ἀρτίως] M. ὧν ἀρτίως. WOLF.

λά, Ὥστε] Refertur ad omnia quæ præcesserunt. AUGER.

Δίκας ἑαυτῷ τῶν ἐπιτρόπων] F. δίκας κατὰ τῶν ἐπιτρόπων. Et [p. 124. l. 13.] ὅτι μοι δοκοίησαν. Et [p. 125. l. 3.] ταῦτ᾽ ἂν ἠξίωσεν. Et [l. 4.] κατέλιπεν. Et [l. 5.] ᾠήθη δεῖν. Referuntur enim ad τὸ δῆμος. Nisi forte de industria mutarit numerum, ut subintelligantur οἱ Ἀθηναῖοι. WOLF. Recte. Et hoc tolerari potuit. Vir igitur doctissimus neque ἠξίωσαν, neque κατέλιπον, inquietare debuit in sua editione, aut ᾠήθησαν simul in eadem sollicitasset. l. 3. αὑτοῖς Steph. non αὐτοῖς. Quod fortasse præstat. *In suam potestatem et deliberationem reservarunt incertum illum eventum,* ut integrum esset P. A. de ea re statuere, *si legati non persuaserint, interea tamen eam ipsam per hos legatos experiri voluerunt.* TAYLOR. δ. τ. ἑαυτοῦ τῶν ἐπιτρόπων. τινὲς δὲ, ἑαυτῷ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων. STEPHANUS. Lege δίκας κατὰ τῶν ἐπιτρόπων, plano sensu. PALMER. δίκας ἑκάστῳ τῶν ἐπιτρόπων Regg. 2. 3. Quam liquido affirmare possum veriorem esse lectionem. TAYLOR. L. ἑκάστῳ. AUGER.

λβʹ. Ὡς δ᾽ ἦμεν ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ συνήλθομεν εἰς ταὐτὸν, καὶ Φίλιππον ἐκ Θρᾴκης παρόντα κατειλήφαμεν, ἀνεγνώσθη μὲν τὸ ψήφισμα, καθ᾽ ὃ ἐπρεσβεύσαμεν, καὶ τὰ προστεταγμένα ἡμῖν πρὸς [1] τὸ τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν συνηριθμούμεθα. ὡς δὲ οὐδεὶς ὑπὲρ τῶν μεγίστων ἐμέμνητο, ἀλλὰ περὶ πραγμάτων ἐλαττόνων τὴν διατριβὴν ἐποιοῦντο, εἶπον ἐγὼ λόγους, οὓς ἀναγκαῖόν ἐστι πρὸς ὑμᾶς ῥηθῆναι. καὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὥσπερ καὶ τῆς κατη-
275 γορίας ἠκούσατε, ὡς αὐτὸς ὁ κατήγορος [2] ἐβούλετο εἰπεῖν, οὕτω καὶ τῆς ἀπολογίας εὐτάκτως ἀκούσατε, καὶ τὸν αὐτόν μοι τρόπον διαμείνατε, ὅν περ ἐξ ἀρχῆς ἐν τοῖς προειρημένοις ἤδη λόγοις ἠκροᾶσθε. ὅπερ γὰρ καὶ ἀρτίως ὑπεθέμην, ὦ Ἀθηναῖοι, εἶπον συνειλεγμένων τῶν πρέσβεων, ὅτι μοι [3] δοκοίησαν τὸ μέγιστον πρόσταγμα τοῦ δήμου δεινῶς ἀγνοεῖν. τὸ μὲν γὰρ τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν, καὶ περὶ τῶν ἄλλων διαλεχθῆναι, καὶ περὶ τῶν αἰχμαλώτων [4] εἰπεῖν, κἂν εἰ τοὺς ὑπηρέτας ἔπεμψεν ἡ πόλις, περιθεῖσα πίστιν αὐτοῖς, ἅπαντ᾽ ἂν πραχθῆναι νομίζω· τὸ δὲ ὑπὲρ τῶν ὅλων ὀρθῶς βουλεύσασθαι, ὅσα καθ᾽ [5] ὑμᾶς ἐστὶν ἢ Φίλιππον, τοῦτο ἤδη ἔργον ἐστὶν πρέσβεων φρονίμων. λέγω δὲ, ἔφην ἐγὼ, περὶ τῆς εἰς Πύλας στρατείας, ἣν ὁρᾶτε οὖσαν ἐν παρασκευῇ. ὅτι δὲ οὐ κακῶς στοχάζομαι περὶ τοῦ πράγματος, μεγάλα τούτων ὑμῖν σημεῖα δείξω. πάρεισι μὲν γὰρ Θηβαίων, ἥκουσι δὲ Λακεδαιμονίων πρέσβεις, ἀφίγμεθα δ᾽ ἡμεῖς ἔχοντες τοῦ δήμου ψήφισμα, ἐν ᾧ γέγραπται, Πράττειν δὲ τοὺς πρέσβεις, καὶ ἄλλ᾽ ὅ,τι ἂν δύνωνται ἀγαθόν. ἅπαντες δὲ οἱ Ἕλληνες πρὸς τὸ μέλλον ἔσεσθαι βλέπουσιν. εἰ μὲν οὖν ἡγεῖτο ὁ δῆμος αὐτῷ καλῶς ἔχειν, ἐξενεγκεῖν

[1] τῷ [2] ἠβούλετο [3] δοκείησαν [4] * εἶπον [5] * ἡμᾶς

λβʹ. Πρὸς τὸ τοὺς ὅρκους ἀ.] Præter ea *de jurejurando exigendo*. Markland. Legendum itaque πρὸς τῷ τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν, ut Scal. quoque admonuit, et in Mead. continetur. Hanc Crisin defendunt ea quæ sequuntur, l. 15. τὸ τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν, καὶ περὶ τῶν ἄλλων διαλεχθῆναι: tum autem præcipue §. λέ. βραχέα ὑπὲρ τῶν ὅρκων προειπὼν, ἐφ᾽ οὓς ἥκομεν ἀποληψόμενοι, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἃ προσετάξατε ὑμεῖς, διεξῄειν. Taylor. L. πρὸς τῷ. Auger.

Δοκοίης ἂν] Π. δοκοῖεν. τ. δ. δοκοίησαν. Stephanus. δοκείης ἂν Ald. δοκείημεν Scal. δοκοίησαν Coisl. Taylor. M. δοκοίησαν. Auger.

Εἰ τοὺς ὑπηρέτας] Εἰ τοὺς ἡμῶν ὑπηρέτας. Scalig.

Περιθεῖσα πίστιν] Ita hunc locum distinguit et emendat Cl. Marklandus: κἂν εἰ τοὺς ὑπηρέτας ἔπεμψεν ἡ πόλις, περιθεῖσα πίστιν, αὐτοῖς εὖ πάντ᾽ ἂν πραχθῆναι νομίζω. Taylor.

Τοῦ δήμου] Τὸ τοῦ δήμου. Scaliger.

μετὰ παῤῥησίας ἐν τῷ ψηφίσματι πρὸς Φίλιππον, Θηβαίων μὲν περιελεῖν τὴν ὕβριν, Βοιωτῶν δὲ ἀναστῆσαι τὰ τείχη, ταῦτ᾽ ἂν [1] ἠξίωσεν ἐν τῷ ψηφίσματι· νῦν δὲ [2] αὐτοῖς μὲν κατέλιπεν τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφορὰν, ἂν μὴ 276
πείθωσιν, ἐν ἡμῖν δὲ ἀποκινδυνεύειν ᾠήθησαν δεῖν. δεῖ δὴ τοὺς πρὸς τὰ κοινὰ φιλοτιμουμένους μὴ κατέχειν μὲν ἑτέρων χώραν πρέσβεων, οὓς ἐξῆν πέμπειν ἀνθ᾽ ἡμῶν Ἀθηναίους, αὐτοὺς δὲ τὰς πρὸς Θηβαίους ἀπεχθείας φεύγειν.
42.1 ὧν εἷς ὢν Ἐπαμινώνδας στρατηγὸς, οὐχ ὑποπτήξας τὸ τῶν Ἀθηναίων ἀξίωμα, εἶπε διαῤῥήδην ἐν τῷ πλήθει τῶν Θηβαίων, ὡς δεῖ τὰ τῆς Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας.

λγ΄. Ταῦτα δέ μου μεταξὺ λέγοντος, ἀναβοᾷ παμμέγεθες Δημοσθένης, ὡς ἴσασι πάντες οἱ συμπρέσβεις ἡμῶν· καὶ γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς βοιωτιάζει. ἦν δ᾽ οὖν παρ᾽ αὐτοῦ [3] ταυτὶ λεγόμενα. ἄνθρωπος οὑτοσὶ ταραχῆς καὶ τόλμης ἐστὶ μεστός. ἐγὼ δ᾽ ὁμολογῶ μαλακὸς εἶναι, καὶ τὰ δεινὰ πόῤῥωθεν δεδιέναι. ἀπαγορεύω μέντοι, μὴ συνταράττειν ἡμᾶς πρὸς ἀλλήλας τὰς πόλεις, τὸ μὴ πολυπραγμονεῖν ἡμᾶς τοὺς πρέσβεις μηδὲν, τοῦτ᾽ ἀγαθὸν

[1] ἠξίωσαν [2] αὐτοῖς μὲν κατέλιπον [3] τοιαυταὶ τὰ λεγόμενα

Ἐν τῷ ψηφίσματι] Delenda hæc opinor, ut vitetur ineptæ tautologiæ species. MARKLAND.

Ταῦτ ἂν ἠξίωσεν ἐν τῷ ψ.] *Hæc in decreto petiisset.* Superfluum enim est istud *etiam*, ut censet idem vir eruditissimus. TAYLOR. Alii ἠξίωσαν et deinde κατέλιπον, quod malim, etiamsi hæc duo verba referantur ad δῆμος. AUGER.

Νῦν δὲ κ. τ. λ.] Ita hæc legit et distinguit vir summus, νῦν δὲ αὐτοῖς μὲν [legatis] κατέλιπε [sc. ὁ δῆμος] τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφορὰν, ἂν μὴ πείθωσιν· ἐν ἡμῖν δὲ ἀποκινδυνεύειν ᾠήθη δεῖν. TAYLOR.

Ἂν μὴ πείθωσιν] Id est, *si Philippo non persuaserint* legati, ut Thebanorum insolentiam compesceret, et Bœotiæ civitates instauraret. MARKLAND.

Ὠήθησαν] Id est, *censuerunt*, non *censuit*; quod tamen postulat sensus. Unde patet legendum esse ᾠήθη, nempe ὁ δῆμος, ut κατέλιπε. IDEM.

Ὧν εἷς Ἐπαμινώνδας στρατηγὸς] Aut alius est hic Epaminondas: aut olim hoc dixit ille Epaminondas. Ante complures enim annos ad Mantineam occubuerat. WOLF.

Εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας] Utrum est loci alicujus in arce Thebana nomen? aut significat, ante arcem esse collocanda? WOLF. Locum laudat et explicat Harpocr. in v. Interpres perperam *ornamentum*. TAYLOR.

λγ΄. Ἀναβοᾷ παμμέγεθες] Lege. WOLF. Nam Aldus habebat πᾶν μέγεθες. TAYLOR.

Ὡς ἴσασι κ. τ. λ.] Utrum, *scire hoc* (Epaminondæ dictum) *omnes collegas nostros. Nam præter cetera mala etiam Bœotiis me favere?* An, ut *sciunt omnes collegæ nostri, nam præter cetera mala etiam Bœotiis favet?* Posterior sententia videtur esse vera, et consentire cum historia, ut Æschines Demostheni studium Thebanorum objiciat. WOLF. Bœotiorum potius, quod alia res est. TAYLOR.

Βοιωτιάζει] Περὶ τοὺς Βοιωτοὺς σπουδάζει ὁ Δημοσθένης. WOLF.

Συνταράττειν] Scribendum puto, μὴ συναράττειν, *non collidere.* MARKLAND.

Ἀγαθὸν] Alluditur ad plebiscitum, in quo hoc fuit, *ut Legati efficerent* καὶ ἄλλ᾽ ὅ,τι ἂν δύνωνται ἀγαθὸν p. 124. l. antepen. IDEM. Adde §. λζ΄. TAYLOR.

ὑπολαμβάνων εἶναι. πορεύεται Φίλιππος εἰς Πύλας; ἐγὼ δὲ ἐγκαλύπτομαι. οὐδείς με τῶν ὅπλων ἕνεκα τῶν Φιλίππου κρινεῖ, ἀλλ᾽ ὧν ἂν εἴπω τι μὴ δέον, ἢ πράξω τι τῶν μὴ προστεταγμένων. πέρας δὲ τοῦ πράγματος, ἐψηφίσαντο οἱ συμπρέσβεις, κατ᾽ ἄνδρα ἐπερωτώμενος ἕκαστος ἡμῶν, ὅ,τι νομίζει συμφέρειν, τοῦτο λέγειν. ὅτι δ᾽ ἀληθῆ
277 λέγω, κάλει μοι τοὺς συμπρέσβεις, καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν λέγε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

λδ΄. Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, συνελέγησαν μὲν εἰς Πέλλαν αἱ πρεσβεῖαι, παρῆν δὲ ὁ Φίλιππος, καὶ τοὺς Ἀθηναίων πρέσβεις ὁ κῆρυξ ἐκάλει, πρῶτον μὲν παρήειμεν, οὐ καθ᾽ ἡλικίαν, ὥσπερ ἐν τῇ προτέρᾳ πρεσβείᾳ, ὃ παρά τισιν [1] εὐδοκιμεῖ, καὶ κόσμος εἶναι τῆς πόλεως ἐφαίνετο, ἀλλὰ κατὰ τὴν Δημοσθένους ἀναισχυντίαν. φάσκων γὰρ νεώτατος εἶναι πάντων, τὴν τάξιν τοῦ πρῶτος λέγειν οὐκ ἂν ἔφη παραλιπεῖν, οὐδ᾽ ἐπιτρέψειν τινὶ, αἰνιττόμενος εἰς ἐμὲ, προκαταλαβόντα τὰ Φιλίππου ὦτα, τοῖς ἄλλοις λόγον μὴ καταλιπεῖν. ἀρξάμενος [2] δὲ τοῦ λέγειν, πρῶτον διαβολήν τινα κατὰ τῶν συμπρέσβεων ὑπειπὼν, ὡς οὐχ ἅπαντες ὑπὲρ τῶν αὐτῶν, οὐδ᾽ ὅμοιοι ταῖς δόξαις [3] ἥκομεν, διεξήει τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὑπηργμένας εἰς Φίλιππον αὐτῷ, πρώτην μὲν τὴν ἐν τῷ ψηφίσματι τοῦ Φιλοκράτους συνηγορίαν, ὅτε ἔφευγε παρανόμων, ἐξεῖναι γράψας Φι-

[1] εὐδοκίμει [2] γὰρ [3] ἥκοιμεν

Ὧν ἂν εἴπω τι] Τὸ τι videtur πλεονάζειν, sed eleganter. Wolf. F. τι μὴ δέοντων. Auger.

Πέρας] Κατὰ τὸ πέρας, ἐπιῤῥηματικῶς. Vel, τοῦτο δὲ τὸ πέρας ἐγένετο τοῦ πράγματος. Wolf.

Νομίζει] F. νομίζοι. Markland.

λδ΄. Παρείημεν] [Ut Aldus mendose] παρήειμεν ἢ παρῆμεν. Et [l. 14.] εὐδοκίμει. Wolf.

Εὐδοκιμεῖ] L. ηὐδοκίμει, vel εὐδοκίμει, quod et habet Steph. Editio. Markland.

Προκαταλαβόντα] Ἵνα μὴ προκαταλαβὼν τὰ ὦτα, μὴ καταλίπῃ λόγον τοῖς ἄλλοις. Et [l. prox.] ἀρξάμενος δὲ τοῦ λέγειν, πρῶτον μὲν (vel τοῦ λέγειν πρῶτος) —— ὑπειπών. Wolf. Pro προκαταλαβόντι. Vid. ad fin. Orat. Demosth. π. παραπρεσβ. Markland.

Ἀρξάμενος γὰρ] Ἀρξάμενος δὲ cum Wolfio Scalig. Editi ita: ἀρξάμενος γὰρ τοῦ λέγειν, πρῶτος κ. τ. λ. Taylor. Retinendum fuit γὰρ, quæ vox hic, ut et sæpissime alias, non est conjunctio, sed signum rei alicujus quod incipit. Auger.

Αὐτῷ] Αὐτῷ. Markland.

Τὴν ἐν] Lege τὴν τῷ ψηφίσματι τοῦ Φιλοκράτους συνηγορίαν, sicut dicitur, συναγορεύω τῷ ψηφίσματι, et quia πρώτην antecedit (refertur enim ad ὑπηρεσίαν) fortasse legendum etiam, δευτέραν —— τρίτην. Wolf. Alii δεύτερον —— τρίτον. Taylor.

λίππῳ, πρέσβεις πρὸς Ἀθηναίους ὑπὲρ εἰρήνης πέμπειν, [1] δευτέραν δὲ, ὑπανέγνω τὸ ψήφισμα ὃ γεγραφὼς αὐτὸς ἦν, σπείσασθαι τῷ κήρυκι, καὶ τῇ παρὰ Φιλίππου πρεσβείᾳ, [2] τρίτην δὲ, τὸ περὶ τοῦ βουλεύσασθαι τὸν δῆμον ὑπὲρ εἰρήνης ἐν ταktαῖς ἡμέραις. καὶ προσέθηκέ τι τοιοῦτον ἐνθύμημα τῷ λόγῳ, ὅτι πρῶτος ἐπιστομίσαι τοὺς τὴν εἰρήνην ἐκκλείοντας, οὐ τοῖς λόγοις, ἀλλὰ τοῖς χρόνοις. ἔπειθ' ἕτερον ἐπῆγε ψήφισμα, τὸ καὶ περὶ συμμαχίας βουλεύσασθαι 278
τὸν δῆμον. καὶ μετὰ ταῦτ' ἤδη, τὸ περὶ τῆς προεδρίας τῆς εἰς τὰ Διονύσια τοῖς πρέσβεσι τοῖς Φιλίππου ψήφισμα. καὶ προσέθηκε τὴν ἐπιμέλειαν [3] τὴν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ προσκεφαλαίων θέσιν, καὶ φυλακάς τινας, καὶ ἀγρυπνίας διὰ τοὺς φθονοῦντας, καὶ βουλομένους εἰς τὴν αὐτοῦ φιλοτιμίαν ὑβρίσαι. καὶ τά γε δὴ καταγέλαστα παντελῶς, ἐφ' οἷς οἱ συμπρέσβεις ἐνεκαλύψαντο, ὡς ἐξένισε τοὺς πρέσβεις τοὺς Φιλίππου, ὡς ἐμισθώσατ' αὐτοῖς, ὅτ' ἀπῄεσαν, ὀρικὰ ζεύγη, καὶ συμπαρῄει ἐφ' ἵππου, οὐ καταδὺς εἰς τὸ σκότος, ὥσπερ ἕτεροί τινὲς, ἀλλὰ φανερῶς ἐπιδεικνύμενος τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν. ἐκεῖνα δὲ ἤδη καὶ σφόδρα διωρθοῦτο. οὐκ εἶπον ὡς καλὸς εἶ· γυνὴ γὰρ τῶν ὄντων ἐστὶ κάλλιστον. οὐδ' ὡς δεινὸς συμπιεῖν· σπογγιᾶς τὸν ἔπαινον ὑπολαμβάνων τοῦτον εἶναι. οὐδ' ὡς μνημονικός· σοφιστοῦ τὰ τοιαῦτα νομίζων ἐργολαβοῦντος ἐγκώμια εἶναι. ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ, τοιαῦτα ἦν ἃ ἔλεγε παρόντων τῶν πρέσβεων, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἐξ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος. ἐφ' οἷς γέλωτες οὐχ οἱ τυχόντες ἐγένοντο.

λέ. Ἐπειδὴ δέ ποτ' ἐπαύσατο, καὶ σιωπὴ ἐγένετο, ἠναγκαζόμην ἐγὼ λέγειν μετὰ τοιαύτην ἀπαιδευσίαν, καὶ
43.1 κολακείας αἰσχρᾶς ὑπερβολὴν, καὶ μικρὰ προεῖπον ἐξ ἀνάγκης, πρὸς τὴν προειρημένην κατὰ τῶν συμπρέσβεων

[1] δεύτερον [2] τρίτον [3] τὴν αὐτοῦ

Τὸ περὶ τοῦ β.] Subandi ψήφισμα. AUGER.

Ἐν τακταῖς ἡμέραις] Sequitur, ἐπιστομίσαι τοὺς τὴν εἰρήνην ἐκκλείοντας, οὐ τοῖς λόγοις, ἀλλὰ τοῖς χρόνοις. WOLF.

Ἐπῆγε] Ἐπήγετο. SCALIG.

Τὴν ἐπιμέλειαν τὴν περὶ αὐτοὺς] Lego. Et [l. 12.] ἀγρυπνίαν. Hæc omnia videtur confinxisse Æschines ad deridendum adversarium. WOLF. αὐτοῖς. MARKLAND.

Ὀρικὰ] Ορείκα potius. Const. Ex edit. BROOK.

Πραγμάτων] Non λόγων tantum. MARKLAND. Subaudi Φιλίππου. AUGER.

Εἶ] Π. εἶη. STEPHAN. Inscite. Verba enim recitat, quæ habuit Demosthenes coram Philippo. TAYLOR.

279 ὑπ᾽ αὐτοῦ διαβολήν. λέγων ὅτι πέμψειαν ἡμᾶς Ἀθηναῖοι πρέσβεις, οὐκ ἀπολογησομένους ἐν Μακεδονίᾳ περὶ ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλ᾽ οἴκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι. βραχέα δ᾽ ὑπὲρ τῶν ὅρκων προειπὼν ἐφ᾽ οὓς ἥκομεν ἀποληψόμενοι, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἃ προσετάξατε ὑμεῖς διεξῄειν, — ὁ γὰρ περιττὸς, [1] καὶ τοῖς λόγοις δεινὸς Δημοσθένης, οὐδενὸς τῶν ἀναγκαίων ἐμνήσθη —, [2] καὶ δὴ περὶ τῆς εἰς Πύλας στρατείας εἶπον, καὶ περὶ τῶν ἱερῶν, καὶ περὶ Δελφῶν, καὶ περὶ τῶν Ἀμφικτυόνων, καὶ μάλιστα μὲν Φίλιππον ἠξίουν, μὴ μεθ᾽ ὅπλων, ἀλλὰ μετὰ ψήφου καὶ κρίσεως, [3] τ᾽ ἀκεῖ καθιστάναι. εἰ δ᾽ ἄρα μὴ δυνατὸν εἴη, — τοῦτο δ᾽ ἦν πρόδηλον, τὸ γὰρ στρατόπεδον παρῆν καὶ συνήθροιστο —, εἶπον ὅτι τὸν μέλλοντα ὑπὲρ Ἑλληνικῶν ἱερῶν βουλεύεσθαι, πολλὴν προσήκει πρόνοιαν ὑπὲρ εὐσεβείας ἔχειν, καὶ τοῖς περὶ τῶν πατρίων ἐγχειροῦσι διδάσκειν, προσέχειν τὸν νοῦν. ἅμα δὲ ἐξ ἀρχῆς διεξῆλθον τὴν κτίσιν τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὴν πρώτην σύνοδον γενομένην τῶν Ἀμφικτυόνων, καὶ τοὺς ὅρκους αὐτῶν ἀνέγνων, ἐν οἷς ἔνορκον ἦν τοῖς ἀρχαίοις, μηδεμίαν πόλιν τῶν Ἀμφικτυονίδων ἀνάστατον ποιήσειν, μηδ᾽ ὑδάτων ναματιαίων εἴρξειν, μήτ᾽ ἐν πολέμῳ, μήτ᾽ ἐν εἰρήνῃ, ἐὰν δέ τις ταῦτα παραβῇ, στρατεύσειν ἐπὶ τοῦτον, καὶ τὰς πόλεις ἀναστήσειν. καὶ ἐάν τις ἢ συλᾷ τὰ τοῦ θεοῦ, ἢ συνειδῇ τι, ἢ βουλεύσῃ [4] τί κατὰ τῶν ἐν τῷ ἱερῷ, τιμωρήσειν καὶ ποδὶ

[1] κᾂν [2] καὶ δὴ καὶ περὶ [3] τἀκεὶ [4] τι

Ὅτι πέμψειαν ἡμᾶς Ἀθηναῖοι] WOLF. Ita quoque dedit Stephanus, et emendavit cum Brodæo, Scaliger. TAYLOR.

Πέμψει] Solœcissat hæc Oratio. Lege ἔπεμψαν. PALMER.

Δεδοκιμασμένους ἀξίους —— εἶναι] Ὅτι ἄξιοί ἐσμεν. WOLF.

Καὶ] F. κἀν. id est, καὶ ἐν. MARKLAND. Alii καὶ ἐν τοῖς, quod malim. AUGER.

Τἀκεῖ] Τὰ ἐκεῖ, τὰ ἐν Δελφοῖς. WOLF.

Μηδ᾽ ὑδάτων ναματιαίων εἴρξειν] *Nec aqua profluente prohibituros.* Quæ ista esset inhumanitas? Nisi forte capiatur, pro, non obsidere, nec aqua et igni interdicere. V. *a lustralibus aquis arcere.* WOLF.

Ἐὰν δέ τις ταῦτα παραβολῇ, στρατεύειν] Παραβῇ et στρατεύσειν. WOLF. BRODÆUS. Π. παραβῇ, ἢ, παραβαίνῃ. Καὶ στρατεύσειν. STEPHAN. Γρ. παραβαίη et παραβαίνῃ Bern. παραβῇ Coisl. Regg. 1. 2. 3. et Mead. TAYLOR.

Στρατεύσειν] Nempe Ἀμφικτυόνας. Deinde τὰς πόλεις sub. αὐτοῦ. AUGER.

Καὶ τὰς πόλεις ἀναστήσειν] Τὸ ἀνιστάναι alias est ἀνάστατον ποιῆσαι. Unde et ἀνάστασις πόλεως, ἡ ἀναστάτωσις. Sed hic videtur poni, ἀντὶ τοῦ, ἀνοικίσειν, *se instauraturos urbem eversam.* Sin prior interpretatio huc convenire videtur, accipiatur de urbibus eorum qui Amphictyonicam urbem oppugnarint. WOLF.

Συνιδῆτι] [Ut Aldus] συνειδῇ τι, aut συνιδῇ τι ratio grammatica postulat. IDEM. Π. συνειδῇ, ἢ συνίδῃ. STEPHAN. Qui dedit συνιδῇ. Συνειδῇ Coisl. Regg. 1. 2. 3. Mead. TAYLOR.

καὶ χειρὶ, καὶ φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει. καὶ προσῆν τῷ ὅρκῳ ἀρὰ ἰσχυρά. 280

λϛ'. Τούτων δὲ ἀναγνωσθέντων, ἀπεφηνάμην, ὅτι ἐμοὶ δοκεῖ δίκαιον εἶναι, μὴ περιορᾶν κατεσκαμμένας τὰς ἐν Βοιωτοῖς πόλεις, ὅτι δὴ ἦσαν Ἀμφικτυονίδες καὶ ἔνορκοι. κατηριθμησάμην δ' ἔθνη δώδεκα, τὰ μετέχοντα τοῦ ἱεροῦ, Θετταλοὺς, Βοιωτοὺς, οὐ Θηβαίους μόνους, Δωριέας, Ἴωνας, Περῥαιβοὺς, Μάγνητας, Λοκροὺς, Οἰταίους, Φθιώτας, Μαλεεῖς, Φωκεῖς, καὶ τούτων ἔδειξα ἕκαστον ἔθνος ἰσόψηφον, γενόμενον, τὸ μέγιστον τῷ ἐλάττονι, τὸν ἥκοντα ἐκ Δωρίου, καὶ Κυτινίου, ἴσον δυνάμενον Λακεδαιμονίοις· δύο γὰρ ψήφους ἕκαστον φέρει ἔθνος. πάλιν ἐκ τῶν Ἰώνων τὸν [1] Ἐρυθραῖον, καὶ Πριηνέα, τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ τοὺς ἄλλους κατὰ ταὐτά. τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν τῆς στρατείας ταύτης ὁσίαν καὶ δικαίαν ἀπεφηνάμην εἶναι. συλλεγέντων δὲ τῶν Ἀμφικτυόνων εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ τυχόντων [2] ἰσηγορίας, καὶ ψήφου, τοὺς αἰτίους τῆς ἐξ ἀρχῆς καταλήψεως τοῦ ἱεροῦ, δίκης ἠξίουν τυχεῖν, μὴ τὰς πατρίδας αὐτῶν, ἀλλ' αὐτοὺς τοὺς χειρουργήσαντας, καὶ βουλεύσαντας, τὰς δὲ πόλεις παρεχούσας εἰς κρίσιν τοὺς ἀδικήσαντας, ἀζημίους εἶναι. εἰ δὲ ἐπεξελθὼν δυνάμει, [3] ἔφην, βεβαιώσεις τὰ Θηβαίων

[1] Ἐρετριέα [2] σωτηρίας [3] Deest ἔφην.

Καὶ προσῆν] F. καὶ ὅτι προσῆν, Scil. εἶπον ὅτι. Nisi legendum προσεῖναι — ἀρὰν ἰσχυράν. MARKLAND.

λϛ'. Κατηριθμησάμην δ' ἔθνη] WOLF. Δὲ enim deerat. καὶ ἠριθμησάμην Reg. 2. TAYLOR.

Δώδεκα] Diversus ab ea enumeratione est catalogus Pausaniæ, quem vide in Phocicis. Id non est mirum. Nam ex eodem Pausaniæ loco disces aliquando mutationes in eo factas, et sublatis Phocensibus, Macedonas insertos fuisse in eum numerum. PALMER. Duodecim Gentes (quarum unam apud Æschinem desidero) sic alicubi enumerat Harpocratio: Ἴωνες, Δωριεῖς, Περῥαιβαῖοι, Βοιωτοὶ, Μάγνητες, Ἀχαῖοι, Φθιῶται, Μηλιεῖς, Δόλοπες, Ἀνιᾶνες, Δελφοὶ, Φωκεῖς. TAYLOR.

Μαλεεῖς] Μαλιεῖς. SCALIG.

Ἐλάττονι] Ἐλαχίστῳ. IDEM.

Φέρει] F. φέρειν, sc. ἔδειξα. Monstravit enim hoc Philippo tunc, non nunc narrat Atheniensibus. MARKLAND.

Τὸν Ἐρετριέα] Τὸν Ἐρυθραῖον fortasse. Nam Ἐρέτρια Eubœæ est. WOLF.

Ἀπεφηνάμην εἶναι] S. δεῖν. WOLF. Errasse videtur. TAYLOR. Ante εἶναι sub. vel adde δεῖν. AUGER.

Συλλεγέντων] Ὑποθετικῶς, ἐὰν συλλεγῶσιν, aut, εἰ συλλεγείησαν. WOLF. Iterum errat. TAYLOR.

Ἀμφικτυόνων] Ἁπάντων. vel, τῶν Ἀμφικτυόνων ἁπάντων. SCALIG.

Καὶ τυχόντων σωτηρίας] F. ἰσηγορίας. WOLF.

Εἰ δ' ἐπεξελθὼν δυνάμει, ἔφην, βεβαιώσεις] Τὸ ἔφην puto interponendum. Ἐπεξελθὼν S. κατὰ Φωκέων, qui in armis adhuc erant, eoque referendum est superius illud, τυχόντων σωτηρίας. Βεβαιώσεις, *confirmabis*. quomodo? Utrum adjutor eris injuriarum, quibus afficiunt Phocenses? an vero, crimine illos liberabis, quasi justam causam habeant, Phocenses injustam? IDEM.

ἀδικήματα, παρ᾽ ὧν μὲν βοηθεῖς, οὐκ ἀπολήψῃ χάριν —
281 οὐ γὰρ ἂν δύναιο αὐτοὺς τηλικαῦτα εὐεργετῆσαι, ἡλίκα
Ἀθηναῖοι πρότερον, ὧν οὐ μέμνηνται —, οὓς δ᾽ ἐγκατα-
λείψεις, ἀδικήσεις, χρήσῃ [1] δ᾽ ἐχθροῖς μείζοσιν, ἀλλ᾽ οὐ
φίλοις. ἵνα δὲ μὴ διατρίβω τοὺς ἐκεῖ λόγους ῥηθέντας νῦν
πρὸς ὑμᾶς ἀκριβῶς διεξιὼν, ἐν κεφαλαίῳ περὶ πάντων εἰ-
πὼν παύσομαι. ἡ μὲν τύχη καὶ Φίλιππος ἦσαν τῶν ἔργων
κύριοι· ἐγὼ δὲ τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας, καὶ τῶν λόγων. παρ᾽
ἐμοῦ μὲν οὖν ἐῤῥέθη τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῖν·
ἀπέβη δὲ οὐχ ὡς ἡμεῖς ηὐχόμεθα, ἀλλ᾽ ὡς Φίλιππος
ἔπραξε. πότερον οὖν ὁ μηδὲν προθυμηθεὶς ἐργάσασθαι
ἀγαθὸν, δίκαιός ἐστιν εὐδοξεῖν, ἢ ὁ μηδὲν ὧν ἦν δυνατὸς,
ἐλλείπων; ἐν δὲ τῷ παρόντι νυνὶ πολλὰ διὰ τὸν καιρὸν
παραλείπω.

λζ΄. Εἶπε δὲ, ὡς ἐψευδολόγουν, φάσκων ὀλίγων ἡμερῶν
τὰς Θήβας ἔσεσθαι ταπεινὰς, καὶ τοὺς Εὐβοέας ὡς ἐφό-
βουν, προάγων εἰς ἐλπίδας τινὰς ὑμᾶς. ὃ δὲ ποιεῖ, κατα-
μάθετε, ὦ Ἀθηναῖοι. ἐγὼ γὰρ παρὰ Φιλίππῳ μὲν ὢν,
ἠξίωσα, πρὸς δ᾽ ὑμᾶς ἥκων, ἀπήγγελλον, ὅτι τὰς Θήβας
[2] Βοιωτίας δίκαιον ἡγοίμην εἶναι, καὶ μὴ τὴν Βοιωτίαν 44.1
[3] Θηβῶν. τοῦτο οὐκ ἀπαγγεῖλαι, ἀλλ᾽ ὑποσχέσθαι με
φησίν. ἔλεγον δὲ πρὸς ὑμᾶς, ὅτι Κλεοχάρης ὁ Χαλκιδεὺς
θαυμάζειν ὑμῶν καὶ Φιλίππου φαίη τὴν ἐξαίφνης ὁμόνοιαν,

[1] Deest δ᾽. [2] Βοιωτίαν [3] Θήβας

Παρ᾽ ὧν μὲν βοηθεῖς] Παρ᾽ ἐκείνων, οἷς. Et ἀπολήψῃ ab ἀπολαμβάνω [non ἀπολείψῃ, ut Aldus]. IDEM.

Ἡλίκα Ἀθηναῖοι] Cum illos contra Lacedæmonios defenderunt. Vide Plataïcum Isocratis, et Xenophontis Ἑλληνικά. IDEM.

Οὓς δ᾽ ἐγκαταλείψεις] Phocenses, opinor, innuit. IDEM.

Χρήσῃ δ᾽ ἐχθροῖς] Utrum τοῖς ἐγκαταλειφθεῖσιν, ἢ τοῖς Θηβαίοις? Deinde μείζοσι vel πλείοσι, vel δυνατωτέροις. IDEM.

Ἐχθροῖς] S. τοῖς Θηβαίοις. Thebani aucta potentia inimiciores tibi erunt. IDEM.

Ἀλλ᾽ οὐ φίλοις] M. ἀλλ᾽ ἢ οὐ φίλοις: et v. 1. p. seq. L. καὶ τὸ delendo ὡς. AUGER.

Διεξιὼν] Τῷ διεξιέναι. WOLF.

Ὧν ἦν δυνατὸς] F. δυνατὸν, S. αὐτῷ. ὅσα ἠδυνήθη. Vel, ὧν ἦν ἐγκρατὴς, id est, ὧν ἐκράτει. IDEM.

Ἐλλείπων;] F. ἐλλείπων, ὧν ἔν γε τῷ παρόντι κ. τ. λ. MARKLAND.

λζ΄. Εἶπε] Vid. Dem. orat. §. ή. *Ex edit.* BROOK.

Καὶ τοὺς Εὐβοέας, ὡς ἐφόβουν] Comma delendum post Εὐβοέας, et post ἐφόβουν ponendum videtur. Εἶπεν ὡς ἐγὼ ἐφόβουν τοὺς Εὐβοέας, *me terruisse Eubœenses.* WOLF.

Τινὰς] L. κενὰς, *vanas,* ut Demosth. in Androt. §. ζ΄. αἰτίας καὶ λοιδορίας κενάς. Noster c. Ctesiph. §. λγ΄. med. φέροντας μὲν τῷ δήμῳ ἐλπίδας κενάς. Natus error ex similitudine soni, in vocibus τινὰς et κενάς. MARKLAND.

Ὃ δὲ ποιεῖ] Ὃ δ᾽ ἐποίουν. SCALIG.

Βοιωτίαν, Θήβας] F. Θηβῶν. Thebas in potestate Bœotiæ, non Bœotiam in potestate Thebarum esse oportere. WOLF.

Ὅτι Κλεοχάρης] *Cleocharem illud etiam mirari se dixisse, quod decreto mandatum*

[1]ὡς καὶ τὸ προστεταγμένον ἡμῖν πράττειν ἀγαθὸν ὅ,τι ἂν δυνώμεθα, ἐν τῷ ψηφίσματι. τοὺς γὰρ μικροπολίτας, 282 ὥσπερ αὐτούς, φοβεῖν τὰ τῶν μειζόνων ἀπόῤῥητα. ταῦτα οὐ διηγήσασθαί με φησὶν, ἀλλ' ἐπηγγέλθαι, τὴν Εὔβοιαν παραδώσειν. ἐγὼ δὲ ὑπειλήφειν δεῖν τὴν πόλιν τὴν ὑπὲρ τῶν ὅλων μέλλουσαν βουλεύεσθαι, μηδενὸς λόγου Ἑλληνικοῦ ἀνήκοον εἶναι.

λή. Διέβαλλε δὲ κἀκεῖνον διαιρούμενος τὸν λόγον, ὡς ἀπαγγέλλειν τἀληθῆ βουλόμενος, ὑπ' ἐμοῦ καὶ Φιλοκράτους κωλυθείη. ἐγὼ δ' ἡδέως ἂν ὑμᾶς ἐροίμην, εἴ τις πώποτε Ἀθηναίων [2]πρεσβευτὴς ἐκπεμφθεὶς, ἐφ' οἷς πεπρέσβευκε κεκώλυται πρὸς τὸν δῆμον ἀπαγγέλλειν, καὶ ταῦτα παθὼν, καὶ ἀτιμασθεὶς ὑπὸ τῶν συμπρέσβεων, τούτους ἔγραψεν ἐπαινέσαι, καὶ καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον. Δημοσθένης τοίνυν ἥκων ἀπὸ τῆς ὑστέρας πρεσβείας, ἐν ᾗ φησὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα ἀνατραπῆναι, οὐκ ἐν τῷ ψηφίσματι μόνον ἡμᾶς ἐπῄνει, ἀλλ' ἀπαγγείλαντος πρὸς τὸν δῆμον ἐμοῦ τοὺς τότε περὶ τῶν Ἀμφικτυόνων λόγους, καὶ Βοιωτῶν, οὐχ ὥσπερ νῦν συντέμνοντος, οὐδ' ἐπειγομένου, ἀλλ' ὡς ἐδυνάμην κατὰ ῥῆμα ἀκριβέστατα, καὶ τοῦ δήμου σφόδρα ἀποδεχομένου, παρακληθεὶς ὑπ' ἐμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων συμπρέσβεων, καὶ διερωτώμενος, εἰ τἀληθῆ καὶ ταὐτὰ ἀπαγγέλλω πρὸς Ἀθηναίους, ἅπερ καὶ πρὸς Φίλιππον εἶπον, πάντων μαρτυρούντων, καὶ ἐπαινούντων με τῶν συμπρέσβεων, ἐπαναστὰς ἐπὶ πᾶσιν, οὐκ ἔφη με ὥσπερ ἐκεῖ εἶπον, οὕτως ἐν τῷ παρόντι λέγειν, ἀλλ' ἐκεῖ 283

[1] Deest ὡς.

[2] πρεσβεῦσαι

nobis esset, etc. IDEM.

Μικροπολίτας] Πολίτας μικρῶν πολιχνίων. IDEM.

Παραδώσειν] Nempe Φίλιππον Ἀθηναίοις. AUGER.

λή. Διέβαλλε] Vid. Dem. orat. §. ιέ. et §. νγ'. *Ex edit.* BROOK.

Κἀκεῖνον διαιρούμενος τὸν λόγον] *Dividendo*, id est, seorsim explicavit. WOLF.

Διαιρούμενος] Διασυρόμενος. γρ. διασύρων. SCALIG. F. διέβαλλε δὲ κἀκεῖνο, διαιρούμενος τὸν λόγον. Scil. *Dum locos orationis dividit* (*in opere dividundo*) et illud *quoque exagitavit, nempe* — TAYLOR. M. διαιρόμενος, absolute sumptum, *magna voce contendens.* — διέβαλε δὲ - - - *illum autem sermonem calumniatus est*, i. e. illud etiam dicens calumniatus est, quod &c. AUGER.

Ταῦτα] F. τοιαῦτα. i. e. καὶ εἴ τις τοιαῦτα παθών. MARKLAND.

Ἐδυνάμην κατὰ] Ἐδυνάμην ἐγὼ κατά. SCALIG.

Κατὰ ῥῆμα] *Verbatim, iisdem verbis*, τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, αὐτολεξεί. WOLF.

Καὶ ταὐτὰ ἀπαγγέλλω] Ita legit et interpretatur Wolfius. Vulgo ταῦτα. TAYLOR.

Ἀπαγγέλλω] Scribe ἐπαγγέλλω. BRODÆUS. Infeliciter sane. TAYLOR.

διπλασίως ἄμεινον. καὶ τούτων ὑμεῖς οἱ τὴν ψῆφον μέλλοντες φέρειν, ἐστέ μοι μάρτυρες. καί τοι τίς ἂν αὐτῷ καλλίων καιρὸς ἐγένετο, ἢ τότ' ἐξελέγχειν εὐθὺς, εἴ τι τὴν πόλιν ἐξηπάτων;

λθ'. Φὴς γάρ με ἐν μὲν τῇ πρώτῃ πρεσβείᾳ λαθεῖν σαυτὸν συνεστηκότα ἐπὶ τὴν πόλιν, ἐν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ αἰσθέσθαι, ἐν ᾗ συναγορεύων μοι φαίνῃ. κᾀκείνης μὲν ἅμα κατηγορῶν, οὐ φὴς κατηγορεῖν· τῆς δ' ἐπὶ τοὺς ὅρκους [1] κατηγορεῖς. καί τοι εἰ τὴν εἰρήνην ψέγεις, σὺ καὶ τὴν συμμαχίαν ἔγραψας. καὶ Φίλιππος, εἴ τι τὴν πόλιν ἐξηπάτα, διὰ τοῦτο ἐψεύδετο, ὅπως τῆς εἰρήνης, ἥπερ συνέφερεν αὐτῷ, τύχοι. οὐκοῦν ἡ μὲν προτέρα πρεσβεία τὸν καιρὸν τοῦτον εἶχεν· ἡ δὲ ὑστέρα ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγίνετο. τίνες οὖν ἦσαν αἱ [2] ἀπάται; ταῦτα γὰρ τοῦ γόητος ἀνθρώπου, ἐξ ὧν εἴρηκε, λογίσασθε.

μ'. Εἰσπλεῖν με φησὶν ἐν μονοξύλῳ πλοίῳ κατὰ τὸν [3] Λυδίαν ποταμὸν τῆς νυκτὸς, [4] εἰς Φίλιππον, καὶ τὴν ἐπιστολὴν, τὴν δεῦρο ἐλθοῦσαν, Φιλίππῳ γράψαι. ὁ μὲν γὰρ Λεωσθένης, ὁ φεύγων ἐνθένδε διὰ τοὺς συκοφάντας, οὐ δυνατὸς ἦν ἐπιδεξίως ἐπιστολὴν γράψαι· ὃν οὐκ ὀκνοῦσί τινες ἀποφαίνεσθαι μετὰ Καλλίστρατον τὸν Ἀφιδναῖον, τῶν ἄλλων μάλιστα εἰπεῖν δύνασθαι. οὐδ' αὐτὸς ὁ Φίλιππος, πρὸς ὃν ἀντειπεῖν Δημοσθένης ὑπὲρ ὑμῶν οὐκ ἠδυνήθη.
284 οὐδ' ὁ Βυζάντιος Πύθων, ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ γράφειν μέγα φρονῶν, ἀλλ', ὡς ἔοικε, τὸ πρᾶγμα ἐμοῦ προσεδεῖτο. καὶ λέγεις μὲν, ὅτι Φιλίππῳ μεθ' ἡμέραν πολλάκις, μόνος

[1] κατηγορεῖς; [2] ἀπάται, (ταῦτα ---- ἀνθρώπου,) [3] Λοιδίαν [4] ὡς

λθ'. Φὴς γὰρ —] Vide Dem. orat. §. ϛ'. *Ex edit.* Brook.

Κᾀκείνης μὲν ἅμα] S. τῆς πρώτης πρεσβείας. Wolf.

Κατηγορεῖς] F. κατηγορεῖν. φὴς sc. Taylor.

Τῆς εἰρήνης, εἴπερ κ. τ. λ.] F. ἥπερ. Wolf. Similiter Bern. quoque. Taylor. Alii Codices ἥπερ. Brodæus.

Ἡ δ' ὑστέρα ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγίνετο] Τῆς εἰρήνης ἤδη γεγενημένης, καὶ τῶν συνθηκῶν, sicut ἐπὶ ῥητοῖς. Wolf.

μ'. Εἰσπλεῖν με φησὶν] Nec hoc est apud Demosthenem. Idem.

Λυδίαν] Λοιδίαν scribitur in Harpocr. et Suid. De ea re etiam admonuit σχστης. Vide Vales. ad Harpocrat. in v. Taylor.

Λεωσθένης] Utrum is, cujus meminit Pausanias? Wolf.

Ὑπὲρ ἡμῶν] M. ὑμῶν. Et [v. antepen.] ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ γράφειν μέγα φρονῶν. Et [p. 133. l. 9.] εἰ συγχωρήσοι ὁ κατήγορος. Et [l. 10.] καὶ βασανιεῖ. Et [l. 12.] ἐν διαμεμετρημένῃ. Vide Ulpianum. Idem. ὑμῶν etiam MS. Mead. Et recte. Taylor.

Ἐπὶ τῷ] Περὶ τὸ γράφειν Editi. Post γράφειν addit λόγους Scaliger. Idem.

Ὡς ἔοικε] Scilicet, εἰρωνικῶς. Wolf.

Καὶ λέγεις] Vide Dem. orat. §. νβ'. *Ex edit.* Brook.

μόνῳ, διελεγόμην, αἰτιᾷ δὲ εἰσπλεῖν με νύκτωρ κατὰ τὸν ποταμόν. οὕτω νυκτερινῆς ἐπιστολῆς τὸ πρᾶγμα ἐδεῖτο. ὅτι δ' οὐδὲν ἀληθὲς λέγεις, ἥκουσι μὲν μαρτυρήσοντες, μεθ' ὧν συνεσίτουν, Ἀγλαοκρέων ὁ Τενέδιος, καὶ Ἰατροκλῆς ὁ Πασιφῶντος, μεθ' ὧν ἑξῆς ἅπαντα τὸν χρόνον τὰς νύκτας ἀνεπαυόμην, οἳ συνίσασιν ἐμοὶ, μηδεμίαν πώποτε ἀπ' αὐτῶν νύκτα ἀπογενομένῳ, μηδὲ μέρος νυκτός. ἄγομεν δὲ καὶ τοὺς οἰκέτας, καὶ παραδίδομεν εἰς βάσανον, καὶ τὸν μὲν λόγον, εἰ [1] συγχωρήσοι ὁ κατήγορος, καταλύω. παρέσται δὲ ἤδη ὁ δήμιος, καὶ βασανιεῖ ἐναντίον ὑμῶν, ἂν κελεύητε. 45.1 [2] ἐνδέχεται τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ἡμέρας ταῦτα πρᾶξαι. πρὸς ἕνδεκα γὰρ ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι. [3] κἂν φῶσιν ἀπόκοιτόν με τουτωνὶ πώποτε τῶν συσσίτων [4] βασανιζόμενοι γεγονέναι, μὴ φείσησθέ μου, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀλλ' ἐξαναστάντες ἀποκτείνατε. ἐὰν δ' ἐξελεγχθῇς ψευδόμενος, Δημόσθενες, τοιαύτην δίκην δός· ὁμολόγησον ἀνδρόγυνος εἶναι, καὶ μὴ ἐλεύθερος, ἐναντίον τούτων. κάλει μοι τοὺς οἰκέτας δεῦρο ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ τὴν τῶν συμπρέσβεων ἀναγίνωσκε μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ.

ἐπειδὴ τοίνυν οὐ δέχεται τὴν πρόκλησιν, οὐδ' ἄν φησιν

[1] συγχωρήσει [2] ἐνδέχεται δὲ τὸ [3] κἂν * βασανιζόμενοι φῶσιν [4] Deest βασανιζόμενοι.

Νυκτερινῆς ἐπιστολῆς] Simili lepore Apuleius in Apolog. *Unde autem servus Crassi suspicatus est* noctu *potissimum parietes fumigatos? An ex fumi colore? videlicet fumus nocturnus nigrior est, eoque diurno fumo differt?* Markland.

Συνεσίτουν] Συνεσιτούμην. Scalig.

Καὶ παραδίδομεν] Καὶ τούτους παραδίδομεν. Idem.

Συγχωρήσοι] Π. συγχωρήσει ὁ κατήγορος, ἢ, συγχωρήσειε κατήγορος. Ἔστι δὲ πρ. γρ. συγχωρήσοιο. Stephanus. συγχωρήσει Coisl. et Regg. tres. Cod. autem Bern. in 2da. persona συγχωρήσεις. Taylor. γρ. εἰ συγχωρεῖς σὺ ὁ. Scalig.

Δήμιος] Carnifex ille vocatur δημόσιος, non δήμιος, si fides T. Magistro. Δημόκοινος καὶ βασανιστὴς — καὶ δημόσιος, ὡς παρ' Αἰσχίνῃ· πάρεστι δὲ ὁ δημόσιος, καὶ βασανιεῖ ἐναντίον ὑμῶν. Idque fideliter conservavit Mead. Taylor.

Ἐνδέχεται τὸ] *Temporis satis est.* Wolf. ἐνδέχεται δὲ τό. Scalig.

Διαμεμετρημένη] Castiga διαμεμετρημένῃ. Demosth. adv. Nicostr. Ἡμέραις δὲ οὐ πολλαῖς ὕστερον εἰσελθὼν εἰς τὸ δικαστήριον πρὸς ἡμέραν διαμεμετρημένην. Rursus, π. παραπρεσβ. Διαμεμετρημένην τὴν ἡμέραν αἱρεῖς διώκων. Libanius [immo Ulpianum potius dixisses] Τὸ δὲ πρὸς διαμεμετρημένην τὴν ἡμέραν φησὶν, ὅτι τινὲς τῶν ἀγώνων διὰ τὸ μέγεθος λαμβάνουσιν ὅρον τὴν ἡμέραν, καὶ ὕδωρ τὸ ἐξαρκοῦν. Æsch. c. Ctesiph. Εἰς τρία μέρη διαιρεῖται ἡ ἡμέρα, ὅταν εἰσίῃ γραφὴ παρανόμων etc. Brodæus.

Οὐδ' ἂν φησιν] Quære, annon desit vox πίστιν post φησιν? Ita: οὐδ' ἂν φησι πίστιν ἐπὶ βασάνοις κ. τ. λ. ut in sententia simili apud Lysiam ὑπὲρ τ. Σηκοῦ: οὐδὲν φάσκων πιστὸν εἶναι τοῖς θεράπουσιν. Ἂν —— γενέσθαι est γενήσεσθαι. *Et dicit, nullam fidem habendam fore quæstionibus*

285 [1]ἐπὶ βασάνοις ἀνδραπόδων γενέσθαι, λάβε μοι τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ἣν ὁ Φίλιππος ἔπεμψε. δῆλον γὰρ, ὅτι [2]τὰ μεγάλα τὴν πόλιν παραλογίζεται, δι' ἣν ἠγρυπνοῦμεν γράφοντες.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

[3]ἀκούσατε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τοὺς ὅρκους ἀπέδωκα, φησὶ, τοῖς ὑμετέροις πρέσβεσι, καὶ τῶν συμμάχων [4]ἑαυτοῦ τοὺς παραγενομένους κατ' ὄνομα [5]γέγραφα, καὶ αὐτοὺς, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν, τοὺς δ' ὑστερήσαντας τῶν συμμάχων, ἀποστελεῖν φησὶ πρὸς ὑμᾶς. ταῦτ' οὖν οὐκ ἂν οἴεσθε δύνασθαι γράψαι Φίλιππον μεθ' ἡμέραν ἄνευ ἐμοῦ; ἀλλ' ἔμοιγε νὴ τοὺς θεοὺς οὑτοσὶ δοκεῖ τοῦτο μόνον λογίζεσθαι, ὅπως μεταξὺ λέγων εὐδοκιμήσῃ· εἰ δὲ μικρὸν ἐπισχὼν δόξει πονηρότατος τῶν Ἑλλήνων εἶναι, οὐδὲ μικρὸν φροντίζει.

μά. Τί γὰρ ἄν τις τοιούτῳ πιστεύσειεν ἀνθρώπῳ, ὃς ἐγκεχείρηκε λέγειν, ὡς Φίλιππος οὐ τοῖς αὐτοῦ στρατηγήμασιν, ἀλλὰ ταῖς ἐμαῖς δημηγορίαις εἴσω Πυλῶν παρῆλθε; καὶ λογισμόν τινα ἡμερῶν συνηριθμεῖτο πρὸς ὑμᾶς, ἐν αἷς ἐγὼ μὲν ἀπήγγελλον τὴν πρεσβείαν, οἱ δὲ Φαλαίκου τοῦ Φωκέων τυράννου [6]δημοκήρυκες, τἀνθένδε ἐκεῖσε διήγ-

[1] ἐν [2] τὰ] * πάνυ [3] ἀκούετε, ὦ Ἀθηναῖοι· [4] τῶν ἑαυτοῦ [5] γέγραφε
[6] δρομοκήρυκες

mancipiorum. In Aristocratea §. κθ'. fin. εἰπεῖν, ὅτι πίστιν ἂν οἴεται γενέσθαι μόνην, εἰ δείξαιεν etc. MARKLAND. Sub. ἑαυτὸν, *et negat se non pendere a tormentis servorum.* AUGER.

Ἐν βασάνοις] M. ἐπί. *Se non commissurum ut quæstio mancipiorum fraudi sibi esse possit.* Sic et Cicero in Miloniana. WOLF.

Ἔπεμψε] Ita distinguendum, ἔπεμψε· δῆλον γὰρ, ὅτι τὰ μεγάλα τὴν πόλιν παραλογίζεται· δι' ἣν ἠγρυπνοῦμεν γράφοντες. Ironice Parenthesis ista inseritur. Et verte, *Cape has literas, quas Philippus misit (constat enim eas magnis in rebus decipere civitatem) ob quas scribendas fuerit nobis lucubrandum.* MARKLAND.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ] ΦΙΛΙΠΠΟΥ addit Mor. TAYLOR.

Ἀκούσατε] L. ἀκούετε, ut in aliis. AUGER.

Ἑαυτοῦ ——— γέγραφα] Aut ἐμαυτοῦ γέγραφα, aut ἑαυτοῦ γέγραφε. WOLF. τῶν ἑαυτοῦ Coisl. Reg. 2. et Mead. Notetur porro, quod Wolfio in mentem venerat, duorum porro Regiorum 1. et 3. alterum, ἐμαυτοῦ γέγραφα, alterum ἑαυτοῦ γέγραφε exhibere. TAYLOR. F. ἐμαυτοῦ, propter τὸ, γέγραφα. Quin et linguæ ratio videtur poscere, καὶ τῶν συμμάχων τῶν ἐμαυτοῦ. Alioquin scripsisset τῶν ἐμαυτοῦ συμμάχων: qui mos est Græce scribentibus. MARKLAND. συμμάχων τῶν ἐμαυτοῦ. AUGER.

Μικρὸν ἐπισχὼν] Μετ' ὀλίγον. WOLF.

Φροντίζει] M. φροντίζειν. AUGER.

μά. Καὶ λογισμὸν —] Vide Dem. orat. §. κ'. *Ex edit.* BROOK.

Δημοκήρυκες] Δρομοκήρυκες, οἱ λεγόμενοι ἡμεροδρόμοι, ex Æschine citat Harpocratio. Unde bene collegit Maussacus, Jungerman. ad Poll. Onomast. L. III. c. XXX. §. 148. Mcursius Attic. Lect. III.

γελλον, πιστεύσαντες δὲ οἱ Φωκεῖς ἐμοὶ, εἴσω Πυλῶν αὐτὸν παρεδέξαντο, καὶ τὰς πόλεις τὰς αὐτῶν παρέδοσαν. ταῦτα μὲν οὖν ὁ κατήγορος μεμηχάνηται, τὰ δ' ἐν Φωκεῦσι διεφθάρη πράγματα, πρῶτον μὲν, διὰ τὴν τύχην, ἢ πάντων ἐστὶ κυρία, ἔπειτα διὰ τὸ μῆκος τοῦ χρόνου, καὶ τὸν 286
δεκαετῆ πόλεμον — τὸ γὰρ αὐτὸ ηὔξησέ τε τῶν ἐν Φωκεῦσι τυράννων τὰ πράγματα, καὶ καθεῖλε, κατέστησαν μὲν γὰρ εἰς τὴν ἀρχὴν, τολμήσαντες τῶν ἱερῶν χρημάτων ἅψασθαι, καὶ διὰ ξένων τὰς πολιτείας μετέστησαν, κατελύθησαν δ' ἀπορίᾳ χρημάτων, ἐπειδὴ κατεμισθοφόρησαν τὰ ὑπάρχοντα —, [1] τρίτον δ' αὐτοὺς καθεῖλεν ἡ τοῖς ἀπορουμένοις στρατοπέδοις συνήθως παρακολουθοῦσα στάσις, [2] τέταρτον δ' ἡ Φαλαίκου περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι πραγμάτων ἄγνοια. ἡ μὲν γὰρ Θετταλῶν, καὶ Φιλίππου [3] στρατιὰ, πρόδηλος ἦν, οὐ πολλῷ δὲ χρόνῳ πρότερον πρὶν ἢ τὴν πρὸς ὑμᾶς εἰρήνην γενέσθαι, πρέσβεις πρὸς ὑμᾶς ἦλθον ἐκ Φωκέων, βοηθεῖν αὐτοῖς κελεύοντες, καὶ ἐπαγγελλόμενοι παραδώσειν Ἀλπωνὸν, καὶ Θρόνιον, καὶ Νίκαιαν, τὰ τῶν παρόδων τῶν εἰς Πύλας χωρία κύρια. ψηφισαμένων δ' ὑμῶν παραδοῦναι Προξένῳ τῷ στρατηγῷ τοὺς Φωκέας ταῦτα τὰ χωρία, καὶ πεντήκοντα πληροῦν τριήρεις, καὶ τοὺς μέχρι τριάκοντα ἔτη γεγονότας ἐξιέναι, ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι τὰ χωρία Προξένῳ, ἔδησαν οἱ τύραννοι τοὺς πρέσβεις τοὺς ἐπαγγειλαμένους ὑμῖν παραδοῦναι τὰ φυλακτήρια, καὶ τοῖς σπονδοφόροις τοῖς τὰς μυστηριώτιδας σπονδὰς

[1] τρίτη [2] * τετάρτη [3] στρατεία

12. et ante omnes Lambinus ad Corn. Nep. in Miltiade, textum hunc nostrum ad normam Harpocrationis esse restituendum. Vid. Lucian. Dialog. Nov. Edit. T. I. pag. 275. Gifan. Collectan. ad Lucret. v. TRACTUS CORPORIS. H. Steph. Schediasm. VI. 2. virosque doctos ad Nepot. in Miltiade I. 4. TAYLOR.

Διὰ ξένων] Tyranni, peregrini militis opera, mutarunt resp., adempta populo libertate. WOLF.

Μετέστησαν] Imo κατέστησαν. AUGER.

Κατεμισθοφόρησαν] *In stipendia militum insumpserunt*. WOLF.

Αὐτοῖς] Αὑτοῖς. Et pariter p. 136. l. 5. et l. 8. αὑτοῖς et αὑτῷ. MARKLAND.

Ἀλπωνὸν] Herodotus in sexto Ἀλπηνὸν habet per η. Hellanicus vero vocaverat Ἀλπωνὸν, ut hic Æschines, si fides Stephano. PALMER.

Τριάκοντα] Τετταράκοντα. Scalig. ex conjectura, quæ mihi vehementer placet. TAYLOR.

Τοὺς ἐπαγγελλομένους] F. τοὺς ἐπαγγειλαμένους. WOLF. Optime, et eam lectionem præscribit Reg. 3. TAYLOR.

Μυστηριώτιδας] Sic habet et Pollux [I. §. 36.] Alias legendum censuissem, τοῖς τὰς μυστηριώδεις σπονδὰς ἀπάγουσι, *qui arcana sacra proferunt*. Miserunt enim victimas in extera quoque templa. Sententiam esse puto, Athenienses obtulisse sive inducias, sive fœdus Phocensibus, ut tuto Eleusiniis initiis interesse possent.

ἀπαγγέλλουσι μόνοι τῶν Ἑλλήνων Φωκεῖς οὐκ ἐσπείσαντο.
καὶ πάλιν Ἀρχιδάμου τοῦ Λάκωνος παραλαμβάνειν ὄντος
287 ἑτοίμου τὰ χωρία, καὶ φυλάττειν, οὐκ ἐπείσθησαν, ἀλλ᾽
ἀπεκρίναντο αὐτῷ, τὰ τῆς Σπάρτης δεινὰ δεδιέναι, καὶ μὴ
[1] τὰ παρ᾽ αὐτοῖς. κἀνταῦθα οὔπω διελέλυσθε Φιλίππῳ,
ἀλλ᾽ ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ περί τε τῆς εἰρήνης ἐβουλεύεσθε,
καὶ τῆς ἐπιστολῆς ἠκούετε τῆς Προξένου, ὅτι Φωκεῖς οὐ πα-
ραδεδώκασιν αὐτῷ τὰ χωρία, καὶ οἱ τὰ μυστήρια ἀπαγ-
γέλλοντες μόνους τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀπέφηναν Φωκέας
οὐ δεδεγμένους τὰς σπονδὰς, ἀλλὰ καὶ τοὺς δεῦρο ἐληλυ- 46.
θότας πρέσβεις δεδηκότας. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι
τοὺς σπονδοφόρους, καὶ τοὺς παρὰ Προξένου τοῦ στρατηγοῦ
πρεσβεύσαντας εἰς Φωκέας, [2] Καλλιστράτην, καὶ Μετα-
γένη. καὶ τῆς ἐπιστολῆς ἀκούσατε τῆς Προξένου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ἀκούετε, ὦ Ἀθηναῖοι, τῶν χρόνων παραναγινωσκομένων ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων, καὶ τῶν μαρτύρων [3] ἡμῖν προσδιαμαρτυρησάντων, ὅτι πρὶν ἐμὲ χειροτονηθῆναι πρεσβευτὴν, Φάλαικος ὁ τῶν Φωκέων τύραννος, ἡμῖν μὲν καὶ Λακεδαιμονίοις ἠπίστει, Φιλίππῳ δ᾽ ἐπίστευεν. ἀλλ᾽ οὗτος μόνος τὸ συμβησόμενον ἠγνόει; ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ δημοσίᾳ πῶς διέκεισθε; οὐ πάντες προσεδοκᾶτε Φίλιππον ταπεινώσειν Θηβαίους, ὁρῶντα αὐτῶν τὴν θρασύτητα, καὶ τῷ μὴ βούλεσθαι δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων ἐπασκῆσαι; Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐ μεθ᾽ ἡμῶν τἀναντία Θηβαίοις ἐπρέσβευον, καὶ τελευτῶντες προσέκρουον φανερῶς ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ

[1] Deest articulus. [2] Καλλικράτην, καὶ Μεταγένην [3] ὑμῖν

quæ Phocenses, homines impii, sint aspernati. Τὰ τῆς Σπάρτης δεινὰ δεδιέναι, καὶ μὴ τὰ παρ᾽ αὐτοῖς, [l. 4.] *Se Spartæ pericula timere, et non sua.* Ambiguum est, utrum hæc verba ad diffidentiam an ad fortunam referantur. Wolf.

Μὴ παρ᾽ αὐτοῖς] Μὴ τὰ παρ᾽ αὐτοῖς Cod. Reg. 3. cum Wolfio. Sic autem Scalig. μὴ ἢ καὶ παρ᾽ αὐτοῖς. Quem parum intelligo. Verba sonant, *res vestras curate:* neque ulla, pace Wolfii dixerim, videtur esse ambiguitas. Taylor.

Οὐ δεδεγμένους] Οὐ μόνον δεδεγμένους. Scalig. Voluit dixisse οὐ μόνον οὐ δεδεγμένους ——— ἀλλὰ καὶ etc. Taylor.

Καλλιστράτην] Καλλίστρατον certe cum Scalig. vel cum Cod. Mead. Καλλικράτην. Idem.

Φίλιππον ταπεινώσειν Θηβαίους. Et [ibid.] καὶ τῷ μὴ βούλεσθαι. Et [p. 137. l. 6.] κατοικιεῖ Φίλιππος. παρὰ τὸ κατοικίζω. Wolf. Recte hæc utique. Prior Editio, quæ erat Aldina, Θηβαίοις, et τὸ, et κατοικεῖ, perperam omnia. Quæ pariter fere correxit et Brodæus. Taylor.

διηπείλουν τοῖς τῶν Θηβαίων πρέσβεσιν; αὐτοὶ δὲ οὐκ 288
ἠπόρουν, καὶ ἐφοβοῦντο οἱ τῶν Θηβαίων πρέσβεις; Θετταλοὶ δὲ οὐ κατεγέλων τῶν ἄλλων, ὑπὲρ αὐτῶν φάσκοντες τὴν στρατείαν εἶναι; τῶν δ' ἑταίρων τινὲς τῶν Φιλίππου, οὐ διαῤῥήδην πρός τινας ὑμῶν ἔλεγον, ὅτι τὰς ἐν Βοιωτοῖς πόλεις κατοικιεῖ Φίλιππος; Θηβαῖοι δ' οὐκ ἐξεληλύθεσαν πανδημεὶ, ἀπιστοῦντες τοῖς πράγμασιν; ὑμῖν δὲ, ταῦθ' [1]ὁρῶν οὐκ ἔπεμψεν ἐπιστολὴν ὁ Φίλιππος, ἐξιέναι [2]κελεύων πάσῃ τῇ δυνάμει, βοηθήσοντας τοῖς δικαίοις; οἱ δὲ νῦν πολεμικοὶ, καὶ τὴν εἰρήνην ἀνανδρίαν καλοῦντες, οὐ διεκώλυσαν ὑμᾶς ἐξελθεῖν, εἰρήνης καὶ συμμαχίας ὑμῖν γεγενημένης, δεδιέναι φάσκοντες, μὴ τοὺς στρατιώτας ὑμῶν ὁμήρους λάβῃ Φίλιππος;

μβ'. Πότερον οὖν ἐγὼ τοὺς προγόνους ἐκώλυσα τὸν δῆμον μιμεῖσθαι, ἢ σὺ, καὶ οἱ μετὰ σοῦ συνεστηκότες ἐπὶ τὰ κοινά; καὶ πότερον ἦν ἀσφαλεστέρα, καὶ καλλίων Ἀθηναίοις ἡ ἔξοδος· ἡνίκα ἤκμαζον ἐν τῇ μανίᾳ Φωκεῖς, ἐπολέμουν δὲ Φιλίππῳ, εἶχον δὲ Ἀλπωνὸν, καὶ Νίκαιαν, μήπω παραδόντος [3]Φιλίππου Μακεδόσι, τὰς σπονδὰς δὲ, οἷς ἐμέλλομεν βοηθεῖν, τὰς μυστηριώτιδας οὐκ ἐδέχοντο, Θηβαίους δ' ὄπισθεν κατελίπομεν, μεταπεμπομένου μὲν Φιλίππου, ὅρκων δ' ἡμῖν, καὶ συμμαχίας γεγενημένης, Θετταλῶν δὲ, καὶ τῶν ἄλλων Ἀμφικτυόνων στρατευόντων; οὐ πολλῷ καλλίων οὗτος ἦν ὁ καιρὸς ἐκείνου, ἐν ᾧ διὰ τὴν σὴν ἀνανδρίαν, καὶ ἅμα φθόνον, ἐσκευαγώγησαν ἐκ τῶν 289

[1] * ὁρῶσιν [2] Deest κελεύων. [3] Φαλαίκου

Ἐξιέναι πάσῃ] F. ἐξιέναι κελεύων πάσῃ. Wolf. Damnabunt forte hominis temeritatem, qui legerint ea quæ nuper annotavi §. κά. med. Infinitivi enim illi, ἐξιέναι hic, ut ἐκπλεῖν ibi, tenor sunt et articuli, ipsi termini Epistolæ vel Psephismatis. Taylor.

Εἰρήνης καὶ συμ.] *Quum facta esset pax atque societas.* Videtur Æschines illorum inanem solicitudinem reprehendere, neque hoc dici ab adversariis Philippi. Wolf.

μβ'. Πότερον] F. πότερ' ἂν ἦν, *fuisset.* Markland.

Ἡνίκα ἤκμαζον ἐν τῇ μανίᾳ Φωκεῖς] Furorem fortassis appellat audaciam illam Phocensium. ἐν τῇ μάχῃ non satis placet. Wolf. *Eo tempore, quo summa erat et flagrabat maxime, Phocensium sive audacia sive impietas.* Conjectura illa hominis est importunissima. Taylor.

Μή πω] Οὔπω. [et mox pro Φιλίππου] Ἀλκαίκου. Scalig.

Φιλίππου] Leg. Φαλαίκου. Vid. p. 135. Markland. Ita omnino. et habebis Bern. fidejussorem. Taylor. et Chrysococcam.

Οἷς] Castiga αἷς [σπονδαῖς utique] Brodæus. Qui tamen decipitur. Taylor.

Θηβαίους δ' ὄπισθεν κατελίπομεν] Quia Phocis eos Atticæ aditu excludebat. Wolf. Quære, an non desit ἢ, post κατελίπομεν inserendum, propter τὸ πότερον. Markland.

ἀγρῶν Ἀθηναῖοι, πρεσβεύοντος ἐμοῦ τὴν τρίτην ἤδη πρεσβείαν ἐπὶ τὸ κοινὸν τῶν Ἀμφικτυόνων, ἐφ' ἣν τολμᾷς με λέγειν, ὡς οὐ χειροτονηθεὶς ᾠχόμην, ἐχθρὸς δ' ὢν οὔπω καὶ τήμερον τεθέληκάς με εἰσαγγεῖλαι [1] παραπρεσβεύσασθαι. οὐ γὰρ δὴ φθονεῖς γέ μοι τῶν εἰς τὸ σῶμα τιμημάτων.

μγ'. Τοιγάρτοι Θηβαίων μὲν παρακαθημένων, καὶ δεομένων, τῆς δ' ἡμετέρας πόλεως διὰ σὲ τεθορυβημένης, καὶ τῶν Ἀθηναίων ὁπλιτῶν οὐ παρόντων, Θετταλῶν δὲ Θηβαίοις προσθεμένων, διὰ τὴν ὑμετέραν ἀβουλίαν, καὶ τὴν πρὸς Φωκέας ἔχθραν, ἣ προϋπῆρχε Θετταλοῖς ἐκ παλαιῶν χρόνων, ὅτε αὐτῶν τοὺς ὁμήρους λαβόντες Φωκεῖς κατηλόησαν, Φαλαίκου δὲ, πρὶν ἐμὲ ἐλθεῖν, καὶ Στέφανον,

[1] παραπρεσβεύσαντα

Οὔπω καὶ τήμερον] *Hactenus nunquam ausus es me falsæ legationis accusare.* Wolfius. Immo hodie accusat. Agitur res. Causa παραπρεσβείας nunc dicitur. Hoc cum vidit Scaliger, commentum comminiscitur, οὔπω μέχρι τῆς τήμερον. Commentum sane maximum. Rem, quo pacto se habeat, ex me discite. *Objectare tu in tua oratione non dubitasti, me tertiam istam legationem, sine ulla auctoritate, a populo non constitutum, obiisse. Quod cum* capitale *esset, istud tamen crimen nunquam lege in me intentare ausus es, ne hostis tametsi sis infestissimus, et quæ vel ultimæ forent in legibus pœnæ, lubenter admodum a me exposceres. Nunquam* εἰσήγγελκας, *nunquam vocasti ad causam capitis dicendam, de legatione injussu populi suscepta, sed (ubi minus erat periculum) ad* εὐθύνας *solummodo legationis male obitæ.* Fidem faciet Demosthenes §. λθ'. fin. τηνικαῦτα ὁ δεινὸς, καὶ σοφὸς οὗτος, καὶ εὔφωνος, οὔτε βουλῆς, οὔτε δήμου χειροτονήσαντος αὐτὸν, ᾤχετο πρεσβεύων —— οὔτε τὴν ἀῤῥωστίαν ὑπολογισάμενος —— οὐθ' ὅτι τῶν τοιούτων ὁ νόμος θάνατον τὴν ζημίαν εἶναι κελεύει. Et rursus, §. μ'. fin. οὐκοῦν ᾤχετο μὲν παρὰ τὸν νόμον, ὃς θάνατον κελεύει τούτων τὴν ζημίαν εἶναι. Porro autem, de Εἰσαγγελίας et Εὐθυνῶν ratione te præmonitum esse volui. Istius unam speciem, plures enim erant, ita describit Harpocratio. Εἰσαγγελία —— ἐπὶ δημοσίοις ἀδικήμασι μεγίστοις, καὶ ἀναβολὴν μὴ ἐπιδεχομένοις — καὶ ἐφ' οἷς τῷ μὲν φεύγοντι, ἐὰν ἁλῷ, μέγισται ζημίαι ἐπίκεινται etc. Bene est: verum ἐν Εὐθύναις non ita inclementer actum est. Rursum enim Demosthenes §. λέ. ad hanc ipsissimam rem, de qua disputamus, alludens, Καὶ εἴγε τι τῶν προσηκόντων ἐγίνετο, ἐν εἰσαγγελίᾳ πάλαι ἂν ἦν· νυνὶ δὲ διὰ τὴν ὑμετέραν πρᾳότητα καὶ εὐήθειαν, εὐθύνας δίδωσι, καὶ ταύτας, ὁπηνίκα βούλεται. Jam, lector, securus accede ad meam emendationem. Τολμᾷς με λέγειν, ὡς οὐ χειροτονηθεὶς ᾠχόμην, ἐχθρὸς δ' ὢν οὔπω καὶ τήμερον τεθέληκας (aut τετόλμηκας cum Marklando) με εἰσαγγεῖλαι, ἀλλὰ παραπρεσβεύσασθαι (φῂς sc. aut simili voce subintellecta.) Vocabulum illud ἀλλὰ in fine præcedentis opprimi arbitror. Deinde pergit in eodem enthymemate. *Illud utique voluisti, si modo potuisses: Non enim mihi pepercisses, non invides mihi quod esset ultimum in suppliciis.* Taylor.

μγ'. Ὑμετέραν] Γρ. ἡμετέραν. Scalig.

Ἀβουλίαν] Vertit Interpres *temeritatem.* Potius, *cunctationem.* Jurin.

Ἐκ παλαιῶν χρόνων] Historiæ fides sit penes Æschinem. Wolf.

Κατηλόησαν] Ἐφόνευσαν, à καταλοάω. Unde πατραλοίας καὶ μητραλοίας. Idem. κατηλόησαν *obtriverunt.* Male Wolfius vertit *occiderunt*, quasi ab ἀλοιᾷν, non ab ἀλοᾷν. Hæc Valesius ad Maussac. p. 232. Ea porro historiola continetur in Plutarchi libello de Virtutibus Mulierum, ut admonuit idem Vir eruditus. Ἄσπονδος ἦν Θετταλοῖς πρὸς Φωκέας πόλεμος. οἱ μὲν γὰρ ἄρχοντας αὐτῶν καὶ τυράννους ἐν ταῖς Φωκικαῖς πόλεσι ἡμέρᾳ μιᾷ πάντας ἀπέκτειναν, οἱ δὲ πεντήκοντα καὶ διακοσίους ἐκείνων ὁμήρους κατηλόησαν. Recte igitur κατηλόησαν *obtriverunt*, si ita vis verti, *flagris ceciderunt.* Sed nugatur Vir celebris, si aliud ἀλοιᾷν, ἀλοᾷν aliud significare suspicetur. Taylor.

καὶ Δέρκυλλον, καὶ τοὺς [1] εἰς Ἀμφικτύονας πρέσβεις, ἀπεληλυθότος ὑποσπόνδου, Ὀρχομενίων δὲ περιφόβων ὄντων, καὶ σπονδὰς τοῖς σώμασιν αἰτησάντων, ὥστε ἀπελθεῖν ἐκ τῆς Βοιωτίας, παρεστηκότων μὲν τῶν Θηβαίων πρέσβεων, ὑπολειπομένης δ' ἔχθρας φανερᾶς Φιλίππῳ πρὸς Θηβαίους, καὶ Θετταλοὺς, τότε ἀπώλοντο αἱ πράξεις, οὐ δι' ἐμὲ, ἀλλὰ διὰ τὴν σὴν προδοσίαν, καὶ τὴν πρὸς Θηβαίους προξενίαν. μεγάλα δ' οἶμαι τούτων ἐγὼ σημεῖα ἐπιδείξειν.

μδ΄. Εἰ γάρ τι τούτων ἀληθὲς ἦν, ὧν σὺ λέγεις, κατηγόρουν ἄν μου Βοιωτοὶ, καὶ Φωκέων οἱ φεύγοντες, ὧν τοὺς μὲν ἐξεβεβλήκειν, τοὺς δ' ἐκώλυσα κατελθεῖν. νῦν δ' οὐχὶ 290
47. τὰ συμβάντα λογιζόμενοι, ἀλλὰ τὴν εὔνοιαν τὴν ἐμὴν ἀποδεχόμενοι, συλλεγέντες οἱ φεύγοντες Βοιωτῶν, ᾕρηνταί μοι συνηγόρους. ἥκουσι δ' ἀπὸ τῶν ἐν Φωκεῦσι πόλεων πρέσβεις, οὓς ἐγὼ τὴν τρίτην πρεσβείαν ἐπὶ τοὺς Ἀμφικτύονας πρεσβεύων ἔσωσα, Οἰταίων ἐγχειρούντων λέγειν, ὡς δεῖ τοὺς ἡβῶντας ὠθεῖν κατὰ τοῦ κρημνοῦ, καὶ παρήγαγον εἰς τοὺς Ἀμφικτύονας, ὥστε ἀπολογίας τυχεῖν. ὁ μὲν γὰρ Φάλαικος τύραννος ὑπόσπονδος ἀφεῖτο, οἱ δὲ ἀναίτιοι ἀποθνήσκειν ἔμελλον, συναγορεύοντος δέ μου διεσώθησαν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι Μνάσωνα τὸν Φωκέα, καὶ τοὺς συμπρέσβεις, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς τῶν Βοιωτῶν φυγῆς ᾑρημένους. ἀνάβηθι δεῦρο Λίπαρε, καὶ Πυθίων, καὶ τὴν αὐτὴν ἀπόδοτέ μοι χάριν εἰς τὴν τοῦ σώματος σωτηρίαν, ἥνπερ ἐγὼ ὑμῖν.

ΣΥΝΗΓΟΡΙΑ ΒΟΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ.

πῶς οὖν οὐκ ἂν δεινὰ πάθοιμι, εἰ κατηγοροῦντος μὲν Δημο-

[1] Deest εἰς.

Καὶ τοὺς εἰς Ἀμφικτύονας πρέσβεις] Wolf. Aberat Præpositio. Taylor. Restituo καὶ τοὺς πρὸς Ἀμφικτυόνας. Brodæus.

Ἀπεληλυθότος ὑποσπόνδου] Unde? a Thessalis, an Thebanis? ab utrisque opinor. Wolf.

Ὑποσπόνδου] Ὑποσπόνδους. Scalig. Et mox pro Φιλίππῳ, τῇ πόλει. Idem.

Ὑπολειπομένης κ. τ. λ.] Videtur hoc παρ' ἱστορίαν εἶναι. Et est hæc narratio ita densa et intricata, ut ad fucum faciendum auditoribus instituta esse videatur. Wolf.

μδ΄. Κάλει μοι Μνάσωνα. Et [l. 23.] τοὺς ἀπὸ τῆς τῶν Βοιωτῶν φυγῆς ᾑρημένους. Et [l. ult.] πῶς οὖν οὐκ ἄν. Et [p. 140. l. 3.] ἀλαίην; ἐτόλμησε. Et [l. 25.] φανῆναί με δεῖ. [sublatis Aldi erroribus] Idem.

Εἰρημένους] Scribe ᾑρημένους. Brodæus.

σθένους τοῦ Θηβαίων προξένου, καὶ πονηροτάτου τῶν Ἑλλήνων, συναγορευόντων δέ μοι Φωκέων, καὶ Βοιωτῶν, ἁλοίην;

μέ. Ἐτόλμησε δ᾽ εἰπεῖν, ὡς ἐγὼ τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις περιπίπτω. φησὶ γάρ με εἰπεῖν, ὅτ᾽ ἔκρινον Τίμαρχον, ὅτι πάντες κατ᾽ αὐτοῦ τὴν τῆς πορνείας φήμην παρειλήφασι, τὸν δ᾽ Ἡσίοδον ποιητὴν ἀγαθὸν ὄντα, λέγειν,

Φήμη δ᾽ οὔ τις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥν τινα πολλοὶ
Λαοὶ φημίζωσι, θεὸς νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτή.

291 τὴν δ᾽ αὐτὴν ταύτην θεὸν ἥκειν νῦν κατηγοροῦσαν ἐμοῦ· πάντας γὰρ λέγειν ὡς χρήματα ἔχω παρὰ Φιλίππου. εὖ δ᾽ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι πλεῖστον διαφέρει φήμη, καὶ συκοφαντία. φήμη μὲν γὰρ οὐ κοινωνεῖ διαβολῇ· διαβολὴ δὲ, ἀδελφόν ἐστι, καὶ συκοφαντία. διοριῶ δ᾽ αὐτῶν ἑκάτερον σαφῶς. φήμη μέν ἐστιν, ὅταν τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως λέγῃ τινὰ ὡς γεγενημένην πρᾶξιν· συκοφαντία δ᾽ ἐστὶν, ὅταν πρὸς τοὺς πολλοὺς εἷς ἀνὴρ αἰτίαν ἐμβαλὼν, ἔν τε ταῖς ἐκκλησίαις ἁπάσαις πρός τε τὴν βουλὴν διαβάλλῃ τινά. καὶ τῇ μὲν Φήμῃ δημοσίᾳ θύομεν, ὡς θεῷ· τῶν δὲ συκοφαντῶν, ὡς [1]κακούργων δημοσίᾳ προβολὰς ποιούμεθα. μὴ οὖν σύναγε εἰς ταὐτὸν τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις.

μς΄. Ἐπὶ πολλοῖς μὲν οὖν ἔγωγε τῶν κατηγορημένων ἠγανάκτησα, μάλιστα δὲ ἡνίκα ᾐτιᾶτο εἶναί με προδότην. ἅμα γὰρ ταῖς αἰτίαις ταύταις φανῆναί [2]με δεῖ θηριώδη, καὶ τὴν ψυχὴν ἄστοργον, καὶ πολλοῖς ἑτέροις ἁμαρτήμασι πρότερον ἔνοχον. τοῦ μὲν οὖν ἐμοῦ βίου, καὶ τῆς καθ᾽ ἡμέραν διαίτης ὑμᾶς δοκιμαστὰς ἱκανοὺς εἶναι νομίζω· ἃ δ᾽ ἐστὶ τοῖς μὲν πολλοῖς ἀσύνοπτα, τοῖς δὲ χρηστοῖς τὰς

[1] κακούργων, [2] μ᾽ ἔδει

μέ. Ἐτόλμησε] Vide Dem. orat. §. ξή. Ex edit. Brook.

Περιπίπτω] *In meos sermones incurro: mihi ipse sum contrarius.* Brodæus.

Παρειλήφασι] An προειλήφασι? Markland.

Φημίζωσι] Stephanus excudit φημίζουσι. In Codd. φημίξωσι et φημίζουσι. Taylor.

Διαβολὴ] Lego διαβολὴ δὲ ἀδελφόν ἐστι τῇ συκοφαντίᾳ, quo pacto etiam Scaligerum suspicor legisse. Idem.

Προβολὰς] Προβολαὶ, *actiones quæ intenduntur contra calumniatores.* Auger.

μς΄. Ἃ δ᾽ ἐστὶ —] Intelligo, *quæ vero a plerisque ostendi nequeunt.* Idem.

ψυχὰς μέγιστα, τούτων ὑμῖν τὰ [1] πλεῖστα, καὶ καλῶς
ἔχοντα ἐκ τῶν ἐμῶν ὁρᾷν ἀναβιβῶμαι, ἵν᾽ εἰδῆτε τὰς ἐμὰς
παρακαταθήκας, ἃς οἴκοι καταλιπὼν, εἰς Μακεδονίαν
ἐπρέσβευσα. σὺ [2] μὲν, ὦ Δημόσθενες, ταῦτα ἐπλάσω ἐπ᾽
ἐμέ· ἐγὼ δ᾽ [3] ὡς ἐπαιδεύθην, καὶ δικαίως ἐξηγήσομαι. οὑ- 292
τοσὶ μέν μοι ἐστὶ πατὴρ Ἀτρόμητος, σχεδὸν πρεσβύτατος
τῶν πολιτῶν· ἔτη γὰρ ἤδη βεβίωκεν ἐνενήκοντα καὶ τέτ-
ταρα. καὶ συμβέβηκεν αὐτῷ, νέῳ μὲν ὄντι, πρὶν τὴν οὐσίαν
ἀπολέσαι διὰ τὸν πόλεμον, ἀθλεῖν τῷ σώματι, ἐκπεσόντι
δὲ ὑπὸ τῶν τριάκοντα, στρατεύεσθαι μὲν ἐν τῇ Ἀσίᾳ,
ἀριστεύειν δ᾽ ἐν τοῖς κινδύνοις, εἶναι δ᾽ ἐκ φατρίας τὸ γένος,
ἣ τῶν αὐτῶν βωμῶν Ἐτεοβουτάδαις μετέχει, ὅθεν ἡ τῆς
Ἀθηνᾶς τῆς πολιάδος ἐστὶν ἱέρεια, συγκατάγειν δὲ τὸν
δῆμον, ὥσπερ καὶ ὀλίγῳ πρότερον εἶπον. ἐλευθέρους δέ μοι
συμβέβηκεν εἶναι, καὶ τοὺς πρὸς μητρὸς ἅπαντας, ἣ νῦν
ἐμοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν προφαίνεται, φοβουμένη περὶ τῆς
ἐμῆς σωτηρίας, καὶ διηπορημένη. καί τοι, ὦ Δημόσθενες,
ἡ μὲν ἐμὴ μήτηρ ἔφυγε μετὰ τοῦ αὐτῆς ἀνδρὸς ἐπὶ τῶν
τριάκοντα εἰς Κόρινθον, καὶ μετέσχε τῶν πολιτικῶν κακῶν.
48.1 σὺ δὲ ἀμφισβητῶν ἀνὴρ εἶναι — [4] καὶ γὰρ ἂν ἀμφισβη-
τήσαιμι εἰπεῖν, ὡς ἀνὴρ εἶ — ἐνεγράφης λειποταξίου, καὶ
τὸν γραψάμενον Νικόδημον τὸν Ἀφιδναῖον χρήμασι πείσας,
ἐσώθης, ὃν ὕστερον μετὰ Ἀριστάρχου συναπέκτεινας, καὶ
οὐ καθαρὸς ὢν τὰς χεῖρας, εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις.

[1] πλεῖστα, εὖ καὶ [2] μὲν οὖν, ὦ [3] ὡς καλῶς ἐπαιδεύθην καὶ δικαίως, [4] οὐ γὰρ ἂν τολμήσαιμι εἰπεῖν

Καὶ καλῶς ἔχοντα] An delendum καὶ, vel legendum εὖ καὶ καλῶς? MARKLAND.

Ἐκ τῶν ἐμῶν ὁρᾷν ἀναβιβῶμαι] Ἀναβιβάζω usitatum est. Sed ἀναβιβάω (si scriptura non fallit) thema facit Æschines. WOLF. M. ἀναβιβάσομαι. ὁρᾷν *videre*, i. e. ut videantur. AUGER.

Σὺ μὲν —] Ego hic aliqua deesse arbitror, videatur in versione mea quid suppleverim. IDEM.

Ἐπαιδεύθην] Forte excidit Adverbium aliquod, ὡς καλῶς ἐπαιδεύθην καὶ δικαίως, ἐξηγήσομαι. ut p. 142. l. 7. MARKLAND.

Φατρίας] Lege φρατρίας. BRODÆUS. SCALIG. AUGER.

Φρατρίας] Συγγενείας. Vide Suidam, ut et περὶ τῶν Ἐτεοβουτάδων. WOLF. Adde Herald. Animadv. ad Salmas. II. 3. 4. Nos in vita Lycurgi. Duport. ad Theophrast. Charact. pag. 396. TAYLOR.

Συγκατάγειν] Συγκαταγεῖν. SCALIG.

Ὥσπερ καὶ ὀλίγῳ πρότερον] In hac quidem Oratione nihil de ea re dixisti. WOLF. Nempe §. κδ΄. fin. MARKLAND.

Ἣ νῦν ἐμοὶ] *Quæ nunc mihi ante oculos conspicitur.* Videtur potius ad Æschinis phantasian referendum, quam ad præsentiam Glaucotheæ. WOLF.

Ἀμφισβητῶν] *Qui te virum esse profiteris.* Ludit amphibolia verbi ἀμφισβητεῖν, quod et dubitare, et sibi aliquid arrogare significat. IDEM. *Qui an vir sis, nemini exploratum est.* BRODÆUS. An ἀμφισβητούμενος? MARKLAND. Ita emendat σχότης. TAYLOR.

Φιλοχάρης δ' οὑτοσὶ, ὁ πρεσβύτατος ἀδελφὸς ἡμῶν, οὐκ [1]ἀγενεῖς διατριβὰς, ὡς σὺ βλασφημεῖς, ἔχων, ἀλλ' ἐν γυμνασίοις διατρίβων, καὶ μετὰ Ἰφικράτους συνεστρατευ-
293 μένος, καὶ συνεχῶς ἔτος ἤδη τουτὶ τρίτον στρατηγῶν, ἥκει δεησόμενος ὑμῶν, ἐμὲ σῶσαι. Ἀφόβητος δ' οὑτοσὶ, ὁ νεώτατος ἀδελφὸς ἡμῶν, πεπρεσβευκὼς μὲν ὑπὲρ ὑμῶν ἀξίως τῆς πόλεως πρὸς τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, καλῶς δὲ καὶ δικαίως τῶν ὑμετέρων προσόδων ἐπιμεληθεὶς, ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν κοινὴν διοίκησιν εἵλεσθε, καὶ πεπαιδοποιημένος κατὰ τοὺς νόμους, ἀλλ' οὐ Κνωσίωνι τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα παρακατακλίνων, ὥσπερ σὺ, πάρεστι καταφρονῶν τῶν σῶν λοιδοριῶν. τὸ γὰρ ψευδὲς ὄνειδος οὐ περαιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖται.

μζ'. Ἐτόλμησας [2]δὲ κατὰ τῶν ἐμῶν κηδεστῶν εἰπεῖν, οὕτως ἀναιδὴς, καὶ πόῤῥωθεν ἀχάριστος εἶ, ὃς Φιλόδημον τὸν Φίλωνος πατέρα καὶ Ἐπικράτους, οὐκ ἀγαπᾷς, οὐδὲ προσκυνεῖς, δι' ὃν εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφης, ὡς ἴσασιν οἱ πρεσβύτατοι Παιανιέων. ἐκπέπληγμαι δὲ, εἰ σὺ λοιδορεῖν Φίλωνα τολμᾷς, καὶ ταῦτα ἐν τοῖς ἐπιεικεστάτοις Ἀθηναίων, οἳ δεῦρο εἰσεληλύθασι δικάζοντες, ἕνεκα τοῦ βελτίστου τῆς πόλεως, καὶ μᾶλλον προσέχουσι τοῖς βίοις ἡμῶν, ἢ τοῖς λόγοις. πότερα γὰρ ἂν προσδοκᾷς αὐτοὺς εὔξασθαι μυρίους ὁπλίτας ὁμοίους Φίλωνι γενέσθαι, καὶ τὰ σώματα οὕτω διακειμένους, καὶ τὴν ψυχὴν οὕτω σώφρονας, ἢ τρισμυρίους κιναίδους, οἷός περ σύ; καὶ τὴν Ἐπικράτους εὐαγωγίαν, τοῦ Φίλωνος ἀδελφοῦ, ἐπανάγεις

[1] ἀγεννεῖς

[2] δὲ * καὶ κατὰ

Οὐκ ἄγεν εἰς] [ut Ald.] Legendum οὐκ ἀγενεῖς. Brodæus. οὐκ ἀγεννεῖς. Wolf. Π. ἀγεννεῖς. Stephanus. Quod facile prætulerim. Atque ita legunt cum Stephano et Scalig. Coisl. Regg. 1. 2. 4. Taylor. Et Chrysococcas.

Ἀλλ' οὐκ Νωσίωνι] F. ἀλλ' οὐ Κνωσίωνι. Et [l. 11.] πάρεστι vel παρίστησι. Et [l. pen.] οἷόσπερ σύ. Wolf. Alii οἵουσπερ. Taylor.

μζ'. Ἐτόλμησας] Vide Dem. §. ξή. et §. οά. *Ex edit.* Brook.

Πόῤῥωθεν ἀχάριστος] *Ex longinquo ingratus*, i. e. veteris beneficii immemor. Auger.

Ὃς Φιλόδημον] Vel ὡς. Brodæus. Π. ὡς. ἵνα ᾖ ἐν παρενθέσει (Οὕτως ἀναιδὴς καὶ πόῤῥωθεν ἀχάριστος εἶ). Stephanus. Belle sane et recte. Confirmant Codd. Coisl. Regg. et Mead. Taylor.

Δικάζοντες] F. δικάσοντες, ut apud Demosth. π. παραπρεσβ. §. μά. et Nostrum c. Ctesiph. §. γ'. Markland.

Τοῦ βελτίστου] *Maximi reipub. commodi:* Demosth. de rebus Chersones. ὅστις δ' ὑπὲρ τοῦ βελτίστου πολλὰ τοῖς ἡμετέροις ἐναντιοῦται βουλήμασι. Brodæus.

Εὐαγωγίαν] Παιδείαν καὶ σωφροσύνην. Wolf.

εἰς ὀνείδη. καὶ τίς αὐτὸν εἶδε πώποτε ἀσχημονήσαντα, ἢ μεθ' ἡμέραν, ὡς σὺ φῂς, ἐν τῇ πομπῇ τῶν Διονυσίων, ἢ νύκτωρ; οὐ γὰρ ἂν τοῦτό γ' εἴποις, ὡς ἔλαθεν. οὐ γὰρ 294 ἠγνοεῖτο.

μή. Ἐμοὶ δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐκ τῆς Φιλοδήμου θυγατρὸς, καὶ Φίλωνος ἀδελφῆς, καὶ Ἐπικράτους, τρεῖς παῖδές εἰσι, μία μὲν θυγάτηρ, δύο δὲ υἱοί. οὓς ἐγὼ ἥκω μετὰ τῶν ἄλλων κομίζων, ἑνὸς ἐρωτήματος ἕνεκα, καὶ τεκμηρίου πρὸς τοὺς δικαστὰς, [1] ᾧ νῦν ἤδη χρήσομαι. ἐρωτῶ γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ δοκῶ ἂν ὑμῖν πρὸς τῇ πατρίδι, καὶ τῇ τῶν φίλων συνηθείᾳ, καὶ ἱερῶν, καὶ τάφων πατρῴων μετουσίᾳ, τούτους τοὺς πάντων ἀνθρώπων ἐμοὶ φιλτάτους προδοῦναι Φιλίππῳ, καὶ περὶ πλείονος τὴν ἐκείνου φιλίαν τῆς τούτων σωτηρίας ποιήσασθαι. ποίᾳ κρατηθεὶς ἡδονῇ; ἢ τί πώποτε ἄσχημον ἕνεκα χρημάτων πράξας; οὐ γὰρ ἡ Μακεδονία κακοὺς ἢ χρηστοὺς ποιεῖ, ἀλλ' ἡ φύσις. οὐδ' ἐσμὲν ἕτεροί τινες, ἥκοντες ἀπὸ τῆς πρεσβείας, ἀλλ' οἵους ἐξεπέμψατε. συμπέπλεγμαι δ' ἐν τῇ πολιτείᾳ καθ' ὑπερβολὴν ἀνθρώπῳ γόητι, καὶ πονηρῷ, ὃς οὐδ' ἂν ἄκων ἀληθὲς οὐδὲν εἴποι, ἡγεῖται δ', ὅταν τι ψεύδηται, τῶν λόγων ὅρκος, κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν. καὶ [2] τὰ γεγενημένα οὐ μόνον, ὡς ἔστι, λέγει, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ φησὶ γενέσθαι, καὶ προστίθησι τινὸς ὄνομα πλασά-

[1] ὃ νῦν δὴ ἐρήσομαι

[2] τὰ * μηδέποτε γεγενημένα

μή. Ἐγὼ ἥκω κ. τ. λ.] Ἐγὼ μετὰ τῶν ἄλλων ἥκω δεῦρο κομίζων. SCALIG.

Ὧ νῦν ἤδη χρήσομαι] Lege. WOLF. BRODÆUS. Aldus ὅ. ὃ νῦν δὴ ἐρήσομαι Coisl. et similiter Mead. a manu 1ma. TAYLOR.

Ἡγεῖται κ. τ. λ.] Ita Casaubonus ὁ μέγας ad Theophrast. Charact. Cap. VIII. "Ἡγεῖται δὲ, ὅταν τι ψεύδηται, τῶν λόγων ὅρκος κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν· καὶ τὰ μὴ γεγενημένα οὐ μόνον ὡς ἔστι, λέγει, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέραν ἐν ᾗ φησὶ γενέσθαι. καὶ προστίθησι τινὸς ὄνομα, πλασάμενος ὃς ἔτυχε παρὼν, μιμούμενος τούς τ' ἀληθῆ λέγοντας. Sic scribendus est locus hic Æschinis elegantissimus: quo cum esse nihil queat apertius, miror Interpretem doctissimum tam infeliciter hic esse versatum. Sic autem ille vertit: *Cum mentitur* etc. Num rem acu tetigerit, judicent eruditi." Hactenus Vir summus. IDEM.

Ὅρκος κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθ.] Jurare per oculos haud scio an usitatum sit. F. A. ὅρκος καὶ δάκρυα κατὰ τῶν ἀναισχύντων, *impudentes oculi oppleti lacrymis.* Etsi ne hoc quidem placet. WOLF. Aliquanto rectius cum Scaligero, μετὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν. TAYLOR. μετά. AUGER.

Καὶ τὰ γεγενημένα] F. καὶ τὰ μὴ γεγενημένα. MARKLAND. τὰ μὴ γεγ. AUGER.

λέγειν Editi] Λέγει. BRODÆUS. WOLF. Et [p. 144. l. 8.] ὑφ' ὑμῶν ἐξεῤῥίφη. [loco τοῦ, ἐφ' ὑμῶν.] WOLF. Priores habebant λέγειν, quod rite cum Wolfio emendarunt Regg. 1. et 3. Præterea, καὶ τὰ οὐ γεγενημένα, οὐ μόνον ὡς ἔστι γεγενημένα, λεγει, ἀλλὰ κ. τ. λ. Bern. Similia his occurrunt in Orat. c. Ctesiph. §. λδ'. med. TAYLOR.

Προστίθησι τινὸς] Προστίθησι ἅμα τινός SCALIG.

μενος ὡς ἔτυχε παρὼν, μιμούμενος τοὺς τἀληθῆ λέ-
γοντας.

μθ΄. Ἓν δὲ εὐτυχοῦμεν οἱ μηδὲν ἀδικοῦντες, ὅτι πρὸς
τῇ τερατείᾳ τοῦ τρόπου, καὶ τῇ τῶν ὀνομάτων συνθέσει,
295 νοῦν οὐκ ἔχει. σκέψασθε γὰρ ἀφροσύνην ἅμα, καὶ ἀπαι-
δευσίαν ἀνθρώπου, ὃς τοιοῦτον ἔπλασε τὸ περὶ τὴν Ὀλυν-
θίαν γυναῖκα ψεῦδος κατ' ἐμοῦ, ἐφ' ᾧ μεταξὺ μὲν λέγων
ὑφ' ὑμῶν ἐξεῤῥίφη. τὸν γὰρ πλεῖστον ἀφεστηκότα τῶν
τοιούτων, πρὸς τοὺς εἰδότας διέβαλλε. σκέψασθε δὲ, ὡς
πόῤῥωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο. ἔστι
γάρ τις ἐπιδημῶν [1] ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν Ἀριστοφάνης Ὀλύν-
θιος. τούτῳ συσταθεὶς ὑπό τινων, καὶ πυθόμενος, ὡς
εἰπεῖν δύναται, ὑπερεκθεραπεύσας αὐτὸν, καὶ προσαγαγό-
μενος, [2] τοῦτον ἔπειθεν ἐμοῦ τὰ ψευδῆ καταμαρτυρεῖν
πρὸς ὑμᾶς. κἂν παρελθὼν ἐθελήσῃ σχετλιάσαι, καὶ λέ- 49.1
γειν, ὡς εἰς οἰκείαν αὐτοῦ γυναῖκα, καὶ αἰχμάλωτον γε-
γενημένην πεπαρῴνηκα, πεντακοσίας μὲν ἤδη δραχμὰς
[3] ὑπεσχνεῖτο αὐτῷ δώσειν, πεντακοσίας δ' ἑτέρας, ἐπειδὰν
καταμαρτυρήσῃ. ὁ δ' αὐτῷ ἀπεκρίνατο, ὡς αὐτὸς διηγεῖτο,
ὅτι τῆς μὲν φυγῆς, καὶ τῆς παρούσης ἀπορίας ἑαυτῷ οὐ
κακῶς, ἀλλ' ὡς οἷόν τε ἄριστα στοχάζοιτο· τοῦ δὲ τρόπου
πλεῖστον εἴη διημαρτηκώς. οὐδὲν γὰρ ἂν τοιοῦτο πρᾶξαι.
ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐτὸν Ἀριστοφάνην μαρτυροῦντα παρ-
έξομαι. κάλει μοι Ἀριστοφάνην Ὀλύνθιον, καὶ τὴν μαρ-
τυρίαν ἀναγίνωσκε, καὶ τοὺς ἀκηκοότας αὐτοῦ, καὶ πρὸς
ἐμὲ ἀγγείλαντας, Δέρκυλλον Αὐτοκλέους Ἁγνούσιον, καὶ
Ἀριστείδην Εὐφιλήτου [4] Κηφησιέα.

[1] [ἡμῶν] [2] Deest τοῦτον. [3] ὑπισχνεῖτο [4] Κηφισιέα. Μαρτυρίαι.

Ὡς ἔτυχε παρὼν] Non displicet ὅς. Brodæus. ὅς. Scalig.

μθ΄. Ἀνθρώπου] Τ' ἀνθρώπου. Markland.

Ὃς τοιοῦτον ἔπλασε] Vide Dem. orat. §. νή. *Ex edit.* Brook.

Ἐφ' ᾧ] Vel ὑφ' ᾧ. Brodæus. Credo hoc præter mentem viro doctissimo excidisse, eumque dictitasse potius juxta cum Wolfio ὑφ' ὑμῶν. Taylor.

Ἡμῶν] F. delendum, utpote repetitum ex præcedenti voce. Markland.

Ὀλύνθιος] Virgula duntaxat post Ὀλύνθιος et punctum infra post δύναται. Deinde adderem οὗτος οὖν ὑπέρ. Auger.

Τοῦτον] Insinuavit hoc Wolfius noster, verum minima necessitate adductus. Taylor. Dele τοῦτον. Auger.

Ὡς εἰς οἰκείαν αὐτοῦ] Utrum uxorem ejus, an cognatam mulierem? Wolf. αὑτοῦ. Markland.

Ἑαυτῷ] Ἑαυτοῦ, et v. 24. τὸν Ὀλύνθιον, et v. pen. τὸν Αὐτοκλέους. Scalig.

Κηφισέα Editi] Scribendum Κηφισιέα. Nam nomen Demi, a quo hoc gentile deducitur, est Κηφισία Erechtheidis tribus,

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

τῶν μὲν μαρτύρων διομνυμένων, καὶ μαρτυρούντων ἀκούετε, τὰς δ' ἀνοσίους τῶν λόγων ταύτας τέχνας, ἃς οὗτος πρὸς 296
τοὺς νέους ἐπαγγέλλεται, καὶ κέχρηται νυνὶ κατ' ἐμοῦ, ἆρα μέμνησθε, ὡς ἐπιδακρύσας, καὶ τὴν Ἑλλάδα κατοδυράμενος, καὶ Σάτυρον τὸν κωμικὸν ὑποκριτὴν προσεπαινέσας, ὅτι ξένους τινὰς αὐτοῦ αἰχμαλώτους, σκάπτοντας ἐν τῷ Φιλίππου ἀμπελουργείῳ καὶ δεδεμένους, παρὰ τὸν πότον ἐξητήσατο παρὰ τοῦ Φιλίππου, ταῦθ' ὑποθεὶς, ἐπεῖπεν, ἐντεινάμενος ταύτην τὴν ὀξεῖαν, καὶ ἀνοσίαν φωνὴν, ὡς [1] δεινὸν, εἰ ὁ μὲν τοὺς Καρίωνας, καὶ Ξανθίας ὑποκρινάμενος, οὕτως εὐγενὴς, καὶ μεγαλόψυχός [2] γε γένοιτο, ἐγὼ δ' ὁ τῆς μεγίστης πόλεως σύμβουλος, ὁ τοὺς μυρίους Ἀρκάδων νουθετῶν, οὐ κατάσχοιμι τὴν ὕβριν, ἀλλὰ παραθερμανθεὶς, ὅθ' ἡμᾶς εἱστία Ξενόδοκος τῶν ἑταίρων τις τῶν Φιλίππου, ἕλκοιμι τῶν τριχῶν, καὶ λαβὼν ῥυτῆρα μαστιγοῖμι τὴν αἰχμάλωτον γυναῖκα; οὐκοῦν εἰ ὑμεῖς αὐτῷ ἐπιστεύσατε, ἢ Ἀριστοφάνης μου συγκατεψεύσατο, ἐπ' αἰσχραῖς αἰτίαις ἀδίκως ἀπωλόμην ἄν. ἐάσετε οὖν αὐτὸν τοιοῦτον [3] ἐμοῦ προστρόπαιον, μὴ γὰρ δὴ τῆς πόλεως, ὥστε

[1] δεινὸν εἴη, εἰ - - - ὑποκρινόμενος [2] Deest γε. [3] αὐτοῦ

a quo fit Κηφισιεὺς, ut Antipho et alii innumeri. PALMER.

Καὶ κέχρηται] Καὶ αἷς κέχρηται. SCALIG. In Codd. Coisl. et Reg. 2. desunt voces καὶ κέχρηται. TAYLOR. καὶ αἷς κεχρ. AUGER.

Σάτυρον] Consule Demosth. περὶ παραπρεσβ. et Diodorum Sic. l. 15. BRODÆUS.

Ὅτι ξένους] Nec hoc est in Demosthene, sed filiæ Apollophanis Pydnæi. Cujus quidem mentiendi licentia vix eum sinit bonum virum existimari, utcunque sit *Alpha Palliatorum*. Nec sine causa Æschines τὰς τῶν λόγων αὐτοῦ τέχνας ἀνοσίους vocat, siquidem tam vere hæc dicit, quam verisimiliter. WOLF. Vid. Harpocr. v. Ὅτι ξένους. TAYLOR.

Παρὰ τὸν πότον] Lege. Et [l. 15.] pro Ξενόδοκος Demosthenes habet Xenophrona Melobii Atheniensis tyranni F. WOLF. πότον similiter Brodæus, Harpocr. et MSS. Bern. et Parisienses. τόπον Aldus. TAYLOR.

Ἀνοσίαν] F. ἀνόσιον, ut modo l. 3. τὰς ἀνοσίους τῶν λόγων ——τέχνας. Et in Timarch. p. 45. l. 19. ἡ δὲ βδελυρὰ φύσις καὶ ἀνόσιος. MARKLAND.

Δεινὸν] Δεινὸν εἴη cum Scaligero MS. Reg. 2. TAYLOR.

Μεγαλόψυχός γε] Dele otiosam istam particulam, quæ ortum debuit incuriæ scribentis, et proximitati vocis γένοιτο. Delet mecum Cod. Mead. IDEM.

Ὁ τοὺς μυρίους Ἀρκάδων] Ὁ τοὺς μυρίους τῆς Ἀρκαδίας ἄρχοντας. Brodæus, exponenti, non emendanti, similis. IDEM.

Παραθερμανθεὶς] Διαθερμανθεὶς, et v. 16. μαστιγοίην. SCALIG.

Ξενόδοκος] Xenophron hic vocatur a Demosthene παραπρεσβ: §. νθ'. Unde scribendum hic videtur ξενόδοχος, litera minori, ut sit Apellativum, non Proprium, nomen. MARKLAND.

Τοιοῦτον προστρόπαιον] F. A. τοιοῦτον ἐμοῦ πρόστροπαιον, quia sequitur, μὴ γὰρ δὴ τῆς πόλεως. WOLF. Harpocrationi emendando, qui perperam descripsit hunc locum Æschinis, uterque operam impen-

ἐν ὑμῖν ἀναστρέφεσθαι; καὶ τὴν μὲν ἐκκλησίαν καθαίρετε, ἐν δὲ τοῖς ψηφίσμασι διὰ τούτου τὰς εὐχὰς ποιήσεσθε; καὶ στρατιὰν, ἢ πεζὴν, ἢ ναυτικὴν, ἐκπέμψετε; καὶ μὴν ὅ γε Ἡσίοδος λέγει,

Πολλάκι τοι ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα,
Ὅσκεν ἀλιτραίνῃ, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.

297 ν΄. Ἓν δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένοις εἰπεῖν ἔτι βούλομαι. εἰ γάρ που τίς ἐστι κακία κατ᾽ ἀνθρώπους, ἂν μὴ πρωτεύοντα περὶ ταύτην ἀποδείξω Δημοσθένην, θανάτου τιμῶμαι. ἀλλ᾽, οἶμαι, πολλὰ καὶ χαλεπὰ παρακολουθεῖ τῷ κρινομένῳ, καὶ μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας λόγους, καὶ διαλογισμὸν παρίστησι, μή τι παραλίπῃ τῶν κατηγορημένων. ὥστε ἅμα μὲν ὑμᾶς, ἅμα δὲ ἐμαυτὸν εἰς ἀνάμνησιν τῶν κατηγορημένων ἀγαγεῖν βούλομαι. σκοπεῖτε γὰρ δὴ καθ᾽ ἕκαστον, ὦ Ἀθηναῖοι. ποῖον ἐγὼ ψήφισμα γράψας κρίνομαι, ἢ ποῖον νόμον λύσας, ἢ ποῖον γενέσθαι κωλύσας, ἢ τίνας ὑπὲρ τῆς πόλεως συνθήκας ποιησάμενος, ἢ τί τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης ἀπαλείψας, ἢ τί [1] τῶν δοξάντων ὑμῖν μὴ προσγράψας; οὐκ ἤρεσκέ τισι τῶν ῥητόρων ἡ [2] εἰρήνη. ἔπειτα οὐ τότε ἀντιλέγειν αὐτοὺς ἐχρῆν, ἀλλὰ μὴ νῦν ἐμὲ κρίνειν; ἐπλούτουν τινὲς ἐκ τοῦ πολέμου ἀπὸ τῶν ὑμετέρων εἰσφορῶν, καὶ τῶν δημοσίων [3] προσόδων. νῦν δὲ πέπαυνται. εἰρήνη γὰρ ἀργίαν οὐ τρέφει. ἔπειτα οἱ μὲν οὐκ

[1] τῶν μὴ δοξ. ὑ. προσγράψας [2] εἰρήνη; [3] προσόδων, νῦν δὲ πέπαυνται;

dit, et Meursius Attic. Lect. IV. 16. et Vales. pag. 164. Not. ad Harpocrat. Quorum hic infelicem illam Wolfii conjecturam improbat, et, siquid supplendum judicaverint eruditi, ἑαυτοῦ προστρόπαιον potius fuisse auguratur, quam ἐμοῦ. Mentem suam de ea re ibidem explicat. TAYLOR.

Ὥστε] Abesse potuit, et, opinor, debuit: natum ex præcedentibus et subsequentibus literis. MARKLAND.

Πολλάκι] γρ. Πολλάκι καὶ, et ἐπαυρεῖ, et ὅστις ἀλιτραίνει. STEPHANUS. Credo, in Hesiodi Codd. MStis. Aldus hic dedit ἀπεῦρα, quod pariter correxit Mor. et Bern. TAYLOR.

Ἀπηύρα] In emendatis Codd. ἐπαυρεῖ reperitur. BRODÆUS. Ἀπαυράω est Thema. WOLF.

ν΄. Περὶ] Κατά. SCALIG.

Ἢ τί τῶν δοξάντων ὑμῖν προσγράψας] F. τῶν μὴ δοξάντων ὑ. π. *aut quibus, quæ vobis approbata non fuerunt, adscriptis.* Possit et παραγράψας legi, ut significet παραβάς. WOLF. τῶν μὴ δοξάντων, Brodæus, Markland. Reg. 2. οὐ δοξάντων Bern. TAYLOR. τῶν μὴ δ. ὑ. προσγράψας. AUGER.

Ἀλλὰ μὴ νῦν] Negatio videtur redundare. WOLF.

Πέπαυται] M. πέπαυνται, S. οἱ ῥήτορες πλουτοῦντες ἐκ τοῦ πολέμου. Et [p. 147. l. 4.] συνῆδον δέ. IDEM. Ubi Editi γάρ. TAYLOR. Emenda πέπαυνται. BRO-

ἀδικούμενοι, ἀλλ᾽ ἀδικοῦντες τὴν πόλιν, τιμωρήσονται τὸν προστάντα τῆς εἰρήνης, οἱ δ᾽ ὠφελούμενοι, τοὺς χρησίμους εἰς τὰ κοινὰ γινομένους ἐγκαταλείψετε;

να΄. Συνῆδον [1] δὲ τοὺς παιᾶνας Φιλίππῳ, κατεσκαμμένων τῶν ἐν Φωκεῦσι πόλεων, ὥς φησιν ὁ κατήγορος. καὶ ποίῳ τεκμηρίῳ δύναιτ᾽ ἄν τις σαφῶς τοῦτο ἐπιδεῖξαι; 298
ἐκλήθην μὲν γὰρ ἐπὶ τὰ ξένια μετὰ τῶν συμπρέσβεων·
50. ἦσαν δ᾽ οἱ κλητοὶ, καὶ συνδειπνοῦντες, σὺν ταῖς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρεσβείαις, οὐκ ἐλάττους ἢ διακόσιοι. ἐν δὲ τούτοις, ὡς ἔοικεν, ἐγὼ διαφανὴς ἦν, οὐχ ὑποσιγῶν, ἀλλὰ συνᾴδων, ὥς φησι Δημοσθένης, οὔτ᾽ αὐτὸς παρὼν, οὔτε τῶν ἐκεῖ παρόντων οὐδένα παρασχόμενος μάρτυρα. καὶ τῷγε δῆλος ἦν, εἰ μή γε, ὥσπερ ἐν τοῖς χοροῖς, προῆδον; οὐκοῦν εἰ μὲν ἐσίγων, ψευδῆ μου κατηγορεῖς· εἰ δὲ ὀρθῆς ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης, καὶ τῶν πολιτῶν κοινῇ μηδὲν ἀτυχούντων, συνῆδον μετὰ τῶν ἄλλων συμπρέσβεων τὸν παιᾶνα, ἡνίκα ὁ θεὸς μὲν ἐτιμᾶτο, Ἀθηναῖοι δὲ μηδὲν ἠδόξουν, εὐσέβουν, ἀλλ᾽ οὐκ ἠδίκουν, καὶ δικαίως ἂν σωζοίμην. ἔπειτα ἐγὼ μὲν διὰ ταῦτα ἀνηλέητός τις εἰμὶ ἄνθρωπος, σὺ δὲ εὐσεβὴς, ὁ τῶν συσπόνδων, καὶ συσσίτων κατήγορος.

νβ΄. Ὠνείδισας δέ μοι καὶ πολιτείας ἐμπληξίαν, εἰ πεπρεσβευκὼς πρὸς Φίλιππον πρότερον, παρεκάλουν ἐπ᾽ ἐκεῖνον τοὺς Ἕλληνας. καί τοι ταύτην, εἰ βούλει, τὴν κατηγορίαν, καὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων δημοσίᾳ κατηγορήσεις. ἐπολεμεῖτε Λακεδαιμονίοις· [2] μετὰ τὴν ἐν Λεύκτροις συμφο-

[1] γὰρ [2] καὶ μετὰ

dæus. Ita Regg. 2. 3. Taylor. Retinendum γάρ. Auger.

Γινομένους] F. γενομένους, ut προστάντα. Markland.

να΄. Συνῆδον] Vide Dem. orat. §. μ΄. Ex edit. Brook.

Καὶ τῷγε δῆλος ἦν;] *At quo argumento, quibusque indiciis notus eram?* Brodæus.

Καὶ τῷγε δῆλος ἦν] *Et quis me nosse potuit?* Wolfius. Potius, *Et qua re innotuit me hoc fecisse? Qua re conspicuus fui?* Sic Demosth. π. παραπρεσβ. §. κ΄. τῷ τοῦτο δῆλον; ubi recte Wolfius, *unde hoc perspicitur?* Markland.

Ὀρθῆς] *Incolumi.* Recte. Vide Suid. in v. qui hunc locum laudat et intrepretatur. Taylor.

Εὐσέβουν] Ηὐσέβουν. Scalig.

Ἀνηλέητος] Μηδενὸς ἐλέου ἄξιος. Apud Homerum est ἀνηλεόν ἐστί σοι ἦτορ. Wolf. Nota diversitatem lectionis in Cod. Bern. ἀνηλεὴς, et ἀνελέητος, et ἀνίλεως, et denique ἀνελεήμων. Taylor.

νβ΄. Πολιτείας ἐμπληξίαν] Ἐμπλήκτους Hesychius interpretatur non tantum μεμηνότας, sed etiam εὐμεταθέτους, ut ἐμπληξία significet ἄλογον et ἐμπαθῆ μεταβολὴν, ἢ πολιτείαν ἀσταθῆ καὶ οὐχ ὁμολογουμένην ἑαυτῇ. Wolf.

Πρὸς Φίλιππον πρότερον παρεκάλουν] Ita distinguendum docet Historia, πρὸς Φίλιππον, πρότερον παρεκάλουν κ. τ. λ. Jurin.

Μετὰ τὴν] Restitue cum Codd. Coisl.

ρὰν τοῖς αὐτοῖς ἐβοηθεῖτε. κατηγάγετε εἰς τὴν πατρίδα φεύγοντας Θηβαίους· καὶ πάλιν τούτοις ἐμάχεσθε ἐν Μαντινείᾳ. ἐπολεμήσατε Ἐρετριεῦσι, καὶ Θεμίσωνι· καὶ
299 πάλιν ἐσώσατε. καὶ μυρίοις ἄλλοις ἤδη τῶν Ἑλλήνων οὕτω κέχρησθε. τοῖς γὰρ καιροῖς συμπεριφέρεσθαι ἀνάγκη πρὸς τὸ κράτιστον, καὶ τὸν ἄνδρα, καὶ τὴν πόλιν. τὸν δὲ ἀγαθὸν σύμβουλον τί χρὴ ποιεῖν; οὐ τῇ πόλει πρὸς τὸ παρὸν τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν; τὸν δὲ πονηρὸν κατήγορον τί χρὴ λέγειν; οὐ τοὺς καιροὺς ἀποκρυπτόμενον, τῆς πράξεως κατηγορεῖν; τὸν δὲ ἐκ φύσεως προδότην πῶς χρὴ θεωρεῖν; ἆρά γε οὐχ ὡς σὺ τοῖς ἐντυγχάνουσι καὶ πιστεύσασι κέχρησαι, λόγους εἰς δικαστήρια γράφοντα μισθοῦ, τούτους ἐκφέρειν τοῖς ἀντιδίκοις; ἔγραψας λόγον Φορμίωνι τῷ τραπεζίτῃ, χρήματα λαβών· τοῦτον ἐξήνεγκας Ἀπολλοδώρῳ τῷ περὶ τοῦ σώματος κρίνοντι Φορμίωνα. εἰσῆλθες εἰς εὐδαιμονοῦσαν οἰκίαν τὴν Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου· ταύτην ἀπώλεσας. προὔλαβες τρία τάλαντα παρ' Ἀριστάρχου φεύγοντος· τοῦτον τὰ τῆς φυγῆς ἐφόδια ἀπεστέρησας, οὐκ αἰσχυνθεὶς τὴν φήμην, ἣν προσεποιήσω ζηλωτὴς εἶναι τῆς ἡλικίας τοῦ μειρακίου. οὐ γὰρ δὴ τῇ γε ἀληθείᾳ. οὐ γὰρ προσδέχεται δίκαιος ἔρως πονηρίαν. [1] τοῦτ' ἐστὶν ὁ προδότης, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια.

νγ'. Ἐμνήσθη δέ που περὶ τῆς στρατείας, καὶ τὸν καλὸν στρατιώτην ἐμὲ ὠνόμασεν· ἐγὼ δὲ οὐχ ἕνεκα τῆς τούτου βλασφημίας, ἀλλὰ τοῦ παρόντος κινδύνου προνοούμενος, καὶ περὶ τούτων ἀνεπίφθονον λέγειν εἶναί μοι νομίζω. ποῦ γάρ, ἢ πότε αὐτῶν, ἢ πρὸς τίνας, παραλιπὼν
300 τήνδε τὴν ἡμέραν, μνησθήσομαι; ἐκ παίδων μὲν γὰρ ἀπαλλαγείς, περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο

[1] ταῦτ'

Reg. 2. et Mead. καὶ μετὰ τήν. Ut iin sequentibus recte dicitur, κατηγάγετε — Θηβαίους· καὶ πάλιν τούτοις ἐμάχεσθε. Et, ἐπολεμήσατε Ἐρετριεῦσι — καὶ πάλιν ἐσώσατε. TAYLOR.

Καιροῖς] Κακοῖς. et v. 12. τῷ λόγους. SCALIGER.

Ἐκφέρειν] M. ἐκφέρει. AUGER.

Οὐκ αἰσχυνθεὶς] *Non veritus opinionem quam simulabas, nempe te esse amatorem.* IDEM.

νγ'. Καλὸν στρατιώτην] Vide Dem. §. λς'. sub fin. *Ex edit.* BROOK.

Αὐτῶν] Lego αὕτως. BRODÆUS. αὐτῶν, nempe, *rerum a me bello præclare gestarum.* AUGER.

Περίπολος — δύο ἔτη] Disputationem bene longam de hoc loco instituit Maussacus ad Harpocr. in v. Eundem porro Lexicographum consule in v. Νεμέα Χαράδρα,

ἔτη, καὶ τούτων ὑμῖν τοὺς συνεφήβους, καὶ τοὺς συνάρχοντας ἡμῶν μάρτυρας παρέξομαι. πρώτην δ᾽ ἐξελθὼν στρατείαν τὴν ἐν τοῖς Μέρεσι καλουμένην, καὶ συμπαραπέμπων μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν, καὶ τῶν Ἀλκιβιάδου ξένων, τὴν εἰς Φλιοῦντα παραπομπὴν, κινδύνου συμβάντος ἡμῖν περὶ τὴν Νεμεάδα καλουμένην χαράδραν, οὕτως ἠγωνισάμην, ὥστε ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων ἐπαινεῖσθαι, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδους, τὰς ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις, καὶ τοῖς

in Ἐπώνυμοι, et Στρατεία ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις, Petit. Comment. ad LL. Attic. pag. 654. Nov. Edit. et præcipue ornatissimum Corsinium in Fastis Atticis Dissert. XI. §. 5. Taylor.

Καὶ τοὺς συνάρχοντας] Τίνι; τῷ Αἰσχίνῃ, ἢ τοῖς δικασταῖς; Mox lego, ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. Wolf. παράξομαι. Scalig.

Στρατείαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσι] Τὰ μέρη non puto loci nomen esse: neque satis scio, an *vicaria expeditio* recte vertatur, cum per vices alii aliis succedunt, ut sequitur, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδους. Wolf. Quid sit στρατεία ἐν τοῖς μέρεσι, non cuivis tam notum est. Olim putaveram quandam expeditionem sic nominatam fuisse, et intelligebam de ea ad Phliuntem, de qua statim loquitur: at ejus appellationis rationem excogitare incassum laborabam. Postea vero ex Suida aliquantum lucis affulsit, unde deprehendi fuisse corpus quoddam militiæ, quod componebant Tirones, qui nuper excesserant ætatem τῶν περιπόλων. Sic enim ille Grammaticus in v. Τερθρεία. Καὶ τὴν ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένην μάχην, οἱ δὲ, ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους, μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους τῆς χώρας, στρατεύεσθαι μὲν, εἰ συμβαίη πόλεμος, μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ᾽ ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης, διὸ τὴν στρατείαν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσι. Hæc Suidas. Quæ amplecti necesse est, cum nihil alibi inveniatur, et mirum est certe tam raram ejus rei apud auctores factam fuisse mentionem. Palmer. Στρατεία ἡ ἐν τοῖς μέρεσι, erat quædam militandi ratio qua alii aliis succedebant, qua invicem alii remanebant sub armis, alii domum mittebantur. Auger.

Συμπαραπέμπων ——— τὴν εἰς Φλιοῦντα παραπομπὴν] Παραπέμπειν est comitari et deducere aliquem. Sed qualis ista sive deductio sive comitatus fuerit, equidem ignoro. Nemeam locum Elidis esse, notum est vel ex fabula de Nemeæo leone ab Hercule interfecto. Fortassis sacrificia ad Olympicam celebritatem missa deduxerunt. Wolf.

Ἐκ διαδοχῆς] *Per seriem quandam.* Demosth. Philippic. α. Τούτων δὲ Ἀθηναίους φημὶ δεῖν εἶναι πεντακοσίους, ἐξ ἧς ἄν τινος ὑμῖν ἡλικίας καλῶς ἔχειν δοκῇ, χρόνον τακτὸν στρατευομένους, μὴ μακρὸν τοῦτον, ἀλλ᾽ ὅσον ἂν δοκῇ καλῶς ἔχειν ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις. Rursus, c. Mid. μετεπέμπετο τοὺς ἐξ Ἀργούρας ἱππέας ἐπὶ τὴν διαδοχήν. Brodæus.

Τὰς ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις] *Quæ pro Eponymorum statuis conscriptæ essent.* Demosth. c. Timocrat. Aut τὰς ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις, τὰς κατὰ τὰς φυλὰς, quæ per vices ad bellum proficiscebantur. Brodæus. Fortasse, cum ante statuas Heroum delectus habebantur. Wolf. Gratias quam maximas Harpocrationi Lexicographo, qui locum Aristotelis ex Atheniensium Rep. nobis servavit, ex quo intelligere possumus, quid fuerit στρατεία ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις, et qui fuerint isti Ἐπώνυμοι. Nam hic solus Æschinis locus de iis mentionem fecit, præter illum Aristotelis libri, qui non exstat. Sic igitur Harpocratio: Τίς ἦν ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις στρατεία, δεδήλωκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, λέγων· Εἰσὶ γὰρ Ἐπώνυμοι δέκα ἐκ τῶν φυλῶν, δύο καὶ τετταράκοντα οἱ τῶν ἡλικιῶν. οἱ δὲ ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκωμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο, καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὅ, τε Ἄρχων, ἐφ᾽ οὗ ἐπεγράφησαν, καὶ ὁ Ἐπώνυμος, ὁ τῷ προτέρῳ ἔτει ἐπιδεδημηκώς. νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται. Καὶ μετ᾽ ὀλίγα. Χρῶνται δὲ τοῖς Ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας, καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσι, προσγράφουσι, ἀπὸ τινὸς Ἄρχοντος Ἐπωνύμου μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι. Ergo στρατεία ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις dicebatur ea, quæ jam computabatur viro utiliter in numerum annorum 42, quibus ex lege tenebatur militare, et sic opponebatur τῇ στρατείᾳ τῇ ἐν τοῖς μέρεσι, et τῶν περιπόλων, et ideo eas conjungit Æschines, ut omne genus militiæ comprehendat. Eponymi igitur Archontes erant unicuique viro XLII. anni ab anno XVIII^{vo}. usque ad LX^{mum}. Palmer. Αἱ ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις στρατεῖαι, erant etiam quædam militandi rationes, de quibus consulantur Suidas et

Μέρεσιν ἐξῆλθον, καὶ τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην συνεμαχεσάμην οὐκ αἰσχρῶς, οὐδ' ἀναξίως τῆς πόλεως. καὶ τὰς εἰς Εὔβοιαν στρατείας ἐστρατευσάμην, καὶ τὴν ἐν Ταμύναις μάχην ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις οὕτως ἐκινδύνευσα, ὥστε κἀκεῖ στεφανωθῆναι ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων, καὶ δεῦρο ἥκων πάλιν ὑπὸ τοῦ δήμου, τήν τε νίκην τῆς πόλεως ἀπαγγείλας, [1]Τεμενίδου τοῦ τῆς Πανδιονίδος ταξιάρχου, καὶ συμπρεσβεύσαντος ἀπὸ στρατοπέδου μοι δευρὶ, καὶ τὰ περὶ τὸν γενόμενον κίνδυνον, οἷος ἦν, ἀπαγγείλαντος. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω λάβε μοι τοῦτο τὸ ψήφισμα, καὶ κάλει 511 τὸν Τεμενίδην, καὶ τοὺς συνεστρατευμένους μοι τὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως στρατείας, καὶ Φωκίωνα τὸν στρατηγὸν, μήπω συνήγορον, ἂν μὴ τούτοις συνδοκῇ, ἀλλ' ὑπεύθυνον τῷ συκοφάντῃ μάρτυρα, ἐὰν ψεύδηται.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

301 ἀπαγγείλας τοίνυν πρῶτος τὴν τῆς πόλεως νίκην ὑμῖν, καὶ τὴν τῶν παίδων τῶν ὑμετέρων κατόρθωσιν, πρώτην ὑμᾶς ἀπαιτῶ χάριν τὴν τοῦ σώματος σωτηρίαν, οὐ μισόδημος ὢν, ὥς φησιν ὁ κατήγορος, ἀλλὰ μισοπόνηρος, οὐ τοὺς Δημοσθένους ὑμᾶς ἐῶν προγόνους μιμεῖσθαι — οὐ γάρ εἰσιν —, ἀλλὰ τῶν καλῶν τῇ πόλει βουλευμάτων ζηλωτὰς εἶναι παρακαλῶν. νῦν δ' αὐτὰ πόῤῥωθεν ἀρξάμενος μικρῷ δίειμι σαφέστερον.

νδ'. Πρότερον ἡ πόλις ἡμῶν εὐδόξησε μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν πρὸς τὸν Πέρσην, καὶ τῶν τειχῶν ὑπὸ τῶν

[1] καὶ Τεμενίδου

Harpocratio in v. Ἐπώνυμοι. Auger.

Τὴν ἐν Ταμύναις μάχην] Eubœæ locum esse apparet. Stephanus habet τὴν Ταμύναν, καὶ τὰς Ταμύνας, indeque format Ταμυνέα καὶ Ταμυναῖον: et Eretriensis agri oppidum esse dicit. Wolf.

Ἐπαγγείλας καὶ Τ.] F. ἀπαγγείλας, Τεμενίδου, omissa conjunctione. Et [l. 10.] καὶ κάλει τὸν Τεμενίδην. Idem.

Τεμενίδου] Delevit Wolfius conjunctionem καὶ quæ erat ante hanc vocem. Ego utramque tam hanc, tam alteram quæ proxime sequitur, deleo, et totum hunc locum ita restitui volo; τήν τε νίκην τῆς πόλεως ἀπήγγειλα, Τεμενίδου, τοῦ τῆς Πανδιονίδος ταξιάρχου, συμπρεσβεύσαντος ἀπὸ στρατοπέδου μοι δευρὶ, καὶ τὰ περὶ τὸν γενόμενον κίνδυνον, οἷος ἦν, ἀπαγγείλαντος. Taylor. Virgula post ἐπαγγείλας, deinde adde καὶ, et dele post δευρί. Auger.

Φωκίωνα] Phocionis advocati non meminit Demosthenes. Wolf.

νδ'. Πρότερον ἡ πόλις κ. τ. λ.] Hasce historias Æschini, quam mihi, fuisse notiores, facile patior. Neque operæ pretium esse duco, severius in hanc narrationem inquirentem, historicorum et oratorum cum ea vel consensionem vel dissensionem indagare, aut rationem temporum inquirere. Wolf.

βαρβάρων πεπτωκότων, εἰρήνης δ' ὑπαρχούσης πρὸς Λακεδαιμονίους, διέμεινεν ἡμῖν τὸ τῆς δημοκρατίας πολίτευμα. συνταραχθέντες δὲ ὑπό τινων, καὶ καταστάντες πρὸς Λακεδαιμονίους εἰς πόλεμον, πολλὰ καὶ παθόντες κακὰ, καὶ ποιήσαντες, Μιλτιάδου τοῦ Κίμωνος προκηρυκευσαμένου πρὸς Λακεδαιμονίους, ὄντος προξένου, σπονδὰς τοῦ πολέμου πεντηκονταετεῖς ἐποιήσαμεν. ἐχρησάμεθα αὐταῖς δὲ ἔτη τριακαίδεκα. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐτειχίσαμεν τὸν Πειραιᾶ, καὶ τὸ βόρειον τεῖχος ᾠκοδομήσαμεν, ἑκατὸν δὲ τριήρεις πρὸς ταῖς ὑπαρχούσαις ἐναυπηγησάμεθα, τριακοσίους δὲ ἱππέας προσκατεσκευασάμεθα, καὶ τριακοσίους τοξότας Σκύθας ἐπριάμεθα, καὶ τὴν δημοκρατίαν βεβαίως εἴχομεν. παρεμπεσόντων δ' εἰς τὴν πολιτείαν ἡμῶν οὐκ ἐλευθέρων ἀνθρώπων, καὶ τοῖς τρόποις οὐ μετρίων, 302
πάλιν πρὸς Αἰγινήτας εἰς πόλεμον κατέστημεν. κἀνταῦθα οὐκ ὀλίγα βλαβέντες, τῆς μὲν εἰρήνης ἐπεθυμήσαμεν, Ἀνδοκίδην δ' ἐκπέμψαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ τοὺς συμπρέσβεις, εἰρήνην ἔτη τριάκοντα ἠγάγομεν, ἣ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦρε. χίλια μὲν γὰρ τάλαντα ἀνηνέγκαμεν νομίσματος εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἑκατὸν δὲ τριήρεις ἑτέρας ἐναυπηγησάμεθα, καὶ νεωσοίκους ᾠκοδομήσαμεν, χιλίους δὲ καὶ διακοσίους ἱππέας κατεστήσαμεν, καὶ τοξότας ἑτέρους τοσούτους, καὶ τὸ μακρὸν τεῖχος τὸ νότιον ἐτειχίσθη, καὶ τὸν δῆμον οὐδεὶς ἐνεχείρησε καταλῦσαι. πάλιν δὲ εἰς πόλεμον [1]πρὸς Μεγαρέας πεισθέντες καταστῆναι,

[1] διὰ

Μιλτιάδου] Hæc et multa quæ sequuntur, transcripsit fere verbatim Pseudo-Andocides in Orationem suam περὶ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης, inter Stephani Rhetoras antiquos, p. 23. MARKLAND. L. Κίμωνος, τοῦ Μιλτιάδου, προκηρυκευσαμένου. AUGER.

Ἐποιήσαμεν] M. ποιησάμενοι, ἐχρησάμεθα αὐταῖς ἔτη - - - IDEM.

Τοῖς τρόποις] Τοὺς τρόπους. SCALIG.

Πρὸς Αἰγινήτας] Δι' Αἰγινήτας Andocides p. 24. Ed. Steph. MARKLAND. διά. AUGER.

Ἣ] Ἢ erat ab Aldo: correctum autem a Brodæo, Stephano, et Bern. Id quod Wolfium video voluisse, si operæ sivissent Typographicæ. TAYLOR.

Χίλια] Δισχίλια. SCALIG.

Ἑτέρους τοσούτους] Πότερον τριακοσίους ἢ ἑξακοσίους? Apud Isocratem in Panegyrico, πεντεκαίδεκα μηνῶν τοὺς στρατιώτας τὸν μισθὸν ἀπεστέρησεν. Postea sequitur: τὴν μὲν γὰρ μετ' Ἀγησιλάου στρατιὰν, ὀκτὼ μῆνας ταῖς ἑαυτῶν δαπάναις διέθρεψαν· τοὺς δ' ὑπὲρ αὐτῶν κινδυνεύσαντας, ἑτέρου τοσούτου χρόνου τὸν μισθὸν ἀπεστέρησαν. Unde apparet, ἑτέρους τοσούτους duplum significare numerum, δὶς τοσούτους. Etsi hoc non est perpetuum. WOLF.

Διὰ Μεγαρέας] F. πρός. IDEM. διὰ Andocides l. c. MARKLAND.

καὶ τὴν χώραν [1]τμηθῆναι προέμενοι, καὶ πολλῶν ἀγαθῶν στερηθέντες, εἰρήνης ἐδεήθημεν, καὶ ἐποιησάμεθα διὰ Νικίου τοῦ Νικηράτου. καὶ πάλιν ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἑπτακισχίλια τάλαντα ἀνηνέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν διὰ τὴν εἰρήνην ταύτην, τριήρεις δ᾽ ἐκτησάμεθα πλοΐμους καὶ ἐντελεῖς οὐκ ἐλάττους ἢ τριακοσίας, φόρος δ᾽ ἡμῖν κατ᾽ ἐνιαυτὸν προσῄει πλέον, ἢ χίλια καὶ διακόσια τάλαντα, καὶ Χεῤῥόννησον, καὶ Νάξον, καὶ τὴν Εὔβοιαν εἴχομεν, πλείστας δ᾽ ἀποικίας ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις ἀπεστείλαμεν. καὶ τοσαῦτα ἔχοντες τἀγαθὰ, πόλεμον δι᾽ Ἀργείους πρὸς Λακεδαιμονίους ἐξηνέγκαμεν, πεισθέντες ὑπ᾽ Ἀργείων· καὶ
303 τελευτῶντες, ἐκ τῆς τῶν ῥητόρων ἀψιμαχίας εἰς φρουρὰν τῆς πόλεως, καὶ τοὺς τετρακοσίους, καὶ τοὺς ἀσεβεῖς τριάκοντα ἐνεπέσαμεν, οὐκ εἰρήνην ποιησάμενοι, ἀλλ᾽ ἐκ προσταγμάτων ἠναγκασμένοι. πάλιν δὲ σωφρόνως πολιτευθέντες, καὶ τοῦ δήμου κατελθόντος ἀπὸ Φυλῆς, Ἀρχίνου, καὶ Θρασυβούλου προστάντων τοῦ δήμου, καὶ τὸ μὴ μνησικακεῖν πρὸς ἀλλήλους ἔνορκον ἡμῖν καταστησάντων, ὅθεν σοφωτάτην πάντες τὴν πόλιν ἡγήσαντο εἶναι, κἀνταῦθα ἀναφθέντος τοῦ δήμου, καὶ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἰσχύσαντος, ἄνθρωποι παρέγγραπτοι γεγενημένοι πολῖται, καὶ τὸ νοσοῦν τῆς πόλεως ἀεὶ προσαγόμενοι, καὶ πόλεμον ἐκ πολέμου πολιτευόμενοι, ἐν μὲν εἰρήνῃ τὰ δεινὰ τῷ λόγῳ προορώ- 52.1

[1] νεμεθῆναι

Νεμεθῆναι] F. τμηθῆναι. Fortasse tum, cum Archidamus Atticam invasit. Wolf. Ita Andocides. Taylor.

Ἐν τῷ χρόνῳ] Ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ. Scaliger.

Τριακοσίας] Τετρακοσίας Andocides. Markland.

Δι᾽ Ἀργείους] Delendum opinor. Andocides p. 24. πάλιν κατέστημεν εἰς πόλεμον πρὸς Λακεδαιμονίους, πεισθέντες καὶ τότε ὑπ᾽ Ἀργείων. Idem.

Τετρακοσίους] Τριακοσίους Mor. Parum recte. Porro autem istud ἐνεπέσαμεν minus intelligo, Wolfii emendationem Brodæique similiter corrigentis, tantundem. Taylor.

Ἐνεπέσομεν] Lego. Et [l. antepen.] τὸ νοσοῦν τῆς πόλεως. Wolf. Brodæus.

Πολιτευθέντες] Πολιτευθέντων. Scalig. Hic nominativus pendet, ut sæpius fit apud oratores cum phrasis est longior. Auger.

Τοῦ δήμου κατελθόντος ——— προστάντων τοῦ δήμου] Posteriora f. delenda, ex sententia Cl. Marklandi. Taylor. Supervacuum videtur et delendum. Auger.

Ἀναφθέντος] *Plebe, quasi ab Inferis suscitata*. Brodæus. Ἀναφύντος Mor. Coisl. Mead. Varia Lectio nata fortasse ex scholiolo. Taylor.

Ἄνθρωποι παρέγγραπτοι] Quos hic perstringit, illo tempore noti fuerunt: a nobis ignorari nihil refert. Wolf.

Καὶ τὸ νοσοῦν] *Et partem ægram civitatis sibi conciliantes*, i. e. pravissimos quosque cives. Auger.

Τὰ δεινὰ τῷ λόγῳ προορώμενοι] Suspecta mihi lectio est: nec tamen quicquam occurrit melius. Wolf.

μενοι, καὶ τὰς ψυχὰς τὰς φιλοτίμους καὶ λίαν ὀξείας ἐρεθίζοντες, ἐν δὲ τοῖς πολέμοις ὅπλων οὐχ ἁπτόμενοι, ἐξετασταὶ δὲ καὶ ἀποστολεῖς γινόμενοι, παιδοποιούμενοι δὲ ἐξ ἑταιρῶν, ἄτιμοι δὲ ἐκ συκοφαντίας, εἰς τοὺς ἐσχάτους ἡμῶν κινδύνους τὴν πόλιν καθιστᾶσι, καὶ τὸ μὲν τῆς δημοκρατίας ὄνομα οὐ τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες, καταλύοντες δὲ τὴν εἰρήνην, [1] ᾗ δημοκρατία σώζεται, συναγωνιζόμενοι δὲ τοῖς πολεμίοις, ἐξ ὧν ὁ δῆμος καταλύεται· οὗτοι νῦν ἐπ' ἐμὲ συστραφέντες ἥκουσι. καί φασι μὲν τὸν Φίλιππον τὴν εἰρήνην πρίασθαι, καὶ προλαβεῖν ἐν ταῖς συνθήκαις ἡμῶν ἅπαντα· ἣν δ' αὐτὸς εὗρεν εἰρήνην αὐτῷ
304 συμφέρουσαν, ταύτην παραβεβηκέναι. ἐμὲ δ' οὐχ ὡς πρεσβευτὴν κρίνουσιν, ἀλλ' ὡς ἐγγυητὴν Φιλίππου, καὶ τῆς εἰρήνης· καὶ τὸν [2] μηδὲ τῶν ὅλων λόγων κύριον, τὰς τῶν ἔργων προσδοκίας ἀπαιτοῦσι. τὸν αὐτὸν δὲ ἐν μὲν τοῖς ψηφίσμασιν ἐπαινέτην ἐπιδείκνυμι, ἐν δὲ τῷ δικαστηρίῳ κατηγόρῳ κέχρημαι. δέκατος δ' αὐτὸς πρεσβεύσας, μόνος τὰς εὐθύνας δίδωμι.

νέ. Κἀμοὶ μὲν οἱ συνδεησόμενοι πάρεισιν ὑμῶν· πατὴρ μέν, οὗ τὰς τοῦ γήρως ἐλπίδας μὴ ἀφέλησθε, ἀδελφοὶ δέ,

[1] ᾗ ἡ δημοκρατία

[2] Deest μηδέ.

Τοῖς πολεμίοις] Frigidum hoc, præter ea quæ memini esse frigidissima! Quid enim novum, quid magnificum, si *hostes hostilem* animum gererent, et Remp. æmulam pessundarent? Tu amplecteris, credo, πολέμοις. Annon id exspectares ab homine, qui pacis beneficia jam enumeret? Ecce autem, quam belle procedant omnia! καταλύοντες εἰρήνην, ᾗ δημοκρατία σώζεται, et συναγωνιζόμενοι πολέμοις, ἐξ ὧν ὁ δῆμος καταλύεται. ii *qui bellis operam navant.* Ita demum sentio voluisse quoque Brodæum. TAYLOR. M. τοῖς πολέμοις. AUGER.

Προσλαβεῖν] Προλαβεῖν lego. Et [l. 14.] καὶ τὸν μηδὲ τῶν ὅλων λόγων. Et [l. pen.] πάρεισιν ὑμῶν. Et [l. ult.] μὴ ἀφέλησθε. Et [p. 154. l. 1.] ζῆν οὐκ ἂν προέλοιντο. Et [l. 5.] καὶ μὴ τοῖς ἐχθροῖς αὐτά. Mox [sc. ibid.] γυναικείῳ τὴν ὀργὴν conjunge. Fœminea enim ira est implacabilis. WOLF. Προλαβεῖν similiter emendavit Brodæus. Steph. et Bern. Vulgo προσλαβεῖν. TAYLOR.

Συμφέρουσαν] Miror si *talem* pacem vel optaret παραβῆναι. Cod. Bern. præfert αὑτῷ μὴ συμφέρουσαν. IDEM.

Τὸν τῶν ὅλων] Τὸν μηδὲ τῶν ὅλων, Wolfius. Hæreo autem. Nam in iis, in Oratione sc. Legatus dominatur maxime. Vide omnino §. λϛ'. fin. Et, si Demosthenes istius munia et officia recte descripsit, ab eo potissimum ratio erat exigenda et ὧν ἔπεισεν, et ὧν ἀπήγγειλεν. Wolfianis igitur Cod. Mead. utique præstat, τὸν τῶν λόγων κύριον, τὰς τῶν ἔργων προσδοκίας ἀπαιτοῦσι. Quo quidem in casu insinuaverit se ceteris Codd. τὸ ὅλων ex similitudine et vicinitate τοῦ λόγων. Sed alia omnino res est. Lege enim, præeunte aliquatenus Cod. Bern. καὶ τὸν τῶν λόγων μόνων κύριον, τὰς τῶν ἔργων etc. Hic autem porro τὰς τῶν ἔργων εὐθύνας ἀπαιτοῦσι Id. Bern. IDEM. τὸν μηδὲ τῶν μόνων ὅλως. SCALIG.

Εὐθύνας ἀπαιτοῦσι] Sic lego juxta Scalig. etsi alii omnes cod. habeant προσδοκίας. *Ex edit.* BROOK.

νέ. Ἀφέλησθε] Ita quoque Brodæus ex fæce Aldina, et proxime προέλοιντο, pro προσέλοιντο, quemadmodum etiam restituit Stephanus. Deinde, quod hic p. 154. l. 5.

οἳ διαζυγέντες ἐμοῦ, ζῆν οὐκ ἂν προέλοιντο, κηδεσταὶ δὲ, καὶ ταυτὶ μὲν τὰ μικρὰ παιδία, καὶ τοὺς κινδύνους οὔπω συνιέντα, ἐλεεινὰ δ', εἴ τι συμβήσεται ἡμῖν παθεῖν. ὑπὲρ ὧν ἐγὼ δέομαι, καὶ ἱκετεύω, πολλὴν πρόνοιαν ποιήσασθαι, καὶ μὴ τοῖς ἐχθροῖς [1] αὐτὰ, μηδ' ἀνάνδρῳ, καὶ γυναικείῳ ἀνθρώπῳ τὴν ὀργὴν, παραδοῦναι.

νς'. Παρακαλῶ δὲ, καὶ ἱκετεύω, σῶσαί με πρῶτον μὲν τοὺς θεοὺς, δεύτερον δὲ ὑμᾶς τοὺς τῆς ψήφου κυρίους, οἷς ἐγὼ πρὸς ἕκαστον τῶν κατηγορημένων, εἰς μνήμην [2] οὖν τὴν ἐμὴν, ἀπολελόγημαι. καὶ δέομαι σῶσαί με, καὶ μὴ τῷ λογογράφῳ, καὶ Σκύθῃ κακῷ ὄντι παραδοῦναι. ὅσοι μὲν ὑμῶν πατέρες εἰσὶ παίδων, ἢ νεωτέρους ἀδελφοὺς περὶ πολλοῦ ποιεῖσθε, ἀναμνησθέντες, ὅτι τὴν τῆς σωφροσύνης παράκλησιν διὰ τῆς περὶ Τίμαρχον κρίσεως [3] ἀειμνήστως παρακέκληκα· τοὺς δ' ἄλλους ἅπαντας, οἷς ἐμαυτὸν ἄλυ-
305 πον παρέσχημαι, τὴν μὲν τύχην ἰδιώτης ὢν, καὶ τοῖς μετρίοις ὑμῶν ὅμοιος, ἐν δὲ τοῖς πολιτικοῖς ἀγῶσι μόνος τῶν ἄλλων ἐφ' ὑμᾶς οὐ συνεστηκὼς, αἰτῶ παρ' ὑμῶν τὴν σωτηρίαν, μετὰ πάσης εὐνοίας τῇ πόλει πεπρεσβευκὼς, καὶ μόνος ὑπομείνας τὸν τῶν συκοφαντῶν θόρυβον, ὃν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν, οὐχ ὑπέστησαν. οὐ γὰρ ὁ θάνατος δεινὸν, ἀλλ' ἡ περὶ τὴν τελευτὴν ὕβρις φοβερά.

νζ'. Πῶς δὲ οὐκ οἰκτρὸν βλέπειν ἐχθροῦ πρόσωπον ἐπεγγελῶντος, καὶ τοῖς ὠσὶ τῶν ὀνειδῶν ἀκοῦσαι; ἀλλ' ὅμως τετόλμηται, δέδοται τὸ σῶμα τῷ κινδύνῳ. παρ' ὑμῖν ἐτράφην, ἐν ταῖς ὑμετέραις διατριβαῖς βεβίωκα, οὐδεὶς

[1] αὐτοὺς [2] οὖν] εἶναι [3] ἀειμνήστως αὐτοὺς παρακέκληκα

τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ, ille legendum arbitratur *αὐτοὺς*, παῖδας sc. in v. παιδία, quod non infrequens est. TAYLOR.

νς'. Εἰς μνήμην εἶναι] M. εἰς μνήμην *οὖν* τὴν ἐμὴν, ἀπολελόγημαι. WOLF. F. εἰς μνήμην *γοῦν*. MARKLAND. L. εἰς μνήμην γοῦν τὴν ἐμὴν, *saltem secundum meam memoriam*, i. e. saltem quantum potui recordari. Ibidem, ita distinguo: καὶ δέομαι - - - παραδοῦναι, ὅσοι μὲν - - - hoc μὲν exspectare facit alterum phraseos membrum quod cohæreat cum priore; est quidem δὲ, τοὺς δ' ἄλλους, sed incipit nova phrasis quæ non pendet a priori membro. Pro ἀναμνησθέντες deberet legi grammatice ἀναμνησθέντας. Deinde, τοὺς ἄλλους est accusativus pendens et ad nihil referendus, sed hic est affectata et artificiosa verborum perturbatio. AUGER.

Σκύθῃ κακῷ ὄντι] Potius, opinor, fuisset Σκύθῃ *συκοφάντῃ*, ut p. 155. l. 7. συκοφάντῃ βαρβάρῳ. Vel Σκύθῃ κακονοοῦντι. Nam κακῷ ὄντι frigidum videtur. MARKLAND. Abest a Mead. TAYLOR.

Εἰσὶ παίδων] Vel Bern. vel Scalig. ita: ὅσοι μὲν ὑμῶν πατέρες *ὄντες*, *παῖδας* ἢ νεωτέρους ἀδελφοὺς περὶ *πλείστου* ποιεῖσθε, *ἀναμνησθέντας* κ. τ. λ. Et deinde *αὐ-*

ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ, οὐδὲ ἐστέρηται τῆς πατρίδος, κατηγόρου τυχὼν ἐν τοῖς δήμοις, ὅτ' ἦσαν αἱ διαψηφίσεις, οὐδ' ὑπεύθυνος ὢν ἀρχῆς, [1] ἐκινδύνευσα. μικρὰ δ' εἰπὼν ἤδη καταβαίνω.

νη'. Ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦ μὲν μηδὲν ἀδικεῖν ὑμᾶς, κύριος ἦν· τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη, ἣ συνεκλήρωσέ με ἀνθρώπῳ συκοφάντῃ, βαρβάρῳ, ὃς οὔτε ἱερῶν, οὔτε σπονδῶν, οὔτε τραπέζης φροντίσας, ἀλλὰ τοὺς εἰς τὸν μέλλοντα [2] αὐτῷ χρόνον ἀντεροῦντας ἐκφοβῶν, ἥκει ψευδῆ συντάξας καθ' ἡμῶν κατηγορίαν. ἐὰν οὖν ἐθελήσητε σώζειν τοὺς τῆς εἰρήνης, καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας συναγωνιστὰς, πολλοὺς βοηθοὺς λήψεται τὸ τῆς πόλεως συμφέρον, καὶ κινδυνεύειν ὑπὲρ ὑμῶν ἑτοίμους.

νθ'. Παρακαλῶ δὲ Εὔβουλον μὲν ἐκ τῶν πολιτικῶν καὶ 306
σωφρόνων ἀνδρῶν συνήγορον, Φωκίωνα δ' ἐκ τῶν στρατηγῶν, ἅμα δὲ καὶ δικαιοσύνῃ διενηνοχότα πάντων, ἐκ δὲ τῶν φίλων καὶ τῶν ἡλικιωτῶν τῶν ἐμαυτοῦ, Ναυσικλέα, καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας οἷς τισιν ἐγὼ κέχρημαι, καὶ τῶν αὐτῶν ἐπιτηδευμάτων μετέσχηκα. ὁ μὲν οὖν ἐμὸς λόγος εἴρηται· τὸ δὲ σῶμα τοὐμὸν ἤδη παραδίδωσιν ὑμῖν, καὶ ἐγὼ, καὶ ὁ νόμος.

[1] ἐκινδύνευσε [2] αὑτῷ

τοὺς παρακέκληκα. IDEM.

νζ'. Ἐκινδύνευσα] F. ἐκινδύνευσε. MARKLAND. Recte. Ita Coisl. et Mead. et Brodæus. TAYLOR. L. ἐκινδύνευσε. AUGER.

νθ'. Ἅμα δὲ καὶ] Quærendum annon hic desit vox νίκαις, vel μάχαις, vel τίμαις. Phocionem νίκαις ἅμα δὲ καὶ δικαιοσύνῃ διεννηνοχότα πάντων. MARKLAND. F. ἐκ τῶν στρατηγικῶν, ἀνδρείᾳ ἅμα δέ. AUGER.

Παραδίδωσιν] F. παραδίδομεν, ut vitetur solœcismus. MARKLAND. Γρ. παραδίδωμεν. γρ. παραδίδωσιν ὑμῖν καὶ ὁ νόμος. SCALIG. M. παραδίδομεν. AUGER.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

Ο ΚΑΤΑ

ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ

ΛΟΓΟΣ.

EX LIBRO

M. TULLII CICERONIS

DE

OPTIMO GENERE ORATORUM.

CUM esset lex Athenis, NE QUIS POPULI SCITUM FACERET UT QUISQUAM CORONA DONARETUR IN MAGISTRATU PRIUSQUAM RATIONES RETULISSET: et altera lex, EOS QUI A POPULO DONARENTUR IN CONCIONE DONARI DEBERE QUI A SENATU IN SENATU: Demosthenes curator muris reficiendis fuit, eosque refecit pecunia sua. de hoc igitur Ctesipho scitum fecit, nullis ab ipso rationibus relatis, ut corona aurea donaretur: eaque donatio fieret in theatro, populo convocato, qui locus non est concionis legitimæ: atque ita prædicaretur, EUM DONARI VIRTUTIS ERGO BENEVOLENTIÆQUE QUAM ERGA POPULUM ATHENIENSEM HABERET. hunc igitur Ctesiphontem in judicium adduxit Æschines, quod contra leges scripsisset, ut et rationibus non relatis corona donaretur; et ut in theatro; et quod de virtute ejus et benevolentia falsa scripsisset, quoniam Demosthenes nec vir bonus esset, nec bene meritus de civitate. Causa ipsa abhorret illa quidem a formula consuetudinis nostræ, sed est magna. habet enim et legum interpretationem satis acutam in utramque partem, et meritorum in rempublicam contentionem sane gravem. itaque causa fuit Æschini, quoniam ipse a Demosthene esset capitis accusatus, quod legationem ementitus esset, ut ulciscendi inimici causa, nomine Ctesiphontis, judicium fieret de factis, famaque Demosthenis. non enim tam multa dixit de rationibus non relatis, quam de eo, quod civis improbus, ut optimus, laudatus esset. hanc mulctam Æschines a Ctesiphonte petiit quadriennio ante Philippi Macedonis mortem: sed judicium factum est aliquot annis post, Alexandro jam Asiam tenente. ad quod judicium concursus dicitur e tota Græcia factus esse. quid enim aut tam visendum, aut audiendum fuit, quam summorum oratorum in gravissima causa, accurata et inimicitiis incensa contentio?

Taylori Præfationem ad *ἀντιπάλους* hasce Orationes Æschinis Demosthenisque vide ad init. Demosth. Or. π. Στεφ. A vetustioribus autem Lexicographis quædam ex Oratione Æschinis citantur, "quæ (verba Taylori sunt) hodie in ea minime leguntur. Veluti, cum talem glossam in Harpocratione reperiamus, sc. *Παραβάλοιτο, ἀντὶ τοῦ Παραπέμψαιτο. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος.* Quod exscripsit Suidas. Nihil tamen reperio per totam Orationem, quod cum istis verbis vel minimam habet similitudinem. Suidas etiam et hunc quoque articulum exhibet; *Φιλουργός. οὗτος ἄσωτος ὢν ἐφωράθη ἐν Ἀθήναις τὰ ἱερὰ συλήσας, καὶ τὸ Γοργόνειον ὑφελόμενος, ὡς Ἰσοκράτης λέγει. μέμνηται τούτου Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.* Hodie non occurrit. Novi tamen quid de ea re statuendum sit: et Lectorem benevolum non pœnitebit consulere, quæ annoto ad §. *μδ´.* hujusce Orationis."

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΥ.

Pag. ed. Tayl. — Pag. et v. ed. H. Steph.

362 ΚΤΗΣΙΦΩΝ ἔγραψε ψήφισμα, στεφανῶσαι Δημοσθένην Δημοσθένους Παιανιέα χρυσῷ στε- 53
φάνῳ, καὶ ἀναγορεῦσαι τὸν στέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ Διονυσίοις [1] τραγῳδῶν, ὅτι διατελεῖ τὰ ἄριστα
λέγων καὶ πράττων τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων. Τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγράψατο Αἰσχίνης παρανό-
μων, καὶ εἰσάγει κεφάλαια γενικὰ τρία, ἓν μέν, ὅτι ὑπεύθυνον ὄντα τὸν Δημοσθένην ἐστεφάνωσε,
τοῦ νόμου κελεύοντος μὴ ἐξεῖναι ὑπεύθυνον ἄρχοντα στεφανοῦν, περὶ οὐσίας· δεύτερον δέ, ὅτι ἐν
τῷ θεάτρῳ ἀνεκήρυξε τὸν στέφανον, ἀπαγορεύοντος τοῦ νόμου μηδένα στεφανοῦν ἐν τῷ θεάτρῳ,
περὶ ποιότητος· τρίτον καὶ τελευταῖον, ὅτι καὶ τὰ ψευδῆ ἔγραψεν ἐν τῷ ψηφίσματι· οὐκ εἶναι
γὰρ καλὸν καὶ ἀγαθὸν τὸν Δημοσθένην, οὐδὲ ἄξιον τοῦ στεφάνου. καὶ τοῦτο εἰς τὸ παράνομον
ἀνακτέον, ἐπειδὴ [2] καὶ νόμος ἐστὶν ὁ κωλύων τὰ ψευδῆ γράφειν ἐν τοῖς ψηφίσμασιν· ἔστι δὲ
περὶ ποιότητος. Ὑποφορὰς δὲ λαμβάνει [3] τρεῖς, πρὸς μὲν τὸ πρῶτον δισσῶς ἐροῦντος Δημο-
σθένους, ὅτι οὐκ ἦν ἄρχων, οὐδ᾽ ἐστὶν ἀρχὴ ἡ τῶν τειχῶν οἰκοδομή, ἀλλὰ διακονία τις καὶ ἐπι-
363 μέλεια· εἰ δὲ καὶ ἀρχή, τῷ γε ἐπιδεδωκέναι ἐκ τῶν ἰδίων καὶ μηδὲν εἰληφέναι ἐκ τῆς πόλεως οὐκ
ἦν ὑπεύθυνος· περὶ ποιότητος ἀμφότερα. πρὸς δὲ τοῦτο Αἰσχίνης εἰσάγει στοχαστικὸν κεφά-
λαιον, οὐ μέντοι κατασκευάζει· εἰ δὲ μὴ παρ᾽ ἑαυτοῦ ἐπέδωκεν, ἀλλ᾽ εἶχε παρὰ τῆς βουλῆς εἰς
τοῦτο δέκα τάλαντα· περὶ οὐσίας. Πρὸς δὲ τὸ δεύτερον κεφάλαιον παρεχομένου Δημοσθένους
νόμον ἕτερον, κελεύοντα ἀνακηρύττειν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἂν ψηφίσηται ὁ δῆμος, Αἰσχίνης οὐ περὶ
τῶν πολιτικῶν αὐτὸν εἶναί φησιν, ἀλλὰ περὶ τῶν ξενικῶν στεφάνων· περὶ οὐσίας. Πρὸς δὲ τὸ
τρίτον πολλὰ κατὰ μέρος. οἴεται δὲ τὸν Δημοσθένην εἰς [4] τέτταρας καιροὺς διῃρηκέναι τὴν ἀπο-
λογίαν, τὰ πράγματα [5] καθ᾽ ἕκαστα εἰς τούτους μερίσαντα. πρῶτον μὲν οὖν φησὶν εἶναι και-
ρὸν [6] τὸν τοῦ πολέμου τοῦ πρώτου τοῦ πρὸς Φίλιππον περὶ Ἀμφιπόλεως γενομένου, δεύτερον
δὲ τὸν τῆς εἰρήνης, τρίτον δὲ τὸν τοῦ πολέμου τοῦ δευτέρου καὶ τῆς περὶ Χαιρώνειαν ἥττης, τέ-
ταρτον δὲ τὸν παρόντα καιρὸν τὸν περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον πολιτευμάτων. ἐν μὲν οὖν τῷ πρώ-
τῳ [7] αἴτιόν αὐτόν φησι γεγονέναι τῆς εἰρήνης, αἰσχρᾶς οὔσης καὶ ἀδόξου, καὶ τοῦ μὴ μετὰ κοινοῦ

[1] τραγῳδῶν καινῶν, ὅτι T. [2] καὶ] ὁ T. [3] γ′. T. R. [4] δ′ T. R.
[5] καθ᾽ ἕκαστον T. καθέκαστα R. [6] Deest articulus. T. R. [7] αἴτιον T. R.

Τραγῳδῶν] F. addendum καινῶν [Deerat enim ante Wolfium] vel τραγῳδοῖς καινοῖς. In Auctore est, [§. ιδ′.] τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, et [§. ιέ. et §. ιή.] τραγῳδοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ. WOLF. Utinam addidisset τραγῳδῶν τῇ καινῇ. Nam, ut recte reputat Vir doctissimus, Æschines in libello contra Ctesiphontem dato, in Formula sc. Actionis, quæ occurrit apud Demosthenem, §. ιζ′. postquam scripsisset ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίοις τοῖς μεγάλοις, τραγῳδοῖς καινοῖς, subjungit, ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίοις, τραγῳδῶν τῇ καινῇ. Vir ille doctissimus est Cel. Perizonius ad Ælian. II. V. H. 13. qui de hac Constructione, τραγῳδοῖς καινοῖς, eruditissime disputat. Iis conferenda sunt omnino quæ habet ὁ μέγας Hemsterhus. ad Lucianum in Timone. §. 51. TAYLOR.

Περὶ οὐσίας] *De essentia seu natura rei.* Alias valet idem quod εἰ ἐστί; *An sit?* Et est quæstio Status Conjecturalis. Sed hic Demosthenes τειχοποιΐαν negat esse ἀρχὴν, quod Finitionis esse dicas: ut et illud, cum negat sibi referendas esse rationes liberalitatis suæ, Status Juridicialis. Verte, *respicit naturam causæ et essentiam.* Demetrius Ducas, Ὕπαρξις μὲν στοχασμὸν, ἰδιότης ὁρισμὸν, ποιότης ιά στάσεις ποιεῖ. WOLF.

Περὶ ποιότητος] *De Qualitate.* Cum Theatrum locus sit, videtur potius πρὸς τὸ ποῦ pertinere. Sed quia de Civibus et Hospitibus distincta lex est, potest huc referri. IDEM.

Ὑποφορὰς] Quas Ulpianus ἀντιθέσεις, ἀντιπίπτοντα et ἀντικείμενα vocat, sed distinctione adhibita. IDEM. Etruscus sic vertit: *Et preoccupa tre obiettioni.* TAYLOR.

Ἐκ τῆς] Forte, ἐκ τῶν τῆς, ut §. θ′. fin. Licet vulgata defendi forte possit ex §. νζ′. MARKLAND. Et quidem τῶν in priore isto loco abest a membranis. TAYLOR.

Περὶ οὐσίας] F. περὶ ποιότητος, ut supra. WOLF.

Καθέκαστα] F. ἕκαστα, ἢ, καθ᾽ ἕκαστον. Etsi crebra est numerorum mutatio. IDEM.

τῶν Ἑλλήνων συνεδρίου τὴν πόλιν αὐτὴν πεποιῆσθαι· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ, ὅτι τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον αὐτὸς παρεσκεύασε [1] γενέσθαι· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, ὅτι τοῦ ἱεροῦ πολέμου καὶ τῶν περὶ [2] Ἀμφισσέας συμβάντων αἴτιος ἐγένετο καὶ τῆς ἥττης τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ, πείσας μετὰ Θηβαίων ἀραμένους τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον παρατάξασθαι· ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ, [3] ὅτι τὰ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐπολιτεύσατο. Μετὰ ταῦτα καὶ τοῦ βίου παντὸς τοῦ Δημοσθένους κατηγορεῖ, καὶ δὴ καὶ Κτησιφῶντος ἐν ὀλίγοις, ἐν οἷς ἀξιοῖ αὐτὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸν Κτησιφῶντα ἀπολογεῖσθαι.

Τὰ μὲν οὖν κεφάλαια ταῦτ᾽ ἐστίν· ἐνίκα δὲ τὸν ἀγῶνα Δημοσθένης.

Μέμφονται μέντοι τινὲς τὸν Αἰσχίνην, ὅτι οὐκ ἐνδιέτριψεν ἐν τῷ παρανόμῳ, ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτείας κατηγορεῖ τοῦ Δημοσθένους, καλῶς πεπολιτευμένου τοῦ ἀνδρός. Αὐτὸς δὲ τοὐναντίον τούτῳ μάλιστα [4] ἰσχυρίζεται, λέγων οὕτως, ἔστι δ᾽ ὑπόλοιπον μέρος τῆς κατηγορίας, ἐφ᾽ ᾧ μάλιστα σπουδάζω· τοῦτο δ᾽ ἐστὶν ἡ πρόφασις, δι᾽ [5] ἣν αὐτον ἀξιοῖ στεφανοῦσθαι. Μή ποτε δὲ ἄριστα τοῦτο ἔπραξεν. ἐπειδὴ γὰρ εἶχε δόξαν μεγάλην παρὰ πᾶσι καὶ ὑπόληψιν ὁ Δημοσθένης ὡς λαμπρότατα πεπολιτευμένος, εἰκότως ᾠήθη 364 ψυχροὺς καὶ οὐδενὸς ἀξίους φανήσεσθαι τοὺς περὶ τῶν παρανόμων λόγους, εἰ μὴ δόξαν αὐτοῖς ἐμποιήσει τὴν ἐναντίαν, ὡς ἄρα ὁ Δημοσθένης κακόνους ἐστὶ τῷ δήμῳ καὶ αἰσχρῶς καὶ ἐπιμέμπτως πεπολίτευται. διὰ τοῦτο ἐσπούδασε περὶ τοῦτο μάλιστα, καὶ ἐν τούτῳ τῷ μέρει τῆς κατηγορίας τὸ πλεῖστον ἐνδιέτριψε. Μέμψαιτο δ᾽ ἄν τις τὸ προοίμιον ὡς τραγικὸν καὶ περιττὸν καὶ ἐπιλόγῳ μᾶλλον ἐοικός.

Ἡ στάσις τοῦ λόγου ἐστὶ πραγματικὴ ἔγγραφος, ὥσπερ καὶ ἡ τοῦ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου· τὰ δὲ κεφάλαια [6] [δηλονότι τῆς πραγματικῆς περιέχει] ἅπερ καὶ ἐκεῖ, οἷον τὸ νόμιμον τεμνόμενον εἰς τρεῖς νόμους, τὸ δὲ δίκαιον εἰς [7] τέτταρας καιρούς. Ὅρα δέ, [8] ὡς ἐπιλογικῶς ἤρξατο ἀπὸ συνηγόρων ἐκβολῆς, ὥσπερ καὶ Δημοσθένης. Τινὲς εἶπον, ὅτι οὐκ ἔχει κατασκευὴν τὸ προοίμιον, οὐκοῦν οὐδὲ συμπέρασμα δεῖ ζητεῖν. ἀλλ᾽ οὐκ ἔστιν ἀκατάσκευον. ἔστι γὰρ [9] αὕτου κατασκευὴ τὰ ὑπὲρ τοῦ τὰ μέτρια καὶ τὰ συνήθη μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει. εἰ γὰρ ἡ αἰτία τῆς προτάσεώς ἐστιν ἡ κατασκευή, διὰ δὲ τὸ τὰ μέτρια μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει αἱ δεήσεις, κατασκευὴ ἂν εἴη. ἔχει δὲ καὶ συμπέρασμα, ἐγὼ δὲ πεπιστευκὼς ἥκω ἕως τοῦ μεῖζον τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων.

[10] Συνέβη δ᾽ αὐτῷ ἐκπεσεῖν τῆς πατρίδος ὕστερον διὰ τὸ κατηγορῆσαι τοῦ ψηφίσματος τοῦ Κτησιφῶντος τοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημοσθένους ὡς παρανόμου, καὶ ὁρίσαντος τὸ πρόστιμον ἐὰν μὴ δείξῃ αὐτὸ παράνομον, καὶ ἡττηθέντος, καὶ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι [11] ἢ ἐθελῆσαι καταβαλεῖν τὴν

[1] Deest γενέσθαι. T, R. [2] Ἀμφισσέας] Φωκέας T. R. [3] ὅτι κατὰ τὸν πρὸς Ἀλέξανδρον T. ὅτι τὰ κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον R. [4] διϊσχυρίζεται T. [5] ἣν αὐτὸν T. R. [6] Absunt unci. T. R. [7] τέσσαρας T. R. [8] πῶς T. R. [9] αὐτοῦ κατασκευὴ, ὑπὲρ T. R.

[10] Desunt Συνέβη --- σχολάζειν. T. περὶ Αἰσχίνου. Ὅτι ἠδυνήθη νικῆσαι τὴν κατηγορίαν Εὐβούλου συναγωνισαμένου κατὰ τοῦ Δημοσθένους, ἐν τῷ ποιῆσαι τοὺς δικαστὰς ἀναστῆναι, ἔτι τοῦ Δημοσθένους λέγοντος, ὡς ἔγνωμεν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς. συνήβη κ. τ. λ. R. [11] Desunt ἢ ἐθελῆσαι. R.

Πείσας] S. τοὺς Ἀθηναίους. IDEM.

Μετ᾽ Ἀθηναίων] Lego μετὰ Θηβαίων, historia fretus. IDEM. Ita Bern. quoque. Stephanus corrupte dedit Ἀθηναίων, facili errore, ut sæpe dixi. Vide Not. ad Leptineam, §. κγ΄. p. 475. TAYLOR.

Ὑπόλοιπον μέρος] Est ὑπόλοιπόν μοι μέρος, §. ιθ΄. MARKLAND.

Εἶχε δόξαν μεγάλην] Non inutile erit conferre hæc Hermogenis ex tractatulo, π. μεθ. δεινοτ. pag. 422. Πότε ῥήτωρ αὐξήσει χρήσεται ἐν δίκαις, εἶτα τότε ταῖς ἀποδείξεσι; δύο καιροὶ τῆς χρήσεως καὶ μέθοδοι. ὅταν τὸ πρᾶγμα ἀμελῆται, ἢ τὸ πρόσωπον τὸ κρινόμενον ἔνδοξον ᾖ. ταύτῃ τῇ τέχνῃ χρῆται Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, καὶ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος —— Ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἡ τῶν παρανόμων γραφὴ ἀμελεῖται διὰ τὰς συμφορὰς τῆς πόλεως, τό τε πρόσωπον τιμᾶται Δημοσθένους, καὶ ἀξίωμα ἔχει. διὰ τοῦτο πρότερον αὔξει, εἶτα τότε ἀποδείκνυσιν, ἵνα ἐπιστρέψῃ, καὶ ἀναγκάσῃ προσέχειν τοὺς δικαστὰς, καὶ μήτε τιμῇ τοῦ προσώπου, μήτε καταφρονήσει τοῦ πράγματος μὴ θέλωσιν ἀκούειν. Αὕτη ἡ αἰτία τοῦ καὶ τῇ αὐτῇ τάξει ἐν ἀμφοτέροις τοῖς βιβλίοις [sc. in utraque Oratione tum Æschinis, tum Demosthenis] τὰ περὶ τῶν πολιτειῶν διεξελθεῖν. TAYLOR.

Ὥσπερ καὶ Δημοσθένης] S. ἐν τῷ τοῦ περὶ Παραπρεσβείας προοιμίῳ. WOLF.

Διὰ δὲ τὸ τὰ μέτρια μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει] IDEM. Deerant enim in exemplaribus ante Wolfium. Quæ similiter revocavit MS. Askew. TAYLOR.

Δὲ] F. δὴ, et post μέτρια, addendum καὶ τὰ συνήθη, ut in Textu Auctoris. MARKLAND.

Συνέβη] Ad finem orationis præcedentis in editione Aldina quædam occurrunt scitu digna de Æschine et hominis fortunis, quæ (sicuti et monumenta ejus vitæ quot supersint, quæ Orationibus præmisit Aldus) miror omisisse in sua editione Stephanus. TAYLOR.

καταδίκην, ἣν αὐτὸς ὥρισε, φυγῇ χρησαμένου, ὡς καὶ τοῦτο ἔγνωμεν ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου. Φυγὼν δὲ τὴν πατρίδα καὶ θελήσας ἀνελθεῖν πρὸς Ἀλέξανδρον, μαθὼν περὶ τῆς αὐτοῦ τελευτῆς καὶ τῆς ταραχῆς τῶν τούτου διαδόχων, εἰς Ῥόδον ἔπλευσε καὶ Ῥοδιακὸν διδασκαλεῖον συνέστησε, παιδεύων τε οὕτω τοὺς νέους καὶ τοῖς τελειοτέροις ἀνδράσιν ἀναγινώσκων τὸν λόγον τὸν κατὰ Κτησιφῶντος, ὃν εἶπε κατὰ τοῦ Δημοσθένους· καὶ θαυμαζόμενος σφόδρα παρ' αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ, καὶ [1]ἐρωτώμενος, πῶς ἐπὶ τοιούτῳ λόγῳ ἥττηται, ἀπεκρίνατο, θαυμάζετε πῶς ἥττημαι, καθὸ οὐκ ἠκούσατε ὑμεῖς τοῦ θηρίου ἐκείνου· θηρίον [2]γάρ αὐτον ἐκάλει διὰ τὸ δεινὸν τῶν τρόπων καὶ ἀνελεῆμον. Λέγεται δέ, ὅτι καὶ τὰς λεγομένας μελέτας καὶ τὰ πλάσματα τῶν ζητημάτων αὐτὸς πρῶτος ἐκεῖ εὗρεν ἐν τῷ [3]σχολάζειν.

[1] ἐρωτώμενος παρ' αὐτῶν, πῶς R. [2] γὰρ αὐτὸν R.

[3] σχολάζειν. Ὅτι μαθητὴς ἐγένετο, ὡς μὲν Δημήτριος ὁ Φαληρεύς φησι, Σωκράτους τοῦ φιλοσόφου, εἶθ' ὕστερον Πλάτωνος. ὡς δὲ Καικίλιος καὶ Ἰδομενεὺς καὶ Ἕρμιππος ἱστοροῦσιν, οὐκ ἤκουσε τούτων τῶν ἀνδρῶν μαθήσεως χάριν. φασὶ γὰρ, ὡς ὅτι οὐδὲν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Πλατωνικοῦ σώζει, οὔτε τὸ ἀκριβὲς καὶ καθαρὸν καὶ ἀπέριττον, καὶ εὔρυθμον, ἀλλὰ κεχηνυῖά πώς ἐστιν αὐτοῦ ἡ ἰδέα τοῦ λόγου, καὶ ἄτεχνος μὲν καὶ προπετὴς, καὶ εὐχερῶς ἐπὶ τὸ λοιδορεῖν αἰσχρῶς καὶ ἀπρεπῶς ῥήτορι ἐξαγομένη, ἔχουσα δέ τι εὐφυὲς καὶ εὐάγωγον καὶ οἷον ἂν γένοιτό τινι ἐκ φύσεως καὶ μελέτης ἀφανοῦς. R.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

Ο ΚΑΤΑ

ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ

ΛΟΓΟΣ.

---

365 α΄. ΤΗΝ ΜΕΝ παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν 53. 1
παράταξιν, ὅση γεγένηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν

Παρασκευὴν —— παράταξιν] Similiter fere Lysias in exordio Orationis de bonis Aristophanis pag. 331. Ed. Lond. Τὴν μὲν οὖν παρασκευὴν καὶ προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν ὁρᾶτε. Vehementior paulo Æschines, qui aciem et exercitum in forum plane transduxit. Quod eruditos interpretes non latuit. *Vedete, o Signori Atheniesi, che* preparamento, *e che* squadre *son queste.* Ferrus. *Quantæ* copiæ *comparatæ sint, quantaque* acies *instructa.* Lambinus. Sed observabit bonus lector hanc ῥῆσιν sive γνώμην ex iis esse, quibus antiqui Oratores, ὡς φωρίου τινὸς ἐφαπτόμενοι, libenter exordiri solent. Neque enim Lysias solus ante Æschinem. D. Clementem adducere liceat, qui ita loquitur, Strom. l. 6. Κρατίνου ἐν Πυτίνῃ εἰπόντος,

Τὴν μὲν παρασκευὴν ἴσως γινώσκετε,

Ἀνδοκίδης ὁ ῥήτωρ λέγει, Τὴν μὲν παρασκευὴν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ τὴν προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν σχεδόν τι πάντες εἴσεσθε. ὁμοίως καὶ Νικίας ἐν τῷ πρὸς Λυσίαν ὑπὲρ παρακαταθήκης, Τὴν μὲν παρασκευὴν καὶ τὴν προθυμίαν τῶν ἀντιδίκων ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, φησίν. καὶ μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης λέγει, Τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν παράταξιν. Sequitur, πάλιν Δημοσθένους εἰπόντος, Ὅση μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σπουδὴ περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα, καὶ παραγγελία γέγονε, σχεδὸν οἶμαι πάντας ὑμᾶς

δεήσεις, αἷς κέχρηνταί τινες ὑπὲρ τοῦ τὰ μέτρια καὶ τὰ συνήθη μὴ γίγνεσθαι ἐν τῇ πόλει. ἐγὼ δὲ πεπιστευκὼς ἥκω πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς, δεύτερον δὲ τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν, ἡγούμενος οὐδεμίαν παρασκευὴν ἰσχύειν παρ' ὑμῖν μεῖζον τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων.

β'. Ἐβουλόμην μὲν οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν βουλὴν τοὺς πεντακοσίους καὶ τὰς ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν ἐφεστηκότων ὀρθῶς διοικεῖσθαι, καὶ τοὺς νόμους, οὓς ἐνομοθέτησεν ὁ Σόλων περὶ τῆς τῶν ῥητόρων εὐκοσμίας, ἰσχύειν, ἵν' [1] ἐξῆν
54.1 πρῶτον μὲν τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν πολιτῶν, ὥσπερ οἱ νόμοι κελεύουσι, σωφρόνως ἐπὶ τὸ βῆμα παρελθόντι, ἄνευ θορύβου καὶ ταραχῆς ἐξ ἐμπειρίας τὰ βέλτιστα τῇ πόλει συμβουλεύειν· δεύτερον δ' ἤδη καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν τὸν 366
βουλόμενον καθ' ἡλικίαν χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι. οὕτω γὰρ ἄν μοι [2] δοκεῖ ἥ τε πόλις ἄριστα διοικεῖσθαι, αἵ τε κρίσεις ἐλάχιστα [3] γίγνεσθαι. Ἐπειδὴ δὲ πάντα τὰ πρότερον ὡμολογημένα καλῶς ἔχειν νυνὶ καταλέλυται, καὶ γράφουσί τινες ῥᾳδίως παρανόμους

[1] ἐξῇ T. R. [2] δοκῇ T. [3] γίνεσθαι T. R.

ἠσθῆσθαι. Φιλῖνος τε ὁμοίως, Ὅση μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, σπουδὴ καὶ παράταξις γεγένηται περὶ τὸν ἀγῶνα τουτονὶ, οὐδ' ἕνα ὑμῶν ἀγνοεῖν ἡγοῦμαι. Porro ea Constructio, τὴν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὅση γεγένηται, (de qua multa disserui olim in Lysiæ Indice, v. ACCUSATIVUS) non habet, credo, Atticum tantummodo leporem, sed vim quandam et majestatem huic exordio convenientem. Imbelle enim esset et languidum, si scripserat, ὁρᾶτε ὅση παρασκευὴ καὶ παράταξις γεγένηται. Ceterum, istius locutionis, præter ea quæ in isto loco admonui, infinita fere exempla corradi posse videntur. Sat erit tamen consulere σχ. Triclin. ad Sophocl. Ajac. v. 103. H. Stephanum de Dialect. Attic. pag. 50. et 51. Aristophanes interea, qui facetiis ubique abundat, etiam ubi nihil istius modi exspectes, hanc syntaxin, qua Cives ejus ἄχρι κόρου utebantur, subsannat, credo, et deridet, cum extendit fere ἄχρι σολοικισμοῦ in his exemplis,

Εἶναι παρ' αὐτοῖς φησὶν ἄμφω τὼ λόγω,
Τὸν κρείττον' ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα.

Nub. v. 112.

Et proxime,

Ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης,
Ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας.

TAYLOR.

Μέτρια] Malim τὰ πάτρια. WOLF. Προσήκοντα Cod. MS. Mead. Quod arbitror non varietatem scribendi denotare: Adeo glossam sapit. Attamen invenio in Orat. quæ præcessit Demosthenis π. Παραπρεσβ. τὰ δίκαια γνόντα, καὶ τὰ Προσήκοντα, §. ξή. fin. Quæ vox itaque etiam hic locum habere potuit. TAYLOR.

Δεύτερον] Γρ. ἔπειτα δὲ τοῖς νόμοις. MS. Steph. IDEM.

β'. Τοὺς πεντακοσίους] Ἴσ. τῶν πεντακοσίων. SCALIG.

Τὸν βουλόμενον] Τῷ βουλομένῳ. IDEM.

Δοκῇ] F. δοκεῖ. MARKLAND. Recte omnino. Atque ita Cod. noster Meadianus. Constructio est, οὕτω γάρ μοι δοκεῖ ἡ πόλις ἄριστα ἂν διοικεῖσθαι. TAYLOR. M. δοκεῖ. AUGER.

Ἐλάχισται γίνεσθαι] F. ἐλάχιστα. et [p. 164. l. 6.] οὐκ ἔτι κοινὴν, [Aldus enim vitiosissime ἐστι] et [l. pen.] καὶ καταδουλούμενοι. WOLF. Ἐλάχισται excudit Stephanus. Ita Bern. quoque. Aldus et MS. Mead cum Wolfio conspirant. TAYLOR.

γνώμας, καὶ ταῦτα ἕτεροί τινες τὰ ψηφίσματα ἐπιψηφίζουσιν, οὐκ ἐκ τοῦ δικαιοτάτου τρόπου λαχόντες προεδρεύειν, ἀλλ᾽ ἐκ παρασκευῆς καθεζόμενοι· ἂν δέ τις τῶν ἄλλων βουλευτῶν ὄντως λάχῃ κληρούμενος προεδρεύειν καὶ τὰς ὑμετέρας χειροτονίας ὀρθῶς ἀναγορεύῃ, τοῦτον οἱ τὴν πολιτείαν [1] οὐκέτι κοινὴν ἀλλ᾽ ἰδίαν [2] ἑαυτῶν ἡγούμενοι εἶναι ἀπειλοῦσιν [3] εἰσαγγελεῖν, καταδουλούμενοι τοὺς ἰδιώτας καὶ δυναστείας ἑαυτοῖς περιποιοῦντες, [4] καὶ τὰς κρίσεις τὰς

[1] οὐκ ἔτι T. [2] αὑτῶν T. R. [3] εἰσαγγέλλειν, καὶ καταδουλούμενοι T. [4] τὰς μὲν κρίσεις, τὰς ἐκ T. τὰς κρίσεις, τὰς μὲν ἐκ R.

Γνώμας] *Decreta* Wolfius. *sententias* Markland. Et recte. Γνώμη, idem fere ac *Propositum, Opinio: a Motion, a Proposition.* Proxime, §. δ΄. λύετε τὰς παρανόμους γνώμας, ubi Wolfius rursus inconsulto, *abrogate iniqua decreta.* Ita Περὶ δὲ Κτησιφῶντος τοῦ γράψαντος τὴν γνώμην. §. οέ. Et §. λέ. τὴν γνώμην ταύτην ἔγραψε Δημοσθένης. Et §. λϛ΄. med. Σόλωνος εἰπόντος τὴν γνώμην. Ita Dem. de Cor. §. οδ΄. τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει. Et Ὁ μὲν γὰρ πρὸ τῶν πραγμάτων γνώμην ἀποφαίνεται. §. νϛ΄. Male etiam circa h. locum se gessit Wolfius in interpretando, uti Cl. Marklandus aliquoties annotavit. Perperam enim l. 2. *principatum*, quod potius, *proedrorum munus.* Perperam etiam, ἐπιψηφίζουσιν reddidit, *comprobent*, quod est *in suffragia mittere*, vel, ut nos loqui solemus, *to put the question.* Postremo voces illas l. 4. καὶ τὰς ὑμετέρας χειροτονίας ὀρθῶς ἀναγορεύῃ, *et qui vestra suffragia recte pronunciaverit*, has utique prorsus neglexit. Idem.

Ταῦτα] F. τοιαῦτα, ut §. ξδ΄. fin. Markland.

Λαχόντες προεδρεύειν] Proedri, qui concionem regebant, non ii erant, qui in senatu præsidebant; verum novem fuerunt, singuli ex singulis novenis tribubus iis, quæ in prytaneatu non essent, sorte in singulis concionibus lecti. Horum princeps, sorte una cum iis electus. Ἐπιστάτης τῆς ἐκκλησίας dictus est, cujus illud præcipuum munus fuisse videtur, ut cum prytanes concionem coegissent, proedri vero retulissent qua de re convenirent, ipse populo suffragiorum potestatem permitteret, quod ἐπιψηφίζειν appellabant, et διαχειροτονίαν διδόναι. Sigon. de Rep. Ath. l. 2. Stock.

Ὄντως] Simili fere modo scribit infra, §. ογ΄. fin. ἀνὴρ ὄντως βεβιωκὼς μετ᾽ ἀρετῆς. Si et illa sana sunt. Ita pariter, §. πθ΄. ὅταν τοὺς μὲν ὄντως ἄνδρας ἀγαθοὺς, *revera, reipsa bonos cives.* Etiam παμπονηρὸς ἄνθρωπος, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς, καὶ βάσκανος ὄντως. Demosth. de Coron. §. λϛ΄. Hæc tamen minime ita se habent. Rem mecum expendite, quæso. Loco τοῦ ὄντως in Mor. exaratur ὄντων; et in aliquibus exemplaribus, veluti iis quæ excussit H. Stephanus, pro βουλευτῶν, βουλευόντων. Quam lectionem ut aliquis annotaret Scriba, repræsentavit

ὄντων
hoc pacto, βουλευτῶν. Hoc istud est ὄντων Cod. Mor. Ex quo profluxit ὄντως ceterorum. Quod mox in Textum se insinuavit. Si non dico ea quæ vera sunt, attamen ea quæ sunt vero proxima: immo arbitror esse verissima. Taylor.

Καὶ καταδουλούμενοι] Istud καὶ, ut vidimus supra, ad l. antepen. p. 163. est ex munificentia Wolfiana. Olim, nec, ut credo, minore elegantia, legi solitum, ἀπειλοῦσιν εἰσαγγέλλειν, καταδουλούμενοι τοὺς ἰδιώτας, καὶ δυναστείας ἑαυτοῖς περιποιοῦντες. Nam Periodus illa [καταδουλούμενοι ——— περιποιοῦντες] pari proprietate constructionis ad utrumvis verbum, sive ἀπειλοῦσιν, sive καταλελύκασι accomodari potest: utri debeatur, aurium fere judicio est relictum. Idem.

Τὰς μὲν κρίσεις] Juxta ea quæ modo dixerim, legendum utique cum Editionibus, in quas grassatus est Wolfius, περιποιοῦντες· καὶ τὰς κρίσεις ——— καταλελύκασι ——— κρίνουσι. Cod. Bern. habet περιποιούμενοι, καὶ τὰς μὲν κρίσεις —— Idem.

Τὰς κρίσεις, τὰς μὲν] [ut Editi] Malim τὰς μὲν κρίσεις, τὰς ἐκ τῶν νόμων. Et [pag. 166. l. 5.] ὅταν εἰσίῃ εἰς δικαστήριον, γραφὴν παρανόμων δικάσων. Alias etiam γραφὴ εἰσιέναι ἢ εἰσελθεῖν dicitur. Wolf. καὶ τὰς μὲν κρίσεις, τὰς μὲν — τὰς δὲ — σεσίγηνται μὲν κ. τ. λ. Ita Ask. σεσίγηται δὲ etiam Bern. Taylor.

μὲν ἐκ τῶν νόμων καταλελύκασι, τὰς δ᾽ ἐκ τῶν ψηφισμάτων μετ᾽ ὀργῆς κρίνουσι· σεσίγηται [1] μὲν τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει, τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότων [2] καὶ πάλιν ἐν μέρει τῶν ἄλλων Ἀθηναίων, τῆς δὲ τῶν ῥητόρων ἀκοσμίας [3] οὐκέτι κρατεῖν δύνανται οὔθ᾽ οἱ νόμοι οὔθ᾽ οἱ πρυτάνεις οὔθ᾽ οἱ πρόεδροι οὔθ᾽ ἡ προεδρεύουσα φυλή, τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως.

γ΄. Τούτων δ᾽ ἐχόντων [4] οὕτω, καὶ τῶν καιρῶν ὄντων τῇ πόλει τοιούτων, [5] ὁποίους τινὰς αὐτοὺς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετ᾽ εἶναι, ἓν ὑπολείπεται μέρος τῆς πολιτείας, εἴ τι κἀγὼ 367
τυγχάνω [6] γιγνώσκων, αἱ τῶν παρανόμων γραφαί. εἰ δὲ καὶ ταύτας καταλύσετε ἢ τοῖς καταλύουσιν ἐπιτρέψετε, προλέγω ὑμῖν ὅτι λήσετε κατὰ [7] σμικρὸν τῆς πολιτείας τισὶ παραχωρήσαντες. Εὖ γὰρ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τρεῖς εἰσὶ πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννὶς καὶ

[1] Deest μέν. T. [2] καὶ πάλιν ἐν μέρει R. [3] οὐκ ἔτι T. R. [4] οὕτως T. R. [5] ὁποίους αὐτοὺς T. R. [6] γινώσκων T. R. [7] μικρὸν T. R.

Τὰς δὲ ἐκ τῶν ψηφισμάτων] Actiones innuit, de quibus nullæ erant leges latæ, ex quorum præscripto reus in judicium adduceretur; quæque ideo ad senatum, vel ad populum deferebantur. Harum insignissima fuit Εἰσαγγελία, *crimen læsæ majestatis*. Stock.

Μετ᾽ ὀργῆς κρίνουσι] *Ex animi libidine et dominanti affectu judicant.* Tourel. Idem.

Πεντήκοντα ἔτη] Plutarchus in libro, *An Seni gerenda sit Resp.* non longe ab initio: Καὶ μαρτυροῦσιν οἱ νόμοι διὰ τοῦ κήρυκος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, οὐκ Ἀλκιβιάδας, οὐδὲ Πυθέας ἀνιστάντες ἐπὶ τὸ βῆμα πρώτους, ἀλλὰ τοὺς ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότας λέγειν καὶ συμβουλεύειν παρακαλοῦντες. Conjunge H. Stephani Schediasm. IV. 18. IV. 20. Taylor.

Πρυτάνεις] Hunc locum Auctoris nostri respexerunt Harpocratio, Suidas, etc. Idem.

Οὔθ᾽ οἱ πρόεδροι] Desunt in MSto Mead. Quod siquid sit in hoc commate, quo impune carere possumus, nimirum sunt ista in clausula periodi, τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως. Neque enim erat necesse ut Æschines id *auditores* suos commonefaceret, quod Scriba fortasse necessum habuit, ut admoneret *lectores*. Hoc est Illud inter manum Auctoris et manum Librarii internoscere, quod non in infima laude Critices ponere solent. Idem.

Οὔθ᾽ ἡ προεδρεύουσα φυλὴ] Quæ tribuli suo in concione præsidi opitulari debet, ut docuit contra Timarchum Æschines. Brodæus.

γ΄. Παρανόμων γραφαὶ] *Violatarum legum actiones*, Wolfius. Eam versionem identidem et sæpiuscule notavi. Ignoscet lector si aliquando id prætermittam. Hieron. Ferrus diligens et accuratus Interpres, bene: *le accuse de decreti nel senato contro le leggi fatti.* Siquis Actionis Παρανόμων *formulam* modumque intuetur, intelliget ea quæ dico. Hac ipsa Æschinis contenti erimus. Ita ille: Αἰσχίνης ἀπήνεγκε πρὸς τὸν Ἄρχοντα Παρανόμων γραφὴν, κατὰ Κτησιφῶντος, ὅτι ἔγραψε Παράνομον ψήφισμα. Ulpianus, Scriptor ad Leptineam Demosthenis §. κά. init. ait hujus Criminis, Παρανομίαν volo, duas esse species: Δύο δὲ Παρανομιῶν τρόποι, εἷς μὲν, περὶ τὸ πρόσωπον, ὅτε παρὰ τὸν ὡρισμένον χρόνον γράφεται· ἕτερος δὲ, ὅταν αὐτὸς ὁ νόμος κακῶς ἔχῃ, καὶ ἐναντίως τοῖς παλαιοῖς. Hæc ille. Quid? Annon et plures dantur Species? Immo plurimæ. Taylor.

Τισὶ] Erat ubi divinabam τουτοισί. Neque adhuc me divinationis meæ pœnitet. Idem.

ὀλιγαρχία καὶ δημοκρατία. διοικοῦνται δ᾽ αἱ μὲν τυραννίδες καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων, αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις. Μηδεὶς οὖν ὑμῶν τοῦτ᾽ ἀγνοείτω, ἀλλὰ σαφῶς ἕκαστος ἐπιστάσθω, ὅτι, ὅταν εἰσίῃ εἰς δικαστήριον γραφὴν παρανόμων δικάσων, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μέλλει τὴν ψῆφον φέρειν περὶ τῆς ἑαυτοῦ παῤῥησίας. διόπερ καὶ ὁ νομοθέτης τοῦτο πρῶτον ἔταξεν ἐν τῷ τῶν δικαστῶν ὅρκῳ, ψηφιοῦμαι κατὰ τοὺς νόμους, ἐκεῖνό γ᾽ εὖ εἰδώς, ὅτι, ὅταν διατηρηθῶσιν οἱ νόμοι τῇ πόλει, σώζεται καὶ ἡ δημοκρατία. Ἃ χρὴ διαμνημονεύοντας [1] ὑμᾶς μισεῖν τοὺς παράνομα γράφοντας, καὶ μηδὲν ἡγεῖσθαι [2] σμικρὸν εἶναι τῶν τοιούτων ἀδικημάτων, ἀλλ᾽ ἕκαστον ὑπερμέγεθες, καὶ τοὔθ᾽ ὑμῶν τὸ δίκαιον μηδένα [3] ἐᾶν ἀνθρώπων ἐξαιρεῖσθαι, μήτε τὰς τῶν στρατηγῶν συνηγορίας, οἳ ἐπὶ πολὺν ἤδη χρόνον συνεργοῦντές τισι τῶν ῥητόρων λυμαίνονται τὴν πολιτείαν, μήτε τὰς τῶν ξένων δεήσεις, οὓς ἀναβιβαζόμενοί τινες ἐκφεύγουσιν
368 ἐκ τῶν δικαστηρίων, παράνομον πολιτείαν [4] πολιτευσά-

[1] ὑμᾶς μ. τοὺς τὰ παράνομα T. R. [2] μικρὸν ἡγεῖσθαι T. R. [3] Deest ἐᾶν. T. [4] πολιτευόμενοι T. R.

Γραφὴ] [ut Aldus] Emenda γραφήν. Brodæus. Ita Cod. Askew etiam. Ita Bern. Vid. Wolfium supra ad p. 164. l. ult. Qui recte animadvertit genium loquendi pati posse, ut γραφὴ εἰσιέναι emendate dicatur, ubi tempus et occasio ad eam rem tulerit. Id quod in hoc loco nequaquam ferunt. Ita, exempli gratia, §. ξδ΄. εἴ τις εἰσῄει γραφὴ παρανόμων εἰς δικαστήριον. Et, p. 441. l. 14. ed. T. ὅταν εἰσίῃ γραφὴ παρανόμων εἰς τὸ δικαστήριον. scil. cum Causa in judicium adducitur. Aliter, cum Judices ad tribunal accedant de ea causa sententias laturi, ut hic dicitur, et a Demosthene pariter De Corona §. ξ΄. fin. ὅταν τὰ δημόσια εἰσίητε κρινοῦντες. Taylor.

Μηδένα ἀνθρώπων] Videtur deesse ἐᾶν vel hoc loco, μηδένα ἐᾶν ἀνθρώπων, vel post ἐξαιρεῖσθαι. Markland. Recte. Atque priori modo præfert exemplar Askew. Si deesset ἐᾶν, qualis hæc demum foret Constructio, χρὴ ὑμᾶς ἡγεῖσθαι τοῦτο τὸ δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ἐξαιρεῖσθαι? Quisnam ea tolerare potest? Taylor.

Συνεργοῦντες] Συνηγοροῦντες habes, mi lector, ex divinatione H. Stephani. Quod nollem. Facilius enim fuisset et expeditius, immo levissimo clinamine a Receptis deflexisset, proponendo συνεροῦντες. Sed ille genium et statum istius Reip. parum intellexit, cum ista scripserit. In Civitate administranda Atheniensium *Par hominum*, Rhetor sc. et Imperator, quorum hic *auctoritate* et *rebus gestis*, ille *lingua* et *ore* præcelluit, sibi invicem mutuas semper operas præstabant.

Ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἄρ᾽ μύθοισιν, ὁ δ᾽ ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα.

Huic rei abunde favet, et receptam Æschinis lectionem tuetur insignissimus Plutarchi locus, *de fraterno amore*, quem exscribo; Οἱ μὲν οὖν καθ᾽ ἑτέρας ὁδοὺς βαδίζοντες, οὐθὲν ἀλλήλους ὠφελοῦσιν, οἱ δὲ βίοις χρώμενοι διαφόροις, τόν τε φθόνον ἐκτρέπονται, καὶ συνεργοῦσιν ἀλλήλοις μᾶλλον, ὡς Δημοσθένης καὶ Χάρης, καὶ πάλιν Αἰσχίνης καὶ Εὔβουλος, καὶ Ὑπερίδης καὶ Λεωσθένης, οἱ μὲν λέγοντες ἐν τῷ δήμῳ καὶ γράφοντες, οἱ δὲ στρατηγοῦντες καὶ πράττοντες. Idem.

Παράνομον πολιτείαν πολιτευόμενοι] Alii, πολιτευσάμενοι. Wolf. Ita Steph. Ask. Bern. Πολιτευόμενοι MSS. Steph. Coisl. Reg. 2. et Mead. Taylor.

μενοι· ἀλλ' ὥσπερ ἂν [1]ὑμων ἕκαστος αἰσχυνθείη τὴν τάξιν λιπεῖν, ἣν ἂν ταχθῇ ἐν τῷ πολέμῳ, οὕτω καὶ νῦν αἰσχύνθητε ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν, ἣν τέταχθε ὑπὸ τῶν νόμων φύλακες τῆς δημοκρατίας [2]εἰς τήνδε τὴν ἡμέραν.

δ'. Κἀκεῖνο δὲ χρὴ διαμνημονεύειν, ὅτι νῦν ἅπαντες οἱ πολῖται παρακαταθέμενοι τὴν πόλιν ὑμῖν καὶ τὴν πολι-
40 τείαν διαπιστεύσαντες, [3]οἱ μὲν πάρεισι καὶ ἐπακούουσι
τῆσδε τῆς κρίσεως, [3]οἱ δ' ἄπεισιν ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων· οὓς αἰσχυνόμενοι, καὶ τῶν ὅρκων, οὓς ὠμόσατε, μεμνημένοι καὶ τῶν νόμων, ἐὰν ἐλέγξωμεν Κτησιφῶντα καὶ παράνομα

[1] ὑμῶν T. R. [2] Deest εἰς. T. [3] οἳ T.

Τὴν τάξιν λιπεῖν κ. τ. λ.] Perstringit Demosthenem. MARKLAND.

Τὴν τάξιν λιπεῖν] Vulgata apud Oratores Græcos similitudine Demosthenem subdole perstringit, quem stationem suam in acie Chæronensi deseruisse nemini non pernotum fuit. *Tourel.* STOCK.

Φύλακες] Ὥστε εἶναι φύλακας τῆς δημοκρατίας ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ. WOLF.

δ'. Τὴν πόλιν] *Reip. statum.* BRODÆUS. Recte. Non enim solummodo τὸ πλῆθος, id quod olim ad Demosthenicam π. Παραπρεσβ. confirmavi, verum etiam ἡ πόλις, eam formam administrandi imperii denotat, quæ proprie *Democratia,* aut *Popularis Status,* aut *Respublica* denique appellatur. Aliquoties scripsit Noster, τυραννίδες, καὶ ὀλιγαρχίαι, καὶ πόλεις δημοκρατούμεναι, ut in initio hujus Orationis, et istius etiam quæ c. Timarchum est: διοικοῦνται αἱ μὲν τυραννίδες καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων. αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι, τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις. Adde §. λζ'. §. πέ. Verum iis non utar exemplis; quoniam ibi vox πόλις ex adjuncta δημοκρατουμένη omnem vim suam videatur consecuta. Sed judicet æquus et eruditus lector de iis quæ sequuntur. Ἐπειδὴ διέβησαν εἰς Εὔβοιαν Θηβαῖοι, καταδουλώσασθαι τὰς πόλεις πειρώμενοι. Noster, §. λά. Rursus, λέγει γάρ που, παιδεύων τὰ πλήθη, καὶ συμβουλεύων ταῖς πόλεσι, τῶν δημαγωγῶν μὴ προσδέχεσθαι. Id. §. μγ'. Leviculum fortasse quod sequitur, Εἰ γάρ τις ἐν δημοκρατίᾳ τετιμημένος, ἐν τοιαύτῃ πόλει, ἣν οἱ θεοὶ, καὶ οἱ νόμοι σώζουσιν. Id. §. ξέ. Non tamen illud, Ὁ Φίλιππος, ἵνα μὴ τοῦτο γένηται, μηδὲ συνέλθοιεν αἱ πόλεις, Demosth. de Coron. §. ζ'. Iterum Idem §. ιδ'. Τινὲς ἐκ τῶν πόλεων ἐπὶ τῇ τῆς εἰρήνης ἐξουσίᾳ βαδίζοντες ἐκεῖσε διεφθείροντο. Et statim αἱ δὲ πόλεις ἐνόσουν. In his enim omnibus loquitur de *Rebuspub.* per Græciam dispersis, quibus res erat cum Philippo *Principe.* Adjiciantur et hæc quoque, Οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι γνωριμώτατοι καὶ προεστάναι τῶν κοινῶν ἀξιούμενοι, τὴν αὑτῶν προδιδόντες ἐλευθερίαν, αὐθαίρετον αὑτοῖς ἐπάγονται δουλείαν. Dem. π. Παραπρεσβ. §. οδ'. Οὔθ' οἱ μισοῦντες Λακεδαιμονίους οὕτως ἴσχυον, ὥστε ἀνελεῖν αὐτοὺς, οὔθ' οἱ πρότερον δι' ἐκείνων ἄρχοντες, κύριοι τῶν πόλεων ἦσαν. Id. de Cor. §. ζ'. Et §. ογ'. Καὶ ἔτι τὰς ἑκασταχοῦ βραδυτῆτας, ὄκνους, ἀγνοίας, φιλονεικίας, ἃ πολιτικὰ ταῖς πόλεσι πρόσεστιν ἁπάσαις, καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα. Non sane *omnibus Urbibus,* verum iis quibus erat conveniendum, deliberandum, suffragandum denique, atque hæc omnia lente, si non cum discordia. In qua re quanto Philippus præstitit Græciæ *civitatibus,* sæpissime Athenienses admonuit Demosthenes: Οὐ δὴ θαυμαστόν ἐστιν, ait ille Olynth. II. (I.) εἰ στρατευόμενος καὶ πονῶν ἐκεῖνος αὐτὸς, καὶ παρὼν ἐφ' ἅπασι, καὶ μηδένα καιρὸν μηδ' ὥραν παραλείπων, ἡμῶν μελλόντων, καὶ ψηφιζομένων, καὶ πυνθανομένων περιγίνεται. Sed ut telam pertexam, maxime omnium confert locus ille Demosthenis, laudati a Plutarcho in Præcept. Politic. Μέγιστον πρὸς τοὺς τυράννους φυλακτήριον ἀπιστία ταῖς πόλεσι. Non quod ita scribatur in Demosthene, cujus orationem hic citare voluit Plutarchus, sc. Philippicam II. verum ut ostendam, quantillum, Plutarcho judice, intersit inter τὸ πλῆθος et τὴν πόλιν. Verba enim Demosthenis sic se habent: Ἓν δέ τι κοινὸν ἡ φύσις τῶν εὖ φρονούντων ἐν ἑαυτῇ κέκτηται φυλακτήριον, ὃ πᾶσι μέν ἐστιν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, μάλιστα δὲ τοῖς πλήθεσι πρὸς τοὺς τυράννους. Τί οὖν ἐστὶ τοῦτο; ἀπιστία. TAYLOR.

Τὴν πόλιν ὑμῶν] Ita Ald. Quod restituerunt Steph. Wolf. Ask. Brodæus, et Bern. IDEM.

Ἐλέγξωμεν] Ἐγὼ καὶ οἱ συνήγοροι. Sed

γράψαντα καὶ ψευδῆ καὶ ἀσύμφορα τῇ πόλει, λύετε, ὦ
Ἀθηναῖοι, τὰς παρανόμους γνώμας, βεβαιοῦτε τῇ πόλει
τὴν δημοκρατίαν, κολάζετε τοὺς ὑπεναντίως [1] τοῖς νόμοις καὶ
τῇ πόλει καὶ τῷ συμφέροντι τῷ ὑμετέρῳ πολιτευομένους.
Κἂν ταύτην ἔχοντες τὴν διάνοιαν [2] ἀκούσητε τῶν μελλόντων 55.1
ῥηθήσεσθαι λόγων, εὖ οἶδ' ὅτι [3] καὶ δίκαια καὶ εὔορκα καὶ
συμφέροντα ὑμῖν [4] τ' αὐτοῖς ψηφιεῖσθε καὶ πάσῃ τῇ πόλει.

έ. Περὶ μὲν οὖν τῆς ὅλης κατηγορίας μετρίως μοι ἐλπί-
ζω προειρῆσθαι· περὶ δ' αὐτῶν τῶν νόμων, οἳ κεῖνται περὶ
τῶν ὑπευθύνων, παρ' οὓς τὸ ψήφισμα τοῦτο τυγχάνει γε-
γραφὼς Κτησιφῶν, διὰ βραχέων εἰπεῖν βούλομαι. Ἐν
γὰρ τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἄρχοντές τινες τὰς μεγίστας
[5] ἐν τῇ πόλει ἀρχὰς καὶ τὰς προσόδους διοικοῦντες, καὶ δω-
369 ροδοκοῦντες περὶ ἕκαστα τούτων, [6] προςλαμβάνοντες τούς
τ' ἐκ τοῦ βουλευτηρίου ῥήτορας καὶ τοὺς ἐκ τοῦ δήμου,
πόῤῥωθεν προκατελάμβανον τὰς εὐθύνας ἐπαίνοις καὶ κη-
ρύγμασιν, ὥστ' ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν ἀρχόντων εἰς τὴν με-
γίστην μὲν ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγόρους, πολὺ δ'
ἔτι μᾶλλον τοὺς δικαστάς. πολλοὶ γὰρ πάνυ τῶν ὑπευθύ-
νων [7] ἐπ' αὐτοφώρῳ κλέπται τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες
ἐξελεγχόμενοι, διεφύγγανον ἐκ τῶν δικαστηρίων. Εἰκότως.
ᾐσχύνοντο γάρ, οἶμαι, οἱ δικασταί, εἰ φανήσεται ὁ αὐτὸς
ἀνὴρ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, τυχὸν δὲ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ,
πρῴην μέν ποτε ἀναγορευόμενος ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὅτι στεφα-
νοῦται ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης ὑπὸ τοῦ δήμου χρυσῷ
στεφάνῳ· ὁ δ' αὐτὸς ἀνὴρ [8] σμικρὸν ἐπισχὼν ἔξεισιν ἐκ τοῦ

[1] τῷ νόμῳ T. R. [2] ἀκούοιτε T. R. [3] Deest καί. T. [4] Deest τ'. T. R. [5] Desunt ἐν τῇ πόλει. T. [6] [προσλαμβάνοντες] R. [7] ἐπαυτοφώρῳ T. R. [8] μικρὸν T. R.

malim, ἐὰν ἐλέγξω Κτησιφῶντα. Wolf. Τινὲς διορθοῦσιν, ἐλέγξω μέν. Stephanus.

Ἀκούοιτε] Ita edidit Wolfius. Ita Coisl. Reg. 2. et Mead. ἀκούητε, H. Stephanus. Taylor.

Περὶ] Attingit primum κεφάλαιον γενικὸν, ut dicitur in Argumento Orationi huic præmisso. Sc. ad §. ιδ'. hoc persequitur, μὴ ἐξεῖναι ὑπεύθυνον ἄρχοντα στεφανοῦν. Istius Tractationis portiuncula, quæ hinc ad §. ζ'. pertingit, agit de summa Legis utilitate, atque exponit quibus artibus isti Constitutioni fraudem facere soleant. Idem.

Πόῤῥωθεν] M. πόῤῥωθεν προκατελάμβανον. Οὐχὶ δὲ μετὰ τοῦ, προσλαμβάνοντες. Stephanus. Recte, et ita reperitur in Cod. Reg. 1. Et ita edi curavimus. Taylor.

Ὄντες] F. ὄντως. ut §. ί. ὄντως ἦν ὑπεύθυνος. Idem fere, quod ἐπαυτοφώρῳ ἐξελεγχόμενοι, Demosth. π. Παραπρεσβ. §. πά. fin. Sed nihil muto. Pariter enim loquitur in Timarch. p. 52. l. 1. ed. T. ἐξηλέγχθη κλέπτης ὤν. Markland.

Ἀγῶσιν] Οἷον ἐν Διονυσίοις. Wolf.

δικαστηρίου κλοπῆς ἕνεκα τὰς εὐθύνας ὠφληκώς. ὥστ᾿ ἠναγκάζοντο τὴν ψῆφον φέρειν οἱ δικασταὶ οὐ περὶ τοῦ παρόντος ἀδικήματος, ἀλλ᾿ ὑπὲρ τῆς αἰσχύνης τοῦ δήμου.

ϛʹ. Κατιδὼν δέ τις ταῦτα νομοθέτης, τίθησι νόμον καὶ μάλα καλῶς ἔχοντα, τὸν διαῤῥήδην ἀπαγορεύοντα τοὺς ὑπευθύνους μὴ στεφανοῦν. Καὶ ταῦτα οὕτως εὖ προκατειληφότος τοῦ νομοθέτου, εὕρηνται [1] κρείττους λόγοι τῶν νόμων, οὓς εἰ μή τις ὑμῖν ἐρεῖ, λήσετε ἐξαπατηθέντες. Τούτων γάρ τινες τῶν τοὺς ὑπευθύνους στεφανούντων παρὰ τοὺς νόμους, οἱ μὲν φύσει μέτριοί εἰσιν, εἰ δή τίς ἐστι μέτριος [2] τῶν τὰ παράνομα γραφόντων· ἀλλ᾿ οὖν προβάλλονταί 370 γέ τι πρὸ τῆς αἰσχύνης. προσεγγράφουσι [3] γὰρ πρὸς τὰ ψηφίσματα, στεφανοῦν τὸν ὑπεύθυνον, ἐπειδὰν λόγον καὶ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς δῷ. Καὶ ἡ μὲν πόλις τὸ ἴσον ἀδίκημα ἀδικεῖται· προκαταλαμβάνονται γὰρ ἐπαίνοις καὶ στεφάνοις αἱ εὐθῦναι· ὁ δὲ τὸ ψήφισμα γράφων ἐνδείκνυται τοῖς ἀκούουσιν, ὅτι [4] γέγραφε μὲν παράνομα, αἰσχύνεται δ᾿ ἐφ᾿ οἷς ἡμάρτηκε. Κτησιφῶν δέ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὑπερπηδήσας τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν ὑπευθύνων κείμενον, καὶ τὴν πρόφασιν, ἣν ἐγὼ ἀρτίως προεῖπον [5] ὕμιν, ἀνελών, πρὶν λόγον, πρὶν εὐθύνας δοῦναι γέγραφε μεταξὺ Δημοσθένην ἄρχοντα στεφανοῦν.

ζʹ. Λέξουσι δέ, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἕτερόν τινα λόγον ὑπεναντίον τῷ ἀρτίως εἰρημένῳ, ὡς ἄρα, ὅσα τις αἱρετὸς ὢν πράττει κατὰ ψήφισμα, οὐκ ἔστι ταῦτ᾿ ἀρχή, ἀλλ᾿

[1] κρείττονες T. R. [2] ἐπὶ τῶν R. [3] γάρ τι πρὸς T. [4] ἐγεγράφει T. R. [5] ὑμῖν T. R.

ϛʹ. Φύσει] F. προφάσει ex sensu et v. 19. καὶ τὴν πρόφασιν, ἣν ἐγὼ ἀρτίως προεῖπον. vid. et §. ιʹ. init. Markland.

Εἰ δή τίς ἐστι μέτριος ἐπὶ τῶν] [cum Aldo etc.] Lego ἐκ τῶν, ac potius sine præpositione, μέτριος τῶν —— γραφόντων. Wolf. Præpositum ἐπὶ expungit quoque Brodæus. Verum Membranæ constanter retinent. Commendarem utique, εἰ δή τις μέτριός ἐστι τῶν τὰ παράνομα γραφόντων. Nam ita solitum est scribi. Verbum eo loco positum plus habet elegantiæ. Verum plus habuit periculi. Nam mox, ut vides, imperitia Librarii, degeneravit in ἐπί. Taylor.

Τι] Delendum arbitror: προσεγγράφουσι γὰρ πρὸς τὰ ψηφίσματα, scil. voces, quæ statim sequuntur, στεφανοῦν κ. τ. λ. Vide infra §. ξέ. med. Idem.

Λόγον καὶ εὐθύνας] Inter has voces, licet plerumque pro synonymis habeantur, illud tamen interest, ut λόγος rationes ipsas, εὐθύναι earum calculos et probationes significent. *Budæus.* Stock.

ζʹ. Ἕτερον] *Afferent etiam* aliam *orationem.* Ego tamen interea isto verbo utor: *Dixit adhuc aliquid? Nil sane.* Quare igitur ἕτερον? Sed de ea re inferius dicam quod mihi videtur verum esse. Taylor. Vid. Not. Tayl. §. ιγʹ.

Οὐκ ἔστι ταῦτα ἀρχὴ, ἀλλ᾿ ἐπιμέλειά τις καὶ διακονία] Non subtilier justo, aut

ἐπιμέλειά τις καὶ διακονία· ἀρχὰς δὲ φήσουσιν ἐκείνας
εἶναι, ἃς οἱ θεσμοθέται ἀποκληροῦσιν ἐν τῷ Θησείῳ, κἀ-
κείνας, ἃς ὁ δῆμος εἴωθε χειροτονεῖν ἐν ἀρχαιρεσίαις, στρα-
τηγοὺς καὶ ἱππάρχους καὶ τὰς μετὰ τούτων ἀρχάς, τὰ
δ᾽ ἄλλα πάντα πραγματείας προστεταγμένας κατὰ ψή-
φισμα. Ἐγὼ δὲ πρὸς τοὺς λόγους [1] τοὺς τούτων νόμον
ὑμέτερον παρέξομαι, ὃν ὑμεῖς ἐνομοθετήσατε, λύσειν ἡγού-
μενοι τὰς τοιαύτας προφάσεις. ἐν ᾧ διαῤῥήδην γέγραπται·
τὰς χειροτονητάς φησιν ἀρχάς, ἁπάσας ἑνὶ περι-
371 λαβὼν ὀνόματι ὁ νομοθέτης, καὶ [2] προσειπὼν ἀρχὰς ἁπά-
σας εἶναι, ἃς ὁ δῆμος χειροτονεῖ· [3] καὶ τοὺς ἐπιστά-
τας φησὶ τῶν δημοσίων ἔργων (ἔστι δ᾽ ὁ Δημοσθέ-
νης τειχοποιὸς [4] ὢν ἐπιστάτης τοῦ μεγίστου τῶν ἔργων)
[3] καὶ πάντας, ὅσοι διαχειρίζουσί τι τῶν τῆς

[1] Deest articulus. T. [2] προειπὼν R. [3] καὶ T. R. [4] Deest ὢν. T. R.

adeo ardua est, ista Distinctio inter *Magistratum* et *Ministerium*, ut ad eam enucleandam Gallicus ille Interpres Aristotelem accersi juberet, quasi nodus esset eo vindice dignus. Minus ergo et Ego habeo necesse, ut Te ad Sigonium amandarem IV. de Rep. Athen. 1. qui tamen quædam habet de hoc loco non infutilia aut negligenda. Periodus [Λέξουσι —— ἀναισχυντίᾳ] sc. a §. ζ'. — ad §. θ'. in hoc versatur: cum Lex vetet Magistratum coronari, dicturus est Demosthenes, se non esse Magistratum, sed Curationem quandam aut Officium gessisse juxta decretum, πραγματείαν προστεταγμένην κατὰ ψήφισμα, l. 5. Hoc illud est nempe: Cogebatur aliquando Populus in Concione universus, ubi leges sciscere, Magistratus deferre, etc. potuit. Cogebatur aliquando in Concionibus Tribulibus, ubi illa fieri non consueverunt, neque poterant. Jam constat ex §. ιβ'. totius Populi, Chæronda Prætore, habitam esse Concionem, in qua latum erat *decretum*, Demosthene ipso suadente, ut Tribus singulæ, Tribulibus suis congregatis, nonnullos ex ipsorum numero designarent ad certa Officia obeunda. Me, inquit Demosthenes, cum ad ea excitavit Tribus mea, quæ Magistratum deferre non potuit (hoc enim Populus solus) Ministerium quidem potuit, hac Lege sc. *de Magistratibus coronandis* non concludor. Non mihi detulit Populus ἀρχὴν, sed Tribus ἐπιμέλειαν. Ita infra, §. ιγ'. οὔτ᾽ ἔλαχε τειχοποιὸς, οὔτ᾽ ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ δήμου. Sc. τοῦ δήμου emphatice, a *Populo universo*, quod ad utrumque referendum est, tam ἔλαχε quam ἐχειροτονήθη. Secus ac Interpretum plurimi. Eam Orationem Demosthenis in hoc commate refellere instituit Æschines. TAYLOR.

Μετὰ τούτων] An, μετὰ ταῦτα, *deinceps*? MARKLAND. Vel fortasse κατὰ ταῦτα. TAYLOR.

Ἁπάσας] Deest in MSto Mead. Et recte abesse existimo. Natum est enim ex linea sequente. Verba Legis sunt τὰς χειροτονητὰς ἀρχάς. Deinde progreditur Æschines, Legis interpres, ἑνὶ περιλαβὼν ὀνόματι —— *uno*, inquit ille, *complectitur verbo* ἁπάσας ἃς ὁ δῆμος χειροτονεῖ v. 10. IDEM.

Εἶναι] Οἶμαι conjectura est H. Stephani. Quo vero animo id scripserit, nescio. Nam recte vulgatur, quantum ego intelligam. Οἶμαι etiam Cod. Bern. sive conjectura sit Scaligeri. Ceterum istud καὶ ante τοὺς ἐπιστάτας, iterumque l. ult. ante πάντας, etc. literis describas majoribus, quoniam videntur ex Lege descendere, atque ita continuare sententiam, τὰς χειροτονητὰς ἀρχὰς — καὶ τοὺς ἐπιστάτας τῶν δημοσίων ἔργων — καὶ πάντας ὅσοι — IDEM.

Διαχειρίζουσι] Wolfius dedit διαχειρίσουσι, incuria, credo, operarum. Et pariter λέγει p. 172. l. 12. eodem errore. IDEM.

Διαχειρίζουσί τι τῶν τῆς πόλεως] H. e. τῶν δημοσίων χρημάτων, *qui pecuniæ publicæ aliquam partem administrant*: non, *qui publicum aliquod munus obeunt*. Infra §. ιβ'. Ὡς τοίνυν καὶ—τὰ δημόσια χρήματα διεχείριζε —— STOCK.

πόλεως πλέον ἢ τριάκονθ᾽ ἡμέρας, καὶ ὅσοι λαμβάνουσιν ἡγεμονίας δικαστηρίων (οἱ δὲ τῶν
56.1 ἔργων ἐπιστάται πάντες ἡγεμονίᾳ χρῶνται δικαστηρίου)· — τί τούτους κελεύει ποιεῖν; Οὐ διακονεῖν ἀλλ᾽ ἄρχειν δοκιμασθέντας ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἐπειδὴ καὶ αἱ κληρωταὶ

Ἡγεμονίας δικαστηρίων] Ἡγεμὼν τοῦ δικαστηρίου esse ὁ Ἄρχων, Prætor, qui judicium exercet, videretur, nisi mox subjiceret, οἱ δὲ τῶν ἔργων ἐπιστάται πάντες χρῶνται ἡγεμονίᾳ δικαστηρίου. Quod me fateor non intelligere. Aretinus, *judiciorum potestatem accipere*, et, *judiciorum potestate frui.* Melanchtho, *exercere judicia.* Perionius, *quique judicum potestatem locumque adipiscuntur.* Meletus, *quicunque principatum accipiunt judiciorum.* WOLF. Nugatur bonus Commentator. Non enim Verba ipsa, non Constructio explicatione indigent. Nihil igitur proficimus, dum variorum interpretationes recenset: neque enim Interpretes quidquam a se invicem discordant: Neque fieri ullo artificio, aut dedita opera, potuit, ut discordarent. Harpocratio cum Suida hæc verba Æschinis citat, non tamen expedit. Quid enim si Archon primarius, quid si Rex, Polemarchus, Archontes demum ceteri, suam quisque Curiam rexerit, et in ea, prout litis natura ad cujusque forum rem detulisset, jus dixerit? Omitto Heliæam, Parabystum utrumque, Trigonum, etc. Videatur Demosthenes c. Lacritum. Pollux VIII. 10. Quod intelligere oportet, est hujusmodi: Sc. Nemo ad ullam omnino Reip. partem vel levissimam accessit, nemini munus aut officium aliquod demandabatur, cui non simul mandata erat Jurisdictio: Id in animo habuit Demosthenes, de Cor. §. οθ᾽. med. cum Æschini exprobravit, ὑπογραμματεύειν καὶ ὑπηρετεῖν τοῖς ἀρχιδίοις, magistratibus illis suburbanis, qualis fere recenset Juvenalis X. Sat. 102.

Et de mensura jus dicere, vasa minora
Frangere, pannosus vacuis Ædilis Ulubris.

De Judicibus pedaneis dixi ad Timocrateam, Tom. II. §. κθ᾽. Cum igitur, uti admonui, pro suo tribunali sederet, qui civili cuicuimodi functus sit curatione aut officio, necesse fuit, ut causæ privatæ infinitæ, τὰ τοῦ καθ᾽ ἡμέραν βίου συμβόλαια, ut loquitur Demosthenes, coram privato isto et domestico Judice disceptarentur. Hoc addo amplius. Quantum eruere potuimus, satis sane constat, unumquodque Tribunal in omni re Jurisdictionem explicuisse, simul atque ejus Jurisdictio explicari cœpit. In Annotationibus meis antequam hæc Oratio desiverit, deprehendes Euripidem coram summo fere Magistratu (Archontum enim ordine Secundus judicabat de Impietate) ἀσεβείας postulatum, *exceptione*, ut aiunt, *Fori* uti, seque ex ea Cognitione exemisse, quod verba ea in Scena prolata, Dionysiacorum Judicum ἐν γούνασι κεῖται, quibus commissum erat de Choris, Ludis, Commissionibus Poetarum, ceterisque quæ ad eas res spectant, judicare providere. Infinitam hanc judicii exercendi varietatem quanquam nec amem nec laudem, hinc tamen spectare possumus, unumquemque Atheniensem ex teneris fere unguiculis judicem didicisse fieri. πολίτης ἁπλῶς, inquit Aristoteles l. 3. Polit. οὐδενὶ τῶν ἄλλων ὁρίζεται μᾶλλον, ἢ τῷ μετέχειν κρίσεως καὶ ἀρχῆς. Immo et Θῆτες, genus hominum fere secundum, qui servitutem serviebant, sed voluntariam, adeoque liberaliorem, ab ea non excludebantur. Οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐκαλοῦντο Θῆτες, οἷς οὐδεμίαν ἀρχὴν ἔδωκεν ἄρχειν, ἀλλὰ τὸ [l. τῷ] συνεκκλησιάζειν, καὶ δικάζειν μόνον μετεῖχον τῆς πολιτείας. Plutarch. in Solone. Adeo vera sunt Scommata, quæ in illum populum jaciuntur.

ΜΑ. Αἵδε μὲν Ἀθῆναι. ΣΤΡ. Τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι.
Ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.
Aristoph. Nub. 207.

Et Lucian. in Icaro Menipp. καὶ ὁ Φοίνιξ δὲ ἐνεπορεύετο, καὶ ὁ Κίλιξ ἐλῄστευε, καὶ ὁ Λάκων ἐμαστιγοῦτο, καὶ ὁ Ἀθηναῖος ἐδικάζετο. Sed serio de iis dixit Xenopho, de Rep. Atheniens. Ἔπειτα δὲ δίκας καὶ γραφὰς, καὶ εὐθύνας ἐκδικάζειν, ὅσας οὐδ᾽ οἱ σύμπαντες ἄνθρωποι ἐκδικάζουσι. Et Servius ad illa Virgil. VI. Æneid. 848.

Excudent alii spirantia mollius æra, etc.

Per æs Corinthios indicat; per marmor Parios; per Actionem causarum Athenienses; *per Astronomiam, Ægyptios et Chaldæos.* Cetera, quæ colligo quotidie et diligenter in Commentario de Jurisprudentia Attica. TAYLOR.

Δικαστηρίου] Melius fortasse δικαστηρίων, ut in linea antecedenti. Ita scribitur quoque §. ιβ᾽. καθάπερ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες, καὶ δικαστηρίων ἡγεμονίας ἐλάμβανε. IDEM.

ἀρχαὶ οὐκ ἀδοκίμαστοι ἀλλὰ δοκιμασθεῖσαι ἄρχουσι, καὶ λόγον καὶ εὐθύνας ἐγγράφειν πρὸς τὸν γραμματέα καὶ τοὺς λογιστάς, καθάπερ καὶ τὰς ἄλλας αρχὰς κελεύει. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, τοὺς νόμους αὐτοὺς [1] ὑμιν ἀναγνώσεται.

ΝΟΜΟΙ.

ή. Ὅταν τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἃς ὁ νομοθέτης ἀρχὰς ὀνομάζει, οὗτοι προσαγορεύωσι πραγματείας καὶ ἐπιμελείας, ὑμέτερον ἔργον ἐστὶν ἀπομνημονεύειν καὶ ἀντιτάττειν τὸν νόμον πρὸς τὴν τούτων ἀναίδειαν, καὶ ὑποβάλλειν αὐτοῖς, ὅτι οὐ προσδέχεσθε κακοῦργον σοφιστήν, οἰόμενον ῥήμασι τοὺς νόμους ἀναιρήσειν, ἀλλ' ὅσῳ ἄν τις ἄμεινον λέγῃ παράνομα γεγραφώς, τοσούτῳ μείζονος ὀργῆς τεύξεται. χρὴ γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, [2] ταὐτὸ φθέγγεσθαι τὸν ῥήτορα καὶ τὸν νόμον· ὅταν δ' ἑτέραν μὲν φωνὴν [3] ἀφιῇ ὁ νόμος, ἑτέραν δ' ὁ ῥήτωρ, τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ χρὴ διδόναι τὴν ψῆφον, οὐ τῇ τοῦ λέγοντος ἀναισχυντίᾳ.

372 θ'. Πρὸς δὲ δὴ τὸν ἄφυκτον λόγον, ὅν φησι Δημοσθένης, βραχέα βούλομαι [4] προειπεῖν. Λέξει γὰρ οὗτος, τειχοποιός εἰμι, ὁμολογῶ, ἀλλ' ἐπιδέδωκα τῇ πόλει μνᾶς ἑκατόν, καὶ τὸ ἔργον μεῖζον [5] ἐξείργασμαι. τίνος οὖν εἰμὶ ὑπεύθυνος, εἰ μή τις ἐστιν εὐνοίας εὐθύνη; Πρὸς δὴ ταύτην τὴν πρόφασιν

[1] ὑμῖν T. R. [2] τὸ αὐτὸ T. R. [3] ἀφίησιν T. [4] προσειπεῖν T. [5] ἐξείργασται T.

Ἀναγνώσεται] S. ὁ γραμματεύς. WOLF.

ή. Ἐπιμελείας] Ita lege [Ald. ἐπιμελίας] Et l. 16. ἀναισχυντίᾳ. Et [l. 18.] προειπεῖν. Et [p. 173. l. 4.] προσεληλυθότων. Et [pag. 174. l. 4.] ἐγγράφειν. Et [l. 5.] τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν. Sic enim appellat severitatem Areopagitici judicii. IDEM.

Κακοῦργον] Πανοῦργον Cod. Bern. Simile mendum, si tamen mendum sit, obrepsit olim, quantum recordor. TAYLOR.

Χρὴ γὰρ —— ἀναισχυντίᾳ] Totum hoc comma laudatur a Plinio IX. Epist. 26. minima cum discrepantia. Solummodo ab Aldo Wolfioque discedit, legendo ἀφίῃ l. 14. in quo cum H. Stephano concordat. Laudatur item a Plutarcho in init. de Stoicor. Repugnant. IDEM.

θ'. Πρὸς δὲ κ. τ. λ.] Contra primum *Caput Generale*, ut dicitur, totius Quæstionis duplici ratione militat Demosthenes. *Primum*, hoc non esse Magistratum, sed Curationem. Id jam absolutum est. [Resumitur tamen infra §. ιγ'. STOCK.] *Deinde* contendit Se de suo largitum esse, non accepisse a Rep.; et absurdum esse rationes exposci benevolentiæ et liberalitatis. Id, ab hoc loco ad §. ί. Orator noster disputat, quantum valeat. TAYLOR.

Φησι] F. φήσει, ut λέξει statim. MARKLAND.

Προειπεῖν] Προτ. γρ. προσειπεῖν. Ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ὕστερον, μικρὰ προειπεῖν βούλομαι. H. STEPHANUS. Atque ita excudi fecit. TAYLOR. Lege προειπεῖν, ut §. ος'. §. ιγ', et περὶ Παραπρεσβ. p. 128. l. 4. MARKLAND. Ita Bern. quoque. TAYLOR.

Οὗτος] Legendum fortasse cum Bern. οὕτω. IDEM.

ἀκούσατέ μου λέγοντος καὶ δίκαια καὶ [1] ὑμῖν συμφέροντα. Ἐν γὰρ ταύτῃ τῇ πόλει, οὕτως ἀρχαίᾳ οὔσῃ καὶ τηλικαύτῃ τὸ μέγεθος, οὐδείς ἐστιν ἀνυπεύθυνος τῶν καὶ ὁπωσοῦν πρὸς τὰ κοινὰ προσεληλυθότων. διδάξω δ' ὑμᾶς πρῶτον ἐπὶ τῶν παραδόξων. Οἷον τοὺς [2] ἱερέας καὶ τὰς ἱερείας ὑπευθύνους εἶναι κελεύει ὁ νόμος, καὶ συλλήβδην ἅπαντας καὶ χωρὶς ἑκάστους κατὰ σῶμα, τοὺς τὰ γέρα μόνον λαμβάνοντας καὶ τὰς εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους· καὶ οὐ μόνον ἰδίᾳ, ἀλλὰ καὶ κοινῇ [3] κατὰ γένη, Εὐμολπίδας καὶ Κήρυκας καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας. Πάλιν τοὺς [4] τριηράρχας ὑπευθύνους εἶναι κελεύει ὁ νόμος, οὐ τὰ κοινὰ διαχειρίσαντας, οὐδ' ἀπὸ τῶν ὑμετέρων προσόδων πολλὰ μὲν ὑφαιρουμένους, βραχέα δὲ κατατιθέντας, ἐπιδιδόναι δὲ φάσκοντας, ἀποδιδόντας δ' ὑμῖν τὰ ὑμέτερα, ἀλλ' ὁμολογουμένως τὰς πατρῴας οὐσίας εἰς τὴν πρὸς

[1] Deest ὑμῖν. T. [2] ἱερεῖς T. R. [3] Deest κατά. T. [4] τριηράρχους T. R.

Κοινῇ τὰ γένη] Recte augurabatur Stephanus legendum potius fuisse κοινῇ κατὰ γένη. Quod Reg. 1. stabilire video. Idem.

Εὐμολπίδας] Euripidis Glossematarius, Ἦν δὲ ὁ Εὔμολπος Θρᾳκῶν βασιλεὺς, ὃς λέγεται ἐλθεῖν εἰς Ἐλευσῖνα ἐπὶ τὸ μυηθῆναι τὰ Ἐλευσίνια. διὸ καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἄρχοντες ἐγένοντο ἱεροῖσιν Εὐμολπίδαι Ἀθήνῃσιν. Brodæus.

Κήρυκας] Quicunque fere primoribus, ut aiunt, labris Atticas literas degustaverit, quicunque stipes non sit (nam, ut est in diverbio,

Εἰ μὴ τεθέασαι τὰς Ἀθήνας, στέλεχος εἶ)

norit non esse *Præcones*, ut Turba Interpretum, sed Genus et Familiam, cujusmodi plurimæ erant Athenis, quæ certis sacris hereditario jure operabantur. Etruscus quidem caute: *ma anco alle famiglie, come sono gli Eumolpidi*, e i Ceryci, *e tutti gli altri*. Bene hic se gessit Tourrellius. Vid. Petit. LL. Attic. Lib. 1. Tit. 11. Marmor in Sponio:

ΔΗΜΗΤΡΙ ΚΑΙ ΚΟΡΗΙ
Η ΙΕΡΑ ΓΕΡΟΥΣΙΑ Μ. ΑΥ-
ΡΗΛΙΟΝ ΛΙΘΟΦΟΡΟΝ ΠΡΟ-
ΣΔΕΚΤΟΝ ΠΙΣΤΟΚΡΑ-
ΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΘΕΝ ΠΡΕΣ-
ΒΕΥΣΑΝΤΑ ΠΡΟΙΚΑ ΤΙΜΗ-
ΘΕΝΤΑ ΔΕ ΥΠΟ ΘΕΟΥ
ΚΟΜΜΟΔΟΥ ΤΗΙ ΡΩΜΑ-
ΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΑΡΞΑΝ-
ΤΑ ΤΟΥ ΚΗΡΥΚΩΝ ΓΕ-
ΝΟΥΣ ΑΡΞΑΝΤΑ ΤΗΣ ΙΕ-
ΡΑΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ ΕΥΣΕΒΕ-
ΙΑΣ ΕΝΕΚΑ
ΑΤΤΙΚΟΣ ΕΥΔΟΞΟΥ ΣΦΗΤ-
ΤΙΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕ.

Adeo ad Commodum Imp. saltem inveteravit ea Familia. Taylor.

Εὐμολπίδας καὶ Κήρυκας] Duæ erant familiæ Athenis, sacrorum quæ quotannis Cereri et Proserpinæ fierent, ministri atque custodes. De hic plura apud Tourellium. Stock.

Πάλιν] Καὶ πάλιν Cod. Mead. uti et καταθέντας, l. 13. et proxime τοὺς τὰς πατρῴας οὐσίας —— ἀνηλωκότας. Trierarchi autem munus in ea Civitate, nequis scrupulus in hac argumentatione Æschinis oboriatur, oneri fuisse et sumptui, non emolumento, abunde discimus, nec minime a Leptinea Demosthenis. Taylor.

Ἐπιδιδόναι δὲ] Ἐπιδιδόναι μὲν φάσκοντας, ἀποδιδόντας δὲ ὑμῖν τὰ ὑμέτερα. Markland. Ἐπιδιδόναι, inquit Eustathius ad Homer. Iliad. A. pag. Edit. Flor. 118. est, τὸ ἐπέκεινα τῶν προϋπαρχόντων δοῦναί τι. Apud Plutarchum in Phocione, Ἀθηναίων αἰτούντων ἐπιδόσεις, καὶ τῶν ἄλλων ἐπιδιδόντων, κληθεὶς πολλάκις [Phocio] ἔφη —— ἐγὼ αἰσχυνοίμην ἂν εἰ τούτῳ μὴ ἀποδιδοὺς, ὑμῖν ἐπιδοίην, δείξας Καλλικλέα τὸν δανειστήν. Demosthenes habet p. Ctesiph. §. νγ'. Οἱ τὰς μεγάλας ἐπιδόσεις ἐπιδόντες. Taylor.

ὑμᾶς [1]ἀναλωκότας φιλοτιμίαν. Οὐ τοίνυν μόνοι οἱ [2]τριήρ-
αρχαι, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων
ὑπὸ τὴν τῶν [3]δικαστῶν ἔρχεται ψῆφον. Πρῶτον μὲν γὰρ τὴν
373 βουλὴν τὴν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐγγράφειν πρὸς τοὺς λογιστὰς
ὁ νόμος κελεύει λόγον καὶ εὐθύνας διδόναι, καὶ [4]τὴν ἐκεῖ
σκυθρωπὸν καὶ τῶν μεγίστων κυρίαν ἄγει ὑπὸ τὴν ὑμε-
τέραν ψῆφον. Οὐκ ἄρα στεφανωθήσεται ἡ βουλὴ ἡ ἐξ
Ἀρείου [5]πάγου; Οὐδὲ γὰρ πάτριον αὐτοῖς ἐστίν. Οὐκ
[6]ἄρα φιλοτιμοῦνται; Πάνυ γε, ἀλλ' οὐκ ἀγαπῶσιν, ἐάν

[1] ἀνηλωκότας T. R. [2] τριήραρχοι T. R. [3] δικαστηρίων T. R. [4] τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν· καὶ τὴν τῶν μεγίστων T. [5] πάγου· T. [6] ἆρα T. R.

Σκυθρωπῶν] Συνθρωπῶν Ald. corrupte. ἀνθρώπων Ask. σκυθρωπῶν restituit Brodæus (quem vide in Miscellaneis VIII. 9.) ceterique. Idem.

Ibid. Forte, καὶ τὴν τῶν μεγίστων κυρίαν ὑπὸ ὑμετέραν ψῆφον ἄγει] Wolf. Τινὲς διορθοῦσι, καὶ τὴν τῶν μεγίστων κυρίαν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον ἄγει. Stephanus. Edebatur olim, sc. ab Aldo, Stephanoque τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν καὶ τῶν μεγίστων κύριον ἄγειν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. Ceterum in duobus Codd. Coisl. et Mead. deest totum illud Incisum [καὶ τῶν ἐκεῖ —— ἄγει.] Taylor. Iste, quem memorat Stephanus, διορθωτὴς, noster Wolfius est, ut vides. Quem miror tamen punctum adeo inconcinnum addidisse post vocem σκυθρωπῶν· cum minimo negotio plana et liquida sint omnia: Etiam Curiam Areopagiticam, summam et sanctissimam, quæ de rebus maximis et gravissimis judicabat, ἐγγράφειν πρὸς τοὺς λογιστὰς ὁ νόμος κελεύει λόγον, καὶ εὐθύνας διδόναι. καὶ τὴν τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν καὶ τῶν μεγίστων κυρίαν ἄγει ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. Σκυθρωπὸς dicitur de re solenni et religiosa. Ἐν ἕκτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ Πυανεψιῶνος μηνὸς τὴν σκυθρωποτάτην τῶν Θεσμοφορίων ἡμέραν ἄγουσαι παρὰ τῇ θεῷ νηστεύουσιν αἱ γυναῖκες. Plutarch. in vit. Demosth. Lambinus, quantum conjicere possum ex versione, ita legit olim —— εὐθύνας διδόναι· καὶ τὸν ἐκεῖ σκυθρωπὸν, καὶ τὸν τῶν μεγίστων κύριον ἄγει κ. τ. λ. Quo pacto fere exaratur in Bern. scil. τὸν ἐκεῖ σκυθρωπὸν, et ἄγει. Idem.

Οὐκ ἄρα στ. ἡ β. ἡ ἐξ Ἀ. πάγου;] Sub. εὐθύνας οὐ δοῦσα. Wolf. Recte hucusque Wolfius. *Interrogative* certe legi debent. An cetera similiter Commata per hunc locum, vehementer dubito. Minus dubitat ille. Perstat enim. —— Taylor.

Οὐδὲ γὰρ πάτριον] F. Οὐ γὰρ ——; *Nonne patricum hoc est? Nonne hunc morem a majoribus acceperunt?* Hanc sententiam retinebo, dum aliam meliorem edoctus fuero. Wolf.

Οὐδὲ γὰρ πάτριον αὐτοῖς ἐστίν.] Deesse videtur aliquid ante has voces, nisi intelligenda sit Negativa, ut mox p. 175. l. pen. ante ἵνα γε. Markland. Vide quæ dicturi sumus ad §. ξά. fin. Ea igitur erit mens Auctoris. *Etiam Lex Concilium Areopagiticum complectitur, gravissimosque eos magistratus vestro examini subjicit. Quid ergo?* inquiet aliquis: *Quantum video, rationes tum erunt reddendæ, ubi cessat Magistratus. Iste autem cum solus omnium in hac civitate sit perpetuus. Nunquamne ergo coronabitur Senatus Areopagiticus?* [Non.] *Ea est enim Conditio Officii, ut coronari non possint: ii mores patrii. Quid ergo? non ducuntur studio honoris? num omnis extincta est laudis et bene merendi cupido?* Cetera. Italica Versio bene: *Adunque non s' incoronerà egli il consiglio dell' Ariopago?* No, *perche non è di costume a loro. Adunque non hanno ardore di far servitio alla Republica? Si hanno. Ma* —— Taylor. Hucusque mentem Oratoris evolvit et illustravit Taylorus: sequitur autem, ἀλλ' οὐκ ἀγαπῶσιν] Qui locus nescio an non magis etiam explicatione indigeat, quam is qui proxime præcedit. "Quid ergo? dicit aliquis: non ducuntur studio honoris? Ducuntur sane. Verum enimvero *virtutem ipsam propter se amplexi*, non satis habent, siquis apud eos injuriam non facit: *majus aliquod postulant:* quod si quis deliquerit, in eum continuo animadvertunt. Vestri autem oratores licentia efferuntur: *utique illis non satis est, si delicta impunita ferant, nisi etiam præmia et coronas efflagitent.*" Omnino tale aliquod supplementum desiderare videtur locus iste, nimis fortasse et indistincte concisus. Stock.

Ἀλλ' οὐκ ἀγαπῶσιν] Sub. οἱ πολῖται, ἢ οἱ δικασταί. Wolf. οἱ νόμοι. Markland.

τις παρ' [1] αὐτοῖς μὴ ἀδικῇ, ἀλλ' ἐάν τις ἐξαμαρτάνῃ, κολάζουσιν· οἱ δ' ὑμέτεροι ῥήτορες τρυφῶσι. Πάλιν τὴν βουλὴν τοὺς πεντακοσίους ὑπεύθυνον πεποίηκεν ὁ νομοθέτης, καὶ οὕτως ἰσχυρῶς ἀπιστεῖ τοῖς ὑπευθύνοις, ὥστ' [2] εὐθὺς ἀρχόμενος τῶν νόμων λέγει· ἀρχὴν ὑπεύθυνόν φησι μὴ ἀποδημεῖν. Ὦ Ἡράκλεις, ὑπολάβοι ἄν τις, ὅτι ἦρξα, μὴ ἀποδημήσω; Ἵνα γε μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως ἢ πράξεις δρασμῷ χρήσῃ. Πάλιν ὑπεύθυνον

[1] αὑτοῖς T. R. [2] εὐθέως T. R.

Παρ' αὐτοῖς] S. τοῖς Ἀρεοπαγίταις. Obscurus et controversus locus est: cum verba perinde sonent, ac si ipsi Areopagitæ et coronent et mulctent collegas suos. Aretinus vertit: *Non ergo coronabitur quis ex Ariopagi consilio, nec patrium illis est, nec affectant id quidem, nec satis esse putant*, etc. *at vestri oratores nimia licentia exultant.* Hactenus ille. Melanchtho liberius quidem, sed non pessime, transtulisse videtur hunc locum: *Nemo igitur coronatur ex Areopago, nec mos est priusquam judicium subierit. Et quanquam ambiant coronas, tamen non putant satis esse nihil peccasse, sed volunt id etiam exploratum ac notum esse omnibus. Ideo antequam decernitur corona, dant judicium, ac si quod peccatum deprehendunt, puniunt, vestri vero rhetores deliciantur.* Perionius sic: *Primum enim Areopagitas lex jubet profiteri apud eos, qui rationibus præpositi sunt, eisque rationem referre consilium ac senatum, cujus in potestate sunt, et homines omnes, qui illic versantur, et res maximæ, sententiis vestris lex subjicit. Annon igitur consilium Areopagi corona donabitur? dicet quispiam. Nec hoc illis in more positum est. Quid ergo? nihilne effundunt Areopagitæ, quod ad vestram gloriam pertineat? Certe. Sed satis non est, siquis apud eos injuriam non facit, quin etiam siquis peccaverit, in eum animadvertunt. At oratores vestri nimia licentia exultant.* Meletus: *Similiter eadem lex in vestrum judicium adducit ipsum dominum severissimarum atque maximarum legum Ariopagitam in illo senatu. An igitur coronabitur Senatus Ariopagiticus relatis rationibus? Non est talis apud eos consuetudo. An igitur, cum non coronentur, appetunt gloriam? valde certe. Sed tanta est apud eos severitas, ut non sint solum contenti, siquis apud eos nemini faciat injuriam, sed etiam puniant, siquis inter eos tantum erraverit. Vestri autem oratores nimium voluptatibus indulgent. Quare eo minus coronandi sunt, non redditis rationibus.* Wolf.

Τῶν νόμων] Melius τοῦ νόμου. Taylor.

Ἀρχὴν] Male redditur *Magistratum*, si vera sint quæ protuli ad Lysiam, Orat. IX. pag. 163. Edit. Lond. Noster Æschines similiter §. ιγ΄. ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦν. Et ἀρχὴν δέ γε, ἔφη, εἰ ἐσωφρονεῖτε, οὐδ' ἂν ὠνομάζετο τοὔνομα τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων ἐν ταῖσδε ταῖς ἡμέραις. Omnino, *si sapuissetis*, etc. Add. Baptist. Pii Annot. apud Gruter. Cap. XXXVIII. et quæ Viri celeberrimi in postrema et nitidissima Editione Luciani. Idem.

Ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ ἀποδημεῖν] Τὸ, ἀρχὴν, adverbii loco hic sumit Taylorus, et *omnino, prorsus*, significare contendit: atque in eo quidem sensu constat locutionem hanc a scriptoribus Græcis crebro fuisse usurpatam. Veruntamen nollem a recepta interpretatione discedere, cum verba respiciam, quæ proxime sequuntur: Ὦ Ἡράκλεις, ὑπολάβοι ἄν τις, ὅτι ἦρξα, μὴ ἀποδημήσω; ex ipsius enim Legis verbis, quod indignabundus ille objectat, peti verisimile est. Neque vero alteram illam Legem, ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦν, quam similiter exponit vir eruditus, *Rationibus reddendis obnoxium* omnino *nefas sit corona donari*, in isto sensu accepisse videtur, quisquis ille fuit, qui hujusce orationis scripsit argumentum, cum ita eam diversa aliquantum formula protulit, Μὴ ἐξεῖναι ὑπεύθυνον ἄρχοντα στεφανοῦν, neque ipse demum M. Tullius, qui in libro de opt. gen. orat. his verbis eandem expressit: *Cum esset lex Athenis, nequis corona donaretur* in magistratu, *priusquam rationes retulisset.* Stock.

Ἵνα] Ita Bern. ὅτι ἦρξα, μὴ ἀποδημήσω; οὐχ. ἵνα γε κ. τ. λ. Taylor.

Χρήσῃ] MS. Mead. mutata persona, legit χρήσεται, a manu secunda, quasi emendatiore. Idem.

οὐκ ἐᾷ τὴν οὐσίαν καθιεροῦν, οὐδ᾽ ἀνάθημα ἀναθεῖναι, οὐδ᾽ ἐκποίητον γενέσθαι, οὐδὲ διαθέσθαι τὰ ἑαυτοῦ, οὐδ᾽ ἄλλα πολλά. ἑνὶ δὲ λόγῳ ἐνεχυράζει τὰς οὐσίας ὁ νομοθέτης τὰς τῶν ὑπευθύνων, ἕως ἂν λόγον ἀποδῶσι τῇ πόλει. Ναί, ἀλλ᾽ ἔστι τις ἄνθρωπος, ὃς οὔτ᾽ εἴληφεν οὐδὲν τῶν δημοσίων οὔτ᾽ [1] ἀνάλωκε, προσῆλθε δὲ πρός τι τῶν [2] κοινῶν. Καὶ τοῦτον ἀποφέρειν κελεύει λόγον πρὸς τοὺς λογιστάς. Καὶ πῶς ὅ γε μηδὲν λαβὼν μηδ᾽ ἀναλώσας ἀποίσει 57.1
λόγον τῇ πόλει; Αὐτὸς ὑποβάλλει καὶ διδάσκει ὁ νόμος,
374 ἃ χρὴ γράφειν. κελεύει γὰρ αὐτὸ τοῦτ᾽ ἐγγράφειν, ὅτι οὔτ᾽ ἔλαβον οὐδὲν τῶν τῆς πόλεως οὔτ᾽ [3] ἀνάλωσα. ἀνεύθυνον δὲ καὶ ἀζήτητον καὶ ἀνεξέταστον οὐδέν ἐστι τῶν ἐν τῇ πόλει. Ὅτι δ᾽ ἀληθῆ λέγω, αὐτῶν ἀκούσατε τῶν νόμων.

ΝΟΜΟΙ.

Ὅταν τοίνυν μάλιστα θρασύνηται Δημοσθένης, λέγων ὡς διὰ τὴν ἐπίδοσιν οὐκ ἔστιν ὑπεύθυνος, ἐκεῖνο [4] αὐτῷ ὑποβάλλετε, οὔκουν ἐχρῆν σε, ὦ Δημόσθενες, ἐᾶσαι τὸν τῶν λογιστῶν κήρυκα [5] κηρῦξαι τὸ πάτριον καὶ ἔννομον κήρυγμα τοῦτο, ΤΙΣ ΒΟΥΛΕΤΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΝ; ἔασον ἀμφισβητῆσαί σοι τὸν βουλόμενον τῶν πολιτῶν, ὡς οὐκ [6] ἐπέδωκας, ἀλλ᾽ ἀπὸ πολλῶν, ὧν ἔχεις εἰς τὴν τῶν τειχῶν

[1] ἀνήλωκε T. R. [2] κοινῶν; T. R. [3] ἀνήλωσα T. R. [4] αὐτῷ ὑ.· οὐκοῦν T. R. [5] κηρύξαι T. R. [6] ἐπιδέδωκας T. R.

Ἐκποίητον] Ἐκποίητος καὶ Εἰσποίητος τῶν πρός τι εἰσί. Sic Africanus minor ἐκποίητος fuit Familiæ Æmilianæ, εἰσποίητος Corneliæ. Paulo ante lege καθιεροῦν. Wolf. Καθιεροῦν etiam restituit Brodæus, et Bern. cum Aldus infelicissime dedit καθεδροῦν. Ceterum, de voce ἐκποίητον nonnulla disputant Budæus et Stephanus. Vid. hujus Thes. L. Gr. T. III. col. 436. Consule etiam virum præstantissimum, et de optimis literis optime meritum, Cl. Valckenaer. Animadv. ad Ammon. I. 6. Memineris autem in Bern. scribi ἐσποίητον. Taylor.

Οὐκοῦν ἐχρῆν σε] Quanquam *conjecturale* illud quod statim insequitur, *firmamentum*, ὡς οὐκ ἐπιδέδωκας, κ. τ. λ. temere videtur esse ab Æschine confictum, justissimis tamen principiis ea, quæ præ manibus est, innititur argumentatio. Quippe istud ipsum quod §. έ. expositum fuit, recurrat oportet incommodum, sicui liceret in medio magistratu coronam sibi vindicare, ἁρπάζειν τὴν φιλοτιμίαν, eo nomine ac prætextu, quod insumptis iis quas de publico cepit pecuniis, propriis ipse sumptibus opus sibi mandatum ultro confecerat: namque hoc erat judicum, ratiociniis præfectorum, excutere et definire. Neque vero hac Lege præclusa erant aut denegata *sua præmia laudi*, quod rhetorice queritur Demosthenes §. λγ΄. sed tantum usque eo dilata, dum constaret, utrum illa munificentia, an calliditas verius appellanda sit. Stock.

οἰκοδομίαν, [1]σμικρὰ κατέθηκας, δέκα τάλαντα εἰς ταῦτα [2]ἐκ τῆς πόλεως εἰληφώς· μὴ ἅρπαζε τὴν φιλοτιμίαν, μηδ᾽ ἐξαιροῦ τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν, μηδ᾽ ἔμπροσθεν τῶν νόμων ἀλλ᾽ ὕστερος πολιτεύου. ταῦτα γὰρ ὀρθοῖ τὴν δημοκρατίαν.

ί. Πρὸς μὲν οὖν τὰς [3]κενὰς προφάσεις, ἃς οὗτοι προφασιοῦνται, μέχρι δεῦρο εἰρήσθω μοι. ὅτι δ᾽ ὄντως ἦν ὑπεύθυνος ὁ Δημοσθένης, ὅθ᾽ οὗτος εἰσήνεγκε τὸ ψήφισμα, ἄρχων μὲν τὴν ἐπὶ [4]τῷ θεωρικῷ ἀρχήν, ἄρχων δὲ τὴν τῶν τειχοποιῶν, οὐδετέρας δέ πω τῶν ἀρχῶν τούτων λόγον ὑμῖν οὐδ᾽ εὐθύνας δεδωκώς, ταῦτ᾽ ἤδη πειράσομαι [5]ὑμας διδάσκειν ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων. Καί μοι ἀνάγνωθι,
ἐπὶ τίνος ἄρχοντος καὶ ποίου μηνὸς καὶ ἐν τίνι ἡμέρᾳ καὶ 375
ἐν ποίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐχειροτονήθη Δημοσθένης τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ [6]τῷ θεωρικῷ. [ὅθεν φανερὸν ὕμιν γενήσεται, ὅτι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν ἔγραψέν αὐτον στεφανοῦν.] Ἀναγίγνωσκε.

ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ.

[7]Οὔκουν εἰ μηδὲν ἔτι περαιτέρω τούτου δείξαιμι, δικαίως ἂν ἁλίσκοιτο Κτησιφῶν. αἱρεῖ [8]γάρ αὐτον οὐχ ἡ κατηγορία ἡ ἐμή, ἀλλὰ τὰ δημόσια γράμματα.

ιά. Πρότερον μὲν τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀντιγραφεὺς ἦν

[1] *μικρὰ* T. R. [2] *ἐκ τῶν τῆς* T. R. [3] *κοινὰς* T. [4] *τῶν θεωρικῶν* T. R. [5] *ὑμᾶς* T. R. [6] *τῶν θεωρικῶν· ὅτι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν, ἔγραψεν αὐτὸν στεφανοῦν. ἀναγίνωσκε.* T. R. [7] *οὐκοῦν* T. R. [8] *γὰρ αὐτὸν* T. R.

Εἰς ταῦτα ἐκ τῆς πόλεως] [ut Editi] Forte, ἐκ τῶν τῆς πόλεως. S. χρημάτων. Wolf.

Πρὸς κ. τ. λ.] Hucusque rationes Demosthenis exagitavit, atque in *Jure* versatus est. Quod sequitur ad p. 180. l. ult. *Facti* rationem habet. In quo agitur ut ostendat id muneris Demosthenem revera obiisse. Taylor.

ί. Κοινὰς] Κενὰς dedit H. Steph. exturbata illa altera lectione membranarum plurimarum. Bern. quidem κενάς. *Contro le* apparenti *ragioni*, Etruscus. *communes* Anonymus. *inanes* et *futiles* causas, Lambinus Stephani auctoritate motus. Idem.

Ὅτι μεσοῦντα τ. ἀ. ἔ. αὐτὸν στεφανοῦν] Scholion marginale. Markland. Credo equidem: atque illud indicat ὅτι initiale, id est, *Nempe*, *Scilicet*, *Nota bene*. Aliter tamen ducit Cod. Bern. ὅθεν φανερὸν ὑμῖν γενήσεται ὅτι κ. τ. λ. Taylor.

ιά. Ἀντιγραφεὺς] Aretinus *computatorem*, Melanchtho *scribam* vertit: Perionius Græcam vocem retinet. Wolf. *Camerlingo* Italus. Vide munus ejus descriptum ab Harpocratione et Suida, qui ad locum hunc Æschinis respiciunt. Tayl.

Ἀντιγραφεὺς] Is est, *qui contrascriptum* servat, quo eorum, quibus administer adjunctus est, errores fraudesve dirimantur. Duo autem erant apud Athenienses, ὁ τῆς βουλῆς, qui Coactorum (τῶν ἀποδεκτῶν) observator fuit; is sc. de quo hic loquitur

χειροτονητὸς τῇ πόλει, ὃς καθ᾽ ἑκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ· διὰ δὲ τὴν πρὸς Εὔβουλον γενομένην πίστιν ὑμῖν οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν κεχειροτονημένοι ἦρχον μέν, πρὶν ἢ τὸν Ἡγήμονος νόμον γενέσθαι, τὴν τοῦ ἀντιγραφέως ἀρχήν, ἦρχον δὲ τὴν τῶν ἀποδεκτῶν καὶ [1]νεωρῶν [ἀρχήν], καὶ σκευοθήκην ᾠκοδόμουν, ἦσαν δὲ καὶ ὁδοποιοί, καὶ σχεδὸν τὴν ὅλην διοίκησιν εἶχον τῆς πόλεως. Καὶ οὐ κατηγορῶν αὐτῶν οὐδ᾽ ἐπιτιμῶν λέγω, ἀλλ᾽ ἐκεῖνο

[1] νεωρίων ἀρχὴν T. R.

Æschines: et ὁ τῆς διοίκησεως, cujus erat munus, rationibus Quæstoris primarii (ταμίου) contrascriptum servare. Harpoc. *Custodem* vocat Cicero de lege agr. contra Rullum, ministrum quendam, qui in Comitiis munere fungebatur haud multum huic absimili. Stock.

Τῷ δήμῳ] F. τοῦ δήμου. Taylor.

Τὴν πρὸς Εὔβουλον γενομένην πίστιν] Multi Athenis Eubuli. Hic non est ille *Probalisius* domo, Æschinis Patronus et Familiaris, qui in priore causa fecerit, uti vidimus, ne condemnaretur Æschines: Verum ille, qui describitur a Plutarcho, in Polit. Præcept. Ed. Gr. Basil. pag. 395. Unde discimus, eum ad Remp. accessisse, atque ad Fiscum et P. A. ærarium totum se applicuisse. Hunc, inquam, depingit Plutarchus his verbis: Ἐπαινοῦσι δὲ καὶ τὸν Ἀναφλύστιον Εὔβουλον, ὅτι πίστιν ἔχων ἐν τοῖς μάλιστα καὶ δύναμιν, οὐδὲν τῶν Ἑλληνικῶν ἔπραξεν, οὐδ᾽ ἐπὶ στρατηγίαν ἦλθεν, ἀλλ᾽ ἐπὶ τὰ χρήματα τάξας ἑαυτὸν, ηὔξησε τὰς κοινὰς προσόδους, καὶ μεγάλα τὴν πόλιν ὠφέλησεν. Erit ubi de Eubulo omnia quæ commemorantur ab antiquis repræsentabo. Ideo autem hic Plutarchum adduxi, quoniam non mediocriter illustrat hæc verba Æschinis. Idem.

Εὔβουλον] Hic est Eubulus ille Anaphlystius, quem laudat Plutarchus (loco a Cl. Tayloro citato) in Polit. Præcept. eo quod, *cum permultum apud cives suos gratia et auctoritate valeret*, πίστιν ἔχων ἐν τοῖς μάλιστα καὶ δύναμιν, *neque se Græcorum rebus immiscuit, neque ad remp. suam administrandam accessit, sed suopte ingenio obsecutus, totum se ad Fiscum et pop. Ath. ærarium applicuit.* In hujus igitur gratiam cum Quæsturæ Theatrali plures insuper alios magistratus et ministeria adjecisset populus, quæ omnia simul accepta obiit Demosthenes, idcirco multo etiam magis rationibus referendis erat obnoxius. Stock.

Οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν κεχειροτονημένοι] Τῶν θεωρικῶν χρημάτων ἀρχήν. Brodæus. Nam, ut scribit Harpocr. ἦν δὲ ἀρχή τις ἐπὶ τοῦ Θεωρικοῦ, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος δεικνύει. In Formula istius Actionis quam intentavit Æschines (Vid. Dem. de Coron. §. ιζ΄.) legitur verbis disertis, Ἔστι Δημοσθένης τειχοποιὸς, καὶ ἐπὶ τῶν Θεωρικῶν τεταγμένος. Ubi γρ. in nonnullis membranis, θεωριῶν, et in nonnullis melius adhuc ἐπὶ τῷ θεωρικῷ. Demosthenes de Cor. §. λγ΄. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ ὤν. In Decreto Ctesiphontis, §. λέ. ἐπὶ τοῦ θεωρικοῦ κατασταθείς. Taylor.

Πρὶν ἢ τὸν Ἡγήμονος κ. τ. λ.] Ergo, ut videtur, lege illa Hegemonis lata, res ad antiquum rediit, et Scriba noster, sive Ἀντιγραφεὺς, (*Contrarotulator*, ut barbare loquar) ad proprium munus revocabatur, unde erat exclusus a Quæstore Theatrali. Nam Petitus in Commentario ad LL. Attic. pag. 341. arbitratur insinuatam esse hanc Legem Hegemonis inter decretum Ctesiphontis et actam hanc causam, id est, inter Olymp. CX. 3. ——— CXII. 3. idque ait, hoc loco permotus, quem aliter conciliare non potuit. Certissimum est enim, Demosthenem tum, cum a Ctesiphonte laudaretur, virtute Quæsturæ quam gerebat, ἁπάσας fere συλλήβδην τὰς Ἀθήνησιν ἀρχὰς obiisse, infra p. 179. l. 4. Sed in tanto undique Veterum silentio, nihil certi statuendum est. Idem.

Ἀποδεκτῶν] Perionius, *quæsturam et navalem magistratum.* Melanchtho, *et curatores ludorum scribæ munus et receptoris obierunt.* Wolf.

Νεωρίων] Post ἀντιγραφέως et ἀποδεκτῶν ἀρχὴν, exspectaret sedulus lector non *Muneris* (νεωρίων) sed ejus qui *gessit*, nomen et appellationem. Qua ratione motus H. Stephanus Thes. L. Gr. Tom. II. col. 1006. νεωρῶν legit. Νεωρὸς autem juxta virum illum eruditissimum est νεωριοφύλαξ. Taylor.

Ἀρχὴν] F. delendum. Markland.

Σκευοθήκην] Videatur Pollux X. 8. Taylor.

[1]ὕμιν ἐνδείξασθαι βούλομαι, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης, ἐάν τις
μιᾶς ἀρχῆς τῆς ἐλαχίστης ὑπεύθυνος ᾖ, τοῦτον οὐκ ἐᾷ,
πρὶν ἂν λόγους καὶ εὐθύνας δῷ, στεφανοῦν· ὁ δὲ Κτησι-
φῶν Δημοσθένην τὸν συλλήβδην ἁπάσας τὰς Ἀθήνῃσιν
ἀρχὰς ἄρχοντα οὐκ ὤκνησε γράψαι στεφανῶσαι.

ιβʹ. Ὡς τοίνυν καὶ τὴν τῶν τειχοποιῶν ἀρχὴν ἦρχεν,
ὅθ᾽ οὗτος τὸ ψήφισμα ἔγραψε, καὶ τὰ δημόσια χρήματα
διεχείριζε, καὶ ἐπιβολὰς [2]ἐπέβαλλε, καθάπερ καὶ οἱ ἄλ-
λοι ἄρχοντες, καὶ δικαστηρίων ἡγεμονίας ἐλάμβανε, τού- 376
των ὑμῖν αὐτὸν Δημοσθένην καὶ Κτησιφῶντα μάρτυρας
παρέξομαι. Ἐπὶ γὰρ Χαιρώνδου ἄρχοντος, Θαργηλιῶνος
μηνὸς δευτέρᾳ φθίνοντος, ἐκκλησίας οὔσης, ἔγραψε ψήφι-
σμα Δημοσθένης, ἀγορὰν ποιῆσαι τῶν φυλῶν [3]Σκιροφο-
ριῶνος δευτέρᾳ ἱσταμένου καὶ τρίτῃ, [4]καὶ ἐπέταξεν ἐν τῷ

[1] ὑμῖν T. R. [2] ἐπέβαλε, καθάπερ οἱ T. [3] Σκιῤῥοφοριῶνος T. R. [4] Deest καί. T.

ιβʹ. Χρήματα] *Publicam pecuniam*, Wolfius. Et similiter infra, p. 181. l. ult. Veruntamen Verba Legis §. ζʹ. paulo latius, ὅσοι διαχειρίζουσί τι τῆς πόλεως. *quelli che maneggiano* alcuna cosa *della citta* etc. Conjunge p. 181. l. 8. Ita ut ad *pecuniam* restringi oportere non videatur. Arridere potest πράγματα. Vel fortasse vox χρήματα in eo sensu accipienda est. Idem.

Διεχείριζε] Lege. Wolf. Aldus enim erravit. Διεχείρισε Cod. MSS. Mead. διενεχ'είριζε Bern. Taylor.

Ἐπιβολὰς ἐπέβαλε] Perionius : *et stipem accepisse, quemadmodum ceteros magistratus, judicumque potestatem adeptum esse.* Aretinus hoc ut et multa alia præteriit, sive quod in suo libro non habuit, sive quod de vera interpretatione dubitavit. Melanchtho : *quod mulctas irrogaverit, quod præfuerit judiciis.* Meletus : *et mulctas irrogabat, ut alii magistratus, et judiciorum quæsitor erat.* Wolf. Scripsi nonnulla ad Lysiam, quæ phrasin illam, ἐπιβολὰς ἐπέβαλε expedire possint. H. Steph. dedit hic ἐπέβαλλε, recte forsan, inter διεχείριζε et ἐλάμβανε. Ἐπέβαλλε similiter Cod. Bern. Taylor. V. σχτης Aristoph. Vesp. v. 776.

Χαιρώνδου] Plutarchus Χαιρωνίδου, rectius opinor ; τὸ Χαιρώνδας Δωρίζοντι μᾶλλον ἔοικεν ἢ Ἀττικίζοντι. Wolf.

Δευτέρᾳ φθίνοντος] Τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ. Tertiam decuriam mensis dici φθίνοντος, λήγοντος, ἀπιόντος notum est. Quod si retrogrado ordine Græci in tertia decade, ut Latini in Calendis suis usi sunt, ἡ δευτέρα τοῦ φθίνοντος, τουτέστιν ἡ πρὸ τῆς τελευταίας, erit XXIX Aprilis, non XXII. Sed hæc ratio quem veterum auctorem habeat, me legisse non recordor. A Castalione admonitus, propter dissimilitudinem Græcorum et Latinorum mensium, Idibus, Nonis et Calendis rarius uti volui. In mensium autem nominibus sequor Gazam, donec aliquid certius edoctus fuero. Idem. Non potuit auctoritatem sequi magis inauspicatam, quam illam Gazæ, qui libellum de Græcorum mensibus Græce conscripsit : ubi ordo Anni Attici misere turbatur. In eadem hæresi video Contarenum in Variis Lectionibus, qui profitetur itidem se in mensibus Atheniensium Gazam sequi ; quoniam eum in hac re scopum attigisse ait, idque multis alibi ostensurum. Sed Ego non Wolfium, non Contarenum adeo reprehendo : eos potius miror, qui Gazam sequuntur, postquam de ea re scripserint Petavius, Dodwellus, Seldenus, Vandalius, Lemoinius, Gordonius, Duportus, Petitus, Labbæus aliique. Sed de his alibi. Hic animadverto solummodo, hæc esse Latine vertenda secus, ac viro bono visum fuerit, sc. Thargelionis die XXVIII. vel XXIX. Hodie enim computum illum retrogradum in Mensis decade postrema, vel pueri isti sciunt qui sub plagoso Orbilio ætatulas terunt. Taylor.

Καὶ τρίτῃ, καὶ ἐπέταξεν] Lego καὶ τρίτῃ

ψηφίσματι [1]ἑκάστης τῶν φυλῶν ἑλέσθαι τοὺς [2]ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων [3]ἐπὶ τὰ τείχη καὶ ταμίας. καὶ μάλ᾽ ὀρθῶς, ἵν᾽ ἡ πόλις [4]ἔχοι ὑπεύθυνα σώματα, παρ᾽ ὧν [5]ἤμελλε τῶν ἀναλωμένων λόγον ἀπολήψεσθαι. Καί μοι λέγε τὰ ψηφίσματα.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

ιγ΄. Ναί, ἀλλ᾽ ἀντιδιαπλέκει πρὸς τοῦτ᾽ εὐθέως, λέγων

[1] ἐξ ἑκάστης T. * ἑκάστη R. [2] ἐπιμελησομένους T. R. [3] [ἐπὶ τὰ τείχη] R. [4] ἔχῃ T. R. [5] ἔμελλε τῶν ἀνηλωμένων T. R.

ἐπέταξεν, et ἐξ ἑκάστης τῶν φυλῶν, et [l. 4.] ἀνηλωμένων. [Corrupte Aldus ἀνηλομένων.] Wolf. Expende mecum. Illo die, quo Concio haberetur, Thargelionis scil. penultimo, potuit decretum proferre Demosthenes, ut convocarentur Tribus diebus secundo et tertio proximi Mensis. Ita in sequentibus, §. κδ΄. fin. Conciones duas indicit εὐθὺς μετὰ τὰ ἐν ἄστει Διονύσια, τῇ ὀγδόῃ καὶ ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα Mensis scil. Elaphebolionis. Et tum valebit Lectio Aldi Stephanique quam ille inconsulto exterminavit, sc. Σκιῤῥοφοριῶνος δευτέρᾳ ἱσταμένου καὶ τρίτῃ, καὶ ἐπέταξεν —— Ita vertit Italus: *Fece un decreto Demosthene, che si facessero ragunare le tribu nel secondo e nel terzo giorno di Maggio, e nel decreto impose* —— Taylor. L. καὶ τρίτῃ, καὶ ἐπέταξεν. Auger.

Ἐξ ἑκάστης] Debetur ea Vox [sc. ἐξ] Wolfio, qui substituit primus. Sed vide annon ea liberalitate hominis carere potuissemus! Taylor.

ιγ΄. Ἀντιδιαπλέκει] *Excipiendo dicet ac replicabit.* Brodæus. Vel ἀντιδιαπλέξει, ut ποιήσονται p. 181. l. 3. Markland. Recte fortasse. Sed levi ista mutatione, licet maxime necessaria, contentus non ero. Nam magnum aliquod ὕπουλον latere videtur. Profitetur Æschines §. ί. se *jam refutasse* omne id quod ad primum membrum Accusationis infirmandum adduci poterat: Nihil egisse Demosthenem, ubi contendit, *Ea quæ gessit non habere rationem Magistratus, sed ministerium esse quoddam et curationem:* Nihil egisse denuo, cum affirmet *se multa de suo esse elargitum.* Hactenus, μέχρι δεῦρο, inquit ille ibidem, *cavillationibus responsum esse volo, quas in medium afferent adversarii,* ut verba Æschinis non inutiliter vertit Wolfius. Jam autem revolvimur eodem, et laborat Oratio per totam hanc periodum, usque ad pag. 182. l. 17. in actis agendis, nempe ut ostendat, quod olim videbatur confirmasse, sc. *Munus istud quo fungebatur Demosthenes, Magistratum esse non Procurationem.* Totus ille *Locus,* ut vocant Rhetores, conclusus est et absolutus. Neque hic aliquid fere dicitur, quod non sit dictum prius, sc. inter §. ζ΄. — §. ϑ΄. Adeo ut mihi aliquando in mentem venerit, Auctorem nostrum idem argumentum bis adornasse, πρὸς ἑαυτὸν ἁμιλλώμενον (ut fieri solet: Vide ad init. Midianæ) vel hanc periodum loco istius commode substitui posse, præsertim, cum ea adeo infeliciter ordiatur, ut ad locum istum admonui. Verum quod ad ista pertinet, sc. τὸν ἕτερον λόγον, cum nulla oratio sive defensio *antecessit,* ea ita puto posse accomodari. *Mos erat,* ait Æschines, *ut qui honores hos detulerint contra legem, præ pudore decretis suis adjicere solerent solennem clausulam,* ἐπειδὰν εὐθύνας δῷ. De qua re nonnulla addidit. *Jam vero Ctesipho* alia *via aggreditur:* aliam *et prorsus* diversam *adornat orationem. Adeo non adjecit istam conditionem de futuro, ut etiam contendet hunc non esse Magistratum.* Satis igitur ea res salva est. Et si turbæ fiant in iis locis in quibus jam insistimus, et Rationes Oratoris susque deque habeantur, memineris aliter Demosthenem non rite intelligi posse in Responsione, ubi ait §. λγ΄. Τῶν μὲν οὖν λόγων, οὓς οὗτος ἄνω καὶ κάτω διακυκῶν ἔλεγε περὶ τῶν παραγεγραμμένων νόμων etc. Taylor. Hactenus vir doctissimus, et limati admodum judicii. Et profecto *similia* prorsus hæc sunt iis quæ §. ζ΄. protulerat Noster, eodemque spectant. (Adeoque jure quis fortasse Æschinis μέθοδον reprehendat, qui inter res consimiles diversum plane illud πρὸς τὸν ἄφυκτον Δημοσθένους λόγον (§. ϑ΄.) argumentum intrusit.) Neque tamen, sectiones ζ΄. et ιγ΄. inter se diligentius conferenti, videbitur forsan Orator totam hic insumpsisse operam *in actis agendis.* Monuerat ille judices (§. ζ΄.) Demosthenem negaturum se esse Magistratum, quod ii

ὡς οὔτ' ἔλαχε τειχοποιός, οὔτ' ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ δή-
μου. καὶ περὶ τούτου Δημοσθένης μὲν καὶ Κτησιφῶν πο-
λὺν ποιήσονται λόγον, ὁ δέ γ' ἐμὸς βραχὺς καὶ σαφὴς καὶ
58.1 ταχὺ λύων τὰς τούτων τέχνας. [1]σμικρὰ δ' ὑμῖν ὑπὲρ αὐ-
τῶν πρῶτον προειπεῖν βούλομαι. Ἔστι γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι,
τῶν περὶ τὰς ἀρχὰς εἴδη τρία· ὧν ἓν μὲν καὶ πᾶσι φανε-
ρώτατον οἱ κληρωτοὶ καὶ οἱ χειροτονητοὶ ἄρχοντες· δεύτερον
δ' ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκονθ'
ἡμέρας καὶ οἱ τῶν δημοσίων ἔργων ἐπιστάται· τρίτον δ' ἐν
τῷ νόμῳ γέγραπται, καὶ εἴ τινες ἄλλοι αἱρετοὶ
ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσι, καὶ τού-
τους ἄρχειν δοκιμασθέντας. Ἐπειδὰν δ' ἀφέλῃ
[2]τις τοὺς ὑπὸ τοῦ δήμου κεχειροτονημένους καὶ τοὺς κλη-
ρωτοὺς ἄρχοντας, καταλείπεται, οὓς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ 377
τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἱροῦνται τὰ δημόσια
χρήματα διαχειρίζειν, τούτους αἱρετοὺς ἄρχοντας εἶναι·

[1] μικρὰ T. R. [2] τίς T.

soli Magistratus habendi sint, quibus *graviora* in rep. administranda munia demandabantur, a Thesmothetis, vel a populo in comitiis convocato, solenniter electi: sibi, mœnibus reficiendis præfecto, non magistratum, sed curationem quandam temporariam obvenisse. Ei igitur commento Legem opposuit, quæ expresse declarat, " omnes eos *Magistratus* esse, qui publicis operibus præsunt, qui munus publicum obeunt ultra XXX dies, vel qui tribunalium præfecturas susceperint:" cumque hæc omnia in Demosthenem caderent, reliquum erat eum revera esse Magistratum, rationibus referendis obnoxium. Ναί· Esto sane, inquit Æschines: ἀλλ' ἀντιδιαπλέκει πρὸς τοῦτο, sed adversus hæc moras nectens replicabit, munus illud quo fungebatur ideo non esse magistratum, quod sibi neque sorte neque suffragio demandatum esset a *populo universo*; ὑπὸ τοῦ δήμου: emphatice enim hæc verba sumenda sunt, uti optime annotavit Taylorus, qui et *novam* hanc Demosthenis argumentationem ita elucidat. " Cogebatur aliquando populus &c." [Not. Tayl. §. ζ'. init.] —— Itaque cum in §. ζ'. ex legis verbis planum fecerat Æschines, munus illud quo functus est Adversarius, etiamsi in gravioribus et statis reip. imperiis non esset numerandum, Magistratum tamen esse, non Ministerium: nunc porro ejusdem legis adminiculo commonstrat, naturam ejus nequaquam immutatum iri, sed revera Magistratum esse Demosthenem, licet αἱρετὸς sit, a Tribulibus electus, non a Populo universo. *Illa* ex natura officii, *hæc* ex eorum qui eligunt conditione, cavillatio petita est. Stock.

Ὁ δὲ γενόμενος βραχὺς] [Ita Editi] F. ὁ δέ γε ἐμὸς βραχὺς καὶ σαφής. Wolf. Ita etiam ad oram Editionis suæ H. Stephanus. Minus sincere Codd. Regii 1. et 2. ὁ δέ γε νόμος etc. Taylor.

Ὁ δὲ γενόμενος] Id est, *vera et legitima* argumentatio: quo sensu Demosthenes infra §. λ'. τὸ γιγνόμενον τιθέναι dixit. Casaubonus, qui (Animadv. in Athenæum, p. 753.) veram hujus vocis significationem persensit, lapsus est in nomine Auctoris, cum pro Æschine Demosthenem citavit. Rejicienda ergo Wolfii aliorumque correctio, ὁ δέ γε ἐμός. Stock.

Οἱ κληρωτοὶ] Ita Cod. Bern. γρ. οἱ κληρωτοὶ, δεύτερον δὲ οἱ χειροτ. ἀρχ. καὶ ὅσοι διαχειρίζουσί τι τῆς π. ὑ. τρ. ἡμ. κ. ο. τ. δ. ἔ. ἐ. τρίτον δὲ, αἱρετοὶ, καὶ εἴτινες ἄλλοι ἡγεμονίας δ. λ. κ. τ. ἄ. δοκιμασθέντας ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται. ἐπειδ. κ. τ. λ. Verum nullam commoditatem ex ea recapio. Taylor.

Καταλείπεται] Καταλείπονται MS. Mead. Quæ lectio, speciosa licet, a veritate longe abhorret. Idem.

Διαχειρίζειν] Ἵνα διαχειρίζωσι. Wolf.

τοῦτο δὲ [1] γίγνεται, ὅταν, ὥσπερ νῦν, ἐπιταχθῇ τι ταῖς φυλαῖς, ἢ τάφρους ἐξεργάζεσθαι ἢ τριήρεις ναυπηγεῖσθαι. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων μαθήσεσθε.

ΝΟΜΟΙ.

Ἀναμνήσθητε δὴ τοὺς προειρημένους λόγους, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης τοὺς ἐκ τῶν φυλῶν ἄρχειν κελεύει δοκιμασθέντας ἐν τῷ δικαστηρίῳ· ἡ δὲ Πανδιονὶς φυλὴ ἄρχοντα καὶ τειχοποιὸν ἀπέδειξε Δημοσθένην, ὃς ἐκ τῆς διοικήσεως εἰς ταῦτα ἔχει [2] σμικροῦ δεῖν δέκα τάλαντα· ἕτερος δ' ἀπαγορεύει νόμος ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦν· ὑμεῖς δ' ὀμωμόκατε κατὰ τοὺς νόμους ψηφιεῖσθαι· ὁ δὲ ῥήτωρ γέγραφε τὸν ὑπεύθυνον στεφανοῦν, μὴ προςθεὶς ἐπειδὰν δῷ λόγον καὶ εὐθύνας· ἐγὼ [3] δ' ἐξελέγχω τὸ παράνομον, μάρτυρας ἅμα τοὺς νόμους καὶ τὰ ψηφίσματα καὶ τοὺς ἀντιδίκους παρεχόμενος. Πῶς οὖν ἄν τις περιφανέστερον ἐπιδείξειεν ἄνθρωπον [4] παρανομώτατα γεγραφότα;

ιδ'. Ὡς τοίνυν καὶ τὴν ἀνάῤῥησιν τοῦ στεφάνου παρανόμως ἐν τῷ ψηφίσματι κελεύει [5] γίγνεσθαι, καὶ τοῦθ' ὑμᾶς διδάξω. Ὁ γὰρ νόμος διαῤῥήδην κελεύει, ἐὰν μέν τινα στεφανοῖ ἡ βουλή, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀνακηρύττεσθαι, ἐὰν δ' ὁ δῆμος, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ. Καί μοι λέγε τὸν νόμον.

[1] γίνεται T. R. [2] μικροῦ T. R. [3] καὶ ἐξήλεγξα T. δὲ ἐξελέγξω R. [4] παράνομα R. [5] γίνεσθαι T. R.

Ἐκ τῆς διοικήσεως] Perperam exponunt Interpretum plerique, *curationis nomine.* Athenienses, teste Sigonio, pecuniam publicam in tres partes distribuebant, nempe χρήματα στρατιωτικὰ, θεωρικὰ, καὶ τὰ τῆς διοικήσεως: illæ ad bellicos sacrosque usus, hæc ad civiles tantum destinabatur. Ex hac igitur Ærarii parte Demosthenes decem talenta acceperat ad muros reficiendos. Ita Dinarchus adv. Demosthenem, p. 100. (Steph.) Συσκευασάμενος τῆς διοικήσεως ὀκτὼ τάλαντα. STOCK.

Ἐξελέγξω] Scribe ἐξήλεγξα. BRODÆUS. Malim ἐξελέγχω. Τινὲς διορθοῦσιν, ἐξήλεγξα. STEPHANUS. Idem etiam δὲ habet pro καί. TAYLOR. Sententia postulat ἐξήλεγξα. Concluditur enim hic locus ὁ τοῦ ὑπευθύνου. Et [pag. 183. l. 19.] καὶ προερῶ ὑμῖν. Et [p. 184. l. 3.] περὶ τῶν κηρυγμάτων, εἷς μὲν — Et [l. 14.] ὥστε ἀκύρους. Et [l. 15. ibid.] τί ἂν ἔτι ταύτην εἴποι τις εἶναι τὴν πολιτείαν, ἐν ᾗ ταὐτὰ προστάττουσι κ. τ. λ. Et [p. 185. l. 5.] καὶ μὴ πλείους περὶ ἑκάστης. WOLF. Nam in Aldinis exemplaribus vitiose exarabatur προσερῶ — εἰς — ἀκούρους — ἔστι — ταῦτα. Et περὶ desiderabatur. TAYLOR. Imo ἐγὼ δ' ἐξήλεγξα. AUGER.

Παρανομώτατα] F. παράνομα. Ut §. θ'. §. ιέ. et passim. MARKLAND. παράνομα MS. Cod. Mead. TAYLOR.

ιδ'. Ὡς τοίνυν] Hoc Incisum, quod desinit §. ιθ'. complectitur *partem secundam* Quæstionis. Scil. tractat de Lege qua cavetur μηδένα στεφανοῦν ἐν τῷ θεάτρῳ. Hic ostenditur, Legem, quam Demosthenes producet de Coronis et Præconiis Theatralibus, ad hanc causam non pertinere. IDEM.

Ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ] Rectius forsan excudi debuerunt hæc verba literis majus-

ΝΟΜΟΣ.

Οὗτος ὁ νόμος, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ μάλα καλῶς ἔχει. οὐ 378 γάρ, οἶμαι, ᾤετο δεῖν ὁ νομοθέτης τὸν ῥήτορα σεμνύνεσθαι πρὸς τοὺς ἔξωθεν, ἀλλ' ἀγαπᾷν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τιμώμενον ὑπὸ τοῦ δήμου, καὶ μὴ ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν. Ὁ μὲν νομοθέτης οὕτως· ὁ δὲ Κτησιφῶν πῶς; [1] Ἀναγίγνωσκε τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἀκούετε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης κελεύει ἐν τῷ δήμῳ ἐν Πνυκὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνακηρύττειν τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενον, ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ· Κτησιφῶν δ' ἐν τῷ θεάτρῳ, οὐ μόνον [2] τοὺς νόμους ὑπερβάς, ἀλλὰ καὶ τὸν τόπον μετενεγκών, οὐδ' ἐκκλησιαζόντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, οὐδ' ἐναντίον τοῦ δήμου, ἀλλ' ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, ἵν' ἡμῖν συνειδῶσιν, οἷον ἄνδρα τιμῶμεν.

ιέ. Οὕτω τοίνυν περιφανῶς παράνομα γεγραφώς, παραταχθεὶς μετὰ Δημοσθένους ἐποίσει τέχνας τοῖς νόμοις, ἃς ἐγὼ δηλώσω καὶ προερῶ ὑμῖν, ἵνα μὴ λάθητε ἐξαπατηθέντες. Οὗτοι γάρ, ὡς μὲν οὐκ ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενον μὴ κηρύττειν ἔξω τῆς ἐκκλησίας, οὐχ ἕξουσι λέγειν· οἴσουσι δ' εἰς τὴν ἀπολογίαν τὸν Διονυσιακὸν νόμον, καὶ χρήσονται τοῦ νόμου μέρει τινί,

[1] *ἀναγίνωσκε* T. R.

[2] *τοὺς νόμους μόνον* T. R.

culis, quoniam rationem habent *legitimorum*. Et ita infra etiam, pag. 183. l. 11. §. ιή. fin. Idem.

Ἐν τῷ δήμῳ] Mirum ni liberalitatem Scribæ hic experiamur, in tot verbis fere æquipollentibus, ἐν τῷ δήμῳ —— ἐν Πνυκὶ —— τῇ ἐκκλησίᾳ. Et suspicor τῇ ἐκκλησίᾳ adduci olim, ut exponeret vocabulum rarius et difficilius, Πνυκί. Vide Argum. Orationis quæ sequitur, et quæ nos ibi annotamus. Idem.

ιέ. Προσερῶ] Placet προερῶ. Brodæus.

Διονυσιακὸν νόμον] Legem, quæ, quin in Theatro cum Dionysia aguntur, quis coronari possit, nil vetat. Idem. Eam memorare videtur infra, §. ιζ'. init. cum scribit οἱ νόμοι οἱ περὶ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ κηρυγμάτων. Proxime, p. 184. l. 3. εἷς μὲν cum Wolfio Stephanoque restituit etiam Brodæus. Nam ab Aldo non ita. Taylor.

Διονυσιακὸν νόμον] Ea lex, quantum colligere licet ex iis ejus partibus, quas uterque in medium attulit Orator, prout illas ad rem suam facere videbat, (neuter enim integram citavit) ita fere se habuit:

Ὅσους στεφανοῦσί τινες τῶν Δήμων, τὰς ἀναγορεύσεις τῶν στεφάνων ποιεῖσθαι ἐν αὐτοῖς ἑκάστους τοῖς ἰδίοις Δήμοις. Demosth. §. λς'.

Μήτε οἰκέτην ἀπελευθεροῦν ἐν τῷ Θεάτρῳ, μήτε ὑπὸ τῶν φυλετῶν ἢ δημοτῶν ἀναγορεύεσθαι στεφανούμενον, μήθ' ὑπ' ἄλλου μηδενός· ἢ ἄτιμον εἶναι τὸν Κήρυκα. Æsch. §. ιζ'.

Ἐὰν μή τινας ὁ Δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων ἢ ἡ Βουλὴ στεφανοῖ· τούτους δὲ ἐξεῖναι ἐν τῷ Θεάτρῳ, Διονυσίοις, ἀναγορεύεσθαι. Τὸν δὲ στέφανον ἱερὸν εἶναι τῆς Ἀθηνᾶς. Demosth. Æsch. locis cit. Stock.

κλέπτοντες τὴν ἀκρόασιν [1]ὑμῶν, καὶ παρέξονται νόμον οὐ-
δὲν προσήκοντα τῇδε τῇ γραφῇ, καὶ λέξουσιν ὡς εἰσὶ τῇ
πόλει δύο νόμοι κείμενοι περὶ τῶν κηρυγμάτων, εἷς μέν, ὃν
379 νῦν ἐγὼ παρέχομαι, διαῤῥήδην ἀπαγορεύοντα τὸν ὑπὸ τοῦ
δήμου στεφανούμενον μὴ κηρύττεσθαι ἔξω τῆς ἐκκλησίας·
ἕτερον δ' εἶναι νόμον φήσουσιν ἐναντίον τούτῳ, τὸν δεδωκότα
ἐξουσίαν ποιεῖσθαι τὴν ἀνάῤῥησιν τοῦ στεφάνου τραγῳδοῖς
ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐὰν ψηφίσηται ὁ δῆμος. κατὰ δὴ τοῦτον τὸν
νόμον φήσουσι γεγραφέναι τὸν Κτησιφῶντα.

ιϛ'. Ἐγὼ δὲ πρὸς τὰς τούτων τέχνας παρέξομαι συνη-
γόρους τοὺς νόμους τοὺς ὑμετέρους, ὅπερ διατελῶ σπουδάζων 59.1
παρὰ πᾶσαν τὴν κατηγορίαν. Εἰ γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἀληθές,
καὶ τοιοῦτον ἔθος παραδέδυκεν [2]ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν,
ὥστ' ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι, καὶ δύο
περὶ μιᾶς πράξεως ὑπεναντίους ἀλλήλοις, τί ἂν ἔτι ταύτην
εἴποι τις εἶναι τὴν πολιτείαν, ἐν ᾗ ταὐτὰ προστάττουσιν οἱ
νόμοι ποιεῖν καὶ μὴ ποιεῖν; Ἀλλ' οὐκ ἔχει ταῦτα οὕτως·
μήθ' ὑμεῖς ποτ' εἰς [3]τοιαύτην ἀταξίαν τῶν νόμων προβαί-
ητε, οὔτ' ἠμέληται περὶ τῶν τοιούτων τῷ νομοθέτῃ τῷ τὴν
δημοκρατίαν καταστήσαντι, ἀλλὰ διαῤῥήδην προστέτακται
τοῖς θεσμοθέταις καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν ἐν τῷ
[4]δήμῳ τοὺς νόμους, ἀκριβῶς ἐξετάσαντας καὶ σκεψαμένους,
εἴ τις ἀναγέγραπται νόμος ἐναντίος [5]ἑτέρῳ νόμῳ, ἢ ἄκυρος
ἐν τοῖς κυρίοις, ἢ εἴ που εἰσι νόμοι πλείους ἑνὸς ἀναγεγραμ-
μένοι περὶ ἑκάστης πράξεως· κἂν τι τοιοῦτον εὑρίσκωσιν,

[1] ὑμῶν T. R. [2] ὑμῶν T. R. [3] τοσαύτην T. R. [4] δημοσίῳ T.
[5] Deest ἑτέρῳ. T.

Ἐὰν ψηφίσηται ὁ δῆμος] Iterum majusculis hæc Ritualia erant potius exprimenda: ut rursus quoque §. ιή. post med. bis. TAYLOR.

ιϛ'. Παραδέδυκεν] Lege, παρεισδέδυκεν. MARKLAND.

Προβαίητε] Προβαίνητε erat in Stephano solo. TAYLOR.

Δημοσίῳ] Γρ. δήμῳ MSS. Mead. Coisl. Reg. 1. et 2. et Cod. Steph. (Variari in MSS. δήμῳ et δημοσίῳ observavi ad initium Androtianæ.) Et modo ἐναντίος ἑτέρῳ νόμῳ, iidem. IDEM.

Ἐν τῷ δημοσίῳ] Eruditissimus Wolfius vertit *publice*. Ego existimo intelligi *publicum tabularium*, τὸν οἶκον, ἐν ᾧ οἱ δημόσιοι χάρται ἔκειντο, ut loquitur Ulpianus ad hæc Demosthenis verba in ea oratione quæ est περὶ στέφανου, (§. μϛ'.) ὅτι καὶ γράμματ' ἔχων ἐν τῷ δημοσίῳ κείμενα. In illa autem domo conveniebant Thesmothetæ, correcturi leges, quia ibi publice asservabantur. Petit. LL. Att. l. 2. tit. 1. STOCK.

Εἴπου] Laudat Priscianus lib. 18. mendose. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. εἴπου εἰσὶ νόμοι πλείους ἀνεστραμμένοι περὶ ἑκάστης πράξεως εἷς. Contendit ille, dicere Græcos πλείους ἑνὸς et πλείους εἷς. Quod dubito. Certe hic locus Æschinis, ut pervulgatur, et recte vulgatur, non ostendit. Alter autem, quem ille ex Demosthene producit, cubat in mendo. Vid. Præf. ad Demosth. Eubulideam. TAYLOR.

ἀναγεγραφότας ἐν σανίσιν ἐκτιθέναι κελεύει πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων, τοὺς δὲ πρυτάνεις ποιεῖν ἐκκλησίαν, ἐπιγράψαν- 380 τας νομοθέτας, τὸν δ' ἐπιστάτην τῶν προέδρων διαχειροτονίαν διδόναι τῷ δήμῳ, καὶ τοὺς μὲν ἀναιρεῖν τῶν νόμων, τοὺς δὲ καταλείπειν, ὅπως ἂν εἷς ᾖ νόμος καὶ μὴ πλείους περὶ ἑκάστης πράξεως. Καί μοι λέγε τοὺς νόμους.

ΝΟΜΟΙ.

Εἰ τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀληθὴς ἦν ὁ παρὰ τούτων λόγος, καὶ ἦσαν δύο κείμενοι νόμοι περὶ τῶν κηρυγμάτων, ἐξ ἀνάγκης, [1] οἶμαι, τῶν μὲν θεσμοθετῶν ἐξευρόντων, τῶν δὲ πρυτάνεων [2] ἀποδόντων τοῖς νομοθέταις, ἀνῄρητ' ἂν [3] ἅτερος τῶν νόμων, ἤτοι ὁ τὴν ἐξουσίαν δεδωκὼς ἀνειπεῖν, ἢ ὁ ἀπαγορεύων. ὁπότε δὲ μηδὲν τούτων [4] γεγένηται, φανερῶς δή που ἐξελέγχονται οὐ μόνον ψευδῆ λέγοντες, ἀλλὰ καὶ παντελῶς ἀδύνατα γενέσθαι.

ιζ'. Ὅθεν δὲ δὴ τὸ [5] ψεῦδος τοῦτο [6] ἐπιφέρουσιν, ἐγὼ διδάξω ὑμᾶς, προειπὼν ὧν [7] ἕνεκεν οἱ νόμοι ἐτέθησαν οἱ περὶ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ κηρυγμάτων. [8] Γιγνομένων γὰρ τῶν ἐν ἄστει τραγῳδῶν ἀνεκήρυττόν τινες, οὐ πείσαντες τὸν δῆμον, οἱ μὲν ὅτι στεφανοῦνται ὑπὸ τῶν φυλετῶν, ἕτεροι δ' ὑπὸ

[1] οἴομαι T. [2] ἀποδιδόντων T. [3] ὁ ἕτερος T. R. [4] γένηται T. [5] ψευδὲς T. R. [6] ἐπεισφέρουσιν R. [7] ἕνεκα T. R. [8] γινομένων T. R.

Νομοθέτας] Ἐπιγράψαντας τοὺς νομοθέτας, ut l. 11. MARKLAND. Vid. F. A. Wolfii Prolegom. Tom. II. p. 393.

Ἐπιγράψαντας Νομοθέτας] Alii aliter vertunt: solus autem Sigonius mihi visus est, quid sibi vellent hæc verba, intellexisse. Moris utique fuit (quemadmodum testatur Pollux VIII. 95.) ut antequam concio cogeretur, Prytanes libellum seu *πρόγραμμα* publice affigerent, quo omnibus in concionem venientibus pateret, qua de re essent consulendi. Ei libello adscribere solebant *titulum* quendam, qui rem propositam breviter indicaret: quod vel ex eo facile colligatur, quod dixit Demosthenes in oratione de ementita legatione; *καὶ τοῦθ', ὅταν ᾖ κήρυξι καὶ πρεσβείαις προγεγραμμένον.* Cum igitur concio de Legibus emendandis indicenda esset, Prytanes programmati suo titulum Νομοθέτας vel Νομοθέταις inscriptum præferebant. STOCK.

Περὶ] Πρ. γρ. πλείους ἑκάστης πράξεως. Ἀλλὰ καὶ ἀρτίως εἶπε, περὶ ἑκάστης πράξεως. STEPHANUS. Restitutum quoque in Bern. TAYLOR.

Τοῖς Νομοθέταις] Jus veterum legum abrogandarum, novarumque instituendarum, non universæ concioni, sed meliori populi parti tributum fuit, qui Νομοθέται sunt appellati. Sorte ex universo populo legebantur; et jurejurando Heliastico obstricti Legum cognitioni operam dabant, eoque nomine mercedem accipiebant. Sigon. Rep. Ath. II. Eorum numerus non certus fixusque videtur fuisse, sed pro re nata a Prytanibus constitutus. Timocrates legem rogaturus tulit, ut Nomothetæ legerentur mille et unus: quod pro hac tantum vice factum fuisse locus ipse declarat, apud Demosth. in Timocratea, §. ή. STOCK.

ιζ'. Προειπὼν] Lego προσειπών. AUGER.

Τῶν ἐν ἄστει] De his consule Potter. II. 20. voce Διονύσια. STOCK.

Ἀνεκήρυττόν] Melius ἀνεκηρύττοντό. TAYLOR.

τῶν δημοτῶν· ἄλλοι δέ τινες ὑποκηρυξάμενοι τοὺς αὑτῶν οἰκέτας ἀφίεσαν ἀπελευθέρους, μάρτυρας τῆς ἀπελευθερίας τοὺς Ἕλληνας ποιούμενοι· ὃ δ' ἦν ἐπιφθονώτατον, προξενίας τινὲς εὑρημένοι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι διεπράττοντο ἀναγορεύεσθαι, ὅτι στεφανοῖ αὐτοὺς ὁ δῆμος, εἰ οὕτω τύχοι, ὁ τῶν
381 Ῥοδίων ἢ Χίων ἢ καὶ ἄλλης τινὸς πόλεως, ἕνεκ' ἀρετῆς καὶ ἀνδραγαθίας. καὶ ταῦτ' ἔπραττον οὐχ ὥσπερ οἱ ὑπὸ τῆς βουλῆς τῆς ὑμετέρας στεφανούμενοι ἢ ὑπὸ τοῦ δήμου, πείσαντες [1] ὑμας καὶ μετὰ ψηφίσματος, πολλὴν χάριν καταθέμενοι, ἀλλ' αὐτοὶ προελόμενοι ἄνευ δόγματος ὑμετέρου. Ἐκ δὲ τούτου τοῦ τρόπου συνέβαινε τοὺς μὲν θεατὰς καὶ τοὺς χορηγοὺς καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς ἐνοχλεῖσθαι, τοὺς δ' ἀνακηρυττομένους ἐν τῷ θεάτρῳ [2] μείζοσι τιμαῖς τιμᾶσθαι τῶν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανουμένων. τοῖς μὲν γὰρ [3] ἀποδέδεικτο τόπος ἡ ἐκκλησία, ἐν ᾗ χρὴ στεφανοῦσθαι, καὶ ἀπείρητο ἄλλοθι μηδαμοῦ κηρύττεσθαι· οἱ δ' ἀνηγορεύοντο ἐνώπιον ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων· κἀκεῖνοι μὲν μετὰ ψηφίσματος, πείσαντες [1] ὑμας, οὗτοι δ' ἄνευ ψηφίσματος. Συνιδὼν δή τις ταῦτα νομοθέτης τίθησι νόμον οὐδὲν ἐπικοινωνοῦντα τῷ περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανουμένων νόμῳ, οὔτε λύσας ἐκεῖνον (οὐδὲ γὰρ ἡ ἐκκλησία [4] ἠνωχλεῖτο, ἀλλὰ τὸ θέατρον), οὔτ' ἐναντίον τοῖς πρότερον κειμένοις νόμοις τι-

[1] ὑμᾶς T. R. [2] * μειζόνως τιμᾶσθαι R. [3] ἀπεδέδεικτο T. R. [4] ἠνοχλεῖτο T. R.

Προξενίας εὑρημένοι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι] Hoc est (uti recte interpretatur Francis) πρόξενοι ὄντες ταῖς ἔξω πόλεσι. Proxenus autem alicujus civitatis dictus est, qui hospites inde ad suam civitatem publice advenientes excepit, iisque hospitium, congressum Populi, et sedes in Theatro procuravit. Pollux III. 59. Stock.

Πείσαντες] Brodæus videtur restituisse οὐ πείσαντες. Taylor.

Πολλὴν χάριν καταθέμενοι] *Præclare meriti de Repub.: multis officiis id consecuti.* Verti olim, *eam rem in magni beneficii loco numerantes*, sententiam potius meam, quam auctoris verba secutus. Sed nunc eam licentiam reprehendo, et muto morem. Melanchtho vertit: *ne vobis gratiam pro eo honore deberent.* Perionius: *idque in magni beneficii parte posuissent.* Meletus: *cum decreto magnam gratiam relinquentes.* Wolf. *Riputandolo a un gran beneficio.* Ferrus. In eandem sententiam Anonymus: Lambinus consentit cum Wolfio. Aretinus totum comma prudens omisit, ut solent qui non intelligunt. Mihi quidem non placent Wolfii istæ δεύτεραι φροντίδες. Taylor.

Πολλὴν χάριν καταθέμενοι] *Postquam magnam a vobis iniverint gratiam:* præclara in vos beneficia contulerint. Non, *eam rem in magni beneficii parte numerantes*, quomodo multi interpretantur. Vide Steph. Th. Gr. III. 1501. et IV. 350. Stock.

Τιμαῖς] Πρ. γρ. μείζοσι τιμᾶσθαι, ἄνευ τοῦ, τιμαῖς. Stephanus. Pariter restituit Bern. Taylor.

Τοῖς μὲν γὰρ ἀπεδέδεικτο] Lege. Wolf. Nam Ald. ἀπέδεικτο. Bern. ἀποδέδεικται. Annon id rectius. Taylor.

Χρὴ] Χρῆν dedit H. Stephanus. Aldus et MS. Mead. cum Wolfio conspirant. Idem.

Δὴ] F. δέ. Idem.

Ἠνοχλεῖτο] Forte ἠνωχλεῖτο, cum dicuntur Attici duplici augmento delectari. Idem.

θείς (οὐ γὰρ ἔξεστιν), ἀλλὰ περὶ τῶν ἄνευ ψηφίσματος ὑμετέρου στεφανουμένων ὑπὸ τῶν φυλετῶν καὶ δημοτῶν, καὶ περὶ τῶν τοὺς οἰκέτας ἀπελευθερούντων, καὶ περὶ τῶν ξενικῶν στεφάνων. καὶ διαῤῥήδην ἀπαγορεύει, μήτ᾽ οἰκέτην ἀπελευθεροῦν ἐν τῷ θεάτρῳ, μήθ᾽ ὑπὸ τῶν φυλετῶν ἢ δημοτῶν ἀναγορεύεσθαι στεφανούμενον, μήθ᾽ ὑπ᾽ ἄλλου φησὶ μηδενός, ἢ ἄτιμον εἶναι τὸν κήρυκα.

60.1 ιή. Ὅταν οὖν ἀποδείξῃ τοῖς μὲν ὑπὸ τῆς βουλῆς στε- 382
φανουμένοις εἰς τὸ βουλευτήριον ἀναῤῥηθῆναι, τοῖς δ᾽ ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανουμένοις εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τοῖς δ᾽ ὑπὸ τῶν δημοτῶν στεφανουμένοις καὶ φυλετῶν ἀπείπῃ μὴ κηρύττεσθαι τοῖς τραγῳδοῖς, ἵνα μηδεὶς ἐρανίζων στεφάνους καὶ κηρύγματα ψευδῆ φιλοτιμίαν κτᾶται, προσαπείπῃ δ᾽ ἐν τῷ νόμῳ μηδ᾽ ὑπ᾽ ἄλλου μηδενὸς ἀνακηρύττεσθαι, ἀπούσης βουλῆς καὶ δήμου καὶ φυλετῶν καὶ δημοτῶν· ὅταν [1] δή τις ταῦτ᾽ ἀφέληται, τί τὸ καταλειπόμενόν ἐστι πλὴν οἱ ξενικοὶ στέφανοι; Ὅτι δ᾽ ἀληθῆ λέγω, μέγα σημεῖον [2] ὑμῖν τούτου ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων ἐπιδείξω. Αὐτὸν γὰρ τὸν χρυσοῦν στέφανον, ὃς ἂν ἐν τῷ θεάτρῳ [3] τῷ ἐν ἄστει ἀναῤῥηθῇ, ἱερὸν εἶναι τῆς Ἀθηνᾶς κελεύει ὁ νόμος, ἀφελόμενος τὸν στεφανούμενον. Καίτοι τίς ἂν [4] ὑμῶν τολμήσειε τοσαύτην ἀνελευθερίαν καταγνῶναι τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων; μὴ γὰρ ὅτι πόλις, ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἂν ἰδιώτης [5] οὐδεὶς οὕτως ἀγεννὴς γένοιτο, ὥστε, ὃν αὐτὸς ἔδωκε στέφανον, ἅμα [6] καὶ ἀνακηρύττειν καὶ ἀφαιρεῖσθαι καὶ καθιεροῦν. Ἀλλ᾽ οἶμαι διὰ

[1] δὲ T. [2] ὑμῖν T. R. [3] Deest articulus. T. [4] ὑμῶν T. R. [5] οὐδὲ εἷς T. R. [6] Deest *καί*. T. R.

ιή. Ἀποδείξῃ] Nempe, ὁ νομοθέτης. AUGER.

Ψευδῆ] Conjungitur cum φιλοτιμίαν, non κηρύγματα, in Codd. Coisl. Reg. 2. et Mead. Quo ritu interpretatur Wolfius. TAYLOR.

Καὶ δημοτῶν] Abest a Meadiano. Ego vero plura abesse arbitror debere, sc. totum illud comma [ἀπούσης βουλῆς —— καὶ δημοτῶν] *excepto senatu, et populo, et tribulibus, et popularibus.* Nam quis ita unquam fere scripserit, ὑπ᾽ ἄλλου μηδενὸς, ἀπούσης βουλῆς, *nisi, præter, excepto?* Verum istæ inelegantiæ non impediunt meam sententiam, quin eas marginalem glossam esse putem ad ista vocabula, ὅταν δέ τις ταῦτα ἀφέληται. Sed videat lector. Nam hoc non ex tripode. IDEM.

Δὲ] Forte, ὅταν δή τις ταῦτα. Et [p. 188. l. 4.] οὐδεὶς καθιεροῖ. Et [l. 11.] ἵν᾽ ὁ κηρυττόμενος. WOLF. Non καθιερεῖ, ut Aldus, et ἵνα κηρυττόμενος. TAYLOR. F. δὴ, idem quod οὖν, initio sententiæ. ὅταν οὖν ἀποδείξῃ etc. l. 8. ut sit resumptio sententiæ per plura κῶλα pendentis. MARKLAND. Ita excudit quoque H. Stephanus. TAYLOR.

Μὴ γὰρ ὅτι] Ellipsis est, quam ita suppleas: μὴ γὰρ εἴποι τις ἂν, ὅτι —— STOCK.

Ἀνακηρύττειν] Ἅμα τῷ ἀνακηρύττειν juxta divinationem H. Stephani. TAYLOR.

τὸ ξενικὸν εἶναι τὸν στέφανον καὶ [1] ἡ καθιέρωσις [2] γίγνεται, ἵνα μηδεὶς ἀλλοτρίαν εὔνοιαν περὶ πλείονος ποιούμενος τῆς πατρίδος, χείρων γένηται τὴν ψυχήν. Ἀλλ' [3] οὐ κἀκεῖνον τὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναῤῥηθέντα στέφανον οὐδεὶς καθιεροῖ, ἀλλ' ἔξεστι κεκτῆσθαι, ἵνα μὴ μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐξ ἐκείνου ἔχοντες ἐν τῇ οἰκίᾳ τὸ ὑπόμνημα
333 μηδέποτε κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον [4] γένωνται. καὶ διὰ τοῦτο προσέθηκεν ὁ νομοθέτης μὴ κηρύττεσθαι τὸν ἀλλότριον στέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐὰν μὴ ψηφίσηται ὁ δῆμος, ἵν' ἡ πόλις ἡ βουλομένη τινὰ τῶν ἡμετέρων στεφανοῦν, πρέσβεις πέμψασα δεηθῇ τοῦ δήμου, ἵν' ὁ κηρυττόμενος μείζω χάριν εἰδῇ τῶν [5] στεφανούντων ὑμῖν, ὅτι [6] κηρῦξαι ἐπετρέψατε. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, τῶν νόμων αὐτῶν ἀκούσατε.

ΝΟΜΟΙ.

Ἐπειδὰν τοίνυν ἐξαπατῶντες [7] ὕμας λέγωσιν, ὡς προσγέγραπται ἐν τῷ νόμῳ ἐξεῖναι στεφανοῦν, ἐὰν ψηφίσηται ὁ δῆμος, ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς [8] ὑποβάλλειν, ναί, εἴ γέ σέ τις ἄλλη πόλις στεφανοῖ· εἰ δ' ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων, [9] ἀποδέδεικταί σοι τόπος, ὅπου δεῖ τοῦτο γενέσθαι. ἀπείρηται [10] γάρ σοι ἔξω τῆς ἐκκλησίας μὴ κηρύττεσθαι. τὸ γὰρ ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ ὅ τί ἐστιν, ὅλην τὴν ἡμέραν λέγε· οὐ γὰρ ἀποδείξεις, ὡς ἔννομα γέγραφας.

ιθ'. Ἔστι δ' ὑπόλοιπόν μοι μέρος τῆς κατηγορίας, ἐφ'

[1] Deest articulus. T. [2] γεγένηται T. γίνεται R. [3] οὐκ ἐκεῖνον T. R. [4] γίνωνται T. R. [5] στεφάνων ὑμῖν, ἢ τοῖς στεφανοῦσιν, ὅτι R. [6] κηρύξαι T. R. [7] ὑμᾶς T. R. [8] ὑποβαλεῖν T. R. [9] ἀποδέδεικτό T. [10] Deest γάρ. T.

Τῶν στεφανούντων] Ἵν' ὁ κηρυττόμενος μείζω χάριν εἰδῇ τοῦ στεφάνου ὑμῖν, ἢ τοῖς στεφανοῦσιν: Ita Stephanus. τῶν στεφανούντων ὑμῖν, ἢ τοῖς στεφανοῦσιν, Aldus. Præstat sane Stephanica, et est, ut arbitror, lectio unice vera, vel saltem, τῶν στεφάνων loco, τοῦ στεφάνου; Quod in aliquibus Codd. repperit Stephanus, et pariter exaratur in nostris, Reg. 1. et Mead. a manu secunda. Atque ad eam normam, sc. τῶν στεφάνων, castigavit Brodæus suum Aldinum exemplar. Sed audiamus Wolfium. Idem. Quod inculcatum est, ἢ τοῖς στεφανοῦσι, Interpretatio est, seu scholion τοῦ, τῶν στεφανούντων, quem genitivum veritus est scholiastes, ut quivis recte intelligeret. Et [l. 16.] ὡς προσγέγραπται. Et [l. 20.] ἀποδέδεικταί σοι. Et [l. 23.] ὅ,τι ἐστιν quid sit? Wolf. προγέγραπται in Editis. Taylor. τῶν στεφανούντων, i. e. ἢ τοῖς στεφάνοις. Auger.

Ἐν τῷ νόμῳ] F. ἐν τῷ θεάτρῳ ἐξεῖναι στεφανοῦν. Nam tale aliquid requiri video. Taylor.

Στεφανοῦν] Nempe, ἐν τῷ θεάτρῳ. Auger.

Ἀποδέδεικτο] Mor. (sed nulla prorsus necessitate) εἰ δὲ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων, ὑποβάλλειν, ἀποδέδεικτό σοι τόπος. Taylor.

ᾧ μάλιστα σπουδάζω. τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ πρόφασις, δι' [1]ἣν αὐτὸν ἀξιοῖ στεφανοῦσθαι. λέγει γὰρ οὕτως ἐν τῷ ψηφίσματι· καὶ τὸν κήρυκα ἀναγορεύειν ἐν τῷ θεάτρῳ πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι στεφανοῖ αὐτὸν ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδραγαθίας [2]καὶ [3]τὸ μέγιστον ὅτι διατελεῖ λέγων καὶ πράττων τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ. Ἁπλοῦς δὴ παντάπασιν ὁ μετὰ ταῦθ' ἡμῖν λόγος [4]γίγνεται, καὶ ὑμῖν
ἀκούσασι κρῖναι εὐμαθής. δεῖ γὰρ δή που τὸν μὲν κατηγο- 384
ροῦντα ἐμὲ τοῦθ' ὑμῖν [5]ἐπιδεικνύναι, ὡς εἰσὶν οἱ κατὰ Δημοσθένους ἔπαινοι ψευδεῖς, καὶ ὡς οὔτ' ἤρξατο λέγειν τὰ βέλτιστα, οὔτε νῦν διατελεῖ πράττων τὰ συμφέροντα τῷ δήμῳ. κἂν τοῦτο ἐπιδείξω, δικαίως δή που τὴν γραφὴν ἁλώσεται Κτησιφῶν· ἅπαντες γὰρ ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μηδένα [6]ψευδῆ γράμματα ἐγγράφειν ἐν τοῖς δημοσίοις ψηφίσμασι. τῷ δ' ἀπολογουμένῳ τοὐναντίον τούτου δεικτέον ἐστίν. ὑμεῖς δ' ἡμῖν ἔσεσθε τῶν λόγων κριταί. Ἔχει δ' οὕτως.

κ'. Ἐγὼ τὸν μὲν βίον [7]τὸν Δημοσθένους ἐξετάζειν μακροτέρου λόγου ἔργον ἡγοῦμαι εἶναι. Τί γὰρ δεῖ νῦν ταῦτα λέγειν, ἢ τὰ περὶ τὴν τοῦ τραύματος γραφὴν [8]αὐτῷ συμβεβηκότα, ὅτ' ἐγράψατο εἰς Ἄρειον πάγον [9]Δημομέλην τὸν Παιανιᾶ, ἀνεψιὸν ὄνθ' ἑαυτῷ, καὶ τὴν τῆς

[1] ἣν αὐτὸν T. R. [2] καὶ R. [3] τὸ μέγιστον T. [4] γίνεται T. R. [5] ἐπιδεικνῦναι T. R. [6] ψευδῆ γράφειν ἐν T. R. [7] τοῦ T. [8] αὐτῷ T. R. [9] Δημομέλη τὸν Παιανιέα T. R.

ιθ'. Τὸ μέγιστον] Quære num hæc verba sint Decreti, an Æschinis? Posterioris, opinor, et minutis literis scribenda. MARKLAND. Credo rem ita se habere. Ea enim verba non comparent neque in Ctesiphontis Decreto, neque Accusatione Æschinis, quæ utraque producuntur a Demosthene αὐτολεξεὶ, et verbis legitimis, in Defensione quæ sequitur. Et ita loqui amat Æschines. Infra §. ό. πρὸς τὸν τῶν ὑπευθύνων νόμον πρῶτον, καὶ τὸν περὶ τῶν κηρυγμάτων δεύτερον, τρίτον δὲ, τὸ μέγιστον λέγω, ὡς οὐδὲ ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς. TAYL.

Κρῖναι εὐμαθὴς] i. e. ῥᾴδιος κρῖναι δι' εὐμάθειαν. Stephanus. STOCK.

Κατὰ Δημοσθένους] Κατὰ τοῦ Δημοσθένους MS. Mead. Ceterum iste τοῦ κατὰ usus nemini novus merito videri potest. Ita infra πολὺς δ' ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως, §. λθ'. Et rursus §. πθ'. ἂν τοὺς καθ' ἑαυτῶν ἐπαίνους λέγωσιν, οὐ φέρομεν. Ita Demosthenes de Cor. §. ξγ'. τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξαν ἐγκώμια Θηβαῖοι καθ' ὑμῶν τὰ κάλλιστα. Ubi tamen περὶ scriptum etiam reperitur. TAYLOR.

Ὑμεῖς δ' ἡμῖν ἔσεσθε τῶν λόγων κριταί. Et [p. 190. l. 6.] ἀπ' εἰσαγγελίας αὐτοῦ κρινομένου. Et [l. 7.] τὰ περὶ Μειδίαν. Et [pag. 191. l. 7.] πεπολίτευνται. Et [l. 17.] καταριθμησάμενος. WOLF. Aldus enim hos errores erravit; sc. ἔσεσθαι, (quod procuravit etiam cum Bern. Brodæus) Μειδείαν et καταριθμωσάμενος, quod in Ask. non negligebatur. TAYLOR.

κ'. Δημομέλη] Corrupte Mead. Δημοτελῆ. Corrupte etiam libri Harpocrationis v.

κεφαλῆς ἐπιτομήν· ἢ τὰ περὶ τὴν Κηφισοδότου στρατηγίαν καὶ τὸν τῶν νεῶν ἔκπλουν τὸν εἰς Ἑλλήσποντον, ὅθ' εἷς ὢν 61.1
τῶν [1] τριηραρχῶν Δημοσθένης, καὶ περιάγων τὸν στρατηγὸν ἐπὶ τῆς νεώς, καὶ συσσιτῶν καὶ συνθύων καὶ συσπένδων, καὶ τούτων ἀξιωθεὶς διὰ τὸ πατρικὸς [2] αὐτῷ φίλος εἶναι, οὐκ ὤκνησεν, ἀπ' εἰσαγγελίας αὐτοῦ κρινομένου περὶ θανάτου, κατήγορος γενέσθαι· [3] ἢ ταῦτ' ἤδη τὰ περὶ Μειδίαν καὶ τοὺς κονδύλους, οὓς ἔλαβεν ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ χορηγὸς ὤν, καὶ ὡς ἀπέδοτο τριάκοντα μνῶν [4] ἅμα τήν τ' εἰς αὐτὸν ὕβριν καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, ἣν ἐν
385 Διονύσου κατεχειροτόνησε Μειδίου; Ταῦτα μὲν οὖν μοι δοκῶ καὶ [5] τἄλλα τὰ τούτοις ὅμοια ὑπερβήσεσθαι, οὐ προδιδοὺς [6] ὑμᾶς, οὐδὲ τὸν ἀγῶνα καταχαριζόμενος, ἀλλ' ἐκεῖνο φοβούμενος μή μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ, τὸ δοκεῖν ἀληθῆ [7] μὲν λέγειν, ἀρχαῖα δὲ καὶ λίαν ὁμολογούμενα. Καίτοι, ὦ Κτησιφῶν, ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν οὕτως ἐστὶ πιστὰ καὶ γνώριμα τοῖς ἀκούουσιν, ὡς τὸν κατήγορον μὴ δοκεῖν ψευδῆ λέγειν, ἀλλὰ παλαιὰ καὶ λίαν [8] προωμολογημένα, πότερ' αὐτὸν δεῖ χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθῆναι ἢ ψέγεσθαι; καὶ σὲ τὸν ψευδῆ καὶ παράνομα τολμῶντα

[1] τριηράρχων T. R. [2] αὐτῷ T. R. [3] ἢ] καὶ T. [4] ἅμα τε τὴν T. [5] τ' ἄλλα T. R. [6] ὑμᾶς T. R. [7] μὲν ἀληθῆ T. R. [8] προσωμολογημένα T.

Παιανιεῖς, quod dudum vindicavit Maussacus. Corrupte etiam Suid. in v. Δημοσθένης hunc vocat Δημαίνετον. In Vita Auctoris hæc omnia a me expenduntur. Idem.

Ἐπιτομὴν] *Cum ipsi sibimet vulnus in capite inflixit.* Brodæus.

Κηφισοδότου] Hunc ad cohibendum Cersobleptem totius Thraciæ regnum affectantem, in Hellespontum cum classe miserunt Athenienses. Conscensa nave, cui Demosthenes Trierarchus præfuit, ad Alopeconnesum navigavit, ibique a Charidemo duce deceptus et inopinato oppressus, imperium Thraciæ Cersoblepti icto fœdere concessit. Irati ergo Athenienses fœdus abnegarunt, et Cephisodoto, imperio exuto, mulctam quinque talentûm imposuerunt: quin et per tria tantum suffragia stetit, quin capitis damnaretur. Demosth. adv. Aristocratem. Harpocr. Vide etiam Leland. Vit. Phil. I. §. β'. Stock.

Ἀπεισαγγελίας] Ita Editiones ante Wolfium, annotante H. Stephano quosdam divisim legere ἀπ' εἰσαγγελίας. Quod similiter occurrit et scriptum et annotatum, §. λ'. init. Observavit H. Stephanus Thes. L. Gr. Tom. 1. col. 19. verba Ἀπεισαγγελίας φεύγων δίκην citari ex Plutarcho in Moral. pro, *criminis læsæ majestatis reus.* Sed ea lectio jure disputari potest, ubicunque in Plutarcho occurrat: Ego autem sedulus licet locum adhuc investigare non potui. Ἀπ' εἰσαγγελίας etiam legit et dividit Cod. Bern. Taylor.

Μειδίαν] Quem Demosthenes, quod sibi Chorego in Bacchi Theatro alapam impegerat, habita ea quæ exstat oratione, reum peregit, grandemque ab eo mulctam judicio populi exegit: quam postea tamen, hominis opes et potentiam veritus, acceptis ter millibus drachmis, remisit; quemadmodum scribit in Demosthenis vita Plutarchus. Stock.

Ἅμα] Adducit et explicat hæc verba Suidas v. Ἅμα. Taylor.

Ὁμολογούμενα] F. ὡμολογημένα. Markland.

Προσωμολογημένα] F. προωμολογημένα. Idem.

γράφειν πότερα χρὴ καταφρονεῖν τῶν δικαστηρίων ἢ δίκην τῇ πόλει διδόναι;

κά. Περὶ δὲ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων πειράσομαι σαφέστερον εἰπεῖν. Καὶ γὰρ πυνθάνομαι μέλλειν Δημοσθένην, ἐπειδὰν αὐτοῖς ὁ λόγος ἀποδοθῇ, καταριθμεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἄρα τῇ πόλει τέτταρες ἤδη γεγένηνται καιροί, ἐν οἷς [1] αὐτὸς πεπολίτευται. ὧν ἕνα μὲν καὶ πρῶτον [2] ἁπάντων, ὡς ἔγωγ' ἀκούω, καταλογίζεται ἐκεῖνον τὸν χρόνον, ἐν ᾧ πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἐπολεμοῦμεν· τοῦτον δ' ἀφορίζεται τὸν χρόνον τῇ γενομένῃ εἰρήνῃ καὶ συμμαχίᾳ, ἣν Φιλοκράτης ὁ Ἁγνούσιος ἔγραψε, καὶ αὐτὸς οὗτος μετ' ἐκείνου, ὡς ἐγὼ δείξω. δεύτερον δὲ καιρόν [3] φησι γενέσθαι, ὃν ἤγομεν χρόνον τὴν εἰρήνην, δηλονότι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἐν ᾗ καταλύσας τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην τῇ πόλει ὁ αὐ- 386
τὸς [4] οὗτος ῥήτωρ ἔγραψε τὸν πόλεμον. τρίτον δ' ὃν ἐπολεμοῦμεν χρόνον, μέχρι τῆς ἀτυχίας τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ. τέταρτον δὲ τὸν νῦν παρόντα καιρόν. ταῦτα δὲ καταριθμησάμενος, ὡς ἀκούω, μέλλει με [5] παρακαλεῖν καὶ ἐπερωτᾶν, ὁποίου τούτων τῶν τεττάρων αὐτοῦ καιρῶν κατηγορῶ, καὶ πότ' αὐτὸν οὐ τὰ βέλτιστά φημι τῷ δήμῳ πεπολιτεῦσθαι· κἂν μὴ [6] ἐθέλω ἀποκρίνασθαι, ἀλλ' ἐγκαλύπτωμαι καὶ ἀποδιδράσκω, ἐκκαλύψειν μέ φησι προσελθών, καὶ ἄξειν ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ ἀναγκάσειν ἀποκρίνασθαι. Ἵν' οὖν μήθ' οὗτος ἰσχυρίζηται, ὑμεῖς τε [7] προειδῆτε, ἐγώ τ' [8] ἀποκρίνωμαι,

[1] αὐτοὶ πεπολίτευνται T. [2] Deest ἁπάντων. T. [3] φήσει R. [4] Deest οὗτος. T. [5] καλεῖν T. R. [6] θέλω T. R. [7] προείδητε T. [8] ἀποκρίνωμαι ἐναντίον T.

κά. Αὐτοὶ πεπολίτευται] [Ita Ald.] Legendum πεπολιτέονται [voluit πεπολίτευνται] aut αὐτὸς πεπολίτευται. Brodæus.

Αὐτοὶ πεπολίτευνται] Quære de isto plurali. Infra, l. 19. πότε αὐτὸν οὐ τὰ βέλτιστά φημι τῷ δήμῳ πεπολιτεῦσθαι. Et §. κβ'. fin. ἐπινεύσατέ μοι τὸν πρῶτον τῶν τεττάρων καιρῶν μὴ καλῶς αὐτὸν πεπολιτεῦσθαι. Nam de Ctesiphontis administratione ubique silentium. Mecum Cod. Ask. atque ut excudit H. Stephanus, αὐτὸς πεπολίτευται. Taylor. M. αὐτὸς πεπολίτευται. Auger.

Φησι] Φήσει. Markland.

Ὁ αὐτὸς ῥήτωρ] Hic lego transponendo αὐτὸς ὁ ῥήτωρ. Auger.

Αὐτοῦ] Καιρῶν αὐτοῦ κατηγορῶ MS. Mead. Quod constructionem levat, cum illud alterum durisculum, ὁποίου τεττάρων αὐτοῦ καιρῶν κατηγορῶ. Sicut et illud etiam, l. ult. ἀποκρίνωμαι ἐναντίον σοι τῶν δικαστῶν· in quo loco Cl. Marklandus malit ἀποκρίνωμαί σοι ἐναντίον τῶν δικαστῶν. Impedita tamen, qualis nobis videatur, hæc Constructio non tamen semper tentanda. Dico de ea cautela ad principium Orationis sequentis. Taylor.

Ἀποκρίνωμαι] Cod. Mead. habet ἀποκρίνομαι, et, si bene memini, manus etiam antiqua ad oram exemplaris Aldini, in biblioth. Col. Eman. Cant. Restitue ergo, ἵν' οὖν μήθ' οὗτος —— ὑμεῖς τε —— ἐγὼ δὴ ἀποκρίνομαι κ. τ. λ. Deinde p. 192. l. 5. post prolixiorem periodum, et nonnullas ambages, quas parentheses vocant, re-

ἐναντίον σοι τῶν δικαστῶν, Δημόσθενες, καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν, ὅσοι δὴ ἔξωθεν [1]περιεστᾶσι, καὶ τῶν Ἑλλήνων ὅσοις ἐπιμελὲς γέγονεν [2]ἐπακούειν τῆσδε τῆς κρίσεως — ὁρῶ δ' οὐκ ὀλίγους παρόντας, ἀλλ' ὅσους οὐδεὶς πώποτε μέμνηται πρὸς ἀγῶνα δημόσιον παραγενομένους —, ἀποκρίνομαι, ὅτι ἁπάντων τῶν τεττάρων καιρῶν κατηγορῶ σου, οὓς σὺ [3]διαιρεῖ. κἂν οἵ τε θεοὶ [4]ἐθέλωσι, καὶ οἱ δικασταὶ [5]ἐξ ἴσου ἡμῶν ἀκούσωσι, κἀγὼ δύνωμαι ἀπομνημονεῦσαι, ἅ σοι σύνοιδα, πάνυ προσδοκῶ ἀποδείξειν τοῖς δικασταῖς, τῆς μὲν σωτηρίας τῇ πόλει τοὺς θεοὺς αἰτίους γεγενημένους καὶ τοὺς φιλανθρώπως καὶ μετρίως τοῖς τῆς πόλεως πράγμασι χρησαμένους, τῶν δ' ἀτυχημάτων ἁπάντων Δημοσθένην αἴτιον γεγενημένον. Καὶ χρήσομαι τῇ
387 τοῦ λόγου τάξει ταύτῃ, ἣν τοῦτον πυνθάνομαι ποιεῖσθαι μέλλειν, λέξω δὲ πρῶτον περὶ τοῦ πρώτου καιροῦ, καὶ δεύτερον περὶ τοῦ δευτέρου, καὶ τρίτον περὶ τοῦ ἐφεξῆς, καὶ τέταρτον περὶ τῶν νῦν καθεστηκότων πραγμάτων.

κβ'. Καὶ δὴ ἐπανάγω ἐμαυτὸν ἐπὶ τὴν εἰρήνην, ἣν σὺ καὶ Φιλοκράτης ἐγράψατε. ὑμῖν γὰρ ἐξεγένετ' ἄν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὴν προτέραν ἐκείνην εἰρήνην ποιήσασθαι μετὰ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων, εἴ τινες [6]ὑμας εἴασαν, [7]περιμείναντας 62.1
τὰς πρεσβείας, ἃς ἦτ' ἐκπεπομφότες κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον, μετα-

[1] περιστᾶσι T. [2] ὑπακούειν T. R. [3] διαιρῇ T. R. [4] θέλωσι T. R. [5] ἐξίσου T. R. [6] ὑμᾶς T. R. [7] περιμεῖναι T.

sumit, id quod necesse fuerit, sententiam, —— ἀποκρίνομαι, inquam, ὅτι ἁπάντων τῶν τεττάρων καιρῶν κατηγορῶ σου. Ita p. 193. l. 21. ἐὰν αὐτὸς —— deinde p. 194. l. 4. ἐὰν ταῦθ' ὑμῖν σαφῶς ἐπιδείξω. Idem.

Ἐναντίον σοι] Transpone hæc duo vocabula. Markland.

Περιστᾶσι] In Edit. Stephanica excudebatur περιεστᾶσι. Taylor. M. περιεστᾶσι. Auger.

Ὑπακούειν] Forte, ἐπακούειν, ut §. δ'. Markland.

Πράγμασι] F. πταίσμασι. Nam de clade Chæronensi loquitur; post quam Philippo facile fuisset Athenas evertere, itemque Alexandro, Thebis excisis. Et [l. 17.] περὶ τῶν νῦν καθεστηκότων. Wolf.

Αἴτιον γεγενημένον] Nihil auribus ingratius accidere potest, quam hujusmodi ὁμοιοτέλευτα. —— τοὺς θεοὺς αἰτίους γεγενημένους —— τὸν Δημοσθένην αἴτιον γεγενημένον. Ergo siquis duas postremas voces rescindere velit, licebit sane, quantum per me poterit. Taylor.

κβ'. Παρακαλοῦντες ἐπὶ Φ.] Sic ordino, παρακαλοῦντες sc. τοὺς Ἕλληνας μετασχεῖν Ἑλληνικοῦ συνεδρίου ἐπὶ Φίλιππον. Siquis legat παρακαλοῦντες καὶ Φίλιππον μετασχεῖν Ἑλληνικοῦ συνεδρίου, videtur παρ' ἱστορίαν εἶναι. Aretinus: *Vos quidem legationes quas eo tempore per Græciam miseratis ad communem societatem contra Philippum suadendam, exspectare*, etc. Melanchtho: *ad societatem suadendam adversus Philippum.* Perionius: *ut omnes ad conventum Græciæ contra Philippum celebrandum sollicitaretis.* Sic inferius, ὅπως μὴ περιμείνητε τοὺς πρέσβεις, οὓς ἦτε ἐκπεπομφότες, παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον. Wolf.

σχεῖν Ἑλληνικοῦ συνεδρίου, καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου παρ' ἑκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν. καὶ τούτων ἀπεστερήθητε διὰ Δημοσθένην καὶ Φιλοκράτην καὶ τὰς τούτων δωροδοκίας, ἃς ἐδωροδόκησαν συστάντες ἐπὶ τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον. Εἰ δέ τισιν [1] ὑμων ἐξαιφνῆς ἀκούσασιν ἀπιστότερος προςπέπτωκεν ὁ τοιοῦτος λόγος, ἐκείνως τὴν ὑπόλοιπον ποιήσασθε ἀκρόασιν, ὥςπερ ὅταν περὶ χρημάτων [2] ἀναλωμένων διὰ πολλοῦ χρόνου καθεζώμεθα ἐπὶ τοὺς λογισμούς· ἐρχόμεθα δή που ψευδεῖς οἴκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν, ἀλλ' ὅμως ἐπειδὰν ὁ λογισμὸς συγκεφαλαιωθῇ, οὐδεὶς [3] ἥμων ἐστὶν οὕτω δύςκολος τὴν φύσιν, ὅστις οὐκ ἀπέρχεται τοῦθ' ὁμολογήσας καὶ ἐπινεύσας ἀληθὲς εἶναι, ὅ τι ἂν αὐτὸς ὁ λογισμὸς αἱρῇ. Οὕτω καὶ νῦν τὴν ἀκρόασιν ποιήσασθε. εἴ τινες [1] ὕμων ἐκ [388] τῶν ἔμπροσθεν χρόνων ἥκουσιν οἴκοθεν τοιαύτην ἔχοντες τὴν δόξαν, ὡς ἄρα ὁ Δημοσθένης οὐδὲν πώποτ' εἴρηκεν ὑπὲρ Φιλίππου συστὰς μετὰ Φιλοκράτους, [4] — ὅστις οὕτω διάκειται, μήτ' ἀπογνώτω μηδὲν μήτε καταγνώτω, [5] πρὶν ἀκοῦσαι· οὐ γὰρ δίκαιον· ἀλλ' ἐὰν ἐμοῦ διὰ βραχέων ἀκούσητε ὑπομιμνήσκοντος τοὺς καιροὺς καὶ τὸ ψήφισμα παρεχομένου, ὃ μετὰ Φιλοκράτους ἔγραψε Δημοσθένης, ἐὰν αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς [6] ἐγκαταλαμβάνῃ τὸν Δημοσθένην πλείω μὲν γεγραφότα ψηφίσματα [7] Φιλοκράτους περὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς εἰρήνης καὶ συμμαχίας, καθ' ὑπερβολὴν δ' αἰσχύνης κεκολακευκότα Φίλιππον καὶ τοὺς παρ' ἐκείνου

[1] ὑμῶν T. R. [2] ἀνηλωμένων T. R. [3] ὑμῶν T. ἡμῶν R.
[4] Abest interclusionis nota. T. R. [5] ἀκούσῃ T. R. [6] ἐγκαταλαμβάνει T.
[7] μετὰ Φιλοκράτους T. [μετὰ] Φ. R.

Ἑλληνικοῦ συνεδρίου] Eversa tandem Olyntho, Philippus universis Græcis terrorem injecerat: quos igitur missis legatis Athenienses hortabantur, ut conventum indicerent Athenis habendum, in quo de communi omnium hoste oppugnando consultarent. Dem. Æsch. π. παραπρ. Leland. Vit. Philip. III. §. 1. et 2. STOCK.

Δημόσιον τὸ ὑμέτερον] *Remp. vestram.* BRODÆUS.

Λογισμῶν] Forte, λογιστῶν. MARKLAND.

Ὑμῶν] Lege ἡμῶν, propter καθεζώμεθα et ἐρχόμεθα. IDEM. Similiter Stephanus, qui modo, l. 22. ἐγκαταλαμβάνῃ. TAYLOR. ἐγκαταλαμβάνῃ. MARKLAND.

Ἀπογνώτω —] *Affirmet —— neget.* Mala certe Versio vocabulorum, ἀπογνώτω et καταγνώτω. *Is neque absolvat, neque condemnet:* Lambinus, et Venetus anonymus. *Ne assolva, ne condanni niente prima, che egli habbia udito.* Ferrus. TAYLOR.

Ἐξ ἀρχῆς] Vide quæ annoto ad illam Demosthenis quæ sequitur, §. ή. fin. IDEM.

Παρ' ἐκείνου] Desunt in membranis H. Stephani. IDEM. Videtur et hoc παρ' ἱστορίαν, nisi ad decretum illud referatur,

[1] πρέσβεις, αἴτιον δὲ γεγονότα τῷ δήμῳ τοῦ μὴ μετὰ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, ἔκδοτον δὲ Φιλίππῳ πεποιηκότα Κερσοβλέπτην τὸν Θρᾴκης βασιλέα, ἄνδρα φίλον καὶ σύμμαχον τῇ πόλει· — ἐὰν ταῦθ᾽ ὑμῖν σαφῶς ἐπιδείξω, δεήσομαι [2] ὑμῶν μετρίαν δέησιν, ἐπινεύσατέ μοι πρὸς θεῶν τὸν πρῶτον τῶν τεττάρων καιρῶν μὴ καλῶς αὐτὸν πεπολιτεῦσθαι. Λέξω δ᾽ ὅθεν μάλιστα παρακολουθήσετε.

κγ΄. Ἔγραψε Φιλοκράτης ἐξεῖναι Φιλίππῳ δεῦρο κήρυκας καὶ πρέσβεις πέμπειν περὶ εἰρήνης καὶ συμμαχίας. τοῦτο [3] τὸ ψήφισμα ἐγράφη παρανόμων. ἧκον οἱ τῆς

[1] πρέσβεις οὐκ ἀναμείναντα, αἴτιον T. R. [2] ὑμῶν T. R. [3] τὸ] δὲ T.

licere Philippo caduceatores et legatos huc mittere. Aretinus: *nec exspectasse legatos.* τὸ, παρ᾽ ἐκείνου omisit. Melanchtho: *et reditum legatorum nostrorum ab illo non exspectasse.* Perionius: *Philippique legatos non exspectasse.* Quid vero, si τὸ, οὐκ ἀναμείναντα quispiam assuerit? et τὸ, κεκολακευκότα etiam ad τοὺς τούτου πρέσβεις referendum sit? Sequitur enim [pag. 195. l. pen.] καὶ μόνος τῶν βουλευτῶν ἔγραψε σπείσασθαι τῷ κήρυκι, τῷ παρὰ τοῦ Φιλίππου, καὶ τοῖς πρέσβεσιν. Unde certe apparet, legatos illius affuisse. Sed [p. 197. l. 9.] ἵνα, φησὶν, ἐὰν ἤδη παρῶσιν ὡς ἡμᾶς οἱ τοῦ Φιλίππου πρέσβεις, et, τοῖς οὔπω παροῦσι πρέσβεσι προκαταλαμβάνων τὴν ἐκκλησίαν. Wolf. Nihil certius quam receptæ lectionis labes et depravatio. Certum est, inquam, nihil hic dici de legatis Philippi *exspectandis,* qui *aderant:* Æque certum est, multa dici in utraque hac Contentione, (tum hac, tum illa π. Παραπρεσβ.) sæpe, inquam, et subinde dici quod *pacem suaderet Demosthenes antequam rediissent legati* Atheniensium (non Philippi) *quos Civitas ad sollicitandam Græciam miserat.* Id, quod omni dubio procul Æschines in hoc loco exagitat. Festinavit Demosthenes, si adversario fides sit adhibenda, accelerabat pacem, ἵνα μὴ μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἐπανελθόντων τῶν ὑμετέρων πρέσβεων, ἀλλὰ μόνοι ποιήσησθε τὴν εἰρήνην. §. κδ΄. med. Hi nimirum erant legati, quos Demosthenes exspectari noluit: ὅπως μὴ περιμείνητε τοὺς πρέσβεις, οὓς ἦτε ἐκπεπομφότες, παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον, ut ait Æschines, p. 196. l. 8. Rursus, μὴ μόνον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ συμμαχίας ὑμᾶς βουλεύσασθαι, μὴ περιμείναντας τοὺς πρέσβεις τοὺς ὑμετέρους. §. κδ΄. fin. Ita etiam, §. κϛ΄. init. εἴ τινες ὑμᾶς εἴασαν περιμεῖναι τὰς πρεσβείας ἃς ἦτε ἐκπεπομφότες —— εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον. Et similiter, pag. 107. 108. 109. Lego ergo, καθ᾽ ὑπερβολὴν αἰσχύνης κεκολακευκότα Φίλιππον, καὶ τοὺς παρ᾽ ἐκείνου πρέσβεις, τοὺς δὲ ὑμετέρους πρέσβεις οὐκ ἀναμείναντα, cetera. Millies hac chorda oberrant MSti. Librarius, inter describendum, non ad istarum duarum vocum, [πρέσβεις —— πρέσβεις] eam quam debuit, oculum conjecit, sed priori subjecit, quæ subjecisse oportuit posteriori. Sane Lectio quam ex suis Codd. produxit Stephanus, ubi legitur —— Φίλιππον, καὶ τοὺς πρέσβεις οὐκ ἀναμείναντα, textum complanare et expedire potest, sed Auctor in hoc loco non est decurtandus. Vide loci πληροφορίαν, et quam Rhetores vocant αὔξησιν, sive amplitudinem! Vide ut crimen crimini exaggerat et coacervat! Non potuit, me vide, *adulationem* istam tacere, quam præstitit Demosthenes erga Philippi legatos. Et tamen id omne obruitur, si lectionem Stephanicam admiseris. Interea ILLE, qui παρ᾽ ἐκεῖνον substituit, et *contra Philippum* interpretatur, nescit quid sit Græce scire. Taylor. Lego τοὺς κατ᾽ ἐκεῖνον. Auger.

Τοὺς παρ᾽ ἐκείνου πρέσβεις οὐκ ἀναμείναντα] Ita olim semper edi solebat; cui tamen lectioni omnino reclamat fides historica: jam enim *aderant* legati a Philippo, neque poterant *exspectari;* ut patet ex §. §. κγ΄. et κή. Libens igitur in sententiam ivi Cl. Taylori, qui post primum illud πρέσβεις excidisse contendit ista, τοὺς δὲ ὑμετέρους πρέσβεις. Stock.

κγ΄. Κήρυκας] Lego κήρυκα. Auger.

Τοῦτο δὲ ψήφισμα] Τοῦτο τὸ ψήφισμα exhibuit Stephanus. Taylor.

κρίσεως χρόνοι. κατηγόρει μὲν Λυκῖνος ὁ γραψάμενος,
ἀπελογεῖτο [1] δὲ Φιλοκράτης, συναπελογεῖτο δὲ καὶ 389
Δημοσθένης. ἀπέφυγε Φιλοκράτης. Μετὰ ταῦτ᾽ ἐπῄει
ὁ χρόνος, Θεμιστοκλῆς ἄρχων. ἐνταῦθ᾽ εἰσέρχεται βουλευτὴς εἰς τὸ βουλευτήριον Δημοσθένης, οὔτε λαχὼν οὔτ᾽ ἐπιλαχών, ἀλλ᾽ ἐκ [2] παρασκευῆς πριάμενος, ἵν᾽ εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πράττοι Φιλοκράτει, ὡς αὐτὸ ἔδειξε τὸ ἔργον. Νικᾷ γὰρ ἕτερον ψήφισμα Φιλοκράτης, ἐν ᾧ κελεύει ἑλέσθαι δέκα πρέσβεις, οἵτινες ἀφικόμενοι πρὸς Φίλιππον [3] ἀξιώσουσιν αὐτὸν δεῦρο πρέσβεις αὐτοκράτορας πέμπειν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. τούτων εἷς ἦν Δημοσθένης. κἀκεῖθεν ἐπανήκων ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης, καὶ ταὐτὰ τοῖς ἄλλοις πρέσβεσιν ἀπήγγειλε, καὶ μόνος τῶν βουλευτῶν ἔγραψε σπείσασθαι τῷ κήρυκι τῷ παρὰ τοῦ Φιλίππου καὶ τοῖς πρέσβεσιν, ἀκόλουθα γράφων

[1] Deest δὲ, quod Reiskius de suo interposuit. T. [2] *παρασκευῆς*; R. [3] *ἀξιώσουσιν αὐτὸν* T. R.

Ἀπελογεῖτο Φιλοκράτης] In Oratione *falsæ legationis* scripsit, eum decumbentem patrocinio Demosthenis usum. Sic inconstantia levatur auctoritas, nec ullum mendacius animal pravis agitato affectibus et impudenti oratore. Wolf.

Οὔτε λαχὼν, οὔτε ἐπιλαχὼν] *Neque delectus sorte, neque suffectus.* Qui Senatores esse cupiebant, in sortem conjecti erant: deinde unicuique sorte ducto alterum *subsortiebantur*; ut si prior quem sors tulerat, aut improbatus esset, aut mortuus, qui in ejus locum sufficeretur non deesset. Harpocration. Stock.

Ἐπιλαχὼν] *Neque sorte, neque subsortito.* Vide Etym. M. in v. Ἐπιλαχών. Brodæus.

Πριάμενος] Harpocratio quidem, qui hunc locum Auctoris nostri citat, tuetur eam vocem. Verum Æschines nusquam alibi, ubi hanc rem tangit, de largitione aut istiusmodi corruptela: ubique ἐκ παρασκευῆς καθεζόμενοι. Vide §. β΄. Et inferius, §. κζ΄. εἰς τὴν ἐκκλησίαν καθεζόμενος, βουλευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς. Miror igitur, ni tale aliquid et in hoc quoque loco intelligendum sit. Taylor.

Ὑποδοχὴν] Non necesse est mutare in ἀποδοχήν. Est enim ὑποδοχὴ quasi ὑπηρεσία καὶ διακονία. Aretinus: *eo tempore Demosthenes in concilium recipitur, non sortitione aliqua, sed ex composito locum illum mercatus, ut cuncta pro Philocrate ministraret.* Melanchtho: *nec senator, nec senatorii vicarius sorte ductus, sed subornatus et conductus, ut per omnia Philocrati adstipularetur.* Perionius: *hic senator Demosthenes in Senatum venit, nec sorte cooptatus, nec allectus, et suffectus, sed coitione, ut omnia et dicat et faciat Philocratis causa.* Meletus: *hic Demosthenes ingreditur in curiam, neque sorte designatus senator, neque subsortito allectus, sed factione honorem emens.* Τὸ λαχὼν significat priorem sortem, τὸ, ἐπιλαχὼν, posteriorem. Ut si prior aut ob aliquam causam in senatum admissus non fuerit, aut obierit, aut ultro cesserit, in ejus locum succedat posterior. Est et apud Ciceronem, *Subsortiri judicem*, et, *Subsortiri in alicujus locum.* Wolf.

Πρέσβεις αὐτοκράτορας] Aretinus: *ut legatos suos cum potestate huc mitteret.* Idem.

Ὑπὲρ] Περὶ τῆς εἰρήνης nuper, sc. pag. posteriori, l. pen. ὑπὲρ infra §. κέ. περὶ §. κϛ΄. Ita jactantur hæ Voces. Vid. Demosth. de Cor. §. ζ΄. Verum animadverti velim, non solum ab imperitis librariis aliquando solere inter se permisceri, verum etiam facile inter se permutari quoad significationem. Ita apud Latinos de et pro. Taylor.

Ταῦτα] [ut Ald.] Scribe, *καὶ ταὐτὰ*, *eadem, atque alii legati.* Brodæus. ταῦτα legendum, pro τὰ αὐτά. Wolf. Voluit ταὐτὰ, omni dubio procul. Taylor.

Τῷ ὑπὸ τοῦ Φ.] [ut Editi] S. πεμφθέντι Sed malim ἀπὸ, ἢ παρά. Wolf

Φιλοκράτει· ὁ μέν γε τὴν ἐξουσίαν δέδωκε τοῦ δεῦρο [1]κήρυκας καὶ πρέσβεις πέμπεσθαι, ὁ δὲ τῇ πρεσβείᾳ σπένδεται. Τὰ δὲ μετὰ ταῦτ' ἤδη μοι σφόδρα προσέχετε τὸν νοῦν. ἐπράττετο γὰρ οὐ πρὸς τοὺς ἄλλους [2]πρέσβεις τοὺς πολλὰ συκοφαντηθέντας ὕστερον ἐκ μεταβολῆς ὑπὸ Δημοσθένους, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτην καὶ Δημοσθένην — εἰκότως, τοὺς ἅμα μὲν πρεσβεύοντας, ἅμα δὲ τὰ ψηφίσματα γράφοντας — πρῶτον μέν, ὅπως μὴ [3]περιμενεῖτε τοὺς πρέσβεις, οὓς ἦτ' ἐκπεπομφότες παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον, ἵνα μὴ
390 μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀλλ' ἰδίᾳ [4]ποιήσαισθε τὴν εἰ- 63.1
ρήνην· δεύτερον δ' ὅπως μὴ μόνον τὴν εἰρήνην ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν εἶναι ψηφιεῖσθε πρὸς Φίλιππον, ἵν' εἴ τινες προσέχοιεν τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, εἰς τὴν ἐσχάτην ἐμπέσοιεν ἀθυμίαν, ὁρῶντες [5]ὑμας αὐτοὺς μὲν παρακαλοῦντας ἐπὶ τὸν πόλεμον, οἴκοι δὲ μὴ μόνον εἰρήνην ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν ἐψηφισμένους ποιεῖσθαι· τρίτον δ' ὅπως Κερσοβλέπτης ὁ Θρᾴκης βασιλεὺς μὴ ἔσται ἔνορκος, μηδὲ μετέσται τῆς συμμαχίας καὶ τῆς εἰρήνης αὐτῷ. παρηγγέλλετο δ' ἐπ' αὐτὸν ἤδη [6]στρατεία.

κδ'. Καὶ ταῦθ' ὁ μὲν ἐξωνούμενος οὐκ ἠδίκει· πρὸ γὰρ τῶν ὅρκων καὶ τῶν συνθηκῶν ἀνεμέσητον ἦν αὐτῷ πράττειν τὰ συμφέροντα· οἱ δ' ἀποδόμενοι καὶ [7]κατακοινωνήσαντες

[1] κήρυκα R. [2] πρέσβεις τὰ πολλὰ, συκοφαντηθέντας T. R. [3] περιμείνητε T. R. [4] ποιήσησθε T. R. [5] ὑμᾶς T. R. [6] στρατιὰ T. [7] *κατακοινώσαντες R.

Τὰ δὲ μετὰ ταῦτα] Aut Articulus abundat, ut sæpe, aut est Ἀντίπτωσις, pro τοῖς δὲ μετὰ ταῦτα προσέχετε τὸν νοῦν. Idem. L. τὰ δὲ καὶ μετὰ ταῦτα. Auger.

Τὰ πολλὰ, συκοφαντηθέντας] Voces τὰ πολλὰ cum συκοφαντηθέντας copulandæ. Brodæus. Τοὺς πολλὰ συκοφαντηθέντας. Coisl. Mead. Reg. 1. et 2. et sine puncto. Taylor. Brodæo assentitur Augerus.

Συκοφαντηθέντας ὕστερον] Cum uni etiam ex iis, Æschini, diem dixit, ob male et infide gestam legationem. Stock.

Ἅμα δὲ] Solennius est multo et usitatius, ἅμα μὲν πρεσβεύοντας, ἅμα δὲ καὶ τὰ ψηφίσματα γράφοντας. Taylor.

Περιμείνητε] Γρ. περιμενεῖτε. οὕτω δὲ ὀλίγῳ ὕστερον, ὅπως ψηφιεῖσθε. Stephanus. Περιμενεῖτε etiam Cod. Bern. Taylor. Infra in hac sententia ὅπως μὴ ψηφιεῖσθε et ὅπως μὴ ἔσται. Unde forte et hic quoque ὅπως μὴ περιμενεῖτε. Markland. M. περιμενεῖτε. Auger.

Παρακαλοῦντες] Forte, παρακαλοῦντας, ut §. κδ'. fin. Ubi παρακαλοῦντες ad οἱ πρέσβεις refertur, ut hic παρακαλοῦντας ad τοὺς πρέσβεις. Et ita clare in Orat. π. Παραπρεσβ. p. 108. Supra tamen, §. κβ'. legitur παρακαλοῦντες, et ad *Athenienses* pertinet, seu *vos*. Markland. Et modo etiam, l. 14. ὁρῶντες ὑμᾶς αὐτοὺς μὲν παρακαλοῦντας ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ergo nihil muto. Taylor.

Τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ] *Reip. vestræ.* Ita loqui amant scriptores Attici. Supra (§. κϛ'.) dixit, τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον Stock.

Στρατιὰ] Γρ. στρατεία Bern. Reg. 2. et MSS. H. Steph. Similiter infra p. 209. l. 8. Taylor.

κδ'. Κατακοινωνήσαντες] Referri potest ad conspirationem Philocratis et Demosthenis, qua imminutæ sunt opes Reip. Ve-

τὰ τῆς πόλεως ἰσχυρὰ μεγάλης ὀργῆς ἦσαν ἄξιοι. Ὁ γὰρ μισαλέξανδρος νυνὶ φάσκων εἶναι καὶ τότε μισοφίλιππος Δημοσθένης, ὁ τὴν ξενίαν ἐμοὶ προφέρων τὴν Ἀλεξάνδρου, γράφει ψήφισμα, τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως ὑφαιρούμενος, ἐκκλησίαν [1] ποιεῖσθαι τοὺς πρυτάνεις τῇ ὀγδόῃ ἱσταμένου τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος μηνός, ὅτ' ἦν τῷ Ἀσκληπιῷ ἡ θυσία [2] καὶ ὅτ' ἦν ὁ προαγών, ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ, [3] ὃ πρότερον οὐδεὶς μέμνηται [4] γενόμενον. Τίνα πρόφασιν ποιησάμενος; Ἵνα φησίν, ἐὰν ἤδη [5] παρῶσιν οἱ τοῦ Φιλίππου πρέσβεις, βουλεύσηται ὁ δῆμος ὡς τάχιστα περὶ τῶν πρὸς [6] Φίλιππον, τοῖς οὔπω παροῦσι πρέσβεσι προκαταλαμβάνων τὴν ἐκκλησίαν, 391

[1] ποιεῖν T. [2] καὶ ὁ προαγὼν T. καὶ ὅτ' ἦν προαγὼν R. [3] ἧ T.
[4] γενομένην τινὰ, πρόφασιν ποιησάμενος, T. [5] παρῶσιν ὡς ὑμᾶς οἱ T.
[6] Φίλιππον πρέσβεων· τοῖς T. R.

rum quid si κατακερματίσαντες? Aretinus: *sed qui vendebant et vires civitatis prodebant.* Melanchtho: *qui patriam vendiderunt, ac prodiderunt.* Perionius: *Ii autem, qui fidem suam pretio addicebant, civitatisque jura prodebant.* Meletus: *At illi, qui vendebant, et cum eo communicabant reip. firmamenta, gravissimi supplicio erant digni.* Wolf. Infra legitur, §. πϛ'. προΐεσθε τῆς πόλεως ἰσχυρὰ, eodem sensu. Male hic Interpres, *et præsidia publica* inter se *partiebantur.* Tu vero: *Communicabant* cum Philippo sc. Taylor. Imo κατακοινώσαντες. Auger.

Προαγὼν] Τὸ τοῦ ἀγῶνος οἱονεὶ προοίμιον. Ceteri duo Interpretes hanc vocem præterierunt. Perionius: *cum Æsculapii sacrum esset, et is, qui perficeret, adesset.* Fortasse legit ὁ προάγων, ἢ προαγαγών. Meletus: *et præludium illo die fiebat.* Wolf. *præludium*, ludorum proemium. Sed quid ludorum proemium hic significet nescio. Auger.

Καὶ ὁ προαγὼν] Proœmium intelligo ludorum, qui in honorem Bacchi posteris diebus erant committendi. Et mecum facit diligentissimus Interpres Italus: *Quando si provavano i giuochi di Bacco.* Stock.

Γενόμενόν τινα] [ut olim] Forte, γενομένην τινά. Sub. ἐκκλησίαν. Et [l. 9.] ἐὰν ἤδη παρῶσιν ὡς ὑμᾶς [Aberat enim]. Et [p. 199. l. 2.] οὐκ ἐπιλελησμένοι. Wolf. γενόμενον retinuit H. Stephanus in sua Editione. Quod miror. In Regio 1. non male scribitur, Ὃ πρότερον οὐδεὶς μέμνηται γεγονός. τίνα ——; Id quod sequitur etiam Cod. Bern. excepto quod habeat γενόμενον. Jam vero restitues mecum: ὅτε ἦν τῷ Ἀσκληπίῳ ἡ θυσία, καὶ ὁ προαγὼν, (ita enim est pungendum) ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ, ἣ πρότερον οὐδεὶς μέμνηται γενομένην. τίνα πρόφασιν ποιησάμενος; ἵνα, φησὶν — Vertas autem, *indicendam concionem, in VIIIvum diem Elaphebolionis, cum Æsculapii dies festus ageretur, et prœludia celebrarentur, in die, inquam, sancto, quo nemo unquam meminit concionem haberi. Quo autem prætextu? Scilicet, ut ubi aderint legati* cetera. Ita Italus Interpres: *Che scusa havendo egli trovato?* Taylor.

Ἣ πρότερον οὐδεὶς μέμνηται γενομένην τινὰ] Sc. ἐκκλησίαν. Lege etenim cautum est apud Athenienses, ne die festo habeatur concio aliis de rebus, quam de iis quæ ad festorum religionem pertinent. Demosth. adv. Timocratem. Petit. l. 1. Stock.

Παρῶσιν ὡς οἱ κ. τ. λ.] T. δ. παρῶσιν οἱ τοῦ Φιλίππου. Τινὲς δὲ, παρῶσιν ὡς ὑμᾶς οἱ τοῦ Φ. Stephanus. Ὡς ὑμᾶς] Utraque vox deest in Coisl. in Reg. 1. et 2. et in Mead. Et recte abesse possunt et debent. Ostendam unde profecta. Variabant, sc. exemplaria antiquiora. Nonnulla enim

ΙΝΑ, ἐὰν ἤδη παρῶσιν
Alia interea ΩΣ, ἐὰν ἤδη παρῶσιν

Deinde, ἵνα. γρ. ὡς. Ad nos ergo delatum utrumque: et Wolfius, nescius quid rei ageretur, addidit ὑμᾶς ex penu proprio. Taylor.

Τοῖς οὔπω παροῦσι πρέσβεσι] Ii autem erant Antipater, Eurylochus, et Parmenio. Stock.

καὶ τοὺς χρόνους ὑμῶν ὑποτεμνόμενος, καὶ τὸ πρᾶγμα κατασπεύδων, ἵνα μὴ μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἐπανελθόντων τῶν ὑμετέρων πρέσβεων, ἀλλὰ μόνοι [1] ποιήσαισθε τὴν εἰρήνην. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὦ Ἀθηναῖοι, ἧκον οἱ τοῦ Φιλίππου πρέσβεις, οἱ δ' ὑμέτεροι ἀπεδήμουν παρακαλοῦντες τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ Φίλιππον. Ἐνταῦθ' ἕτερον ψήφισμα νικᾷ Δημοσθένης, ἐν ᾧ γράφει μὴ μόνον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἀλλὰ καὶ συμμαχίας ὑμᾶς βουλεύσασθαι, μὴ περιμείναντας τοὺς πρέσβεις τοὺς ὑμετέρους, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὰ ἐν ἄστει Διονύσια τῇ [2] ὀγδοῇ καὶ ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀκούσατε τῶν ψηφισμάτων.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

κέ. Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, παρεληλύθει τὰ Διονύσια, [3] ἐγένοντό θ' αἱ ἐκκλησίαι, [4] ἔν τε τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν ἀνεγνώσθη [5] δόγμα κοινὸν τῶν συμμάχων, οὗ τὰ κεφάλαια διὰ βραχέων ἐγὼ προερῶ. Πρῶτον μὲν

[1] ποιήσησθε T. R. [2] ὀγδόῃ T. R. [3] ἐγίνοντο δὲ T. ἐγένοντο δὲ R. [4] ἐν δὲ τῇ T. R. [5] δόγμα τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα, κοινὸν T. R.

κέ. Ἐγίνοντο δὲ αἱ ἐκκλησίαι] Ἐγίνοντο διτταὶ ἐκκλησίαι, nisi legatur, ἐγίνοντο μὲν αἱ ἐκκλησίαι. Markland. Π. ἐγίνοντο δὴ αἱ ἐκκλησίαι. Stephanus. Hic lego: ἐγίνοντο αἱ διτταὶ ἐκκλησίαι· ἐν δὲ τῇ προτέρᾳ, τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα, ἀνεγνώσθη δόγμα κοινὸν --- Auger.

Δόγμα] Inter δόγμα et κοινὸν, quæ separari ægre patiuntur, intercedunt voces, quas vidi importunissimas, τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα. Quæ si ullo modo necessariæ videbuntur, attamen non illo in loco. Sed nullibi erunt tolerandæ. Supra dixit, *duas indici Conciones: unam* XVIII^vo^, *alteram* XIX^no^ *Elaphebolionis. In priore recitatum erat decretum commune sociorum.* Confer eandem Historiam narratam ab Æschine in π. Παραπρεσβ. pag. 108. Jam inficetum illud Monitum, et in loco alieno positum, et quo nemini opus esse potuit, (sc. priorem istam Concionem τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα) putesne posse esse ab Æschine, an potius a manu mala Librarii, marginalem glossam interpolantis? At, ais, quo pacto *eam* potissimum sedem occupavit? Nimirum si concedas lineam in MSto, (uti in nostro exemplari pariter accidit) desinere posse in v. δόγμα, tum ad ejus latus exarari notulam illam celeberrimam, ita videbis fieri:

——— ΕΝ ΔΕ ΤΗΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙ ΑΝΕΓΝΩΣΘΗ ΔΟΓΜΑ τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα
ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ———

Porro autem neque resecanti similem me esse dixeris, si expungerem etiam ista τῶν ἐκκλησιῶν in linea superiori. Nam his omnibus deletis, vide quam nitide tota procedat Oratio: Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, παρεληλύθει τὰ Διονύσια, ἐγίνοντο διτταὶ ἐκκλησίαι· ἐν δὲ τῇ προτέρᾳ ἀνεγνώσθη δόγμα κοινὸν τῶν συμμάχων. Nihil hic adjicere potes, quod non erit superfluum et lamentabile. Anne necesse habuerunt Æschinis auditores ut admonerentur istud προτέρᾳ fœminini esse generis, et pendere in syntaxi a voce ἐκκλησία, sive, quod perinde est, τῶν ἐκκλησιῶν? Anne exspectabant iidem, ut ingeminaret quo die prior concio haberetur, cum vix trium linearum intervallo illud declaraverit? Vix unquam vidi orationem a glossatoribus tam misere funestari. Taylor. Lege cum Tayloro, ἐν δὲ τῇ προτέρᾳ ἀνεγνώσθη δόγμα κοινὸν τῶν συμμάχων: vel si mavis, ἐν δὲ τῇ προτέρᾳ (τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα) ἀνεγνώσθη δόγμα κοινὸν, &c. Reliqua ex Glossa irrepserunt. Stock.

γὰρ ἔγραψαν ὑπὲρ εἰρήνης ὑμᾶς μόνον βουλεύσασθαι,
τὸ δὲ τῆς συμμαχίας ὄνομα ὑπερέβησαν, οὐκ ἐπιλελη-
σμένοι, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰρήνην ἀναγκαιοτέραν ἢ καλλίω
ὑπολαμβάνοντες εἶναι. ἔπειτ' ἀπήντησαν ὀρθῶς ἰασόμενοι
τὸ Δημοσθένους δωροδόκημα, καὶ προσέγραψαν ἐν τῷ δό-
γματι ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν τρισὶ μησὶν
εἰς τὴν αὐτὴν στήλην ἀναγεγράφθαι μετ' Ἀθηναίων, καὶ
μετέχειν τῶν ὅρκων καὶ τῶν συνθηκῶν, δύο μέγιστα προ- 392
καταλαμβάνοντες, πρῶτον μὲν [1] οὖν τὸν χρόνον τὸν τῆς
τριμήνου ταῖς τῶν Ἑλλήνων πρεσβείαις ἱκανὸν γενέσθαι
παρασκευάζοντες, ἔπειτα τὴν τῶν Ἑλλήνων εὔνοιαν τῇ
πόλει μετὰ κοινοῦ συνεδρίου κτώμενοι, ἵν' εἰ παραβαίνοιντο
αἱ συνθῆκαι, μὴ μόνοι μηδ' ἀπαράσκευοι πολεμήσαιμεν, ἃ
νῦν [2] ἡμῖν παθεῖν συνέβη διὰ Δημοσθένην. Ὅτι δ' ἀληθῆ
λέγω, ἐξ αὐτοῦ τοῦ δόγματος ἀκούσαντες μαθήσεσθε.

ΔΟΓΜΑ ΣΥΜΜΑΧΩΝ.

κϛ'. Τούτῳ τῷ δόγματι συνειπεῖν ὁμολογῶ, καὶ πάν-
τες οἱ ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν δημηγοροῦντες. καὶ ὁ
δῆμος ἀπῆλθε τοιαύτην τινὰ δόξαν εἰληφώς, ὡς ἔσται μὲν
εἰρήνη, περὶ δὲ συμμαχίας οὐκ ἄμεινον εἴη διὰ τὴν τῶν
Ἑλλήνων παράκλησιν βουλεύσασθαι, ἔσται δὲ κοινῇ μετὰ
τῶν Ἑλλήνων ἁπάντων. Νὺξ ἐν μέσῳ, καὶ παρῆμεν τῇ
ὑστεραίᾳ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ἐνταῦθα δὴ προκαταλαμ-
βάνων Δημοσθένης τὸ βῆμα, οὐδενὶ τῶν ἄλλων παραλι-
64.1 πὼν λόγον, οὐδὲν ὄφελος ἔφη τῶν χθὲς εἰρημένων εἶναι
λόγων, [3] εἰ ταῦθ' οἱ Φιλίππου μὴ συμπεισθήσονται πρές-

[1] [οὖν] R. [2] ὑμῖν T. R. [3] εἰ] ἐὰν T. R.

Ἐγὼ προερῶ] *Antequam a scriba recitetur.* Stock.

Ὑπὲρ εἰρήνης] Melius in περὶ Παραπρεσβ. pag. 108. hæc concipiuntur, ὑπὲρ τῆς εἰρήνης μόνον ὑμᾶς βουλεύσασθαι. Markland.

Ἐπιλελημμένοι] [Ita enim Ald.] Restitue ἐπιλελησμένοι. Brodæus.

Τὸν τῆς τριμήνου] Τὸν f. delendum est. Markland.

κϛ'. Οὐκ ἄμεινον εἴη] Οὐ συμφέρειν. Wolf.

Διὰ τὴν τῶν Ἑ.] S. ἐπὶ τὸ μετασχεῖν τοῦ Ἑλληνικοῦ συνεδρίου. Idem.

Προκαταλαμβάνων] Hoc Demosthenes Æschini objecit: Æschines negavit posteriore conventu conciones ullas esse habitas. Ita aut alteruter mentitur, fretus oblivione et socordia Atheniensium. Idem.

Ἐνταῦθ' οἱ Φ.] Forte, λόγων, ἐὰν ταῦθ' οἱ Φιλίππου μὴ συμπεισθήσονται πρέσβεις. Idem. Ita locum malesanum in Exemplaribus Aldinis tractat Vir doctus. Felicius sane et ingeniosius multo quam H. Stephanus, qui legit εἰ ταῦθ' οἱ Φιλ. πρέσβεις. Sed audiamus Brodæum quoque. Taylor. Ἐνταῦθ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Et pro οἱ Φιλίππου legendum: εἰ Φιλίππου. Brodæus.

βεις, οὐδὲ [1] γιγνώσκειν ἔφη τὴν εἰρήνην ἀπούσης συμμαχίας. οὐ γὰρ ἔφη δεῖν — καὶ γὰρ τὸ ῥῆμα μέμνημαι ὡς εἶπε, διὰ τὴν ἀηδίαν τοῦ λέγοντος ἅμα καὶ τοῦ ὀνόματος — ἀποῤῥῆξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν, οὐδὲ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀναμένειν μελλήματα, ἀλλ᾽ ἢ πολεμεῖν αὐτοὺς ἢ τὴν
393 εἰρήνην ἰδίᾳ ποιεῖσθαι. καὶ τελευτῶν ἐπὶ τὸ βῆμα [2] παρακαλέσας Ἀντίπατρον, ἐρώτημά τι ἠρώτα, προειπὼν μὲν ἃ ἐρήσεται, προδιδάξας δ᾽ ἃ χρὴ κατὰ τῆς [3] πατρίδος ἀποκρίνασθαι. καὶ τέλος ταῦτ᾽ ἐνίκα, τῷ μὲν λόγῳ [4] προςβιασαμένου Δημοσθένους, τὸ δὲ ψήφισμα γράψαντος Φιλοκράτους.

κζ′. Ὃ δ᾽ ἦν ὑπόλοιπον [5] αὔτοις, Κερσοβλέπτην καὶ τὸν ἐπὶ Θρᾴκης τόπον ἔκδοτον ποιῆσαι, καὶ τοῦτ᾽ ἔπραξαν ἕκτῃ φθίνοντος τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος μηνός, πρὶν ἐπὶ τὴν ὑστέραν ἀπαίρειν πρεσβείαν, τὴν ἐπὶ τοὺς ὅρκους, Δημοσθένην· ὁ γὰρ μισαλέξανδρος καὶ μισοφίλιππος [6] ὑμιν οὑτοσὶ ῥήτωρ δὶς [7] ἐπρέσβευσεν ἐν Μακεδονίᾳ, ἐξὸν μηδ᾽ ἅπαξ, ὁ νυνὶ κελεύων τῶν Μακεδόνων καταπτύειν. Εἰς δὲ τὴν ἐκκλησίαν, τὴν τῇ ἕκτῃ λέγω, καθεζόμενος, βουλευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς, ἔκδοτον Κερσοβλέπτην μετὰ Φιλοκράτους ἐποίησε. λανθάνει γὰρ ὁ μὲν Φιλοκράτης ἐν ψηφίσματι μετὰ τῶν [8] ἄλλων σύγγραμμά τι παρεγγράψας, ὁ δ᾽ ἐπιψηφίσας, Δημοσθένης, ἐν ᾧ γέγραπται ἀποδοῦναι

[1] γινώσκειν T. R. [2] καλέσας R. [3] πόλεως T. R. [4] προβιασαμένου τοῦ Δ. T. R. [5] αὐτοῖς T. R. [6] ὑμῖν οὗτος T. R. [7] ἐπρέσβευεν T. [8] ἄλλων γραμμάτων παρεγγράψας T. R.

Ἀποῤῥῆξαι] Vide Brodæum IV. Miscell. 26. Taylor.

Ἀλλ᾽ ἢ πολεμεῖν αὐτοὺς] S. τοὺς Ἕλληνας δεῖν. Melanchtho ad Athenienses τοὺς αὐτοὺς retulit: *Sed solos nos*, etc. Sic et Meletus: *Sed aut bellum gerere nos ipsos, aut pacem facere sine aliis.* Wolf.

Παρακαλέσας] Ista Compositio non est hujus loci. Lege cum Mead. MSto ἐπὶ τὸ βῆμα καλέσας Ἀντίπατρον. Infra tamen legitur sine litura, §. λδ′. ante med. τελευτῶν ὀνομαστὶ παρεκάλει Δημοσθένην, καὶ συνειπεῖν ἠξίου. Verum nihilominus hæc tantum inter se distant, quantum *Vocare* et *Advocare*. Ut male hanc vocem hic Wolfius interpretatur. Taylor.

κζ′. Ἕκτῃ φθίνοντος] Non est Dies XXVI^tus, ut Wolfius vertit. Sed hæc sunt pervulgatissima. Idem.

Γραμμάτων] Πότερον, γράμμα τὶ παρεγγράψας? Stephanus.

Γραμμάτων] F. σύγγραμμά τι, ut pag. 413. l. 7. ed. T. πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ ψηφίσματι — σαφέστερον —— σύγγραμμα γράφει. Markland. μετὰ τῶν ἄλλων γραμμάτων τοῦτο παρεγγράψας. Bern. Taylor.

Ἐπιψηφίσας] Aretinus: *Demosthenes hoc ipsum decretum Philocratis sua sententia comprobavit. Res primo non fuit animadversa.* Quam clausulam huc transtulit, cum sit initio apud Auctorem, λανθάνει γὰρ ὁ μὲν Φιλοκράτης — Melanchtho: *idque Demosthenes approbavit.* Meletus: *Demosthenes vero insidiose assensus est.* Wolf. Male omnes de voce ἐπιψηφίσας statuunt (Vide notata ad §. β′.) ut infra quoque p. 201. l. 6. Taylor.

τοὺς ὅρκους τοῖς πρέσβεσι τοῖς παρὰ Φιλίππου ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ τοὺς συνέδρους τῶν συμμάχων. παρὰ δὲ τοῦ Κερσοβλέπτου σύνεδρος οὐκ ἐκάθητο· γράψας [1] δὴ τοὺς συνεδρεύοντας [2] ὀμνύναι, τὸν Κερσοβλέπτην οὐ συνεδρεύοντα ἐξέκλεισε τῶν ὅρκων. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀνάγνωθί μοι, τίς ἦν ὁ ταῦτα γράψας καὶ τίς ὁ ταῦτ' ἐπιψηφίσας πρόεδρος.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ.

κή. Καλόν, ὦ Ἀθηναῖοι, καλὸν ἡ τῶν δημοσίων [3] γραμ- 394
μάτων φυλακή. ἀκίνητον γάρ ἐστι, καὶ οὐ συμμεταπίπτει τοῖς αὐτομολοῦσιν ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἀλλ' ἐπέδωκε τῷ δήμῳ, ὁπόταν βούληται, συνιδεῖν τοὺς πάλαι μὲν πονηρούς, ἐκ μεταβολῆς δ' ἀξιοῦντας εἶναι χρηστούς. Ὑπόλοιπον δέ μοί ἐστι τὴν κολακείαν αὐτοῦ διεξελθεῖν. Δημοσθένης γάρ, [4] ὦ Ἀθηναῖοι, ἐνιαυτὸν βουλεύσας οὐδεμίαν πώποτε [5] φανήσεται πρεσβείαν εἰς προεδρίαν καλέσας, ἀλλὰ τότε μόνον καὶ πρῶτον πρέσβεις εἰς προεδρίαν [6] ἐκάλεσε, καὶ

[1] δὲ T. R. [2] ὀμνῦναι T. R. [3] πραγμάτων T. [4] Desunt ὦ Ἀθηναῖοι. T. R.
[5] φανεῖται T. R. [6] ἔθηκε T.

Ἐν ᾧ γέγραπται] Delenda opinor. MARKLAND. Marklando assentitur Augerus.

Οὐ συνεδρεύοντα] Οὐκ ἔχοντα σύνεδρον. BRODÆUS.

κή. Πραγμάτων] Forte γραμμάτων. Melanchtho: *publicorum actorum custodia.* Perionius: *negotiorum rerumque publicarum custodia.* Τὰ δὲ πράγματα οὐκ ἂν φυλάττοιτο χωρὶς γραμμάτων. WOLF. Opinor γραμμάτων, ut pag. §. ί. fin. τὰ δημόσια γράμματα. Demosthenes ea appellat τὰ κοινὰ γράμματα, ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τέτακται. π. Παραπρεσβ. §. μ'. Ita τὰ δημόσια γράμματα, De Cor. §. ιζ'. Iterumque ὅτι καὶ γράμματ' ἔχων ἐν τῷ δημοσίῳ κείμενα. §. μς'. Supra etiam, pag. 177. l. antepen. αἱρεῖ γὰρ αὐτὸν οὐχ ἡ κατηγορία ἡ ἐμὴ, ἀλλὰ τὰ δημόσια γράμματα. Et demum in Argumento Orat. Demosthenis de Cor. Κελεύει γὰρ μηδέποτε ψευδῆ γράμματα εἰς τὸ Μητρῷον εἰσάγειν, ἔνθα ἐστὶν ὅλα τὰ δημόσια γράμματα. MARKLAND. Correxit etiam Stephanus in margine suæ Editionis. Correxit etiam in literis ad me datis, Vir doctissimus, et de hisce studiis propediem meriturus, Ioannes Toup, Cornubiensis. TAYLOR. L. γραμμάτων. AUGER.

Μεταπίπτει] Forte, συμμεταπίπτει. Et [pag. 203. l. 6.] οὐδὲ ὁ τὰ φίλτατα. Et [l. 15.] φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας. WOLF. συμμεταπίπτει etiam, quod vulgatis Aldi Stephanique longe antecellit, ὁ πάνυ Marklandus: et MSS. Coisl. Reg. 1. Bern. et Mead. TAYLOR.

Αὐτομολοῦσιν] *Qui nunc his, nunc illis partibus adhærent.* BRODÆUS.

Εἰς προεδρίαν ἔθηκε] Κέκληκε, ut paulo ante, et §. μή. MARKLAND. Recta sane et proba sunt hæc verba: Δημοσθένης γὰρ ἐνιαυτὸν βουλεύσας, οὐδεμίαν πώποτε φανεῖται πρεσβείαν εἰς προεδρίαν καλέσας, ἀλλὰ τότε μόνον καὶ πρῶτον. Recta hæc inquam, sana et sincera: addo etiam perspicua, neque indigent futili illo annotamento, quod ad prostremas voces allevit homo quispiam male feriatus, nempe ad τότε μόνον καὶ πρῶτον. N. B. Πρέσβεις εἰς προεδρίαν κέκληκε. TAYLOR. M. κέκληκε. AUGER.

Προεδρίαν] Jus sedendi inter concionis rectores, Prytanas, Proedros, et Epistatam, quibus prima sedilia concedebantur. *Sigon.* STOCK.

προςκεφάλαια ἔθηκε, καὶ φοινικίδας περιεπέτασε, καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἡγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον, ὥςτε καὶ συρίττεσθαι διὰ τὴν ἀσχημοσύνην καὶ κολακείαν. καὶ ὅτ' ἀπήεσαν εἰς Θήβας, ἐμισθώσατο [1] αὔτοις τρία ζεύγη [2] ὀρικά, καὶ τοὺς πρέςβεις προὔπεμψεν εἰς Θήβας, [3] καταγέλαστον τὴν πόλιν ποιῶν. Ἵνα δ' ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως μείνω, [4] λαβέ μοι τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῆς προεδρίας.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

κθ'. Οὗτος τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὁ τηλικοῦτος τὸ μέγεθος κόλαξ, πρῶτος διὰ τῶν κατασκόπων τῶν παρὰ Χαριδήμου πυθόμενος τὴν Φιλίππου τελευτήν, τῶν μὲν θεῶν, συμπλάσας ἑαυτῷ ἐνύπνιον, κατεψεύσατο, ὡς οὐ παρὰ Χαριδήμου τὸ πρᾶγμα πεπυσμένος ἀλλὰ παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, οὓς μεθ' ἡμέραν ἐπιορκῶν νύκτωρ φησὶν ἑαυτῷ διαλέγεσθαι καὶ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι προλέγειν· ἑβδόμην δ' ἡμέραν τῆς θυγατρὸς [5] αὔτῳ τετελευτηκυίας,

[1] αὐτοῖς T. R. [2] ὀρικὰ T. R. [3] ἐγκαταγέλαστον T. [4] λάβε T. R. [5] αὐτῷ T. R.

Προσκεφάλαια] Vid. Poll. VI. 1. et not. ad locum. Taylor.

Φοινικίδας] *Puniceos tapetas.* Brodæus.

Εἰς Θήβας ——— τοὺς πρέσβεις] Iterum in utroque articulo sentio malam manum imperiti et nimium diligentis Scholiastæ. Et mecum sentiet quoque eruditus lector, statim ubi locum purum putum repræsentabo, omissis iis ineptiis : Scil. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἡγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον ——— καὶ ὅτε ἀπήεσαν, ἐμισθώσατο αὐτοῖς τρία ζεύγη ὀρικὰ, καὶ προὔπεμψεν εἰς Θήβας. Quis patietur ingeminari, εἰς Θήβας ——— εἰς Θήβας ——— τοῖς πρέσβεσιν ——— τοὺς πρέσβεις ? Quæ neque gratiam habent, neque necessitatem. Taylor. Taylorum exscribit Augerus.

Τρία ζεύγη ὀρικὰ] Locum adducit et explicat Harpocratio in v. Taylor.

κθ'. Χαριδήμου] Is Cersobleptæ regis affinis, ejusque exercitus, et militum etiam externorum qui Atheniensium stipendia meruerunt, imperator, Macedonibus adeo semper infensus erat, ut eum victor Alexander, post eversas Thebas, dedi sibi ad supplicium ab Atheniensibus postularet. Jussus exulare, mox ad Darium se contulit : a quo, quod utilia quidem sed ingrata suaserit, capitali supplicio summa cum injuria est affectus. Historiam narrat Curtius, III. 2. Stock.

Ἐνύπνιον] Vide Plutarch. in Demosthene. Brodæus.

Ἑβδόμην ἡμέραν] Ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ legit Cod. Mead. Nescio sane annon melius. Ceterum hanc historiolam tangit præterea Plutarchus in libro consolatorio ad Apollonium. Verba describo : Τοῦτον ζηλῶσαι λέγεται καὶ Δημοσθένην τὸν ῥήτορα, τὴν μόνην καὶ ἀγαπητὴν ἀπολέσαντα θυγατέρα, περὶ ἧς φησὶν Αἰσχίνης, κατηγορεῖν αὐτοῦ δόξας, ταυτί. ἑβδόμην δ' ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας, πρὶν πενθῆσαι, καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, στεφανωσάμενος καὶ λευκὴν ἐσθῆτα ἀναλαβὼν, ἐβουθύτει, καὶ παρηνόμει, τὴν μόνην ὁ δείλαιος, καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσαν ἀπολέσας. οὗτος μὲν οὖν ῥητορικῶς προθέμενος αὐτοῦ κατηγορῆσαι, ταῦτα διεξῆλθεν, ἀγνοῶν ὅτι διὰ τούτων αὐτὸν ἐπαινεῖ, τὸ πενθεῖν παρωσάμενον, καὶ τὸ φιλόπατρι πρὸ τῆς τῶν ἀναγκαίων συμπαθείας ἐπιδειξάμενον. Rursus in vita Demosthenis, Καὶ προῆλθεν ὁ Δημοσθένης ἔχων λαμπρὸν ἱμάτιον, ἐστεφανωμένος, ἑβδόμην ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ τεθνηκυίας, ὡς Αἰσχίνης φησὶ, λοιδορῶν ἐπὶ τούτῳ, καὶ κατηγορῶν αὐτοῦ μισοτεκνίαν,

πρὶν πενθῆσαι καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, στεφανωσάμενος καὶ λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν ἐβουθύτει καὶ [1] παρενόμει, 395
τὴν μόνην ὁ δείλαιος καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσαν ἀπολέσας. Καὶ οὐ τὸ δυστύχημα ὀνειδίζω, ἀλλὰ τὸν τρόπον ἐξετάζω. ὁ γὰρ μισότεκνος καὶ πατὴρ πονηρὸς οὐκ ἄν ποτε γένοιτο δημαγωγὸς χρηστός, οὐδ' ὁ τὰ φίλτατα καὶ οἰκειότατα σώματα μὴ στέργων οὐδέποθ' ὑμᾶς περὶ πλείονος ποιήσεται τοὺς ἀλλοτρίους, [2] οὐδέ γ' ὁ ἰδίᾳ πονηρὸς οὐκ ἄν ποτε γένοιτο δημοσίᾳ χρηστός, οὐδ' ὅστις ἐστὶν οἴκοι
65. φαῦλος, οὐδέποτ' ἦν ἐν Μακεδονίᾳ καλὸς κἀγαθός· οὐ γὰρ τὸν τρόπον ἀλλὰ τὸν τόπον μόνον [3] μετήλλαξεν.

λ'. Πόθεν οὖν ἐπὶ τὴν μεταβολὴν ἦλθε τῶν πραγμάτων — οὗτος γάρ ἐστιν ὁ δεύτερος καιρός — καὶ τί ποτ' ἐστὶ τὸ αἴτιον, ὅτι Φιλοκράτης μὲν ἀπὸ τῶν αὐτῶν πολιτευμάτων Δημοσθένει φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γεγένηται, Δημοσθένης δ' ἐπέστη τῶν ἄλλων κατήγορος, καὶ πόθεν ποθ' ἡμᾶς εἰς τὰς ἀτυχίας ὁ μιαρὸς ἄνθρωπος ἐμβέβληκε, ταῦτ' ἤδη διαφερόντως ἄξιόν ἐστιν ἀκοῦσαι. Ὡς γὰρ

[1] παρηνόμει T. R. [2] οὐ δὲ T. R. [3] μετήλλαξε. T. R.

αὐτὸς ὢν ἀγεννὴς καὶ μαλακὸς, εἰ τὰ πένθη καὶ τοὺς ὀδυρμοὺς ἡμέρου καὶ φιλοστόργου ψυχῆς ἐποιεῖτο σημεῖα, τὸ δ' ἀλύπως φέρειν ταῦτα, καὶ πράως, ἀπεδοκίμαζεν. Cetera bene multa a te, bone lector, consulenda. Rursus in illa altera vita Demosthenis idem Auctor, si idem fuerit. Cicero denique III. Tusc. 26. *Itaque et Æschines in Demosthenem invehitur, quod is septimo die post filii* (corrige id) *mortem hostias immolasset. At quam rhetorice! quam copiose! quas sententias colligit! quæ verba contorquet! ut licere quidvis rhetori intelligas. Quæ nemo probaret, nisi insitum illud in animis haberemus, omnes bonos interitu suorum quam gravissime mœrere oportere.* TAYLOR. Vide infra §. πβ'. not. ad vocem ἔννατα, STOCK.

Παρηνόμει] Negligenter Wolfius. Non παρηνόμει θυγατέρα (Verbum enim illud absolute sumitur) sed θυγατέρα ἀπολέσας. Quam postremam vocem ille omisit. *Sacrificava, facendo impiamente, essendogli morta (il meschino) una unica figliuola, e la quale prima l' havea chiamato padre.* Versio Italica. TAYLOR.

Τὴν μόνην ὁ δείλαιος] Ad misericordiam propior est, quam ad odium concitandum, flebilis illa et emolliens verborum comprehensio: quin benevolentia etiam ad eum civem exardescimus, cui patriæ inopinata prosperitas domestici luctus memoriam excusserat. Sensit Æschines; atque ad omnem eam animi commotionem properat sedandam. Audiamus M. Tullium de hoc loco disserentem: *Itaque et Æschines in Demosthenem invehitur, quod is septimo die post filiæ mortem hostias immolasset. At quam rhetorice! quam copiose! quas sententias colligit! quæ verba contorquet! ut licere quidvis rhetori intelligas. Quæ nemo probaret, nisi insitum illud in animis haberemus, omnes bonos interitu suorum quam gravissime mœrere oportere.* Tusc. Quæst. III. 26. STOCK. Dele Tullii locum incuria repetitum, quem ipse delevissem, si per typothetas licuisset.

Oἰ] [Ald.] Castiga οὐδὲ ὁ τὰ φίλτατα. BRODÆUS. Et Bern. quoque. TAYLOR.

Οὐ γὰρ τὸν τρόπον] Sic Cicero in Quintiana: *Magna fit mutatio loci, non ingenii.* WOLF. Vide Victor. XVIII. Var. Lect. 13. TAYLOR.

λ'. Ἀπεισαγγελίας] [Ita enim Editi] Scribe, ἀπ' εἰσαγγελίας. BRODÆUS. Ita Reg. 2. Wolfius, etc. Dixi superius. TAYLOR.

τάχιστα εἴσω Πυλῶν [1] ὁ Φίλιππος παρῆλθε, καὶ [2] τὰς
μὲν ἐν Φωκεῦσι πόλεις παραδόξως ἀναστάτους ἐποίησε,
Θηβαίους δέ, ὡς τόθ' [3] ὑμῖν ἐδόκει, περαιτέρω [1] τοῦ καιροῦ
καὶ τοῦ ὑμετέρου συμφέροντος ἰσχυροὺς κατεσκεύασεν,
396 ὑμεῖς δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν φοβηθέντες [4] ἐσκευαγωγήσατε, ἐν
ταῖς μεγίσταις δ' ἦσαν αἰτίαις οἱ πρέσβεις οἱ περὶ τῆς
εἰρήνης πρεσβεύσαντες, πολὺ δὲ τῶν ἄλλων διαφερόντως
Φιλοκράτης καὶ Δημοσθένης διὰ τὸ μὴ μόνον [5] πρεσβεῦσαι
ἀλλὰ καὶ ψηφίσματα γεγραφέναι, συνέβη δ' ἐν τοῖς αὐτοῖς
χρόνοις διαφέρεσθαί τι τὸν Δημοσθένην καὶ Φιλοκράτην
σχεδὸν ὑπὲρ τούτων, ὑπὲρ ὧν καὶ ὑμεῖς αὐτοὺς ὑπωπτεύ-
σατε διενεχθῆναι, — τοιαύτης δ' [6] ἐμπιπτούσης ταραχῆς,
μετὰ τῶν συμφύτων αὐτῷ [7] νοσημάτων ἤδη τὰ μετὰ ταῦτ'
ἐβουλεύετο, μετὰ δειλίας καὶ τῆς πρὸς Φιλοκράτην ὑπὲρ
τῆς δωροδοκίας ζηλοτυπίας, καὶ ἡγήσατο, εἰ τῶν συμπρεσ-
βευόντων καὶ τοῦ Φιλίππου κατήγορος ἀναφανείη, τὸν μὲν
Φιλοκράτην προδήλως ἀπολεῖσθαι, τοὺς δ' ἄλλους συμ-
πρέσβεις κινδυνεύσειν, αὐτὸς δ' εὐδοκιμήσειν καί, προδότης
ὢν τῶν φίλων καὶ πονηρός, πιστὸς τῷ δήμῳ φανήσεσθαι.

[1] Deest articulus. T. R. [2] τάς τε ἐν T. [3] ἡμῖν T. [4] ἐσκευαγωγήκατε T. R.
[5] πρεσβεύειν T. [6] ἐπιπιπτούσης T. [7] νοσημάτων αὐτῷ T.

Προτέρω] [Ald. solus] Forte, περαιτέρω. Et [l. 12.] τοιαύτης ἐπιπιπτούσης ταραχῆς. Et [l. antepen.] συμπρέσβεις κινδυνεύσειν. Et [p. 205. l. 5.] Ὁ πρῶτος ἐξευρών. [Ald. οἱ]. Wolf.

Δὲ] In aliis exemplaribus expungitur. Brodæus. ὑμεῖς τε ἐκ τῶν ἀγρῶν —— MS. Mead. Taylor.

Δὲ] Forte delendum est, nisi aliter distinguendum. Vel, lege ἐν ταῖς μεγίσταις δὴ ἦσαν αἰτίαις. Markland. Hoc modo etiam Cod. Bern. Taylor.

Πρεσβεύειν] Πρεσβεῦσαι ex sensu. Markland.

Ὑπὲρ τούτων] Quod pecuniarum a Philippo acceptarum particeps non esset Demosthenes. Brodæus.

Τοιαύτης δε ἐπιπτούσης ταραχῆς] Ita excudebat Aldus. Τοιαύτης δὲ ἐμπιπτούσης ταραχῆς cum Bern. dedit Stephanus, neque admonuit, ut solebat, se ab Aldi membranis discedere. Wolfius emendavit, ut modo vidimus. Lege autem, τοιαύτης δὴ ἐπιπιπτούσης, vel ἐμπιπτούσης, ταραχῆς, ut renovetur periodus bene longa, et alienis sententiis quasi interpolata. Incipit nimirum, pag. 203. l. ult. ὡς γὰρ τάχιστα ——. Post longum intervallum, inquam, redit ad se Orator, et ἀκολουθίαν resumit. Fieri istud solet: et notavi alibi, uti et Cl. Marklandus. Supra 382. 7. 386. 9. ed. T. Adde etiam Demosth. π. Παραπρεσβ. pag. 426. v. 7. ed. R. Taylor.

Μετὰ τῶν συμφύτων νοσημάτων] *Præter innatos ei morbos.* Wolfius. Quem arbitror non recte rem cepisse. μετὰ συμφύτων νοσημάτων ἐβουλεύετο, δειλίας scil. et ζηλοτυπίας. Nam istud μετὰ l. 14. sustinet vicem τοῦ, οἷον vel ἤγουν, id est, *scilicet*, et est declarativum istarum vocum, μετὰ τῶν συμφύτων αὐτῷ νοσημάτων, quo pacto sententiam ordinat Cod. Mead. Aliter Interpres Etruscus, *essendo aggiunta questa perturbatione di cose a i vitii che egli ha per natura.* Taylor.

Συμπρεσβευόντων] Forte, συμπρεσβευσάντων, ut paulo ante; vel συμπρεσβευτῶν. Markland.

Κινδυνεύσειν] Ita recte Stephanus, Wolfius, et Marklandus. Olim κινδυνεύειν. Taylor.

Κατιδόντες δ᾽ αὐτὸν [1] οἱ τῇ τῆς πόλεως προσπολεμοῦντες
ἡσυχίᾳ, ἄσμενοι παρεκάλουν ἐπὶ τὸ βῆμα, τὸν μόνον
ἀδωροδόκητον ὀνομάζοντες τῇ πόλει· ὁ δὲ παριὼν ἀρχὰς
[2] αὐτοις ἐνεδίδου πολέμου καὶ ταραχῆς. Οὗτός ἐστιν, ὦ
Ἀθηναῖοι, ὁ πρῶτος ἐξευρὼν Σέῤῥιον τεῖχος καὶ Δορίσκον
καὶ Ἐργίσκην καὶ Μουργίσκην καὶ Γάνος καὶ Γανίδα,
χωρία ὧν οὐδὲ τὰ ὀνόματα ᾔδειμεν πρότερον. καὶ ἐς τοῦτο
φέρων περιέστησε τὰ πράγματα, ὥστ᾽ εἰ μὲν μὴ πέμποι
Φίλιππος πρέσβεις, καταφρονεῖν αὐτὸν ἔφη τῆς πόλεως, εἰ
δὲ πέμποι, κατασκόπους πέμπειν ἀλλ᾽ οὐ πρέσβεις, εἰ δ᾽ 397
ἐπιτρέπειν [3] ἐθέλοι πόλει τινὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ περὶ τῶν
ἐγκλημάτων, οὐκ εἶναι κριτὴν ἴσον ἡμῖν ἔφη καὶ Φιλίππῳ.

[1] οἱ τῆς πόλεως προπολεμοῦντες ἡσυχῇ, T. [2] αὑτοῖς T. R. [3] ἐθέλει T.

Προπολεμοῦντες ἡσυχῇ] Ald. et Mead. quoque. Henricus autem Stephanus, sive MSS. ope, sive ingenio confisus, typis exaravit, quam etiam deprehendit Vir solertissimus Jer. Marklandus veram esse lectionem, οἱ τῆς πόλεως προσπολεμοῦντες ἡσυχίᾳ. Cod. Bern. προσπολεμοῦντες ἡσυχίᾳ ἀσμένως. Italica Versio h. pacto, *I quali tacitamente facean guerra per la patria.* Cum Wolfio Anonymus Interpres Latinus consentit. Lambinus autem Stephanum secutus: *Cujus consilia quum perspexissent communis otii et publicæ tranquillitatis oppugnatores.* TAYLOR. L. οἱ τῇ τῆς πόλεως πρ. ἡσυχίᾳ. AUGER.

Τῇ πόλει] F. ἐν τῇ πόλει. Vel. τῶν ἐν τῇ πόλει. MARKLAND. ἐν τῇ πόλει. MSS. Steph. TAYLOR.

Οὗτός ἐστιν etc.] Vocem Μουργίσκην non puto debere aut tolli, aut emendari, licet nullibi forte fuerit ea urbs aut castrum, et in proclivi foret reponere Μύρτιον. Sed eam Μουργίσκην finxit, credo, Æschines ridiculi causa, ex locorum eorum communi ignoratione, quos recensuerat Demosthenes, ut Philippi usurpationes plures notaret, et sic nomina ignorabilia, et non satis nota, fingebat e sua memoria elapsa fuisse, et sic subsannabat Demosthenem, qui nullius nominis et momenti loca magni faciebat, ut populum Atheniensem deciperet, terreret, et contra Philippum irritaret. PALMER.

Σέῤῥιον τεῖχος] Vide Demosth. περὶ τῶν ἐν Χεῤῥονήσ. et κατὰ Φιλίππου δ. BRODÆUS. Harpocr. citat hunc locum in v. Γάνος, et Ἐργίσκη. Vid. Meurs. VI. Attic. Lect. 28. TAYLOR.

Εἴδειμεν] [Ald. Lectio] Forte, ᾔδειμεν. WOLF. Quod reponit primus. οἴδαμεν Cod. Bern. TAYLOR. M. ᾔδειμεν. AUGER.

Φέρων] Τὸ, φέρων emphatico pleonasmo accedit: quasi dicas, μετὰ φορᾶς καὶ ὁρμῆς περιέστησε. Non multo post, passivo est usus eodem modo, πάλιν ἧκε φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. WOLF. Decipitur Wolfius: et eodem errore interpretatur. Nihil in hac locutione de *impetu.* Verum ea est vis locutionis, ut significet *rerum conversionem:* cum aliquis operam præstiterit, ut negotia *in contrariam partem relabantur.* Uti hic Brodæus: *res in contrariam partem mutavit.* Atqui hoc, inquiet aliquis, debetur τῷ περιέστησε. Age, Tu dijudica. §. μέ. τὴν δὲ κατὰ γῆν ἡγεμονίαν —— ἄρδην φέρων ἀνέθηκε Θηβαίοις. Ab Atheniensibus ablatum imperium Thebanis *e contra* detulit. Et §. μς΄. προσέμιξε φέρων —— τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει. Ita §. λγ΄. πάλιν ἧκε φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. Et, paulo infra ἀδικήσας Φίλιππον, κἀκεῖθεν ἀποδρὰς, ὑπέβαλεν ἑαυτὸν φέρων Θηβαίοις. Locus insignis proferatur ex Luciano in Hermotimo §. 36. ΛΥΚ. Τί δαὶ ἐντετύχηκας πώποτε —— Στωϊκῷ τινὶ, καὶ Ἐπικουρείῳ μὴ διαφερομένοις περὶ ἀρχῆς ἢ τέλους; ΕΡΜ. οὐδαμῶς. ΛΥΚ. —— ζητούντων γὰρ ἡμῶν οἵ τινες ἀληθεύουσιν ἐν φιλοσοφίᾳ, σὺ τοῦτο προαρπάσας, ἔδωκας φέρων τοῖς Στωϊκοῖς ——. TAYLOR.

Ἐθέλει] Conjecit Cl. Marklandus, quod Bern. confirmat, ἐθέλοι. IDEM.

Τινὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ] Ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ δίκῃ, *æquali utrinque conditione juris sui obtinendi.* BRODÆUS.

Φιλίππῳ] F. καὶ Φιλίππῳ. **** Ἁλόννησον κ. τ. λ. Deest oppositum membrum

Ἁλόνησον ἐδίδου· ὁ δ' ἀπηγόρευε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσι, περὶ συλλαβῶν διαφερόμενος. καὶ τὸ τελευταῖον στεφανώσας τοὺς μετ' Ἀριστοδήμου εἰς Θετταλίαν καὶ Μαγνησίαν παρὰ τὰς περὶ τῆς εἰρήνης συνθήκας ἐπιστρατεύσαντας, τὴν μὲν εἰρήνην διέλυσε, τὴν δὲ συμφορὰν καὶ τὸν πόλεμον [1] παρεσκεύασεν.

λά. Ναί, ἀλλὰ χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τείχεσιν,

[1] παρεσκεύασε. T. R.

hujus Sententiæ, εἰ δὲ μὴ ἐπιτρέποι ——— ut in Sententia præcedente. MARKLAND.

Δίδωσιν —— ἀποδίδωσι] Eam insulam [Halonesum] Philippus Atheniensibus διδόναι cupiebat. Demosthenes vero ἀποδιδόναι, hoc est, Atheniensibus reddere, non dono dare, aut λαμβάνειν, vel [sed] ἀπολαμβάνειν. Consule Demosthenem περὶ τῆς Ἁλονήσου, Quintilian. III. 8. Plutarch. in vita Demosth. Unde apud Athenæum ludit Antiphanes, ἀπέλαβεν ὥσπερ ἔλαβεν. BRODÆUS. Antiphanis Senarii, qui leguntur Athen. l. 6. init. parce et malevole adducuntur a Brodæo. Videamus totum locum: Ἡμεῖς, ὦ Τιμόκρατες, ἀποδίδομεν σοι τὰ τῶν δειπνοσοφιστῶν λείψανα, καὶ οὐ δίδομεν, ὡς ὁ Κοθωκίδης φησὶ ῥήτωρ, Δημοσθένην χλευάζων, ὃς, Φιλίππου Ἀθηναίοις Ἁλόνησον διδόντος, συνεβούλευε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν, ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσιν. ὅπερ Ἀντιφάνης ἐν Νεόττιδι παιδιὰν θέμενος ἐρεσχελεῖ τόνδε τὸν τρόπον,

Ὁ δεσπότης δὲ πάντα τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς
Ἀπέλαβεν, ὥσπερ ἔλαβεν· ἠγάπησεν ἂν
Τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης.

Optime huic conjungetur Plutarchus in Demosthene: Τῶν δὲ Κωμικῶν ὁ μέν τις αὐτὸν καλεῖ ῥωποπερπερήθραν, ὁ δὲ παρασκώπτων, ὡς χρώμενον τῷ ἀντιθέτῳ, φησὶν, οὕτως ἀπέλαβεν, ὥσπερ ἔλαβεν. ἠγάπησε γὰρ τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης. ἐκτὸς εἰ μὴ νὴ Δία πρὸς τὸν ὑπὲρ Ἁλονήσου λόγον ὁ Ἀντιφάνης καὶ τουτὶ πέπαιχεν, ἣν Ἀθηναίοις Δημοσθένης συνεβούλευε μὴ λαμβάνειν, ἀλλ' ἀπολαμβάνειν παρὰ Φιλίππου. Vir sollers et ingeniosus P. Bartonus, Oxoniensis, primus subodoratus est Iambos Antiphanis latere in ista, quæ diutius prosa videbatur Oratio Plutarchi. Athenæus vero pergit: Ἄλεξις δ' ἐν τῷ Στρατιώτῃ,

Ἀπέλαβες. τουτὶ δ' ἔστι τί; ὃ παρ' ὑμῶν
 ἐγὼ
Παιδάριον ἔλαβον ἀποφέρων ἥκω πάλιν.
Πῶς οὐκ ἀρέσκει σοι τρέφειν; οὐκ ἔστι γὰρ
Ἡμέτερον. οὐδ' ἡμέτερον. ἀλλ' ἐδώκατε
Ὑμεῖς ἐμοὶ τοῦτ'. οὐ δεδώκαμεν. τί δέ;
Ἀπεδώκαμεν τὸ μὴ προσῆκον ἐμοὶ λαβεῖν.

Καὶ ἐν Ἀδελφοῖς,

Ἐγὼ δέδωκα γάρ τι ταύταις, εἰπέ μοι.
Οὐκ, ἀλλ' ἀπέδωκας, ἐνέχυρόν που λαβών.

Ἀναξίλας δὲ ἐν Εὐανδρείᾳ,

Καὶ τὰς παλάθας ἐμοὶ, μὰ γῆν, μὴ σύγε δῷς
Ἀλλ' ἀποδὸς καὶ δὴ τὰς φέρουσ' ἐξέρχομαι.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἥρωσι,

Οὐκοῦν κέλευε νῦν τὰ πάντων μᾶλλον ἢ
Τὰ πρόσοντα φράζειν. Πᾶν γε δράσω τοῦτό
 σοι.
Καὶ πρῶτα μέν σοι παύσεται Δημοσθένης
Ὀργιζόμενος, ὁποῖος ὁ Βριάρεως,
Ὁ τοὺς καταπέλτας τάς τε λόγχας ἐσθίων
Μισῶν λόγους ἄνθρωπος. οὐδεπώποτε
Ἀντίθετον εἰπὼν οὐδὲν, ἀλλ' Ἄρη βλέπων.

Add. Ælian. XII. V. H. 53. virosque eruditos ad loc. Eustath. ad Homer. Iliad. A. pag. Edit. Flor. 118. 128. et notas virorum doctorum, iterumque Salvinii ad Iliad. Γ. exeuntem, Leopard. XII. Emend. 6. Οὕτω καὶ ὁ Δημοσθένης κατασκευάσαι βουληθεὶς μὴ δεῖν χάριν ἔχειν Φιλίππῳ, ὑπὲρ ὧν ἔδωκεν, μετέλαβε (Annon. μετέβαλε?) τὸ ἔδωκεν εἰς τὸ ἀποδέδωκεν. Suid. v. Ἐγκράτεια. De hoc *grammatico* bello inter Athenienses et Philippum, utrum *daret* Halonesum Philippus an *redderet*, an beneficii titulo, an juris exigentia, plura in ea Oratione, quæ inscribitur περὶ Ἁλονήσου. Libanius in Argumento istius Orationis, si Libanius est qui scripserit, Demosthenem, περὶ συλλαβῶν διαφερόμενον, ut hic ait Æschines, imitari videtur in eadem causa: Φίλιππος ἀπαιτοῦσι μὲν τοῖς Ἀθηναίοις τὴν νῆσον οὐκ ἀποδίδωσιν —— αἰτοῦσι δὲ ὑπισχνεῖται δώσειν. TAYLOR.

Ἀριστοδήμου] Forte, Χαριδήμου, S. τοῦ στρατηγοῦ, de quo multa in Aristocratea. Ὁ γὰρ Ἀριστόδημος, ὑποκριτὴς μὲν, οὐχὶ δὲ στρατηγός. Nisi forte fuerit alius quispiam hic Aristodemus, quem in Philippicis exagitat: pro quo Aristomedes apud Ulpianum legitur. Et [l. 6.] παρεσκεύασε. WOLF.

ὡς αὐτός φησι, τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε, τῇ τῶν [1] Εὐβοῶν
καὶ Θηβαίων συμμαχίᾳ. Ἀλλ', ὦ Ἀθηναῖοι, περὶ ταῦτα
[2] τρία μέγιστα ἠδίκησθε καὶ μάλιστα ἠγνοήκατε. σπεύδων
δ' εἰπεῖν περὶ τῆς [3] θαυμαστῆς συμμαχίας τῆς τῶν Θη-
βαίων, ἵν' ἐφεξῆς εἴπω, περὶ τῶν [4] Εὐβοῶν πρῶτον μνησθή-
σομαι. Ὑμεῖς γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, πολλὰ καὶ μεγάλα ἠδι-
κημένοι ὑπὸ Μνησάρχου τοῦ Χαλκιδέως, τοῦ Καλλίου καὶ
Ταυροσθένους πατρός, οὓς οὗτος νυνὶ μισθὸν λαβὼν Ἀθη-
ναίους εἶναι τολμᾷ γράφειν, καὶ πάλιν ὑπὸ Θεμίσωνος τοῦ
[5] Ἐρετριῶς, ὃς ἡμῶν εἰρήνης οὔσης Ὠρωπὸν ἀφείλετο, τού-
των ἑκόντες [6] ἐπιλαθόμενοι, ἐπειδὴ διέβησαν εἰς Εὔβοιαν
Θηβαῖοι, καταδουλώσασθαι τὰς πόλεις πειρώμενοι, ἐν
πένθ' ἡμέραις ἐβοηθήσατ' αὐτοῖς καὶ ναυσὶ καὶ πεζικῇ
δυνάμει, καὶ πρὶν τριάκονθ' ἡμέρας διελθεῖν, ὑποσπόνδους
Θηβαίους [7] ἀφήκατε, καὶ κύριοι τῆς Εὐβοίας γενόμενοι 398
τάς τε πόλεις αὐτοῖς καὶ τὰς πολιτείας ἀπέδοτε, ὀρ-
66. θῶς καὶ [8] δικαίως τοῖς παρακαταθεμένοις, οὐχ ἡγού-
μενοι δίκαιον εἶναι τὴν ὀργὴν ἀπομνημονεύειν ἐν τῷ πι-
στευθῆναι.

λβ'. Καὶ τηλικαῦθ' ὑφ' ὑμῶν εὖ πεπονθότες οἱ [9] Χαλκι-
δῆς οὐ τὰς ὁμοίας ὑμῖν ἀπέδοσαν χάριτας, ἀλλ' ἐπειδὴ τά-
χιστα διέβητε εἰς Εὔβοιαν Πλουτάρχῳ βοηθήσοντες, τοὺς
μὲν πρώτους χρόνους ἀλλ' οὖν προσεποιοῦνθ' ὑμῖν εἶναι φίλοι,

[1] Εὐβοέων T. R. [2] τρία * τὰ μέγιστα R. [3] μεγίστης T. [4] Εὐβοέων T. R. [5] Ἐρετριέως, ὃς ἡμῶν T. R. [6] ἐπιλανθανόμενοι T. R. [7] ἀφ., κύριοι τ. E. γενόμενοι, καὶ τὰς π. αὐτοῖς T. ἀφ., κύριοι τ. E. γενόμενοι, καὶ τάς τε π. αὐτὰς R. [8] δικαίως αὐτοῖς παρακαταθέμενοι T. R. [9] Χαλκιδεῖς T. R.

Περὶ] Περὶ τῆς τῶν Εὐβοέων lege. TAYLOR.

Μνησάρχου] Calliam et Taurosthenem fratres, Mnesarchi filios fuisse puto: non Mnesarchum Calliæ filium, Taurosthenis patrem. Etsi quid id nostra refert? WOLF.

Ἀθηναίους εἶναι τολμᾷ γράφειν] Πρῶτον μὲν γὰρ Νόμος ἐστὶ τῷ δήμῳ κείμενος, μὴ ἐξεῖναι ποιήσασθαι Ἀθηναῖον, ὃν ἂν μὴ δι' ἀνδραγαθίαν εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, ἄξιον ᾖ γενέσθαι πολίτην. Demosth. κατὰ Νεαίρας. STOCK.

Ὑποσπόνδους] Aretinus, *victis Thebanis*. Melanchtho, *repressis*. Perionius, *Thebanos fœderatos dimisistis*. WOLF.

Τὰς πόλεις αὐτὰς] [uti Ald.] Lego αὐτοῖς. S. τοῖς Εὐβοεῦσι. Et [p. 208. l. 8.] ὅτε ἀδελφός. IDEM. Γρ. αὐτοῖς, καὶ τὰς πολιτείας ἀπέδοτε, ὀρθῶς καὶ δικαίως τοῖς παρακαταθεμένοις. STEPHANUS. καὶ τὰς πόλεις αὐτῆς καὶ τὰς πολιτείας ἀπέδοτε ὀρθῶς καὶ δικαίως αὐτοῖς παρακαταθεμένοις. σχ. τοῖς Εὐβοεῦσι δηλονότι. Cod. Bern. TAYLOR. ἀφήκατε· καὶ κύριοι τῆς Εὐβοίας γενόμενοι, τὰς πόλεις αὐτοῖς καὶ τὰς πολιτείας ἀπέδοτε, ὀρθῶς καὶ δικαίως τοῖς παρακαταθεμένοις. Vid. Demosth. de Cor. §. κθ'. τὸ, καταστάντες κύριοι καὶ τῶν σωμάτων, καὶ τῶν πόλεων, ἀποδοῦναι ταῦτα δικαίως αὐτοῖς τοῖς ἐξημαρτηκόσιν εἰς ὑμᾶς, μηδὲν ὧν ἠδίκησθε, ἐν οἷς ἐπιστεύθητε, ὑπολογισάμενοι. MARKLAND. Post ἀφήκατε punctum pono, et post γενόμενοι virgulam duntaxat; lego deinde ut est in vulgatis καὶ τὰς πόλεις αὐτάς. AUGER.

ἐπειδὴ δὲ τάχιστα εἰς Ταμύνας παρήλθομεν, καὶ τὸ Κοτύλαιον ὀνομαζόμενον ὄρος ὑπερεβάλλομεν, ἐνταῦθα Καλλίας ὁ Χαλκιδεύς, ὃν Δημοσθένης [1] μισθαρνῶν ἐνεκωμίαζεν, ὁρῶν τὸ στρατόπεδον τὸ τῆς πόλεως εἰς τινὰς δυσχωρίας κατακεκλεισμένον, ὅθεν μὴ νικήσασι μάχην οὐκ ἦν ἀναχώρησις [2] οὐδὲ βοηθείας ἐλπὶς οὔτ᾽ ἐκ γῆς οὔτ᾽ ἐκ θαλάττης, συναγείρας ἐξ ἁπάσης τῆς Εὐβοίας στρατόπεδον, καὶ παρὰ Φιλίππου δύναμιν προσμεταπεμψάμενος, ὅ τ᾽ ἀδελφὸς [3] αὔτου Ταυροσθένης, ὁ νυνὶ πάντας δεξιούμενος καὶ προσγελῶν, τοὺς Φωκικοὺς ξένους διαβιβάσας, ἦλθον ἐφ᾽ [4] ὑμᾶς ὡς ἀναιρήσοντες. καὶ εἰ μὴ πρῶτον μὲν θεῶν τις ἔσωσε τὸ στρατόπεδον, ἔπειθ᾽ οἱ στρατιῶται οἱ ὑμέτεροι καὶ πεζοὶ καὶ [5] ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐγένοντο, καὶ παρὰ τὸν ἱππόδρομον τὸν ἐν Ταμύναις ἐκ παρατάξεως μάχῃ
399 κρατήσαντες [6] ἀφεῖσαν ὑποσπόνδους τοὺς πολεμίους, ἐκινδύνευσεν ἂν [7] ἥμων ἡ πόλις αἴσχιστα παθεῖν. οὐ γὰρ τὸ δυστυχῆσαι κατὰ πόλεμον μέγιστόν ἐστι κακόν· ἀλλ᾽ ὅταν τις πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναξίους ἑαυτοῦ διακινδυνεύων ἀποτύχῃ, διπλασίαν εἰκὸς εἶναι τὴν συμφοράν. Ἀλλ᾽ ὅμως ὑμεῖς τοιαῦτα πεπονθότες πάλιν διελύσασθε πρὸς αὐτούς.

λγ΄. Τυχὼν δὲ παρ᾽ ὑμῶν συγγνώμης Καλλίας ὁ Χαλκιδεύς, [8] σμικρὸν διαλιπὼν χρόνον πάλιν ἧκε φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, Εὐβοϊκὸν μὲν τῷ λόγῳ συνέδριον εἰς Χαλκίδα συνάγων, ἰσχυρὰν δὲ τὴν Εὔβοιαν ἐφ᾽ ὑμᾶς ἔργῳ παρασκευάζων, ἐξαίρετον δ᾽ [9] αὑτῷ τυραννίδα περιποιούμενος. καὶ ταύτης ἐλπίζων συναγωνιστὴν Φίλιππον

[1] μισθὸν λαϐὼν ἐνεχυρίαζεν T. μισθὸν λαβὼν ἐνεκωμίαζεν R. [2] οὔτε T. R. [3] αὐτοῦ T. R. [4] ἡμᾶς T. [5] ἱππεῖς T. R. [6] ἀφίεσαν T. R. [7] ἡμῶν T. R. [8] μικρὸν T. R. [9] αὐτῷ T. R.

λβ΄. Ταμύνας — Κοτύλαιον] Harpocr. in utraque voce. Taylor.

Ἐνεχυρίαζεν] Ἐνεκωμίαζεν MSS. Steph. et Bern. Simile pene occurrit infra, et quod auctoritatem quandam conferre videatur, §. λδ΄. ante med. τόν τε Καλλίαν ὑπερεπήνει. Idem. L. ἐνεκωμίαζεν. Auger.

Προσγελῶν] Priscianus aut in exemplaria incidit inhonesta, aut auctorem nostrum perfunctorie legit, qui ex his verbis talem canonem elicere potuit: Προσγελᾷ με, καὶ Προσγελᾷ μοι. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος· ὁ μὲν Ἀμύντας προσγελῶν τοῖς Φωκικοῖς ξένοις. Sed neque Amyntæ nomen, si bene memini, usquam occurrit per totam hanc Orationem. Ut existimaret aliquis potius errasse Priscianum in *titulo* Orationis quam in *loco* describendo. Attamen qui leget hanc paginam, iterari reperiet εἰς Ταμύνας, τὸν ἐν Ταμύναις. Unde literarum similitudine infaustus ille emicuit Ἀμύντας. En quanta incuria describuntur Membranæ! Cujusmodi est Materia ex qua Cruces aliquando edolantur Criticorum filiis! Proxime ἦλθον ἐφ᾽ ὑμᾶς, MSS. fere omnes, Steph. Mead. Coisl. Reg. 2. Taylor.

Αὐτῷ] L. αὑτῷ. Markland.

λήψεσθαι, ἀπῆλθεν εἰς Μακεδονίαν, καὶ περιῄει μετὰ Φιλίππου, καὶ τῶν ἑταίρων εἷς ὠνομάζετο. ἀδικήσας δὲ Φίλιππον, κἀκεῖθεν ἀποδρὰς ὑπέβαλεν ἑαυτὸν φέρων Θηβαίοις. ἐγκαταλιπὼν δὲ κἀκείνους, καὶ πλείους τραπόμενος τροπὰς τοῦ Εὐρίπου, παρ' ὃν ᾤκει, εἰς μέσον [1]ἐμπίπτει τῆς τε Θηβαίων ἔχθρας καὶ τῆς Φιλίππου. ἀπορῶν δ' ὅ τι χρήσαιθ' αὑτῷ, καὶ παραγγελλομένης ἐπ' αὐτὸν ἤδη [2]στρατείας, μίαν ἐλπίδα λοιπὴν κατεῖδε σωτηρίας, ἔνορκον λαβεῖν τὸν Ἀθηναίων δῆμον, σύμμαχον ὀνομασθέντα βοηθήσειν, [3]ἐάν τις ἐπ' αὐτὸν ἴῃ, ὃ πρόδηλον ἦν ἐσόμενον, εἰ μὴ ὑμεῖς [4]κωλύσαιτε. Ταῦτα [5]δὴ διανοηθεὶς ἀποστέλλει δεῦρο πρέσβεις Γλαυκέτην καὶ Ἐμπέδωνα καὶ Διόδωρον τὸν δολιχοδρομήσαντα, φέροντας τῷ [6]μὲν δήμῳ 400 ἐλπίδας κενάς, Δημοσθένει δ' ἀργύριον καὶ τοῖς περὶ αὐτόν. τρία δ' ἦν, ἃ ἅμα ἐξωνεῖτο. πρῶτον μὲν μὴ διασφαλῆναι τῆς πρὸς ὑμᾶς συμμαχίας· οὐδὲν γὰρ ἦν τὸ μέσον, εἰ μνησθεὶς τῶν προτέρων ἀδικημάτων ὁ δῆμος μὴ προσδέξαιτο τὴν συμμαχίαν, ἀλλ' ὑπῆρχεν [7]αὑτῷ ἢ φεύγειν ἐκ Χαλκίδος ἢ [8]τεθνάναι ἐγκαταληφθέντι· τηλικαῦται δυνάμεις ἐπ' αὐτὸν ἐπεστράτευον, ἥ τε Φιλίππου καὶ [9]ἡ Θηβαίων. δεύτερον δ' ἧκον οἱ μισθοὶ τῷ γράψαντι τὴν συμμαχίαν ὑπὲρ τοῦ μὴ συνεδρεύειν Ἀθήνησι Χαλκιδέας· τρίτον δ' ὥστε μὴ τελεῖν συντάξεις. Καὶ τούτων τῶν προαιρέσεων οὐδεμιᾶς ἀπέτυχε Καλλίας, ἀλλ' ὁ μισοτύραννος Δημο-

[1] πίπτει τῆς Θηβαίων T. πίπτει τῆς τε Θ. R. [2] στρατιᾶς T. [3] εἴ τις T. R. [4] κωλύσετε T. [5] δὲ T. R. [6] μὲν τῷ T. [7] αὐτῷ T. R. [8] τεθνᾶναι ἐγκαταλειφθέντι T. R. [9] Deest articulus. T.

Λήψεσθαι] A Λαμβάνω, non λείψεσθαι [quæ erat lectio Aldina] a Λείπω. Wolf.

Ἔνορκον —— βοηθήσειν] Ὀμόσαντα ὅτι βοηθήσει. Aretinus: *auxilium ferre jurejurando cogeretur.* Idem.

Εἴ τις ἐπ' αὐτὸν ἴῃ] *Siquis eum invaderet ac lacesseret.* Demosthenes κατὰ Φιλίπ. δ. Ἀλλ' ἐπειδὰν ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἴῃ, τί φήσομεν τότε; Rursus, π. Στεφ. Καὶ βοηθήσετε ἄν τις ἐπ' αὐτοὺς ἴῃ. Brodæus.

Κωλύσετε] Κωλύσαιτε. Markland. Ita Bern. Taylor.

Δολιχοδρομήσαντα] Vide Poll. III. 30. Idem. Explicat Potter. Archæol. II. 28. Stock.

Πρῶτον μὲν μὴ διασφαλῆναι] [Negativa enim in Aldo deerat]. Et [l. 16.] εἰ μνησθείς. Et [p. 210. l. 6.] τὰς δὲ συνεδρίας, ut ante μὴ συνεδρεύειν Ἀθήνησι. Wolf. μὴ διασφαλῆναι. Bern. similiter. Διασφαλῆναι Brodæus explicat *muniri*, abreptus loci impuritate, ita ut interpretando adjuvare vellet, quod debuisset emendare. Taylor.

Ἐγκαταλειφθέντι] H. Stephanus lectore non admonito, se contra Codd. niti, dedit ἐγκαταληφθέντι. Quod tamen habet Cod. noster Bern. et Ego præfero. Vegetatur Oppositio, ἢ φεύγειν —— ἢ τεθνᾶναι ἐγκαταληφθέντι. *Aut* aufugere *aut* captum *emori*. Aliter Italus. *O fuggirsi da Chalcide, o morire* abbandonato. Solus Lambinus auctoritatem Stephani sequitur. Idem.

σθένης, ὡς αὐτὸς προσποιεῖται, ὅν φησι Κτησιφῶν τὰ βέλτιστα λέγειν, ἀπέδοτο μὲν τοὺς καιροὺς τοὺς τῆς πόλεως, ἔγραψε δ' ἐν τῇ συμμαχίᾳ βοηθεῖν ἡμᾶς Χαλκιδεῦσι, ῥῆμα μόνον ἀντικαταλλαξάμενος, ἀντὶ τούτων εὐφημίας ἕνεκα προσγράψας Χαλκιδέας βοηθεῖν, ἐάν τις ἴῃ ἐπ' Ἀθηναίους· τὰς δὲ [1] συνεδρίας καὶ τὰς συντάξεις, ἐξ 67.1
ὧν ἰσχύσειν ὁ πόλεμος ἤμελλεν, ἄρδην ἀπέδοτο, καλλίστοις ὀνόμασιν αἰσχίστας πράξεις γράφων, καὶ τῷ λόγῳ προσβιβάζων ὑμᾶς, τὰς μὲν βοηθείας ὡς δεῖ τὴν πόλιν πρότερον ποιεῖσθαι τοῖς ἀεὶ δεομένοις τῶν Ἑλλήνων, τὰς δὲ συμμαχίας ὑστέρας ποιεῖσθαι μετὰ τὰς εὐεργεσίας.
401 Ἵνα δ' εὖ εἰδῆτε, ὅτι ἀληθῆ λέγω, [2] λαβέ μοι τὴν Καλλίου γραφὴν καὶ τὴν συμμαχίαν, καὶ ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

λδ'. Οὔπω τοίνυν τοῦτ' ἐστὶ δεινόν, εἰ οἱ καιροὶ πέπρανται τηλικοῦτοι καὶ συνεδρίαι καὶ συντάξεις, ἀλλὰ πολὺ τούτου δεινότερον [3] ὑμῖν φανήσεται, ὃ μέλλω λέγειν. Εἰς γὰρ τοῦτο προήχθη Καλλίας μὲν ὁ Χαλκιδεὺς ὕβρεως καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δέ, ὃν ἐπαινεῖ Κτησιφῶν, δωροδοκίας, ὥστε τὰς ἐξ Ὠρεοῦ συντάξεις καὶ τὰς ἐξ Ἐρετρίας, τὰ δέκα τάλαντα, ὁρώντων φρονούντων βλεπόντων ἔλαθον [4] ὑμῶν ὑφελόμενοι, καὶ τοὺς ἐκ τῶν πόλεων [5] τούτων συνέδρους παρ' ὑμῶν μὲν ἀνέστησαν, πάλιν δ' εἰς

[1] προεδρίας T. [2] λάβε T. R. [3] ὑμῖν T. R. [4] ὑμῶν T. R. [5] τούτους T.

Βέλτιστα λέγειν] Accuratius, ut mihi videtur, hoc loco scripsisset Æschines *βέλτιστα λέγειν καὶ πράττειν*. Nam totum hoc de Callia negotium ad Demosthenis *πρᾶξιν*, magis quam ad *λόγον* ejus spectat. Sic §. λδ'. fin. MARKLAND.

Συνεδρίας] Πρ. γρ. *προεδρίας* [ut MSS. quoque quam plurimi] Ἀλλὰ καὶ ἀρτίως εἶπε, μὴ *συνεδρεύειν* Ἀθήνησι. Καὶ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα, πάντας ἥκειν *συνεδρεύσοντας* Ἀθήναζε. Λέγει δὲ καὶ συνεδρίας, ἔτι δὲ συνέδρους. STEPHANUS. *Συνεδρίας*. Bern. TAYLOR. F. *συνεδρίας*, ut l. 17. nuper pag. 209. l. antepen. MARKLAND. Imo *συνεδρίας*. AUGER.

Ὁ πόλεμος] An *ἡ πόλις*? MARKLAND.

Γράφων] An *ἐπιγράφων*? IDEM.

Προσβιβάζων] Γρ. ται *προβιβάζων*. MSS. Steph. Eamque lectionem amplecti videtur Budæus. Vid. H. Steph. Thes. L. Gr. Tom. I. col. 656. TAYLOR.

Μετὰ τὰς εὐεργεσίας] Exponi possit vel *post collata*, vel *post accepta beneficia*. Verum magnificentius erat, magisque adeo ad indolem accommodatum Atheniensium, gloriæ cupidorum, si cum iis potius societatem inirent, quos ipsi sibi beneficiis prius devinxerant, quam si hanc illis tantum concederent, a quibus beneficia acceperant. *Francis*. STOCK.

Γραφὴν] Ἐπιστολὴν, ἢ γράμμα, οὐχὶ δὲ κατηγορίαν, ὡς ἄλλοτε πολλάκις. WOLF.

λδ'. Τούτους] Forte, *τούτων*. MARKLAND. AUGER.

Χαλκίδα καὶ τὸ καλούμενον Εὐβοϊκὸν συνέδριον συνήγαγον. ὃν δὲ τρόπον καὶ δι' οἵων κακουργημάτων, ταῦτ' ἤδη ἄξιόν ἐστιν ἀκοῦσαι. Ἀφικνεῖται γὰρ πρὸς ὑμᾶς [1] οὐκέτι δι' ἀγγέλων ἀλλ' αὐτὸς ὁ Καλλίας, καὶ παρελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν λόγους διεξῆλθε κατεσκευασμένους ὑπὸ Δημοσθένους. Εἶπε γὰρ ὡς [2] ἥκοι ἐκ Πελοποννήσου νεωστὶ σύνταγμα συντάξας εἰς ἑκατὸν ταλάντων πρόσοδον ἐπὶ Φίλιππον, καὶ διελογίζετο, ὅσον ἑκάστους ἔδει συντελεῖν, Ἀχαιοὺς μὲν πάντας καὶ Μεγαρέας ἑξήκοντα τάλαντα, τὰς δ' ἐν Εὐβοίᾳ πόλεις ἁπάσας τετταράκοντα· ἐκ δὲ τούτων τῶν χρημάτων ὑπάρξειν καὶ ναυτικὴν καὶ πεζικὴν δύναμιν· εἶναι δὲ πολλοὺς ἄλλους τῶν Ἑλλήνων, οὓς βούλεσθαι κοινωνεῖν τῆς συντάξεως, ὡς οὔτε χρημάτων 402
οὔτε στρατιωτῶν ἔσεσθαι ἀπορίαν. καὶ ταῦτα μὲν τὰ φανερά· ἔφη δὲ καὶ πράξεις πράττειν ἑτέρας δι' ἀποῤῥήτων, καὶ τούτων εἶναί τινας μάρτυρας τῶν [3] ὑμετέρων πολιτῶν, καὶ τελευτῶν ὀνομαστὶ παρεκάλει Δημοσθένην, καὶ συνειπεῖν ἠξίου. Ὁ δὲ σεμνῶς πάνυ παρελθὼν τόν τε Καλλίαν ὑπερεπῄνει, καὶ τὸ ἀπόῤῥητον προσεποιήσατο εἰδέναι· τὴν δ' εἰς Πελοπόννησον πρεσβείαν, ἣν ἐπρέσβευσε, καὶ τὴν ἐξ Ἀκαρνανίας [4] ἔφη βούλεσθαι [5] ὑμῖν ἀπαγγεῖλαι. ἦν δ' αὐτῷ κεφάλαιον τῶν λόγων, πάντας μὲν Πελοποννησίους ὑπάρχειν, πάντας δ' Ἀκαρνᾶνας συντεταγμένους ἐπὶ Φίλιππον ὑφ' ἑαυτοῦ· εἶναι δὲ τὸ σύν-

[1] οὐκ ἔτι T. R. [2] ἥκει T. ἧκοι R. [3] ἡμετέρων T. R. [4] ἔφη δὴ βούλεσθαι R. [5] ὑμῖν T. R.

Ἐπὶ Φίλιππον] *Ad bellum contra Philippum gerendum.* Brodæus.

Ὡς] Ita Codd. ὥστε exaravit typis suis H. Stephanus. Taylor. M. ὥστε. Auger.

Δι' ἀποῤῥήτων] [Ita Ald.] Scr. δι' ἀποῤῥήτων. Brodæus. Wolf.

Ἡμετέρων] Forte, ὑμετέρων. Markland.

Κεφάλαιον] *Orationis ejus hæc summa erat.* Recte. Sic supra §. κέ. δόγμα —— οὗ τὰ κεφάλαια διὰ βραχέων ἐγὼ προερῶ. Ad istum sane locum allusit Suidas, v. Κεφάλαια. Verum videamus primo, quid ille Scriptor in articulo præcedente, sc. κεφάλαιον. Nempe, Ἔνιοι τῶν ῥαθύμως ἐντετυχηκότων τοῖς ὑπὸ τῶν δέκα ῥητόρων γραφεῖσι λόγοις τὸ Κεφάλαιον οἴονται παρειλῆφθαι ἐπὶ πράγματος, καὶ λόγου μόνον —— παρείληπται δὲ καὶ ἐπ' ἀργυρίου. Jam accede ad ea quæ sequuntur. Κεφάλαια παραλαμβάνεται ἐπὶ γράμματος, καὶ λόγου καὶ ἀργυρίου. οὕτως Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Ubi tamen juxta mentem Lexicographi, quatenus ex priore articulo ea colligi potest, pro γράμματος legendum est πράγματος. Aliquantum adstipulatur Photii Cod. MS. qui habet ἐπὶ ἐπιγράμματος. Id erat ἐπὶ γράμματος. Sed cum emendare voluerint alii, in alium mendum inciderunt. Sed γράμματος bene stare potest cum textu et mente Æschinis. Taylor.

Συντεταγμένους] *Ad pecunias conferendas ordine descriptos.* Brodæus. Recte vidit Vir doctissimus. Ita etiam alii: *erano*

ταγμα χρημάτων μὲν εἰς ἑκατὸν νεῶν ταχυναυτουσῶν πληρώματα καὶ εἰς πεζοὺς στρατιώτας μυρίους καὶ [1] ἱππέας χιλίους· ὑπάρξειν δὲ πρὸς τούτοις [2] καὶ τὰς πολιτικὰς δυνάμεις, ἐκ Πελοποννήσου μὲν [3] πλείους ἢ δισχιλίους ὁπλίτας, ἐξ Ἀκαρνανίας δ' ἑτέρους τοσούτους· δεδόσθαι δ' [4] ὑπὸ πάντων τούτων τὴν ἡγεμονίαν ὑμῖν· πραχθήσεσθαι δὲ [5] ταῦτ' οὐκ εἰς μακράν, ἀλλ' εἰς τὴν ἕκτην ἐπὶ δέκα τοῦ Ἀνθεστηριῶνος μηνός· εἰρῆσθαι γὰρ ἐν ταῖς πόλεσιν [6] ὑφ' αὐτοῦ καὶ παρηγγέλθαι, πάντας ἥκειν συνεδρεύσοντας Ἀθήναζε εἰς τὴν [7] πανσέληνον. Καὶ γὰρ τοῦτ' ἄνθρωπος ἴδιον καὶ οὐ κοινὸν ποιεῖ. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι
403 ἀλαζόνες ὅταν τι ψεύδωνται, ἀόριστα καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν, φοβούμενοι τὸν ἔλεγχον· Δημοσθένης δ' ὅταν ἀλαζονεύηται, πρῶτον μὲν μεθ' ὅρκου ψεύδεται, ἐξώλειαν

[1] ἱππεῖς T. R. [2] Deest καί. T. [3] πλείονας T. R. [4] ἀπὸ T. R. [5] Deest ταῦτ'. T. [6] ὑπ' αὐτοῦ T. R. [7] σελήνην T. R.

stati descritti da lui a contribuire contro Filippo. Italus. Minus bene Wolfius, cujus interpretationem Tu corriges. TAYLOR.

Χρημάτων] Ita Membranæ præter Bern. nostram. Stephanus rursus silenti pede, χρήματα. IDEM.

Πληρώματα] *Socios navales et propugnatores: remiges et milites classiarios.* Demosth. c. Midiam, εἶτα τὰ πληρώματα ἡ πόλις παρέχει. BRODÆUS.

Πολιτικὰς] *Ex singulis civitatibus.* Infra, §. μς'. χωρὶς μὲν πρὸς τὴν πολιτικὴν δύναμιν, χωρὶς δ' ἐν Ἀμφίσσῃ πρὸς τοὺς ξένους διαγωνίσασθαι. MARKLAND. Πρὸς τούτοις καὶ τὰς πολιτικὰς δυνάμεις Bern. TAYLOR.

Ἐξ Ἀκαρνανίας δὲ ἑτέρους τοσούτους] Aretinus: *ex Peloponneso quidem super duo millia armatorum, ex Acarnania vero alios totidem.* Sic et Meletus. Melanchtho: *ex Acarnania totidem milites.* Perionius: *armatorum ex Acarnania totidem.* Hic ἑτέρους τοσούτους non est δὶς τοσούτους, ut apud Isocratem, loco supra citato [pag. 302. l. 8. ed. T.] WOLF.

Ἀπὸ] Ὑπό. §. μβ'. ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας. MARKLAND.

Ἀνθεστηριῶνος] Παρὰ τὸ τοῖς ἄνθεσι στέρεσθαι τὴν γῆν, qui a Choniate, ὁ φυλλοροόας μὴν appellatur. Alii per ι in secunda syllaba scribentes, παρὰ τὴν ἑορτὴν τὴν τοῦ Ἀνθιστηρίων, περὶ ὧν παροιμιαζόμενοί φασιν, Ἔξω Κᾶρες, οὐκέτ' Ἀνθιστήρια. WOLF.

Εἰς τὴν σελήνην] Εἰς πανσέληνον. BRODÆUS. Nescio an emendans, an exponens. Sed in Bern. *adnotatur*, sc. *pro* εἰς πανσέληνον. Volebant Athenienses ut Menses sui ordirentur a Novilunio. TAYLOR. Aretinus: *Omnes convenire debere Athenas in plenilunio.* Melanchtho: *Ut civitates in plenilunio conveniant Athenis.* Perionius: *Ut omnes Athenas conveniant consilii capiundi causa ad XVII. Cal. ejusdem mensis.* Meletus: *Venturos se esse Athenas ad concilium tempore plenilunii.* Τὴν σελένην paulo post ipse interpretatur τὴν πανσέληνον. Hoc me loco lapsum esse fateor, cum verti, *ad Lunam.* Nam peculiarem hanc et non communem homo ille formulam usurpat. Neque enim Æschines lunam, sed mendacem linguam Demosthenis exagitat. Etsi quid vetat, insolentem locutionem Græcam æque insolenti Latina vertere? præsertim cum ejus sequatur interpretatio. WOLF. εἰς τὴν πανσέληνον, (ut pag. 214. l. 12.) edidit H. Stephanus. TAYLOR. Legendum certe πανσέληνον. quod omisi volens in interpretatione mea. AUGER.

Πανσέληνον] *Plenilunium* semper incidit in diem decimum quintum mensis Attici; quia menses iis erant lunares. Singuli autem mensis tres dies a Lunæ phasibus nomina mutuati sunt: primus νουμηνία vocabatur, XV^tus. ἡ πανσέληνος, ultimus seu trigesimus ἔνη καὶ νέα, luna vetus et nova. *Tourellius.* STOCK.

Καὶ γὰρ τοῦτο] Forte, καὶ γὰρ τοῦθ' ὁ ἄνθρωπος. MARKLAND.

ἐπαρώμενος αὐτῷ, δεύτερον δέ, ἃ εὖ οἶδεν οὐδέποτ' ἐσόμενα, τολμᾷ λέγειν ἀριθμῶν εἰς ὁπότ' ἔσται, καὶ ὧν τὰ σώματ' οὐχ ἑώρακε, τούτων τὰ ὀνόματα λέγει, κλέπτων τὴν ἀκρόασιν καὶ μιμούμενος τοὺς τἀληθῆ λέγοντας. διὸ καὶ μάλιστ' ἄξιός ἐστι μισεῖσθαι, ὅτι πονηρὸς ὢν καὶ τὰ τῶν χρηστῶν σημεῖα διαφθείρει. Ταῦτα δ' εἰπὼν δίδωσιν ἀναγνῶναι ψήφισμα τῷ γραμματεῖ [1] μακρώτερον μὲν τῆς Ἰλιάδος, κενώτερον δὲ τῶν λόγων, οὓς εἴωθε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκε, μεστὸν δ' ἐλπίδων οὐκ ἐσομένων καὶ στρατοπέδων οὐδέποτε συλλεγησομένων. 68. ἀπαγαγὼν δ' [2] ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ κλέμματος, καὶ ἀνακρεμάσας ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, ἐνταῦθα δὴ συστρέψας γράφει, κελεύων ἑλέσθαι πρέσβεις εἰς Ἐρέτριαν, οἵτινες δεήσονται τῶν [3] Ἐρετριῶν — πάνυ γὰρ ἔδει δεηθῆναι [4] αὐτων — μηκέτι διδόναι τὴν σύνταξιν ὑμῖν, τὰ πέντε τάλαντα, ἀλλὰ Καλλίᾳ, καὶ πάλιν ἑτέρους αἱρεῖσθαι εἰς Ὠρεὸν [5] πρὸς τοὺς Ὠρείτας πρέσβεις, οἵτινες [6] δεήσονται καὶ αὐτοί, τὸν αὐτὸν Ἀθηναίοις φίλον καὶ ἐχθρὸν νομίζειν [7] εἶναι. Ἔπειτ' ἀναφαίνεται,

[1] μακρότερον T. R. [2] ὑμᾶς ἄπωθεν ἀπὸ T. R. [3] Ἐρετριέων T. R. [4] αὐτῶν T. R. [5] [πρὸς τοὺς Ὠρείτας] R. [6] δεήσονται, αὐτοῖς τὸν T. [7] [εἶναι] R.

Μιμεῖσθαι] [Ita erat in Ald.] Legendum *μωμεῖσθαι*. Brodæus. *ἄξιός ἐστι μισεῖσθαι* lege. Wolf. Ita restituerunt Bern. Ask. Steph. Γράφε *μισεῖσθαι ἢ μωμεῖσθαι, ὡς ἐν ἄλλοις.* marg. Exemplaris Aldini in Biblioth. Col. Eman. Cant. Taylor.

Καὶ τοῦ βίου] Deest forte aliud Adjectivum, Comparativi gradus, ut *κενώτερον*. Markland.

Συστρέψας] Vim vocis non assequitur Wolfius. Laudo, neque satis prædicare possum, bellissimam versionem Italicam, *Mettendo in questo tutte le sue forze.* Similiter scribit Xenopho Anab. l. 1. circa finem. Οἱ μὲν Ἕλληνες *συστραφέντες* παρασκευάζονται ὡς ταύτῃ προσιόντες καὶ δεξόμενοι. Quem locum contra Cl. Hutchinsonum explicare non debuit Spelmannus, in politissima et fideli pariter Interpretatione quam dedit Xenophontis. Demetrius Phalereus §. 8. Ὥσπερ τὰ θηρία *συστρέψαντα* ἑαυτὰ μάχεται, τοιαύτη τὶς ἂν εἴη *συστροφὴ* καὶ λόγου, καθάπερ *ἐσπειραμένου* (vel *συσπειραμένου*) πρὸς δεινότητα. Cui locum similem adduxit ex Platone Pet. Victorius in *commentario.* Verba illa Demetrii scio aliter laudari in fine, sc. neque ἐσπειραμένου, neque συσπειραμένου, verum *συστειλαμένου*. Quod licet æque faveat meæ Interpretationi τοῦ συστρέφεσθαι, attamen laudo eam lectionem quæ reperitur in vulgatis. Ita Plutarch. Sympos. ἐν τῷ χειμῶνι *συστρεφόμενον* καὶ συσπειράμενον διὰ τὸ ῥιγοῦν. Illum morem Feræ se colligentis ad vim vel sustentandam vel inferendam egregie describit Homerus Iliad. M. 41.

Ὡς δ' ὅταν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῇσι
Κάπριος ἠὲ λέων *στρέφεται*, σθένεϊ βλεμεαίνων,
Οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
Ἀντίοι ἵστανται.

Porro. Occurrunt exempla apud nostros Scriptores, Æschinem volo et Demosthenem, ubi συστρέφεσθαι dicitur de *globo* aut *agmine* facto, ad majorem vim aut impetum. In hoc loco, *se totum collegit, summam vafritiem in ea re exseruit* Demosthenes, ut ait adversarius. Taylor.

Δεήσονται αὐτοῖς] Deerat [sc. αὐτοῖς] in Steph. *αὐτῶν* Ask. Quod præstat. Idem. L. αὐτῶν. Auger.

Εἶναι] Otiosum sane vocabulum, neque

[1] πρὸς τῷ περὶ ἁπάντων τῶν ἐν τῷ ψηφίσματι κλέμματι, γράψας καὶ τὰ πέντε τάλαντα τοὺς πρέσβεις [2] ἀξιοῦν
404 τοὺς Ὠρείτας μὴ ὑμῖν ἀλλὰ Καλλίᾳ διδόναι. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀφελὼν τὸν κόμπον καὶ τὰς τριήρεις καὶ τὴν ἀλαζονείαν ἐκ τοῦ ψηφίσματος ἀνάγνωθι, καὶ τοῦ κλέμματος ἅψαι, ὃ ὑφείλετο ὁ μιαρὸς καὶ ἀνόσιος ἄνθρωπος, ὅν φησι Κτησιφῶν καὶ ἐν τῷδε τῷ ψηφίσματι διατελεῖν λέγοντα καὶ πράττοντα τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Οὐκοῦν τὰς μὲν τριήρεις καὶ τὴν πεζὴν [3] στρατιὰν καὶ τὴν πανσέληνον καὶ τοὺς συνέδρους λόγῳ ἠκούσατε, τὰς δὲ συντάξεις τῶν συμμάχων, τὰ δέκα τάλαντα, ἔργῳ ἀπωλέσατε.

λέ. Ὑπόλοιπον δέ μοί ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι λαβὼν τρία

[1] περὶ ἁ. ἐπὶ τῷ ψ. πρὸς τῷ κλέμματι γράψας, T. R. [2] ἀξιῶν T. R.
[3] στρατείαν T.

desiderari vides: *eundem hostem et amicum judicare, perinde uti Athenienses.* Dele ergo, nam enatum est ex fine præcedentis, τοῦ, νομίζειν. Taylor.

Ἔπειτα ἀναφαίνεται] Aretinus et hanc et plures clausulas omisit. Melanchtho: *cetera in decreto recitantur: ascribit etiam de furto, ut Oritæ quinque talenta non vobis, sed Calliæ penderent.* Perionius: *Deinde eum apparet in decreto ad furtum addidisse, ut legati peterent ab Oritanis,* etc. Meletus: *deinde vero post has insidias orationis, rursus decernit.* Τὸ, περὶ ἁπάντων nemo horum expressit: pro quo, etsi περιαγαγὼν, ἢ προαπαντῶν, ἢ προαπατῶν legas, non satis placet. Mox, [l. 2.] τοὺς πρέσβεις ἀξιοῦν. Cohærent enim γράψας ἀξιοῦν, id est, ὅπως ἀξιῶσιν οἱ πρέσβεις. Wolf. *Poscia egli mostra havere scritto ogni cosa nel decreto per ingannare.* Etruscus. *Deinde videtur ad hæc omina in decreto peculatus causa adjecisse.* Anon. Venetus. Hi quidem expresserunt τὸ, περὶ ἁπάντων, sed nihil promovemus. Taylor.

Περὶ ἁπάντων ἐπὶ τῷ ψηφίσματι] Depravata hæc esse opinor. Markland. Ἐν τῷ ψηφίσματι, MSS. Steph. et Ask. et Plin. IX. Epist. 26. ubi locum hunc laudat. Taylor. Interpretatus sum quasi legeretur, ἐν τῷ ψηφίσματι ὑπὲρ τοῦ κλέμματος γράψας. καὶ subsequens non significat *et*, sed *etiam*. Auger.

Πρὸς τῷ κλέμματι γράψας] Ἤγουν, προσγράψας τῷ κλέμματι. Marg. Eman. Taylor.

Πρὸς τῷ κλέμματι] Hanc clausulam depravatam, indeque obscuram factam esse arbitratur Marklandus. Non sensit hoc loco vir doctiss. inusitatam significationem præpositionis Πρὸς. Πρὸς τῷ κλέμματι est *furto deditus, in peculatum effusus*: ut liquet conferenti perquam huic similem sententiam in oratione Demosthenica de fals. leg. §. λθ'. fin. ἀλλ' οὕτως ἔκφρων ἦν, καὶ ὅλως πρὸς τῷ λήμματι καὶ τῷ δωροδοκήματι, ὥστε πάντα τὰ ἄλλα ἀνελὼν καὶ παριδὼν ᾤχετο: *ita penitus erat quæstui et largitioni deditus,* etc. Stock.

Ἀξιῶν] Sincera Lectio, ἀξιοῦν. Brodæus. Ita Steph. et Bern. Taylor.

Ἐκ] Abest §. πζ'. ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τοῦ ψηφίσματος. Markland.

Τοῦ κλέμματος ἅψαι] *Istud membrum decreti attinge, ubi continetur fraus et impostura hominis, cæteris omissis.* Particulam scil. ex psephismate excerpi, non totum continuo recitari jubet. *Taylor.* ad orat. Dem. de fals. leg. [§. ιδ'.] Stock.

Στρατείαν] Στρατιὰν (Vid. ad §. μγ'. fin.) excudi fecit Stephanus. Taylor.

τάλαντα μισθὸν τὴν γνώμην ταύτην ἔγραψε Δημοσθένης, τάλαντον μὲν ἐκ Χαλκίδος παρὰ Καλλίου, τάλαντον δ' ἐξ Ἐρετρίας παρὰ Κλειτάρχου τοῦ τυράννου, τάλαντον δ' ἐξ Ὠρεοῦ· διὸ καὶ καταφανὴς ἐγένετο, δημοκρατουμένων τῶν Ὠρειτῶν, καὶ πάντα πραττόντων μετὰ ψηφίσματος. [1]Ἐξαναλωμένοι γὰρ ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ, καὶ παντελῶς ἀπόρως διακείμενοι, πέμπουσι πρὸς αὐτὸν Γνωσίδημον τὸν Χαριγένους υἱόν, τοῦ δυναστεύσαντός ποτ' ἐν Ὠρεῷ, δεησόμενον [2]αὕτου, τὸ μὲν τάλαντον ἀφιέναι τῇ πόλει, ἐπαγγελλόμενον δ' αὐτῷ χαλκῆν εἰκόνα σταθήσεσθαι ἐν Ὠρεῷ. ὁ δ' ἀπεκρίνατο τῷ Γνωσιδήμῳ, ὅτι ἐλαχίστου χαλκοῦ οὐδὲν δέοιτο, τὸ δὲ τάλαντον διὰ τοῦ Καλλίου [3]εἰςέπραττεν. ἀναγκαζόμενοι δ' οἱ Ὠρεῖται καὶ οὐκ εὐποροῦντες ὑπέθεσαν [4]αὕτῳ τοῦ ταλάντου τὰς δημο- 405
σίας προσόδους, καὶ τόκον ἤνεγκαν Δημοσθένει τοῦ δωροδοκήματος δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μνᾶς, ἕως τὸ κεφάλαιον ἀπέδοσαν. καὶ ταῦτ' ἐπράχθη μετὰ ψηφίσματος τοῦ δήμου. Ὅτι δ' [5]ἀληθῆ λέγω, [6]λαβέ μοι τὸ ψήφισμα τῶν Ὠρειτῶν.

[1] ἐξανηλωμένοι T. R. [2] αὐτοῦ T. R. [3] εἰσπράττειν T. R. [4] αὐτῷ T. R. [5] τἀληθῆ T. [6] λάβε T. R.

λέ. Διὸ] Malim δι' οὗ. Wolf. F. δι' οὗ, scil. ταλάντου. Markland.

Δημοκρατουμένων τῶν Ὠρειτῶν] *Cum populari republica Oritæ regerentur.* Wolfius. Incaute. Non enim *semper* ea forma imperii utebantur. Quod tamen sequeretur eam interpretationem Wolfii, ceterorumque. Ecce enim Charigenes non ita pridem (nam ejus filius Gnosidemus cum Æschine et Demosthene vixit,) summum in ea civitate imperium tenuit, ut discimus ex tertia abhinc linea. Verte igitur, *cum tandem populari Rep.* regi cœperint. ὅταν ἐδημοκρατοῦντο. Taylor.

Ἐλαχίστου χαλκοῦ] Videtur alludere ad nomisma vilissimum, qui χαλκοῦς dicitur: quasi dicat, οὐκ ἂν ἀντικαταλλάξαιμι χαλκοῦ τάλαντον. Wolf. Non ad Nomisma, mi homo. Cui quid cum Statua commune? Ad Metallum, quod erat vile et tenue, ad Æs, alludit potius. Et meminerit lector ἐλάχιστον non semper de *magnitudine,* verum aliquando etiam de *pretio* et *valore* dici posse: ut hic, et pariter apud Aristophanis σχ. scil. Ἐδόκει τὸ τῶν Βυζαντίων νόμισμα ἐλάχιστον εἶναι πάντων καὶ φαυλότατον, ἅτε σιδηροῦν ὑπάρχον. Nub. 248. Nam qui *ferreis* utuntur nummis, non in *minutissimas* laminas secare solent. Taylor.

Εἰσπράττειν] S. δέοιτο. Wolf. Scil. αὐτὸν ἐθέλειν εἰσπράττειν. Alioqui legendum foret εἰσπράξειν. Markland. Γρ.ται εἰσέπραττεν. MSS. Steph. γρ. εἰσέπραττε et εἰσέπραξε. Cod. Bern. Taylor. Malim εἰσπράξειν, subaudiendo ἑαυτόν. Auger.

Δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μνᾶς] *Menstruam drachmam in singulas minas.* τῆς μνᾶς, ἀντὶ τοῦ, ἐφ' ἑκάστης μνᾶς. Brodæus. Centesimis ergo usuris duxit fœnus. Mina enim 100 drachmas continet. Wolf. Nos dicimus 12 *per cent. per ann.* Stock.

Κεφάλαιον] Jam alia, et diversa ab ea quam explicavi ad §. λδ'. med. occurrit notio τοῦ, Κεφάλαιον, et hæc verba Æschinis eapropter a Suida recitantur in articulo Κεφάλαιον. Taylor.

Ὅτι τἀληθῆ λέγω] [Aldus] ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω. Wolf.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τοῦτ' ἐστὶ τὸ ψήφισμα, ὦ Ἀθηναῖοι, αἰσχύνη μὲν τῆς πόλεως, ἔλεγχος δ' οὐ [1] σμικρὸς τῶν Δημοσθένους πολιτευμάτων, φανερὰ δὲ κατηγορία Κτησιφῶντος. τὸν γὰρ οὕτως αἰσχρῶς δωροδοκοῦντα οὐκ ἔστιν ἄνδρα γεγονέναι ἀγαθόν, ὃ τετόλμηκεν οὗτος γράψαι ἐν τῷ ψηφίσματι.

λϛʹ. Ἐνταῦθ' ἤδη τέτακται καὶ ὁ τρίτος τῶν καιρῶν, μᾶλλον δ' ὁ πάντων [2] πικρώτατος χρόνος, ἐν ᾧ Δημοσθένης ἀπώλεσε τὰς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς πόλεως πράξεις, ἀσεβήσας μὲν εἰς τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς, ἄδικον δὲ καὶ οὐδαμῶς ἴσην τὴν πρὸς Θηβαίους συμμαχίαν γράψας. Ἄρξομαι δ' ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς θεοὺς [3] αὔτου πλημμελημάτων λέγειν. Ἔστι γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, τὸ Κιῤῥαῖον [4] ὠνομασμένον πεδίον καὶ λιμὴν ὁ νῦν ἐξάγιστος καὶ ἐπάρατος ὠνομασμένος. Ταύτην ποτὲ τὴν χώραν κατῴκησαν Κιῤῥαῖοι καὶ [5] Κραυαλλίδαι, γένη παρανομώτατα, οἳ εἰς τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς καὶ [6] περὶ τὰ ἀναθήματα ἠσέβουν, ἐξημάρτανον δὲ καὶ εἰς τοὺς Ἀμφικτύονας. Ἀγανακτήσαντες δ' ἐπὶ τοῖς [7] γιγνομένοις μάλιστα μέν, ὡς λέγονται, οἱ πρόγονοι οἱ ὑμέτεροι, ἔπειτα καὶ οἱ ἄλλοι Ἀμφικτύονες,
406 μαντείαν ἐμαντεύσαντο παρὰ τῷ θεῷ, τίνι χρὴ τιμωρίᾳ

[1] μικρὸς T. R. [2] πικρότατος T. R. [3] αὐτοῦ T. R. [4] ἀνομασμένον R. [5] Ἀκραγαλλίδαι T. R. [6] Deest περί. T. [7] γενομένοις T. R.

Οὗτος] S. ὁ Κτησιφῶν. Idem.

λϛʹ. Κιῤῥαῖον] Κιῤῥαῖον πεδίον Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Κίῤῥα πόλις ἐστὶν ἀπέχουσα Δελφῶν σταδίους τριάκοντα. ἔοικεν οὖν Κιῤῥαῖον πεδίον καλεῖν ὁ ῥήτωρ τὸ ταύτῃ παρακείμενον τῇ πόλει. Harpocr. in v. Suid. in Κίῤῥα. Contendit Vir doctissimus I. Meursius II. Attic. Lect. 2. vocem numeralem, *τριάκοντα*, esse minus sinceram, et pro 30 reducit 80. Plura ibidem habet de Cirrha urbe consulenda. Taylor.

Ἐξάγιστος ——— ἐπάρατος] Aretinus: *nefastus et exsecratus.* Melanchtho: *pollutus et exsecratus.* Perionius: *scelestus et maledictus.* Wolf. Addam etiam et nostros. Venetus: *detestabilis et exsecrandus.* Ferrus: *iscommunicato et maledetto.* Vid. Harpocr. Suid. v. Ἐξάγιστος, et Etymol. M. 346. 36. Taylor.

Κιῤῥαῖοι] Cirrha oppidum Phocidis ad Parnassi radices, ubi cultus fuit Apollo. Wolf.

Ἀκραγαλλίδαι] Fortassis hi reliquiæ fuerunt excercitus Brenni, et in editis locis consederunt. Idem. Ingeniose satis. Verum nomen istud gentile male describitur in Æschinis Exemplaribus. Harpocratio: Κραυαλλίδαι. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Δίδυμός φησι δεῖν γράφεσθαι (in Æschinis loco, præ manibus) Κραυγαλλίδαι. οὕτω γὰρ λέγεσθαι τὴν ἐν Φωκεῦσι πλησίον Κίῤῥας χώραν Κραυγάλλιον, ὡς καὶ Ξεναγόρας ἐν τετάρτῳ χρόνων ἱστορεῖ. Vides, mi lector, utcunque exaretur, sive Κραυαλλίδαι, uti repperit Harpocratio, sive Κραυγαλλίδαι, ut correxit Didymus, nullam omnino lectionem favere Etymo isti Wolfiano. Vide Valesium ad istum locum Harpocrationis. Taylor.

Τοὺς Ἀμφικτύονας] Omnia quæcunque ad celeberrimum hoc Concilium pertinent, cura fideque optima congessit, ac Vitæ Philippicæ præmisit Lelandus. Stock.

Ἔπειτα] Forte, ἔπειτα δὲ καὶ οἱ ἄλλοι. Markland.

Τίνι χρὴ τιμωρίᾳ] Wolf. Aldi corrigens

τοὺς ἀνθρώπους τούτους μετελθεῖν. καὶ [1] αὐτοις ἀναιρεῖ ἡ Πυθία, πολεμεῖν Κιῤῥαίοις καὶ [2] Κραυαλλίδαις πάντ' ἤματα καὶ πάσας νύκτας, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν ἐκπορθήσαντας καὶ αὐτοὺς ἀνδραποδισαμένους ἀναθεῖναι τῷ
69.1 Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ καὶ τῇ Ἀρτέμιδι καὶ Λητοῖ καὶ Ἀθηνᾷ Προνοίᾳ ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ, καὶ ταύτην τὴν χώραν μήτ' αὐτοὺς ἐργάζεσθαι μήτ' ἄλλον ἐᾶν. Λαβόντες δὲ τὸν χρησμὸν οἱ Ἀμφικτύονες ἐψηφίσαντο, Σόλωνος εἰπόντος Ἀθηναίου τὴν γνώμην, ἀνδρὸς καὶ νομοθετῆσαι δυνατοῦ καὶ περὶ ποίησιν καὶ φιλοσοφίαν διατετριφότος, ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τοὺς ἐναγεῖς κατὰ τὴν μαντείαν τοῦ θεοῦ. καὶ συναθροίσαντες δύναμιν ἱκανὴν ἐκ τῶν Ἀμφικτυόνων, ἐξηνδραποδίσαντο τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τοὺς λιμένας ἔχωσαν, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν κατέσκαψαν, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν καθιέρωσαν κατὰ τὴν μαντείαν, καὶ ἐπὶ τούτοις ὅρκον ὤμοσαν ἰσχυρόν, μήτ' αὐτοὶ τὴν ἱερὰν γῆν [3] ἐργάσεσθαι μήτ' ἄλλῳ ἐπιτρέψειν, ἀλλὰ βοηθήσειν τῷ θεῷ καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ πάσῃ δυνάμει. καὶ οὐκ

[1] αὐτοῖς T. R. [2] Ἀκραγαλλίδαις T. R. [3] ἐργάσασθαι T.

σφάλμα typographicum. Taylor.

Ἀθηνᾷ Προνοίᾳ] Pausanias in Phocicis Ἀθηνᾶν Πρόναον recenset, quasi quæ sit in vestibulo ædis dedicata, quod fortasse rectius est, quam *Providentiæ* vel *Providæ*. Wolf. Egi de ea re copiosius, infra ad Orat. I. c. Aristogit. §. ή. fin. Taylor.

Ἀεργίᾳ] *Ut Deo sacer atque incultus permaneret hic ager*. Brodæus. *Ut scilicet neque compascuus esset hic ager, nec coleretur, neque coædificaretur.* Wolf.

Ἐναγεῖς] Occurrit etiam §. λή. med. et fin. §. λθ'. et §. μά. Vide Harpocr. in Ἀναγεῖς. Suid. etiam ibid. et in Ἐναγεῖς διὰ τ. ε. Taylor.

Καὶ συναθροίσαντες κ. τ. λ.] In hac Expeditione narranda dissentiunt Strabo et Pausanias. Ille enim lib. 9. hujus expeditionis ducem facit Eurylochum Thessalum: Pausanias vero in Phocicis Clisthenem Sicyoniorum tyrannum cum Solone Atheniensi, nulla Eurylochi facta mentione. Polyænus vero Stratagem. l. 6. Eurylocho tribuit stratagema, quod ab aliis Soloni tribuitur, hellebori scil. mixturam aquæ, qua utebantur obsessi. Sic variant in rebus tam antiquis auctorum testimonia. Palmer. Conjungo Plutarchum in vita Solonis. Ἐθαυμάσθη δὲ [Σόλων] καὶ διεβοήθη μᾶλλον ἐν τοῖς Ἕλλησιν, εἰπὼν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς, ὡς χρὴ βοηθεῖν, καὶ μὴ περιορᾶν Κιῤῥαίους ὑβρίζοντας εἰς τὸ μαντεῖον, ἀλλὰ προσαμύνειν ὑπὲρ τοῦ θεοῦ Δελφοῖς. πεισθέντες γὰρ ὑπ' ἐκείνου πρὸς τὸν πόλεμον ὥρμησαν οἱ Ἀμφικτύονες, ὡς ἄλλοι τε μαρτυροῦσι, καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν Πυθιονίκων ἀναγραφῇ, Σόλωνι τὴν γνώμην ἀνατιθείς. οὐ μέντοι στρατηγὸς ἐπὶ τοῦτον ἀπεδείχθη τὸν πόλεμον, ὡς λέγειν φησὶν Ἕρμιππος Εὐάνθη τὸν Σάμιον. οὔτε γὰρ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ τοῦτ' εἴρηκεν, ἔν τε τοῖς τῶν Δελφῶν ὑπομνήμασιν Ἀλκμαίων, οὐ Σόλων, Ἀθηναίων στρατηγὸς ἀναγέγραπται. Taylor.

Ἐξηνδραποδίσαντο] Vide hac de re πρεσβευτικὸν Thessali filii, in Hippocratis operibus Græcis, Frobenianæ Editionis, folio 537. ubi excidium Crisæorum, aqua infecta, eleganter describitur. Wolf.

Τοὺς λιμένας] Forte, τὸν λιμένα. Vid. p. 216. l. 14. §. λζ'. init. λή. med. λθ'. med. Markland.

Τὴν χώραν αὐτῶν] Abesse potuit αὐτῶν, vel scribi αὐτήν. Idem.

Καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ] Vid. Victor. XIV. Var. Lect. 19. Taylor. καὶ ποδὶ, καὶ φωνῇ infra §. λή. et π. Παραπρεσβ. p. 280. l. 1. ed. T. Markland.

ἀπέχρησεν [1] αὕτοις τοῦτον μόνον τὸν ὅρκον ὀμόσαι, ἀλλὰ
καὶ προστροπὴν καὶ ἀρὰν ἰσχυρὰν ὑπὲρ τούτων ἐποιήσαντο.
γέγραπται γὰρ οὕτως ἐν τῇ ἀρᾷ· εἴ τις τάδε φησὶ
παραβαίνοι, ἢ πόλις ἢ ἰδιώτης ἢ ἔθνος, ἐναγὴς
φησιν ἔστω τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος
407 καὶ Λητοῦς καὶ Ἀθηνᾶς Προνοίας· καὶ ἐπεύχεται
[1] αὕτοις [2] μήτε γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα
τίκτειν γονεῦσιν ἐοικότα ἀλλὰ τέρατα, μήτε βοσκήματα
κατὰ φύσιν γονὰς ποιεῖσθαι, ἧττον δ' αὐτοῖς εἶναι πολέ-
μου καὶ δικῶν καὶ ἀγορῶν, καὶ ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτοὺς
καὶ οἰκίας καὶ γένος τὸ ἐκείνων· καὶ μήποτέ φησιν
ὁσίως [3] θύσειαν τῷ Ἀπόλλωνι μηδὲ τῇ Ἀρτέ-
μιδι μηδὲ τῇ Λητοῖ μηδ' Ἀθηνᾷ Προνοίᾳ, μηδὲ
δέξαιντο [4] αὔτων τὰ ἱερά. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω,
ἀνάγνωθι τὴν τοῦ θεοῦ μαντείαν. Ἀκούσατε τῆς ἀρᾶς,
ἀναμνήσθητε τῶν ὅρκων, οὓς [5] ὕμων οἱ πρόγονοι μετὰ τῶν
Ἀμφικτυόνων συνώμοσαν.

ΜΑΝΤΕΙΑ.

Οὐ πρὶν τῆσδε πόληος ἐρείψετε πύργον ἑλόντες,

[1] αὐτοῖς T. R. [2] μηδὲ T. [3] θύσαιεν T. R. [4] αὐτοῖς T. R. [5] ὑμῶν T. R.

Μόνον] Vid. H. Steph. de Dialect. Attic. pag. 105. TAYLOR.

Προστροπὴν] Hinc fit προστροπαῖος. Melanchtho: *addiderunt religionem et imprecationem.* Perionius: *sed diris etiam devoverunt, exsecratique sunt eum qui contra faceret.* Meletus: *sed pro his etiam se insuper devoverunt, ac diris imprecationibus obstrinxerunt.* WOLF. Προστρόπαιον, ἄγος, μίασμα. οὕτως Αἰσχίνης. καὶ Προστροπὴ δὲ λέγεται. ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ. Suidas. Plenius Harpocratio: Προστρόπαιον Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας. Ἐάσατε οὖν αὐτὸν τὸ τοιοῦτον προστρόπαιον, [Vide not. ad §. μθ'. fin.] ἀντὶ τοῦ ἄγος καὶ τὸ μίασμα. Καὶ Προστροπὴ δὲ παρὰ τοῦτο λέγεται. ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ. Inedita Glossa Photii insignis est. Προστρόπαιον. Δαίμων ἐπὶ τῶν ἐναγῶν· ἐπεὶ οἱ μετὰ τὸ σταθῆναι ἤδη τὸ τρόπαιον οἱ ἀναιροῦντες τινὰ τῶν πολεμίων, προστροποὶ καὶ ἐναγεῖς εἰσὶν, προστρόπαιον παρακαλῶν. Quod Etymon non laudo, licet Glossam istam adducam. TAYLOR.

Τέκνα τίκτειν κ. τ. λ.] Ex Hesiodo sumptum. WOLF.

Καὶ ἀγορῶν] Ἐκκλησιῶν καὶ βουλευτηρίων ut opinor, potius quam ἐμπορίων. IDEM.

Αὐτοῖς] Castiga αὐτούς. BRODÆUS. Pro αὐτῶν, usitata Græcis ἀντιπτώσει. WOLF. L. αὐτῶν, ut §. λή. fin. MARKLAND. Ita MSS. Regg. Paris. 1. et 2. TAYLOR. M. αὐτῶν. AUGER.

Οὐ πρὶν κ. τ. λ.] Occurrit etiam hoc Oraculum apud Pausan. in Phocicis, cap. 37. qui multa ibi complectitur ad hanc Historiam cognoscendam utilia. Vide autem quo pacto ab isto Scriptore citetur:

Οὐ πρὶν τῆσδε πόληος ἐρείψετε πύργον ἑλόντες,
Πρὶν καὶ ἐμῷ τεμένει κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης
Κῦμα ποτικλύζῃ, κελαδοῦν ἐπὶ οἴνοπα πόντον.

Hic etiam πρίν κεν ἐμῷ τεμένει MS. Steph. TAYLOR.

[1] Πρίν κεν ἐμῷ τεμένει κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης
Κῦμα [2] ποτικλύζῃ, κελαδοῦν ἱεραῖσιν ἐπ' ἀκταῖς.

ΟΡΚΟΙ. ΑΡΑ.

λζ'. Ταύτης τῆς ἀρᾶς καὶ τῶν ὅρκων καὶ τῆς μαντείας γενομένης, ἀναγεγραμμένων ἔτι καὶ νῦν, οἱ Λοκροὶ οἱ [3] Ἀμφισσῆς, μᾶλλον δ' οἱ προεστηκότες αὐτῶν ἄνδρες παρανομώτατοι, ἐπειργάζοντο τὸ πεδίον, καὶ τὸν λιμένα τὸν ἐξάγιστον καὶ ἐπάρατον πάλιν ἐτείχισαν καὶ συνῴκισαν, καὶ τέλη τοὺς [4] καταπλέοντας ἐξέλεγον, καὶ τῶν ἀφικνουμένων εἰς Δελφοὺς [5] Πυλαγορῶν ἐνίους χρήμασι διέφθειραν, ὧν εἷς ἦν Δημοσθένης. Χειροτονηθεὶς γὰρ ὑφ' ὑμῶν Πυλαγόρας λαμβάνει χιλίας δραχμὰς παρὰ τῶν Ἀμφισσέων 408 ὑπὲρ τοῦ μηδεμίαν μνείαν περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς Ἀμφικτύοσι ποιήσασθαι. διωμολογήθη δ' αὐτῷ καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἀποσταλήσεσθαι Ἀθήναζε τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου μνᾶς εἴκοσι τῶν ἐξαγίστων καὶ ἐπαράτων χρημάτων, ἐφ' ᾧ τε βοηθήσειν τοῖς Ἀμφισσεῦσιν Ἀθήνησι κατὰ πάντα τρόπον. ὅθεν [6] ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον συμβέβηκεν [7] αὐτῳ, ὅτου ἂν προσάψηται ἀνδρὸς [8] ἢ ἰδιώτου ἢ δυνάστου ἢ πό-

[1] Πρίν γε θεοῦ τεμένη T. R. [2] ποτικλύζει T. [3] Ἀμφισσεῖς T. R. [4] παραπλέοντας T. [5] Πυλαγόρων T. [6] Deest ἔτι. T. [7] αὐτῷ T. R. [8] Deest ἤ. T.

Κέλαδον] [ut Ald.] κελαδοῦν lego a Κελαδέω. His versibus demum *subjiciendum* [nam in Ald. præcedebant] ΟΡΚΟΙ. ΑΡΑ. Sententia autem oraculi est, eum agrum Apollini consecrandum, qui ager maritimus cum esset, et Deo dicatus: post consecrationem, mare utique lucum Apollinis alluebat, invidi scil. dæmonis, qui instar canis in præsepi jacentis, nec ipse illo frueretur, nec alios frui sineret. WOLF.

Ἱεραῖσιν ἐπ' ἀκταῖς] Agrum Cirrhæum alluentibus. BRODÆUS.

λζ'. Λοκροὶ οἱ Ἀμφισσεῖς] Inter varios Locros, quos recenset Mattius I. Opin. 10. non occurrunt Amphissenses. Pertinebant hi ad Locros Ozolas, quorum Metropolis erat Amphissa. Vid. Steph. Byzant. Ita Philippus in Epistola apud Demosth. de Coron. §. νά. Λοκροὶ οἱ καλούμενοι Ὀζόλαι, κατοικοῦντες ἐν Ἀμφίσσῃ. TAYLOR.

Καὶ τέλη τοὺς παραπλέοντας ἐξέλεγον] *Portoria ab adnavigantibus exigebant.* Anonymus. *Riscuotevano le gabelle da i passaggieri naviganti.* Ferrus. Wolfius prætermisit. IDEM.

Πυλαγόρων] Quasi esset a Πυλάγορος. Nam Πυλαγόρας, Πυλαγορῶν facit. Paulo post [§. λή.] Πυλαγόρους ὑμεῖς εἵλεσθε. WOLF. Credo cum *hoc* modo exaretur, uti §. λή. §. λθ'. etc. male exarari. Nam ab antiquis Lexicographis, Πυλαγόραι solummodo nominantur: quorum fuisset admonere, si *utroque* modo scribere liceret. TAYLOR.

Ὑφ' ὑμῶν] [Alii ἡμῶν] Et [l. antepen.] τοῖς Ἀμφισσεῦσιν. Et [l. pen.] συμβέβηκεν αὐτῷ, ὅτου ἂν προσάψηται ἀνδρὸς ἰδιώτου ἢ δυνάστου. WOLF. Quæ incorrecte impresserat Aldus. TAYLOR.

Χιλίας] Forte, δισχιλίας. Vide seqq. MARKLAND.

Ποιήσασθαι] F. ποιήσεσθαι. IDEM.

Ἀμφισσῶσιν] [ut Ald.] Lege, Ἀμφισσεῦσιν. BRODÆUS. et Bern. TAYLOR.

λεως δημοκρατουμένης, τούτων ἑκάστους ἀνιάτοις κακοῖς περιβάλλειν.

λή. Σκέψασθε δὴ τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην, [1]ὅσῳ περιεγένετο τῆς τῶν Ἀμφισσέων ἀσεβείας. Ἐπὶ γὰρ Θεοφράστου ἄρχοντος, ἱερομνήμονος ὄντος Διογνήτου Ἀναφλυστίου, [2]Πυλαγόρας ὑμεῖς εἵλεσθε Μειδίαν τ' ἐκεῖνον 40 τὸν Ἀναγυῤῥάσιον, ὃν [3]ἠβουλόμην ἂν πολλῶν ἕνεκα ζῆν, καὶ Θρασυκλέα τὸν Λέσβιον, καὶ τρίτον δὲ μετὰ τούτων ἐμέ. Συνέβη δ' ἡμῖν ἀρτίως μὲν ἐς Δελφοὺς ἀφῖχθαι, παραχρῆμα δὲ τὸν ἱερομνήμονα Διόγνητον πυρέττειν· τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο συνεπεπτώκει καὶ τῷ Μειδίᾳ. οἱ δ' ἄλλοι συνεκάθηντο Ἀμφικτύονες. Ἐξηγγέλλετο δ' ἡμῖν παρὰ τῶν βουλομένων εὔνοιαν ἐνδείκνυσθαι τῇ πόλει, ὅτι οἱ 70.1 [4]Ἀμφισσῆς, ὑποπεπτωκότες τότε καὶ δεινῶς θεραπεύοντες

[1] ὡς T. [2] Πυλαγόρους T. [3] ἐβουλόμην T. R. [4] Ἀμφισσεῖς T. R.

λή. Ἀσεβείας] Forte, τῇ τῶν Ἀμφισσέων ἀσεβείᾳ. Aretinus: *Considerabitis enim sive dæmonium sive fortunam, quæ ex impietate Locrorum effluxit.* Melanchtho: *Considerate autem quas pœnas Deo Amphissenses pro impietate dederint.* Perionius: *Attendite igitur quæ calamitas et fortuna Amphisseorum scelus impietatemque oppresserit.* Meletus pro ὃς περιεγένετο, legisse videtur ὡς, et genitivum retinuit. *Considerate igitur ut vicerit Amphissanorum impietatem divinum numen et fortuna.* Wolf. Recte omnino Meletus, quicunque fuerit. Recte Lambinus. Recte etiam Etrusca Versio: *Hora state a vedere, come la sorte e la fortuna poiette piu, che l' impietà de gli Anfissei.* Hominem Græcanicum, Wolfium, in ea literatura enutritum et exercitatissimum, fugit suus Hellenismus, qui ita vertere potuerit, *fortunam, quæ Amphissensium impietatem secuta est.* Perperam etiam ille Anonymus, *fortuna, quæ evaserit ex impietate Amphiseorum.* ὃς πειεγένετο habuit Aldus, ὧ Cod. Coisl. Stephanus vero et Bern. uti Ego exhibui. Taylor. F. ὡς περιεγένοντο. Auger.

Ἱερομνήμονος] Libanius, Ἱερομνήμων δὲ ἐλέγετο ὁ πεμπόμενος σύνεδρος εἰς τοὺς Ἀμφικτυόνας ὑπὲρ τῆς πόλεως. Aristophanis enarrator, τοὺς Πυλαγόρας, καὶ τὸν ἱερομνήμονα, καὶ εἰσὶν οἷον ἱερεῖς γραμματεῖς· μνήμονας γὰρ τούτους ἐκάλουν. Diodor. l. 15. οἱ μὲν ἱερομνήμονες ἐν Ἀμφικτυόσι, κατηγορούντων Φωκέων —— Brodæus.

Ἐκεῖνον] *Nobilem illum civem.* Idem. Dubito. Taylor.

Λέσβιον] Quid est, quod latet sub voce Λέσβιον? aliquis δημότης, opinor, ut Ἀναφλύστιος et Ἀναγυῤῥάσιος. Vid. Demosth. de Cor. §. κγ'. Ep. Phil. Markland. Vid. not. F. A. Wolfii, p. 421. vol. II. Dem.

Τοῦτον] [Ald. ita] μετὰ τούτων. Brodæus. Wolf. Markland.

Ἱερομνήμονα] Suidas: Ἱερομνήμονες, οἱ πεμπόμενοι εἰς τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέδριον ἐξ ἑκάστης πόλεως τῶν τοῦ συνεδρίου μετεχουσῶν, ἢ, οἱ εἰς Πυλαίαν ἐκπεμπόμενοι γραμματεῖς. Ex hoc autem Æschinis loco apparet, Athenienses unum ἱερομνήμονα, tres Πυλαγόρους misisse. Dicitur autem ἱερομνήμων παρὰ τὴν μνήμην τῶν ἱερῶν, fortasse quod acta sacra in literas retulit. Aretinus: *Diognetum sacratorem.* Melanchtho: *scriba Diogneto.* Meletus: *sacrorum præfectus, Diognetus.* Wolf. Erudite de his rebus tractant Cel. Prideauxius nostras ad Marmora Arundelliana, et Antonius Van Dale de Concilio Amphictyonico. Commode hic applicari potest Inscriptio Vetus, quam ex Cyriaci Anconitani et Apiani schedis produxerunt Gruterus CCXXIX. 15. et MXXI. 7. Reinesius I. 241. Idem Van Dale l. c. et Muratorius DXX. 3. novissime autem omnium et emendatissime Cel. Gorius in Symbolis Literariis:

ΘΕΟΙΣ
ΕΠΙ ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ
ΠΥΛΑΙΑΣ ΗΡΙΝΗΣ ΙΕΡΟΜΝΗΜΟΝΟΣ ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΜΕΝΟΥ ΔΑΜΩΝΟΣ.

τοὺς Θηβαίους, εἰςέφερον δόγμα κατὰ τῆς [1] ἡμετέρας πό-
λεως, πεντήκοντα ταλάντοις ζημιῶσαι τὸν δῆμον τῶν
Ἀθηναίων, ὅτι τὰς χρυσᾶς ἀσπίδας ἀνέθεμεν πρὸς τὸν 409
καινὸν νεὼν πρὶν [2] ἐξαράσασθαι, καὶ ἐπεγράψαμεν τὸ
προςῆκον ἐπίγραμμα, Ἀθηναῖοι ἀπὸ Μήδων καὶ Θη-
βαίων, ὅτε τἀναντία τοῖς Ἕλλησιν ἐμάχοντο.
[3] Μεταπεμψάμενος δ' ἐμὲ ὁ ἱερομνήμων ἠξίου εἰςελθεῖν εἰς
τὸ συνέδριον, καὶ εἰπεῖν τι πρὸς τοὺς Ἀμφικτύονας ὑπὲρ
τῆς πόλεως, καὶ αὐτὸν οὕτω προῃρημένον. Ἀρχομένου δέ
μου λέγειν, καὶ προθυμότερόν πως εἰςεληλυθότος εἰς τὸ συν-
έδριον, τῶν ἄλλων [4] Πυλαγορῶν μεθεστηκότων, ἀναβοήσας
τις τῶν Ἀμφισσέων, ἄνθρωπος ἀσελγέστατος καί, ὡς ἐμοὶ
ἐφαίνετο, οὐδεμιᾶς παιδείας μετεσχηκώς, ἴσως δὲ καὶ δαι-
μονίου τινὸς ἐξαμαρτάνειν αὐτὸν προαγομένου, ἀρχὴν
δέ γ' ἔφη, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, εἰ ἐσωφρονεῖτε,
οὐδ' ἂν [5] ὠνομάζετε τοὔνομα τοῦ δήμου τῶν Ἀ-
θηναίων ἐν ταῖςδε ταῖς ἡμέραις, ἀλλ' ὡς ἐνα-
γεῖς [6] ἐξείργετ' ἂν ἐκ τοῦ ἱεροῦ. ἅμα δ' ἐμέμνητο
τῆς τῶν Φωκέων συμμαχίας, ἣν ὁ Κρώβυλος ἐκεῖνος ἔγρα-
ψε, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ δυςχερῆ κατὰ τῆς πόλεως διεξ-
ῄει, λέγων ἃ ἐγὼ οὔτε τότ' ἐκαρτέρουν ἀκούων, οὔτε νῦν

[1] ὑμετέρας T. [2] ἐξειργάσθαι T. R.
[3] πεμψάμενος δὲ ὁ ἱ. ἠ. με εἰσελθεῖν T. μεταπεμψάμενος δέ με ὁ ἱ. ἠ. εἰσ. R.
[4] Πυλαγόρων T. [5] ὠνομάζετο T. R. [6] ἐξήγετε ἐκ T. R.

Ἐξειργάσθαι] Ἐξαρᾶσθαι MSS. Steph. aut forte, ἐξαράσασθαι. Ut Bern. Audi Harpocrat. Ἐξαράσασθαι, Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος, ὅτι χρυσᾶς ἀσπίδας ἀνέθηκε πρὸς τὸν καινὸν νεών. ἐξαράσασθαί ἐστι τὸ ἐκτελέσαι τὰς ἀρὰς, τουτέστι τὰς εὐχὰς ἐπὶ ταῖς ἱδρύσεσι τῶν ναῶν, αἳ εἰώθασι ποιεῖσθαι. Vide Valesium, et σχ. ad hunc locum. Tayl.

Προσῆκον] *Rei gestæ conveniens.* Brodæus.

Πεμψάμενος] Μεταπεμψάμενος dedit H. Steph. et recte. Consentit Bern. μεταπεμψάμενος δέ με ὁ ἱερομνήμων ἠξίου εἰσελθεῖν κ. τ. λ. Deerat μὲ in Ald. et in Mead. Quod in eo loco [sc. post ἠξίου] quo vides reponit Wolfius. Tayl.

Καὶ αὐτὸν] *Cum ipse tamen hoc facere statuissem.* Brodæus.

Καὶ προθυμότερον] Quære an ita distinguendum —— λέγειν (καὶ προθυμότερον —— μεθεστηκότων) ἀναβοήσας κ. τ. λ. Markland. Recte omnino mihi videtur clausulam distinxisse vir eruditus: καὶ προθυμότερόν πως εἰσεληλυθότος —— μεθεστηκότων: *paulo majori studio ingressus, quod collegis meis absentibus, mihi soli reip. causa commissa erat.* Eoque ritu interpretatur Tourellius. Stock.

Μεθεστηκότων] Forte, παρεστηκότων, ἢ μεθεικότων. Melanchtho: *cunctantibus aliarum civitatum legatis.* Perionius: *ceteris Pylagoris concedentibus.* Meletus: *egressis aliis Pylagoris.* Ego nihil certi cum haberem, verti, *ceteris nostris Pylagoris absentibus.* Wolf. Πυλαγορῶν nempe τῶν ἡμετέρων. Auger.

Ἐξήγετε] Ἐξείργετ' ἂν τοῦ ἱεροῦ. Ita Membranæ, scil. MSS. Steph. Mor. Reg. 1. et Bern. Vid. pag. 224. l. 6. Taylor.

Κρώβυλος] Is est Hegesippus. Vid. Harpocr. v. Κρώβυλος, Libanium, Photium, Suidam, Æschinem c. Timarch. Hujus dicitur esse Oratio de Haloneso, quæ Demostheni attribuitur. Idem.

Ἐκαρτέρουν] Ὑπέμενον, ἠδυνάμην, ἠνειχόμην ἀκούων. Wolf.

ἡδέως μέμνημαι [1] αὔτων. Ἀκούσας δ᾽ [2] ἐγὼ οὕτω παρωξύνθην ὡς [3] οὐδὲ πώποτ᾽ ἐν τῷ ἐμαυτοῦ βίῳ. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους λόγους ὑπερβήσομαι· ἐπῆλθε δ᾽ οὖν μοι ἐπὶ τὴν γνώμην μνησθῆναι τῆς τῶν Ἀμφισσέων [4] περὶ τὴν γῆν τὴν ἱερὰν ἀσεβείας, καὶ αὐτόθεν ἑστηκὼς ἐδείκνυον τοῖς Ἀμφικτύοσιν. ὑπόκειται γὰρ τὸ Κιῤῥαῖον πεδίον τῷ ἱερῷ, καὶ
410 ἔστιν εὐσύνοπτον. Ὁρᾶτε, ἔφην ἐγώ, ὦ ἄνδρες Ἀμφικτύονες, ἐξειργασμένον τοῦτο τὸ πεδίον ὑπὸ τῶν Ἀμφισσέων, καὶ κεραμεῖα ἐνῳκοδομημένα καὶ [5] αὔλια. ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸν ἐξάγιστον καὶ ἐπάρατον λιμένα τετειχισμένον. ἴστε τούτους αὐτοί, καὶ οὐδὲν ἑτέρων δεῖσθε μαρτύρων, τέλη πεπραχότας καὶ χρήματα λαμβάνοντας ἐκ τοῦ ἱεροῦ λιμένος. Ἅμα δ᾽ [6] ἀναγιγνώσκειν ἐκέλευον αὔτοις τὴν μαντείαν τοῦ θεοῦ, τὸν ὅρκον τῶν προγόνων, τὴν ἀρὰν τὴν γενομένην, καὶ διωριζόμην, ὅτι ἐγὼ μὲν ὑπὲρ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ σώματος καὶ τῶν τέκνων καὶ οἰκίας τῆς ἐμαυτοῦ βοηθῶ κατὰ τὸν [7] τῶν προγόνων ὅρκον καὶ τῷ θεῷ καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πᾶσιν οἷς δύναμαι, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀφοσιῶ· ὑμεῖς δ᾽ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἤδη βουλεύσασθε. ἐνῆρκται μὲν τὰ κανᾶ, παρέ-

[1] αὐτῶν T. R. [2] Deest ἐγώ. T. [3] οὐδεπώποτ᾽ T. R. [4] ἐπὶ T. R.
[5] ἐπαύλια T. [6] ἀναγινώσκειν ἐκέλ. αὐτοῖς T. R. [7] Desunt τῶν προγόνων. T. R.

Κεραμεῖα] Melanchtho: *et officinas ibi ædificatas esse et villas.* Perionius: *et figulinas stabulaque exædificata.* Meletus: *figulinas et casas.* IDEM.

Ἐπαύλια] Lexicographi videntur legisse αὔλια. Ita Harpocratio. Αὔλια. Λυσίας ἐν τῇ κατὰ Διοδότου, καὶ Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. ἤτοι ἀντὶ τοῦ ἐπαύλεις, ἢ ἀντὶ τοῦ, τὰς μικρὰς αὐλάς. Conjunge Suid. v. Αὔλεια θύρα. TAYLOR.

Ἐπαύλια] De hujus vocab. significatione lis est inter Interpp. Alii *stabula,* alii *casas* seu *villas* exponunt. Derivatum quippe ab αὖλις, τουτέστι κοίτη, *cubile* (Suid.) æque vel pro *hominum* vel pro *pecorum* diverticulo possit usurpari. STOCK.

Καὶ διωριζόμην] Lege. BRODÆUS. WOLF. Incuriosius excudit Aldus. TAYLOR.

Ἀφοσιῶ] Harpocr. in v. Maussac. pag. 128. Suid. v. Ἀφοσιούμεθα. IDEM.

Κανᾶ] *Pro universa Græcia sacrificia* [Ald. enim κοινᾶ]. Vel si κοινῇ legendum, eodem sensu explicandum est. BRODÆUS.

Ἐνῆρκται μὲν τὰ κανᾶ] Melanchtho: *Sacra quæ de more fiunt, inchoata sunt.* Perionius τὰ κοινὰ [sive κοινᾶ Aldi] retinuit, [annon et Melanchtho retinuit quoque?] *cæpta jam ea sunt quæ ad omnes pertinent.* Meletus: *primum collocabantur sacri calathi.* WOLF. Euripid. Iphig. Aul. 1471.

κανᾶ δ᾽ ἐναρχέσθω τις.

Videtur esse mos loquendi Atticus, et significare, *Sacrificium auspicetur aliquis,*

στηκε δὲ τοῖς βωμοῖς τὰ θύματα, μέλλετε δ' αἰτεῖν τοὺς θεοὺς τἀγαθὰ καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ. σκοπεῖτε δή, ποίᾳ φωνῇ, ποίᾳ ψυχῇ, ποίοις ὄμμασι, τίνα τόλμαν κτησάμενοι τὰς ἱκεσίας ποιήσεσθε, τούτους παρέντες ἀτιμωρήτους τοὺς ἐναγεῖς καὶ ταῖς ἀραῖς ἐνόχους. οὐ γὰρ δι' αἰνιγμάτων ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται ἐν τῇ ἀρᾷ κατά τε τῶν ἀσεβησάντων, ἃ χρὴ παθεῖν αὐτούς, καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρεψάντων, καὶ τελευταῖον ἐν τῇ ἀρᾷ γέγραπται· [1] ΜΗΔ' ΟΣΙΩΣ ΘΥΣΕΙΑΝ ΟΙ ΜΗ ΤΙΜΩΡΟΥΝΤΕΣ φησι ΤΩΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙ [2] ΜΗΔΕ ΤΗΙ ΑΡΤΕΜΙ- 411
ΔΙ [2] ΜΗΔΕ ΤΗΙ ΛΗΤΟΙ ΜΗΔ' ΑΘΗΝΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΙ, ΜΗΔΕ ΔΕΞΑΙΝΤΟ [3] ΑΥΤΩΝ ΤΑ ΙΕΡΑ.

λθ'. [4] Ταῦτα καὶ πρὸς τούτοις ἕτερα πολλὰ διεξελθόντος ἐμοῦ, ἐπειδή ποτ' ἀπηλλάγην καὶ μετέστην ἐκ τοῦ συνεδρίου, κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων, καὶ λόγος ἦν [5] οὐκέτι περὶ τῶν ἀσπίδων, ἃς ἡμεῖς ἀνέθεμεν, ἀλλ' ἤδη περὶ τῆς τῶν Ἀμφισσέων τιμωρίας. Ἤδη δὲ πόῤῥω τῆς ἡμέρας οὔσης, [6] προελθὼν ὁ κῆρυξ ἀνεῖ-

[1] μήθ' ὁσίως θύσαιεν T. R. [2] μήτε T. R. [3] αὐτῶν T. R. [4] τοιαῦτα T. R. [5] οὐκ ἔτι T. R. [6] προσελθὼν T. R.

sumendo in manus canistrum. Euripid. Electr. 1142.

> Κανοῦν δ' ἐνῆρκται, καὶ τεθηγμένη σφαγίς.

Hæc verba Æschinis in Edit. Oxon. ita vertuntur, *aguntur jam canistrorum feriæ*, etc. neque magis perite Lambinus ante, *Canistrorum dies festus agi jam cœptus est*, etc. pro, *sacrificium jam cœptum est.* In hoc Canistro servabantur res sacrificio maxime necessariæ, *secespita*, sive *cultellus, mola salsa, et coronæ.* Hoc canistro, et simul χέρνιβι, sive *aquali*, in manus sumpto, currebat aliquis circum aram, versus dextram. Hoc officium præstitit Achilles Eurip. Iphig. Aul. v. 1568. Vide luculentam rei descriptionem apud Aristophan. Εἰρην. v. 956. ubi Scholiastes ad v. 957. notat τοῦτο πρῶτον ἐποίουν, καθαίροντες τὸν βωμόν. *Hoc primum faciebant, mundantes,* (vel *dum mundabant*) *aram.* Unde explicatur, quare ἐνάρχεσθαι dicitur. Idem Avib. 851. τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα: ubi Schol. addit locum ex Demosthene: quem locum, ut hoc obiter observem, sumpsit ex Harpocratione, v. Χερνίβων. Ceterum quod ἐνάρχεσθαι κανᾶ hic, ἐξάρχεσθαι κανᾶ vocatur etiam ab Euripide, Iphig. Aul. v. 435. de cujusmodi locutionibus dixi ad v. 394. ibidem. MARKLAND. Adde Vales. ad Harpocr. pag. 102. (qui legit ἐνῆρται aut ἐπῆρται hoc posterius probante Tourrellio) Poll. VIII. 83. σχ. Aristoph. Av. v. 851. Abresch. ad Æschyl. II. 36. TAYLOR. Imo ἐνῆρται, *sublata sunt*, ab ἐναίρω. AUGER.

Ἐν τῇ ἀρᾷ] Ad has voces Vir doctissimus, atque amicissimus in suo exemplari nigrum θῆτα adposuit. Nam, si elegantiam spectes, eam utique pessundabit tam subita repetitio. Legebamus enim intra duarum lineolarum spatium γέγραπται ἐν τῇ ἀρᾷ. TAYLOR.

θ'. Ἐμοῦ] Ita Aldinam mendam ἐμὰ sustulerunt Bern. BRODÆUS. STEPHANUS. WOLF.

Προσελθὼν] F. προελθὼν, ut §. μή. προϊόντα τὸν κήρυκα. Eadem tamen sectione occurrit προσελθὼν ὁ κῆρυξ. MARKLAND. Verum et ibi corriges προ-

πε, Δελφῶν ὅσοι ἐπὶ διετὲς ἡβῶσι, καὶ δούλους καὶ ἐλευθέρους, ἥκειν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἔχοντας [1]ἅμας καὶ δικέλλας πρὸς τὸ θυτεῖον ἐκεῖ καλούμενον. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς κήρυξ ἀνηγόρευε, τοὺς ἱερομνήμονας καὶ [2]Πυλαγόρας ἥκειν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον βοηθήσοντας τῷ θεῷ καὶ τῇ γῇ τῇ 71.1 ἱερᾷ· ἥτις δ' ἂν μὴ παρῇ πόλις, εἵρξεται τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐναγὴς ἔσται καὶ τῇ ἀρᾷ ἔνοχος. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἥκομεν ἕωθεν εἰς τὸν προειρημένον τόπον, καὶ κατέβημεν εἰς τὸ Κιῤῥαῖον πεδίον, καὶ τὸν λιμένα κατασκάψαντες καὶ τὰς οἰκίας ἐμπρήσαντες ἀνεχωροῦμεν. ταῦτα δ' ἡμῶν πραττόντων, οἱ Λοκροὶ οἱ [3]'Αμφισσῆς, ἑξήκοντα στάδια ἄπωθεν οἰκοῦντες Δελφῶν, ἧκον πρὸς ἡμᾶς μεθ' ὅπλων [4]πανδημεί, καὶ εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφούς, ἐκινδυνεύσαμεν [5]ἂν ἀπολέσθαι. Τῇ δ' ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Κόττυφος ὁ τὰς γνώμας ἐπιψηφίζων ἐκκλησίαν ἐποίει τῶν 'Αμφικτυόνων· ἐκκλησίαν γὰρ ὀνομάζουσιν, ὅταν μὴ

[1] ἅμας T. R. [2] Πυλαγόρους T. [3] 'Αμφισσεῖς T. R. [4] πανδημεῖ R. [5] Deest ἄν. T.

ελθών. Uti similiter §. ξή. ἐπειδὰν προελθὼν ἐνταυθοῖ Κτησιφῶν διεξέλθῃ πρὸς ὑμᾶς —— non προσελθών. Taylor.

'Επὶ διετὲς] Aretinus: *Edixit omnibus, qui in ætate forent.* Melanchtho: *Ut Delphi omnes puberes.* Perionius: *Qui ætate processissent.* Meletus: *Quicunque inter Delphos viderint, se attigisse pubertatis annos.* Retinuit vitiosam lectionem [Aldi] ἐπιδόντες, pro ἐπὶ διετὲς, quod est frequens in forensibus Demosthenis. Ego Suidam secutus sum, qui τὸ ἐπὶ διετὲς ἡβῆσαι exponit ις ἐτῶν γεγονέναι. Etsi ex loco quamvis corrupto colligitur, apud Athenienses τὴν ἐφηβίαν usque ad XVIIIvum annum durasse, ac tum demum εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφῆναι. Wolf. Lego, ἐπιδημοῦντες, id est, *quotquot erant tunc in urbe puberes.* Palmer. Vid. Harpocr. v. 'Επιδίετες. Vales. ad loc. ἐπὶ διετὲς habent etiam Mor. et Bern. γρ. etiam in posteriori ἐπι διετεῖς (sic) quasi voluisset ἐπιδιετεῖς. Quod non laudo. Scripsit Hesiodus, si fas sit hos versus Hesiodo adjudicare (consule Plutarch. in Amator.)

'Ωραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
Μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πολλ' ἀπολείπων,
Μήτ' ἐπιθεὶς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος.
'Η δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβῴη, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.

Opp. et Dies v. 695. *quinto anno post pubertatem:* ut hic, ἐπὶ διετὲς ἡβᾷν, *biennio supervixisse pubertati.* Taylor.

'Επὶ διετὲς ἡβῶσι] Ephebi censebantur Athenis, qui *octodecim* annos nati erant: per duos deinde annos περίπολοι nominabantur: tum vero impleto viginti annorum spatio, et ἐπὶ διετὲς ἡβῶντες, in tabulas referebantur *lexiarchicas,* et jure Attico hæreditatum suarum domini fiebant. Pollux. Stock.

Θυτεῖον] Παρὰ τὸ θύειν, quasi Macellum dicas, aut Victimarium. Wolf. Scribitur et θύστιον quoque, atque etiam θύτιον, Harpocratione teste, qui h. l. laudat. Taylor.

Τῷ θεῷ] Apollini Delphico. Ita Brodæus, qui hunc locum similiter ac Stephanus, Wolfiusque, ex sordibus primævæ Editionis expurgavit. Taylor.

'Απολέσθαι] 'Εκινδυνεύσαμεν ἂν ἀπολέσθαι excudebat Stephanus. Idem.

Κόττυφος] Forte deest ὁ Φαρσάλιος, ὁ τὰς γν. ut §. μά. Sed non necessarium est. Vid. Demosth. de Cor. §. ν'. Markland.

'Ο τὰς γνώμας ἐπιψηφίζων] Aretinus: *Qui præerat.* Melanchtho: *Cujus summa erat auctoritas.* Perionius: *Qui sententias decreto suo confirmabat.* Meletus: *Qui his*

μόνον τοὺς [1]Πυλαγόρας καὶ τοὺς ἱερομνήμονας συγκαλέ- 412
σωσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς συνθύοντας καὶ χρωμένους τῷ θεῷ. ἐνταῦθ᾽ ἤδη πολλαὶ μὲν ἐγίγνοντο [2]τῶν Ἀμφισσέων κατηγορίαι, πολὺς δ᾽ ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. τέλος δὲ παντὸς τοῦ λόγου ψηφίζονται, ἥκειν τοὺς ἱερομνήμονας πρὸ τῆς ἐπιούσης Πυλαίας ἐν ῥητῷ χρόνῳ εἰς Πύλας, ἔχοντας δόγμα, [3]καθ᾽ ὅτι δίκας δώσουσιν οἱ [4]Ἀμφισσῆς ὑπὲρ ὧν εἰς τὸν θεὸν καὶ τὴν γῆν τὴν ἱερὰν καὶ τοὺς Ἀμφικτύονας ἐξήμαρτον. Ὅτι δ᾽ ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεται [5]ὑμιν ὁ γραμματεὺς τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

μ΄. Τοῦ δόγματος οὖν τούτου ἀποδοθέντος ὑφ᾽ ἡμῶν ἐν τῇ βουλῇ καὶ πάλιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῷ δήμῳ, καὶ τὰς πράξεις ἡμῶν ἀποδεξαμένου τοῦ δήμου, καὶ τῆς πόλεως πάσης προαιρουμένης εὐσεβεῖν, καὶ Δημοσθένους ὑπὲρ τοῦ μεσεγγυήματος τοῦ ἐξ Ἀμφίσσης ἀντιλέγοντος, καὶ ἐμοῦ φανερῶς ἐναντίον ὑμῶν ἐξελέγχοντος, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν [6]ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἠδύνατο σφῆλαι, εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ μεταστησάμενος τοὺς ἰδιώτας ἐκφέρεται προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, προσλαβὼν τὴν τοῦ γράψαντος ἀπειρίαν· τὸ δ᾽ αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διεπράξατο ἐπιψηφισθῆναι καὶ γενέσθαι τοῦ δήμου τὸ ψήφισμα, ἤδη ἐπαναστάσης τῆς ἐκκλησίας, ἀπελ-

[1] Πυλαγόρους T. [2] τῶν Ἀμφισσέων ἐγίνοντο T. R. [3] καθότι T. R. [4] Ἀμφισσεῖς T. R. [5] ὑμῖν T. R. [6] Deest articulus. T. R.

decretis suffragatus fuerat. Wolf.

Χρωμένους τῷ θεῷ] Τοὺς τὸ χρηστήριον ἐπερωτῶντας. ὁ μὲν γὰρ Ἀπόλλων ἀποκρινόμενος χρᾷ· οἱ δὲ πυνθανόμενοι χρῶνται. Idem.

Κατὰ] Ἀντὶ τῆς, περί. Idem.

Πρὸ τῆς ἐπιούσης Πυλαίας] Τῆς ὡρισμένης, καὶ τεταγμένης ὑπὸ τῶν προγόνων. Idem.

Ἐν ῥητῷ χρόνῳ] Ea fuit σύγκλητος Πυλαία. Idem.

Ἔχοντας δόγμα] S. οἴκοθεν ἐπενεγκόντες. Idem.

Καθότι] Legendum divisim καθ᾽ ὅ,τι. Taylor.

μ΄. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ] Lege ——— ἐν τῇ βουλῇ, καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ. Nam Voces ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ex margine irrepsere, siquid certi habeat Diva Critice. Vide notata ad Demosthenem, in Orat. π. Παραπρεσβ. §. ογ΄. med. Idem. Hæ voces tollendæ mihi videntur. Auger.

Μεσεγγυήματος] *Ob pactam illam et apud sequestrem depositam mercedem.* Budæus. Stock.

Ἄνθρωπος] F. ὁ ἄνθρωπος. Sic §. μθ΄. τῷ ἀνθρώπῳ, de Demosthene. Adde §. οδ΄. fin. §. ϛγ΄. med. Markland.

Μεταστησάμενος τοὺς ἰδιώτας] Iis scil. qui non erant ex Senatoribus, remotis: nostrates dicerent, *having cleared the House.* Τὸ γὰρ βουλευτήριον μεστὸν ἦν ἰδιωτῶν. Dem. π. παραπρ. §. ζ΄. Stock.

Προσλαβὼν] F. προλαβών. Vid. §. μέ. init. Markland.

ἠλυθότος ἐμοῦ — οὐ γὰρ ἄν ποτ᾽ ἐπέτρεψα —, καὶ τῶν [1]πολλῶν διαφειμένων· οὗ τὸ κεφάλαιόν ἐστι· τὸν δ᾽
413 ἱερομνήμονά φησι τῶν Ἀθηναίων καὶ τοὺς [2]Πυλαγόρας τοὺς ἀεὶ πυλαγοροῦντας πορεύεσθαι εἰς Πύλας καὶ εἰς Δελφοὺς ἐν τοῖς τεταγμένοις χρόνοις ὑπὸ τῶν προγόνων, εὐπρεπῶς γε τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ τῷ ἔργῳ αἰσχρῶς· κωλύει γὰρ εἰς τὸν σύλλογον τὸν ἐν Πύλαις ἀπαντᾶν, ὃς ἐξ ἀνάγκης πρὸ τοῦ καθήκοντος [3]ἤμελλε χρόνου γίγνεσθαι. Καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ ψηφίσματι πολὺ καὶ σαφέστερον καὶ [4]πικρώτερον σύγγραμμα γράφει. τὸν ἱερομνήμονά φησι τῶν Ἀθηναίων καὶ τοὺς [5]Πυλαγόρας τοὺς ἀεὶ πυλαγοροῦντας μὴ μετέχειν τοῖς ἐκεῖ συλλεγομένοις [6]μήτε λόγων μήτ᾽ ἔργων μήτε δογμάτων μήτε πράξεως μηδεμιᾶς. Τὸ δὲ μὴ μετέχειν τί ἐστι; πότερα τἀληθὲς εἴπω, ἢ τὸ ἥδιστον ἀκοῦσαι; [7]Τἀληθὲς ἐρῶ· τὸ γὰρ ἀεὶ πρὸς ἡδονὴν λεγόμενον οὑτωσὶ τὴν πόλιν διατέθεικεν. Οὐκ ἐᾷ μεμνῆσθαι τῶν ὅρκων, οὓς [8]ὑμῶν οἱ πρόγονοι ὤμοσαν, οὐδὲ τῆς ἀρᾶς οὐδὲ τῆς τοῦ θεοῦ μαντείας.

μά. Ἡμεῖς μὲν οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, κατεμείναμεν διὰ τοῦτο τὸ ψήφισμα, οἱ δ᾽ ἄλλοι Ἀμφικτύονες συνελέγησαν εἰς Πύλας πλὴν μιᾶς πόλεως, ἧς ἐγὼ οὔτ᾽ ἂν τοὔνομα εἰ-

[1] πολλῶν δὲ ἀφειμένων T. R. [2] Πυλαγόρους τοὺς εἰσαεὶ T. R. [3] ἔμελλε χρόνου γίνεσθαι T. R. [4] πικρότερον T. R. [5] Πυλαγόρους T. [6] μὴ T. R. [7] τὸ ἀληθὲς T. R. [8] ὑμῶν T. R.

Πολλῶν δὲ ἀφειμένων] *Multisque omissis ejus sermonibus, quorum quidem sermonum hæc summa est.* Brodæus. *Essendo stata licentiata la moltitudine.* Ferrus. *Ac plerique alii dimissi fuissent a concione.* Interpres Venetus sine nomine. Annon hi longe Wolfium, Brodæumque exsuperant in vertendo? Profecto Wolfius utroque modo vertere videtur ——— *populus dimissus esset*, et, *cujus ut pleraque omittam.* Et parum attentus, utrasque admisit. Taylor.

Ἀνάλογον] [Ald.] σύλλογον. Wolf. Bern. quoque. Quod silens etiam correxit H. Stephanus. Taylor.

Ἀεὶ] Τὸ ἀεὶ peculiarem habet usum hic; nec significat perpetuum tempus, sed refertur ad personas, quæ certis temporibus munus aliquod obeunt. Οἱ ἀεὶ ὑπατεύοντες, ii, qui suis quique temporibus consulatum gerunt. Aretinus: *Pylagoras qui perpetuo fuerint.* Melanchtho: *Legati, qui perpetuo ad concilium Amphictyonicum mittuntur.* Perionius: *Pylagoras, qui perpetuo hunc magistratum gererent.* Meletus: *perpetuos Pylagoras.* Wolf. *The Pylagoræ always for the time being.* Stock.

Μὴ μετέχειν κ. τ. λ.] Sycophantice prætermittit, quarum rerum non debeant esse participes, belli Phocensis scilicet. Wolf. Nihil prætermittitur. Decrevit Demosthenes, eos non participare cum consiliis vel actis Senatus Amphictyonici qui *extra ordinem* cogebatur, juxta §. λθ'. fin. Taylor.

Οὑτωσὶ] *Perperam* scilicet. Brodæus.

μά. Πλὴν μιᾶς πόλεως] Τῶν Θηβῶν, quas Alexander everterat. Wolf.

ποιμι, μήθ᾽ αἱ συμφοραὶ παραπλήσιοι γένοιντο [1]αὔτοις
μηδενὶ τῶν Ἑλλήνων. καὶ συνελθόντες ἐψηφίσαντο ἐπι-
στρατεύειν ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσέας, καὶ στρατηγὸν εἵλοντο
Κόττυφον τὸν Φαρσάλιον, τὸν τότε τὰς γνώμας ἐπιψηφί-
ζοντα, οὐκ ἐπιδημοῦντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου, ἀλλ᾽
οὐδ᾽ ἐν τῇ Ἑλλάδι παρόντος, ἀλλ᾽ ἐν Σκύθαις οὕτω μα- 414
κρὰν ἀπόντος, ὃν αὐτίκα [2]μάλα τολμήσει λέγειν Δημο-
σθένης ὡς ἐγὼ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπήγαγον. Καὶ παρελ-
θόντες τῇ πρώτῃ [3]στρατείᾳ καὶ μάλα μετρίως ἐχρήσαντο
72. τοῖς Ἀμφισσεῦσιν. ἀντὶ γὰρ τῶν μεγίστων ἀδικημάτων
χρήμασιν [4]αὔτους ἐζημίωσαν, καὶ ταῦτ᾽ ἐν ῥητῷ χρόνῳ
προεῖπον τῷ θεῷ καταθεῖναι, καὶ τοὺς μὲν ἐναγεῖς καὶ
τῶν πεπραγμένων αἰτίους μετεστήσαντο, τοὺς δὲ δι᾽ εὐσέ-
βειαν φυγόντας κατήγαγον. Ἐπειδὴ δ᾽ [5]οὔτε τὰ χρή-
ματα ἐξέτινον τῷ θεῷ, τούς τ᾽ ἐναγεῖς κατήγαγον, καὶ
τοὺς εὐσεβεῖς κατελθόντας διὰ τῶν Ἀμφικτυόνων ἐξέβαλ-
λον, οὕτως ἤδη τὴν δευτέραν ἐπὶ τοὺς [6]Ἀμφισσέας στρα-
τείαν ἐποιήσαντο, πολλῷ χρόνῳ ὕστερον, [7]ἐπανεληλυθότος
Φιλίππου ἐκ τῆς ἐπὶ τοὺς Σκύθας στρατείας, τῶν μὲν θεῶν
τὴν ἡγεμονίαν τῆς εὐσεβείας ἡμῖν παραδεδωκότων, τῆς δὲ
Δημοσθένους δωροδοκίας ἐμποδὼν γεγενημένης.

μϐ΄. Ἀλλ᾽ οὐ προὔλεγον, οὐ [8]προυσήμαινον ἥμιν οἱ θεοὶ φυλάξασθαι, [9]μόνον οὐκ ἀνθρώπων φωνὰς [10]προηκάμενοι; Οὐδεμίαν τοι πώποτ᾽ ἔγωγε μᾶλλον πόλιν ἑώρακα ὑπὸ μὲν τῶν θεῶν σωζομένην, ὑπὸ δὲ τῶν ῥητόρων ἐνίων ἀπολλυμένην. Οὐχ ἱκανὸν ἦν τὸ τοῖς μυστηρίοις φανὲν

[1] αὐτοῖς T. αὐτῆς R. [2] μάλιστα T. [3] στρατιᾷ T. [4] αὐτοὺς T. R.
[5] οὐδὲ T. R. [6] Ἀμφισσεῖς T. R. [7] ἐπανελθόντος T. R. [8] προεσήμαινον ἡμῖν T. R.
[9] μονονοὺκ T. R. [10] προσκτησάμενοι T. R.

Αὐτοῖς] Annon multo satius, quod in MSS. Steph. Reg. 1. Bern. et Mead. reperitur, αὐτῆς scil.? Taylor. M. αὐτῆς. Auger.

Μάλιστα] Γρ. μάλα Reg. 1. ut divinarunt summi viri Stephanus et Marklandus. Proxime, sc. §. μή. ἐθελήσεις αὐτίκα μάλα βλέπων εἰς τὰ τούτων πρόσωπα. Atque ita passim, §. νβ΄. Taylor.

Στρατιᾷ] Στρατείᾳ, ut infra. Markland. Auger.

Χρήμασιν αὐτοὺς ἐζημίωσαν. [Ita Ask. etiam, Bern. et Brodæus, cum Ald. habuit αὐτοῦ] Et [l. 17.] ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσεῖς [Quod pariter corruptum]. Wolf.

Προεσήμαινον] Quantum profecerit Cicero ex lectione Græcorum Oratorum, patebit ex Mureto VIII. Var. Lect. 10, 11. ubi et hunc locum præ manibus, aliosque a Romano Oratore descriptos et expressos esse ostendit. Taylor.

Προσκτησάμενοι] Προηκάμενοι. Cod. Bern. Optime. Idem.

Ὑπὸ δὲ τῶν κ. τ. λ.] M. ἀνάρθρως, ὑπὸ δὲ ῥητόρων ἐνίων, aut, ὑπὸ δ᾽ ἐνίων τῶν ῥητόρων. Wolf.

σημεῖον φυλάξασθαι, ἡ τῶν μυστῶν τελευτή; οὐ περὶ τούτων Ἀμυνιάδης μὲν προὔλεγεν εὐλαβεῖσθαι, καὶ πέμ-
415 πειν εἰς Δελφοὺς ἐπερησομένους τὸν θεόν, ὅ τι χρὴ πράττειν· Δημοσθένης δ' ἀντέλεγε, φιλιππίζειν τὴν Πυθίαν φάσκων, ἀπαίδευτος ὢν καὶ ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας; οὐ τὸ τελευταῖον ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν [1]ὄντων ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον; Καίτοι γε πρώην ἀπετόλμησε λέγειν, ὅτι παρὰ τοῦτο Φίλιππος οὐκ ἦλθεν [2]ἡμῶν ἐπὶ τὴν χώραν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῷ καλὰ τὰ ἱερά. τίνος οὖν ζημίας ἄξιος εἶ τυχεῖν, ὦ τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριε; εἰ γὰρ ὁ μὲν κρατῶν οὐκ ἦλθεν εἰς τὴν τῶν κρατουμένων χώραν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῷ καλὰ τὰ ἱερά, σὺ δ' οὐδὲν προειδὼς τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, πρὶν καλλιερῆσαι τοὺς στρατιώτας ἐξέπεμψας, πότερον στεφανοῦσθαί σε δεῖ ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις ἢ [3]ὑπερωρίσθαι;

μγ'. Τοιγάρτοι τί τῶν ἀνελπίστων καὶ ἀπροσδοκήτων ἐφ' ἡμῶν οὐ γέγονεν! οὐ γὰρ βίον γ' ἡμεῖς ἀνθρώπινον βεβιώκαμεν, ἀλλ' εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἐσομένοις μεθ' ἡμᾶς ἔφυμεν. Οὐχ ὁ μὲν τῶν Περσῶν βασιλεύς, ὁ τὸν [4]Ἄθων διορύξας καὶ τὸν Ἑλλήσποντον ζεύξας, ὁ γῆν καὶ ὕδωρ τοὺς Ἕλληνας αἰτῶν, ὁ τολμῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γράφειν ὅτι δεσπότης ἐστὶν ἁπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου

[1] Deest ὄντων. T. [2] ἡμῶν T. R. [3] ὑπερορίζεσθαι T. R.
[4] Ἄθω διορύξας, ὁ τὸν Ἑ. T. R.

Ἡ τῶν μυστῶν τελευτὴ] Μύσται οἱ μυηθησόμενοι. Fortassis aliqui ex istis subito mortui sunt. ἡ τελετὴ non placet, quod antecessit τοῖς μυστηρίοις. Wolf. Ea tamen fuit Divinatio Scaligeri. Taylor. Addo καὶ ante ἡ. Auger.

Φιλιππίζειν] Plutarch. in Demosthene. M. Tullius de Divin. II. 57. *Demosthenes quidem, qui abhinc annos prope CCC fuit, jam tum* Φιλιππίζειν *Pythiam dicebat, id est, quasi cum Philippo facere. Hoc autem eo spectabat, ut eam a Philippo corruptam diceret.* Brodæus.

Ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων] Ἄθυτα appellat ἱερὰ, τὰ μὴ καλὰ γενόμενα, sicut dicitur ἄγαμος γάμος, ταφὴ ἄταφος (quam et Cicero *insepultam sepulturam* dixit), πάρθενος ἀπάρθενος, βίος ἀβίωτος, et similia. Καλλιερεῖν est *litare*, unde ἱερὸν ἀκαλλιέρητον, *hostia quæ non litavit.* Scribit Plutarchus, Demosthenem, fretum copiis et alacritate militum, nec oraculis, nec extis quicquam tribuisse, τοῖς λογισμοῖς ἀντὶ χρησμῶν χρησάμενον. Idque exemplo Periclis et Epaminondæ, qui superstitiones illas velamenta ignaviæ judicarint. Wolf. Codd. Mead. et Bern. adjiciunt ὄντων. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν. Ita infra legitur, §. μή. ἀθύτων, καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν· vel, ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ὄντων. Tayl.

Πρώην] Πρότερον Bern. Sive Scholion sit, sive Varia Lectio. Idem.

Κρατουμένων] Κεκρατουμένων MS. Mead. Id erat proculdubio κεκρατημένων. Idem.

Σὺ δ' οὐδὲν προειδὼς ——] Wolf. Ald. enim οὐδέ. Taylor.

μγ'. Ἐφ' ἡμῶν] *Hac ætate.* Brodæus.

ἀνιόντος μέχρι δυομένου, νῦν οὐ περὶ τοῦ κύριος ἑτέρων εἶναι
διαγωνίζεται, ἀλλ᾽ ἤδη περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας;
καὶ τοὺς αὐτοὺς ὁρῶμεν τῆς τε δόξης ταύτης καὶ τῆς ἐπὶ
τὸν Πέρσην ἡγεμονίας ἠξιωμένους, οἳ καὶ τὸ ἐν Δελφοῖς 416
ἱερὸν [1]ἠλευθέρωσαν. Θῆβαι δέ, [2]Θῆβαι, πόλις ἀστυγεί-
των, μεθ᾽ ἡμέραν μίαν ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται,
εἰ [3]καὶ δικαίως, περὶ τῶν ὅλων [4]οὐδὲν ὀρθῶς βουλευσάμε-
νοι, ἀλλὰ τήν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀν-
θρωπίνως ἀλλὰ δαιμονίως [5]κτησάμενοι. Λακεδαιμόνιοι δ᾽
οἱ ταλαίπωροι, προσαψάμενοι μόνον τούτων τῶν πραγμά-
των ἐξ ἀρχῆς περὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ κατάληψιν, οἱ τῶν Ἑλ-
λήνων ποτ᾽ ἀξιοῦντες ἡγεμόνες εἶναι, νῦν ὁμηρεύσοντες καὶ
τῆς συμφορᾶς ἐπίδειξιν ποιησόμενοι μέλλουσιν ὡς Ἀλέξαν-
δρον ἀναπέμπεσθαι, τοῦτο πεισόμενοι καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ
πατρίς, ὅ τι ἂν ἐκείνῳ δόξῃ, καὶ ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ
προηδικημένου μετριότητι κριθήσονται. Ἡ δ᾽ ἡμετέρα πό-
λις, ἡ κοινὴ καταφυγὴ τῶν Ἑλλήνων, πρὸς ἣν ἀφικνοῦντο
πρότερον ἐκ τῆς Ἑλλάδος αἱ πρεσβεῖαι κατὰ πόλεις ἕκα-
στοι παρ᾽ ὑμῶν τὴν σωτηρίαν εὑρησόμενοι, νῦν [6]οὐκέτι περὶ

[1] ἠλευθέρωσαν; T. R. [2] Deest Θῆβαι. T. [3] καὶ μὴ δικαίως T.
[4] οὐδ᾽ T. οὐδὲν de suo R. [5] κτησάμενοι; T. R. [6] οὐκ ἔτι T. R.

Σωτηρίας] Εὐτυχίας Cod. Mead. Quod nihili est. Suspicor autem potius, istud τῆς σωτηρίας esse ex marginali nota. Solent enim Græci scribere ἀγωνίζεσθαι —— κινδυνεύειν —— etc. περὶ τοῦ σώματος, id est, *de salute*, περὶ σωτηρίας: non utrumque. TAYLOR.

Ἠλευθέρωσαν] Hoc egit Philippus victis Phocensibus. BRODÆUS.

Θῆβαι] Γρ. Θῆβαι δὲ, Θῆβαι, πόλις ἀστυγείτων Codd. Mor. et Bern. cum planctu quodam et lamentatione. Ita laudat Demetrius Phalereus §. 280. exemplum τῆς Ἀναδιπλώσεως. Ceterum de hoc loco consule eruditissimum Wesselingium ad Diod. Sic. XIII. 56. TAYLOR. Θῆβαι iteratum, ut est in Dem. Phaler. AUGER.

Μεθ᾽ ἡμέραν μίαν] *Post diem unum.* An, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, *uno die*, ut νύκτωρ καὶ μεθ᾽ ἡμέραν, *noctu atque interdiu?* Aretinus *una die.* Sic et ceteri. WOLF.

Εἰ καὶ δικαίως] [Uti ante Wolfium exarari solebat] F. εἰ καὶ μὴ δικαίως περὶ τῶν ὅλων, οὐδ᾽ ὀρθῶς βουλευσάμενοι, scil. οἱ Θηβαῖοι. Præcedit enim, Θῆβαι δέ. Melanchtho: *Thebæ vero, urbs vicina, uno die funditus eversa, et e Græcia sublata est. Nec injuria. Ideo enim retinere imperium non potuerunt, quia divinitus in furorem acti pœnas violatæ religionis dederunt.* Perionius: *Quarum incolæ, si minus de summa rerum recte consultaverunt, at certe non humano consilio, sed divinitus deorum negligentiam amentiamque habuerunt.* Meletus: *Id quanquam merito eis contigit, quia de summa reip. non bene consultarint, sed tamen illum temeritatem ac stultitiam divinitus non humana ratione sibi compararunt.* Æschinis hæc ratiocinatio est, Thebanos amentia sua periisse: quæ amentia divinitus eis sit immissa ob violatam religionem. IDEM.

Ὁμηρεύσοντες] Hunc locum respexit Harpocratio, v. Ὁμηρεύοντας, et post eum Suidas. Consule quæ annotavit Maussacus. TAYLOR.

Τῆς συμφορᾶς] De pugna illa infaustissima loquitur, qua Alexandri M. legatus Antipater, cæsis Lacedæmoniorum quinque millibus, una cum rege ipsorum Agide, Spartam sociosque ejus omnes, qui prostratam jam Græciæ libertatem sublevare nisi sunt, contrivit. Vide Q. Curtium, l. 6. initio. STOCK.

τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας ἀγωνίζεται, ἀλλ' ἤδη περὶ
τοῦ τῆς πατρίδος [1] ἐδάφους. Καὶ ταῦθ' ἡμῖν συμβέβηκεν,
[2] ἐξ ὅτου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν [3] προςελήλυθεν.
εὖ γὰρ περὶ τῶν τοιούτων Ἡσίοδος ὁ ποιητὴς ἀποφαίνε-
ται. λέγει γάρ που, παιδεύων τὰ πλήθη, καὶ συμβουλεύων
ταῖς πόλεσι τοὺς πονηροὺς τῶν δημαγωγῶν μὴ προςδέχε-
σθαι, — λέξω δὲ κἀγὼ τὰ ἔπη. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι 73.1
[4] ἡμᾶς παῖδας ὄντας τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθά-
νειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρώμεθα.

417 Πολλάκι [5] καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς [6] ἐπαυρεῖ,
Ὅς κεν ἀλιτραίνῃ καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.
Τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
[7] Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
Ἢ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, ἢ ὅ γε τεῖχος,
Ἢ νέας ἐν [8] πόντῳ ἀποτίνυται εὐρύοπα Ζεύς.

Ἐὰν δὲ περιελόντες τοῦ ποιητοῦ τὸ μέτρον τὰς γνώμας ἐξετάζητε, οἶμαι [9] ὑμιν δόξειν οὐ ποιήματα Ἡσιόδου εἶναι, ἀλλὰ χρησμὸν εἰς τὴν Δημοσθένους πολιτείαν. καὶ γὰρ ναυτικὴ καὶ πεζὴ [10] στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμέναι ἐκ τῆς τούτου πολιτείας.

μδ'. Ἀλλ', οἶμαι, οὔτε Φρυνώνδας οὔτ' Εὐρύβατος οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν τοιοῦτος μάγος

[1] ἐδάφους; T. R. [2] ἐξότου T. R. [3] εἰσελήλυθεν T. [4] ἡμᾶς T. R. [5] δὲ T. R. [6] ἀπηύρα T. R. [7] Λοιμὸν ὁ. κ. λιμὸν T. R. [8] πόντῳ Κρονίδης ἀποτίννυται αὐτῶν. T. R. [9] ὑμῖν T. R. [10] στρατεία T.

Πολλάκι δὲ] Πολλάκι καὶ ξύμπασα MS. Steph. ut habent Hesiodi Editi. Vid. Opp. et Dies v. 240. Taylor.

Ἀπηύρα] Γρ. ἐπαυρεῖ MS. Steph. et Ask. Vide quæ de hac re scripsit optimus Grævius ad Hesiodi locum. Idem.

Ἀλιτραίνῃ] Ὅστις ἀλιτραίνει MS. Steph. cum Editis Hesiodi. Ἀλιταίνῃ Mor. Idem.

Λοιμὸν] Id. MS. Mead. λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν, ut vulgatur apud Hesiodum. Idem.

Ἢ ὅ γε τεῖχος] Rectius hoc quam in Impressis, ἢ τό γε τεῖχος. Idem.

Οἶμαι ὑμῖν δόξειν. Brodæus. Wolf. Aldum corrigentes. Taylor.

Ποιήματα] Ποίημα. Markland.

Στρατεία] Lege στρατιὰ, ut §. νϐ'. ναυσὶ —— καὶ πεζῇ στρατιᾷ. Et, περὶ Παραπρεσϐ. pag. 146. l. 3. καὶ στρατιὰν, ἢ πεζὴν, ἢ ναυτικὴν, ἐκπέμψετε; Markland. Auger.

Φρυνώνδας —— Εὐρύβατος] Horum nomina, ob insignem morum pravitatem, diu est quod in proverbium abiere. Familiare illud et pervulgatissimum, ut qui infamiæ alicujus labe præ ceteris innotesceret, utputa adulterii, ut Clodius, furti, ut Verres, prostitutæ pudicitiæ, ut Timarchus, fraudis et nequitiæ, ut Eurybatus, nomen suum quasi commodaret ceteris ex eadem disciplina, ut scribit Harpocratio, infra a me adducendus. Legitur in Excerpt. Valesianis pag. 241. Κροῖσος ὁ τῶν Λυδῶν βασιλεὺς προσποιησάμενος εἰς Δελφοὺς πέμπειν, ἔπεμπεν εἰς Πελοπόννησον Εὐρύβατον τὸν Ἐφέσιον, δοὺς αὐτῷ χρυσίον, ὅπως ὡς πλείστους ξενολογήσῃ τῶν Ἑλλήνων. ὁ δὲ πεμφθεὶς, πρὸς Κῦρον τὸν Πέρσην ἀποχωρήσας τὰ κατὰ μέρος ἐδήλωσε. διὸ καὶ παρὰ τοῖς

καὶ γόης ἐγένετο, ὅς, ὦ γῆ καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες καὶ ἄνθρωποι, ὅσοι βούλεσθε ἀκούειν τἀληθῆ! τολμᾷ λέγειν,

Ἕλλησιν ἐπισήμου γενομένης τῆς περὶ τὸν Εὐρύβατον πονηρίας, μέχρι τοῦ νῦν, ὅταν τις ὀνειδίσαι τινὶ βούληται μοχθηρίαν, Εὐρύβατον ἀποκαλεῖ. Scripsit Aristophanes in Comœdia deperdita, quæ Amphiareus inscribebatur,

Ὦ μιαρὲ, καὶ Φρυνώνδα, καὶ πονηρὲ σύ.

Apuleius Apolog. *Quis Palamedes, quis Sisyphus* (non Syphax, ut vulgo, quod emendat quoque Brodæus in Notis ad Antholog.) *quis denique* EURYBATUS (ita lege, non Eurybates, quod etiam vidit I. Bapt. Pius Annot. Posterior. cap. CXCVI. apud Gruter. Tom. I.) *aut* PHRYNONDAS *talem fraudem excogitasset?* Lucianus in Alexand. seu Pseudomant. §. 4. Αὐτίκα μάλα τῶν ἐπὶ κακίᾳ διαβοήτων ἀκρότατος ἀπετελέσθη, ὑπὲρ τοὺς Κέρκωπας, ὑπὲρ τὸν Εὐρύβατον, ἢ Φρυνώνδαν, ἢ Ἀριστόδημον, ἢ Σώστρατον. Harpocratio ita: ΕΥΡΥΒΑΤΗΝ (Codd. MSS. Cant. et Reg. Biblioth. Iacob. emendant) Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. Ἔφορος ἐν τῇ ὀγδόῃ Εὐρυβάτην (iterum) φησὶν ἄνδρα Ἐφέσιον, λαβόντα χρήματα παρὰ Κροίσου, ὥστε στρατείαν συναγαγεῖν εἰς τὸν πόλεμον τὸν εἰς τοὺς Πέρσας. εἶτα προδότην γενόμενον, ἐγχειρίσαι τὰ δοθέντα χρήματα τῷ Κύρῳ, καὶ ἐντεῦθεν τοὺς πονηροὺς Εὐρυβάτας καλεῖσθαι. Iterum: Φρυνώνδας. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. ἦν δὲ Ἀθηναίοις περιβόητος ἐπὶ πονηρίᾳ, οὐδὲν ἧττον Εὐρυβάτου. Suidas: Εὐρύβατος πονηρός. ἀπὸ τοῦ πεμφθέντος ὑπὸ Κροίσου ἐπὶ ξενολογίαν μετὰ χρημάτων, ὥς φησιν Ἔφορος, εἶτα μεταβαλλομένου πρὸς Κῦρον. ἦν δὲ οὗτος Ἐφέσιος. οἱ δὲ τὸν Κέρκωπα τὸν ἕτερον. Διότιμος Ἡρακλέους ἄθλοις·

Κέρκωπές τοι πολλὰ κατὰ τριόδους πατέοντες
Βοιωτῶν σίνοντο· γένος δ' ἔσαν Οἰχαλιῆες,
Ὠλός τ' Εὐρύβατός τε, δύω βαρυδαίμονες ἄνδρες.

Νίκανδρος, Αἰγίνεον Εὐρύβατον πανουργότατον· οὗ μνημονεύει Ἀριστοτέλης ἐν ά περὶ Δικαιοσύνης. Δοῦρις δὲ ἐν δ̄ τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα, ἀπὸ τοῦ Ὀδυσσέως ἑταίρου, καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ, ὑποθέμενος τὸν Δία εἰς πολλὰ ἑαυτὸν μεταβάλλοντα, καὶ πλουτοῦντα, καὶ πανουργοῦντα,

Εἰ δή τις ὑμῶν εἶδεν Εὐρύβατον Δία.

Iterum ille de Phrynonda: Φρυνώνδας τῶν ἐπὶ πονηρίᾳ διαβεβοημένων. ὃς ξένος ὢν κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ διέτριβεν Ἀθήνησιν —— ἐκ τούτου τοὺς πονηροὺς Φρυνώνδας καλοῦσι. Κακοήθης ὁ Φρυνώνδας οὗτος, καὶ πανοῦργος, μισθοῦ τινὰς μηχανὰς πραγμάτων ἐπὶ κακοῖς ῥᾳδίως συντιθεὶς, ὥς φησιν Εὔδημος. καὶ αὖθις, ἀλλ', οἶμαι, οὔτε Φρυνώνδας, οὔτ' Εὐρύβατος, οὐδ' ἄλλος πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν, τοιοῦτος μάγος καὶ γόης. Lectorem meum admonere puderet, hæc postrema non esse Eudemi, ut in Lexicographo nostro perperam repræsentantur, sed Æschinis verba. Aristophanes Thesmoph. 866.

ΜΝ. Ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος
Σπάρτη· πατὴρ δὲ Τυνδάρεως. ΓΥ. Σοί γ' ὦ Ὤλεθρε
Πατήρ ἐκεῖνός ἐστι; Φρυνώνδας μὲν οὖν.

Aristides T. II. pag. 310. Ὥσπερ ἂν εἰ ὁ Φρυνώνδας ἐκεῖνος Αἰακὸν αὐτὸν μετέθετο ——— Ubi σχ. ὁ Φρυνώνδας καὶ ὁ Εὐρύβατος ἐπὶ πονηρίᾳ μεγίστῃ διεβάλλοντο. Rursus idem Aristid. pag. 199. Ἄτοπον δέ μοι φαίνεται, εἰ μὲν συμμάχους τινὰς ἢ φρούριον προὔδοσαν, ἢ ναῦν μίαν ἢ δύο, ἢ φυγῆς αἴτιοί τισιν ἢ θανάτου κατέστησαν, πολλοῖς ἂν καὶ πυκνοῖς ἐλαύνειν αὐτοὺς τοῖς ῥήμασι, καὶ μετ' Εὐρυβάτου καὶ Φρυνώνδου καταλέγειν. Demosthenes de Corona, §. ή. Εἰ γὰρ ὑμεῖς ἅμα τοὺς μὲν ἄλλους Ἕλληνας εἰς πόλεμον παρεκαλεῖτε, αὐτοὶ δὲ πρὸς Φίλιππον περὶ εἰρήνης πρέσβεις ἐπέμπετε, Εὐρυβάτου πρᾶγμα, οὐ πόλεως ἔργον, οὐδὲ χρηστῶν ἀνθρώπων διεπράττεσθε. Dio Chrysostom. Orat. 52. Καὶ οἱ λόγοι οὐ μόνον ἀσχημονέστερον ἡρωϊ πρέποντες, ἀλλ' οὐδ' Εὐρυβάτου ἢ Παταικίωνος. Plato in Protagora, pag. 327. Ἀλλ' εἶεν ἄγριοί τινες, οἷοίπερ οὓς πέρυσι Φερεκράτης ὁ ποιητὴς ἐδίδαξεν ἐπὶ Ληναίῳ· ἢ σφόδρα ἐν τοῖς τοιούτοις ἀνθρώποις γενόμενος, ὥσπερ οἱ ἐν ἐκείνῳ τῷ χορῷ μισάνθρωποι, ἀγαπήσαις ἄν, εἰ ἐντύχοις Εὐρυβάτῳ καὶ Φρυνώνδᾳ. Libanius Epist. 535. Ὁ Εὐρύβατος ἐκεῖνος, ἢ Φρυνώνδας, μᾶλλον δὲ πάντας τοὺς ἐπὶ πονηρίᾳ βεβοημένους Αἰακοὺς ἀποφήνας. Sed jam tempus est ut promissa exsequar. Cum enim admonui ad initium hujus Orationis, Suidam Lexicographum vocem Φιλουργὸς ex ea excitasse, et de ea re Lectorem meum aliquid a me exspectare jussi, aio hic esse reponendam, si bona fide nobiscum egerit Suidas. Quem enim Eurybato et Phrynondæ potiorem comitem adjungemus, præsertim cum ab aliis conjungi solent, quam Philurgum? Φιλουργός. οὗτος ἄσωτος ὢν ἐφωράθη ἐν Ἀθήναις τὰ ἱερὰ συλήσας, καὶ τὸ Γοργόνειον ὑφελόμενος, ὡς Ἰσοκράτης λέγει. μέμνηται τούτου Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Alibi tamen iste Lexicographus hominem

βλέπων εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ὑμέτερα, ὡς ἄρα Θηβαῖοι τὴν
συμμαχίαν ὑμῖν ἐποιήσαντο οὐ διὰ τὸν καιρόν, οὐ διὰ τὸν
φόβον τὸν περιστάντα αὐτούς, [1] οὐ διὰ τὴν ὑμετέραν δόξαν,
ἀλλὰ διὰ τὰς Δημοσθένους δημηγορίας. Καίτοι πολλὰς
μὲν τούτου πρότερον πρεσβείας ἐπρέσβευσαν εἰς Θήβας οἱ
μάλιστ' οἰκείως ἐκείνοις διακείμενοι, πρῶτος μὲν οὗτος
στρατηγὸς Θρασύβουλος ὁ Κολλυτεύς, ἀνὴρ ἐν Θήβαις
πιστευθεὶς ὡς οὐδεὶς ἕτερος· πάλιν Θράσων ὁ Ἐρχιεύς,
418 πρόξενος ὢν Θηβαίοις· [2] εἶτα Λεωδάμας ὁ Ἀχαρνεύς, οὐχ
ἧττον Δημοσθένους λέγειν δυνάμενος, ἀλλ' ἔμοιγε καὶ ἡδίων
ῥήτωρ· καὶ οὗτος [3] Ἀρχέδημος ὁ Πήληξ, καὶ δυνατὸς εἰ-
πεῖν καὶ πολλὰ κεκινδυνευκὼς ἐν τῇ πολιτείᾳ διὰ Θη-
βαίους· δημαγωγὸς Ἀριστοφῶν ὁ Ἀζηνιεύς, πλεῖστον
χρόνον τὴν τοῦ βοιωτιάζειν ὑπομείνας αἰτίαν· ῥήτωρ [4] Πύῤ-
ῥανδρος ὁ Ἀναφλύστιος, ὃς ἔτι καὶ νῦν ζῇ. ἀλλ' ὅμως οὐδ-

[1] οὐδὲ T. R. [2] Deest εἶτα. T. [3] Ἀρχίδημος T. [4] Πύρανδρος T.

vocat non Philurgum, sed Phileam. Φιλέας Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο, ὥσπερ οὐκ αὐτὸς ὤν, ὁ τῆς θεοῦ τὸ Γοργόνειον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ὑφελόμενος. v. Φιλαίας. Quas voces etiam repetit in Ὅμοιον. Jam vero Isocrates, quem laudavit Suidas, neque Phileam vocat, neque Philurgum, sed tertio nomine, Philergum, et, quod plurimum confert ad ea quæ scribimus, Phrynondæ addidit comitem. Ita Ille contra Callimachum: Ὥσπερ ἂν εἴ τῳ Φρυνώνδας πανουργίαν ὀνειδίσειεν, ἢ Φιλεργὸς ὁ τὸ Γοργόνειον ὑφελόμενος. Diu est quod ad Lysiam, pag. 103. adnotaveram, corrigendum esse Isocratem ad normam Suidæ, Φιλέας nempe. Potius enim est cognomen quod frequentius. Post ea a me adnotata repperi Synesium quoque id confirmare. Nam ejus sunt Verba in Encom. Calvit. pag. 57. Edit. Turneb. 1553. quæ laudavit Suidas in v. Ὅμοιον. TAYLOR. De Phrynonda, licet ejus quoque nomen in proverbium cesserit, nihil tamen memoratu dignum scriptum reliquerunt Glossographi. Suidas advenam fuisse ait, qui tempore belli Peloponnesiaci Athenis vixit, quique improbus et malitiosus cum esset, pretio accepto fraudes technasque in aliorum perniciem prompte excogitabat. STOCK.

Οὐ διὰ τὸν φ.] Rescribe, οὐδὲ διὰ τὸν φόβον. MARKLAND.

Κολλυτεὺς] Rectius, quam ut sæpe exaratur apud Auctorem nostrum, aliosque, Κολυττεύς. Et confirmant Marmora. TAYLOR.

Ἀρχιεὺς] [Uti in exemplaribus exaratur Aldi Stephanique] Alias Ἐρχιεὺς apud Demosthenem per E subinde legitur. Et Suid. Ἐρχία, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. Unde Ἐρχιάδαι et Ἐρχιεῖς, quod est usitatius. Et fortasse Ἐρχιάθεν legendum. WOLF. Lege Ἐρχιεύς. Nam Ἐρχία, vel Ἐρχεία demus fuit Atticæ tribus Ægeidis, multis auctoribus memoratus. PALMER. γρ. Ἐρχιεὺς in MSS. Steph. et Bern. Et illud bene se habet. Erratum est sæpissime in hac voce describenda, ut liquet ex Meursio de Populis Attic. Nimium liberalis est Wolfius præter æquum bonumque, qui postquam Ἐρχιεὺς commendasset, et recte, nobis etiam Ἐρχιάθεν propinavit. Non solet hoc fieri, ut utroque modo alicujus demi populares describerentur, si bene istam rem teneo. Certe hic non est necessarium. TAYLOR.

Πρόξενος] *Procurator*. WOLF. *hospes*. MARKL. Vide supra §. ιζ'. not. STOCK.

Ἀρχίδημος] Ἀρχέδημος Mor. Ille demo erat Πήληξ. Vid. Harpocr. Suid. Meursium, et quæ adnotavimus ad illam Æschineam, quæ est π. Παραπρεσβ. pag. 117. l. 3. TAYLOR.

Πύρανδρος] Idem forte, qui vocatur Πύῤῥανδρος, in Or. c. Timarch. pag. 41. MARKLAND.

εἰς πώποτ' αὐτοὺς [1]ἠδυνήθη προτρέψασθαι εἰς τὴν ὑμετέραν φιλίαν· τὸ δ' αἴτιον οἶδα μέν, λέγειν δ' οὐδὲν δέομαι διὰ τὰς ἀτυχίας αὐτῶν. Ἀλλ', οἶμαι, ἐπειδὴ Φίλιππος αὐτῶν ἀφελόμενος Νικαίαν Θετταλοῖς παρέδωκε, καὶ τὸν πόλεμον, ὃν πρότερον ἐξήλασεν ἐκ τῆς χώρας τῆς τῶν Βοιωτῶν, τοῦτον πάλιν τὸν αὐτὸν πόλεμον ἐπήγαγε διὰ τῆς Φωκίδος ἐπ' αὐτὰς τὰς Θήβας, καὶ τὸ τελευταῖον Ἐλάτειαν καταλαβὼν ἐχαράκωσε καὶ φρουρὰν εἰσήγαγεν, ἐνταῦθ' ἤδη, ἐπεὶ τὸ δεινὸν ἥπτετο [2]αὔτων, μετεπέμψαντο Ἀθηναίους, καὶ ὑμεῖς ἐξήλθετε καὶ εἰσῄειτε εἰς τὰς Θήβας, ἐν τοῖς ὅπλοις διεσκευασμένοι καὶ οἱ [3]ἱππῆς καὶ οἱ πεζοί, πρὶν περὶ συμμαχίας μίαν [4]μόνον συλλαβὴν γράψαι [5]Δημοσθένην· ὁ δ' εἰσάγων ἦν ὑμᾶς εἰς τὰς Θήβας καιρὸς καὶ φόβος καὶ χρεία συμμαχίας, ἀλλ' οὐ Δημοσθένης.

με΄. Ἐπεὶ περί γε ταύτας τὰς πράξεις τρία τὰ πάντων μέγιστα Δημοσθένης εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκε. Πρῶτον μέν, ὅτι Φιλίππου τῷ μὲν ὀνόματι πολεμοῦντος ὑμῖν, τῷ δ' ἔρ- 419
γῳ πολὺ μᾶλλον μισοῦντος Θηβαίους, ὡς αὐτὰ τὰ πράγματα δεδήλωκε, καὶ τί [6]δεῖ πλείω λέγειν; ταῦτα μὲν τὰ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἀπεκρύψατο, [7]προσποιούμενος δὲ μέλλειν τὴν συμμαχίαν γενήσεσθαι οὐ διὰ τοὺς καιροὺς ἀλλὰ διὰ τὰς [8]αὑτοῦ πρεσβείας, πρῶτον μὲν συνέπεισε τὸν δῆμον μηκέτι βουλεύεσθαι ἐπὶ τίσι δεῖ ποιεῖσθαι τὴν συμμαχίαν, ἀλλ' ἀγαπᾶν μόνον εἰ [9]γίγνεται· τοῦτο δὲ προλαβὼν ἔκδοτον μὲν τὴν Βοιωτίαν ἅπασαν ἐποίησε Θηβαίοις, γράψας ἐν τῷ ψηφίσματι, ἐάν τις ἀφιστῆται πόλις ἀπὸ Θηβαίων, βοηθεῖν Ἀθηναίους Βοιωτοῖς τοῖς ἐν Θήβαις, τοῖς ὀνόμασι κλέπτων καὶ μεταφέρων τὰ πράγματα, ὥσ-
74.1 περ εἴωθεν, ὡς τοὺς Βοιωτούς, ἔργῳ κακῶς πάσχοντας, τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν τῶν Δημοσθένους ἀγαπήσοντας, ἀλλ' οὐ μᾶλλον ἐφ' οἷς κακῶς πεπόνθεσαν ἀγανακτήσον-

[1] ἐδυνήθη T. [2] αὐτῶν T. R. [3] ἱππεῖς T. R. [4] μόνην T. R. [5] Δημοσθένη T. [6] δεῖ τὰ πλείω R. [7] προσποιησάμενος T. R. [8] αὐτοῦ T. R. [9] γίνεται T. R.

Τὸν πόλεμον ——— τὸν αὐτὸν πόλεμον] Desunt tria ultima vocabula in exemplari MSto D. Mead. TAYLOR.

με΄. Ὡς αὐτὰ τὰ πράγματα δεδήλωκε] Quia præsidium eis est impositum, ob ingratos, ut opinor, animos, et Athenienses Philippo prælatos: cum is ante animum ab illis alienum non haberet. WOLF.

Κλέπτων] Κρύπτων Bern. Ni sit scholiolum. TAYLOR.

τας· δεύτερον δὲ τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ μὲν δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκεν, οἷς ἦσαν [1] ἀπωτέροι οἱ κίνδυνοι, τὸ δὲ τρίτον μέρος Θηβαίοις, δωροδοκῶν ἐφ' ἑκάστοις τούτων, καὶ τὴν ἡγεμονίαν τὴν μὲν κατὰ [2] θάλατταν ἐποίησε κοινήν, τὸ δ' ἀνάλωμα ἴδιον ὑμέτερον, τὴν δὲ κατὰ γῆν, εἰ μὴ δεῖ ληρεῖν, ἄρδην φέρων ἀνέθηκε Θηβαίοις, ὥστε παρὰ τὸν γενόμενον πόλεμον μὴ κύριον γενέσθαι Στρατοκλέα τὸν ὑμέτερον στρατηγὸν βουλεύσασθαι περὶ τῆς τῶν στρατιω-
420 τῶν σωτηρίας. Καὶ ταῦτ' οὐκ ἐγὼ μὲν κατηγορῶ, ἕτεροι δὲ παραλείπουσιν, ἀλλὰ κἀγὼ λέγω καὶ πάντες ἐπιτιμῶσι καὶ ὑμεῖς σύνιστε καὶ οὐκ ὀργίζεσθε. ἐκεῖνο γὰρ πεπόνθατε πρὸς [3] Δημοσθένην· συνείθισθε ἤδη τἀδικήματα [4] αὔτου ἀκούειν, ὥστ' οὐ θαυμάζετε. δεῖ δ' οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἀγανακτεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι, εἰ χρὴ τὰ λοιπὰ τῇ πόλει καλῶς ἔχειν.

μϛ'. Δεύτερον δὲ καὶ πολὺ τούτου μεῖζον ἀδίκημα ἠδίκησεν, ὅτι τὸ βουλευτήριον τὸ τῆς πόλεως καὶ τὴν δημοκρατίαν ἄρδην ἔλαθεν ὑφελόμενος καὶ μετήνεγκεν εἰς Θήβας εἰς τὴν [5] Καδμείαν, κοινωνίαν τῶν πράξεων τοῖς Βοιωτάρχαις συνθέμενος· καὶ τηλικαύτην αὐτὸς αὑτῷ δυναστείαν κατεσκεύασεν, ὥστ' ἤδη παριὼν ἐπὶ τὸ βῆμα [6] πρεσβεύσειν μὲν ἔφη, ὅποι ἂν [7] αὐτῷ δοκῇ, κἂν μὴ ὑμεῖς ἐκπέμπητε· εἰ δέ τις αὐτῷ τῶν στρατηγῶν ἀντείποι, καταδουλούμενος τοὺς ἄρχοντας καὶ συνεθίζων μηδὲν [8] αὔτῳ ἀντιλέγειν δια-

[1] ἀπωτέρω T. R. [2] θάλασσαν T. R. [3] Δημοσθένη T. R. [4] αὐτοῦ T. R.
[5] Καδμείαν, τὴν κοινωνίαν T. Καδμείαν κοινωνίαν R. [6] πρεσβεύειν T. [7] αὐτῷ T. R.
[8] αὐτῷ T. R.

Δεύτερον] Supra est τρία τὰ πάντων μέγιστα Δημοσθένης εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκε· πρῶτον μὲν — §. μέ. init. BRODÆUS. Errat Brodæus, qui vocem δεύτερον quæ hic legitur, ad πρῶτον annectit in pag. 233. l. 16. Non ita est. Connectitur enim cum πρῶτον l. 22. ejusd. paginæ. Et quia multos abripuit, præter istum Brodæum, Divisio circa hunc locum, quæ minus accurata videri potest, rem paucis mecum contemplare. Istorum *Trium* delictorum, quæ Demostheni objiciuntur, *Primum* occurrit §. μέ. *Secundum*, §. μϛ'. *Tertium*, §. μζ'. At primum illud *duas* partes complectitur, quas ambas in hac §. recenset, *priorem* l. 22. p. 233. *alteram* l. 1. p. 234. Hinc illa obscuritas, atque illæ querelæ. TAYLOR.

μϛ'. Δεύτερον] F. ἕτερον. nam πρώτου et δευτέρου supra mentionem fecerat, τρίτου mox facturus est. MARKLAND.

Καὶ τὴν δημοκρατίαν [Ald. δημοκρατείαν]. [Et l. 21.] παρι ὼν pro περιϊών. WOLF. Hoc BRODÆUS etiam et Bern, TAYLOR.

Πρεσβεύειν] F. πρεσβεύσειν, ut γράψειν mox. MARKLAND. Ubi tamen γράφειν Cod. Mead. TAYLOR.

Συνεθίζων μηδὲν] Rescribe μηδέν' neminem. IDEM.

Διαδικασίαν] Plutarchus in libro, qui inscribi solet, de Gloria Atheniensium p. m. 422. Οἱ δὲ Ῥήτορες ἔχουσί τι παραβαλλόμενοι πρὸς τοὺς στρατηγούς. ἐξ ὧν εἰκὸς, ὡς Αἰσχίνης σκώπτων τὸν Δημοσθένην, λέγειν φησὶν, ὅτι γράφεται τῷ βήματι δια-

δικασίαν ἔφη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον·
πλείω γὰρ [1]ὑμας ἀγαθὰ ὑφ᾽ ἑαυτοῦ ἔφη ἀπὸ τοῦ βήματος
πεπονθέναι, ἢ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ἐκ τοῦ στρατηγείου.
μισθοφορῶν δ᾽ ἐν τῷ ξενικῷ κεναῖς χώραις, καὶ τὰ στρα-
τιωτικὰ χρήματα κλέπτων, καὶ τοὺς μυρίους ξένους ἐκμι-
σθώσας Ἀμφισσεῦσι, πολλὰ διαμαρτυρομένου καὶ σχε-
τλιάζοντος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐμοῦ, προσέμιξε φέρων,
ἀναρπασθέντων τῶν ξένων, τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ
πόλει. τί γὰρ ἂν οἴεσθε Φίλιππον ἐν τοῖς τότε καιροῖς 421
εὔξασθαι; οὐ χωρὶς μὲν πρὸς τὴν πολιτικὴν δύναμιν,
χωρὶς δ᾽ ἐν Ἀμφίσσῃ πρὸς τοὺς ξένους διαγωνίσασθαι,
ἀθύμους δὲ τοὺς Ἕλληνας λαβεῖν τηλικαύτης πληγῆς
[2]προγεγενημένης; Καὶ τηλικούτων κακῶν αἴτιος γεγενη-
μένος Δημοσθένης οὐκ ἀγαπᾷ, εἰ μὴ δίκην δέδωκεν, ἀλλ᾽
[3]εἰ μὴ καὶ χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθήσεται, ἀγανακτεῖ·
οὐδ᾽ ἱκανόν ἐστιν [4]αὔτῳ ἐναντίον ὑμῶν κηρύττεσθαι, ἀλλ᾽
εἰ μὴ τῶν Ἑλλήνων ἐναντίον ἀναῤῥηθήσεται, τοῦτ᾽ ἀγανα-
κτεῖ. οὕτως, ὡς ἔοικε, πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπι-
λαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς.

μζ΄. Τρίτον δὲ καὶ τῶν προειρημένων μέγιστόν ἐστιν, ὃ μέλλω λέγειν. Φιλίππου γὰρ οὐ καταφρονοῦντος τῶν Ἑλλήνων, οὐδ᾽ ἀγνοοῦντος — οὐ γὰρ ἦν ἀσύνετος — ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιεῖται, καὶ διὰ ταῦτα βουλομένου ποιήσασθαι [5]εἰρήνην, καὶ πρεσβείας ἀποστέλλειν μέλλοντος, καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν ἐν Θήβαις φοβουμένων τὸν ἐπιόντα κίνδυνον

[1] ὑμᾶς T. R. [2] γεγενημένης T. R. [3] εἰ καὶ μὴ T. [4] αὐτῷ T. R. [5] τὴν εἰρήνην T.

δικασίαν πρὸς τὴν στρατηγίαν. Διαδικασία nomen est Causæ, quæ *Vindicatio* dici potest: istud Contentionis genus, ubi duo pluresve inter se litigant, uter utri sit in munere, locove, aut re capessenda præferendus. Disputat ergo Demosthenes de gradu honoris, quem Togatæ Militiæ deberi existimat, præ laudibus et meritis Imperatoriis. De ea quæstione Plutarchus erudite et eleganter, ut solet, in loco quem proxime commemoravi. Adjungatur Victorius V. Var. Lect. ult. IDEM. *Judicium se dictaturum minatur, controversiamque pulpito cum prætorio constituturum*; hoc est, artem oratoriam cum imperatoria in certamen adducturum. *Budæus.* STOCK.

Τῷ βήματι] F. τὸ βῆμα. MARKL.

Κεναῖς χώραις] Nostrates milites appellant *cæca nomina*, quibus et Principes decipiuntur, et Centuriones locupletantur. WOLF.

Πολλὰ διαμαρτυρομένου] IDEM. Non διαμαρτυρουμένου, ut Aldus. γρ. διαμαρτυραμένου Mead. TAYLOR.

Εἰ καὶ μὴ] Divinavit H. Stephanus εἰ μὴ καὶ χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθήσεται. Acute sane! Ita scribitur in MSS. Mead. et Regg. 1. 2. IDEM.

μζ΄. Μέγιστον] Μεῖζον. MARKLAND.

— εἰκότως· οὐ γὰρ ῥήτωρ ἀστράτευτος καὶ λιπὼν τὴν
τάξιν αὐτοὺς ἐνουθέτησεν, ἀλλ᾽ ὁ Φωκικὸς πόλεμος [1] δεκέ-
της γεγονὼς ἀείμνηστον παιδείαν αὐτοὺς ἐπαίδευσε —,
τούτων δ᾽ ἐχόντων οὕτως, αἰσθόμενος Δημοσθένης, καὶ
τοὺς Βοιωτάρχας ὑποπτεύσας μέλλειν εἰρήνην ἰδίᾳ ποιεῖ-
σθαι, χρυσίον ἄνευ αὐτοῦ παρὰ Φιλίππου λαβόντας,
ἀβίωτον ἡγησάμενος εἶναι, εἴ τινος ἀπολειφθήσεται δω-
422 ροδοκίας, ἀναπηδήσας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὐδενὸς ἀνθρώπων
λέγοντος οὔθ᾽ ὡς δεῖ ποιεῖσθαι πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, οὔθ᾽
ὡς οὐ δεῖ, ἀλλ᾽, ὡς ᾤετο, τοῦτο κήρυγμά τι τοῖς Βοιωτάρ-
χαις προκηρύττων, ἀναφέρειν [2] ἑαυτῷ τὰ μέρη τῶν λημμά-
των, διώμνυτο τὴν Ἀθηνᾶν, ἥν, ὡς ἔοικε, Φειδίας ἐνεργολα-
βεῖν εἰργάσατο καὶ ἐνεπιορκεῖν Δημοσθένει, ἦ μὴν εἴ τις 75.1
ἐρεῖ, ὡς χρὴ πρὸς Φίλιππον εἰρήνην ποιήσασθαι, ἀπάξειν
εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐπιλαβόμενος τῶν τριχῶν, ἀπομιμούμε-
νος τὴν Κλεοφῶντος πολιτείαν, ὃς ἐπὶ τοῦ πρὸς Λακεδαι-
μονίους πολέμου, ὡς λέγεται, τὴν πόλιν ἀπώλεσεν. ὡς δ᾽
οὐ προσεῖχον [2] αὐτῷ οἱ ἄρχοντες οἱ ἐν ταῖς Θήβαις, ἀλλὰ
καὶ τοὺς στρατιώτας τοὺς ὑμετέρους [3] πάλιν ἀνέστρεψαν
ἐξεληλυθότας, ἵνα [4] βουλεύσαισθε περὶ τῆς εἰρήνης, ἐνταῦ-
θα παντάπασιν ἔκφρων ἐγένετο, καὶ παρελθὼν ἐπὶ τὸ
βῆμα προδότας τῶν Ἑλλήνων τοὺς Βοιωτάρχας ἀπεκά-

[1] δεκαετὴς T. R. [2] αὐτῷ T. R. [3] Deest πάλιν. T. [4] βουλεύσησθε T. R.

Τούτων δὲ] Τούτων δὴ ἐχόντων οὕτως. Bern. Quæ erat mea quoque Divinatio. Taylor.

Ἀβίωτον] Deesse videtur Conjunctio: καὶ ἀβίωτον ἡγησάμενος εἶναι. Idem.

Ἀλλ᾽ ὡς ᾤετο] Ita distingue: οὐδενὸς ἀνθρώπων λέγοντος, οὔθ᾽ ὡς δεῖ ποιεῖσθαι πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, οὔθ᾽ ὡς οὐ δεῖ· ἀλλ᾽, ὡς ᾤετο, τοῦτο κ. τ. λ. Markland.

Κήρυγμα] H. Stephanus securus atque otiosus dedit τούτῳ κηρύγματι τοῖς Βοιωτάρχαις προκηρύττων — ἀναφέρειν αὐτῷ τὰ μέρη τῶν λημμάτων. Quam puto esse præstantiorem lectionem, licet illam alteram Aldinam, quam secutus est Wolfius, constanter defendant Exemplaria nostra, excepto Bern. Male hic se gessit Wolfius in vertendo; *nam sua duntaxat opinione nitebatur.* Quanto præstantius Lambinus? *Repente in concionem prosiliit, neque dicente quoquam mortalium, pacem cum Philippo facere oportere, neque negante, sed quia existimabat se hoc veluti præconio Bœotorum principibus multo ante prædicare ac denunciare, ut sibi pecuniæ captæ prædæque partem referrent.* Taylor.

Κλεοφῶντος] De hoc Cleophonte non memini me quicquam legisse præter ea quæ idem Æschines in Orat. π. Παραπρεσβ. tradidit. Wolf. Ad istum locum in π. Παραπρεσβείας lectorem meum ablego, ubi plura de isto Cleophonte. Taylor. §. κδ΄. p. 114.

Κλεοφῶντος] Hunc ait Æschines in orat. de fals. legatione, hominem fuisse seditiosum, qui sub finem belli Peloponnesiaci ex infima plebe δημαγωγὸς factus, cum fractis Sicula clade Atheniensibus Lacedæmonii pacem haud iniquam obtulissent, se gladio collum ei præcisurum minitabatur, siquis pacis mentionem faceret. Stock.

Ἀνέστρεψαν] *Revocarunt*, Wolfius. Male. *ferno ritornare indietro.* Italus. Taylor.

λεσε, καὶ [1] γράψειν ἔφη ψήφισμα ὁ τοῖς πολεμίοις οὐδέποτ᾽ ἀντιβλέψας, πέμπειν ὑμᾶς πρέσβεις εἰς Θήβας, αἰτήσοντας Θηβαίους δίοδον ἐπὶ Φίλιππον. ὑπεραισχυνθέντες δ᾽ οἱ ἐν Θήβαις ἄρχοντες, μὴ δόξωσιν ὡς ἀληθῶς εἶναι προδόται τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ μὲν τῆς εἰρήνης [2] ἀπετράποντο, ἐπὶ δὲ τὴν παράταξιν ὥρμησαν.

μή. Ἔνθα δὴ καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἄξιόν ἐστιν ἐπιμνησθῆναι, οὓς οὗτος ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν ἐκπέμψας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον, ἐτόλμησε, 423 τοῖς δραπέταις ποσὶ καὶ λελοιπόσι τὴν τάξιν ἀναβὰς ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετελευτηκότων, ἐγκωμιάζειν τὴν ἐκείνων ἀρετήν. Ὦ πρὸς μὲν τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων ἁπάντων ἀνθρώπων ἀχρηστότατε, πρὸς δὲ τὴν ἐν τοῖς λόγοις τόλμαν θαυμασιώτατε! [3] ἐπιχειρήσεις αὐτίκα μάλα βλέπων εἰς τὰ τούτων πρόσωπα λέγειν, ὡς δεῖ σ᾽ ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς στεφανοῦσθαι; Ἐὰν δ᾽ οὗτος λέγῃ, ὑμεῖς ὑπομενεῖτε, καὶ συναποθανεῖται τοῖς τελευτήσασιν, ὡς ἔοικε, καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη; Γένεσθε δή μοι [4] σμικρὸν χρόνον τῇ διανοίᾳ μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἀλλ᾽ ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ νομίσατε ὁρᾶν προϊόντα τὸν κήρυκα καὶ τὴν ἐκ τοῦ ψηφίσματος ἀνάῤῥησιν μέλλουσαν γίγνεσθαι, καὶ λογίσασθε, πότερ᾽ οἴεσθε τοὺς οἰκείους τῶν τελευτησάντων πλείω δάκρυα ἀφήσειν ἐπὶ ταῖς τραγῳδίαις καὶ τοῖς ἡρωϊκοῖς πάθεσι τοῖς μετὰ ταῦτ᾽ ἐπεισιοῦσιν ἢ ἐπὶ τῇ τῆς πόλεως [5] ἀγνωμοσύνῃ. Τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀλγήσειεν ἄνθρωπος Ἕλλην ἢ καὶ παιδευθεὶς [6] ἐλευθερίως, ἀναμνησθεὶς ἐν τῷ θεάτρῳ ἐκεῖνό γε, εἰ μηδὲν ἕτερον, ὅτι ταύτῃ ποτὲ τῇ ἡμέρᾳ μελλόντων, ὥσπερ νυνί, τῶν τραγῳδῶν [7] γίγνεσθαι, ὅτ᾽ εὐνομεῖτο μᾶλλον ἡ πόλις καὶ βελτίοσι προστάταις

[1] γράφειν T. [2] ἀπετρέποντο T. [3] ἐπιχειρήσειν ἐθελήσεις αὐτίκα T. R.
[4] μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν T. R. [5] ἀγνωμοσύνῃ; T. R. [6] ἐλευθέρως T. R.
[7] γίνεσθαι T. R.

Γράφειν] Τινὲς διορθοῦσι γράψειν. Stephanus. Ut pag. 235. l. 1. Taylor. M. γράψειν. Auger.

Ἀντιβλέψας] Priscian. lib. 18. col. 1175. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Καὶ ὁ μηδεπώποτε μήτε τοὺς πολεμίους ἀντιβλέψας. Taylor.

μή. Ἐπιχειρήσειν] Ἐπιχειρῆσαι vel ἐπιχειρεῖν. Markland. Ego legerem ἐπιχειρήσεις sine ἐθελήσεις. Auger.

Γίγνεσθαι] Post eam vocem addit Cod. Bern. ἀναγορεύοντα. Quod non satis intelligo. Taylor.

Τραγ. γίνεσθαι] Non longe abest ἀγωνίζεσθαι. Quam veram et sinceram esse lectionem arbitror. Idem.

ἐχρῆτο, [1] προελθὼν ὁ κήρυξ καὶ παραστησάμενος τοὺς
ὀρφανούς, ὧν οἱ πατέρες ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτη-
424 κότες, νεανίσκους πανοπλίᾳ κεκοσμημένους, ἐκήρυττε τὸ
κάλλιστον κήρυγμα καὶ προτρεπτικώτατον πρὸς ἀρετήν,
ὅτι τούςδε τοὺς νεανίσκους, ὧν οἱ πατέρες
ἐτελεύτησαν ἐν τῷ πολέμῳ ἄνδρες ἀγαθοὶ
γενόμενοι, μέχρι μὲν ἥβης ὁ δῆμος ἔτρεφε,
νυνὶ δὲ καθοπλίσας τῇδε τῇ πανοπλίᾳ
ἀφίησιν ἀγαθῇ τύχῃ τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυ-
τῶν, καὶ καλεῖ εἰς [2] προεδρίαν. Τότε μὲν ταῦτ'
ἐκήρυττεν, ἀλλ' οὐ νῦν, ἀλλὰ [3] παραστησάμενος τὸν τῆς
ὀρφανίας τοῖς παισὶν αἴτιον, τί ποτ' [4] ἀνερεῖ ἢ τί φθέγξε-
ται; καὶ γὰρ [5] ἐὰν αὐτὰ διεξίῃ τὰ ἐκ τοῦ ψηφίσματος
προστάγματα, ἀλλ' οὔ τό [6] γ' ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν
σιωπήσεται, ἀλλὰ τἀναντία δόξει τῇ τοῦ κήρυκος φωνῇ
φθέγγεσθαι, ὅτι τόνδε τὸν ἄνδρα, εἰ δὴ καὶ οὗ-
τος ἀνήρ, στεφανοῖ ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων,
ἀρετῆς ἕνεκα τὸν κάκιστον, ἀνδραγαθίας ἕνε-
κα τὸν ἄνανδρον καὶ λελοιπότα τὴν τάξιν.
Μὴ πρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ἱκετεύω ὑμᾶς, ὦ
Ἀθηναῖοι, μὴ τρόπαιον [7] ἵστατε ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ
τοῦ Διονύσου ὀρχήστρᾳ, μηδ' αἱρεῖτε παρανοίας ἐναντίον
τῶν Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, μηδ' ὑπομιμνή-
σκετε τῶν ἀνιάτων καὶ ἀνηκέστων κακῶν τοὺς ταλαιπώ-

[1] προσελθὼν T. R. [2] προεδρίαν; T. R. [3] προστησάμενος T. [4] ἂν ἐρεῖ T. R. [5] ἂν T. R. [6] Deest γ'. T. [7] ἱστᾶτε T. R.

Προσελθὼν] Προελθών. MARKLAND. Vide supra, §. λθ'. TAYLOR.

Προστησάμενος] Παραστησάμενος, ut proxime l. 1. παραστησάμενος τοὺς ὀρφανούς. MARKLAND.

Ἂν ἐρεῖ] Ἀνερεῖ, (ut ἀνεῖπε, §. λθ'. et ἀνηγόρευε ibid. paulo post) exhibuit Stephanus. Recte sane, sed contra membranas. TAYLOR.

Ἀλλ' οὐ τὸ] Τὸ ἀλλ', si recte legitur, non adversativa est, sed emphaseos causa accedit. WOLF.

Σιωπήσεται] Omnes præter Stephanum et Bern. qui σιωπηθήσεται. TAYLOR.

Ὅτι κ. τ. λ.] Disertius multo et Oratoris vehementiæ accommodatius, si hoc Comma, monente Cl. Marklando, ita repræsentaretur: ὅτι τόνδε τὸν ἄνδρα (εἰ δὴ καὶ οὗτος ἀνὴρ) στεφανοῖ ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων ἀρετῆς ἕνεκα (τὸν κάκιστον) ἀνδραγαθίας ἕνεκα (τὸν ἄνανδρον καὶ λελοιπότα τὴν τάξιν). IDEM.

Τὴν τάξιν] Alibi semel (scil. §. ξά.) in pl. τὰς τάξεις. Sed quære annon scribendum τὴν τάξιν. Nisi ibi significetur Statio in Repub. simul atque in Exercitu. MARKLAND. Pagina inferiore, οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον τάξιν ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως (Nam ita istum locum pungi jubebo). Similiter §. ϛγ'. ἀνὴρ ῥήτωρ, ἁπάντων τῶν κακῶν αἴτιος, ἔλιπε μὲν τὴν ἀπὸ στρατοπέδου τάξιν, ἀπέδρα δ' ἐκ τῆς πόλεως. TAYLOR.

ρους Θηβαίους, οὓς φυγόντας διὰ τοῦτον ὑποδέδεχθε τῇ
πόλει, ὧν ἱερὰ καὶ τέκνα καὶ τάφους ἀπώλεσεν ἡ Δημο-
σθένους δωροδοκία καὶ τὸ βασιλικὸν [1] χρυσίον·

76.1 μθ΄. Ἀλλ᾽ ἐπειδὴ τοῖς σώμασιν οὐ παρεγένεσθε, [2] ἀλ-
λὰ ταῖς γε διανοίαις ἀποβλέψατ᾽ αὐτῶν εἰς τὰς συμ-
φοράς, καὶ νομίσατε ὁρᾶν ἁλισκομένην τὴν πόλιν, τειχῶν 425
κατασκαφάς, ἐμπρήσεις οἰκιῶν, ἀγομένας γυναῖκας καὶ
παῖδας εἰς δουλείαν, πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας
γυναῖκας ὀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν, [3] κλά-
οντας, ἱκετεύοντας [4] ὑμας, ὀργιζομένους οὐ τοῖς τιμωρου-
μένοις ἀλλὰ τοῖς τούτων αἰτίοις, ἐπισκήπτοντας μηδενὶ
τρόπῳ τὸν τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριον στεφανοῦν, ἀλλὰ καὶ
τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν τῷ
ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι· οὔτε πόλις γὰρ οὔτ᾽ ἰδιώτης ἀνὴρ
οὐδεὶς πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε Δημοσθένει συμβούλῳ
χρησάμενος. ὑμεῖς δ᾽, ὦ Ἀθηναῖοι, οὐκ αἰσχύνεσθε, εἰ
ἐπὶ μὲν τοὺς πορθμέας τοὺς εἰς Σαλαμῖνα πορθμεύοντας
νόμον ἔθεσθε, ἐάν τις αὐτῶν ἄκων ἐν τῷ πόρῳ πλοῖον ἀνα-
τρέψῃ, τούτῳ μὴ ἐξεῖναι πάλιν πορθμεῖ γενέσθαι, ἵνα μη-
δεὶς αὐτοσχεδιάζῃ εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα· τὸν δὲ
τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν ἄρδην [4] ἀνατετραφότα, τοῦτον
ἐάσετε πάλιν ἀπευθύνειν τὰ κοινά;

ν΄. Ἵνα δ᾽ εἴπω καὶ περὶ τοῦ τετάρτου καιροῦ καὶ τῶν
νυνὶ καθεστηκότων πραγμάτων, ἐκεῖνο [5] ὑμας ὑπομνῆσαι
βούλομαι, ὅτι Δημοσθένης οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον
τάξιν ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, ... τριή-

[1] χρυσίον. T. R. [2] Deest ἀλλά. T. [3] κλαίοντας T. R. [4] ἀνατετροφότα R. [5] ὑμᾶς T. R.

μθ΄. Διανοίαις] Descriptionem quæ sequitur laudat Theo, Rhetorum non ultimus. Quantum ex Æschinis facundia alii profecerint, docebit Muretus VIII. Var. Lect. 10. Idem.

Ἐπισκήπτοντας] *Qui precibus, quasi morientes, efflagitant, mandantque.* Nam verbi ἐπισκήπτειν usus *extremis mandatis*, et hominum morientium precibus accommodatus est. *Budæus.* Stock.

Ἀπήλλαξε] Vid. Victorium V. Var. Lect. 11. Taylor.

Ἀπευθύνειν] Lege. Brodæus. Wolf. Quod male exarabatur in Aldinis. Taylor.

ν΄. Πόλεως] *Accepta urbis nostræ triremi.* Wolf. Inscite. Distinguendum est enim h. pacto, οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον τάξιν ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, τριήρη προσλαβὼν et quæ sequuntur. Ita nuperrime admonui, sc. ad p. 238. l. 19. Quam notam consule. *Demosthene ha mancato del suo debito nella guerra, non solamente fuggendosi dall' essercito, ma ancora dalla citta.* Ut Etruscus fideliter et eleganter. Taylor. Hic lego ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς πόλεως, nempe τάξιν. τριήρη μὲν προσλαβὼν ὑμῶν τοὺς Ἕλληνας ἠργυρολόγησε· καταγαγούσης κ. τ. λ. Cæterum forte hic aliquid deest. Auger.

ρη προςλαβὼν [1]ὕμων καὶ τοὺς Ἕλληνας ἠργυρολόγησε.
Καταγαγούσης δ᾽ αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν τῆς ἀπροςδοκήτου
426 σωτηρίας, τοὺς μὲν πρώτους χρόνους ὑπότρομος ἦν [2]ὁ ἄν-
θρωπος, καὶ παριὼν ἡμιθνὴς ἐπὶ τὸ βῆμα εἰρηνοφύλακα
[3]ὑμᾶς αὐτὸν ἐκέλευε χειροτονεῖν. ὑμεῖς δὲ κατὰ μὲν τοὺς
πρώτους χρόνους οὐδ᾽ ἐπὶ τὰ ψηφίσματα εἰᾶτε τὸ Δημο-
σθένους ἐπιγράφειν ὄνομα, ἀλλὰ Ναυσικλεῖ τοῦτο προςε-
τάττετε· νυνὶ δ᾽ ἤδη καὶ στεφανοῦσθαι ἀξιοῖ. Ἐπειδὴ δ᾽
ἐτελεύτησε Φίλιππος, Ἀλέξανδρος δ᾽ εἰς τὴν ἀρχὴν κατ-
έστη, [4]πάλιν αὖ οὗτος τερατευόμενος ἱερὰ μὲν ἱδρύσατο
Παυσανίου, εἰς αἰτίαν δ᾽ [5]εὐαγγελίων θυσίας τὴν βουλὴν
[6]κατέστησε, ἐπωνυμίαν δ᾽ Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἐτίθετο,

[1] ὑμῶν T. R. [2] Deest articulus. T. R. [3] ὑμᾶς ἐκέλευεν αὐτὸν χ. T. R.
[4] πάλιν αὐτὸς τερ. T. R. [5] εὐαγγελιῶν καὶ θυσίας T. [6] κατέστησε ποιῆσαι, ἐπων. R.

Τὴν ἐκ τῆς πόλεως τριήρη] Hunc locum Cl. Taylorus ita distingui jubet: *οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον τάξιν ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, τριήρη προσλαβὼν*—*Stationem non solum in* acie, *verum etiam in* civitate *deseruit*, etc. Similiter infra §. ϛγ΄. ἀνὴρ ῥήτωρ, ἁπάντων τῶν κακῶν αἴτιος, ἔλιπε μὲν τὴν ἀπὸ στρατοπέδου τάξιν, ἀπέδρα δ᾽ ἐκ τῆς πόλεως. Ingeniose quidem: atque ita vertunt Aretinus et Interpres Italus. Cæterum non placuit veterem interpunctionem immutare; tum quia si hoc in mentem Æschini venisset, *binas* quasdam stationes, quas reliquerat adversarius, designare, utique perfecta non esset inter eas distinctio, nisi eadem præpositione *bis* uteretur, οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον—ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπὸ τῆς πόλεως: tum quod τὴν τριήρη ὑμῶν emphatice et κατ᾽ ἐξοχὴν hic sumi crediderim, ac *sacram triremem*, sive *Paralum*, denotare, quæ inter alia publica munera, ad *legatos* etiam circumvehendos adhiberi solebat. (Vide infra, not. ad §. νά.) Refert enim Dinarchus in orat. adv. Demosthenem, statim post cladem eam Chæronensem, cum omnia Athenienses a Philippo timerent. Demosthenem, quo se honesta specie periculo subduceret, legatum se ad socias civitates proficisci simulare, αὐτὸς ἑαυτὸν πρεσβευτὴν κατασκευάσας, ἵν᾽ ἐκ τῆς πόλεως ἀποδραίη. Stock.

Προσλαβὼν] F. καὶ τριήρη προσλαβὼν ὑμῶν, τοὺς Ἕλληνας ἠργυρολόγησε. Taylor.

Τοὺς μὲν] Usitatius credo τοὺς μὲν οὖν πρώτους χρόνους κ. τ. λ. Supra §. κέ. πρῶτον μὲν οὖν τὸν χρόνον τὸν τῆς τριμήνου —— Simile etiam est istud, §. λβ΄. τοὺς μὲν πρώτους χρόνους ἀλλ᾽ οὖν προσεποιοῦνθ᾽ ὑμῖν εἶναι φίλοι, ἐπειδὴ δὲ —— Idem.

Ἦν] Ὑπότρομος ἦν ὁ ἄνθρωπος. ut §. μθ΄. med. et §. οδ΄. fin. Markland.

Πρώτους χρόνους] Hæc non redolent castitatem Scriptoris inter primos semper habiti. l. 3. τοὺς μὲν πρώτους χρόνους — ὑμεῖς δὲ κατὰ μὲν τοὺς πρώτους χρόνους l. 5. Non oportuit tam cito. Taylor.

Ἐπιγράφειν] Hoc ipsum ultro fecisse; ἐξοιωνιζόμενον αὐτοῦ τὸν δαίμονα scribit Plutarchus. Wolf.

Πάλιν αὐτὸς] Πάλιν αὖ τερατευόμενος, sapienter dedit Stephanus. Nam Græci ita scribere solent. Illud habet disertissime Cod. Mor. Taylor.

Εὐαγγελιῶν] Θύειν εὐαγγέλια vide in Areopagitici Isocratici annotationibus. Wolf. Locus Isocratis ita se habet: Ἐπὶ τοσαύταις πράξεσιν εὐαγγέλια μὲν δὶς ἤδη τεθύκαμεν. Commode hic igitur abesse potuit vox θυσίας, quæ explanandi causa irrepsisse videri poterat. Quanquam rectissime dici potest, notissima figura, (Hendyadem vocant) εὐαγγελιῶν καὶ θυσίας pro *sacrificio læti nuncii*. Deest καὶ in uno exemplari. Sed non audeo comprobare, et lectori meo commendare talem constructionem, εἰς αἰτίαν θυσίας εὐαγγελιῶν. Sed nihil obest, quin supputemus, eo MS[to] duce, θυσίας adjectum esse pro glossa, et deinde in textum se insinuasse, ut modo admonui. Taylor.

Μαργίτην] Margites Homericum poema fuit de quodam ignavo et perdito homine,

Τὸν δ᾽ οὔτ᾽ ἄρ σκαπανῆα θέσαν θεοὶ, οὔτ᾽
ἀροτῆρα,
Οὔτ᾽ ἄλλως τὶ σοφόν.

ἀπετόλμα δὲ λέγειν, ὡς οὐ κινηθήσεται ἐκ Μακεδονίας· ἀγαπᾷν [1]γάρ αὐτον ἔφη ἐν Πέλλῃ περιπατοῦντα καὶ τὰ σπλάγχνα φυλάττοντα. καὶ ταυτὶ λέγειν ἔφη οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδώς, ὅτι αἵματός ἐστιν ἡ ἀρετὴ ὠνία, αὐτὸς οὐκ ἔχων αἷμα, καὶ θεωρῶν τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀνανδρίας. Ἤδη δ' ἐψηφισμένων Θετταλῶν ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τὴν ὑμετέραν πόλιν, καὶ τοῦ νεανίσκου [2]τὸ πρῶτον παροξυνθέντος, εἰκότως, ἐπειδὴ περὶ Θήβας ἦν τὸ στρατόπεδον, πρεσβευτὴς ὑφ' ὑμῶν χειροτονηθείς, ἀποδρὰς ἐκ μέσου τοῦ Κιθαιρῶνος ἧκεν ὑποστρέψας, οὔτ' ἐν εἰρήνῃ οὔτ' ἐν πολέμῳ χρήσιμον ἑαυτὸν παρέχων. Καὶ τὸ πάντων δεινότατον, ὑμεῖς μὲν τοῦτον οὐ προὔδοτε, οὐδ' εἰάσατε κριθῆναι ἐν τῷ τῶν Ἑλλήνων συνεδρίῳ· οὗτος δ' ὑμᾶς νῦν προδέδωκεν, εἴπερ 427
ἀληθῆ ἐστίν, ἃ λέγεται.

[1] γὰρ αὐτὸν T. R.

[2] τοπρῶτον T. R.

Suidas: Ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕτω: qui et alium Margitem ab hoc Homerico diversum, stultitia insignem refert, qui nec ultra quinque numerare scierit, et sponsam suam attingere non fuerit ausus, socrus objurgationem veritus, et matrem rogarit, an se pater suus peperisset. Wolf. Μαργίτης. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. ἐπωνυμίαν δὲ Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἔθεντο. Καὶ Μαρσύας ἐν πέμπτῳ τῶν περὶ Ἀλεξάνδρου ἱστορεῖ, λέγων Μαργίτην ὑπὸ Δημοσθένους καλεῖσθαι τὸν Ἀλέξανδρον Cetera. Harpocratio. Plura dabit Valesius ad notas Maussaci pag. 306. atque ipse Maussacus. Taylor.

Μαργίτην] *Nebulonum* modo principes Eurybatum et Phrynondam vidimus; nunc autem ecce *Fatuorum* regem *Margitam!* Hic (de quo et Homerum poemation scribere non dedignatum ferunt) adeo nobili stultitia fuit, ut nec ultra quinque numerare posset, et sponsam suam attingere non sit ausus, socrus objurgationem veritus; aliasque hujuscemodi ineptiolas edidit, quas iis temporibus perinsignes habitas studiose conquisiverunt, literisque certatim mandarunt Suidas, Tzetzes, et Episcopus Thessalonicensis in Odyss. K. Stock.

Τὰ σπλάγχνα φυλάττοντα] *Et vitam conservare:* Wolfius. Melius multo Anonymus Venetus: *ac exta inspiceret.* Ferrus: *si contentava di passeggiare per Pelle, et osservare l' interiora de gli animali.* Interea quid in mentem Lambino venerit, ut verteret, *satis ei esse si Pellæ deambularet, et viscera paternu custodiret?* Vide de his verbis Æschinis Victor. XXV. Var. Lect. 21. Afferam locum Polybii ex Hist. lib. 7. κατὰ δὲ τὸν ἐθισμὸν ἐκ τῶν τυθέντων ἱερείων προσενεχθέντων αὐτῷ [Macedonum regi] τῶν σπλάγχνων, δεξάμενος εἰς τὰς χεῖρας, καὶ βραχὺ διακλίνας, ἤρετο προτείνων τοῖς περὶ τὸν Ἄρατον, τί δοκεῖ τὰ ἱερεῖα σημαίνειν. Taylor.

Τὰ σπλάγχνα φυλάττοντα] Videtur moris fuisse apud Macedonas, ut Regi sacra facienti victimarum exta ad inspiciendum deferantur: quam in rem affert Taylorus locum Polybii ex Hist. lib. 7. Neque vero quidem absimile est, vocem hanc fuisse Demosthenis, nimiam Alexandri circa res sacras anxietatem irridentis; cujus sub finem vitæ adeo invaluisse superstitionem refert Plutarchus, ut οὐδὲν ἦν μικρὸν οὕτως τῶν ἀήθων καὶ ἀτόπων, ὃ μὴ τέρας ἐποιεῖτο καὶ σημεῖον· ἀλλὰ θυομένων, καὶ καθαιρόντων, καὶ μαντευόντων μεστὸν ἦν τὸ βασίλειον. Stock.

Ὅτι] Vide annon Lambinus ceteris præstet, dum ita vertit, *non conjectura ductum, sed quod certo sciret virtutem non nisi sanguine comparari.* Taylor.

Εἰκότως] Punge καὶ τοῦ νεανίσκου τὸ πρῶτον παροξυνθέντος εἰκότως, ἐπειδὴ περὶ Θ. ἦν τὸ στρατόπεδον, πρεσβευτὴς —— ἧκεν ὑποστρέψας. Markland.

Ὑμεῖς μὲν τοῦτον οὐ προὔδοτε. Et [l. pen.] οὗτος δ' ὑμᾶς νῦν προδέδωκεν. Wolf. Aldi exemplaria corrigens. Taylor.

να΄. Ὡς γάρ φασιν οἱ παράλιοι καὶ οἱ πρεσβεύσαντες πρὸς Ἀλέξανδρον — καὶ τὸ πρᾶγμα εἰκότως πιστεύεται —, ἔστι τις Ἀριστίων Πλαταϊκός, ὁ τοῦ Ἀριστοβούλου τοῦ φαρμακοπώλου υἱός, εἴ τις ἄρα καὶ ὑμῶν [1] γιγνώσκει. οὗτός ποθ᾿ ὁ νεανίσκος, ἑτέρων τὴν ὄψιν διαφέρων γενόμενος, ᾤκησε πολὺν χρόνον ἐν τῇ Δημοσθένους οἰκίᾳ· ὅ τι δὲ πράττων ἢ πάσχων, ἀμφίβολος ἡ αἰτία, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐδαμῶς εὔσχημον ἐμοὶ λέγειν. οὗτος, ὡς ἐγὼ ἀκούω, ἠγνοημένος [2] ὅστις ποτ᾿ ἐστὶ καὶ πῶς βεβιωκώς, τὸν Ἀλέξανδρον ὑποτρέχει, καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ. διὰ τούτου γράμματα πέμψας Δημοσθένης ὡς Ἀλέξανδρον, ἄδειάν τινα εὕρηται καὶ διαλλαγάς, καὶ πολλὴν κολακείαν πεποίηται. Ἐκεῖθεν δὲ θεωρήσατε, ὡς ὅμοιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα τῇ αἰτίᾳ.

νβ΄. Εἰ γάρ τι τούτων ἐφρόνει Δημοσθένης, καὶ πολεμικῶς εἶχεν, ὥσπερ καὶ φησί, πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, τρεῖς αὐτῷ καιροὶ κάλλιστοι παραγεγόνασιν, ὧν οὐδενὶ φαίνεται 77.1
κεχρημένος. Εἷς μὲν ὁ πρῶτος, ὅτ᾿ εἰς τὴν ἀρχὴν οὐ πάλαι καθεστηκὼς Ἀλέξανδρος, ἀπαρασκεύων αὐτῷ τῶν ἰδίων ὄντων, εἰς τὴν Ἀσίαν διέβη, ἤκμαζε δ᾿ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς καὶ ναυσὶ καὶ χρήμασι καὶ πεζῇ στρατιᾷ, ἄσμενος δ᾿ ἂν ὑμᾶς εἰς [3] τὴν συμμαχίαν προσεδέξατο διὰ τοὺς ἐπιφερομένους [4] αὐτῷ κινδύνους. εἰπάς τινα ἐνταῦθα λόγον,

[1] γινώσκει T. R. [2] ὅστις καὶ πῶς ποτέ ἐστι βεβιωκὼς T. R. [3] τὴν κοινὴν συμμαχίαν T. R. [4] αὐτῷ T. R.

να΄. Παράλιοι] Suidas in vocabulo Πάραλοι, quem Plutarchus in Solone edisserit. BRODÆUS. Οἱ τῆς Παράλου ταμίαι. Alias fuerunt οἱ τῇ θαλάττῃ προσοικοῦντες olim appellati, ut Διάκριοι, montium accolæ. WOLF. Ceteris neglectis, quæ hic Brodæus, Wolfiusque temere blaterant, Παράλιοι erant, qui conscensa Paralo nave navigabant. Publicum navigium erat Πάραλος, et Reip. causa sæpius deductum, nempe ad legatos transportandos, ad sacrificia procuranda, et negotia hujuscemodi. Hujus Ἐπιβάτας Harpocr. v. Πάραλος, imperite, ni Librariis ejus ea imperitia objectanda sit potius, Παράλους, non Παραλίους, ut oportuit, vocat. Quod animadvertit, et ex Auctore nostro restituit, Vir excellenti ingenio atque doctrina, H. Valesius. TAYLOR.

Ἀριστίων] Harpocr. in v. Ἀριστίων. Ὑπερίδης κατὰ Δημοσθένους. οὗτος Σάμιος μέν ἐστι, ἢ Πλαταιεύς, ὡς Δίϋλλός φησιν, ἐκ μειρακυλλίου ἑταῖρος Δημοσθένους. ἐπέμφθη δ᾿ ὑπ᾿ αὐτοῦ πρὸς Ἡφαιστίωνα ἕνεκα διαλλαγῶν, ὥς φησι Μαρσύας ἐν πέμπτῳ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον. IDEM.

Διαφέρων γενόμενος] Lege, et distingue, ἑτέρων τὴν ὄψιν διαφέρων, π ε ν ό μ ε ν ο ς, etc. Sic in Timarch. pag. 38. l. 14. τὴν ὄψιν ἑτέρων διαφέρον. Demosth. π. Παραπρεσβ. §. ξϛ΄. fin. τὴν ἰδέαν ἑτέρου βελτίων. MARKLAND. γενόμενος videtur supervacaneum. AUGER.

Καὶ πῶς] Melius cum Mor. ὅστις ποτέ ἐστι καὶ πῶς βεβιωκώς. TAYLOR.

Καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ] BRODÆUS. WOLF. Non πλησιάζειν, ut Aldus. TAYLOR.

Δημόσθενες, ἢ ἔγραψάς τι ψήφισμα; βούλει σε θῶ καὶ 428
φοβηθῆναι καὶ χρήσασθαι τῷ [1] σαυτοῦ τρόπῳ; καίτοι ῥητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμένει. Ἀλλ᾽ ἐπειδὴ πάσῃ τῇ δυνάμει Δαρεῖος [2] καταβεβήκει, ὁ δ᾽ Ἀλέξανδρος ἦν ἀπειλημμένος ἐν Κιλικίᾳ, πάντων ἐνδεής, ὡς ἔφησθα σύ, αὐτίκα μάλα δ᾽ ἤμελλεν, ὡς ἦν ὁ παρὰ σοῦ λόγος, συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου, τὴν δὲ σὴν ἀηδίαν ἡ πόλις οὐκ ἐχώρει καὶ τὰς ἐπιστολάς, ἃς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δακτύλων περιῄεις, ἐπιδεικνύων τισὶ τὸ ἐμὸν πρόσωπον ὡς ἐκπεπληγμένου καὶ ἀθυμοῦντος, καὶ χρυσόκερων ἀποκαλῶν καὶ κατεστέφθαι φάσκων, εἴ τι πταῖσμα συμβήσεται Ἀλεξάνδρῳ, οὐδ᾽ ἐνταῦθ᾽ ἔπραξας οὐδέν, ἀλλ᾽ εἰς τινὰ καιρὸν ἀνεβάλλου καλλίω. Ὑπερβὰς τοίνυν ἅπαντα ταῦτα, ὑπὲρ τῶν νυνὶ καθεστηκότων λέξω. Λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ τὸ ξενικὸν ἐπέτυχον μάχῃ, καὶ διέφθειραν τοὺς [3] περὶ Κόῤῥαγον στρατιώτας· Ἠλεῖοι δ᾽ αὐτοῖς [4] συμμετεβάλλοντο καὶ Ἀχαιοὶ πάντες πλὴν Πελληναίων καὶ Ἀρκαδία πᾶσα πλὴν Μεγάλης πόλεως· [5] αὕτη δ᾽ ἐπολιορκεῖτο, καὶ καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν ἐπίδοξος ἦν ἁλῶναι· ὁ δ᾽ Ἀλέξανδρος ἔξω τῆς ἄρκτου καὶ τῆς οἰκου-

[1] ἑαυτοῦ T. R. [2] κατεβεβήκει T. R. [3] ἐπὶ T. [4] συμμετεβάλοντο T. [5] αὐτὴ T. R.

νβ'. Ἑαυτοῦ] F. σαυτοῦ, ut passim. Markland.

Χρυσόκερων] *Ac me victimæ instar deaurata habentis cornua propediem interfectum iri conclamares.* Ovid. X. Met. [271.]

——— *Et pandis inductæ cornibus aurum*
Conciderant ictæ nivea cervice juvencæ.
Brodæus.

Tauris immolandis a locupletioribus cornua inaurabantur, et corollæ imponebantur. Unde illud oraculum de Philippo,

Ἔστεπται μὲν ὁ ταῦρος. ἔχει τέλος. ἔστι δ᾽ ὁ θύσων. Wolf.

Κατεστέφθαι] Idque etiam hostiæ ritu. Juven. Sat. XIII. [63.]

Quæque coronata lustrari debeat agna.
Brodæus.

Καλλίω] Εἰρωνικῶς καὶ ἐλεγκτικῶς. Legi etiam queat ἐρωτηματικῶς· Ἀλλ᾽ εἰς τίνα καιρὸν ἀνεβάλλου καλλίω; *Nunquid in tempus opportunius differebas?* Wolf.

Ἐπέτυχον] Forte legendum εὐτύχουν. Palmer.

Κόῤῥαγον] Aretinus: *pugnantes adversus Corragum.* Melanchtho: *prælio facto cum Corrago.* Perionius: *Deleveruntque milites qui Corragum obsederant.* Meletus: *et exercitum qui fuit circa Corrhagum deleverunt.* Wolf. *Tagliaro a pezzi i soldati di Corrago.* Etruscus. *Copias quarum ductor erat Corrhagus.* Anonymus Venetus. *Corrhagi imperatoris milites conciderant.* Lambinus. Verum Castelli nomen est proculdubio, non Imperatoris. Id expedivit Gallicus Interpres ex Liv. XXXI. 27. et tamen dubitare perseveravit. Taylor. *Apustius, extrema Macedoniæ populatus,* Chorrhago *et* Gherrusio *et* Orgesso *castellis primo impetu captis, ad Antipatriam in faucibus angustis sitam urbem venit.* Stock.

Συμμετεβάλοντο] Συμμετεβάλλοντο dedit Stephanus. Taylor.

Ἄρκτου] *Pene extra hoc hemisphærium, ubi hæc nostra ursa non conspicitur.* Brodæus. In ea loca jam pervenerant, unde

μένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθειστήκει, ὁ δ' Ἀντίπατρος πολὺν χρόνον συνῆγε στρατόπεδον, τὸ δ' ἐσόμενον ἄδηλον ἦν. ἐνταῦθ' ἡμῖν ἀπόδειξιν ποίησαι, ὦ Δημόσθενες, τί ποτ' ἦν ἃ ἔπραξας, [1] ἢ τί ποτ' ἦν ἃ ἔλεγες, καί, εἰ βούλει,
429 παραχωρῶ σοι τοῦ βήματος, ἕως ἂν εἴπῃς. ἐπειδὴ δὲ σιγᾷς, ὅτι μὲν ἀπορεῖς, συγγνώμην ἔχω σοι· ἃ δὲ τότ' ἔλεγες, ἐγὼ νῦν λέξω.

νγ'. Οὐ μέμνησθ' αὐτοῦ τὰ μιαρὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα, ἃ πῶς ποθ' ὑμεῖς, ὦ σιδήρεοι, ἐκαρτερεῖτε ἀκροώμενοι; ὅτ' ἔφη παρελθών, ἀμπελουργοῦσί [2] τινες τὴν πόλιν, ἀνατετμήκασί [2] τινες τὰ κλήματα [3] τὰ τοῦ δήμου, ὑποτέτμηται τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων, φορμοῤῥαφούμεθα ἐπὶ τὰ στενά, [4] τινὲς τὸν πρωκτὸν ὥσπερ ταῖς βελόναις διείρουσι.

[1] καὶ T. R. [2] τινὲς T. R. [3] Deest articulus. T.
[4] τινὲς πρῶτον ὥσπερ τὰς βελόνας T. R.

Septentriones videri nequeunt. Sicut nos Canopum, et alias quasdam stellas non videmus, διὰ τὼ ἐξάρματε τοῖν πόλοιν. Qua de re consulantur libri sphærici. WOLF.

Τί ποτ' κ. τ. λ.] Ἀντὶ τοῦ, τίνα ποτ' ἔπραξας. Ἑτέρωσις ἀριθμοῦ, καὶ περίφρασις· οἷα καὶ παρ' Ἰσοκράτει. Εἰσί τινες οἳ δυσκόλως ἔχουσι πρὸς τοὺς λόγους, ἀντὶ τοῦ, τινὲς ἔχουσι δυσκόλως. Sic Terentius Eunuch. Prol. init.

Si quisquam est qui placere se studeat bonis
Quamplurimis, et minime multos lædere.
In his Poeta hic nomen profitetur suum.
IDEM.

Ἃ ἔπραξας —— ἃ] F. ὃ ἔπραξας —— ὃ. MARKLAND.

νγ'. Ἀπίθανα ῥήματα] Plin. Epist. IX. 26. *Sed opus est examine et libra,* incredibilia *sint hæc et* immania, *an magnifica et cælestia.* Cicero Orat. §. 8. *Attamen in hoc ipso diligenter examinante verborum omnium pondera, reprehendit Æschines quædam et exagitat, illudensque* dura, odiosa, intolerabilia *esse dicit. Quin etiam quærit ab ipso, cum quidem eum* belluam *appellet, utrum illa* verba *an* portenta *sint: ut Æschini ne Demosthenes quidem videatur Attice dicere.* STOCK.

Ἀμπελουργοῦσι] Hæ omnino parum elegantes sunt Metaphoræ. Φορμοῤῥαφούμεθα, ὡς φορμοὶ καθαπτόμεθα ait Varinus. Consule Budæi commentarios linguæ Græcæ, qui quod sequitur corruptum putat. Ἐπὶ τὰ στενά. Demosth. Olynth. ᾱ. εἰς στενὸν κομιδῇ τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ καταστήσεται. BRODÆUS.

Τινες] Τινὲς cum accentu, propter emphasin. MARKLAND.

Νεῦρα] Vid. Jul. Poll. II. fin. TAYLOR.

Τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων] Τὰ χρήματα. STOCK.

Φορμοῤῥαφούμεθα] "Φορμοῤῥαφεῖν est, *Tegetes acu trajecta consuere.* Vel, *in tegetem storeamve conjectum insuere.* Φορμοῤῥαφούμεθα igitur εἰς τὰ στενὰ significare mihi videtur, ἡμεῖς οὕτω στενοχωρούμεθα, ὡσπερανεὶ φορμίσι τισὶν ἐνραπτόμενοι. Potest enim aliquis in tegete vel storea insui ut calescat, vel sudet. Vel distinguendum post verbum φορμοῤῥαφούμεθα, ut in exemplaribus legitur. Quod autem sequitur, est corruptum." BUDÆUS.

Ἐπὶ τὰ στενὰ] *In angustum,* intelligo de vimine quod curvatum ad angustius spatium redigitur. Lego deinde, τινὲς ἡμᾶς ὥσπερ τὰς κ. τ. λ. AUGER.

Τινὲς πρῶτον κ. τ. λ.] Neque hoc, neque πρωκτὸν placet. Verti, quasi esset scriptum τινὲς ἡμᾶς. Etsi nec hoc probo. Aretinus: *tanquam acus nos dividunt.* Perionius: *deducimur in angustum locum: nonnulli quasi acus nos inserunt et trajiciunt.* Melanchtho: *compellimur in arctum velut sportæ: quidam velut acu dissuunt nos.* Meletus: *coarctamur in angustias quasdam: quidam primarios viros tanquam acus trajiciunt:* Hic vertit, quasi legisset τινὲς τοὺς πρώτους. WOLF.

ταῦτα δὲ τίνος ἐστίν, ὦ [1] κίναδος, ῥήματα ἢ θαύματα; Καὶ πάλιν, ὅτε κύκλῳ περιδινῶν σεαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος ἔλεγες ὡς ἀντιπράττων Ἀλεξάνδρῳ, ὁμολογῶ τὰ Λα-

[1] κίναιδος T.

πρωκτὸν ὥσπερ ταῖς βελόναις. Bern. —Locus sane deploratissimus, cujus depravatio latere videtur, juxta mentem Cl. Marklandi, in vocibus, πρῶτον ὥσπερ τάς. Sed quoniam Interpretationibus res agitur, adjiciam porro et nostras, id est, quas Wolfius non vidit. Lambinus: *sarmenta civitatis certi homines amputant: quidam populi palmites exciderunt: rerum nervi succisi sunt: storearum instar in angustum cogimur: quidam podicem* [legebat enim πρωκτὸν] *quasi acubus aut mugilibus transfodiunt.* Anonymus: *Vitiputant quidam civitatem: vites populi quidam interciderunt: nervi rerum succiduntur: sporta ferimur in angusta: quidam primum velut acus trajiciunt.* Etruscus demum: *Vindemmiano alcuni la città: hanno tagliati alcuni i tralci del popolo: sono alla città stati tagliati sotto i nervi delle amministrationi. Come stuoie siamo cacciati per i luoghi stretti: alcuni principalmente come achi ci passano.* Hæc non dissimulavit Plinius in ea Epistola, in qua nonnulla quæ sunt tumida aut elata nimis in hoc pari Oratorum, quæ incustoditius aut audentius dicuntur, cohibet et comprimit. Et, ut mihi parcam, neque identidem lectorem meum ad Plinium amandem, id *semel* hic facere mihi fas esto. Epistola est IX. 26. Taylor.

Τίνος] Ταῦτα δὲ τί ἐστίν; Ita H. Steph. Forte, τίνα. Utrum *hæc verba sint an portenta?* Ita visus est legisse, dum hunc locum tangit, Cicero in Orat. §. 8. *Attamen in hoc ipso diligenter examinante verborum omnium pondera, reprehendit Æschines quædam et exagitat, illudensque dura, odiosa, intolerabilia esse dicit. Quin etiam quærit ab ipso, cum quidem eum belluam appellet, utrum illa verba an portenta sint: ut Æschini ne Demosthenes quidem videatur Attice dicere* Adde Brodæum IV. Miscell. 26. Idem.

Τινὲς πρῶτον] Inutile omnino videtur importunum illud πρῶτον. Codex unus habet, τινὲς πρωκτὸν ὥσπερ ταῖς βελόναις διείρουσι, quam quidem lectionem secutus Lambinus vertit, *quidam* podicem *nobis quasi acubus aut* mugilibus *transfodiunt.* Fortassis allusisse Demosthenem existimavit ad notum illud supplicii genus, quo Athenienses pauperes mœchos in adulterio deprehensos solebant cruciare, *mugili*, aliove aliquo pisce aculeato (qualem esse βελόνην testatur Plin. Hist. Nat. IX.) in nates iis immisso. Unde hoc valeret dictum illud Demosthenis; *quidam fœde nos, tanquam viles mœchos, dilacerant.* Interpretationem tamen eam respuit Tourellius, utpote odiosam nimis, ridiculam, et Demosthene omnino indignam. Locus proculdubio depravatus est. Taylorus *deploratissimum* vocat. Facilem sane jacturam! Stock.

Κίναιδος] L. κίναδος. Demosth. περὶ τοῦ Στεφ. [§. οά.] Τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος ἀνθρώπιόν ἐστι. Aristophanis σχόλιον? σχστης Οἱ δὲ πᾶν μὲν θηρίον κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι, ἰδίως δὲ, τὴν ἀλώπεκα. Brodæus. Alibi etiam emendarat Brodæus, scil. IV. Miscell. 26. atque eo ritu typis suis descripsit H. Stephanus. Demosthenem enim non Cinædum, sed *Hominem vafrum et astutum, vulpeculæ similem*, appellare voluit. Errat ergo Magister, id prænotante Brodæo; En locum! κίναιδος ἀρσενικῶς, ὁ πόρνος —— κίναδος δὲ οὐδετέρως ὁ ἀναιδὴς καὶ ἀναίσχυντος. (Potius *Vafer et Astutus*) Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι,

Ἦ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξῆρου μ' ὅπου;

Καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Στεφάνου, Τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος τἀνθρώπιόν ἐστι. Scholiastes Aristophanis, quem Brodæus laudavit, ita se habet, ad Nub. 447.

Κύρβις, Κρόταλον, Κίναδος, Τρύμη.

sc. Κίναδος] εἶδός τι θηρίου. Καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου. Τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος τἀνθρώπιόν ἐστι. Οἱ δὲ πᾶν μὲν θηρίον κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι· ἰδίως δὲ, τὴν ἀλώπεκα. καὶ Σοφοκλῆς,

Ἦ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξῆρου μ' ὅπου;

Κακοῦργος οὖν φησὶν, ὡς ἀλώπηξ. Iterumque ad istud Avium, 429.

——— Πυκνότατον κίναδος
Σόφισμα, Κύρμα, Τρίμμα, Παιπάλημ' ὅλον.

κίναδος, ἀντὶ τοῦ πάνυ φρόνιμος. Κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ. Utitur etiam et alibi Demosthenes, sc. de Cor. §. νβ'. Οὓς ζῶντας μὲν, ὦ κίναδος, κολακεύων παρηκολούθεις, τεθνεῶτας δ' οὐκ αἰσχύνῃ κατηγορῶν. Dinarchus item c. Demosth. Ἄξιοι σύμβουλοι, καὶ ἡγεμόνες ὑμῶν, καὶ τοῦ δήμου, μὰ Δί', οὔ; τὰ τοιαῦτα κινάδη. Corrige ergo Wolfii versionem. Κίναιδος interea recte se habet in Orat. Æschinis π. παραπρεσβ. p. 119. l. 15. Vide et confer p. 123. l. 12. et c. Timarch. p. 57. l. ult. Taylor. Κί-

κωνικὰ [1] συστήσασθαι, ὁμολογῶ Θετταλοὺς
καὶ Περῤαιβοὺς ἀφιστάναι. σὺ γὰρ ἂν κώμην
[2] ἀποστήσειας; σὺ γὰρ ἂν προσέλθοις μὴ ὅτι πρὸς πόλιν
ἀλλὰ πρὸς οἰκίαν, ὅπου κίνδυνος πρόσεστιν; Ἀλλ' εἰ μέν
που χρήματα ἀναλίσκεται, [3] προςκαθεσθήσει, πρᾶξιν δ'
ἀνδρὸς οὐ πράξεις· ἐὰν δ' αὐτόματόν τι συμβῇ, [4] προςποιή-
σει καὶ σαυτὸν ἐπὶ τὸ γεγενημένον [5] ἐπιγράψεις· ἐὰν δ'
ἔλθῃ φόβος [6] τις, ἀποδράσει· ἐὰν δὲ θαῤῥήσωμεν, δωρεὰς
αἰτήσεις καὶ χρυσοῖς στεφάνοις [7] στεφανοῦσθαι.

νδ'. Ναί, ἀλλὰ δημοτικός ἐστιν. Ἐὰν μὲν τοίνυν πρὸς
[8] τὴν εὐφημίαν αὐτοῦ τῶν λόγων ἀποβλέψητε, ἐξαπατηθή-
σεσθε ὥσπερ καὶ πρότερον· ἐὰν δ' εἰς τὴν φύσιν καὶ τὴν
ἀλήθειαν, οὐκ ἐξαπατηθήσεσθε. Ἐκείνως δ' ἀπολάβετε
430 παρ' αὐτοῦ τὸν λόγον. ἐγὼ μὲν μεθ' ὑμῶν λογιοῦμαι, ἃ δεῖ
ὑπάρξαι ἐν τῇ φύσει τῷ δημοτικῷ ἀνδρὶ καὶ σώφρονι, καὶ
πάλιν ἀντιθήσω, ποῖόν τιν' εἰκός ἐστιν εἶναι τὸν ὀλιγαρχι-
κὸν ἄνθρωπον καὶ φαῦλον· ὑμεῖς δ' [9] ἀντιθέντες ἑκάτερα
τούτων, [10] θεωρήσατ' αὐτόν, μὴ ὁποτέρου τοῦ λόγου ἀλλ'
ὁποτέρου τοῦ βίου ἐστίν.

νέ. Οἶμαι τοίνυν ἅπαντας ἂν [11] ὑμας ὁμολογήσειν τάδε
δεῖν ὑπάρξαι τῷ δημοτικῷ. πρῶτον μὲν [12] ἐλεύθερόν αὐτον
εἶναι καὶ πρὸς πατρὸς καὶ [13] πρὸς μητρός, ἵνα μὴ διὰ τὴν
περὶ τὸ γένος ἀτυχίαν δυςμενὴς ᾖ τοῖς νόμοις, οἳ σώζουσι 78.1

[1] συστῆσαι T. [2] ἀποστήσαις T. R. [3] προσκαθεσθήσῃ T. R. [4] προσποιήσῃ T. R.
[5] ἐπιγράψεις; ἂν δ' T. R. [6] τίς, ἀποδράσῃ T. τις ἀποδράσῃ R. [7] στεφανοῦσθαι; T. R.
[8] Deest articulus. T. [9] ἀντιτιθέντες T. [10] θεωρήσαιτ' T. [11] ὑμᾶς T. R.
[12] ἐλεύθερον αὐτὸν T. R. [13] Deest πρός. T.

ναδος pro κίναιδος, *fera bestia, bellua*, proprie *vulpes*. AUGER.

Κίναδος] Ἀντὶ τοῦ θηρίον. Omnem quidem *feram* ita vocari volunt, peculiariter autem *vulpem*. Suid. STOCK.

Σὺ γὰρ ἂν κώμην ἀποστήσαις] Pro his verbis scribitur in Coisl. et Mead. σὺ Θετταλοὺς ἀποστήσειας. Jam mihi certo certius esse videtur, et *hæc* et *illa* simul olim obtinuisse. Librarius deceptus commate similiter ordiente et similiter exeunte quoque, næ illud facile transvolare potuit. Norunt hæc qui tractant membranas. Ecce autem, et mihi in hoc loco forte fortuna contigit, ut similem ludum luderem. Nam ob similitudinem τῶν *impulisse* et *impelleres*, eam particulam Wolfii versionis neglreximus quæ sequitur. *Tu vero vel pagum ad defectionem impelleres?* Quod nollem sane. Sed erit condonandum tamen. TAYLOR.

Πρόσεστιν] In Bern. additur Redditivum οὐκ ἔστιν. Bene est. IDEM.

Προσκαθεσθήσῃ] A προσκαθέζομαι. WOLF. L. προσκαθήσῃ, *assidebis*, fut. a προσκάθημαι, nam nescio unde deducatur προσκαθεσθήσῃ. AUGER.

Συμβῇ] Εὖ συμβῇ. MARKLAND. καλῶς Bern. TAYLOR.

νδ'. Ἐκείνως—] *Illo autem modo verba ipsius accipiatis*. AUGER.

Δὲ] Vel δή. MARKLAND. Et mox Ἐγὼ μὲν γάρ. IDEM.

Θεωρήσαιτ'] Scribe, θεωρήσατ'. IDEM. Et l. 20. ὁμολογῆσαι. IDEM.

νέ. Πρὸς τὸ γένος] [Uti edi solebat.] Malim,

τὴν δημοκρατίαν. δεύτερον δ' ἀπὸ τῶν προγόνων εὐεργεσίαν τιν' αὐτῷ πρὸς τὸν δῆμον ὑπάρχειν, ἢ τό γ' ἀναγκαιότατον μηδεμίαν ἔχθραν, ἵνα μὴ βοηθῶν τοῖς τῶν προγόνων ἀτυχήμασι κακῶς ἐπιχειρῇ ποιεῖν τὴν πόλιν. τρίτον σώφρονα καὶ μέτριον χρὴ πεφυκέναι αὐτὸν πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν, ὅπως μὴ διὰ τὴν ἀσέλγειαν τῆς δαπάνης δωροδοκῇ κατὰ τοῦ δήμου. τέταρτον εὐγνώμονα καὶ δυνατὸν εἰπεῖν· καλὸν γὰρ τὴν μὲν διάνοιαν [1] προαιρεῖσθαι τὰ βέλτιστα, τὴν δὲ παιδείαν τὴν τοῦ ῥήτορος καὶ τὸν λόγον πείθειν τοὺς ἀκούοντας· εἰ δὲ μή, τήν [2] γ' εὐγνωμοσύνην ἀεὶ προτακτέον τοῦ λόγου. πέμπτον ἀνδρεῖον εἶναι τὴν ψυχήν, ἵνα μὴ παρὰ τὰ δεινὰ καὶ τοὺς πολέμους ἐγκαταλείπῃ τὸν δῆμον. Τὸν δ' ὀλιγαρχικὸν πάντα [3] δεῖ τἀναντία τούτων ἔχειν· τί γὰρ δεῖ πάλιν διεξιέναι;

νϛʹ. Σκέψασθε δή, τί τούτων ὑπάρχει Δημοσθένει· ὁ 431
δὲ λογισμὸς ἔστω ἐπὶ πᾶσι δικαίοις. Τούτῳ πατὴρ μὲν ἦν Δημοσθένης ὁ Παιανιεύς, ἀνὴρ ἐλεύθερος — οὐ γὰρ δεῖ ψεύδεσθαι —· τὰ δ' ἀπὸ τῆς μητρὸς καὶ τοῦ πάππου τοῦ πρὸς μητρὸς πῶς ἔχει [4] αὐτῷ; Ἐγὼ φράσω. Γύλων ἦν ἐκ Κεραμέων. οὗτος προδοὺς τοῖς πολεμίοις Νύμφαιον τὸ ἐν τῷ Πόντῳ, τότε τῆς πόλεως ἐχούσης τὸ χωρίον τοῦτο, φυγὰς [5] ἀπ' εἰσαγγελίας ἐκ τῆς πόλεως ἐγένετο, θανάτου

[1] προορᾶσθαι T. [2] Deest γ'. T. [3] Deest δεῖ. T. R. [4] αὐτῷ, T. R. [5] Desunt ἀπ' εἰσαγγελίας. T. R.

περὶ τὸ γένος. Sic paulo post, περὶ τὴν δίαιταν. Et [l. 8.] τὴν μὲν διάνοιαν προορᾶσθαι. Etsi τὸ προαιρεῖσθαι recte legitur, si εὐγνωμοσύνην exponas οὐ φρόνησιν, ἀλλ' εὔνοιαν. Wolf. τ. δ. περὶ τὸ γένος. Stephanus. Ita legitur in MSto Reg. 1. Taylor.

Προορᾶσθαι] Nimis audacter hic se opponit Wolfius Codd. fidei atque auctoritati, in quibus, credo, omnibus scribitur Προαιρεῖσθαι. Interea vertit contra ac emendaverit. Eleganter satis et fideliter Lambinus: *Deinde, ut integritatem ac probitatem habeat cum eloquentia conjunctam. Præclarum est enim oratorem consilio et ratione res optimas suscipientem ac sequentem easdem, doctrina politum, dicendique facultate instructum, auditoribus explicare ac probare posse: sed si alterutro carendum sit, bona mens anteponenda eloquentiæ est.* In hoc loco τὴν διάνοιαν —— παιδείαν —— λόγον aliter ac Wolfius, accipio, et potius cum Lambino sentio, sc. subintelligens vocem κατὰ, vel vim vocis istius, et post λόγον igitur comma vel punctum levissimum constituo. In Cod. Mead. desunt hæc verba, καὶ τὸν λόγον πείθειν. Non recte. Idem.

νϛʹ. Δικαίοις] Vir literis optimis optime excultus I. Toup legendum censet λογισμὸς ἔστω ——— δίκαιος. Quod verum arbitror. Tametsi commode vertant, Brodæus, *omni cum æquitate:* Wolfius, *ratio subducatur æquissimis conditionibus.* Taylor.

Νύμφαιον] Citat h. locum Harpocratio. Vide in Νύμφαιον. Vide etiam Valesium. Meminit Strabo lib. 7mo non semel, et Stephanus Byzant. Vide notas ad Dionem XLI. 45. in postrema et nitidissima Editione. Idem.

Φυγὰς κ. τ. λ.] Aretinus: *ob hoc exsu-*

καταγνωσθέντος αὐτοῦ, τὴν κρίσιν οὐχ ὑπομείνας. καὶ ἀφικνεῖται εἰς Βόσπορον, κἀκεῖ λαμβάνει δωρεὰν παρὰ τῶν τυράννων τοὺς ὠνομασμένους Κήπους, καὶ γαμεῖ γυναῖκα πλουσίαν μὲν νὴ Δία καὶ χρυσίον ἐπιφερομένην πολύ, Σκύθιν δὲ τὸ γένος, ἐξ [1] ἧς δύο θυγατέρας γεννήσας, καὶ ταύτας δεῦρο μετὰ πολλῶν χρημάτων ἀποστείλας, συνῴκισε τὴν μὲν ἑτέραν ὁτῳδήποτε, ἵνα μὴ πολλοῖς ἀπεχθάνωμαι, τὴν δ' ἑτέραν ἔγημε παριδὼν τοὺς τῆς πόλεως νόμους Δημοσθένης ὁ Παιανιεύς, ἐξ ἧς [2] ἡμῖν ὁ περίεργος καὶ συκοφάντης γεγένηται Δημοσθένης. [3] Οὔκουν ἀπὸ μὲν τοῦ πάππου τοῦ πρὸς μητρὸς πολέμιος ἂν εἴη τῷ δήμῳ· θάνατον γὰρ [4] αὐτοῦ τῶν προγόνων κατέγνωτε· τὰ δ' ἀπὸ τῆς μητρὸς Σκύθης βάρβαρος ἑλληνίζων τῇ φωνῇ. ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν οὐκ ἐπιχώριός ἐστιν.

νζ'. Περὶ δὲ τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν τίς ἐστιν; Ἐκ τριηράρχου λογογράφος ἀνεφάνη, τὰ πατρῷα καταγελάστως
432 προέμενος. ἄπιστος δὲ καὶ περὶ ταῦτα δόξας εἶναι

[1] ἧς γίνονται αὐτῷ θυγατέρες δύο, ἃς ἐκεῖνος δεῦρο T. R. [2] ὑμῖν T. [3] οὐκοῦν T. R. [4] αὐτοῦ T. R.

lavit, non exspectata pœna judicii quæ contra eum parabatur. Melanchtho: *capitali judicio damnatus, non exspectata pœna judicii, concessit in exsilium.* Perionius: *fuga ex urbe elapsus est, cum capitis damnatus, judicium non exspectasset.* Meletus: *Factus est exsul, non exspectans judicium, cum capitis damnatus esset.* Ego existimo, eum absentem capitis esse damnatum, quod se judicio non stitisset; ut et Alcibiades. WOLF. Alii tamen aliter intelligunt et interpretantur, *no aspettando* la pena, et, *non exspectata* pœna *judicii.* Quasi *in perpetuum exsilium abierit, quod cum capite erat damnatus, sese in pedes conjecit, et fuga sibi salutem conquisivit.* Cod. Bern. habet, θανάτου δὲ καταγνωσθέντος αὐτὸς ἀπ' εἰσαγγελίας κ. τ. λ. TAYLOR. φυγὰς —— ἐγένετο, καὶ θανάτου καταγνωσθέντος αὐτοῦ, τὴν κρίσιν οὐχ ὑπομείνας, ἀφικνεῖται εἰς Βόσπορον. MARKLAND.

Κήπους] Κῆπος. (Κῆποι rescribit Valesius) Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. πόλις δέ ἐστι κατὰ Βόσπορον καλουμένη Κῆπος (Κῆποι). Harpocrat. Strabonis MSS. pariter Κῆποι, in numero multitudinis. Memorant Plinius et Mela. Diodorus XX. 24. scribit, ut Noster, τοὺς καλουμένους Κήπους. Ubi eruditissimum Linguæ Græcæ Statorem consules, P. Wesselingium. Vocabulum ergo videtur eorum esse ex numero, quæ inter *Propria* et *Appellativa* æqualiter librantur. TAYLOR.

Καὶ χρυσίον ἐσφερομένην πολύ. Et [l. 5. et l. 9.] ἐξ ἧς [Aldus enim utrobique ἐξῆς]. Et [p. 249. l. 4.] ἐπικέκλυκε ab ἐπικλύζω. WOLF. ἐπιφερομένην injuria sollicitavit Wolfius. Vid. Lysiam, pag. 335. Ἐκεῖνος ——— παρὸν μετὰ πολλῶν χρημάτων γῆμαι ἄλλην, τὴν ἐμὴν μητέρα ἔλαβεν οὐδὲν ἐπιφερομένην. TAYLOR.

Παριδὼν τοὺς τῆς πόλεως νόμους] Quibus cautum erat, ne quis peregrinam mulierem in uxorem duceret. BRODÆUS.

Παριδὼν τοὺς νόμους] Quibus cautum est, nequis civis cum extera muliere matrimonium contraheret. Secus facientes millibus mulctabantur drachmis. Demosth. c. Neæram. STOCK.

Ὁ περίεργος] Videtur deesse οὗτος. Sc. ἐξ ἧς ὑμῖν οὗτος ὁ περίεργος —— MARKLAND.

Αὐτοῦ τῶν προγόνων] Majores ejus, i. e. *unum ex majoribus ejus.* IDEM.

νζ'. Λογογράφος] Accipitur in malam partem, et per contemptum dicitur, ut Latinis *Rabula.* Dem. de fals. leg. Λογογράφους τοίνυν καὶ σοφιστὰς ἀποκαλῶν, καὶ ὑβρίζειν πειρώμενος. Steph. STOCK.

καὶ τοὺς λόγους ἐκφέρων τοῖς ἀντιδίκοις, ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὸ βῆμα. πλεῖστον δ᾽ ἐκ τῆς πόλεως εἰληφὼς ἀργύριον ἐλάχιστα περιεποιήσατο. νῦν μέντοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον ἐπικέκλυκε τὴν δαπάνην αὐτοῦ, [1]ἔσται δ᾽ οὐδὲ τοῦθ᾽ ἱκανόν· οὐδεὶς γὰρ πώποτε πλοῦτος τρόπου πονηροῦ περιεγένετο. καὶ τὸ κεφάλαιον, τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων πορίζεται, ἀλλ᾽ ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. Περὶ δ᾽ εὐγνωμοσύνην καὶ λόγου δύναμιν πῶς πέφυκε; Δεινῶς λέγειν, κακῶς βιῶναι. οὕτω γὰρ κέχρηται καὶ τῷ ἑαυτοῦ [2]σώματι ἐκ παιδός, ὥςτ᾽ ἐμὲ μὴ βούλεσθαι λέγειν, ἃ τούτῳ πέπρακται· ἤδη γάρ ποτ᾽ εἶδον μισηθέντας τοὺς τὰ τῶν πλησίον αἰσχρὰ λίαν σαφῶς λέγοντας. Ἔπειτα τί συμβαίνει τῇ πόλει; Οἱ μὲν λόγοι καλοί, τὰ δ᾽ ἔργα φαῦλα.

νή. Πρὸς δ᾽ ἀνδρίαν βραχύς μοι λείπεται λόγος. εἰ μὲν γὰρ ἠρνεῖτο μὴ δειλὸς εἶναι ἢ ὑμεῖς μὴ συνῄδειτε [3]αὐτῷ, διατριβὴν ὁ λόγος ἄν μοι παρέσχεν· ἐπειδὴ δὲ καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ ὑμεῖς σύνιστε, λοιπὸν ὑπομνῆσαι τοὺς περὶ τούτων κειμένους νόμους. Ὁ γὰρ

[1] ἔστι T. [2] σώματι καὶ παιδοποιΐᾳ, ὥστε με T. R. [3] αὐτῷ T. R.

Καὶ τοὺς λόγους ἐκφέρων τοῖς ἀντιδίκοις] Plutarchus in vita Demosth. male audiisse refert Demosthenem, qui cum orationem pro Apollodoro adversus Phormionem et Stephanum scripsisset, idem postea orationem Phormioni composuit: tanquam ex eadem officina pugiones vendens adversariis, quibus se mutuo confoderent. Idem.

Βασιλικὸν χρυσίον] *Ei a Rege Persarum datæ pecuniæ.* Diodor. XVII. Εἴτε βουλόμενος (Demosthenes) τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν ἄμεμπτον αὐτὸν διαφυλάττειν· πολλὰ γὰρ χρήματα φασὶν αὐτὸν εἰληφέναι παρὰ Περσῶν ἵνα πολιτεύηται κατὰ Μακεδόνων. Brodæus.

Ἐπικέκληκε] [ut operæ Aldinæ vitiosissime] L. ἐπικέκλυκε. Euripid. in Troad. [994].

—— τὴν Φρυγῶν πόλιν
Χρυσῷ ῥέουσαν ἤλπισας κατακλύσειν
Δαπάναισιν. Idem.

Nondimeno hora i danari del Re hanno coperto la sua spesa, ne questi bastano. Etruscus. *Nunc vero aurum regium sumptus ejus effusos irrigavit, atque alluit: sed ne hoc quidem satis est.* Lambinus. *Ejus sumptus nunc aurum regium supplevit.* Anonymus. Metaphora tracta est ab Æstu reciprocante. Nos h. fere modo diceremus, *His Affairs were at a low Ebb, till the Tide of the Persian Exchequer flowed in.* Lambinus *irrigavit.* Quam impotenter! quam insipienter! quam ridicule! Taylor. De fluminibus potius extra alveum transfusis dicitur ἐπικλύζω, quemadmodum recte annotavit Francis. Malim igitur, *sumptus exhaustos quasi inundatione facta explevit.* Stock.

Ἔστι] Malim ἔσται. Et [l. 5.] οὐδεὶς γὰρ πώποτε πλοῦτος. Wolf. Utrumque MSti Reg. 1. Bern. et Steph. Vox autem πώποτε abesse, sed non recte, solebat. Bern. autem, ἔσται δὲ αὐτῷ οὐδὲ τοῦθ᾽ ἱκανόν. Taylor. F. ἔσται propter rationem, quæ sequitur. Markland.

Δεινῶς —— κακῶς] F. δεινὸς —— κακὸς. Idem. Ita MSS. Steph. et Bern. Feliciter! Prius etiam reperitur in Coisl. et Mead. hoc tamen neutiquam. Taylor.

νή. Ἠρνεῖτο μὴ δειλὸς εἶναι] Græca negationis conduplicatio. Wolf.

Περὶ τούτων] Τῶν δειλῶν sc. Andocid. de Myster. Τούτους ἔδει καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐκ

Σόλων ὁ παλαιὸς νομοθέτης ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ᾤετο
δεῖν ἐνέχεσθαι [1] καὶ τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν λελοιπότα
τὴν τάξιν καὶ τὸν δειλὸν ὁμοίως· εἰσὶ γὰρ καὶ δειλίας
γραφαί. Καίτοι θαυμάσειεν ἄν τις ὑμῶν, εἰ εἰσὶ φύσεως
433 γραφαί. Εἰσί. Τίνος ἕνεκα; Ἵν' ἕκαστος [2] ἥμων τὰς ἐκ
τῶν νόμων ζημίας φοβούμενος μᾶλλον ἢ τοὺς πολεμίους,
ἀμείνων ἀγωνιστὴς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὑπάρχῃ. Ὁ 79.1
μὲν τοίνυν νομοθέτης τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν δειλὸν
καὶ τὸν λιπόντα τὴν τάξιν ἔξω τῶν περιῤῥαντηρίων τῆς
ἀγορᾶς ἐξείργει, καὶ οὐκ ἐᾷ στεφανοῦσθαι οὐδ' εἰςιέναι εἰς
τὰ ἱερὰ τὰ δημοτελῆ· σὺ δὲ τὸν ἀστεφάνωτον ἐκ τῶν νόμων κελεύεις ἡμᾶς στεφανοῦν, καὶ τῷ σαυτοῦ ψηφίσματι
τὸν οὐ προςήκοντα [3] εἰςκαλεῖς τοῖς τραγῳδοῖς εἰς τὴν ὀρχήστραν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Διονύσου, τὸν τὰ ἱερὰ διὰ δειλίαν
[4] προδεδωκότα. Ἵνα δὲ μὴ ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, ἐκεῖνο μέμνησθε. ὅταν φῇ δημοτικὸς εἶναι, θεωρεῖτ' αὐτοῦ μὴ τὸν λόγον ἀλλὰ τὸν βίον, καὶ σκοπεῖτε μὴ τίς φησὶν εἶναι, ἀλλὰ τίς ἔστιν.

νθ'. Ἐπεὶ δὲ στεφάνων ἀνεμνήσθην καὶ δωρεῶν, ἕως ἔτι μέμνημαι, προλέγω ὑμῖν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ μὴ καταλύσετε τὰς ἀφθόνους ταύτας δωρεὰς καὶ τοὺς εἰκῇ διδομένους στεφάνους, οὔθ' οἱ τιμώμενοι χάριν ὑμῖν εἴσονται, οὔτε τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐπανορθωθήσεται. τοὺς μὲν γὰρ πονηροὺς οὐ μή ποτε βελτίους ποιήσετε, τοὺς δὲ χρηστοὺς εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, μεγάλα [5] τούτων οἶμαι σημεῖα δείξειν ὑμῖν. Εἰ γάρ τις ὑμᾶς ἐρωτήσειε, πότερον [6] ὕμιν ἐνδοξοτέρα δοκεῖ ἡ πόλις

[1] Deest καί. T. [2] ἡμῶν T. R. [3] εἰσκαλεῖς ἐν τοῖς R. [4] προδεδωκότα; T. R. [5] τούτων] νῦν T. [6] ὑμῖν T. R.

τούτων ἀτίμους εἶναι, καὶ ὁπόσοι λίποιεν τὴν τάξιν, ἢ ἀστρατείας, ἢ δειλίας ὄφλοιεν, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβάλοιεν. Hoc etiam indicat Lysias c. Alcibiad. Λειποταξίου. BRODÆUS.

Ἵνα ἕκαστος ἡμῶν κ. τ. λ.] Hinc Plato ait τοὺς πολίτας δέει ἀνδρείους εἶναι. WOLF.

Περιῤῥαντηρίων] Vasa aqua lustrali plena, quæ in foribus templorum et ad omnes etiam fori aditus erant disposita. Hac aqua perspergebantur intrantes, quique ab ea exclusi sunt, βέβηλοι *impuri* vocabantur. Potter. II. 2. STOCK.

Ἀγορᾶς] Ἔξω τῶν περιῤῥαντηρίων καὶ τῆς ἀγορᾶς. Bern. Quod non negligendum. Quasi arcendus esset ab omnibus congressibus tam *sacris* quam *civilibus*. Uti alicubi scripsit Demosthenes, μηδενὸς τῶν κοινῶν μετέχειν. Verum N. c. Timarch. μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιῤῥαντηρίων πορευέσθω. pag. 17. l. 13. Ut potius deliberandum censerem. TAYLOR.

Στεφάνωτον] [Ald.] Ἀστεφάνωτον. Et [l. 19.] ἕως ἔτι μέμνημαι. BRODÆUS. WOLF. Olim ἔστι. TAYLOR.

εἶναι ἐπὶ τῶν νυνὶ καιρῶν ἢ ἐπὶ τῶν προγόνων, ἅπαντες
ἂν ὁμολογήσαιτε ἐπὶ τῶν προγόνων. Ἄνδρες δὲ πότερον 434
τότ᾽ ἀμείνους ἦσαν ἢ νυνί; Τότε μὲν διαφέροντες, νυνὶ δὲ
πολλῷ καταδεέστεροι. Δωρεαὶ δὲ καὶ στέφανοι καὶ κηρύ-
γματα καὶ [1]σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ πότερον τότ᾽ ἦσαν
πλείους ἢ νυνί; Τότε μὲν ἦν σπάνια τὰ καλὰ παρ᾽ ἡμῖν
καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς ὄνομα τίμιον, νῦν δ᾽ ἤδη καταπέπλυ-
ται τὸ πρᾶγμα, καὶ τὸ στεφανοῦν ἐξ ἔθους ἀλλ᾽ οὐκ ἐκ
προνοίας ποιεῖσθε.

ξʹ. [2]Οὔκουν ἄτοπον οὑτωσὶ διαλογιζομένοις τὰς μὲν
δωρεὰς νῦν πλείους εἶναι, τὰ δὲ πράγματα τῆς πόλεως
τότε μᾶλλον ἢ νῦν ἰσχύειν, καὶ τοὺς ἄνδρας νῦν μὲν χεί-
ρους εἶναι, τότε δ᾽ [3]ἀμείνους; Ἐγὼ δὲ τοῦθ᾽ ὑμᾶς ἐπιχει-
ρήσω διδάσκειν. [4]Οἴεσθ᾽ ἄν ποτε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐθελῆσαί
τινα ἐπασκεῖν εἰς τὰ [5]Ὀλύμπια ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν
στεφανιτῶν ἀγώνων παγκράτιον ἢ καὶ ἄλλο τι τῶν βαρυ-
τέρων ἄθλων, εἰ ὁ στέφανος ἐδίδοτο μὴ τῷ κρατίστῳ ἀλλὰ
τῷ διαπραξαμένῳ; [6]Οὐδεὶς ἄν ποτ᾽ ἠθέλησεν ἐπασκεῖν.
νῦν δ᾽ οἶμαι διὰ τὸ σπάνιον καὶ τὸ περιμάχητον καὶ τὸ

[1] σιτίσεις R. [2] οὐκοῦν T. [3] ἀμείνους. T. [4] οἴεσθέ ποτε T. R. [5] Παναθήναια T. R. [6] οὐδέποτ᾽ T.

νθʹ. Καλὰ] F. ἆθλα *præmia* sc. τῆς ἀρετῆς, quæ vox assumenda est ex sequentibus: σπάνια τὰ ἆθλα [τῆς ἀρετῆς] καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἀρετῆς τίμιον. Nam τὰ καλὰ pro *ornamentis* nimis ambiguum videtur. Sic §. ζʹ. fin. τῆς ἀρετῆς ἆθλον. MARKLAND.

Καταπέπλυται] Τὸ καταπλύνεσθαι, ἀντὶ τοῦ, τοῖς τυχοῦσι δίδοσθαι parum placet. Καταλέλυται videtur paulo commodius. Sed nec ipsum arridet. Aretinus: *virtutis nomen in pretio erat: nunc jam vilescet.* Melanchtho: *nunc contaminantur præmia virtutis.* Perionius: *nunc res ipsa neglecta est.* Meletus: *At nunc etiam ipsum opus virtutis sordescit.* WOLF. Qualis et quantus est Wolfius ἐν τῇ μαντικῇ, ostendunt hæc verba Pollucis desumpta ex lib. VII. cap. ult. quod titulum habet, Ὅσα ἀπὸ τοῦ πλύνειν τὰς ἐσθῆτας. scil. Καὶ τὸ οὐδενὸς ἄξιόν τι ἀποπεφάνθαι, καταπεπλύσθαι ὁ ῥήτωρ ἔφη Αἰσχίνης. Nemo ex interpretibus metaphoram attigit: Non Lambinus, *nunc res ipsa sordibus obsolescit, atque adeo ludibrio est.* Contrarium fere sentio. Nihil hic de sordibus: Verum ut Vestis quæ acu et arte pingitur, nimia lotione nitorem suum amittit, et elegantiam, adeoque facta est obsoletior, similiter de præmiis publicis statuendum est. Attigit fere Cornelius Nepos in Miltiade versus finem: *Ut populi nostri honores quondam fuerunt rari et tenues, ob eamque causam gloriosi, nunc autem* effusi atque obsoleti, *sic olim apud Athenienses* ——— TAYLOR.

ξʹ. Οἴεσθε] Restituit Stephanus, οἴεσθ᾽ ἄν ποτε —— Marklandus autem ἐθελῆσαι ἄν τινα. Alterutrum sane necessarium. IDEM.

Παναθήναια] Γρ. Ὀλύμπια Coisl. Reg. 2. Mead. item vetustus Cod. Fulv. Ursini, ut testatur P. Faber I. Agonist. 30. IDEM.

Παγκράτιον] Certaminis genus ex pugilatu et lucta compositum. Erat autem acerbissimum; quod calcibus, cubitis, pugnis, toto denique corpore transigeretur. STOCK.

Οὐδέποτ᾽] Οὐδείς ποτ᾽. MARKLAND. et Cod. Ursini juxta eundem Fabrum.

καλὸν καὶ τὸ ἀείμνηστον ἐκ τῆς νίκης ἐθέλουσί τινες τὰ σώματα παρακαταθέμενοι καὶ τὰς μεγίστας ταλαιπωρίας ὑπομείναντες διακινδυνεύειν. Ὑπολάβετε τοίνυν ὑμᾶς αὐτοὺς εἶναι ἀγωνοθέτας [1] τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς, κἀκεῖνο [2] ἀναλογίσασθε, ὅτι ἐὰν μὲν τὰς δωρεὰς ὀλίγοις καὶ ἀξίοις καὶ κατὰ τοὺς νόμους διδῶτε, πολλοὺς ἀγωνιστὰς ἕξετε τῆς ἀρετῆς· ἐὰν δὲ τῷ βουλομένῳ καὶ τοῖς διαπραξαμένοις χαρίζησθε, καὶ τὰς ἐπιεικεῖς φύσεις διαφθερεῖτε.

435 ξά. Ὅτι δ' ὀρθῶς λέγω, ἔτι [3] σμικρῷ σαφέστερον ὕμας βούλομαι διδάξαι. Πότερον [4] ὕμιν ἀμείνων ἀνὴρ εἶναι δοκεῖ Θεμιστοκλῆς ὁ στρατηγήσας, ὅτε [5] τὴν περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίαν τὸν Πέρσην ἐνικᾶτε, ἢ Δημοσθένης ὁ τὰς τάξεις λιπών; Μιλτιάδης δ' ὁ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην τοὺς βαρβάρους νικήσας ἢ οὗτος; [6] [ἔτι δ' οἱ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον [7] καταγαγόντες;] Ἀριστείδης δ' ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος, ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Δημοσθένει; Ἀλλ' ἔγωγε, μὰ τοὺς θεοὺς τοὺς Ὀλυμπίους! οὐδ' ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ἄξιον ἡγοῦμαι μεμνῆσθαι τοῦ θηρίου τούτου καὶ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν. Ἐπιδειξάτω τοίνυν Δημοσθένης ἐν τῷ [8] αὑτοῦ λόγῳ, εἴ που γέγραπταί

[1] Deest articulus. T.
[2] ἐκλογίσασθε T. R.
[3] μικρῷ σαφ. ὑμᾶς T. R.
[4] ὑμῖν T. R.
[5] τῇ π. Σ. ναυμαχίᾳ T. ἐν τῇ π. Σ. ναυμαχίᾳ R.
[6] Absunt unci. T. R.
[7] καταγαγόντες, T.
[8] αὐτοῦ T. R.

TAYLOR. L. οὐδεὶς ἂν ποτ'. AUGER.

Καὶ κατὰ τοὺς νόμους] Rectius hoc, quam legitur in Stobæo Serm. XLI. sine ista Conjunctione. TAYLOR.

Διαφερεῖτε] [ut Ald.] Placet διαφθερεῖτε. BRODÆUS. Ita quoque excudi fecerunt Stephanus, aliique. TAYLOR. Imo διαφθερεῖτε. AUGER.

ξά. Τῇ —— ναυμαχίᾳ] Lege τὴν —— ναυμαχίαν. Ita §. π'. fin. Ἀθηναῖοι τὴν ἐν Νάξῳ ναυμαχίαν Λακεδαιμονίους ἐνίκησαν. MARKLAND. Juxta etiam, eodem ritu, sc. l. 14. Μιλτιάδης ὁ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην τοὺς βαρβάρους νικήσας. Et §. λβ'. ὅθεν μὴ νικήσασι μάχην οὐκ ἦν ἀναχώρησις. Similiter, Demosthenes de Cor. §. νζ'. εἰ κρατῆσαι συνέβη Φιλίππῳ τὴν μάχην. Cod. autem Bern. hic ἐν τῇ —— ναυμαχίᾳ. TAYLOR.

Ἔτι —— καταγαγόντες] Vide infra ad pag. 255. l. 14. IDEM.

Δ'] Ἀριστείδης θ' ὁ δίκαιος. WOLF. Sed errat. Μιλτιάδης δὲ —— l. 14. ἔτι δ' οἱ ἀπὸ Φυλῆς —— l. 15. Ἀριστείδης δ' ὁ δίκαιος. Unus est tenor Orationis, neque interpellari debuit: potius ab eo præmonstrari singularis et rarior usus istius particulæ δέ. IDEM.

Ὁ τὴν ἀνόμοιον] Sic supra, c. Timarch. pag. 19. l. 12. Ἀριστείδης, ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Τιμάρχῳ τουτῳΐ, ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος. MARKLAND.

Ταῖς αὐταῖς ἡμέραις] Quibus ad Salaminem, quibus ad Marathonem superati sunt Persæ. His quippe diebus, tanquam sacris, bona verba dicenda sunt, non inauspicata, nec exercenda, uti nec inter sacrificandum. BRODÆUS. Infeliciter sane. Recte verterunt Wolfius ceterique. Concordat apte Locutio a nostratibus usitata, quam adducere non est opus. TAYLOR.

τινα τούτων τῶν ἀνδρῶν στεφανῶσαι. Ἀχάριστος ἄρ᾽ ἦν ὁ δῆμος; [1]Οὔκ, ἀλλὰ μεγαλόφρων, κἀκεῖνοί γ᾽ οἱ μὴ οὕτω τετιμημένοι τῆς πόλεως ἄξιοι. οὐ γὰρ ᾤοντο δεῖν ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι, ἀλλ᾽ ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων, ἣ ἀπ᾽ ἐκείνου τοῦ χρόνου μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας
80. [1]ἀθάνατος οὖσα διαμένει.

ξβʹ. Δωρεὰς [2]δὲ τίνας [3]ἐλάμβανον; Ὧν ἄξιόν ἐστι μνησθῆναι. Ἦσάν τινες κατὰ τοὺς τότε καιρούς, [4]οἳ πολλοὺς ὑπομείναντες καὶ μεγάλους κινδύνους ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ ἐνίκων μαχόμενοι Μήδους. Οὗτοι δεῦρ᾽ ἀφικόμενοι τὸν δῆμον ᾔτησαν δωρεάν, καὶ ἔδωκεν [5]αὔτοις ὁ δῆμος τιμὰς μεγάλας, ὡς τότ᾽ ἐδόκει, τρεῖς λιθίνους Ἑρμᾶς στῆσαι ἐν τῇ στοᾷ τῇ τῶν Ἑρμῶν, [6]ἐφ᾽ ᾧ τε μὴ 436
ἐπιγράφειν τὰ ὀνόματα τὰ ἑαυτῶν, ἵνα μὴ τῶν στρατηγῶν ἀλλὰ τοῦ δήμου δοκῇ εἶναι τὸ ἐπίγραμμα. Ὅτι δ᾽ ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτῶν τῶν ποιημάτων εἴσεσθε. ἐπιγέγραπται γὰρ ἐπὶ μὲν τῷ πρώτῳ τῶν Ἑρμῶν·

[1] οὐκ T. R. [2] δέ τινας T. [3] ἐλάμβανον, ἄξιόν T. R. [4] οἳ πολὺν ὑπομείναντες χρόνον, καὶ μεγάλους κ., T. οἱ * πολλοὺς πολὺν ὑπομείναντες χρόνον καὶ μεγ. κ., R.
[5] αὐτοῖς T. R. [6] ἐφ᾽ * ᾗ τε μὴ ἐπιγράφειν R.

Ἄξιοι] Ἀνάξιοι Cod. MS. Mead. Quam veram et sinceram lectionem esse arbitror. Quod cum incredibile dictu primum videri possit, ea res quo pacto se habeat, fac sis attentus. Cum Miltiades, Themistocles, Aristides, Thrasybulus etc. non coronarentur, reliquum est, ut *aut* Civitas immemor et ingrata, *aut* illi immerentes fuissent. Ἀχάριστος ἄρ᾽ ἦν ὁ δῆμος; οὐκ, ἀλλὰ μεγαλόφρων. Id erat prius. Sequitur; κἀκεῖνοι δὲ οἱ μὴ οὕτω τετιμημένοι, τῆς πόλεως ἀνάξιοι; Similiter cum Interrogatione. Si quæras Redditivum, invenies in nota viri præstantissimi ad Demosth. π. Παραπρεσβ. §. ος'. et in hac Orat. p. 174. TAYLOR.

ξβʹ. Ὑπομείναντες χρόνον] An πόνον, ut §. ξ'. ταλαιπωρίας ὑπομείναντες? MARKLAND. Ita restituit, dubium an repperit, Stephanus. Atque ita etiam Bern. habet. Fortasse alia via aggrediendum est. Exaratur enim in vetustis exemplaribus pro πολὺν, πολλούς. Hoc illud est. Nam, sine importuno isto vocabulo χρόνον, lege mecum, οἳ πολλοὺς ὑπομείναντες καὶ μεγάλους κινδύνους. TAYLOR.

Ἐπὶ τῷ Στρυμόνι] Historiam narrat Plutarchus in Cimone, qui et rationem simul reddit, cur honorem istum (τιμῆς ὑπερβολὴν, inquit, τοῖς τότε ἀνθρώποις) quem neque Themistocles neque Miltiades assecuti sunt, Cimoni tribuerunt Athenienses. Nimirum cæteris ducibus de salute dimicaverunt; hujus vero auspiciis *omnium primi hostium impotentiam deprehendêre*, et ultro eis cladem inferentes, regionem omnem quæ Strymona circumjacet, Persis ereptam, suo subjecerunt imperio. STOCK.

Τῇ στοᾷ τῇ τῶν Ἑρμῶν] Vid. Meurs. VI. Attic. Lect. 18. et 1. Athen. Attic. 3. Vales. ad Harpocr. pag. 78. TAYLOR.

Τῇ στοᾷ τῇ τῶν Ἑρμῶν] Porticus erat juxta portam Atticam, statuis Mercurii plena. Hujus autem dei imaginibus inscriptiones exarandi notus apud veteres mos est. STOCK.

Ἔφη τὲ] [Nam Ald. ita] Forte, ἔφη τε sc. ὁ δῆμος. Παρὰ τὸ Ἐφίημι, τὸ Ἐπιτρέπω, ἀορ. β. quia præcedit ᾔτησαν, ἔδωκεν. Aretinus: *cum hac exceptione*. Videtur legisse ἐφ᾽ ᾧ τε. WOLF. Recte sane Aretinus: Et similiter *ea lege* Lambin. Et Stephanus securus ita dedit in sua Editione Auctoris nostri. Mendose Mead. ἔφησε. TAYLOR. Ita scribo: ἐφ᾽ ᾗ τε μὴ - - - *ea lege et conditione ut non*, etc. AUGER.

Ἦν ἄρα κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι, οἵ ποτε Μήδων
Παισὶν ἐπ' [1]Ἠΐονι, Στρυμόνος ἀμφὶ ῥοάς,
Λιμόν τ' αἴθωνα κρατερόν τ' ἐπάγοντες Ἄρηα
Πρῶτοι δυσμενέων εὗρον ἀμηχανίην.

ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ·

Ἡγεμόνεσσι δὲ μισθὸν Ἀθηναῖοι [2]τάδ' ἔδωκαν
Ἀντ' εὐεργεσίης καὶ μεγάλης ἀρετῆς.
Μᾶλλόν τις τάδ' ἰδὼν καὶ ἐπεσσομένων ἐθελήσει
Ἀμφὶ [3]ξυνοῖσιν πράγμασι μόχθον ἔχειν.

ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ ἐπιγέγραπται Ἑρμῇ·

Ἔκ ποτε τῆσδε πόληος ἅμ' Ἀτρείδῃσι Μενεσθεὺς
Ἡγεῖτο ζάθεον Τρωϊκὸν [4]ἂμ πεδίον,
Ὅν ποθ' Ὅμηρος ἔφη Δαναῶν πύκα χαλκοχιτώνων
[5]Κοσμητῆρα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν.

[1] Ἠΐόνι T. [2] τάδε δῶκαν T. R. [3] ξυνοῖσι T. R. [4] ἀμπεδίον T. R. [5] Κοσμήτορα T. R.

Ἦν ἄρα, ἀντὶ τοῦ, ἦσαν. Et [l. 7.] ἀντ' εὐεργεσίης. Wolf. Quod corruptum est in Aldinis. Qui commentatus es ad Lycophronis Alexand. v. 417. hæc habet: Περὶ δὲ τὴν Ἠϊόνα ταύτην καὶ Ἀθηναῖοι τοὺς Μήδους ἐνίκησαν, καὶ ἔστησαν τοῖς νικήσασιν οἱ λοιποὶ Ἀθηναῖοι Ἑρμᾶς τρεῖς λιθίνους, καὶ ἐπέγραψαν,

Ἦν ἄρα κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι, οἵ ποτε Μήδων
Παισὶν ἐπ' Ἠϊόνι Στρυμόνος ἀμφὶ ῥοὰς,
Λιμόν τ' αἴθωνα, κρατερόν τ' ἐπάγοντες Ἄρηα
Πρῶτοι δυσμενέων εὗρον ἀμηχανίην.

τούτων δὲ τῶν ἐπιγραμμάτων Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ μέμνηται. Ita Tzetzes. In Plutarchi Cimone recensentur tria hæc Epigrammata, verbis fere iisdem quibus ab Æschine recitantur. Paucas discrepantias notabo:

I. 3.	κρατερόν	κρυερόν.
II. 1.	τάδ' ἔδωκαν	ἐπέδωκαν MS. Bodl.
2.	μεγάλης ἀρετῆς	μεγάλων ἀγαθῶν. vti Bern. habet in Æschine.
4.	ξυνοῖσι	περὶ ξυνοῖς.
	μόχθον	δῆριν.
III. 2.	ἀμπεδίον	ἐς πεδίον.
3.	χαλκοχιτώνων	θωρηκτάων, ut Bern. hic.
4.	Κοσμήτορα	Κοσμητῆρα.
	ἄνδρα	ὄντα. Ita Bern.
6.	Κοσμητὰς	Κοσμηταῖς.

Taylor.

Ἐπ' Ἠΐονι] Eion, Thraciæ urbs ad ostium Strymonis fluvii, haud procul ab Amphipoli, cujus erat emporium et navale. Hanc urbem qui pro Xerxe defendebat Butes, cum longa obsidione pressus diutius eam conservare non potuit, liceretque ei accepta fide decedere, flammas tamen oppido subdere maluit, seque ipse cum thesauris suis, amicis, totaque simul familia in rogum conjecit. Plutarch. loco citato, et Herodot. in Polymnia. Stock.

Μᾶλλον] Forte:

Μέλλων τὶς τάδ' ἰδεῖν ἵν' ἐπεσσομένων ἐθελήσῃ. Markland.

Ἐπεσσομένων] Τῶν μετὰ ταῦτα ἐσομένων. Wolf.

Ἀμφὶ] Ante hanc vocem substravit aliam Cod. noster Mor. sc. χαίρων. Quasi legendum esset,

Χαίρων ἀμφὶ ξυνοῖς πράγμασι μόχθον ἔχειν.

In MSto. Mead. γρ. una voce Ἀμιξενοῖσι. Quod nihili est. Ἀμφὶ τοῖς ξυνοῖς Cod. Bern. Taylor.

Ἀμπεδίον] Ἀνὰ πεδίον, ut οὐκ ἐς ἀμβολὰς, ἀντὶ τοῦ, ἀναβολάς. Wolf. γρ. εἰς πεδίον MSS. Steph. et Bern. Taylor.

Κοσμήτορα] Κατ' ἀντιστοιχίαν, ἢ ἔκτασιν, κοσμήτορα, ut fert verbalium in τωρ analogia. Wolf. Κοσμητῆρα MSS. Steph. Bern. et Mor. Taylor.

Οὕτως οὐδὲν ἀεικὲς Ἀθηναίοισι καλεῖσθαι
Κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἠνορέης.

[1] Ἐνταῦθ' ἐστί που τὸ τῶν στρατηγῶν ὄνομα; Οὐδαμοῦ, 437 ἀλλὰ τὸ τοῦ δήμου. Προσέλθετε οὖν τῇ διανοίᾳ καὶ εἰς τὴν στοὰν τὴν ποικίλην· ἁπάντων γὰρ [2] ὑμιν τῶν καλῶν ἔργων τὰ ὑπομνήματα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀνάκειται. Τί οὖν ἐστίν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὃ ἐγὼ λέγω; Ἐνταῦθ' ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη γέγραπται. Τίς οὖν ἦν ὁ στρατηγός; Οὑτωσὶ μὲν ἐρωτηθέντες ἅπαντες ἀποκρίναισθ' ἄν, ὅτι [3] Μιλτιάδης, ἐκεῖ δ' οὐκ ἐπιγέγραπται. Πῶς; οὐκ ᾔτησε τὴν δωρεὰν ταύτην; Ἤιτησεν, ἀλλ' ὁ δῆμος οὐκ ἔδωκεν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὀνόματος συνεχώρησεν [4] αὔτῳ πρώτῳ γραφῆναι παρακαλοῦντι τοὺς στρατιώτας. Ἐν τοίνυν τῷ Μητρῴῳ παρὰ τὸ βουλευτήριον, ἣν ἔδοτε δωρεὰν τοῖς ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγοῦσιν [5] ἔστιν ἰδεῖν. ἦν μὲν γὰρ ὁ τὸ ψήφισμα γράψας καὶ νικήσας Ἀρχῖνος ὁ ἐκ Κοίλης, εἷς τῶν καταγαγόντων τὸν δῆμον· ἔγραψε δὲ πρῶτον μὲν [6] αὔτοις εἰς θυσίας καὶ ἀναθήματα δοῦναι χιλίας δραχμάς — καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἔλαττον ἢ δέκα δραχμαὶ κατ' ἄνδρα ἕκαστον —, ἔπειτα κελεύει στεφανοῦσθαι θαλλοῦ στεφάνῳ αὐτῶν ἕκαστον, ἀλλ' οὐ χρυσῷ· τότε μὲν γὰρ ἦν ὁ τοῦ θαλλοῦ στέφανος τίμιος, νυνὶ δὲ καὶ ὁ χρυσοῦς καταπεφρόνη-

[1] Deest ἐνταῦθ'. T. [2] ὑμῖν T. R. [3] Μιλτιάδης. ἐκεῖ δέ; R. [4] αὐτῷ T. R. [5] ἐστὶν T. R. [6] αὐτοῖς εἰς θυσίαν T. R.

Ἀεικὲς] F. ἄηθες *insolitum.* Markland.

Οὐδαμοῦ] Siquis velit discere, quis fuit ille Dux, seu στρατηγὸς, cujus nomen suppresserunt hæc Epigrammata, sciat fuisse Cimonem Militiadis filium, et adeat Plutarchum in ejus vita. Palmer.

Ἁπάντων] Videtur statuas in Foro, picturas in Pœcile, visi spectarique significare: et fortasse Prætorium fuit Foro vicinum. Wolf.

Μάχη γέγραπται] Vid. Pausan. Attic. Meurs. I. Athen. Attic. 5. aliosque quibus hujuscemodi negotium datum est. Utile erit conferre Nepotem. *Namque huic Miltiadi, qui Athenas, totamque Græciam liberavit, talis honos tributus est, in porticu quæ Pœcile vocatur, cum pugna depingeretur Marathonia, ut in decem Prætorum numero prima ejus imago poneretur, isque hortaretur milites, prœliumque committeret.* Taylor.

Κελεύει στεφανοῦσθαι ——— ἕκαστον] Atqui supra §. ξά. videtur dicere, *nullibi scriptum esse, horum virorum aliquem corona donandum esse.* Forte igitur voces χρυσῷ στεφάνῳ ibi desunt, et legendum, τινὰ τούτων τῶν ἀνδρῶν στεφανῶσαι [χρυσῷ στεφάνῳ]. Ἀχάριστος, etc. Vide et Epigramma §. ξγ'. et §. ξέ. med. Nisi verius sit, totum istud κῶλον [ἔτι δ', οἱ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγόντες] spurium et insititium esse. Markland.

Χρυσὸς] [ut Editi] F. χρυσοῦς. S. στέφανος. Præcedit enim ὁ θαλλοῦ στέφανος. Et [p. 256. l, 8.] παρανάγνωθι. Wolf. Menda hæc operarum Aldi, quam expunxit quoque Ask. χρυσοῦς autem in margine Stephani, et in Cod. Bern. Taylor.

ται. καὶ οὐδὲ τοῦτ᾽ εἰκῇ πρᾶξαι κελεύει, ἀλλ᾽ ἀκριβῶς τὴν βουλὴν σκεψαμένην, ὅσοι αὐτῶν ἐπὶ Φυλῆς ἐπολιορκήθησαν, ὅτε Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ τριάκοντα προσέβαλον τοῖς
438 καταλαβοῦσι Φυλήν, οὐχ ὅσοι τὴν τάξιν ἔλιπον ἐν Χαιρωνείᾳ τῶν πολεμίων ἐπιόντων. Ὅτι δ᾽ ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεται [1]ὕμιν τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΠΕΡΙ ΔΩΡΕΑΣ ΤΟΙΣ ΑΠΟ ΦΥΛΗΣ.

Παρανάγνωθι καὶ ὃ γέγραφε Κτησιφῶν Δημοσθένει τῷ τῶν μεγίστων κακῶν αἰτίῳ.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τούτῳ τῷ ψηφίσματι ἐξαλείφεται ἡ τῶν καταγαγόντων 81.1
τὸν δῆμον δωρεά. εἰ τοῦτ᾽ ἔχει καλῶς, ἐκεῖνο αἰσχρῶς· εἰ [2]δ᾽ ἐκεῖνοι κατ᾽ ἀξίαν ἐτιμήθησαν, οὗτος ἀνάξιος ὢν στεφανοῦται.

ξγ΄. Καίτοι πυνθάνομαί γ᾽ αὐτὸν μέλλειν λέγειν, ὡς οὐ δίκαια ποιῶ παραβάλλων αὐτῷ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. οὐδὲ γὰρ [3]Φιλάμμωνα φήσει τὸν πύκτην Ὀλυμπιάσι στεφανωθῆναι νικήσαντα Γλαῦκον τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον πύκτην, ἀλλὰ τοὺς καθ᾽ ἑαυτὸν ἀγωνιστάς. Ὥσπερ [4]ὑμᾶς ἀγνοοῦντας, ὅτι τοῖς μὲν πύκταις ἐστὶν ὁ ἀγὼν πρὸς ἀλλήλους, τοῖς δ᾽ ἀξιοῦσι στεφανοῦσθαι πρὸς αὐτὴν τὴν ἀρετήν, ἧς καὶ ἕνεκα στεφανοῦνται. δεῖ γὰρ τὸν κήρυκα ἀψευδεῖν, ὅταν τὴν ἀνάῤῥησιν ἐν τῷ θεάτρῳ ποιῆται πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Μὴ οὖν ἡμῖν, ὡς Παταικίωνος ἀμει-

[1] ὑμῖν T. R. [2] Deest δ᾽. T. [3] Φιλάμωνα T. R. [4] ἡμᾶς T.

Παρανάγνωθι] Nimis tenuiter Wolfius, *recita*. Istud erat *ἀνάγνωθι*. Jubet Æschines *conferri*, *comparari*, *contra*, vel *juxta*, *recitari* decretum Ctesiphontis, ut *τῇ πρὸς ἄλληλα θέσει* statuerent judices de præmiis *τοῖς ἀπὸ Φυλῆς*, et præmiis Demostheni decretis. De hoc usu vocis *παρανάγνωθι* aliquando uberius sum dicturus. Idem.

Εἶτ᾽ ἔχει] [Aldus ita] F. εἰ τοῦτ᾽ ἔχει καλῶς. Wolf. Uti et edi fecit H. Stephanus. Taylor.

ξγ΄. Φήσει] Recte vaticinatur Æschines. Plenus est in hac argumentatione Demosthenes. Vide de Coron. §. ϛθ΄. Sed ibi exaratur *Φιλάμμων*, ut debuit. Hunc Senarium produxit Aristoteles III. Rhetor. 11.

Ὥσπερ Φιλάμμων ζυγομαχῶν τῷ Κωρύκῳ

ex Poeta incerto. Iste Philammo, teste Suida, *πύκτης* erat Ἀθηναῖος, ὃς *πάντα τὸν χρόνον ἐνίκα τοὺς ἀντιπάλους*. Idem.

Παταικίωνος] Varinus: Παταικίων ὄνομα. κλέπτης καὶ τοιχωρύχος. Brodæus. Ὄνομα κλέπτου καὶ τοιχωρύχου. Vide Suidam. Qui, cum mea opera etiam Latine (quamvis parum emendate impressus) exstet, nolo chartas frustra implere illo transcribendo. Idem etiam intelligi volo

νον πεπολίτευσαι, διέξιθι, ἀλλ' ἐφικόμενος τῆς ἀνδραγαθίας, οὕτω τὰς χάριτας τὸν δῆμον ἀπαίτει. Ἵνα δὲ μὴ ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, ἀναγνώσεται [1]ὕμιν ὁ γραμματεὺς τὸ ἐπίγραμμα, ὃ ἐπιγέγραπται τοῖς ἀπὸ Φυλῆς τὸν δῆμον καταγαγοῦσιν.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Τούσδ' ἀρετῆς ἕνεκα στεφάνοις ἐγέραιρε παλαίχθων 439
Δῆμος Ἀθηναίων, οἵ ποτε τοὺς ἀδίκοις
Θεσμοῖς ἄρξαντας πρῶτοι πόλεως καταπαύειν
Ἦρξαν, κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι.

Ὅτι τοὺς παρὰ τοὺς νόμους ἄρξαντας κατέλυσαν, διὰ τοῦτ' αὐτούς φησιν ὁ ποιητὴς τιμηθῆναι. ἔναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε πᾶσιν, ὅτι τηνικαῦθ' ὁ δῆμος κατελύθη, ἐπειδή τινες τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων ἀνεῖλον.

ξδ'. [2]Καιγάρτοι ὡς ἐγὼ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμαυτοῦ ἐπυνθανόμην, ὃς ἔτη βιοὺς ἐνενήκοντα καὶ πέντε ἐτελεύτησεν, ἁπάντων μετασχὼν τῶν πόνων τῇ πόλει, [3]οὓς πολλάκις πρὸς ἐμὲ διεξῄει ἐπὶ σχολῆς —· ἔφη γάρ, ὅτ' ἀρτίως κατεληλύθει ὁ δῆμος, εἴ τις [4]εἰςίοι γραφὴ παρανόμων εἰς δικαστήριον, εἶναι ὅμοιον [5]τοὔνομα καὶ τοὔρ-

[1] ὑμῖν T. R. [2] καὶ γάρ τι T. καὶ γάρ τοι R. [3] ὃς T. R. [4] εἰσῄει T. R.
[5] τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον T. R.

de explicatione obscuriorum verborum, et locorum inter sese collatione. Petant illa, quibus opus est, a Lexico Roberti Constantini, aut siquid forte melius (ut spero) ab Henrico Stephano fuerit editum. Mihi satis est curare, ut, quantum licet, vera Æschinis et Demosthenis sententia intelligatur. Wolf. De hoc homine nonnulla congessit eruditissimus Valesius ad Harpocr. Vid. Notarum pag. 153. Vide Dion. Chrysostom. supra a me adductum ad p. 230. l. pen. Taylor. Nomen proprium furis et mœnium effractoris, (Harpocr.) quem ob insignem pravitatem Eurybato et Phrynondæ adjecit proverbium. Stock.

Ἀνδραγαθίας] Deesse credo post hanc vocem, fortasse nomen illustris cujusdam Civis: μὴ οὖν ἡμῖν ὡς Παταικίωνος ἄμεινον πεπολίτευσαι, διέξιθι, ἀλλ' ἐφικόμενος τῆς ἀνδραγαθίας * * * *, οὕτω τὰς χάριτας τὸν δῆμον ἀπαίτει. Tale aliquid suadet loci et argumenti tenor. *Sed fortitudinem tuam recense:* Anonymus Venetus. Liberius aliquanto Lambinus: *Sed hoc ostende, te ex administratione reip. probitatis atque integritatis laudem esse consecutum: ita demum* etc. Etruscus fere ut Wolfius. Sed qui consulet σχ. ad h. locum, aliter atque Ego, sentire potest. Nam juxta ejus interpretationem nihil in textu desiderari videtur. Taylor.

Ἦρξαν] Ἀντὶ τοῦ, Ἤρξαντο. καὶ γάρ τοι lege [l. 15.] Wolf. Atque ita MSti nostri, et marg. Steph. Taylor. Lego τοι pro τι. Auger.

Ἔναυλον] Elegans locutio et satis rara. Est autem Metaphora sumpta ab iis, quibus post tibiarum sonum aures adhuc personant. Id est, *notum est et inculcatum auribus, ut tibiarum sonus.* Palmer.

ξδ'. Ὃς] F. οὓς. Markland. Vel ὡς credo: quo modo legitur in Bern. Tayl.

Εἰσῄει γραφὴν] [Ald.] γραφή. Possit et subjunctive legi, εἰσίῃ. Wolf. εἰσίοι Cod. Mead. γραφὴ etiam Bern. Idem quoque annotavit H. Stephanus, et confirmat ex §. ξς'. init. Taylor.

Ὅμοιον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον] Est ænigmatis instar, quo significat, ut opinor,

γον. Τί γάρ [1]ἐστιν ἀνοσιώτερον ἀνδρὸς παράνομα λέγοντος καὶ πράττοντος; Καὶ τὴν ἀκρόασιν, ὡς ἐκεῖνος ἀπήγγελλεν, οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον [2]ἐποιοῦντο, [3]ὅνπερ νῦν γίγνεται, ἀλλ' ἦσαν πολὺ χαλεπώτεροι οἱ δικασταὶ τοῖς [4]τὰ παράνομα γράφουσιν αὐτοῦ τοῦ κατηγόρου, καὶ πολλάκις ἀνεπόδιζον τὸν γραμματέα, καὶ ἐκέλευον πάλιν [5]ἀναγιγνώσκειν τοὺς νόμους καὶ τὸ ψήφισμα, καὶ ἡλίσκοντο οἱ παράνομα γράφοντες οὐκ εἰ πάντας [6]παραπηδήσειαν τοὺς νόμους, ἀλλ' εἰ μίαν [7]μόνην συλλαβὴν παραλλάξειαν. Τὸ δὲ νυνὶ [8]γιγνόμενον πρᾶγμα ὑπερκαταγέλαστόν ἐστιν.
440 ὁ μὲν γὰρ γραμματεὺς [9]ἀναγιγνώσκει τὸ παράνομον, οἱ δὲ δικασταὶ ὥσπερ ἐπῳδὴν ἢ ἀλλότριόν τι πρᾶγμα ἀκροώμενοι πρὸς ἑτέρῳ τινὶ τὴν γνώμην ἔχουσιν. Ἤδη δ' ἐκ τῶν τεχνῶν τῶν Δημοσθένους αἰσχρὸν ἔθος ἐν τοῖς δικαστηρίοις παραδέχεσθε. μετενήνεκται γὰρ [10]ὑμῖν τὰ τῆς πόλεως δίκαια· ὁ μὲν γὰρ κατήγορος ἀπολογεῖται, ὁ δὲ φεύγων τὴν γραφὴν κατηγορεῖ, οἱ δὲ δικασταὶ ἐνίοθ' ὧν

[1] Deest ἐστιν. T. R. [2] ἐποίουν T. [3] ὥσπερ νῦν γίνεται T. R.
[4] Deest articulus. T. [5] ἀναγινώσκειν T. R. [6] παραπηδήσαιεν T. R.
[7] μόνον συλλ. παραλλάξαιεν T. R. [8] γινόμενον T. R. [9] ἀναγινώσκει T. R.
[10] ὑμῶν T. R.

statim fuisse condemnatos reos: quod aliquid dicere aut *scribere* contra leges, æque vindicandum censerent ac *facere*. Melanchtho: *dictum factum: reus statim condemnatus est.* Perionius: *in eodem scelere et nomen ipsum fuisse et factum.* Meletus: *nomen fuisse simile ipsi crimini.* Wolf. Anonymus: *Siquis in forum aliquam illicitam rogationem attulisset, perinde reus habebatur, ac si eam tulisset.* Næ ille, cum in prima parte versionis offendisset, nihil mirum, si postea ceciderit. Ferrus ita porro: *Se alcuno veniva in giudicio ad accusare chi havesse scritto contro le leggi, parimente il nome e i fatti di tal querela erano in odio.* Sensus est manifestus: et explicari potuit ex linea sequente. *Perinde esse* παράνομα λέγειν *et* παράνομα πράττειν. *Legem legibus contrariam ferre, æque incivile est atque leges ipsas re violare.* Taylor.

Εἶναι ὅμοιον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον] Sententiam hanc, longa illa parenthesi in principio deformatam, jam exeuntem obscuravit Noster affectata brevitate. Sensum tamen colligere licet ex commate sequenti: *pari odio habitum fuisse, si quis legem vel factis violaverit vel verbis, h. e. decretis contra eam scriptis:* sive (uti explicat Taylorus) *perinde esse* etc. Stock.

Ὥσπερ] F. ὅνπερ. Infra §. ξή. fin. ἀξιώσατε ——— τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖσθαι, ὅνπερ κἀγὼ κατηγόρηκα. Et περὶ Παραπρεσβ. p. 124. l. 11. et passim. Markland.

Ἀνεπόδιζον] Ἀντὶ τοῦ, ἀνεκάλουν, *revocabant.* Wolf. Ἀνεπόδιζον δὲ τὸν γραμματέα, Αἰσχίνης εἶπεν ὁ ῥήτωρ, ἐπὶ τοῦ πάλιν ἀναγινώσκειν ἐποίουν. καὶ ἀναποδιζόμενα δὲ Ἀντιφῶν τὰ πάλιν ἐξεταζόμενα. Pollux II. 4. Taylor.

Ὥσπερ ἐπῳδὴν] Ἐπῳδαὶ sunt *incantationes*, quæ barbaris fere constabant verbis, nec intelligebantur a Græcis: aut carmina quæ lyræ accinebantur: quam inscriptionem et Horatius usurpavit. Wolf.

Αἰσχρὸν] Ista verba ita legit Sext. Empiric. in lib. adv. Rhetor. scil. Ὅθεν καὶ ὁ Αἰσχίνης, Κακὸν ἔθος, φησὶν, εἰς τὰ δικαστήρια παρῆλθεν· ὁ μὲν γὰρ κατήγορος ἀπολογεῖται, ὁ δὲ φεύγων τὴν γραφὴν, κατηγορεῖ. Taylor.

Ὑμῶν] Ὑμῖν opinor. Markland. ἡμῖν MS. Steph. Taylor.

μέν εἰσι κριταὶ ἐπιλανθάνονται, ὧν δ' οὐκ εἰσὶ δικασταί, περὶ τούτων ἀναγκάζονται τὴν ψῆφον φέρειν. Λέγει δ' ὁ φεύγων, ἐὰν ἄρα ποθ' ἅψηται τοῦ πράγματος, οὐχ ὡς ἔννομα γέγραφεν, ἀλλ' ὡς ἤδη ποτὲ καὶ πρότερον ἄλλος τοιαῦτα γράψας ἀπέφυγεν· ἐφ' ᾧ καὶ νυνὶ μέγα φρονεῖν ἀκούω Κτησιφῶντα.

ξέ. Ἐτόλμα δ' ἐν ὑμῖν ποτὲ σεμνύνεσθαι Ἀριστοφῶν
ἐκεῖνος ὁ Ἀζηνιεύς, λέγων ὅτι γραφὰς παρανόμων πέφευγεν
ἑβδομήκοντα καὶ πέντε. Ἀλλ' οὐχὶ ὁ Κέφαλος ὁ παλαιὸς
ἐκεῖνος, ὁ δοκῶν δημοτικώτατος γεγονέναι, οὐχ οὕτως· ἀλλ'
ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις ἐφιλοτιμεῖτο, λέγων ὅτι πλεῖστα πάντων
γεγραφὼς ψηφίσματα οὐδεμίαν πώποτε γραφὴν πέφευγε
παρανόμων, καλῶς οἶμαι σεμνυνόμενος. ἐγράφοντο γὰρ ἀλ-
λήλους παρανόμων οὐ μόνον οἱ [1] διαπολιτευόμενοι, ἀλλὰ καὶ
82.1 οἱ φίλοι τοὺς φίλους, εἴ τι ἐξαμαρτάνοιεν εἰς τὴν πόλιν.
ἐκεῖθεν δὲ τοῦτο γνώσεσθε. Ἀρχῖνος γὰρ ὁ ἐκ Κοίλης
ἐγράψατο παρανόμων Θρασύβουλον τὸν [2] Στειριᾶ, γράψαν- 441
τά [3] τι παρὰ τοὺς [4] νόμους, ἕνα τῶν συγκατελθόντων αὐτῷ
ἀπὸ Φυλῆς, καὶ εἷλε, νεωστὶ γεγενημένων αὐτῷ τῶν εὐερ-
γεσιῶν, ἃς οὐχ ὑπελογίζοντο οἱ δικασταί· ἡγοῦντο γάρ,
ὥσπερ τότ' αὐτοὺς φεύγοντας ἀπὸ Φυλῆς Θρασύβουλος

[1] ἀντιπολιτευόμενοι T. [2] Στειριέα T. R. [3] * τινα R.
[4] νόμους, στεφανοῦν ἕνα T. νόμους στεφανοῦν, ἕνα R.

ξέ. Ἀζηνιεὺς] Harpocratio, ubi h. locum Auctoris nostri citat, est a me emaculandus. Ἀζηνία. Δῆμος φυλῆς τῆς Ἱπποθοωντίδος. καὶ ὁ φυλέτης Ἀζηνιεύς. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Annon δημότης potius? Idem.

Διαπολιτευόμενοι] [uti semper edi solebat] F. οἱ ἀντιπολιτευόμενοι. Wolf.

Οἱ διαπολιτευόμενοι] *Contrariæ factionis cives.* Appianus in Iberica, p. 160. (Ed. Steph.) Ὅσοι δὲ τοῦ Βάρκα διαπολῖται τὴν Βάρκα τε καὶ Ἀσδρούβα δύναμιν ἐδεδοίκεσαν, ὡς ἔμαθον αὐτοὺς τεθνεῶτας, Ἀννίβου κατεφρόνουν, ὡς νέου. *Qui autem factionem amplexi Barcæ inimicam, Barcæ et Asdrubalis potentiam reformidaverant,* etc. Quare nihil opus emendatione Wolfiana, ἀντιπολιτευόμενοι.—Videat autem lector technarum rhetoricarum studiosus, annon hic auditoribus excutere suspicionem eam velit Æschines; Demosthenem ideo a se in judicium deductum fuisse, quod sibi in rep. administranda semper esset infensus: nam contra, optimorum civium exemplis confirmat, ne *amicis* quidem, illicita decreta suadentibus, parcendum esse. Stock.

Τι] F. delendum. Sic §. ξθ'. γράψαντα Δημοσθένην στεφανοῦν. Vide tamen pag. 169. l. 12. Markland. Certe minus necessarium est istud τι, γράψαντά τι, cum sequitur *istud ipsum* quod scripsit, sc. στεφανοῦν. Interea tamen Vox illa στεφανοῦν deest in MSto Mead. Quod licet non valde probem, tollit tamen eam asperitatem, in qua jam laboramus, atque ita locum constituit. Ἀρχῖνος ὁ ἐκ Κοίλης ἐγράψατο παρανόμων Θρασύβουλον, γράψαντά τι παρὰ τοὺς νόμους, [Θρασύβουλον inquam] ἕνα τῶν συγκατελθόντων αὐτῷ ἀπὸ Φυλῆς. Verum hoc de loco et meritis Thrasybuli nimium detraheret, qui primas in hac re partes egit, non secundas. Taylor.

Ὑπελογίζοντο] Potius cum Cod. Mead. ἃς οὐκ ἐλογίζοντο οἱ δικασταί. Idem.

κατήγαγεν, οὕτω νῦν μένοντας ἐξελαύνειν παρὰ τοὺς νόμους γράφοντά τι. Ἀλλ᾽ οὐ νῦν, [1] ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον γίγνεται. οἱ γὰρ ἀγαθοὶ στρατηγοὶ [2] ὑμῶν καὶ τῶν τὰς σιτήσεις τινὲς εὑρημένων ἐν τῷ πρυτανείῳ ἐξαιτοῦνται τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων, οὓς ὑμεῖς ἀχαρίστους εἶναι δικαίως ἂν ὑπολαμβάνοιτε. εἰ γάρ τις ἐν δημοκρατίᾳ τετιμημένος, ἐν τοιαύτῃ πόλει, ἣν οἱ θεοὶ καὶ οἱ νόμοι σώζουσι, τολμᾷ βοηθεῖν τοῖς παράνομα γράφουσι, καταλύει τὴν πολιτείαν, ὑφ᾽ ἧς τετίμηται.

ξς′. Τίς οὖν ἀποδέδεικται λόγος ἀνδρὶ δικαίῳ συνηγόρῳ καὶ [3] σώφρονι; Ἐγὼ λέξω. Εἰς τρία μέρη διαιρεῖται ἡ ἡμέρα, ὅταν εἰσίῃ γραφὴ παρανόμων εἰς τὸ δικαστήριον. ἐγχεῖται γὰρ τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ τῷ κατηγόρῳ καὶ τοῖς νόμοις καὶ τῇ δημοκρατίᾳ, τὸ δὲ δεύτερον ὕδωρ τῷ τὴν

[1] ἀλλ᾽ ἅπαν τοὐν. γίνεται T. R. [2] ὑμῶν T. R. [3] σώφρονι, T.

Τετιμημένος —— πόλει] Desunt hæ quatuor voces in eodem exemplari. Non recte tamen absunt, licet bene procederet Sententia, si adjuti MSto deleremus. Pro τοιαύτῃ MS. Steph. τῇ αὐτῇ. Quod multo acceptius: Et Tu proinde ita leges. Idem.

ξς′. Ἀποδέδεικται] Non valde condemno eam lectionem, licet insinceram, et ab Æschinis manu minime profectam. Scripsit tamen ille ἀπολέλειπται, ut locus et ratio postulat. Confer has voces literis majusculis exaratas,

ΑΠΟΔΕΔΕΙΚΤΑΙ
ΑΠΟΛΕΛΕΙΠΤΑΙ,

et condonabis librario, qui vel somno vel festinatione inter se permiscuit. Simile fere occurrit mendum apud Demosthenem de Cor. §. λθ′. init. εὐσεβὴς καὶ δικαία ψῆφος ἅπασι ΔΕΔΕΙΚΤΑΙ. Quod est improbandum; ut ibi admoniturus ero. Idem.

Δικαίῳ] Anne ἀνδρὶ δικαίῳ, an δικαίῳ συνηγόρῳ? Tanta Ἀμφιβολογία a tanto et tam accurato Auctore excidere non potuit. Sed teneo: Illud ἀνδρὶ insinuatum est a sciolo, qui non intellexit quid Græci voluerunt per δίκαιον συνήγορον. Nimirum δίκαιος ille est, qui eam rem rite exsequitur in qua occupatur. Ita Lucianus de Histor. conscribenda, Xenophontem vocat δίκαιον συγγραφέα, id est, *idoneum et historiæ conscribendæ parem Auctorem*. §. 39. Ad eam normam scriptum reperimus apud Longin. Cap. extrem. παιδομαθεῖς δουλείας δικαίας. i. e. *perfectæ*, et *absolutæ*. Latini multa cum liberalitate voce *Justus* ad eam rem utuntur, ut *Volumen, Prælium, Exercitus* dicuntur justi. Quicquid scil. functionem suam recipit; quicquid suo muneri respondet, et omnibus numeris est absolutum, id apud eos Scriptores *Justum* dicitur. Ecce enim auctoritatem, ut hac ipsa phraseologia utar, *justam*. Priscianus scribit, Σοφοκλῆς Αἴαντι. Δίκαιος γένος, pro *Vero. Nostri quoque* Verum *pro* Justo, *et* Justum *pro* Vero *frequenter ponunt*. Virgilius in XII.

Quæcunque est fortuna, mea est, me verius unum
Pro vobis fœdus luere, et decernere ferro.

Verius dixit pro Justius. Hæc ille, l. 11. col. 1180. Videtur Priscianus respexisse ad illud Sophoclem in Ajace v. 547.

Εἴπερ δικαίως ἔστ᾽ ἐμὸς τὰ πατρόθεν.

Sed pergo in Græcis: Ἦν μὲν τοίνυν τοῦ δικαίου πολίτου. Demosth. de Cor. §. νς′. *boni civis, et patriæ amantissimi.* Non agitur de *Justitia morali*. Et rursus, εὔνους καὶ δίκαιος πολίτης. Idem ibid. §. ϛ′. Ut jam me fere pœniteret eorum quæ annotavi ad or. c. Aristocr. §. ά. fin. Idem.

Ἡμέρα] Qui commentantur ad N. F. scil. 1. Cor. III. 13. et ἡμέραν per *judicium* exponunt, ex hoc loco proficere possunt, et ex iis quæ meditor dicere, ubi Tempus et Otium ad eam rem tulerint. Idem.

Πρῶτον ὕδωρ] Potter. I. 21. De τιμήσει vide infra not. ad §. ογ′. Stock.

γραφὴν φεύγοντι καὶ τοῖς εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέγουσιν· ἐπειδὰν δὲ τῇ πρώτῃ ψήφῳ μὴ λυθῇ τὸ παράνομον, ἤδη τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῆς ὑμετέρας. ὅστις μὲν οὖν ἐν τῇ τιμήσει τὴν ψῆφον αἰτεῖ, τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέραν παραιτεῖται· ὅστις δ' ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τὴν ψῆφον αἰτεῖ, ὅρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ, δημοκρα- 442
τίαν αἰτεῖ, ὧν οὔτ' αἰτῆσαι οὐδὲν ὅσιον οὐδενί, οὔτ' αἰτηθέντα ἑτέρῳ δοῦναι. κελεύσατε οὖν αὐτούς, ἐάσαντας [1]ὑμᾶς τὴν πρώτην ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους διενεγκεῖν, [2]ἔπειτ' ἀπαντᾶν εἰς τὴν τίμησιν.

ξζ'. Ὅλως δ' ἔγωγε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὀλίγου δέω εἰπεῖν, ὡς καὶ νόμον δεῖ τεθῆναι ἐπὶ ταῖς γραφαῖς μόνον τῶν παρανόμων, μὴ ἐξεῖναι μήτε τῷ κατηγόρῳ συνηγόρους παρέχεσθαι, μήτε τῷ τὴν γραφὴν τῶν παρανόμων φεύγοντι· οὐ γὰρ ἀόριστόν ἐστι τὸ δίκαιον ἀλλ' ὡρισμένον τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις. ὥσπερ γὰρ ἐν τῇ τεκτονικῇ, ὅταν εἰδέναι βουλώμεθα τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ μή, τὸν κανόνα προσφέρομεν, ᾧ [3]διαγιγνώσκεται, οὕτω καὶ ἐν ταῖς γραφαῖς τῶν παρανόμων παράκειται κανὼν τοῦ δικαίου τουτὶ τὸ σανίδιον καὶ τὸ ψήφισμα καὶ οἱ παραγεγραμμένοι νόμοι. ταῦτα συμφωνοῦντα ἀλλήλοις ἐπιδείξας κατάβαινε, καὶ τί δεῖ σε Δημοσθένην παρακαλεῖν; ὅταν δ' ὑπερπηδήσας τὴν δικαίαν ἀπολογίαν [4]παρακαλῇς κακοῦργον ἄνθρωπον καὶ τεχνί-

[1] ὑμᾶς T. R. [2] Deest ἔπειτ'. T. [3] διαγινώσκεται T. R. [4] παρακαλεῖς T. R.

Εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέγουσιν] *Qui rem ipsam de qua certatur tractare volunt*, neque judices, a proposito abductos, de iis rebus sententiam ferre cogunt, quarum judices non sunt: quod modo questus est Noster, §. 64. Stock.

Ἐπειδὰν δὲ κ. τ. λ.] F. ἐπειδὰν δ' ἐν τῇ πρώτῃ ψήφῳ. Markland.

Λυθῇ] Μὴ δυνηθεὶς ψευδὲς ὂν ἀποδεῖξαι τὸ ἔγκλημα. ἐὰν μὴ ἀποψηφισθῇ ὁ φεύγων. Aretinus: *Si primis sententiis non absolvitur reus.* Sic et Melanchtho, et Perionius. Meletus: *Postquam prima judicum sententia reus condemnatus fuerit, nec crimen objectum solvi potuerit a reo.* Wolf. Recte. Ita infra scribit Noster. §. ό. ἐπὶ τελευτῇ τῆς ἀπολογίας λύσει τὸ παράνομον. Taylor.

Διενεγκεῖν] Si rite olim distinxi ad Lysiam inter ψῆφον διδόναι et διαδιδόναι, crediderim idem obtinere posse inter ψῆφον ἐνεγκεῖν, et διενεγκεῖν. Nam *illud*, non *hoc*, dici ab Auctore nostro arbitror. Idem.

ξζ'. Οὕτω καὶ ἐν κ. τ. λ.] "*Quemadmodum in architectonica rectitudinem et obliquitatem discernimus, normam applicando*, οὕτω καὶ ἐν ταῖς γραφαῖς τῶν παρανόμων παράκειται κανὼν τοῦ δικαίου, τουτὶ τὸ σανίδιον, sc. *hæc tabella litis institutæ (Libellus)* καὶ τὸ ψήφισμα, *Decretum quod tulit Ctesipho*, καὶ οἱ παραγεγραμμένοι νόμοι, *Leges quas describi fecimus, juxta apponi curavimus, et quibus ut exceptoriis utimur contra jus quod Ctesipho sua rogatione statui voluit.*" Taylor. ad Or. π. Στεφ. §. ϛ'.

Σανίδιον] Tabellam, in qua perscripta fuit Accusatio, puto intelligendam. Wolf.

Δικαίαν] Forte, in parili significatione, ac modo exposuimus. Et similiter pag. prox. l. 10. et 12. Mox pro παρακαλεῖς Steph. excudit παρακαλῇς. Taylor.

την λόγων, κλέπτεις τὴν ἀκρόασιν, βλάπτεις τὴν πόλιν, καταλύεις τὴν δημοκρατίαν.

ξή. Τίς οὖν ἐστὶν ἀποτροπὴ τῶν τοιούτων [1] λόγων; Ἐγὼ ἐρῶ. Ἐπειδὰν προσελθὼν ἐνταυθοῖ Κτησιφῶν διεξέλθῃ πρὸς ὑμᾶς τοῦτο δὴ τὸ συντεταγμένον αὐτῷ προοίμιον, ἔπειτ᾽ ἐνδιατρίβῃ καὶ μὴ ἀπολογῆται, ὑπομνήσατ᾽
443 αὐτὸν ἄνευ θορύβου τὸ σανίδιον λαβεῖν καὶ τοὺς νόμους τῷ ψηφίσματι παραναγνῶναι. ἐὰν δὲ μὴ προσποιῆται [2] ὑμων ἀκούειν, μηδ᾽ ὑμεῖς ἐκείνου ἐθέλετε ἀκούειν· οὐ γὰρ τῶν φευγόντων τὰς οὐ δικαίας ἀπολογίας εἰσεληλύθατε ἀκροασόμενοι, [3] ἀλλὰ τῶν ἐθελόντων δικαίως ἀπολογεῖσθαι. ἐὰν δ᾽ ὑπερπηδήσας τὴν δικαίαν ἀπολογίαν [4] Δημοσθένην παρακαλῇ, μάλιστα μὲν μὴ προσδέχεσθε κακοῦργον ἄνθρωπον, οἰόμενον ῥήμασι τοὺς νόμους ἀναιρήσειν, μηδ᾽ ἐν ἀρετῇ τοῦθ᾽ ὑμῶν μηδεὶς καταλογιζέσθω, ὃς ἂν ἐπανερομένου Κτησιφῶντος, εἰ [5] καλέσει [4] Δημοσθένην, πρῶτος [6] ἀναβοήσῃ κάλει, κάλει· — [7] ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς, ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς, ἐπὶ τὴν δημοκρατίαν καλεῖς —· ἂν δ᾽ ἄρα ὑμῖν δόξῃ ἀκούειν, ἀξιώσατε τὸν [4] Δημοσθένην τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖσθαι, ὅνπερ [8] κἀγὼ ὧδέ πως κατηγόρηκα, ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς.

[1] λόγων, T. [2] ὑμῶν T. R. [3] ἀλλὰ * τὰς τῶν R. [4] Δημοσθένη T.
[5] καλέσοι T. R. [6] ἀναβοήσει T. [7] καλῶν γὰρ ἐπὶ T.
[8] κἀγὼ κατηγόρηκα. ἐγὼ δὲ πῶς κατηγόρηκα; ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς, οὔτε T.

Κλέπτεις τὴν ἀκρόασιν] Aretinus: *Decipere nos quæris.* Perionius: *Auditorum judicium fallis.* Melanchtho: *Conaberis nos decipere.* Meletus: *Furaris animos audientium.* Wolf.

ξή. Προσελθὼν] Legendum προελθὼν, ex iis quæ admonuimus supra ad hanc Orationem, §. λθ΄. Taylor.

Ἐπανερομένου] Wolf. Ald. et MSS. ἐπανερωμένου. Taylor.

Καλέσοι] F. καλέσει. Et ἀναβοήσῃ, propter ἄν. Markland. Utrumque præstat MS. Mead. ἐπανερομένου Κτησιφῶντος, εἰ καλέσω Δημοσθένην Cod. Bern. Taylor.

Ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς] F. addendum, καλῶν γὰρ ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς. Et [l. pen.] ὅνπερ κἀγὼ κατηγόρηκα, ὧδέ πως. Et [p. 263. l. 6.] τὸν ῥήτορα ἐξήλεγξα. Et l. 10.] πρὸς ταῦτα [Ald. mendose ἐξέλεγξα et ταύτας]. Wolf. Citant hæc Demetrius Phalereus, et Dionys. Halic. sc. Τρίκωλον ἐν τοῖς πάνυ ἐπαινούμενον. Ista sane καλῶν γὰρ videntur pene esse necessaria. At tamen non protinus in Textum, mi Wolfi. Cur indolescis, destitutus fide Membranarum. Taylor.

Ὅνπερ κ. τ. λ.] Antiquiora Exemplaria habent, ὅνπερ κἀγὼ ὧδε πῶς κατηγόρηκα, ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς. Ita Ald. cum MS. Mead. Unde nobis procudit optimus Stephanus bellissimam sane lectionem, quam ejus auctoritate repræsentavi, τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖσθαι ὅνπερ κἀγὼ κατηγόρηκα. ἐγὼ δὲ πῶς κατηγόρηκα; Excidit enim incuria librarii Vox illa tam cito recurrens κατηγόρηκα. Solet hoc fieri. Quod cum mihi concesseris, cetera prono alveo fluunt. Interea Cl. Marklandus, puncto tantum Interrogationis translato, scitam istam lectionem scitiorem etiamnum facit: ἐγὼ δὲ πῶς κατηγόρηκα (ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς); Verte igitur; *postulate, ut Demosthenes eodem modo se defendat, quo ego accusavi. Ego autem (ut id vobis in memo-*

83.1 ξθ΄. Οὔτε τὸν ἴδιον βίον [1]τὸν Δημοσθένους πρότερον διεξῆλθον, οὔτε τῶν δημοσίων ἀδικημάτων οὐδενὸς πρότερον ἐμνήσθην, ἄφθονα δή που καὶ πολλὰ ἔχων λέγειν — ἢ πάντων γ᾽ ἂν εἴην ἀπορώτατος —, ἀλλὰ πρῶτον μὲν τοὺς νόμους [2]ἐπέδειξα ἀπαγορεύοντας μὴ στεφανοῦν τοὺς ὑπευθύνους, ἔπειτα τὸν ῥήτορα ἐξήλεγξα γράψαντα Δημοσθένην ὑπεύθυνον ὄντα στεφανοῦν, οὐδὲν [3]προβαλόμενον οὐδὲ προσεγγράψαντα ἐπειδὰν δῷ τὰς εὐθύνας, ἀλλὰ παντελῶς καὶ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καταπεφρονηκότα· καὶ τὰς ἐσομένας πρὸς ταῦτα προφάσεις εἶπον, ἃς ἀξιῶ 444 καὶ ὑμᾶς διαμνημονεύειν. δεύτερον δ᾽ ὑμῖν διεξῆλθον τοὺς περὶ τῶν κηρυγμάτων νόμους, ἐν οἷς διαῤῥήδην ἀπείρηται τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενον μὴ κηρύττεσθαι ἔξω τῆς ἐκκλησίας· ὁ δὲ ῥήτωρ ὁ φεύγων τὴν γραφὴν οὐ τοὺς νόμους μόνον παραβέβηκεν ἀλλὰ καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἀναῤῥήσεως καὶ τὸν τόπον, κελεύων οὐκ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀλλ᾽ ἐν τῷ θεάτρῳ τὴν ἀνάῤῥησιν [4]γίγνεσθαι, οὐδ᾽ ἐκκλησιαζόντων Ἀθηναίων ἀλλὰ μελλόντων τραγῳδῶν εἰσιέναι. ταῦτα δ᾽ εἰπὼν [5]σμικρὰ μὲν περὶ τῶν ἰδίων εἶπον, τὰ δὲ πλεῖστα περὶ τῶν [6]δημοσίων ἀδικημάτων λέγω.

ο΄. Οὕτω δὴ καὶ τὸν Δημοσθένην ἀξιώσατε ἀπολογεῖσθαι, πρὸς τὸν τῶν ὑπευθύνων νόμον πρῶτον, καὶ τὸν περὶ

[1] τοῦ T. [2] ἀπέδειξα T. [3] προβαλλόμενον T. [4] γίνεσθαι T. R. [5] μικρὰ T. R. [6] δημοσίων, R.

riam revocem) quo pacto aut modo accusavi? Postremo, Cod. Bern. ita; ὅνπερ κἀγὼ κατηγόρηκα. καὶ πῶς κατηγόρηκα; ὧδε. Idem.

ξθ΄. Ἢ πάντων γ᾽ ἂν εἴην ἀπορώτατος] Ambiguus est hujus commatis sensus, prout scil. vel ad totam periodum præcedentem referatur, vel cum verbis proxime præcedentibus copuletur. Aut enim se *omnium stolidissimum* futurum fuisse dicit Æschines, si justo accusandi ordine inverso, adversarii vitam et mores prius denudasset; aut *omnium infirmissimum et in dicendo pauperrimum*, si ex ingenti illa abundantia perplura Demosthenis publica crimina expromere, et in ipso accusationis limine sistere, si libuit, non potuisset. Tourellio illa, Italo cæterisque (quibus ego assentior) hæc interpretatio potior visa est. Stock.

Παντελῶς] Juxta monitum Cl. Marklandi, distinguendum est post istud vocabulum, nempe οὐδὲν προβαλλόμενον (Stephanus dedit προβαλόμενον,) οὐδὲ προσεγγράψαντα verba ista ἐπειδὰν δῷ τὰς εὐθύνας, ἀλλὰ παντελῶς, καὶ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καταπεφρονηκότα. Et verte, *verum absolute, sine clausula, aut exceptione, ideoque vos et leges despexerit.* Porro: MS. Mead. προγράψαντα, quod cum ferri potest, scil. *nulla* præmissa *clausula*, tamen aliter nostri Auctores scribere malunt. N. προσεγγράφουσι πρὸς τὰ ψηφίσματα, στεφανοῦν τὸν ὑπεύθυνον, ἐπειδὰν λόγον καὶ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς δῷ. Æsch. §. ϛ΄. Τὸ δὲ μὴ προσγράψαντα, ἐπειδὰν τὰς εὐθύνας δῷ. De Cor. §. ιή. Rursus Noster, §. ιγ΄. γέγραφε τὸν ὑπεύθυνον στεφανοῦν, μὴ προσθεὶς ἐπειδὰν δῷ λόγον καὶ εὐθύνας. Taylor.

Λέγω] F. delendum. Markland. Abest a nostris quidem, Mead. et Coisl. Taylor. Supervacaneum videtur. Auger.

τῶν κηρυγμάτων δεύτερον, τρίτον δ' [1] ὃ μέγιστον λέγω, ὡς οὐδ' ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς. Ἐὰν δ' ὑμῶν δέηται συγχωρῆσαι [2] αὑτῷ περὶ τῆς τάξεως τοῦ λόγου, κατεπαγγελλόμενος ὡς ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆς ἀπολογίας λύσει τὸ παράνομον, μὴ συγχωρεῖτε, μηδ' ἀγνοεῖθ' ὅτι πάλαισμα τοῦτ' ἐστὶ δικαστηρίου· οὐ γὰρ εἰςαῦθίς ποτε βούλεται πρὸς τὸ παράνομον ἀπολογεῖσθαι, ἀλλ' οὐδὲν ἔχων δίκαιον εἰπεῖν ἑτέρων παρεμβολῇ πραγμάτων εἰς λήθην ὑμᾶς βούλεται τῆς κατηγορίας ἐμβαλεῖν. ὥςπερ οὖν ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν ὁρᾶτε τοὺς πύκτας περὶ τῆς στάσεως πρὸς ἀλλήλους διαγωνιζομένους, οὕτω καὶ ὑμεῖς ὅλην τὴν ἡμέραν ὑπὲρ
445 τῆς πόλεως καὶ περὶ τῆς τάξεως [2] αὑτῷ τοῦ λόγου μάχεσθε, καὶ μὴ ἐᾶτ' αὐτὸν ἔξω τοῦ παρανόμου λόγους περιίστασθαι, ἀλλ' ἐγκαθήμενοι καὶ ἐνεδρεύοντες ἐν τῇ ἀκροάσει εἰςελαύνετ' αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ πράγματος λόγους, καὶ τὰς ἐκτροπὰς [3] αὕτου τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε.

[1] τὸ T. R. [2] αὐτῷ T. R. [3] αὐτοῦ T. R.

ὁ. Τρίτον] Scribendum τρίτον δὲ (τὸ μέγιστον λέγω) ὡς ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς sine negativa. MARKLAND. MSti nostri habent, ὡς οὐδὲν ἀνάξιός ἐστι. Quod perinde est. TAYLOR.

Πάλαισμα] Aretinus: *Hanc esse artem quandam ad judicium evertendum.* Melanchtho: *Nec ignoretis, eum insidias struere judicio.* Perionius: *Hoc ad tollendum supplantandumque judicium pertinere.* Meletus: *Hoc esse strategema quoddam et fraudem judicii.* WOLF. *Fori artificium: Luctam ad eludendum judicium.* Interpretes nostri. Verbum hoc erudite explicat, atque hunc textum egregie illustrat, P. Victorius II. Var. Lect. 10. πάλαισμα τοῦτ' ἔστι τοῦ δικαστηρίου legit Marklandus. TAYLOR.

Πάλαισμα] Est artificium luctationis ad supplantandum adversarium. Pulcherrimis sane metaphoris huic orationis membro et speciem induxit Noster, et nervos adscivit. STOCK.

Στάσεως] *De loco,* maxime ne soli oppositus sit. BRODÆUS.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως] *Pro republica, nomine reipublicæ.* AUGER.

Τάξεως] Nonnulli putant Æschinem et hic quoque usurpasse vocem istam στάσεως, sed incuria describentium hodie male repræsentari. Moti autem sunt auctoritate Quintiliani III. 6. init. cujus verba refero: *Statum Græci στάσιν vocant: quod nomen non primum ab Hermagora traditum putant, sed alii ab Naucrate Isocratis discipulo, alii a Zopyro Clazomenio: quanquam videtur Æschines quoque in Oratione contra Ctesiphontem uti hoc verbo, cum a judicibus petit, ne Demostheni permittant evagari, sed eum dicere de ipso causæ* statu *cogant.* Inter eos, quos duxit auctoritas Quintiliani, est Petrus ille ex numerosa et Critica Gente Fabrorum ad Cic. pro A. Cæcin. TAYLOR.

Καὶ μὴ ἐᾶτε κ. τ. λ.] Plinius IX. Epist. 26. legit cum quodam discrimine, Καὶ μὴ ἐᾶτε αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ παρανόμου λόγους περιίστασθαι, ἀλλὰ ἐγκαθήμενοι καὶ ἐνεδρεύοντες ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ παρανόμου λόγους, καὶ τὰς ἐκτροπὰς αὐτοῦ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε. IDEM.

Ἐγκαθήμενοι —— ἐνεδρεύοντες] Aretinus: *Sed assiduitate ac diligentia audiendi fugas ejus custodiatis.* Melanchtho: *Compellite eum intra causam, assiduitate et vigilantia vestra.* Perionius: *Sed insidentes et insidiantes in eo audiendo, cogite eum de re ipsa verba facere.* Meletus: *Rei auditæ immorantes atque incumbentes reducite eum ad orationem quæstionis.* WOLF. *Stando voi all' erta.* Italus. TAYLOR.

Ἀλλ' ἐγκαθήμενοι] Translatio ista est a Venatoribus, Feram plagis circumseptam ad claustra coercentibus. STOCK.

Λόγους] Putarem ὅρους *terminos,* ex sensu, et ut vitetur ingrata repetitio ejus-

οά. Ἀλλ' ἃ δὴ συμβήσεται [1]ὑμιν, ἐὰν [2]μὴ τοῦτον τὸν τρόπον τὴν ἀκρόασιν [3]ποιῆσθε, ταῦθ' ὑμῖν ἤδη δίκαιός εἰμι προειπεῖν. Ἐπεισάξει γὰρ τὸν γόητα καὶ βαλαντιοτόμον καὶ διατετμηκότα τὴν πολιτείαν. οὗτος [4]κλάει μὲν ῥᾷον ἢ ἄλλοι γελῶσιν, ἐπιορκεῖ δὲ πάντων προχειρότατ' ἀνθρώπων· οὐκ ἂν θαυμάσαιμι δέ, εἰ μεταβαλλόμενος τοῖς ἔξω περιεστηκόσι λοιδορήσεται, φάσκων τοὺς μὲν ὀλιγαρχικοὺς ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας διηριθμημένους ἥκειν πρὸς τὸ τοῦ κατηγόρου βῆμα, τοὺς δὲ δημοτικοὺς πρὸς τὸ τοῦ φεύγοντος. Ὅταν δὴ ταῦτα λέγῃ, πρὸς μὲν τοὺς στασιαστικοὺς λόγους ἐκεῖνο [5]αὐτῷ ὑποβάλλετε, ὅτι ὦ Δημόσθενες, εἰ σοὶ ἦσαν ὅμοιοι οἱ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα

[1] ὑμῖν T. R. [2] Deest μή. T. [3] ποιεῖσθε T. [4] κλαίει T. R. [5] αὐτῷ T. R.

dem vocabuli. Orat. c. Timarch. pag. 72. l. 10. εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτὸν δρόμον εἰσελαύνετε. Vide tamen Demosth. π. Παραπρεσβ. §. λγ'. Markland. Ingratum certe auribus eruditis, τοῦ παρανόμου λόγους —— τοὺς τοῦ πράγματος λόγους, καὶ τὰς ἐκτροπὰς αὐτοῦ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε. Elegans Interpres, Ferrus, quasi anticipare voluisset solertem conjecturam Amici mei præstantissimi, *rimettetelo dentro* i termini *del caso*. Taylor.

Ἐκτροπὰς] Exponit Victor. Var. Lect. xiv. 5. *Omnia illi* diverticula *servate, omnes* exitus et occultas vias *claudite, qua fera ista erumpere conabitur*. Stock.

οά. Τοῦτον τὸν τρόπον] Divinabam olim, ἐὰν οὐ τοῦτον τὸν τρόπον κ. τ. λ. Vel, ἐὰν μὴ —In ea mente plane fuit doctissimus Lambinus, qui ita exponit, *meo officio non alienum esse puto, vobis exponere ac prædicere quæ sint vobis eventura*, nisi *Demosthenem hoc modo audietis.* Tandem ita in Bern. scriptum repperi, ἐὰν μὴ τοῦτον τὸν τρόπον —— Taylor.

Ἐπεισάξει] Nempe ἑαυτὸν, *se ipsum introducet Demosthenes.* Auger.

Ῥᾳδίως] [Ita enim Ald.] Lego ῥᾷον. Wolf. Ita Bern. Taylor.

Εἰ μεταβαλλόμενος κ. τ. λ.] Aretinus: *Nec admirarer, si in istos, qui circumstant, conversus eis malediceret.* Melanchtho: *Et haud scio, an etiam his, qui circumstant, conviciabitur.* Perionius: *Nec vero mirer, si in eos qui circumstant, mutato animo dicit.* Meletus: *Nec mirabor, si in transeundo, eos qui foris stant, contumelia afficiat.* Wolf. Lambinus: *Neque mihi mirum acciderit, si repente sese immutans, et a ploratu ad convicia transferens, in eos qui foris circumsistunt, maledicta congeret.* Anonymus Venetus: *Nec enim admirarer, si de causa digrediens, eis qui extrinsecus circumsteterint, convicium fecerit.* Ferrus: *E non mi maraviglierò, se mutandosi dirà villania a coloro, che stanno intorno ad ascoltare.* Istud μεταβαλλόμενος Brodæus interpretatur, *immutatus*, et addit, quoniam oligarchiæ primus studuit. Cod. Mead. hic legit τοῖς ἔξω τῆς πόλεως. Sed hoc nihili est. Sequitur ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας διηριθμημένους, quod varie itidem interpretantur. Plurimi, *a veritate sejunctos*, sive, *remotos*. In quo numero sunt Brodæus, Itali. Nugatur Lambinus: *Et hoc numero ab ipsa veritate habitos.* Solus Wolfius habet quod *intelligi* potest: Aliquid ejusmodi dictum a Cicerone meminisse videor: *Cohibete istum susurrum*, testem paucitatis. Taylor.

Εἰ μεταβαλλόμενος] *Si conversus:* quod vel ad *corpus* vel ad *mentem* dicentis referri potest. Vertit igitur Aretinus simpliciter: *si in istos qui circumstant conversus, eis malediceret.* Malim tamen cum Lambino et Tourellio interpretari: *si mutato consilio, et a ploratu perjuriisque ad convicia transferens*, etc. Stock. *mutatus, mutato animo*, i. e. a lacrymis ad convicia conversus. Auger.

Διηριθμημένους] *Ab ipsa veritate dinumeratos et quasi distincte notatos.* Copiosior hic quam esse solet, Wolfius: *quos paucorum potentiæ studiosos esse, ipsa veritate ita sit compertum, ut eorum etiam numerus iniri possit.* A propria et primaria vocis significatione nimis mihi longe videntur abscedere, qui reddunt, *a veritate sejun-*

τὸν δῆμον καταγαγόντες, οὐκ ἄν ποθ' [1]ἡ δημοκρατία κατέστη. νῦν δ' ἐκεῖνοι μὲν μεγάλων κακῶν συμβάντων ἔσωσαν τὴν πόλιν τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθεγξάμενοι, ΜΗ ΜΝΗΣΙΚΑΚΕΙΝ, σὺ δ' ἑλκοποιεῖς, καὶ μᾶλλόν σοι μέλει τῶν αὐθημερὸν λόγων ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως.

οβ'. Ὅταν δ' ἐπίορκος ὢν εἰς τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν
καταφυγγάνῃ, ἐκεῖνο ἀπομνημονεύσατε [2]αὔτῳ, ὅτι τῷ
446 πολλάκις μὲν ἐπιορκοῦντι, ἀεὶ δὲ πρὸς τοὺς αὐτοὺς μεθ'
ὅρκων ἀξιοῦντι πιστεύεσθαι [3]δυεῖν θάτερον ὑπάρξαι δεῖ,
ὧν οὐδέτερόν ἐστι Δημοσθένει ὑπάρχον, ἢ τοὺς θεοὺς [4]καινοὺς ἢ τοὺς ἀκροάτας μὴ τοὺς αὐτούς. Περὶ δὲ τῶν δακρύων καὶ τοῦ τόνου τῆς φωνῆς, ὅταν ὑμᾶς ἐπερωτᾷ ποῖ καταφύγω, ἄνδρες Ἀθηναῖοι; [5]περιγράψατέ μ' ἐκ τῆς πολιτείας· οὐκ ἔστιν ὅπῃ ἀναπτήσο-

[1] Deest articulus. T. [2] αὐτῷ T. R. [3] δυοῖν T. R. [4] κενοὺς T. [5] εἰ περιγράψετέ R.

ctos, sive *remotos*. Stock.

Τὸ κάλλιστον κ. τ. λ.] Perionius: *Honestissimo ex disciplina verbo usi.* Meletus: *Locuti erudite pulcherrimam illam dictionem.* Φθεγξάμενοι ἐκ παιδείας, τουτέστι, πεπαιδευμένως, ὡς πεπαιδευμένοι ἄνδρες. Vel ῥῆμα ὁρμώμενον ἐκ παιδείας. Sic Isocrates Paragraphico, Athenienses propter seditionem dementissimos, ob ἀμνηστίαν sapientissimos esse habitos. Wolf. *Quel bellissimo detto cavato dalla buona disciplina, che essi haveano:* Ferrus. *Pulcherrimo illo et ab humanitate doctrinaque profecto verbo usurpato*: Lambinus. Interea Aretinus prudens omisit. Taylor.

Ἑλκοποιεῖς] Recte. Atque ita citat Plinius, in loco toties laudato. λογοποιεῖς Codd. Coisl. et Mead. Frigide. Idem.

Αὐθημερὸν] Quære, καθ' ἡμέραν, *quotidie*, ex §. οθ'. fin. vel, ἐφ' ἡμέραν, ex π. Παραπρεσϐ. p. 110. l. 1. Markland. τῇ καθ' ἡμέραν ῥᾳστώνῃ καὶ σχολῇ δελεαζομένων. Dem. de Cor. §. ιθ'. Τὰ μὲν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου συμϐόλαια. Id. ibid. §. ξ'. fin. Οἱ δὲ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς λέγονται. Æsch. π. Παραπρεσϐ. §. κγ'. αὐθημερῶν excudit Stephanus. Atque ita habet MS. Mead. a manu secunda. Taylor.

οβ'. Κενοὺς] Καινοὺς dedit Stephanus, adjutus, ut arbitror, membranis Parisiensibus. καινοὺς etiam Cod. Bern. Cujus in Cod. quod latet Scholium, verba hæc Euripidis ex Medea producit,

Ὅρκων δὲ φρούδη πίστις, οὐδ' ἔχω μαθεῖν
Ἢ θεοὺς νομίζω τοὺς τότ' οὐκ ἄρχειν ἔτι,
Ἢ καινὰ κεῖσθαι θέσμι' ἀνθρώποις τανῦν,
Ἐπεὶ σύνοισθά γ' εἰς ἐμ' οὐκ εὔορκος ὤν.

In Editis Euripidis rectius legitur,

Ἢ θεοὺς νομίζεις —— ut oportuit.

Taylor. Opinor καινοὺς, cui respondet μὴ τοὺς αὐτούς. Markland. Lego ut apud alios καινοὺς, *novos, alios*. Auger.

Περιγράψατέ] Ἀντὶ τοῦ ἀπαλείφετε, καὶ ἐξορίζετε· ἐάν με περιγράψητε. Δεῖ γὰρ τὸ προστακτικὸν ὑποτακτικῶς ἐκλαμϐάνειν. Aretinus: *Circumscripsistis me a Rep.* Melanchtho: *Quo me conferam, cives, si me civitate excluseritis?* Perionius: *Ejecistis me ex republica.* Meletus: *Tolletis me ex ista politia?* Wolf. Odiosum pariter et frivolum coacervare Interpretes, qui sensu non discrepant. Et ille facilis sane et expeditus: et Locutio Auctoris satis proba. Non igitur amplector quod habent MSti Stephani, περιεγράψατε, et καὶ περιγράψετε. Hoc posterius forte erat olim κᾂν περιγράψητε, fortasse nota margini adjecta, sive Canon Grammaticalis, qualem utique produxit modo Wolfius in sua Annotatione. Vel potest esse varia Lectio, quemadmodum γρ. in Bern. εἰ περιγράψετε. Taylor. L. εἰ περιγράψετε. Auger.

84. μαι, ἀνθυποβάλλετε [1] αὐτῷ ὁ δὲ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ποῖ καταφύγῃ, Δημόσθενες; [2] πρὸς ποίαν συμμάχων [3] παρασκευὴν ἢ πρὸς ποῖα χρήματα; τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευσαι; ἃ μὲν γὰρ ὑπὲρ σεαυτοῦ βεβούλευσαι, ἅπαντες ὁρῶμεν. ἐκλιπὼν μὲν τὸ ἄστυ οὐκ οἰκεῖς, ὡς δοκεῖς, ἐν Πειραιεῖ, ἀλλ' ἐξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως, ἐφόδια δὲ πεπόρισαι τῇ σαυτοῦ ἀνανδρίᾳ τὸ βασιλικὸν χρυσίον καὶ τὰ δημόσια δωροδοκήματα.

ογ'. Ὅλως δὲ τί τὰ δάκρυα; τίς ἡ κραυγή; τίς ὁ τόνος τῆς φωνῆς; οὐχ ὁ μὲν τὴν γραφὴν φεύγων ἐστὶ [4] Κτησιφῶν, ὁ δ' ἀγὼν οὐκ ἀτίμητος, σὺ δ' οὔτε περὶ τῆς οὐσίας

[1] αὐτῷ T. R. [2] ἢ πρὸς T. [3] παρασκευήν; πρὸς T. R.
[4] Κτησιφῶν; - - - ἀτίμητος; - - - ἀγωνίζῃ. T. R.

Ἀνθυποβάλλετε. Brodæus. Wolf. Nam Aldus erat incuriosior. Taylor.

Βεβούλευσαι] An προβέβλησαι? Markland. Recte, credo, ut continuetur Allusio, quam attigit H. Valesius ad Harpocr. p. 160. Pronum est, inquam, et facile, τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου —— ὑπὲρ σεαυτοῦ προβέβλησαι. Taylor.

Ἐξορμεῖς] Ἐκχωρεῖν μελετᾷς καὶ ἀποφεύγειν. Aretinus: *Sed ex urbe evadis.* Melanchtho: *Sed ex urbe seducis te.* Meletus: *Sed in altum a civitate solvisti.* Wolf. Ἐξορμᾷς Eman. Vide Nostrum π. Παραπρεσβ. p. 121. l. 9. Utrumque probum. Sed hoc præferendum. Hæc verba Æschinis non patiuntur Interpretem. Describo igitur, non verto. *Tibi cavisti et fugam adornas. Eo igitur consilio, relicta urbe, domicilium tibi parasti in Piræeo. At, mi homo, illud non est habitare in Piræeo, ut de te existimari velis, sed protinus vela dare, quum tempus ad eam rem tulerit. 'Dum in litore habitas, jam relictæ sunt illæ tuæ Athenæ: relicta Attica.* Anne ad hunc locum alludit Priscianus l. 18. col. 1171. cum scribat, Αἰσχίνης· Ἐξορμήσας ἐκ τῆς πόλεως? Taylor.

Ἐξορμεῖς] *Jam navigium deduxisti, si quid adversi accidat, vela daturus.* "Quorsum igitur ejulabis, te patrium solum vertere coactum iri? Jam relictæ sunt illæ tuæ Athenæ; jam æternam ex urbe fugam meditaris." Hæc fere Taylorus. Stock.

ογ'. Τίς —— τίς] F. τί δ' —— τί δ'. Markland.

Ἀτίμητος] Τουτέστιν, οὐχὶ τιμητός ἐστιν ὁ ἀγὼν, τῆς ζημίας ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένης, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῖς κατηγόροις καὶ δικασταῖς οὔσης. Mulctæ pecuniariæ constitutæ legibus fuerunt tolerabiles fere: sed iracundia judicum in æstimanda lite formidabilis, ut qui Miltiadem 50 talentis, Demosthenem 30 damnarint. Sed et Æschines litem hanc Ctesiphonti 50 talentis æstimavit. Unde apparet, τοῦτον τὸν ἀγῶνα ἀτίμητον εἶναι, et æstimationem litis pendere a sententiis judicum. Melanchtho: *Cum reus sit Ctesipho, et judicium exerceatur tantum de mulcta.* Perionius: *Causa autem non est non æstimata.* Meletus: *Et judicium pœnam habet propositam.* Suidas et Harpocratio: τιμητὸς ἀγὼν, ᾧ πρόσεστιν ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένον τίμημα, ὡς μηδὲν δεῖν τοὺς δικαστὰς διατιμῆσαι· ἀτίμητος, ἐφ' ᾧ τὸ τίμημα ὡρισμένον ἐκ τῶν νόμων οὐ κεῖται, ἀλλ' οἱ δικάζοντες ἐτιμῶντο, ὅ,τι δεῖ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. Wolf. De ea Re disputant bene multa Salmasius et Heraldus, hic in libro tertio Animadversionum in Salmasium, maxime autem cap. 2do. istius libri §. 4. ubi legendum censet, vel, ὁ δὲ ἀγὼν οὐχὶ τιμητός; vel, quod eodem recidit, deleta priore Interrogationis nota, hoc modo, Οὐχ ὁ μὲν τὴν γραφὴν φεύγων ἐστὶ Κτησιφῶν, ὁ δὲ ἀγὼν οὐκ ἀτίμητος; Vide eum pluribus exponentem *locum* hunc, ut vocat, *obscurissimum.* Addantur Salmasius in Observat. ad Jus Attic. Petitus, aliique. Meum non est hodie tantarum litium participem fieri, neque in brevibus his notis locum mihi dari video, ut vel istam controversiam dirimam, vel Jurisprudentiam Atticam quæ est de Litibus æstimandis

οὔτε περὶ τοῦ σώματος οὔτε περὶ τῆς ἐπιτιμίας ἀγωνίζει; Ἀλλὰ περὶ τίνος ἐστὶν [1] αὐτῷ ἡ σπουδή; Περὶ χρυσῶν

[1] αὐτῷ T. R.

exponam. Maxime autem, quoniam Locus et Tempus opportunius ad eam rem dabitur. Interea, quod ad Æschinem spectat, sana esse potest Sententia Heraldi, qui ita explicat, *Annon est hæc Actio, (quæ tamen non Tibi, verum Ctesiphonti intentata est) ex earum numero, quas τιμητὰς vocat Jurisprudentia Atheniensium: ubi non additur pœna legibus definita, et rigore itaque summo exercenda, verum ejusmodi, quas Actor ipse taxat, vel ἀποτιμᾶται, adeoque in ea moderanda Gratiæ, Misericordiæ, aliisque mitigandæ pœnæ rationibus locus esse potest?* Hæc fere Heraldus, quantum ad τιμητοῦ atque ἀτιμήτου ἀγῶνος differentiam attinet. Æschines superius ait, §. ξϛ'. *in actionibus παρανόμων, judicium in tres partes dividi, quarum unam accusatori dari, reo aliam, et tertiam denique (si tamen condemnetur reus)* τῇ τιμήσει, καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῶν δικαστῶν. Scil. quia Accusans taxat pœnam, legibus non definitam, verum Judicum arbitrio relictam. Sententiam suam confirmat Heraldus auctoritate Harpocrationis, qui ad hunc locum, de quo disputamus, respexit: Ἀτίμητος ἀγών, καὶ τιμητός. ὁ μὲν τιμητός, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένως ἐκ τῶν νόμων οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τοὺς δικαστὰς ἔδει τιμᾶσθαι ὅ,τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. ὁ δὲ ἀτίμητος τοὐναντίον, ᾧ πρόεστιν (corrigendum ex Cod. MSto Harpocrat. Bibl. Reg. Cant. πρόσεστιν) ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένως τίμημα, ὡς μηδὲν δεῖν τοὺς δικαστὰς διατιμῆσαι. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. Bene est. Sed sine modo ut Ego et Heraldus Auctoritates solummodo inter nos permutemus; permitte ut Ego Suidæ verba producam pro iis quæ Ille ex Harpocratione produxit, jam contendam, alia prorsus obtinere; et lectionem vulgatam Æschinis esse sinceram, adeoque sinceram, ut si aliter legeretur in Codd. ad eam normam, qua hodie scribitur, esse revocandam. Ita enim noster Lexicographus: ἀτίμητος ἀγών, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένον ἐκ τῶν νόμων οὐ κεῖται, ἀλλ' οἱ δικάζοντες ἐτιμῶντο τί δεῖ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι· ὁ δὲ τιμητός, ᾧ πρόσεστιν ἀπὸ τῶν νόμων ὡρισμένον τίμημα. Nimirum sunt hæc et talia concoquenda ab iis qui Jurisprudentiam Atticam susceperint illustrandam. Taylor.

Ὁ δὲ ἀγὼν οὐκ ἀτίμητος] Ut hic locus probe intelligatur, sciendum primo, duas fuisse in Foro Attico Causarum species. Vel enim crimini, de quo agebatur, certa pœna ex legum præscripto definita erat, vel non. Quod si de pœna delicti leges conticebant, accusator pœnam aliquam, vel capitis vel pecuniæ, accusationis libello adscribere solebat, quod τίμημα ἐπιγράφειν dictum est: reus contra ἀντετιμᾶτο, ad pœnam hanc minuendam operam dabat: judicum denique partes erant decernere ὅ,τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι, quibus pœnis aut mulctis afficiendus esset is, qui erat damnatus.——Jam vero utrum ex his judiciis ἀτίμητος ἀγὼν fuit, utrum τιμητός, dissidium est vel maximum inter lexicographos Harpocrationem et Suidam. Ille ἀτίμητον vocat causam, quæ statutam legibus habebat pœnam, judicum arbitrio et æstimationi neutiquam permittendam; hic contra hanc ipsam causam τιμητὸν appellat. Cæterum litem istam, quam in medio reliquit Cl. Taylorus (locum, inquit, et tempus ad eam rem opportunius spectans) sine multo sudore aut labore licet dirimere. Nimirum sententiam Harpocrationis pro vera et rata habendam esse, indeque Suidam corrigendum, qui verba Harpocrationis festinando permiscuit, ne dubitare quidem poterit, quicunque vel auctoritate Pollucis et Ulpiani, vel denique Demosthenis ipsius in oratione Midiana commovetur. Ita enim Pollux VIII. 6. Ἀτίμητος δίκη, ἣν οὐκ ἔστιν ὑποτιμήσασθαι, ἀλλὰ τοσούτου ἐπιτετίμηται, ὅσον ἐπιγέγραπται. *De qua non licuit aliam æstimationem facere; sed tanti æstimabatur, quanti in legibus descripta est.* Similiter Ulpianus in Midiana: Ἀτίμητον καλοῦσιν, ἣν οὐχ ὁ δικαστὴς τιμᾷ, ἀλλ' ἐγγέγραπται τοῖς νόμοις. Demosthenes in eadem oratione: ἀλλ' ἵνα μὴ Μειδίας ἀτίμητον ἀγωνίσηται δέκα μνῶν δίκην—ἄτιμον Ἀθηναίων εἶναι ἕνα δεῖ. *Et ne Midias* definito legibus *decem minarum judicio periclitaretur, civem Atheniensem infamia notatum esse oportet.* Qui plura vult adeat Heraldum. ——Causam autem Ctesiphontis in iis numerandam esse, quæ pœnam legibus constitutam *non* habebant, (sive ista ἀγὼν ἀτίμητος, sive τιμητὸς dicenda sit) vel ex eo constat, quod modo dixit Æschines §. ξϛ'. Κελεύσατε οὖν αὐτοὺς—ἀπαντᾶν εἰς τὴν τίμησιν· *ad pœnam imminuendam vires convertere:* pœnam enim, quæ legibus definita et sancita erat, nequaquam licuit immutare. Stock.

Ἀγὼν ἀτίμητος] Lis quæ non æstimatur a judicibus, cum legibus jam æstimata sit. Auger.

στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τῷ θεάτρῳ παρὰ τοὺς νό-
μους. ὃν ἐχρῆν, εἰ καὶ μανεὶς ὁ δῆμος ἢ τῶν καθεστηκότων
ἐπιλελησμένος ἐπὶ τοιαύτης ἀκαιρίας [1]ἠβούλετο στεφανοῦν
αὐτόν, παρελθόντα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰπεῖν, ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, τὸν μὲν στέφανον δέχομαι, τὸν δὲ
καιρὸν ἀποδοκιμάζω, ἐν ᾧ τὸ κήρυγμα γίγνε-
ται· οὐ γὰρ δεῖ, ἐφ᾽ οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ 447
ἐκείρατο, ἐπὶ τούτοις ἐμὲ στεφανοῦσθαι. Ἀλλ᾽
οἶμαι ταῦτα μὲν ἂν εἴποι ἀνὴρ ὄντως βεβιωκὼς μετ᾽
ἀρετῆς· ἃ δὲ σὺ λέξεις, εἴποι ἂν κάθαρμα ζηλοτυποῦν
ἀρετήν.

οδ΄. Οὐ γὰρ δὴ μὰ τὸν Ἡρακλέα τοῦτό γ᾽ ὑμῶν οὐδεὶς φοβηθήσεται, μὴ ὁ Δημοσθένης, ἀνὴρ μεγαλόψυχος καὶ τὰ πολεμικὰ διαφέρων, ἀποτυχὼν τῶν ἀριστείων οἴκαδ᾽ ἐπανελθὼν ἑαυτὸν διαχρήσηται· ὃς τοσοῦτον καταγελᾷ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας, ὥστε τὴν μιαρὰν κεφαλὴν ταύτην

[1] ἐβούλετο στεφανοῦν, αὐτὸν παρ. T. R.

Ἐκείρατο] Ita Lysias in Epitaph. pag. 59. Ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι, καὶ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. Inscriptio antiqua apud Pausan. Bœotic. §. 15.

Ἡμετέραις βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν,
Μεσσήνη δ᾽ ἱερὰ τέκνα χρόνῳ δέχεται.

Quæ occurrit et alibi. Vid. Aristid. Edit. ult. Tom. II. pag. 400. Plutarch. De non suaviter viv. juxt. Epicur. Hunc morem lugendi tangit Cicero III. Tusc. 26. *Hinc ille Agamemnon Homericus, et idem Accianus,*

Scindens dolore identidem intonsam comam.

In quo facetum illud Bionis, perinde stultissimum regem in luctu capillum sibi evellere, quasi calvitio mœror levaretur. Theodoret. Quæst. in Deuteron. cap. 13. Τινὲς μὲν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐθνῶν τὰς μὲν κεφαλὰς ἀπεκείροντο τρίχας, καὶ ταύτας προσέφερον τοῖς νεκροῖς. τινὲς δὲ τὰς τῶν γενείων, ἄλλοι τὰς τῶν ὀφρύων. Ταῦτα γίνεσθαι ὁ θεῖος ἀπηγόρευσε νόμος. Homer. Odyss. Δ. 198.

Τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι,
Κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ᾽ ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.

Alia exempla corrasit Tourrellius, et multi præterea, qui de antiquo more lugendi scripserunt. Taylor.

Ἐκείρατο] *Comas rasit.* Pervulgati istius apud omnes fere gentes antiquas lugendi moris plurima congessit exempla Tourellius, quem consulas. Stock.

Κάθαρμα ζηλοτυποῦν ἀρετὴν] Aretinus: *Monstrum aliquod quod virtuti obtrectaret.* Melanchtho: *Sed oratio tua conscelerati hominis est, et obtrectantis virtuti.* Perionius: *Piaculum, quod virtuti invidet.* Meletus: *Tu vero, quæ dices, catharma diceret, quod virtutis splendori invideret.* Wolf. Anonymus: *Furia virtutis æmula.* Etruscus: *uno scelerato, che ha in odio la virtu.* Lambinus: *scelerati hominis, virtuti obtrectantis, ejusque inanem imaginem umbramque consectantis.* Arbitror hunc solum rem attigisse; et opponi hic *veram* et *simulatam* virtutem: distingui inter hominem ὄντως βεβιωκότα μετ᾽ ἀρετῆς, et monstrum ζηλοτυποῦν ἀρετήν. Aliter tamen Lexicographi, et in diversa prorsus abeunt, dum hunc textum citant, Harpocratio, Photius, Suidas, quos Turba Interpretum sequitur. ζηλοτυπεῖν certe, ratione suæ compositionis, est, *Zelum sive æmulationem fingere.* Atque is Sensus huic loco optime concordat. Taylor.

οδ΄. Διαχρήσηται] Ajacis exemplo Achillis armis spoliati. Brodæus.

Μικρὰν] [Ald.] Μιαρὰν haud dubie legendum, ut notavit H. Stephanus. Sed venia danda iis est, qui eam lectionem,

καὶ ὑπεύθυνον, ἣν οὗτος παρὰ πάντας τοὺς νόμους γέγραφε στεφανῶσαι, μυριάκις κατατέτμηκε, καὶ τούτων μισθοὺς εἴληφε, τραύματος ἐκ προνοίας γραφὰς γραφόμενος, καὶ κατακεκονδύλισται, ὥστ' αὐτὸν οἶμαι τὰ τῶν κονδύλων ἴχνη τῶν Μειδίου ἔχειν ἔτι φανερά. ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὐ κεφαλὴν ἀλλὰ [1] κεφάλαιον κέκτηται.

οε΄. Περὶ δὲ Κτησιφῶντος τοῦ γράψαντος τὴν γνώμην βραχέα βούλομαι εἰπεῖν, τὰ δὲ πολλὰ ὑπερβήσομαι, ἵνα καὶ πεῖραν [2] ὑμῶν λάβω, εἰ δύνασθε τοὺς σφόδρα πονηρούς, κἂν μή τις προείπῃ, [3] διαγιγνώσκειν· ὃ δ' ἐστὶ κοινὸν καὶ δίκαιον κατ' ἀμφοτέρων αὐτῶν ἀπαγγεῖλαι πρὸς ὑμᾶς, τοῦτ' ἐρῶ. Περιέρχονται [4] γὰρ τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας καὶ λόγους οὐ ψευδεῖς λέγοντες. ὁ μὲν γὰρ Κτησιφῶν οὐ τὸ καθ' ἑαυτόν φησι φοβεῖσθαι· [5] ἐλπίζειν γὰρ δόξειν ἰδιώτης εἶναι· ἀλλὰ τὴν τοῦ Δημο-

[1] πρόσοδον T. R. [2] ὑμῶν T. R. [3] διαγινώσκειν T. R. [4] Deest γάρ. T. [5] ἐλπίζει T.

quæ nihil absurdi habet, retinuerunt. Auctore enim Aristotele, *οὐδεμία μὲν κεφαλὴ μικρὰ, ἀγαθή. οὐκ ἐξ ἀνάγκης δ' ἀγαθὴ, ἡ μεγάλη.* Aretinus: *Detestabile illud et obnoxium caput.* Melanchtho: *Ut hoc exsecrabili capite sæpe vulnerato contumeliam pecunia pensaverit.* Perionius: *Parvum caput istud.* Meletus: *Ut hoc parvum caput.* Me quoque fefellit error librarii *ὑστερήσαντα τῆς συνήθους μαντικῆς.* Wolf. Lector meus habeat quæ de hac re annotavit Vir summus, H. Stephanus Thes. L. Gr. T. II. col. 148. "Hic vero mihi a risu temperare nequeo, quum recordor Ioachimi Perionii Benedictini Cormœriaceni (viri monachice docti) qui quum se Ciceronianæ Eloquentiæ vicarium in vertendis celeberrimorum Græciæ Oratorum adversariis orationibus appellare non dubitasset, nactus mendosum exemplar (ut fit) Orationis Æschinis, in quo *μικρὰ κεφαλὴ* legebatur pro *μιαρὰ κεφαλὴ*, minime illius exemplaris fidem suspectam habuit (quam alioqui interpres alius, vel tantillo judicio præditus, et qui literas Græcas a limine saltem salutasset, non solum suspectam exemplaris fidem habiturus, sed eam prorsus illi derogaturus fuisset) quin potius hanc lectionem cupidissime arripiens, Demostheni parvum caput affinxit, ut videlicet Demosthenicum caput ad Thersiticum proxime accederet, si tamen Thersites *ὀξυκάρηνος* simul et *μικροκάρηνος* fuit. Hujus autem tam insignis erroris non meminissem, nisi lectores admonitos cuperem, ut ab illius interpretationibus sibi caveant, utpote quæ aliis erroribus etiam multo gravioribus scatent." Hæc Vir ille doctissimus. Taylor.

Τραύματος ἐκ προνοίας] *Deliberato consilio inflicti.* Pollux VIII. 40. *Γραφαὶ δὲ, φόνου, καὶ τραύματος ἐκ προνοίας*, etc. Stock.

Πρόσοδον] Ita ad me scripsit Vir doctus, I. Toup. "Jocus frigidus atque inficetus, neque Æschinem sapiens. Ego vim atque aculeum dabo. Scribe, *ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ κεφάλαιον κέκτηται* (nam illud *πρόσοδον* ex glossa natum est). Quæ Latine vertere non possis. Haud aliter lusit Demades in Demosthenem apud Polluc. VII. 24. *Δημάδης σκώπτων Δημοσθένη οὐ συνάγχῃ λέγοντα εἰλῆφθαι, ἀργυράγχῃ δέ.* Ita scribendum. Vulg. *ἀργυρίζεσθαι δέ.* Plutarch. in Demosthene, *οἱ δὲ εὐφυεῖς χλευάζοντες, οὐχ ὑπὸ συνάγχης ἔφραζον, ἀλλ' ὑπ' ἀργυράγχης εἰλῆφθαι νύκτωρ τὸν δημαγωγόν.* Quare ita sine dubio restituendus Pollucis locus." Taylor. Exclamat apud Lucianum Vulcanus, cum Jovi parturienti adsistat, ejusque diffissum caput Minervam armatam effundere videat, *ἤπου στρατόπεδον, οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεις ἔχων.* Nimirum Luciano satis videtur fecisse glossa illa *πρόσοδος*, neque homini inficeto suboluit *paranomasiam* hic latere. *Francis.* Stock.

οε΄. Βραχέα βούλομαι εἰπεῖν] Προειπεῖν. Wolf.

σθένους ἐν τῇ πολιτείᾳ δωροδοκίαν φησὶ φοβεῖσθαι καὶ τὴν ἐμπληξίαν καὶ δειλίαν. ὁ δὲ Δημοσθένης εἰς αὐτὸν μὲν 448 ἀποβλέπων θαῤῥεῖν φησί, τὴν δὲ τοῦ Κτησιφῶντος πονηρίαν καὶ πορνοβοσκίαν ἰσχυρῶς δεδιέναι. Τοὺς δὴ κατεγνωκότας ἀλλήλων ἀδικεῖν μηδαμῶς ὑμεῖς οἱ κοινοὶ κριταὶ τῶν ἐγκλημάτων ἀπολύσητε.

οϛ'. Περὶ δὲ τῶν εἰς ἐμαυτὸν λοιδοριῶν βραχέα βούλομαι προειπεῖν. Πυνθάνομαι γὰρ λέξειν Δημοσθένην, ὡς ἡ πόλις ὑπ' αὐτοῦ μὲν [1]ὠφέληται πολλά, ὑπ' ἐμοῦ δὲ καταβέβλαπται, καὶ τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τὰς ἀπὸ τούτων αἰτίας ἀνοίσειν ἐπ' ἐμέ. οὕτω γάρ ἐστιν, ὡς ἔοικε, δεινὸς δημιουργὸς λόγων, ὥστ' οὐκ ἀπόχρη αὐτῷ, εἴ τι πεπολίτευμαι παρ' ὑμῖν ἐγὼ ἢ εἴ τινας δημηγορίας εἴρηκα, τούτων κατηγορεῖν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τοῦ βίου διαβάλλει καὶ τῆς σιωπῆς μου κατηγορεῖ, ἵνα μηδεὶς [2]αὑτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος [3]παραλείπηται, καὶ τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μου διατριβὰς καταμέμφεται, καὶ κατὰ τῆσδε τῆς κρίσεως εὐθὺς ἀρχόμενος τοῦ λόγου φέρει τιν' αἰτίαν, λέγων ὡς ἐγὼ τὴν γραφὴν οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐγραψάμην ἀλλ' ἐνδεικνύμενος Ἀλεξάνδρῳ διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. καὶ νὴ Δί', ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, μέλλει μ' ἀνερωτᾶν, διὰ τί τὸ μὲν κε-
85. φάλαιον τῆς πολιτείας αὐτοῦ ψέγω, τὰ δὲ καθ' [4]ἕκαστα οὐκ ἐκώλυον οὐδ' ἐγραφόμην, ἀλλὰ διαλιπὼν καὶ πρὸς τὴν πολιτείαν οὐ πυκνὰ προσιὼν ἀπήνεγκα τὴν γραφήν.

[1] ὠφέληται, πολλὰ δὲ ὑπ' ἐμοῦ κατ. T. [2] αὐτῷ T. R. [3] παραλίπηται T. [4] ἕκαστον T.

οϛ'. Ἐνδεικνύμενος Ἀλεξάνδρῳ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν] Lege. Τὸ διὰ redundat. Τὴν πρὸς αὐτὸν, scil. τὸν Δημοσθένην. Et [p. 272. l. 4.] τὰ αὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας. Et [l. 15.] ἔτι Φιλίππου ζῶντος. Et [l. 25.] ἐν δὲ ταῖς δημοκρατίαις. Et [pag. 273. l. 3.] ὑπὲρ δὲ τοῦ μηδέπω κεκρίσθαι. Wolfius, in his postremis corrigens Aldi σφάλματα typographica. Taylor. Non infeliciter vertit vulgata Brodæus: *sed operam Alexandro venditans propter odium quo ipse Demosthenem prosequitur.* Lambinus: *sed ut me Alexandro ostentarem, propter inimicitias quæ illi cum isto intercedunt.* Male ergo, ut arbitror, locum istum sollicitavit Wolfius. Sequitur enim, Πῶς ἂν οὖν ἐγὼ προενεδεικνύμην Ἀλεξάνδρῳ? §. οή. quod recte ille idem ibi vertit, *quo pacto Alexandro me venditavi?* Eodem sensu scripsit Noster ibid. p. 272. l. 14. τῆς εἰς Ἀλέξανδρον ἐνδείξεως. Idem.

Αὐτὸν] Lego αὑτὸν, *seipsum.* Φέρει τινὰ αἰτίαν (Demosthenes), λέγων ὡς ἐγὼ τὴν γραφὴν —— ἐγραψάμην —— διὰ τὴν πρὸς αὑτὸν ἔχθραν. Aliter ea vox ad Alexandrum pertineret. Quod esset absurdum. Idem.

Πυκνὰ] Decipitur valde Cl. Valesius ad Harpocrat. pag. 168. cum agi hic arbitratur de Pnyce, qui fuit locus Athenis Senatus habendi. Nihil minus in hoc loco agitur. Recte vertit Lambinus, *non assidue versatus.* Infra scribit: *μὴ συνεχῶς, ἀλλὰ διαλείπων, per intervalla,* πρὸς

οζ'. Ἐγὼ δ' οὔτε τὰς Δημοσθένους διατριβὰς ἐζήλωκα,
449 οὔτ' ἐπὶ ταῖς ἐμαυτοῦ αἰσχύνομαι, οὔτ' [1] ἂν τοὺς εἰρημέ-
νους ἐν ὑμῖν λόγους ἐμαυτῷ ἀῤῥήτους εἶναι βουλοίμην, οὔτε
[2] ταὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας ἐδεξάμην ἂν ζῆν. τὴν δ' ἐμὴν
σιωπήν, ὦ Δημόσθενες, ἡ τοῦ βίου μετριότης παρεσκεύα-
σεν· ἀρκεῖ γάρ μοι [3] σμικρά, καὶ μειζόνων αἰσχρῶς οὐκ
ἐπιθυμῶ, ὥστε καὶ σιγῶ καὶ λέγω βουλευσάμενος, ἀλλ'
οὐκ ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης. σὺ δ'
οἶμαι λαβὼν μὲν σεσίγηκας, ἀναλώσας δὲ κέκραγας, λέ-
γεις δ' οὐχ ὁπόταν σοι [4] δοκῇ οὐδ' ἃ βούλει, ἀλλ' ὁπόταν
οἱ μισθοδόται σοι προστάττωσιν· οὐκ [5] αἰσχύνει γὰρ ἀλα-
ζονευόμενος, ἃ παραχρῆμα ἐξελέγχει ψευδόμενος.

οή. Ἀπηνέχθη γὰρ ἡ κατὰ τοῦδε τοῦ ψηφίσματος
γραφή, ἣν οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀλλ' ὑπὲρ τῆς εἰς Ἀλέ-
ξανδρον ἐνδείξεώς με φῂς ἀπενεγκεῖν, ἔτι Φιλίππου ζῶντος,
πρὶν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν ἀρχὴν καταστῆναι, οὔπω σου τὸ
περὶ Παυσανίαν ἐνύπνιον ἑωρακότος, οὐδὲ πρὸς τὴν Ἀθη-
νᾶν καὶ τὴν Ἥραν νύκτωρ διειλεγμένου. πῶς ἂν οὖν ἐγὼ
προενεδεικνύμην Ἀλεξάνδρῳ, εἴ γε μὴ ταὐτὸ ἐνύπνιον ἐγὼ
καὶ Δημοσθένης [6] εἴδομεν;

οθ'. Ἐπιτιμᾷς δέ μοι, εἰ μὴ συνεχῶς ἀλλὰ διαλείπων
πρὸς τὸν δῆμον προσέρχομαι, καὶ τὴν ἀξίωσιν ταύτην οἴει
λανθάνειν ἡμᾶς μεταφέρων οὐκ ἐκ δημοκρατίας ἀλλ' ἐξ
ἑτέρας πολιτείας. ἐν μὲν γὰρ ταῖς ὀλιγαρχίαις οὐχ ὁ
βουλόμενος ἀλλ' ὁ δυναστεύων κατηγορεῖ, ἐν δὲ ταῖς δημο-
450 κρατίαις ὁ βουλόμενος καὶ ὅταν αὐτῷ δόξῃ. καὶ τὸ μὲν διὰ
χρόνου λέγειν σημεῖόν ἐστιν ἐπὶ τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμ-

[1] Deest ἄν. T. R. [2] τὰ αὐτὰ T. R. [3] μικρὰ T. R. [4] δοκεῖ T. [5] αἰσχύνῃ—ἐξελέγχῃ T. R. [6] ἴδομεν T. R.

τὸν δῆμον προσέρχομαι. §. οθ'. Ita Æschines vocatur a Demosthene, ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας de Cor. §. ϛζ'. Idem.

οζ'. Τούτων] [Ald.] Scribendum τούτῳ. Sic Demosth. de Coron. §. ιή. τὴν γὰρ αὐτὴν τούτῳ ποιησάμενος τῶν γεγραμμένων τάξιν. Hæc Vir de Græcis studiis optime meriturus, literis ad me datis I. Toup. Ita etiam præter Wolfium emendavit Brodæus, et impressit quoque H. Stephanus, et legit Bern. Idem.

Βουλευσάμενος] F. βουλόμενος. Vid. l. antepen. et l. pen. Markland.

Δοκεῖ] Δοκῇ. Stephanus.

Ὁπόταν] Cod. Bern. pulcherrime, οὐχ ὁπόταν σοι δοκεῖ, οὐδ' ἃ βούλει, ἀλλ' ὁπόταν, καὶ ἃ, οἱ μισθοδόται σοι προστάττωσιν. Taylor. Quæ exscribit Augerus.

οθ'. Ἀξίωσιν] Varie vertunt, *vitæ rationem* —— *rogationem* —— *institutum* —— *sententiam*. Vide H. Steph. Thes. L. Gr. T. I. p. 483. Nos diceremus, *a Maxim, or, Principle*. Taylor. *Hanc opinionem, hanc reprehensionem*. Auger.

Τοῦ συμφέροντος] Ἐπὶ τοῦ συμφέροντος,

φέροντος ἀνδρὸς πολιτευομένου, τὸ δὲ μηδεμίαν [1]παραλείπειν ἡμέραν ἐργαζομένου καὶ μισθαρνοῦντος.

π΄. Ὑπὲρ δὲ τοῦ μηδέπω κεκρίσθαι ὑπ᾽ ἐμοῦ μηδὲ τῶν ἀδικημάτων τιμωρίαν ὑποσχεῖν, ὅταν καταφεύγῃς ἐπὶ τοὺς τοιούτους λόγους, ἢ τοὺς ἀκούοντας ἐπιλήσμονας ὑπολαμβάνεις ἢ σαυτὸν [2]παραλογίζει. τὰ μὲν γὰρ περὶ τοὺς Ἀμφισσέας ἠσεβημένα σοι καὶ τὰ περὶ τὴν Εὔβοιαν δωροδοκηθέντα, χρόνων ἐγγεγενημένων ἐν οἷς φανερῶς [3]ὑπ᾽ ἐμοῦ ἐξηλέγχου, ἴσως ἐλπίζεις τὸν δῆμον ἀμνημονεῖν· τὰ δὲ περὶ τὰς τριήρεις καὶ τοὺς [4]τριηράρχας ἁρπάγματα τίς ἂν ἀποκρύψαι χρόνος δύναιτ᾽ ἄν, ὅτε νομοθετήσας περὶ τῶν τριακοσίων νεῶν, καὶ σαυτὸν πείσας Ἀθηναίους ἐπιστάτην τάξαι τοῦ ναυτικοῦ, ἐξηλέγχθης ὑπ᾽ ἐμοῦ ἑξήκοντα καὶ πέντε νεῶν ταχυναυτουσῶν [4]τριηράρχας ὑφῃρημένος, [5]πλεῖον τῆς πόλεως [6]ἥμων ἀφανίζων ναυτικόν, ἢ ὅτε Ἀθηναῖοι τὴν ἐν Νάξῳ ναυμαχίαν Λακεδαιμονίους καὶ Πόλλιν ἐνίκησαν;

[1] παραλιπεῖν T. R. [2] παραλογίζῃ T. R. [3] ὑπ᾽ ἐμοῦ φανερῶς T. R.
[4] τριηράρχους T. R. [5] πλέον T. [6] ἡμῶν T. R.

et ἀνδρὸς πεπολιτευμένου mavult Brodæus. Illud quibus rationibus adductus, nescio. Veruntamen ἐστὶ τοῦ συμφέροντος Bern. Quod est vestigium certe τοῦ, ἐπί. Interea Aldus ad posteriorem forte emendationem ducit, qui habet insincerum istud πολιτευμένου. Id utrum in πολιτευομένου cum Bern. et Wolfio, an in πεπολιτευμένου Brodæi facilius et rectius mutetur (mutari enim necesse est) dijudicet Lector meus. Taylor.

π΄. Ἐν οἷς] Melius hæc interpretatur Hieron. Ferrus: *essendo stati alcuni tempi, in mezzo da che sosti da me apertamente convinto.* ἐν οἷς, *during which time you stood convicted.* Male Wolfius, ceterique. Idem.

Χρόνων ἐγγεγενημένων, ἐν οἷς] Si Italum et Taylorum audiamus, vertendum erit, *cum tempora quædam extiterunt, quibus temporibus a me aperte convictus eras:* ἐν οἷς (in mezzo da che) *during which time you stood convicted.* Verum interpretationem nostram tuetur tum locus ille Demosthenis in orat. c. Pantænetum, infra a me adducendus (Not. 2. ad §. 6. de Coron.) tum hujus ipsius commatis argumentum et tenor, qui ita se habet: "Quæ autem in Amphissensium et Eubœorum rebus impie et sordide gesseris, quia diu jam effluxerunt tempora (χρόνων ἐγγεγενημένων) quibus a me istorum facinorum convictus es, populum non recordari credas: rapinas vero tuas circa res nauticas τίς χρόνος, *quæ temporis diuturnitas* oblivione obruet et obscurabit?" Stock.

Ἐπιστάτην] Credo huc respexisse Harpocrationem in v. Ἐπιστάτης. Taylor.

Πόλιν] [ut Ald.] Lego Πόλλιν, *et Pollim classis præfectum.* Cujus Hellenic. 4. meminit Xenopho. Brodæus. Alii Πόλλιν, cui necandum Platonem a Dionysio traditum scribit Laertius. Significat, opinor, aut Lacedæmonios in magna illa clade tot naves non amisisse, quot Atheniensi classi Demosthenes subtraxerit: aut, Atheniensem victricem classem non tot habuisse naves. [Recte hoc.] Melanchtho: *quam quantum erat collatum in classem, qua civitas nostra Lacedæmonios in Naxo vicit.* Wolf. De his plura in Or. de Cor. §. λ΄. Stock. Omnino Πόλλιν. Eundem errorem sustulit ex Polyæno Vir doctissimus, P. Leopardus VIII. Emend. 22. quem de hac re consulere erit operæ pretium. Decepit interpretes, Aretinum et Perionium, mendosa illa Lectio, quæ ante Stephanum inveteraverat. Taylor. Navarchum, quem in bello quod de Cadmea cum Lacedæmoniis gesserunt Thebani et Athenienses, navali prælio vi-

πα'. Οὕτω δὲ ταῖς αἰτίαις ἐνέφραξας τὰς κατὰ σαυτοῦ τιμωρίας, ὥστε τὸν κίνδυνον εἶναι μὴ σοὶ τῷ ἀδικήσαντι ἀλλὰ τοῖς [1] ἐπεξιοῦσι, πολὺν μὲν τὸν Ἀλέξανδρον καὶ Φίλιππον ἐν ταῖς διαβολαῖς φέρων, αἰτιώμενος δέ τινας ἐμποδίζειν τοὺς τῆς πόλεως καιρούς, ἀεὶ [2] δὲ τὸ παρὸν
451 λυμαινόμενος, τὸ δὲ μέλλον [3] κατεπαγγελλόμενος. [4] Οὐ τὸ τελευταῖον εἰσαγγέλλεσθαι μέλλων ὑπ' ἐμοῦ τὴν Ἀναξίνου σύλληψιν τοῦ Ὠρείτου [5] κατεσκεύασας, τοῦ τὰ ἀγοράσματα Ὀλυμπιάδι ἀγοράζοντος, καὶ τὸν αὐτὸν ἄνδρα [6] διαστρεβλώσας τῇ σαυτοῦ χειρὶ ἔγραψας θανάτῳ ζημιῶσαι, καὶ παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν Ὠρεῷ κατήγου καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς τραπέζης ἔφαγες καὶ ἔπιες καὶ ἔσπεισας καὶ τὴν δεξιὰν ἐνέβαλες, ἄνδρα φίλον καὶ ξένον ποιούμενος. καὶ τοῦτον ἀπέκτεινας, καὶ περὶ [7] τούτου ἐν ἅπασιν Ἀθηναίοις ἐξελεγχθεὶς ὑπ' ἐμοῦ καὶ κληθεὶς ξενοκτόνος οὐ τὸ ἀσέβημα ἠρνήσω, ἀλλ' [8] ἀπεκρίνω, ἐφ' ᾧ ἀνεβόησεν ὁ δῆμος καὶ ὅσοι ξένοι περιέστασαν τὴν [9] ἐκκλησίαν· ἔφησθα γὰρ τοὺς τῆς πόλεως ἅλας περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης.

πβ'. Ἐπιστολὰς δὲ σιγῶ ψευδεῖς καὶ κατασκόπων συλ- 86. 1
λήψεις καὶ βασάνους ἐπ' αἰτίαις ἀγενήτοις, ὡς ἐμοῦ μετὰ

[1] ἐπεξιοῦσι. σὺ δὲ ὁ πολὺν R. [2] Deest δέ. T. [3] κατεπαγγελλόμενος, οὐ R. [4] οὕτω τελευταῖον T. [5] κατασκευάσας T. R. [6] διεστρέβλωσας τ. σ. χ. γράψας T. [7] τούτων T. R. [8] ἀπεκρίνου - - - περιέστησαν T. R. [9] ἐκκλησίαν; R.

cit Chabrias. V. Xen. Hell. 5. fin. Stock.

πά. Ἀεὶ τὸ παρὸν] F. ἀεὶ μὲν τὸ παρόν. Wolf.

Οὕτω —— κατασκευάσας] Quanto melius exhibuit in nitida sua Editione H. Stephanus? *οὐ τὸ τελευταῖον εἰσαγγέλλεσθαι μέλλων ὑπ' ἐμοῦ, τὴν Ἀναξίνου σύλληψιν τοῦ Ὠρείτου κατεσκεύασας; Annon denique —— comprehendisti?* Taylor.

Ἀγοράσματα] Aretinus: *qui merces Olympiadi emebat.* Melanchtho: *ementem merces Olympiadi.* Wolf.

Ὀλυμπιάδι] Nimirum specie mercatoris exploratorem tegebat, Olympiadi operam venditans, quæ, absente Alexandro, Macedoniæ Græciæque rebus una cum Antipatro præfecta est. Stock.

Διεστρέβλωσας] Ita punge, ἄνδρα διεστρέβλωσας, τῇ σαυτοῦ χειρὶ γράψας αὐτὸν θανάτῳ ζημιῶσαι. Markland.

Οὐ τὸ ἀσέβημα ἠρνήσω [Ald. mendosus erat]. Et [l. ult.] ἐπ' αἰτίαις ἀγεννήτοις. Wolf. ἀγενήτοις voluisse credo. Taylor.

Ἅλας — τραπέζης] Idem valent; indeque natum est proverbium, ἅλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν, *salem et mensam ne transgrediaris.* Cum enim sal et mensa amicitiam ac necessitudines inducant, earum signa fiunt, et pro iis per metaphoram usurpantur. Stock.

πβ'. Ἀγωνήτοις] [Ita excudit Aldus] Forte, ἀγνώστοις, vel ἀνοήτοις. Quid si ἀγωνιστικοῖς exponamus? Hermogenes: Εἰ μέντοι μεθοδεύεις τινὰ πίστιν ἀγωνιστικὴν, ἢ καὶ ὁ,τιοῦν ἕτερον, ὥστε μεταπεσεῖν εἰς ὅρκου σχῆμα τὸ τοιοῦτον. Brodæus. Mira sane et uberior adhuc varietas. Nam in marg. Eman. scribitur quoque ἀνονήτοις, ἀγνοήτοις, et in Ask. etiam ἀγεννήτοις, et in Bern. notatur scribi olim ἀναγωνήτοις, ἀγνώτοις, ἀγενήτοις, ἀγνοήτοις et ἀγνώστοις. Sed Stephanus, Wolfiusque videntur exarasse id quod res est,

τινῶν ἐν τῇ πόλει νεωτερίζειν βουλομένου. Ἔπειτ᾽ ἐπε-
ρωτᾷν με, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, μέλλει, τίς ἂν εἴη τοιοῦτος
ἰατρός, ὅστις τῷ νοσοῦντι μεταξὺ μὲν ἀσθενοῦντι μηδὲν
συμβουλεύοι, τελευτήσαντος δ᾽ αὐτοῦ ἐλθὼν εἰς τὰ ἔννατα
διεξίοι πρὸς τοὺς οἰκείους, ἃ ἐπιτηδεύσας ὑγιὴς ἂν ἐγένετο.
σαυτὸν δ᾽ οὐκ [1] ἀντερωτᾷς, τίς ἂν εἴη δημαγωγὸς τοιοῦτος,
ὅστις τὸν μὲν δῆμον θωπεῦσαι δύναιτο, τοὺς δὲ καιρούς, ἐν
οἷς ἦν σώζεσθαι τὴν πόλιν, [2] ἀποδοῖτο, τοὺς δ᾽ [3] εὐφρονοῦν-
τας κωλύοι διαβάλλων συμβουλεύειν, ἀποδρὰς δ᾽ ἐκ τῶν
κινδύνων καὶ τὴν πόλιν ἀνηκέστοις κακοῖς περιβαλὼν 452
[4] ἀξιοίη στεφανοῦσθαι ἐπ᾽ ἀρετῇ, ἀγαθὸν μὲν πεποιηκὼς
μηδέν, πάντων δὲ τῶν κακῶν αἴτιος γεγονώς, ἐπερωτῴη δὲ
τοὺς συκοφαντηθέντας ἐκ τῆς πολιτείας ἐπ᾽ ἐκείνων τῶν
καιρῶν, ὅτ᾽ ἐνῆν σώζεσθαι, διὰ τί [5] αὑτὸν οὐκ ἐκώλυσαν
ἐξαμαρτάνειν; ἀποκρίνοιντό γ᾽ ἂν τὸ πάντων τελευταῖον,
ὅτι τῆς μάχης ἐπιγενομένης οὐκ ἐσχολάζομεν περὶ τὴν σὴν
εἶναι τιμωρίαν, ἀλλ᾽ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἐπρες-

[1] ἀνερωτᾷς T. [2] ἀπόδοιτο T. R. [3] εὖ φρονοῦντας T. R. [4] ἀξιοῖ T. R. [5] αὐτὸν T. R. [6] ἐξαμαρτάνειν. ἀποκρίνοιντο δὲ τὸ T. R.

et quod scripsit Æschines. Taylor. *αἰτίαις ἀγενήτοις, accusationibus infectis* i. e. rerum infectarum. Auger.

Ἔπειτα ἐπερωτᾷν] Demosth. infra §. οά. Stock.

Ἔννατα] Ἔννατα puto fuisse novendiale epulum, quod post novem dies a cadavere condito dabatur consanguineis. Palmer. *Exsequias, novendialia proprie sacra.* Pollux [VIII. 14.] Προθέσεις, Ἐκφοραὶ, Τρίτα, Ἔννατα, etc. Νομιζόμενα Demostheni π. Στεφάνου. Brodæus. scil. §. οά. fin. ubi id exsequitur Demosthenes, quod hic Æschines vaticinatur. De voce Ἔννατα erudite agunt Viri docti ad locum laudatum Pollucis. Adde Meursium de Funere cap. 29. Servius, indicante Tourrellio, ad illa Virg. V. Æn. 64.

Præterea, si nona *diem mortalibus almum*
Aurora extulerit

hæc habet. *Apud majores, ubicunque quis fuisset exstinctus, ad domum suam referebatur: unde est illud in* VI.

Sedibus hunc refer ante suis, et conde sepulcro,

Et illic septem *erat diebus:* octavo *incendebatur:* nono *sepeliebatur. Unde Horatius,*

Novendiales dissipare pulveres.

Unde etiam ludi, qui in honorem mortuorum celebrabantur, Novendiales *dicuntur.* Hinc et illud liquebit, quam acerbe contra Demosthenem dixit Æschines supra, §. κθ΄. ἑβδόμην δ᾽ ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας, πρὶν πενθῆσαι, καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, στεφανωσάμενος —— Taylor. Melanchtho: *Mortui inferiis intersit.* Perionius: *veniens ad funus.* Meletus: *accedens ad novendialia sacrificia.* Vocis hujus explicationem non reperio in veteribus lexicis. Robertus Constantinus τὴν ἐννάτην ἡμέραν, ἐν ᾗ τὰς κηδείας ἐποιοῦντο. Wolf.

Τοὺς συκοφαντηθέντας] *Calumniis et insectationibus ab administratione remotos.* Auger.

Ἐκ τῆς πολιτείας] Διὰ τὴν πολιτείαν. Wolf. Nescio an emendans, an illustrans. Taylor.

Ἀποκρίνοιντο] Recte hoc sane, neque sollicitandum. H. Stephanus interea, nullo negotio, dedit ἀποκρύπτοιτο, quasi aut hoc probum esset, aut illud improbum. ἀποκρίνοιντο δὴ Cod. Bern. Idem.

Τὸ πάντων τελευταῖον] Hinc apparet nonnulla excidisse. Prior enim pars hujus responsi non apparet. Markland.

βεύομεν· ἐπειδὴ δ' οὐκ ἀπέχρη σοι δίκην μὴ δεδωκέναι, ἀλλὰ καὶ δωρεὰς αἰτεῖς καταγέλαστον ἐν τοῖς Ἕλλησι τὴν πόλιν ποιῶν, ἐνταῦθ' ἐνέστην καὶ τὴν γραφὴν ἀπήνεγκα.

πγ'. [1] Καὶ μὴν νὴ τοὺς θεοὺς τοὺς Ὀλυμπίους, [2] ὧν ἐγὼ πυνθάνομαι Δημοσθένην λέξειν, ἐφ' ᾧ νυνὶ μέλλω λέγειν [3] ἀγανακτῶ μάλιστα. Ἀφομοιοῖ γάρ μου τὴν φύσιν ταῖς Σειρῆσιν, ὡς ἔοικε. καὶ γὰρ ὑπ' ἐκείνων οὐ κηλεῖσθαί φησι τοὺς ἀκροωμένους, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι· [4] [διόπερ [5] οὐδ' εὐδοκιμεῖν τὴν τῶν εἰρημένων μουσικήν]. καὶ δὴ καὶ τὴν τῶν ἐμῶν λόγων ἐμπειρίαν καὶ τὴν φύσιν μου γεγενῆσθαι ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἀκουόντων. Καίτοι τὸν λόγον τοῦτον ὅλως μὲν ἔγωγ' οὐδενὶ πρέπειν ἡγοῦμαι περὶ ἐμοῦ λέγειν· τῆς γὰρ αἰτίας αἰσχρὸν τὸν αἰτιώμενόν ἐστι τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ἐπιδεῖξαι· εἰ δ' ἦν ἀναγκαῖον ῥηθῆναι, οὐ Δημοσθένους ἦν ὁ

[1] καὶ, νὴ T. [καὶ,] νὴ R. [2] ὡς T. [3] ἀγανακτῶν T. R. [4] Absunt unci. T. R. [5] οὐκ T.

πγ'. Ἀγανακτῶν] Scribe ἀγανακτῶ. Brodæus. Ἀγανακτῶ, vel, ἀγωνιῶ. Markland. Prius Bern. Taylor.

Σειρῆσιν] Hoc non est in Oratione Demosthenica. Wolf. Sed vindicatur Æschinis esse a Dionysio Halic. qui ea legisse videtur. Taylor.

Εἰρημένων] Lege Σειρήνων. Brodæus. Ita exhibuit Stephanus. Ita Bern. sive fuerit Scaliger. —— Recte fortasse. Et omnes hi viderunt id quod erat necessarium. Laudo igitur quod præstiterunt: et gratias ago uberrimas, quod nonnihil nostræ quoque solertiæ reliquerunt vindicandum. Nam potuissentne hæc verba ab Æschine proficisci, scil. *Audio eum comparaturum meam vocem Sirenum cantibus, quibus non demulcetur, aut delinitur qui audit, sed ad mortem adigitur:* διόπερ οὐκ εὐδοκιμεῖν τὴν τῶν Σειρήνων μουσικήν? Quid ea observatione futilius? quid ab hoc loco alienius, etiamsi non esset futilissimum? Nimirum hoc erat Χρηστομάθεια, ut dicitur, otiosi alicujus lectoris in margine scriptitantis. Est hic, quem vocant *locum communem:* NOTA BENE DE SIRENIBUS. Tolle igitur miserrimum istud colon, et connecte ea quæ sunt Æschinis. Nam hæc non sunt, si divinare possum, aut sapere. Taylor.

Ἐμπειρίαν] Εὐπορίαν MS. Steph. Quod non erat leviter aut perfunctorie annotandum. Ita etiam Bern. Demosthenes enim, qui Æschini *silentium* exprobravit (§. ος'. §. οζ'. alibique) et *dicendi raritatem*, non potuit etiam multam et diutinam meditationem, non longam *experientiam, perpetuamque exercitationem* ei quoque objicere. Lectio itaque est εὐπορίαν, *verborum volubilitatem*, sive *copiam*. Et nescio sane, annon et hæc Vox Longino sit restituenda, §. 1. Nam ἐμπειρίαν τῆς εὑρέσεως, ut ibi scribitur, *experientiam inventionis*, Ego adhuc intelligere non potui. Verum videntur Oratores nostri ἐμπειρίαν vocare *Facultatem dicendi*, naturale istud eloquentiæ munus, sive exercitatione et usu alatur, necne. Vide Demosthenem, §. πδ'. Idem.

Τῆς αἰτίας — τὸ ἔργον] *Criminationem* id: hoc *Factum*. Supra dixit, §. νά. eodem animo, ὅμοιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα τῇ αἰτίᾳ. Hic tamen horridiuscule dixit τὸ ἔργον τῆς αἰτίας. Immo confragosa est tota Parenthesis, τῆς αἰτίας αἰσχρὸν τὸν αἰτιώμενόν ἐστι τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ἐπιδεῖξαι. Deinde istud αἰτίας totum continetur in v. αἰτιώμενον. Utinam sane abesset! Vide quam recte! αἰσχρὸν γὰρ τὸν αἰτιώμενόν ἐστι τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ἐπιδεῖξαι. Idem.

Τῆς αἰτίας — τὸ ἔργον] *Veritatem criminationis: criminum quæ objecerit fundamenta in factis posita esse.* Includitur enim haud raro τῷ ἔργῳ *veritatis* quædam significatio, quod ait H. Stephanus. Simili fere sensu vocem eam usurpasse crediderim D. Paulum in Epist. ad Rom. c. 2. v. 15. Οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· *veram legis materiam:* licet ipsa *verba*, quæ habeant Judæi, gentes istæ non acceperint. Stock.

λόγος ἀλλ' ἀνδρὸς στρατηγοῦ μεγάλα μὲν τῇ πόλει κατειργασμένου, λέγειν δ' ἀδυνάτου, καὶ τὴν τῶν ἀντιδίκων διὰ τοῦτ' ἐζηλωκότος φύσιν, ὅτι σύνοιδεν ἑαυτῷ μὲν οὐδὲν 453 ὧν διαπέπρακται δυναμένῳ φράσαι, τὸν δὲ κατήγορον ὁρᾷ δυνάμενον καὶ τὰ μὴ πεπραγμένα ὑφ' ἑαυτοῦ παριστάναι τοῖς ἀκούουσιν ὡς διῴκηκεν. ὅταν δ' ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἄνθρωπος, καὶ τούτων πικρῶν καὶ περιέργων, ἔπειτ' ἐπὶ τὴν ἁπλότητα καὶ τὰ ἔργα καταφεύγῃ, τίς ἂν ἀνάσχοιτο; οὗ τὴν [1] γλῶτταν ὥσπερ τῶν αὐλῶν ἐάν τις ἀφέλῃ, τὸ λοιπὸν οὐδέν [2] ἐστιν.

πδ'. Θαυμάζω δ' ἔγωγ' ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ζητῶ πυθέσθαι, πρὸς τί ἂν ἀποβλέποντες [3] ἀποψηφίσαισθε τὴν γραφήν. Πότερον ὡς τὸ ψήφισμά ἐστιν ἔννομον; Ἀλλ' οὐδεμία πώποτε γνώμη παρανομωτέρα γεγένηται. Ἀλλ' ὡς ὁ τὸ ψήφισμα γράψας οὐκ ἐπιτήδειός ἐστι δίκην δοῦναι; Οὐκ ἄρα εἰσὶ παρ' ὑμῖν [4] εὐθῦναι βίου, εἰ τοῦτον ἀφήσετε. Ἐκεῖνο δ' οὐ λυπηρόν, εἰ πρότερον μὲν ἐνεπίμπλατο ἡ ὀρχήστρα χρυσῶν στεφάνων, οἷς ὁ δῆμος ἐστεφανοῦτο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὸ ξενικοῖς στεφάνοις ταύτην ἀποδεδόσθαι τὴν ἡμέραν· ἐκ δὲ τῶν Δημοσθένους πολιτευμάτων ὑμεῖς μὲν ἀστεφάνωτοι καὶ ἀκήρυκτοι [5] γίγνεσθε, οὗτος δὲ κηρυχθήσεται; καὶ εἰ μέν τις τῶν τραγικῶν ποιητῶν τῶν μετὰ ταῦτ' [6] ἐπεισαγόντων ποιήσειεν ἐν τραγῳδίᾳ τὸν Θερσίτην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων στεφανού-

[1] γλῶσσαν T. R. [2] ἐστι. T. R. [3] ἀποψηφίσεσθε T. [4] εὐθύναι T. R. [5] γίνεσθε T. R. [6] ἐπεισιόντων T.

Μεγάλα μὲν τῇ π. κατειργασμένου] Wolf. Nam Aldus incorrecte. Taylor.

Ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος] Vid. Dionys. Halic. π. δεινότ. Demosth. §. 35. 55. 56. Idem.

Αὐλῶν] Videntur Monachi, Antonius et Maximus, in nomine cespitasse, cum scribant, Serm. XXVIII. fin. Δημάδης τοὺς Ἀθηναίους εἴκαζεν αὐλοῖς, ὧν εἴ τις ἀφέλοι τὴν γλῶτταν, τὸ λοιπὸν οὐδέν ἐστι. Idem.

Οὐδέν ἐστι] *Nullius pretii est:* ἄχρηστον dixit Chrysostomus, qui eadem comparatione usus est, Homil. 43. sub fin. Καί τοι γε αὐλοῦ τὰς γλωττίδας ἂν ἀφέλῃς, ἄχρηστον λοιπὸν κεῖται τὸ ὄργανον· ἀλλ' οὐχ οὕτως ὁ αὐλὸς ὁ πνευματικός. Stock.

πδ'. Ζητῶ] F. ζηλῶ, et mox, ἀποψηφίσαισθε. Markland. Hoc excudit Stephanus, et confirmat Bern. Codex autem Mead. a Wolfio stat, et ab antiqua scriptura. Porro: ἀποβλέψαντες Cod. MS. Steph. Taylor.

Μετὰ ταῦτα] Per ista intelligit *statim, mox*, sc. *hodie*, non *aliquando*. Markland.

Ἐπεισαγόντων] [Ita enim perpetuo exarari solet] S. τὰ δράματα. Sed malim, ἐπεισιόντων. Et [pag. 278. l. 16.] τοὺς τῶν Διονυσίων, ἐὰν μὴ δικαίως τοὺς ἐγκυκλίους χοροὺς κρίνωσι [Ald. enim κυκλίους]. Sic et paulo post fortassis [l. prox.] αὐτοὶ δ' οὐκ ἐγκυκλίων χορῶν. Wolf. M. ἐπεισαγόντων, ut est in vulgatis, nempe τὰ δράματα. Auger.

μενον, οὐδεὶς ἂν [1]ὑμῶν ὑπομείνειεν, ὅτι φησὶν Ὅμηρος [2]ἄνανδρόν αὐτὸν εἶναι καὶ συκοφάντην· αὐτοὶ δ' ὅταν τὸν 454 τοιοῦτον ἄνθρωπον στεφανῶτε, οὐκ οἴεσθε ἐν ταῖς τῶν Ἑλλήνων δόξαις συρίττεσθαι; οἱ μὲν γὰρ πατέρες ὑμῶν τὰ [3]μὲν ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνετίθεσαν τῷ δήμῳ, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ καταδεέστερα εἰς τοὺς ῥήτορας τοὺς [4]φαύλους ἔτρεπον· Κτησιφῶν δ' ὑμᾶς οἴεται δεῖν ἀφελόντας τὴν ἀδοξίαν [5] ἀπὸ Δημοσθένους περιθεῖναι τῷ δήμῳ.

πέ. Καὶ φατὲ μὲν εὐτυχεῖς εἶναι, ὡς καὶ ἔστε καλῶς 87. ποιοῦντες, ψηφιεῖσθε δ' ὑπὸ μὲν τῆς τύχης ἐγκαταλελεῖφθαι, ὑπὸ Δημοσθένους δ' εὖ πεπονθέναι, καὶ τὸ πάντων ἀτοπώτατον, ἐν τοῖς αὐτοῖς δικαστηρίοις τοὺς μὲν τὰς τῶν δώρων γραφὰς ἁλισκομένους ἀτιμοῦτε, ὃν δ' αὐτοὶ μισθοῦ πολιτευόμενον σύνιστε, [6]στεφανώσετε· καὶ τοὺς μὲν κριτὰς τοὺς ἐκ Διονυσίων, ἐὰν μὴ δικαίως τοὺς [7]κυκλίους χοροὺς κρίνωσι, ζημιοῦτε, αὐτοὶ δ' οὐ κυκλίων χορῶν κριταὶ καθεστηκότες ἀλλὰ νόμων καὶ πολιτικῆς ἀρετῆς, τὰς δωρεὰς οὐ κατὰ τοὺς νόμους οὐδ' ὀλίγοις καὶ τοῖς ἀξίοις ἀλλὰ τῷ διαπραξαμένῳ [8]δώσετε. Ἔπειτ' ἔξεισιν ἐκ τοῦ δικαστηρίου ὁ τοιοῦτος κριτὴς ἑαυτὸν μὲν ἀσθενῆ πεποιηκώς, ἰσχυρὸν δὲ τὸν ῥήτορα. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει

[1] ὑμῶν T. R. [2] ἄνανδρον αὐτὸν T. R. [3] Deest μέν. T. [4] φαυλοτέρους R. [5] ὑπὸ T. [6] στεφανώσετε; T. R. [7] ἐγκυκλίους T. [8] δώσετε; T. R.

πέ. Καλῶς ποιοῦντες] Καλῶς ἀντὶ τοῦ, Δικαίως. marg. exemplar. Eman. Καλῶς ποιοῦντες, *merito*, Brodæus. *Dicitis vos fortunatos esse, ut estis, et esse debetis:* Lambinus. *Voi dite esser felici, come veramente sete, che buon pro vi faccia.* Ferrus. Taylor. Hic intelligo καλῶς ποιοῦντες *recte agentes* i. e. ex ratione loquentes. Aliquando significat *Deûm benignitate utentes.* Auger.

Καλῶς ποιοῦντες] *Quod prosit vobis*, quod nemo vobis invideat: *che buon pro vi faccia;* Italus, recte. Sermo est approbantis rei eventum, sive is bonis bene cesserit, ut hoc loco et infra, Demosth. §. ξζ'. sive etiam malis male, ut Aristophan. Plut. v. 864. καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται. Vide Budæum, p. 303. Stock.

Κριτὰς τοὺς ἐκ Διονυσίων] Πρὸς τέρψιν ἀκούειν εἰθίσθησαν οἱ πολλοὶ, καθάπερ τραγῳδῶν ἢ κιθαρῳδῶν καθήμενοι δικασταί. I. Chrysostom. Orat. de Episcop. Liquet eos omnino judicium ferre de omnibus quæ recitabantur, aut agitabantur in ludis publicis, aut in Theatro, vigente eorum potestate: ita ut cujuscunque generis erat noxa aut maleficium, ea non in aliam Curiam traheretur. Exemplum dabo. Euripides, qui Impietatis postulabatur ob notissimum illum senarium in Hippolyto,

Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ' ——

dixit ἀδικεῖν τὸν ἀντίδικον τὰς ἐκ τοῦ Διονυσιακοῦ ἀγῶνος κρίσεις εἰς τὰ δικαστήρια ἄγοντα. ἐκεῖ γὰρ αὐτὸν δεδωκέναι λόγον, ἢ δώσειν, εἰ βούλεται κατηγορεῖν. Vid. Aristot. III. Rhet. 15. Taylor. Ego delerem ἐκ ut inutile. Auger.

Κυκλίους χοροὺς] Chori duplices erant: τετράγωνοι, qui tragicis comicisque adhibiti sunt spectaculis, et κύκλιοι, *orbiculares*, qui soli Dithyrambica canebant, saltabantque in honorem deorum, maxime autem Liberi patris, unde et Διονυσιακοὶ nominabantur. Stock.

δημοκρατουμένη νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει· ὅταν δ᾽ ἑτέρῳ ταῦτα παραδῷ, καταλέλυκεν αὐτὸς τὴν αὑτοῦ δυναστείαν. ἔπειθ᾽ ὁ μὲν ὅρκος, ὃν ὀμωμοκὼς δικάζει, συμπαρακολουθῶν αὐτὸν λυπεῖ· δι᾽ αὐτὸν γὰρ οἶμαι γέγονε τὸ ἁμάρτημα· ἡ δὲ χάρις πρὸς ὃν ἐχαρίζετο ἄδηλος γεγένηται· ἡ γὰρ ψῆ- 455
φος ἀφανὴς φέρεται.

ϛʹ. Δοκοῦμεν δ᾽ ἔμοιγε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀμφότερα, καὶ κατορθοῦν καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν οὐ σωφρονοῦντες. ὅτι μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν νῦν καιρῶν οἱ πολλοὶ τοῖς ὀλίγοις προΐεσθε τὰ τῆς δημοκρατίας ἰσχυρά, οὐκ ἐπαινῶ· ὅτι δ᾽ οὐ γεγένηται φορὰ καθ᾽ ἡμᾶς ῥητόρων πονηρῶν ἅμα καὶ τολμηρῶν, εὐτυχοῦμεν. πρότερον μὲν γὰρ τοιαύτας φύσεις ἤνεγκε τὸ δημόσιον, αἳ ῥᾳδίως οὕτω κατέλυσαν τὸν δῆμον. ἔχαιρε γὰρ κολακευόμενος, ἔπειτ᾽ αὐτὸν οὐχ οὓς ἐφοβεῖτο, ἀλλ᾽ οἷς ἑαυτὸν ἐνεχείριζε, κατέλυσαν.

Δι᾽ αὐτὸν —— γέγονε ἁμάρτημα] *Delictum ipsius ad se ipsum pertinet, in se ipsum incumbit.* Auger.

ϛʹ. Παρακινδυνεύειν] Utrum, παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν, an, οὐ σωφρονοῦντες εἰς τὴν πολιτείαν? Prius magis placet, τὴν πολιτείαν εἰς κίνδυνον καθιστάναι. Aretinus: *Videmini mihi et feliciter evasisse, et in periculum venisse, parum consulte.* Melanchtho: *Videmur, cives, inconsulte tum incidisse in pericula, tum evasisse.* Perionius: *Mihi quidem videmur utrumque perfecisse, Athenienses, ut et feliciter omnia gereremus, et remp. in certum discrimen satis inconsiderate deduceremus.* Meletus: *Utrumque mihi videmur esse, Viri Athenienses, et felices et infelices, dum nostra imprudentia periclitamur de democratia.* Wolf.

Οὐ σωφρονοῦντες] Hoc pertinet ad ultimum membrum præcedentis sententiæ, *non sapienter agentes*: et dicitur eodem more, quo καλῶς ποιοῦντες, *jure, merito*, οὐ σωφρονοῦντες, *imprudenter*. Markland. Lambinus ad utrumque membrum istius sententiæ, tam κατορθοῦν, quam παρακινδυνεύειν, videtur referre: *Mihi porro videmini, Athenienses, et* consiliorum incautorum *prosperos eventus habere, et in rep. administranda omnia fortunæ temeritati permittere, nihil considerate facientes.* Venetus innominatus ita: *Videmini etenim mihi, Athenienses, non modeste admodum in horum utroque vos habuisse, et in Rep. cum prosperitate administranda, et in ejus periculis subeundis.* Longe a mente Auctoris. Etruscus ita: *A me pure, o Atheniesi, che a noi intervengan due cose contrarie, cioè, che siamo felici, e portiamo pericolo di rovinare nell' amministratione della città per nostro mal governo.* Taylor.

Ἀμφότερα — οὐ σωφρονοῦντες] *In* utroque *prudentiam vestram pariter desidero. Quod paucis de summa rerum decedatis, laudandum certe non est: quod ex ista negligentia seges oratorum malorum uberrima non provenit, non illud* prudentiæ *vestræ, sed* fortunæ *acceptum referendum est.* Omnino istud οὐ σωφρονοῦντες cum utroque sententiæ membro, tam κατορθοῦν quam παρακινδυνεύειν, non cum posteriori tantum conjungendum esse, Lambino assentior. Stock.

Κατέλυσαν] Quid audio? ῥᾳδίως οὕτω κατέλυσαν τὸν δῆμον ——— ἔπειτα κατέλυσαν? Repone, auctoritate mea, ῥᾳδίως οὕτω κατεκήλησαν τὸν δῆμον. Sequitur enim, ἔχαιρε γὰρ i. e. ὁ δῆμος, κολακευόμενος. Vox ista κατεκήλησαν, licet a nullo Scriptore Græco, ex iis qui exstant, quantum scio, usurpetur, attamen proba sit necesse est. Pollux IV. 6. n. 49. Κολακεύειν, Ὑπερκολακεύειν, Θεραπεύειν —— Ὑπάγεσθαι —— Ὑποτρέχειν —— Κατακηλεῖν, Καταθέλγειν ——— Θωπεύειν etc. Hesychius item: κατακηλούμενοι, Καταθελγόμενοι. Etym. denique M. in v. Κηληθμός. Καὶ κατεκήλησεν, ἀντὶ τοῦ, κατεπράϋνε, καὶ κατέθελξεν. Taylor.

Οὐχ οὓς ἐφοβεῖτο] Οὐχ οἱ οὓς ἐφοβεῖτο. Brodæus.

[1]ἔνιοι δ' αὐτῶν καὶ τῶν τριάκοντα ἐγένοντο, [2]οἳ πλείους ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν, πρὶν τὰς αἰτίας ἀκοῦσαι ἐφ' αἷς [3]ἤμελλον ἀποθνήσκειν, καὶ οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἴων τοὺς προσήκοντας [4]παραγίγνεσθαι. Οὐχ ὑφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἕξετε τοὺς πολιτευομένους; οὐ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε τοὺς νῦν ἐπηρμένους; οὐ μέμνησθ' ὅτι οὐδεὶς πώποτε πρότερον ἐπέθετο τῇ τοῦ δήμου καταλύσει, πρὶν ἂν μείζω τῶν δικαστηρίων ἰσχύσῃ;

πζ'. Ἡδέως δ' ἂν ἔγωγε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀναλογισαίμην ἐναντίον ὑμῶν πρὸς τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα, διὰ ποίας εὐεργεσίας ἀξιοῖ Δημοσθένην στεφανῶσαι. Εἰ μὲν γὰρ λέγεις, ὅθεν τὴν ἀρχὴν τοῦ ψηφίσματος ἐποιήσω, ὅτι τὰς
456 τάφρους τὰς περὶ τὰ τείχη καλῶς ἐτάφρευσε, θαυμάζω σοῦ. τοῦ γὰρ ταῦτ' ἐξεργασθῆναι καλῶς τὸ γεγενῆσθαι [5]τούτου αἴτιον μείζω κατηγορίαν ἔχει· οὐ γὰρ περιχαρακώσαντα χρὴ τὰ [6]τείχη οὐδὲ τὰς δημοσίας ταφὰς ἀνελόντα τὸν ὀρθῶς πεπολιτευμένον δωρεὰς αἰτεῖν, ἀλλ' ἀγα-

[1] ἔνιοι δὲ καὶ αὐτοὶ τῶν τριάκοντα T. R. [2] οἳ] καὶ T. [3] ἔμελλον T. R. [4] παραγενέσθαι T. R. [5] τούτων T. τοῦτο R. [6] τείχη, οὐδὲ τὰς τάφρους, οὐδὲ T. τείχη, [οὐδὲ τὰς τάφρους,] οὐδὲ R.

Ἔνιοι] Mallem, si cum Codd. Ἔνιοι δὲ αὐτῶν καὶ τῶν Τριάκοντα ἐγένοντο. MARKLAND.

Ἀκρίτους] Idem est, quod πρὶν ἀκοῦσαι. Quod si non e scholio irrepsit, ἐμφατικὸς πλεονασμὸς ἂν εἴη. WOLF.

πζ'. Ἀναλογισαίμην] BRODÆUS. Ita WOLF. Et [p. 232. l. 11.] διελέχθη. IDEM. Ald. ἀναλογησαίμην et διειλέχθη. TAYLOR.

Λέγεις] Forte, λέξεις, ut mox, ἥξεις. MARKLAND.

Τοῦ γὰρ etc.] Ita: τοῦ γὰρ ἐπαίνου τοῦ ταύτας ἐξειργάσθαι καλῶς, τὸ γεγενῆσθαι τῆς τούτων χρείας (vel ἐνδείας) αἴτιον, μείζω κατηγορίαν ἔχει. Tale aliquid sensus videtur postulare. Laus enim Demosthenis in fossis probe ducendis minor est, quam *culpa* ejusdem, cujus opera factum est, ut fossis indigeremus. IDEM. Pressa fortasse nimis, et subobscura sententia. Intelligatur saltem oportet, id quod in textum etiam admitti jubet Marklandus, τοῦ γὰρ ἐπαίνου τοῦ ταῦτα ἐξεργασθῆναι — laudem *istam* culpa *hæc superat et exstinguit.* STOCK.

Αἴτιον] Hæc enim fieri solent, cum jam potentiores hostes timerentur. BRODÆUS.

Ἀνελόντα] Alii *excitarit:* alii *diruerit.* Quid sequemur? Dicam. Nam Æschines, ubi laudari maxime debuit, ibi ne intelligitur quidem. Et certe hæc Sententia aculeum habet insignissimum. *Si muros vallo cinxerit, vel fossa muniverit Demosthenes, vel, potius, vallum et fossam refecerit: Si, inquam, ad eam rem conficiendam opera ejus et industria usa sit Resp. nostra, utilis quidem ea, sed levicula, Gratia. Idcircone autem petet ea præmia quæ conferuntur iis solis qui Remp. bene et salutariter administrant?* Ille est Tenor Argumenti. Sit sane. Sed addit τὰς δημοσίας ταφὰς ἀνελόντα. Laudibus illis quibuscunque addit opprobrium maximum, nimirum Jus Sepulcrorum violatum et imminutum. (Nam de *diruendis,* non *excitandis* intelligamus oportet.) Et bene quidem addit et amarulente. Norunt quidem omnes, qui Græcas et antiquas literas tractant, Schema esse, quod dicitur παρ' ὑπόνοιαν. Eo Aristophanes usus est plurimo et salsissimo. Verbi gratia; in aditu primæ Fabulæ occurrit,

Ἀλλ' οὔ σε κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
Πιστότατον ἡγοῦμαί σε — καὶ κλεπτίστατον.

θοῦ τινὸς αἴτιον γεγενημένου τῇ πόλει. Εἰ δ' ἥξεις ἐπὶ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ψηφίσματος, ἐν ᾧ τετόλμηκας γράφειν, ὡς ἐστὶν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ διατελεῖ λέγων καὶ πράττων τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων, ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τοῦ ψηφίσματος ἅψαι τῶν ἔργων, ἐπίδειξον [1] ἡμιν ὅ τι λέγεις. τὰς μὲν γὰρ περὶ τοὺς Ἀμφισσέας καὶ τοὺς [2] Εὐβοᾶς δωροδοκίας παραλείπω· ὅταν δὲ τῆς πρὸς Θηβαίους συμμαχίας τὰς αἰτίας ἀνατιθῇς Δη-

[1] ἡμῖν T. R. [2] Εὐβοέας T. R.

Verum faceta hæc quidem Scurrilitas Comœdiam proprie spectat, et in risu excitando occupatur: ubi autem ea Figura ab Oratoribus frequentatur, adhibetur ad Vehementiam, et Impetum: ad lacerandum, non ad deridendum. Ecce enim ut Demosthenes conferat suæ vitæ rationem, eamque quam egit Adversarius, §. π'. Orat. de Corona. Ἐδίδασκες γράμματα· ἐγὼ δ' ἐφοίτων. ἐτέλεις· ἐγὼ δ' ἐτελούμην. ἐχόρευες· ἐγὼ δ' ἐχορήγουν. ἐγραμμάτευες· ἐγὼ δ' ἐκκλησίαζον. ἐτριταγωνίστεις· ἐγὼ δ' ἐθεώρουν. Hucusque *serio* expendit, quid intererat: Verum comparatione elatior factus, et ipso cursu quasi incensus atque inflammatus, iis quæ præcedebant, addit cum quadam δεινότητι — scil. ἐξέπιπτες· ἐγὼ δ' ἐσύριττον. Ibi enim pergit quidem in comparando utriusque vitæ instituta, sed comparationi *præter exspectationem*, ut dicitur, vehementiam quandam adjicitatque amaritudinem. Porro, §. οθ'. ejusdem Orationis, vim et commoditates Philippi confert cum rationibus, cum cunctatione, et socordia Atheniensium: Πρῶτον μὲν ἦρχε τῶν ἀκολουθούντων αὐτὸς ὢν αὐτοκράτωρ ——— εἶθ' οὗτοι τὰ ὅπλα εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν ἀεί. ἔπειτα χρημάτων εὐπόρει, καὶ ἔπραττεν ἃ δόξειεν αὐτῷ, οὐ προλέγων ἐν τοῖς ψηφίσμασιν (ut mos erat Atheniensium) οὐδ' ἐν τῷ φανερῷ βουλευόμενος: Deinde *inopinato* addidit illud amarum, οὐδ' ὑπὸ τῶν συκοφαντούντων κρινόμενος, οὐδὲ γραφὰς φεύγων παρανόμων. Jam ut ea quæ dicta sunt ad hunc ipsissimum locum accommodemus: Themistoclis consilio factum est et periculo, ut ait Nepos in vita, uti ii muri exstruerentur, quibus jam reficiendis præponitur Demosthenes: Qui *præcepit* (hominis ipsius verbis utor) *ut omnes servi atque liberi opus facerent, neque ulli loco parcerent, sive sacer esset, sive profanus, sive privatus, sive publicus: et undique, quod idoneum ad muniendum putarent, congererent. QUO FACTUM EST, UT ATHENIENSIUM MURI EX SACELLIS SEPULCRISQUE CONSTARENT.* Jam, cum necesse fuerit, ut, qui eos muros repararet, ille a monumentis temerandis abstinere non potuit, primo quidem loco dixit, περιχαρακώσαντα τὰ τείχη, καὶ τὰς τάφρους, sed, quod potuit etiam, et quod licebat, ex natura operis, addidit severissimum illud et inexspectatum, τὰς δημοσίας ταφὰς ἀνελόντα. Taylor.

Ἀνελόντα] Lambinus et Editt. Oxon. *excitarit* seu *exædificarit* reddunt: quo facto corruit omnis hujus sententiæ vis et lepos; qui ut rite et perfecte percipiatur, illud primum ex historia repetendum est, Themistoclis consilio factum esse et periculo, uti ii muri, quibus jam reficiendis præponitur Demosthenes, exstructi sint adeo festinanter, ut *undique quod idoneum ad muniendum putarent, congererent*, οὔτ' οἰκίας, οὔτε τάφου φειδόμενοι. [Diodor. XI.] *Quo factum est*, inquit Nepos in vita Themistoclis, *ut Atheniensium muri ex sacellis* sepulcrisque *constarent*. Necesse igitur omnino fuit, ut qui eos muros repararet, ille a monumentis temerandis abstinere non potuit: quod tamen facinus piaculi loco habebatur. Hac ansa reprehensionis arrepta Æschines, cum Demosthenem negaverat eo præmia petere debere, quod muros obvallarit, quod fossas munierit, (quippe utilis quidem ea, sed levicula gratia:) laudibus demum illis quibuscunque inopinato subjungit opprobrium maximum, οὐδὲ τὰς δημοσίας ταφὰς ἀνελόντα, *vel quod publica sepulcra diruerit*. Figura est hæc salsissima, quæ παρ' ὑπόνοιαν (*præter exspectationem*) dicitur: quando sc. iis quæ in sententia præcedebant, additur *insperatum* aliquid et amarum, ad risum excitandum, vel ad lacerandum adversarium. Cujus etiam in oratione insequenti exemplum habes celeberrimum, §. π'. ἐξέπιπτες· ἐγὼ δ' ἐσύριττον. Stock.

Τὸν——πεπολιτευμένον] Τῶν ὀρθῶς πεπολιτευμένων δωρεὰς Cod. MS. H. Steph. Vide annon præstet! Non potest dici, quantum. Taylor.

Τοῦ ψηφίσματος] Ἐκ τοῦ ψηφίσματος. §.

μοσθένει, τοὺς μὲν ἀγνοοῦντας ἐξαπατᾷς, τοὺς δ' εἰδότας
καὶ αἰσθανομένους ὑβρίζεις. ἀφελὼν γὰρ τὸν καιρὸν καὶ
τὴν δόξαν τὴν τούτων, δι' ἣν ἐγένετο ἡ συμμαχία, οἴει
λανθάνειν ἡμᾶς τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα Δημοσθένει περι-
τιθείς.

πή. Ἡλίκον δ' ἐστὶ τὸ ἀλαζόνευμα τοῦτο, ἐγὼ πειρά-
σομαι μεγάλῳ σημείῳ διδάξαι. Ὁ γὰρ τῶν Περσῶν βασι-
λεύς, οὐ πολλῷ πρότερον χρόνῳ πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου δια-
βάσεως εἰς τὴν Ἀσίαν, κατέπεμψε τῷ δήμῳ καὶ μάλ'
ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον ἐπιστολήν, ἐν ᾗ τά τε δὴ ἄλλα
καὶ μάλ' ἀπαιδεύτως διελέχθη, καὶ ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγρα- 88.1
ψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ· ἐγώ φησιν ὑμῖν χρυσίον οὐ δώ-
457 σω· μή μ' αἰτεῖτε, οὐ γὰρ λήψεσθε. οὗτος μέντοι
ὁ αὐτὸς ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ τῶν νυνὶ παρόντων αὐτῷ κιν-
δύνων, οὐκ αἰτούντων Ἀθηναίων, αὐτὸς ἑκὼν κατέπεμψε
τριακόσια τάλαντα τῷ δήμῳ, ἃ σωφρονῶν οὐκ ἐδέξατο. ὁ
δὲ κομίζων ἦν τὸ χρυσίον καιρὸς καὶ φόβος καὶ χρεία συμ-
μάχων. Τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ τὴν τῶν Θηβαίων συμμα-
χίαν ἐξειργάζετο. Σὺ δὲ τὸ μὲν τῶν Θηβαίων ὄνομα καὶ
τὸ τῆς δυστυχεστάτης συμμαχίας ἐνοχλεῖς ἀεὶ λέγων, τὰ
δ' ἑβδομήκοντα τάλαντα ὑποσιωπᾷς, ἃ προλαβὼν τοῦ
βασιλικοῦ χρυσίου ἀπεστέρησας. Οὐ δι' ἔνδειαν μὲν χρη-
μάτων, ἕνεκα πέντε ταλάντων, οἱ ξένοι τοῖς Θηβαίοις
τὴν ἄκραν οὐ παρέδοσαν; δι' ἐννέα δὲ τάλαντα ἀργυρίου,
πάντων Ἀρκάδων ἐξεληλυθότων καὶ τῶν ἡγεμόνων ἑτοίμων
ὄντων βοηθεῖν, ἡ πρᾶξις οὐ γεγένηται; Σὺ δὲ πλουτεῖς καὶ
ταῖς ἡδοναῖς ταῖς σαυτοῦ χορηγεῖς, καὶ τὸ κεφάλαιον, τὸ
μὲν βασιλικὸν χρυσίον παρὰ τούτῳ, οἱ δὲ κίνδυνοι παρ' ὑμῖν.

λδ'. fin. Markland.

πή. Χρυσίον] Consule Brodæum I. Miscell. 36. Taylor.

Σωφρονῶν] Non, *qua erat moderatione*, sed *prudens et sapiens*, ne, labanti jam Persæ opem subministrans, Macedonis iram in se converteret. Stock.

Οἱ ξένοι τοῖς Θηβαίοις τὴν ἄκραν] Τὴν Καδμείαν, ὡς οἶμαι, ὑπὸ Μακεδόνων κατεχομένην. Wolf.

Ἀρκάδων] L. πάντων τῶν Ἀρκάδων. Markland.

Ἀρκάδων ἐξεληλυθότων] Fusius hæc tradit Dinarchus in orat. c. Demosthenem. Cum Asiatico bello distineretur Alexander, Arcades, rebus novis studentes, expeditionem ex Peloponneso moliebantur; Thebanisque, qui missis legatis supplices petebant, ut se Macedonum jugo liberarent, auxilium sese laturos annuebant, si decem sibi talenta darentur. Hæc igitur Thebani a Demosthene exposcebant, quem utique noverant tricena talenta abs Dario accepisse, quibus hostes excitaret Macedoni. Renuente autem illo ac tergiversante, Antipater decem talentûm dono Arcadas perpulit, ut se domi continerent. Stock.

πθʹ. Ἄξιον δ᾽ ἐστὶ καὶ τὴν ἀπαιδευσίαν αὐτῶν θεωρῆσαι. Εἰ γὰρ [1] τολμήσει Κτησιφῶν μὲν [2] Δημοσθένην παρακαλεῖν λέξοντα εἰς ὑμᾶς, οὗτος δ᾽ ἀναβὰς ἑαυτὸν ἐγκωμιάσει, βαρύτερον τῶν ἔργων, ὧν πεπόνθατε, τὸ ἀκρόαμα [3] γίγνεται. ὅπου γὰρ τοὺς μὲν ὄντως ἄνδρας ἀγαθούς, οἷς πολλὰ καὶ καλὰ σύνισμεν ἔργα, [4] ἐὰν τοὺς καθ᾽ ἑαυτῶν ἐπαίνους λέγωσιν, οὐ φέρομεν· [5] ὅταν ἄνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονὼς ἑαυτὸν ἐγκωμιάζῃ, τίς ἂν τὰ τοιαῦτα καρτερήσειεν ἀκούων; Ἀπὸ μὲν οὖν τῆς ἀναισχύντου πραγματείας, ἐὰν σωφρονῇς, [6] ἀποστήσει· ποιήσει δέ, ὦ 458
Κτησιφῶν, διὰ σαυτοῦ τὴν ἀπολογίαν. Οὐ γὰρ δή που τοῦτό γε [7] σκήψει, ὡς οὐ δυνατὸς εἶ λέγειν. καὶ γὰρ ἂν ἄτοπόν σοι συμβαίνοι, εἰ πρώην μέν ποθ᾽ ὑπέμεινας πρεσβευτὴς ὡς Κλεοπάτραν τὴν Φιλίππου θυγατέρα χειροτονεῖσθαι, συναχθεσθησόμενος ἐπὶ τῇ τοῦ Μολοττῶν βασιλέως Ἀλεξάνδρου τελευτῇ, νυνὶ δ᾽ οὐ φήσεις δύνασθαι λέγειν. ἔπειτα γυναῖκα μὲν ἀλλοτρίαν πενθοῦσαν δύνασαι παραμυθεῖσθαι, γράψας δὲ μισθοῦ ψήφισμα οὐκ [8] ἀπολογήσει;

ζʹ. Ἦ τοιοῦτός ἐστιν ὃν γέγραφας στεφανοῦσθαι, οἷος μὴ [9] γιγνώσκεσθαι ὑπὸ τῶν εὖ πεπονθότων, ἂν μή τίς σοι [10] συνείπῃ; Ἐπερώτησον δὴ τοὺς δικαστάς, εἰ [11] ἐγίγνωσκον Χαβρίαν καὶ Ἰφικράτην καὶ Τιμόθεον, καὶ πυθοῦ παρ᾽ αὐτῶν, διὰ τί τὰς δωρεὰς [12] αὐτοῖς ἔδοσαν καὶ τὰς εἰκόνας ἔστησαν. ἅπαντες γὰρ ἅμα σοι ἀποκρινοῦνται, ὅτι Χαβρίᾳ μὲν διὰ τὴν περὶ Νάξον ναυμαχίαν, Ἰφικράτει δ᾽ ὅτι μόραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτεινε, Τιμοθέῳ δὲ διὰ τὸν περί-

[1] τολμήσειε T. R. [2] Δημοσθένη T. [3] γίνεται T. R. [4] ἂν T. R. [5] ὅταν δὲ ἄνθρωπος T. [6] ἀποστήσῃ· ποίησαι T. R. [7] σκήψῃ T. R. [8] ἀπολογήσῃ T. R. [9] γινώσκεσθαι T. R. [10] συνείποι T. R. [11] ἐγίνωσκον T. R. [12] αὐτοῖς T. R.

πθʹ. Ἐγκωμιάσει] F. ἐγκωμιάσειε, ut τολμήσειε. MARKL. M. τολμήσει. AUGER.

Ὅταν δὲ] F. delendum δὲ, nisi supra legatur —— γίνεται, ὅπου καὶ τοὺς etc. MARKLAND. ὅταν δὴ ἄνθρωπος Bern. TAYLOR.

Μολοττῶν βασιλέως] Alexandri M. avunculus hic fuit, ejusque simul sororis maritus: qui dum bellum in Italia gereret, ac per amnem quendam Acherontem agmen transiret, a Lucano exsule transfixus periit, ejusque corpus in hostium præsidia delatum misere mulcatum est. Liv. VIII. 24. STOCK.

ζʹ. Ἂν μή τις] Opinor, ἂν μὴ αὐτὸς, ex sensu et superioribus. MARKLAND.

Συνείποι] Συνείπῃ dedit H. Stephanus. TAYLOR.

Μοῖραν] [Vulgo.] F. μόραν. Æmilius Probus: *Hoc exercitu moram Lacedæmoniorum intercepit* (Forte, *interfecit*) *quod ipsum maxime tota celebratum est Græcia.* Hesychius: Μόρα, μέρη τινά.* καὶ μέρη τοῦ στρατοῦ, ἢ τάγμα. Παρὰ γὰρ Λακεδαιμονίοις

πλουν τὸν εἰς Κέρκυραν, καὶ ἄλλοις, ὧν ἑκάστῳ πολλὰ καὶ καλὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἔργα πέπρακται. Δημοσθένει δ', ἐάν τις ἐρωτᾷ, διὰ [1] τί δώσετε; Ὅτι δωροδόκος, ὅτι δειλός, ὅτι τὴν τάξιν ἔλιπε. Καὶ πότερον τοῦτον τιμήσετε, ἢ ὑμᾶς αὐτοὺς ἀτιμώσετε καὶ τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ μάχῃ τελευτήσαντας; οὓς νομίζεθ' ὁρᾷν σχετλιάζοντας, εἰ
459 οὗτος στεφανωθήσεται. καὶ γὰρ ἂν εἴη δεινόν, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ τὰ μὲν ξύλα καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν σίδηρον, τὰ ἄφωνα καὶ ἀγνώμονα, ἐάν τινα ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ, ὑπερορίζομεν, καὶ ἐάν τις αὑτὸν διαχρήσηται, τὴν χεῖρα τὴν τοῦτο πράξασαν χωρὶς τοῦ σώματος θάπτομεν· [2] Δημοσθένην δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, τὸν γράψαντα μὲν τὴν πανυστάτην ἔξοδον, προδόντα δὲ τοὺς στρατιώτας, τοῦτον ὑμεῖς [3] τιμήσετε. [4] οὔκουν ὑβρίζονται μὲν οἱ τελευτήσαντες, ἀθυμότεροι δ' οἱ ζῶντες [5] γίγνονται, ὁρῶντες τῆς ἀρετῆς ἆθλον τὸν θάνατον κείμενον, τὴν δὲ μνήμην ἐπιλείπουσαν.

ϛά. Τὸ δὲ μέγιστον, ἐὰν ἐπερωτῶσιν [6] ὕμας οἱ νεώτεροι, πρὸς ποῖον παράδειγμα χρὴ [7] αὑτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι, τί [8] κρινεῖτε; Εὖ γὰρ ἴστε, ὅτι οὐχ αἱ παλαῖστραι οὐδὲ τὰ διδασκαλεῖα οὐδ' ἡ μουσικὴ μόνον παιδεύει τοὺς νεωτέ- 89.1

[1] τί οὐ δώσετε· ὅτι T. τί οὐ δώσετε, φήσετε· ὅτι R. [2] Δημοσθένη T. [3] τιμήσετε; R. [4] οὐκοῦν T. R. [5] γίνονται T. R. [6] ὑμᾶς T. R. [7] αὐτοὺς T. R. [8] ἀποκρινεῖσθε; T. κρινεῖτε. R.

οἱ Πατρίλοχοι μόρα αὖθις ὀνομασθέντες. Vide Xenophontem in Republica Laconica, vel Suidam in v. Μορῶν. Aretinus: *Iphicrati, quod cohortem Lacedæmoniorum peremit.* Melanchtho: *quia exercitum Lacedæmoniorum vicerit.* Meletus: *Iphicrati, quod partem exercitus Lacedæmoniorum interfecerit.* Est et in Aristocratea, Ἰφικράτης τὴν μόραν κατέκοψε. Wolf. De hac Lectione, atque de hoc negotio, disputat bene multa Stephanus Thes. L. Gr. T. II. col. 844, 845. Et præstantissimus Criticus, Hemsterhusius ad Lucian. Timon. §. 50. fin. μόραν legitur in Bern. Taylor.

Μόραν] *Moram* reddunt Æmil. Probus, et Cornel. Nepos in Iphicrate. Celebris erat in Lacedæmoniorum rep. Cohors militaris, quæ viros continebat quingentos, vel (ut e Polybio refert Plutarchus in Pelopida) CM. Universus autem Lacedæmoniorum exercitus in quinque Μόρας seu Cohortes ordinarias tributus est, quibus etiam extra bellum stipendia sua manserunt. (Meurs. Lect. Attic. I. 16.) Harum unam, cui præerat Agesilaus, apud Corinthum occidione propemodum occidit Iphicrates. Xenoph. Hellen. IV. Stock.

Ὧν] F. ὅτι. Markland. Auger.

Ξύλα etc.] Vid. Brod. V. Miscell. 12. qui memorabilem hanc particulam Jurisprudentiæ Atticæ illustrat. Et Nos quoque attigimus in Elementis Juris Civilis, pag. 116. Taylor.

Τινα] *Siquem, dum forte fortuna decidant, interimunt.* Brodæus. εἴ τῳ ἐμπεσόντα MS. Steph. ἐάν τῳ ἐμπεσόντα Codd. Coisl. et Reg. 1. 2. Aldus mendosissime, ἐάν τις ἐμπεσόντα. Pro quo Bern. τινα habet, cum Wolfio. Taylor.

Πανυστάτην ἔξοδον] In qua fusus est ac deletus a Philippo Atheniensium et Thebanorum exercitus. Brodæus.

ϛά. Κρινεῖτε] [ut Ald. habet, et Mead.] F. τί ἀποκρινεῖσθε; Et [p. 285. l. 3.] εὐνοίας. Et [l. 11.] τοῖς νῦν μὲν οὐ παροῦσι. Ordo verborum hic est, φέρετε τὴν ψῆφον, εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς νῦν μὲν οὐ παροῦσι etc. Wolf. Τοῖς μὲν νῦν. Ald. Taylor.

ρους, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τὰ δημόσια κηρύγματα. κηρύττεταί τις ἐν τῷ θεάτρῳ, ὅτι στεφανοῦται ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδραγαθίας καὶ εὐνοίας, ἄνθρωπος [1] ἀσχημονῶν τῷ βίῳ καὶ βδελυρός; ὁ δέ γε νεώτερος ταῦτ' ἰδὼν διεφθάρη. δίκην τις δέδωκε πονηρὸς καὶ πορνοβοσκὸς ὥσπερ Κτησιφῶν; οἱ δέ γ' ἄλλοι πεπαίδευνται. τἀναντία τις ψηφισάμενος τῶν καλῶν καὶ δικαίων ἐπανελθὼν οἴκαδε παιδεύει τὸν υἱόν; ὁ δέ γ' εἰκότως οὐ πείθεται, ἀλλὰ τὸ νουθετεῖν ἐνταῦθ' ἐνοχλεῖν ἤδη δικαίως ὀνομάζεται. Ὡς οὖν μὴ μόνον κρίνοντες ἀλλὰ καὶ θεωρούμενοι, οὕτω τὴν ψῆφον φέρετε, 460 εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς νῦν μὲν οὐ παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δ' ὑμᾶς, τί ἐδικάζετε. εὖ γὰρ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τοιαύτη δόξει ἡ πόλις εἶναι, ὁποῖός τις ἂν ᾖ ὁ κηρυττόμενος· ἔστι δ' ὄνειδος μὴ τοῖς προγόνοις ὑμᾶς ἀλλὰ τῇ τοῦ Δημοσθένους ἀνανδρίᾳ προσεικασθῆναι.

ϚΒʹ. Πῶς οὖν ἄν τις τὴν τοιαύτην αἰσχύνην ἐκφύγοι; Ἐὰν τοὺς προκαταλαμβάνοντας τὰ κοινὰ καὶ φιλάνθρωπα τῶν ὀνομάτων, ἀπίστους ὄντας τοῖς ἤθεσι, φυλάξησθε. ἡ γὰρ εὔνοια καὶ τὸ τῆς δημοκρατίας ὄνομα κεῖται μὲν ἐν μέσῳ, φθάνουσι δ' ἐπ' αὐτὰ καταφεύγοντες τῷ λόγῳ ὡς [2] ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ τοῖς ἔργοις πλεῖστον ἀπέχοντες. Ὅταν οὖν λάβητε ῥήτορα ξενικῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπιθυμοῦντα, ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ

[1] ἀσχήμων ὢν τῷ T. ἀσχήμων * ἐν τῷ R. [2] ἐπιπολὺ T.

Κηρύγματα] Hæc vox proculdubio depravata est. Exempla enim, quæ sequuntur, huic non conveniunt. Forte, τὰ δημόσια παραδείγματα. Sic πολιτικὰ παραδείγματα, Orat. adv. Timarch. §. ιϛ. init. Hoc verum arbitror, (vide quæ præcedunt, πρὸς ποῖον παράδειγμα etc.) et errorem Scribæ esse, conjicientis oculos in vocem subsequentem, κηρύττεται. Demosth. π. Παραπρεσβ. §. ξϛʹ. Καὶ τίς —— τοῦτο ἰδὼν τὸ παράδειγμα, δίκαιον αὐτὸν παρασχεῖν ἐθελήσει; Markland.

Ἀσχήμων ὢν] Reg. 1. εὐσχημονῶν. F. legendum ἀσχημονῶν. Taylor.

Ὑμᾶς] F. ὑμεῖς. Markland.

Ἔστι] F. ἔσται, ut δόξει. Idem.

ϚΒʹ. Ἐπανάγειν αὐτὸν—] Locus intricatus, et haud scio an corruptus. Quid si ita legas et ordines? κελεύετε αὐτὸν ἐπανάγειν, καὶ ποιεῖσθαι τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα, ὥσπερ ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι τὰς βεβαιώσεις τῶν κηρυγμάτων. Sin genitivum retinere placet, καὶ τῶν λόγων τὰς βεβαιώσεις, ὥσπερ τῶν κηρυγμάτων, ὁ νόμος κελεύει, ποιεῖσθαι εἰς βίον etc. Aretinus: *Probationes verborum ex vita et moribus ejus exigatis.* Melanchtho: *Vocate eum in judicium, ut scriptum de se factum, re et factis confirmet, sicut leges jubent.* Perionius: *Facite, ut ejus etiam oratio, quemadmodum præscripto legis præconia, ex vita moribusque spectetur.* Meletus: *Hunc referre se jubete ad vitam fide dignam et ad mores modestos, et verba confirmare, quemadmodum lex renunciationis præcipit.* Wolf. Ita Ald. ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε, καὶ τῶν λόγων ὥσπερ τὰς βεβαιώσεις τῶν κηρυγμάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα. Ita Stephanus: ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον (ὥσπερ τὰς βεβαιώσεις τῶν κηρυγμάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι) εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώ-

τῶν λόγων τὰς βεβαιώσεις [1] καὶ τῶν κηρυγμάτων, ὥσπερ ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι, εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα· ὅτῳ δὲ ταῦτα μὴ μαρτυρεῖται, μὴ βεβαιοῦτε [2] αὔτῳ τοὺς [3] ἐπαίνους. οὕτω γὰρ καὶ τῆς δημοκρατίας ἐπιμεληθήσεσθε, ἤδη διαφευγούσης ὑμᾶς. Ἦ οὐ δεινὸν [4] ὕμιν δοκεῖ εἶναι, [5] εἰ τὸ μὲν βουλευτήριον καὶ ὁ δῆμος παροραῖται, αἱ δ᾽ ἐπιστολαὶ καὶ αἱ πρεσβεῖαι ἀφικνοῦνται εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας, οὐ παρὰ τῶν τυχόντων ἀνθρώπων ἀλλὰ παρὰ τῶν πρωτευόντων ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ; καὶ ἐφ᾽ οἷς ἐστὶν ἐκ τῶν νόμων ζημία θάνατος, ταῦτά τινες οὐκ
461 ἐξαρνοῦνται πράττειν, ἀλλ᾽ ὁμολογοῦσιν ἐν τῷ δήμῳ, καὶ τὰς ἐπιστολὰς ἀλλήλοις [6] παραναγιγνώσκουσιν, καὶ παρακελεύονται [4] ὕμιν οἱ μὲν βλέπειν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα, ὡς φύλακες τῆς δημοκρατίας, ἕτεροι δ᾽ αἰτοῦσι δωρεάς, ὡς σωτῆρες τῆς πόλεως ὄντες· ὁ δὲ δῆμος ἐκ τῆς ἀθυμίας τῶν συμβεβηκότων ὥσπερ [7] παραγεγηρακὼς ἢ παρανοίας ἑαλωκώς, αὐτὸ μόνον τοὔνομα τῆς δημοκρατίας περιποιεῖται, τῶν δ᾽ ἔργων ἑτέροις [8] παρακεχώρηκεν. ἔπειτ᾽ ἀπέρχεσθε ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν οὐ βουλευσάμενοι, ἀλλ᾽ ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων τὰ περιόντα νειμάμενοι. Ὅτι δ᾽ οὐ ληρῶ, ἐκεῖθεν τὸν λόγον θεωρήσατε.

ϛγ΄. Ἐγένετό τις — ἄχθομαι δὲ πολλάκις μεμνημέ-

[1] Deest καί. T. (* ὡς περὶ τῶν κηρυγμάτων ὁ νόμος κελ. ποι.) R. [2] αὐτῷ T. R. [3] ἐπαίνους, καὶ τῆς δημοκρατίας ἐπιμελήθητε T. R. [4] ὑμῖν T. R. [5] ὅτι T. [6] παραναγινώσκουσιν T. R. [7] καταγεγηρακὼς T. [8] παρακεχώρηκεν; T. R.

φρονα. Nisi quod Typothetæ incuria κτημάτων pro κηρυγμάτων expresserit. Si sit Incuria, et Stephanus non ex suis Codd. extraxerit. Exstat enim in Bern. qui aliquando cum Stephanicis conspirat. Taylor. Ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τῶν λόγων τὰς βεβαιώσεις, καὶ τῶν κηρυγμάτων, ὥσπερ ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι, εἰς βίον ἀξιόχρεων etc. Markland. Hic locus obscurus parva immutatione fit clarus sic distinguendo: ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε τῶν λόγων τὰς βεβαιώσεις, ὥσπερ ὁ νόμος τῶν κηρυγμάτων κελεύει ποιεῖσθαι, εἰς βίον - - - Auger.

Καὶ τῶν λόγων] Supple ex commate sequenti, τὰς βεβαιώσεις. *Orationis istius popularis confirmatio (quemadmodum et in præconiis publicis obtinendis fieri solet) petatur ex monstrata vitæ morumque integritate.* Stock.

Οὐ παρὰ τῶν τυχόντων ἀνθρώπων [non περὶ, ut Ald.] Et [l. 16.] ὥσπερ καταγεγηρακὼς, pro παραγεγηρακώς. Wolf.

Καὶ ἐφ᾽ οἷς] Aliter ac distinxit, Wolfius vertit. In hoc vero culpandus, non in illo. Taylor.

Τὰ περιόντα νειμάμενοι] Utrum, πρὸς ἑαυτοὺς, ἢ τοῖς πένησι? Aretinus: *Tanquam reliquiis reip. divisis.* Melanchtho: *Disceditis e concionibus, non tanquam ex deliberatione, sed tanquam ex divisione reliquiarum fisci.* Perionius: *Ex concionibus disceditis, non consiliis captis, sed tanquam ea quæ ex collatis pecuniis restant, distribueritis.* Meletus: *Ut ii qui reliquias conviviorum communium inter se partiuntur.* Τὰ Περιόντα, εἴτε χρήματα, εἴτε ποτὰ καὶ βρωτά. Pendet hoc a consuetudine veterum conviviorum, cum de symbolis edebant, et videtur alludere ad theatralis pecuniæ

νος τὰς ἀτυχίας τῆς πόλεως — ἐνταῦθ' ἀνὴρ ἰδιώτης, ὃς ἐκπλεῖν [1] μόνον εἰς Σάμον [2] ἐπιχειρήσας, ὡς προδότης τῆς πατρίδος αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς θανάτῳ ἐζημιώθη. ἕτερος δ' ἰδιώτης ἐκπλεύσας εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκε, πρῴην ποτ' εἰσηγγέλθη, καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι [3] αὐτῷ ἐγένοντο· εἰ δὲ μία μόνον μετέπεσεν, ὑπερώριστ' ἂν ἢ ἀπέθανεν. Ἀντιθῶμεν δὴ τὸ νῦν [4] γιγνόμενον. ἀνὴρ ῥήτωρ ἁπάντων τῶν κακῶν αἴτιος ἔλιπε μὲν τὴν ἀπὸ στρατοπέδου τάξιν, ἀπέδρα δ' ἐκ τῆς πόλεως· οὗτος στεφανοῦσθαι ἀξιοῖ καὶ κηρύττεσθαι οἴεται δεῖν. Οὐκ [5] ἀποπέμψεσθε τὸν ἄνθρωπον ὡς κοινὴν τῶν Ἑλλήνων συμφοράν, ἢ συλλαβόντες ὡς λῃστὴν τῶν πραγμάτων, ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα, τιμω- 462
ρήσεσθε; Καὶ [6] μὴν καὶ τὸν καιρὸν μέμνησθε, ἐν ᾧ τὴν ψῆφον [7] φέρετε. Ἡμερῶν μὲν ὀλίγων μέλλει τὰ Πύθια [8] γίγνεσθαι καὶ τὸ συνέδριον τὸ τῶν Ἑλλήνων συλλέγεσθαι· διαβέβληται δ' ἡμῶν ἡ πόλις ἐκ τῶν Δημοσθένους πολι-

[1] μόνος T. [2] ἐγχειρήσας T. R. [3] αὐτῷ T. R. [4] γινόμενον T. R. [5] ἀποπέμψετε T. [6] Desunt μὴν καί. T. R. [7] φέρετε; R. [8] γίνεσθαι T. R.

distributionem. Wolf.

Ϛγʹ. Μόνος] F. μόνον. Taylor. Quod malim. Auger.

Ἕτερος δ' ἰδιώτης] Is erat Leocrates quidam, quem (oratione quæ ad nos usque pervenit) læsæ majestatis postulabat Lycurgus Rhetor, quod, cum post cladem Chæronensem decreto interdixissent Athenienses, nequis ex urbe migraret, vel suos inde amoveret, hic tamen patria et civibus relictis Rhodum concesserat, funditus periisse Athenas et ratus et renuntians: quod adeo acerbum Atheniensibus facinus visum est, ut cum quinque post annos patriam remeare ausus fuerit Leocrates, in judicium deductus vix tandem evasit; καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο: ubi enim pares numero renuntiabantur suffragiorum calculi, qui absolverent, quique damnarent, reus absolvebatur. Secundum hanc pugnam et is, quem dicit Æschines in Samum se recepisse, deprehensus et a Senatu Areopagitico capitis fuisse damnatus videtur: ἡ μὲν γὰρ ἐπ' Ἀρείῳ πάγῳ βουλὴ (inquit Lycurgus in Leocrat.) τοὺς φεύγοντας τὴν πατρίδα καὶ καταλιπόντας, τότε (hoc ipso tempore) ὡς πολεμίους λαβοῦσα, ἀπέκτεινε. Stock.

Ἴσαι αἱ ψῆφοι] Harpocr. in v. Ἴσαι ψῆφοι. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος, Ἕτερος δὲ πλεύσας ἰδιώτης εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκε, πρώην μέν ποτε εἰσηγγέλθη, καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο, εἰ δὲ μία ψῆφος μετέπεσεν (γρ. ὑπερέπεσεν in Cod. Cantab. et ita habet Suidas, et Photius MS.) ὑπερώριστο ἂν, καὶ ἀπέθανεν. Corrige ἢ ἀπέθανεν. Is erat Leocrates, ut monet Scholiastes Æschinis, et nos monuimus ad Lycurgi Orationem de ea ipsissima re habitam. In Photio legitur hoc modo: Ἴσαι ψῆφοι. Τὸν νόμον τοῦ ἀπολύεσθαι τὸν κατηγορούμενον ἐὰν ἴσων τύχῃ ψήφων. Ἐπὶ τῶν παρ' ὀλίγον ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἁλισκομένων. ἀναλύονται (corrige ἀπολύονται) γὰρ οἱ διωκόμενοι ἐπὶ (lege ἀπὸ) τῶν δικαζομένων, καὶ (l. ἂν) ἴσαι γένωνται ψῆφοι. Ἐν αἷς ἀπολύεται ὁ ἐγκαλούμενος. Αἰσχίνης etc. Hæc produxi, ut ostenderem, quænam sit Sors et Ratio veterum Lexicorum. Consuta enim et consarcinata est hæc Glossa ex tribus diversis, voces (Ἴσαι ψῆφοι) enarrantibus: sc.

Τὸν νόμον (vel κατὰ τὸν νόμον) τοῦ ἀπολύεσθαι —ψήφων.
Ἐπὶ τῶν παρ' ὀλίγον——ψῆφοι.
Ἐν αἷς ἀπολύεται ὁ ἐγκαλούμενος. Taylor.

Ἢ συλλαβόντες] F. οὐ συλλαβόντες κ. τ. λ. Markland. Auger.

Τιμωρήσεσθε] Οὐ, quod ἀποπέμψετε

τευμάτων περὶ τοὺς νῦν καιρούς· δόξετε δ᾽ ἐὰν μὲν τουτον στεφανώσητε, ὁμογνώμονες εἶναι τοῖς παραβαίνουσι τὴν 90. 1 κοινὴν εἰρήνην, ἐὰν δὲ τοὐναντίον τούτου πράξητε, ἀπολύσετε τὸν δῆμον τῶν αἰτιῶν.

ϛδʹ. Μὴ οὖν ὡς ὑπὲρ ἀλλοτρίας ἀλλ᾽ ὡς ὑπὲρ οἰκείας τῆς πόλεως βουλεύεσθε, καὶ τὰς φιλοτιμίας μὴ νέμετε ἀλλὰ κρίνετε, καὶ τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἄνδρας ἀπόθεσθε, καὶ μὴ μόνον τοῖς ὠσὶν ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτούς, βουλεύσασθε, τίνες ὑμῶν εἰσὶν οἱ βοηθήσοντες [1] Δημοσθένει; πότερον οἱ συγκυνηγέται ἢ οἱ συγγυμνασταὶ [2] αὐτου, ὅτ᾽ ἦν ἐν ἡλικίᾳ; Ἀλλά, μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον! οὐχ ὗς ἀγρίους κυνηγετῶν οὐδὲ τῆς τοῦ σώματος εὐεξίας ἐπιμελούμενος διατετέλεκεν, ἀλλ᾽ ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τοὺς τὰς οὐσίας κεκτημένους διαγεγένηται.

ϛέ. Ἀλλ᾽ εἰς τὴν ἀλαζονείαν [3] αὐτοῦ ἀποβλέψαντες, ὅταν φῇ Βυζάντιον μὲν ἐκ τῶν χειρῶν πρεσβεύσας ἐξελέσθαι τῶν Φιλίππου, ἀποστῆσαι δ᾽ Ἀκαρνᾶνας, ἐκπλῆξαι

[1] Δημοσθένει. T. R. [2] αὐτοῦ T. R. [3] Deest αὐτοῦ. T. R.

præcedit, sumendum. Brodæus.

ϛδʹ. Ὠσὶν] Σώμασιν Cod. Mead. Ego sane et τοῖς ὠσὶν, et τοῖς σώμασιν juxta intelligo. Id est, neutrum intelligo. Et perinde hanc locutionem quoque, scil. βουλεύσασθε τίνες εἰσὶν οἱ βοηθήσοντες Δημοσθένει. Certe hæc parum sunt sincera. Taylor. Sic pungo: καὶ μὴ μόνον - - - ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς, βουλεύσασθε, - - - Δημοσθένει· hic aperio parenthesim, (πότερον - - - quam claudo post διαγεγένηται) ita ut phrasis subsequens ἀλλ᾽ εἰς - - - cohæreat cum præcedente, ἀλλὰ τοῖς ὄμμασι - - - Auger.

ϛέ. Ἀποβλέψαντες] F. ἀποβλέψατε. Nisi placeat ὑπερβατὸν, aut ἀνανταπόδοτον, aut ἀποσιώπησις, sc. τοῦτον ἀπολύσετε. Aretinus: *Vanam insuper ejus arrogantiam intelligatis.* Melanchtho: *Considerabitis etiam ejus jactantiam, quando dicet.* Wolf. ἀποβλέψατε Bern. Sed non est necesse ea Correctione, aut Wolfii Figuris, uti. Juxta monitum Cl. Viri Jer. Marklandi, vocibus [οἴεται γὰρ —— ἐν τῇ πόλει, p. 289. l. 1.——l. 4.] parenthesi inclusis, et deleta interrogatione post vocem δημηγορήσας, ita procedet Oratio, scil. Ἀλλ᾽ εἰς τὴν ἀλαζονείαν ἀποβλέψαντες, ὅταν φῇ —— ὅταν —— παρακαλῇ, ὑπολαμβάνετε ὁρᾷν κ. τ. λ. Accommode quidem vertebat olim Lambinus, Interpres, diffusus quidem, sed non inelegans: *Sed vos jactantiam hominis arrogantiamque spectantes, quum dicet se Byzantium sua legatione Philippo ademisse, Acarnanas ad defectionem perpulisse, Thebanos concionibus suis perterrefecisse (vos enim usque adeo stultos et credulos esse existimat, ut hæc credituri sitis, proinde quasi suadelam in urbe vestra, non sycophantam alatis) quum denique in extrema jam orationis parte, prædarum suarum ac pecuniarum captarum socios sibi advocabit, fingite vos intueri*, etc. Eam rationem etiam secutus in vertendo, et necessaria ista distinctione usus, optimus et diligentissimus Interpres Etruscus. Taylor.

Ἀποβλέψαντες] In his verbis repræsentandis Marklandum sequor et Taylorum, quanquam Stephani distinctionem non admodum improbem, qui interrogationem continuat, hoc modo: πότερον οἱ συγκυνηγέται;——ἀλλ᾽ εἰς τὴν ἀλαζονείαν ἀποβλέψαντες;—*qui sint, qui Demostheni patrocinantur: utrum in exercitiis commilitones? an qui ad arrogantiam hominis attenderint?* Et sic, ordietur peroratio a clausula sequenti, Ὅταν δ᾽ ἐπὶ τελευτῆς, κ. τ. λ. Stock.

δὲ Θηβαίους [1] δημηγορήσας,—οἴεται γὰρ [2] ὕμας εἰς τοσοῦ-
τον εὐηθείας ἤδη προβεβηκέναι, ὥστε καὶ ταῦτ᾽ ἀναπει-
σθήσεσθαι, ὥσπερ Πειθὼ τρέφοντας ἀλλ᾽ οὐ συκοφάντην 463
ἄνθρωπον ἐν τῇ πόλει. Ὅταν δ᾽ ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τοῦ
λόγου συνηγόρους τοὺς κοινωνοὺς τῶν δωροδοκημάτων αὐτῷ
παρακαλῇ, ὑπολαμβάνετε ὁρᾷν ἐπὶ τοῦ βήματος, οὗ νῦν
ἑστηκὼς ἐγὼ λέγω, ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὴν τούτων
ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας, Σόλωνα μὲν τὸν
καλλίστοις νόμοις κοσμήσαντα τὴν δημοκρατίαν, ἄνδρα
φιλόσοφον καὶ νομοθέτην ἀγαθόν, σωφρόνως, ὥσπερ προς-
ῆκεν [3] αὔτῳ, δεόμενον [4] ὕμων μηδενὶ τρόπῳ τοὺς Δημοσθένους
λόγους περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῶν ὅρκων καὶ τῶν νόμων,
Ἀριστείδην δὲ τὸν τοὺς φόρους τάξαντα τοῖς Ἕλλησιν, οὗ
τελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξέδωκεν ὁ δῆμος, σχετλιά-
ζοντα ἐπὶ τῷ τῆς δικαιοσύνης προπηλακισμῷ, καὶ ἐπερω-
τῶντα, εἰ οὐκ αἰσχύνεσθε, εἰ οἱ μὲν πατέρες ὑμῶν Ἄρθμιον
τὸν Ζελείτην, κομίσαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐκ Μήδων
χρυσίον, ἐπιδημήσαντα εἰς τὴν πόλιν, πρόξενον ὄντα τοῦ
δήμου τῶν Ἀθηναίων, παρ᾽ οὐδὲν μὲν ἦλθον ἀποκτεῖναι,
ἐξεκήρυξαν δ᾽ ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐξ ἁπάσης, ἧς Ἀθηναῖοι
ἄρχουσιν· ὑμεῖς δὲ Δημοσθένην, οὐ κομίσαντα [5] εἰς τὴν
Ἑλλάδα τὸ ἐκ Μήδων χρυσίον, ἀλλὰ δωροδοκήσαντα καὶ
ἔτι καὶ νῦν κεκτημένον χρυσῷ στεφάνῳ μέλλετε στεφανοῦν.
Θεμιστοκλέα δὲ καὶ τοὺς ἐν Μαραθῶνι τελευτήσαντας καὶ
τοὺς ἐν Πλαταιαῖς καὶ αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν προγόνων
οὐκ ἂν οἴεσθε ἀναστενάξαι, εἰ ὁ μετὰ τῶν βαρβάρων ὁμο- 464
λογῶν τοῖς Ἕλλησιν ἀντιπρᾶξαι στεφανωθήσεται;

ϛϛ′. Ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ γῆ καὶ ἥλιε καὶ ἀρετὴ καὶ σύνεσις καὶ παιδεία, ᾗ [6] διαγιγνώσκομεν τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρά! βεβοήθηκα καὶ εἴρηκα. καὶ εἰ μὲν καλῶς καὶ ἀξίως

[1] δημηγορήσας; T. δημηγορήσας. R. [2] ὑμᾶς T. R. [3] αὐτῷ T. R. [4] ὑμῶν T. R. [5] Desunt εἰς τὴν Ἑλλάδα. T. [6] διαγινώσκομεν T. R.

ϛϛ. Ὦ γῆ καὶ ἥλιε etc.] Vid. Brodæum VI. Miscell. 18. TAYLOR. Vide Demosth. de Cor. §. λθ′.

Βεβοήθηκα] Dinarchus adv. Demosthenem, Ἐγὼ μὲν οὖν ὅσον εἰς τὸ μέρος τοὐμὸν τῆς κατηγορίας ἧκει, βεβοήθηκα. Æschines κατὰ Τιμάρχου. Ἕν τι τῶν αἰσχίστων ἡγησάμην εἶναι, μὴ βοηθῆσαι τῇ τε πόλει πάσῃ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ἐμαυτῷ. BRODÆUS. βεβοήθηκα nempe τῇ πόλει. AUGER.

τοῦ ἀδικήματος κατηγόρηκα, εἶπον ὡς [1]ἠβουλόμην· εἰ δ' ἐνδεεστέρως, ὡς [2]ἠδυνάμην. Ὑμεῖς δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων λόγων καὶ ἐκ τῶν [3]παραλελειμμένων αὐτοὶ τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑπὲρ τῆς πόλεως ψηφίσασθε.

[1] ἐβουλόμην T. R. [2] ἐδυνάμην T. R. [3] παραλειπομένων T.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Α Ι Σ Χ Ι Ν Ο Υ

ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

I. TAYLORI

PRÆFATIO

AD

ÆSCHINIS EPISTOLAS.

HABES, mi Lector, Epistolas Æschinis, jure optimo subjunctas isti Controversiæ, quæ Exsilium comparavit Auctori, atque his Literis originem præbuit et argumentum. Quo etiam factum est, ut totum quod scripsit Æschines, atque ætatem tulit, in uno hoc Volumine concluderetur.

Has Epistolas primus typis suis Græce descripsit Aldus, Venetiis, Anno 1499. una cum multorum aliorum Rhetorum, Philosophorum, Sophistarumque Epistolis. Recudebantur deinde sæpenumero, scil. Lovanii, in Officina Rutgeri Rescii, deinde Parisiis, per Wechelum, atque alibi sæpiuscule. Primus eas Latinas fecit Petrus Nannius Alcmarianus, post eum Renatus Guillonius Vindocinensis. Quorum hic notulas quasdam adspergebat, non quidem ineruditas, neque tamen satis dignas ut prelo iterum a me committerentur. Lector enim meus visis semel iis, quas excerpsi (utilioribus sane, et melioris notæ) non ægre feret se cariturum iis quas prætermisi. Sunt tamen præterea et aliæ Interpretationes præter Wolfianam: sed quarum pleræque mihi nomine tantum innotuerunt; veluti ea quam concinnavit Ioannes Caselius Rostochiensis; Alia porro Scriptoris Locique incerti; ut omittam eam quam Aretinus dedit, unius solummodo Epistolæ, in bibliothecarum latebris, ut credo, delitescentem, nec, quod sciam, typis publice expressam. His addam XII^mam^ Epistolam Latinitate donatam ab Anonymo, et vulgatam Ven. ab Hieron. Scoto, A. 1545. una cum Æschinis Orationibus, et Demosthenis quibusdam.

Harum in Recensione adjutus sum Cod. MSto, bono sane, licet non admodum vetusto, quem possidebat olim Richardus Mead, nunc autem Anton. Askew, M.DD. uterque literarum laude nobilitatus. Ejus præstantiam utilitatemque aliquoties deprehendet Lector in Notis quæ sequuntur.

Lectæ sunt Epistolæ Æschinis a Photio, qui in Cod. LXI. eas honestissimo hoc præconio ornavit; *Τρεῖς μόνους αὐτοῦ φασὶ γνησίους εἶναι* [*Λόγους*] *καὶ* Θ. *Επιστολάς.* Διὸ *τοὺς μὲν* Λόγους *αὐτοῦ τινὲς* ΧΑΡΙΤΑΣ *ὠνόμαζον, διά τε τὸ χάριεν τοῦ λόγου, καὶ τὸν ἀριθμὸν*

τῶν Χαρίτων. ΜΟΥΣΑΣ δὲ τὰς Ἐπιστολὰς, διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐννέα Μουσῶν. De *numero* harum Epistolarum Photius quoque perhibet testimonium idem in Cod. CCLXIV. Hodie habemus Triada quidem Orationum, Epistolas vero Duodenas.

Quænam sint igitur abjudicandæ, si quæras, sive tanto Auctore indignæ; sive nota aliqua inustæ, quæ novitatem arguere possit, hoc ex me, inquam, si quæras, aio, prædico, confirmo et pronuncio, omnes XII. proscribendas protinus et eliminandas esse.

Probe scio rem esse omnium difficillimam, disputare de his fallaciis, quæ ab Aliorum aut Fraude, aut nimio Otio profectæ, Ætati nostræ obtruduntur: Novi quam lubrico in loco versetur ille, qui id elaborat, ut alium de genere Orationis, de charactere dicendi, de verborum sententiarumque luminibus, ea persentiscere adducat, quæ ipse secum experiatur; sibi licet non solum persuadeat, verum etiam medullitus concipiat, penitusque, et totus ad eum sensum sententiamque componatur. Non quod, cum de Stylo Auctoris, de scribendi meditandique genere, de sententiarum pondere et gravitate, de colore Orationis, ceterisque id genus disputes, levissimam eam confirmandi rationem esse crediderim, aut potius non in ea vim inesse maximam: verum cum de iis in publicum disseras, ea disputatio auditores postulat (id quod non semper fieri solet) eodem literarum genere excultos, ad istiusmodi studia et crisin, auribus, sensu et judicio conformatos, usu denique exercitatos, atque eo demum otio abundantes, quo ipse frueris, qui istos Auctores a teneris unguiculis edidicisti, atque in iis quasi expendendis fuisses innutritus.

Quanquam istius generis multa fortasse afferri potuissent; atque jure contenderem, me ingenium Æschinis, et sonitum, vim et vehementiam, hic in ipso Æschine desiderare, veruntamen *populari* potius oratione agere maluerim, atque iis argumentis uti (neque sane iis destituor) quæ nemo profiteatur, aut reclamet, se *sentire* non posse.

Nemo hodie in Re Literaria reliquus est, qui Demosthenis Epistolas confictas, atque isti nomini temere assutas esse non crediderit: Adeo nunquam de ea re vel minima exstiterit Dubitatio. Eas tamen tam presso pede sequitur homo noster, ut planum lecturo fieri possit, has certe exaratas nunquam fuisse, ni illæ antea exstitissent. Verbi gratia: Quæ ille Pseudo-Demosthenes de Lycurgi liberis conscripsit, hic Pseudo-Æschines excipit, citat, atque eo argumento cum Civibus suis in postrema Epistola agit. Theramenem Ille, Melanopum Hic, excitavit obtrectatores, qui similem ludum luderent, atque utrumque exsulem et absentem conviciis domi lacerarent. Adeo *Pecus* illud Scriptorum semper fuit Μιμητικόν: neque ex isto grege quisquam unquam exortus fuerit,

qui sciret quid sit illud quod dicitur feliciter et solerter excogitare. Simulatus igitur Æschines, licet ingenio, sermonis elegantia, et nitore orationis longe superet infelicem illum Simium, qui Demosthenem imitari voluit, (et mediocrem sane Scriptorem necesse est eum fuisse, qui illum non exsuperet) eo tamen, ætate sit posterior necesse est, quem sæpenumero exscribit, et ad quem alludit, cujus denique testimonio atque arte utitur sæpissime.

In Epistola ultima, pag. 747. ed. T. dicitur Æschines secum matrem grandævam in exsilium duxisse, sc. quæ annum jam agebat 73[tium]. Bene est. Æschines ipse ea erat ætate, cum hæ res geri, atque hæ Epistolæ exarari, putantur. De ætate Æschinis plura in ejus vita. Adhuc tamen de Matre. Siquis enim calculum meum aliorumque de Æschinis natalibus non admittere velit, audiat tamen Æschinem in Epistolis, eidem Æschini in Orationibus adversantem. Mater Æschinis Olymp. CXIV. annum agebat 73[tium]. (Epist. XII.) Nam ea tempestate hæ literæ erant consignatæ, mortuo nempe Alexandro. Attamen Mater Æschinis Olymp. XCIII, oppressa a XXX. Viris urbe, una cum marito Corinthum aufugit (Orat. π. Παραπρ. §. μϛ'.). Ab exeunte Olympiade XCIII. ad ineuntem CXIV. Anni sunt LXXX. Quibus si adjeceris XX. nubilem nempe ætatem, non nisi centesimum annum agere poterat ea Mulier, ipsius Æschinis calculo, quæ ab Epistolarum scriptore annos nata esse dicitur solummodo *septuaginta*, et quod excurrit.

Post Matrem sequitur Disputatio de Liberis. Nam et hic quoque infelix ille Sorex suo se indicio prodidit. Ait Scriptor, se tres parvulos liberos secum quoque abduxisse, qui per ætatem grande istud infortunium exsilii sentire non poterant. Argumentum sane aptum ad animos eorum commovendos, ad quos scribit, sed quo ipse Æschines uti non potuit. Eos utique liberos, *duos* scil. *filios*, et *gnatam* unicam produxit in Causa Παραπρεσβείας. (Vide §. μή. et §. νέ.) Id erat Intervallum viginti ad minimum annorum. Quid? duos filios, qui jam diutius ex ephebis excesserant, tam plane nihil persentiscere potuisse? Quid? Virginemne tam grandem neminem meminisse Athenis relictum, quocum ætatis quod reliquum erat lubenter transigeret? Atqui isti liberi non tum solum nati erant, cum ea causa perorabatur, Anno scil. Olymp. CIX[næ]. 2do. verum cum eæ res gestæ erant, quas insimulabatur in ea Contentione cum Philippo contra patriam agitasse: Ἐρωτῶ γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ δοκῶ ἂν ὑμῖν —— τούτους τοὺς πάντων ἀνθρώπων ἐμοὶ φιλτάτους προδοῦναι Φιλίππῳ; sc. hos liberos, quos jam produxerat, §. μή. Necesse est igitur, ut eam Causam ætate aliquantulum anteirent.

In Epistola IV. Homini Atheniensi, et Condiscipulo suo, quasi id nescienti, exponere aggreditur, quis et qualis fuerit ὁ θρυλλούμενος Pindarus. An id Græco, neque, ut videtur, inerudito, ignotum esse potuit? Quonam vero modo id exponat? *Memineris,* ait ille, *Te de isto Poeta, sub plagoso Orbilio, qui nostram simul pueritiam rexerat, aliquid inaudivisse: Aut, si id te fugerit, memineris saltem Melanippum, rabulam et declamatorem, insigne istud* ῥῆμα *et versiculum Pindari de laudibus Athenarum, sæpenumero in Concionibus jactare esse solitum.* Sic notus Ulysses! Non potuit putidius aliquid, aut σοφιστικώτερον excogitari.

Ecce vero Ingenii Morumque Sophisticorum perillustre Monumentum! Norunt omnes, Gentem istam, præter ceteros, semper fuisse in re aliena profusam, in sua parcam, sordidam et illiberalem. Et Ego eo vel unico argumento innixus, quovis pignore contenderem, ab umbratili illa, quam dico, Schola, hæc omnia esse profecta, atque ab iis Magistris, qui τὴν Θόλον, ut dicitur, solent προσκυνεῖν. Hospes quidam Rhodius, ut legimus in quinta Epistola, Æschini nostro tantam frumenti vim, liberalissimo quidem animo, misit dono, quantam Populo Cothocidarum universo, id est, δημόταις suis qui erant Athenis, sufficere potuisse existimaret. Hic ille est, quem vero dicere possis *frui Diis iratis,* ut loquitur Poeta. Quid Ille interea, cum *sua* liberalitas erat expromenda? Nempe Rhodo Athenas, itinere non admodum exiguo, scriblitas quasdam et placentas, quarum comestura se magnopere delectari profitetur, munus diobolare fere, et contemnendum, ad amicum mittit. Hæccine ille, qui conferri cum Demosthene, et cum eo congredi potuit? Hoc annon potius barbatuli alicujus declamatoris fuisse existimes, quam illius, qui fulminibus Demosthenicis ἀντοφθαλμεῖν et poterat, et soleret?

Hæc delibanda esse judicavi: cetera exsequor ad ipsa loca, in quibus istiusmodi nugæ meracissimæ occurrunt. TAYLOR.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΒΟΛΦΙΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΟΤΙ Αἰσχίνης, μὴ ἑλὼν Κτησιφῶντα, μᾶλλον δὲ Δημοσθένην, οὗ κατηγόρει, μηδὲ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων μεταλαβὼν, τὴν ἀτιμίαν οὐ φέρων, τὰς μὲν Ἀθήνας ἀπέλιπεν, εἰς δὲ Ῥόδον μετῴκησεν, παντί που γνώριμον. ἐκεῖ τοίνυν ταυτασὶ τὰς ἐπιστολὰς σχεδὸν ἁπάσας γράψας, πῆ μὲν τοῖς φίλοις τάς τε ἀποδημίας, καὶ τἆλλα τὰ καθ' αὑτὸν, ἐδήλωσε· πῆ δὲ τὴν τῶν ἐχθρῶν ἐπιχαιρεκακίαν ἠμύνατο· πῆ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ὡς μηδὲν ἐξαμαρτόντος, ἀπολογούμενος, καὶ συμβουλεύων γνωσιμαχεῖν, καθόδου τυχεῖν ἐφίεται.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

α'. ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ.

726. 1 ΛΥΣΑΝΤΕΣ ἐκ Μουνυχίας ἑσπέρας, λαμπρῷ σφόδρα Σκίρωνι, περὶ μέσην ἡμέραν κατήχθημεν εἰς Νηρησσὸν

Epistola quidem luculenta. Nam et verborum constructione satis ornatur, et est ubi gravitate sententiarum ad Æschinis felicitatem propemodum assurgat. Illud temperare nequivi quin lectori ob oculos ponerem: nempe Scriptorem, quicunque fuerit, dum hæc excudit, Æschinem cum D. Paulo conferre; atque uti iisdem mari, et pene fortuna navigare voluisse, ita eodem fere Orationis genere istam rem consignasse. Immo Dictio tota cum N. T. locutione ubique convenit. Ut consenties, si conferre et trutinare velis. Adeo ut, cum vulgo hic legatur *σκαιὸς γὰρ ἦν ὁ ἄνεμος*, in MSto nostro, eodem animo, sed phrasi ad S. S. accommodatiori, *γρ. καὶ γὰρ ἦν ἄνεμος ἐναντιός*, ut legitur Act. Apost. XXVII. 4. Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους. Multo adhuc disertius D. Matthæus XIV. 24. Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων. ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. TAYLOR.

Σκίρωνι] Rectius est multo, verba λαμπρῷ σφόδρα Σκίρωνι, ad Λύσαντες, quod præcedit, quam cum Wolfio interprete, ad κατήχθημεν, quod sequitur, referre. Id quod commode præstiterunt alii. *Cum e portu Munychia vesperi solvissemus Cauro apprime luculento, circiter meridiem ad Neressum, coloniam Ciorum, devecti appulimus:* Guillonius. *Ubi ex Munychia luculenter admodum spirante Scirone vesperi solutum esset, circa meridiem deducti sumus in Neressum Ciorum:* P. Nannius. Scriptor noster ultra modum videtur hoc vocabulo (λαμπρὸς) delectari: πολὺ λαμπρότεροι p. 302. l. 3. ἔγωγε λαμπρὸν νομίσαιμ' ἂν ——— Ibid. l. 16. τῷ λαμπρῶς ἑστιᾶσθαι p. 304. l. 22. Ὅτου περιεῖναι μηδένα λαμπρότερον ποιεῖ p. 307. l. 3. πολλοὺς τῶν λαμπροτάτων ἐν τῇ πόλει p. 308. l. 2. λαμπρόν ἐστι τὸ τοῖς βαρβάροις

τὴν Κείων. καθίσαντες δὲ ἡμέρας ἐννέα· σκαιὸς γὰρ ἦν ὁ ἄνεμος· εἶτα πάλιν λύσαντες, ἅμα τῇ ἕῳ εἰς Δῆλον ἤλθομεν. Δήλιοι δὲ ἐνόσουν λοιμώδη τινὰ νόσον. τὰ μὲν πρόσωπα ἐπίμπλαντο λεύκης, καὶ τὰς τρίχας λευκοὶ ἐγίνοντο, ὁ δὲ τράχηλος αὐτῶν, καὶ τὰ στέρνα ἀνῴδει· πυρετοὶ δ᾽ οὐκ ἐγίγνοντο, οὐδὲ ἀλγηδόνες μεγάλαι, οὐδὲ τὰ κάτω μέρη παρήλλαττεν οὐδέν. ταῦτα δὲ [1] ἐπύθοντο κατὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος αὐτοῖς συμβεβηκέναι, ταφέντος ἐν τῇ νήσῳ τινὸς τῶν ἐπιφανῶν, οὐ πρότερον εἰωθός· ἐκ τούτου οὖν [2] προσβάλλειν αὐτοῖς τὸν θεὸν τὴν νόσον ταύτην ὑπε-

[1] ἐτίθεντο [2] προσβαλεῖν

ἀεὶ πολεμεῖν p. 314. l. 21. Elegans sane usus, cum de Vento dicitur. Ταῦτα τὰ πλοῖα ἀνὰ μὲν τὸν ποταμὸν οὐ δύνανται πλέειν, ἢν μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπέχῃ. Herodot. II. 96. Ἐντεῦθεν ὥσπερ ἐκ μετανοίας ἀποστρέψας τὴν ναῦν, ἐπαφίησι τῷ πελάγει· τέως μὲν ὡς ἐδύνατο, καὶ πρὸς κῦμα παραβαλλόμενος. ἔπειτα δὲ καὶ νότος συνεπιλαμβάνει λαμπρός. Synesius IV. Epist. Utuntur et alii, ut Plutarchus et Polybius. Vide Cl. D'Orvill. ad Charit. I. 11. Scironi, sive Cauro, optimo jure videtur annecti Vox ista, si conferas has glossas Hesychii: Σκειρῶν. ἀργή τις λέγεται. (F. Ἀργέστης) δοκεῖ δὲ ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν καταπνεῖν. † Ἀργηστῆρα, ἀργῆτα, λευκὸν, λαμπρὸν, † Ἀργῆτα κεραυνόν. τὸν λαμπρὸν, ἢ ταχύν. Maxime vero, si animadvertat lector, hunc Ventum aliquando Ἀργέστην nominari. TAYLOR. M. Σκειρῶνι secundum Hesychium. AUGER.

Νηρησσὸν τὴν Κείων] S. πόλιν, Plinius IV. 12. Cei seu Ceæ Insulæ urbes recenset, Iulidem et Cartheiam: Coressum et Pœeessam intercidisse scribit. Unde forte Κορησσὸν legendum. WOLF. Recte Wolfius. Vide Geographos, Strabonem, sc. Vol. II. pag. 745. aliosque. Κορισὸν Scylax, pag. 49. Edit. Gronov. Βακχυλίδης Κεῖος, ἀπὸ Κέω τῆς νήσου, πόλεως δὲ Ἰουλίδος. ἔχει γὰρ πόλεις δ. Ἰουλίδα, Καρθίαν, Κορεσσίαν, Ποιήεσσαν. Suidas v. Βακχυλίδης. Pulcherrimum sane principium nobis dedit adveniens MS. noster, qui sine litura Κορησσὸν exhibet. Quod Tu non dubitabis protinus Æschini restituere. Idem denique Cod. pro Κείων, Κέω. Legebatur olim proculdubio Κορησσὸν τῆς Κέω. Editi Κίων. TAYLOR. Imo Κορησσόν. AUGER.

Σκαιὸς] Vox ea in hoc sensu nunquam, quod sciam, et quantum memoria suggerit, apud probos Scriptores reperitur. Ea tamen utitur Scriptor recentior, Æneas Gazæus de Anim. Immortalitate, statim ab initio: σκαιὸς δέ τις ἄνεμος τὴν ναῦν ἐκβιάζεται, καὶ προκαταλύει τὸν πλοῦν. Iterumque, Νῦν τῇ τύχῃ συνῆδεν, καὶ οὐκ ἄρα σκαιὸς ἦν ὁ ἄνεμος, ἀλλ᾽ εὔχαρίς τε καὶ τῷ ἔρωτι φίλος. TAYLOR.

Ἅμα τῇ ἕῳ] Rursus oboritur Quæstio, utrum dicatur, juxta Wolfii interpretationem, λύσαντες ἅμα τῇ ἕῳ, an ἅμα τῇ ἕῳ εἰς Δῆλον ἤλθομεν, ut Guillonius, Hieron. Mercurialis, et Nannius. Sed diluitur interventu MSti nostri, ubi legitur εἶτα ἑσπέρας λύσαντες, ἅμα τῇ ἕῳ εἰς Δῆλον ἤλθομεν. TAYLOR.

Λοιμώδη τινὰ νόσον] De hac sive vitiligine, sive elephantiasi, consule doctissimum Hieron. Mercurial. III. Var. Lect. 18. IDEM.

Ἐπύθοντο] *Audierant*, consulto scil. oraculo. Vel ἐπείθοντο, *credebant*. WOLF. Forte ἐπείθοντο, quod mox est ὑπελάμβανον. MARKLAND. L. ἐπείθοντο. AUGER.

Ταφέντος] Non probabile videtur, quenquam hoc tentare voluisse. Falsum quoque est οὐ πρότερον εἰωθός. Vide Thucyd. lib. III. c. 104. MARKLAND.

Ἐπιφανῶν] Quare autem ἐπιφανῶν? Cum *neminem omnino* fas erat in ea Insula sepeliri, ut liquet ex Plutarcho, in Apophthegm. Lacon. pag. 59. Edit. Maittaire, κατὰ τὸν νόμον τὸν παρ᾽ αὐτοῖς οὔτε αἱ γυναῖκες ἐν τῇ νήσῳ τίκτουσι, οὔτε οἱ τελευτήσαντες θάπτονται. Vide Thucyd. III. 104. et præstantissimum D'Orvillium in Exercitat. de Delo, Cap. 3. Miscell. Observ. Vol. VII. Præterea, ex ea profanatione Pestilentia quæ Athenas depopulata fuerit circa initium belli Peloponnesiaci (atque eam calamitatem nondum ex animis istius Gentis excidisse credere fas est) ortum habuisse dicebatur. Vide Thucyd. l. c. Diodor. Sic. XII. 58. Strabonem Tom. II. pag. 744. TAYLOR.

λάμβανον. ἡμεῖς δὲ ὥσπερ ὥς τι ἔθνος ἀλλόφυλον, ἢ νῆσον ἐν τῇ ἔξω θαλάττῃ, ἀφιγμένοι, καὶ ἰδόντες ἐξαίφνης [1] χρῶμα ποικίλων ἀνθρώπων, [2] νυκτὸς ἀποφεύγοντες ᾠχόμεθα· πυνθανόμενοι ἀλλήλων κατὰ τὸν πόρον, εἰ τὸ χρῶμα ἔχοι ἕκαστος, οἷον ἐκόμιζεν οἴκοθεν, καὶ τὰς τρίχας. ζάλη δὲ καὶ ἄνεμος ἐξώστης ἐμπεσὼν ἀπήνεγκεν ἡμᾶς ὑπὲρ Κρήτην, πλησίον Ψαμαθοῦντος. ὡς δὲ ἐν ἀπόπτῳ ἦμεν ἤδη, ἀντιπνεῖ πνεῦμα Λιβυκόν. εἶτα πνεύσαντος ἡμῖν 727. ἀπαρκτίου, πάλιν [3] ἐφερόμεθα, πέντε νύκτας ἐν θαλάττῃ γενόμενοι, ἐν αἷς προσέσχομεν Ἀθρώνῃ· ἵνα μάθωμεν μὴ πολυπραγμονεῖν, εἴ τις ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι κατὰ τοὺς νόμους, ἢ μή, στεφανοῦται. κἀκεῖθεν τέτταρσιν ἡμέραις, ἀφικόμεθα εἰς ἐπίνειόν τι τῆς Ῥοδίας· ὅπου νοσῆσαί μοι συνέβη τὴν περὶ τὸ ἆσθμα νόσον. ὡς δὲ ἐπιμείναντός μου αὐτόθι, οὐκ ἐνεδίδου ἡ νόσος, διέπλευσα εἰς Ῥόδον, καὶ ἐδέξατο ἡμᾶς εὐμενῶς ὁ τόπος· εὐθὺς γάρ, ὡς διέβην, πολὺ ῥάων ἐγενόμην. καὶ ταυτὶ μὲν εἰχομέν σοι τέως ἐπιστέλλειν· τὰ δ᾽ ἄλλα ὡς ἂν ἕκαστα συμβαίνοι, δηλώσομεν. εὐτύχει, καὶ μὴ πρόσκρουε μήτε τοῖς πλέον σοῦ, μήτε τοῖς ἔλαττον, δυναμένοις.

β′. ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΙ.

ΕΠΕΣΤΕΙΛΕΝ ἡμῖν Νικόστρατος, ὁ πρὸς μητρὸς

[1] * χρῆμα ποικίλον [2] νυκτὸς ἔτι ἀποφεύγοντες [3] [ἐφερόμεθα,]

Τῇ ἔξω θαλάσσῃ] *Exteriore mari* Lucan. X. 30. Ita ab Antiquis a Mari Mediterraneo distingui solebat Oceanus Atlanticus, qui præstigiis et portentis, juxta eorum philosophiam, scatebat. IDEM.

Χρῶμα ποικίλων ἀνθρώπων] Interpretatur Wolfius, quasi legisset χρῶμα ποικίλον ἀνθρώπων. Loco trium horum vocabulorum, MS. ποικίλους ἀνθρώπους habet. IDEM.

Ὑπὲρ Κρήτην] D. Lucas vicissim Act. Apost. XXVII. 4, et 7. ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον —— τὴν Κρήτην. Minus recte MS. ἀπήνεγκεν ἡμᾶς εἰς Κρήτην. Vide sequentia. IDEM.

Ἀπόπτῳ] Συνόπτῳ MS. Sed Recepta Lectio præstat:

Ἡμεῖς δ᾽ οὔτ᾽ ἀκτῆς ἐπιβαίνομεν, οὔτ᾽ ἐν ἀπόψει Γίγνομεθ᾽ — Philodemus in Antholog. I. 37. Antholog. H. Steph. p. 53.

Longe errat Guillonius, Græcæ linguæ non bene gnarus: *Jam vero a terra posteaquam fuimus abrepti, atque in altum a conspectu pene omnium abstracti.* Sensus est, *When We were off of Crete, and just within sight of Land.* IDEM.

Πνεῦμα Λιβυκὸν] Mira sane locutio. Ille Ventus, in Templo *Octo Ventorum*, quod Athenis erigebatur, atque hominem Atheniensem latere vix poterat, peculiari et solenni nomine, a regione unde flabat, ΛΙΨ nominabatur. Porro autem Septentrio ille qui statim sequitur, nomen Ἀπαρκτίου in isto Fano non sortiebatur. MS. quidem noster Ἀπάρκτου: Quasi olim fuisset ἀπ᾽ Ἄρκτου. IDEM.

Τόπος] Quare *Urbs*, mi Wolfi? Non enim de *Urbe* aut de *Civibus* loquitur, non de *Incolis*, sed de *Loco* et *Regione*, ejusque temperie. Ut Nannius bene cepit. IDEM.

θεῖος, ὡς ἐπηρεάζοις μὲν εἰς αὐτὸν οὐ μετρίως, ἐμοὶ δὲ ὀνειδίζοις τὴν διὰ σέ μοι συμβᾶσαν συμφοράν. ἐγὼ δὲ θαυμάζω, τί παθὼν ἐξιοῦσι μὲν οἴκοθεν ἡμῖν τοσαῦτα διελέχθης, ὥστε πεισθῆναί με, μηδὲν, ὧν διελέχθης, πεπλᾶσθαί σε, μηδ' ἄλλως φρονεῖν,[1] βλέπων πρῶτον μὲν εἰς τὴν ἐμὴν ξυμφορὰν, ἣν οὐκ ἀπεικὸς εἶναι καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐλεεῖν ὑπελάμβανον, ἔπειτα δὲ καὶ [2] εἰς τὸ πρόσωπόν σου σκυθρωπὸν ὂν, καὶ ὅμοιον δεδακρυμένῳ· ὥστ' ἔγωγε καὶ ἐπέσκηψα 728. ἐνίοις τῶν προσηκόντων ἡμῖν, εἴ του δέοιντο, προσιέναι σοὶ, καὶ μηδενὸς ὑστερήσειν ὑπεσχόμην αὐτοῖς, καὶ αὐτὸς δὲ ἐπέστειλα περὶ ὧν ἐχρημάτιζον Ἀθήνησί μοι γενέσθαι πολλάκις· νῦν δὲ οὐκ ἐμποδὼν ἔτι οὖσιν ἡμῖν, οὔτε διενοχλοῦσί σοι, οὔτε ἄλλῳ τινὶ Ἀθηναίων, [3] ἐπηρεάζεις, οὔτε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέπων, οὔτε εἰς ἄλλο τι τῶν ἀνθρωπί-

[1] βλέποντα [2] εἰς τὸ σκυθρωπὸν σοῦ, καὶ ὅμοιον [3] ἐπηρεάζεις, και οὔτε ε. τ. τ. ἀποβλέπεις

β'. Τοσαῦτα] Annon potius τοιαῦτα cum MSto? Idem.

Διελέχθης] Διειλέχθης Ald. iterumque l. proxima. Sed contempleris mecum elegantiam Scriptoris, τοσαῦτα (vel τοιαῦτα) διελέχθης, ὥστε πεισθῆναί με, μηδὲν ὧν διελέχθης, πεπλᾶσθαί σε. Non oportuit tam cito. Jam quid illud, et quam absonum, in Epistola X. Πομπὴ μὲν ἦν Ἀφροδίτης, ἐπόμπευον δὲ αἱ νεωστὶ γεγαμημέναι, καὶ ἡμεῖς τὴν πομπὴν ἐθεώμεθα? Novi quidem Scriptorem, cultum semper habitum et elegantem, qui, si sincerus sit, ab hujusmodi ingeminatione non abhorret; quæ sane castitatem Latini sermonis parum sapit. *Ut illo* STATU —— *sibi* STATUAM *fieri voluerit, quæ publice ei* —— *in foro* CONSTITUTA *est. Ex quo factum est, ut postea Athletæ his* STATIBUS *in* STATUIS *ponendis uterentur*. Age, Lector, quis ille tam disertus? Idem.

Βλέποντα πρῶτον μὲν] Ea, quæ sequuntur, arguunt legendum βλέπων, ut non ad Ctesiphontem, sed ad Æschinem referatur. Et [l. 7.] καὶ εἰς τὸ πρόσωπόν σου, σκυθρωπὸν ὄν. Et [l. pen.] οὔτε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέπων, non ἀποβλέπεις, quia sequitur ἐπαγωνίζῃ. Et [p. 301. l. 2.] τῆς ἐπιτιμίας, non ἐπιθυμίας. Wolf. Insulse Wolfius βλέπων contra fidem auctoritatemque Impressorum et MSti. Lectio illa vulgata sollicitari non debuit, πεισθῆναί με —— βλέποντα. Anne periculum erat, ut quispiam Ctesiphontem intelligeret? An potuit disertius de Æschine dici? Taylor. Imo βλέποντα. Auger.

Τοὺς ἐχθροὺς] In hanc sententiam Demosthenes de Lycurgi liberis Senatui P. Q. A. scribit, οὓς κἂν ἐχθρὸς, εἴπερ μέτριος εἴη, καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεῆσαι. Lysias item περὶ τῆς δημεύσεως τοῦ Νικίου [pag. Edit. London. 324.] et alibi, πρὸς τὴν Εἰσαγγελίαν κ. τ. λ. [pag. 408]. Guillonius.

Σκυθρωπὸν] Utinam hic Wolfius, qui in investigando felix erat et diligens, elegantior paulo fuisset in emendando! Libri omnes, ἔπειτα δὲ καὶ εἰς τὸ σκυθρωπὸν καὶ ὅμοιον δεδακρυμένῳ. Certe τὸ πρόσωπον pene erat necessarium, attamen, uti ille rem gessit, nulla arte aut ingenio insinuatum, sed vi quadam et imperio intrusum videri potest. Potius, ἔπειτα δὲ καὶ εἰς τὸ σκυθρωπὸν πρόσωπον, καὶ ὅμοιον δεδακρυμένῳ. Iste nimirum est locus, ubi Auctor hanc vocem admitteret lubentissime, et ubi Scriba facillime aberraret. Taylor.

Ἐχρημάτιζον] F. ἔχρῃζον, ut Epist. V. pag. 305. l. 4. Markland.

Ἀποβλέπων] Satago in Wolfio emendando, qui Demosthenem Æschinemque emendare profitetur. Nam quæ hic proponitur Conjectura est omnium importunissima. Bene se habet ἀποβλέπεις, et ab omnibus defenditur: scil. ἐπηρεάζεις, οὔτε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέπεις —— ἀλλ' ἐπαγωνίζῃ. Quo igitur tendit ista ratiocinatio, *Legendum* ἀποβλέπων, *quia*

νων, ἀλλ᾽ ἐπαγωνίζῃ ἔτι καὶ ἐκπεπτωκόσι τῆς πατρίδος, καὶ ἀπεστερημένοις ἐπιτιμίας, καὶ πόλεως, καὶ πολιτῶν, καὶ φίλων. καὶ ὅσα μὲν εἰς ἐμὲ ἀπόντα ἐβλασφήμεις, σοὶ μὲν ἴσως φέροι ἄν τινα εἰκότως καὶ φθόνον καὶ μῖσος, ὥσπερ ἂν εἴ τινα τῶν τεθνεώτων ἐπιβάλλοιο βλασφημεῖν, ἐν οὕτω χρηστῇ καὶ φιλανθρώπῳ πόλει· ἐγὼ δὲ οὐκ ἂν διὰ τοῦτο φαυλότερος νομισθείην, ἀπὼν ὑπὸ σοῦ λοιδορούμενος, ἀτυχέστερος μέν τοι καὶ ἐλεεινότερος ἴσως νομισθείην. καὶ ποτὲ μὲν οὐδὲν ἥττων ἐγενόμην· νῦν δὲ [1] οὐδεμίαν ὑπὲρ ἐμαυτοῦ φωνὴν ἐκπέμπειν, ἀλλ᾽ οὐδὲ ἀκούειν λοιδορούμενος δύναμαι. τὸ δὲ γέροντα ἐπιεικῆ ὑβρίζεσθαι, μηδεμίαν ἐλπίδα ἔτι ἔχοντα τοῦ δυνήσεσθαί ποτε ἀμύνασθαι, ὅς γε τὴν σύμπασαν ἐλπίδα ἐφ᾽ ὑμῖν αὐτοῖς ἀκμὴν ἔχει, τοῖς μηδὲ αὐτοὺς σώζειν ἔτι δυναμένοις· πῶς οὐκ αἰσχρόν ἐστιν; ἀλλὰ μὴ, πρὸς τοῦ Διὸς, μὴ σύ γε, ὦ Κτησιφῶν, μηδὲ εἰ τὰ μάλιστα ἡμᾶς ἀνιᾷν βούλει, καὶ εἰ μὴ πεπλήρωκέ σε μηδὲν τῶν ἡμετέρων κακῶν, μίασμα τοῦτο μὴ προσθῇς
729. 1 σαυτῷ τε καὶ τοῖς παισὶν, οὓς τρέφεις, βοηθοὺς ἔσεσθαί σοι δηλονότι τοῦ γήρως σου προσδοκῶν. καὶ μέμνησο, ὅτι

[1] οὐδὲ μίαν

sequitur ἐπαγωνίζῃ? Sed melius adhuc MS. noster, qui bellulam istam argumentationem confodit totam, νῦν δὲ —— ἐπηρεάζεις, καὶ οὔτε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέπεις, οὔτε εἰς ἄλλο τι τῶν ἀνθρωπίνων, ἀλλ᾽ ἐπαγωνίζῃ ἔτι κ. τ. λ. TAYLOR. M. ἀποβλέπεις. AUGER.

Ἐπιτιμίας] Recte Wolfius, atque ut hominem eruditum decebat. Et in Cod. nostro ita diserte exaratur, cum Impressi undique ἐπιθυμίας. Vide quæ diximus ad initium Demosth. π. Παραπρεσβείας. TAYLOR.

Ἐλεεινότερος κ. τ. λ.] Locus hic ita emendari posse videtur: ἐλεεινότερος ἴσως νομισθείην· καὶ ποτὲ μὲν οὐδὲν ἥττων ἐγενόμην, νῦν δ᾽ οὐδεμίαν ὑπὲρ ἐμαυτοῦ φωνὴν κ. τ. λ. WOLF. Lectum olim constantissime, ἐλεεινότερος ἴσως νομισθεὶς, ποτὲ μὲν οὐδὲν ἧττον, νῦν δὲ οὐδεμίαν ὑπὲρ αὑτοῦ φωνὴν ἐκπέμπειν. Fortasse non longe absum a Mente Scriptoris, dum ita recudo: —— ἐλεεινότερος ἴσως νομισθείην· ὃς ποτὲ μὲν οὐδενὸς ἥττων ἐγενόμην, νῦν δὲ κ. τ. λ. MS. ποτὲ δὲ οὐδὲν ἥττων, sine καὶ et sine ἐγενόμην. TAYLOR.

Οὐδ᾽ ἂν ἥττων] *Non inferior fuissem*: i. e. *par pari retulissem*, vel *referre potuissem*. Nisi hæc omnia sint a Wolfio. MARKLAND. L. οὐδὲν ἂν ἥττων. AUGER.

Ἀκμὴν] An ἀκμὴν alibi ab Æschine in usu sit? MARKLAND. Reprobatur ab Atticistis. Vide Phrynich. et Mœrin. Injuria tamen: Vide Nunnesium ad Phrynich. et Wolfium ad Isocratis Parænesin. TAYLOR. Delendum arbitror ut inutile, et deinde ponendum ἑαυτοὺς pro αὐτούς. AUGER.

Αὐτοὺς] Forte, ἐφ᾽ ὑμῖν αὐτοῖς ἀκμὴν ἔχει, τοῖς μηδ᾽ ἑαυτούς. Ut significet actum esse de se, qui spem suam in Atheniensibus collocarit, qui ipsi in periculo excidii versentur, propter et Macedonum invicta arma, et Oratorum perversa consilia. Sic monet Ctesiphontem, ut sibi caveat, non insultet calamitosis. Et [l. antepen.] μίασμα τοῦτο μὴ προσθῇς, addita negatione. Et [pag. 302. l. 3.] πολὺ, vel πολλῷ, λαμπρότεροι. WOLF.

Αὐτοὺς] Recte Wolfius. In MSto nostro disertissime ἑαυτούς. Nescio quo Ille animo verterit. TAYLOR.

Δηλονότι κ. τ. λ.] Quis non hæc expediverit? Nimirum res ipsa loquitur: Et δηλονότι, quod glossematis solet esse initiale, glossam ipsam prodit. Nequis ignoraret, quo pacto filii Ctesiphontis ipsi

οὐδὲ Αἰσχίνης εἰς τοῦτό ποτε ἀφίξεσθαι ἤλπισεν, οὐδ᾽ ἄλλοι πολλοὶ, καὶ ἔτι μᾶλλον ἀκμάσαντες ἐν τῇ ἑαυτῶν πατρίδι, καὶ πολὺ λαμπρότεροι ἐμοῦ τε καὶ σοῦ γενόμενοι.

γʹ.

ΟΙ ΜΕΝ ἄλλοι πάντες, ὅσοι φεύγουσιν ἀδίκως, ἢ δέονται τῶν πολιτῶν, ὅπως ἐπανέλθωσιν, ἢ διαμαρτόντες τούτου, λοιδοροῦσι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, ὡς φαύλως αὐτοῖς προσφερομένας· ἐγὼ δὲ, ἐπείπερ ἀναξίως ὧν ἐπολιτευσάμην ἠτύχησα, καὶ κατηγορῶν ἄλλων, αὐτὸς ἑάλων, ἄχθομαι μὲν, ὥσπερ εἰκός ἐστιν, ἀγανακτῶ δὲ οὐδέν. οὐ γὰρ οὕτως ἔγωγε ἠλίθιός εἰμι, ὥς τε ἐξ ἧς πόλεως ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερώσας, ἐξηλάθη, καὶ ὅπου Μιλτιάδης, ὅτι μικρὸν [1]ὦφλε τῷ δημοσίῳ, γέρων ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἀπέθανε· ταύτῃ τῇ πόλει, Αἰσχίνην τὸν Ἀτρομήτου φεύγοντα ἀγανακτεῖν οἴεσθαι δεῖν, εἴ τι τῶν εἰωθότων Ἀθήνησιν [2]ἔπαθον. ἀλλ᾽ ἔγωγε καὶ λαμπρὸν εἰκότως νομίσαιμ᾽ ἂν [3]αὐτὸ γενέσθαι, τὸ μετ᾽ ἐκείνων ἐν ἀδοξίᾳ παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις, καὶ ἄξιος τοῦ ὅμοια παθεῖν ἐκείνοις, γεγονέναι.

δʹ.

ΕΠΕΙΔΗ σοι δοκεῖ πυνθάνεσθαι περὶ Κλεοκράτους, 730.
ὅς τις ἐστὶν ὁ Κλεοκράτης, ἄκουε. παύσῃ γὰρ οὐ προῖκα

[1] ὦφειλε [2] ἔπαθεν [3] * αὐτῷ

essent *præsidio*, curavit ὁ δεῖνα addendum, δηλονότι, τοῦ γήρως σοῦ. IDEM.

Καὶ ἔτι] Forte, οἱ καὶ ἔτι. MARKLAND.

Πατρίδι] Πόλει MS. Et mox Idem πολὺ λαμπρότεροι, juxta divinationem Wolfii: cum in Editis ubique πολλοί. TAYLOR.

γʹ. Ἀδίκως] Atque Epist. VII. pag. 307. l. 26. fatetur hanc calamitatem sibi accidisse κατὰ τοὺς νόμους. Alioquin hæc Epistola Æschine non indigna videtur. MARKLAND.

Ἐπείπερ] Commendo ut legeres καίπερ, *tametsi*. TAYLOR. Cui assentitur Augerus.

Ἠτύχησα] *Ipsum* enim *Exsulis* (ut ait Cicero pro Domo sua) *per se Calamitatis, non Turpitudinis est, nec unquam turpe revera putandum, nisi tum demum, cum est peccati pœna.* Demades autem ὑπὲρ τῆς δωδεκαετίας de Æschine in hæc verba loquitur: Ἡ πενία δ᾽ ἴσως δύσχρηστον μὲν ἔχει τι καὶ χαλεπόν· κεχώρισται δὲ Αἰσχίνης, ὡς ἂν οἶμαι, τῆς ἀπορίας ἐπὶ πολλῶν οὐ τρόπων κακίαν, ἀλλὰ τύχης ἀγνωμοσύνην ἐλεγχούσης. GUILLONIUS.

Μικρὸν] Non summa erat *exigua*. Nimirum L. Talenta. TAYLOR.

Ἔπαθον] L. Ἔπαθεν. IDEM. AUGER.

Ἐν ἀδοξίᾳ] Recte sic legi puto. Nam et iniquum exsilium vulgo ἀδοξία habetur: εὐδοξία vix apud Sapientes. WOLF.

Ἐν ἀδοξίᾳ] Ironice. MARKLAND.

Αὐτὸ] M. αὐτῷ, et post γενέσθαι ponerem παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις, quod transferrem. AUGER.

δʹ. Παύσῃ γὰρ οὐ προῖκα πολυπραγμονῶν] Τὸ οὐ videtur παρέλκειν. Si legas πεύσῃ γὰρ, *cognosces enim te non frustra inquirere*, constructio dura est, πολυπραγμονῶν, pro ὅτι πολυπραγμονεῖς. Neutra lectio placet. WOLF. *Desines enim gratis inquirere.* Clarius, *non enim gratis desines inquirere;* i. e. non desines diligenter inquirere, antequam mercedem ali-

πολυπραγμονῶν, οὐδ᾽ ἄπει πρὶν μακρᾶς ἀκοῦσαι διηγήσεως. τὸ μὲν γὰρ γένος ἐστὶν ἁπάντων ἀνδρῶν Ἑλλήνων οὐκ ἐν ἀφανεστάτοις· Ἀρίφρονα τὸν ἐκ Δαμαγήτου εἴ που πυνθάνοιο, ὃν καὶ ὁ μέγας αἴρει Πίνδαρος. ἀλλ᾽ ὅπως μὴ γέλωτα ὀφλισκάνῃς ζητῶν, ὅς τις ἐστὶν ὁ Πίνδαρος. τουτὶ μὲν γὰρ οἶμαι ὅτι καὶ παρὰ Μαντίᾳ τῷ γραμματιστῇ ἅμα ἐμοί ποτε ἔμαθες τὸ γράμμα· καὶ εἰ μηδενὸς ἔτι τῶν παρὰ Μαντίᾳ μνημονεύεις, ἐν γοῦν ταῖς ἐκκλησίαις Μελανίππου ἑκάστοτε ἀκούεις λέγοντος, ΑΙ ΤΕ ΛΙΠΑΡΑΙ ΚΑΙ ΑΟΙΔΙΜΟΙ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΡΕΙΣΜΑ ΑΘΑΝΑΙ, καὶ ὅτι Πινδάρου τοῦ Θηβαίου τὸ ἔπος τοῦτό ἐστι λέγοντος, καὶ ὅτι ἐζημίωσαν αὐτὸν Θηβαῖοι τοῦτο ποιήσαντα τὸ ἔπος, οἱ δὲ ὑμέτεροι πρόγονοι διπλῆν αὐτῷ τὴν ζημίαν ἀπέδοσαν, μετὰ τοῦ εἰκόνι χαλκῇ τιμῆσαι· καὶ ἦν αὐτὴ καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι, πρὸ τῆς βασιλείου στοᾶς, καθήμενος ἐνδύματι καὶ λύρᾳ ὁ Πίνδαρος, διάδημα ἔχων, καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων ἀνειλιγμένον βιβλίον. οὗτος [1] δὲ ὁ Πίνδαρος Δαμάγητον ᾄδει ἐκεῖνον, εἰς ὃν ἀνατείνει τὸ Κλεοκράτους γένος. λέγει δέ που ὁ αὐτὸς Πίνδαρος, καὶ τὰ περὶ τοὺς

[1] δὴ

quam tibi dedero. Usitatior Constructio fuisset, οὐ προῖκα γὰρ παύσῃ πολυπραγμονῶν. MARKLAND.

Οὐκ ἐν ἀφανεστάτοις] Bene est. Novi figuram dicendi. Erudite de ea disserit Hermogenes in capite extremo libelli π. μεθόδ. δεινοτ. Adde viros doctos qui elucidarunt ea verba quibus Longinus Mosen ornavit, οὐχ ὁ τυχὼν ἀνήρ. Et confer Achill. Statii Observat. C. 19. Notas ad Leptineam Demosthenis Tom. II. pag. 401. H. Stephanum de Dialect. Attic. aliosque. Istius tamen usus certe hic aliquid habet duriusculum. *Familia ejus non est inter obscurissimas.* Teneo. Et ferri potest, non multum laudari. Verum cum addat, τῶν ἁπάντων ἀνδρῶν Ἑλλήνων οὐκ ἐν ἀφανεστάτοις, vereor, ne hic Scriptor solus ita fuerit locutus. *Gens omnium præcellentissima* recte diceretur: non utique *Gens omnium non infima aut obscurissima.* TAYLOR.

Αἴρει Πινδαρος] Olympiorum Ode VII^{ma}, quam tanti æstimatam fuisse scribit Gorgon Scholiastes, ut in Lunaris Minervæ templo, in honorem vel Pindari, vel Diagoræ, aureis literis scripta, consecrata fuerit. Damagetum autem a justitia Pindarus laudat, quem ᾄδοντα δίκᾳ, τοῦτ᾽ ἔστιν ἀρέσκοντα τῇ δίκῃ dicit, hoc est, Æquitatis et Justitiæ observantissimum. GUILLONIUS.

Τὸ γράμμα] Videtur esse Explicatio vocis τουτί. MARKLAND.

Γράμμα] Vox sane suspecta. Vide eruditissimum virum, Lud. Casp. Valckenaer. ad Ammon. I. Animadv. 13. qui etiam legit τουτουτὶ l. 5. pro τουτὶ, i. e. *hujus* Pindari. TAYLOR.

Τουτὶ μὲν — τὸ γράμμα] *Hanc lectionem, hanc doctrinam,* i. e. præceptiones quæ ad Pindarum pertinent. AUGER.

ΑΙ ΤΕ κ.τ.λ.] Hunc versiculum, cujus meminit Æschines, in quatuor libris qui conservati sunt, Olympiis, Pythiis, Nemeis, et Isthmiis me legisse non memini. Scripsit vero et alia opera, quæ Suidas recenset. GUILLONIUS.

Οὗτος δὲ] Nimis arroganter, et pari cum infelicitate, ita excudit, lectore non admonito, Wolfius. Editi omnes, cum MSto, οὗτος δή. Ille, *inquam*, Pindarus ——. TAYLOR. L. δή. AUGER.

Ἄδει] Hic rectius omnino se gessit. Adjuvatur etiam a membranis, cum ᾄδει pro ἄγει reponit. TAYLOR.

Διαγορείους, καὶ τὰ περὶ τὴν πρεσβύτιν, ἧς τὸ μητρῷον αὐτοῦ γένος ἅπτεται. καὶ εἰ μὴ σφόδρα ᾔδειν ποιητῶν 731 ὑπέρφρονα ὄντα σε, καὶ τὰ ἀγοραῖα ταῦτα, καὶ τὰ ἀπολέσαντα ἡμᾶς ἐπιτηδεύματα μᾶλλον περιέποντα, κἂν ἀποχρῆν ὑπελάμβανόν σε ὑπομνῆσαι μόνον τὰ περὶ τοὺς Διαγορείους, εἰπὼν ἔπη Πινδάρου· νῦν δὲ οἶδα ὅτι μάτην σοι ταύτην τὴν λύραν λέξομεν. δοκεῖ οὖν μοι ἀνάγκη εἶναι διηγήσασθαί σοι τὸ διήγημα τοῦτο. ἄξιον γὰρ ἀκοῦσαι, εἰ καὶ μὴ [1]προσῆκε Κλεοκράτει. λέγεται γάρ ποτε γυνὴ πρεσβύτις Ὀλυμπιάσι παρελθοῦσα εἰς τὸ στάδιον, ἑστάναι τε ἅμα τοῖς ἀνδράσι, καὶ θεάσασθαι τοὺς ἀγωνιζομένους. ἐπιστάντων δὲ αὐτῇ τῶν Ἑλλανοδικῶν, ὅτι ἐτόλμησε παρελθεῖν εἰς τὸ στάδιον; ἀποκρίνασθαι, τίνι γὰρ ἄλλῃ τοῦτο γυναικὶ δέδωκε καυχήσασθαι οὕτως ὁ θεός; ὅτι καὶ πατέρα καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς Ὀλυμπιονίκας [2]ἔχω, καὶ υἱὸν ἐπ' Ὀλύμπια [3]ἄγω. ταύτης οὖν τῆς πρεσβύτιδος, καὶ τούτου τοῦ γένους, ἀποῤῥὼξ ἐστιν ὁ Κλεοκράτης· ὡς ἔστι μᾶλλον πάντων ἢ αὐτοῦ πυθέσθαι. καὶ πλείω μὲν οὐ βούλομαι λέγειν· [4]ἵνα μὴ, οὐ μηνύσαι σοὶ, ὅπερ ἠξίωσας, ὅς τις ἐστὶν ὁ Κλεοκράτης, βούλεσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐγκεκωμιακέναι αὐτὸν, ὥσπερ καὶ Θρασύμαχος τὸν ξένον, συντετάχθαι, καὶ ἀποτίνειν ταύτην τὴν χάριν [5]τῷ λαμπρῶς ἑστιᾶσθαι, δοκῶ. τοσοῦτο μέν τοι εἴποιμ' ἂν, ὅτι ἡ πρεσβύτις ἐκείνη, εἰ τοῦτον ἐγνώκει τὸν Κλεοκράτην, πολὺ ἂν μᾶλλον ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἐπὶ τοῖς πέντε Ὀλυμπιονίκαις, ἐσεμνύνετο.

[1] προσῆκον [2] ἔχει [3] ἄγει [4] [ἵνα] [5] τοῦ

Διαγορείους] Dorieus Olympionica Olymp. LXXXVIII. 1. Thucyd. III. 8. Dorieus Diagoræ Fil. Xenoph. Hist. Gr. l. 1. init. Vid. Diodor. Sic. XIII. 45. Pausan. V. 6. et VI. 7. Idem.

Ταύτην τὴν λύραν] *Hanc lyram*, i. e. hos versus lyricos. Auger.

Ἀνάγκη] Editi ἀνάγκην. MS. ita, ut Wolfius dedit. Proxime προσῆκον omnes, Wolfio solo excepto. Taylor. M. προσῆκον. Auger.

Γυνὴ πρεσβύτις] Pindari Scholiastes in Olymp. Oden VII[mam] scribit, Aristopateiram Diagoræ filiam, licet receptum non esset mulieres ad spectacula Olympica admitti, patris tamen et fratrum statuis ostensis, Hellanodicῶn legem vicisse, atque ad ea introductam fuisse. Quanquam Ælianus Lib. X. Var. Hist. tradat, Pherenicen feminam filium suum ad Olympicum certamen duxisse, ac prohibentibus eam spectare qui præsidebant, licere id sibi persuasisse, quæ patrem et fratres tres haberet Olympionicas. Guillonius.

Ἔχω ——— ἄγω] Iterum Wolfius pede silenti. In Exemplaribus omnibus ἔχοι et ἄγοι. Taylor.

Ἵνα] Rursum Wolfius, lectore non admonito, nulla necessitate adductus, et contra Codd. fidem, vocem istam insinuavit. Idem.

Συντετάχθαι] Pro προῃρῆσθαι, *constituisse laudare*. Wolf.

Τῷ] Τοῦ λαμπρῶς ἑστιᾶσθαι in Aldino, in Lovaniensi, et in MSto nostro. Taylor.

ε.

732. Ο ΜΕΝ Ἰουλιάδης, ᾧ μάλιστ᾽ ἐπεποίθεις, οὔτε, ὅτε ἀφίγμεθα εἰς Ῥόδον, παρὼν ἔτυχεν, ἀλλὰ περὶ Λίνδον ἦν· οὔτε ἐπανελθὼν εἰς Ῥόδον, περιττῶς ἠσμένισεν ἡμᾶς, ἔξω δὴ τοῦ τὰ κοινὰ ταῦτα προστάξαι λέγειν, εἴ τινων χρῄζομεν. ὁ δὲ Κλεοκράτης οὐδὲ, μὰ τοὺς θεοὺς, ἐπιστεῖλαί σοι δυναίμην ἂν αὐτάρκως τὴν ὑπερβολὴν τῆς φιλανθρωπίας, [1]ὅσῃ κέχρηται περὶ ἐμέ. καὶ γὰρ οἰκίαν παρεσκεύασέ μοι δημοσίᾳ δοθῆναι, καὶ χωρίον ἐν Καμείρῳ, καὶ αὐτὸς δὲ ἔπεμψεν ἡμῖν τὰ ἐπιτήδεια, καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἄφθονα, οὐκ ἐμοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ Τεύθραντι καὶ Ὁπλιστίᾳ· καὶ τὰ μὲν ἄλλα εἰ καὶ φαυλότερα τῶν Ἀθήνῃσιν, ὥσπερ ἔλαιον καὶ μέλι, ἀλλ᾽ οἵων παρόντων οὐδὲν ἂν τῶν ἐκεῖ δεηθείημεν· οἶνόν γε μὴν καὶ πολὺ ἀμείνω τοῦ παρ᾽ ὑμῖν, καὶ ἐκ στροβίλου ἅμα καὶ ἀλεύρων καὶ ἀρωμάτων πεποιημένα ἐν τύποις τραγήματα· ὧν καὶ πέπομφά σοι. ταῦτα δ᾽ ἡμῖν ἔπεμψε, καὶ πυρῶν μεδίμνους, ὅσοις [2]ἐγὼ οὐχ ὅπως ἐμαυτὸν, ἀλλὰ καὶ πάντας Κοθωκίδας διαρκεῖν ἂν ἠδυνάμην· καὶ πολλὰ δὲ ἄλλα πρὸς τούτοις, ἃ γράφειν αἰσχύνομαι, ἵνα μή τινα δηλοῦν ἐμὴν μικρολογίαν δόξω. τὸ μὲν γὰρ τὰ μικρὰ πάνυ ὑπερασπάζεσθαι, μικρολογίας μέν τινος εἶναί φημι καὶ ἀπειροκαλίας· φιλο-

[1] ὅσῃ [2] ἐγὼ μεδίμνοις οὐχ

ε. Hæc videtur Epistola causam præbuisse ei quæ antecedebat. Multum enim *hic* de liberalitate Cleocratis: *ibi* respondet amico sciscitanti quisnam fuerit ille Cleocrates. Idem.

Ῥόδον —— Λίνδον —— Καμείρῳ] Diodorus Siculus ad Olymp. XCIII. 1. Οἱ δὲ τὴν Ῥόδον νῆσον κατοικοῦντες, καὶ Ἰήλυσον, καὶ Λίνδον, καὶ Κάμειρον, μετῳκίσθησαν εἰς μίαν πόλιν, τὴν νῦν καλουμένην Ῥόδον. Non ergo, ut videtur, exstabant Lindus et Camirus, postquam exstiterit Rhodus. Adde *Cononem* apud Photium, Cod. CLXXXVI. Idem.

Πεποιημένα ἐν τύποις τραγήματα] Facta in formulis bellaria. Fortasse quod in capsulis aut vasculis quibusdam vel asservata, vel expressa fuerunt. Sicut et hodie moris est, impressis etiam imaginibus quibusdam. Wolf.

Πυρῶν μεδίμνους] F. καὶ τοσούτους πυρῶν μεδίμνους, ὅσοις ἐγὼ οὐχ ὅπως ἐμαυτὸν, ἀλλὰ καὶ πάντας Κοθωκίδας διάγειν (vel διατρέφειν, pro διαρκεῖν) ἂν ἠδυνάμην. Idem. Post μεδίμνους subaudi τοσούτους. V. seq. vel pro διαρκεῖν legendum διατρέφειν, vel διαρκεῖν hoc sensu accipiendum. Auger.

Ὅσοις] Ὅσοις ἐγὼ μεδίμνοις Omnes. Recte fortasse ejecit Wolfius. Illud minus recte, quod non mentionem fecerit. In proximis, cum διαρκεῖν mutare voluit in διάγειν, vel διατρέφειν, stylum Scriptoris sui non recte cepit. Græcum videbatur Græculo Sophistæ διαρκεῖν Κοθωκίδας, pro *sustentare*. Hæc sunt illis hominibus offendicula, ut *Neutra* pro *Activis*, et vicissim, usurparent. Ita Epist. 9. ineunte, Morbus μηκύνειν dicitur, quod ab aliis nunquam dici observatum est. Aliquando miscet simul. Sic p. 306. l. 9. ἀσμενίζω τῇ συμφορᾷ, qui ineunte eadem Epistola, περιττῶς ἠσμένισεν ἡμᾶς. Similiter et illud ex hoc genere insolentius dictum, τὴν ἀκμὴν συνεταιρεῖν, p. 308. l. 6. Taylor.

φρονημάτων δὲ καὶ μικρῶν πάνυ ἔγωγε ἡττᾶσθαι ὁμολογῶ. παρέχει δὲ ἡμῖν καὶ ἄλλα καλλίω, συῶν τε ἀγρίων, καὶ δορκάδων τῶν πέραθεν ἀπολαύσματα· ἔτι δὲ καὶ αὐτὸς 733. 1 ἡμῖν σύνεστιν ὁσημέραι, καὶ μεταδίδωσι τῆς αὐτοῦ σοφίας, ἣ σοφωτέρα ἢ καθ' ἡμᾶς ἐστίν. ἃ γὰρ ἐγὼ παθὼν ἐδιδάχθην, ταῦτα πρὶν παθεῖν φυλάττεται, σοφίᾳ, καὶ οὐχ, ὥσπερ οἱ ἄφρονες, πείρᾳ διδασκόμενος. οὐ γὰρ πολιτεύεται. καὶ ὅσον γ' ἐπὶ Κλεοκράτει, οὐδεμιᾶς πόλεως ἄλλης, οὐδὲ ἀνθρώπων ἐπιθυμῶ, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἀσμενίζω τῇ συμφορᾷ, καὶ ἀρχὴ δοκεῖ μοι τοῦ βίου ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς αὐτόθι πολιτείας, καὶ οὕτω μὲν ὑπεραγαπῶ τὰ παρόντα, [1] ὥσθ', ὅπερ φασὶ Σοφοκλέα ἤδη γέροντα ὑπὲρ ἄλλης ἡδονῆς εἰπεῖν, ὥσπερ κυνὸς λυττώσης, [2] ἀπηλλάχθαι δοκεῖν τῆς τοῦ πολιτεύεσθαι ἡδονῆς. ᾧ καὶ, ὅταν ὁ νοῦς ἐπικρατῇ, τρισευδαίμων ἔγωγε ἐμαυτῷ τῆς φυγῆς, ἣν φεύγω, φαίνομαι· ὅταν δ' αὖ πάλιν ὑπέλθῃ μοι λογισμός τε καὶ γνώμη τῶν αὐτόθι, οὐχ ἑταίρων μόνον, ἀλλὰ καὶ συγγενῶν, καὶ ἐκκλησίας, καὶ Κολυττοῦ, ἐν ᾧ πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη ᾤκησα, καὶ τοῦ Ἀλῇσι χωρίου, καὶ τῶν ἐκεῖ μοι μετὰ σοῦ καὶ Φιλίνου διατριβῶν γενομένων, μεταῤῥεῖ ἅπαν τὸ αἷμα ἄλλοσέ ποι τῶν σπλάγχνων πάλιν, καί μοι δήποτε καὶ λοιδορίαι, αἷς ἐλοιδορούμην ὑπὸ Δημοσθένους, ἥδισται δοκοῦσι, καὶ σκώμματα, ἐφ' οἷς οὐδεὶς ἔξω Κτησιφῶντος ἐγέλασε πώποτε. ἀλλὰ γὰρ ἅλις μὲν ἡμῖν δακρύων. σὺ δ' εὐτυχοίης, καὶ μὴ μόνον πολιτείαν

[1] ὥσθ'] καὶ [2] ἀπηλλάχθαι *ποτὲ τῆς τ. π. ἡ *δοκῶ, καὶ, ὅταν

Ἡ καθ' ἡμᾶς] F. τῆς καθ' ἡμᾶς. Nisi fuerit ἧ σοφώτερος ἢ καθ' ἡμᾶς. MARKL.

Φυλάττεται] Pungere admonuit Cl. Marklandus post hanc vocem. Id sane præstat. Corrige itaque Versionem Wolfii. TAYLOR.

Καὶ, ὅπερ —] Ὥσθ', ὅπερ ——. WOLF.

Ὑπὲρ ἄλλης ἡδονῆς] Τῆς τῶν ἀφροδισίων. Quem locum ἐκ τοῦ ᾱ Πολιτειῶν Platonis in Catone citavimus. IDEM.

Ὥσπερ κυνὸς λυττώσης] Error memoriæ. Plato de Rep. I. pag. 10. Edit. Mass. ὥσπερ λυττῶντά τινα καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγών. Cicero de Senectute c. 14. *Libenter vero istinc tanquam a* domino *agresti ac* furioso *profugi*. Non a Cane. Sophoclis dictum hoc apud utrumque Platonem et Ciceronem. MARKLAND.

Πολιτεύεσθαι ἡδονῆς] Post ἡδονῆς transfero, quod est infra v. 21. καί μοι δήποτε usque ad ἀλλὰ γὰρ - - - Hæc translatio mihi visa fuit necessaria, ut aliqua sit in rebus connexio. Deinde pro ᾧ καὶ lego οὐκοῦν *igitur*. AUGER.

Ποιεῖ] Δοκεῖν. WOLF.

Ἀλῇσι χωρίου] Ἀλησιχωρίου Editi: Ἀλσιχωρίου MS. Recte autem edi curavimus. Ἀλαὶ erat Δῆμος Atheniensium, ut multa Monumenta testantur: atque hunc fœdum errorem ante me sustulit doctissimus Meursius in libro de Populis et Pagis Atticis. TAYLOR.

Ἔξω Κτησιφῶντος] Quære, an alibi unquam ita scribat Æschines. Vide Epist. 12. p. 318. l. 6. MARKLAND.

ἅπασαν, ἀλλὰ καὶ Λεπτίνην φεῦγε, ὅτι πρὸς ἡμᾶς ἔχει φιλαπεχθημόνως, καὶ ὅτι τἄλλα τοιοῦτός ἐστιν, ὅτου
734. 1 περιεῖναι μὲν [1] μηδένα λαμπρότερον ποιεῖ, ἡττᾶσθαι δὲ, ἀδοξότατον. καὶ μάλιστα μὲν παραινῶ, φεῦγε τὰς μετ' αὐτοῦ διατριβάς· εἰ δ' αὖ συνέλθῃς ἐκ τύχης, καὶ καθ' ἡμῶν λέγοι τὶ, πειρῶ σιωπᾷν, ἂν ἰσχύῃς, καὶ γελᾷν. ἀλλ' ὁ μὲν δίδωσιν ἀποχρῶσαν [2] δίκην, τὸ, πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ γέλωτος εἶναι δοκεῖν ἅμα καὶ μίσους ἄξιος. σὺ δὲ, εἰ μὴ πάνυ φοβῇ τὴν θάλατταν, ἀφίκοιο παρ' ἡμᾶς ποτὲ, καὶ παρασχὼν σεαυτὸν ἡμῖν ἰδεῖν, ἐπανήκοις πάλιν.

[3] ς'.

ΑΡΙΣΤΩΝ οὗτος, ὁ κομίζων σοὶ τὴν ἐπιστολὴν, ὁ πρῶτός ἐστιν ἡμᾶς ὑποδεξάμενος ἐν Ῥόδῳ. πέπλευκε δὲ Ἀθήναζε κατὰ χρείαν κηδεστοῦ γέροντος, ἀργύριον εἰσπράξων παρὰ τοῦ τραπεζίτου Χαρμόλα. σκόπει [4] δὲ ὅπως αὐτὸν [5] δέξῃ φιλοφρόνως. ἔστι δὲ κομιδῇ εὐτελὴς τὴν [6] δίαιταν, καὶ πρέπων ἡμῖν. ᾧ καὶ τὰ ἄλλα συμπράξεις, ὡς μάθῃ, [7] ὡς οὐ παντελῶς ἔρημον φίλων [8] ὑπέλαβεν, ἀλλ' ἔστι τὶς Ἀθήνῃσιν Αἰσχίνου λόγος καὶ μνήμη.

ζ'. ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ.

ΕΠΥΘΟΜΗΝ τὰ ῥηθέντα Μελανώπῳ πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὴν μὲν ὑμετέραν ἀπεδεξάμην φιλανθρωπίαν· Μελανώπῳ δὲ οὐκ ἐπανελθὼν μόνον [9] πρὸς ὑμᾶς νομίζω τοῖς βεβιωμένοις αὐτῷ πρέπουσαν ἀποδώσειν χάριν, ἀλλὰ τυχὸν ἔτι
735. 1 καὶ τῆς πατρίδος ἐστερημένος, ὅμως ἀρκέσαι πειράσομαι. ἐγὼ γὰρ, ὦ Μελάνωπε, κατὰ μὲν τοὺς νόμους ὁμολογῶ ταύτῃ κεχρῆσθαι τῇ συμφορᾷ· φημὶ μέν τοι βοηθῶν ταῦτα [10] τοῖς νόμοις πεπονθέναι, καὶ ὑπὲρ τοῦ μηδένα στεφανοῦσθαι παρ' αὐτοὺς ἀγωνιζόμενος. ἐμοὶ μὲν οὖν τὸ δε-

[1] * μηδενὸς λαμπρότερον, ἡττᾶσθαι [2] δίκην * τῷ πᾶσιν [3] ς'. ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ. [4] δὲ] οὖν [5] ὑποδέξῃ [6] δίαιταν. καὶ * πρεπόντως ἡμῖν καὶ τὰ [7] ὅτι [8] ὑπεδέξατο [9] Desunt πρὸς ὑμᾶς. [10] τοῖς νόμοις ταῦτα

Ποιεῖ] Iterum hoc ex incude Wolfiana. Deest enim in omnibus. Tale tamen aliquid desideratur, ni legere malis μηδενὶ λαμπρότερον. TAYLOR. L. μηδενὸς, delendo ποιεῖ. et v. 7. τῷ pro τό. AUGER.

ς. Πρέπων ἡμῖν] Quære, quid velit, per πρέπων ἡμῖν. An, *similis nobis*? Sed hoc Poeticum est. Euripid. Alcest. v. 1121. εἴ τι σοι (vel σῇ) δοκεῖ πρέπειν γυναικί. MARKLAND.

Ὡς οὐ] Rectius MS. ὡς μάθῃ, ὅτι οὐ παντελῶς κ. τ. λ. TAYLOR. AUGER.

δυστυχηκέναι πολιτευομένῳ κοινόν ἐστι πρὸς Θεμιστοκλέα, καὶ Ἀριστείδην, καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν [1] λαμπροτάτων ἐν τῇ πόλει γενομένων· σοὶ δὲ, τὸ μέχρι μὲν χθὲς καὶ [2] πρώην θεσμοθετοῦντος, ἤδη σοῦ προεστάναι τὴν μητέρα, τρὶς δὲ ἐμπεσεῖν τὸν πατέρα σοῦ εἰς τὸ δεσμωτήριον, σὲ δὲ πραθέντα δισχιλίων [3] δραχμῶν, τὴν ἀκμὴν συνηταιρηκέναι τοῖς περὶ Τίμαρχον νέοις, οὐ κοινὰ ταῦτ᾿ εἶναι πρὸς Θεμιστοκλέα, καὶ Ἀριστείδην τὸν δίκαιον, ὑπολαμβάνω. ἀλλὰ Μελανώπῳ μὲν αὖθις, ἐὰν ὑμῖν ποτὲ δόξῃ, διαλέξομαι παρών· [4] νυνὶ δὲ τῆς μὲν εὐνοίας, ἣν ἀπόντι μοὶ [5] παρέχεσθε, θορυβοῦντες, καὶ μὴ θέλοντες [6] ἀκροάσασθαι τῶν λοιδορούντων ἡμᾶς, πολλὴν χάριν ἔχω. δικαιότερον μέν τοι καὶ [7] ἄμεινον, ἐμαυτὸν ἐᾶσαι πρὸς τοὺς λοιδοροῦντας λέγειν, ψηφισαμένους, ἃ πολλάκις πολλοῖς ἤδη ἐψηφίσασθε, τὰ μέγιστα ἁμαρτοῦσιν εἰς ὑμᾶς· εἰ δὲ μὴ, τό γε δεύτερον ἂν δεηθείην, ἀνέχεσθαι πολὺ μᾶλλον τῶν λοιδορούντων ἡμᾶς, ἢ χαρίζεσθαι δοκοῦντας, ὅτι τῶν βλασφημούντων οὐκ ἀκροᾶσθε, μείζω τὴν ὑποψίαν τῶν δυναμένων λέγεσθαι ποιεῖν.

ή.

ΣΥ ΜΕΝ οὐδέπω καὶ νῦν ἀφῖξαι πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ 736. 1
καὶ νόσους, καὶ δίκας, καὶ πάντα μᾶλλον τοῦ μὴ βού-

[1] λαμπροτάτων ποτὲ ἐν [2] πρώην, θεσμοθετοῦντος ἤδη σοῦ, προεστάναι [3] δραχμῶν ἠταιρηκέναι, τοῖς π. Τ. νέοις κοινὰ ταῦτ᾿ εἶναι, οὐ τοῖς περὶ Θεμιστοκλέα, [4] νυνὶ] ὑμῖν [5] παρέσχεσθε [6] ἀκροᾶσθαι [7] ἄμεινον ἦν, ἐμαυτὸν

ζ'. Σοὶ δὲ —— τὴν μητέρα] Verbum verbo: *Tibi autem, usque quidem heri et dudum, cum tu jam sexvir esses, præfuisse matrem.* Wolf.

Μέχρι μὲν χθὲς καὶ πρώην] Significat procurationem illam rei familiaris maternam fuisse brevem: ideoque minus vituperanda fuit. Itaque referri videtur τὸ, μέχρι χθὲς καὶ πρώην θεσμοθετοῦντος, conjungendum, ut significetur brevitas Sexviratus, quo ob flagitia exciderit: et, ἤδη σοῦ προεστάναι τὴν μητέρα, bonis illi interdictum esse ob luxum et rem male gestam. Sed videndum, an tali conciones habere liceat. Προεστάναι ἀντὶ τοῦ ἐπιστατεῖν usitatum est. Quod si prostare, τουτέστιν ἐργάζεσθαι τῷ σώματι καὶ προαγωγεύεσθαι interpretari liceret, sententia esset, *matrem ejus, quamvis hircosum anum, scortum esse publicum.* Wolf.

Προεστάναι] *Mater tua tibi præest.* Immo, *mater tua prostet, prostibulum sit.* Markland. Vertendum *prostitisse, quæstum corporis fecisse.* Quod Wolfio suboluit. Nicander ap. Athenæum p. 569. Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἱστορεῖ ἐν τρίτῳ Κολοφωνιακῶν φάσκων αὐτὸν [Σόλωνα] καὶ πανδήμου Ἀφροδίτης ἱερὸν πρῶτον ἱδρύσασθαι, ἀφ᾿ ὧν ἠργυρίσαντο αἱ προστᾶσαι τῶν οἰκημάτων. *Nicander libro 3. Colophoniacorum tradit Solonem Veneris vulgaris templum exstruxisse ex eo lucro, quod fecerant Meretrices.* Ita vertendus iste locus. Interpres non intellexit. Toup.

Διαλέξομαι παρών] In hanc sententiam Demosthenes de Reditu suo verba faciens ait, πρὸς μὲν δὴ πάντας ὑμᾶς τοσαῦτα· ἰδίᾳ δὲ τοῖς ἐμοὶ προσκρούουσιν ἐναντίον ὑμῶν βούλομαι διαλεχθῆναι. Guillonius.

Παρέχεσθε] Παρέσχεσθε Ald. cum MSto. Taylor.

ή. Μείζω τὴν ὑποψίαν] *Suspicionem eorum quæ objici* (vel *dici*) *possint, majorem faciatis.* Markland.

ή. Μὴ βούλεσθαι] Nisi fallor, deleri oportuit μὴ. Idem.

λεσθαι [1]ἐλθεῖν πρὸς ἡμᾶς, αἰτιᾷ· Νικίας δε ἀφῖκται πάλαι καὶ Ἀνδρωνίδας. εἰ μὲν οὖν νῦν γε σὺν Φιλίνῳ — πυνθάνομαι γὰρ αὐτὸν ἐξιέναι — διέγνωκας ἀφικνεῖσθαι πρὸς ἡμᾶς, τάχα ἂν εἴη σοὶ ἔτι ἀπολογία, καὶ λυθείη ὁ πόλεμος. εἰ δὲ οὐδὲ σὺν ἐκείνῳ διέγνωκας ἐξιέναι, σὺ μὲν ἐπιστελεῖς διὰ παντὸς ἡμῖν ἀφίξεσθαι, ἐγὼ δὲ ἅπαξ ἀνιάσομαι.

θ'.

ΠΕΡΑΙΩΘΕΙΣ ἐπὶ Φύσκον, ἡσυχάσας ἐκείνην τὴν ἡμέραν, οὐχ ὑπ' ἀργίας, ἀλλ' ὅτι [2]μηκύνειν ἔδοξεν ἡ περὶ τὸ ἆσθμα νόσος, ὡς τὴν νύκτα ἐνέδωκε, καὶ ῥάων ἐγενόμην, βαδίσας εἰς τὴν Ἄμμον, ἐπεῖδον τὰ χωρία. καί μοι ἔδοξε καλὰ μὲν ἄλλως, καὶ ποικίλα εἶναι τὰ χωρία. καὶ γὰρ ἐλαιὼν ἦν, καὶ πολλὰ φυτὰ, καὶ ἄμπελοι συχναὶ, καὶ σπόριμα [3]πλείονα, καὶ νομαὶ καλαί· ἐπαύλιον δὲ οὐδὲ μέτριον, ἀλλὰ πάντα ἐρείπια. ἐδέξατο δ' ἡμᾶς ὁ Μυρωνίδης φιλανθρώπως σφόδρα. τὰ μέν τοι χωρία δυοῖν ταλάντοιν ἐπριάμην. καὶ νῦν ἐπαύλιόν τι μηχανῶμαι τοιοῦτον, οἷον ἂν [4]μηχανῴμην ἐγὼ κεκτημένος βραχέα, καὶ μέλλων ὅμως οἰκεῖν ἐνθάδε, μὰ τοὺς θεοὺς, οὐχ [5]ἡδέως ἐπὶ τῇ 737. στερήσει τῆς ἐμαυτοῦ πόλεως, καὶ μάλιστα τοιαύτης, ἐν ᾗ δύναιτο ἄν τις ἧσσον ἀλγεῖν ὑπολαμβάνων οἰκεῖν.

ί.

Ο ΔΕ Κίμων οἷα κατὰ πόλιν ἑκάστην καὶ αἰγιαλὸν

[1] ἐλθεῖν, πρὸς ἡμᾶς αἰτιᾷ [2] μηκυνεῖν [3] * πίονα [4] ἐμηχανώμην [5] ἡδόμενος

Ὁ πόλεμος] Intelligit, opinor, ἡ μέμψις. IDEM.

Ἐγὼ δὲ ἅπαξ ἀνιάσομαι] F. ἀνιαθήσομαι. Etsi Futurum Medium et passivam significationem habet. Sententia est, *se non curaturum postea tergiversationes, et excusationes illius: atque etium ejus amicitiam non magni facturum, ut in quo candorem desideret, veramque benevolentiam.* WOLF.

θ'. Φύσκον] Vide Steph. Byzant. MARKLAND.

Ἀλλὰ μηκύνειν] Ἀλλ' ὅτι μηκύνειν. WOLF.

Ἄμμον] Ammus Oppidulum, vel Prædium, ignoratur, ut et Sterea, (p. 320. l. 1. ubi iterum Ammi facta est Mentio. Anne hinc excogitavit Photius, et Pseudo-Plutarchus, Æschinem, relicta Rhodo, SAMUM se contulisse? TAYLOR. *In Samum Insulam me contuli.* Hoc idem Plutarchus tradit, eum Rhodo in Samum Insulam navigasse, et in ea paulo post obiisse. In Aldino tamen Codice legitur Ἄμμον. GUILLONIUS. Erat probabiliter villula, sic dicta, quia ibi erant multæ arenæ. AUGER.

Οἷον ἐμηχανώμην] F. οἷον ἂν μηχανῴμην, Optativi præsenti μηχαναοίμην. WOLF.

Οὐχ ἡδέως] Longe aliter sensit Epist. 5. pag. 306. MARKLAND.

Ὑπολαμβάνων οἰκεῖν] Non intelligo. Wolfius vertit, quasi legisset in Futuro, quod tolerabile foret, *postea, olim habitaturum:* hoc est οἰκιεῖν. MARKLAND. οἰκιεῖν in futuro. AUGER.

ί. Aristæneto, quam Æschini, convenientior hæc Epistola. MARKLAND.

Οἷα] *Qualia!* Admirantis, vel Indi-

ἡμᾶς δέδρακεν, οὐ κήδους, οὐ νόμου φειδόμενος [1] οὐδενὸς, ὅτε κατὰ θέαν εἰς Ἴλιον ἀφικόμην τῆς τε γῆς καὶ θαλάττης, καὶ ἃ μὲν εἶδον αὐτόθι, [2] γράφειν, ἐπεὶ δοκεῖ ὕλην ἔχειν ἄφθονον, σιωπήσω — δέδοικα γὰρ μὴ ποιητικῆς λαβόμενος φλυαρίας, ἀπειροκαλεύεσθαι δόξω —, τὰ δὲ Κίμωνος ἔργα, καὶ τὴν ἀκρασίαν, οὐδ᾽ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δυναίμην ἀρκέσαι λέγων. διατριβόντων γὰρ ἡμῶν πολλὰς ἡμέρας ἐν Ἰλίῳ, καὶ μὴ πληρουμένων τῆς θέας τῶν Περγάμων· ἦν δέ μοι γνώμη μένειν ἕως ἅπαντα διεξέλθω τὰ ἐν τῇ Ἰλιάδι ἔπη, πρὸς αὐτοῖς ἑκάστοις ὑπὲρ ὧν τὰ ἔπη ἐστὶ γεγενημένα· ἐμπίπτει ἡμέρα, ἐν ᾗ πειρῶνται τοὺς γάμους οἱ πλεῖστοι τῶν θυγατέρων, ὅσων ἐπιτρέπει ὁ νόμος ποιεῖν, καὶ ἡ ὥρα. ἐγένοντο δὲ συχναὶ αἱ γαμούμεναι. νενόμισται δὲ ἐν τῇ Τρῳάδι γῇ, τὰς γαμουμένας παρθένους ἐπὶ τὸν Σκάμανδρον ἔρχεσθαι, καὶ λουσαμένας ἀπ᾽ αὐτοῦ, τὸ ἔπος τοῦτο ὥσπερ ἱερόν τι ἐπιλέγειν· ΛΑΒΕ ΜΟΥ ΣΚΑΜΑΝΔΡΕ ΤΗΝ ΠΑΡΘΕΝΙΑΝ. ἐν δὴ ταῖς ἄλλαις Καλλιῤῥόη [3] ὄνομα, παρθένος μεγάλη, πατρὸς [4] δὲ τῶν ἐπιφανῶν, ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἧκε λουσομένη. καὶ ἡμεῖς 738. I
ἅμα τε τοῖς οἰκείοις τῶν γαμουμένων, καὶ τοῖς ἄλλοις ὄχλοις, πόῤῥωθεν τὴν ἑορτὴν, καὶ τὰ λουτρὰ τῶν παρθένων, ᾗ θέμις [5] τοῖς ἐξωτέρω ὁρᾶν, ἐθεώμεθα. ὁ δὲ καλὸς κἀγαθὸς Κίμων ἐγκρύπτεται εἰς θάμνον τοῦ Σκαμάνδρου, καὶ στέφει ἑαυτὸν δόναξιν· ἦν δὲ αὐτῷ δηλαδὴ τὸ στρατήγημα τοῦτο καὶ ὁ λόχος ἐξ ἡμέρας ἐπὶ τὴν Καλ-

[1] οὐδενὸς ἐστὶν ὅτε! κατὰ [2] γράφειν ἐπεὶ δοκεῖ, ὕλην * ἔχων [3] ὄνομα * παρθένοις [4] δὲ οὐ τῶν [5] αὐτοῖς,

gnantis. Markland. Et Lege δὴ cum MSto. Taylor.

Φειδόμενος] Alius dixisset ὑπολογιζόμενος κῆδος et νόμον. Vide Æschin. c. Ctesiph. p. 259. l. pen. Markland.

Οὐδενὸς, ὅτε] Hic lego et pungo: οὐδενός ἐστιν ὅτε! ἐστὶν ὅτε *interdum*. δὲ, quod est initio epistolæ, mihi videtur particula indignantis. Auger.

Θαλάττης, καὶ ἃ ——] Lege θαλάττης. Καὶ ἃ —— *Terræ et Maris causa! Quæ vero ibi* etc. Markland.

Γράφειν —— σιωπήσω] Aut τὸ γράφειν expungendum, aut, pro σιωπήσω legendum ἀφήσω vel παραλείψω, vel simile quippiam. Wolf. M. ἀφήσω *omittam scribere.* Auger.

Τῶν Περγάμων] Τῶν τάφων MS. Taylor. Neutrum satisfacit: utrumque bene abesse potuit. Markland.

Γεγενημένα] Mallem γεγραμμένα. Idem. Auger.

Παρθένος μεγάλη] Καλὴ καὶ Μεγάλη apud Scriptores fere conjunguntur in hoc negotio. Markland.

Ταῖς ἐξωτέρω] Intelligo ἀνδράσι, *viris* qui nempe a fluvio excludebantur, et prohibebantur accedere ad virgines lavantes. Auger.

Καὶ ὁ λόχος ἐξ ἡμέρας ἐπὶ τὴν Καλλιῤῥόην εὐτρεπὴς] Ἐξ ἡμέρας εὐτρεπὴς *e die paratæ et instructæ insidiæ.* Videtur proverbiale quiddam esse, ut apud Terentium, *apparare de die convivium.* Quod Donatus ex-

λιῤῥόην εὐτρεπής. λουομένης δὲ, καὶ τὸ εἰωθὸς ἔπος, ὡς μετὰ ταῦτα ἐπυθόμην, λεγούσης, ΛΑΒΕ ΜΟΥ ΣΚΑΜΑΝΔΡΕ ΤΗΝ ΠΑΡΘΕΝΙΑΝ, ἐκθορὼν ἐκ τῶν θάμνων ὁ Σκάμανδρος Κίμων, ἡδέως, ἔφη, δέχομαι, καὶ λαμβάνω Καλλιῤῥόην, Σκάμανδρος ὤν· καὶ πολλὰ ἀγαθὰ ποιήσω [1]σοι. ταῦτα ἅμα λέγων, καὶ ἁρπάσας τὴν παῖδα, ἀφανὴς γίνεται· οὐ μὴν καὶ τὸ πρᾶγμα ἀφανὲς γίνεται. ἀλλὰ τέτταρσιν ὕστερον ἡμέραις πομπὴ μὲν ἦν Ἀφροδίτης, ἐπόμπευον δὲ αἱ νεωστὶ γεγαμημέναι, καὶ ἡμεῖς τὴν πομπὴν ἐθεώμεθα. ἡ δὲ νύμφη ἰδοῦσα τὸν Κίμωνα, ὡς μηδὲν αὐτῷ κακὸν συνειδότα ἅμα ἐμοὶ θεώμενον, προσεκύνησε, καὶ ἀποβλέψασα πρὸς τὴν τροφὸν, ὁρᾷς, ἔφη, τίτθη, τὸν Σκάμανδρον, ᾧ τὴν παρθενίαν ἔδωκα. καὶ ἡ τίτθη ἀκούσασα, ἀνέκραγε, καὶ τὸ πρᾶγμα ἔκπυστον γίνεται. ὡς δὲ οἴκαδε εἰσέρχομαι, καταλαμβάνω τὸν Κίμωνα, καὶ, οἷα ἦν εἰκὸς, [2]ὀργίζομαι, καλῶν ἀνόσιον, καὶ δι' αὐτὸν ἀπολωλέναι λέγων ἡμᾶς. ὁ δὲ οὐδὲν δι' αὐτὸ 739. ἔδεισεν, οὐδὲ ἠσχύνθη τοῖς πεπραγμένοις, ἀλλὰ μύθους [3]ἐπελάβετο λέγειν μακροὺς, τοὺς ἁπανταχόθι τροχῶν ἄξια εἰργασμένους καταριθμούμενος. καὶ γὰρ ἐν Μαγνησίᾳ [4]τοῦτο περὶ Μαίανδρον τὸν ποταμὸν ἔφη γεγονέναι, ὑπό τινος τῶν ἐκεῖ νέων. ἀφ' οὗ καὶ ἔτι σήμερον Ἄτταλον τὸν ἀθλητὴν ὁ πατὴρ, [5]ἔφη, οὐχ ἑαυτοῦ υἱὸν, ἀλλὰ τοῦ Μαιάνδρου εἶναι πείθεται· καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸν οὕτω πάνυ [6]νομίζει σαρκῶν τε καὶ ῥώμης εὖ ἔχειν. ἐπειδὰν δὲ πολλὰς λαβὼν πληγὰς ἀπειπάμενος ἐξίοι, τὸν ποταμὸν αὐτῷ νεμεσῆσαι [7]λέγει, ὅτι νικήσας οὐ πατέρα ἀνηγόρευ-

[1] Deest σοι. [2] ἐργάζομαι [3] ἐπεβάλλετο [4] ταὐτὸ τοῦτο [5] ἔφη, αὐτοῦ οὐχ ἑαυτοῦ [6] νομίζειν [7] λέγειν

ponit, *repente, neque ante prædictum, nec pridie constitutum.* Quasi esset αὐθημερόν. WOLF.

Ἐξ ἡμέρας] *Ex die, pro die, pro tempore.* AUGER.

Ποιήσω σοι] Σε Æschinis ævo congruentius. MARKLAND.

Ὀργίζομαι] Editi omnes, et MS. ἐργάζομαι. Et vertunt, *ut par erat facio, ut par erat illum tracto:* Immo Wolfius ipse, *ita cum eo ago uti par est.* TAYLOR.

Ἐπελάβετο λέγειν] Ἐπεβάλετο λέγειν MS. IDEM. Sic ἐπιβάλλοιο βλασφημεῖν Epist. 2. pag. 728. ed. T. MARKLAND. M. ἐπεβάλλετο. AUGER.

Ἀφ' οὗ] *Ex quo, ex qua re.* IDEM.

Πατὴρ] Ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἔφη, vel, ὁ πατὴρ, ἔφη, αὐτοῦ, cum MS. TAYLOR. L. πατὴρ αὐτοῦ, ἔφη. AUGER.

Νομίζει] In exemplari nostro exaratur νομίζειν —— πολλὰς λαβὼν πληγὰς, καὶ ἀπειπάμενος —— νεμεσῆσαι λέγειν. TAYLOR.

Ἐξίοι] *Unde?* MARKLAND.

Ὅτι νικήσας] Forte excidit ποτέ: ut Epist. 7. p. 735. ed. T. ὅτι ποτὲ νικήσας.

σεν αὐτόν. οὐκ ἄρ' ἀπορεῖ γε ἡττώμενος προφάσεως. καὶ περὶ Ἐπίδαμνον [1] ὁμοίως πάλιν, Καρίωνα ἔφη τὸν Μουσικὸν ὑπ' εὐηθείας πεπεῖσθαι, ὅτι Ἡρακλέους εἴη τὸ ἐκ μοιχοῦ γενόμενον αὐτῷ παιδίον. ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπαιδοποιησάμην, ἔφη, ἅπαξ δὲ διελέχθην παιδὶ ὑπερώρῳ τε ἤδη, καὶ λουομένην αὐτὴν μετὰ μιᾶς γραὸς [2] εἶδον. καὶ ἄλλως [3] δὲ δοκεῖ μοι, ἔφη, [4] ὥς μοι παντάπασι τὰ ἐν Ἰλίῳ [5] τραγικὰ καὶ φοβερὰ ᾖ, παθεῖν δεῖν τὶ καὶ ἡμᾶς, καὶ οἷον ἐν κωμῳδίαις, περὶ τὸν Σκάμανδρον ἐργάσασθαι. κἀγὼ μὲν ἄλλο οὐδὲν, ἢ ποῖ λήξει ἡ τοσαύτη ἀναισχυντία, προσμένων, λίθινος ὑπ' ἀπιστίας ἐγεγόνειν. ὁ δὲ ἐῴκει καὶ τρίτην [6] Ἀπόλλωνος καὶ Διονύσου μοιχείαν [7] ἐπάξων, ἕως ἰδὼν ἐγὼ ὄχλον προσιόντα τῇ θύρᾳ, τοῦτ' ἐκεῖνο, ἔφην, κατα- 740. πρήσοντες ἡμᾶς πάρεισι, καὶ δι' ὀπισθοδόμου τινὸς εὐθέως πρὸς Μελανιππίδην φεύγων ᾠχόμην, ἐκεῖθεν δὲ ἑσπέρας ἐπὶ θάλατταν εἰς τοὔμπροσθεν, εἶτα ὡς τὸν ξενῶνα ἀνέμῳ κατήχθημεν, ὃν μηδεὶς ἂν ἄλλος ἢ φεύγων τὸ Κιμώνειον ἄγος ὑπομεῖναι πλέων. τοιαῦτα μὲν παθὼν, δεῖν σοι γρά-

[1] δ' ὁμοίως, * πόλιν κατ' Ἰώνιον, ἔφη, μουσικὸν [2] ἰδών. [3] * δ' ἐδόκει [4] ὡς μὴ παντάπασι [5] τραγικά τε καὶ [6] Ἀπόλλωνός μοι καὶ [7] ἐπάξειν

Idem.

Κατιὼν δ' ἔφη] Verti, *Carionem aiebat Musicum.* Unde conjicio, *Lutecianum* exemplar habere Καρίωνα ἔφη τὸν Μουσικόν. Wolf. Ego interpretatus sum quasi legeretur τινὰ ἔφη μουσικόν. Auger.

Καρίωνα] Nulla in libris nostris istius lectionis aut vola aut vestigium. Vertit Guillonius: *In orationis vero decursu narrabat Cimo musicum quendam adeo bardum fuisse* cetera. Taylor.

Γενόμενον] Prope est γεννώμενον. Markland.

Διελέχθην] Forte subest aliquid a verbo λέγομαι *cubo, jaceo:* quale συνελέχθην *concubui.* Sed quid est ὑπερώρῳ? Nam Cœtus iste erat Virginum ὡραίων (pag. 310.) non ὑπερώρων. An, εὐώρῳ? Vide Hesych. Idem.

Ὑπερώρῳ τε ἤδη] *Jam deflorata, jam non virgine.* et v. 7. l. ὡς μὴ παντάπασι - - - ᾖ, παίζειν δεῖν τὶ καὶ ἡμᾶς. Auger.

Καὶ ——— ἰδὼν] Aut καὶ ——— εἶδον, aut ἐξώρῳ ἤδη λουομένην ——— ἰδών. Wolf.

Ὅς μοι —— τὰ ἐν Ἰλίῳ] Fortasse τὸ μοι redundat. Aut ὡς μὴ, *ne sint res Iliacæ.* Idem. In Aldino excudebatur ὡς μὴ παντάπασι τὰ ἐν Ἰλίῳ τραγικὰ καὶ φοβερὰ ᾖ. Ita etiam MS. noster. Id opinatus est Wolfius veram esse lectionem. Et est optima. Taylor.

Παθεῖν δεῖν καί τι ἡμᾶς] F. δεῖν τὶ καὶ ἡμᾶς. Si τὸ παθεῖν ad amoris affectum referre libet, vertes: *Et nobis aliquid esse indulgendum, concedendum, amori dandum esse ludum quendam,* ut Horatius loquitur. Wolf.

Παθεῖν] Forte, παίζειν. Nam ἡδυπαθεῖν minus placebit forte. Markland.

Ὡς τὸν ξενῶνα ἀνέμῳ κατήχθημεν] Ξενὼν καταγώγιον, κατάλυμα, καταγωγή. Non puto esse loci proprium. Si de viro loquitur, προπαροξυτόνως scribendum erit, ὡς Ξένωνα. Τὸ ἀνέμῳ puto alteram Editionem non habuisse. Verti enim, *Deinde ad hospitium appulimus, quod* etc. Wolf.

Κιμώνειον ἄγος] Facete alludit ad τὸ Κυλώνειον ἄγος, quod Athenienses jussi sunt ἐλαύνειν a Lacedæmoniis, ut est in prima Thucydidis. Idem. Erudite, si alludit, quemadmodum videtur, ad τὸ Κυλώνειον ἄγος: quod proverbiale quodammodo erat. Vide Hesych. Suid. Herodot. V. 71. et Menag. ad Laert. I. 110. Markland.

φειν, ὡς καὶ ἐμοῦ σχετλιάσοντι μᾶλλον, ᾤμην· σὺ δὲ ἂν ἱκανῶς, οἶμαι, γελάσειας.

ιά. ΤΗΙ ΒΟΛΥΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

ΤΑ ΜΕΝ ἄλλα δεῖν ὑμῖν ἐπιστέλλειν, περὶ ὧν [1] ἠβουλόμην, καὶ πρότερον ᾠόμην — οὐ γὰρ ἀφῃρῆσθαί γε τοῦτο ἀτυχήσαντα τῶν παρ᾽ ὑμῖν, ὑπελάμβανον —, συμβουλεύειν δὲ, καὶ πολυπραγμονεῖν, οὐ μικρᾶς ἔμοιγε ἀκρασίας ἐφαίνετο ἔργον εἶναι, δεδωκότι τηλικαύτην δίκην τοῦ πολιτεύεσθαι, πλὴν εἴ τι δέοι καλούντων ὑμῶν. ἄλλως [2] δὲ μὴ ῥάδιόν τισι τῶν ἐπιτηδείων, οὐχ ὅτι πόλει, [3] συμβουλεύειν ᾠόμην· ὑμῖν τε ἑώρων ἄλλους εἶναι καὶ λέγειν καὶ πράττειν δυναμένους τὰ κοινά. κατέλιπον γὰρ οὐκ ὀλίγους. ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν τεθνᾶσι, πολλοὶ δὲ ἠτυχήκασιν, ὥσπερ ἐγὼ, περιέστηκε δὲ ἡ πόλις εἰς ἐρημίαν τῶν πολιτευομένων, — ἀκούω δὲ τοὺς μὲν [4] αὐτοὺς παρόντας, τοὺς δὲ καὶ δι᾽ ἐπιστολῶν κινεῖν τὶ τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων —, ἕτοιμός [5] εἰμι, τὰ δοκοῦντα τῇ πόλει συμφέρειν, ὡς μόνως ἔξεστί μοι, δι᾽ ἐπιστολῶν λέγειν. εἰ δὲ καὶ νῦν τὰ Μα-
741.1 κεδόνων φρονεῖν ἐροῦσί με, καὶ [6] παραπρεσβείας γράφονταί τινες ἀπόντα με [7] δίκην, ἢ προδοσίαν τῆς Ἑλλάδος· ἕτοιμός [8] εἰμι καὶ Ῥόδου, καὶ γῆς ἁπάσης Ἑλληνίδος πρόσω φεύγειν, ἐὰν βούλωνται, καὶ πρὸς τὸν ἐν Πέρσαις ἄπειμι καὶ Μήδοις βασιλέα. καί τοι τὰ Περσῶν [9] τε καὶ Μήδων

[1] ἐβουλόμην [2] δὲ μηδὲ ῥᾳδιά [3] συμβουλεύειν, * ἃ προσήκει, ᾠόμην [4] αὐτοῦ [5] εἰμι] ἤδη [6] παραπρεσβείας πάλιν γράφονταί [7] Deest δίκην. [8] εἰμι] ἤδη [9] * γε

Σὺ δὲ ἂν ἱκανῶς] Interpretatus sum quasi legeretur: σὺ δέ τοι ἂν ἴσως. AUGER.

ιά. Ἀτυχήσαντα τῶν παρ᾽ ὑμῖν] *Eum qui non assecutus est, qui infeliciter amisit res quæ sunt apud vos.* Ego malim τὸν ἀτυχήσαντα παρ᾽ ὑμῖν, *eum qui infelix fuit apud vos.* IDEM.

Ἀκρασίας] Forte ἀκρισίας. MARKLAND.

Καλούντων ὑμῶν] An probabile est, Senatum Populumque Atheniensem petiisse ab Æschine, ut exsul consilium sibi daret per Epistolas? IDEM.

Ἄλλως δὲ] F. ἄλλως τε, *præterea, quin etiam.* IDEM.

Μὴ ῥᾳδιά τισι] Ποιητικώτερον. Malim μὴ ῥᾴδιον μηδέ τισι τῶν ἐπιτηδείων. Et [l. 17.] pro ἕτοιμος ἤδη, M. ἕτοιμός εἰμι. WOLF.

Περιέστηκε] Ἀσύστατον aliquid hic mihi videtur, si hæc conferantur cum antecedentibus et subsequentibus. MARKLAND.

Ἀκούω] Ἀκούω δὲ τοὺς μὲν, αὐτοὺς κ. τ. λ. Ita distingue. IDEM.

Τοὺς δὲ καὶ δι᾽ ἐπιστολῶν] Demosthenem intelligit, qui ea Epistola, quam περὶ τῆς ὁμονοίας S. P. Q. A. scripsit, Athenienses ad libertatem Græcorum retinendam hortatur. GUILLONIUS.

Δίκην] Deleo, et lego προδοσίας pro προδοσίαν. et v. ult. Περσῶν γε καὶ M. AUGER.

οὐδεὶς ἔφη με ποτὲ φρονεῖν, καὶ πάντων ἥκιστα Δημοσθένης. ἀλλ᾽ οὐδ᾽ [1] ἐκεῖσε παύσομαι γράφων, ἃ τῇ πόλει [2] δόξῃ συμφέρειν, οὐ χαρίζεσθαι μέλλων ὑμῖν, ὥσπερ ἄλλοι τινὲς, ἀλλ᾽ ἐλευθέρως νουθετεῖν. εὖ γὰρ εἰδέναι χρὴ, ὅτι τῶν πολιτευομένων οἱ μᾶλλον ἐπιπλήττειν ἢ χαρίζεσθαι θέλοντες ὑμῖν δοκεῖν, οὗτοι καὶ μάλιστα πρὸς ἡδονὴν λέγουσι, τὴν ὑπὸ [3] προσχήματος παῤῥησίας ὁδὸν τοῦ κολακεύειν ἑλόμενοι — καὶ γὰρ αὕτη τίς ἐστι τοῦ χαρίζεσθαι πολίταις καὶ ἡγεμόσι πολὺ κακουργοτέρα προαίρεσις —, ἣν βαδίζοντές τινες Ἀθήνῃσι, καὶ περιόντος ἐμοῦ παρ᾽ ὑμῖν, οὕτω γάρ με χρὴ λέγειν, καὶ νῦν, ὅσον ἐφ᾽ ὑμῖν, τεθνεῶτος, αἰτιῶνται μὲν ὑμῶν τὴν ὀλιγωρίαν, ὡς οὐκ ἐθελόντων ἄρχειν τῆς Ἑλλάδος, προτρέπονται δὲ ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν, ὡς δυναμένους. ὑμεῖς δὲ, μετὰ τοῦ δοκεῖν ἀργοὶ γεγονέναι, δύνασθαι τῶν Ἑλλήνων ἄρχειν, νομίζεσθαι θέλετε μᾶλλον, ἢ μετὰ τοῦ μένειν ὑμῶν τὰς προθυμίας, ἐνδεῖσθαι τῆς δυνάμεως. πυνθάνομαι γὰρ, τελευτήσαντος Ἀλεξάνδρου, προτρέπειν τινὰς ὑμᾶς καινοτέρων ἅπτεσθαι πραγμάτων· ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἂν [4] ταῦτα συμβουλεύειν [5] ὑμῖν, ἃ μετὰ ταῦτα 742. 1
συμφέρει. οὐ γὰρ ἠγνόουν, μὰ τὸν Δία, καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς, ὅτι λαμπρόν ἐστι τὸ τοῖς μὲν βαρβάροις ἀεὶ πολεμεῖν, τοὺς δὲ Ἕλληνας ἐλευθεροῦν, καὶ ταῦτά γε καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν προελομένους· ἀλλ᾽ εἰς μὲν τὸ βούλεσθαι τὰ κράτιστα, τὴν γνώμην ἱκανὴν οὖσαν, εἰς δὲ τὸ δύνασθαι, καὶ τύχης ἀγαθῆς ὑμᾶς δεομένους. προσήκειν οὖν μεμνῆσθαι καὶ ὑμᾶς ὑπελάμβανον, ὅτι Ἀθηναίοις μὲν

[1] ἐκεῖθεν [2] δόξω [3] προσχήματι [4] ταὐτὰ [5] ὑμῖν, μετὰ τοῦ ταῦτα συμφέρειν

Προσχήματος] F. προσχήματι τῆς. Markland. πρόσχημα τῆς Ald. Editio Lovaniensis, et MS. noster. Taylor. M. προσχήματι. Auger.

Κακουργοτέρα] F. ῥᾳδιουργοτέρα. Taylor. Si Distinctio ponatur post ἡγεμόσι, et post κακουργοτέρα, forte nihil mutandum. Clarius fuisset ἡγεμόσι, καὶ πολὺ κακουργοτέρα, προαίρεσις. De voce κακουργοτέρα quærendum, κακοῦργον ἄνθρωπον occurrit, Æsch. κατὰ Κτησιφ. Markland.

Νομίζεσθαι θέλετε] Imperativum esse puto, ut sit παραινετικὸν, ἀλλὰ μὴ διηγηματικόν. Wolf. In imperativo, *velitis*. Auger.

Θέλετε] Utrum *Indicativi*, vel, *Imperativi?* Wolfius, opinor, in *Imperativo* cepit, qui vertit, *debetis*. Markland.

Τελευτήσαντος Ἀλεξάνδρου] Demosthenes in eadem Epistola de Alexandro verba faciens, scribit, νῦν τοίνυν τεθνεῶτος ἐκείνου, ζητεῖ τινὰς ἡ Τύχη μεθ᾽ ὧν ἔσται, τούτους δὲ ὑμᾶς δεῖ γενέσθαι, τούς τε ἡγεμόνας, δι᾽ ὧν ἀνάγκη τὰ πράγματα πράττεσθαι. Guillonius. Ergo hæc Epistola exarata fuit non ante Olymp. CXIV. 1. quo anno mortuus est Alexander. Et eadem fere tempestate, Ea quæ sequitur. Taylor.

Ἀλλ᾽ εἰς μὲν] Post ἀλλ᾽ pone, vel subaudi, εἶδον vel ἑώρων. Auger.

ἐπιστέλλομεν· Ἀθηναίοις δὲ, οὐκ ἐν οἷς Θεμιστοκλῆς ἐπολιτεύσατο, ἀλλ᾽ οἳ τὰς μὲν γνώμας ἐκείνων οὐ χείρους εἰσὶ, τὰς δὲ πρὸς τοὺς πολέμους ἀφορμὰς οὐχ ὁμοίας ἔχουσιν. ἐπεὶ δότωσαν μὲν ἡμῖν τριακοσίας τριήρεις, οἱ τὰ τῆς Ἑλλάδος ἄξια γράφοντες [1] ὑμῖν· δότωσαν δὲ τρισμύρια τάλαντα ἀργυρίου, καὶ χρυσίου ἀπέφθου τρισχίλια· δότωσαν δὲ ἀνδρῶν ἐν ἥβῃ νέων τοσοῦτον πλῆθος, ἤδη γεγυμνασμένων ἐν ὅπλοις· καὶ μηκέτι συμβουλευέτωσαν — αὐτοὶ γὰρ εἰδήσομεν ἃ χρὴ πράττειν, δυνάμενοι τὰ δόξαντα πράττειν —, μηδὲ ῥαψῳδείτωσαν, μάτην ἐπαινοῦντες ἡμῶν τοὺς προγόνους τε καὶ τὴν χώραν, ὅτι ἐγένοντο ἐν αὐτῇ, καὶ ὑπὲρ [2] αὐτῆς, καὶ ἐγένοντο ἐν αὐτῇ οἱ θεοί. ἐπεὶ, πύθεσθε αὐτῶν, τί ἐν τῇ περὶ Χαιρώνειαν μάχῃ τὴν πόλιν ὤνησε τῶν Ἀθηναίων, ὅτι Ἄρης πρὸς Ποσειδῶνα ὑπὲρ Ἁλιῤῥοθίου ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐκρίθη; ἀλλ᾽ εἰ πρὸς Ἀντίπατρον, ἢ ὅς τις ἄλλος Μακεδόνων βασιλεὺς, ἱκανοὶ ἐσμὲν
743. ἀγωνίσασθαι· τοῦτο χρὴ σκοπεῖν. [3] κἂν ἱκανοὶ ὦμεν, ἀγαθῇ τύχῃ ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα, εὐθέως ἐλευθεροῦμεν τοὺς Ἕλληνας. εἰ δὲ τούτου μὲν ὀλιγωρήσομεν, κολακευόμενοι δὲ [4] ἡττηθησόμεθα, πῶς οὐ, μετὰ τοῦ δοκεῖν ἑαυτοῖς αἴτιοι γεγονέναι τῶν συμφορῶν — ὃ μόνον οὐδὲ παραμυθίαν ἔχει τοῖς κακῶς πράττουσιν —, ἀτυχήσομεν; ἔστι δὲ καὶ πόλεως καὶ ἀνδρὸς εὖ φρονοῦντος [5] ἔργον, πρὸς τὰς παρούσας

[1] ἡμῖν [2] αὐτῆς, * εἴ τι γένοιτο αὐτῇ, οἱ θεοί [3] κἂν μὲν ἱκανοὶ [4] ἡσθησόμεθα
[5] ἔργον * ἀεὶ, πρὸς

Τὰ τῆς Ἑλλάδος ἄξια γράφοντες] Id est, opinor, si locus recte habet, *qui scriptis suis hortantur vos ad suscipiendas res dignas Græcia.* Markland.

Τρισχίλια] Δισχίλια MS. Moderatius, fortasse et rectius quoque. Verum an calculum instituit, quam grandis erat pecunia *Argenti Talenta triginta millia, Auri autem* (quod cur obryzum esset non video) *tria millia?* Sed nihil hoc ad munificentiam Sophistæ. Taylor.

Νέων] Videtur ex glossemate. Markland.

Νέων] Recte vel istud vocabulum, vel ἐν ἥβῃ, glossematica esse puto. Porro quid est τοσοῦτον? Ubi est *redditivum?* Ait Justinus XIII. 6. hoc tempore classem parasse Athenienses navium ducentarum, copias vero terrestres ad Triginta mille. Non contemnendæ sane Copiæ. Taylor. Νέων superfluum videtur. Auger.

Τὰ δόξαντα πράττειν]. Bene abesse possent. δυνάμενοι, *modo possimus: si possimus.* Markland.

Ὅτι ἐγένοντο ἐν αὐτῇ ——— καὶ ἐγένοντο ἐν αὐτῇ οἱ θεοὶ] Annotare non opus est: Sat est, si digito commonstrem. Verum istud debemus Wolfio. Legebatur enim ubique ὅτι ἐγένοντο ἐν αὐτῇ, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς εἰσεγένοντο ἐν αὐτῇ οἱ θεοί. Mendose sane et hoc. Taylor.

Κολακευόμενοι δὲ ἡττηθησόμεθα] Annotatum est in margine, ἡσθησόμεθα, *si assentatione delectati fuerimus.* Quod non admodum displicet. Wolf. ἡσθησόμεθα Editt. Aldina et Lovaniensis, simul cum MSto nostro. Wechelus habuit ἡττηθησόμεθα. Taylor.

Ἔργον] Post hanc vocem, δεῖν in omnibus quos consului additam vidi. Idem.

ἀφορμὰς ὑπὲρ τῶν παρόντων βουλεύσασθαι· τὸ δὲ, τὴν μὲν τόλμαν εἰς τὰ πράγματα, [1] οἷς ἐπιχορηγεῖ ἐκ τῆς πρόσθεν ἰσχύος, ἔχειν, τὴν δὲ ἰσχὺν πάλαι ποτ' ἐσχηκέναι μεγάλην, ὅμοιόν γε φαίνεται, ὥσπερ ἂν εἴ τις Ὀλυμπιάσι νικήσας πολλάκις, ὕστερον γέρων ὢν ἀπογράφοιτο ἔτι, καὶ προκαλοῖτο τοὺς [2] ἀντιγράφους, ἀναμιμνησκόμενος ἧς ἐσχηκεν, οὐ τῆς παρούσης, δυνάμεως. ἄξιον δὲ καὶ ἃ λέγειν αὐτοὺς πυνθάνομαι λογίσασθαι μεθ' ὑμῶν, ὡς καινὰ καὶ [3] θαυμαστὰ, ὅσον εἰς ἃ βούλονται τῇ πράξει συλλαβεῖν [4] δυνάμενα, φάσκειν ὑμᾶς ὁμονοεῖν. ὥσπερ ὑμᾶς οὐκ ἐπισταμένους, ὅτι τοῦτο μὲν πάσῃ πόλει, καὶ πολεμεῖν, καὶ εἰρηνεύειν βουλομένῃ, κράτιστόν ἐστιν, ἡμᾶς δὲ οὐ τοῦτο δεῖ σκοπεῖν, εἰ ὁμονοητέον πολεμοῦσιν — ὁμονοητέον γὰρ καὶ πολεμοῦσι, καὶ μὴ, παντὸς ἕνεκα —, ἀλλ' εἰ βουλομένοις πολεμεῖν καὶ ὁμονοεῖν, [5] ὡς ἴσμεν ἅπαντες, αὐτάρκης ἐστὶν ἡ δύναμις. ἕως δ' ἂν μήτε συστρατείας πολεμοῦντες ἕξομεν, μήτε χρημάτων πόρους δεικνύωσιν, ἀλλὰ τὴν Ἀθηνᾶν ἔγγυον διδῶσι τοῦ πολέμου, μηδὲν διαφέρειν 744. 1
[6] αὐτοὺς αὐτίκα τῶν ἐμπλήκτων νομίσομεν. ἀλλ' ἐκεῖνον

[1] οἷς * ἐπιχειρῆτε, ἐκ τ. π. ἰσχύος ἔχειν· [2] ἀντιπάλους [3] * θαυμαστὸν ὅσον [4] δυνάμενα. φάσκουσι γὰρ δεῖν ὑμᾶς [5] ὡς * δεῖν ἴσμεν [6] * αὐτοῦ αὐτίκα νομίσωμεν.

Οἷς ἐπιχορηγεῖ] Nullum illinc sensum extundes. Nannius et Wolfius neglexisse eas voces videntur in vertendo. Guillonius, qui vertere voluit, non bene se expedit. Sensus interea loci totius est satis manifestus. TAYLOR. Reiskium exscribit Augerus hic, et infra v. 6. et 9.

Ἀπογράφοιτο] Lucillius in Antholog. Lib. II. Epigr. 1.

Οὗτος ὁ νῦν βέλτιστος Ὀλυμπικὸς εἶχε τὸ πρόσθεν
Ῥῖνα, γένειον, ὀφρὺν, ὠτάρια, βλέφαρα·
Εἶτ' ἀπογραψάμενος πύκτης, ἀπολώλεκε πάντα. TAYLOR.

Προκαλοῖτο τοὺς ἀντιγράφους] Τὸ Ἀντίγραφον est *exemplum*. Ὁ καὶ ἡ Ἀντίγραφος adjective, ut ἀντίγραφος στήλη, ἀντὶ τοῦ, ἀντίγραφον τῶν ἐν τῇ στήλῃ γεγραμμένων. F. τοὺς ἀντιγραφέας. WOLF. ἀντιπάλους in Cod. MSto. Vide quantum præstet et vulgatæ lectioni, atque aliorum conjecturis. TAYLOR.

Δυνάμεως] Ἰσχύος vel ῥώμης usitatius de Viro: δυνάμεως de Civitate. MARKLAND.

Ὡς καινὰ καὶ θαυμαστὰ] Forsasse, ὡς καλὰ, *quam præclara et admirabilia!* WOLF.

Ὅσον εἰς ἃ βούλονται κ. τ. λ.] F. ὡς εἰς ἃς βούλονται τῇ πόλει πράξεις συλλαβεῖν δυνάμενα, δεῖ ὑμᾶς ὁμονοεῖν. Et [l. 12.] ἡμᾶς δ' οὐ τοῦτο δεῖ σκοπεῖν. IDEM. Legendum sine dubio, ὡς καινὰ καὶ θαυμαστὰ ὡς ἂν εἰς ἃ βούλονται πράξειν, συλλαβεῖν δυνάμενα. *Quam nova et præclara, quasi ea demum ad id quod facere student, plurimum conferrent, non concordes esse jubere.* Illud τῇ quod delevimus, ortum habuit ex præcedenti syllaba. I. TOUP.

Φάσκειν ὑμᾶς ὁμονοεῖν] Sensus videtur postulare tale quidpiam: φάσκοντας δεῖν ὑμᾶς ὁμονοεῖν. MARKLAND.

Ὑμᾶς] Recte MS. Alii ἡμᾶς. TAYLOR.

Ὡς ἴσμεν ἅπαντες] Refertur ad ὁμονοεῖν. Mox l. μήτε τίνας συμμαχίας πολεμοῦντες. AUGER.

Μήτε συστρατείας] F. Addendum τίνας πολεμοῦντες, ἀντὶ τοῦ, τίνας συμμαχίας. WOLF.

Ἕξομεν] An ἔχωμεν? Scio tamen ἂν inveniri cum futuro Indicativi. MARKLAND.

Αὐτίκα νομίσομεν] F. αὐτίκα τῶν ἐμ-

μὲν, ὥσπερ ἦν ἄξιος, παραπλὴξ τὴν διάνοιαν ὢν, [1] κατελύσατε εἰκότως. τούτοις δὲ ἀπόχρη τὸ μηδὲν παθεῖν κακὸν παραδόξους λόγους μελετῶσι, καὶ μηδὲ λείψανον ἐῶσιν ὑμῖν τι τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ [2] καὶ τούτων φθονοῦσι, πράττειν ἃ δεῖ βουλομένοις, ἕως ἂν τὸ Θηβαίων πολιτεύσωνται πολίτευμα, μηλόβοτον ὑμῶν γενέσθαι τὴν χώραν, καὶ κατασκαφῆναι τὴν πόλιν ἀναγκάσαντες. οὐ γὰρ, εἰ κακῶς ἔχει τὰ πράγματα, διὰ τοῦτο μηδὲν, ὅπως μὴ χεῖρον ἕξει, φροντιστέον.

ιβ'. ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

ΕΓΩ προσῆλθον τῷ πολιτεύεσθαι, γεγονὼς ἔτη τρία καὶ τριάκοντα, μὰ Δί', οὐ τριταγωνιστεῖν μαθὼν, ὡς Δημοσθένης ἔλεγεν, ἀλλὰ καὶ γράφειν ἐλευθερίως, καὶ

[1] κατελύσατε. [2] *κᾂν τούτῳ φθονοῦσι πράττειν

πλήκτων νομίσομεν. Wolf.

Τῶν ἐμπλήκτων] Desiderabatur, uti ex Wolfii annotatiuncula colligere possis, in omnibus. Vide ut Interpretes sine isto emblemate se gerant. *Nihil conducere ipsos mox existimabimus:* Guillonius. *Nihil illos momenti afferre putabo:* Nannius. Statim, νομίζωμεν MS. noster. Taylor.

Ἐκεῖνον] Quis hic? Markland. Nempe, Demosthenem, qui per litteras Atheniensium animos incendebat. Auger.

Παραπλὴξ] Ad ἐκεῖνον erat in Constructione applicandum. Porro valde hiat circa finem Epist. et solœcissat Sententia. Nec quid rei hic agatur videt lector. Credo sane Wolfium, dum ea vertat, non longe abesse. Adjiciam tamen quæ alii Interpretes: *Istis autem sufficere debet, quod tantum verborum vecordiam impune habeant, qui ne reliquias quidem reip. vobis concedunt, sed in iis tractandis liberum vobis arbitrium invident, non desituri, donec,* etc. Nannius. *Satis autem sibi est, si nihil detrimenti accipiant ii qui admirabiles orationes modulantur, et qui nihil quicquam reliqui vobis faciunt, quantum attinet ad res gerendas in Rep. immo vero qui gestionem ejusmodi negotiorum invideant iis qui ea præstare volunt, quæ ad erigendam remp. ipsos agere decet, donec,* etc. Guillonius. Taylor.

Τούτοις] Nempe, Demostheni et ejus similibus. Et sic lego totum hunc locum: τούτοις δὲ οὐκ ἀπόχρη τὸ - - - - μελετῶσι, καὶ μηδὲ - - - - - πραγμάτων, ἀλλὰ κᾂν (καὶ ἐν) τούτῳ φθονοῦσι - - - *sed etiam in hoc invident, si qui velint facere quæ oportet, non cessaturi donec* etc. Auger.

Ἀλλὰ καὶ τούτων κ. τ. λ.] Ἀλλὰ φθονοῦσιν (ὑμῖν) βουλομένοις πράττειν ἃ δεῖ καὶ τούτων S. τῶν λειψάνων. Wolf.

Φθονοῦσι] Φθονοῦσι πράττειν, deleta distinctione. Markland.

Ἕως ἂν τὸ Θηβαίων πιλιτεύσωνται πολίτευμα] Quod vero illud fuit? Ut Urbes ab Alexandro exscinderentur, cum præsidium a Philippo impositum ejecissent. Wolf. Cum mortuo Philippo, Thebani ab Alexandro in apparatu Persici belli occupato ad Persas defecissent, Alexander captas Thebas eo consilio funditus diruit, ut eo excidio perculsi ceteri Græci otium tenerent, et ut Platæensibus, Phocensibus, aliisque victoriæ participibus et sociis morem gereret. Eorum præterea agros inter victores dividit, captivos sub corona venumdedit, Pindari tantum stirpe, sacerdotibus, Macedonumque hospitibus conservatis. Guillonius.

Μηλόβοτον] Hæc olim Thebanorum sententia fuit, in Concilio Græcorum, de Atheniensibus a Lysandro victis. Sed Archidamus noluit τὴν Ἑλλάδα ἑτερόφθαλμον γινομένην περιορᾷν. Wolf.

ιβ'. Τριταγωνιστεῖν] Hæc ἐκ τῶν ἀντιπάλων λόγων cognoscantur. Idem.

Γράφειν] Insolenter dictum (dictum tamen fortasse) Γράφειν, pro *componere.* Γράφειν quidem Ἐπιστολὴν, Ὑπομνήματα, Ψήφισμα, ceteraque id genus, sunt frequentia. Hic Γράφειν simpliciter, ut in

παιδείας φροντίσας τὰ μέτρια, καὶ [1] λόγων, οἵους λέγειν ἐν Ἀθήναις ἔπρεπε. καὶ τούτους οὐκ εἰς συκοφαντίαν γυμνάσας, οὐδέ τινι τῶν πολιτῶν δίκην δικασάμενος εὑρεθήσομαι, λαβὼν ἀργύριον, οὐδὲ ὕβρεις ἀποδόμενος, ἀλλ᾽ οὐδὲ ὑβρισθεὶς ὅλως, οὐδὲ ἀφορμὴν προπηλακισμοῦ παρασχὼν, οὐδὲ εἰς δίκην τινὰ τῶν πολιτῶν καταστήσας, ἔξω Τιμάρχου μόνου. καὶ οὐκ ἀλαζονεύομαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς πολλὰ πάνυ λαβεῖν ἐξόν μοι χρήματα, μὴ λαβών· ἀλλ᾽, ὡς ἦν προσῆκον, δίκην κατὰ τοὺς νόμους λαβών. καὶ 745. μετὰ ταῦτα πάλιν Κτησιφῶντα, πολλὰ μὲν ὑπ᾽ αὐτοῦ παθὼν, πολλὰ δὲ ὑπὸ Δημοσθένους, παρανόμων ἐγραψάμην, δικαιοτάτην, ὦ θεοὶ, γραφήν. καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ καὶ τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων, καὶ τῶν ἐμῶν λόγων ἡ Δημοσθένους δεινότης κρείσσων ἐγένετο. ἐφάνη δὲ ἴσως, ἐφ᾽ οἷς κατηγορήθην πρότερον ὑπὸ Δημοσθένους — πολὺ μείζοσι δηλονότι τούτων οὖσι, δι᾽ ἃ νῦν ἐξέπεσον —, οὐ μικρὸν εἰς ὑμᾶς δεῖγμα τοῦτο τοῦ καλῶς ἐμὲ [2] πολιτεύεσθαι, ὅτι οὐδὲ Δημοσθένους κατηγοροῦντος ἑάλων. μετὰ δὲ ταύτην τὴν συμφορὰν, καὶ τέλεον καταφανῆ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν, οὐχ ὅπως μόνοις ὑμῖν, ἐμαυτὸν οἴομαι γεγονέναι. τίς γὰρ οὐκ [3] οἶδεν ὅτι, ὥσπερ ἀποθανόντες οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ φεύγοντες ἐκ τῶν πατρίδων, τότε δὴ καὶ μάλιστα, τίνες καὶ ὁποῖοι τοὺς τρόπους ἐγένοντο, διαδείκνυνται; καὶ γὰρ ἃ συνέκρυπτον αὐτοὶ πρότερον, ἐκ μέσου γενομένων, ἀναφαίνεται καθαρῶς· αἰτιᾶται γὰρ πολὺ μᾶλλον τῶν ἐχθρῶν ἕκαστος αὐτοὺς, οὐδὲν ἀντειπεῖν δυναμένους. οἱ δὲ δὴ φεύγοντες ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις, ὡς τὰ

[1] λόγους [2] * πεπολιτεῦσθαι νομίζειν, ὅτι [3] οἶδεν, ὅτι ἀποθανόντες οἱ ἄνθρωποι οὕτω, καὶ

Lingua nostra, *To write*, vel, *To be a Writer*. Vide Scalig. ad Æschin. π. Παραπρεσβ. p. 132. l. antepen. Et ecce, ut unum ex Interpretibus abripuit : *Pingendi peritus, ut ingenuum decuit* : Nannius. Porro autem, quale est id quod sequitur, παιδείας φροντίσας τὰ μέτρια? TAYLOR.

Λόγων] Λόγους in omnibus exstat libris quos conferre potui. Hæc non Wolfianam sapiunt moderationem. IDEM. M. λόγους, et v. 17. πεπολιτεῦσθαι. AUGER.

Οὐδὲ Δημοσθένους κατηγοροῦντος, ἑάλων] Demosthenes adversus Æschinem Falsæ Legationis Orationem habuit, quem Idomeneus παρὰ τριάκοντα μόνας ἀποφυγεῖν dicit. Id quod Plutarcho in Demosthene non probatur : nec enim eam habitam a Demosthene orationem fuisse putat, cum in Ctesiphontis causa hujus judicii ab utroque nulla fiat mentio. GUILLONIUS.

Γενομένων] Ἐκείνων addit MS. TAYLOR. Puto esse supplementum. Nam αὐτοὶ et ἐκεῖνοι de diversis personis fere dicitur. Αὐτῶν bene intelligi potest post γενομένων. MARKLAND.

τῶν πολεμίων ἀεὶ [1]προαιρούμενοι, παντελῶς δεικνύουσι καὶ τοὺς τρόπους, καὶ τὰς ἐν τῷ πολιτεύεσθαι γενομένας αὐτοῖς γνώμας καταφανεῖς. καὶ γὰρ ὅπως φέρουσι τὰς συμφορὰς, καὶ ὡς διάκεινται πρὸς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, ἐξετάζονται σαφῶς. ἆρ' οὖν ὡς καὶ Φιλίππῳ προδοὺς τὴν
746. ἐμαυτοῦ πατρίδα, καὶ παραπρεσβεύσας τοιαῦτα κατὰ τῆς πόλεως, ὡς [2]δὴ θεραπεύσας Μακεδόνας, ἐπειδὴ τάχιστα φεύγων παρ' ὑμῶν ᾠχόμην, πρὸς Ἀλέξανδρον ἀπηλλάγην, χάριν τε ὧν παρεσχόμην αὐτῷ, κομιούμενος, καὶ προμηθείας δηλονότι τευξόμενος παρ' αὐτῷ; καὶ οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἑώρων τὰ μὲν ἐν Βοιωτίᾳ πανδοκεῖα Δημάδην ἔχοντα, καὶ χωρία ζευγῶν εἴκοσιν ἀροῦντα, καὶ χρυσᾶς ἔχοντα φιάλας, Ἡγήμονα δὲ καὶ Καλλιμέδοντα, τὸν μὲν ἐν Πέλλῃ, τὸν δὲ ἐν Βεῤῥοίᾳ, καὶ δωρεὰς ἅμα εἰληφότας, καὶ γυναῖκας εὐπρεπεστάτας γεγαμηκότας. καὶ μὴν οὐδὲ πρὸς Θηβαίους, οὐδ' εἰς Θετταλίαν ᾠχόμην παρ' ὑμῶν, οὐδὲ πρὸς ἄλλους τινὰς, παρ' οἷς ἢ λοιδορεῖν ἔδει με τὴν πατρίδα τὴν ἐμὴν, ἢ [3]λοιδορουμένην αὐτὴν ἀκούειν, ἀλλ' εἰς Ῥόδον [4]ἀφικόμενος, οὔτε, μὰ τὸν Δία, δυσμενῶν ὑμῖν, οὔτ' ἄλλως φιλαπεχθημόνων ἀνθρώπων πόλιν. τὸ μὲν γὰρ ἄγχιστα τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἑστάναι, κατειρωνευομένων ἔμοι γε τῆς συμφορᾶς εἶναι μᾶλλον, ἢ στεργόντων ἐδόκει τὴν [5]πόλιν, ὡς ποῤῥωτάτω γὰρ μᾶλλον αὐτῆς ἐχρῆν ἀπιέναι, καὶ μηδὲν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπόμνημα ἔχειν, ὃ τὴν γνώμην ἀμύξει. καὶ γὰρ οὐδὲ ἐνταῦθα μείνας, ἐν [6]Ῥό-

[1] προαιρούμενοι καὶ παντελῶς, [2] δῆθεν [3] λοιδορουμένης αὐτῆς [4] ἀφικόμην
[5] πόλιν. τὸν δὲ ὄντως στέργοντα τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ὡς ποῤῥωτάτω μᾶλλον [6] Ῥόδῳ,

Πρὸς Ἀλέξανδρον ἀπηλλάγην] Ita tamen fecisse dicitur, in Vita ejus apud Plutarchum p. 840. Idem.

Δημάδην] Demadis et Hegemonis meminit Demosthenes ἐν τῷ περὶ Στεφάνου: Callimedontem vero, Phocione proditionis reo, metu perculsum se clam ex urbe surripuisse, atque Antipatro cum Pythea Oratore adhæsisse scribit Plutarchus in Phocione et in Demosthene. Guillonius.

Λοιδορουμένην] Λοιδορουμένης αὐτῆς MS. Et statim ἀφικόμην rectius. Taylor. M. λοιδορουμένης αὐτῆς. Auger.

Ἐδόκει] Vel δοκεῖ, vel ἐδόκει ἂν, *visum fuisset*. Markland. Mox post πόλιν punctum supra. Auger.

Γνώμην ἀμύξει] Huic absimile non est, quod Isocrates scribit, Πολὺ γὰρ ἀθλιώτερον παρὰ τοῖς αὐτοῦ πολίταις ἠτιμωμένον οἰκεῖν ἢ παρ' ἑτέροις μετοικεῖν, id est, ut vertit Budæus, *Longe miserius est apud suos Cives ignominiosum vivere, quam apud exteros exsulare, nec jus civitatis habere.* Et certe non exsilio mulctatus fuit Æschines, quemadmodum tradit Philostratus in *Sophistarum vitis*; sed, cum ignominiam, in quam a Demosthene et Ctesiphonte, cum suffragiis destitueretur, adductus fuerat, æquo animo ferre non posset, Athenis clam se subduxit, ac Rhodum se contulit. Guillonius.

δῳ φανείην ἄν, ἀλλὰ τῆς [1] Στερεᾶς ἑλόμενός τι μικρὸν φρούριον, Ἄμμον, κἀνταῦθα πριάμενος χωρία τοσούτων ταλάντων, ὅσων εἰκὸς ἦν τὸν Φιλίππου μὲν πρότερον, εἶτ' Ἀλεξάνδρου μισθωτὸν ὕστερον γενόμενον, καὶ Φωκεῖς προδόντα, 747. 1 καὶ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν Μακεδόσι, κάθημαι μεθ' ἑπτὰ θεραπόντων ἐνταῦθα, καὶ δυοῖν μόνοιν γνωρίμων, καὶ τῆς μητρὸς, ἣ τρίτον ἔχουσα καὶ ἑβδομηκοστὸν ἔτος, ἔπλευσε σὺν ἐμοὶ, μεθέξουσα τῆς δι' ὑμᾶς μοὶ συμφορᾶς γενομένης, καὶ μετὰ γυναικὸς, ἣ συνεξέπεσέ μοι, κωλύοντος αὐτὴν τοῦ πατρὸς, καὶ μένειν ἴσως ἀναγκαζόντων τῶν νόμων, τὸν τρόπον τῆς πόλεως μᾶλλον, ἢ τοὺς νόμους ἐπισταμένη, καὶ μετὰ τριῶν παίδων οὐδέπω καὶ νῦν τῆς ἑαυτῶν συμφορᾶς ἐπαισθομένων, οὐδὲ ὁποίαν αὐτοῖς ὁ θεὸς ἔδωκε γινομένοις πατρίδα τὴν Ἀθηναίων πόλιν, ὁποίαν δ' εὐθέως [2] γενόμενοι ἀφῄρηνται. καὶ ἕτεροι μὲν, ὡς ἔοικε, τοὺς ἑαυτῶν παῖδας, τοὺς ἢ ἐν Βοιωτίᾳ γεννηθέντας, ἢ ἐν Αἰτωλίᾳ, πρὸς ὑμᾶς πέμπουσι τῆς αὐτόθι παιδείας μεθέξοντας· οἷς δὲ ταῦτα παρὰ τῆς φύσεως ὑπῆρξεν, οὐ δημοποιήτου πατρὸς οὖσιν, οὐδ' ἐπ' αἰτίαις αἰσχραῖς ἑαλωκότος, φεύγουσιν ἔτι νήπιοι, καὶ τρέφονται πένητες ἐν ἐρημίᾳ τε καὶ φυγῇ πατρῴᾳ. καὶ περὶ μὲν τῶν Λυκούργου παίδων Δη-

[1] Περαίας [2] *γενομένων αὖ ἀφῄρηται πάλιν. καὶ

Καὶ γὰρ οὐδὲ ἐνταῦθα κ. τ. λ.] Quid est ἐνταῦθα, ἐν Ῥόδῳ? Hoc scholion in contextum irrepsit, ut et paulo post, [l. 2.] τοσούτων ταλάντων, δυοῖν. Ubi τὸ δυοῖν declarandi causa ab aliquo est adjectum ex Epistola nona. Wolf. Pro καὶ γὰρ fortasse τοι γὰρ *itaque*. Nescio quid sit φανείην ἂν, nisi ablegetur ἐν Ῥόδῳ: ita, Τοίγαρ οὐδὲ ἐνταῦθα μείνας φανείην ἄν· ἀλλὰ τῆς ——— Ut ἐν Ῥόδῳ sit explicatio vocis ἐνταῦθα. Markland.

Στερεᾶς] Rhodus Insula tres præter Metropolin Rhodum, urbes habuit, Λίνδον, Ἰήλυσσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον, ut scribit Homerus. Videtur igitur Στερεὰ locus Insulæ quispiam fuisse dictus. Wolf.

Στερεᾶς] Ubinam hæc Regio? An, τῆς Καρίας? Nam Physcus, quo se trajectum a Rhodo dicit Epist. 9. erat Cariæ. Steph. Byzant. Strabo l. XIV. p. 978. ἀπὸ Φύσκου τῆς Ῥοδίων περαίας. Unde hic magis probabiliter scribi potest, ἀλλὰ τῆς περαίας ἑλόμενος etc. *Sed cum delegerim parvum quoddam castellum terræ e regione Rhodi sitæ, Ammon*, etc. Markland.

Τοσούτων ταλάντων] Ironice sumi potest. Alioquin legendum foret οὐ τοσούτων ταλάντων. Idem. τοσούτων ταλάντων δυοῖν habuit Aldus. De qua constructione, et loco, vide H. Steph. de Dialect. Attic. pag. 127. Taylor.

Μόνοιν] Sc. Teuthras et Hoplistias, Epist. 5. Markland.

Μεθέξουσα] Μετέξουσα, ut infra v. 17. μετέξοντας. Auger.

Τὴν Ἀθηναίων πόλιν] Videtur esse Scholion. Wolf. Explicatio marginalis. Markland.

Γενομένων ἀνῄρηνται] Lego γενόμενοι ἀφῄρηνται. Et [l. seq.] τοὺς ἢ ἐν Βοιωτίᾳ. Wolf. ὁποίαν δ' εὐθέως γενομένων ἀνῄρηνται πόλιν in omnibus. Et deinde, ἢ τούς. Taylor.

Περὶ μὲν τῶν Λυκούργου παίδων] Hic Lycurgus Orator fuit Atheniensis, temporibus Demosthenis, cujus exstat adversus Leocratem proditionis Accusatio; de quo

μοσθένης ὑμῖν ἐπιστέλλει, καὶ δεῖται, καλῶς ποιῶν, χαρίζεσθαι τὸ πατρῷον αὐτοῖς ὄφλημα, καὶ ὑμεῖς οὐδὲν ἄλλ' ἢ Ἀθηναίων ἔργον, ἐλεήσαντες αὐτοὺς, καὶ χαρισάμενοι, ἐποιήσατε, — καὶ γὰρ ὀργίζεσθαι ῥᾳδίως ὑμῖν ἔθος ἐστὶ καὶ χαρίσασθαι πάλιν —· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ παί-
748. δων οὐκ ἂν ὑμᾶς [1] πεισαίμην, δεόμενος ὥς μοι μὴ μόνον ἐν ὀρφανίᾳ τραφῶσιν, ἀλλ' ὀρφανοὶ ἅμα καὶ φυγάδες [2] ὦσιν, οὔτε ἀδικήσαντες, παῖδες ὄντες, ἀλλ' οὐδὲ ἄλλως ἑαλωκότες, τὰ μέν τοι τῶν ἑαλωκότων πάντα πεπονθότες. εἶτα [3] τελευτήσαντες ἀναμνήσθητέ μου, καὶ χαρίσασθε τὰς δεήσεις, νῦν προσέχοντες ἡμῖν. [4] ἀλλὰ καὶ πράξατε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ πείσθητε, τὰ συνήθη ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ μέτρια ποιοῦντες. οὐ γὰρ ἂν δὴ τῶν τρόπων ἀποσταίητε, καὶ καταλύσαιτε τὴν τῆς πόλεως δόξαν, ἣν ἐπὶ χρηστότητι μείζω καὶ φιλανθρωπίᾳ διὰ παντὸς ἔσχεν, ἢ ταῖς ἄλλαις [5] πάσαις ἦν πόλεσιν. οὐδ' ἂν Μελάνωπος ἰσχύοι πλεῖον, κωλύων ὑμᾶς μιμεῖσθαι τὴν ἑαυτῶν χρηστότητα καὶ φιλανθρωπίαν, ἢ [6] παρακαλῶν, οὐκ Αἰσχίνης οὐδαμῶς μὰ τοὺς θεοὺς — οὐ γὰρ αὐτάρκης, οὐδ' εὐπειθὴς

[1] * πείσαιμ' ἂν δεόμενος ὡς * μή μοι [2] ὄντες
[3] * τελευτήσαντος ἀναμνησθῆτέ μου, καὶ χαρίσαισθε τ. δ., νῦν οὐ προσέχοντες
[4] ἀλλὰ * γὰρ εἴξατε, ἄνδρες Ἀ., κ. πείσθητε; [5] πάσαις, ἢ πόλις. οὐδ' ἂν Μ. ἰσχύσειε πλέον
[6] παρακαλῶν * ἂν, οὐκ Αἰσχίνης·

Plutarchus ἐν τοῖς τῶν δέκα ῥητόρων βίοις. Quidnam autem de ejus liberis S. P. Q. A. scripserit Demosthenes, lege ejus Epistolam, quæ inscribitur περὶ τῶν Λυκούργου παίδων. GUILLONIUS.

Ἐγὼ δὲ ὑπὲρ —] Totus hic locus corruptus est et valde intricatus; interpretatus sum, quasi legeretur: ἐγὼ δὲ ὑ. τ. ἐ. π. ο. ἂν ὑμᾶς πείσαιμι ἂν, ὡς μὴ αὐτοὶ ἐν ὀρφανίᾳ τραφῶσιν, ὡς μὴ ὀρφανοὶ ἅ. κ. φ. ὦ. οὔτε ἀδικήσαντες - - - πεπονθότες! AUGER.

Ὦσιν] Abjiciendum puto. MARKLAND.

Ὦσιν] Ὄντες. TAYLOR.

Πεπονθότες.] Πεπονθότες· Ita forte distinguendum. MARKLAND.

Εἶτα τελευτήσαντες] Suspecta Lectio. Et [l. 13.] οὐ γὰρ ἂν δὴ τῶν τρόπων. Et [l. 16.] οὐδ' ἂν Μελάνωπος ἰσχύοι πλέον. WOLF. Deerat τῶν in omnibus. TAYLOR.

Νῦν] Non male νοῦν: neque tamen necessarium est. Vide fin. Epist. MARKLAND.

Ἀλλὰ καὶ πράξατε] Lego: ἀλλὰ γὰρ εἴξατε, - - - πείσθητε, τὰ κ. τ. λ. AUGER.

Φιλανθρωπίᾳ] In hanc sententiam, Epistola de Lycurgi liberis Demosthenes sic scribit: Θαυμάζω δὲ, εἰ μηδεὶς ὑμῶν ἐννοεῖ, ὅτι τῶν αἰσχρῶν ἐστὶ τὸν δῆμον Ἀθηναίων συνέσει καὶ παιδείᾳ πάντων προέχειν δοκοῦντα, ὃς καὶ τοῖς ἀτυχήμασιν ἀεὶ κοινὴν ἔχει καταφυγὴν, ἀγνωμονέστερον φαίνεσθαι Φιλίππου. Et in eadem, Ὑμεῖς δ' ὄντες Ἀθηναῖοι καὶ παιδείας μετέχοντες ἢ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ἀνεκτοὺς ποιεῖν δοκεῖ γίγνεσθαι etc. GUILLONIUS.

Ἢ ταῖς ἄλλαις] Legendum videtur, ut sensus constet aliquis, ἢ αἱ ἄλλαι πᾶσαι πόλεις. AUGER.

Ἰσχύοι] Ἴσχυε in Editis. ἰσχύσειε MS. TAYLOR.

Οὐκ] — παρακαλῶν. ἀλλ' οὐκ Αἰσχίνης. Ita exarari solebat. Sed laudem meretur Wolfius. IDEM.

Οὐδ' εὐπειθὴς πείθειν] Fortasse, οὐδ' εὖ πεφυκὼς, vel ἐπιτήδειος, πείθειν. WOLF. εὐτυχὴς MS. TAYLOR. Melius legeretur ἐπιτήδειος. AUGER.

πείθειν ἔγωγε τὴν πατρίδα τὴν ἐμὴν, καὶ μάλιστα νῦν, ἐμαυτοῦ χάριν πείθειν δοκῶν —, ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως τρόπος, καὶ τὸ πάλαι ὑμῶν ὄνομα, καὶ τὸ τῶν προγόνων ἦθος. ᾧ ἀναγκαιότερον δήπουθεν, ἢ Μελανώπῳ καθ' [1] ὑμῶν δεομένῳ προσέχειν.

[1] ἡμῶν

Ὑμῶν] Wechelus ita cum Wolfio. MS. noster, ut Aldus, καθ' ἡμῶν δεομένῳ προσέχειν. Taylor.

Lector meus nunc tandem sentit Epistolas, quas plurimi magni fecerunt, dubias omnino et suspectas esse incipere. An hæ sint, quas legit Philostratus, non liquet. Verum, siquid sapiat ille Scriptor, vix esse potuerunt. Nam Ἐπιστολαὶ, inquit ille, οὐ πολλαὶ μὲν, εὐπαιδευσίας δὲ μεσταὶ καὶ ἤθους.

Doctissimus Gallus, qui in Actis Literariis Parisiensibus, Æschinis vitam consignavit, primus eas in dubium vocavit, ea monito contentus, neque amplius progressus. Multa vero contulere ad fidem earum levandam, quæ jam cum lectore communicavi, suspicionibus meis, non tamen omnibus, frequenter interspersis, duo eruditi Viri, Cl. Jer. Marklandus, cui hæc Editio tantum nitoris sui et decoris debet, et Thomas Clerkius, qui Juris peritiæ adjunxit cultissimæ literaturæ laudem; et qui multa olim in spatiis Academicis, de his studiis disseruit, et una mecum meditabatur. Idem.

I. IACOBI REISKII

ANNOTATIONES

AD

ÆSCHINEM.

IO. IACOBI REISKII

AD

ÆSCHINIS ORATIONEM

CONTRA TIMARCHUM

ANNOTATA.

§. ά. p. 8. v. antepen. λόγοι] Hi nempe, quos statim refert, αἱ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦνται.

§. β'. p. 9. v. antepen. ὀλιγαρχιῶν] Τὰ τῶν ὀλιγαρχιῶν bene videtur habere: Idem est atque τὰς ὀλιγαρχίας, ut τὰ τῶν τυράννων idem est atque τοὺς τυράννους.

p. 10. v. 1. δὲ τοῖς] Interposuerat hic Wolf προσήκει, quod sustuli: neque enim ad sententiam est necessarium, neque est in Aldina aut Stephanina.

ibid. v. 2. ἔχουσι τοὺς] Interposui de meo τό. Constructio hæc est: ὑμῖν δὲ φυλακτέον τὸ κολάζειν τοὺς ἢ λέγοντας, ἢ βεβιωκότας παρὰ τοὺς νόμους.

ibid. τι λέγοντας] Loco pronominis dedi ἤ. *vobis hoc observandum atque tuendum est, ut puniatis eos, qui aut sententiarum vobis auctores sunt legibus adversantium, aut moribus suis leges oppugnant atque evertunt.*

ibid. v. 7. ἐπειδὰν δὲ νομοθετήσωμεν] Δ' ἐνομοθετήσαμεν Bern. quam lectionem miror qui probare et commendare potuerit Taylor, aperte vitiosam: Non patitur Græcæ linguæ ratio, ut ἐπειδὰν cum indicativo construatur.

§. γ'. p. 11. v. 9. μοι] Otiosum non est. dictio νομίζω τοὺς λόγους ἄν μοι γενέσθαι idem vult atque, νομίζω τοὺς ἐμοὺς λόγους γενέσθαι ἂν εὐμαθεῖς, h. e. ῥαδίους πρὸς τὸ καταμανθάνειν.

ibid. v. 11. οἱ νόμοι] Suspicabar aliquando οἱ τρόποι οἱ τῆς πόλεως.

ibid. v. 20. πόσων παίδων] Durum utique πόσος παῖς, et nescio an aliis Græcis indictum, pro πόσην παῖς ἡλικίαν ἔχων. Neque tamen ausus sum Wolfii conjecturam, quamvis a Stephano, Petito et Tayloro probatam, in textum immittere.

p. 12. v. 7. οὗτος] Recte dedit Taylor οὕτως, *sic tandem, hac lege, et hac cum cautione.*

p. 13. v. 3. ἀδελφοῦ] Dedi ἀδελφός. qui numerus tametsi singularis est, pluralem tamen una quoque complectitur. Frater ludimagistri, quisquis est. Possit enim fieri, ut ejusmodi ludimagistro non unus solummodo sit frater, sed numero plures. — ἀδελφῆς Helmst. Scita lectio, quam recepissem, si mihi citius innotuisset.

ibid. v. 5. συγκαθιέναι] Revocavi hanc vetustam et probam lectionem, ab Aldo proditam, cujus in locum substituerunt Wolf, Stephanus et Taylor vitiosam, a Wolfio excogitatam, συγκατιέναι. quod ne Græcum quidem videtur esse. συγκατιέναι Græci non dicunt, sed συγκαθιέναι. ubi subauditur ἑαυτὸν, *ipse sese demittere in periculum.* Usum hunc verbi καθιέναι, absolute sic positi, sine ἑαυτὸν, quod, ut dixi, subaudiendum relinquitur, exemplis haud dubiis demonstratum dedi in annotationibus meis ad Arriani dissertat. Epictet. τοῖς ἑρμαίοις idem est atque, εἰς τὰ ἑρμαῖα. Sunt autem Hermæa palæstræ. Mercurius enim palæstris præerat. ut μουσεῖα ludi sunt, literis tradendis et percipiendis, et ore scriptoque agitandis consecrati.

ibid. v. 16. οὐκ ἐᾷ] Si bene habet, necesse est quædam hic desiderari. Sin secus sit, pro ἐᾷ malim ἔτι legi. *non jam amplius* actionem in eum ipsum, qui corpus prostituerit, instituendam, de qua leges superius allatæ sanxerunt. Illud enim involvit dictio οὐκ ἔτι. Verumtamen locus huic nostro similis recurrit p. 14. v. 18. ubi πεποίηκεν pari prorsus, atque hic ἐᾷ, positum modo, vulgatæ patrocinatur, tametsi male cohærenti.

§. δ'. p. 14. v. 13. προαγωγεύσῃ] Post vocabulum προαγωγεύσῃ videtur titulus ΝΟΜΟΙ deesse. Pari modo Stephanus ibid. v. 21. hunc eundem titulum de suo addidit, qui Aldinæ deest.

ibid. v. pen. ὧ ἂν τὸ] Utcunque me torqueo conjectando, nihil tamen expedio. quare satius videtur esse, locum male sanum, utcunque est, intactum relinqui.

p. 15. v. 8. τοῦτο] Ut superfluum, uncis inclusi. Sufficit enim τοῦτο in coli

fronte positum, et hæc est verborum constructio. ἐὰν γὰρ σκοπῆτε, εὑρήσετε, ὅτι τοῦτο πάντων ἄριστα ἔχει.

ibid. v. 12. ὁτιοῦν] Non ita liquidum penes me quidem est repudiandum esse ὁτιοῦν, et ei sufficiendum ὁντινοῦν. quod si tamen in hoc codices consentiant, facile feram.

§. ε. p. 16. v. 1. τοὺς τῆς πόλεως] Forte addi conveniat τρόπους, *leges si teneat, moresque si norit civitatis.*

ibid. v. 6. ὅς] Dedi de meo ὡς. nam διαλέγεται refero ad legem. *nimirum lex hic agit ut cum homine corporis impuri.* Observatio hæc est Æschinis, non formula legis, quapropter verba hæc signis parentheseos inclusi. Et postmodum reperi ὡς in Lock.

ibid. v. 7. τῷ δημοσίῳ] Aut τῷ δήμῳ leg. esse videtur, aut potius μηδὲ διοικησάτω τῶν δημοσίων μηδὲν, μηδὲ ἀρξάτω. nil enim necesse est, ut orator verba legis ipsa sévere et religiose reddiderit atque servaverit, quibus in verbis reddendis multum sibi indulsit, ut ex ipsa legis formula hoc cum loco comparata constat.

p. 17. v. 10. ἀποστελλέσθω] Post ἀποστελλέσθω videtur μηδ' ἐπὶ πρεσβείαν deesse, si quid certi e versu antepen. p. 16. colligi potest.

ibid. v. 13. τις ταῦτα ποιῇ] Ista nimirum, quæ hac lege vetantur. Videtur tamen formulæ legum magis consentaneum, ut existimetur orator dedisse ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτα ποιῇ. *Sin autem quis adversus hæc sancita quid commiserit.* v. p. 17. v. 1. et p. 21. v. 18.

§. ϛ'. p. 19. v. 6. ὑπολαβὼν] Taylor commendat ἀπολαβών. Vellem exposuisset istius lectionis vim hoc loco; quam nullam ego equidem intelligo. malim ὑποβαλὼν, cum præmisisset, et veluti fundamentum aliquod subjecisset. Vulgata defendi si debet et potest, accipienda erit pro προλαβών.

p. 20. v. 3. γε] Revocavi bonam hanc et vetustati probatam lectionem, pro qua Wolf, et ejus festinationem erroresque pæne omnes ubique locorum cœca secutus fide et obedientia Taylorus, γὰρ suffecerant. γε idem est atque γὰρ, sed illud magis ex Atticorum more.

§. ζ'. p. 20. v. 16. ᾤετο δεῖν λέγειν] Notæ marginis Steph. adscripserat Taylor hæc, repugnantia illa quidem animadversioni ab ipso ad h. l. proditæ. "Hanc minus necessariam διόρθωσιν tollit Nostri p. 25. v. 14."

ibid. v. 24. εἰ] Subaudi a communi λέγει ἐν τῷ δήμῳ e versu 18. Ego vero prætuli ἤ, ut etiam in insequentibus.

ibid. v. pen. ἢ διὰ] Malim ἢ ἢ διὰ δ. *aut cui propter.*

p. 21. v. 6. οἰκήσαντα] Wolf mavult διοικήσαντα. cum quo facio, quicquid Taylor contra dicat. Illorum, quæ jactat, Scholiorum penes me quidem nulla est auctoritas, Aldo ipsoque Wolfio juniorum.

ibid. v. 12. κακῶς] Hic loci est inornate, inculte, jejune. Verba κἂν ἁπλῶς videntur scholium esse.

§. η. p. 21. v. 25. ὑμεῖς δὲ τί;] Scil. ἐποιήσατε. *Vos autem quid?* scil. *fecistis. Hoc nempe.* (respondet.) *Novum legem curastis condi.*

p. 22. v. 2. προσέταξεν] Subaudi αὐτῇ. *quid operis, quid negotii delectis illis de tribu mandavit?*

ibid. v. 11. τῶν ῥητόρων. καὶ τὸν περὶ τ. πρ. τ. φ. νόμον· ὃν Τίμαρχος] Sic olim vulgabatur. Recepi lectionem codicum plurium τῶν ῥητόρων. τὸν γὰρ π. τ. πρ. τ. φ. νόμον Τίμαρχος. Liquet enim, legem illam de præsidatu tribuum in concione, neque hic recitari, neque Æschinem voluisse eam a scriba tum recitari. Quæ enim lex, aut leges potius, protinus recitantur, eæ ad τὴν εὐκοσμίαν, pudorem rhetorum pertinent.

p. 23. v. 1. ἢ περὶ ἑκάστου] Signis parentheseos inclusi, quoniam, non a Scholiasta quidem nescio quo, at ab ipso tamen Æschine, declarationis ergo, subjecta sunt, vocabulo legis χωρίς. Pari modo eademque de causa verba ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς δηλονότι inclusi.

ibid. v. 2. λοιδορεῖται — ἀγορεύει — ὑποκρούει] Mutavi hos indicativos conjunctivis. λοιδορεῖσθαι est *præsentem in os convitiari.* κακῶς ἀγορεύειν est *probrose et criminose de aliquo commemorare, sive is adest, sive abest.* ὑποκρούειν est *loquentem interpellare, obstrepere.*

ibid. v. 3. ἀνηκέστως] Id est ἀνυπομονήτως, aut ἀπαύστως. v. Hesych. v. ἀνηκέσαι et ἀνηκέστων.

ibid. τῶν μὴ ἐπὶ τοῦ βήματος] Dubium, utrius generis sit τῶν, masculini, an neutrius. Sin posterius est, desideratur λέγεσθαι προσηκόντων, *iis de rebus, de quibus in suggestu quæri et disputari nefas sit.* Sin autem prius, subauditur ὄντων, *illis de hominibus, qui extra suggestum sint.* Sed miror, cur hi soli a lege commemorentur. Ergone licebat in illos invehi, qui in suggestu essent? [In accessione ad Notulas.] μὴ sublatum hinc colloca v. 1. pone ἢ primum, ut sit ἢ μὴ περὶ ἑκάστου — περὶ τῶν ἐπὶ τοῦ βήματος.

ibid. v. 4. παρακελεύηται] Rursus dubitatur, utrum hoc cum insequente τὸν ἐπιστάτην copulandum, an ab eo disjungendum sit. Prius si mavis, sententia est. Epistatam si quis in auxilium sui advocet, adhortetur ad acriter pugnandum in conflictu verborum manuumve. Sin seorsim per se stet, subaudietur τοὺς φίλους, amicos

ad dimicandum oratione accendat, aut ad opem sibi ferendam cohortetur.

ibid. v. 6. δραχμῶν. εἶθ' ἕκαστος] Sic olim vulgabatur. Ego, sublato colo, pro medio vocabulo εἶθ' ex auctoritate Jurini, (tametsi mihi quoque ipsi sponte mea idem in mentem venerat) suffeci εἰς. *quinquagenis in singula crimina drachmis.*

ibid. ἐπιγράφειν] Bene habet. id quod index noster in Demosthenem docebit. ἐπιγράφειν dicitur quæstor, cum nomen ærarii facti in tabulas publicas refert, aut in schedula scribit exactori tradenda, qua huic potestas etiam per vim a debitore exigendi datur, idque ei muneris mandatur.

ibid. v. pen. ἐπιβάλλοντες] Dedi ἐπιβαλόντες, in aor. secundo. De L. drachmarum mulcta, quæ res e Demosthene nota est, nil erat cur Brodæus dubitaret.

ibid. v. ult. τὴν πρώτην] Fateor hunc locum mihi caliginosum et inexplicabilem esse.

p. 24. v. 1. διεξίωσι κλήσεις] Διεξιέναι κλήσεις quid sit, ignoro. num causas litigantium audiendo et disceptando exsequi? ut sententia sit: *ubi lites omnium jure experientium peregerint atque absolverint.* Quærant acutiores.

ibid. v. 3. τῶν νόμων] Imo vero τῶν δήμων. Exactores sui cuique demo, seu pago, erant. Aut potius delenda sunt hæc duo vocabula ut perperam e proximo iterata.

§. θ'. p. 25. v. 7. αὐτὸ ἔδειξεν] Bene habet. Subauditur τὸ ἔργον, aut τὸ τέλος, aut τὸ πρᾶγμα. ut addatur, opus nil esse videtur. Quod si tamen codices numero vincant, supplementum tuentes, haud repugnabo. [Not. Var. Lect.] Unum horum [sc. τὸ ἔργον, τοὔργον, τὸ πρᾶγμα] debebat recipi: verum quia dubitabam, quodnam esset proferendum, nullum admisi, cujus me nunc facti pœnitet.

p. 26. v. 13. παρὰ πρεσβυτέρῳ] Παρὰ adscivi: videtur enim orator in illo παρὰ toties iterando vim nescio quam affectasse.

§. ιά. p. 26. v. 16. ἓν] Perinde est utrum ἓν legas, ut editi omnes exhibent, an ἐν cum leni, quod idem est atque ἐν τούτοις, et tum ἓν *unum* subaudiendum relinquitur. Pari modo, atque πρὸς simplex idem valet atque πρὸς τούτοις.

ibid. v. 21. οὐκ ἐπανῆκε] Domum, unde cum venia Misgolæ egressus fuerat, ad condictum tempus, negotii condicti ergo gerendi, non redibat.

p. 27. v. 12. ἐπειδὴ ἐν δικαστηρίῳ ἐσμὲν] Recurrit hæc dictio p. 34. v. ult.

ibid. v. 16. τῷ μὴ τἀληθῆ] Delevi particulam infitiantem. V. p. 37. v. 17. et p. 44. v. 4. videtur μὴ a loco suo ad alienum aberrasse. V. ad versum 2. p. 28. dicenda.

ibid. v. 17. ὑμῖν τε ἀκούουσι] Pro media voce dedi μὲν auctore Wolfio. fortassis deest adhuc τοῖς, ut legatur ὑμῖν μὲν τοῖς ἀκούουσι. articulus videtur h. l. necessarius esse ob insequentem alterum τῷ μαρτυροῦντι.

p. 28. v. 2. ὁ δὲ πεπονθὼς δημηγορήσει] Videtur huc revocandum esse illud μὴ, quod versu 16. p. 27. ut vitiose redundans amputavi. Ego equidem arbitror Æschinem ita reliquisse. ὁ δὲ πεπονθὼς οὐ (vel μὴ) δημηγορήσει. *quod si autem res, de qua agitur, tam fœda est, ut et, qui patrarit, judicibus offerre spectandum os haud audeat, et ei, qui corpore facinoris turpitudinem tolerarit, agere cum populo haud liceat.* Neque tamen me fugit esse rationem vulgatæ defendendæ, atque interpretando molliendæ, ad hunc modum. *Quod si autem res tam turpis est, ut auctor flagitii haud audeat vestrum in conspectum prodire, consors autem flagitii, cujus in corpore patratum sit, haud verecundetur in concionem venire, et cum populo agere, laudanda est legislatoris sapientia.*

ibid. v. 16. ὡς οὐκ οἴομαι] Subaudi ὡς vel ὅτι πείσουσι.

ibid. εἰ δὲ μὴ] Scil. τοῦτο γένηται, ὃ οἴομαι. Sin autem id, quod futurum autumo, minus eveniat, et contra hoc, ut persuadeant suis amicis, ut testimonium mihi suum denegent.

ibid. v. 17. ἐκεῖνό γε οὐδεμήποτε δύνωνται, ἀφελέσθαι] Sic olim vulgabatur. Dedi de meo ἐκεῖνό γε οὐ δέδια, μήποτέ με δύνωνται ἀφελέσθαι τ. ἀ. *hoc utique nil vereor, ne mihi veritatem eripere valeant.*

ibid. v. 18. τὴν ἐν τῇ πόλει] Scil. ἐπιπολάζουσαν.

p. 29. v. 4. πέμπτον καὶ τετταρακοστὸν] Non a natu inde, sed a principio militiæ. Numerabant annos in militia sibi peractos.

ibid. v. 20. καὶ κατὰ τὴν γνῶσιν] Præpositionem κατὰ meo arbitratu delevi. πολυωρεῖν τήν τινος γνῶσιν est, familiaritatem cum aliquo contractam sedulitate et assiduitate officiorum percolere. μου, quod codex Bern. præbet, est illud quidem planius atque vulgatius, verumtamen ad elegantiam haud exquisitius. Pro μοι τὴν malim inverso verborum ordine τήν μοι, scil. οὖσαν vel ὑπάρχουσαν.

ibid. εἰς τὴν νῦν] Scil. ὥραν, vel ἡμέραν. Sed hoc est tralaticium.

ibid. v. 21. διέλιπον] Dedi de meo διέλιπεν. *non desiit* (Timarchus puta) *observare consuetudinem meam secum.*

§. ιϐ'. p. 29. v. antepen. ὤκνησα] Imo vero ἐτόλμησα. hoc quidem sententia postulat. *et ego non essem ausus eum alius alicujus flagitii insimulare, præterquam hujus unius, stupri puta.* ut ἄλλο post οὐδὲν addatur necesse nil videtur esse.

ibid. v. ult. ἕνα] Post ἕνα videtur μὲν deesse. Verba τὴν πρᾶξιν ποιούμενος facile patiar abesse, quæ si tollantur, cum sententiæ cum nihil decedet, tum accedat etiam ad elegantiam. Sed usu cognovi Æschinem verbis, ubi nil opus erat, et dedecebat adeo, redundantem, et alias rursus justo breviorem.

p. 30. v. 2. ὑπερβαίνων] Ὑπερβαίνοντα Mead. Reg. 1. quæ si probetur lectio, significabit, *vincentem fœditate flagitiorum.* Sed tum verba ἀλλ' ἐπιδείξω v. 3. erunt delenda, aut leg. ταῦτα δ' ἐπιδείξω, et hæc mihi ratio imprimis placet, ut hæc sit sententia: quod si autem exemplis afferendis, quibus rerum gestarum memoria penes vos renovetur, demonstratum dedero, Timarchum impudicitia longo post se intervallo reliquisse illos sic dictos feros homines; hoc autem demonstratum dabo solos illos nominatim appellando, quorum domi etc.

ibid. v. 3. ἀλλὰ] Hic loci idem valet atque Tullii *sed,* cum vocabulum idem e superioribus longa digressione interpellatis repetit, quo lectores ad filum quasi orationis revocet, ut hic loci ἐπιδείξω iteratur. *Quod si igitur, id quod dico, demonstravero (vel indicavero) nominatim illos vel solos.*

ibid. v. 8. ἀλλὰ μὰ] Recte revocavit Taylor καὶ intermedium id interponens. Parenthesin a voce μὰ exorsus sum, quæ in Stephani editione ab οὐκ incipit.

p. 31. v. 1. κυβείῳ] Κύκλῳ Mead. ut Latinorum *circulus* pro conciliabulo, conventu hominum. Totum illud οὗ ἡ τηλία ad κυβεύουσιν Scholium esse, et e margine in textum irrepsisse suspicatur Taylor in schedis.

ibid. ἡ τηλία] Est talea, vel tabula, areola lignea, in quam decidunt tali per fritillum dejecti. pars aleæ pro tota alea. Cujusmodi ferme est nostrum *Billiard.*

§. ιγ'. p. 31. v. 23. συμπλεύσας] Subaudi τῷ τότε ἐκπλεύσαντι εἰς Ἑλλήσποντον στόλῳ.

ibid. v. 27. αἴτιος] Αἴτιος διδοὺς τὰ πολλὰ ἐκέρδαινεν καὶ ἐχλεύαζεν. ἐγένετο οὗτος τίμαρχος. Lock. quæ quid sibi velint haud intelligo, suspicor tamen scholium esse, sic legendum Διδοὺς τὰ μικρὰ, πολλὰ ἐκέρδαινε, καὶ ἐχλεύαζεν. *Parum dans* [Hegesander, si ad hunc redit, quanquam nescio, an ad alium potius spectet] *multum lucrabatur et irridebat* [Timarchi stultitiam, haud sentientis imposturam].

p. 32. v. 4. κακία] Vetus hæc est vulgatorum librorum lectio, quæ quodammodo exponi se patiatur. pavor, timiditas, ignavia, mollities animi resistere illecebris voluptatum et fraudibus atque violentiæ corruptorum responsare haud valentis. Malui tamen e codice Meadiano ἀκακία præferre, simplicitas morum, quod ipsa sibi fraudis nullius est conscia, fraudes alienas ne suspicans quidem, nedum ut reformidet, aut devitet, sed ad parendum statim parata, et obvio cuique auctori patens, et in potestatem sese dedens.

ibid. εὐπιστία] Malim εὐπειστία per diphthongum. facilitas cedendi precibus et blanditiis, obsequiositas.

ibid. v. 9. ὅτι δὲ αὐτοὺς ἠνώχλει] Subaudi, si locus bene habet, neque est, quod desideretur, τί ἐποίει. Fuit cum suspicarer ὅτε leg. esse, et verba σκέψασθε — Τιμάρχου per parenthesin interjecta, et γὰρ more Attico eleganter redundare. De quo, ut quisque volet, ita statuet. Tayloro quoque, ut jam video, ὅτε in mentem venerat. Sed video nunc, nihil h. l. neque deesse, neque mutari debere. Morem enim Æschinis esse, e p. 33. v. 17. intelligo, ut ὅτι δὲ usurpet, pro, *quod autem attinet ad* — Erit ergo sententia hujus loci. *Vexationes autem quod attinet, quibus Pittalacus Timarchum et Hegesandrum exagitabat.*

ibid. v. 15. διασείστους] *Agitabiles.* Videntur tali ideo sic appellati, quia manu agitabantur et quatiebantur, dum in fritillum infunderentur, per quem in τὴν τηλίαν, taleam subjectam deciderent.

ibid. v. ult. ἐξανθρώπους] Non debebat vetus bona lectio Aldinæ ἐξ ἀνθρώπων, a Stephano quoque servata et propagata, cum Wolfiano commento permutari. τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς significat verbera, quanta maxima et sævissima ab hominum quoquam alicui infligi possunt, aut a vapulante tolerari. Dictionem hanc egregie vindicavit Abresch. V. C. ad Æschylum pag. 140. et 651. creberrime eam frequentavit Dionysius Halicarn. Antiqu. Rom. v. c. pag. 233, ult. 361, 33. 362, 2. 562, 2. et alibi.

p. 33. v. 4. ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν] Populus Atheniensis erat quasi una familia, quæ se in tutelam et manum quasi deorum dedisset. Cujus materfamilias erat Mater Deorum. Pittalacus erat servus publicus. Consentaneum igitur erat, ut servus injuriam passus ad matremfamilias receptum haberet. Sexum muliebrem ad commiserandum faciliorem esse nostro novimus omnes.

ibid. v. 19. ἠδικημένον] Post hoc voc. videtur ὑπ' αὐτοῦ desiderari.

p. 34. v. 2. παρῆν] Dedi de meo παρῄει, *accedebat ad suggestum,* h. e. ad dicendum publice et agendum cum concione, seu gerendum remp. et consilia nobis dandum de rebus ad summam reip. pertinentibus. Verbum in hac re solenne et proprium παριέναι, de accedentibus ad remp. et honores, aut administrationem rerum civilium capessentibus.

ibid. v. 4. ἠπείλησεν] Aristophon puta Hegesandro.

ibid. v. 6. αὐτοῦ] Hegesandri puta.

ibid. v. 7. πρῶτοι οὗτοι] Bene habet. male suadet, qui deleri vult. subauditur τοιοῦτοι ὄντες. Hi homines, Hegesander, Crobylus, frater ejus, et Timarchus, omnium primi consilia vobis de rebus Græciæ dare, tametsi tales essent, homines puta impuri, stupris mutuis contaminati. Nam ante eos nemo fuit, paribus flagitiis contactus, qui ausus esset remp. attingere, et conciones ad vos de rebus tam gravibus habere.

§. ιδ'. p. 34. v. 15. τοὖψον] Forum piscarium.

ibid. v. ult. ἐπειδὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐσμὲν] Ubi quæ actores aiant et jactitent, non omnia sic simpliciter, nullo examine adhibito, creduntur, sed affirmata testimoniis et evidentia documentorum evincenda sunt.

p. 35. v. 7. προπέμψαι αὐτῇ τῆς δίκης ἄρασθαι] Sic dedit Stephanus. Alii προσπέμψαι. Paulo id quidem melius. Nam verbum προσπέμπειν locum hic habet, alterum nullum. Taylor testatur in aliquo codice reperisse additum διάλυσιν. Sequor facem his in tenebris subito emicantem, gressusque nutantes per certa vestigia ad veri sedes ducentem; et sic emendo locum hunc meo marte, προσπέμψας αὐτῷ διάλυσιν τῆς δίκης εὕρασθαι, *Pittalacus aiebat, se ab Hegesandro per internuncios a se ad illum missos cassationem* (vel *abrogationem*) *litis impetrasse.*

ibid. v. 13. καὶ τὰ ἑξῆς] Non sunt hæc testimonii pars, sed aut sunt ipsius Æschinis, aut librariorum, si mavis, tædium exscribendi compendifacientium, quos eadem iterare pigeret, si formula hujus testimonii eadem fuit cum superioris.

p. 36. v. 1. Λαοδάμαντι] Deest hic aliquid. e. c. ἐγὼ συνεγενόμην, *quemadmodum ego olim Laodamanti cohabitavi,* pro pellice. aut leg. Λαοδάμας ἐμοὶ, *Laodamas me usus fuit.* Non enim, id quod insequentia docent, Timarchus Laodamanti succubuit, sed Hegesander. Testimonium hoc proponebat Æschines Hegesandro recitandum. At ille recusabat. Quemadmodum jam ante Misgolæ testimonii formulam recitandum obtulerat; quam et ille pari modo recusaverat, ut sibi ignominiosam.

ibid. v. 3. οὐκ ἠγνόουν] Pro οὐ μόνον οὐκ ἠγνόουν. Sed illi breviloquentiæ studiosi Attici solent illud οὐ μόνον similibus huic locis omittere, me quidem haud probante. Verum ita solent.

ibid. v. 7. ἀνὴρ] Hegesander puta. Hæc omnia usque ad ἐφ' ᾧ versu 9. ironice dicta mirifice pungunt.

p. 37. v. 1. τούτου] Timarchi puta. ὑπερβολὰς Timarchi appellat projectam ejus patientiam ad turpissima quæque et extremæ infamiæ exempla corpore tolerandum, et imperata quæque, quamvis fœda et indigna, perpetrandum. Sententiam vidit Jurinus.

ibid. αὐτὸν] Redit ad Hegesandrum.

ibid. δόξαντα] Dedi de meo δόξοντα. Res sic habet. Hegesander Leodamantis quondam scortum fuerat. Ibi Leodamas ab Hegesandro, ut herus a servo, indigna multa et infanda cum exegit, tum impetravit. Postmodum Hegesander, quo loco ipse penes herum fuerat, eodem rursus habuit Timarchum. Sed multo intolerabiliora ab hoc ille postulavit, hic illi præstitit. Defensio Hegesandri hæc erat, ut diceret, quæ a se Leodamanti essent indulta, multo ea esse honestiora, quam quæ Timarchus sibi indulsisset, ut pæne videri posset stuprum non esse passus, si patientia sua cum Timarchi comparetur. ἐπιτάγματα h. l. sunt imperia cinædorum, aliorumque impurorum, qui scortis suis fœda et infanda imperant; item, quæ scorta a suis stupratoribus exigunt, ut emant et sibi donent. v. p. 38. v. antepen. et p. 45. v. 21. Idem est, ac si dixisset ὡσεὶ αὐτὸς [Hegesander puta] δόξειε μέτρια πεποιηκέναι, εἰ παραβληθείη τὰ αὐτῷ πεπραγμένα πρὸς Λεωδάμαντα τοῖς αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Τιμάρχου ὑπηρετημένοις. τοσαύτη ἐστὶν ὑπερβολὴ τῶν τούτου [Timarchi puta] ὀνειδῶν καὶ αἰσχρουργιῶν.

§. ιε'. p. 37. v. 8. ἤ τίς εἶδεν, ἢ τίς ἦν ὁ τρόπος] Videntur scholium sapere, nihil quidem dicunt aliud, quam præmissa.

ibid. v. 9. λέγοντες] Id est πράττοντες ἐν τῷ λέγειν.

p. 38. v. 2. ἀνάγκῃ] Bene habet. prostibula ista utriusque sexus mancipia erant, lenoni certa æra merentia, quæ proinde ab hero possent, etiamsi nollent, vi ad merendum cogi. Non licebat illis aliquem æs offerentem rejicere. Constat e Xenophonte Ephesio. Vel adhuc hodie multæ miseræ, quas adversa sua sors in lupanar detrusit, violentiam et immanitatem brutæ libidinis necessario tolerant, reluctantes, cum gemitu et exsecrationibus.

ibid. v. 6. οὐχ ὁρῶντες] Sic olim legebatur h. l. prætuli οὐκ εἰδότες. tametsi nescio, an satius fuerit utramque lectionem copulari, οὐχ ὁρῶντες, οὐδ' εἰδότες.

ibid. v. 8. γνωρίζοντες] Dedi γνωρίζετε, *noscitatis.*

ibid. v. 7. τῆς ἐργασίας] F. ἀπὸ τῆς ἐργασίας.

ibid. v. 13. καταλιπὼν—διαφέρων] Cum vocabulo μειράκιον copulata in se non adeo erant damnanda. Veruntamen, cum ἀσύμβολον insequatur, non ἀσύμβολος, videtur utique neutrum in h. l. regnare debere.

ibid. v. antepen. ἐπιτάγματα] Scortum

stupratori suo ἐπιτάττει impensas et instrumenta luxus imperat, et precibus, lacrymis, minis, dolis, quibuscunque potest artibus extorquet. v. p. 36. v. ult.

ibid. v. pen. προσαναλίσκουσιν] Primæ syllabæ, arbitratu meo, detraxi sibilum. Nam antequam fructum tuæ liberalitatis feras, necesse est tibi, ut in amores tuos multa eroges. Gratificationes puellarum auro volunt redimi.

p. 39. v. 1. τρόπον] Post τρόπον excidit ex editione Stephani εὐφημότερον, errore, ut videtur, operarum. Excusat orator hac circuitione novitatem dictionis, qua usus est, ἡδονάς τινι παρέχειν.

§. ιϛ'. p. 39. v. 3. τὸ πρᾶγμα] Rem, de qua nunc agitur, scil. multa vera esse, et pro veris haberi, atque noscitari ab omnibus, haud dubitantibus, tametsi testes nulli producantur, sua cuique conscientia sufficiente.

ibid. v. 5. διαψηφίσεις] Videtur illam populi Ath. recensionem designare, quæ sæpe a Demosthene in orat. in Eubulidem commemoratur.

ibid. v. 11. δημόται, ὀμόσαντος οὐδενὸς] Correxi et interpunxi sic: δημόται ὀμόσαντες, οὐδενὸς — In vocabulo ὀμόσαντες, quod aptum est e voc. δημόται, desinit accusatoris oratio; ab οὐδενὸς pergit orator suam continuare. Si quis coram vobis: O judices, dicat, hunc hominem tribules sui jurejurando confirmarunt alienum a tribu sua esse, tum vos, tametsi nemo eum neque accuset, neque testimonio lædat, vestra ipsimet conscientia moti, ultro obstrepitis.

ibid. v. 13. οἶμαι] Ordine prius, (nam insequitur paulo post aliud) a Tayloro et Jurino immerito oppugnatum, bene habet, significans, *sine dubio*, vel, *ut consentaneum est.* Sic centies a Demosthene usurpatur.

ibid. v. 17. Τίμαρχον] Revocavi hanc lectionem vetustam et probam, a viris doctis immerito sollicitatam, cui Τίμαρχος substituerunt. Æschini propria est ea loquendi ratio, ut dicat eum διδόναι ψῆφον, qui in causa fuit, ut de se in suffragia iretur. Id quod constat e simili loco, qui est paulo ante versu 6. ubi dictio ἡμῶν ἕκαστος ψῆφον ἔδωκε περὶ τοῦ σώματος hoc significat, *de unoquoque nostrum quæsitum est, et in suffragia itum,* sitne civis, nec ne. non ut Wolf accepit atque reddidit. *nostrum quisque suffragia tulit de homine, quis vere sit Atheniensis.* Quod ita eum reddidisse, nil miror. Unusquisque nostrum pari modo videtur redditurus esse, si animum minus ad nexum orationis et sententiæ convenientiam attendat, minusve Æschinis morem loquendi teneat. Est itaque sententia loci hæc. Timarcho si necesse nunc sit, pari modo pati in suffragia iri de genere vitæ, quo utitur, et de moribus hisce suis, quos nunc noto, quemadmodum nuper ei necesse fuit pati, ut de conditione sua et jure civitatis, vel statu civili, in suffragia iretur.

ibid. εἴτε etc.] Videtur μὴ iterandum esse, ad hunc modum. εἴτε μὴ, μὴ ἐκρίνετο δὲ — *nec ne, non autem ea res in judicio seu D. seu M. seu denique MD. virorum disceptetur, sed ad vos referatur.* Cum populo nempe hic agit, in concione. Neque enim a judicio ad populum poterat appellari, sed decreta judicii manebant rata et firma, quæ ne ipse quidem populus rescindere posset. Contra autem a populo jam judicatæ res in concione, ad judicium delectorum virorum referebantur.

p. 40. v. 6. μοι] Id est πρὸς ἐμέ. *erga me.* libere et aperte planeque ad me verba de Timarchi flagitiis fecistis.

ibid. v. 8. καὶ ἡ βουλὴ] Bene hic videntur omnia habere. ἐὰν accipio pro ἂν, tanquam scriptum esset sic: καὶ ἡ βουλὴ — μνησθῇ ἂν ἢ τειχῶν ἐπισκευῆς, ἢ πύργων. Verba ὅτε ἐβούλευσε idem valent atque ἡ βουλεύουσα, nisi malis ἐβούλευσε, non ad Senatum, sed ad Timarchum referre. *Quoties Timarchus in tribunal dicendi ergo ascenderet, Senatusque, qui anno superiori reip. præerat, mentionem injiceret restaurandorum aut mœnium, aut turrium, aut alicujus nescio quo seducti, tum vos statim ridebatis.* Paret, vocabula hæc ἐπισκευὴ τειχῶν, ἐπισκευὴ πύργου, ἀπάγεσθαί ποι significare res nequam et turpes, haud satis tamen, unde ducta fuerint illa dicteria. Planum quidem id, ἀπάγεσθαί ποι quid sibi velit. Facinora enim illa, quæ Paulus Apostolus, more suo *opera tenebrarum*, vocabulo perapposito appellat, testes haud ferunt, solitudinem poscunt, congressus hominum et frequentiam reformidant. Vulgare item hoc est, pudorem, v. c. virginalem, cum claustro, cum arce, cum mœniis comparari, oppugnandis, et admoto arieti aut resistentibus, aut cedentibus. Tantummodo hæreo in ἐπισκευή. verum neque juvat, neque refert, neque meam decet personam, stercus hoc scrutari, ad quod coactus a necessitate hujus loci exponendi me demisi, quam primum licet, inde refugiens. Conf. p. 44. v. 2. et p. 46. v. 10.

ibid. v. 9. ἢ ἐὰν] Mallem ἢ abesse.

ibid. v. 13. ἐπαγγελίαν] Idem, quod δοκιμασίαν.

ibid. v. 21. ἡ βουλὴ] Constructio verborum hæc est: καὶ μὴ θαυμάσητε, εἰ Τίμαρχος ἐμπειροτέρως ἔχει περὶ τῆς ἐρημίας, ἢ ἡ βουλή.

p. 41. v. 3. μέντοι, ὦ Ἀθηναῖοι] Addit Mead. ἔφη. quod addidi. Solent ista duo εἶπεν et ἔφη inter se copulari et hoc isti subnecti, ut si Latine sic dicam: *ad*

plebem hæc locutus est. Audistis, Quirites, inquit, modo, quæ hic dixit.

ibid. v. 5. ἔχομεν κ. τ. λ.] *Sic ferme, hactenus quodammodo excusatum habemus Timarchum.*

ibid. v. 7. ἡσυχίᾳ] Ἡσυχία h. l. est solitudo loci, cum silet, ædificiis denudatus, et ab incolis desertus. Sententia videtur esse hæc. Timarchus videtur existimasse, locus hic vacuus si ædificiis impleatur, haud magno id esse constiturum, et pecuniolam, quæ in quemque nostrum pro rata sua conferenda veniat, fore perquam minutam. Sed Autolycus consulto utebatur oratione quæsita et affectata atque involuta, quo locum haberet vocabula duo ingerendi, quæ possent in sensum turpiorem detorqueri. ἡσυχία in actu operis venerei quæ sit in corpore patiente facile a quoque intelligatur. μικρὸν ἀνάλωμα videtur dictio fuisse de lupanari usurpata.

ibid. v. 9. οἰκοπέδων] Οἰκόπεδον est area domus, cui, si qui velit, ædificium inædificare possit. In re venerea corpus est patiens. Ædificare qui velit, humus ei effodienda et egerenda est, ut locus sit fundamento ponendo. Patet jam fons nequioris metaphoræ. Vir aliquando benignior, uxori consuetudine cum viris familiari haud interdicens, cur faceret interrogatus, æquo, ait, animo indulgere uxori posse paulum lascivienti; nihil inde damni accipere. Fundum tamen sibi superesse. *Allemahl bleibt mir doch noch Grund und Boden übrig.*

ibid. v. 17. ὑμῖν] Melius puto ἡμῖν, quod est in edit. Wolfii.

§. ιζ'. p. 42. v. 4. Δημοφίλου] De Demophilo nihil quidem præcessit, credibile tamen est eo auctore illum, de quo supra commemorabatur, populi recensum fuisse habitum.

ibid. v. 8. Νικόστρατος] Scil. αἰτιᾶται εἶναί τινας.

ibid. v. antepen. ἐτράποντο] Illi, quos Demophilus et Nicostratus largitionum reos agerent.

p. 43. v. 7. τοιαύτην ἀπόδειξιν] Hoc uteretur modo verum demonstrandi et arguendi, ut reos, ipsos sese indicantes et factum confitentes produceret, crimen puta judicii largitione corrupti.

ibid. v. 12. ὑπενεγκεῖν] Lectio ἀμύνεσθαι non videtur contemnenda, cujus ego quidem scholium vulgatam habeam. Senium et paupertas hostibus assimilantur arcendis et profligandis.

ibid. v. 14. οὗτος δὲ] Scil. ἐχρήσατο τῇ συμφορᾷ ταύτης τῆς δίκης. Hic autem Timarchus hoc, quo nunc premitur, infortunium judicii capitalis ipse sibi conscivit.

ibid. v. 15. ἐν πόλει ἐκκλήτῳ] Sententia hæc est. Athenæ si essent oppidum, alienæ ditionis, cui necesse esset in foro superiori stare, et parere evocationi magistratuum, in quorum potestate esset.

§. ιή. p. 44. v. 3. εἰδὼς καταισχύνας τινὰ] e. c. Hegesander. δὲ, quod in vulgatis in continente post hoc participium [καταισχύνων] insequitur, arbitratu meo sustuli. Dictio εἰδὼς καταισχύνας τινὰ significat *sibi conscius quod stupraverit aliquem.*

ibid. v. 5. κρινόμενος] e. c. Timarchus.

ibid. v. 14. λαθόντες, καὶ ἔξαρνοι] Malim λαθόντες ἔξαρνοι γενόμενοι, sine καί.

§. ιθ'. p. 45. v. 4. αὐτοῖς] Timarcho puta, et Hegesandro, et Crobylo, et Misgolæ, cæterisque eorum fratribus atque sodalibus, flagitii conscientia inter se obstrictis. V. p. 43. v. ult. Notat autem Demosthenem. V. p. 53. v. 13. et v. 26.

ibid. v. 11. πεπόρνευκε] Malim πεπόρνευται. Solet enim Noster in passivo usurpare de eo, si qui corpore suo quæstum fecerit meretricium.

ibid. v. 21. ἐπέταττεν] Supra p. 36. v. ult. dictione hac ἐπιτάγματα ἐπιτάττειν usus fuerat de cinædo a scorto suo fœda et indigna exigente. Paullo post p. 38. v. 19. de scorto flagitante a conductore mercedem sui corporis enormem. hic denique usurpat de insatiabili voluptatum cupiditate, sæva illis, quibus dominatur, imperante.

ibid. καὶ ἀπεφέρετο] Wolf arbitratu suo edidit, quod Taylor reddidit, καὶ μηδὲν ἀπεφέρετο. Quod factum haud probo. Sententia videtur hæc esse: et cum ingenium ejus, natura improbum et impurum, deferretur ad appetendum ea, quibus quotidiano usu insuevisset. ἀποφέρεσθαι dicuntur illi, si qui, vel inviti, a vi torrentis aufferantur et illidantur in scopulos, aut hauriantur a voraginibus. Hic verbum usurpatur metaphorice de illis, qui scelerum et flagitiorum exercendorum diuturnitate ita sint iis facti obnoxii, itaque dementati, ut, tametsi bona fide decreverint durum hoc jugum excutere, vinculis tamen eorum tam robustis vetustate, et tam arcte adductis expedire sese nequeant, sed ad ea continuanda, vel inviti et repugnantes, præcipites et occœcati aufferantur. Alias solet in simili re καταφέρεσθαι usurpari.

ibid. v. ult. κατέπιεν] Significat, non bucellatim, lenteque a Timarcho bona patria deglutita esse, sed cito et raptim, velut uno repentino haustu, ventre mersa. Solet alias καταπίνειν non de potulentis, sed de esculentis magis usurpari. Volens itaque significare patrimonium a Timarcho, non vorando modo, sed etiam potando esse absumtum, necesse sibi judicavit esse, ut insolentiam et peregrinitatem significa-

tionis, quam verbo καταπίνειν hic attribuit, addendo εἰ οἷόν τ' εἰπεῖν emolliret.

p. 46. v. 5. αὐτὴν] Prætuli αὐτῷ. nam inter se opponuntur relinquere bona, et relicta conservare, pater, non sibi tantum opes quærens, sed eas filio quoque relinquens, et ex altera parte filius heres factus magnarum opum, quas ne *sibi* quidem conservare potuit, nedum ut *alteri*, filio suo, relinqueret.

ibid. v. 6. ὄπισθεν τῆς πόλεως] Hoc est in parte urbis boreali. Athenarum vultus quasi, h. e. prospectus, in mare patebat, seu ad austrum. postica igitur erat pars borealis, pone acropolin, quæ urbem a septentrione finiebat.

§. κ'. p. 46. v. 15. ἔργῳ] Superius crimen, scortationis puta, nullis poterat actor testibus confirmare, quod arduum, aut negatum potius esset invenire testes, qui fidem suam cum periculo capitis de re interponere auderent, clam, procul arbitris, gesta. Quapropter ad τεκμήρια confugiendum erat. Hic autem ἔργῳ, ipsa re, producturum se ait actor testes in re palam gesta, neminique ignota, nulloque cum testis periculo conjuncta. Sunt ipsi testes coram exhibiti, eaque testimonia, quæ ipsis oratione confirmanda proponuntur, confirmantes. ἔργον testimonii opponitur ejus ῥήματι, cum actor verbis quidem affirmat, se testes hos vel illos esse producturum, testes autem ipsi testari recusant.

ibid. v. 19. ὑποκριτῇ] Poetæ ipsi sæpenumero in fabulis, si quas a se scriptas ederent, partes histrionum agebant. Idem sæpe et poeta et actor fabulæ erat.

ibid. v. antepen. τὸ δὲ χωρίον] Facile quidem sit τοῦ δὲ χωρίου emendare, neque repudiem, si probati dent codices. Potest tamen vulgata prætextu anacoluthi defendi.

ibid. ἄποθεν τοῦ τείχους] Sic, τεῖχος puta, oppidulum Alopecas appellat. Nam de mœniis Athenarum hic non agitur, neque de iis est suspicandum, sed de oppidulo seu castello, quod dixi, Alopecensi.

p. 47. v. 1. ἐνταφῆναι] Post ἐνταφῆναι videtur γε deesse.

ibid. v. 5. ὡς] Bene habet. In κατέλιπεν subauditur αὐτοὺς, scil. servos et ancillas, fundosque omnino.

ibid. v. 8. ἐδάνειζεν] Timarchi puta pater, Arizelus, non Timarchus ipse.

p. 47. v. 15. ἐν τῷ αὐτοῦ λόγῳ] Vult dicere, non omnium testimonia testium, quos in universa hac oratione mea commemoravi, sed eorum solummodo, quos eodem hujus orationis loco complexus sum. λόγῳ h. l. idem est atque τόπῳ καὶ μέρει τοῦ λόγου.

§. κα'. p. 47. v. 17. ἀργύριον] Fort. καὶ ἀργύριον. Adhuc enim planum fecerat actor, patrem rei filio fundos et mancipia reliquisse. Jam recipit demonstraturum, paratam quoque pecuniam Timarcho relictam esse.

ibid. v. 20. ἕτερον, ἀγρὸν] Distinxi, ut debebat fieri, ut esset hæc sententia: *præter villas ante dictas, reliquit ei pater* ἕτερον (scil. χωρίον) *aliam* (villam puta) *Cephisiis, fundum* (vel agrum sine villa) *Amphitropis, et duas officinas metallicas.*

p. 48. v. 12. ἠφάνισε] Disperdidit, effecit, ut nulla usquam locorum conspiceretur, funditus sustulit. Rem adeo notam annotare supersedissem, nisi vidissem Taylorum hic de οὐσίᾳ φανερᾷ et ἀφανεῖ nescio quæ afferre, bona quidem illa suo loco futura, ab hoc autem alienissima. Verum ita solent antiquitatum indagatores. Jactant peritiam suam, immemores circumspicere, conveniatne rei præsenti, an minus; dummodo expromserint ea, quæ qui ignorent, videantur sibi in lectoribus suarum commentationum nonnullos habituri, cum sint interdum protrita et trivialia.

ibid. v. 15. ἀπολειφθέντος] Sententia est. Arignotus cum aliquando abfuisset a recensu civium invalidorum, stipem a rep. ferentium, expunctus ex albo fuerat. Quo facto supplicabat senatui, ut beneficium hoc sibi redderetur, die observata, qua Timarchus, ex fratre nepos, præsideret. Hoc autem nil curante causam patrui commendatione et auctoritate sua adjuvare, tulit repulsam, et stipe privatus est, quam prytanes ex ærario publico civibus egenis et invalidis erogare solebant.

p. 49. v. 8. ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο] Videtur orator sic reliquisse ἀλλ' οὐκ ἐστὶ τοῦτο. in nominativo generis neutrius. *Verum secus hoc habet.* οὐκ ἔστι τούτῳ (in dativo generis masculini) λοιπὸν οὐδέν. *Nihil rerum omnium huic* (Timarcho) *superest.*

ibid. v. 9. οἰκία] Ubi quisque in suo proprio habitat. συνοικία] domus aliis ad inhabitandum mercede elocata.

§. κβ'. p. 49. v. ult. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς] Sesquifœnoris. h. e. ingentis. nam alias statum et vulgare fœnus in singulas minas erant seni oboli, seu drachmæ singulæ menstruæ.

p. 50. v. 5. ἐκμαρτυρῆσαι] Dubito, significetne hoc verbum ἐκμαρτυρεῖν hoc loco simpliciter enunciare, prædicare, suo testimonio proclamare, an id, quod in foro Attico significare solebat, per testimonium literis consignatum, ab absente, vel peregrinante ad judices missum, aliquid confirmare. Sed huic posteriori modo interpretandi obstat adjunctum δεῦρο παρακαλῶ.

§. κγ'. p. 50. v. 22. ἐβούλευεν οὗτος] Intelligimus ex hoc loco, quo anno suscepta sit hæc in Timarchum ab Æschine actio.

Constat Athenis neminem, nisi semel per vitam, *βουλευτὴν* fuisse. Porro constat Timarchum anno ante, quam ab Æschine reus ageretur, Senatorem fuisse. Testatur hoc perspicue p. 40. v. 8. Fuit autem Timarchus Senator archonte Nicophemo, quod hic locus testatur, et paulo supra versus 17. Ergo anno post Nicophemum acta hæc est causa. Sed archon fuit Nicophemus anno quarto Olympiadis 104. Habita igitur est hæc oratio anno primo Olympiadis 105.

ibid. v. 23. *ἔκλεπτον*] Hegesander et Timarchus.

p. 51. v. 7. *ἐξεφυλλοφόρησεν*] Proposuit quidem Senatui deliberationem de Timarcho senatu movendo. Verum re ad suffragationem deducta, repudiata est illa auctoritas rursusque in collegium Senatorum receptus Timarchus.

§. κδ'. p. 52. v. 8. *ταλάντου*] Subaudi *τιμὴν* vel *ζημίαν*. *irrogastis mulctam.*

ibid. v. ult. *καθὼς*] Dedi de meo *καθ' ἃς*, scil. *συνθήκας*, item *πράσιν* pro *πρᾶξιν*.

p. 53. v. 1. ΜΑΡΤΥΡΙΑ] Prætuli *Μαρτυρίαι*, sunt enim duo testimonia, Leuconidæ et Philemonis.

§. κέ. p. 53. v. 18. *τῶν ἐκ τῆς*] Aut plane delendum est hoc *τῶν*, cum Lock. aut ejus loco leg. est *τούς*.

ibid. v. 24. *τοὺς ὀνείδη*] Malim *τοὺς ἐπ' ὀνείδει*. Sed locus varie potest tentari, sive *τοὺς ὄνειδος τὸν ἑαυτῶν βίον*, sive *τοὺς ὀνείδη τοὺς ἑαυτῶν βίους*, sive *τοὺς ἐπονείδιστον τὸν ἑαυτῶν βίον*. Verum, quod primo posui loco, ideo id equidem præferam, quod literarum vestigiis fidelius inhæret. *ἐπ' ὀνείδει παρασκευάζειν τῇ πόλει* idem est dictu, atque *ἐπ' ὀνείδει τῆς πόλεως*.

p. 54. v. 3. *αὐτὴν*] Malim *ταύτην*.

ibid. v. 22. *μὴ γὰρ εἰ ὅτι*] Duo postrema vocabula transposui. *Ego, qui vitam mihi vitalem haud ducam, si vobis videar solummodo ita vixisse, ut credibilia sint crimina mihi imputata, nedum si ea reapse perpetravero.* *μὴ ὅτι* significat idem, atque *μὴ μόνον*, et aliquanto etiam plus. Constructionis hujus paulo intricatioris explicatio hæc est. *ἡγούμενός μοι τὸν βίον ἀβίωτον εἶναι· (οὐκ ἐρῶ, ὅτι τοῦτο ἡγοῦμαι μόνον, εἴ τι τούτων πέπρακταί μοι, ἀλλὰ καὶ εἰ δόξαιμι μόνον ὑμῖν.*

ibid. v. pen. *καταχρήσασθέ μοι*] Bene habet. Utimini me, seu corpore meo, pro lubitu vestro, ad parandam vobis ex eo defensionem. V. p. 111. v. ult.

§. κϛ'. p. 55. v. 9. *αἱ οἰκήσεις*] Id est *τὸ οἰκεῖν τοὺς μὲν ἐνταυθὶ, τοὺς δὲ ἄλλοθί πη*. Hoc, quod alii aliis in domiciliis habitent.

ibid. v. 15. *οἰκήσεται*] Taylorum obstrepentem nil curans, cum Stephano facio, et ad ejus mentem Græcam hujus loci orationem reformavi, in hoc uno discedens ab illo, quod pro *ἰατρὸς οἰκήσεται* dedi *ἰατρὸς εἰσοικίσηται*, cum Stephanus simplex *οἰκίσηται* voluisset.

§. κζ'. p. 56. v. 2. *παραφέρει* —] Ratiocinatur sic. Si vulgaris fama rebus in omnibus vera esset, fideque digna, consequeretur hoc quoque, me, cum Batalum appellari audio auscultare, aures arrigere, animum advertere, insistere vestigiis, propius accedere, existimare vocem hanc ad me pertinere, me vocari. Vulgari enim dicterio, non Demosthenes, sed Batalus, clueo. Ego vero alia omnia. Stultus sim, si scommate movear. Fama itaque vulgaris sæpe mendax et floccifacienda est.

ibid. v. 6. *τινὸς*] Non cum *ὑποκορίσματος*, sed cum *τίτθης* cohæret. Id sibi cognomen adhæsisse ab aliqua nutrice sua, quæ id sibi imposuisset.

ibid. v. 16. *περὶ δὲ κ. τ. λ.*] Locum hunc ut Stephanus dederat, ita reliqui, certa medicina e bonis libris haud suppetente. Videtur Æschines ita dedisse. *περὶ δὲ τοὺς τῶν ἀνθρώπων βίους τε καὶ λόγους καὶ τὰς πράξεις καὶ τύχας ἀψευδής τις.*

p. 57. v. 15. *τὴν δόξαν*] Ante aut post *τὴν* deesse videtur *ἀθάνατον*, aut *ἀΐδιον*, aut tale quid.

p. 57. v. 22. *ἣν — ἐπισκῆψαι*] Dedi *ᾗ — ἐπισκήψασθαι* istud auctore Wolfio, hoc me. nam *ἐπισκήπτειν* in activo est *imperare, mandare*. Pro *reum agere, insimulare* solummodo in medio usurpatur.

ibid. *περὶ τῆς Δ. ἐπωνυμίας*] *Quod ad Demosthenis cognomen attinet*, ut Latinum de. *De Demosthenis cognomine* subaudi, *si dicendum mihi sit*. Nota est ista præpositionis usurpatio. Subauditur *εἰ βούλεσθε ἀκούειν*, *audire si vultis*. V. p. 59. v. 17. et quæ dixi ad Polybii pag. 170. Rectius tamen hæc verba pro judicio marginali habeantur.

p. 58. v. 2. *κατὰ τῶν φίλων*] Pungit prævaricationem Demosthenis, modo pro Phormione adversus Apollodorum agentis, modo pro hoc adversus illum. quam inconstantiam et perfidiam pæne dixerim, tametsi genus vitæ, cui serviebat Demosthenes, pæne necessariam facit, ægreque cavendam, vir tamen honestus et æqui servans, castitatique conscientiæ et religionis sanctitati studens haud facile neque probet, neque in se admittat.

ibid. v. 3. *περιενέγκας*] Bene habet. *In orbem si quis circumferat, ostendatque singulis quibusque judicibus.*

§. κή. p. 58. v. 9. *διατριβαῖς*] Nam qui frequentes sunt in congressibus hominum elegantiorum, hi comtiores atque urbaniores etiam habentur, atque esse solent. Viderunt, ut hodie loquimur, *grandem mundum.*

ibid. v. 12. *ἀρχὴν παραφέρων. πρῶτον*]

Sic dedit Stephanus. ἀρχὴν παραφέρειν. πρῶτον Wolf e conjectura. Id quod Taylor, pro more suo, reddidit. Sed bene habet participium, et sic erat interpungendum, ut feci. ἀρχήν· παραφέρων πρῶτον μὲν — redit hoc participium ad ἐπιχειρήσει. dicere audebit me infandæ alicujus illiberalitatis atque immanitatis *principium*, (h. e. primum exemplum, quod alii deinceps imitentur,) aut, si mavis, *principatum* atque tyrannidem reperisse, allegans, aut provocans ad amicitiam Harmodii atque Aristogitonis.

ibid. v. 13. τὴν πρὸς] Post τὴν videtur αὐτῶν deesse.

ibid. v. 14. τὸ πρᾶγμα] Scil. τὸ ἑταιρεῖν καὶ τὸ ἐρᾶν καλῶν σωμάτων.

ibid. v. antepen. εὔχεσθαι] Planius quidem est εὔχεσθε, quod Taylor exhibuit. Sed bene habet εὔχεσθαι, quod Stephanus. Subauditur a communi φήσουσι. est oratio obliqua, ut est quoque in insequentibus.

p. 59. v. 4. περὶ ἐμοῦ ποιεῖσθαι] Ego malim aut κατ' ἐμοῦ ποιεῖσθαι legi, aut περὶ deleri, tametsi haud infitiabor tolerari posse.

ibid. v. 6. τὸ δὲ πρᾶγμα] Frequentationem palæstrarum in invidiam adduxisse, ut pro re infami haberetur, adeoque periculosa, quia verendum sit, ne juventus ita corrumpatur.

p. 60. v. 13. οὐδὲ ἔλάβην] Malim οὐδ' ἐκ τούτου βλάβην.

ibid. v. 14. ὄντος] Scil. τοῦ παιδός.

ibid. v. ult. ἐν τῷ μέτρῳ] Τῷ malim abesse; et v. 3. p. 61. καὶ [primum], nisi malis hoc pro *etiam*, non pro *et* accipere.

§. κθ'. p. 61. v. 3. ὁμοίων] Id est σωφρόνων.

ibid. ὧν οὐ χρὴ] Scil. ἐρᾶν, ἐρῶντας. quod est a communi repetendum.

ibid. v. 7. τὸν μὲν ἔρωτα] Hujus μὲν apodosin non reperio. nisi pro γὰρ versu 10. δὲ substituas.

ibid. v. 11. ὡς ἔν τι τοῦτο τῶν λυπηροτάτων ἀναμιμνησκόμενος] Hæc verba damnat Taylor, et expungi vult, pro assutis habens, et interpretamento vocabuli ὀδυρόμενος. In quo multum fallitur. τοῦτο pertinet ad insequens ὅτι τῆς ὑποσχέσεως ἐψεύσατο. Fidem a se datam, violatam commemorat, ut rem animo suo multo acerbissimam ὀδυρόμενος, id est ἐν τῷ ὀδύρεσθαι, ibi loci, ubi lamentatur Patrocli cædem.

ibid. v. 14. αὐτὸν] Hoc ad Achillem redit, ut proximum versu 13. ad Patroclum, et rursus αὐτῷ ibid. ad Achillem.

§. λ'. p. 64. v. 10. πέρι] Dedi πάρα. *ex una* (ut vulgo usurpant) *circumstantia*.

ibid. 11. οὕτω ὅστις] Dedi οὕτω χὥστις, id est καὶ ὅστις. dudum ante sic conjeceram, quam prodiret cl. Valckenaeri ad Euripidis fragmenta diatriba, qui p. 270. pari modo verba hæc exhibuit.

ibid. v. ult. ποιεῖσθαι] Haud displicet πεποιῆσθαι. Sed et præsens locum facile tueatur. *Judicare se ait solere.*

p. 65. v. 8. δημοσίᾳ] In rebus ad remp. pertinentibus.

ibid. πάντα] Omnia ista tria, bona paterna, mercedem stupri, et largitiones, quibus se ad vendendos honores immunitatesque, et ad jus civile vel forense violandum corrumpi passus est.

ibid. v. 10. ἐκ τίνων ἐστὶν ἐπιτηδευμάτων] Nisi quid deest, subaudi γνώριμος, aut περιβόητος, aut tale quid.

ibid. v. 11. ἐξ ὧν] Idem est ac si dixisset μετὰ vel διὰ τὸ πρᾶξαι ἃ, *quæ patrando, post* vel *ob* quorum perpetrationem. Planius utique dixisset ἃ πράξαντα.

§. λά. p. 65. v. 25. ἐλευθέρων] Malim ἐλευθέρως, quod interdum pro ἐλευθερίως usurpatur.

ibid. v. antepen. Περιθοίδου] Malim Πειριθοίδου, ut sit patronymicum a Πειρίθοος. multa ejusmodi nomina occurrunt in nominibus Atheniensium propriis in ίδης desinentia, a nominibus heroum ducta.

p. 66. v. 11. εἰς τὸ μειράκιον] Subaudi τοῦτο εἰρῆσθαι.

ibid. v. 17. μνησθήσομαι] Subaudi μόνων, idem est ac si dixisset τούτων μόνων νῦν μνησθήσομαι, ὧν ἥκιστά μοι μέλει. Solos illos commemorabo, quorum inimicitias mihi consciscere nil reformido. V. p. 68. v. antepen.

ibid. v. 23. ἐμίσει] Quod olim pone ὑπερβεβηκὼς legebatur, expunxi, ut turbans sententiam, a bonæ quoque notæ codicibus, teste Tayloro, exsulans. Quamquam, mei si res fuisset arbitrii, e loco suo transtulerim potius in alium, et verba sic struxerim. ὑπερβεβηκώς. ἤ τίς τ. π. οὐκ ἐμίσει, οὐκ ἐδυσχέραινε Κηφ.

p. 67. v. 8. εἰς τοὺς πεπορνευμένους] Videntur iteranda. Desideratur enim responsio ad præmissam interrogationem.

§. λβ'. p. 67. v. 23. τὰς συνθήκας τὰς] Τὰς secundi loco malim τῆς.

ibid. v. 27. ὧν] Dedi de meo ἐξ ὧν, *ex iis*, vel *secundum ea, quæ hi aiunt.*

ibid. v. 29. λεγόμενον] Post λεγόμενον videtur ἀκούειν deese. *Existimate vos rem, non oratione mea expositam audire, sed oculis præsentem, cum geritur, cernere.*

p. 68. v. 3. λόγου] Post λόγου videtur, non solum τυχὼν deesse, quod cum λόγου cohæreat, sed etiam ποιούμενος. Quod postulat insequens κατηγορίαν, alias id sine fulcro nataturum, ut sic legatur: καὶ λόγου τυχὼν, ποιούμενος μετὰ σπουδῆς κατηγορίαν, *et impetrata dicendi venia, cum accusationem exsequeretur.* Neque enim dici potest ἐρεῖ κατηγορίαν, pro ἐρεῖ ἐν κατηγόρου τάξει.

ibid. v. 13. δικάζεται] Taylor suadet δικαζέτω, in quo humani quid passus est, immemor differentiæ, quæ inter activum

hujus verbi mediumque interest. δικαζέτω foret *judicato*, id quod ab hoc loco est alienissimum. Obversabatur ejus animo δικαζέσθω, *jure experitor, jure agito*. Bene habet vulgata, idem significans, atque προσποιούμεθα νῦν καὶ τίθεμεν ὅτι δικάζεται. Mutandum si quid sit, quod video nil esse, malim, non οὗτος, sed οὕτως legi. ἀλλ' οὐχ οὕτως. *Sed causa sic non habeto*. Fingamus rem contra esse, atque modo ponebamus. Verum, quod dixi, causa nulla nos hoc quidem loco a vulgata discedere cogit. οὗτος redit ad conductorem.

ibid. v. 20. αὐτῶν] Dedi αὐτῷ, *qui tumultus ei non occurret?*

ibid. ἔπειτα ἐκβάλλῃ] Reliqui locum hunc in manifesto vitio, quoniam eorum, quæ ad illud tollendum seu libri, seu ingenia virorum doctorum attulerunt, nihil satisfacit. Videtur orator mihi quidem sic reliquisse: τίς γὰρ οὐκ ἐρεῖ, εἴ γε τοιοῦτος ἐμβάλλει εἰς τὴν ἀγορὰν, ἢ στεφανοῦται [vel στέφανον αἰτεῖ] ἢ πράττει τι τῶν αὐτῶν ἡμῖν. *Ecquis jam non aget oratorem, si hujusmodi homo* [ista fama, istis moribus, atque Timarchus] *in forum irrumpit, coronam gerit* [aut *petit*, h. e. *honores*. honorum enim judicia et insignia erant coronæ] *aut aliud quid*, quodcunque tandem *agit pari nobiscum jure?* Senatores munere fungentes coronas gerebant, annoque functionis evoluto, Senatus munere decedens a populo coronam petebat auream, testimonium virtutis et rei bene gestæ, quo acta sua confirmarentur, et rata haberentur. Sed medicina desperato huic loco aut nulla, aut a melioribus libris veniet.

p. 69. v. 2. πρὸς τὰ κοινὰ] Post πρὸς τὰ κοινὰ videtur ἤδη deesse.

ibid. v. 4. διὰ τοῦτο] Τοῦτο an τοῦτον præstet, ambigo.

§. λγ'. p. 69. v. 11. ἔξωθεν] Quæ argumenta forinsecus afferet atque ingeret, causæ suæ ergo, quæ mala et conclamata est, defendendæ, a moribus aliorum populorum petita, penes quos amor puerorum honestus, et a legibus seu concessus, seu imperatus est, vel vulgari more sancitus. Vel potius τὰ ἔξωθεν h. l. sunt res a causa præsente alienæ. Id quod insequentia docent. V. p. 70. v. 6.

ibid. v. pen. εὐφημίαν] Qua scil. Philippus in suis ad S. P. Q. A. literis, item in suis ad nos legatos sermonibus coram usus est.

§. λδ'. p. 70. v. 9. τεχνίτου λόγων] Post τεχνίτου λόγων aliquid deesse recte vidit Taylor. Nescio, an his paucis defectus expleatur καὶ μιαροῦ, οὗ τὸν τρόπον (vel τὴν βδελυρίαν) νῦν διηγήσομαι.

ibid. v. 11. ἀνάλωσε] Lectio ἀπώλεσε videtur probanda. Demosthenes enim hereditatem ipse non prodegerat, sed tutores minuerant, et inter se diviserant. Verum ut hæc lectio veritati rei gestæ est convenientior, ita illa altera vulgata inimici acerbitatem magis decet.

ibid. v. 19. εἰς τὴν φιλίαν ταύτην] Bene si habet, significat, in illam pellexit amicitiam præclaram, omnibus notam, cujus exitus tam felix fuit. malim tamen ταύτῃ legi, *hac ratione*.

ibid. v. 21. κατάλογον] Suspicabar φοιτητῶν h. l. deesse, antequam e Tayloro intelligerem, in msto quodam codice supplementum hoc, quod adscivi, legi ῥητόρων ὑπ' αὐτοῦ γεγενημένων. Non improbo numerum pluralem καταλόγους [Helmst. κατὰ λόγους ἀποφαίνων] *indices*, dummodo reliqua quoque ne desint.

p. 71. v. 4. ὑμῖν ἑταίρους] Suspicor hic pauca quædam deesse, ad hunc ferme modum: ὑμῖν πολεμοῦντας (vel ἐπιβουλεύοντας, vel ἐνυβρίζοντας) τοὺς ἑταίρους.

ibid. v. 19. διατριβῇ] H. l. est narratiuncula lepida, qua belli homines considentes inter se jactanda et dicteriis exagitanda tempus suaviter fallunt animumque oblectant. Eodem sensu accipio vocabulum hoc versu tertio quoque, nisi malis ibi *schola* reddere.

p. 72. v. 17. καλοὶ μὲν] Supra p. 24. v. 9. erat μόνον, ubi locus hic iisdem verbis legitur. utrumque bene.

§. λέ. p. 73. v. 14. λόγον] Post λόγον videtur deesse χρηστόν.

ibid. v. antepen. πολὺν] Sic recte legitur in edd. Aldi et Wolfii, ut nesciam, qui πόλιν, tam crassus error, in Stephani editionem irrepserit. Item sic [πολὺν] emendasse Marklandum ad Lycurgi [videtur Lysiæ exarare voluisse] p. 606. annotarat Taylor.

p. 74. v. 6. ὑποδεδειλιακότων] Tametsi Wolfii conjecturam ἀποδεδειλιακότων haud sim repudiaturus, si a bonis auctoribus confirmetur, satius tamen duxi vetustam lectionem revocari, quæ non est intolerabilis. ὑπὸ potest in tali compositione idem, atque πρὸ significare. δειλιᾷν πρὸ τοῦ κινδύνου.

ibid. v. 9. ταχὺ] Pro τάχα. Quod exemplo non caret, ego equidem haud sollicitaverim.

ibid. v. 10. εἴασε] Εἴασε an εἴασαν legatur perinde erit, quorum illud ad senem, hoc ad Lacedæmonios redeat. Oratio est ironica.

§. λϛ'. p. 74. v. 17. ἀφ' οὗ] Videri possit bene habere. *a quo facto, unde, qua de re*. quia tamen sequitur, συγκαθειργμένη, [scil. τῷ ἵππῳ,] et quia codices in ὑφ' οὗ consentiunt, merito hoc præfertur.

ibid. v. 18. διὰ λιμὸν] Subaudi ἐξηγριωμένου.

p. 75. v. 12. τὸ πρᾶγμα] Congressus amantium cum amatis.

ibid. v. 13. λόγον] Sermones amantium

inter se de conditionibus mutuæ consuetudinis.

§. λζ'. p. 76. v. 1. πρὸς τὰς αἰσχύνας] Id est πρὸς τοὺς αἰσχρὰ πεποιηκότας. *erga eos, si qui turpia et flagitiosa commiserint.*

§. λή. p. 77. v. antepen. κατασκευάζετε] Haud equidem improbem lectionem κατασκευάσετε, si codices assentiantur. Verumtamen haud equidem video, quid eam admodum necessariam faciat. Quare veterem vulgatam h. l. immotam reliqui.

p. 78. v. 4. καιρὸς] Diuturnitas impunitatis, cujus vos ipsos tandem pœnitebit, cum videbitis supinitate atque indulgentiæ intemperantia malum, non leniri, sed exacerbari.

ibid. v. 10. αὐτῶν] Bene habet. Timarchi puta ejusque consortium et similium, qui sese iisdem, atque ille, flagitiis contaminabant, et patronos quoque suos, pariter atque ille, habebant.

ibid. v. 18. ἀκολάστων] Fuit cum existimarem designari turbatores reip. si qui seditiosis sermonibus concionem commoverant, et soli in rep. dominari affectarant. Quoniam autem hæc interpretatio cum insequentibus versu 26. τοὺς δὲ τῶν νέων θεραπευτὰς parum convenit, et præterea præpositio ἐκ adhuc aliud quid desiderare videtur, suspicor nunc deesse πεπλουτηκότες post ἀφθόνως. Qui locupletes facti sunt e flagitiosis, seu impudicis, et ex iis, qui istis consuescunt, cujusmodi sunt lenones, scorta, coqui, histriones, hospites popinarii, equorum et canum venaticorum mangones.

IO. IACOBI REISKII

AD

ÆSCHINIS ORATIONEM

QUÆ EST PRO SUA LEGATIONE

ANNOTATA.

§. ά. p. 84. v. pen. προειρημένας] Potest ferri, nescio tamen, an præstet προσεῤῥιμμένας, *adspersas*, a προσρίπτειν: vel προσηρτημένας, *appensas*, *affixas*, a προσαρτᾷν.

§. γ'. p. 86. v. 2. τῷ βίῳ] V. κ. Τιμάρχ. p. 44. v. 15. seqq.

ibid. v. 5. πέπεισται] V. κ. Τιμάρχ. p. 52. v. 18.

§. έ. p. 86. v. 21. ἄλλης] Bene habet. De reliquis accusationis capitibus, quæ diversa et aliena sunt ab hoc capite, quod in muliere illa Olynthiaca versatur.

ibid. v. ult. ἂν] Plane Latinum *an* h. l. est.

§. ζ'. p. 89. v. 15. τοῦτο] Scil. τὸ πέμπειν δεῦρο πρέσβεις ὑπὲρ τῆς εἰρήνης.

ibid. v. 18. ἐπέθηκαν] Harleianus codex, bonitatis non contemnendæ, verbo hoc caret. quod cum ad sententiam minus sit necessarium, eique pæne officiat, parumque conveniat Attico loquendi mori, si dicatur ἐπιτιθέναι τῇ γραφῇ τίμημα, ideo verbum hoc, ut supervacaneum et vitiose assutum, uncis inclusi. Quod verbum si quis contendat defendere, dicendum ei erit, in ἐπέθηκαν non subaudiri τῇ γραφῇ, sed τῷ Φιλοκράτει. Verum, utcunque dictionem hanc considero, male congruentem rei præsenti deprehendo. Non enim actores, vel accusatores, reo, sive homini, sive decreto, ἐπιτιθέασι τιμὴν *mulctam imponunt*, sed judices dicta sententia. Actores solummodo ἐπιγράφονται τιμὴν, mulctam nominant, qua censent dignum sive reum hominem, sive decretum vitii insimulatum.

§. ή. p. 90. v. 9. ἱκετηρίας] Recepi, quia ab uniuscujusque necessariis rami supplicatorii deponebantur.

ibid. v. 13. καὶ φιλανθρωπίαν τῆς τέχνης] Durum hoc et intolerabile mihi accidit. Videtur post φιλ. deesse καὶ ἔρωτα, aut καὶ τιμὴν *amore artis*, aut *ob honorem artis*.

ibid. v. 19. τοὺς αὐτοὺς λόγους] Quales scil. antea ex ore Phrynonis retulerat, et Ctesiphontis et legatorum Eretriensium. v. p. 89. v. 7. παρὰ an περὶ leg. sit ambigo.

§. θ'. p. 91. v. 13. ἀζήμιος] Civitates quædam Græcæ Aristodemum conduxerant, ut per ludos civitati cuique proprios fabulas doceret, ni faciat, mulctæ futurus obnoxius. Athenienses itaque legatos ad has civitates decernebant mittendos, qui pro Aristodemo deprecarentur, ut si fungi muniis et pacto satisfacere minus posset, ne fraudi ea res ipsi esset, ut qui reip. causa in legatione abesset.

p. 92. v. 1. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΚΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.] Dedi ψηφισματα. εκμαρτυρια. v. vers. 17. p. 91. Cui addi velim Μαρτυρίαι.

§. ί. p. 92. v. 12. παρανόμων] V. vers. 17. p. 89.

ibid. v. 14. οἶμαι] Non male. redundat illa vox sæpe, Attica quadam elegantia, cujus vim ubique locorum haud facile neque percipias, neque reddas. Verumtamen quia codices in ἦμεν consentiunt, hoc prætuli.

ibid. v. ult. ἡμᾶς τῶν συμπρέσβεων] Tria hæc verba, ut superflua, et e scholiis inserta, uncis inclusi.

p. 93. v. 5. ὁλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ] Juncus durus et rigidus per carnes transfixus, eo plus dolorum creat, ligatque fortius, quo est rigidior minusque cedit. humectatus autem et debilius vincit et mollius vexat.

§. ιά. p. 93. v. peu. καὶ τούτοις] Longissime circumducta hæc parenthesis desinit in verbo αἰτιάσομαι versu 2. p. 95.

p. 94. v. 4. τοὺς γὰρ] Est Latinorum *nempe*, vel *scilicet*. Est ironica recitatio excusationis, qua Demosthenes uti soleret ad molliendam et abstergendam invidiam facinoris, cujus eum Æschines hic reum facit, perfidiæ puta erga consortes

ejusdem tecti mensæque.

ibid. v. 6. ἐγγενὴς] Noli Tayloro assentire. multum differunt inter se συγγενὴς et ἐγγενής. Lipsienses, qui quidem gente Saxones vel Misnici sunt, omnes sunt mei ἐγγενεῖς. nationis enim nos ejusdem sumus. perpaucos autem Lipsiæ habeo συγγενεῖς, *sanguine mecum conjunctos*. Ne ipse quidem Demosthenes se Æschinis ferebat συγγενῆ, et puduisset quidem illum τῆς συγγενείας cum hoc; Atheniensem tamen tam bono jure aiebat esse, quam si qui alius esset optimo, eoque ἐγγενῆ ejus, et multo etiam magis, quam Æschinem, quem negabat ingenuum esse. Nobis est ἐγγενὴς *eodem e municipio populove nobiscum oriundus*, unser Landsmann [*our Countryman*]. συγγενὴς autem *cognatus*, unser Blutsuerwanter [*our Relation by blood*].

ibid. v. 15. καταπτύει δωροδοκίας] Si accusativus pluralis hic est, feram. *despuit in nos munerum acceptationes*, h. e. criminationibus de muneribus acceptis nos conspuit. Sed videtur potius genitivus singularis esse. Quod si est, necesse est, aliquid h. l. desiderari, e. c. ὡς ἐνόχους. Nam ἔνοχος non minus cum genitivo, quam cum dativo, construitur.

§. ιβ'. p. 95. v. 5. καὶ καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος. καὶ] Καὶ secundum esse delendum, ipse mihi quoque olim persuaseram. Sed bene habet vulgata. modo ista verba καὶ τὰ μὲν ad ὑπομιμνήσκειν signis parentheseos includantur, ut feci. tum apodosis erit in istis πρῶτον μὲν γὰρ — ubi γὰρ illud eleganter redundat, ut fere semper in instauratione sermonis, longiore quadam interjectione, vel parenthesi, intercepti. Revocavi ergo καὶ ante verbum καθῆκεν. nam Taylor copulam ejecerat, vel Wolf potius, quem, sæpe festinatione et præfidentia labentem, ubique securus sequitur Britannus.

§. ιγ'. p. 95. v. 16. αὐτοῖς] Bene habet. *illis*, Amyntæ puta et Eurydicæ, eorumque liberis et universæ domui. Vidit hoc etiam Taylor.

p. 96. v. 5. υἱὸν ἐποιήσατό σε] Adoptationes ejusmodi meræ erant cæremoniæ, quibus ille, qui alterum adoptaret, animi sui voluntatem solummodo erga eum declaratum iret, ut si quis hodie rex tæniam cum insigni ordinis alicujus equestris nobilioris alicui appendat.

§. ιδ'. p. 96. v. 16. πρὸς Θηβαίους] Ita stat in bivio, ut tam ad διαφερομένων trahi debeat, quam ad συμμαχίαν ἐποιήσατο. nihilominus tamen suspicor pone συμμαχίαν deesse πρὸς αὐτούς.

ibid. v. 20. λέγων διεξῄειν] Hæc duo vocabula transposui, non quo vulgaris ordo haud esset tolerabilis, utcunque enim colloces, cohærebit λέγων cum ὅτι, sed quod hujus collocationis, quæ sententiam faceret planiorem, codices essent auctores.

ibid. v. 23. τεύξεσθαι] Post τεύξεσθαι desunt nonnulla de Philippo nescio quid ad illa superiora Æschinis obstrepente et querente; id quod aperte docet insequens τὴν διαβολὴν ταύτην. quod quo præmissorum referatur, nil est.

ibid. v. ult. κατ' αὐτοῦ] In ipsum Philippum. Superiora enim exempla fuerant ingrati animi a vetustioribus Macedoniæ regibus aut tyrannis erga P. A. optime de ipsis meritum demonstrati. Male Wolf αὐτοῦ ad Callisthenem retulit. Huc enim referenda erat ejus notula, errore perquam facili, ad verba μετὰ ταῦτα versu 13. relata, omissa notula ad ista vocabula adscripta. Nihil est pronius, neque excusabilius, quam ut in notulis Wolfii, quibus numeri nulli, neque paginarum, neque versuum adscripti sunt, in carnificinam inquirentium, ad sedes suas alligandis labaris. Notula illa Wolfii a Tayloro prætermissa (vel prætervisa potius) hæc est. "Μετὰ ταῦτα εἶπεν] εἶπον leg. et de persona Æschinis accipiendum." Hactenus Wolfius. Sintne plures Wolfii notulæ pari modo, atque hæc fuit, a Tayloro prætervisæ, nec ne, haud equidem dixerim, qui Basileensem editionem cum Taylorana haud contulerim. Viderint alii. In hanc forte fortuna incidi. Φιλίππῳ legatur, an Φιλίππου, et sic interpungatur, ut vulgo est interpunctum, an ut Markland auctor fuit, quod idem ego ipse quoque aliquando sum suspicatus, nunc prorsus nihil interesse censeo. Secutus tamen sum codicem bonæ notæ Harleianum. [*Access. Not.*] Taylorum erroris immeritum insimulavi. Non is, sed operæ Francofurtenses, id quod nunc demum video, notulam Wolfii omiserant.

p. 97. v. 4. ἀνοχὰς] Id est formulam literis consignatam illarum induciarum.

ibid. v. 11. ἐπεμνήσθην] Nullus dubitavi Wolfii veram et necessariam emendationem ἐπιμνησθήσομαι, ab ipso in textum immissam, et a Tayloro servatam, immotam relinquere, Tayloro quamvis improbante et obloquente.

ibid. v. 14. κύριος ὢν] Cum liber esset suffragii sui arbiter nullo metu, nulla necessitate constrictus, sed ex animi sui sententia suffragium dans, negansve cui vellet.

p. 98. v. 1. ψηφισαμένους] Subaudi αὐτό. nomina eorum, qui suffragio suo hoc decretum tulissent atque comprobassent.

ibid. v. 6. ἀντιποιῇ — ἔχειν] Bene si habet ἀντιποιῇ, valet h. l. idem atque προσποιῇ, quod si autem hoc tibi sumis atque arrogas, ut te aias Amphipolin jure tenere, ideo quod armis ceperis, concedo tuam esse, jureque a te teneri optimo, si

in bello adversus nos suscepto eam nobis eripueris, armis tuis expugnatam captamque. Nihil obscuritatis ego equidem hic cerno.

ibid. v. 7. εἷλες] Εἷλες inter et εἶχες ambigo.

§. ιέ. p. 98. v. pen. μικρὸν —] Orationemque cum paululum in vetustiora earum rerum, de quibus ageretur atque contenderetur, veluti navem in altum, adegisset.

p. 99. v. 2. νομίζειν — οἴεσθαι] Stephanus existimabat alterutrum esse delendum. Mihi non tantum nihil hic loci tollendum, sed vel addendum etiam videtur esse, ad hunc ferme modum. καὶ μὴ νομίζειν ἐκβεβλῆσθαι (aut ἐκπεσεῖν) ὥσπερ τοὺς ἐν τοῖς θεάτροις, διὰ τὸ οἴεσθαί τι πεπονθέναι. neque propterea solummodo, quod consessui visus esset humani quid passus esse, existimare, se ab illo consessu explosum et ejectum esse, quemadmodum histriones scena ejici soleant, si quos inter recitandum memoria destituat.

§. ιϛ΄. p. 100. v. 12. διαφορᾶς] Videtur in antiquis libris gemina hujus loci versata fuisse lectio, altera vulgata, altera, quæ pro αἰτίου daret ἐκ τοῦ ἐναντιοῦσθαι. (non autem ἐναντίου.) *quasi ex oblocutione bellum et discidium esset exstiturum.* quæ lectio nescio an melior etiam sit vulgata, quæ alias non est contemnenda.

§. ιζ΄. p. 100. v. ult. τὸ παλίμβολον] Malim ὁ παλίμβολος, ut modo ὁ κέρκωψ.

p. 101. v. 3. εἰσοίσειν] Expulsa Wolfii conjectura, bona pravis mutante, revocavi veterem probam lectionem συστήσειν.

§. ιή. p. 101. v. 14. τινα ἑαυτοῦ] Velim interseri τῆς.

ibid. v. 15. χρόνῳ καὶ βίῳ] Est hendiaδυοῖν, pro χρόνῳ τοῦ βίου.

ibid. v. 17. ἀνακροτήσας] Aut hic est pro συγκροτήσας, aut illud ἀνὰ in hac compositione iterationem et frequentationem, *iterum atque iterum cum manus complosisset.*

§. ιθ΄. p. 102. v. ult. οἳ καὶ τοῖς λόγοις καὶ τῇ πίστει λέγοντες ἄξιοι ἦσαν τ. π.] Post πίστει addidit Wolf de suo hæc verba καὶ πράττοντές τε καί. quæ Taylori quoque recoxit editio, pro more, plus illa, quam Criticum decebat, in renovandis et propagandis Wolfii erroribus et imperiis ultro sumtis, religiosa. Lectio Stephaninæ, ex Aldina repetita, mihi satis probatur, quæ hoc vult. οἳ ἐν τῷ λέγειν [hoc est, ἐν τῷ διαλέγεσθαι Φιλίππῳ ὑπὲρ τῆς πρεσβείας] ἐπέδειξαν ἑαυτοὺς ἀξίους τῆς πόλεως, καὶ ἕνεκα τῶν λόγων [ὧν εἶπον puta, καὶ τῆς τῶν λόγων δυνάμεως καὶ δεινότητος] καὶ ἕνεκα τῆς πίστεως. *qui verba pro rep. facientes, verbisque fideque digni ea essent.* Digni rep. sunt legati hi, qui et exspectationi civium de se conceptæ satisfaciunt, ut nihil sit, quod eos ipsorum pœniteat, et qui magnam reip. apud exteros famam neque verbis, neque factis minuunt.

§. κ΄. p. 104. v. 5. καὶ δεδεγμένον] Verba hæc mihi suspecta. Cur enim post participium temporis præsentis ἐπιστημαινόμενον usurpet partic. præteriti? Deinde δέχεσθαί τινος λόγους est exspectare alicujus orationem verba facturi. Atqui Æschines jam verba fecerat. Non displiceret Scaligeri ἀποδεδεγμένον, si cum ἀποδεχόμενον mutetur.

§. κά. p. 104. v. 15. ἐπράττομεν] Videtur in codd. quibusdam olim fuisse ταῦτα ἑξῆς ἐπράττομεν. *hæc omnia*, summa cum minimis, *egimus*, nihil quicquam omittentes.

ibid. v. pen. μνημονικὸν] Non de nihilo suspectum hic est, quod modo versu 22. præcesserit, nec tamen ideo Marklando assentiar. Suspicer potius oratorem, sic ferme dedisse. συμποτικόν τις αὐτόν φησιν εἶναι. καὶ γὰρ ἕτεροι ἦσαν. πιεῖν δεινὸς ἦν; ἀλλὰ — *festivum et hilarem in conviviis Philippum esse, est qui aiat. Fuerunt et alii. Bibulus est. Atqui Philocrates noster multo et bibacior.* Illud συμ in συμπιεῖν videtur ex ἦσαν natum.

p. 105. v. 2. οὗτος] Post οὗτος videtur τῆς οὐσίας desiderari. debent enim res ab Æschine communicandæ ejusmodi esse, ut personis eorum, quibus impertiendæ illæ sint, conveniant. Demostheni quidem bene convenit communicatio τοῦ λόγου, minus autem populo, cujus e re magis erat collatio pecuniaria, unde resp. sustentaretur. Convenientior itaque multo erit hæc oratio: neque vobis facile quicquam de bonis suis impertiat, neque mihi locum relinquat declamandi. Notat itaque cupiditatem Æschinis. Avarus est, ait, Æschines, et ærario debita denegat, at idem tamen regnare in suggestu et solus loqui vult in foro et in concione, cæteros omnes tacere.

ibid. v. 4. βούλομαι] Haud ego equidem hoc vocabulo offendar. paullo quidem, haud enim infitiabor, est oratio involutior. verum in sermone communi, cujusmodi sermo hic Demostheni tribuitur, talia faciles ferimus. Sententia est: βούλομαι σπείσασθαι, — καὶ ἐπὶ τούτῳ γράψω ψήφισμα. Et præterea mire valet illud βούλομαι σπείσασθαι ad invidiam Demostheni creandam. Ita enim superba fingitur loquens, ac si solus remp. gubernaret, omniaque pro arbitrio ageret, populusque in ipsius auctoritate esset, atque ex ipsius nutu ac renutu penderet.

ibid. v. 6. καὶ τοὺς πρυτάνεις, ἐπειδὰν] Ego rursus expunxi Wolfianum istud assumentum κελεύειν. Aptus est infinitivus ποιεῖν e superiori v. βούλομαι. Volo Prytanas concionem convocare. Quasi ex

unius Demosthenis nutu Prytanes penderent, et ad ipsius arbitrium conciones convocandæ aut dimittendæ, et res gerendæ sint, aut cessandum.

ibid. v. 16. ψηφίσματα Δημοσθένους] Pro plurali dedi singularem ex auctoritate Harleiani. Erat enim unum modo illud Demosthenis; quapropter recte ψήφισμα appellatur. Verum tamen quia pluribus idem constabat articulis, ideo non minus recte ψηφίσματα appellatur. Secundum articulum de meo addidi, convenienter Attico loquendi mori, qui a vulgata lectione violatur.

§. κϛ'. p. 106. v. 5. πραγματείαν] Satis mirari non possum, cur Taylor toties conjecturas Wolfii illas ipsas, quas ipse damnat, tamen in editione sua reddiderit. Malæ si erant, cur toleras? cur non expungis? Dedi κοινωνίαν libris auctoribus.

ibid. v. 7. εὑρήσετε] Equidem tuear. recte si rem perpendetis, videbitis, reperietis ex his testimoniis.

ibid. v. 13. ἧς] Malim ὡς αὐτῆς. meministis, Demosthenem illius accusationis principium fecisse illam concionem, quam —

ibid. v. 16. τούτῳ] Malim τούτων. harum rerum gestarum in tempore tam improbe, tamque impudenter est mentitus, ut miserum sit. σχετλιάζειν h. l. accipio pro σχέτλιον ἑαυτὸν παρέχειν. gessit se sceleratum, cujus ob enormitatem audaciæ in mentiendo deceat deorum hominumque fidem obtestari.

ibid. v. 18. μεταπεμφθέντες] In nominativo bene habet. non enim legatos populorum, sed populos ipsos μετεπέμψαντο Athenienses, h. e. ἔπεμψαν πρὸς αὐτοὺς ἀξιοῦντες συνελθεῖν Ἀθήνησι διὰ τῶν ἑκάστης πόλεως πρέσβεων, mittebant Athenienses legatos ad populos quosque Græciæ, invitantes atque rogantes eos, ut Athenis convenirent, non ipsi quidem, id quod fieri nequiret, at per legatos tamen, personam populi cujusque, unde essent, repræsentaturos. Erant itaque populi ipsi οἱ μεταπεμφθέντες, arcessiti, non autem legati eorum. Legationes enim Atheniensium, non ad legatos populorum, nondum designatos, sed ad ipsos populos mittebantur. Populum ipsum μεταπέμπεται is, qui per legatos suos eum rogat, ut per legatos a se delectos se convenire velit.

p. 107. v. 4. ἐνεστηκότος] Hic non idem, quod vulgo, significat, ἔτι μέλλοντος καὶ ἐπερχομένου, imminente bello, et accedente, sed ἔτι πιέζοντος καὶ ἐνοχλοῦντος, adhuc premente et vexante nos.

ibid. αἱρέσεως ὅτε] Malim καὶ interseri. Duo sunt diversa tempora, alterum, quo legatio decernitur, alterum, quo ablegatur et iter init.

ibid. v. 8. εἰς τὸν δῆμον] Si εἰς servatur, leg. videtur προόδους, detracto primæ syllabæ sibilo. Sin autem προσόδους servatur, malim loco εἰς aut ὡς aut πρός. v. vers. 17.

ibid. v. 13. προβουλεύματα αὐτῶν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου] Potest hæc vulgata lectio, si quis contendat, probari. προβούλευμά τινος potest significare *Senatus consultum* in alicujus causa, ὑπέρ τινος. ut apud Demosthenem, δίκη ὀνόματος, pro δ. ὑπὲρ ὀνόμ. *actio de nomine* et alia talia crebra et pæne infinita. Verum, hoc sic posito, quid facies in sequentibus ἐκ τοῦ βουλευτηρίου? Succurrit hic gemina emendandi ratio, ut aut αὐτῷ legatur, *illi*, scribæ publico puta; aut, quod malim, αὖ τὰ τῶν, *probuleuma eorum, qui Senatui tum intererant;* aut denique utrumque erit copulandum, ad hunc modum προβουλεύματα αὐτῷ τὰ τῶν ἐκ τοῦ βουλ.

ibid. v. 15. ἐξέπεμψαν] Bene habet, scil. Athenienses, quod nomen modo præcessit.

ibid. v. 18. παράσχῃς] Aldus dedit παράσχῃ· perinde est, utraque lectio bona est, utrobique secunda persona singularis, illic in activo, hic in medio. Prætuli tamen lectionem Aldinæ, ut editionis principis.

ibid. ἐν ᾧ συ φῂς ὄντα χρόνῳ] Cur ὄντα, et non potius γεγονότα aut γεγραμμένα. In Harleiano est pro duobus vocabulis ἐν ᾧ unum ὡς, et pro χρόνῳ, ibidem legitur χρόνον. Unde colligo sic esse legendum et olim lectum, παράσχῃ ὧν συ φῂς ὄντα χρόνων.

p. 108. v. 6. καὶ τοῖς συμμάχοις] Non video, cur Taylor hæc verba deletum eat. Athenis nullo non tempore legati sociorum aderant, perpetuo in Urbe commorantes, qui h. l. designantur, et v. 10. vocabulo συνέδρων. Id enim nomen erat legatorum hoc genus.

ibid. v. 18. τοὺς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων] Dubium, utros designet, legatosne Græcorum venientes, ἥκοντας, an Atheniensium Græcis e civitatibus domum revertentes, ἐπανήκοντας. ego vero hoc posterius malim.

ibid. v. pen. ἀκροάσασθαι] Bene habet, *audire relationes legatorum.*

ibid. v. ult. δόγμα] Quo sancitum erat, deliberari de pace e populorum Græcorum sententia, postquam ea ex ore legatorum esset accepta. Æschines id si voluisset, quod Markland vult, non κυρώσασθαι dixisset, sed κυροῦν. auctor sententiæ κυροῦται, populus κυροῖ. hic sciscit, ille operam dat, ut populum ad sciscendum impellat.

p. 109. v. 3. μετατιθέμενος] *Qui solet mentem mutare,* prætuli.

§. κγ'. p. 110. v. pen. ἑαυτῷ] Facio cum Wolfio pronomen hoc aut ad ἐπιδείξασθαι, aut ad παρακαθήμενον referente. quod Taylor fieri negat oportere. Refe-

rendum igitur erit ad Demosthenem, eritque tantundem, atque τῷ Δημοσθένει. Sed hoc desiderabat auditor lectorve scire, cui Demosthenes ostendisset. Nam a quo scriptum esset illud scitum, ipse statim indicat his verbis, *in cujus fronte scriptum esset nomen Demosthenis.*

ibid. v. ult. ἐπιψηφίσασθαι] Equidem tuear. Non Prohedri ἐπιψηφίζουσι, sed ὁ ἐπιστάτης, princeps Prohedrorum solus in suffragia mittebat. Prohedri suffragia aut sua dabant, aut aliorum colligebant; id quod est ἐπιψηφίζεσθαι. potestatem autem suffragandi solus dabat Epistata.

p. 111. v. 1. καὶ εἶναι] Scil. ταῦτα. et in illa formula scriptas fuisse conditiones eas. Ego revocavi hæc duo vocabula, quæ Wolf expunxerat.

§. κδ'. p. 111. v. ult. καταχρήσασθαι] Non male id quidem. Sæpe enim infinitivus pro imperativis usurpatur. prætuli tamen καταχρήσασθε.

p. 112. v. 2. μὴ κατακεκομικέναι] Plausibilis admodum conjectura Wolfii, suspicantis in illo μὴ latere numerum 48. videtur tamen negatio μὴ ab hoc loco abesse non posse, et lector, auditorve numerum potius eum exspectaturus esse, qui, quamvis minutus, tamen non sit exhibitus, quam qui sit. Quod si ergo locus hic medicina eget, quod in dubio relinquam, et, sumto, labis ei non nihil insidere, conjectura res geri potest, non minus facili, neque minus illa speciosa futura, aio Æschinem dedisse, aut μηδ' η̄ id est μηδὲ ὀκτὼ, *ne octo quidem naves reportasse*, aut μηδὲ κ̄ κατακεκομικέναι, id est μηδὲ εἴκοσι, ne *viginti quidem.*

ibid. v. 6. Δηϊάρην] Hos homines, Deiaren, Deipyrum, Polyphontem, (quæ nomina omnia cum a re bellica reperita sint, ab ipsis sibi imposita ad terrorem creandum, non a patribus, neque a dominis data videntur) non ingenuos, sed servos fugitivos, ex omnibus Græciæ populis collectos, qui se ductores gererent militum mercenariorum, quos venales offerrent Atheniensibus, seu quicunque alius mercede conducere vellet, hos itaque ξεναγοὺς appellat h. l. Æschines imperatorum Atheniensium ἀλαζονείας, h. e. materiam jactantiæ et imposturæ, quorum nominibus in concionibus ciendis et jactandis imperatores vanam et stolidam plebem Atheniensem solerent ludere et ad spem inanem inflare. Wolf inserendo καὶ de suo pone Πολυφόντην, quod καὶ in nullo libro est, locum hunc corruperat, atque obscuraverat. Servatum illud καὶ a Tayloro, ego rursus expuli. Sæpe cum essem mecum miratus, qui factum sit, ut Taylor tam crebras et tam fœdas Wolfii παραδιορθώσεις, quas ipse in annotationibus damnat, tamen recoxerit, nunc tandem ejus rei causam ex ejus schedis intellexi. Taylor Demosthenem non ordine, non uno continuo tractu quasi spiritus, non ad certam præmeditatam descriptionem, sed et tumultuarie et lente per intervalla lucubrabat. Singulas quasque orationes ad exemplum Francfurtanum vel Genevense potius, a se non correctum, recudendas dabat operis suis securus. Quarum orationum ut singulæ quæque essent excusæ, ita singulas Marklando mittebat perlustrandas, et ipse sic demum considebat ad animadversiones in eas elaborandum. Quæ utique perversa et inconsulta est ratio, desidiæ quidem illa tuæ famulans, at famam minuens et laudibus operis tui derogans.

ibid. v. 11. κοινῆς] Tametsi hoc mare liberum esset, neminique, qui vellet, vetitum id navigando exercere.

ibid. v. 13. Μυοννήσου] Post Μυοννήσου videtur excidisse τάξιν ἀντηλλάξατο, vel simile quid.

p. 113. v. 4. εἷς τῶν φίλων] Tametsi in amicis Charetis esset, eoque nollet in dedecus et damnum amici aliquid statui. Verum erat Charetis socordia et ignavia tam turpis, et res ab eo tam flagitiose gesta, ut homo vel amicissimus facere non posset, quo minus in Charetem ignominiosum quid decerneretur.

ibid. v. 6. ὑπηρετικῶν] Magnum utique dedecus, præfecto minori, cui potestas in partem classis infimam et contemtissimam esset, in mandatis dari, ut imperatorem universæ classis, verbis S. P. Q. A. objurget; perinde atque si Superintendens (exemplum enim juvat proponere nostratibus familiare) Collaboratori scholæ extremo injungat, ut verbis suis, Ephori puta atque Consistorii, Rectorem objurget. Bene hæc inter se cohærent, neque deest h. l. quicquam in ratiocinio et serie rerum; quod secus visum fuit Palmerio, sed falso.

p. 114. v. 14. ἐν πέδαις] Significat Cleophontem primitus hominem fuisse servilis conditionis, de genere servorum spurcissimo atque contemptissimo, rusticanum, non urbanum, servum.

ibid. v. 22. ἀκρίτως] Servandum equidem censeo, sed una admonendum, vocabulum hoc h. l. usurpari significatione nonnihil insolita, pro, non judicum sententia, post causam rite disceptatam, damnatos. Vulgo enim *temere, inconsulto* significat.

p. 115. v. 2. ἐπιδὼν τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ὅστις ἦν] Tantum abest, ut damnem, aut suspectum modo vitii habeam, ut potius in elegantiis Atticis numerem. Idem est, ac si dixisset, ἰδὼν ὅστις ἦν ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας, id est ἐν τοῖς ἑαυτοῦ συνηλικιώταις, *qui non vidisti, qualis fuerit pater meus*

ætate sua, cum scil. eam ageret florentissimam.

ibid. v. 8. Χείλωνα] Prætuli. est Latinorum *Labeo.*

ibid. v. 9. ἀτυχημάτων] Causæ nil video, cur de secundis Atheniensium rebus hic mentio fieri debeat. Pater, malis doctus, filium docuerat sapere. Præterea additum τοῖς ὦσιν excludit τὰ εὐτυχήματα. Feriuntur aures fortius, atque perhorrescunt a fama cladium et rerum sævarum. ad has imprimis aures arrigimus.

§. κϛ'. p. 117. v. antepen. τῶν συμμάχων] Dedi de meo τῶν συμμαχιῶν. et præterea comma, quod in vulgatis est pone σπένδουσι, sustuli. Comparantur inter se, ut disparia, αἱ συμμαχίαι et τὰ ἱερά. In sacris quidem συνεφάπτονται τῶν ἱερῶν ii, qui suam eorundem sacrorum communionem et participationem testari palam volunt. Hi eadem exta, seu lances extis oneratas, omnes easdem manibus contingunt tenentque. Non autem novi pari modo tum quoque rem geri, cum belli societas cum aliquo ineunda et jurejurando sanciendа est. Ejusmodi *simul apprehensores societatum in bellis* ego equidem haud novi, neque mihi arrident. Abhorret a more. neque enim societas bellica est pannus aliquis latus et ingens, ad quem cum adstiterint utrinque centeni, oras ejus manibus teneant.

ibid. v. ult. γὰρ] Bene habet, pendet ex οὐκ ἔφη ἐπιψηφιεῖν, *negabat — huic enim negotio aliam concionem datum iri.* Hoc enim est ἀποδοθῆναι, significatione temporis futuri, h. l. non præteriti. Revocavi ergo γὰρ, expuncto δὲ, quod Wolfius illi de arbitratu suo suffecerat.

§. κζ'. p. 118. v. ult. οὐχ ἑαυτοῦ] Civis, non *sui*, sed *vestri*, id est, Atheniensis, Athenis, non illinc oriundi, unde Demosthenes genus ducit. Notabatur enim Demosthenes peregrinitatis, utpote cujus avia Scythis fuisset.

ibid. προδιορθοῦμαι] Sic dederat Wolf, et secundum eum Taylor. revocavi vetustam bonam lectionem προσδιορθ. cum sibilo. Addit enim ad vocabulum πολίτου hanc veluti accessoriam διόρθωσιν, determinationem, errori præcavendo destinatam.

p. 119. v. 3. τέμνοντες] Sine dubio τέμνοντας leg. Nil offendor eo, quod statim αὐτῷ insequatur, non αὐτοῖς. Subauditur enim, unumquemque sacramentum hoc dicentium affirmare, recte sancteque de se pronuntiasse judices. Solent Attici a plurali ad singularem, et rursus ab hoc ad illum, subito transire.

ibid. v. 6. ψηφίζεσθαι] Malim ψηφίσασθαι, nam sententia tempus præteritum postulat. Nisi malis Scaligeri ἐψηφίσθαι, quod idem valet.

§. κή. p. 119. v. 15. συγγνώμην, κίναιδον] Interposui εἰ. poterat etiam eodem sensu ἦν interponi, quod quam facile potuerit a vocabuli proximi fine elidi, vel absorberi, nemo non videt. Sed tum quoque, id quod necessario fieri debebat προσειπὼν revocavi, pro προσειπόντι Wolfii.

p. 120. v. 3. τοὺς χρόνους καὶ τὰ ψηφίσματα] Mallem sic verba struxisset τὰ ψηφίσματα, καὶ τοὺς χρόνους. Subaudi αὐτῶν.

§. κθ'. p. 120. v. 10. Φιλίππῳ, ταῦτα μὴ ποιεῖν οὐκ ἠθέλησα] Sic olim erat distinctum, ego distinxi, ut par erat, Φιλίππῳ ταῦτα μὴ ποιεῖν, et cum contestatione Philippo interdicere, ne ista faceret, [h. e. ne Kersoblepten armis vexaret] οὐκ ἠθέλησα, *nolui*, scil. ἰέναι καὶ διαμαρτύρεσθαι. Revocavi μὴ, cui Wolf arbitratu suo δὴ suffecerat.

ibid. v. 13. ὅτι] Ego equidem vulgata haud offendar, quæ idem valet, atque si dedisset orator, λεγούσης ὅτι. Quæ epistola hoc dicit, vel qua in epistola perscripta hæc sunt. Conf. ad p. 127. v. 8. dicenda.

ibid. v. 20. ἀλλὰ Μουνυχιῶνος] Sententia monstrat, pone conjunctionem paucula quædam deese, in hanc ferme sententiam: καὶ προχωροῦντος ἤδη, non solummodo aliquos Elaphebolionis dies mansimus in Urbe, sed etiam non citius excessimus, quam mense Munychione jam adulto. καὶ, quod Meadianus dabat, adscivi.

p. 121. v. 6. ὁ στρατηγὸς καὶ ἐπιστολὴ] Aut leg. καὶ ἡ ἐπιστολὴ (cum articulo) ut sit hendiadyεῖν, aut ὁ στρατηγὸς ἐν τῇ ἐπιστολῇ.

ibid. v. pen. ἡμῖν] Bene habet hic locus. ἡμῖν idem est, atque πρὸς ἡμᾶς, aut ἐν ἡμῖν, et ὡς οὐκ εἰδόσι τούτοις sunt dativi consequentiæ, æquivalentes genitivis Græcorum, aut ablativis Latinorum, vulgo absolutis, aut consequentiæ dictis. *Quasi hi, judices,* nesciant. ὡς οὐκ εἰδότων τούτων.

§. λ'. p. 122. v. 5. προθυμίας] Imo vero ἀπροθυμίας. Nam qui ex itineris longi aut insuavis, et infausti molestiis, aut aliunde languent, ægrotantve, hi ad verba faciendum imprimis multa, et in magna concione, torpent.

ibid. v. 15. μηδὲν ἧττον] Tametsi Phocenses, quorum causa ista legatio illuc missa esset, jam periissent.

ibid. v. 17. ἀλλ' ἐπὶ ταύτην τὴν πρεσβείαν ἥκεις] Malim ἀλλ' ἐπ' ἐκείνην τὴν πρ. ἥκεις, quod vocabulum demonstrat κατηγορεῖς etiam bene habere.

ibid. v. 24. ὑπὸ] Ἀπὸ codd. non male. *a parte sociorum.*

§. λά. p. 123. v. 14. ἀργὰς] Nescio an ex eo, quod esset ἀργὸς, sævus et truculentus, idemque dolosus, et ex insidiis subito solitus irruere, ut anguis, aut canis malignus.

ibid. v. pen. ἑνὸς ἀνδρὸς] Malim οὐδ' ἑνὸς ἀνδρὸς, summam argenti, ne uni quidem captivo, eique mediocris adeo conditionis homini, e vinculis liberando, satis futuram. Poterat quoque sic dixisse οὐδ' ἑνὸς ἀνδρὸς, καὶ τούτου οὐ λίαν εὐπόρου, ἱκανὰ λύτρα. Nam ut captivus quisque aut locuples, aut pauper esset, ita pluris ei libertas pauciorisve æstimabatur.

§. λβ'. p. 124. v. 11. διαμείνατε] Scil. εὐμενεῖς, quod nescio an exciderit.

ibid. v. 12. ὑπεθέμην] Id est προεθέμην, scil. εἰπεῖν. Quod modo proponebam et jam incipiebam dicere.

ibid. v. 16. εἰπεῖν] Dedi de meo εἶπον, in prima persona singularis numeri, *dicebam*.

p. 125. v. 3. ἠξίωσαν] Scil. ὁ δῆμος. Quæ forma cum sit singularis, vi pluralis est, et æquipollet τῷ, οἱ Ἀθηναῖοι. cui consentiunt insequentia, αὐτοῖς κατέλιπον, πείθωσιν, ὠήθησαν, ut mireris viros summos in re tam aperta et obvia tamen lapsos esse. Revocavi ἠξίωσαν et κατέλιπον. Nam in editione Taylori legitur ἠξίωσεν et κατέλιπεν e paradiorthosi Wolfii.

ibid. v. 12. προστασίαν] Frontispicium, quod *staret ante* Cadmeam. v. dicta ad Polybii p. 79, 36.

§. λγ'. p. 125. v. 15. βοιωτιάζει] Potest duo significare, quorum utrum huic loco magis conveniat, aliis relinquo dijudicandum. 1) vox ei crassum aliquid sonat, et latum atque rusticum, cujusmodi vox erat Bœotorum. 2) stat a partibus Bœotorum. v. p. 139. v. 6.

ibid. v. antepen. μέντοι] Imo vero τοίνυν. sententia postulat, non *verumtamen*, sed *igitur*. Ergone sic dedit ἀπαγορεύωμεν τοίνυν, *age itaque interdicamus ipsi nobis, ne civitates inter se collidamus*.

§. λδ'. p. 126. v. 19. γὰρ] Malim οὖν. Interim revocavi γὰρ, quod libri dant, tametsi parum probem, pro quo Wolf δὲ suffecerat.

ibid. v. ult. ἔφευγε] Redit ad Philocratem.

p. 127. v. 4. τρίτον δὲ] Subaudi e superioribus repetendum διεξῄει. in τὸ subauditur ψήφισμα. v. vers. 8.

ibid. v. 8. τὸ καὶ περὶ συμμ.] Tantundem est, ac si dixisset τὸ κελεῦον καὶ περὶ συμμ. aut τὸ περὶ τοῦ καὶ περὶ συμμ. conf. ad p. 120. v. 13. dicta, et ad p. 137. v. 8. dicenda.

ibid. v. 11. τὴν ἐπ' αὐτοὺς] Exhibui τὴν αὐτοῦ, auctore libro Georgii Chrysococcæ.

ibid. v. 18. τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν] Studium, quod poneret in emolitione atque perfectione ejus rei, quæ ageretur, h. e. pacis cum Philippo.

§. λε'. p. 128. v. 8. περὶ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν Δελφῶν] De originibus, juribus atque ritibus sacris templi Delphici, deinde quoque de originibus juribusque urbis Delphorum.

ibid. v. antepen. ἀναστήσειν] Concitaturum esse ad societatem belli secum ineundam adversus violatores sacrorum.

ibid. v. pen. συνειδῇ τι, ἢ αὐτὸς βουλεύσῃ τι] Pro primo τι malim τινι. βουλεύσῃ h. l. idem valet, atque *designet, paret facinus, machinetur*, v. vers. antepen. p. 129. planius dixisset συνειδῇ τινι, ἢ αὐτὸς βουλεύσῃ τι. *Si conscius alicui sit facinoris sacrilegiive, aut ipse tale quid moliatur*.

§. λϛ'. p. 129. v. 12. Ἐρετριέα] Revocavi, nam bene habet, expuncto Ἐρυθραῖον, quod Wolf de suo dederat. Eretria Eubœæ est. Sed Eubœenses item Iones erant.

ibid. v. 15. ἀπεφηνάμην εἶναι] S. δεῖν, cum Wolfio.

ibid. v. 16. σωτηρίας] Revocavi bonam hanc lectionem, ablegato vitioso ἰσηγορίαν, quod Wolf vulgatæ, quam non intelligeret, sponte sua suffecerat. σωτηρίας h. l. idem valet, atque ἀσφαλείας, securitate spiritus atque fortunarum, testificatione verbis conceptis edita, neminem ipsorum damni quicquam esse accepturum, sed liberam cuique fore potestatem veniendi et abeundi. *Salvum conductum* vulgo appellant. σωσταὶ sunt *conductores*, qui commeantes per itinera salvos tutosque ducunt, reducunt. σώζειν est comitari per iter, et quo vult salvum perducere. Quo de verbi significatu pluribus exposui ad Constantini Porphyrogenn. Ceremoniale.

ibid. v. ult. ἔφην] A Wolfio additum, non alienum id quidem, verumtamen non plane necessarium, (centenis enim locis demonstrari possit in contentione orationis, et prosopopœia, seu subjectione verborum ipsorum, omitti istas copulas solere) hoc ἔφην igitur, quod a libris omnibus exsulat, ab ipso Wolfio intrusum, rursus expuli.

p. 130. v. 1. παρ' ὧν μὲν βοηθεῖς] Id est παρὰ τούτων μὲν, οἷς βοηθεῖς, gratiam ab iis nullam referes, quibus succurres. Ingrati enim erga nos cum fuerint, multo melius de ipsis meritos, quam tu unquam mereri poteris, videntur multo magis tuorum beneficiorum immemores esse futuri.

ibid. v. 3. μέμνηνται] Thebani puta.

ibid. v. 4. ἀλλ' οὐ φίλοις] Non reprehendo, addubito tamen, an non potius orator dederit ἀλλ' ἢ οὐ φίλοις. Demosthenes quidem sic loqui solet, aliique Attici.

ibid. v. 12. δυνατὸς] Rariusculo sensu pro ἐγκρατής. Sed sic Æschines jam supra quoque p. 115. v. 15. secundum Mead.

§. λζ'. p. 130. v. 20. Βοιωτίας] Dedi et marte meo et auctoribus mstis Βοιωτίαν in Accusativo, ut paulo post οὐχὶ Βοιωτίαν Θήβας. Quæ lectio ibi haud est sollicitanda,

me æquum censere, ut Thebæ sint Bœotia, h. e. in jure atque potestate Bœotiæ, et universi populi Bœotici pronuntiatis pareant, velut membrum capiti, *non contra, ut Bœotia sit Thebæ*, h. e. serviat arbitrio et libidini Thebanorum. Est quidem, haud enim infitiabor, posterius membrum priori dilucidius, minusque ambiguum. Possit enim e priori hæc quoque colligi sententia. Thebas unas debere complecti totam Bœotiam, et repræsentare, suoque arbitrio gubernare. Facile tamen veritas sententiæ, quam orator his verbis prodere studebat, ex opposito haud ambiguo elucescit.

p. 131. v. 1. *πράττειν*] Subaudi *τῇ πόλει*. Sententia hæc est. Significat Cleochares se mirari, unde subito tanta exstiterit Atheniensium cum Philippo concordia, qua factum sit, ut Athenienses legatis, quos ad Philippum de pace contrahenda misissent, nullas certas pacis conditiones præscripserint, sed mandata omnia hac brevi et vaga complexi sint admonitione, ut legati operam darent, ut quantum emolumentorum conciliare possent reip. id ei conciliare atque a Philippo impetrare contenderent.

ibid. v. 5. *παραδώσειν*] Me scil. Philippi voluntate et armis subnixum.

§. λή. p. 131. v. 8. *διαιρούμενος*] Si bene habet, non cohærebit *διέβαλλε* cum *τὸν λόγον*, sed stabit verbum illud per se et subaudietur *ὑμᾶς*. vos objectis calumniis deceptos, in me haud meritum instigabit. Significabit dictio *διαιρόμενος τὸν λόγον* copiose, multis verbis et argumentis, explicate, per singula quæque adjuncta eundo, eaque sigillatim diducendo et amplificando, et iterum atque iterum inculcando. Sin autem *διαιρόμενος* legatur, quæ mea fuit aliquando suspicio, cui, quod volent, pretium statuent peritiores, tum *κἀκεῖνον τὸν λόγον*, non ad *διαιρόμενος*, sed ad *διέβαλλε* erit referendum. illud quoque argumentum suffusa quasi quadam mendaciorum et invidiæ lolligine ita conturbavit, ut verum ejus a falso dignosci nequeat, *διαιρόμενος*, magna cum vocis et laterum contentione.

ibid. v. 18. *λόγους*] Sic nude dictum haud plane damnabo. os enim Æschini est suum proprium, alius tamen planius dixisset *τοὺς τότε περὶ τ. Ἀ. λεχθέντας λόγους*. [*Access. Not.*] Peribit difficultas omnis, si *τότε* plane tollatur, ut a libro Chrysococcæ quoque abest, aut saltim transponatur, in hunc modum: *ἐμοῦ τότε τοὺς περὶ Ἀμφικτυόνων λόγους*.

§. λθ'. p. 132. v. 12. *τὸν καιρὸν τοῦτον*] Num *τοῦ ψέγειν ἐμὲ καὶ κατηγορεῖν*, an *τοῦ ἐξαπατᾶν ὑμᾶς* opportunitas tum erat amplior, aut tibi me insectandi, aut Philippo me decipiendi? Posterius convenientius videtur.

ibid. v. 14. *ταῦτα γὰρ*] Locus hic olim sic erat distinctus, ut sententia obscura et impedita, aut potius nulla exsisteret: *τίνες οὖν ἦσαν αἱ ἀπάται; ταῦτα γὰρ τοῦ γόητος, ἀνθρώπου ἐξ ὧν εἴρηκε, λογίσασθε.* Ego sic, ut conspicitur, distinctum dedi, ut hæc, quæ plana et perspicua est, exsistat sententia: *quales autem illæ fuerint imposturæ (hujusmodi enim me probris petit ille versipellis) ex ejus oratione*, vel *relatione, colligite*.

§. μ'. p. 132. v. antepen. *γράφειν*] Sufficit hoc, etiam sine *λόγους*. Nam qui laude elegantiæ in scribendo claret, is non orationum modo, sed et epistolarum belle scribendarum artifex est. *γράφειν* idem valet atque *συγγράφειν*.

p. 133. v. 9. *συγχωρήσοι ὁ κατήγορος*] Præstaret utique, meo judicio, aut *συγχωρήσει*, indicativus futuri, aut *συγχωρήσῃ* conjunct. aor. primi. non ideo tamen vulgatam damno, quod optativus futuri paulo rarius occurrit. Vitii nihil est in vulgata. Fuit tamen cum suspicarer, *συγχωρεῖς, οἷα κατήγορος. Si tu, Demosthene, concedis, id quod te, qui accusator sis, concedere penes te est.* Poterat enim accusator, si nollet, veniam defensori negare. Aut, *id quod te facere, qui accusator sis, consentaneum est.* Solebant enim actores traditionem mancipiorum ad tormenta imprimis flagitare. Sed prætuli tutissimum *συγχωρήσει*.

ibid. v. 14. *βασανιζόμενοι*] Tam longe a vera sua sede revulsum ægre cum feram, tametsi exempla me haud fugiant aliorum auctorum huic similia, cujusmodi locos memini Dorvillium ad Charitonem magno numero comportasse, malo tamen hanc trajectionem errori librariorum, quam consilio auctoris imputare, me si audias, referas ad *κἄν. κἂν βασανιζόμενοι φῶσιν.* Et ausus sum, arbitratu meo, illuc referre vocabulum hoc, quod vulgo pone voc. *συσσίτων* legitur collocatum.

p. 134. v. 1. *γενέσθαι*] Subaudi *ἑαυτόν*. nihil hic deest. Sententiam dictionis haud perspexit vir doctus, qui elegantiam hujus loci conjectura violatum ibat. Negat se commissurum, ut existimatio sua, ut discrimen hujus causæ, ut salus sua in testimonio servorum versetur per tormenta expresso.

ibid. v. 3. *τὰ μεγάλα*] Articulo caret Mead. Dedi de meo *ὅτι πάνυ μεγάλα*. Oratio est subsannantis.

ibid. *παραλογίζεται*] Scilicet hæc epistola.

ibid. v. 6. *ἀκούετε*] *Auditis*, prætuli.

ibid. v. 7. *συμμάχων, ἑαυτοῦ*] Dedi *συμμάχων τῶν ἐμαυτοῦ*. Visum aliquando fuit leg. esse *σ. ἑκάστου*. quod idem esset, ac si dixisset *καὶ γέγραφα τοὺς παραγενομένους ἐξ ἑκάστου* [scil. *δήμου* vel *μέρους*] *τῶν ἐμῶν συμμάχων, et legatos, quotquot ex*

unoquoque populo (aut genere) meorum sociorum huic cærimoniæ interfuerunt, scripsi nominatim, et ipsos, et civitates, unde missi venissent.

§. λά. p. 134. v. ult. δημοκήρυκες] Volunt hoc vocabulum ex Harpocratione corrigere. Ego contra censeo Harpocrationem e Nostro corrigendum esse. Ecquæ enim existet sententia e vocabulo e δρόμος et κήρυξ composito? num *citus præco?* tolerabile hoc sit, quasi alii præcones fuerint lenti? Verum *præco populi*, ab uno populo ad alterum mandata perferens, ecquem offendat? Parui tamen auctoritati Chrysococcæ.

p. 135. v. 6. τὸ γὰρ αὐτὸ] Significat pecuniam.

ibid. v. 11. τρίτον] Τρίτη Harl. quod cum prætulissem, factu id quoque necessarium fuit, ut v. 13. pro τέταρτον item restaurarem τετάρτη, tametsi nihil ibi in schedis Taylori annotatum reperirem.

ibid. v. 22. τριάκοντα] Qui stipendia triginta et pauciora fecissent, exclusis illis, qui trigiuta stipendiis plura meruissent, nondum tamen ex annis militiæ excessissent. Nil enim video causæ, cur non licuisset Atheniensibus ad certas militias seu expeditiones militares certos militum ordines delegare, exclusis aliis. Videntur autem diversi ordines fuisse τῶν μέχρι δέκα, et τῶν μέχρι εἴκοσι, item τῶν μέχρι τριάκοντα, et τῶν μέχρι τετταράκοντα. Horum ordinum modo uno, modo duobus, modo tribus, modo omnibus utebantur, prout res ferret.

ibid. v. ult. μυστηριώτιδας σπονδὰς] Qui per omnes Græciæ civitates denunciarent, ut itinera per Græciam Athenas per mensem ante mysteria, vel sacra Eleusinia, et mensem post, tuta et pacata cuivis illuc commeaturo, domumve remeaturo essent, quo se quisque, qui vellet, Athenas conferret sacris Cereris initiandum.

p. 136. v. 5. μὴ παρ' αὐτοῖς] Malim μὴ παρούσης. *Spartæ se fraudes metuere, etiamsi non præsentis.* τὰ, quod Wolf intruserat, expuli. Vulgata si servetur, erit hæc sententia. *In aliis adeo se formidanda Spartæ metuere*, quanto magis in semetipsis, intra mœnia sua.

ibid. v. 23. τῷ μὴ βούλεσθαι] Bene habet. idem est atque μὴ βουλόμενον. aut διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι. propterea quod nollet, Philippus puta, in armorum tractatione artibusque militaribus exercere atque acuere Thebanos contra semetipsum. Nam in ἐπασκῆσαι subauditur ἑαυτῷ.

p. 137. v. 8. ὁρῶν] Imo vero ὁρῶσιν, ut ad ὑμῖν redeat. et sic dedi de meo.

ibid. κελεύων] A Wolfio post ἐξιέναι intrusum rursus ejeci. Non tenebat Wolf morem Æschinis, talia, ut λέγων, κελεύων, in similibus locis omittere amantis. cujus moris exempla jam bis vel ter in superioribus annotavimus. v. ad p. 120. v. 13. et p. 127. v. 8.

ibid. v. 11. εἰρήνης] Id est καίτοι εἰρήνης.

§. μβ'. p. 137. v. 20. οἷς] Post βοηθεῖν Demosthenes addidisset οὗτοι, [sc. si αἷς scripsisset].

ibid. v. 21. ὄπισθεν κατελίπομεν] Scil. βεβαίους φίλους.

ibid. v. 22. συμμαχίας] Scil. πρὸς Φίλιππον.

p. 138. v. 4. παραπρεσβεύσασθαι] Accipiendum solummodo de tertia, quam Æschines hic commemorat, legatione, quam Demosthenes nunquam actione persecutus est, ut secundam, sed obiter solummodo perstrinxit. Taylori tricas non intelligo. E Chrysococca dedi παραπρεσβεύσαντα.

§. μγ'. p. 138. v. 7. δεομένων] Thebanis in Pylæa Philippo assidentibus, atque rogantibus, ut Phocenses delere vellet.

ibid. τεθορυβημένης] Metu vano conterrita et pavefacta, quo minus Phocensibus succurreret, verens, ne Philippus milites suos pro prædibus captivos haberet.

ibid. v. 8. οὐ παρόντων] Erant enim cum Proxeno. v. p. 135. v. 20.

p. 139. v. 1. Ἀμφικτύονας] Malim Ἀμφικτυόνων, omisso nempe εἰς, quod præter Wolfium, auctorem habet neminem, ideoque expunxi, quod ne Græcum quidem videtur esse. dedisset saltim ὡς, non εἰς. [*Access. Not.*] E versu 16. leg. videtur: καὶ τοὺς ἐπὶ τοὺς Ἀμφικτύονας πρέσβεις.

ibid. v. 4. παρεστηκότων] Atqui jam præcessit hoc versu 6. p. 138. Jam Wolfius de hujus loci densitate, ut vere appellat, h. e. obscuritate questus est. Sententia mihi videtur hæc esse: adstantibus Philippo Thebanis atque Thessalis, frementibus, quod Philippus Phocenses, quos ipsi viritim cæsos maluissent, salvos in Cretam abire sivisset.

§. μδ'. p. 139. v. 11. Βοιωτοὶ καὶ Φωκέων οἱ φεύγοντες] Imo vero Φωκεῖς καὶ Βοιωτῶν οἱ φεύγ. V. v. 14. Sic v. 23. τὴν Βοιωτῶν φυγὴν appellat exsules Bœotos. Phocenses omnes patria sunt ejecti, Bœotorum solummodo quidam exsularunt.

ibid. v. 16. πρεσβείαν ἐπὶ] Malim τὴν interseri. trium enim, quas Æschines obiit, legationum, primæ duæ ad solum Philippum, tertia ad hunc, unaque ad Amphictyonas fuit.

§. μς'. p. 141. v. 1. καὶ καλῶς] Præposui εὖ. Sententia videtur hæc esse. paulo enim est oratio obscurior. Quæ carissima mihi sunt pignora, et quorum vulgus quidem rationes haud cernit, ab ingenuis autem ea summi fiunt, eorum et partem longe maximam, et nihil in iis, quod honeste spectari non possit, in tribunal pro-

ducam, ὁρᾷν spectatum. id est, ὥστε ὑμᾶς αὐτὰ ὁρᾶν, ut ea vos spectetis, aut ὥστε ὑφ' ὑμῶν ὁρᾶσθαι. designat patrem, fratres, uxoris fratres, et socerum liberosque.

ibid. v. 5. ὡς ἐπαιδεύθην] Interposui καλῶς. possit etiam ὁσίως vel ἐλευθερίως suppleri. V. v. 1. et p. 142. v. 7. ταῦτα, quod modo, hoc ipso versu, præcessit, redit ad id, quod subauditur, ἃ περὶ τῆς ἐμοῦ τροφῆς καὶ συγγενείας ἔπλάσω καὶ ψευδῶς εἰς ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς ὠνείδισας.

ibid. v. 16. προφαίνεται] Oculis mentis, phantasiæ, obversatur. non enim produxerat eam, ut neque uxorem, Æschines, pudoris ergo magis sexui debiti, quam quod grandis natu esset. tametsi illa quoque non potuit non annis provectior esse.

p. 142. v. 11. ὥσπερ σὺ] Adde φῄς. v. versu 2. p. 143. Demosthenes enim Aphobeto infamiam cucullatus voluntarii exprobraverat, id quod ex contextu hujus loci patet. Scholiastæ, Græculi recentissimi, Aldo Manutio, qui Æschinem primus edidit, junioris, ad hunc locum commenta caliginosa et solœcismis oblimata, tanti non facio. Si neges φῄς aut βλασφημεῖς hic requiri, aio ego, βλασφημεῖς v. 2. redundare. Tolle verbum illuc, et huc transfer, et videbis orationem haud paulo exsistere et nervis validiorem, et concinniorem, et oratoris proposito convenientiorem.

§. μζ'. p. 142. v. 15. ὃς] Bene habet. millenis locis confirmari possit, si opus sit, ὃς post οὕτως usurpari. Verum res est vel pueris nota, et hi ipsi viri docti, qui locum hunc vitii, cujus expers est, arguunt, alios Demosthenis Æschinisque locos numero carentes huic similes, tacitos et sine nota transmiserunt. Latini pariter ejusmodi in locis, pro *ut*, *qui* usurpant.

ibid. v. 22. αὐτοὺς] Scil. τοὺς δικαστάς.

§. μή. p. 143. v. 9. χρήσομαι] Fuit olim hujus loci gemina in libris lectio, aliis id dantibus, quod, auctore Wolfio, Stephanus dedit, cui bene cum τεκμηρίου convenit, aliis id, quod Aldus dare voluisse videtur, ὃ --- ἐρήσομαι. Ego in auctoritate codicum fui. [*Access. Not.*] Lectio ᾧ νῦν ἤδη χρήσομαι non est, quod suspicabar, a Wolfio inventa, sed antiqua. Reperi enim in libro Chrysococcæ, ut jam pœniteat, hic aliquid innovasse. Verum tamen est utrique lectioni, quo commendetur.

ibid. v. 19. ἄκων] ἑκὼν Harl. quod si admittitur, alterum quoque οὐδ' ἄκων ei erit adjungendum. *neque volens neque invitus.*

ibid. v. antepen. κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν] Bene habet. pejerat per impudicos oculos, hoc est, quod asseverat, id exsecratione prosequitur et confirmat, imprecans ipse sibi, ut, si mentiatur, in continenti cœcus fiat.

p. 144. v. 1. ὡς] Bene habet, idem valens atque ὅτι. *mentitus eum interfuisse.* nomen a se confictum edit, ac si is rei gestæ interfuisset. πλασάμενος idem est, atque ὃ αὐτὸς ἐπλάσατο.

§. μθ'. p. 144. v. 16. καὶ αἰχμάλωτον] Aut plane delendum est καὶ, aut post γυναῖκα addendum ἐλευθέραν aut εὐγενῆ.

p. 145. v. 1. ΜΑΡΤΥΡΙΑ] Dedi Μαρτυρίαι. Sunt enim duo minimum testimonia, alterum Aristophanis de Demosthenis versutia et immanitate, alterum reliquorum de Aristophanis auctoritate, ista portentosa de Demosthene ad se narrantis.

ibid. v. 4. καὶ κέχρηται] Pro καὶ αἷς κέχρηται. vel καὶ κέχρηται αὐταῖς. figura in libris Græcorum et Latinorum ubique obvia. grammaticis Zeugma, aut syllepsis usurpatur.

ibid. v. 8. καὶ δεδεμένους] Malim καὶ abesse. σκάπτοντας δεδεμένους est σκάπτοντας ἐν δεσμοῖς, *fodientes in catenis.*

ibid. v. 14. παραθερμανθεὶς] Διαθερμανθεὶς Scalig. quæ est non emendatio, sed emendationis conatus, vera corruptio loci labe caventis, ut aliæ sunt haud paucæ in his Scaligeri ad Æschinem annotationibus.

ibid. v. ult. προστρόπαιον] In antiquis libris. Aldina et Steph. codicibusque mstis, solummodo τοιοῦτον προστρόπαιον legitur sine ἐμοῦ, quod Wolf pone τοιοῦτον, de suo addiderat. Desiderari aliquid in ista vulgata, dubio vacat, ob insequens οὐ γὰρ δὴ τῆς πόλεως. Neque ego Wolfiano isto invento ἐμοῦ offendar; dummodo codicum auctoritate fulciatur. In Reg. 1. et scholio codici Harleiano h. l. adscripto (quod scholium infra in libello lectionum variantium exhibebo) loco Wolfiani ἐμοῦ legitur αὐτοῦ et ἑαυτοῦ. quod recepi, hac sententia. Facinorum et scelerum ab ipso commissorum pœnas capite ipse suo luat, fiat ipse sibi suimet piaculum. Alias haud alienus sim a suspicione, Æschinem sic reliquisse: ἐάσετε οὖν τὸν τῶν τοιούτων προστρόπαιον. *hominem dignum, qui piaculum sit eorum omnium, qui ipsi sint scelerositate similes.* In vulgata aut αὐτὸν cum simplici τὸν articulo est mutandum, aut servato isto, αὐτὸν puta, addendum ante aut post προστρόπαιον erit ὄντα.

ibid. ὥστε] A Marklando damnatum mihi sic satis probatur, ut servandum arbitrer. Nam ἐάσετε potest pro ἀζήμιον καὶ ἀθῷον ἀφήσετε accipi.

p. 146. v. 3. στρατιὰν —] Sententia est, patieminine hunc hominem tot et tantis, tam atrocibus obsitum criminibus, prorsus piacularem, decreta condere, quibus aut supplicationes decernantur pro rep. et rebus aut gerendis aut gestis prospere, copiæque pedestres et navales ad bella terra marique gerenda emittantur,

quæ res sine deorum auspiciis suscipi gerique bono cum successu nequeunt.

§. ν'. p. 146. v. 7. εἰ γὰρ] Interponi velim μέν. alius quidem sic dixisset. Sed hoc leve est.

§. νά. p. 147. v. 4. συνῆδον γὰρ τοὺς π.] Bene habet. novam orditur criminationem mox diluendam. γὰρ Latinorum *nempe*, *nimirum* est. Sexcenties ita usurpatum et reperit, et ipse reddidit Wolfius, nil offensus, hic reprehendit et cum δὲ mutavit, non solum nulla de causa, sed etiam cum elegantiæ detrimento. Ego vero γὰρ revocavi.

ibid. v. 9. τούτοις] Non magnopere quidem offendit, malim tamen, ut convenientius, τοσούτοις, *in tanta hominum multitudine insignis et præ aliis conspicuus eram.*

§. νβ'. p. 147. v. ult. καὶ] Recepi, ut locus hic proximo insequenti similis fieret versu 2. et 3. p. 148.

p. 148. v. 8. τί χρὴ λέγειν] Post hæc verba deesse videtur ποιεῖν. *quid facere malum accusatorem dicendum est.*

ibid. v. 10. θεωρεῖν — ἐκφέρειν] Impedita et dura constructio. Sententia quidem plana, verum elocutio contorta et abhorrens. τὸν προδότην πῶς χρὴ θεωρεῖν. *Proditorem quomodo spectare oportet?* h. e. quibus indiciis deprehendere atque noscitare. Ad hanc responsionem quis sic respondeat? ἐκφέρειν τοὺς λόγους. apta hæc et cohærentia non sunt. Sed sunt interdum in oratione Æschinis salebræ, quas facere non possumus, quin relinquamus. Venit tamen aliquando in mentem hæc molliendi saltim et complanandi scabra hujus loci ratio. ἆρά γε οὐχ ὡς σὺ—λόγους εἰς δικαστήρια γράφων μισθοῦ, τούτους ἐκφέρει in tertia persona singularis numeri. Annon proditor effert orationes, h. e. prævaricatur, quomodo tu amicis tuis usus es. ut inter se cohæreant ἆρα οὐχ ὁ προδότης ἐκφέρει.

ibid. v. 15. περὶ τοῦ σώματος] Sitne liber, an servilis conditionis.

ibid. v. 17. φεύγοντος] Non sensu forensi, quo defensorem causæ suæ significat, sed eum, qui solum vertit, patria excessit.

ibid. v. 20. δὴ] Post δὴ deesse videtur ἦς vel ἦσθα, *non enim eras reapse.*

ibid. v. 21. τοῦτ' ἐστὶν] Imo vero ταῦτ' ἐστὶν, ob insequens τούτοις. Conjecturam confirmat Chrysoc.

§. νγ'. p. 148. v. antepen. αὐτῶν] Rerum a me fortiter et præclare gestarum in bellis.

p. 149. v. 2. ἡμῶν] Communes tribunos et magistros nostros, qui tum commilitones eramus, cohortis nostræ in præfectura collegas.

ibid. v. 3. τὴν ἐν τοῖς μέρεσι στρατείαν] Est eadem militia, quæ paulo post versu ult. τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδους appellat, cum non totus exercitus una excedit in castra, sed globi singulares, μέρη τῆς ὅλης στρατιᾶς, sibi alternis succedunt, e. c. cum alii æstivis peractis domum redeunt, alii exeunt in hiberna.

p. 150. v. 6. ἀπαγγείλας — ἀπαγγείλαντος] Bene habet. Nihil hic quidem loci est vitiosum. Dura quidem et inconveniens hæc est usurpandorum participiorum ratio, ad vivum si reseces; sed dandum est hoc mori Græcorum, qui participialibus constructionibus delectabantur, ut aures sensusque nostri earum etiam insolentiæ atque duritiei, quæ sæpe est, aut nobis saltem esse videtur, insuescant. Idem est ac si dixisset. τότε, ὅτε ἀπηγγέλλομεν ἡμεῖς τὴν νίκην, ἐγώ τε καὶ Τεμενίδης, ὁ συμπρεσβεύσας ἐμοὶ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου, *tum temporis, quum ego et Temenides, publica auctoritate e castris missi, ut legati exercitus ad remp., nunciaremus victoriam.*

ibid. v. 12. μήπω συνήγορον] Phocio mihi testabitur nunc, personam testis solummodo gerens, nondum advocati, quam paulo post suscipiet gerendam. Colligitur enim ex hoc loco, Phocionem ab Æschine rogatum fuisse, ut advocatum se ipsi præberet, ejusque causam oratione tueretur.

ibid. v. 20. ἐῶν] Imo vero οὐκ ἐῶν. *Non Demosthenis majores vos recordari non sinens.* h. e. non prohibens vos meminisse jactatorum a Demosthene majorum. οὐκ ἐῶν idem est atque κωλύων. Alias, si negatio excludatur, pro ἐῶν legendum sit εἴργων.

§. νδ'. p. 151. v. 7. ἐποιήσαμεν, ἐχρησάμεθα αὐταῖς δὲ ἔτη] Non dicitur ποιεῖν σπονδὰς, sed ποιεῖσθαι. præterea δὲ nimis procul rejectum est. videtur Æschines sic dedisse: ποιησάμενοι, ἐχρησάμεθα αὐταῖς Δ ἔτη (id est δέκα ἔτη) ἢ τρία καὶ δέκα, quibus usi sumus per decennium aut tredecim annos. Numerum enim X solebant sigla Δ exprimere.

ibid. v. 13. ἡμῶν] Absit an adsit, haud multum quidem interest, mallem tamen abesse.

p. 152. v. 1. νεμεθῆναι] Tametsi paulo insolentius est usurpatum, videtur tamen haud ideo sollicitandum esse. Est pro κατανεμεθῆναι, καταβρωθῆναι, ab hominibus, a bestiis et a flammis devorari. Tutius utique visum est veterem lectionem revocari, pro τμηθῆναι, quod Wolf ei substituerat.

ibid. v. 3. ἑπτακισχίλια] Vereor ne summa sit nimia. Forsitan leg. ἑπτακόσια.

ibid. v. 10. δι' Ἀργείους] Bene habet, *suscepimus bellum ob Argivos.* Hoc est, eorum in gratiam, ut eos servaremus, atque tueremur, qui nos ad id faciendum precibus adduxissent.

ibid. v. 14. ἐνεπέσαμεν] Cur aut Taylor neget se intelligere, aut Wolf cum

ἐνεπίσομεν mutandum censeat, fateor me non perspicere. Sed sæpe ruit ingenium humanum vel in planissimis, idem in arduis rem præclare gerens.

ibid. v. 15. πολιτευθέντες] Pendet hoc vocabulum, fulcro carens. Nolim tamen ideo Scaligero accedere; habebo potius pro anacolutho; qualia oratoribus multa excidunt, ultra modum pneuma, quod rhetorici usurpant, producentibus.

ibid. v. 20. ἀναφθέντος τοῦ δήμου] Vocabuli ἀναφθέντος ut paulo insolentius usurpati duritiem molliunt addita καὶ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἰσχύσαντος quasi per superenarrationem. Cum populus tum temporis eaque ratione veluti scintilla e cinere aut fomite reviviisceret oppressa.

ibid. v. antepen. παρέγγραπτοι γεγενημένοι πολῖται] Facti cives (civitatis juribus potiti) διὰ τὸ παρεγγεγράφθαι, propterea quod clam a paucis quibusdam nebulonibus, hoc potestatis illegitimæ sibi sumentibus, inscio et invito populo, in album civitatis furtim ingesti essent.

p. 153. v. 4. συκοφαντίας] Post συκοφαντίας videtur ὄντες deesse.

ibid. ἡμῶν] Non male. dixisset tamen alius ἡμῖν.

ibid. v. 8. τοῖς πολεμίοις] Bene habet. Conjecturæ Taylori, quæ dudum ante Brodæi quoque fuit, hæc obstant, 1) quod, si orator τοῖς πολέμοις dixit, exspectes, eum τὰς εἰρήνας quoque dicturum fuisse. Sed pluralis hujus vocabuli εἰρήνη ab usu abhorret. 2) dictio τοῖς τῆς πολέως πολέμοις συναγωνίζεσθαι prorsus contrarium ei significat, quod et sententia loci subjicit, et isti emendatores volunt. *opera sua bella reip. sustentare*, significat ista dictio. Sententia autem postulat. *Hostibus reip. adversus eam præsto esse.* quæ inter se adversa fronte pugnant. Posterius et voluit orator, et subjicit vulgata, alterum istud novatum ducit ad prius, quod ab oratoris consilio reique natura plurimum distat.

ibid. ἐξ ὧν] Subaudi ἔργων aut τρόπων.

ibid. v. 11. εὗρεν] Commentus est, excogitavit, consiliis et machinationibus suis perfecit. Nam si *impetrandi* sensu hic usurpatum esset, legeretur potius εὕρατο vel εὕρετο. Bene habet dictio εἰρήνην αὐτῷ συμφέρουσαν, pacem eam, quæ expediret ipsi, rebusque et rationibus suis conveniret. Nemo, qui quidem potest, pacem facit conditionibus iis, quæ sibi minus conducant. At sæpenumero fit, ut vel ejusmodi quoque pacta, quæ alteri parti magis, quam alteri prosint, ab illo ipso, qui vi extorserit, violentur, oblata opportunitate plura etiam extorquendi ab iis, quorum infirmitatem seu rerum, seu consiliorum contemnat.

ibid. v. 11. καὶ τὸν τῶν ὅλων λόγων] Sic est in Ald. et Steph. quam lectionem revocare, in vetustæ primigeniæ lectionis incertitudine, tutissimum mihi visum fuit. Suspicor lacunulam hic subesse, sic quodammodo sarciendam. τὸν τῶν λόγων, καὶ οὐδὲ τούτων ὅλων, κύριον eum, cujus in potestate verba, et ne illa quidem omnia essent. Seu, eum, cui liceret causam oratione agere, et ne illa quidem arbitraria nullisque terminis circumscripta. Fuit quoque cum suspicarer in ὅλων latere ὀλίγων aut ἑώλων, aut ψιλῶν. quæ omnia satis bene sententiæ conveniunt. *arbitrum paucorum*, aut *frigidorum*, h. e. inanium, inefficacium, vi cogendi et exsequendi carentium, aut denique *nudorum* vel merorum *verborum*. Utrum horum lectori judicique meo, quicunque erit, arridebit, id sibi habeto. Juvat adhuc admonere, vocabulum ὅλων a codicibus Harleiano et Meadiano plane abesse. id quod haud miror, qui sæpe animadverterim vocabula hæc duo λόγος et ὅλος a librariis Græcis permutari.

§. νέ. p. 154. v. 5. αὐτοὺς] Sic dedi secundum Chrysococcam. In Aldina, quam Stephanus secutus est, legitur αὐτοῦ. Wolf de suo cum dedisset αὐτὰ, Taylor id pro more suo reddidit. Sed præstat αὐτοὺς, quod cum liberis patrem, fratres Æschinisque et uxoris, omnesque necessarios complectitur.

§. νϛ'. p. 154. v. 9. εἶναι] Revocavi. Unus Wolf de suo οὖν supposuerat; quod Marklandum decepit, ut conaretur Æschinem corrigere, nescius, non Æschinem, sed Wolfium sibi vapulare. quod illi passim locorum aliisque contigit, correctorum errores aliis suis augentibus, quum aut nesciunt, aut inspicere non meminere vetustarum editionum lectiones.

ibid. v. 11. λογογράφῳ καὶ σκύθῃ κακῷ ὄντι] Servo, quoniam libri sic perhibent. mallem tamen sic legi τῷ λογογράφῳ σκύθῃ, καὶ κακῷ ὄντι. id est καὶ ταῦτα κακῷ ὄντι. *conscriptori orationum forensium, qui Scytha est, isque malus*, vel potius *ignavus, imbellis*. ludit in vocabulo σκύθης, genus Demosthenis arrodens, unaque eum Scytham, hoc est, servum publicum appellans. Notum est Athenis fuisse numerum Scytharum, publice emtorum, arcu armatorum, ad insectandos et capiendos maleficos, et ad tumultus populares reprimendos. Hi erant homines scævi, agrestes, feroces, truculenti. talem notat hic loci Æschines Demosthenem, sed in hoc diversum a Scythis, Atheniensium illis servis publicis, quod cum hi essent acres et fidentes, ad arma tractanda sanguinemque fundendum citi, tum Demosthenes mollis et ignavus et pavidus armorumque reformidans esset. Nam hoc est κακὸς, aut si mavis, inutilis, ne sagittarius quidem frugi, cujus ad eam operam esset usus.

ibid. v. 13. ἀναμνησθέντες] Accommoda-

vit hunc casum præmisso ποιεῖσθε, nam alias sententia postulabat accusativum. pendet enim ex δέομαι καὶ ἀντιβολῶ ὑμᾶς, σῶσαί με — ἀναμνησθέντας.

ibid. τῆς σωφροσύνης παράκλησιν] Id est τὴν πρὸς σωφροσύνην π., αὐτοὺς e Chrysoc. addidi.

ibid. v. 14. διὰ τῆς περὶ Τίμαρχον κρίσεως] Sæpe usurpavit Æschines, ut hic loci, περὶ eo modo, quo scriptores præsertim recentioris Græcitatis solent κατὰ usurpare, cum volunt genitivum exprimere, ut in illo noto, τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον. Quod sicui minus probetur, auctor ei sim, ut legat διὰ τῆς τῶν περὶ T. κρ.

ibid. v. 15. τοὺς δ' ἄλλους ἅπαντας] Aut est anacoluthum, aut accusativus absolutus, significans, *quod autem ad reliquos attinet.*

p. 154. v. 18. παρ' αὐτῶν] Aut παρ' ὑμῶν est delend.

§. νζ'. p. 154. v. antepen. τοῖς ὠσὶν] Hoc est, immediate, ut vulgo loquuntur, ex ipso convitiatoris ore, non per tertium referentem.

p. 155. v. 4. εἰπὼν] Malim ἐπειπών.

§. νθ'. p. 155. v. 15. στρατηγῶν] Malim στρατηγιῶν, a nominativo στρατηγία. virum omnibus antecellentem 1) per imperia, quæ gessit, militaria; sed et 2) per æqui et justi observantiam, cujus tenax fuit. Alias, Marklandi conjecturam si præferas, legendum tamen sit στρατηγικῶν, quia præcessit πολιτικῶν.

ibid. v. pen. παραδίδωσιν ὑμῖν καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος] Non est solœcismus, qui visus fuit Marklando, sed syllepsis, figura grammatica. Idem est, ac si dixisset παραδίδωσιν ὑμῖν μετ' ἐμοῦ καὶ ὁ νόμος.

IO. IACOBI REISKII

AD

ÆSCHINIS ORATIONEM

IN CTESIPHONTEM

ANNOTATA.

§. β'. p. 163. v. 15. δοκῇ] Dedi δοκεῖ. ἂν cohæret cum διοικεῖσθαι, non cum δοκῇ vel δοκεῖ.

ibid. v. antepen. ἐλάχιστα] Ego equidem lectionem Aldi probo et servo, nisi quod suspicer desiderari adhuc ἄδικοι vel ἀνάδικοι, *judicia rarissime futura iniqua*, aut *novo judicio rescindenda atque restauranda*. Nam ἐλάχισται si recte haberet, dicendum fuisset, non αἵ τε κρίσεις, sed κρίσεις τε sine articulo.

p. 164. v. 4. ὄντως] Bene habet, cohærens cum λάχῃ. nam paulo ante dixerat οὐκ ἐκ τοῦ δικαιοτάτου τρόπου λαχόντες. erit igitur ὄντως λαχεῖν idem atque δικαίως λ.

ibid. v. 5. χειροτονίας] Aut post χειροτονίαν, aut post ὀρθῶς deese videtur ὁ κῆρυξ. nam ἀναγορεύῃ non ad senatorem, sed ad præconem refertur. Nisi statuimus illud vocabulum ὁ κῆρυξ consuevisse omitti subaudiendum pari modo, atque in illa nota formula ἀναγνώσεται δὲ ὑμῖν, omittitur ὁ γραμματεύς.

p. 165. v. 2. σεσίγηται μὲν τὸ] Prætuli hoc, quia in voc. κρίνουσι clauditur protasis hujus periodi, apodosis incipit a voc. σεσίγηται.

ibid. v. 5. οἱ πρόεδροι] Differunt a tribu præsidente. delecti enim erant illi ex hac, pauci numero, ex integra numerosa tribu.

ibid. v. 8. τὸ δέκατον μέρος] Nil causæ video, cur hæc verba Æschini abjudicentur, aut eripiantur. neque enim carent vi hoc loco, sed eo pertinent, ut magnitudinem audaciæ demonstrent ex magnitudine multitudinis, quæ nihilominus illam audaciam haud satis valeret compescere. v. Demosth. κ. Μειδ. §. λζ'. p. 86. v. pen. vol. II.

§. γ'. p. 165. v. 11. ὑμεῖς ὑπολαμβ.] Aut ante ὑμεῖς, aut ante ὑπολαμβάνετε videtur οὐδὲ deesse. Tam dira sunt hæc reip. tempora, ut vos, tametsi male de ea speretis, nondum tamen satis eorum diritatem suspicione consequamini.

ibid. v. pen. τισι] Bene habet. Certis quibusdam hominibus, quos cum vos omnes bene noritis, nominare parcam. invidiose dictum.

ibid. ἴστε] Locum hunc communem jam initio orationis in Timarch. tractavit.

p. 167. v. 4. τήνδε τὴν ἡμέραν] Idem est ac si dixisset εἰς τήνδε τ. ἡ. prætuli tamen hoc.

§. δ'. p. 167. v. antepen. ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων] Malim ἕκαστοι addi.

p. 168. v. 3. τῷ νόμῳ] Non condemno τοῖς νόμοις, quod codices præbent, potest tamen vulgata bene stare. Legi, h. e. toti corpori juris Attici, literis consignati. Aut nescio an specialiter ὁ περὶ τῶν ὑπευθύνων νόμος hic designetur, quo titulo hic Æschines contra Ctesiphontem agit. vid. v. 9.

§. ε'. p. 168. v. 20. ὄντες] Bene habet. Idem est ac si dixisset ἐξελεγχόμενοι ὅτι εἰσὶ κλέπται. perinde est, utrum ἐπ' αὐτοφώρῳ ad ἐξελεγχόμενοι, an ad κλέπται referas.

§. ς'. p. 169. v. 4. δὲ] Malim δή.

ibid. v. 10. μὲν] Huic particulæ respondet δὲ versu 18. Κτησιφῶν δὲ — Unde patet, pro articulo οἱ præpositivo, scribendum esse postpositivum οἵ *qui*.

ibid. v. 11. ἐπὶ] Expunxerat hanc præpositionem Wolf. Ego revocavi. Reliquias enim in eo mihi cernere videar verbi ἐπικουρεῖν, et sic primitus scriptum fuisse suspicor εἰ δή τίς ἐστι μέτριος ἐπικουρῶν τῶν τισὶ τὰ παράνομα γραφόντων. Si nempe modestus ille est, qui operam navet ferenti leges constitutioni reip. nostræ adversantes.

ibid. v. 14. τὸ ἴσον] Subaudi ὥσπερ ἂν εἰ μὴ προσεγέγραπτο.

§. ζ'. p. 169. v. antepen. ἕτερόν τινα λό-

γον] Transit ad secundam πρόφασιν seu excusationem, qua utuntur hi, qui vim legis περὶ τῶν εὐθυνῶν eludere conantur, primam enim hactenus refutavit a versu 11. ἀλλ' οὖν προβάλλονται h. e. προφασίζονται. Nescio quid hic Taylor laboret prorsus sine causa.

p. 170. v. 4. μετὰ τούτων] Bene habet. collegas eorum, tametsi gradu aliquantum inferiores, et imperio minores.

ibid. v. 10. προειπὼν] Dedi προειπὼν sine sibilo *præfatus* seu *denuntiato*.

ibid. v. pen. τειχοποιὸς, ἐπιστάτης] Interpone ὤν. Demosthenes autem cum sit mœnium instaurator, eo ipso est ἐπιστάτης inspector, et operis quidem maximi atque gravissimi.

p. 171. v. 3. δικαστηρίου] Bene habet. præfectus operum non habebat ἡγεμονίαν, imperium et potestatem nisi unius solummodo illius dicasterii, in quo præsidebat, de operibus publicis judicante. Est autem ἡγεμονία facultas rem judicandi, de ea pronuntiandi, jubendi, vetandi, mulctam aut pœnam dictandi, et male parentes puniendi.

p. 172. v. 2. καὶ εὐθύνας] Verba duo καὶ εὐθύνας videntur delenda. Magistratu enim si qui decederent, hi λόγον quidem ἔγγραφον, non autem εὐθύνας. rationem magistratus a se gesti literis consignatam exhibebant scribæ, vel notario, et calculatoribus, εὐθύνας autem ἐδίδουν, hoc est ὑπέσχον, faciebant iis sui corporis facultatem, comparebant in judicio, intererant examini rationis illius a se exhibitæ, ad singula quæque capita dubia interrogati respondebant, quo posset illa ratio sive probari et rata haberi, sive improbari et rejici.

§. θ'. p. 172. v. 17. φησὶ] Bene habet. orationes enim, quas hodie legimus, non ita, ut nunc prostant et circumferuntur, tunc temporis sunt habitæ, verbatimque recitatæ, sed post actiones ipsas demum disceptatas per otium conscriptæ. quo factum est, ut accusator in ipsa jam accusatione afferret atque refutaret argumenta defensoris, aut oratores ipsi inter se communicabant adversarias suas. Quanquam hoc quidem minus est probabile, aut saltim raro et furtim factitatum, et, si fieret tamen, inhonestum habebatur.

ibid. v. antepen. ἐξείργασται] Non movissem, quod bene habet, nisi auctoritas intervenisset codicis, e quo ἐξείργασμαι prætuli, ut exquisitius, et Atticismo convenientius, perfectum pass. hujus verbi sensu activo usurpare amanti.

p. 173. v. 7. γέρα] Reditus et vectigalia et emolumenta, ipsis vi sacerdotii, quo fungebantur, propria, et reliquis omnibus civibus negata, cujusmodi γέρα hodie decani, seu magistri collegiorum in Universitatibus percipiunt, *præcipua* appellata; ipsi quoque sacerdotes ferunt haud pauca, ut sportulæ sunt pro absolutione peccatorum, pro infantis recens nati lustratione, pro consecratione nuptiali, pro funere quoque, quod effertur, etc. Facultatum quarundam professores in quibusdam Germaniæ Universitatibus per hyemes certum numerum, in aliis leporum, in aliis aprorum, singuli singulos publice accipiunt, decani vero binos. Id quod ipsorum est γέρας, *præcipuum*.

p. 174. v. 5. καὶ τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν] Dedi de meo καὶ τὴν ἐκεῖ σκυθρωπὸν (nam perinde in genere communi dicitur σκυθρωπὸς, atque divisim σκυθρωπὸς, πὴ, πόν. tres perinde terminationes habet hoc adjectivum, atque duas. Apellat senatum areopagiticum σκυθρωπὸν βουλὴν, trucem, sævum, quia jus severum et cruentum dicebat.

ibid. v. pen. πάγου; οὐδὲ] Malim οὔ cum addito puncto interponi. quod οὔ, responsionis loco sic absolute positum, facile potuit a collisione earundem utrinque literarum elidi. Orator sic ratiocinatur. Vetas ergo senatum areopagiticum coronari? Subaudi, nisi rationem gesti magistratus reddiderit. Respondet, οὔ. nullo modo ego hoc veto, sed leges vetant. Patrium enim, avito more sancitum, hoc apud ipsos, Athenienses puta, non est, ante redditam rationem, quemquam coronari. Ad illud οὔ sic nude positum subauditur a communi e superioribus repetendum στεφανωθήσεται ἡ βουλή. tum pergit orator aliam ipse sibi obmovere a se confictam objectionem, aut adversarios, Demosthenem atque Ctesiphontem, sic occurrentes inducit. Ergone nullo ducuntur Athenienses gloriæ studio? ergone degeneres sunt, minuti animi, sordidi, et officiorum atque ornamentorum in se collatorum immemores? Respondet. Neutiquam. ducuntur enimvero gloria vel maxime, contenduntque bene de se meritos studiis demereri. Sed satis non habent in suo judicio te innocentem deprehendi, plus flagitant. Volunt te præclaræ virtutis documenta edidisse. Sin autem deliqueris, severitate animadversionis ulciscuntur.

p. 175. v. 1. παρ' αὐτοῖς] In judicio suo, cum sedent ad judicandum de criminis alicujus reo.

ibid. v. 2. τρυφῶσι] Delicias faciunt, arrogantes et insolentes sunt, jura legesque sibi scriptas negant, aut privilegia sibi arrogant, communi civium jure teneri nolunt.

ibid. v. 5. ἀρχόμενος τῶν νόμων] Bene habet. Perinde οἱ νόμοι in plurali, atque ὁ νόμος in singulari, de uno quodam capite juris Attici usurpabatur ab oratoribus Atticis, quia titulus ad unam rem singularem pertinens, respectu quidem legum

aliarum aliis in rebus versantium, lex una erat, ideoque νόμος audit, quia tamen ejusmodi lex multis constabat propositionibus, et velut articulis, aliquid jubentibus, aliis aliud vetantibus, quorum singula quæque momenta pro lege peculiari haberi possent, ideo eadem lex νόμοι appellantur. Exemplo rem juvat declarare e proximo petito. Titulus quidam universalis erat in jure Attico περὶ τῶν εὐθυνῶν, aut, quod idem est, περὶ τῶν ὑπευθύνων. Hic titulus est *lex*, νόμος. Sed erant rursus legis hujus multæ particulæ, seu cautiones particulares, quarum singulæ quæque pariter νόμοι erant, ut τὴν οὐσίαν μὴ καθιεροῦν, item ἀνάθημα μὴ ἀνατιθέναι, item ἐκποίητον μὴ γενέσθαι, rursus alia μὴ ἀποδημεῖν, et sic porro.

ibid. v. pen. ἀποδημήσω] Assentior Tayloro suspicanti post ἀποδημήσω particulam infitiantem desiderari. Verum non deest οὐκ, sed οὐ (sine Kappa) tametsi vocalis insequatur. Is enim mos est Atticorum in similibus locis.

ibid. v. ult. πράξεις] Πράξεις προλαμβάνειν hoc significat, negotia ordiri ardua, sumtuosa, discriminis ad famamque salutemque publicam plena, iisdemque nondum ad finem perductis urbe excedere.

p. 176. v. ult. ὧν ἔχεις] Id est, τούτων, ἃ ἔχεις παρὰ τῆς πόλεώς σοι δεδομένα differunt inter se ἐπιδιδόναι et κατατιθέναι. illud est, de suo largiri, ut donum gratuitum. hoc, de acceptis ex alieno insumere ex officio. Potest ἔχεις etiam eo sensu, quo supra, accipi. quæ habes penes te, et retines præter jus et fas, fraudulenter interversa. Perinde igitur est, comma ponas pone ἔχεις et pone οἰκοδομίαν omittas, an eam serves distinctionem, qua hic usus sum.

§. ι'. p. 177. v. 16. ἐπὶ τῶν θεωρικῶν] Post θεωρικῶν deesse videtur ἵνα εἰδῆτε, aut illud assume supplementum, quod schedæ Bernardi dant: quamquam illæ schedæ nescio an nusquam locorum lectiones dant e libris bonæ notæ ductas, sed conjecturas, sive Scaligeri, sive alius, quisquis ille fuit vir doctus. quare nolim illis nimium fidi.

§. ιά. p. 178. v. antepen. νεωρίων ἀρχὴν] Dictioni τὴν τῶν νεωρίων ἀρχὴν ἄρχειν quid insit vitii haud equidem intelligo. ἀρχὴ τῶν νεωρίων potest, ni fallor, honor esse, quem qui gerunt, hi navalibus præsunt. Quodsi tamen omnino statuas aliquid hic loci mutari debere, suaserim ἀρχεῖον. Ædificarunt ἀρχεῖον τῶν νεωρίων, senaculum navalibus proprium, in quo senatores rem navalem tuentes convenirent, suasque res agerent, et horreum armamentarium.

§. ιβ'. p. 180. v. 1. ἑκάστης] Dedi de meo ἑκάστῃ, qui dativus aptus est e verbo ἐπέταξεν, præscripsit vel injunxit unicuique tribui, ut e suis tribulibus deligeret curatores operum. ἐξ a Wolfio intrusum rursus exterminavi.

ibid. v. 2. ἐπὶ τὰ τείχη] Verba hæc, quæ scholium sunt, uncis inclusi.

§. ιγ'. p. 180. v. ult. ἀντιδιαπλέκει] Servo. Oratores ejusmodi in locis nullam servant constantiam, sed a præsenti tempore ad futurum, et contra, delabuntur. Locum hunc idem cum superiori dicere suspicatur Taylor, et esse monumentum liturarum auctoris, idem argumentum diversis modis tractantis. Quæ suspicio vana videtur esse. Refutat Æschines Demosthenis excusationem, negantis ἀρχὴν seu honorem gessisse, pluribus argumentis, hoc primo, verbis legum puta, eas ἀρχὰς appellantium, quas Demosthenes solummodo ἐπιμελείας habeat, seu procurationes, altero hoc, quod leges jubeant, qui partem reip. quamcunque attigissent, eos administrationis suæ rationem reddere. Tu autem honores gessisti quam plurimos, quos adhuc gerenti tibi Ctesipho coronam decerni voluit. Teneris ergo lege. Sed pergit Demosthenes negare, tum ἄρχων fuisse, qui fuisset a tribu sua extra ordinem delectus. Quam causationem Æschines hoc, in quo insistimus, loco stringit hoc argumento. ναί· ἀλλ' ἀντιδιαπλέκει.

p. 182. v. 8. ἐκ τῆς διοικήσεως] Ut paulo ante ἐκ τῆς πόλεως p. 177. v. 2. quam lectionem Wolf ibi suspectam vitii habebat immerito.

ibid. εἰς ταῦτα] Id est εἰς οἰκοδομίαν τῶν τειχῶν. id quod latet in voc. τειχοποιός.

ibid. v. 13. ἐξελέγξω] Videtur ἐξελέγξω bene habere. pendent hæc e verbis versu 11. ἀναμνήσθητε τοὺς προειρημένους λόγους, ὅτι — ἐξελέγξω. Ideo revocavi, expuncto Wolfiano ἐξήλεγξα, quod etiam Taylor pro more suo in editione sua exhibuit, lectiones omnes pravas, a Wolfio excogitatas et in textum ingestas, porro propagans, quod toties queror, meritoque in præcipuis editionis Tayloranæ labibus numero.

§. ιδ'. p. 183. v. 9. ἐν τῷ δήμῳ —] Nihil hic videtur redundare, quod visum fuit Tayloro. ἐν τῷ δήμῳ ἐν τῇ πνυκὶ est, cum universus populus in Pnyce convenit, et quidem τῇ ἐκκλησίᾳ concionis ergo, h. e. deliberandi de rebus ad statum reip. pertinentibus. Vel potest τῇ ἐκκλησίᾳ significare *ad concionem*, h. e. ad populum congressum.

§. ιϛ'. p. 184. v. 22. τῷ δημοσίῳ] Novi Æschini τὸ δημόσιον idem esse, atque Latinis est *resp.* v. p. 193. v. 4. Verumtamen: quia dictio *in rep.* hic loci aut nullam vim, aut exiguam habere videtur, et plerique codices in τῷ δήμῳ consentiunt, eaque lectio melius convenit, significans, *in solemni universi populi concione*, prætuli eam. Confirmant insequentia, ἐκκλησίαν

versu 2. p. 185. et τῷ δήμῳ versu 4.

§. ιζ'. p. 185. v. pen. ἀνεκήρυττον] Taylor mavult ἀνεκηρύττοντο. Sed fallitur. ipsi illi quoque dicuntur ἀνακηρύττειν, qui per præconem curant aliquid promulgari. v. p. 187. v. pen. Sed superest adhuc scrupulus, et is quidem haud paulo durior. Quid est γιγνομένων τραγῳδῶν. Ecquis sic loquitur? Exspectes γιγνομένων γὰρ τῶν ἐν ἄστει Διονυσίων, τραγῳδῶν καινῶν, (subaudi εἰσιόντων εἰς τὴν σκηνὴν, καὶ τὰ ἑαυτῶν δράματα διδασκόντων). Verumtamen recurrit hæc dictio p. 237. v. pen. et sic quidem, ut de sufficiendo τραγῳδιῶν cogitari nequeat, quod alias tolerabiliorem tamen facturum sit dictionem, tametsi vel sic quoque satis dura et insolita sit dictio, γίγνεσθαι τραγῳδίαν. Numeremus itaque hoc in solœcismis Æschinis.

p. 186. v. 9. πολλὴν χάριν καταθέμενοι] Sententia dictionis est: professi magnam se vobis gratiam et debere et habere, beneficiique a vobis in se collati memoriam sancte se esse servaturos. gratia apud nos initia est quasi arrha quædam fidei honestatisque nostræ in reddenda illa gratia, quæ arrha velut in arca ad futuri temporis usum reponitur, expromenda tum, quum oportunitas venit gratiæ pari gratia referendæ. κατατίθησι χάριν is, qui beneficium confert, et nos promeretur. κατατιθέμεθα nos, cum patimur nos ornari beneficio, quod sumus memori mente condituri, suo tempore reddendum. ad verbum, *sinimus arrham penes nos deponi.* Pari modo nos quoque vulgo usurpamus, *Ehre oder Dank, Schande oder Undank einlegen,* [*to merit honour or thanks, to merit disgrace or no thanks,*] laudem vel dedecus, gratiam vel odium mereri.

§. ιή. p. 187. v. 13. ψευδῆ] Perinde est utrum ad κηρύγματα, an ad φιλοτιμίαν referatur. Præconia falsa sunt ementita, emendicata, malis artibus et præstigiis collecta, precibus, gratia, minis, pollicitationibus, donis parta aut extorta.

ibid. v. 14. ἀπούσης βουλῆς] Non est absente senatu, sed detracto, excluso, e numero exemto et remoto. v. p. 200. v. 1. ἀπούσης συμμαχίας. *Sine sociis.* lex vetat quemquam usquam coronari; nisi 1) a senatu in curia. 2) a plebe in concione. 3) a tribulibus et curialibus in theatro, sed vacuo a ludis et histrionibus. Est igitur ἀπούσης hic tantundem atque *præterquam a.*

p. 188. v. 1. γεγένηται] Decreto sancita est. sed prætuli γίνεται. vocabulo καθιέρωσις articulum ἡ præfixi.

ibid. v. 18. ὑποβαλεῖν] In schedis Taylor annotaverat, exemplum Mori ὑποβάλλων dare pro vulgato ὑποβαλεῖν. In alterutro necesse est errorem et calami et memoriæ intervenisse; memoriæ quidem, v. 20. ubi ait illum codicem, infimæ notæ, voc. ὑποβάλλειν ingerere post voc. ἀθηναῖοι, calami autem in schedis, ubi ait scriptum ibi esse ὑποβάλλων, non sic ibi fuit, sed ὑποβάλλει, in indicativo præsentis, qui utique melius loco convenit, quam infinit. aor. sec.

ibid. v. antepen. ὅ, τι] Videtur in vitio cubare. Sententia postulat τὸ γὰρ ΑΛΛΟΘΙ ΔΕ ΜΗΔΑΜΟΥ ἕως σῶν ἐστὶ, aut ἕως ἔνεστιν. scil. ἐν τῷ νόμῳ, *illa autem formula* NUSQUAM AUTEM ALIBI *donec salva est,* aut, *donec in legibus scripta exstat.*

§. κ'. p. 189. v. 19. μὲν] Huic respondet δὲ p. 191. v. 3.

§. κά. p. 191. v. ult. προείδητε] Dedi προειδῆτε, et comma posui post ἀποκρίνωμαι, qui conjunctivus, haud sollicitandus, aptus est e proxima ἵνα. nam apodosis periodi incipit ab ἐναντίον, cum quo cohæret ἀποκρίνομαι in indicativo versu 5. p. 192. tribus de causis ait se responsurum. 1) ne Demosthenes nimis ferociat atque exsultet, argumentorum suorum robore fretus. 2) ut auditores præmuniat adversus calumnias et cavillationes adversarii. 3) ut dedecore silentii et suspicione se liberet, nonnullis forsitan insessura, ac si, vi veritatis victus, non sit ausus, aut non potuisset adversarii criminibus occurrere.

p. 192. v. 2. περιεστᾶσι] Bene habet. corrumpunt locum sanum, Græcæque suam produnt inscitiam grammaticæ, qui περιστᾶσι dant, quod ab hoc loco est alienissimum. Ego vero vitium hoc, non Wolfio, viro Græcæ grammatices peritissimo, sed operis Basileensibus imputo. Quorum errorem non propagare, sed tollere decebat Taylorum.

ibid. v. 12. πράγμασι] Tuebor, quod utroque modo huic loco satis bene convenit, sive simpliciter et consueto modo pro *rebus* absolute accipiatur, sive proprie et restricte de turbidis atque adversis.

ibid. χρησαμένους] Addit Bern. ἀνθρώπους, quo scilicet tanto clarius in oculos incurreret oppositio deorum cum hominibus: quasi verendum sit, ne quem ea fugeret non admonitum.

§. κβ'. p. 192. v. antepen. περιμεῖναι τὰς] Imo vero περιμείναντας. facillime potuit clausula vocabuli in concursu cum articulo τὰς intercidere. Alias pendebit μετασχεῖν. Illud autem, quod suadeo, si adsciscas, cohærebit cum μετασχεῖν. Si qui vos sivissent, exspectando reditum legatorum — participare consessum universæ Græciæ, h. e. e consiliis Græcarum civitatum fructum percipere. Recte in editione Wolfii comma cernitur post v. Φίλιππον. quod abest ab ed. Steph. v. p. 196. v. 9. et p. 198. v. 5.

p. 193. v. 10. κατὰ τῶν λογισμῶν] Bene habet. κατὰ hic loci, perinde est, sive pro

de accipias, sive pro *contra* vel *adversus*. *Sinistra suspicantes de rationibus a servis vel villicis nostris exhibitis.* vel *adversus eas.* λογιστὴς non usurpatur, nisi de magistratu sic dicto.

ibid. v. 18. μηδὲν] Malim μηδενός. *neminem neque absolvat, neque condemnet.*

ibid. v. antepen. μετὰ] Mallem nunc plane a me expunctum fuisse: *plura plebescita Demosthenem scripsisse, quam scripsit Philocrates.*

ibid. v. ult. παρ' ἐκείνου] Perquam est probabilis, fatebor enim, suspicio, sive ea Wolfii, sive Taylori est. videtur tamen vulgata quoque defendi posse, si sic accipiatur. Demosthenem non exspectasse donec Philippus ultro legatos de pace Athenas mitteret, sed ipsum antevertisse, subornatis quibusdam, qui in Macedoniam mitterentur, et Philippum ad pacem ineundam invitarent.

§. κγ'. p. 194. v. ult. τοῦτο δὲ ψήφισμα] Sic legitur in editt. Wolfii et Taylori. recte in Aldina et Stephanina τοῦτο τὸ ψήφ. quod revocavi. Sive commentum illud fuit Wolfii, sive error operarum Basileensium, non debebat certe propagari.

p. 195. v. 4. χρόνος] Post ὁ χρόνος deesse videtur τῶν ἀρχαιρεσιῶν, *comitiorum.*

ibid. v. 7. ὑποδοχὴν] Præferam equidem ἀποδοχὴν, tametsi a Wolfio improbatum. *quo diceret ageretque omnia, quæ Philocrati probarentur,* aut sic, *quo nihil non ageret diceretque, quo causa Philocratis populo approbaretur.* Fuit et alia lectio in libris, ὑπεκδοχήν. vid. libell. variantium lectionum. quæ si admittatur lectio, sententia ejus erit hæc: quo omnia ageret velut histrio quidam Philocratis, secundas ab eo partes et vicarias agens, ibi incipiens, ubi ille desineret.

ibid. v. antepen. καὶ ταῦτὰ] Forte οὐδὲ est interponendum.

ibid. v. ult. ὑπὸ τοῦ Φιλίππου] Aut πεμφθέντι est addendum, aut ὑπὸ cum παρὰ commutandum. Nam ὑπὸ sic nude poni non solet, ut παρὰ solet. Verum video nunc a Wolfio jam id occupatum, et παρὰ exhibitum, quod etiam Taylor servavit.

p. 196. v. 1. κήρυκας] Malim κήρυκα in singulari. Nam et de uno modo præcone præcessit facta mentio, neque solebant legationibus nisi singuli præcones addi.

ibid. v. 3. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα] Aut τοῖς leg. videtur, aut servato τὰ sic leg. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα. Erit hæc aposiopesis, abrupta et in semet ipsa exspirans, imperfecta relicta oratio. Quasi subaudiatur ὁρᾶτε. *Insecuta autem*— scil. *spectate.* tum brevis insequitur sententia quodammodo parenthetica. ἤδη γάρ μοι σφ. πρ. τ. ν. *attendite his animum.* ἐπράττετο γὰρ—

ibid. v. 4. τοὺς πολλὰ] Haud equidem τοὺς repudiem, sed sic adsciscam, ut τὰ πολλὰ servato, subjiciatur τοὺς συκοφ.

§. κγ'. p. 196. v. ult. καταχοινωνήσαντες] Expuncta syllaba dedi de meo κατακοινώσαντες. Verbum κατακοινωνεῖν ne Græcum quidem est. κατακοινοῦν autem est aliquid alicui impertire, cum eo communicare, participem ejus rei eum facere. Quæ significatio huic loco convenit.

p. 197. v. 7. Ἢ πρότερον οὐδεὶς μέμνηται γενόμενόν τινα. πρόφασιν ποιησάμενος, ἵνα] Sic exhibet h. l. editio Stephani, cujus lectionis nihil mutavit Wolfiana, a Tayloro reddita, præter hoc unum, quod γενομένην dedit, quasi ad ἐκκλησίαν redeat. Mihi visum potius fuit primum vocabulum ἢ cum ὃ permutare, γενόμενον servare, et aliter interpungere. ὃ *quod,* ut scil. concio in diem festum indiceretur, *nemo ante factum meminit,* γενόμενον. tum subjecit orator interrogationem. τίνα πρόφασιν ποιησάμενος; *quanam ille usus prætensione?* respondet statim. ἵνα, φησὶν, — *ut scilicet, sic enim ait*—

§. κέ. p. 198. v. antepen. ἐγένοντο δὲ αἱ ἐκκλησίαι] Locus hic bene habet. neque Stephanum, neque Marklandum hic audio. Mutandum si quid sit, velim μὲν post παρεληλύθει addi. Verba οὗ τὰ κεφάλαια usque ad Δόγμα συμμάχων versu 16. p. 199. parenthesi includenda, aut saltim pro parenthetis habenda sunt. Nam sententiæ apodosis seu absolutio est in verbis τούτῳ τῷ δόγματι versu 17. p. 199.

p. 199. v. 3. καὶ] Aut deleri velim, aut cum γὰρ mutari, quod tum eleganter redundabit.

ibid. ἀναγκαιοτέραν ἢ καλλίω] Idem est, ac si dixisset, ἀναγκαίαν μὲν, οὐ καλὴν δέ.

ibid. v. 5. ἐν] Tametsi ferri queat, abesse tamen malim.

ibid. v. 8. προκαταλαμβάνοντες] Malim brevius et simplicius προλαμβ. Vulgati enim sententia ab hoc loco est aliena. Recurrit paulo post versu penult. vero, qui illi inest, sensu, et oportuno loco.

ibid. v. 9. οὖν] Malim abesse, et uncis inclusi.

ibid. v. 11. τῇ πόλει] Post τῇ πόλει videntur hæc ferme deesse τῇ ἐπικοινώσει τῆς συμμαχίας, *communicatione societatis in bellis.*

§. κϛ'. p. 200. v. 9. προβιασαμένου] Acriter si quis contendat, defendi possit, hactenus, quod πρὸ multis in verbis compositis *in* vel *versus partem anteriorem* significet, locoque τοῦ πρὸς a poetis usurpetur. malim tamen προσβιασαμένου, quod est usitatius. creberrimi autem usus et proprium in hac re est verbum προσβιβάζειν, quo Noster etiam p. 210. v. 9. utitur.

§. κζ'. p. 200. v. 17. ἐπρέσβευσεν ἐν Μακεδονίᾳ] Schedæ Scrimgeri, quarum nescio quæ et quanta sit auctoritas, dant ἐπρ. εἰς Μακεδονίαν. non male, et amplecterer, si codices boni suffragarentur. Sed potest

vulgata quoque defendi, si ἐπρ. interpreteris, *legatum egit*.

ibid. v. 19. καθεζόμενος] Volunt προκαθεζ. in quo cum MStis Stephani schedæ quoque Scrimgeri consentiunt. Sed bene habet vulgata, primum ideo, quod, isto quidem sensu, quem inesse volunt vocabulo προκαθέζεσθαι, non sic dicitur, sed προεδρεύειν. tum, quod καθέζεσθαι h. l. torporem, segnitiem, ignaviam, supinitatem significet in committendo scelere ignominioso, prodendo scil. amico et socio P. A. Potest quoque καθέζεσθαι h. l. simpliciter *assidere, interesse conventui*, significare, ut statim post οὐκ ἐκάθητο σύνεδρος.

ibid. v. pen. μετὰ τῶν ἄλλων γραμμάτων] Ferrem, si legeretur μετ' ἄλλων γραμμ. [sine articulo, ut sententia esset, una cum aliis clausulis, quas Philocrates furtim, injussu populi, eoque inscio, præter fas, secus atque scitum esset, auctoritate mere sua, in formulam pacis immisisset, vera falsis miscens, etiam hanc clausulam subjecit. nam hoc est παρεγγράφειν *secus exarare atque oporteret*. injicere in scriptum ea, quæ non liceat, in fraudem ejus, cujus causa id exaretur. Verborum autem loco τοὺς συνέδρους τῶν συμμάχων subjecerat Philocrates hæc, multum ab illis ad sententiam diversa, τοὺς συνεδρεύοντας. Illa prior dictio significat deputatos Græcorum, res civitatum Athenis procurantes, tametsi actu Athenis haud adsint, sed rure agant, aliisve rebus operam dent. Hæc autem posterior, consiliarios Græcorum actu ipso fungentes munere suo, confidentes atque deliberantes. Quapropter suspicor Æschinem h. l. non γραμμάτων, sed κλεμμάτων dedisse. *una cum aliis furtis*. aut, *præter alia furta*. Appellant Græci κλέμματα, et pariter Latini, *furta*, fraudes omne genus, facinora clandestina, quibus circumveniare, pecunia emungare, juribus, honoribus, emolumentis multere, quæcunque obrepticia, inscio et invito tibi fiant, abs te impetrentur et extorqueantur, quæ tu non sis laturus, si scias, aut satis attendas. v. p. 214. v. 1.

§. κή. p. 201. v. ult. μόνον καὶ πρῶτον] Si *semel* id factum est, inutile est addi καὶ πρῶτον. Nam primum aliquid factum esse cum dicimus, significamus idem postmodum iterum atque iterum factitatum esse. Saltim verba sic struxisset, πρῶτον καὶ μόνον. Verumtamen solere Æschinem hæc duo hoc, quem vulgata dat, ordine copulare, constat e pag. 203. v. 3.

ibid. πρέσβεις εἰς προεδρίαν ἔθηκε] Verba hæc, vitiose redundantia et amputanda, uncis incluseram. Sed prætuli ἐκάλεσε ex Helmstad.

p. 202. v. 5. ἐγκαταγέλαστον] Malim εὐκαταγέλαστον.

§. κθ'. p. 202. v. 12. ἑαυτῷ] Id est ἐν ἑαυτῷ, vel πρὸς ἑ. *apud semet*, vel πρὸς τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον. *in suum commodum*. aut deest συμβὰν *insomnium, quod sibi obvenisset*.

ibid. v. ult. ἑβδόμην ἡμέραν] *Filia jam in septimum diem vita defuncta*. h. e. cum jam septiduum præterisset ab excessu filiæ. Convenientius hoc est mori Græcorum loquendi, quam id, quod Taylor ait se præferre.

p. 203. v. 1. τὰ νομιζόμενα] Justa, quæ die ab exitu nona fieri lege sancitum erat. quam legem migrans Demosthenes παρηνόμει.

ibid. v. 2. λαβὼν] βαλὼν Mead. non male; et nescio etiam an melius vulgata. ἀναλαβὼν Plutarchus, nisi ille aut memoriter recitavit, aut more loquendi verbisque suis.

ibid. v. 7. περὶ πλείονος] Vulgatam si tuemur, erit πλείονος, tametsi comparativus est, accipiendum pro simplici positivo περὶ πολλοῦ. id quod a more Græco non abhorret. Sin autem comparativus hic etiam hoc loco vim suam obtinet, qua aliis omnibus in locis, quod equidem norim, gaudet, necesse est τῶν ἀλλοτρίων legi, aut ἢ τοὺς ἀλλοτρίους, *quam alienos*.

§. λ'. p. 203. antepen. ἐπέστη] *Repente nobis supervenit, apparuit*, ut formidabilis aliquis cometa.

p. 204. v. 2. τε] Dedi de meo μὲν, ob insequens δέ.

ibid. v. 3. προτέρῳ] Ald. quod analogice quidem probari, aut ferri saltem queat. Poetæ quidem licuisset hoc pro illo usurpare.

ibid. v. 12. τοιαύτης δ' ἐμπιπτούσης] Hoc δὲ est, in se redundans quidem, indicans tamen ingressum τῆς ἀποδόσεως, protasis enim definit in verbis διενεχθῆναι. illinc incipit apodosis.

ibid. ἐμπιπτούσης] Hanc lectionem Stephani revocavi, cui lectio Aldinæ ἐπιπτούσης non minus certe favet, quam Wolfianæ ἐπιπιπτούσης, cui Græcæ linguæ usus repugnat. Græci non ἐπιπίπτει ταραχὴ dicunt, sed ἐμπίπτει.

p. 205. v. 1. οἱ * τῇ τῆς πόλεως—] Unde unde profecta est lectio, quam editio Stephani h. l. exhibet, visum fuit in mea quoque eam reddere, quæ bonam et convenientem præstet sententiam, nisi quod τῇ ante τῆς de meo addidi.

ibid. v. 3. ὀνομάζοντες] Post ὀνομάζοντες videtur, non ἐν solummodo, sed paulo quid etiam plus deesse. e. c. καὶ ὡς ἀληθῶς εὔνουν τῇ πόλει.

ibid. v. ult. Φιλίππῳ] Post Φιλίππῳ nihil deest. Ingenii subtilitas, quod Marklando fuit acerrimum, eum hic decepit.

§. λά. p. 207. v. 3. τρία μέγιστα] Interposui τὰ de meo. v. §. λς'.

ibid. v. 16. αὐτὰς] Servandum arbi-

tror. Copulantur, seu opponuntur inter se, αἱ πόλεις αὐταὶ et earum πολιτεῖαι. *reddidistis et ipsas urbes, et cujusque constitutiones civiles, legesque, quibus gubernantur.* Wolf dederat αὐτοῖς, et secundum eum Taylor quoque. Ego vetustam lectionem revocavi. Præterea sic verba struam. ἀφήκατε, καὶ, κύριοι τ. Ε. γενόμενοι, τάς τε πόλεις.

ibid. v. 17. παρακαταθέμενοι] Bene habet. παρακατατίθησιν (in activo) is, qui pignus apud aliquem deponit. παρακατατίθεται autem (in medio) ille, qui pignus servandum et aliquando reddendum accipit, et penes se deponi patitur.

§. λβ΄. p. 207. v. ult. ἀλλ' οὖν προσεποιοῦντο] Concise sic dictum pro integro et explicato hoc. οὐκ ἦσαν μὲν ὑμῖν φίλοι ὡς ἀληθῶς, ἀλλὰ καὶ τὰ μάλιστα ἐχθροί. οὐ μέντοι ἐρῶ τοῦτο νῦν γε, ἀλλὰ προσεποιοῦντο γοῦν.

p. 208. v. 3. ἐνεχυρίαζεν] Dedi ἐνεκωμίαζεν, auctore Chrysococca, quod, verum si minus est, vulgato certe est tolerabilius.

ibid. v. 16. αἴσχιστα] Malim cum articulo τὰ αἴσχιστα.

§. λγ΄. p. 209. v. 6. πίπτει] Ἐμπίπτει Helmst. quod mallem nunc a me prælatum esse.

ibid. v. 8. στρατιᾶς] Dedi στρατείας. de hoc enim potest verbum παραγγέλλειν usurpari, minus de altero.

ibid. v. 15. μὴ διασφαλῆναι] De μὴ addendo nil intercedo. Sed præterea quoque τὸ desiderari censeo. πρῶτον μὲν τὸ μὴ διασφ.

ibid. v. 19. ἐγκαταλειφθέντι] Sic dedit cum Aldo Wolfius, neque video quid hujus lectionis reprehendatur. *Deserto ab amicis in periculo.* Alteram, quam Stephanus dedit, ἐγκαταληφθ. si codices confirmarent, isti tamen sim prælaturus.

p. 210. v. 8. γράφων] Malim ὑπογράφων *colorans, pingens.* non enim solet de fuco, qui oculis aliive rei decoris ergo illinitur, simplex γράφειν, sed alterum illud compositum usurpari.

§. λδ΄. p. 210. v. 16. οἱ] Aut hic delendus est articulus, id quod suadere videtur etiam defectus articuli αἱ in proximis συνεδρίαι et συντάξεις, aut iterandus est ante τηλικοῦτοι.

p. 211. v. 21. ἔφη βούλεσθαι] Interposui δὴ e Meadiano petitum. quod, ut hic, ita alias sæpissime tantundem significat, atque ἤδη, *se jam velle*—

p. 212. v. 6. πραχθήσεσθαι δὲ ταῦτα οὐκ] Ex Helmst. ταῦτα adscivi. Eram quoque πραχθήσεται prælaturus, quod vulgata etiam est exquisitius, mea quidem sententia, nisi prævidissem, fore, qui vulgatam præferrent, et me novandi pruritus notarent.

ibid. v. 11. ἄνθρωπος] Piget tam levicula consectari; sed dedecet in his ipsis minutis labi. Quoties hoc ingerit Marklandus, ignorans Atticos ad vocabula ἄνθρωπος, ἀνὴρ, et alia quæpiam talia solere articulum omittere, quem eorum morem debebat eum auctorum Atticorum usus docere; poterat certe.

ibid. οὐ κοινὸν] Malim οὐκ ἔτι κοινόν. hoc quod nunc dico, non jam amplius, ut reliqua sunt, homini cum aliis commune, sed ipsi proprium est.

p. 213. v. 8. καὶ τοῦ βίου] Nihil hic deest. egregia est sententia. κενὸν et μεστὸν inter se opponuntur. Oratio et vita inanis est ea, quæ jactantiæ plena cum sit, tum veritate est cassa, multorum magnorumque promissorum exspectationem ad extremum fallens.

ibid. v. antepen. πρὸς τοὺς Ὠρείτας] Videntur hæc e scholio redundare. Nam εἰς Ὠρεὸν idem dicit, neque necessaria sunt illa vocabula ob insequens αὐτῶν. Potest enim hoc ex oppidi nomine sic satis intelligi. Per oppidi nomen cives incolentes designantur. inclusi itaque uncis.

p. 214. v. 1. περὶ ἁπάντων—] Locum hunc ab interpretibus pro desperato depositum, ego quoque necesse habeo ut conclamatum relinquere. Quoquo me verto, nihil expedio. hoc unum tamen, licet ad rem parum faciens, afferre juvat, pro περὶ ἁπάντων leg. videri πέρας ἁπάντων *in fine rerum extremo.* In margine Stephaninæ quod legitur, ἐν τῷ ψηφίσματι, placet id quidem magis, quam ἐπὶ τ. ψ. Sed in loco corrupto, anceps fuerit decernere.

ibid. v. 2. ἀξιῶν] Præferrem ἀξιοῦν, si reliqua hujus loci satis essent liquida. Rem ipsam minus tenemus. Liceto igitur nobis malum bene positum relinquere.

ibid. v. 3. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω] Breviter sic dixit, pro pleno ἵνα δ' εἰδῆτε ὅτι ἀλ. λ.

p. 215. v. 10. ἐπαγγελλόμενον] Reliqui quod secundum Aldum Wolf reddiderat. necessaria quidem videatur Henrici Stephani correctio ἐπαγγελούμενον, quam in suo is textu exhibuit. Verumtamen superesse potest adhuc aliquid dubii, utrum verbum in vitio cubet, hoc, an præcedens δεησόμενον. utique, si ἐπαγγελλόμενον bene habet, corrigendum erit δεόμενον. Quare satius fuit, in re ancipiti, accepta a majoribus tradere posteris.

ibid. v. 12. ἐλαχίστου χαλκοῦ οὐδὲν δέοιτο] Suspicatus aliquando fui in ἐλαχίστου latere nomen rei turpiculæ et contemtæ, e. c. πανίσκου *parvi Panis*, aut σατυρίσκου aut πριαπίσκου aut ἐλαφίσκου. Verum ipsi mihi nunc longius hæc videntur arcessita, simplicissimum autem hoc, et nescio an idem verissimum, ut sublato οὐδὲν, quod e fine et initio vocabulorum utrinque proxi-

morum coaluisse videtur, legatur ἐλάχιστα χαλκοῦ δέοιτο, *ænea statua se minimum* (aut *nil*) *egere*. Vel etiam οὐδὲν potest, vel pro variante lectione voc. ἐλάχιστα, vel pro ejusdem scholio haberi.

ibid. v. 13. εἰσπράττειν] Aut bene habet, aut certe potest defendi. Subauditur ἑαυτὸν et a communi ἀπεκρίνατο. *Se exigere* (præsens, pro futuro, *exacturum esse*) ad celeritatem indicandam fortassis.

§. λς'. p. 216. v. 7. ἐνταῦθα ἤδη τέτακται] Abruptus nimis, et præter morem oratoris, maleque cohærens hic a prioribus ab insequentia transitus, ut videantur nonnulla deesse.

ibid. v. pen. ἔπειτα καὶ] Bene habet vulgata. δὲ post ἔπειτα solet omitti.

p. 218. v. 6. ἐπεύχεται] Scil. ὁ ὀμνύων vel ἀρώμενος. ἐπεύχεσθαι Helmst. bona lectio. scil. δεῖ τὸν ὀμνύμενον. Sed neque vulgata mala, ut dubites utram præferas.

ibid. v. ult. οὐ πρὶν—] Non videtur totum oraculum, sed initium ejus solummodo posuisse, utpote notum Græcis tum temporis omnibus, qui facile reliqua e memoria supplere possent.

§. λζ'. p. 219. v. 9. καταπλέοντας] Prætuli. non enim a præternavigantibus, vectigalia exiguntur, sed ab appellentibus in portu. Neque enim Amphissensibus jus erat in oppositam Peloponnesiacam oram, ut est Sultano Ottomanico in Europæ atque Asiæ oras circa Sestum et Abydum, aut regi Daniæ in freto *Sund* dicto: neque sunt sinus Crissæi tantæ angustiæ, ut naves non possint portum Crissæum evitare. Præstat ergo καταπλέοντας lectioni vulgatæ.

§. λή. p. 220. v. 6. πυλαγόρους] Videtur formatio hujus vocabuli, ad primam declinationem, Πυλαγόρας in nominativo singulari, formationi ad secundam præstare, et ubicunque locorum hoc vocabulum occurrit sic formatum, ut necesse sit id a secunda declinatione repetere, omnes illi loci ad modulum primæ reformandi esse. Ego quamquam hoc adire periculum non ausus, reliqui Πυλαγόρους et similia, ut inveni, hic tamen auctore Chrysoc. mutavi.

ibid. v. 8. Λέσβιον] Malim Λεσβίου, ut nomen proprium hominis, non Lesbo oriundi, sed Athenis nati. Lesbius hic, (sic enim nomine suo proprio appellabatur) erat pater hujus Thrasyclis. Occurrunt in rebus Atheniensium multa talia nomina virorum propria a populis ducta, ut Lacon, et Lacedæmonius, Samus et Samius, Bœotus, Thessalus, etc.

p. 221. v. 3. πρὸς τὸν καινὸν νεὼν πρὶν ἐξειργάσθαι] Reliqui lectionem, quam inveni, tametsi vitiosam, quia de vera emendatione nondum satis certo constat. Legendum videtur πρὸ τοῦ καινοῦ νεῶ, πρὶν ἐξηρᾶσθαι (in infinitivo perfect. passivi) *coram novo templo, antequam illud solennibus cærimoniis et carminibus dedicaretur.* Aut potest ἐξηρᾶσθαι ad scuta quoque referri. *Antequam illa scuta consecrarentur.*

ibid, v. 14. προαγομένου] Ita natant librarii Græci inter προαγωγὸς et προσαγωγὸς in locis illis, ubi de lenonibus et lenis agitur, ut satis certo nondum disceptatum sit, utrum sine sibilo, an cum eo, exaranda ista sint, aut, si constet tamen præstare, ut sibilus omittatur, tamen nondum ad liquidum deductum sit, alteram lectionem damnari oportere.

§. λή. p. 222. v. 4. ἐπὶ] Malim περί.

ibid. v. 9. κεραμεῖα] Videntur domus esse lateribus coctis constructæ, αὔλια, quod dedi, auctore Chrysocca, tuguria asseribus contabulata, et stramine contecta.

§. λθ'. p. 223. v. 14. τοιαῦτα] Malim ταῦτα, ob insequens τούτοις, et quod dictio καὶ πρὸς τούτοις ἕτερα πολλὰ inutilis sit futura, ut tautologa, vulgata manente salva.

p. 224. v. 1. ἐπὶ διετὲς] Ut Marklandi conjecturæ sua ratio constet, tenendum id, quod Taylori fuerat, annotare, tametsi id quodammodo ex ejus annotatione suspicari possis, Marklandum Aldina usum esse, in qua, pro ἐπὶ διετὲς, quæ vera est Wolfii emendatio, legitur ἐπιδόντες.

§. μά. p. 227. v. 4. τὸν Φαρσάλιον] Non concilio hunc Æschinis locum cum illo Demosthenis, ubi Arcas appellatur. v. p. 279. 7. ed. R.

§. μγ'. p. 228. v. 20. Περσῶν] Hæc de Persa et Thebanis Lacedæmoniisque repetita exempla tantum abest, ut Æschinis causam sublevent, ut deprimant potius et adversarii Demosthenis causam confirment, qui e tot populorum tantorumque exscidiis, hoc, quod consequens erat, collegit, patriæ interitum non sibi esse imputandum, sed adversæ cuidam sorti publicæ, quæ, universa cum Græcia populisque, quotquot cogniti tum essent, pæne omnibus, Athenas quoque obruisset. Æschines autem, philosophus subpinguior ita, colligebat, crassa, quæ illi erat, Minerva, Macedones prosperis utuntur rebus. ergo diis cari sunt. ergo nobis infesti, et nos exosi, qui Macedonibus repugnamus. Ergo religiones deorum violavimus.

p. 229. v. 3. τῆς τε δόξης ταύτης] Gloriæ hujus tantæ rei feliciter confectæ.

ibid. v. 7. οὐδ' ὀρθῶς] Ego μὴ expuncto, quod Wolf de suo immiserat, pro οὐδ' ὀρθῶς dedi de meo sensu οὐδὲν ὀρθῶς. *merito quidem*, ait, *illa urbs de medio sublata est, quippe quæ nullum unquam rectum sanumque consilium de summa rei Græcæ* [h. e. libertate publica] *agitaverat.* Constat

enim Thebanos semper reliquorum Græcorum libertati insidiatos fuisse, eique aut per se ipsos, aut per Persas opprimendæ studuisse. *Verumtamen* — Illud μὴ si serves, incongruum erit, et male cohærens ἀλλὰ *verumtamen* — Quod Scaliger in Bernardino annotavit βουλευσαμένη et κτησαμένη, grammatice quidem id rectum est, si ex jejunitate regularum grammaticarum auctorem judices. Ille vero, contemta severitate constructionis, magis sententiæ memor, animo obversantis, quam vocabuli præmissi πόλις, pluralem usurpavit, quia πόλις tamen aliud nihil est, quam πολῖται. Bene igitur habet, meo quidem judicio, h. l. vocabula βουλευσάμενοι et κτησάμενοι, scil. οἱ Θηβαῖοι. Centenos locos huic similes dabunt, qui de Syntaxi Græca et Latina tradiderunt.

p. 230. v. 3. εἰσελήλυθεν] Malim προσελήλυθεν. et sic loquendi mos est.

§. μδ'. p. 232. v. 12. θηβαίους. δημαγωγὸς Ἀριστοφῶν] Distinguere malim sic: θηβαίους δημαγωγός. ut hoc vocabulum δημ. referatur ad Archedamum. Pari modo, versu pen. αἰτίαν ῥήτωρ. ut hoc vocabulum ῥήτωρ redeat ad Aristophontem, non ad Pyrrhandrum. placuit enim hoc nomen cum geminato ρ exarare, quod vulgo h. l. cum simplici prostat exaratum.

§. μέ. p. 233. v. 16. πρῶτον μὲν] Paulo post insequitur aliud πρῶτον μὲν v. 22. quæ est nova subdivisio prioris articuli. Ut brevibus et perspicue sententiam oratoris declarem, sic habet. I. Demosthenem ait Thebanis nimium arrogasse, gemino modo. α) altero, quod Athenienses coegisset belli societatem cum Thebanis facere, non ex ipsorum, sed e Thebanorum tempore, quos dominos Bœotiæ fecisset. β) altero, quod sumtuum faciendorum distributionem, regiminisque, seu imperii militaris, fecisset iniquam, in fraudem Atheniensium. II. Majestati P. A. nimium derogasse, eamque totam ad Thebanos transtulisse §. μς'. p. 234. v. 16. III. (§. μζ'. p. 235. v. 20.) Thebanos a pace cum Philippo contrahenda nimis inconsulto absterruisse atque exclusisse. Sic ergo primo quidem πρῶτον μὲν, quod p. 233. v. 16. legitur, respondet δεύτερον δὲ, quod p. 234. v. 16. legitur. Illi πρῶτον μὲν autem, quod p. 233. v. 22. in fine legitur, respondet δεύτερον δὲ, quod p. 234. v. 1. legitur. Universe ut crassiuscule philosophabatur Æschines, ita parum norat res perite secare atque digerere.

§. μζ'. p. 236. v. 10. τοῦτο κήρυγμά τι] Reliqui locum, ut Aldo auctore Wolf et Taylor eum exhibuerant. Videtur tamen post τοῦτο deesse οἱονεὶ *tanquam*, vel *quasi præconium aliquod.*

§. μή. p. 237. v. 14. ἐπιχειρήσειν ἐθελήσεις] Aut e scholio nata hæc est vitiosa lectio, (facile enim factu fuit, ut ἐθελήσεις, quod aliquis super ἐπιχειρήσεις pro scholio scripsisset, alius, minus intelligens quid sibi vellet, in textum inferret;) sive e varietate lectionis, aliis libris ἐπιχειρήσεις, aliis ἐθελήσεις dantibus. quæ ambæ lectiones postmodum ab imprudentibus in unam corruptam conflatæ sunt.

ibid. v. 16. οὗτος] Ctesipho.

ibid. v. 21. γίγνεσθαι] Quod Taylor negat satis intelligere additamentum codicis Bernardini post γίγνεσθαι, id enim vero miror. Ego equidem istam accessionem amplecterer, si satis probatæ auctoritatis essent illius codicis lectiones. Verum constat eum obsitum esse Scaligeri conjecturis. Offendebatur ille vir egregius dictione ὁρᾶν τὴν ἀνάῤῥησιν. ideo addebat ἀναγορεύοντα, quod rediret ad κήρυκα. *videre præconem recitantem formulam prædicationis.* Verumtamen hoc admisso, inutile et inconsentaneum foret τὴν μέλλουσαν γίγνεσθαι. Ecquis enim ἀναγορεύει ἀνάῤῥησιν τὴν μέλλουσαν γίγνεσθαι? Pugnant hæc inter se, et sese jugulant. Nam inter recitandum non jam amplius μέλλει γίγνεσθαι prædicatio, sed jam actu fit, ἤδη γίγνεται.

ibid. v. pen. τραγῳδῶν] Suaderem τραγῳδιῶν, nisi μελλόντων obstaret, quod masculinum necessario postulat. Verum jam supra ad p. 185. v. pen. sententiam hoc de loco meam declaravi, quo lectores amandabo.

p. 238. v. 1. προσελθὼν] Scil. πρὸς τὸν δῆμον.

ibid. v. 12. ἂν ἐρεῖ] Recte sic Aldina, item σιωπήσεται pro σιωπηθήσεται, Stephani, an Scaligeri invento. non tacebit Dedecus ex ore veritatis proditurum, sed occlamabit præconi. Mirifice elegans est h. l. ὑπόκρισις, seu verbis assimilata tanquam in scena repræsentatio contentionis inter præconem plebiscitum Ctesiphonteum recitantem, et veritatem rerum illi occurrentem atque interpellantem. Illi laudes deprædicanti, hæc dedecora obstrepit. Illi τόνδε τὸν ἄνδρα, hæc stomachabunda εἰ δὴ καὶ οὗτος ἀνὴρ subjicit. Illo pergente στεφανοῖ ὁ δῆμος τ. α. ἀ. ἕνεκα oggannit hæc cum fastidio atque indignatione τὸν κάκιστον? Ille nil eo turbatus convitio, continuat ἀνδραγαθίας ἕνεκα, sed veritas inultum id abire non sinit, occentans τὸν ἄνανδρον καὶ λελοιπότα τὴν τάξιν?

ibid. v. 18. ἀρετῆς] Malim sic legi ἀρετῆς ἕνεκα, τὸν κάκιστον, καὶ ἀνδραγαθίας τὸν ἄνανδρον. omisso secundo ἕνεκα. καὶ etiam Helmst. dat.

§. μθ'. p. 239. v. 10, ὑμᾶς] Post ὑμᾶς videtur φαίνεσθαι deesse, *supplicantes vos, ut testatum faciatis vos succensere, non iis, si qui malorum horum auctores ulciscantur,*

(h. e. mihi meique similibus) *sed iis, qui tantas clades sibi consciverint.*

§. ν'. p. 239. v. ult. πόλεως] Post πόλεως videtur aliquid deesse.

p. 240. v. antepen. πάλιν αὐτὸς] Num vera lectio πάλιν αὖ οὗτος? Sed acquiesco in vulgata.

ibid. v. pen. εὐαγγελίων καὶ θυσίας] Videtur hendiadyoin esse pro θύσιας ἐπὶ καλοῖς ἠγγελμένοις. Sed aliter locum constitui ex Helmstadiensi.

p. 241. v. 3. φυλάττοντα] *Exta victimarum observantem, intuentem.* subindicat Alexandrum ignavum et imbellem, timidum, spiritus amantem esse, periculaque defugere.

§. νά. p. 242. v. 1. παράλιοι] Quocunque sensu accipias, quid huc faciant, et qui possint homines Athenis, aut in agro Attico versantes, testes rei apud Alexandrum gestæ esse, haud equidem video. quapropter legendum suspicor esse Φαρσάλιοι. Pharsalii, utpote Thessali, quibus Philippus et Alexander multum uterentur, poterant hoc certo scire. Post hic dudum scripta reperi in schedis Taylori, eum quoque hanc in suspicionem venisse. quam necesse est eum minus probasse, qui in annotationibus impressis haud commemorarit.

ibid. v. 3. πλαταϊκὸς] Nam Platæenses omnes tum Athenis habitabant, jure civitatis Atticæ donati, et inter tribus distributi, id quod ex oratione in Neæram constat.

ibid. v. 5. γενόμενος] Videtur aliquid hic deesse. Num, γνώριμος αὐτῷ, οὐκ οἶδα πῶς, γενόμενος.

§. νβ'. p. 242. v. 15. τούτων] Ea puta, quæ supra dixi Demosthenem de suo in Macedonas odio, patriæque caritate jactare consuevisse. Ipse Æschines hæc, brevius et obscurius dicta, exponit istis καὶ πολεμικῶς εἶχεν.

ibid. v. 17. καιροὶ] Quibus virtutem, animumque Macedonibus infestum, ingeniique solertiam in excogitandis rationibus, quibus illorum potentia minuatur, proferret.

p. 243. v. 1. βούλει] Hic ingreditur τὸν δεύτερον καιρὸν illorum trium temporum, quæ versu 16. p. 242. commemoraverat.

ibid. v. 14. τῶν νυνὶ καθεστηκότων] Hoc tertium tempus est.

ibid. v. 15. Λακεδαιμόνιοι] Post Λακεδαιμόνιοι addidisset alius γὰρ, vinciendæ orationis ergo. Sed Æschines in his paulo est dissolutior, et universo genere dicendi suo proprio utitur. Sed est hoc quidem leve. Paulo majoris momenti est vitium, quod proximo καὶ videtur insidere, pro quo legi malim πρός. *Lacedæmonii prospere* πρὸς τὸ ξενικὸν adversus *milites mercenarios pugnabant.* Sic appellat milites Alexandri mercenarios, non indigenas Macedonas, in Peloponneso, sub auspiciis Antipatri, libertatem Græcarum civitatum oppugnantes.

ibid. v. 16. Κόῤῥαγον] Corrhagus videtur nomen illius ξεναγοῦ esse, seu ductoris horum militum mercede conductorum. Res nota est, hos ductores copiarum, quas ære suo alerent copias, eas consuevisse potentioribus aliis, seu civitatibus, seu regibus elocare ad operas militares præstandas.

ibid. v. 17. συμμετεβάλλοντο] Simul cum Lacedæmoniis deficiebant a partibus Macedonum.

ibid. v. antepen. αὐτὴ] Malim αὕτη *hæc.* Megalopolis puta. ἐπολιορκεῖτο] a Lacedæmoniis et eorum sociis.

§. νγ'. p. 244. v. pen. τινες πρῶτον] Fors. τινὲς ἡμῖν τὸν πρωκτόν. *Sunt qui nobis podicem ita trajiciant, ut si qui filo acus.* Plebeio modo dicitur is alicui podicem trajicere, qui contemtim eum habet, subigit, opprimit, florem ei eripit, dedecore afficit, et dolorem creat. Unde, quæ loci sit sententia, facile apparet. Sunt, ait, qui rep. nostra perinde abutantur, atque pædicones corporibus eorum, quos stuprant. Opprimunt nos, et invitos libidini suæ servire cogunt, violant, derident, infamant et cruciant.

§. νς'. p. 248. v. 12. τῶν προγόνων] More oratorum, exaggerandæ rei causa, pluralem usurpavit, rei veritate singularem numerum poscente. Gylon enim solus designatur.

§. νζ'. p. 249. v. 8. δεινῶς—κακῶς] Sunt utique δεινὸς et κακὸς usitatiora. verum haud bene respondebunt præmisso πῶς. quare servanda videtur vulgata. amplecterer adjectivum, si ποῖος vel ὁποῖος præcessisset. Vulgatam sic accipio, ac si scriptum esset δεινῶς πέφυκε κατὰ (vel πρὸς) τὸ λέγειν, et κακῶς κατὰ τὸ βιῶναι.

ibid. v. 10. σώματι] De lectione σώματι ἐκ παιδὸς, ut equidem arbitror, haud aspernanda viderint alii. Decentior quidem est vulgata. Quærere liberos e maribus, habet durum nescio quid, et aures offendens, pudorem certe. quanquam acerbius ei virus inest.

§. νη'. p. 250. v. 11. σὺ δὲ] Ctesiphontem alloquitur.

§. νθ'. p. 251. v. 7. τὸ πρᾶγμα καταπέπλυται] Res, de qua nunc agitur, honorum puta et præmiorum collatio, ita profunditur, velut aqua e situla, qua aqua pavimentum conspurcatum abluendum sit. καταπλύνεται non solum res abluenda, sed etiam id, quo ad abluendum utimur Est itaque καταπέπλυται *effunditur, prodigitur.* Ex Helmst. colligo in libris, saltim quibusdam, olim fuisse καταπέπτυσται.

§. ξά. p. 253. v. 3. ἄξιοι] Causæ nil vi-

deo, cur a vulgata discedatur. *Et civitatis erant animi excelsi, et* hi certe, tametsi hoc solummodo genere honoris affecti, quod ad hodiernos mores nostros modicum et contemnendum adeo videatur, digni erant hac tam magnanima civitate, seu merita eorum de patria magnificentiam patriæ magnitudine exæquabant. ἀνάξιοι si probes, aut erit οὐκ ἀνάξιοι leg. aut si cum Tayloro coactiorem sententiam e verbis invitis extorquere, et interrogationem obtrudere velis simplici et directæ orationi, tum οὐ erit interrogationi, veluti responsio quædam, subjiciendum. ad hunc modum: τῆς πόλεως ἀνάξιοι; οὐ. οὐ γὰρ ᾤοντο. Verum interrogationi nullum hic esse locum vocabulum κἀκεῖνοί γε arguit. Interrogare enim si voluisset orator, non dicturus fuisset κἀκεῖνοί γε, sed ἐκεῖνοι δέ.

§. ξϐ΄. p. 253. v. 9. πολὺν] Pro πολὺν in Mead. est πολλούς. quod arbitratu meo illi alteri adjunxi, ut hæc exiret sententia, *qui multa et magna cum diu tolerassent discrimina.*

ibid. v. 13. ἐφ᾽ ᾧ τε] Lectio sine dubio vitiosa, ἐφ᾽ ᾧ τε, quæ in edd. Wolfii, Stephani et Taylori regnat, a Wolfio profecta est, cui ego equidem illam lubens reliqui. Licuit interim tamen Æschini suam veterem probam et primigeniam lectionem ἐφ᾽ ᾗ τε vindicare. ut ἐφ᾽ ᾧ τε usurpatur, pro, *ea lege atque conditione,* ita nil video causæ, cur negetur vetustis in usu fuisse, eodem significatu, ἐφ᾽ ᾗ τε. quod idem est atque ἐπὶ ταύτῃ τῇ προφάσει, ὥστε.

ibid. v. 14. τὰ ἑαυτῶν] Τὰ abest a Mead. sed tum prius quoque melius omittatur. Sed bene habet vulgata.

p. 254. v. 4. δυσμενέων εὗρον ἀμηχανίην] Invenerunt rationem, qua hostes ad consilii inopiam et desperationem salutis adigerent.

ibid. v. 8. μᾶλλον] Ὡς μᾶλλον—ἐθελήσῃ Helmst. quod si admittatur, quanquam nil eo opus est, leg. sit Ὡς μᾶλλόν τις ἰδὼν —ἐθελήσῃ.

p. 255. v. 9. ἐκεῖ δὲ οὐκ ἐπιγέγραπται] Sic distinctum hunc locum exhibent vulgatæ. Ego de meo pone δὲ signum interrogandi interposui, plura non ausus. Potest enim locus integer esse, tametsi facile deesse non nihil videri possit. Verum nihil deest. Est repræsentata verbis oratoris et nescio cujus alius sermocinatio. Orator interrogat. *Ibi autem —.* (scil. in Pœcile quis est dux illius prœlii?) Interpellat eloqui et defectum orationis explere volentem collocutor: *Nomen imperatoris ibi adscriptum non est.* Orator. *Quid ita?* vel *cur istud.*

p. 256. v. 8. παρανάγνωθι] Post παρανάγνωθι deesse videtur δὲ aut δή.

ibid. v. 12. εἰ τοῦτ᾽] Interponi velim γάρ.

§. ξγ΄. p. 257. v. 1. τῆς ἀνδραγαθίας] Rursus hic interponam ἐκείνων.

§. ξδ΄. p. 257. v. ult. ὅμοιον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον] Videtur pone primum vocabulum deesse πρὸς μῖσος. *perinde ad odium fuisse et nomen et rem.* h. e. utrumque æqualiter fuisse ignominiosum et invisum, sive quis ὀνόματι tantum, sive etiam ἔργῳ legibus adversa patrasset. Locus hic affectata brevitate et concinnitate obscuratus est, ut sententiam conjectando elicere sit arduum, videtur autem ὄνομα παρανόμων appellare suasionem legum vetustis legibus atque ritui patrio obrogantium. ἔργον παρανόμων autem patrationem scelerum statum reip. evertentium. Erit igitur sententia hæc, isto admisso: perinde fuisse exosos, si qui juri vetusto civili contraria rogarint, atque si qui facinora alia, reip. damnosa, commiserint.

p. 258. v. 7. τὸ ψήφισμα] Novum puta, a reo τῶν παρανόμων latum. quod Noster paulo post versu 11. τὸ παράνομον appellat.

ibid. v. 14. ἤδη] Cum præsenti παραδέχεσθε haud bene constat. malim παρεδέξασθε, aut παραδέδεχθε in præterito perfecto.

ibid. v. antepen. ὑμῶν] Malim ὑφ᾽ ὑμῶν, a vobis.

§. ξέ. p. 259. v. 14. διαπολιτευόμενοι] Wolf de suo dederat ἀντιπολιτευόμενοι. ego vero vetustam probam lectionem Aldinæ et Stephaninæ διαπολ, revocavi. Verbo hoc item usus est, nescio an Æschinem imitatus, Polyænus p. 45. id quod disco e literata Kronbiegelii A. M. nostratis dissertatione, nuper publicata, de dictionis Polyæneæ virtutibus et vitiis, unde locum hunc (p. 16.) exscribere juvat. [διαπολιτεύεσθαι egregie a Casaubono ad h. l. enucleatum, inde significatum habere videtur, quod διὰ in compositione significet, *certo cum aliquo in aliqua re.* v. Ælian. V. H. 7. 2. διαφιλοτιμοῦμαι Casaubon. ad Athen. XI. 11. Portus Diction. Doric. v. διαείδομαι. Kuster ad Aristoph. Equit. versu 1400.] Hæc ille. διὰ in ejusmodi compositis nisum vel propensionem *in diversa* videtur significare. quasi idem sit atque δίχα *seorsim,* vel *hac, illac.*

§. ξϛ΄. p. 260. v. 10. ἀποδέδεικται] Bene habet. *assignatus, attributus, permissus, præscriptus est.*

p. 261. v. 2. μὴ λυθῇ] *Nisi purgetur.* h. e. si minus evincatur, illud decretum, quod discrepantiæ cum legibus arguatur, cum legibus optime consentire.

ibid. v. 5. ὅστις δὲ ἐν —] Sententia est. quisquis autem in prima sui defensione vos rogat vestrum suffragium, is vos hæc rogat, ut vos sibi velitis religio-

nem vestri jurisjurandi condonare et prodere, et legum veniam facere, suamque in gratiam ritus patrios libertatemque civilem tollere. ὅρκον, et reliqua, αἰτεῖν, est rogare judicem, ut sibi καταχαρίζηται τὸν ὅρκον, jusjurandum a se dictum de servando jure æquo tuendisque legibus, violet in gratiam rogantis. ἡ πρώτη ψῆφος est suffragium illud quod decernit, sitne reus sons, an insons, absolvendus an condemnandus. Quo si condemnaretur, tum iterum ibatur in suffragia. quæ erat ἡ δευτέρα ψῆφος, ἡ τίμησις, qua seu mulcta pecuniaria, seu pœna corporis sit afficiendus.

ibid. v. 9. διενεγκεῖν] Bene habet. διὰ in hac compositione significat τὸ viritim, ut unusquisque sigillatim suum suffragium in cistulam injiceret.

§. ξζ. p. 261. v. 20. τὸ ψήφισμα—] Verba καὶ τὸ ψήφισμα καὶ οἱ νόμοι sunt expositio vocabuli τὸ σανίδιον. Solebat enim in foro, coram judicum consessu, lignea suspendi tabula, cui inscripta essent hæc duo. 1) decretum, quod παρανόμων argueretur. 2) leges, quæ illi decreto adversari viderentur, quæ leges, quod ad latus decreti scriberentur, ideo dicuntur νόμοι παραγεγραμμένοι.

§. ξή. p. 262. v. 16. καλέσοι] Καλέσω MSS. quæ lectio si vera est, ut videtur, necesse est, Æschinem dedisse, εἰ βούλεσθε, καλέσω.

ibid. v. pen. ὅνπερ κἀγὼ—] Tutissimum mihi visum fuit in ancipiti loco, cujus emendandi plures paterent viæ, omnes perinde et commodæ et controversiæ obnoxiæ, lectionem et Meadiani codicis et Aldinorum auctoritate munitam revocare, cui aliud nihil deest, quam φυλάττων aut simile quoddam participium, post κἀγὼ inserendum. *ad rationem illam, quam egomet ipse quoque servans, sic ferme accusatoris partes egi.* Speciosam haud infitiabor esse conjecturam seu Stephani, seu Scaligeri, seu amborum, de quo non constat. Miror tamen hoc Taylorum, qui præter morem suum intemperantia quadam laudum et insolita assensus festinatione Stephanum prosequitur, quod fugere profecto non debebat, fugisse, tametsi conjecturam hanc vel maxime probes, adhuc tamen ei aliquid ad complementum deesse, quod bene sensit Scaliger in Bernardino exemplo addens ὧδε. vel quod ego quidem malim ὧδέ πως. Audi modo, et expende. *quemadmodum ego quoque accusavi. Ego vero quomodo accusavi?* Jam deest, quod nemo negabit esse necessario addendum, quicunque cum Stephano faciat. *Sic ferme.* Tam multa autem mutare et assuere atque oggerere auctoribus, auctoritate nostra, sine suffragio codicum, vereor ne audax et criminosum sit.

§. ξθ'. p. 263. v. antepen. περὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων λέγω] Quicquid hic fuerit olim dubii, id interponendo commate sustuli, tanquam duo postrema vocabula in parenthesi posita sint *de publicis (injuriis inquam).* Nam cum δημοσίων dixisset, poterat alicui πραγμάτων vel πολιτευμάτων succurrere. Orator autem hoc defugiens, cavensque, ne quis in supplenda sententia erret, addit, ἀδικημάτων λέγω. veluti diligenter declarans mentem suam, certisque finibus ambitum ejus circumscribens, de significatione, qua vocabulum δημοσίων h. l. acceptum velit.

§. ό. p. 264. v. 1. μέγιστον λέγω] Interponi velim ὧν. *gravissimum eorum, quæ arguo.* scil. τὸ, ὡς οὐδὲ ἄξιος — *quod ne dignus quidem sit munere.* ἀπολογεῖσθαί τι potest non solum hoc significare, *oratione purgare et vindicare*, sed etiam *a se amoliri.* ut Latinum *defendere*, non solummodo tueri atque conservare, sed etiam arcere et profligare significat, *defendere hostes, tela*, etc.

ibid. v. 6. βούλεται] Bene habere, et sententia testatur, et versus 8. ubi recurrit.

ibid. v. 12. πόλεως] Post ὑπὲρ τῆς πόλεως videtur διαμαχόμενοι vel simile quid deesse. *vos, qui pro rep. pugnatis, etiam de ordine rerum dicendarum pugnate.*

ibid. v. 13. αὐτὸν ἔξω] Interponendum puto εἰς τούς. quod dat Plinius. cui deest ἔξω. Sed utrumque copulatum plenam dat sententiam et veram oratoris manum. *in res a causa alienas extravagari in iisque commorari.*

ibid. v. pen. εἰς τοὺς τοῦ πράγματος λόγους] Bene habet. ὁ τοῦ πράγματος λόγος idem est atque ὁ περὶ τοῦ πρ. λ. quasi dixisset τὸ λέγειν τὸ πρᾶγμα αὐτό. In alio quidem auctore περὶ utique amplecterer. Crebris iterationibus eorundem vocabulorum, quod Taylor offenditur, miror equidem. Poterat tamen vel mediocri Æschinis usu didicisse, eum illis etiam delectari.

§. οά. p. 265. v. 1. τοῦτον τὸν τρόπον] Cujus ego vobis auctor sum. μὴ addidi, re ipsa id exigente, non auctoritate codicis Bernardini motus, quæ penes me quidem magna non est. Cujus lectiones pleræque conjecturæ sint Scaligeri, aut nescio an ne hujus quidem. Suspicor enim, Scaligerum, adhuc juvenem, una cum Lambino atque Cantero, Parisiis interfuisse scholis Dorati atque Turnebi, Græcas literas publice docentium. Quod si ita est, liquet jam, qui factum sit, ut Scaliger atque Lambinus et Stephanus in easdem emendationes consenserint. quod haud raro factum video.

ibid. v. 3. ἐπεισάξει] Demosthenes in scenam, velut histrionem adsciticium, (*Nebenacteur*) inducet animum suum, versutum illum et præstigiatorem. ὁ γόης alius

non est, quam ipse Demosthenes. Idem est ac si dixisset ἐπιδείξει ἑαυτὸν γόητα.

ibid. v. 8. διηρϑμημένους] Delectos, excerptos, distinctos, et in suas quosque classes distributos, atque seorsim stare jussos. tu, qui cum optimatibus facis, hac ito. tu, qui popularis es, illac. ut pastor pecus dinumerat, albas a nigris separans.

p. 266. v. 4. παιδείας] Παιδεία h. l. est, honesta, ingenua, liberalis disciplina, pudica, decoris, æquitatis, humanitatis, et sapientiæ plena vivendi ratio. *bonne conduite.* cujus in præceptis negat Æschines aliud esse præstantius hoc, μὴ μνησικακεῖν, facilitate puta peccatis aliorum ignoscendi.

ibid. v. 6. αὐϑημερῶν] Aut accentu mutato leg. est αὐθημέρων, aut αὐϑημερινῶν. Orationes αὐϑήμεροι (aut αὐθημερινοὶ) sunt eæ, quæ in diem vivunt, ætatem ultra eum diem, quo nascuntur, h. e. habentur, pronunciantur, haud extendunt, sed commota parumper concione, rursus eadem vespera exspirant, et in oblivionem abeunt. Sed prætuli αὐϑημερόν.

§. οβ'. p. 266. v. 12. καινοὺς] Aut est alios, a prioribus diversos, aut, eosdem quidem, atque ante, verum superiorum perjuriorum oblitos, quasi recoctos.

ibid. v. pen. περιγράψατε] Dedi εἰ περιγράψετε. *Si me e civitate tolletis.*

p. 267. v. 4. προβαλλόμενος] De iis usurpatur, qui cautela quadam, tanquam scuto, rem quasi vallant. Est itaque sententia, qua tu cautione, quo præsidio, in rep. gerenda, latera ejus communivisti?

ibid. v. 7. ἐξορμεῖς] Urbs quasi portus quidam fingitur, extra quem quæ navis ad anchoram stat, illa ἐξορμεῖν dicitur. Stas ad anchoram, quasi navis quædam extra portum, ad fugam parata.

§. ογ'. p. 267. v. ult. ἀτίμητος] Causa tua non est ex eo genere causarum, quibus quod pœna nulla a legibus dicta et definita est, accusatori sævo, aut judicibus inflammatis liceat immanem pœnam pro arbitratu suo irrogare.

§. οδ'. p. 270. v. 6. πρόσοδον] Quam mire Toupium credibile est exsultasse, hominem portentosæ arrogantiæ atque importunitatis, et sibi placuisse invento suo κεφάλαιον. quod habet quidem ex alliteratione nonnihil gratiæ evanidæ, sed vulgata est et obscurius, neque calidius, sapidiusve. Debitor enim cum perinde dici possit κεφάλαιον habere, cui usuræ pendendæ sunt, atque creditor, qui fructus capitis illius percipit, dubites, utrum κεφάλαιον illud fructuosum, an damnosum sit, activum, ut vulgo usurpant, an passivum. Deinde hoc modo si legas, cujus auctor est Toupius, homo sæpissime ineptus, ubique locorum vanus, et iniquus suique aliorumque æstimator, num ideo magis sententiæ frigus incalescet? Acumen semper est manetque aut plebeium, aut quæsitum, insuave idem atque ridiculum. Verum iracundiæ et malevolentiæ inimici jurati facile talia condonantur. Præterea sunt vetustis quoque sui nævi, quos vetustos auctores tametsi magni facio, homines tamen novi, non fama, sed usu meo, similes nobis.

§. οέ. p. 270. v. 8. εἰπεῖν] Wolf suadet προειπεῖν. motus, ut videtur, a versu 8. p. 271. sed fallitur. Ibi quidem recte προειπεῖν usurpatum est ab auctore, calumnias elevante et insectante, quas prævidebat Demosthenem in defensione adhuc dicenda sparsurum esse. Huic autem loco verbum illud haud convenit. Ctesiphon enim non acturus erat in Æschinem, sed jam tulerat legem suam. In eum igitur εἰπεῖν conveniebat, minus προειπεῖν.

ibid. v. ult. ἐλπίζειν] Prætuli, non quo melius sit vulgata, sed ut planior sic plerisque legentium redderetur oratio, quorum multi videntur haud assuevisse mori oratorum Atticorum, ab obliqua oratione ad rectam, et rursus ab hac ad illam transsiliendi, sine consensu codicum ego equidem hic nihil mutassem.

§. ος'. p. 271. v. 9. ὠφέληται] Dedi ὠφέληται πολλὰ, ὑπ' ἐμοῦ δὲ καταβέβλαπται. Videtur in quibusdam libris, unde vulgata nostra manavit, πολλὰ iteratum fuisse ad hunc modum, ὠφέληται πολλὰ, πολλὰ δὲ ὑπ' ἐμοῦ καταβέβλαπται. quæ non est inscita lectio.

ibid. v. 16. παραλίπηται] Dedi παραλείπηται· significatio enim passiva hic postulatur, quæ nulla est in aor. sec. medii.

§. οζ'. p. 272. v. 8. δαπάνης] Δαπάνη h. l. est μανία τοῦ δαπανᾶν prodigalitas, furor absumendi.

§. οη. p. 272. v. 19. προενεδεικνύμην] Scil. πρὸ τοῦ καιροῦ. antequam Alexander rerum potiretur.

§. οθ'. p. 272. v. 22. ἀξίωσιν] Hoc, quod tu postulas fieri, et a me exigis, tanquam officium necessarium, ut scil. vir civilis, patriæ amans, in foro quasi habitet, ex eoque nunquam excedat.

ibid. v. ult. ἐπὶ] Et sententia, et Græcæ linguæ ratio postulat ἑξῆς *consentanee, convenienter temporibus emolumentisque suis.* Constructio hæc est: σημεῖόν ἐστιν ἀνδρὸς πολιτευομένου ἑξῆς τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμφέροντος [ἰδίᾳ ἑαυτῷ, ἢ καὶ δημοσίᾳ.]

§. π'. p. 273. v. 8. ἐμοῦ φανερῶς] Forsitan interponendum οὐ. *interjectis temporibus, quibus a me non palam es convictus.*

ibid. v. antepen. ἢ ὅτε Ἀθηναῖοι] Malim ἢ εἶχον Ἀϑηναῖοι, ὅτε τὴν—

§. πά. p. 274. v. 7. Ἀναξίνου] Anaxilam hunc a Plutarcho nominari, Scrimgerus admonuit.

ibid. v. 16. ἀνεβόησεν] Ut equidem arbi-

tror, cum indignatione et fremitu.

§. σβ'. p. 275. v. antepen. ἀποκρίνοιντο] Henricus Stephanus de suo dederat ἀποκρύπτοιτο. quæ mera est ejus depravatio, cujus ne color quidem, nedum idonea ratio dari possit. Recte servarunt reliquæ ed. lectionem bonam Aldinæ ἀποκρίνοιντο. Sed superest vitiosum τὸ τελευταῖον, pro quo quid substituendum sit, tametsi sententia non pauca subjiciat, neque male illa congruentia, facile tamen non est vocabulum reperire, sententiæ idem satisfaciens, et literarum vestigiis inhærens. Num ἁπλούστατον. *Simplicissimum?*

p. 276. v. 3. ἐνέστην] *Intercessi*, medium me interposui, impedivi. non alienum id quidem a sententia. videtur tamen ἀνέστην *surrexi* melius convenire.

§. πγ'. p. 276. v. 4. καὶ] Quod e fine vocabuli ἀπήνεγκα perperam videtur iteratum esse, uncis inclusi. Pro proximo ὡς dedi ὧν. Constructio hæc est. ἀπήνεγκα, ἀγανακτῶν, νὴ τοὺς θεοὺς τοὺς ὀλυμπίους, ἐπὶ τούτῳ, ὃ νῦν μέλλω λέγειν, μάλιστα πάντων, ἃ πυνθάνομαι λέξειν τὸν Δημοσθένην, *omnium, quæ Demosthenem dicturum esse audio, uni huic, ita me dii ament, maxime succensens, quod nunc commemorabo.*

ibid. v. 6. ἀγανακτῶν] Bene habet, cohærens cum ἀπήνεγκα. male positum parentheseos signum criticis h. l. errorem objecerat.

ibid. v. 9. τῶν εἰρημένων] Quod est in editione Aldi, cur improbetur, causæ nil video. idem est, atque αὐτῶν. *earum.* parum triverit Polybium, necesse est, qui hac locutione, ceu peregrina, offendatur. Recte servarunt Wolf et Taylor, male Stephanus cum τῶν Σειρήνων mutaverat. Quamquam Taylor non consilio sapientiæ litavit, sed fortuna, vel necessitate potius moris sui Wolfianam ad literam reddendi. Satis enim, quid acturus fuisset liber, prodidit in annotatione sua ad h. l. quem mirarer utique verba sine dubio genuina, sententiæ optime convenientia, nullaque nota manum Scholiastæ prodentia, atroci obelo confodientem, nisi nossem Taylorum, sæpenumero in vere duris atque inexplicabilibus mutum, in vulgaribus disertum, in vitiosis cernendis obtusum, in emendandis parum felicem, in tricis nectendis mirifice sollertem et ὑπερκρίτικον.

ibid. δὴ] Καὶ οὕτω δή. Bern. Quid hoc sibi velit, parum intelligo. Videtur Scaliger οὕτω exarasse. Verum ita si dedit, non pro varia lectione id dedit, sed pro scholio, significaturus, καὶ δὴ καὶ idem valere atque καὶ οὕτω καὶ — *et pari modo etiam* —

ibid. v. pen. αἰτίας] Supervacanea atque importuna est Taylori super voc. τῆς αἰτίας argutatio. Ego equidem in hoc dictione αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τὸ ἔργον τῆς αἰτίας nihil video, neque quod redundet, neque quod inconditum alienumve sit, sed sana et rotunda omnia. Movendum si quid sit, ἐστὶ statim pone αἰσχρὸν collocem, nil aliud.

§. πδ'. p. 277. v. 16. οὐκ ἄρα εἰσὶ] Non equidem reprehendam lectionem vulgarem. haud paulo tamen elegantiorem morique oratorum Atticorum convenientiorem reddideris, si sic legas : οὐκ ἄρα εἰσὶ παρ' ὑμῖν εὐθύναι βίου; *ergone censura morum apud Vos nulla est?* respondet οὐ *nulla*, εἰ τοῦτον — *si hunc impunem dimittatis.*

ibid. v. pen. ἐπεισαγόντων] Wolf et Taylor dederunt ἐπεισιόντων. Sed bene habet vulgata. sive ἄγειν in hac compositione pro ἰέναι accipias, quo sensu illud sæpissime usurpatum reperitur, sive propria illa et vulgari notione *ducendi*, ubi δρᾶμα possit subaudiri.

§. πε'. p. 278. v. 16. κριτὰς τοὺς ἐκ Διονυσίων] Videtur ἐκ in hac dictione idem significare atque μετὰ *post. judices negotium suum e Liberalibus*, h. e. post peracta Liberalia, *agentes.* Latini quoque *ex* ita usurpant.

p. 279. v. 5. πρὸς ὃν ἐχαρίζετο] Id est πρὸς τοῦτον, ᾧ ἐχαρίζετο. *apud eum, in quem collatus fuerit.* beneficio ornatus ignorat auctorem beneficii.

§. πϛ'. p. 279. v. 8. παρακινδυνεύειν] Locus hic ad bene reddendum paulo est difficilior. Sententia videtur hæc esse : nobis eveniet, Athenienses, ut, qua nunc gaudemus fortuna reip. prospera eandem in periculum demus, cautionem et sapientiam insuper habentes.

ibid. v. 10. προΐεσθε] Hoc est, quod paulo ante dixerat τὸ παρακινδυνεύειν.

ibid. v. 11. οὐ γεγένηται] Hoc est modo dictum κατορθοῦν.

ibid. v. antepen. κατέλυσαν] Bene habere demonstrat additum ῥαδίως οὕτω. perquam facile factu est, ideoque nil mirandum, si quis alium quempiam deliniat. sed difficile est, ideoque stupendum, tantam civitatem a paucis enervari et everti, idque tam levi opera. Hujus autem rei causa fuit hæc, quod populus, adulatoribus obnoxius, ab his se decipi pateretur. κατακηλεῖν bene Græcum esse, nemo facile dubitet, neque opus erat auctoritatibus. at hoc in controversia erat, fueritne Æschines eo hic usus. id quod nego.

§. πζ'. p. 280. v. 15. τοῦ γὰρ ἐξεργασθῆναι] Breviter dictum, sed ita, ut equidem haud laudem, pro τοῦ γὰρ ἐπαίνου τοῦ ἀπὸ τοῦ ἐξεργ. aut τῆς γὰρ δόξης τῆς ἀπὸ τοῦ ἐξεργ. *multo major est ignominia — quam laus condita ista et perfecta esse.* aut, si magna gloria, ista condidisse, multo majus est probrum, in causa fuisse, ut ista conderentur.

ibid. v. pen. τάφρους] Post τὰς τάφρους videtur ταφρεύσαντα deesse. v. versu 14.

Sed uncis inclusi.

ibid. v. pen. ἀνελόντα] Nam cum mœnia ducantur, necesse sæpe est, id quod vel e Thucydide factum constat, ut monumenta diruantur, quo aut saxa et stelæ maceriis condendis sarciendisve adhibeantur, aut in monumentorum loco mœnia, quibus monumenta officiunt, exstruantur.

p. 282. v. 3. τούτων] Horum, Atheniensium puta, in judicio assidentium atque circumstantium.

§. πή. p. 282. v. 14. ὁ αὐτὸς] Sententia videtur postulare ὁ μεγάλαυχος. Sed bene habet vulgata, *hic ipse* (id est, unus et idem) — *ipse* (id est, ultro, sponte sua.)

§. πθ'. p. 283. v. 1. αὐτῶν] Demosthenis et Ctesiphontis.

ibid. v. 2. τολμήσεις] Malim τολμήσει.

ibid. v. 3. ἐγκωμιάσει] Malim ἐγκωμιάζειν.

ibid. v. 7. ὅταν ἄνθρωπος] Δὲ expunxi. nam alias oratio sibi non constat. Qui servant, iis pro ὅπου versu 5. leg. est ἤπου. et videtur in libris vetustis gemina h. l. fuisse lectio, alia ea quam dedi, alia hæc ἤπου γὰρ — ὅταν δὲ ἄνθρωπος.

ibid. v. 8. ἐγκωμιάζῃ] Post ἐγκωμιάζῃ videtur οἴσομεν vel ἀνεξόμεθα deesse, *num feremus?* cum interrogatione indignantis et infitiantis. alias constructio labat. tum incipit nova sententia. *ecquis hæc auribus æquis accipiat?*

§. Ϟ'. p. 284. v. 4. τιμήσετε] Post τιμήσετε, aut excidit, aut certe subaudiendum est, ἐὰν τιμήσητε. *et Demosthenem cum honorabitis, eumne magis honorabitis, an vos dedecorabitis?* vel idem est, ac si dixisset, ἢ οἴεσθε ὑμᾶς μὲν αὐτὸν τιμᾷν, αὐτοὺς δὲ ὑμᾶς ἐν ταὐτῷ οὐκ ἀτιμάζειν?

§. Ϟά. p. 284. v. pen. κρινεῖτε] Revocavi, et verum esse docent insequentia. Sed excidit vocabulum σκοπεῖτε. quod quamvis viderem prorsus esse necessarium, tamen de meo ingerere ausus non sum. Lego interim σκοπεῖτε, τί κρινεῖτε. *considerate, quam sententiam sitis pronuntiaturi.*

p. 285. v. 1. κηρύγματα] Cur Marklando displiceat, nil equidem causæ video. Negat exempla subjecta huic vocabulo convenire. Ego vero aio bene omnia convenire, quod intelligo. nam in omnibus judiciis sententia judicum, quæcunque esset, præconis voce promulgabatur. Quod etsi secus esset, nihilo tamen minus dictio bene haberet. Damnatio rei absolutiove, quia loco publico et nomine populi fit, recte videtur κήρυγμα δημόσιον appellari. quicquid enim ad omnes dimanat, omnibus innotescit, id est κήρυγμα.

ibid. v. 3. ἀσχήμων ὢν] Rursus recte habet. non respexit Taylor ad proximum καὶ βδελυρός. quod stare non possit ab ὢν destitutum.

ibid. v. 7. ἐπανελθὼν] Ante voc. ἐπανελθὼν videtur ἄτιμος deesse. eo, quod a judicio domum rediit capite minutus, infamia notatus, jure fori frequentandi mulctatus.

§. Ϟβ'. p. 286. v. 1. καὶ τῶν κηρυγμάτων —] Non ex errore operarum, sed ex præscripto Stephani, legitur in ejus editione κτημάτων, pro κηρυγμάτων, quæ vera est lectio, meritoque a Wolfio retenta. Quod Bernardi liber Stephano suffragatur, id nihili est. Quod sæpe dico, notulæ illæ codici Bernardi adscriptæ, non lectiones sunt e bonis libris vetustis ductæ, sed meræ conjecturæ, seu Scaligeri, cujus dicuntur esse, seu cujuscunque alius. Bernardus, seu quicunque alius illum codicem notulis distinxit, aut ex ipsa Stephani editione hoc κτημάτων transsumsit: (in quo ni fallor, liquet illas notulas Bernardino codici post editum a Stephano corpus oratorum Græcorum demum adscriptas esse:) aut Stephanus et Scaliger (si is est auctor illarum notularum) ex uno communi fonte hauserunt, e prælectionibus sive Turnebi, sive Dorati. Quod si ita est, ambo aliena sibi arrogarunt. quod vereor ne nimis sæpe factum sit. De Stephani quidem, neque Scaligeri minus, vanitate, arrogantia, erga alios invidentia, et æmulatione, obtrectandi libidine, et furtiva cupiditate laudes alienas in se derivandi satis inter omnes constat; ut a vero haud abhorreat, eos ambos ex magistrorum adeo agris nonnunquam prædas egisse. Sed esto hac de re statuendi suum cuique arbitrium. Ad rem redeo. παραδιόρθωσις illa est, sive Stephani, sive cujuscunque tandem, quæ κτημάτων pro κηρυγμάτων sufficit. Nihil ego aliud in lectione Aldinæ mutavi, præterquam ὥσπερ. Hoc primum in duo vocabula ὡς περὶ dispescui, deinde in alium locum transposui, ut videre est. quo hæc emergat sententia, quam intendisse atque reliquisse videtur orator. *Jubete eum, verborum quoque suorum evictiones referre ad vitam illa verborum magnificentia dignam, ut de præconiis fieri vult lex.* h. e. imperate ei, ut demonstret, vitam a se actam respondere gravitati, et splendori orationis suæ, vel jactantiæ potius, veraque illa omnia esse, quæ de se prædicet. quemadmodum, si quis servum aut domum, villam, aliudve quid, per vocem præconis vendat, lex ei injungit, ut emtori veritatem eorum omnium, quæ præco venditoris loco atque nomine prædicaverit atque spoponderit, præstet atque evictam det; sin minus, emtio rescindatur.

ibid. v. 16. παγεγηραρακῶς] Bene habet. *præ senio ad delirium seu desipientiam delapsus.* παρὰ in ejusmodi compositione discessum a natura et a recto significat. παραγηράσκειν est ita senescere, vel eo us-

que senectutem extrahere, donec a statu naturæ humanæ desciscas, quæ natura res quasque, quas effert, veras, rectas, decoras, præclaras, salutares, finique suo consentaneas effert. γῆρας aliquod est decorum, venustum, amabile, gerenti ipsi haud grave, neque aliis molestum, prorsus homine dignum. hoc agere est γηράσκειν. sed παραγηράσκειν est senescere secus, quam decebat, aut expediebat. Id quod hujus loci sententia postulat. καταγηράσκειν autem est, senectutem degere, h. e. agere, obire et absolvere, quod a loci sententia est alienum.

§. ϛγ'. p. 287. v. 8. Locum hunc si legas minus attentus, nil ei videtur inesse vitii, morem autem oratorum Atticorum si teneas, atque recorderis, præmisso ὅς subjungendi οὗτος, facile venias in suspicionem, post αἴτιος h. l. deesse ὅς.

§. ϛδ'. p. 288. v. 8. ἐστὶν] Bene habet, cohærens, non cum διαβλέψαντες, sed cum βουλεύσασθε, cum quo etiam ἀποβλέψαντες versu antepen. cohæret.

ibid, v. 9. ὄμμασι διαβλέψαντες] Malim ὄμμασιν οὐ διαβλ. ob insequens ἀλλ' εἰς τὴν ἀλαζ. *non per vos ipsos solummodo circumferentes oculos, sed etiam* — non auribus modo, sed oculis quoque in consilium adhibitis deliberate, neque vosmet solummodo intuemini, sed etiam Demosthenis insolentiam.

ibid. v. 14. διατετέλεκεν] Deest Mead. et facile possit omitti, cum proximum διαγεγένηται sufficiat. Verum affectat Æschines, et, quod mireris magis, ipse Lysias, brevitatis ille studiosissimus, ejusmodi redundantiam isocolorum tenacem.

§. ϛϛ'. p. 289. v. ult. βεβοήθηκα] Malim βεβόηκα. Idem est βεβόηκα καὶ εἴρηκα, atque μετὰ βοῆς εἴρηκα. quæ dicenda habebam, magna et clara voce dixi. Vulgata si obtinebit, aut addendum erit ὑμῖν, aut certe subaudiendum.

IO. IACOBI REISKII

AD

ÆSCHINIS EPISTOLAS

ANNOTATA.

Universe, his epistolis parum diligentiæ adhibui, annotationum nihil addidi, quæ sint confictæ, isto nomine indignæ. Demosthenis autem quæ nomen præferunt, ejus sunt, genuinæ sunt, tam perspicuis insignitæ notis veritatis, ut sensu carere eum necesse sit, qui contra dicat. Pauca tantum in texto Græco mutavi, quoad ejus fieri poterat, currente prælo, parcens stomacho typographorum facile irritabili, dum relego chartas adhuc madidas, mendasque expurgo. Pæne me nunc hujus operis piget pudetque. Præstabat, hanc Camarinam aut non movisse, aut perpurgasse.

Ep. ά. p. 298. v. 7. ἐτίθεντο] Recepi. *interpretabantur.*

ibid. v. antepen. ταφέντος] Noscitis hinc sæculum, quo cusæ hæ sunt epistolæ, tertium a Christo nato, aut quarto, quanquam hujus potius. Prodierunt utique e schola aut Libanii, aut alius alicujus sophistæ ex illo grege, de quo Philostratus pluribus exponit. Nobilis hic designatus in insula Delo sepultus Consul aut Prætor aliquis Romanus fuit. Neminem fugit, quanta tum fuerit Romani nominis apud Græcos reverentia.

ibid. p. 299. v. 19. εὐτύχει] L. εὐτύχει, καὶ μὴ πολιτεύου, μήτε πρόσκρουε μηδὲ τοῖς ἐλάττω δυναμένοις. ἔῤῥωσο.

Ep. β'. p. 300. v. antepen. πολλάκις] Aut cum ἐπέστειλα cohæret; aut cum ἐχρημάτιζον, quod vocabulum bene habet. χρηματίζειν est *tractare negotium aliquod, negotiari,* sive per te præsentem, sive per absentiam et per alios. Si πολλάκις hic significat idem atque ἂν forsitan, *si quæ* forte *mihi essent nonnulla expedienda Athenis,* indicio est, epistolas hac Æschine juniores esse. Seriori enim ætate demum incipiebat πολλάκις pro ἴσως usurpari.

ibid. p. 301. v. 9. ἐγενόμην] Mallem a me deletum esse. Mei si fuisset arbitrii, constituissem h. l. sic: ἴσως νομισθεὶς, τότε μὲν οὐδ' ἐνυττόμην, νῦν δὲ—*tunc quidem me pungebar quidem.*

ibid. v. 13. ὑμῖν] Ἡμῖν procul dubio rectius. *me meisque necessariis solis.* et v. 15. αὐτούς.

Ep. γ'. p. 302. v. 17. αὐτὸ] Dedi de meo αὐτῷ. Poteram quoque αὐτὸν præferre, sed tum τὸ mutandum fuisset in τῷ. utrum optes, perinde bonum est. alterutro modo scripsit auctor quisquis is est, aut αὐτῷ γενέσθαι τὸ, aut αὐτὸν γ. τῷ.

Ep. δ'. p. 302. v. ult. παύσῃ—] Bene habet hic locus. idem est ac si dixisset: παύσῃ γὰρ τοῦ πολυπραγμονεῖν διὰ τὸ πολυπραγμονῆσαι οὐ προῖκα, *imposterum non eris curiosus, postquam mihi pœnas tuæ curiositatis dederis,* legendo longam hanc epistolam, cujus tibi lectio erit molesta.

ibid. p. 303. v. 7. τὸ γράμμα] id est τὸ σύγγραμμα, τὸ βιβλίον. Pindarum designat.

ibid. p. 304. v. 18. μὴ οὐ] μὴ οὖν debebat a me recipi, sed in festinatione non statim sentiebam ejus bonitatem. μὴ cohæret non cum δοκῶ, sed cum μόνον. Constructio est: δοκῶ οὖν μοι μὴ μόνον βούλεσθαι (nisi potius βεβουλῆσθαι leg. est) μηνύσαι, ἀλλὰ καὶ συντετᾶσθαι (sic enim leg. a συντείνεσθαι, idem quod σπουδάσαι. non συντετάχθαι) ἐγκεκωμιακέναι. *videor mihi, non solum voluisse indicare — sed etiam contendisse laudare.*

ibid. v. 22. ἑστιᾶσθαι] Malim εἱστιᾶσθαι in perfecto passivi. et mox τοσοῦτον.

Ep. έ. p. 305. v. 11. Ὁπλιστίᾳ] Nullum hoc nomen Græcum est. lege Πλειστίᾳ.

ibid. v. 13. ἀλλ' οἴων] Malim οὖν interponi.

ibid. v. 18. μεδίμνοις] Revocavi, expunctum, sed per nefas, a Wolfio. Latinismus hic est. Numera hoc quoque in notis, unde fraus harum epistolarum et ætas multo, quam fuit Æschinis, recentior deprehendatur. Latini amant vocabula eadem iterare, vel ingeminare, ut si dicas. *Laudem* hanc multo maximam duco, quam *laudem* nemo mihi eripiet, fidei in mandatis exsequendis.

ibid. p. 307. v. 3. μηδενὸς] De meo dedi. sine dubio scriptum fuit in antiquis libris μηδεν (id est μηδενὸς) unde μηδένα effecerunt. *Splendidius non est, quam ullum aliud quodcunque vile et ignobile facinus.*

Ep. θ'. p. 309. v. 11. ὡς τὴν νύκτα] Videtur leg. ὡς ὑπὸ τὴν νύκτα.

ibid. v. 20. ὅμως] Malim ὅλως.

ibid. v. antepen. ὑπολαμβάνων οἰκεῖν] Interponendum videtur ἀσφαλῶς, vel simile quid.

Ep. ί. p. 309. v. ult. Κίμων] Prodit hoc nomen Libanium epistolæ hujus perinde patrem esse, atque ipse se Cimonis fert; quem ad tædium usque ubique locorum crepat.

ibid. p. 310. v. 1. κήδους] Necessitudinis, ejus nempe, qua nulla potest alia arctior esse, filii cum patre.

ibid. v. 3. ἔχειν] Dedi de meo ἔχων. *quæ viderim ibi, cum semel placeat scribere, tametsi largam habeam scribendi copiam, tamen reticebo.*

ibid. v. 5. ἀπειροκαλεύεσθαι] Etiam hoc vocabulum ab ætate Æschinis abhorrens, Sophistam prodit.

ibid. v. 6. δέκα μὲν γλῶσσαι] Satis habet initium versus noti allegare. alias debuisset δέκα δὲ στόματα addere. Sed facile legens quisque ipse subjiciat.

ibid. v. 9. Περγάμων] Bene habet utraque lectio, ut ambigas, utrum optes, Περγάμων an τάφων. Significantur sepulcra Heroum, qui circa Trojam occubuerunt, quorum habemus epitaphia a Gu. Cantero Latina facta. Frequenter hos tumulos in Heroicis commemorat Philostratus. Ex hac quoque nota ætatem harum epistolarum noscites, Philostrati sæculo, et circa, sæculum ardebat φιλιστορησία Troicorum monumentorum, Romanis obtinentibus, qui se a Trojanis oriundos ferrent.

ibid. v. 10. πρὸς αὐτοῖς] Sententia est πρὸς αὐτοῖς τοῖς τάφοις τῶν ἡρώων. Finge tibi Libanium cum grege discipulorum et Homero, quem illis explicaret, manu tenens, obeuntem campos Trojanos, et singula quæque a poeta enarrata demonstrantem. hic situs est Patroclus, hic Antilochus, hic cecidit Hector etc.

ibid. v. 18. παρθένοις] De meo dedi. cohæret cum ταῖς ἄλλαις. Callirrhoe dicitur ὄνομα μέγα ἐν ταῖς ἄλλαις παρθένοις, i. e. ὀνομαστὴ, *clara*. opponuntur hic inter se ὄνομα μέγα, puella, *magnum nomen*, metonymice, aut synecdochice, pro, habens magnum nomen, et πατρὸς οὐ τῶν ἐπιφανῶν, *patris haud clari, ignobilis.*

ibid. v. 22. τοῖς] Revocavi αὐτοῖς, mutata distinctione, *quemadmodum illis*, Trojanis puta, *mos et fas est*, spectare. Quomodo autem? scilicet ἐξωτέρω ὁρᾷν, *procul, eminus.*

ibid. p. 311. v. 6. ποιήσω σοι. ταῦτα] Sic vulgo. delevi mediam vocem, mea auctoritate, ut natam e fine voc. ποιήσω. quem accusativum hoc verbum postulat, is latet in præmisso Καλλιῤῥόην.

ibid. v. antepen. νομίζειν] Dedi. aptus est hic infinitivus ex ἔφη. aiebat *Cimon se existimare*, Attalum athletam ideo sic robustum et validum esse, quod esset e furtivo concubitu natus. Vulgo spurii valentiores et exercitatiores habentur legitime procreatis. Quære, cujus ætatis ille fuerit Attalus athleta, ut ex ea epistolarum ætas elucescat. Invenies procul dubio in Corporibus Inscriptionum, Gruteriano et Muratoriano, aut alio quopiam simili, in sæculo post Chr. nat. secundo, aut tertio, aut quarto. Sed in hoc potius, si Libanii hæ sunt epistolæ, cujus esse aio.

ibid. v. pen. ἐξίοι] E palæstra puta, cujus se studiosum esse genuinus Æschines alicubi fatetur. Sententia est, patrem, Mæandrum, sibi stomachari, quod non vicisset, eoque non effecisset, ut cum ipsius, filii, nomine, suum, patris, quoque nomen a præcone renunciaretur.

ibid. p. 312. v. 2. Καρίωνα] In MSS. est κατιὼν δ', unde effeci κατ' ἰώνιον, scil. πέλαγος. Epidamnus utique Ionio mari assidet.

ibid. v. 8. παθεῖν—] Videtur in verbis παθεῖν et ἐργάσασθαι ludere velle. Prius refertur ad illud ingens periculum quod Libanius et Cimona dibant, ut vici pæne comburerentur. ἐργάζεται autem οἷον ἐν ταῖς κωμῳδίαις is, qui alterum cornutum facit. Scamandro Cimon hic cornua imponebat, rapiens virginitatem puellæ, quæ virginitas Scamandro debebatur; quemadmodum Jupiter in Comœdiis Amphitryoni.

ibid. v. 12. καὶ Διονύσου] Interpone τετάρτην. Mæander, Hercules, Apollo, sunt tres. Bacchus ergo quartus erit cornifex.

ibid. v. antepen. ξενῶνα] Malim ξένον. α adhæsit e proximo ἀνέμῳ.

ibid. v. ult. μὲν παθὼν] Interponendum videtur ἐγώ.

Ep. ιά. p. 313. v. 10. ῥᾴδια] Constructio hæc est: ᾠόμην οὐκ εἶναι ῥᾴδια συμβουλεύειν, μηδὲ τῶν ἐπιτηδείων τισὶν, ἃ προσήκει οὐχ ὅτι πόλει, *quæ oportet facere, ea autumabam haud facilia suasu, ne amicorum quidem quibusdam, nedum universæ civitati.*

ibid. v. 15. αὐτοῦ] Prætuli. *ibidem*, Athenis puta.

ibid. v. 17. ἤδη] Revocavi. εἰμὶ solet post ἕτοιμος omitti. Vid. ad v. antepen. ad quem eadem sunt annotanda, quæ hic.

ibid. p. 314. v. 2. δόξω] *Existimavero*, prætuli.

ibid. v. 15. θέλετε] h. l. indicativus est, neque potest imperativus esse, prosopopœia est oratorum, quo sub falsa specie severitatis objurgantis auribus dat et adulatur. Gaudebant enim Athenienses gra-

viter objurgari de socordia, infestis autem animis accipiebant et ægre ferebant oratores potentiam suam elevantes.

ibid. v. pen. τύχης ἀγαθῆς] Complectitur hoc quoque opes belli. τύχη h. l. est status rerum, in quo quis est constitutus, τυγχάνει ὤν. sic bella parantium hæc est τύχη ἀγαθὴ, si copiis rerum valeant ad bellum pacemque necessariarum, ut hostibus sint formidandi.

ibid. p. 315. v. 5. ἄξια] Num post ἄξια deest πράττειν.

ibid. γράφοντες] i. e. παραινοῦντες ἐν τῷ γράφειν.

ibid. v. 6. τρισχίλια] δισχίλια MSS. sed ratio auri ad argentum erat olim ut 1. ad 10.

ibid. v. 7. νέων] Non redundat, sunt enim ἐν ἥβῃ quidam haud νέοι. significantur hic juvenes recentes adhuc viribus animisque, nondum molestiis fracti atque macerati, nondum cladibus ad desperationem dejecti.

ibid. v. 12. ὑπὲρ αὐτῆς κ. τ. λ.] Dedi de meo ὑπὲρ αὐτῆς, εἴ τι [subaudi κακὸν vel δεινὸν] γένοιτο ἐν αὐτῇ, *si quid in ea contingat sinisterius*, si quid ei secius accidat. nota historia apparitionis deorum in bello Persico, instante pugna ad Salamina.

ibid. p. 316. v. 6. ἀντιγράφους] Qui defendere velit, assumendum ei erit, ἀντιγράφους dictos in palæstra et stadio fuisse adversarios inter se compositos. quicunque enim in stadio certare vellet, nomen ei erat profitendum. Id tum ἐγράφετο. Cum sortirentur paria certantium inter se, eorum nomina ἐγράφετο scribebantur, et ἀντεγράφετο contrascribebantur. Hinc ἀντίγραφος, cujus nomen ita esset in libris agonothetarum scriptum, ut esset adversarius ejus, cujus esset ἀντίγραφος.

ibid. v. 16. συστρατείας] Utrumvis, per ι aut per ει diphthongum, labentis est vocabulum Græcitatis, non Æschineæ.

ibid. v. ult. αὐτοὺς] Dedi de meo αὐτοῦ. redit ad Antipatrum. quo etiam ἐκεῖνον.

ibid. p. 317. v. 1. κατελύσατε] καταλύσατε Helmst. Num καταλύσαιτε dare voluit, *illum quidem* (Antipatrum) *deleatis velim*.

Ep. ιβ'. p. 318. v. 1. λόγους] Prætuli. cohæret cum γυμνάσας.

ibid. v. 17. μικρὸν εἰς] εἰς mallem abesse, et sic totum locum legi: ἐξέπεσον, οὐ μικρὸν δεῖγμα τοῦτο τοῦ καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς καλῶς ἐμὲ πεπολιτεῦσθαι νομίζειν, *quod ne a Demosthene quidem accusante condemnatus fuerim, hoc non contemnendum visum est argumentum, vos ipsos censere, me præclare in Rep. versatum esse*. ἐφάνη cohæret cum δεῖγμα, et νομίζειν cum τοῦ.

ibid. v. 21. ὅτι, ὥσπερ ἀποθανόντες οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ φεύγοντες] Sic vulgati. quam lectionem vitiosam esse, vel hoc solum prodit, quod ante φεύγοντες desit articulus, necessarius utique, si duo genera hominum, mortui cum exsulantibus, velut diversa inter se copulentur. Sed ὥσπερ abest ab Helmst. et Ald. recte. Iidem enim sunt mortui cum exsulantibus. nam qui exsulant, pro ea Rep. unde exsulant, civiliter mortui. *homines*, ait, *sic*, ut ego, *mortui*, (addit per enarrationis modum) *et exsulantes*. quapropter ὥσπερ sustuli, et comma post οὕτω posui. subaudi ὥσπερ ἐγὼ νῦν ἀποτέθνηκα.

ibid. p. 319. v. 1. καὶ παντελῶς] καὶ ex MSS. recepi, et aliter distinxi. cohæret enim παντελῶς cum ἀεί. *semper et omnibus in rebus* ἀεὶ καὶ παντελῶς *absolute facientes cum hostibus, eorumque partes præferentes*.

ibid. v. 9. παρ' αὐτῷ] Malim παρ' αὐτοῦ.

ibid. p. 320. v. 15. ἀφήρηται] Redit ad ὁ θεός. *deus rursus abstulerit*.

ibid. p. 321. v. 6. πεισαίμην] Dedi de meo πείσαιμ' ἄν. iterari ἂν sic, ut alterum redundet, notum est. poteram quoque πεῖσαι δυναίμην dare, et ambigebam utrum darem.

ibid. ὥς μοι μὴ μόνον] Dedi ὡς μή μοι, μὴ μόνον. *ut ne mihi adolescant mei liberi, non solum ut orbi, sed etiam ut orbi simul atque exsules*. Lamentantis, et quiritantis, et dubitantis est. Ego vero, procul dubio, ut videtur, vos non potero precibus adducere, ut liberos meos vetetis non solum orbos, sed etiam orbos eosdem atque exsules esse.

ibid. v. 10. τελευτήσαντες] Scholium ἐπιῤῥηματικὸν τὸ τελευτήσαντες ἀντὶ τοῦ τελευταῖον. Nugæ. Dedi de meo τελευτήσαντος, quod cohæret cum μοῦ. est oratio subsannantis et exprobrantis, vel, si mavis, quiritantis et commiserationem cientis. deinde autem cum ego mortuus fuero, tum nempe denique mei vobis in mentem veniet, et deferetis precibus meis, qui nunc ad eas nil attenditis, me adhuc superstite!

ibid. v. 16. πάσαις, ἡ πόλις] Prætuli sed suspicans una, post πάσαις deesse ἀρεταῖς, aut simile quid.

ibid. v. ult. εὐπειθὴς] Bene habet. εὐπειθὴς non solum est, qui facile cedit, et oratione moveri se patitur, sed etiam potens in persuadendo, pollens vi persuadendi.

ibid. p. 322. v. pen. ἡμῶν] Revocavi, sententia id postulante. alias vulgata sententiam daret non malam. qui noxia rogato rogat, is contra eum rogat.

SCHOLIA.

I. I. REISKII

PRÆFATIO

AD

SCHOLIA IN ÆSCHINEM.

QUÆ nunc primus edo in Æschinem Scholia, a multis desiderata, ut alia multa scilicet desiderantur ab ignorantibus veras rerum rationes, a Tayloro non uno loco laudata et commendata, sed ipse suo præconio fidem, videat, qui approbet, penes me quidem non magni ea fiunt, et usus ipse docebit, me bona fide cum lectoribus agere, qui merces satis triviales mendacium laudum ostentatione venditare religioni mihi ducam; ea igitur Scholia, unde acceperim, ut ex me lectores accipere cupient, ita opera mihi danda est, ut eos hujus rei certiores faciam.

Scholia hæc non unius videntur generis esse, sed scoriis sunt raræ nobilioris metalli micæ intermixtæ. Fundus Scholiorum antiquus et ingenuus utique est, sed Græculorum fæx ex infima ætate et classe illa vetusta bona, magni merito suo facienda, sed pauca numero, tam multis nugis suis obruit, ut per me si stetisset, in tenebris et angulis bibliothecarum, quibus ad hoc diei abstrusæ jacuerant, diutius inveterascere sivissem. Alia levia sunt, alia vel pueris nota, alia falsa, alia ridenda et explodenda, totum pæne ferculum abjiciendum. Nescio, an insint ipsis adeo Henrici Stephani et Wolfii editionibus juniora, et illinc istuc translata. Aldo quidem juniora inesse, nullus dubito. Cur autem, aies, viri docti, neque illi obesæ naris homines, et quibus, cur fraudem facerent, nil esset causæ, certatim hæc scholia collaudarunt. Differunt sensus hominum inter se quamplurimum, ut mirum dictu sit. Ego totum pæne genus Scholiastarum contemno, et ab eorum lectione tota vita abhorrui, quos ludimagistros, blaterones, infantes, rerum antiquarum imperitos et pæne stultos usu meo deprehendissem. Et hunc quoque scholiastam Æschinis fraterculis esse simillimum, vehementer mihi, qui editor sim, doletque, pudetque fateri. Dodwellus tamen, Fabricius, Hemsterhusius, Taylorus, Wesselingius, Ruhnkenius, Toupius ad Theocriti Syracusanas p. 239. passim

laudarunt, eumque edi se velle præ se tulerunt. Qui judicii sui cum fidem sustinebunt, tum operæ a me in eo edendo susceptæ vindicias præstabunt. Cernebant scilicet viri illi docti sparsa per hunc Scholiastam auri quædam ramenta, ex illis vetustissimis temporibus Augusteo ævo ultro citrove finitimis, nescio quo casu, conservata.* Quæ cum, ut par erat, mirarentur atque amplecterentur, judicii quadam festinatione reliqua quoque omnia his raris et facile numerandis fragmentis similia esse suspicabantur magis atque sperabant, quam certo sciebant. Et valde vereor, ne brevi fiat, ut exsistat vir doctus, Scholiastarum et Lexicographorum familiaris, qui illa ipsa decora, quæ nunc propria nostro Scholiastæ, indicta adhuc et ignorata prorsus, et nusquam locorum reperiunda credimus, ex angulo nescio cujus Lexici aut Grammatici dudum editi eruat, dudumque edita et obvia demonstret ea esse, quorum nos stulti novitatem et pæne θειότητα stupentes veneramur. Tu vero, ait, cur delectu non es usus? Profecto seculum hoc ignoret necesse est, qui speret, ut e membranis excerptas quasdam notulas proferens judicii sui veritatem omnibus approbet. Operæ pretium haud faciet. Pro laude querelas audiet, non paucorum, sed certo certius omnium. Consurgent in eum, et convitiabuntur, fraudatos se optima parte; editorem judicio caruisse, et mala fide secum egisse, nugas prodidisse, lectissimas quasque observationes occultasse. Cur non totum dedit? Quæ illum intemperiæ? Absentium fama, incompertorum opinio rem ipsam plerumque solet excedere. Suspiciones igitur has, quas evitare non potuissem, ut jugularem, et voculas malevolorum ut opprimerem, malui, cum paucarum chartarum jactura, totum opusculum, quale quale est, luci et judicio cujusque exponere, publicoque examini tradere.

Apographa horum scholiorum quodammodo tria penes me fuerunt, Oxoniense, Ultrajectinum, Tayloranum. Audio etiam penes Reimarum, virum, cum superesset, de literis optime meritum, mei amantissimum, fuisse apographum. Sed omnia illa ex uno fonte manarunt, libro, qui Edvardi Bernardi olim fuit, nunc est in Bibliotheca Bodleiana Oxonii. quem toties citat Taylor, *Bern.* appellans. Dicitur ei codici Iosephus Scaliger et illa scholia, et varias lectiones, haud constat unde petitas, et conjecturas denique, aut emendationes suas adscripsisse. Aldina est editio Oratorum Græcorum.

* Cujusmodi commentatores in Æschinem vetustos, fort. eosdem, quos in Demosthenem, olim exstitisse, testatur hoc, quod Scholiastes noster p. 105. antepenult. Aspasium ex hoc numero laudat. Scholia ad primas duas orationes, præsertim ad Timarcheam, præstantiora sunt, deteriora et admodum jejuna ad postremam. Ambo Scholiastæ tam B. quam M. ex uno eodemque antiquiore sunt excerpti, id quod patet e dictis ad p. 46. l. 6. v. σφηττοῖ. Multa verbatim e Polluce, Harpocr. Suida, aliis, translata. quamquam fieri possit, ut ex his Scholiis auctores illi interdum possint emendari. alia levia sunt, alia futilia, tralatitia, inepta, nugacia, alia liquido falsa, alia crassam antiquitatis imperitiam prodentia.

Fuit aliud ejusdem Aldinæ exemplum Bernardino simillimum, quod item a Scaligero conscriptum iisdem notulis dicitur, penes Petrum Wesselingium, excellentis doctrinæ et humanitatis virum, e cujus bibliotheca in Ultrajectinam publicam transiit. Ultrajectinum hoc exemplum cum Oxoniensi plerumque convenit, nisi quod alias pauciora illo, alias plura tenet. Exemplum Oxoniense meam in gratiam exscripsere duo adolescentes egregie literati et magnam de se spem creantes, Griesbachius et Whyte. Griesbachius A. M. est, alumnus celebris theologi Halensis Semleri, Rambachii, theologi quondam item Halensis, postmodum Giessani, ex filia nepos, quem Rambachium, ego puer adhuc Halæ cum audirem pro concione verba facientem, et sæpe audivi, recordor adhucdum, quam sim audiens delectatus. Ille itaque Griesbachius, per Arabicæ linguæ studium mihi, cum penes nos Lipsiæ annum exigeret, conciliatus, in Britanniam profectus, Oxonii scholia ad Æschinis orationem in Timarchum ipse manu sua e libro Bernardi cum exscripsisset, ad me misit, una cum scholiis in duas reliquas orationes, quas ut meos in usus exscriberet, permoverat Whytium, Oxoniensem, quem audio mirifico Arabicæ literaturæ studio exarsisse, et Alcoranicum Lexicon condere, cœptum longe utilissimum, et ita necessarium, ut sine clave Alcoranica ipsam posse literaturam Arabicam efflorescere negem. Faxit deus, ut cœptum hoc omni laude, prosperrimisque successibus dignissimum feliciter Whytius exsequatur. Accessit ad hæc apographa Oxonio ad me missa sub idem fere tempus apographum libri Wesselingiani, nunc Ultrajectini, a Goensio, V.C. ad me missum, qui, auctoritate Sebaldi Ravii, V. C. motus, hoc mihi tribuit, ut quæcunque liber ille tenet, a Scaligero, ut volunt, in marginibus scripta, ipse exscriberet ad me mittenda, non ad Æschinem solum, sed ad omnes reliquos quoque Græcos oratores. Tandem paucis ante mensibus Londino ad me misit Antonius Askewius, V. C. inter alia volumina numero quam plurima, quibus Taylor in adornanda sua Demosthenis editione usus erat, volumina duo ad Æschinem solum pertinentia, quæ nunc penes me sunt. Alterum est illud, quod orationum Æschinis exemplum tenet, ex Henrici Stephani corpore Græcorum oratorum minorum evulsum, chartis interjectis distinctum, quibus chartis Taylor, præter collationes codicum Lockerani, Harleyani, et Meadiani, etiam Scholia Græca in Timarcheam, non item in reliquas duas orationes adscripserat, eadem cum illis, quæ in Bernardino et Ultrajectino libro leguntur. Sed accepi quoque in schedis illis Tayloranis aliud volumen, quo consutum erat exemplum Timarcheæ, ex editione Taylori, chartis puris interpolatum, quibus chartis Taylor varias lectiones Meadiani codicis ad illam Timarcheam, et præterea Scholia in eandem orationem ex eodem codice petita inscripserat, ab illis Bernardini libri

Scholiis diversa, et raro cum illis consentientia. Scholia e codice Bernardi depromta insignivi litera B, e Meadiano, M. [Quibus addas velim Scholia in orationem Ctesiphonteam e codicibus Parisinis a Bekkero exscripta, et a. 1815. Halis Saxonum edita, litera P. signata.]

Hi sunt fontes, e quibus nunc istæc scholia in publicum qualicunque ministerio meo emanant. Quos fontes qui mihi recluserunt, amici lectissimi, de me pariter et de literis egregie meritique et imposterum merituri, gratias iis, quas hoc nomine debeo, ago habeoque quas possum maximas et luculentissimas.

INDEX AUCTORUM

IN SCHOLIIS AD ÆSCHINEM LAUDATORUM

AD PAG. ED. HENR. STEPHANI, A TAYLORO CONDITUS.

Ad Commentarios ipse Scholiasta suos ad Demosthenem provocat p. 28, 3. ἔγνωμεν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς, et paulo post ὡς καὶ τοῦτο ἔγνωμεν ἐν τῷ ὑπὲρ Στεφάνου. quos ad locos Taylor in Adversariis hæc annotavit: "Quasi *annotasset* idem Scholiastes Noster ad Demosthenem. Neque interea est Ulpianus. Nam Ulpianum in sequentibus laudat." Asteriscis notatos ego addidi, a Tayloro præteritos.

SCHOLIA

AD ÆSCHINIS ORATIONEM

IN TIMARCHUM.

P. 8. v. 2. [1]οὔτε γραφὴν γραψάμενος] Ἐπιεικείας συστατικὰ τὸ οὔτε γραφὴν γραψάμενος, οὔτ᾽ ἐν εὐθύναις λυπήσας. †γραφὴ μὲν δημόσιον πρᾶγμα, δίκη δὲ ἰδιωτικὸν, εὐθύνη δὲ, ὅταν πρεσβευτὴν ἢ ἄρχοντά τις κρίνῃ. †τὸ προοίμιον κατ᾽ ἐπιείκειαν ἀπολογίας, ἐκ προτάσεως, ἐκ κατασκευῆς, ἐξ ἀποδόσεως, ἥτις ἐστὶν ἀξίωσις, καὶ ἐκ βάσεως. † γραψάμενος] ἢ κατηγορίαν ἀποθέσθαι (sic). M.

ibid. v. 6. [2]ὃν δὲ τρόπον] Ὃν τρόπον οὗτος καταισχύνει τὴν πόλιν, οὐχ ὃν τρόπον συκοφαντεῖ. πάρεστι γὰρ κατηγορήσων, οὐκ ἀπολογησόμενος. M.

ibid. v. 7. ἐπιδείξω] Δεινότητα ἔχει πολλὴν ὁ ἐπιμερισμὸς τῶν πραγμάτων.[3] M.

ibid. v. 11. ἐπήγγειλα] Ἑταιρήσεως ἦν ἡ γραφὴ καὶ δοκιμασία καὶ ἐπαγγελία. καὶ ταῦτα τῆς κατὰ ἡταιρηκότων (sic) κατηγορίας τὰ ὀνόματα. M.

ibid. v. ult. τοῦ μὲν οὖν] Δεύτερον προοίμιον. M.

P. 9. v. 4. δημηγορεῖν] Ἤγ. ἐν βουλῇ καὶ ἐν δικαστηρίῳ. M.

ibid. v. 12. πολιτεῖαι] Οὐκ ὀρθῶς ὁ Αἰσχίνης τὴν τυραννίδα πολιτείαν ἐκάλεσεν. ἡ μὲν γὰρ πολιτεία ἐκ νόμων συνέστηκεν, ἐν δὲ τυραννίδι οὐκ εἰσὶ νόμοι, ἀλλὰ παρανομία, καὶ ἐκ τούτου δὲ δῆλον, ὡς οὐδὲ[4] Πλάτωνος. οὗτος μὲν γάρ φησι τρεῖς εἶναι πολιτείας. Πλάτων δὲ καὶ δύο καὶ πέντε καὶ ἑπτά. M.

ibid. v. ult. ἐν χειρῶν νόμῳ] Οὕτω λέγουσι τὸ διὰ μάχης χειρῶν νόμῳ. καὶ φαμὲν ὁ ἔχων (sic) διὰ μάχης ἐν χειρῶν νόμῳ ἐτελεύτα, οἷον ἐν αὐτῇ τῇ μάχῃ. M.

P. 10. v. 5. προσήκειν] Ἐπειδὴ πρεσβύτερος ὢν ὁ Τίμαρχος κρίνεται, φοβεῖ τοῦτο τὸν Αἰσχίνην, καί φησιν, ὅτι οὐ δεῖ ζητεῖν νῦν, [5]εἰ περιέχουσιν (sic) οἱ νόμοι κελεύοντες αὐτὸν ἄτιμον εἶναι, ἀλλὰ δεῖ πάντας τὰ ἐκ τῶν νόμων πράττειν. ἐντεῦθεν ἡ κατάστασις ἀναμεμιγμένη τοῖς ἀγῶσι. τοῦτο δὲ κατ᾽ ἐπαγγελίαν τὸ σχῆμα. ἔστι δὲ ἡ κατάστασις ἀναμεμιγμένη καὶ σύμμικτος τοῖς ἀγῶσι δι᾽ αἰτίαν τοιαύτην. ἠπόρει γὰρ μαρτύρων ἐνταῦθα καὶ ὅπως λάθοι τοὺς δικαστάς. M.

ibid. v. 12. Δράκων] Δράκοντος νεώτερός ἐστι κατὰ τὴν νομοθεσίαν ὁ Σόλων ἔτεσι ρ᾽. ὁ δὲ Δράκων ἔγραψε τοὺς φοινικοὺς (sic) νόμους. M.

ibid. καὶ οἱ κατὰ τ. χ. ἐ. ν.] Τοὺς μετὰ Σόλωνα. οὐχ ὡς αὐτοὶ ἐνομοθέτησαν, ἀλλ᾽ ὅτι μὴ ἔλυσαν. τῷ γὰρ μὴ λῦσαι δηλοῦσι συντιθέμενοι. M.

ibid. v. 15. παῖδα] Παῖδας τοὺς ἀνήβους μείρακας, τοὺς ἀρξαμένους ἡβᾷν εὖ[6] ἂν ἐκ τῶν

*** Notandum: Annotationes omnes esse Reiskii.

[1] Apographum Griesbachianum primo loco dat fragmentum, quod Taylor suspicatur Longini esse, e Photio repetitum, a Tayloro in fine præfationis ad Orat. in Timarchum, ubi ipse exhibuit p. 5. v. 36. In Apographo autem Taylorano Scholiorum non legitur. Quapropter ego quoque hinc arcui.

[2] Huc referendum videtur scholium e cod. M. a Tayloro exscriptum cum hoc titulo. Ad locum incertum. τὸ γὰρ ἀπενεγκεῖν, ἐπαναγαγεῖν, ἐπαγγεῖλαι, γράψασθαι, ἐγγράψασθαι, ἀποθέσθαι γραφὴν, κοινῇ ταῦτα φαίης ἂν ἐγκλήματα, καὶ Πλάτων ἐπικλήματα, καὶ ἐγκαλεῖν καὶ ἐπικαλεῖν. καὶ κατηγορία δ᾽ ἂν εἴη τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ αἰτία, ὡς Αἰσχίνης, καὶ ὡς Πλάτων αἰτιάσεις καὶ διώξεις. His subscripserat Taylor istæc: "Videntur desumi ex Lexicographo quodam, fortasse Polluce. Nam Pollucem redolent."

[3] Adscripserat quidem hoc scholium Taylor ad voc. ἐπιδείξω, verum ipse dubitans de veritate sedis hujus a se assignatæ, scholio subscripserat hæc: "Vel ad βοηθῆσαι τῇ πόλει etc." Postrema scholii satis declarant, referendum id esse ad ista oratoris: τῇ τε πόλει πάσῃ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ὑμῖν, καὶ ἐμαυτῷ.

[4] Hic erat lacuna in apographo T. punctis impleta.

[5] F. εἴπερ ἰσχύουσιν.

[6] εὖ] Sic apographum Taylori. num ἕως?

ἐφήβων ἐξελθόντες ἄνδρες ἐγγραφῶσιν. M.

P. 11. v. 3. βούλομαι] Ἐντεῦθεν etc.[7] M.

ibid. v. 24. σκότος] Αἰδὼς γὰρ ἐν ὀφθαλμοῖς, καὶ νὺξ ἀναίσχυντος. B.

ibid. v. pen. ἀρχὴν] Διὰ τοὺς σώφρονας. M.

ibid. v. ult. παιδαγωγῶν] Οἱ καλούμενοι παιδονόμοι κατὰ κοινοῦ τὸ παρακελεύεται ὁ νομοθέτης. M.

P. 12. v. 1. μουσείων] εἰπεῖν ὅτι ἀγαλμάτια ἦν [8]ὥσπερ καίναις (sic) καρίαις ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ οἴκῳ τῶν διδασκαλείων καὶ τῶν παλαιστρῶν Μουσῶν καὶ Ἑρμῶν καὶ Ἡρακλέους. ἐκεῖ δὲ ἔσω ἀπέκειτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μή τις διψήσῃ τῶν παίδων. προσποιούμενοι δὲ διψεῖν (sic) εἰσήρχοντο, καὶ ἐκεῖσε ἔσω ἠχρηστοῦντο μετ' ἀλλήλων. ἐκέλευσεν οὖν ὁ νομοθέτης περὶ τούτων εἶναι ἐπιμέλειάν τινα. M.

ibid. v. 2. Ἑρμαίων] Ἑορτὴ τοῦ Ἑρμοῦ, ὡς ἐφόρου ὄντος τοῦ ἀγῶνος. M.

ibid. v. 5. τετταράκοντα] Ἐξ ἔθους Ἀθηναῖοι[9] κατὰ φυλὴν πεντήκοντα παίδων χορὸν ἢ ἀνδρῶν, ὥστε γενέσθαι δέκα χορούς· ἐπειδὴ δὲ (sic) καὶ δέκα φυλαί. διαγωνίζονται δὲ ἀλλήλοις διθυράμβῳ, φυλάττοντες τοῦ χορηγοῦντος ἑκάστῳ χορῶν τὰ ἐπιτήδεια. ὁ δ' οὖν νικήσας χορὸς τρίποδα λαμβάνει, ὃν ἀνατίθησι τῷ Διονύσῳ. λέγονται δὲ οἱ διθύραμβοι χοροὶ κύκλιοι, καὶ χορὸς κύκλιος. καί πως ὁ Δημοσθένης τριάκοντα ἔτη ἔχων ἐγίνετο χορηγὸς, ἀπορίᾳ δῆλον χορηγοῦ. (Sic omnia.) M.

P. 13. v. 15. κατ' αὐτοῦ τοῦ μὲν] Ἀφεὶς τὸ λοιπὸν τοῦ νόμου, ἀφ' ἑαυτοῦ φησὶ κατ' αὐτοῦ μὲν καὶ τὰ ἑξῆς. M.

P. 14. v. 1. ἐπάναγκες] Ἐξῆν γὰρ αὐτῷ εἰ ἠβούλετο, τρέφειν τὸν πατέρα, μὴ βουλόμενον δὲ οὐκ ἠνάγκαζεν ὁ δῆμος. M.

ibid. ἡβήσαντι] Ἤγουν τελειωθέντι, εἰς ἄνδρας ἐγγραφέντι. M.

ibid. v. 4. νομιζόμενα] Σπεύδειν ἀπέρχεσθαι τὰς ἡμέρας ἐπιτελεῖν. M.

ibid. v. 6. ὄνησιν] Ἤγουν τὸ εὖ πάσχειν παρὰ τῶν παίδων. M.

ibid. v. pen. θεσμοθέτας] Οἱ θεσμοθέται ἄλλα μὲν ποιοῦσι κοινῇ, ἰδίᾳ δὲ, πότε δεῖ δικάζειν τὰ δικαστήρια, καὶ τὰς εἰσαγγελίας εἰσάγειν εἰς τὸν δῆμον, καὶ τὰς χειροτονίας καὶ τὰς προσβολὰς (sic) εἰσάγουσι, καὶ τὰς τῶν παρανόμων γραφὰς καὶ ἕτερα. M.

P. 15. v. ult. τὸ ληξιαρχικὸν γραμμ.] Τὴν ἐφημερίδα λέγει τὴν δημοσίαν, εἰς ἣν ἐνεγράφοντο οἱ τελεωθέντες[10] τῶν παίδων, οἷς ἐξῆν ἤδη τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν καὶ τῶν λήξεων ἄρχειν. B. Ἤγουν ἐπειδὰν γένηται ἐννόμου ἡλικίας. † ὁ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφεὶς, ἤδη τὰ πατρῷα παρελάμβανεν. ἡ δὲ πατρῴα οὐσία καὶ λῆξις ἐκαλεῖτο. ἦσαν δὲ ἑξῆς οἱ τοὺς ἐκκλησιάζοντας[11] ἐζημίουν, καὶ τοὺς ἐκκλησιάζοντας ἐξήταζον. ἐγράφοντο δὲ ἀπὸ ἐτῶν ιη', καὶ δύο ἔτη εἰς τοὺς ἐφήβους ἐτέλουν, καὶ διεφύλαττον περὶ τὴν πόλιν τὰ φρούρια. ἀπὸ εἴκοσι δὲ ἐτῶν ἐπολέμουν. M.

P. 16. v. 3. αὐτῷ Τιμάρχῳ] Ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν ὄνομα τῆς ἀσελγείας ποιούμενος Τίμαρχον. τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα καλεῖται παρ' ὑπόνοιαν. ἀλλ' ἤδη αὐτῷ τῷ ἡταιρηκότι (sic). M.

ibid. v. antepen. κηρυκευσάτω] Ἀντὶ τοῦ μηδὲ ἐπὶ κηρυκείαν ἀποστελλέσθω. νῦν οὐ περὶ τῶν κατὰ γένος κηρύκων λέγει, ἀλλ' ἐπὶ τῶν κατὰ πόλεμον πεμπομένων πρὸς πόλεμον[12] μετὰ κηρυκείων περὶ σπονδῶν. καὶ εἴρηται μηδὲ ἐπὶ τοιαύτην, φησὶ, διακονίαν πεμπέσθω ἡταιρηκώς. M.

ibid. τοὺς πρεσβεύσαντας κρ.] Ἐπειδὴ ἀπέθετο μετὰ Δημοσθένους Τίμαρχος τὴν κατ' Αἰσχίνου τὴν (sic, f. τῆς) παραπρεσβείας γραφήν. M.

ibid. v. pen. συκοφαντείτω] Ἆρα οὖν τοῖς μὴ ἡταιρηκόσιν ὁ νόμος συκοφαντεῖν λέγει; οὔ, ἀλλὰ τοῦτο λαμβάνει ἐκ τοῦ μείζονος ἀτόπου. εἰ γὰρ νόμιμόν σε οὐκ ἐᾷ πράττειν, πολλῷ μᾶλλον παράνομον. M.

P. 17. v. 7. τῶν ἐννέα ἀρχόντων] Αὕτη ἀρχὴ ἐν Ἀθήναις σεμνὴ καὶ στεφανοφοροῦσα. καὶ ἡ ἀρχὴ στεφανηφόρος. καὶ οἷον ἐννέα ἄρχοντες στέφανον ἐφόρουν μυῤῥίνης. ἦσαν δὲ ἄρχων, βασιλεὺς, πολέμαρχος, καὶ θεσμοθέται ἕξ. οὗτοι δὲ οἱ ἐννέα ἄρχοντες μετὰ τὸ ἐξελθεῖν ἐκ τῆς ἀρχῆς Ἀρεοπαγῖται γίνονται. M.

ibid. v. 8. ἱερωσύνην] Οὐ παντὶ βουλομένῳ ἐξῆν ἱερᾶσθαι, ἀλλὰ τῷ ἐκ γένους καταγομένῳ ἱερατικοῦ. οὕτω δὲ καὶ τὸ μηδὲ κηρυκευσάτω. M.

ibid. συνδικῆσαι] Ἀντὶ τοῦ μὴ γενέσθω αὐτοῦ (sic) μεγάλου δικαστηρίου τῆς Ἡλιαίας, ὅτε δῆμος (sic) δικάζει. M.

ibid. v. ult. τὸ καθάρσιον] Ἐπεὶ ἔθος ἦν τοιοῦτο· εἰσήρχετό τις ὁ λεγόμενος [13]περιστίαρχος ὁ περικαθαίρων τὴν ἐκκλησίαν διὰ χοίρου ἐπεσφαγμένου καὶ ἄλλων τινῶν. καὶ τὰ καθάρσια λαβὼν ἔῤῥιπτεν εἰς τὴν θάλασσαν. ὃ καὶ ὁ ποιητὴς εἶπεν· οἱ δ' ἀπελυμάναντο καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον. εἶτα εἰσήρχετο ὁ

[7] Hic recitatur in M. iisdem verbis scholium, quod jam ad p. 375. col. 2. v. 13. legitur, a verbis ἐντεῦθεν ἡ κατάστασις —.

[8] F. ὥσπερ κλινισκάρια ἐν τῷ —.

[9] Circa hunc locum deest aliquod verbum, e. c. κατέστησαν, vel simile quoddam, sive ab ipso librario codicis Meadiani, sive a Tayloro, omissum.

[10] τελεσθέντες dat apogr. Tayl.

[11] Num ἦσαν δὲ ἕξ, οἳ τοὺς παρεκκλησιάζοντας (vel τοὺς οὐκ ἐξὸν ἐκκλησιάζ.) erant sex magistratus, (vel honorati) qui eos mulctarent, qui secus atque fas esset, vel illicito modo, concioni interessent, ut e. c. capite minuti, quibus foro interdictum esset. Tametsi fatendum mihi est, de his seviris mihi nihil alibi occurrisse.

[12] F. πολεμίους, vel τοὺς πολεμίους.

[13] Apogr. Tayl. περιεστίαρχος. Sed paulo post consentit apographo Griesbachiano et Goensiano.

κῆρυξ, ὃς θυμιατεύσας πρότερον καὶ αὐτὸς τὴν ἐκκλησίαν, ὕστερον ἐβόα [14] πρώτῃ φωνῇ, τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότων Ἀθηναίων; εἶτα εἰ μέν τις ἐβούλετο [15] τοῦτο λέγειν, ἀνίστατο· εἰ δὲ ἐπὶ πολὺ βοῶντος οὐδεὶς ὑπήκουσε, δευτέρᾳ φωνῇ ἐβόα, τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν πάντων Ἀθηναίων; ἐκέχρητο δὲ ὁ περιστίαρχος χοίρῳ καὶ τοῖς τοιούτοις ἀκαθάρτοις, διὰ τούτων τοὺς ἀκαθάρτους δαίμονας καὶ τὰ πνεύματα [16] τὰ πολλάκις ἐνοχλοῦντα ταῖς διανοίαις τῶν ἀνθρώπων, ὥστε πολλάκις ἄλλως βουλεύεσθαι, ἕλκων πρὸς τὰ θύματα καὶ ὥσπερ ἀποχαρίζων τῆς ἐκκλησίας, ἵνα καθαρῶς βουλεύσωνται. ὁ δὲ κῆρυξ διὰ τῶν θυμιαμάτων ἐπικαλῶν τὰ θεῖα [17] τοῖς ὁμοίοις τὰ ὅμοια, ἵνα διὰ τῆς τούτων παρουσίας ἀγαθόν τι ἔχωσιν οἱ Ἀθηναῖοι βουλεύεσθαι. B. Ὁ λεγόμενος περιστίαρχος ἱερεῖον λαβὼν τούτῳ καθαίρει τὴν ἐκκλησίαν. τοῦτο λέγεται καὶ καθαρμὸς καὶ καθάρσιον. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· πάριθ' ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος. ἔθος δὲ ἦν καθαίρειν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ θέατρα μικροῖς χοιριδίοις, ἃ καθάρσια ἐκάλουν, καὶ προσηγορεύοντο οἱ περικαθαίροντες περιστίαρχοι. τὸ δὲ καθάρσιον ἦν χοῖρος ἐσφαγμένος, δι' οὗ καθῆραν τὴν ἐκκλησίαν. M.

P. 18. v. 2. προέδρους] Πρόεδροί εἰσιν οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ προκαθήμενοι. M.

— ibid. v. 3. ἱερῶν τ. π.] Ὅτι τὰ ἱερὰ πρῶτον εἰσεκάλουν. οὐκοῦν καὶ περὶ ἱερῶν καὶ περὶ κηρύκων. καὶ γὰρ οὗτοι ἱεροί. εἶτα πρέσβεων καὶ τῶν ἄλλων ὁσίων. ὅσια δέ ἐστι τὰ μὴ ἱερά. ὥστε πρῶτον τὰ ἱερὰ, δεύτερον (sic) δημόσια, τρίτον ἰδιωτικά. ὅσια καλεῖ τὰ δημόσια. M.

— ibid. v. 6. πάντες εἴπωσι] Οὐχ ὅτι πάντες ἔλεγον, ἀλλ' οἱ βουλόμενοι. M.

P. 19. v. 1. ἡ δὲ τόλμα] Τὸ θαρσέως (sic) τι ἢ τολμηρῶς ποιεῖν. M.

— ibid. v. 4. ἐπειδὴ ὀνόμασιν (sic)] Ἐπεὶ δὲ [18] οἱ πρεσβύτεροι ὡς ἔμπειροι πραγμάτων ηὐλαβοῦντο συμβουλεύειν [19] ἀποτυχίας γενομένης κριθῶσιν (sic), διὰ τοῦτο αὐτὸς ὁ νόμος καλεῖ, ἵνα ἐξ ἀνάγκης ἀναστάντες δημηγορήσωσιν. ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους καλεῖ, φησίν. ἐκείνους μὲν οὖν ἀορίστως, τούτους δὲ ὡρισμένως. M.

— ibid. 7. προτρέπει] Εἰ γὰρ ἡ πόλις αὐτοὺς τιμῶσα πρώτους καλεῖ, καὶ οἱ νέοι αὐτοὺς τιμήσουσι. M.

— ibid. 12. ἀνόμοιον] Κατὰ τὸ γένος τῆς κακίας καὶ τῆς ἀρετῆς, οὐ γὰρ δήπου τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἑταιρήσεως. M.

— ibid. 17. ὅτι πάντες (sic)] Οἱ πάντες νῦν ἐπεὶ τοῦ οἱ πολλοί.[20] M.

— ibid. 18. τὴν Σόλωνος εἰκόνα] Ἀνετέθη ἡ Σόλωνος εἰκὼν οὐκ ἐπὶ τῷ ἐν κόσμῳ λέγειν, ὥς φησιν Αἰσχίνης, ἀλλ' ἐπεὶ τὰ ἐλεγεῖα οὕτως ἀπήγγελλε. Δημοσθένης μέντοι φησὶ νεωστὶ πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν ἀνατεθεῖσθαι ταύτην τὴν εἰκόνα. λέγεται δὲ Κλέων ὁ δημαγωγὸς παραβὰς τὸ ἐξ ἔθους σχῆμα περιζωσάμενος δημηγορεῖν. B. M.[21]

P. 20. 11. οὐκ ἀπελαύνει] Ταῦτα προσαγωγά ἐστι πρὸς τοὺς δικαστὰς, ἰδιώτας ὄντας. M.

— ibid. 13. τέχνην] Τοῖς Ἀθηναίοις ἐνομίζετο τέχνην τινὰ ἐπιτηδεύειν. οὐχ οὕτως τοῖς Λακεδαιμονίοις. τοῦτο [22] γὰρ αἰσχρὸν ἦν καὶ δουλοπρεπές. B.

— ibid. 15. ἐπερωτᾷ] Διὰ τοῦτο [23] καλεῖν τὴν ἐξουσίαν δηλῶν. M.

— ibid. pen. τίθεσαι] Τίθεσθαι λέγειν [24] καὶ ἐπὶ τοῦ ἀποτίθεσθαι τὰ ὅπλα, καὶ τοῦ περιτίθεσθαι καὶ ἐνδύεσθαι, ὡς ἔγνωμεν ἐν τοῖς Θουκυδιδείοις ἐν τῷ δευτέρῳ. ἐνταῦθα δὲ περὶ [25] τοῦ ἀποτίθεσθαι λέγειν. M.

P. 21. 1. πεπορνευμένος] Πεπορνευμένος ἐστὶν ὁ πολλάκις ἁμαρτὼν εἰς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ. ἡταιρηκὼς δὲ ὁ προσάπαξ. M.

— ibid. 6. οἰκήσαντα] Τουτέστι διοικήσαντα. οὕτως Ἰσοκράτης· οἰκεῖ τὴν πατρῴαν οὐσίαν. B.

— ibid. 14. καταγελάστως] Ἀσελγῶς. B.

— ibid. 20. ἐπαγγειλάτω] Ἐπαγγελία ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ἡταιρηκότων. B.

— ibid. antep. προσέθεσθε] Ἤγουν προσενομοθετήσατε. ΑΛΛΩΣ. Ὑμεῖς δὲ προσέθεσθε

[14] πρώτῃ φωνῇ] Hæc duo vocabula, tametsi ab omnibus tribus, quæ penes me sunt, apographis, Taylorano, Goensiano et Griesbachiano, absunt, tamen hic interponere sum ausus hac de causa. In Apographo Goensiano ad voc. ἐσκέψατο (p. 4. 10. ed. Steph.) adscripta erant illa duo, quæ dixi, vocabula. quæ quoniam aliena sunt illo loco, retuli huc, quo pertinent. id quod insequentia docent, nemine futuro (aut multum fallor), qui factum improbet.

[15] τοῦτο] Sic omnes mei. Sed leg. est τούτων.

[16] Hoc τὰ de meo addidi.

[17] In tribus apographis eadem hic est lacuna, verbo συνῆψε vel συνῆγε, vel simili facile explenda.

[18] Lege ἐπεὶ δὲ (sic), sive ἐπειδὴ οἱ πρ.

[19] Videtur hic ἵνα μὴ deesse.

[20] Pone ἐπεὶ adscripserat Taylor (f. ἀντὶ). videtur hoc illi substitutum isse. Sed propius ad literam fuerat ἐπί.

[21] Consentit in omnibus scholiastes Meadianus Bernardino hoc in scholio, præterquam in duobus postremis vocabulis, quæ sic dat: περισωσάμενος δημηγορῆσαι.

[22] Aut τούτοις γὰρ αἰσχρὸν leg. aut τοῦτο γὰρ παρ' αὐτοῖς αἰσχρόν.

[23] τοῦτο] Sic Apogr. Tayl. Lege τοῦ simpliciter.

[24] λέγειν] Scil. χρὴ, vel εἰώθασι, vel tale quid.

[25] περὶ] Malim ἐπί.

καὶ νόμον καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ἀποκληροῦν. τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου. M.

— ibid. παγκράτιον] Ψεύδεται. οὐ γὰρ διὰ Τίμαρχον. παλαιότερος γὰρ ἦν. ἤγουν τάξησθε.[26] M.

P. 22. 10. ἀνεκτοὶ] Δύναταί τις φέρειν καὶ ἀνέχεσθαι. τιμωρουμένους γὰρ αὐτοὺς καὶ μηκέτι ἐνοχλοῦντας τῷ βήματι δυνάμεθα φέρειν. M.

P. 24. 10. βούλομαι] Οὕτω γὰρ ἐπηγγείλατο πρῶτον περὶ τῶν νόμων ἐρεῖν, εἶτα ἐξετάσαι τοὺς τρόπους Τιμάρχου. M.

— ibid. 13. δέομαι] Τὸ σχῆμα προδιόρθωσις. εἰώθασι δὲ αὐτῇ χρῆσθαι, ὅταν μέλλωσιν ἀνελεῖν τι, πρὸς ὃ δυσκόλως διάκεινται οἱ ἀκούοντες. τὸ δ' αὐτὸ καὶ μετὰ τὰ πράγματα λεχθὲν ἐπιδιόρθωσις καλεῖται. πληρώσας τὸ νομικὸν ζήτημα, τὸ τῆς παραγραφῆς, εἰσβάλλει εἰς τὸ στοχαστικὸν, εἰ ἡταίρηκεν. M.

ibid. pen. τῶν τριάκοντα] Οἱ λ τύραννοι διὰ Λακεδαιμονίων κατασταθέντες, καὶ τὴν πάτριον πολιτείαν τῶν Ἀθηναίων καταλύσαντες, ἐλυμήναντο τοὺς Δράκωνος καὶ Σόλωνος νόμους. ἀπολαβὼν οὖν ὁ δῆμος τὴν ἐλευθερίαν, εἵλοντο πολίτας, ὅσους δήποτε, τοὺς ζητήσοντας καὶ ἀναγράψοντας τοὺς διεφθαρμένους τῶν νόμων. τότε ἐψηφίσαντο καὶ[27] νόμους εἰσφέρειν ἀντὶ τῶν ἀπολωλότων, ἐπ' ἄρχοντος Εὐκλείδου, ὃς πρῶτος ἦρξε μετὰ τοὺς λ. ἐκεῖνοι γὰρ τόν τε δῆμον ἐξέβαλον, καὶ τῶν δημοτικῶν τοὺς ἐπιφανεῖς, τοὺς μὲν ἐβασάνισαν, τοὺς δὲ ἐφυγάδευσαν, ἀφελόμενοι τὴν οὐσίαν αὐτῶν, τοὺς δὲ ἀπέκτειναν ἀκρίτως. ἐπειδὴ δὲ αὐτοὶ καθηρέθησαν, ψήφισμα ἐτέθη περὶ τοῦ ἀμνησικακεῖν. ὥσπερ οὖν τὰ ἐπ' ἐκείνων ἀνεξέταστα καὶ ἀνέγκλητα ἐγένετο, οὕτω καὶ τὰ παιδὶ ὄντι πραχθέντα Τιμάρχῳ ἀφιέναι φησὶν Αἰσχίνης. B. Οἱ λ τύραννοι μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν γενόμενον[28] πόλεμον Ἀθήνησιν, ἐπειδὴ καθηρέθησαν, Θρασυβούλου τοῦ ἀπὸ Φυλῆς ἀγωνισαμένου,[29] ψήφισμα ἐτέθη, ἀμνησικακεῖν τῶν ὑπαρξάντων ἀπ' αὐτῶν. ὥσπερ ἦν[30] τὰ ἐπὶ τούτων ἀνεξέταστα, οὕτω καὶ τὰ ἐν παιδὶ πραχθέντα Τιμάρχῳ. M.

— ibid. ult. Εὐκλείδου] Ἄρξαντος οὖν Εὐκλείδου μετὰ τῶν λ κατάλυσιν,[31] τὰ πρὸ[32] αὐτῶν πραχθέντα ἄκυρα εἶναι ἐψηφίσαντο Ἀθηναῖοι. M.

— ibid. προθεσμία] Ἤγουν χρόνος, καταχρηστικῶς. M.

P. 25. 4. οὗτος γὰρ] Ἐνταῦθα τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. M.

— ibid. 20. κιθαρῳδοὺς] Διαφέρει κιθαρῳδὸς κιθαριστοῦ, τῷ τὸν μὲν κιθαριστὴν κεχρῆσθαι τῇ κιθάρᾳ μόνον, τὸν δὲ κιθαρῳδὸν μετὰ τῶν χειρῶν καὶ τῇ φωνῇ. διὸ καὶ κιθαρῳδὸς λέγεται. M.

— ibid. pen. ἀνέστησεν] Ὡς νῦν λέγομεν ἀνεκάθησεν. καὶ Δημοσθένης· ἀνέστησεν ἂν[33] αὐτὸν ἀπὸ τῆς καλῆς ἐργασίας. M.

P. 26. 3. οὐδὲν ὢν] Ἵνα μή τις οἰήσεται δι' ἔνδειαν αὐτὸν πεπορνεῦσθαι. ὅπερ[34] συγγνώμης ἦν. M.

— ibid. 17. ἦν μὲν Δ.] Ἀλλὰ[35] (sic) ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. M.

— ibid. Διονυσίων] Διονυσίων ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἤγετο, τὰ μὲν κατ' ἀγροὺς μηνὸς Ποσειδεῶνος, τὰ δ' ἐν ἄστει μηνὸς Ἐλαφηβολιῶνος. Διονυσιάδες δὲ αἱ ἐν ἄστει τοῖς Διονυσίοις δρόμον ἀγωνιζόμεναι παρθένοι. B. Idem scholium in Mead. sic exhibetur: Διονύσια ἑορτὴ Ἀθήνησιν Διονυσίῳ[36] ἤγετο, τὰ μὲν κατ' ἀγροὺς μηνὸς Ποσειδεῶνος, τὰ δὲ Ληναῖα μηνὸς Ληναιῶνος,[37] τὰ δὲ ἐν ἄστει μηνὸς Ἐλαφηβολιῶνος. Διονυσιάδες δὲ ἐν Σπάρτῃ παρθένοι αἱ ἐν τοῖς Διονυσίοις δρόμου ἀγωνιζόμεναι. M.

P. 27. 4. ἢ δὴ[38]] Ἀντὶ τοῦ διὸ δή. M.

— ibid. 12. ἐν δικαστηρίῳ] Ἔνθα χρεία ἐστὶ μαρτυριῶν[39] ἀποδείξεως. M.

— ibid. 13. μαρτυρίας τῷ Μισγόλᾳ[40]] Γράφουσι μαρτυρίας οἱ βουλόμενοι μάρτυρας παρέχεσθαι προκλητικὰς αὐτῶν, οἷον τὸν δεῖνα τόδε πραχθὲν ἀκριβῶς γινώσκοντα ἀξιῶ μαρτυρεῖν τοῖς δικασταῖς. M.

— ibid. 15. ὃ ἔπραττε] Οὐ γὰρ ἀπῄτει αὐτὸν μαρτυρεῖν, εἰ παρ' αὐτῷ ἡταίρηκεν, ἀλλ' εἰ μετ' αὐτοῦ διέτριβε. καίτοι τοῦτο ἤμελλε συνοίσειν τὴν[41] ἀπόδειξιν. λέγομεν οὖν, ὅτι ὑποπτευομένου τοῦ Μισγόλα ἤρκει τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι μετ' ἐμοῦ διέτριβε. M.

— ibid. pen. ἐκκλητευθῆναι] Ἐκκλητεύειν τὸ εἰς κρίσιν ἄγειν, ἵνα ἐπάναγκές τις μαρτυρῇ. B. † Κλητεύεσθαι δὲ τὸ καλεῖσθαι εἰς μαρτυρίαν. M.

P. 28. 5. ἐξόμνυσθαι] Μεθ' ὅρκου ἀρνεῖσθαι. B.

[26] τάξησθε aut huc non pertinet, sed alio, nescio quo, aut leg. est ἐτάξασθε. ut sit interpretatio proximi vocabuli προσέθεσθε.

[27] καὶ] Malim καινούς.

[28] γενόμενον] Malim γενόμενοι aut λεγόμενον.

[29] ἀγωνισαμένου] Alius dixisset τὸν δῆμον καταγαγόντος.

[30] ὥσπερ ἦν] Interponi velim οὖν.

[31] Leg. μετὰ τὴν τῶν λ κατάλ.

[32] πρὸ] Leg. ὑπ' vel ἐπ' αὐτῶν.

[33] Demosthenes scripserat ἀνέστησεν αὐτὴν (in feminino, et sine ἄν).

[34] συγγνώμης] Subaudi ἄξιον.

[35] ἀλλὰ] Fort. ἄλλο.

[36] Διονυσίῳ] Lege Διονύσῳ.

[37] Ληναιῶνος] Mensis Lenæonis haud memini, qui mentionem fecerit.

[38] ἢ δὴ] Sic enim in Meadiano legitur pro vulgato ἐγὼ δέ.

[39] Malim χρεία ἐστὶ τῆς διὰ μαρτυριῶν ἀποδ.

[40] Sic enim dat Mead. in texto.

[41] συνοῖσειν τὴν] Videtur aut σ. τῇ ἀποδείξει leg. aut σ. πρὸς τὴν ἀπόδειξιν. forsitan quoque pro καίτοι leg. καίτοι τί — aut καὶ τί — et demonstrationi quid hoc tandem poterat conferre? respondet λέγομεν —.

— ibid. 9. οὐδὲν αὐτῷ ἔσται πλέον] Τουτέστιν οὐδὲν ὀνήσεται τῆς ἀρνήσεως ἐνόρκου·[41] καὶ τῆς ἐπιορκίας οὐδὲν αὐτὸν ὠφελήσει ἡ ἐξόμνυσις. B.

— ibid. 21. βούλομαι] Λυποῦντος ἀναίρεσις. λυπεῖ γὰρ Αἰσχίνην τὸ μὴ φαίνεσθαι πρεσβύτερον τὸν Μισγόλαν· φοβεῖ[42] γὰρ μὴ διὰ τοῦτο δόξῃ ψευδὴς εἶναι ἡ φήμη. M.

— ibid. ult. προφερεῖς] Οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι. B. † Προφερής ἐστιν ὁ μὲν χρόνῳ νεώτερος, τῇ δὲ ὄψει δοκῶν πρεσβύτερος. ἀλλὰ καὶ τῶν ἀμώμων, ὦ Αἰσχίνη, ἔσθ' ὅτε ὁ μῶμος ἅπτεται. M.

— pen. ἡταιρηκέναι] Σαφῶς λέγει τὸ ἡταιρηκέναι πρὸς ἕνα. M.

P. 30. 2. ἀγρίους] Τοὺς σφόδρα ἐπτοημένους περὶ τὰ παιδικὰ, καὶ χαλεποὺς παιδεραστάς. ἐπονομάζονται δὲ καὶ Τρίβαλλοι καὶ Κένταρχοι.[43] B. † Τοὺς σφόδρα κιναιδοποιούς. M.

— 3. Κηδωνίδην] Οὗτοι παιδερασταὶ ἄγριοι καὶ Τρίβαλλοι καὶ Κένταρχοι. M.

— 8. ἡταιρηκὼς] Διαφορὰν εἶπεν ἡταιρηκότος πρὸς πόρνον. τὸν μὲν οὖν ὑφ' ἑνὸς καταισχυνθέντα ἡταιρηκέναι φησὶν, τὸν δὲ ὑπὸ πολλῶν, πεπορνεῦσθαι. M.

— 13. μετὰ τοῦτον] Ἀλλὰ (sic) ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. M.[44]

— 15. κληρούχων] Εἰς Σάμον ἔπεμψαν κληρούχους Ἀθηναῖοι ἐπ' ἄρχοντος Ἀθήνησι Νικοφήμου. B. M.

P. 31. 1. κυβείῳ] Κυβεῖον ὁ τόπος, ἐν ᾧ συνέρχονται οἱ κυβεύοντες. B.[45]

— ibid. ἡ τηλία] Σανὶς ἡ κυβευτική. ἣν καὶ σανὶς, ἐν ᾗ οἱ ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὄρτυγας συνέβαλλον. B. † τηλία] Κυβείου λέγεται ὁ τόπος, ἔνθα συνέρχονται οἱ κυβεύοντες. ὃ νῦν καλοῦσί τινες ταυλιστήριον. τηλία δὲ σανίδιόν τι περιπεφραγμένον πάντοθεν, εἰς ὃ ἐνέβαλον ἢ ἀλεκτρυόνας ἢ ὄρτυγας μάχεσθαι, καὶ τὸν ὑπερπηδῶντα αὐτῶν τὰ περιφράγματα ἔλεγον ἡττᾶσθαι. ἰδίως[46] δὲ εἶπε κυβεῖον. οὐ γὰρ οὕτως ἐκάλουν, ἀλλὰ σκληραφεῖον. ἡ τελεία (sic) ἐστὶν, ἐφ' ἧς τὰ ἄλευρα ἐκάθαιρον. ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ οἱ κυβεύοντες, καὶ πρὸς τὸ βάλλειν τοὺς κύβους, καὶ πρὸς τὸ βάλλειν τοὺς ὄρτυγας καὶ τοὺς ἀλεκτρυόνας. M.

— 18. ὑπὸ δὲ] Ἀλλὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. M.

— 22. Ἡγήσανδρος ἀφικνεῖται] Οὐχ ἁπλῶς διαβάλλει τοῦτον τὸν Ἡγήσανδρον ὁ Αἰσχίνης, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀδελφὸς ἦν Ἡγησίππου τοῦ μισοφιλίππου. M.

— 24. Τιμομάχῳ] Τοῦ Τιμομάχου τούτου τοῦ στρατηγοῦ Ἀθηναῖοι θάνατον κατέγνωσαν, καὶ ἀνῃρέθη. M.

P. 32. 4. δεινὴ ἀκακία] Ἤγουν φαύλη ἀκακία, ἁπλότης. εὐπιστία, εὐχέρεια εἰς τὸ πείθεσθαι. M.

— 9. ἠνώχλει] Ἀντὶ τοῦ, ἐπειδὴ δὲ αὐτοῖς ἠνώχλει. M.

— 15. ἀστραγάλους] Εἶδος ἀστραγάλου οὕτως[47] ὑπὸ τῶν κυβευτῶν ὀνομαζόμενον. M.

— ibid. διασείστους] Πολλάκις τινὰς κώδωνας ἀργυροῦς ἢ χαλκοῦς ἐξῆπτεν ἀστραγάλοις αὐτοῖς, ἵνα ἀφιέμενοι ἦχόν τινα ἀποτελῶσι καὶ τέρψιν ἐν τῇ παιδιᾷ. οὗτοι οὖν ἐγένοντο διάσειστοι. B.[48]

— ibid. φιμοὺς] Φιμοὶ, οἱ καλούμενοι κημοὶ, εἰς οὓς ἐνεβάλλοντο οἱ ἀστράγαλοι. B. † Φιμοὺς δέ. ἀλλαχοῦ μὲν σημαίνει, εἰς οὓς ἐμβάλλονται αἱ ψῆφοι· ἐνταῦθα δὲ ἃ νῦν καλοῦσιν οἱ κυβευταὶ πύργια. M.

— ult. τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς] Τὰς ἀπολλύναι δυναμένας, καὶ οἱονεὶ ἐξ ἀνθρώπων ποιῆσαι, ἢ ἃς οὐ γινώσκουσιν ἄνθρωποι,[49] ἢ ἃς εἰκὸς ἀνθρώπους παρασχεῖν, ἢ ὅσαι εἰσὶν ἐν ἀνθρώποις. B. M.

P. 33. 6. ἀνακηρυχθῇ] Ἤγουν περιβόητος γένηται. M.

— 10. παροινία] Κυρίως ἐχρήσατο τῇ λέξει. εἶπε γὰρ ὅτι μεθυσθέντες. M.

— 12. ὑπογενειάζων] Ἁπτόμενος τῶν γενείων θωπευτικός.[50] M.

— 25. λήξεις δικῶν] Ἤγουν ἔλαχον δίκας ἀλλήλοις. M.

[41] Post ἐνόρκου videtur οὔσης vel γιγνομένης deesse. Insequentia verba καὶ τῆς ἐπιορκίας ἡ ἐξόμνυσις sententia carent, ut multa Scholiastarum Græcorum, loqui nescientium, quorum ex oratione vix conjectando assequare, quid sibi velint.

[42] Φοβεῖ] Leg. φοβεῖται.

[43] Κένταρχοι] Fort. κένταυροι.

[44] Incipio nunc intelligere formulam hanc grammaticorum rhetoricam tractantium, seu oratores interpretantium, significare, aliam nunc ingredi narrationem.

[45] Hoc idem scholium habet Mead. quoque, addens, ὃ νῦν καλοῦσί τινες ταυλιστήριον.

[46] Ἰδίως] Non *proprie* h. l. id est κυρίως, sed *peculiari, Æschini proprio, novo et inusitato modo.* id quod ex insequentibus paret.

[47] Οὕτως] Scil. διάσειστος.

[48] Scholium hoc in Meadiano quoque est pæne iisdem verbis, nisi quod pro αὐτοῖς dat ἤγουν ἔνδον αὐτῶν. quo significat tintinnabula illa talis non extus appensa, sed in illis intus inclusa fuisse. Tale si quid fuit, neque hoc est somnium Scholiastæ, finge mihi talem talum similem fuisse nostris *Schellen*. quæ sunt globuli ænei, cum angusto in transversum acto orificio, in quibus conclusi latent globuli ferrei, qui cum in æs cavum undique ambiens illiduntur, tinnitum efficiunt.

[49] Ἢ ἃς οὐ γινώσκουσιν ἄνθρωποι] Verba hæc in apographo Taylori non reperio, nescio an errore ipsius prætervisa. Sed sunt in Scholiasta Meadiano quoque, qui scholium hoc iisdem verbis refert, addens in extremo fine, ἢ ὅσας ἄνθρωποι πλήττουσι.

[50] Sic Apogr. Tayl. malim θωπευτικῶς.

— ult. ἐν ἡλικίᾳ] Ὅτι ἐξαιρέτως εἰώθεσαν οἱ ἀρχαῖοι ἡλικίαν τὴν νεότητα καλεῖν. M.

P. 34. 6. Κρώβυλος] Κρώβυλον καλεῖ τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἡγησάνδρου, τὸν Ἡγήσιππον, καὶ μισοφίλιππον, καθ' ὃ αὐτὸς εἰλήφει[51] τὴν κεφαλὴν, καὶ φιλοκαλεῖ[52] τὰς τρίχας. Κρώβυλος γάρ ἐστιν εἶδος πλέγματος πρῴην[53] γενομένου παρὰ τοῖς παλαιοῖς τῶν Ἀθηναίων. M. † Ἀδελφὸς ἦν οὗτος Ἡγησάνδρου, οὕτως ἐπωνομασμένος διὰ τὴν πανουργίαν. Ἡγήσιππος γὰρ κυρίως ἐκαλεῖτο. B.

— 15. τοὖψον] Ὅ ἐστιν ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἔνθα τὰ ὄψα, οἱονεὶ πάντα τὰ ἐδέσματα πιπράσκεται. ἀπὸ γὰρ τῶν πιπρασκομένων ἔν τινι τόπῳ ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν τόπον. M.

— pen. κώμοις] Κῶμος ἡ μετ' οἴνου ᾠδή. M.

P. 36. 1. Λεωδάμαντι] Οὗτος ἐραστὴς ἐγένετο Ἡγησάνδρου. M.

P. 38. 10. ἀλλ' εἰ πέπρακται] Καὶ γὰρ ἐκεῖ οὐ τὸν εἰσελθόντα εἶδεν ὁ θεασάμενος, ἀλλ' ἐφ' ᾧ εἰσῆλθεν. M.

— ibid. ἐπεὶ πρὸς θεῶν] Θαυμασία ἀποστροφή. M.

— 15. ἀσύμβολον] Οὐκ εἰσενεγκὼν συμβολὴν, οὐ συμβαλὼν ἔρανον. B. † Μὴ παρέχον σύμβουλον (sic)[54] καὶ ἔρανον, ἀλλ' ἄλλου συμβάλλοντος δαπανῶν. ἀσύμβολος οὖν ὁ ἑτέροις συνεστιώμενος δίχα συμβολῆς καὶ ἐράνου τινός.[55] M.

P. 39. 5. διαψηφίσεις] Διαψήφισις δέ ἐστιν ὁπηνίκα στάσεως δημοτικῆς γενομένης συνέρχονται ἅπαντες οἱ ἐκ τῶν δήμων, καὶ σκοποῦσι τίς τέ ἐστι πολίτης, καὶ τίς ξένος. καὶ ἐὰν εὕρωσι ξένον, τοῦτον[56] ὡς ἐξ αὐτοῦ γενομένης τῆς στάσεως. ἔλεγον δὲ ἐκ πολίτου μὴ γίνεσθαί τι τοιοῦτον. Δημόφιλος δὲ τοῦτο ἡγήσατο διαψηφίσεις γενέσθαι τῶν ἀστῶν τοῖς δήμοις, ὥστε τοὺς δημότας περὶ ἑκάστου τῶν ἀναγραφομένων διδόναι ψῆφον, ὅτι ἐστὶν ἀστὸς, μηδενὸς κατηγοροῦντος, μηδὲ ἀπολογουμένου, ἀλλ' ἐκ τῆς συνιστορήσεως, καὶ ἴσχυον αἱ ψηφίσεις (sic) τῶν δημοτῶν. M.

— 6. καὶ ἕκαστος ὑμῶν] Περὶ γὰρ ἑκάστου ψῆφος ἐδίδοτο τοῖς δημόταις. ὡσεὶ ἔλεγε δοκιμασίαις ἔδωκεν, (sic) ἢ ἀντὶ τοῦ ἔδωκεν ἑαυτὸν εἰς τὸ ἑτέροις ὑπὲρ αὐτοῦ ψηφίσασθαι. M.

P. 40. 1. τετρυπημένη] Τετρυπημένη ψῆφος ἦν ἡ καταδικάζουσα· πλήρης δὲ ἡ ἀπολύουσα. M.

— 16. οἰκήσεων τῶν ἐν τῇ Πνυκὶ] Οἰκήσεις τινὲς ἦσαν περὶ τὴν Πνύκα ἔρημοι καὶ καταπεπτωκυῖαι. ταύτας συνεβούλευσεν ὁ Τίμαρχος κτισθῆναι. οἱ δ' ἐξ Ἀρείου πάγου ἀντιλέγουσι. Πνὺξ δὲ πετρώδης ἐστὶ τόπος, ἔνθα ἐκκλησιάζουσιν, ἐν ἐρήμῳ τόπῳ κείμενος. ὠνομάσθη δὲ παρὰ τὸ πεπυκνῶσθαι ταῖς οἰκήσεσι, κατέτεμε (sic) γὰρ αὐτὸν[57] εἰς οἰκίας τοῖς ἡλιασταῖς. M.

P. 41. 5. ἔχομεν δὲ] Ὁ Αὐτόλυκος συγγνώμην ἔφη Τιμάρχῳ ἔχειν. οὕτως[58] γὰρ ἴσως ᾠήθη μικρὸν ὑμᾶς ἀναλώσειν ἐν τῇ ἐρημίᾳ οἰκοδομουμένους. ὁ γὰρ λόγος ἦν περὶ τῆς Πνυκός. λέγουσι δὲ ἡσυχίαν τὴν ἐρημίαν. Ἀσπάσιος δὲ τὴν ἀπραγμοσύνην ᾠήθη δηλοῦσθαι. M.

— pen. βοᾶτε] Ἀντὶ τοῦ ἐβοήσατε. M.

P. 42. 6. ᾐτιάσατο] Ἤγουν κατηγόρησεν. M.

— 7. συνδεκάζειν] Ἤγουν δώροις συνδιαφθείρειν. M.

P. 43. 15. ἐκκλήτῳ] Ἀλλοτρίᾳ, εἰς ἣν ἐξεκέκλητο κριθησόμενος.[59] ἐκκλήτῳ, παρὰ τὸ ἐκεῖ καλεῖσθαι, ἐπὶ κρίσει. οἷον εἰ ῥᾴδιόν[60] τις Ἀθήνησιν ᾐτιάσατο,[61] εἶτα ἐκλήθη Ἀθήναζε δικασόμενος. M.

P. 44. 20. κακῶς πάνυ διαλ.] Ἀντὶ τοῦ μετὰ δεινοτάτης[62] καὶ φαύλης φράσεως. M.

P. 45. 3. λογογράφος] Οὐκ ἦν ἀστεῖον, οὐδὲ ἐπαινετὸν τὸ λογογραφεῖν, οὐδὲ τὸ μισθοῦ ἕνεκα συνηγορεῖν. B. † Τὸν Δημοσθένην λέγει. M.

— 8. ἀνδρὸς] Ἵνα δύνηται πιπράσκειν τὴν οὐσίαν καὶ τὰς τιμὰς ἀναλίσκειν. B.

— ibid. ἔτι δὲ τοὺς] Ἐνταῦθα ἡ πιθανὴ ἀπολογία. M.

— 10. τερατευόμενος] Οἷον τεράστιον παράδοξον λέγει μοι ἀπαγγέλλειν. M.

— 13. ἐπικλήρου] Ὅτι ἐπίκληρόν τινα συγγενῆ πλουσίαν πρὸς γάμον ἔλαβεν ὁ Ἡγήσανδρος. νόμος γὰρ ἦν ὁ κελεύων τῷ ἐγγυτέρω τῶν ἄλλων συγγενῶν ὑπάρχοντι τῇ ἐπικλήρῳ, γαμεῖν αὐτῷ[63] τὴν ἐπίκληρον αὐτήν. ἐπίκληρος δὲ καλεῖται, ἣν ὁ πατὴρ μέλλων τελευτᾷν

[51] Εἰλήφει] Num ἠλείφετο, *unguebatur*, inunguere sibi solebat.

[52] Φιλοκαλεῖ] Malim ἐφιλοκάλει.

[53] Πρῴην] *Pridem, olim.* malim quoque γενόμενον, ut ad εἶδος referatur.

[54] Lege συμβολήν. et pari modo insequentia quoque correxi tacite. Ante hoc scholium aliud breve, ad versum p. 38. 14. referendum τὴν ὄψιν, τὸ εἶδος, legitur in Apogr. Taylori, quo mea carent apographa, non magna jactura.

[55] Post τινος sequitur in apographo Taylori αἱ δοκιμασίαι. quod amputavi, ut ab hoc loco alienum, et ad proximum scholium referendum.

[56] Τοῦτον] Hic videtur ἐκβάλλουσι, vel tale quid deesse.

[57] Hic deesse videtur nomen ejus, qui id fecisse dicitur, sed tota hæc etymologia conficta ad dissimulandam antiquitatis inscitiam, et mali commatis est.

[58] Οὕτως] Malim οὗτος.

[59] Κριθησόμενος] Videtur articulus præfigendus esse.

[60] Ῥᾴδιον] Fort. Ῥοδίων.

[61] Ἠιτιάσατο] Sic solœce dictum, pro ᾐτιάθη, *incusatus fuerit.*

[62] Δεινοτάτης] Bene si habet, quod in dubio relinquam, accipi debet pro χειρίστης aut παχυτάτης aut simili quopiam.

[63] Αὐτῷ τ. ἐ. αὐτὴν] Malim αὐτὸν τ. ἐ. ταύτην.

καταλιμπάνει τινὶ πρὸς γάμον, λέγων, ὅτι τῷδε αὐτὴν θέλει δοῦναι. B.

— 17. κατεκεκύβευτο] Ἤγουν εἰς κύβους ἐδαπανήθη καὶ εἰς ὀψώνια ἀνηλώθη. M.

— 18. ἔξωρος] Ἔξω τῆς ἡλικίας ὑπερβεβήκει τὴν ὥραν, τουτέστι τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας, ἀνὴρ ἤδη ἐγεγόνει. M.

P. 46. 6. τῆς πόλεως] Τουτέστι τῆς ἀκροπόλεως. τὸ γὰρ πάλαι ἡ ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν[64] πόλις ἐκαλεῖτο. B. M.

— ibid. ἐσχατιὰν] Ἐσχατιαί εἰσι τόποι ἔσχατοι τῆς χώρας περατούμενοι ἢ εἰς ὄρη, ἢ εἰς θάλατταν. ΑΛΛΩΣ. Τὰ ἐπὶ τοῖς τέρμασι τῶν δήμων ἐσχατιαὶ ἐκαλοῦντο. ΑΛΛΩΣ. Ἐν τοῖς χωρίοις ἐναπελαμβάνοντο ὄρη ἢ ἄκρα κατὰ τὴν Ἀττικήν. παρ' αὐτὰ δὲ ὑψηλοὶ τόποι εἰσὶν, οἳ ἐσχατιαὶ καλοῦνται. τινὲς δὲ ἐργάζονται αὐτούς. B.[65]

— ibid. Σφηττοῖ] Σφῆττα [66] δῆμος ὄπισθεν τῆς ἀκροπόλεως τῶν δημιουργῶν.[67] B.

— 9. ἡγεμὼν] Ὁ τῶν δημιουργῶν χοροδιδάσκαλος καὶ ὑφηγητὴς, καὶ ὁ ἄρχων ὁ τὰ ἔργα ἐκλαμβάνων. M.

— 10. ἀμόργινα] Τὴν λινοκαλάμην ἀμόργην λέγουσιν. ἔνιοι δὲ ἀμόργινα πάντα τὰ λεπτὰ [τῶν] ὑφασμάτων, ἀλουργά τε καὶ εὐτασθῆ[68] διὰ τὴν βαφήν. M.

— 12. ποικιλτὴν] Ὃν λέγομεν πλουμάριον. M. Ἔπιπλα δὲ σκεύη περισσὰ, ἃ νῦν καλοῦμεν ὑπόσκευα. M.

— 20. ὁ χοροδιδάσκαλος] Ὁ τοῦ χοροῦ ὑφηγητής. B.

— 22. ἐξηγριωμένον] Ἀντὶ τοῦ χέρσον γενόμενον. M.

P. 47. 9. ὠφείλησε] Ἤγουν χρεωστῶν ἔδωκε. M.

— 21. ἀργυρίοις] Τὸ Ἀργύριον τῆς Ἀττικῆς τόπος, ἔνθα ἀργυρωρυχεῖα ἦν, ἃ λέγουσιν ἀργυρεῖα. M.

— 22. Ἐπὶ Θρασύλλα (sic) δὲ Ἀττικῶς ἀντὶ [τοῦ] πρὸς τῷ Θρασύλλου μνήματι. ἦν δὲ πρὸς αὐτῷ μέταλλα ἀργυρίου ἔτι.[69] M.

P. 48. 3. τὴν νόσον] Τὴν πήρωσιν. B.

— 5. συνταξάμενος] Ἤγουν φανερόν τι συντιθέμενος παρέχειν αὐτῷ. M.

— 14. ἀδυνάτοις] Κατὰ μῆνα ἐκ τοῦ δήμου[70] δίδοται τοῖς ἀδυνάτοις πολίταις μισθός. ἀδυνάτους δὲ πάντας λέγουσι τοὺς ὁπωσδηποτοῦν ἠχρειωμένους πρὸς ἐπικουρίαν ἑαυτῶν. ἐχορηγεῖτο δὲ ἑκάστης ἡμέρας ἐκ τοῦ δημοσίου εἰς τροφὴν τριώβολον. M.

— ibid. μισθοφοροῦντα] Ἀντὶ τοῦ μισθὸν λαμβάνοντα ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν λελωβημένων καὶ ἀδυνάτως ἐχόντων. νόμος γὰρ ἦν Σόλωνος κελεύων τοὺς τοιούτους ἐκ τοῦ δημοσίου τρέφεσθαι. ΑΛΛΩΣ.[71] — B. M. Sed hic paulo conturbatius.

— 15. ἀπολειφθέντος] Οἷον ἔτυχεν οὖν αὐτὸν μὴ παραγενέσθαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἔνθα δοκιμάζονται οἱ τρεφόμενοι ἐκ τῶν δημοσίων, ὡς ἀδυνάτων.[72] M.

— 16. ἱκετηρίαν] Ἱκετηρία θαλλὸς ἐλαίας ἐρίῳ ἐστεφανωμένος,[73] ὃν κατεῖχον ταῖς χερσὶν οἱ ἱκέται καὶ δεόμενοί τινων. B. M.

— ult. πρυτανείας] Οἱ πρυτάνεις συνάγουσι τὴν βουλὴν ὁσημέραι, πλὴν ἂν ἀφετός τις ᾖ. τὸν δὲ δῆμον τετράκις ἑκάστης πρυτανείας, καὶ προγράφουσιν ἑτέρας βουλῆς (sic) καὶ πρὸ ἐκκλησίας ὑπὲρ ὧν δεῖ χρηματίζειν. ἡ μὲν κυρία, ἐν ᾗ τὰς ἀρχὰς ἐπιχειροτονοῦσιν οἳ καλῶς ἄρχουσιν, ἢ ἀποχειροτονοῦσιν. ἐν ᾗ καὶ τὰς εἰσαγγελίας ὁ βουλόμενος εἰσαγγέλλειν καὶ τὰς ἀπογραφὰς τῶν δημοτευμένων[74] ἀναγινώσκουσιν πρὸς ταῖς δίκαις, καὶ τὰς λήξεις τῶν κλήρων. ἡ δὲ δευτέρα ἐκκλησία ἀνεῖται τοῖς βουλομένοις ἱκετηρίας θεμένους λέγειν ἀδεῶς περί τε τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων. ἡ δὲ τρίτη κήρυξι καὶ πρεσβείαις χρηματίζειν, οὓς δεῖ πρότερον τοῖς πρυτανεῦσιν ἀποδοῦναι τὰ γράμματα. ἡ δὲ τετάρτη περὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων. M.

P. 49. 18. λαχὼν] Ἀπὸ κλήρου. χειροτονηθεὶς δὲ ἀπὸ δοκιμασίας. M.

— 21. λογιστὴς] Λογισταὶ κρίνουσι τοὺς

[64] Ἀθηνῶν] Codex Mead. dat. Ἀθηναίων.

[65] In Meadiano scholium hoc sic legitur: ἐσχατιαί εἰσι τόποι ἔσχατοι τῆς χώρας περατούμενοι, ἢ εἰς ὄρη, ἢ εἰς θάλασσαν. τὰ ἐπὶ τοῖς τέρμασι δὲ τῶν δήμων ἔσχατα κείμενα χωρία ἐσχατιαὶ καλοῦνται.

[66] Σφῆττα] Vel Σφηττὰ, ut dat Apogr. Tayl. Scholiastes Meadianus, qui etiam hoc scholium tenet, dat iterum Σφηττοῖ.

[67] τῶν δημιουργῶν] Hæc duo vocabula desunt schol. Meadiano. et recte desunt. pars enim sunt scholii proxime insequentis ad voc. ἡγεμὼν, ubi suo vero loco leguntur. Unde apparet ambos istos scholiastas, Bernardinum et Meadianum, non esse duos integros, a se diversos, diversorum auctorum commentarios, sed excerpta ex unius vetusti grammatici commentario, alia ab aliis profecta, quæ cuique arriderent, ea quoque decerpente.

[68] Εὐτασθῆ] Sic Apogr. Taylori, quod unum penes me est, Scholiastæ Meadiani. Num εὐανθῆ.

[69] Ἔτι] Videtur hic aliquid deesse.

[70] Δήμου] Imo vero δημοσίου. vel ἐν τῷ δήμῳ, ut est in Bern. v. notam insequentem.

[71] Hic legebatur in Bern. scholium idem, quod modo e Meadiano ad voc. ἀδυνάτοις protuli, sed cum hac lectionis discrepantia. pro ἐκ τοῦ δήμου legitur in Bern. ἐν τῷ δήμῳ. post ἑαυτῶν addit Bern. οἷον τοὺς τυφλούς.

[72] Ἀδυνάτων] Lege ἀδύνατοι.

[73] Ἐστεφανωμένος] Hujus voc. loco dat scholium Meadiani ἀνεσταμμένην (quo in vocabulo vitioso scholium hoc ibi desinit). Leg. ἐστεμμένος, aut συνεστεμμένος.

[74] Δημοτευμένων] Leg. δεδημευμένων, aut δεδημοσιευμένων. In Polluce tamen, unde locus hic verbatim exscriptus est (VIII. 95.) legitur δημευομένων. Reliqua cum fonte conferat si cui lubebit.

ἄρξαντας καὶ ὑπευθύνους ὄντας. δύο ἦσαν, ὁ μὲν τῆς βουλῆς, ὁ δὲ τῆς διοικήσεως, λογισταί. καὶ τούτους ἡ βουλὴ κληροῖ κατάρχειν[75] ὡς παρακολουθεῖν τοῖς διοικοῦσιν. M.

— ult. μνῶν] Ἡ μνᾶς (sic) ἐστὶ μέγιστον τῶν τοῦ ταλάντου μερῶν, ὡς εἰς ὄνομα κατακερματίσαι λύσαντα τὸ τάλαντον. ἦν δὲ ἡ μνᾶς (sic rursus) σταθμοῦ τε ὁμοῦ καὶ νομίσματος ὄνομα. ὥσπερ καὶ τὸ τάλαντον. ὁ μέντοι ὀβολὸς ὀκτὼ χαλκοῦς εἶχε. M.

— ibid. ὀβολοῖς] Ὡσανεὶ ἔλεγεν ἐπὶ μιᾷ καὶ ἡμισείᾳ ἑκατοστῇ, εἴγε οἱ ἓξ ὀβολοὶ ποιοῦσι μίαν δραχμὴν ἑκατοστή ἐστι τῆς μνᾶς. M.

P. 50. 5. ἐκμαρτυρῆσαι] Ἐν ἄλλῳ μὲν τόπῳ σημαίνει τὸ ἐκμαρτυρῆσαι περὶ ἀπόντος τινὸς ἀποδήμου. ἐνταῦθα δὲ τὸ ἐκφῆναι τὴν αὐτοῦ συμφορὰν διὰ τῆς μαρτυρίας. M.

— 14. ὠνητῆς] Οἱονεὶ πολέμιον ἀγοράσαι αὐτὴν βουλόμενος. M.

— 17. Νικοφήμου] Οὗτος ἦρξε πρὸ Θεμιστοκλέους. ἦν δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος Ἡγήσανδρος.[76] καὶ οὗτοι κοινῇ διέκλεψαν τοῦ δημοσίου χιλίας δραχμάς. B.

— 20. ἐγγυτάτω] Διὰ τὸ ἐπιφέρειν· κλέπτουσι τῆς πόλεως ἀνὴρ καὶ γυνή.[77] M.

P. 51. 4. ἐκφυλλοφορήσασα] Τουτέστι διὰ φύλλων αὐτοῦ καταψηφίσασα.[78] διὰ φύλλων γὰρ οἱ βουλευταὶ ἐψηφίζοντο τῇ πρώτῃ δοκιμασίᾳ ἡ γνώμῃ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ψήφοις. B.

P. 52. 4. Ἐρετρίᾳ] Ἐρετρία πόλις Εὐβοίας. ὅλη δὲ Εὔβοια ὑπ' Ἀθηναίοις ἦν. B.

— 11. ἐν τοῖς δήμοσ. διαψηφίσεσι] Οὖσιν γε[79] ταῖς δοκιμασίαις τῶν πολιτῶν, τίνες ἀληθῶς πολῖταί εἰσι, καὶ τίνες παρεγγεγραμμένοι. ἔλαβε δὲ, ἵνα συκοφαντήσῃ τὸν γνήσιοι φιλωτάδα (sic) ὅτι οὐ πολίτης. M.

— 14. ἀποψηφίσασθαι] Ἀντὶ τοῦ ἐκβάλλειν, τοῦ εἶναι αὐτὸν πολίτην, καὶ ἀποδοκιμάσαι. ἀντὶ τοῦ μὴ ψηφίσασθαι πολίτην. M.

— 17. ὁρκίους θεοὺς] Ἀπόλλωνα πατρῷον, καὶ Δήμητρα, καὶ Δία, ὥς φησι Δείναρχος. B.

P. 53. 13. τέχνας τῶν λόγων] Τέχνας λέγει τὰς πανουργίας. M.

— pen. πωλεῖ] Μισθοῖ τοῖς τελώναις, ἵν' ἀπαιτήσωσι τοὺς κιναίδους. B.

— ult. πριαμένους] Μισθουμένους παρὰ τῆς πόλεως. B.

P. 54. 2. ἀντιγράψασθαι] Πρότερον γὰρ κατηγόρησεν ὁ Τίμαρχος Αἰσχίνου παραπρεσβείας. B. † Ἤγουν ἀντικατηγόρησεν. ἐπεὶ πρῶτος κατηγόρησεν ὁ Τίμ. Αἰσχ. παραπρ. M.

— 5. ἐκλέξαντος] Ἀπαιτήσαντος. B.

— 12. τῆς ἀπολογίας] Οἷον τοῦ ἀπαιτεῖν ἡμᾶς τὰς τοιαύτας ἀποδείξεις, δηλονότι αἰσχράς. B.

— 13. παραχωρησάτω] Τουτέστι μὴ χρησάσθω ταύτῃ ἀπολογίᾳ. B.

P. 55. 22. ἥξει] Ἐπίλογοί εἰσιν ἐνταῦθα. M.

— antep. Κολωνῷ] Δύο εἰσὶ Κολωνοὶ δῆμοι τῆς Ἀττικῆς. καὶ ἐν τῷ μὰ[80] ἔργα τὰ (sic)[81] ἦσαν, καὶ ἐκέκλητο ἐργατικός. ὁ δεύτερος[82] ἵππιος. ἄδηλον οὖν ἐν ὁποτέρῳ Κολωνῷ. M.

P. 56. 1. Ἀνδοκίδου] Ἀνδοκίδης περὶ τῶν μυστηρίων· καὶ διὰ ταῦτα ὁ Ἑρμῆς, ὃν ὁρᾶτε πάντες, ὁ παρὰ πατρῴαν οἰκίαν τὴν ἡμετέραν, ὃν ἡ Αἰγηῒς ἀνέθηκεν, οὐ περιεκόπη μόνος τῶν Ἑρμῶν. B.[83]

— 2. παραφέρει] Παράγει. B.

— 3. γελοῖος] Γελοῖος, ὁ γελωτοποιός· προπαροξυτόνως δὲ ὁ καταγέλαστος. M.

— 5. Βάταλον] Αἰσχίνης περὶ παραπρεσβείας· ἐν παιδὶ μὲν γὰρ ὢν ἐκλήθη δι' αἰσχρουργίαν τινὰ ἢ κιναιδίαν Βάταλος. B. †. Βάταλος δὲ ὁ κίναιδος λέγεται. Βάταλος δέ τις γέγονεν ἀνὴρ αὐλητὴς ἡταιρηκώς. ἢ οὖν ἐκ τούτου Βάταλος ὁ Δημοσθένης ἐκαλεῖτο, καθότι μεγάλα καθίσματα[84] εἶχεν, ἢ ἐκ τοῦ βαταλίζεσθαι, οἱονεὶ τύπτεσθαι. ΚΑΙ ΑΛΛΩΣ. Εἰσὶ δὲ, οἳ βάταλον προσηγόρευον τὸν πρωκτόν. καὶ Δημοσθένην ἐκ μεταφορᾶς διὰ μαλακίαν Βάταλον ὠνόμασαν. βάταλον γὰρ καὶ τὸν καταπύγωνα καὶ μαλακόν. αὐτὸς μέντοι ὁ Αἰσχίνης φησὶν ὡς Δημοσθένους λέγοντος, ὡς ὑποκοριζομένη παιδίον αὐτὸν ὄντα ἡ τιτθὴ οὕτως ἐκάλεσεν. M.

— ult. Φήμης] Ἀθήνησίν ἐστι βωμὸς Φήμης. Κίμωνος ἐν Παμφυλίᾳ νικήσαντος ναυμαχίαν καὶ πεζομαχίαν, αὐθημερὸν ἔγνωσαν Ἀθηναῖοι, ὡς ὕστερον, αὐτοῦ διὰ γραμμάτων σημήναντος. ὅθεν πρῶτον καὶ βωμὸν τῇ Φήμῃ ὡς θεῷ ἀνιδρύσαντο. M.

P. 57. 23. ἐπισκήψασθαι] Οἱονεὶ ἐξενεγκεῖν ψῆφον. M.

P. 58. 1. κομψὰ] Ἤγουν τὰ τρυφερὰ καὶ μαλακὰ καὶ πολυτελῆ. M.

[75] Κατάρχειν] Lege e Polluce VIII. 99. κατ' ἀρχήν. tenendum tamen hanc lectionem meram esse conjecturam doctorum virorum. nam Pollucis quoque codices in κατάρχειν consentiunt.

[76] Apogr. Tayl. dat καὶ Ἡγήσ.

[77] Pone hoc scholium sequebatur in Meadiano longus locus, quem omisi, quod apud Pollucem VIII. cap. 9. legeretur segm. 85. 89—91.

[78] Καταψηφίσασα] Apogr. Tayl. καταψηφίζουσα. Sed utrumque solœcum est. aut καταψηφισαμένη leg. aut καταψηφιζομένη.

[79] Inter οὖσιν et γε est adhuc parum quid in Apogr. Taylori, quod non possum legere. Locus, ut paret, vitiosus est. Emendent alii.

[80] Μὰ] Lege μὲν ᾱ id est πρώτῳ.

[81] Ἔργα τὰ] Num ἐργάται, an ἔργα ἅττα, an ἔργα τὰ ἀργυρεῖα.

[82] Ὁ δεύτερος] Leg. ὁ δὲ δεύτερος.

[83] Locum hunc ex edito (Henr. Stephani p. 9, 10.) restitui. nam a tribus apographis meis παρὰ abest.

[84] Καθίσματα] Femora, coxas, partem corporis, cui insidetur. Nostrates quoque *Gesässe.*

— 2. χιτωνίσκους] Οἱονεὶ κοιλιβίωνας γυναικοπρεπεῖς. M.

— 10. ἔνστασιν] Οἱονεὶ αὐτὴν τὴν ὅλην ὑπόθεσιν καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ λόγου. M.

— 12. παραφέρων] Παράγων. B.

— 21. συμφορὰν] Ἤγουν τιμωρίαν προξενοῦσαν τοῖς κεκτημένοις. M.

P. 59. 15. τάς τε ἐκ τοῦ] Ἐκ τοῦ μάχεσθαι πρὸς τοὺς ἀντεραστάς. M.

— 24. ἀδιαφθόρως] Ἤγουν ἀδωροδοκήτως. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ λαβεῖν χρήματα δι' αἰσχρότητα. M.

— ibid. ἐπαρθέντα] Ἀναπεισθέντα. B.

P. 60. 3. ξηραλοιφεῖν] Ξηραλοιφεῖν ἔλεγον τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεσθαι. ΑΛΛΩΣ. Τὸ ἐξ ἐλαίου ἀλείφειν τὸ σῶμα, ὅπερ εἰώθασι ποιεῖν οἱ γυμναζόμενοι. B. † Ξηροτριβομένου (sic) πρότερον. ἀλείφεσθαι δὲ ὕστερον, ὡς ἀσκητῶν τοῦτο ἴδιον ὄν. M.

— 15. σωφρονίζει] Πῶς σωφρονίζει; τῷ μὴ διδόναι ἄδειαν αὐτῷ διαλέγεσθαι τῷ παιδί. M.

— 22. ὥςτε τοὺς ἐπαινοῦντας] Εἴ τε ἔρως, εἴ τε τρόπος δέον εἰπεῖν. πρὸς τὸ προσειπεῖν, τὴν αἰτιατικὴν ἐποίησαν. M.

P. 62. 3. πίστιν] Πληροφορίαν. M.

P. 63. 8. εὐηγενέων] Ἤγουν τῶν καλὰ γένη ἐχόντων. M.

— 20. ἐνδυκέως] Ἤγουν ἐπιμελῶς. M.

P. 65. antep. Περιθώδου (sic)] Δῆμος Περιθώδης. M.

P. 66. 15. κατ' αὐτῶν] Ἀντὶ τοῦ, περὶ αὐτῶν. ὥςπερ καὶ ἐν τοῖς φιλιππικοῖς· ὅπερ ἐστὶ καθ' ὑμῶν μέγιστον ἐγκώμιον. B. M.[85]

— 16. ὧν ἥκιστα] Ὧν ἐλάχιστα. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ὅλως μοι μέλει. M.

— 17. τίς γὰρ ὑμῶν] Πικρὸν καὶ δριμύ. M.

— 19. Ἀριστοφῶν] Ἑκάστῳ ἄρχοντι συναιρεῖται πάρεδρος πρὸς τὸ φυλάττειν τὰ πράγματα. M.

P. 67. 10. αὐτομολήσης] Μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ συμμαχίᾳ ἢ πολέμῳ τοὺς ἰδίους λιπόντων καὶ προδόντων, καὶ πρὸς τοὺς ἀντιπάλους ἐλθόντων. τοῦτο γὰρ λέγεται κυρίως αὐτομολεῖν. B.

— 17. ὅπως ἂν ἡ πρ.] Εἴτε κατὰ γραμματεῖον πεποίηκεν, εἴτε καὶ μή. M.

— 20. φιλοτιμίας] Ὅ ἐστιν, ἐν δευτέρῳ ἔθετο τὰ τῆς δόξης καὶ ἀρετῆς. M.

— ult. τὴν ἡλικίαν] Ὁ πρεσβύτερος. B.

P. 68. 9. τὸν τοιοῦτον] Ἤγουν τὸν μισθωθέντα ἐπὶ τὸ ἑταιρεῖν. M.

— 11. ἐπωβελίαν] Ἐπωβελία ἐπίτιμόν ἐστι τὸ ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος, ὃ ἐπράττοντο οἱ γραψάμενοί τινα καὶ μὴ ἑλόντες αὐτοὺς[86] τοῖς γραφείοις. B. † Οἱονεὶ τὸ ἕκτον μέρος τῆς δίκης, ὃ ἐδίδου μὴ ἀποδείξας ὁ κατήγορος περὶ χρήσεως ἐνάγων. ὁ δὲ παρανόμων κατηγοριῶν[87] μὴ ἀποδεικνὺς τὰς φιλίας (sic)[88] προσῶφλε.[89] ἐνομοθέτησε δὲ τοῦτο ὁ Ἀρχῖνος ἐγγράψας τῷ νόμῳ, τὰ μὲν πρυτανεῖα εἶναι τοῖς δικασταῖς περὶ[90] τοῦ ἁλόντος. ὅ ἐστιν ἐπιδέκατον. τὴν δ' ἐπωβελίαν τῷ δημοσίῳ περὶ τοῦ μὴ ἑλόντος. M.

— 13. σοφὸς] Ὁ πανοῦργος καὶ δόλιος καὶ πολυμήχανος καὶ δεινός. B.

P. 69. 9. παρεμβολαὶ] Παρεμβολὴ ἡ τῶν ὁμοίων[91] παρένθεσις. μεταφορὰ ἀπὸ τῶν στρατηγικῶν καὶ πολεμικῶν. B.

— 13. πολὺς] Πολλὴν τοῦ Φιλίππου μνείαν ποιήσει. ἢ οὕτω· πολὺν περὶ Φιλίππου ποιήσει λόγον. B.

— 26. ἀντικρούσεις] Οἷον πρὸς κῶλά τινα καὶ ᾄσματα. M.

P. 70. 17. Ἀρίσταρχος] Περὶ τούτου πολὺς λόγος ἐν τῷ κατὰ Μειδίου λόγῳ. B.

— 21. εἰσηγητὴς] Ῥητόρων ὑπ' αὐτοῦ γεγενημένων. M.

— 24. προλαβὼν] Ἤγουν ἁρπάσας. καθὼν (sic) φεύγων κατέλιπεν αὐτῷ τρία τάλαντα ἀπαιτῆσαι χρεωστούμενα καὶ πέμψαι αὐτῷ ἐν τῇ φυγῇ, καὶ οὐκ ἔπεμψε. M.

P. 71. 4. ἑταίρους ἐξαιτ.] Ἤγουν φίλους σώσει. M.

— 6. ἰσηγορίας] Ὡς ἐν δημοκρατίᾳ ἔχων ἰσηγορίαν ἠναντιοῦτο, οὕτω κακῶς πολιτευόμενος. M.

— 19. διατριβὴν] Ἀντὶ τοῦ πρόφασιν τοῦ ἔχειν πολλοὺς μαθητάς. M.

P. 72. 14. προαισθάνεσθαι] Πάνυ δεινῶς. ἐπεὶ γὰρ ἀμάρτυρός ἐστιν ὁ ἀγών, διὰ τοῦτο φησὶν τὸ προαισθάνεσθαι. M.

— 23. καὶ τὰς κρίσεις ἐνίοτε][92] Ἤγουν τῶν νόμων. M.

— 24. ἐπιπλήξεις][93] Ἤγουν ὀβελισμούς. M.

P. 73. 7. οὐδὲ παρ' ἑτέρου] Τουτέστι παρ' οὐδετέρου. B.

— 15. καλὸν δέ ἐστι] [94] τοῦτο

[85] Scholiastes Meadianus in hoc scholio a Bernardino discedit in his duobus. 1) utroque loco dat ἡμῶν pro ὑμῶν. deinde in fine addit ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν.

[86] Αὐτοὺς] Apogr. Taylori dat αὐτοῖς. In vulgatis Harpocrationis, unde hoc manavit, legitur αὐτοῖς τοῖς γραφεῖσιν. item apud Suidam.

[87] Κατηγοριῶν] Num κατηγορῶν.

[88] Φιλίας] Imo vero χιλίας.

[89] Προσῶφλε] Sic dedi. Apogr. Taylori dabat προσόφλει.

[90] Περὶ] Fort. παρὰ, et sic quoque in continenti.

[91] Ὁμοίων] Num ἀνομοίων.

[92] Hic vocem unam alteram Siglis vel ciphris, sibi quidem familiaribus, nobis autem obscuris, designaverat Taylor, pro more suo, quo magnam partem suorum Adversariorum exaravit. Nobis quidem ista omnia periere.

[93] Hic rursus ciphris usus erat Taylor, ut parum constet, quam ad glossam scholium hoc referendum sit. Ego ad ἐπιπλήξεις retuli.

[94] Rursus ciphræ. Videor mihi deprehendisse ex illa crebritate ciphrarum, quibus obsita sunt ejus adversaria, Taylorum

καλεῖται ἐπιδιόρθωσις. M.

— 20. γερόντων] Ἕνα λέγει τῶν εἰκοσιοκτώ. M.

— 21. ἀρχὴν μεγίστην] Καθὸ ἡ γερόντων ἀρχὴ ἐλέγετο γερουσία. M.

— 22. καθιστᾶσι] Τοῦτο πρὸς τὸν Τίμαρχον εἶπεν. ἐπειδὴ γὰρ εἶπε γέροντας, ἦν δὲ ὁ Τίμαρχος γέρων, διὰ τοῦτο φησί· καθιστᾶσι δὲ αὐτούς. M.

P. 74. 6. ὑποδεδειλιακότων] Ὑποδεδειλιακότας καλεῖ τοὺς κακῶς ζήσαντας, καθὸ ἐν δέει οὗτοι ζῶσιν, ὑποπτεύοντες ἀεὶ τιμωρίαν. M.

— 12. οὕτω γὰρ] Οὕτω, φησὶν, ἐλυποῦντο εἰς τὸ θεωρεῖν τινὰς αἰσχύνης ἄξια τῆς πόλεως πραττομένους. (sic). M.

— 14. ἀνὴρ εἷς τῶν πολιτῶν] Ἱππομένης ἀπὸ Κόδρου καταγόμενος. ἡ δὲ θυγάτηρ Λειμωνίς.[95] οὕτω Καλλίμαχος.[96] ΑΛΛΩΣ. Ἱππομένης τὸ μὲν γένος Κοδριδῶν, βασιλεὺς δὲ Ἀθηναίων, λαβὼν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ μοιχὸν, τοῦτον μὲν αἰκισάμενος ἀπέκτεινε, τὴν δὲ θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν οἰκήματι μεθ' ἵππου. ὁ δὲ λιμώττων κατέφαγε τὴν ἄνθρωπον, καὶ ὕστερον καὶ αὐτὸς ὑπὸ λιμοῦ ἀπώλετο. B.

— 16. ἐγκατῳκοδόμησεν] Τουτέστιν, ἐν οἰκήματί τινι ἐγκατέφραξεν. B.

— pen. παρ' ἵππον καὶ κόρην] Ἴσως ἐκαλεῖτο ἱπποκόρειον. B.

P. 76. 1. ὅταν οἱ τὴν τ. ν.] Ὅταν οἱ δικασταὶ πρόσκεινται τοῖς πόρνοις, καὶ ἐν αἰσχύνῃ ζῶσι. M.

— 7. σεμναῖς θεαῖς] Τρεῖς ἦσαν αὗται αἱ λεγόμεναι σεμναὶ θεαὶ, ἢ Εὐμενίδες, ἢ Ἐρινύες. ὧν τὰς μὲν δύο[97] Σκοπᾶς ὁ Πάριος πεποίηκεν ἐκ τοῦ λυχνίτου λίθου,[98] τὴν δὲ μέσην Κάλαμις. οἱ δὲ Ἀρεοπαγῖται τρεῖς τοῦ μηνὸς ἡμέρας τὰς φονικὰς δίκας ἐδίκαζον, ἑκάστῃ τῶν θεῶν μίαν ἡμέραν ἀπονέμοντες. ἦν δὲ τὰ πεμπόμενα αὐταῖς ἱερὰ πόπανα καὶ γάλα ἐν ἀγγείοις κεραμείοις. φασὶ μέντοι αὐτὰς, οἱ μὲν Γῆς εἶναι καὶ Σκότους, οἱ δὲ Σκότους καὶ Εὐωνύμου, ἣν καὶ Γῆν ὀνομάζεσθαι· κληθῆναι δὲ Εὐμενίδας ἐπ' Ὀρέστου, πρότερον Ἐριννύας καλουμένας. B. M.

— 9. ἐπιγραφομένων] Ἐγράφετο γὰρ ἐν τοῖς ψηφίσμασιν, ὁ δεῖνα εἶπεν, Αἰσχίνης, ἢ Τίμαρχος, ἤ τις ἕτερος. M.

— antep. ἀνατετροφότας (sic)] Ἀπὸ τοῦ ἀνατρέπω. καὶ Ἀριστοφάνης· τὰς δ' ἐμβάδας πῇ τέτροφας ἀνόητε σύ· ἤγουν, ἔρριψας, ἀπώλεσας.[99] M.

P. 77. 5. ἐπακτροκέλητα] Κέλης δὲ καὶ ἐπακτρὶς εἴδη πλοίων εἰσὶ, καὶ ἐξ αὐτῶν σύνθετον ἐπακτροκέλης λῃστρικὸν πλοῖον. M.

— 13. τῶν νέων ζῆλ.] Οἷον τὰ ἤθη καὶ τὰς πράξεις. M.

P. 78. 4. ἐπαρεῖ] Ἐρεθίσει, προτρέψεται. M.

— 5. ἀποσκήψατε] Τὴν ὀργὴν συνεισβάλλετε. B. † Ἤγουν δίκην κεραυνοῦ ἐμπέσετε καὶ οἱονεὶ ἐξαγάγετε τὴν ὁρμήν. M.

— 19. βοηθείαις] Ταῖς ἐπὶ τῶν δικαστηρίων δυνάμεσι. M.

— ibid. πιστεύοντες] Οἱ πάσχοντες δηλονότι. M.

— 23. οὐδὲ γὰρ ὁ νόμος] Οὕτω καὶ Λυκοῦργος. φησὶ γὰρ δοκιμάζεσθαι δεῖν, οὐ πάντας ἐπὶ τῷ ἑταιρῆσαι, ἀλλά τινας πολιτευομένους καὶ ῥήτορας καὶ τὰ ψηφίσματα γράφοντας. B.

— 26. τοὺς δὲ τῶν νέων] Τοὺς εὐχερεῖς εἰς τὸ ἐρᾶν. B. † Ἡ σύνταξις οὕτως ἔχει. τούς τε τῶν νέων θεραπευτὰς, ὅσοι ἐξ αὐτῶν ῥαδίως τῷ νοσήματι ἁλίσκονται, αὐτοὺς κελεύετε τρέπεσθαι εἰς τοὺς μετοίκους. καθ' ὑπόθεσιν δὲ ὁ λόγος, ὡσανεὶ ἔλεγεν· εἰ δὲ συγχωρεῖ τοῦτο ὅλως γίνεσθαι, εἰς τοὺς μετοίκους ἄρα, μὴ εἰς τοὺς πολίτας. τὸ δὲ ἁλίσκονται, ἀντὶ τοῦ εὐχερεῖς εἰσὶν εἰς τὸ ἐρᾶν. M.

P. 79. 3. εἰ οὖν βουλήσεσθε] Λείπει ταῦτα ἔν τινι τῶν ἀντιγράφων. B.

alias voluisse indicare, sibi non liquere, alias, in adminiculum memoriæ, taciturnitati horum amicorum arcanos animi sui sensus, quos non auderet planis verbis apertos chartæ mandare, credidisse.

[95] Λειμωνὶς] Sic Apographa Taylori et Griesbachii. item Scholiastes Meadianus. Goensianum autem dat Λυμωνίς.

[96] In hoc poetæ nomine desinit scholium codicis Meadiani ad hunc locum. Insequentia ab eo absunt.

[97] Post δύο addit Sch. Mead. τὰς ἑκατέρωθεν. non male, quanquam haud necessario.

[98] Τοῦ λυχνίτου λίθου] Melius Sch. Mead. τῆς λυχνίτιδος λίθου.

[99] Locus est in Nub. vers. 856. Restitui ex hoc Scholiastæ loco lectionem ἀνατετροφότας pro vulgato ἀνατετραφότας. quod suo loco admonere oblitus fui.

SCHOLIA
AD ÆSCHINIS ORATIONEM
DE FALSA LEGATIONE,
E CODICE BERNARDINO.[1]

P. 84. 4. τὰς τέχνας] Ἢ ὡς τὰ μετ' αὐξήσεως συκοφαντήματα, ὅτι ἐδυνήθη νικῆσαι τὴν κατηγορίαν Εὐβούλου συνηγανισμένου κατὰ τοῦ Δημοσθένους ἐν τῷ ποιῆσαι τοὺς δικαστὰς ἀναστῆναι τοῦ Δημοσθένους λέγοντος, ἔγνωμεν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς. συνέβη δὲ αὐτῷ ἐκπεσεῖν τῆς πατρίδος ὕστερον, διὰ τὸ κατηγορῆσαι τοῦ ψηφίσματος τοῦ Κτησιφῶντος, τοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημοσθένους, ὡς παρανόμου, καὶ ὁρίσαντος τὸ πρόστιμον ἐὰν μὴ δείξῃ αὐτὸ παράνομον, καὶ ἡττηθέντος, καὶ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι καταβάλλειν τὴν καταδίκην, ἣν αὐτὸς ὥρισε, φυγῇ χρησαμένου, ὡς καὶ τοῦτο ἔγνωμεν ἐν τῷ ὑπὲρ Στεφάνου. φυγὼν δὲ τὴν πατρίδα καὶ θελήσας ἀνελθεῖν πρὸς Ἀλέξανδρον, μετὰ τὴν τούτου τελευτὴν καὶ τὴν ταραχὴν τῶν τούτου διαδόχων εἰς Ῥόδον ἔπλευσε καὶ Ῥοδιακὸν διδασκαλεῖον συνέστησε. καὶ παιδεύει μὲν οὕτω τοὺς νέους καὶ τοὺς νεωτέρους[2]. ἀναγινώσκων δὲ τὸν λόγον, ὃν εἶπε κατὰ τοῦ Δημοσθένους, καὶ θαυμαζόμενος σφόδρα παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐρωτώμενος παρ' αὐτῶν, Πῶς οὖν ἐπὶ τούτου λόγου (sic) ἥττησαι; ἀπεκρίνατο, Θαυμάζετε πῶς ἥττημαι, καθ' ὃ οὐκ ἠκούσατε ὑμεῖς τοῦ θηρίου ἐκείνου. θηρίον γὰρ αὐτὸν ἐκάλει διὰ τὸ δεινὸν τῶν τρόπων καὶ ἀνελεῆμον. λέγεται δὲ, ὅτι καὶ τὰς λεγομένας μελέτας καὶ τὰ πλάσματα τῶν ζητημάτων αὐτὸς πρῶτος εὗρεν ἐκεῖ ἐν τῷ σχολάζειν, Ὅτι μαθητὴς ἐγένετο, ὡς μὲν Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς, Σωκράτους τοῦ φιλοσόφου, εἶθ' ὕστερον τοῦ Πλάτωνος. ὡς δὲ Καικίλιος[3] καὶ Ἰδομενεὺς καὶ Ἕρμιππος, οὐκ ἤκουσε τῶν ἀνδρῶν μαθήσεως χάριν. φησὶ γὰρ ὡς οὐδὲν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Πλατωνικοῦ σώζει, οὔτε τὸ ἀκριβὲς καὶ καθαρὸν, [οὔτε τὸ][4] ἀπέριττον καὶ εὔρυθμον, ἀλλὰ κεχηνυῖά πως ἐστὶν αὐτοῦ ἡ ἰδέα τοῦ λόγου, καὶ ἄτεχνος μὲν καὶ προπετὴς καὶ εὐχερὴς,[5] ἐπὶ τὸ λοιδορεῖν αἰσχρῶς καὶ ἀπρεπῶς ῥήτορι ἐξαγομένη,[6] ἔχουσα δέ τι καὶ εὐφυὲς καὶ εὐάγωγον[7] καὶ οἷον ἂν γένοιτό τινι ἐκ φύσεως καὶ μελέτης ἀφανοῦς.

— 8. ταῦτ' εἶπεν] Τοῦτο λέγει, ὅτι συνειδὼς ἑαυτῷ ψευδομένῳ οὐ δύναται ὀργίζεσθαι· τότε γάρ τις ὀργίζεται, ὅταν αἰσθάνηται ἀσθενῆ[8] ἀδικίαν.

— ibid. οὐδεὶς γὰρ] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ οἱ τἀληθῆ λέγοντες, οὐδὲ οἱ τὰ ψευδῆ· ἴσασι γὰρ, εἴτε ἀληθῆ εἴτε ψευδῆ λέγουσιν, ὡς οὐδὲν αὐτοῖς ἐντεῦθεν ὄφελος.

P. 85. 2. ἀπίθανος ὢν] Οὐ πιστὸς ὢν μὴ δυνάμενος πεῖσαι. τουναντίον δὲ βούλεται λέγειν, ὅτι γνώριμος ὢν ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ ταύτῃ καὶ ὁμολογουμένως δωροδόκος. ἢ οὕτως· ἀπιθάνως τοιαύτην ὑποψίαν ἐμοὶ ἐπιφέρων, οἱονεὶ ψευδολογίαν· καθὸ καὶ τὰ τέρατα γενόμενα ψεύδονται τὴν φύσιν.

— 11. ψυχαγωγηθέντες] Τουτέστι τῇ τῶν λόγων αὐτοῦ ἡδονῇ παραπεισθέντες, καὶ τοῖς ἐξ ἀντικειμένων λεγομένοις. ἀντίθετα γὰρ ἔλεγον τὰ ἐν περιόδῳ διπλῇ ἐξ ἀντικειμένων. οἷον, τοὺς φίλους μὲν λυπῶν, τοὺς δ' ἐχθροὺς εὐεργετῶν. ἔστι γὰρ τοῦτο δίκωλον ἀντικείμενον. ἡδονὴν δ' ἔχει τὸ ἀντίθετον σχῆμα, οἷον ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δὲ ἐφοίτων.

— antep. ἐξεβάλετε] Οὐλπιανὸς ὁ Δημο-

---

[1] De Brookio, qui scholia ad hanc orationem primus edidit, Taylorus in adversariis ita judicavit: "In lucem proferebantur scholia MSS. in hanc orationem ab Oxoniensi, non admodum neque supra censum erudito. Iis ergo describendis supersedebo, varietatem ipsam lectionis adnotaturus, quam ille per incuriam effecit." Tum quatuor solummodo, aut quinque leviculos Brookii errores notavit, quos deinceps suo quemque loco commemorabimus. Tenendum Taylorum Cantabrigiensem, h. e. in schola Cantabrigiensi educatum fuisse, honoresque ibi gessisse. Inde macula illa iniquioris animi, emicans ex illo *ab Oxoniensi quodam*. Videtur inter ambas illas scholas nescio quid clandestinæ æmulationis esse. Reisk.

[2] Τοὺς νεωτέρους] F. τοὺς πρεσβυτέρους.

[3] Καικίλιος] Sic editio Brookiana. Apogr. Goensianum dat Καλκίδιος.

[4] Hæc duo vocabula uncis inclusa, οὔτε τὸ, de meo addidi, quæ ab utroque exemplo, Goens. et Whyt. absunt.

[5] Vitiose exemplum Goens. dat εὐγενής.

[6] Idem rursus vitiose dat ἐξειομένη.

[7] Apogr. Goens. male εὔλωγόν (sic).

[8] Ἀσθενῆ] Sic editio Brook. In Apogr. Goens. loco hujus vocabuli sunt hæc tria αθηνη ασθενη ατενη (sine vocalibus et spiritibus, ut reliqua omnia erant) hoc ordine aliud infra aliud columnatim exarata.

σθένους ἐξηγητὴς, ἐνταῦθα, φησὶν, οἱ δικασταὶ ἀνέστησαν.[9]

P. 86. 10. ἀνόσιον] Τὸν μὴ ἃ ἐπιτέτραπται ποιοῦντα. ὅσιον γὰρ καὶ τὸ ἐκ τῶν νόμων ἐπιτετραμμένον.

— 14. εἰ οἷόν τ' ἐστὶ] Τοῦτο οἱ περὶ τὸν Μαρκελλῖνον προκατασκευήν φασιν, ἐστὶ δὲ τρίτον προοίμιον. ταῦτά φησιν εἰρηκέναι Δημοσθένην, ἃ ἀπαιτητέον ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Δημοσθενικοῦ. πολλὰ γὰρ εἰκὸς εἰπεῖν αὐτὸν ἐν τῷ ἀγῶνι καὶ παραλιπεῖν ἐν τῷ λόγῳ, ἀποδοκιμάσαντα ὡς περιττά.

— 19. ἀπογνοὺς] Ὁ μὴ καταψηφιζόμενος ἑαυτοῦ ἀδικίαν, ἀλλ' ἀπολύων τῷ συνειδέναι ἑαυτῷ ἀδικοῦντι.

P. 87. 5. Εὐβούλου] Δημαγωγὸς οὗτος ἔνδοξος κατὰ τοὺς περὶ Δημοσθένη γεγονὼς χρόνους.[10] οὗ ἀποθανόντος Ὑπερίδης ὑπὲρ τῶν τιμῶν λόγον ἔγραψε. λεγομένου δὲ τοῦ λόγου τούτου, ἐπὶ τῷ τέλει ὁ Αἰσχίνης αὐτὸν παρεκάλει συνδικεῖν αὐτῷ ἐν οἵῳ δήποτε μέρει.

— pen. ἱερείας] Περὶ τὴν γραφὴν ἡμάρτηται. δεῖ γὰρ γεγράφθαι Ἱμεραίας. Τιμαῖος γὰρ ἐν τῇ ἕκτῃ ἱστορεῖ· γυναῖκά τινα, Ἱμεραῖαν τὸ γένος, ἰδεῖν ὄναρ ἀνιοῦσαν αὐτὴν εἰς τὸν οὐρανὸν πρός τινος ἄγεσθαι θεασομένην τὰς τῶν θεῶν οἰκήσεις· ἔνθα ἰδεῖν καὶ τὸν Δία καθεζόμενον ἐπὶ θρόνου, ὑφ' οὗ ἐδέδετο πυῤῥός τις ἄνθρωπος καὶ μέγας ἁλύσει καὶ κλοιῷ· ἔρεσθαι οὖν τὸν περιάγοντα ὅστις ἐστὶν, αὐτὸν δὲ εἰπεῖν ἀλάστωρ ἐστὶ τῆς Σικελίας καὶ Ἰταλίας; καὶ εἴπερ ἀφεθῇ, τὰς χώρας διαφθερεῖ· περιαναστᾶσαν[11] δὲ χρόνοις ὑστέροις ὑπαντῆσαι τῷ Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ μετὰ τῶν δορυφόρων, καὶ ἰδοῦσαν ἀνακραγῆναι ὡς οὗτος εἴη ὁ τότε δειχθεὶς, καὶ ἅμα ταῦτα λέγουσαν πεσεῖν εἰς τοὔδαφος ἐκλυθεῖσαν· μετὰ δὲ τρίμηνον οὐκ ἔτι ὀφθῆναι τὴν γυναῖκα μηδενὸς τοῦτο ἱστορήσαντος.[12]

P. 88. ult. σπονδαῖς] Οἱ καταγγελεῖς τῶν ἀγώνων καλοῦνται σπονδοφόροι, καὶ ὁ χρόνος ἐκεῖνος, καθ' ὃν ἄγονται οἱ ἀγῶνες, σπονδαὶ, διὰ τὸ τοῖς θεοῖς τότε γενέσθαι σπονδὰς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. τὸ οὖν ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς Ὀλυμπιακαῖς, ἐν τῷ χρόνῳ ᾧ τὰ Ὀλύμπια (sic). ΑΛΛΩΣ. Ἐν ταῖς ἐπισήμοις ἑορταῖς ἐσπένδοντο οἱ Ἕλληνες πρὸς οἷον δήποτε ἧκον πόλεμον, εἰς τὸν χρόνον τῆς ἑορτῆς.

P, 89. antep. ἐγγραψάμενοι] Ἀντὶ τοῦ προγράψαντες, καὶ ὑποβαλόντες, ἵνα αὐτὸς κατηγορήσῃ.

P. 90. 9. ἱκετηρίαν] Ἱκετηρία ἐστὶν ἡ ὑπὲρ τοῦ νόμου δέησις γινομένη. οὕτω δὲ ἐγίνετο ἡ ἱκετηρία· ῥάβδον θαλλῷ στέψας ἔχων καθῆστο εἰς τὸν ἐλέου βωμὸν, μέχρις οὗ ἔτυχε τῶν δικαίων.

P. 91. 17. τὴν ἐκμαρτυρίαν] Μαρτυρία ἐστὶν ὅταν τινὲς μαρτυρήσωσι παρόντι τινί· ἐκμαρτυρία δὲ ὅταν περὶ ἀπόντος τινὸς καὶ ἀποδήμου ὑπάρχοντος λέγωσιν, ὅτι μαρτυροῦμεν, ὅτι, ὅτε παρῆν, ἔλεγε τόδε. καὶ λοιπὸν, εἰ ἐπανελθὼν ἐκεῖνος εἶπεν, ὅτι οὐδὲν εἶπον, ἐκρίνοντο οὗτοι συκοφάνται. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι ἀῤῥαβῶνας ἦν δεξάμενος ἀπό τινων πόλεων πρὸς τὸ ἀγωνίζεσθαι ἐν αὐταῖς. ἦν γὰρ τραγῳδὸς, καὶ ἔδει αὐτὸν ἀγωνίσασθαι, ἢ διπλοῦν τὸν ἀῤῥαβῶνα[13] καταβαλεῖν. ἔδει οὖν πρέσβεων τῶν πεισόντων τὰς πόλεις μὴ διπλοῦν τὸν ἀῤῥαβῶνα κομίσασθαι, ἀλλ' ἁπλοῦν. ΑΛΛΩΣ. Ἡ τοῦ μὴ παρόντος μαρτυρία καλεῖται ἐκμαρτυρία τῶν ἀποδημούντων καὶ μὴ δυναμένων ἐλθεῖν εἰς τὸ δικαστήριον καὶ τὰς τῶν τετελευτηκότων μαρτυρίας ἐκ γραμματείων ἀνεγίνωσκον, αἳ ἐκαλοῦντο ἐκμαρτυρίαι.

— pen. καὶ τίς ὁ τὰς δωρεὰς] Ὑπέσχετο γὰρ, εἰ μὲν αἱ πόλεις συγχωροῖεν τὰς ζημίας Ἀριστοδήμῳ, ὀρθῶς ἔχειν, εἰ δὲ μὴ, τὸν δῆμον πείσειν δωρεὰς αὐτῷ δοῦναι, ἃς[14] λάβοιεν ἀλλαχόθεν.

P. 93. 5. ὁλοσχοίνῳ] Τὸ ὁλόσχοινον φυτόν ἐστιν, ᾧ χρῶνται ἀντὶ βελόνης. ἄβροχον δὲ εἶπεν· εἰώθασι γὰρ βρέχεσθαι ἐν τῷ ὕδατι, ἵνα μαλακὰ γενόμενα εὐθέα γένωνται εἰς τὴν ἄλλων ἔργων πλοκήν. ΑΛΛΩΣ. Τοῦτό τινες λέγουσιν εἶδος εἶναί τινος φυτοῦ ἱμαντώδους, ὡς περὶ τῶν λ[15] λέγει ὁ ποιητής. ἀβρόχῳ δὲ εἶπεν οἱονεὶ ξηρῷ, ἵνα διὰ τῶν σιάλων τοῦ στόματος φυσηθὲν ὀδύνην δῆθεν ποιήσῃ τῷ στόματι ἐν τῷ ἐῤῥάφθαι.

— 6. Λεωσθένη] Ὁ Λεωσθένης Ἀθηναῖος ἦν. οὗτος ἐφυγαδεύθη Ἀθήνηθεν ὡς φιλιππίζων, καὶ ἦν παρὰ Φιλίππῳ ἐς τὰ μάλιστα τιμώμενος ἀνὴρ εἰπεῖν δυνατός.

P. 94. 6. ἐγγενὴς] Διεβάλλετο ὡς πρὸς πατρὸς Σκύθης ὢν, ἀστὸς ἐξ ἀστῆς.

— 12. οὐδὲν ἄπρατον] Διεβάλλετο γὰρ ἑταιρεῖν καὶ μισθοῦ λόγους γράφειν, καὶ δωροδοκεῖν.

P. 95. 10. ὑπήρξατε] Ἀντὶ τοῦ προκατήρξασθε τῆς πρὸς ἐκεῖνον εὐνοίας, καὶ εὐεργεσίας.

— ibid. Ἀμύντα] Ἐκβληθέντα γάρ ποτε τὸν Ἀμύνταν ἐκ τῆς βασιλείας ὑπὸ Θετταλῶν, Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι κατήνεγκαν πάλιν ἐπὶ τὴν βασιλείαν. Ἀμύντᾳ δὲ τῷ Φιλίππου πατρὶ υἱοὶ ἐγένοντο τρεῖς ἐξ Εὐρυδίκης, Ἀλέξανδρος, Περδίκκας καὶ Φίλιππος. Παυσανίας δὲ συγγενὴς τῶν περὶ Φίλιππον ἐφυγα-

9 Hoc scholium a Goens. Apogr. abest.

10 Χρόνους] Ad hoc vocabulum a Tayloro in schedis hæc annotata reperi: [deest χρόνους, h. e. exscalpitur, cum olim apparuerit.]

11 Apogr. Goens. περιαναστα.

12 Apogr. Goens. ιστοσοστησαντος.

13 Apogr. Goens. των αρραβων. forte leg. τῶν ἀῤῥαβώνων.

14 Ἃς] Ap. G. ἃ.

15 λ] Sic ed. Brook. Ap. Goens. dat figuram, quam quia formulæ typographis nullæ sunt, quæ imitentur, ideo necesse est, verbis describi. λ est cum crure posteriore paulo projectiore, cui duæ lineolæ transversæ, tanquam gemini acuti insident, medium secantes, cum superimposito circumflexo. Videant siglarum Græcarum intelligentiores, quid hæc sibi velit.

δεύθη.[16] Ἀμύντας καὶ Εὐρυδίκη· Ἀλέξανδρος, Περδίκκας, Φίλιππος. ὁ Ἀλωρείτης ἐπικαλούμενος, ὁ γήμας τὴν Εὐρυδίκην, καὶ ἐπιτροπεύσας Περδίκκαν καὶ Φίλιππον, παίδων ὄντων, ἐβασίλευσεν ἔτη πέντε, ἀποθνήσκει ἀναιρεθεὶς, Περδίκκου αὐτοῦ τὴν ἐπιβουλὴν αὐτῷ συστήσαντος.

— 14. Ἀλεξάνδρου] Τοῦτον ἔκτανε Πτολεμαῖος.

— 17. Παυσανίου] Οὗτος ἦν τοῦ βασιλικοῦ γένους, καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς ἠμφισβήτει.

— 18. τῷ καιρῷ] Ἀντὶ τοῦ τῇ εὐκαιρίᾳ θαῤῥοῦντος, καθ᾿ ὃ κατὰ νέαν τὴν ἡλικίαν ἐπεχείρει κατὰ τῶν περὶ Φίλιππον.

— 20. Ἀνθεμοῦντα] Ταῦτα Μακεδονίας χωρία ἐχυρά.[17]

P. 96. 22. ἀνοχὰς] Ἀνοχαὶ αἱ πρὸς ὀλίγον χρόνον τοῦ πολέμου ὑπερθέσεις, ἃς καλεῖ Θουκυδίδης ἀνακωχὰς, παρὰ τὸ ἀνέχειν καὶ τέως πρὸς ὀλίγον ἀναβάλλεσθαι.

P. 97. 1. ἐκδοχὴν] Οἱονεὶ διαδοχήν. διεδέξαντο γὰρ τὸν ἀδελφὸν εἰς τὸν πρὸς ἡμᾶς πόλεμον περὶ Ἀμφιπόλεως.

— 1. ψηφίσματα] Οἱ μὲν πρόγονοι αὐτῶν ἀεὶ ἔγραφον πολεμεῖν, ἡμεῖς δ᾿ ἀντεγράψαμεν αὐτοῖς ἀντειρηνικά.

— 6. ἐννέα ὁδῶν] Ἠτύχησαν Ἀθηναῖοι ἐννεάκις περὶ τὰς ἐννέα καλουμένας ὁδούς· ὅς ἐστι τόπος τῆς Θρᾴκης. ἡ νῦν καλουμένη Χεῤῥόνησος. ἠτύχησαν δὲ διὰ τὰς Φυλλίδος ἀρὰς, ἡ Δημοφῶντος ἐρασθεῖσα, καὶ προσδοκῶσα αὐτὸν ἐπανήξειν, ἀποτελέσαντα τὰς πρὸς αὐτὴν συνθήκας, καὶ ἐννεάκις ἐπὶ τὸν τόπον ἐλθοῦσα, ὡς οὐχ ἧκε, κατηράσατο τοῖς Ἀθηναίοις τοσαῦτα ἀτυχῆσαι περὶ τὸν τόπον. τὰ δὲ ἀτυχήματά ἐστι ταῦτα. πρῶτον μὲν Λυσιστράτου καὶ Λυκούργου καὶ Κρατίνου στρατευσάντων ἐπ᾿ Ἠϊόνα, τὴν ἐπὶ τῷ Στρυμόνι· διεφθάρησαν γὰρ ὑπὸ Θρᾳκῶν, εἰληφότες Ἠϊόνα, ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησι Φαίδωνος. δεύτερον, οἱ μετὰ Λεωγόρου κληροῦχοι ἐπὶ Λυσικράτους. τρίτον οἱ μετ᾿ Εὐκλέους καὶ Θουκυδίδου. τέταρτον, οἱ μετὰ Κλέωνος, ἐπὶ ἄρχοντος Ἀλκαίου. πέμπτον, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπ᾿ Ἠϊόνα Ἀθηναῖοι ἐξηλάθησαν. ἕκτον οἱ μετὰ Συμβίχου[18] στρατηγοῦντος διεφθάρησαν. ἕβδομον, ὅτε Πρωτόμαχος ἀπέτυχεν. ὄγδοον, ἐκπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ Τιμοσθένους[19] Ἀλκίμαχος ἀπέτυχεν, αὐτοῦ παραδόντος αὐτὸν Θρᾳξὶν, ἐπὶ Τιμοκράτους Ἀθήνησιν ἄρχοντος. ἔνατον Τιμόθεος ἐπιστρατεύσας ἡττήθη, ἐπὶ Καλαμίωνος[20] ἄρχοντος. τὰς δὲ ἐννέα ὁδοὺς Ἅγνων συνοικίσας Ἀθηναῖος Ἀμφίπολιν ἐκάλεσεν, ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησιν Εὐθυμένους. τὸν[21] Φυλίδα οἱ μὲν Φυλνίδα οἱ δὲ Βίασον[22] ὀνομάζουσι· καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ (sic) οἱ μὲν Φίλανδρον οἱ δὲ Μίσισον.

— ibid. Θησέως παίδων] Θησέως παῖδες Δημοφῶν καὶ Ἀκάμας. τούτων Δημοφῶντι λέγεται δοθῆναι προῖκα τὰς ἐννέα ὁδοὺς οὕτω καλουμένας. οὗτος δὲ παρὰ τὴν ἱστορίαν Ἀκάμαντι φησὶ δοθῆναι, οὐ Δημοφῶντι, οὐχ ὡς μύθου ὄντος τοῦ περὶ Φυλλίδα γάμου, ἀλλ᾿ ὡς παλαιοῦ τινὸς ....[23] ὄντος.

[P. 98. 2. ἀπέστη] Παρεχώρησε. Mead.]

— pen. σκοτεινὸν] Ἡ ἀσαφὲς, ἢ οὐδεμιᾶς λαμπρότητος ἐχόμενον καὶ οὐκ ἄξιον τῆς ἡγεμονίας τῆς πόλεως, ἀλλὰ ταπεινοῦ φρονήματος. τεθνηκὸς δὲ ἀντὶ τοῦ οὐδὲν φανερὸν ἔχον, ἀλλ᾿ ἀφανὲς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τεθνηκότων, καὶ ταπεινόν.

— ult. τῶν πραγμάτων] Οὐκ ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν κυρίων πραγμάτων.

P. 99. 3. τι πεπονθέναι] Οἱονεὶ συρίττειν ἢ τι τοιοῦτον πάσχειν. λεληθότως δὲ διασύρει τὴν δημοκρατίαν, ὡς ἐν αὐτῇ τὰ τοιαῦτα πολιτεύεται.

— 6. τῶν γεγραμμένων] Οἱ γὰρ μὴ δυνάμενοι ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, γράφουσι πολλάκις, ἃ μέλλουσι λέγειν, ἢ ὡς σκηπτόμενος αὐτὸν λέγειν, ἢ ἐπειδὴ ἔγραφεν ἐν ὑπομνηστικῷ περὶ τίνος καὶ τίνος δεήσει λέγειν.[24]

— ibid. διεσφάλη] Γρ. παρεσφάλη, ἐπελάθετο.

P. 100. 16. ἀφορμάντων] Ἀντὶ τοῦ ἀναχωρούντων. παρασημειωτέον, ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ γῆν ὁδοῦ εἴρηται ἡ λέξις.

— antep. παραδόξως] Οἱονεὶ παρὰ τὴν φύσιν τὴν ἑαυτοῦ, καθὸ ὠμός ἐστι φύσει, καὶ ἀγνοεῖ τὸ φιλάνθρωπον.

— pen. ὁ κέρκωψ] Οἱ κέρκωπες γένος τι ὑπῆρχον λῃστῶν καὶ πανούργων περὶ τὴν Λιβύην, οὓς ἐτιμωρήσατο Ἡρακλῆς διὰ τὴν κλοπὴν τῶν βοῶν τοῦ Γηρυόνου. ἦσαν δὲ δύο.

— ult. παιπάλημα] Παίπαλοι οἱ τραχεῖς. τὸν οὖν μὴ εὐγενῆ, μηδ᾿ ἁπλοῦν οὕτω προσαγορεύουσιν. ΑΛΛΩΣ. Τοὺς μὴ εὐθεῖς[25] ταῖς γνώμαις, ἀλλὰ πλαγίους καὶ ποικίλους οὕτως ἐκάλουν. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν ὁδῶν· τὰς γὰρ μὴ εὐθείας, ἀλλὰ πολλὰς ἐχούσας ἐκτροπὰς παιπάλους ἐκάλουν. ΑΛΛΩΣ. Οἷον περίτριμμα ἀγορᾶς τὸ λεγόμενον ἀεὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ ὡς περὶ πανούργου τινός. κυρίως δὲ παιπάλημα λέγεται τὸ λεπτὸν τρίμμα τοῦ ἀλεύρου.

— ibid. παλίμβολον] Οἱονεὶ εὐμετάβλητον, παρὰ τὸ πάλιν μεταβάλλεσθαι, οἷον εἰς τοὐπίσω καὶ ἐξ ὑποστροφῆς. ὡς ὁ ποιητής· παλίντονα τόξα τιταίνων.

P. 101. 3. ἔρανον συστήσειν] Ἀντὶ τοῦ, ὥστε τρέφεσθαι ἀπὸ τῶν δημοσίων χρημάτων. ΑΛΛΩΣ. Ὥστε ἕκαστόν τι αὐτῷ δοῦναι πρὸς

[16] Quæ insequuntur ad finem scholii, omnia desunt Ap. Goensiano.

[17] Ἐχυρὰ] Sic admonebat Taylor in schedis, legi in codice Bern. non ἰσχυρὰ, quod dedit Brook. Caret hoc scholio Ap. Goens.

[18] Συμβίχου] Ap. Goens. συμξίχου.

[19] Ad Τιμοσθένους addit Ap. Goens. τινος, quod ab ed. Brook. recte abest.

[20] Καλαμίωνος] Ap. Goens. καλααιωνος.

[21] Τὸν] Sic ed. Br. Ap. G. τό.

[22] Ap. Goens. βιος.

[23] Lacunula hæc est in ed. Br. Scholium hoc una cum proximo insequente prorsus abest ab Ap. Goens.

[24] Deest hoc scholium Ap. Goens.

[25] Apogr. Goens. εὐήθεις.

χρῆσιν ἀργύριον. πᾶν γὰρ, ὃ πολλοὶ διδόασιν εἰς χρῆσιν, ἔρανος καλεῖται· ἐὰν μὴ πρὸς χρῆσιν δὲ, ἀλλὰ δωρεάν. ἢ ἔρανον τὴν παρὰ τῶν φίλων συνεισφοράν.

— antep. ὁ Σίσυφος] Καὶ γὰρ ὁ Σίσυφος ὁ Αἰόλου πανοῦργος ἐνομίσθη. περὶ πανουργίας γὰρ οὗτος διεβέβλητο. ἐπὶ οὖν τοῦ πανούργου καὶ κακοπράγμονος χρῶνται τῷ ὀνόματι.

P. 102. 19. θεάσασθαι] Τὸ γὰρ ἀφανὲς ἐκ τοῦ φανεροῦ ταχεῖαν ἔχει τὴν διάγνωσιν.[26]

— 21. κεφαλαίων] Ἀντὶ τοῦ συντόμως αὐτὰ τὰ κεφάλαια λέγοντες. [Ἤγουν συντόμως. Mead.]

— 22. ἐπιστολὴν] Ἐπιστολήν φησι τὴν περιέχουσαν περὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ἐπαγγελλομένην πολλὰ ἀγαθὰ ποιήσειν τοὺς Ἀθηναίους ἐὰν γένηται.

— pen. τὴν βουλαίαν] Καὶ τὴν Ἑστίαν ἐπώμοσε τὴν βουλαίαν. τὸν βωμὸν αὐτοῦ λέγει τοῦ Διὸς τὸν ὄντα ἐν τῇ βουλῇ. ὤμοσε δὲ, οὐ καθὸ βουλευτὴς ἦν. ἢ Ἑστίαν βουλαίαν λέγει τὴν τράπεζαν, διότι ἐστὶν ὅτε συνεδείπνουν ἀλλήλοις οἱ πρεσβευταί.[27]

P. 104. 5. ἐπισημαινόμενον] Ἐπαινοῦντα καὶ ἀποδεχόμενον.

[— 6. θαυμάζειν] Ἤγουν καταγινώσκειν. Mead.]

— 8. οἱ μὲν τὸν τοῦ βουλεύσασθαι] Τί δεῖ ἀποκρίνασθαι πρὸς τοὺς πρέσβεις τοῦ Φιλίππου τοὺς ἐλθόντας περὶ τῆς εἰρήνης.

— 9. ὑπερόριον] Οἷον μάτην ἀναλίσκουσι τοὺς χρόνους τὰ ἔξωθεν τοῦ πράγματος διαλεγόμενοι. ὑπερόριον δὲ λαλιὰν λέγει τὴν ἔξωθεν τοῦ πράγματος ὁμιλίαν· τὰ γὰρ ἔξω τῶν ὅρων πραχθέντα ἀπαγγέλλουσιν. ὁ δ' αὐτὸν τὸν λόγον λαλιὰν εἶπεν, ὡς φλυαρίαν. ἢ ὑπερόρια τὰ ἐν Μακεδονίᾳ Ἀθήνησι λέγοντες.

— 20. ὡς πονηρὸς] Καθὸ οὐκ ἐᾷ τοὺς συμπρέσβεις τὰ καθήκοντα λέγειν.

P. 105. 19. θέαν] Ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐν ᾧ καθεζόμενοι θεῶνται[28] τοὺς ἀγῶνας ἐν τοῖς Διονυσίοις.

P. 106. 5. τὴν μὲν τοίνυν] Πληρώσας τὴν κατασκευὴν ἐνταῦθα λοιπὸν ἔτι λογίζεται.[29]

— 8. τῶν μὲν γὰρ ἀπηγγελμένων] Ἀρχὴ τῶν ἀγώνων. εἰς δὲ τὰ σημεῖα, ἅπερ ἐστὶ τοῦ στοχασμοῦ ἰσχυρότατον κεφάλαιον, διότι καὶ αὐτοῖς ἀρκεῖ τὰ ἕως τέλους σχεδὸν εἰπεῖν.

[P. 107. antep. παράσχῃς] Δείξῃς. Mead.]

P. 108. 10. συνέδρων] Συνέδρους καλεῖ τοὺς συμμάχους, ἢ τοὺς παρὰ τῶν[30] συμμάχων πεμφθέντας.

— 14. ἐν ᾧ κελεύει] Ἐπειδὴ πρὸ τῆς ἐκκλησίας ἐγράφοντο αὐτοὶ οἱ πρυτάνεις περὶ τίνων ἡ ἐκκλησία μέλλει βουλεύεσθαι.

— 15. τὴν ἐν Διονύσου] Ἐν τῷ θεάτρῳ αὐτῷ μετὰ τὴν ἑορτὴν ἐκκλησία ἠθροίζετο, ἐν ᾗ οὐδὲν ἕτερον ἢ τὰ περὶ τὴν ἑορτὴν ἐσκοποῦντο, καὶ τοὺς πλημμελήσαντας περὶ αὐτὴν ἐκόλαζον.

— 17. προϋφαιρῶν] Προαρπάζων, ἢ ἐπείγων γενέσθαι, ἵνα ἐκκλείσῃ τοὺς Ἕλληνας τῆς εἰρήνης.

— 21. λέγε αὐτοῖς] Τῶν συμμάχων δηλονότι, ἢ τοῦ Δημοσθένους. αὐτοῖς δὲ, τοῖς δικασταῖς δηλονότι.

P. 109. 23. λόγον δὲ μὴ προτιθέναι] Γέγραφε γὰρ ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ ψηφίσματι τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ μόνον ἐπιψηφίζειν, ὅ ἐστι κυροῦν· συμβουλεύειν δὲ μηδένα. πῶς οὖν, φησὶν, ἔμελλον συνηγορεῖν Φιλοκράτει, μὴ οὔσης ἀδείας διὰ τὸ ψήφισμα;

P. 110. 1. τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς] Γρ. ἐφημέρους. καιροὺς λέγει ἐνταῦθα τοὺς χρόνους. πρὸς γὰρ τὰς χρείας περιπιπτούσας οὕτω καὶ τοὺς λόγους μεταβάλλουσι.

[— 4. προτεθέντων] Προβληθέντων. Mead.]

P. 111. 4. ἐκκλήτευε] Ἀντὶ τοῦ ἐκκαλοῦ αὐτὸν ἐπὶ ὅρκον ὅλον. τῇ σῇ φωνῇ κάλεσον αὐτὸν, ὦ κῆρυξ. ἐκινδύνευε γὰρ ὁ καλούμενος καὶ μὴ ὑπακούων, ὡς καταφρονῶν τῶν νόμων.

— 15. στρατηγὸν] Χάρητα.

— antep. τὸ συνέδριον] Οἱονεὶ εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηναίων. συνέδριον δὲ αὐτὴν καλεῖ, καθὸ οἱ σύμμαχοι εἰς τὴν εἰρημένην πόλιν συνῄεσαν συνεδρεύσοντες καὶ βουλευσόμενοι.

— ult. καταχρήσασθε] Φονεύσατε, καταδικάσατε.

P. 112. 3. οἱ κατήγοροι] Οἷον ὅταν πολλάκις αὐτούς τινες κατηγορήσωσιν.

— 5. ἀλαζονείας] Ψευδολογίας, ἢ προσποιήματα.

— 6. Δηϊάρην etc.] Οὗτοι ξενικῶν στρατευμάτων καὶ μισθοφορικῶν ἡγεμόνες. τούτους καὶ λέγει ἡγουμένους τῶν ξενικῶν στρατευμάτων, οὓς παρέφερον οἱ περὶ τὸν Χάρητα εἰς μαρτυρίαν, λέγοντες, ὅτι εἰς τούτους ἀνηλώσαμεν. δραπέτας δὲ οἱονεὶ πλανωμένους τινὰς καὶ μὴ ἔχοντας πατρίδα.

— 10. κατῆγον] Οἱονεὶ ἐπειράτευον, ἐλῄστευον, καὶ ὡς ἑαυτοὺς λῃστρικῶς κατῆγον τοὺς πλωϊζομένους.

— 13. Μυοννήσου] Μικρὰ νῆσος, ἣν λῃσταὶ καταλαβόντες [καὶ ἐξ αὐτῆς ὁρμώμενοι τοὺς][31] πλέοντας ἐλῄστευον.

— antep. Λήμνου etc.] Αὗται νῆσοι Ἀθηναίων ὑπήκοοι.

— ult. συγκλήτους ἠναγκάζεσθε ἐκκλησιάζειν] Σύγκλητος ἐκκλησία ἐκαλεῖτο ἡ μὴ κατὰ τὸν νόμον, μηδὲ κατὰ τὸ ἔθος γινομένη, ἀλλὰ ἐκ τοῦ παραχρῆμα καὶ κατὰ χρείαν τινὰ, οἷον εἴ τι ἐξαίφνης κατεπείξειεν.[32]

P. 114. 3. Τολμίδου] Τοῦτον μνημονεύει Διόδωρος ὁ Σικελιώτης ἐν βίβλῳ ἑνδεκάτῃ.

[26] Deest hoc scholium Ap. Goens.

[27] Item hoc deest.

[28] Ἐν ᾧ καθεζόμενοι θεῶνται] Apogr. Goens. ενωκατε ζυγγυνοι θεωται.

[29] Ap. Goens. λογιζεσθαι.

[30] Παρὰ τῶν] Ap. Goens. παρ' αλλων.

[31] Verba uncis inclusa absunt ab Ap. Goens.

[32] Κατεπείξειεν] Sic dedi melius e schedis Taylori, quam ed. Brook. κατεπέξειεν, errore forsitan typographico. vitiose quoque Apogr. Goens. κατεπείξειν.

— 20. ἁρμοστὴν] Ἁρμοσταὶ οἱ εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐκπεμπόμενοι ἄρχοντες.

P. 115. 11. ἐν τοῖς μυρίοις] Μύριοι Ἀρκάδων συνέδριον ἐν Μεγαλοπόλει.

P. 116. antep. Κριτόβουλος] Ὁ Κερσοβλέπτου τοῦ Θρᾴκης βασιλέως πρεσβευτής.

— ult. ἀποδοῦναι] Ἵνα, ὥσπερ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ αὐτῶν σύμμαχοι ἐδίδοσαν ὅρκους τοῖς παρὰ Φιλίππου, οὕτω καὶ ὁ Κριτόβουλος δῷ ὑπὲρ Κερσοβλέπτου, ὡς ὄντος ἐκείνου ἐκ τῶν συμμάχων.

P. 117. 8. ἐπιψηφιεῖν] Ὁπότε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ψήφισμα ἐγράφη, ἐπεψήφιζον αὐτὸ οἱ πρόεδροι πρότερον, εἶτα τῷ δήμῳ ἀνεγνώσαντο. ἐπιψηφίζειν δέ ἐστι τὸ ἐπί τινι ψῆφον φέρειν, ἢ ὑποβάλλειν, ὥστε κυρῶσαι τὸν δῆμον.

P. 118. 11. ἐν τῷ στρατηγίῳ] Οἶκός τις δημόσιος ἦν, ἔνθα συνήεσαν οἱ στρατηγοὶ, ὥσπερ τὸ ἀρχεῖον ἐκάλουν, ἐν ᾧ συνωμίλουν οἱ ἄρχοντες.

— 19. ἀπὸ τῶν ἱερῶν] Ἱερὰ λέγει τὰ καλούμενα τόμια, καθ᾽ ὧν ὤμνυον.

— pen. κατ᾽ ἀνδρὸς πολίτου] Κατ᾽ ἀνδρὸς, ὃς πολίτης ἐστὶν Ἀττικὸς, οὐ Σκύθης, ὡς Δημοσθένης.

P. 119. 3. ἐπὶ Παλλαδίῳ] Δικαστήριον ἐπὶ Παλλαδίῳ ἐστὶν ἀκουσίων φόνων. τοῦτο δὲ μνημονεύει καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ᾽ Ἀριστοκράτους.

— ibid. κατέδειξαν] Ἀπέδειξαν.[33]

P. 120. 1. κάλλιστον γὰρ] Δηλονότι τὰ δημόσια γράμματα.

— 10. ταῦτα μὴ ποιεῖν] Τουτέστι μὴ πολιορκεῖν Κερσοβλέπτην.

— 14. τὸ ἱερὸν ὄρος] Γράφεται τὸ Ἡραῖον ὄρος. ἔστι δὲ κατὰ στόμα Πόντου ἐμπόριον.[34]

P. 121. 16. ἐπιβολὴν] Τὴν ζημίαν, τὸ ἐπιτίμιον.

— pen. τούτοις] Τοῖς δικασταῖς καὶ τοῖς περιεστηκόσι. γράφεται καὶ τοῦτο.

P. 122. 2. ἐξομοσάμενος] Σὺν ὅρκῳ ἀπωσάμενος.[35] ἐξωμοσία ἐστὶ μεθ᾽ ὅρκου ἄρνησις. ἀντωμοσία δέ ἐστιν ἐπὶ δίκης· διὰ γὰρ τὸ ὀμνῦναι ἑκατέρους, τὸν μὲν ἐγκαλοῦντα ὅτι ἠδίκηκας, τὸν δὲ ἐγκαλούμενον ὅτι ἠδίκημαι ἢ ὅτι ἡ πόλις ἠδίκηται, εἴρηται ἀντωμοσία. οἱ δὲ, ὅτι ἐπ᾽ ἀδικήμασιν ἀμαρτυρήτοις καὶ ἀνεπιγράπτοις εἰς ὅρκους παρεσταμένη δίκη, ἐφ᾽ ᾗ ὅσοι κριταὶ δικάζουσιν· ἔνιοι δὲ, ὅτι ἐπὶ δημοσίου ἀγῶνος τοῦ φεύγοντος σκηπτομένου καὶ ὀμνύοντος, ὁ ἀντίδικος ἀνθυπόμνυται, φάσκων αὐτὸν προσποιεῖσθαι.

— 15. μηδὲν ἧττον] Αὕτη ἐστὶν ἡ τρίτη πρεσβεία.

— 18. ἀλλ᾽ ἐπὶ ταύτην] Τὴν δευτέραν.[36]

P. 123. 8. στρωματόδεσμα] Στρωματόδεσμον, ἢ στρωματόδεσμος, στρωμνὴ δεδεμένη, πήρα στρατιωτικὴ καὶ ὁδοιπορική,[37] ἢ καὶ πρὸς τὸ ἀναπαύεσθαι χρησίμη ἐστί.

— 11. ἐν παισὶ μὲν γὰρ ὢν] Ἑπτὰ καὶ δέκα γοῦν ἔτι γεγονὼς ἐδοκιμάσθη κατὰ τὸ ψήφισμα, ἴσως συγχωρηθέντος αὐτῷ τούτου, ἵνα δικάσηται τοῖς ἐπιτρόποις. κατὰ γὰρ τὸν νόμον ὀκτωκαιδεκαετεῖς ἐδοκιμάζοντο· εἶτα μετ᾽ ἔτη δύο ἐλάμβανον ἀπὸ τῶν ἐπιτρόπων οἱ ὀρφανοὶ τὰς οὐσίας.

— 12. Βάταλος] Πλούταρχος ἐν τῷ Δημοσθένους βίῳ· Βάταλος μόριόν τι τοῦ σώματος παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς αἰσχρὸν, πρωκτός.

— 14. Ἀργὰς] Ἀργὰς ὄφιος εἶδος. οὕτω δὴ ὠνομάσθη διὰ τὸ τῆς φύσεως πονηρὸν καὶ κακόηθες.

— 15. ἐνεκαλύψαντο] Τὰ πρόσωπα ἐκάλυψαν ὑπ᾽ αἰσχύνης τῶν ὑπὸ Δημοσθένους εἰρημένων.

P. 129. 2. ἀρὰ ἰσχυρὰ] Αὕτη ἡ ἀρά ἐστιν ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος λόγῳ.

— 10. ἐκ Δωρίου] Δώριον καὶ Κυτίνιον καὶ Σπάρτα τρεῖς πόλεις Δωρικαί.

P. 130. 19. Θήβας Βοιωτίας] Τουτέστι τὰς Θήβας ὅλας τῆς Βοιωτίας μέρος εἶναι, καὶ μὴ τὴν ὅλην Βοιωτίαν ἐν Θήβαις εἶναι.

P. 132. 16. τὸν Λυδίαν] Γραπτέον Λοιδίαν. ἔστι δὲ Λοιδίας Μακεδονίας ποταμὸς, ὥς φησιν Ἁρποκρατίων.

— 19. οὐ δυνατὸς ἦν] Εἰρωνεία.

P. 133. 11. ἐνδέχεται τὸ λοιπὸν] Τοῖς περὶ τῶν μεγίστων ἀγωνιζομένοις διῃρεῖτο ἡ ἡμέρα, καὶ ἐδίδοτο αὐτοῖς[38] ἥμισυ τῷ κατηγόρῳ, ἥμισυ τῷ ἀπολογουμένῳ, καὶ διεμετρεῖτο ὕδωρ, ὅσον ἐπαρκεῖν εἰς τὰς ὥρας τοῦ ἡμίσεως τῆς ἡμέρας· τοῦτο δὲ ἀπὸ μιᾶς ὥρας. ΑΛΛΩΣ. Μέτρον τι ὕδατος πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ἔρρεεν. ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσειδεῶνι μηνὶ, ὡς ἐν τούτῳ ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι ἀγῶνες. διενέμετο δὲ εἰς τρία μέρη τὸ ὕδωρ, τὸ μὲν τῷ διώκοντι, τὸ δὲ τῷ φεύγοντι, τὸ δὲ τοῖς δικασταῖς.

P. 137. 6. κατοικιεῖ] Ἀνίστησι, τειχίζει. Δημοσθένης ἐν τῇ κατηγορίᾳ· οὗτος μὲν γὰρ ἔφη καὶ Πλαταιὰς αὐτὸν τειχιεῖν.

— 20. οὐκ ἐδέχοντο] Οἱ Φωκεῖς δηλονότι.

P. 138. 7. καὶ δεομένων] Δεομένων βοηθείας τῆς παρ᾽ ἡμῶν, ἢ δεομένων Φιλίππου τὴν Βοιωτίαν πορθῆσαι.

— ult. κατηλόησαν] Ἐπάτησαν, ἐκάκωσαν, ἔτυψαν.

P. 140. 4. ὡς ἐγὼ τοῖς ἐμαυτοῦ] Τουτέστιν ὡς ἐγὼ τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις ἐλέγχομαι καὶ ἁλίσκομαι, ἢ ὡς τὰ ὑπ᾽ ἐμοῦ κατὰ τοῦ ἄλλου[39] εἰρημένα, ἤγουν κατὰ τοῦ Τιμάρχου, ταῦτα εἰς ἐμὲ πάλιν ἔρχεται καὶ κατ᾽ ἐμοῦ ἰσχύει τῇ συκοφαντίᾳ.[40]

33 Scholium hoc deest Ap. Goens.

34 Item hoc, cum duobus proximis insequentibus.

35 Melius Apogr. Goens. ἀπομωσάμενος.

36 Hoc scholium cum proximo insequente deest Apogr. Goens.

37 Ap. Goens. παρὰ στρατιωτικοῖς καὶ ὁδοιπορικοῖς.

38 Leg. αὐτῆς.

39 Ap. Goens. του αντα. sic. fort. τοῦ ἀνθρώπου.

40 Postrema hæc duo vocabula sunt in Ap. Goens., sed desunt editioni Brook. v. dicenda ad scholium deinceps proximum.

— 20. προβολὰς] Προβολὴ κατηγορία πρὸς τὸν δῆμον ἀσεβείας ἢ συκοφαντίας.[41]

P. 141. 2. ἀναβιβῶμαι] Τοῦτ' ἔστι, φανερὰ ποιήσω.

— 9. διὰ τὸν πόλεμον] Πελοποννησιακόν.

— 12. Ἐτεοβουτάδαις] Ἐτεοβουτάδαι οἱ Βούτου τοῦ ἱερέως ἀπόγονοι, γένος λαμπρὸν παρ' Ἀθηναίοις. τὸ δὲ ἐτεὸν τὸ ἀληθὲς δηλοῖ.

— 13. τῆς πολιάδος] Τῆς πολιούχου, τουτέστι τῆς τὴν πόλιν φυλαττούσης καὶ συνεχούσης.[42]

— 20. σὺ δὲ ἀμφισβητῶν] Ἀνδρόγυνον εἶναι δηλοῖ. ἀναγνωστέον δὲ ἀμφισβητούμενος ἀνὴρ εἶναι, τουτέστιν οὐχ ὁμολογούμενος ἀνὴρ εἶναι.

— pen. Ἀριστάρχου] Τοῦτον μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ ἀλλαχοῦ. τούτου δὲ μειρακίου ὄντος ἐρασθεὶς, καὶ δι' αὐτὸ παροινήσας εἰς Νικόδημον, ἐξέκοψεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὥς φασί τινες.

— ult. ἐμβάλλεις] Οὐ προσήκων εἰσέρχη.[43]

P. 142. 10. ἀλλ' οὐ Κνωσίωνι] Λέγεται Δημοσθένης Κνωσίωνα τοῦτον μειρακίσκον ὄντα, καίτοι γυναῖκα ἔχων,[44] ὥςτε καὶ αὐτὴν ἀγανακτήσασαν συγκοιμᾶσθαι τῷ Κνωσίωνι, ἀναλαβεῖν καὶ εἰσδέξασθαι εἰς τὴν οἰκίαν.

[— 15. πόῤῥωθεν] Ἐξ ἀρχῆς. Mead.]

P. 143. 6. Ἐπικράτους] Τοῦτον Δημοσθένης λοιδορῶν Κηρύβωνα[45] ἐπονομάζει ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

— 12. τοὺς πάντων] Τοὺς παῖδας.[46]

P. 144. 8. ἐξεῤῥίφη] Ἐξεβλήθη.

— ibid. τῶν τοιούτων] Αἰσχρῶν.

P. 145. ult. προστρόπαιον] Μιαρὸν, κατάρατον. [Προστρόπαιόν ἐστιν ὁ εἰς ἑαυτὸν ἐπισπώμενος τὰ κακά· ὅπερ ἐστὶν ἐναντίον τοῦ ἀποτροπαίου. προστρόπαιον δέ φησιν ἑαυτοῦ· μὴ γὰρ γένοιτο τῆς πόλεως. Harley.]

P. 147. 4. συνῇδον] Τουτέστι συνεπαιώνιζον Φιλίππῳ. τούτῳ γὰρ ῥήματι χρῆται Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

— 19. ἀνηλέητος] Μηδενὸς ἐλέου ἄξιος.

P. 148. ult. περίπολος] Εἴρηται περίπολος παρὰ τὸ περιπολεῖν τὴν χώραν. οἱ γὰρ ἔφηβοι τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γενομένης λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου περιεπόλουν, τουτέστι περιήρχοντο τὴν χώραν, καὶ διέτριβον ἐν τοῖς φυλακτηρίοις, ἢ ἐν τοῖς φρουρίοις, ἐνίοτε ἔτος ἓν μόνον, ἐνίοτε δύο. *Ulpian.*[47]

[P. 149. 3. συμπαραπέμπων] Ἤγουν συστρατεύων. Mead.

— 5. Φλιοῦντα] Πόλιν Ἀρκαδίας. Mead.

— antep. χαράδρα] Τόπος κοῖλος. Mead.

P. 150. 4. ἐκινδύνευσα] Ἤγουν ἀνδρείως ἐπολέμησα. Mead.

— 8. συμπρεσβεύσαντος] Παρακαλέσαντος. Mead.]

P. 151. 12. ἐπριάμεθα] Τουτέστι ἐμισθωσάμεθα.

P. 152. 20. ἀναφθέντος] Ἀναφύντος, ἀναζωπυρωθέντος.

[41] Sic utrumque exemplum. Sed melius absint hæc duo postrema vocabula, perperam e superiori scholio huc illata.

[42] Deest hoc scholium Apogr. Goens.

[43] Leg. προσῆκον (in neutro). Deest hoc scholium Apogr. Goens.

[44] Taylor suspicatur hic aliquid deesse.

[45] Ap. Goens. Κορυβωνα. lege Κηρυβίωνα.

[46] Hoc scholium deest Ap. Goens. una cum duobus deinceps proximis.

[47] Admonitionem hanc de Ulpiano tam in editione Br. quam in Ap. Goens. reperi.

AD ORATIONEM IN CTESIPHONTEM.

*** Scholia ad hanc orationem, a Reiskio edita, litera R. signantur; a Bekkero (in Editione sua, Halis Saxonum, 1815.), litera B.

P. 162. 1. τὴν μὲν παρασκευὴν] Τὴν τῶν παρακεκλημένων σπουδήν. παρασκευὴν δὲ εἶπεν ὡς καθ' ἑαυτοῦ γινομένην, δέησιν δὲ ὡς πρὸς τοὺς δικαστάς. φησὶ γάρ· ἐμοὶ μὲν ἀπειλοῦσιν, ὑμῶν δὲ δέονται. B.

— 2. τὴν παράταξιν] Ἀντὶ τοῦ σύνταξιν καὶ παρακλήτων καὶ συναγωνιστῶν σπουδήν. δοκεῖ δὲ τραγικωτέρα κεχρῆσθαι εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τῇ μεταφορᾷ, πολιτικώτερον δὲ ὑπὸ Δημοσθένους εἰρῆσθαι τὸ αὐτὸ νόημα ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας, εὐθὺς ἐν ἀρχῇ, ἔχον οὕτως· ὅση μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σπουδὴ καὶ παραγγελία γέγονε κ. τ. ἑ. B.

P. 163. 1. τὰ μέτρια καὶ τὰ συνήθη] Μέτρια τὰ προσήκοντα, τὰ καθήκοντα· συνήθη δὲ τὸ ἐξ ἴσου ἀκροᾶσθαι καὶ μηδὲν παρὰ τὸ δίκαιόν τινι χαρίζεσθαι. ΑΛΛΩΣ. Ἀντὶ τοῦ τὰ δίκαια. συνήθη δὲ τὰ εἰθισμένα τῇ δημοκρατίᾳ, ὅ ἐστι τὰ ἴσα. B.

— 6. τὴν βουλὴν τοὺς πεντακοσίους] Πρὸς διαστολὴν τῆς Ἀρειοπαγιτικῆς βουλῆς, ἥτις ἦν ἀδιάδοχος. R. B.

— 10. τῷ πρεσβυτάτῳ] Τῷ ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη. R. B.

P. 164. 2. οὐκ ἐκ τοῦ δικαιοτάτου] Ἑκάστη φυλὴ κατὰ μῆνα ἐπρυτάνευε, καὶ ταύτης τινὲς ἦσαν πρόεδροι, καὶ τούτων πρῶτος ὁ ἐπιστάτης, ὃς πρῶτος ἐπεψήφιζεν. ἦσαν δὲ οὗτοι κληρωτοί. φησὶν οὖν ὅτι οὐ κληρωτοὶ ἦσαν οἱ ἐπιψηφίσαντες, οὐδὲ νομίμως εἰληχότες προε-

δρεύειν, ἀλλὰ κατασκευαστοὶ καὶ ἐγκάθετοι σπουδασταί. εἰκὸς δὲ πανουργεῖσθαι περὶ τὰς διακληρώσεις τινὰς, καὶ ὑπωνεῖσθαι τοὺς κλήρους, καὶ ἄλλως πως πραγματεύεσθαι πρὸς τὸ δοκεῖν εἰληχέναι. ἐγίνοντο γάρ τινες, ὡς εἴπομεν, κληρωτοὶ ἐξ ὅλου τοῦ δήμου πρόεδροι. οὗτοι δὲ μετὰ τῆς προεδρευούσης φυλῆς ἐκάθηντο, καὶ ἐπεψήφιζον τὰ δοκοῦντα τῇ ὅλῃ βουλῇ. B.

— 4. ὄντως] Οἱονεὶ ἀληθῶς καὶ οὐ κεκακουργημένως. λάχῃ δὲ κληρούμενος ἀντὶ τοῦ ἀπὸ κλήρου σχοίη τὴν ἐξουσίαν τοῦ προεδρεύειν.

P. 165. 2. τὸ κάλλιστον] Τοῦτο δὲ ὡς δημοτικὸν ἐπαινεῖ. ἔστι δὲ προσαγωγὸν τῶν δικαστῶν, εἰ μὴ τοὺς πλουσίους καλεῖ, ἀλλὰ τὸν βουλόμενον. B.

— 7. οἱ πρόεδροι] Πρόεδροι ἐλέγοντο οἱ δέκα ἄνδρες οἱ καθ' ἑκάστην πρυτανείαν τὰ τῆς ἐκκλησίας διοικοῦντες. οὕτω δὲ ἐκαλοῦντο, ὅτι τῶν ἄλλων ἁπάντων προήδρευον. ἦσαν δὲ πρυτανεῖαι δέκα, ὅσαι καὶ Ἀθηναίων φυλαί. εἶχε δὲ ἑκάστη φυλὴ πρυτάνεις πεντήκοντα, οἳ τὰ ὅλα διῴκουν ἡμέρας τριάκοντα πέντε. οὗτοι δὲ διῃροῦντο εἰς δεκαδαρχίας πέντε τῶν προέδρων λεγομένων, οἳ ἡμέρας ἑπτὰ διῴκουν τὰ πολιτικὰ, καὶ προήδρευον κατὰ μέρος. καὶ οὕτω τρεῖς ἦσαν τῆς διοικήσεως ἄμοιροι. ὁ δὲ μίαν ἡμέραν τὸ ὅλα διοικῶν, ἄρχων ἐφήμερος καὶ ἐπιστάτης ἐκαλεῖτο. R. B. ΑΛΛΩΣ. Ἔγνωμεν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς, ὅτι ἑκάστη τῶν δέκα φυλῶν τριάκοντα ἓξ ἡμέρας διῴκει τὴν πόλιν, καὶ αὐτὴ εἶχε τὴν προεδρίαν τῶν ἄλλων. πάλιν δὲ αὐτῆς τῆς προεδρευούσης φυλῆς ἦσάν τινες τιμιώτεροι, οἱ πρόεδροι, οἵτινες δι' ἑαυτῶν διῴκουν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις πάντα τὰ καθήκοντα τῇ ἑαυτῶν φυλῇ. B.

— 8. τὸ δέκατον μέρος] Δέκα γὰρ ἦσαν φυλαὶ καθισταμέναι Ἀθήνησιν ἀπὸ τῆς Κλεισθένους πολιτείας, εἰς ἃς ἅπαντες ἦσαν Ἀθηναίων διανενεμημένοι. ἔοικε δὲ ἡ βουλὴ πόλις εἶναι μικρά· ἔστι γὰρ ἐκ τῶν δέκα φυλῶν καὶ ὅλη ἡ πόλις. τὸ γὰρ δέκατον μέρος ταύτης δέκατον μέρος ἐστὶ τῆς πόλεως. B.

— 11. τοιούτων, ὁποίους] Τὸ ἐπαχθὲς ἔφυγεν, ἵνα μὴ λυπήσῃ. B.

— ult. τυραννὶς] Τυράννους ἔλεγον καὶ τοὺς βασιλεῖς. — ταύτην τινὲς ἀριστοκρατίαν λέγουσιν. B.

P. 168. 17. εὐθύναις] Εὐθῦναι αἱ τῶν δικαιωμάτων ἐξετάσεις. B.

— ibid. τῶν ἀρχόντων] Τῶν λογιστῶν. λογισταὶ δὲ ὄνομα ἀρχῆς. δέκα δὲ τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες ἦσαν, παρ' οἷς οἱ πρεσβεύσαντες ἤ τι δημόσιον διοικήσαντες [δικασάντες R.] ἤ τινα ἀρχὴν ἄρξαντες ἐδίδοσαν τὰς εὐθύνας. εὐθῦναι δὲ αἱ τῶν διῳκημένων ἐν ταῖς ἀρχαῖς δοκιμασίαι καὶ ἐξετάσεις καὶ ἀπολογισμοί. R. B.

P. 169. 1. τὰς εὐθύνας ὠφληκὼς] Ὥσπερ λέγομεν εὐθύνας δέδωκεν, ἐὰν ἄμεμπτος εὑρεθῇ, οὕτω καὶ ὠφληκὼς, ἐὰν ἀδικήσας ὀφθῇ. B.

— 5. τοὺς ὑπευθύνους] Τοὺς μήπω λόγον τῶν διῳκημένων ἀποδεδωκότας. B.

— 11. προβάλλονται] Προκάλυμμα ποιοῦνται τῆς αἰσχύνης. B.

— 13. λόγον] Ἀντὶ τοῦ ἀπολογίαν. καὶ γὰρ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς ὁ Δημοσθένης· οὐδὲ γὰρ λόγος οὐδὲ σκῆψις. B.

— 18. Κτησιφῶν δὲ] Εἰπὼν οἱ μὲν μέτριοί εἰσιν, ἔδει ἐπενεγκεῖν οἱ δὲ ἀναιδεῖς, ὧν ἐστὶ Κτησιφῶν. ὁ δὲ οὐχ οὕτως ἐποίησεν, ἀλλ' οἱ μὲν φύσει μέτριοι, ὁ δὲ Κτησιφῶν ὑπερπηδήσας τὸν νόμον κ. ἑ. B.

— ibid. ὑπερπηδήσας] Ὑπερβάς. R. B.

— 21. μεταξὺ Δημοσθένην ἄρχοντα] Ἀντὶ τοῦ ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ τῆς ἀρχῆς. ἢ μεταξὺ τοῦ χρόνου τοῦ εἶναι αὐτὸν ὑπεύθυνον. — οἷον κατὰ μέσον ἄρχοντα, μεσοῦντα τῆς ἀρχῆς. B.

— antep. ἕτερον] Οὐδένα προεῖπε τῶν ἀντιδικούντων λόγον. πῶς φησὶ δὲ καὶ ἕτερον; B.

P. 170. 1. ἀρχὰς] Τρεῖς ἦσαν Ἀθήνησιν ἀρχαὶ, αἵ τε κληρωταὶ, καὶ ἃς ὁ δῆμος ἐν ἀρχαιρεσίαις χειροτονεῖ, αἵ τε κατὰ καιροὺς φυλακαὶ τειχῶν ἐπισκευῆς καὶ ὅσα τοιαῦτα. αἱροῦνται δὲ ταύτας καὶ φυλαὶ καὶ δῆμοι. τὸν γὰρ Δημοσθένην καὶ τειχοποιὸν εἵλετο ἡ Πανδιονὶς φυλή. τούτων δὲ τῶν τριῶν τὰς τελευταίας ἴσως φησὶ καλοῦσιν ἐπιστασίας καὶ πραγματείας, ὧν μίαν ὁ Δημοσθένης ἔπραττε. δείκνυσιν οὖν κατὰ τοὺς νόμους ἀρχὰς λεγομένας καὶ συμπάσας τὰς ὑπὲρ μῆνα ἐπιστασίας. B.

— 2. ἀποκληροῦσιν] Ἀντὶ τοῦ διὰ κλήρου αὐτοῖς παρέχουσι τὴν ἀρχὴν ἐν τῷ Θησείῳ, ἴσως τῶν θεσμοθετῶν ἐκεῖ ἀεὶ χειροτονούντων εὐτελεῖς τινὰς διοικήσεις, ὡς πρὸς τιμὴν τοῦ Θησέως τοῦ οἰκιστοῦ, οὗ τινὸς τὰ ὀστᾶ ἐκεῖ ἔκειτο. νόμος δ' ἦν τοὺς ἀποφυγόντας τῶν οἰκετῶν εἰς τὸ τοῦ Θησέως τέμενος ἀτιμωρήτους εἶναι. οἱ δὲ θεσμοθέται τῶν ἐννέα ἀρχόντων εἰσὶ, τὸν ἀριθμὸν ὄντες ἕξ. διαλλάσσουσι δ' αὐτοὺς οἱ καλούμενοι νομοφύλακες. — Δύο Θησεῖα ἐν τῇ πόλει . . . . . αὐτοῦ ἐπιτάφιον ποιήσαντες καὶ ἔξω τῆς πόλεως, ὃ ἔκτισεν αὐτῷ ἱερὸν, ὅτε κατήνεγκεν αὐτοῦ ἐκ Σκύρου τὰ ὀστᾶ. ἔφυγε δὲ διὰ τὸν Ἱππολύτου θάνατον, ὑπὸ Λύκου κατηγορηθείς. B.

— 8. ἐν ᾧ] Ὑπερβὰς τὰς χειροτοννητάς φησιν ἀρχὰς καὶ τοὺς ἐπιστάτας καὶ τούσδε καὶ τούσδε καὶ τούσδε οὐ διακονεῖν ἀλλ' ἄρχειν δοκιμασθέντας. B.

P. 171. 2. ἡγεμονίας δικαστηρίων] Οἷον ἐξουσίαν τοῦ καταδικάζειν τοὺς ὑπεναντίους. — Ἄρχοντες ἕκαστοι εἰσῆγόν τινας δίκας εἰς τὸ δικαστήριον. ἐκαλεῖτο δὲ τοῦτο ἡγεμονία δικαστηρίου. — Ὑπάρχει τις βασιλεὺς, θεσμοθέτης, τειχοποιὸς, λογιστής. οὗτοι τοὺς ὑφ' αὑτοὺς ἐκκληροῦντας δικαστήριον εἰσάγουσιν εἰς τοῦτο, οἷον λογιστὴς τοὺς ἄρχοντας κληρώσας δικαστήριον, οὗ προέστη τε καὶ εἰσάγει· καὶ πάλιν ὁ θεσμοθέτης. διὸ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει δικαστής φησιν·

ὁ θεσμοθέτης ποῦ 'σθ' οὗτος; ἀμίδα μοι
δότω. B.

— pen. οὐ διακονεῖν] Οὐχ ὅτι ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται μὴ διακονεῖν, ἀλλὰ τοῦ νόμου λέγοντος τούσδε καὶ τούσδε ἄρχειν δοκιμασθέντας. ἀλλ' ὑπολαβών φησιν οὐ διακονεῖν, ἀλλ' ἄρχειν δοκιμασθέντας. B.

— ult. ἐπειδὴ] Ὃ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν. ἐπειδὴ οἱ ἀπὸ κλήρου γινόμενοι δοκιμάζονται, οὐκοῦν πλεῖον δεῖ δοκιμάζειν καὶ τοὺς ἄρχοντας. B.

P. 172. 2. τὸν γραμματέα] Γραμματέα λέγει τὸν εἰωθότα ἐν τῷ κοινῷ τὰ τοῦ δήμου γράμματα ἀναγινώσκειν. R. B.

— ibid. τοὺς λογιστὰς] Λογιστὴς ἑκάστης φυλῆς εἷς. γραμματέα δὲ ἕκαστοι εἶχον. λέγει οὖν νῦν τὸν τῶν λογιστῶν. B.

— 17. πρὸς δὲ] Δημοσθενικῶς προδιαβάλλει τὴν ἀντίθεσιν, μετὰ ἤθους δέ. ἔστι δὲ κατὰ ῥητὸν καὶ διάνοιαν. φησὶ γὰρ ὁ Αἰσχίνης ὅτι ὑπεύθυνος εἶ· τειχοποιὸς γὰρ εἶ. ὁ δὲ Δημοσθένης τειχοποιὸς εἶναι συντρέχει, τὸ δὲ τὰ γὰρ ἴδια ἀνάλωσα διάνοια τοῦ ῥητοῦ ἐστὶ, καὶ ἀμφισβητεῖται, ποῖα ἀνάλωσε τὰ ἴδια ἢ τὰ κοινά. B.

P. 173. 2. τηλικαύτῃ] Ἐν γὰρ τῇ μεγάλῃ ἐνδέχεται καὶ λαθεῖν. B.

— 4. ὁπωσοῦν] Δι᾽ ἥν τινα πρόφασιν, ὁποία ποτ᾽ ἂν ᾖ. B.

— 5. παραδόξων] Τῶν παρὰ τὴν δόξαν, περὶ ὧν τις οὐκ ἂν προσδοκήσειεν οὐδ᾽ ὑπολάβοι. B.

— 10. γένη] Γένη οὐ τὰς συγγενείας καλεῖ, ἀλλὰ ταῦτα ὧν οἱ μετέχοντες γεννῆται καὶ ὁμογάλακτες καλοῦνται. εἰσὶ δὲ ὥσπερ πατρίαι τινὲς, ἱερῶν κοινωνίας ἔχουσαι. B.

— ibid. Εὐμολπίδας] Εὐμόλπου ἀπογόνους. ἐγένετο δὲ Εὔμολπος Μουσαίου υἱὸς ἢ μαθητὴς, τοῦ τὰ μυστήρια εὑρηκότος. R. B. — Οἱ Εὐμολπίδαι γένος εἰσὶν ἀπὸ Εὐμόλπου. οὗτοί εἰσιν οἱ μυοῦντες· ἐκ τούτων γίνεται δᾳδοῦχος, ἱεροφάντης. οἱ δὲ Κήρυκες καὶ αὐτοί εἰσι τῶν περὶ τὰ μυστήρια. καὶ τοῦτο δὲ τὸ γένος ἀπό τινος ὀνομαστικῶς λεχθέντος Κήρυκος. — Γένη καὶ πατρίαι τινὲς διάσημοι ..... Ἀθήνησιν ἱεροφάνται μὲν τῆς Δήμητρος ἀπὸ Εὐμολπιδῶν, δᾳδοῦχοι δ᾽ ἀπὸ Κηρύκων. B.

P. 177. 15. ἐκκλησίᾳ] Τρεῖς γὰρ ἐκκλησίαι κατὰ μῆνα ἐγίνοντο. B.

— ult. πρότερον μὲν] Τοῦτο ὡς ἀντιπίπτον βούλεται λῦσαι. ἵνα γὰρ μὴ εἴπῃ ὁ Δημοσθένης ὅτι οὕτως εὔνους ἤμην τῇ πόλει, πολλάς μοι ἀρχὰς ἐπίστευσε, λύει λέγων ὅτι οὐ διὰ τὴν εὔνοιαν τὴν σὴν, ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἦθος τοῦτο ἐγένετο ἀπὸ Εὐβούλου. οὗτος γὰρ πολιτευόμενος ἦρχε τῶν θεωρικῶν, καὶ διὰ τὴν εὔνοιαν αὐτοῦ καὶ ἄλλας διοικήσεις ἐπίστευσεν αὐτῷ καὶ τὴν τοῦ ἀντιγραφέως ἀρχήν. ἐκ τούτου λοιπὸν καὶ εἰς τοὺς ἀναξίους ἔδραμε τὸ ἔθος. B.

P. 178. 1. πρυτανείαν] Ἡ ἦν ἡμερῶν τριάκοντα πέντε, ὡς ἄνω εἴπομεν. R. B.

— 5. ἀποδεκτῶν] Ἀποδέκται ἦσαν οἱ δεχόμενοι τὰ χρήματα τῶν καταβολῶν, εἴ τις ἐχρεώστει τῷ δημοσίῳ ἐκ καταδίκης. ὁδοποιοὶ δὲ οἱ ἐπιμελούμενοι τῆς καθαρότητος τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως. B.

P. 179. 8. ἐπιβολὰς] Οἷον ζημίας καὶ καταδίκας τοῖς ὑπ᾽ αὐτὸν, ὅπερ ἐστὶν ἔργον τῆς ἀρχῆς. B.

— ult. ἱσταμένου] Καλῶς τὸ ἱσταμένου μηνὸς, ἐπειδή ἐστι καὶ δευτέρα φθίνοντος. B.

P. 180. ult. ἀντιδιαπλέκει] Οἷον ἄλλο ἀντ᾽ ἄλλου εἰσάγει. μὴ δυνάμενος γὰρ δεῖξαι, ὅτι οὐκ ἦν ὑπεύθυνος, λέγει ὅτι ἀλλ᾽ οὐχ ὑπὸ τῆς πόλεως ἐχειροτονήθην, ἀλλ᾽ ὑπὸ τῆς φυλῆς μου. B.

P. 181. pen. τριττύες] Ὅ ἐστι τρίτον μέρος τῆς φυλῆς. πολλάκις γὰρ καὶ ἡ πᾶσα φυλὴ ἑαυτῆς ἕνα προεβάλλετο· πολλάκις δὲ καὶ ἓν ἕκαστον μέρος τῶν τριῶν μερῶν τῆς φυλῆς ἕνα ὑπὲρ ἑκάστου μέρους. καὶ οἱ δῆμοι οἱ μερικοὶ, οἷον ὥσπερ αἱ κῶμαι. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς ὅτι οἱ δῆμοι ἐξ αὐτῶν αἱροῦνταί τινα, ἵνα ὑπὲρ τοῦ δήμου αὐτοῦ τοῦ μερικοῦ φροντίζῃ. B.

P. 182. 11. ὁ δὲ ῥήτωρ] Κατ᾽ εἰρωνείαν εἴρηται, μᾶλλον δὲ κατ᾽ ἀλήθειαν. βούλεται γὰρ αὐτὸν εἶναι ῥήτορα διὰ τὸ χρήσιμον αὐτοῦ, ἐπειδὴ λέγει, διὰ τί μὴ αὐτὸς ἀπολογεῖται ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὸν Δημοσθένην εἰς συνηγορίαν ἐκάλει. B.

— 14. τοὺς ἀντιδίκους] Διὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς ἀντιλέγειν πρὸς τὰ προειρημένα. B.

— 19. διαῤῥήδην] Φανερῶς, διωρισμένως. R. B.

P. 183. 2. οὗτος] Ἐπὶ τὸ δεύτερον νόμιμον μεταβαίνει. B.

— 5. ἐργολαβεῖν] Ἵνα διὰ τοῦ ἐν τῷ θεάτρῳ στεφανοῦσθαι ἔχῃ ἑαυτῷ τοὺς παρέχοντας τὰ χρήματα, ὡς δυνατῶν καὶ τιμώμενος ἐν τῇ πόλει. B.

— 10. Πνυκὶ] Πνὺξ τόπου ὄνομα, ἐν ᾧ ὁ δῆμος ἐκκλησιάζων συνήγετο. R. B.

P. 184. 1. νόμον] Θέλει εἰπεῖν τὸν περὶ τῶν ξένων, ὅτι κελεύει ὁ νόμος τὸν ξενικὸν στέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγορεύεσθαι. τοῦτον γὰρ καλεῖ Διονυσιακόν. ὁ δὲ Δημοσθένης διακόψας τὸ ἥμισυ τοῦ νόμου τοῦ πολιτικοῦ παρενέβαλε τῷ τῶν ξένων, ὡς ἔγνωμεν ἐκεῖσε ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Στεφάνου. διὸ ἐπάγει μέρει τινὶ λέγων. B.

P. 185. 2. ἐπιγράψαντας] Οἱονεὶ ὑποβαλόντας. B.

— 11. ἀποδόντων] Δηλονότι τὸ κρίνειν. B.

— 17. οἱ νόμοι] Πάλιν πληθυντικῶς εἶπεν ἀντὶ ἑνικοῦ. B.

P. 186. 1. ὑποκηρυξάμενοι] Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ κηρύξαντες. χαίρουσι γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοῖς παθητικοῖς. B.

— 3. ὃ δ᾽ ἦν ἐπιφθονώτατον] Λείπει τοῦτο προσθήσω.

— 4. εὑρημένοι] Ἀντὶ τοῦ ποιούμενοι. τοῦτό φησι· τινὲς ἐνταῦθα ἑαυτοῖς κατεσκεύαζον, προσποιούμενοι εἶναι πόλεών τινων, ἵνα αὗται αἱ πόλεις πέμπωσιν αὐτοῖς στεφάνους. B.

— 6. ἕνεκ᾽ ἀρετῆς] Εἰρωνείας καὶ ἤθους μεστὸς ὁ λόγος. B.

— 9. καταθέμενοι] Ἀντὶ τοῦ ὁμολογήσαντες. B.

P. 187. 12. ἐρανίζων] Ἀντὶ τοῦ συλλέγων. B.

— 15. ὅταν δὴ] Ἐνταῦθα ἡ ἀπόδοσις ἐν σχήματι ἐπαναλήψεως, ἐπειδὴ διὰ πολλῶν ἦν ἠρτημένη ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ ὅταν δὲ ἀποδείξῃ. B.

P. 188. 18. ὑποβάλλειν] Ἀποκρίνασθαι, ἀπαντᾷν λόγοις. B.

P. 189. 7. ἁπλοῦς] Τριχῶς λέγεται τὸ ἁπλοῦν, ἢ ἐπὶ τοῦ ἀπανουργήτου, ἢ ἐπὶ τοῦ ἐρήμου, ἢ ἐπὶ τοῦ συντόμου. ἐνταῦθα οὖν ἁπλοῦν λέγει τὸ σύντομον, ὥσπερ Εὐριπίδης·

ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ.

ἐντεῦθεν δὲ μετέρχεται ἐπὶ τὸν τρίτον νόμον, τὸν περὶ τῶν ψευδῶν γραμματίων, οἷον ὅτι οὐ δεῖ ψευδῆ γραμμάτια ἐγκεῖσθαι ἐν τῷ Μητρῴῳ· τοιοῦτοι δὲ οἱ περὶ Δημοσθένους ἔπαινοι. B.

— 13. κἂν τοῦτο] Τῷ κατὰ παράληψιν σχήματι κέχρηται. B.

— 16. τοὐναντίον] Οὐκ ἔστι τοῦτο πρὸς τὸ πρὸ αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἔτι ἀνώτερον. οὐ γὰρ λέγει ὅτι δεικτέον αὐτῷ, εἰ ἔξεστι ψευδῆ γράμματα ἐνθέσθαι, ἀλλ' εἰ ἀληθεῖς οἱ περὶ αὐτοῦ τοῦ Δημοσθένους ἔπαινοι. B.

P. 190. 1. Κηφισοδότου] Οὗτος πολιορκήσας Ἀλωπεκόννησον, εἰσαγγελθεὶς διὰ τὴν συνθήκην τὴν πρὸς Χαρίδημον γενομένην, καὶ καταψηφισθεὶς, πέντε ταλάντοις ἐζημιώθη. εἰσαγγελία δέ ἐστι κατηγορία διὰ τὰ ἀδίκως ἢ κακῶς πεπραγμένα. R. B.

— 3. περιάγων] Δοκεῖ γὰρ τοῦτο ὥσπερ τιμή τις εἶναι τοῦ τριηράρχου ἐκείνου, οὗ ἂν ὁ στρατηγὸς ἐπιβῇ τῆς νεὼς, καθὸ δοκεῖ τῶν ἄλλων τριηράρχων προκρίνειν τὴν ἐκείνου τριήρη ὡς καλῶς κατεσκευασμένην. οὐκ ἐμνήσθη δὲ τούτου ὁ Δημοσθένης ἐν τοῖς κατ' Ἀριστοκράτους, ἐπειδὴ μάλιστα μὲν οὐ δι' ἑαυτοῦ λέγει ἐκεῖνον τὸν λόγον, ἀλλ' Εὐθυκλῆς ἐστὶν ὁ ἐκεῖσε λέγων, λαβὼν τὸν λόγον παρὰ Δημοσθένους· εἶτα οὐκ ἀναγκαῖον ἦν. B.

— 5. τούτων ἀξιωθεὶς] Ἵνα λέγῃ περὶ τῆς προβολῆς ἐκείνης. B.

— 12. προδιδοὺς ὑμᾶς] Λείπει τούτῳ τῷ Δημοσθένει. B.

— 16. ὦ Κτησιφῶν] Τὸ σχῆμα ἀποστροφή. B.

— ibid. ὅτῳ] Ἀντὶ τοῦ ᾧ τινὶ, τῷ Δημοσθένει. B.

— antep. ἀρχαῖα δὲ καὶ λίαν ὁμολογούμενα] Πῶς τὰ αὐτὰ ἀρχαῖα καὶ ὁμολογούμενα; ὀφείλει γὰρ λήθην παθεῖν ὑπὸ τῆς παλαιότητος τοῦ χρόνου. ὅτι οὕτω φησὶ μεγάλα ἐστὶν, ὅτι οὐδὲ ὁ χρόνος τὴν μνήμην αὐτῶν ἠδυνήθη ἀφελέσθαι. B.

P. 191. 3. περὶ δὲ] Μετέρχεται ἐπὶ τὸ δίκαιον κεφάλαιον ἐντεῦθεν, πληρώσας τὸ νομικόν. μερίζει δὲ τὸ δίκαιον εἰς τέσσαρας καιροὺς, ὡς πολλάκις ἔγνωμεν. B.

— 9. τοῦτον δ' ἀφορίζεται] Οἱονεὶ εἰς ἕνα χρόνον συνάπτει τῇ γενομένῃ εἰρήνῃ. ἀντὶ τοῦ μέχρι τῆς γενομένης εἰρήνης, συλλαμβάνων καὶ αὐτὴν τὴν εἰρήνην. B.

— 21. ἐγκαλύπτωμαι] Τὸ πρόσωπον καλύπτω ὑπ' αἰσχύνης. R. B. ΑΛΛΩΣ. Ἀντὶ τοῦ σκέπω ἐμαυτὸν, ὡς ἀπορῶν ὅθεν. ἐκκαλύψει δὲ ἀντὶ τοῦ γυμνώσει με σκεπόμενον. B.

P. 192. ult. ἐπὶ Φίλιππον] Ἀντὶ τοῦ κατὰ Φιλίππου. B.

P. 193. 4. συστάντες] Ἀντὶ τοῦ φατριάσαντες ἐπὶ τὰ δημόσια ὑμῶν πράγματα. B.

— 8. ἐπὶ τοὺς λογισμοὺς] Ἐπὶ τὸ ἀπαιτῆσαι λόγον τῶν ἀναλωθέντων χρημάτων. B.

— 11. συγκεφαλαιωθῇ] Ἀντὶ τοῦ πλήρης ἀποδειχθῇ. B.

— 13. αἱρῇ] Ἐλέγχῃ. R. B. Ἀντὶ τοῦ καταλάβῃ. B.

P. 195. 6. ἐπιλαχὼν] Ἐλάγχανον οἱ ἄρχοντες καὶ σὺν αὐτοῖς ἄλλοι ὥσπερ δεύτεροι αὐτῶν, ἵνα εἴς αὐτῶν εἰ ἀπέθανεν ἐν τῷ μεταξὺ τῆς ἀρχῆς ἢ ἠῤῥώστησεν, ὁ ἀντ' αὐτοῦ ἐγίνετο ἄρχων. ἐκ παρασκευῆς δὲ πριάμενος, οἷον ὑποφθείρας χρήμασι τοὺς προέδρους τῆς βουλῆς, ὥστε αὐτὸν βουλευτὴν ποιῆσαι. ἵνα εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πράττοι, οἷον τὰ ἀρέσκοντα αὐτῷ. B.

— 12. ἐπαινέτης ἦν] Ἐν γὰρ τῇ πρώτῃ φησὶ πρεσβείᾳ ἐπῄνει αὐτοὺς, ὕστερον δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ διέβαλλεν ὡς προδότας. B.

P. 196. pen. ἀνεμέσητον] Ἄμεμπτον. R. B.

— ult. κατακοινωνήσαντες] Οἱονεὶ κοινωνήσαντες ἀλλήλοις καὶ τῶν πραγμάτων τῆς πόλεως. B.

P. 197. 4. τοὺς καιροὺς] Οἱονεὶ τὰς εὐκαιρίας καὶ τὸ δύνασθαι διὰ τοῦ ἀναμεῖναι τοὺς Ἕλληνας ἐλθεῖν καὶ κοινωνῆσαι τῆς εἰρήνης. B.

P. 198. 7. νικᾷ] Ἀντὶ τοῦ γράφει μηδενὸς αὐτῷ ἐναντιουμένου. B.

P. 199. 10. τῆς τριμήνου] Προθεσμίας ὑπακουστέον. R. B.

P. 200. 2. τὸ ῥῆμα] Ῥῆμα ἐνταῦθα καλεῖ οἷον τὴν ῥῆσιν αὐτὴν καὶ τὸ κῶλον, ὄνομα δὲ τὴν λέξιν, οἷον τὸ ἀποῤῥῆξαι. B.

— 8. ἐρήσεται] Ἐρωτήσει, ἐρωτᾷν μέλλει. R. B.

— pen. παρεγγράψας] Οἱονεὶ ὑποβαλών. B.

P. 201. 11. αὐτομολοῦσιν] Οἱονεὶ τὰ τῶν πολεμίων φρονοῦσι καὶ μεταβάλλουσιν ἑαυτούς. B.

— ibid. ἐπέδωκε] Αὐτά φησι τὰ δημόσια πράγματα ἐπέδωκε τῷ δήμῳ. B.

— antep. ἐνιαυτὸν] Ἐπειδὴ οἱ βουλευταὶ οἱ πεντακόσιοι ἐνιαύσιοι ἦσαν. B.

P. 202. 1. φοινικίδας] Οἱονεὶ πυῤῥὰ πάλλια. B.

— ult. ἑβδόμην δ' ἡμέραν] Οὕτως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι, δέον εἰπεῖν πρὸ ἑπτὰ ἡμερῶν. B.

P. 203. 2. ἐβουθύτει] Ὡς χάριν ὁμολογῶν τοῖς θεοῖς ὑπὲρ τῆς πόλεως, ὅτι ἐτελεύτησεν ὁ Φίλιππος. B.

P. 204. 14. ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας] Οἱονεὶ ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς χρήματα παρὰ Φιλίππου, καὶ φιλονεικεῖν ἑκατέρους περὶ τοῦ πλείονος πρὸς ἀλλήλους. B.

P. 207. 7. τοῦ Καλλίου] Οὗτός ἐστιν ὁ Καλλίας ὁ ποιήσας τὴν Εὔβοιαν γενέσθαι πάλιν ὑπὸ Ἀθηναίους, μετὰ τὸ ἐξελασθῆναι ἐξ αὐτῆς τοὺς περὶ τὸν Φιλιστίδην καὶ τὸν Κλείταρχον, ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ δεκάτου λόγου τῶν Φιλιππικῶν. διὸ καὶ κακῶς αὐτοῦ μέμνηται ὁ Αἰσχίνης. B.

— 8. Ἀθηναίους εἶναι] Καὶ γὰρ τῇ ἀληθείᾳ πολίτας αὐτοὺς ἐποιήσαντο οἱ Ἀθηναῖοι

διὰ τὸ τὴν Εὔβοιαν ποιήσασθαι ὑφ' αὑτούς. B.

— 16. ἀπέδοτε] Τοῖς Εὐβοεῦσι. B.

— 18. αὐτοῖς] Τοῖς Εὐβοεῦσι δηλονότι. R.

P. 208. 1. Ταμύνας] Χωρίον Εὐβοίας. B.

— ibid. παρήλθομεν] Ἀντὶ τοῦ παρηρχόμεθα. B.

— 10. τοὺς Φωκικοὺς ξένους διαβιβάσας] Οἱονεὶ συνάγων τινὰς Φωκέων τῶν ἔτι σωζομένων, κατατυραννῆσαι τοὺς Εὐβοέας· τοῦτο δὲ ἔξωθεν ἔλαβε πρὸς διαβολήν. διαβιβάσας δὲ οὐ λέγει τοὺς Φωκέας, ἀλλὰ τὸ στρατόπεδον ὃ συνήγειρεν. B.

— 14. ἐκ παρατάξεως] Ἀντὶ τοῦ φανερῶς καὶ οὐ λάθρα. B.

— antep. συνάγων] Ἵνα δῆθεν εἰς ἓν συνέρχηται ἡ πᾶσα Εὔβοια καὶ ἐπακούῃ τοῖς Ἀθηναίοις. B.

— ibid. ἐφ' ὑμᾶς] Ἀντὶ τοῦ καθ' ὑμῶν. B.

P. 209. 5. τοῦ Εὐρίπου] Θέλει δὲ . . . . . διὰ τούτου δηλῶσαι ὅτι ἐμιμήσατο διὰ τοῦ τρόπου τὸ εὐμετάβλητον τοῦ Εὐρίπου, ὡς πλησίον αὐτοῦ οἰκῶν. ἔστι δὲ τὸ κῶλον χαριεντισμός· ἐπαινοῦσι δὲ τοῦτο τὸ κῶλον οἱ κριτικοὶ, λέγοντες σωφρόνως αὐτὸ πεφράσθαι καὶ οὐ κούφως. B.

— 13. τὸν δολιχοδρομήσαντα] Εἶδός ἐστι δρόμου ὁ δολιχὸς, ὡς ἐκ τῶν Πινδαρικῶν ἔστιν ἰδεῖν, ἴσως ἓν στάδιον ἐκτεταμένον δραμεῖν. B.

— 16. οὐδὲν γὰρ] Ἡ σύνταξις τοῦ κώλου ἐν ὑπερβατῷ οὕτως· οὐδὲν γὰρ ἦν ἐν μέσῳ, ἀλλ' ὑπῆρχεν αὐτῷ ἢ φεύγειν ἢ τεθνάναι, εἰ μνησθεὶς ὁ δῆμος τῶν ἀδικημάτων αὐτοῦ μὴ προσδέξοιτο τὴν συμμαχίαν. B.

P. 210. 3. ἔγραψε δ' ἐν] Ἡ πᾶσα διάνοια τοιαύτη ἐστίν· ἔγραψε ψήφισμα βοηθεῖν ἡμᾶς τοῖς Χαλκιδεῦσιν. εἶτα ἵνα μὴ δόξῃ ἄτοπον λέγειν τὸ μόνον ἡμᾶς ἐκείνοις βοηθεῖν, μὴ μέντοι καὶ αὐτοὺς ἡμῖν, προσέθηκε δῆθεν εὐφημίας χάριν, ὥστε καὶ αὐτοὺς βοηθεῖν ἡμῖν κινδυνεύουσι, καὶ ἀντικατήλλαξε ῥῆμα ἔργῳ. B.

— 8. αἰσχίστας πράξεις] Οἷον τὸ παραχωρῆσαι τοῖς Χαλκιδεῦσι τὸ συνεδρεύειν καὶ τοὺς φόρους. B.

— ult. ἀνέστησαν] Ἀντὶ τοῦ μετέστησαν. B.

P. 211. 7. σύνταγμα] Οἱονεὶ πλῆθος χρημάτων. λέγεται δὲ καὶ ἀλλαχοῦ τὸ σύνταγμα καὶ ἐπὶ τοῦ τάγματος τῶν στρατιωτῶν. ὅθεν καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἀνέγνωμεν τὸ σύνταγμα τῆς ἀρχῆς. τὸ δὲ λεγόμενον περὶ βιβλίου παρά τινων οὐ λέγεται σύνταγμα τοῦδε τοῦ ἀρχαίου, ἀλλὰ μᾶλλον σύγγραμμα. B.

P. 213. 2. ἀριθμῶν] Ἀντὶ τοῦ ἀπατῶν ὑμᾶς διὰ τῶν πιθανῶν τούτων λόγων ἐν τῷ καὶ ὁρίζειν τὴν ἡμέραν καὶ ἄλλα τοιαῦτα. B.

— 13. οἵ τινες δεήσονται] Τὸ ἀκόλουθον εἰπεῖν ἦν, ὥστε συμμαχῆσαι αὐτοὺς ἡμῖν. ὁ δὲ ἐπάγει παρ' ὑπόνοιαν κατ' εἰρωνείαν· ναὶ, ἵνα αὐτοὺς παρακαλέσωσι μὴ φέρειν ἔτι τοὺς φόρους ἡμῖν, ἀλλὰ τῷ Καλλίᾳ. B.

P. 215. 4. δημοκρατουμένων] Ἐδημοκρατεῖτο, καὶ φανερῶς ἔλαβε τὰ χρήματα ὁ Δημοσθένης, ἡ γὰρ Ἐρέτρια καὶ ἡ Χαλκὶς, ὡς τυραννούμεναι, λάθρα αὐτῷ παρέσχον. B.

— 14. ὑπέθεσαν] Οὐχ ἵνα λάβῃ αὐτὰς καὶ ἀναλώσῃ, ἀλλ' ἵνα σχῇ αὐτὰς ὑποθήκην, ἕως οὗ λάβῃ τὸ τάλαντον. B.

P. 216. 9. ἀπώλεσε] Διότι ἐν αὐτῷ ἡττήθησαν ἐν Χαιρωνείᾳ. B.

— 11. οὐδαμῶς ἴσην] Διότι οὐκ ἐποίησε Θηβαίους ἐξ ἴσου τῶν Ἀθηναίων ἀναλῶσαι, ἀλλὰ τοὺς μὲν Ἀθηναίους τὸ δίμοιρον, τὸ δὲ ἄλλο τρίτον τοὺς Θηβαίους, ὡς ἔγνωμεν ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου. B.

P. 217. 4. ἀναθεῖναι] Ἀνιερῶσαι. λέγει δὲ τὴν γῆν αὐτῶν. πρὸς γὰρ τοῦτο ὑπήντησεν, ἀλλ' οὐχὶ πρὸς τοὺς ἄνδρας.

P. 218. 2. ἀρὰν] Οἱονεὶ κατάραν, ἐκ τοῦ εἰς αὐτὸν καταρᾶσθαι τὸν ὀμνύοντα τραπῆναι τὴν ἐπιορκίαν, εἰ μὴ τόδε ποιήσει, ὅπερ ὤμοσε. καὶ περὶ τούτου δὲ ἤδη ἔγνωμεν ἐν οἷς ἔλεγε τὸν προστρόπαιον. B.

P. 219. 8. συνῴκισαν] Ἀντὶ τοῦ οἰκισθῆναι ἐποίησαν. B.

— 9. ἐξέλεγον] Ἀντὶ τοῦ ἀπῄτουν. ὡς καὶ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· τούτους ἐκλέγοντας τὰ τέλη. B.

— ult. ὅτου ἂν προσάψηται] Οἵου δ' ἂν ἅψηται πράγματος, ὡς δυσοιώνιστος ἀπόλλυσιν αὐτό. ἅψηται δὲ λέγει ἀντὶ τοῦ ἐθελήσῃ αὐτοῦ προστῆναι καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ εἰπεῖν. B.

P. 220. 6. Μειδίαν] Τὸν δόντα Δημοσθένει τοὺς κονδύλους. B.

P. 221. 3. πρὸς τὸν καινὸν νεὼν] Οὐ λέγει ὅτι δύο ἦσαν ναοὶ ἐν Δελφοῖς, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν λέγει. καλεῖ δὲ αὐτὸν καινὸν, καθὸ τὸν παλαιὸν πρησθέντα ἀνῳκοδόμησαν οἱ Ἀμφικτυόνες. πρὶν δὲ ἐξεργάσασθαί φησιν ἀντὶ τοῦ τελειωθῆναι τὸ ἔργον πᾶν τῆς οἰκοδομίας. λέγουσι δ' ὅτι ἔμεινεν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀτελὴς, ἕως οὗ ὕστερον Νέρων, ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἐπλήρωσεν αὐτὸν, ἐκεῖσε παραγενόμενος. B.

— 4. ἐξειργάσθαι] Γρ. ἐξαρᾶσθαι, τουτέστι πρὶν τὰς ἀρὰς ἐπιτελέσαι, ἃς ἐν ταῖς ἱδρύσεσι τῶν νεῶν εἰώθεσαν ποιήσασθαι.[1] R. B.

— 11. μεθεστηκότων] Οἱονεὶ ἐκστάντων τοῦ δημηγορεῖν. B.

P. 222. 9. κεραμεῖα] Εἰς τὴν μει ὁ τόνος ἐστίν. ἔστι γὰρ κτητικὸν, οἷον οἰκίαι τινὲς, ἔνθα κεραμεῖς εἰργάζοντο κεράμους. B.

— 13. τέλη πεπραχότας] Ἀντὶ τοῦ μισθώσαντας τὰ τέλη τοῦ λιμένος. B.

— pen. ἀφοσιῶ] Οἱονεὶ καθαρὰν ποιῶ καὶ ἄμεμπτον διὰ τὸν ὅρκον τὸν περιέχοντα, ὥστε μὴ περιϊδεῖν τοὺς ἐργαζομένους αὐτὴν τὴν ἱερὰν γῆν. B.

— ult. τὰ κανᾶ] Ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, ἐν ᾗ αἱ παρθένοι ἱερά τινα Δήμητρος ἐν κανοῖς, ἤγουν ἐν κανισκίοις ἐβάσταζον ἐπὶ κεφαλῆς· ὅθεν κανηφόροι κέκληνται. R. B. Οἱονεὶ εὐτρεπῆ ἤδη εἰσὶ τὰ κανίσκια τὰ πρὸς θυσίας. B.

P. 224. 2. ἐπὶ διέτες ἡβῶσι] Ἐπὶ διέτες ἡβῆσαι Δίδυμος λέγει τοὺς ἑκκαίδεκα ἔτη γε-

[1] Hoc scholio caret Apogr. Oxoniense.

νομένους. τὸ γὰρ ἡβῆσαι μέχρι τεσσαρεσκαίδεκα ἐτῶν ἐστίν. ἔφηβοι δὲ παρ' Ἀθηναίοις ὀκτωκαιδεκαετεῖς γίνονται, καὶ μένουσιν ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔτη δύο. R. B. Πολλάκις ἔγνωμεν ὅτι ἀπὸ ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν ἐνεγράφοντο εἰς τὸ ληξιαρχικὸν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐφύλαττον δύο ἔτη τὰ πλησίον τῆς πόλεως, καὶ ἀπὸ εἴκοσιν ἐτῶν ἐξήρχοντο εἰς τοὺς ὑπερορίους πολέμους. οὐκοῦν τοὺς ἀπὸ ὀκτωκαίδεκα ἕως εἴκοσιν ἐτῶν ἡβῶντας λέγει, κοινὸν ποιῶν τὸν λόγον ἐπὶ πάντων Ἑλλήνων. B.

P. 225. 2. χρωμένους] Οἱονεὶ ὑπηρετοῦντας. B.

— 6. πρὸ τῆς ἐπιούσης Πυλαίας] Οἷον πρὸ μηνὸς τῆς Πυλαίας τῆς ἑξῆς. ἔγνωμεν γὰρ ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς, ὅτι δὶς συνῄεσαν, ἅπαξ ἐν τῷ ἔαρι καὶ ἅπαξ ἐν τῷ φθινοπώρῳ. B.

— 10. τὸ ψήφισμα] Οἷον τῶν Πυλαγόρων. ἔστι δὲ παραγραφικὸν ἐκ χρόνου. καὶ πῶς, εἴπερ διετάραξα τότε τὰ Ἑλληνικὰ, συμβουλεύσας περὶ τῶν Λοκρῶν, μηδεὶς τῶν πολιτῶν μοι ἀντεῖπε τότε; B.

— 15. ὑπὲρ τοῦ μεσεγγυήματος] Ἕνεκεν τῶν χρημάτων ὧν ὑπέσχοντο αὐτῷ παρασχεῖν, ἐὰν σώσῃ αὐτοὺς δι' Ἀθηναίων. καὶ ἐν μέσῳ δεδώκασι ταῦτα τὰ χρήματα, ἵνα ἐὰν ποιήσῃ, λάβῃ αὐτά. B.

— 20. προσλαβὼν] Οἱονεὶ πείσας τινὰ εὐήθη βουλευτὴν γράψαι τοῦτο τὸ ψήφισμα. B.

— ult. ἐπαναστάσης] Οἱονεὶ διαλυθέντων καὶ ἀναχωρησάντων, ὡς καὶ Δημοσθένης φησί· τῆς βουλῆς δὲ ἀφειμένης· ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. B.

P. 226. 16. μετέχειν] Δοκεῖ σολοικοφανὲς εἶναι. οὐδεὶς γὰρ λέγει πρὸς δοτικὴν μετέχω σοι, εἰ μὴ πρὸς τὴν ἀντίλεξιν νοήσομεν τὸ κῶλον, οἷον πρὸς τὸ κοινωνεῖν. B.

— ult. μιᾶς πόλεως] Θήβης, ἣν ἤδη κατέσκαψεν Ἀλέξανδρος. R. B.

P. 227. 11. ἐν ῥητῷ χρόνῳ] Ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν οὐκ εὐθὺς, ἀλλὰ προθεσμίαν τινὰ αὐτοῖς δόντες, ὅπερ ἦν πάλιν φιλανθρώπως αὐτοῖς χρήσασθαι. B.

— ult. τοῖς μυστηρίοις] Μυστήρια δεῖ νοεῖν τὰ Κόρης καὶ Δήμητρος. ἡ δὲ τῶν μυστῶν τελευτὴ ἐπεξήγησίς ἐστι τοῦ προειρημένου. λέγει δὲ δι' ἐκεῖνο τὸ τέρας, ὅτε κατελθόντων τῶν μυστῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὸ καθαρθῆναι, ἥρπασεν ἕνα αὐτῶν τὸ κῆτος. πληθυντικῶς δὲ εἶπε, δέον ἑνικῶς. οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι δύο κατέφαγεν. B.

P. 228. 7. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων] Ἐκ παραλλήλου. B.

P. 229. 6. μεθ' ἡμέραν] Ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ. B.

— 16. ἡ δ' ἡμετέρα] Οἷον ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι, τοσαῦτα διαπραξάμενοι καὶ πρὸς τὸν Πέρσην καὶ ἄλλους πολλοὺς, ὑπὸ Φιλίππου οὕτως ἡττήθησαν, ὥστε μὴ δυνηθῆναι ἀναλαβεῖν ἑαυτοὺς λοιπὸν ἔτι καὶ ἀνανῆψαι. B.

P. 230. pen. Φρυνώνδας] Οὗτος ἐπὶ πονηρίᾳ διαβεβοημένος ὑπῆρξεν. ὅθεν Ἀριστοφάνης πού φησιν·

ὦ μιαρὲ καὶ Φρυνῶνδα καὶ πονηρέ. R. B.

Ὁ μὲν Εὐρύβατος Λυδὸς, ὁ δὲ Φρυνώνδας Ἀθηναῖος. ἑκάτερος δὲ ἐπὶ πονηρίᾳ διεβέβλητο. B. — Εὐρύβατοι δύο ἐγένοντο, ἄμφω πονηροὶ, ἄπιστοι, πανοῦργοι. R. B.

P. 232. antep. ὁ Ἀζηνιεὺς] Ἀζηνία δῆμος φυλῆς Ἱπποθοωντίδος. R. B.

— ult. ὁ Ἀναφλύστιος] Ἐκ φυλῆς Ἀντιοχίδος. R. B.

— ibid. ἔτι καὶ νῦν] Ἐκ παραλλήλου. B.

P. 233. 2. τὸ δ' αἴτιον] Θέλει εἰπεῖν, ἐπειδὴ ἀεὶ μηδίζουσιν ἢ φιλιππίζουσιν.

— 20. ἀπεκρύψατο] Ἰστέον ὅτι ἄλλως τοῦτο εἰρηκότος τοῦ Δημοσθένους ὁ Αἰσχίνης ἐπὶ τὸ βιαιότερον ἐξήγαγεν. ὁ γὰρ Δημοσθένης εἶπε λάθρα ὑμῶν πρεσβεύων, ἵνα μὴ μαθὼν Φίλιππος πέμψῃ καὶ αὐτὸς πρέσβεις τοὺς ἀπατήσοντας ἐκείνους. B.

— 28. κλέπτων] κρύπτων. R. B.

— antep. ὡς τοὺς Βοιωτοὺς] Σχῆμά ἐστι κατ' ἀντίπτωσιν, οὕτως· ὡς τῶν Βοιωτῶν τῶν ἐν τοῖς ἔργοις ἀδικουμένων, ἀγαπησάντων τῶν ὀνομάτων τὴν σύνθεσιν, καὶ οὐχὶ γινωσκόντων ὅτι πανούργως ἔγραψεν, ὥστε ἀδικηθῆναι αὐτούς. οὐδὲ γὰρ εἶπε Βοιωτοῖς μόνον, τῷ κοινῷ γένει, ἀλλὰ Βοιωτοῖς τοῖς ἐν Θήβαις. R.

P. 234. 14. εἰ χρὴ] Πάλιν ῥητορικὸν τὸ σχῆμα, ἀντὶ τοῦ ὥσπερ χρή. οὐ γὰρ ὡς ἀμφίβολον λέγει. B.

— 16. δεύτερον] Δεῖ νοῆσαι τὸ δεύτερον ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα, οἱονεὶ μετὰ τὸ γενέσθαι τὰ τρία τὰ προειρημένα. μετήνεγκε δὲ εἰς Θήβας, φησὶ, καθὸ αὐτοῖς παρέδωκε τὴν ἡγεμονίαν, ὡς εἶπεν ἀνωτέρω. B.

— ult. διαδικασίαν] Κυρίως μὲν ἡ δίκη ἡ περὶ χρημάτων ἢ περὶ κτημάτων λέγεται διαδικασία. καταχρηστικῶς δὲ ἐνταῦθα δηλοῖ τὴν δοκιμασίαν. γράφειν δὲ ἀντὶ τοῦ ποιεῖσθαι. B.

P. 235. 4. μισθοφορῶν] Μισθὸν δεχόμενος ἐκ τῆς πόλεως ὑπὲρ τοῦ μισθώσασθαι ξένους καὶ διαδοῦναι αὐτοῖς χρήματα. B.

— 5. καὶ τοὺς μυρίους] Τὸ ἀκόλουθον οὕτως· καὶ τοὺς μυρίους ξένους ἐκμισθώσας Ἀμφισσεῦσι προσέμιξε φέρων τῇ πόλει ἀπαρασκεύαστον κίνδυνον. εἶτα ἡ αἰτία ἐν μέσῳ· ἀναρπασθέντων τῶν ξένων, περὶ ὧν λόγος, δι' αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, προσχωρησάντων τοῖς Ἀμφισσεῦσιν. B.

P. 236. 19. ἀνέστρεψαν] Ἀντὶ τοῦ ὑποστρέψαι ἐποίησαν. B.

P. 237. 18. μνήμη] Τὸ μεμνῆσθαι ὡς ὅτι τοσούτων συμφορῶν αἴτιος ἐγένετο. B.

— 24. μετὰ ταῦτα] Δοκεῖ ἐνταῦθα δηλοῦν ὅτι ὁ στεφανούμενος πρὸ τοῦ ἀγωνίσασθαι τοὺς τραγῳδοὺς ἐστεφανοῦτο. B.

— antep. ἐκεῖνό γε] Ἀττικῶς εἶπε, δέον εἰπεῖν ἀναμνησθεὶς ἐκείνου, ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ κεῖται ἐκεῖνο·

μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔ τι νέον γε. B.

P. 238. 10. εἰς προεδρίαν] Δηλονότι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, ἵνα θεωρήσωσιν ἔν τινι τόπῳ

τιμίῳ ἐν τῷ θεάτρῳ τοὺς τραγῳδοὺς καὶ τὰ ἄλλα. ἀντιστρόφως δὲ νοητέον, καλεῖ εἰς προεδρίαν καὶ οἴκαδε κελεύει οὕτως ἀναχωρεῖν. B.

— 21. ἀφ' ὑμῶν] Οἷον ὡς ὅτι περιεγένετο ὑμῶν ὁ Δημοσθένης. B.

— antep. αἱρεῖτε] Ἀντὶ τοῦ χειρωθῆναι ποιεῖτε, ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ·

φῆ γὰρ ὅγ' αἱρήσειν. B.

P. 239. 3. τὸ βασιλικὸν χρυσίον] Ὃ δέδωκε Δαρεῖος ὁ νεώτερος Δημοσθένει ὑπὲρ τοῦ πεῖσαι Θηβαίους, ἀνελόντας τὴν φρουρὰν, ἣν κατέλειψε κατ' αὐτῶν ὁ Φίλιππος, ἀποστῆναι Ἀλεξάνδρου, ἵνα δῆθεν ὀργισθεὶς ἐπιστρατεύσῃ κατ' αὐτῶν, καὶ μετενέγκῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ πρὸς αὐτὸν πολέμου ἐπὶ Θηβαίους. B.

— 6. νομίσατε] Ὑποτύπωσις, δι' ἧς οἰκτρὸν θέαμα ἁλισκομένης πόλεως πρὸ ὀφθαλμῶν παρίστησι. ταὐτὸ ποιεῖ Ὅμηρος Ἰλιάδος ί. R. B.

P. 240. 2. καταγαγούσης] Ὡς ἂν εἰ ἔλεγε· κατελθὼν δὲ ὕστερον ἀπροσδοκήτως. οὐδὲ γὰρ προσεδόκα ζῆν τοιαῦτα εἰργασμένος εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ' ἀπολέσθαι παρ' ὑμῖν, ἐρεθίσας ὑμᾶς ἐπὶ ἀκαίρους πολέμους. B.

— 3. τοὺς μὲν πρώτους χρόνους] Μετὰ τὴν φυγὴν τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ καὶ κάθοδον. B.

— pen. εἰς αἰτίαν] Οἱονεὶ κατηγορίας, ἐπειδὴ ἡ βουλὴ, ἀναπεισθεῖσα παρ' αὐτοῦ, ἔθυσε θεοῖς, χάριν ὁμολογοῦσα ὑπὲρ τοῦ Φιλίππου θανάτου. ἕνεκα τούτου Ἀθηναίοις ὕστερον ἐπιστέλλων Ἀλέξανδρος οὕτως ἔγραψεν· Ἀλέξανδρος τῷ μὲν δήμῳ χαίρειν, τῇ δὲ βουλῇ οὐδέν. B.

— ult. Μαργίτην] Τουτέστιν ἠλίθιον. Πλάτων Ἀλκιβιάδῃ περὶ Μαργίτου·

ὃς μὲν ἐπίστατο πολλὰ, κακῶς δ' ἠπίστατο πάντα. R. B.

Ἀντὶ τοῦ μαινόμενον. B.

P. 241. 2. ἀγαπᾶν] Ἀντὶ τοῦ ἀγαπῶντα ἐὰν ζήσῃ· παρὰ τὸ ἐν τοῖς σπλάγχνοις εἶναι ὥσπερ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. B.

— 10. τοῦ Κιθαιρῶνος] Ὄρος Βοιωτίας. R. B.

— 11. οὔτ' ἐν εἰρήνῃ] Ὅμηρος·

οὔτε ἐνὶ πτολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ. R. B.

P. 242. 1. οἱ πάραλιοι] Οἱ τὴν παραλίαν οἰκοῦντες τῶν Ἀθηναίων, καὶ κατασκευάζοντες τὴν ναῦν τὴν πάραλον, καὶ ἐν αὐτῇ πλέοντες. B.

— 10. ὑποτρέχει] Κολακευτικῶς μετέρχεται. R. B.

P. 243. 11. χρυσόκερων] Εἰώθασιν οἱ ταῦρον προσάγοντες πρὸς θυσίαν ἢ ἔλαφον ἤ τι τῶν κερατοφόρων χρυσοῦν τὰ κέρατα καὶ στέφειν τὴν κεφαλήν· ὃ λέγει ὁ ποιητὴς χρυσὸν κέρασιν περιχεύας. τὸ οὖν παρεπόμενον τοῖς μέλλουσι σφάττεσθαι, οἷον τὸ δειλιᾶν καὶ ἀγωνιᾶν, περὶ Αἰσχίνου ἔταξεν ὁ Δημοσθένης, διὰ τὴν ἀθυμίαν δῆθεν τὴν περὶ Ἀλεξάνδρου. B.

— pen. ἐπίδοξος] Προσδόκιμος. B.

P. 244. pen. φορμορραφούμεθα] Ἀντὶ τοῦ συῤῥάπτουσί τινες καθ' ἡμῶν πράγματα, ἐκ τῆς φορμοῦ. φορμὸς γὰρ λέγεται τὸ ψιαθῶδες πλέγμα, ὡς καὶ ὁ Θουκυδίδης φορμηδὸν λέγει. B.

— ibid. ἐπὶ τὰ στενὰ] Ἐπὶ τὰ δυσχερῆ. B.

P. 245. 1. θαύματα] Οἱονεὶ παραδοξολογήματα τερατώδη. B.

P. 246. 10. δημοτικὸς] Χαίρων τῇ δημοκρατίᾳ. B.

P. 247. antep. ἐκ Κεραμέων] Δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος. R. B.

— ibid. Νυμφαῖον] Νεὼν Νυμφῶν. R. B.

P. 248. 1. τὴν κρίσιν] Οἷον τὴν τιμωρίαν. ἐξῆν γὰρ φυγεῖν μετὰ τὴν πρώτην κρίσιν, εἰ καὶ θάνατός τινος κατεγνώσθη. ἔγνωμεν ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. B.

— 4. Σκύθιν] Ὡς ε . . . . εἴρηται τοῦτο μᾶλλον βαρυτόνου· κακῶς δέ. τὰ γὰρ τοιαῦτα ἐθνικὰ ὀξύνεσθαι θέλει, ὡς Κολχὶς, Περσὶς, Σκυθίς. οὐκοῦν Σκυθίδα καὶ οὐ Σκύθιν, ὡς τὸ Κολχίδα, Περσίδα· τινὰ δὲ τῶν βιβλίων ἔχει κτητικῶς Σκυθικήν. B.

P. 249. 4. ἐπικέκλυκε] Οὕτω πολύ ἐστι. λέγει δὲ ὅπερ ἔπεμψεν αὐτῷ Δαρεῖος. B.

— 5. πονηροῦ] Ἀντὶ τοῦ ἀσώτου. B.

— 6. τὸ κεφάλαιον] Οἱονεὶ τὸ μέγιστον ἀδίκημα. B.

P. 250. 7. ὁ μὲν τοίνυν] Ὅτι ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος τοῖς ἀτίμοις ἠθέλησε σημᾶναι, ὡς καὶ τούτους δεῖ εἶναι ἀτίμους. οἱ γὰρ ἄτιμοι ἐξείργονται ἱερῶν, ἐκκλησίας, τοῦ δημηγορεῖν καὶ τῶν τοιούτων. περιῤῥαντήρια δέ ἐστιν οἷον τὰ ὕδατα πρὸ τῶν ἱερῶν, ἐν οἷς περιῤῥαίνονται οἱ μέλλοντες εἰσιέναι τοῖς ἱεροῖς πρὸ τοῦ εὔξασθαι. τὰ δὲ τῆς ἐκκλησίας περιῤῥαντήρια ἦν τὰ καθάρσια τὰ ἐκ τοῦ περιστιάρχου γινόμενα. B.

— 13. τοῖς τραγῳδοῖς] Πάλιν ἀντὶ τοῦ τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων. B.

— 21. τὰς ἀφθόνους] Τὰς ἁπλῶς καὶ χύδην διδομένας, ὅ ἐστι τὰς πολλάς. ὡς ἔχομεν καὶ παρὰ Ἡροδότῳ καὶ ἀλλαχοῦ ἄφθονον ὕδωρ ἀντὶ τοῦ πολύ. B.

— antep. ἐμβαλεῖτε] Διότι ὁρῶσιν ἑαυτοὺς ἐξ ἴσου τοῖς πολλοῖς τιμωμένους. B.

P. 251. 7. καταπέπλυται] Καταπλύνειν λοιδορεῖν, ὑβρίζειν, καταφρονεῖν, ἀτιμάζειν. τὸ αὐτὸ ἰσχύει πλύνον ποιεῖν. R. B.

— 15. τὰ Ὀλύμπια] Ἕνα λέγει τῶν τεσσάρων. B.

— 16. τῶν στεφανιτῶν] Στεφανῖται ἀγῶνες, ὧν ἆθλα ἦσαν οἱ στέφανοι. R. B. Ἐπειδὴ καὶ ἄλλοι εἰσὶν ἀγῶνες, ἔνθα οὐ στέφανοι παρέχονται εἰς τιμὴν, ἀλλ' ἄλλα τινὰ, οἷον ἄργυρος, χλανίδες, ἤ τι τοιοῦτον, ὡς ἔγνωμεν ἐν τοῖς Πινδαρικοῖς. B.

— pen. τῷ διαπραξαμένῳ] Οἷον τῷ σπουδάσαντι ἑαυτῷ, ὥστε στεφανωθῆναι, διὰ τοῦ διαφθεῖραι χρήμασι τοὺς Ἑλλανοδίκας, ἤ τι τοιοῦτον ποιῆσαι. τινὲς δέ φασι τῷ ἁπλῶς ἀθλεύσαντι, ἀλλὰ μὴ νικήσαντι. B.

P. 252. 2. παρακαταθέμενοι] Οἱονεὶ ἐμπιστεύσαντες τοῖς πόνοις. B.

— 15. Φυλῆς] Φυλὴ χωρίον τῆς Ἀττικῆς ὀχυρὸν σφόδρα, ἀπέχον τῆς πόλεως στάδια [σταδίους R.] ἑκατὸν, ὥςτε πολλὰς ἀφορμὰς αὐτοῖς παρέχεσθαι εἰς ἐφόδια. νοεῖται δὲ ὁ Θρασύβουλος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τὴν Φυλὴν καταλαβόντες ἐπὶ τῷ τὸν δῆμον φυγόντα καταγαγεῖν καὶ τὴν τῶν Τριάκοντα ἀρχὴν καταλύειν. R. B.

P. 253. 12. Ἑρμᾶς] Οἱονεὶ προσωπεῖα Ἑρμοῦ. καὶ κάτω ἐν τῇ βάσει ἦν τὰ ἐπιγράμματα. B.

P. 254. 1. ἦν] Ἀντὶ τοῦ ἦσαν. B.

— 2. ἐπ' Ἠϊόνι] Ἠϊὼν πόλις Θράκης, ἡ ὕστερον Ἀμφίπολις ὠνομάσθη. R. B.

— 3. αἴθανα] Ἀντὶ τοῦ διάπυρον καὶ μέγαν. B.

— 4. δυσμενέων εὗρον ἀμηχανίην] Ἀντὶ τοῦ ἀμηχανίαν ἐνέβαλον τοῖς πολεμίοις. B.

P. 255. 13. Μητρῴῳ] Ἔγνωμεν καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς, ὅτι μέρος τοῦ βουλευτηρίου ἐποίησαν οἱ Ἀθηναῖοι τὸ Μητρῷον, ὅ ἐστιν ἱερὸν τῆς Ῥέας διὰ τὴν αἰτίαν ἐκείνου τοῦ Φρυγός. συντακτέον δὲ τοῦτο πρὸς τὸ ἰδεῖν. B.

P. 256. ult. Παταικίωνος] Οὗτος ἦν κλέπτης.[2] R. B.

P. 257. 1. ἐφικόμενος] Τουτέστι γενόμενος ἀνὴρ ἀγαθὸς, κρατήσας τῆς ἀρετῆς, ἐγκρατὴς ὢν τῆς ἀνδραγαθίας. R. B.

— 10. ἧρξαν] Ἤρξαντο. R. B.

— 12. ἔναυλον] Οἷον ἐν τοῖς ὠσὶ τὸν τῶν αὐλῶν ἦχον καταλιπὸν, τουτέστιν οὔπω ἐκ τῆς μνήμης ἀποκεχωρηκὸς, ἤγουν ἔτι ἐν μνήμῃ διαμένον. R. B. Οἱονεὶ πρόσφατον καὶ ἐγγὺς, ἐκ τοῦ ἐγγὺς εἶναι καὶ ἐντὸς τῆς ἐπαύλεως τὰ πρόβατα. B.

— pen. γραφὴ] Γραφὴν οὐ λέγει ἐνταῦθα τὴν κατηγορίαν, ἀλλ' αὐτὰ τὰ γράμματα τὰ τοῦ ψηφίσματος τοῦ παρανόμου. οὕτω φησίν· οὐχ ἧττον ἐμίσουν τοῦ πράττοντος παράνομα ἐν ἔργοις αὐτὸν τὸν γράφοντα παράνομα. B.

P. 258. 6. ἀνεπόδιζον] Πάλιν λέγειν ἐκέλευον, ὡς ὕστερον αὐτὸς ὁ Αἰσχίνης μνημονεύει.[3] R. B.

P. 259. 9. Κέφαλος] Λυσίας κατ' Ἐρατοσθένους τοῦ γενομένου τῶν Τριάκοντα. R. B.

— 16. ἐκ Κοίλης] Ἀπὸ δήμου. B.

P. 260. 10. συνηγόρῳ] Οἱονεὶ τοῖς συνηγόροις τοῦ φεύγοντος. B.

— pen. τὸ μὲν πρῶτον] Τὸ λέγειν πρὸς κλέψυδραν ἐνταῦθα αἰνίττεται. κλέψυδρα γὰρ ἀγγεῖον ἦν μικροτάτην ὀπὴν ἔχον περὶ τὸν πυθμένα, ὅπερ ἐν τῷ δικαστηρίῳ μεστὸν ὕδατος ἐτίθετο, καὶ πρὸς τοῦτο ἔλεγον οἱ ῥήτορες. R. B.

P. 261. 2. λυθῇ] Ἀντὶ τοῦ γνωσθῇ. B.

— 4. τὴν ψῆφον] Οἷον ἵνα ψηφίσησθε καὶ αὐτῷ μᾶλλον προσθῆτε. B.

— 5. παραιτεῖται] Οἱονεὶ συγγνώμην αἰτεῖ, ὡς ἔχομεν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου τὴν ὁμοίαν χρῆσιν, ἐν οἷς λέγει τῷ δὲ φεύγοντι καὶ παραιτεῖσθαι. B.

P. 262. 5. τὸ συντεταγμένον] Ἀντὶ τοῦ μηδεμιᾶς ἀληθείας ἐχόμενον. προοίμιον δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ ὁ προβαλλόμενος ἄλλον τινὰ εἰπεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀνάγκην εἶχεν αὐτὸς εἰπεῖν τι προοίμιον τοῦ λόγου, καὶ οὕτω καλέσαι τὸν συνήγορον. B.

P. 264. 5. πάλαισμα] Οἷον δι' οὗ βούλεται καταγωνίσασθαι ὑμᾶς. B.

— 13. περιΐστασθαι] Ἀντὶ τοῦ ἐνίστασθαι καὶ καταφεύγειν. B.

— pen. εἰσελαύνετε] Εἰσελαύνετέ φησιν ἐκ μεταφορᾶς ἀγωνιστῶν ἐκτρεπομένων ἐκτὸς τοῦ ἀγῶνος. ὡς καὶ ἐν τῷ Παραπρεσβείας εἶπε τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα. B.

P. 265. 3. βαλαντιοτόμον] Ἀντὶ τοῦ τὸν λῃστήν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν λῃστῶν τῶν τεμνόντων τὰ βαλάντια κάτωθεν τῶν βασταζόντων, ἵνα ἐκπέσῃ τὰ ἐν αὐτοῖς. B.

— 8. διηριθμημένους] Ἠναγκασμένους. B.

P. 266. 5. λογοποιεῖς] Πλάττεις λόγους συγκρουστικούς. B.

— 6. τῶν αὐθημερὸν] Οἱονεὶ τῶν ψευδῶν καὶ τῆς προσπιπτούσης χρείας ἕνεκεν γινομένων. B.

— 12. τοὺς θεοὺς καινοὺς] Εὐριπίδης Μηδείᾳ·

ὅρκων δὲ φρούδη πίστις, οὐδ' ἔχω μαθεῖν,
εἰ [ἢ R.] θεοὺς νομίζω τοὺς τότ' οὐκ ἄρχειν ἔτι,
ἢ καινὰ κεῖσθαι θέσμι' ἀνθρώποις τὰ νῦν·
ἐπεὶ σύνοισθά γ' εἰς ἔμ' οὐκ εὔορκος ὤν.
R. B.

— pen. περιγράψατε] Ἀντὶ τοῦ ἐκβάλετε. B.

P. 267. 7. ἐξορμεῖς] Ἐξέρχῃ. R. B. Ὡς ἂν εἰ ἔλεγε· σχεδὸν εἰπεῖν ἐν αὐτῷ τῷ πελάγει εἴσω οἰκεῖς, ἵνα εὐχερῶς φύγῃς, ὅταν χρεία σοι γένηται. B.

P. 269. 8. ἐκείρατο] Οἱ Ἕλληνες ἐν ταῖς εὐπραγίαις τὴν κόμην ἔτρεφον, ἐν δὲ ταῖς δυστυχίαις καὶ τῷ πένθει ἐκείροντο. Ὅμηρος αὐτοὺς πανταχοῦ καρηκομόωντας καλεῖ. ἀνάπαλιν δὲ Ἐπαμεινώνδας·

ἡμετέραις βουλαῖς Σπάρτα μὲν ἐκείρατο δόξαν.

Λυσίας ἐν ἐπιταφίῳ τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς·[4] Ὥστε ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι καὶ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. R. B.

— 10. ζηλοτυποῦν] Τὴν ἀρετὴν δόξης ἕνεκα ζηλοῦν, εἴδωλον ἀρετῆς διώκον, ἤγουν τὴν ἀρετὴν μισοῦν, ἢ τῇ ἀρετῇ φθονοῦν. R. B.

P. 271. 22. τὸ μὲν κεφάλαιον] Ἀντὶ τοῦ καθολικῶς. B.

P. 272. 1. Ἐγὼ δὲ] Ἔστι παραγραφικὸν ἀπὸ χρόνου. B.

— 13. οὔπω σου] Χαριεντισμός. B.

[2] Deest hoc quoque Apogr. Oxoniens.

[3] Deest hoc Apogr. Goens.

[4] Κορινθίοις βοη.] Sic utrumque exemplum. Sed lege: Κορινθίων βοηθοῖς. Locus est p. 192. 10. ed. Steph.

— 21. τὴν ἀξίωσιν] Τὸ νομίζειν ἄξιον εἶναι, δεῖν ἐξ ἀνάγκης λέγειν, καὶ οὕτω πολιτεύεσθαι, οἷον ὡς ἂν ἐν τυραννίδι καὶ οὐ δημοκρατίᾳ. B.

P. 273. 2. ἐργαζομένου] Πολυπραγμονοῦντος. B.

— 10. ἁρπάγματα] Κλέμματα. B.

— pen. ἐν Νάξῳ] Στρατηγοῦντος Χαβρίου. R. B.

— ibid. Πόλλιν] Στρατηγὸς Λακεδαιμονίων, περὶ οὗ καὶ ὁ Ἀριστείδης λέγει ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν τεσσάρων, ὅτι οὗτος ἐπώλησε τὸν Πλάτωνα. B.

P. 274. 6. τὸ δὲ μέλλον κατεπαγγελλόμενος] Κατ' ἐρώτησιν. B.

— 8. τὰ ἀγοράσματα] Οἷον μύρα καὶ τὰ τοιαῦτα, λυσιτελοῦντα πρὸς γυναικεῖον κόσμον. B.

— 18. τοὺς τῆς πόλεως ἅλας] Ὁ αὐτὸς Αἰσχίνης ἐπάνω ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας· Τοὺς γὰρ τῆς πόλεως ἅλας καὶ τὴν δημοσίαν τράπεζαν περὶ πλείστου δή φησι ποιεῖσθαι, οὐκ ὢν ἐπιχώριος — εἰρήσεται γὰρ — οὐδ' ἐγγενὴς ἡμῖν. καὶ Δημοσθένης περὶ Παραπρεσβείας· Ποῦ δὲ ἅλες; ποῦ τράπεζαι;[5] R. B.

P. 275. 4. τὰ ἔννατα] Τὰ νομιζόμενα τῷ νεκρῷ, τῇ ἐννάτῃ ἡμέρᾳ γινόμενα. R. B.

P. 277. 3. ἐζηλωκότος] Ἀντὶ τοῦ μακαρίζοντος. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γὰρ τὸ τοῦ ζήλου εἴωθεν ἀεὶ ἐπὶ καλοῦ τάττεσθαι, τὸ δὲ τῆς ζηλοτυπίας ἐπὶ φθόνου. ἀντιδίκων δέ φησι τῶν ῥητόρων, καθὸ οἱ μὲν στρατηγοὶ τοῖς ἔργοις κέχρηνται, οἱ δὲ ῥήτορες τοῖς λόγοις, καὶ ἀεὶ φθονοῦσιν ἀλλήλοις ἑκάτεροι. κατὰ κοινοῦ δὲ τὴν εὐπορίαν τῶν λόγων. B.

— 6. ἐξ ὀνομάτων] Οἷον ἐκ λέξεων πανούργων. B.

— 9. οὗ] Δυνατὸν καὶ μὴ δασύνοντας τὴν οὗ, ἀλλ' ἀρνητικῶς καὶ κατ' ἐρώτησιν ἀναγινώσκοντας τὴν περίοδον, καλῶς ἀποσώζειν τὸ νόημα.

— pen. ἐπεισαγόντων] Δηλονότι τὰ ἑαυτῶν δράματα.[5] R. B.

P. 278. 16. τοὺς κυκλίους] Ἐν οἷς εἰσὶ στροφαί, ἀντιστροφαὶ καὶ ἐπῳδαί. R. B. Τοὺς τῶν χορηγῶν, καθὸ ἐν κύκλῳ ἱστάμενοι ᾖδον ᾄσματα τῷ Διονύσῳ. B.

— antep. τῷ διαπραξαμένῳ] Τῷ ὠνησαμένῳ. R. B.

— pen. ὁ τοιοῦτος κριτὴς] Ἀντὶ τοῦ ὁ δικαστὴς ὁ κρίνας τὸν Δημοσθένην ἄξιον εἶναι τοῦ στεφάνου. καταχρηστικῶς δὲ εἶπεν ἐνταῦθα κριτὴν τὸν δικαστήν. κριτὴς γὰρ ὁ κρίνων τραγῳδοὺς καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐπὶ σκηνῆς. B.

— ult. ἰδιώτης] Οἱονεὶ ὁ δικαστής, καθὸ ἰδιῶται καὶ πένητες ἦσαν, γενόμενοι δικασταὶ διὰ τὸ τριώβολον. B.

P. 279. 4. ἡ δὲ χάρις] Ἐκείνῳ, ᾧ ἐχαρίζετο, ἄδηλος γέγονεν. R. B.

— 11. ὅτι δὲ] Ἀντὶ τοῦ καθὸ δέ. B.

— antep. τὸ δημόσιον] Ἡ πόλις. B.

— pen. οὐχ οὓς ἐφοβεῖτο] Οὐκ ἐχθροί, οὓς ἐφοβεῖτο ὁ δῆμος, ἀλλ' οἱ δημαγωγοί, οἷς ἑαυτὸν ἐνεχείριζε, τὸν δῆμον κατέλυσαν.[5] R. B.

P. 280. 5. οὐχ ὑφ' ὑμῖν] Κατ' ἐρώτησιν. B.

— 12. εἰ μὲν γὰρ] Περιτροπὴ τὸ σχῆμα. B.

P. 282. 20. τὰ δ' ἑβδομήκοντα] Ἃ ὑφείλετο Δημοσθένης ἐκ τῶν τριακοσίων ταλάντων, λέγων τοῖς ἀπαιτοῦσι δούλοις τοῦ Δαρείου, ὅτι ταῦτα ἐμοὶ ἔπεμψεν ὑπὲρ τοῦ συμβουλεῦσαι· εἰ δὲ οὐκ ἐπείσθησαν οἱ Ἀθηναῖοι, οὐδὲν πρὸς ἐμέ. B.

— 21. προλαβὼν] Ἁρπάξας, ἐκ μεταφορᾶς τῶν προλαμβανόντων ληστῶν. B.

P. 283. 23. πυθοῦ] Περισπῶσιν Ἀττικοὶ τοῦτο, καὶ τὸ λαβοῦ καὶ ἐροῦ καὶ τὰ ὅμοια. ἔστι δὲ δεύτερος μέσος ἀόριστος. B.

P. 284. 9. ἀγνώμονα] Οἱονεὶ μὴ ἔχοντα λογισμόν, ὡς καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς· Εἶθ' οὕτως ἀγνωμόνως ἔχετε. B.

— ibid. ἐάν τινα] Ἐὰν ἐκεῖνα τὰ ἄφωνα καὶ ἀγνώμονα ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ ἄνθρωπόν τινα. R. B.

P. 285. 17. τὰ κοινὰ] Οἷον τὸ λέγειν ὅτι φιλόπολίς εἰμι καὶ τὰ τοιαῦτα. B.

— 18. ἀπίστους] Τουτέστιν ἀπιθάνους ὄντας τοῖς ἤθεσιν, ἤγουν οὐ δυναμένους ὑμᾶς πεῖσαι τοῖς ἤθεσιν, ὅτι εἰσὶν εὖνοι καὶ φιλάνθρωποι καὶ κοινοί. ἢ οὕτως· Τοὺς πονηροὺς ὄντας τὰ ἤθη, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀξίους ὄντας πιστεύεσθαι ὑφ' ὑμῶν, ὅτι εἰσὶν εὖνοι εἰς τὴν πόλιν καὶ φιλάνθρωποι. κοινὰ δὲ καλεῖ τὰ ἐλευθέρια καὶ φιλόδωρα καὶ εὐεργετικά.[5] R. B.

P. 286. 16. παρανοίας] Ὅ ἐστι μωρίας, ἵν' ᾖ τὸ μὲν προειρημένον τοῦ γήρως, τοῦτο δὲ τοῦ τρόπου. B.

P. 287. 4. ἕτερος δὲ] Τὸν Λεωκράτην νοεῖ, οὗ κατηγόρησε Λυκοῦργος. διαμένει δὲ καὶ ὁ λόγος ἐνταῦθα κείμενος. R. B.

— 13. ἐπ' ὀνομάτων] Οἱονεὶ διὰ τοῦ περιτιθέναι ἑαυτῷ φιλάνθρωπα ὀνόματα. B.

P. 289. 3. Πειθὼ] Οἷον αὐτὴν τὴν θεὸν τὴν Πειθώ, καθὸ λέγει ὁ Δημοσθένης πάντας πείθεσθαι τοῖς αὐτοῦ λόγοις. B.

— 13. Ἀριστείδην δὲ] Ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας· Ὁ δὲ οὐδὲν ἄπρακτον ἔχων μέρος τοῦ σώματος, οὐδ' ὅθεν τὴν φωνὴν προΐεται, ὡς ὢν Ἀριστείδης, ὁ τοὺς φόρους τάξας τοῖς Ἕλλησι, δυσχεραίνει καὶ καταπτύει τὰς δωροδοκίας.[5] R. B.

— 16. Ἄρθμιον] Τούτου [ἀριθμὸν] Τοῦτον R.] μνημονεύει Δείναρχος ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος, καὶ Ἀριστείδης ὁ σοφιστὴς ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ, καὶ Πλούταρχος ἐν τῷ Θεμιστοκλεῖ. R. B.

[5] Deest Apogr. Goens.

VARIANTES LECTIONES.

REISKII PRÆFATIO

AD LIBELLUM VARIANTIUM

IN ÆSCHINIS LIBRIS

LECTIONUM.

QUAS hoc libello exposui Variantes Lectiones Æschineas, antequam ad eas cognoscendas admittantur Æschinis studiosi, docendi sunt, quibus e libris eas hauserim. Fundus fuit volumen in schedis Tayloranis Londino ad me perlatum, quod volumen tenet evulsas e Corpore Græcorum oratorum minorum Stephanico solas Æschinis orationes, chartis insertis distinctas, quibus chartis Taylor Variantes adscripsit Lectiones a se repertas iis in codicibus, quorum ipsi copia fuit. Quos codices paulo post nominabo. Falluntur enim, qui existimant, quo in errore egomet ipse quoque olim fui, antequam schedis Taylori potirer, a doctissimo Æschinis editore Lectiones Æschineas omnes, in annotationibus ejus exhibitas fuisse. Taylor enimvero partem earum solummodo, vix tertiam, retulerat. In hoc autem Stephani exemplum contulerat collationes codicum, Lockerani, Harleyani, et ex parte Meadiani quoque, denique Bernardini etiam. E Meadiano tantummodo lectiones ad orationem secundam et tertiam pertinentes huic Stephanino exemplo adscripserat: nam ad primam pertinentes retulerat ad aliud volumen, chartis item distinctum, tenens exemplum orationis in Timarchum a se editæ. In hoc exemplum editionis Tayloranæ conjecerat præter Varietates Lectionis e codice Meadiano depromtas, etiam Scholia ad orationem Timarcheam, a solo codice Meadiano suppeditata. Scholia autem e Bernardino depromta in illo altero volumine Stephanino exaraverat. Codicis Meadiani hanc ipse notitiam reliquit. [Cod. Viri præcellentissimi Ric. Mead Med. D. Archiatri, bombycinus, scriptus manu eleganti, sed recentiori, in folio, cum scholiis marginalibus, complectitur 1. Æschinis or. *περὶ παραπρεσβ.*, 2. *περὶ στεφάνου*, 3. epistolas XII., et deinde manu aliquantum diversa 4. orationem in Timarchum, 5. Pythagoræ aurea carmina, 6. Hieroclis Comment. ad illa carmina. Ante orationem primam argumentum *τοῦ τῆς παραπρ.* cujus initium Ἀθηναῖοι Φιλίππῳ πολεμήσαντες

ad finem ὅτι ἠδυνήθη. Ante orat. in Timarchum vita Æschinis, cujus init. Αἰσχίνης ἦν ἀνήρ. Scil. est Libanii argumentum orationis Demosth. π. παραπρ. Prior pars constat decem quaternionibus, posterior novem, qui de integro numerantur. Cætera recentior potiorque pars eodem sæculo exarata videtur.] Hactenus Taylor. His in codicibus Taylori præstat veritate Lectionum Lockeranus, sed is haud integer, desinens circa finem orationis primæ in verbo φυγόντι pag. 71, 10. Harleyanus item egregius est, sed huic deest oratio prima. Bernardini penes me quidem magna non est auctoritas, non maxima Meadiani. Oblitus sum paulo ante codicum Parisinorum mentionem facere, Coisliniani unius, et quatuor Regiorum, quorum Lectiones non videntur diligentissime esse enotatæ, quisquis enotavit. Pervenit ad me in schedis Tayloranis volumen quoque epistolarum Æschinis, prout a Tayloro sunt editæ, chartis item distinctum, quibus chartis Taylor inscripsit Varietates Lectionis e duobus codicibus enotatas, quos codices ipsi placuit literis A. et B. designare, nulla addita nota, cujates illi codices essent. Quod proinde me quoque necesse est in incerto relinquere. Videtur A. Askewianus esse, non manu scriptus, sed Aldina notis viri docti perspersa.

Hic est apparatus criticus ad Æschinem a Tayloro relictus, quem totum fideliter hoc in libello variantium reddidi; satis ille quidem magnus et gratiis dignus. Ego equidem mihi congratulabar, quod liceret tantas opes proferre, in iisque lubens acquievissem. Verum secunda fortuna præter spem atque exspectationem meam auctiora etiam et meliora obtulit. Jam processerant operæ nostræ in excudendo Æschine versus finem orationis de legatione, jam indigestam illam et permixtam materiam criticam a Tayloro relictam ad locos suos redegeram, lectione quaque ad paginam et versum editionis Tayloranæ relata, cum repente Vir in literis elegantioribus et in poesi vernacula lauream merito suo adeptus immortalem, Lessingius, Ducis Brunswicensis nobilissimæ bibliothecæ, quæ Wolfenbüttelæ asservatur, præfectus, die 24. Decembris A. 1770. ad me mitteret nec opinantem, omnium Æschinis codicum, quorum ego equidem arbitrari valorem usu didicerim, sine controversia præstantissimum, et nescio an omnium, quotquot usquam terrarum exstant hodie, nobilissimum, non antiquissimum quidem illum, at multitudine lectionum probatarum et ingenuarum reliquis antistantem. Tametsi rursus infitiari neque possum neque volo, mendis haud carere, quæ versus finem præcipue sunt crebriores. Pars est bibliothecæ publicæ, quæ in jure atque potestate est Universitatis Helmstadiensis; quapropter illum codicem Helmstadiensem plerumque appello. Exaratus est in membranis nitidissimis plerisque, una manu, quasi uno die, literarum ductibus pulcherrimis et lectu expeditissimis,

quorum specimen æri incisum p. 380. exhibui. Exaratus est a Georgio Chrysococca; quo fit, ut eum interdum quoque Chrysococcam appellem. Ipse testatur in calce codicis hoc pari iamborum politicorum,

Γεώργιος γέγραφεν ὁ Χρυσοκκόκης
Αὐρίσπᾳ τήνδε βίβλον τῷ Ἰωάννῃ.

Aurispam cum constet sæculo medio XV. floruisse, constat item ex hoc, Georgium Chrysococcam, qui codicem Æschinis Helmstadiensem exaravit, cum illo nobili Mathematico, qui sæculo fere antiquior est, non esse permiscendum. De duobus his Georgiis Chrysococcis, vetustiore atque juniore, egit Leo Allatius in Diatribe de Georgiis, p. 695. edit. Fabricii T. X. Bibl. Gr. De Aurispa, qui Chrysococcam ære suo videtur ad hunc codicem exarandum conduxisse, v. Bayle Dictionaire hac voce. Constat ambos ineunte et adulto sæculo XV. floruisse; unde quoque paret, qua ætate codex hic exaratus fuerit. Habentur istæc. Æschinis, quæ exstant omnia, hoc ordine: Vita Æschinis et argumenta omnium trium orationum continuo scripta; tum orationes ipsæ eo ordine quo vulgatis in libris leguntur; tum epistolæ Æschinis. post, epistolæ Isocratis, non illæ tantum, quæ in editionibus vulgaribus leguntur, sed illa quoque, quam ad Archidamum regem Spartanum datam David Hoeschelius primus in notis ad Photii Bibliothecam edidit. Io. David Koehler, nobilis Professor Goettingensis, ineunte hoc sæculo Wittebergæ cum Latina sua interpretatione et annotationibus denuo edidit. Quam epistolam novissimus Isocratis editor Battierus aut ignoravit, aut pudendum et venia non dignum eo commisit flagitium, quod præteriit. Ignosci posset, si abdita in libro quopiam inventu rarissimo esset, aut a Fabricio silentio transmissa. Verum incredibilis est multorum editorum sive inscitia, sive secordia, sive segnities, ut decora suis editionibus, non necessaria modo, sed etiam obvia et facile parabilia nil curent addere. Hæc obiter. Redeo ad illam Isocratis epistolam Archidamo inscriptam, quæ in codice Helmstadiensi et emendatior est exemplo Hoescheliano, et auctior aliquot sententiis. Isocrateas excipiunt epistolæ Socraticorum a Leone Allatio editæ. Agmen claudit Dionysii Halicarnassensis libellus, Vita Lysiæ inscriptus. In fronte codicis legitur hæc inscriptio: *Illustri Bibliothecæ Iuliæ in sui memoriam dicat H. Blume* A. 1651. Fuit hic *Henricus Blume* Professor Helmstadiensis, qui postmodum sacris Protestantium cum renuntiasset, ad partes Papistarum transiit, et in Italia ætatem exegit; unde codicem hunc in patriam retulisse videtur ex itinere, quod ni fallor, juvenis adhuc illuc fecerat. Juvat hac opportunitate oblata, de codicibus Mstis Universitatis Iuliæ, seu Helmstadiensis, de qua altum est apud

Montfauconium aliosque similes scriptores silentium, pauca quædam, exterorum in gratiam, e literis Wernsdorfii V. C. Professoris Helmstadiensis, affinis mei carissimi, ad me datis referre. Verba ipsius reddo, quod pace ipsius fiat, e vernaculis a me Latina facta. Primævæ illius Græcitatis, ait, præter Æschinem, et Aristotelis nescio quid, penes nos nihil admodum est. Sed est Græcorum patrum scriptorumque ecclesiasticorum copia non contemnenda: Ioannis Chrysostomi in Matthæum homiliarum nobis est codex antiquissimus, literis quadratis, sæculo octavo, et nescio an septimo adeo, exaratus. Est alius similis Origenis. Latinorum auctorum tanto major nobis est numerus, unde nominare juvat Livium, Propertium, Statium, Plautum, Terentium, Senecam tragicum, Virgilium, cujus binas tenemus membranas satis vetustas. Numero superant scriptores ævi medii, quibus creberrime utitur Polycarpus Leyserus in historia poetarum medii ævi. Sunt missalia, breviaria, alia similis farinæ. Scorias has barbariei si quis sit, quem non pigeat scrutari, næ ille micas auri haud paucas sit inventurus. Peculii nostri pars non modica Matthiæ Flacii Illyrici quondam fuit, cujus magnam partem librariæ supellectilis Dux Fridericus Ulricus dicitur, cum redemisset, in bibliothecam nostram intulisse. E Monasteriis finitimorum circa tractuum permulta item huc collata sunt. Rheginonem Pruniensem, e codice membranaceo, nunc nostro, Flacii pridem, Hildebrandus primus edidit. Hactenus Wernsdorfius. Codicem Helmstadiensem, cujus de usura concessa impense mihi congratulor, ipse ego contuli cum Stephani exemplo, præter epistolas, quas una cum reliquis Isocratis, Socraticorum et Dionysii opusculis, conferendas ad vulgaria exempla uxori permisi. Dolet non citius illum codicem in manus meas incidisse. Quod si evenisset maturius, haud paucas mendas ex Æschine, illius libri beneficio eluissem, quod editor Æschinis quisquis erit secundum me exstiturus, facere meminerit. Item hoc alterum, quod, ut probe viderem mearum esse partium, factuque inprimis necessarium, præstare tamen per negotiorum multitudinem otiique angustias haud potuerim, hoc, ut locos Æschinis a vetustis grammaticis laudatos, e libris eorum conquirerem, et cum vulgata lectionem illorum grammaticorum conferrem. Quod ut faciant, qui secundum me Æschinem edent, sedulo eos hortor atque rogo, satis nunc habens, omissæ a me partis pernecessariæ veniam ab æquitate lectorum et sperare et petere. Quod enim agerem? Tot rebus agendis pæne eodem tempore intentus, adornandis Aristidis et Libanii editionibus, quos ambos multo dare possum, quam vulgo circumferuntur, emendatiores, Libanium etiam et sartum (lacunas plus quam decem ingentes Morellianæque et Bongiovanninæ editionis expletas e codice præstantissimo Augustano habeo) et locupletatum:

duodecim ferme ejus habeo nondum edita opuscula ex eodem Augustano et tribus Bavaricis libris petita; Aristidis autem Scholiastas ineditos, tam grandes, ut ipsum pæne auctorem mole excedant; sed præter has curas, ut uno de Æschine loquar, cui vix quadrimestre tempus impendere potui, quot et quanta reperi agenda! folia a prelo madida perlustranda et a sphalmatibus typographicis purganda, qui molestissimus est labor, præsertim his curtis diebus brumalibus, in ista, quæ meorum oculorum est, infirmitate; schedas easdem iterum atque iterum rescribendas, quod aut paginæ essent mutandæ, aut accessiones inserendæ, codices conferendos, scholia exscribenda, animadversiones condendas, præfationes scribendas, indices dudum factos, denuo perlustrandos. Quid multa. Nemo credat, quam multa, quam tædii plena, quam minuta et sordida adeo devoranda sint editori, religioso, famamque suam et officium muneris spectanti; cui ut satisfacerem nihil mihi ad contentionem reliquum feci. Præterea carui multis bonis libris ad hujusmodi rem feliciter agendam necessariis. Futuro autem editori hoc erit facilius nunc, quam mihi fuit, sparsos Æschinis locos e grammaticis colligere (Taylor enim hac in re parum profecit), quod editio mea copiosis atque fructuosis instructa est indicibus Græcitatis Æschineæ, quibus quod addat parum habebit, præter indices vocabulorum in epistolis Æschinis occurrentium, quibus ex epistolis vocabula nulla meum in indicem retuli.

VARIANTES LECTIONES.

*** Codices sunt: Helmstadiensis, Bernardinus, et Coislinianus 249, a nobis literis a. b. c. signati; Parisienses 2930, 2947, 2998, 3002, 3003, 3004, a nobis literis d. e. f. g. h. i. signati; Harleyanus, Lockeranus, et Meadianus, a nobis literis k. l. m. signati; Venetus 50. et duo Taylorani, nulla addita nota, cujates illi essent, a nobis literis v. x. y. signati.

Editiones: Aldina, Stephanica, Bekkeriana, a nobis signis Ald., Steph., Bekk. signatæ.

Notæ, compendii gratia: pr., quod dicunt, prima manus—corr. correctus—lit. litera vel literæ—om. omittit vel omittunt—eras. erasa est vel erasæ sunt—add. in marg. addit vel addunt in margine.

Codices et Editiones cum Editione Taylori conferuntur.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΒΙΟΣ.

P. lii. 1. γραμματικοῦ] γραμματιστοῦ a. Bekk. γραμματέως v. 4. ταύτην δὲ σκοτείνων ἐκ τόπων ὁρμωμένην καὶ φοβοῦσαν παῖδας καὶ γυναῖκας Ἔμπουσαν a. Bekk. pen. τριταγωνιστὴν γενέσθαι τραγῳδικῶν. ὄντα a. ult. μετ' αὐτὸν v.

p. liii. 2. εὐφυᾶ a. h. v. 4. τοῦτό γε a. 5. ἐν Θήβαις om. a. Ibid. Κτησιφῶντα δὲ, ὅτε a. 7. ψήφων. καὶ ἀτιμωθέντα ἀπᾶραι a. 9. τὸν ante Ἀλέξανδρον om. a. v. Bekk. Ibid. πυθόμενος] πειθόμενος a. πυθόμενον Bekk. 11. αὐτοῦ om. a. h. v. Ibid. τέχνην αὐτοῖς διδάξαι a. h. v. 13. ἐθελῆσαι a. h. Ibid. συμβαλόντα] εἰπόντα a. 16. Δημοσθένους δὲ ὁ ἀδελφιδοῦς h. 17. τραγῳδοποιοῦ a. h. v. Bekk. pen. Σευννίωνος a. Ibid. δ' om. a. ἐνθένδ' οὖν h. v. Bekk.

p. liv. 2. κατ' ἀγροὺς] καταγνούς. v. Ibid. ἂν ἐνθένδεν a. 3. ὁ om. h. v. Bekk. Ibid. Κοθωκύδης a.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΠΕΡΙ ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ. a. Bekk.

p. liv. 1. δὲ om. a. h. v. Bekk. 2. Κοθωκύδης a. Καθωνίδης v. 7. ὁ om. Bekk. 9. ἡρῴῳ] τεμένει a. 13. ἀλαβαστοθήκας h. v. Bekk. 15. ὑπογραμματεῦσαι v. 16. τοῦτο] τὸ τοιοῦτον a.

p. lv. 2. κολακείαν πολιτείαν ἐναντίως πολιτεύσασθαι τοῖς περὶ Δ., ἐναντίως καὶ αὐτοῖς πολιτευσαμένοις τοῖς Φ. πράγμασι καὶ Ἀλεξάνδρου. ὅτι a. 5. βασιλεῦσιν Αἰσχίνης, ἄλλα a. Ibid. ἐστι om. a. 6. ἐκεῖνο] ἐκεῖνό ἐστιν a. ἐκείνων h. 7. ἱεροῦ περὶ τῆς γενομένης ἐκεῖσε ταραχῆς, ἀπελάσασα αὐτὸν ἡ βουλὴ, ὡς οὐκ a. 9. τῷ Ἀθηναίων h. v. Bekk. 11. Σωκράτους καὶ Πλάτωνος a. 14. αὐτοῦ Bekk. Ibid. περὶ om. h. v. Bekk. Ibid. πρεσβείας a. approbante Reiskio. 15. φατρίας codices et Bekk. 16. τῶν Ἐτ.] τοῦ Ἐτ. a. h. v. Bekk. Ibid. ὅθεν καὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἐστὶν ἱέρεια. χρόνῳ δ' ὕστερον a. 17. νέος] ὃς v. Ibid. ἤθλει] κάλλει h. v. 18. ἐν τῷ πολέμῳ om. a. Ibid. τριάκοντα. στρατευσάμενος δὲ εὐνοίας a. 19. εὐνοίας] καὶ εὐνοίας v. 20. βιῶσαι a. h. v. Bekk. 21. ἐνενήκοντα a. 25. νεώτερον a. Ibid. αὐτῶν h. v. αὐτοῦ a. Bekk. et, quod notare prætermisi, Reisk. 26. γενόμενον ἀξίως καὶ καλῶς a.

p. lvi. 1. δὲ τὴν πρώτην h. 3. εἰς om. v. Ibid. Φιτοῦντα a. Ibid. πομπὴν καὶ κινδύνου γενομένου a. 4. [δὲ] Bekk. 6. Ταμύναις a. 7. μαχόμενος, καὶ ἐτελεύτησεν ἀναιρεθεὶς a. 11. Δηλιακὸς καὶ νόθος h. v. pen. Παραπρεσβείας] παρὰ τῆς πρεσβείας h.

ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

p. 6. 1. τὸν om. g. h. v. 2. Φίλιππον] αὐτὸν a. Ibid. αὐτῷ] αὐτοῖς g. 5. Τιμ. ὁ Ἀριζήλου b. Ibid. πολιτείᾳ] πόλει h. 9. γὰρ om. g. h. v. Ibid. αὐτῷ] αὐτὸν g. 10. ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν a. 12. τὸ λοιπὸν om. g. Ibid. συστήσας b. Bekk. δια-

στήσας g. 13. μέτριον om. g. ὡς μέτριον b. 14. ἐπὶ τὰ κεφάλαια v. Ibid. τῇ ὑποθέσει v. Ibid. καὶ κατὰ g. 15. ἑταιρήσεων g. Ibid. ἀκριβεῖς a. v. 17. μὴ om. a. 18. τῇ γραφῇ Τίμαρχος a. g. v. Bekk. Ibid. ἑταιρήσας· ἐν ᾧ εἰ παρὰ a. g. h. v. antep. ἐν τῷ om. g. Ibid. κυβεύων καὶ διατρίβων h. pen. ὑπὸ τοῦ Πιτταλάκου a. ὑπὸ Πυτταλάκου v. ult. τῷ Τιμάρχου g.

ΑΛΛΩΣ] ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΛΟΓΟΝ a.

p. 7. 3. εἴργεσθαι τοῦ λέγειν Bekk. pen. ταύτην] τοῦτο a. ult. γράφεσθαι] γεγράφθαι b.

ΛΟΓΟΣ.

p. 8. 1. ἄνδρες om. a. c. g. h. hic et similibus locis. 4. τε om. a. g. h. v. 5. τουτουὶ] τούτου d. 7. ἐπιδείξω προϊόντος a. g. h. l. προσιόντος m. 8. τε om. g. Ibid. τοῖς om. h. l. pen. ἐπὶ] ἐν a. g. h. l. Bekk. ult. πάνυ πολλὰ g. Ibid. ἐπανορθοῦνται] ἐπανορθοῦσι c. d. v. Stobæus.

p. 9. 1. οὖν om. g. et v. 7. h. 3. ἑαυτῷ] αὐτῷ a. m. αὑτῷ Bekk. 6. αὐτῷ] αὐτὸν h. l. v. 8. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι om. a. g. h. Ibid. ἃ] ὅτι ἃ a. b. e. g. h. l. m. Bekk. et v. 9. ὅτι om. iidem. 9. ἤδη om. c. d. v. 10. καιρὸς] καιρὸν d. Ibid. πρὸς] καὶ d. 11. λόγῳ τούτῳ a. c. d. e. g. h. m. v. Bekk. Ibid. χρῆσθαι] χρήσασθαι a. d. e. g. l. m. Bekk. Ibid. ὁμολογοῦνται] ὁμολο-
οῦν
γεῖται m. ὁμολογεῖται e. 14. ἐφεστηκότων]
προ
προεφεστηκότων d. ἐφεστηκότων c. 15. τοῖς κειμένοις νόμοις g. 16. τὰ μὲν om. e. m. 17. σώζουσι] αὔξουσι g. γρ. αὔξουσι e. m. Ibid. καὶ ὀλιγαρχιῶν a. e. g. m. καὶ [τῶν] ὀλιγαρχικῶν Bekk.

p. 10. 1. ἡμῖν] ὑμῖν codices. Ibid. προσήκει om. codices et editiones. Ibid. καὶ ἔννομον a. e. g. h. Bekk. 2. τὶ] ἢ a. e. g. h. l. m. Bekk. 3. κολάζειν] κολάζετε g. [κολάζειν] Bekk. 5. καὶ ἀσελγῶς βιούντων om. a. g. 6. ἡμᾶς] ὑμᾶς m. 7. πολιτείᾳ] πόλει a. b. g. h. l. Bekk. 8. δὲ νομοθετήσωμεν] δ' ἐνομοθετήσαμεν b. 9. κολάζειν] κολάζεσθαι c. v. 10. καὶ εὖ om. a. b. e. g. h. m. Bekk. 11. Σόλων om. m. ὁ Σόλων a. e. g. h. Bekk. 12. χρόνους] καιροὺς c. d. e. v. 13. γὰρ περὶ] γὰρ ἐνομοθέτησαν περὶ a. g. h. Bekk. et om. ver. seq. 15. ἃ] ὡς a. Ibid. καὶ ὡς] πῶς a. pen. μόνον περὶ a. g. h. Bekk.

p. 11. 2. ἐπέστησαν] ἐποίησαν c. d. e. m. v. in marg. γρ. ἐπέστησαν m. 3. ἐγὼ πρὸς] ἐγὼ νυνὶ πρὸς a. b. e. g. h. l. Bekk. om. e. m. sed inter lineas add. m. 6. ὑμετέρων] ἡμετέρων l. 7. τοὺς] τὰ g. 8. [οὐ .... ῥητόρων] Bekk. 11. προδιεξελθεῖν a. g. h. l. Bekk. Ibid. ὡς om. h. corr. πῶς. 13. τοῦ Τ.] τοὺς Τ. g. h. l. v. Bekk. τοὺς τοῦ Τ. b. 15. προκατατιθέμεθα g. 16. μὲν om. e. 18. ἀποδείκνυσι] ἀποδεικνύων g. 20. πηνίκα] ὁπηνίκα a. e. g. h. l. m. Bekk. 22. μὲν γὰρ ἀπαγορεύει e. m. 23. ὁ om. a. Ibid. προστάττειν a. g. pen. ἀρχὴν] ἀρχὴ a. g. h. l. ult. ἐπιμελησομένη] ἐπιμεληθησομένη g.

p. 12. 3. χορῶν καὶ τῶν g. 5. εἰς ὑμᾶς om. a. g. h. Bekk. εἰς ἡμᾶς l. 6. σωφρονεστάτῃ] σώφρονι pr. c. Ibid. αὐτοῦ] αὐτὸς h. 7. οὕτως] οὗτος Ald. Steph. Ibid. ἡμετέροις v. 8. οὖν] δὲ a. e. g. l. m. Bekk. γοῦν d. 11. εὐθὺς om. a. 12. τετραμμένων l. Ibid. παραπλησιούς] παραπλήσιον a. e. g. h. l. m. 13. πολίτας] πολίτην a. l. πολίτη e. g. h. m. Ibid. δ' om. a. g. h. Bekk. pen. ΝΟΜΟΣ. c. et leges ipsas om.

p. 13. 1. πρότερον] πρὸ e. m. 2. τὴν om. g. 3. ἀδελφοῦ] ἀδελφὸς c. d. g. h. l. v. Bekk. ἀδελφῆς a. 4. εἰσίῃ] εἰσήει v. 5. τῆς ἑρμαίου g. Ibid. συγκατιέναι] συγκαθιέναι a. c. d. g. h. l. v. Ald. Bekk. 6. δὲ μὴ ἐπιτρέπῃ e. m. 7. ἐξείργει l. Ibid. ἔστω] ἔσται e. g. m. 8. χορηγοὶ] χοροὶ e. m. 10. τοίνυν om. a. Ibid. νομοθετεῖ om. v. 12. τούτου] τούτων g. Ibid. τοὺς om. a. 13. ἔθεντο] ἔθηκαν a. b. e. g. h. l. Bekk. Ibid. γοῦν] οὖν a. 16. γραφὴν] γραφὰς a. e. g. m. Ibid. ἑταιρήσεως om. c. d. v. antep. δὲ om. v. ult. φησιν ὅτι ἐμισθώσατο] ὅτι φησὶν ἐμισθ. a. ὅτι φησὶν ὅτι ἐμισθ. g. ὅτι ἐμισθ. φησὶ h.

p. 14. 3. ἐκμισθωθῇ] ἐκμισθώσῃ g. h. l. et γρ. e. Ibid. ἀποθανόντι δὲ αὐτῷ θαπτέτω g. h. l. 4. τἄλλα] ἄλλα c. d. e. Ibid. ποιείτω] ποιήσας e. m. ποιήτω Ald. 5. δὴ] δὲ e. g. m. Bekk. 7. τοῦ παιδὸς] ἐκείνου c. e. v. et m. sed in marg. m. habet vulgatam. 8. ὧν] ὡς d. 10. καὶ τίνα ..... παίδων; Bekk. 11. ὑμετέρων a. l. Ibid. προαγωγίας e. g. m. 13. προαγωγεύσῃ] προαγωγεύῃ a. Bekk. προαγωγεύει h. προαγάγῃ g. 14. πάντα] ἅπαντα g. h. Bekk. 15 ὑβρίζῃ] ὑβρίσῃ e. g. m. et pr. l. 16. ὑβρίζει] ὑβρίζῃ m. 17. ἢ δούλων g. Ibid. ἢ ἐὰν] καὶ a. c. e. m. v. Ibid. τι] τινα e. 21. ΝΟΜΟΣ om. v. et passim. antep. ἂν] ἐὰν e. g. m. v. εἰ a. Ibid. ὑβρίσῃ] ὑβρίσει a. pen. πρὸς] εἰς e. g. m. Ibid. ὃ] ᾧ omnes codices et editiones præter a. ult. καταψηφίσηται] καταψηφισθῇ a. c. g. h. l. v. Ald. Steph. Bekk. καταψηφισθῇ καὶ d. καταψηφίσθαι m. Ibid. δὲ om. omnes codices et editiones. Ibid. τεθνάτω] τεθνήτω m.

p. 15. 1. εἰς τὸ ἀργύριον m. Ibid. καταψηφισθῇ] ἀποψηφισθῇ g. et corr. m. 2. μὴ παραχρῆμα om. et lacunam habet post ἐὰν c. 3. τοῦ om. d. 5. οὖν ἂν e. g. Bekk. Ibid. ποτε ἐν τῷ a. c. d. e. g. h. l. m. v. Bekk. 7. σκοπεῖτε a. m. Ibid. εὑρήσετε post Ἀθηναῖοι ponunt a. c. d. e. g. h. m. v. Bekk. 8. τοῦτο] τούτων g. om. a. Ibid. ὑπὲρ] περὶ a. l. 9. ἐσπούδακεν d. e. g. m. 10. ἡμᾶς] ὑμᾶς c. d. e. h. l. m. 11. ὑβρί-

ζειν] ἐνυβρίζειν d. e. m. Ibid. ἐν τῇ δημοκρατίᾳ a. e. h. m. 12. ὁτιοῦν] ὁντινοῦν b. et pr. l. 13. εἶναι ἡγήσατο a. g. h. Bekk. antep. πατρὸς g. ult. δ' om. g. Ibid. ἐγγραφῇ τις εἰς c. d. m. v. ἐγγραφῆς εἰς Ald.

p. 16. 1. γνῷ καὶ om. a. c. d. e. m. v. [γνῷ καὶ] Bekk. 2. τὰ καλὰ διαλογίζεσθαι g. Ibid. τὰ μὴ] ἃ μὴ d. Ibid. οὐκ] ἀλλ' e. m. 3. αὐτῷ τῷ Τιμάρχῳ a. αὐτῷ [Τιμάρχῳ] Bekk. 6. ἱεράσασθαι h. Ibid. ὃς] ὡς h. l. καὶ g. 7. μηδὲ] μὴ d. Ibid. συνδικησάτω] συνδικήσῃ a. h. l. m. et pr. e. συνδικάσῃς corr. e. συνδικασάτω d. 8. ἀρξάτω φησὶν ἀρχὴν c. d. e. m. v. antep. πρεσβευσάτω οὗτος μηδὲ d. e. m. v. pen. μηδ' ὁ μισθωθεὶς συκοφαντείτω a. g. h. l. ult. μήτε ἐν τῇ βουλῇ μήτε ἐν τῷ δήμῳ a. g. h. l. Bekk.

p. 17. 1. Ἀθηναίων om. a. g. h. l. Bekk. Ibid. δὲ om. e. 3. ἵν' - - - ἐπίστασθε om. v. 4. νόμων ἡμῖν κειμένων a. g. Bekk. νόμων ὑμῖν κειμένων h. l. 6. post ἐπίστασθε add. ΝΟΜΟΣ. a. c. d. e. g. h. l. Bekk. 7. ἂν] ἐὰν a. l. v. Bekk. Ibid. ἐξεῖναι αὐτῷ τῶν ἐννέα m. ἐξ ἐννέα a. e. g. h. l. Ibid. ἀρχόντων om. m. 8. ἱερωσύνην om. a. d. e. g. h. l. m. Ibid. ἱεράσασθαι b. e. h. l. m. Ibid. συνδικάσαι corr. e. 9. ὑπεράριον m. 10. μηδὲ κληρωτὴν μηδὲ a. d. e. g. h. m. v. Ibid. μηδ' ἐπικηρυκείαν l. 12. ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς τῶν περιῤῥαντηρίων a. g. ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς περὶ τῶν ῥαντηρίων b. d. h. l. v. ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιβαντηρίων e. m. 14. καταγνωσθέντος] καταγνωρισθέντος m. 15. μὲν] μέντοι a. d. g. h. l. 17. ὑμῖν om. a. Ibid. ἀνέγνω a. 19. τίνα] ὅντινα a. 20. ὑμᾶς] ἡμᾶς a. c. d. g. h. l. m. v. Ibid. τὰς ἐκκλησίας c. d. m. v. 21. σπουδαιοτάτων c. e. m. v. Bekk. Ibid. νόμος e. g. m. 22. πρῶτον] πρότερον h. antep. ἐστὶ] εἶναι e. m. pen. τοὺς om. c. v.

p. 18. 2. περὶ τῶν ἱερῶν d. m. v. et corr. c. 3. κήρυξι καὶ πρεσβείαις a. c. d. e. g. m. v. 4. ὁσίων] ὁσίαις a. ὁσίοις e. Ibid. ὁ κήρυξ ἐπερωτᾷ g. antep. λέγειν] λέγων m. Ibid. Ἀθηναίων ἁπάντων τὸν c. e. m. v. pen. δὴ] δὲ a. Bekk.

p. 19. 3. τοὺς om. g. 5. ὀνόματι] ὀνόμασιν e. m. Ibid. κοινὴν om. a. d. g. h. l. et pr. c. [κοινὴν] Bekk. 6. ἐπωνυμίαν] ὁμονυμίαν g. Ibid. ἀπολαβὼν d. h. l. 7. δὲ om. g. Ibid. καὶ om. a. d. h. Bekk. Ibid. νέους] νεωτέρους a. d. g. h. l. Bekk. 10. δὴ om. a. c. e. l. m. v. Bekk. Ibid. διαγιγνώμεθα a. c. l. m. v. Bekk. δι' ἀγνώμεθα Ald. 11. καὶ Θεμιστοκλῆς a. d. g. h. 12. καὶ Ἀριστείδης ὁ τὸν ἀνόμοιον βίον ἔχων Τιμ. a. Ibid. ἐπωνυμίαν ἔχων d. g. h. l. Bekk. Ibid. ἐπωνυμίαν καὶ βίον Τιμ. e. 13. τουτοῒ] τούτῳ a. d. l. 14. ἔθει] ἤθει a. Ibid. ἔχοντος m. 15. θρασύ τι τοῦτο a. 16. πάνυ τούτου e. g. h. l. m. Bekk. Ibid. ὑμῖν οἶμαι a. d. g. h. l. Bekk. 17. τεθέασθε] τεθεωρήκατε c. e. m. v. antep. τῇ Σ.] τῶν Σ. c.

p. 20. 1. δὴ] δὲ a. d. g. h. l. Bekk. 3. ὧν ἐγὼ ὀλίγῳ c. m. v. ὧν ἐγὼ e. Ibid. πρότερον ἐν τῷ λόγῳ ἐπεμνήσθην a. l. Bekk. πρότερον ἐν τῷ λόγῳ ἐμνήσθην b. e. πρότερον ἐν τῷ λόγῳ ὑπεμνήσθην m. πρότερον ἐγὼ ἐμνήσθην ἐν τῷ λόγῳ d. Ibid. γὰρ] γε omnes codices et editiones præter a., qui plane utrumque om. 4. οὑτοσὶ δὲ] Τίμαρχος δὲ οὑτοσὶ οὐ a. d. e. g. h. l. Bekk. Τίμαρχος δὲ οὑτοσὶ δὲ οὐ m. Ibid. πάλαι] πρώην g. 7. ὑπὸ τῆς μέθης e. 8. αἰσχυνθέντες g. 12. ἐστὶ τῶν ἐστρατηγηκότων a. d. g. h. Bekk. 13. ἐπικουρῶν - - - ἀσπάζεται om. g. 14. ἀλλὰ τούτους a. c. e. m. v. Bekk. 16. δεῖν om. g. m. Ald. Steph. 18. δηλοῖ] δοκεῖ g. Ibid. ἂν] ἐάν a. l. Bekk. 21. ἐγώ φημι a. d. g. h. Bekk. Ibid. διὰ τί om. m. 23. φησὶν om. g. 24. εἰ] ἢ c. d. e. g. h. l. v. Bekk. 25. στρατευόμενος c. e. m. v. Ibid. ὅσαι] αἳ v. 26. προσταχθῶσιν] προσαχθῶσιν m. Ibid. ἢ] εἰ c. e. Ibid. προβεβλημένως g. antep. τί] διὰ τί c. e. m. v.

p. 21. 1. εἰ] ἢ Bekk. Ibid. ἢ] ἢ ἢ a. h. εἰ ἢ d. ἢ e. 2. σῶμα ἑαυτοῦ c. d. e. m. v. 3. κοινὰ τῆς c. e. v. Ibid. ἀποδώσασθαι corr. l. 4. εἰ τὰ] εἰ ὁ τὰ a. e. m. Ald. Steph. ἢ ὁ τὰ g. h. l. ἢ τὰ Bekk. Ibid. κατεδηδεκὼς m. 7. διαθήσειν] διαθεῖναι a. d. h. l. 11. κἂν παρὰ c. v. 12. καὶ πάνυ c. v. Ibid. καὶ ἁπλῶς a. c. e. g. v. Bekk. 14. τῷ ἑαυτοῦ σώματι a. b. d. e. g. h. m. Bekk. 16. λεχθῇ] λέγῃ a. d. e. g. h. m. Bekk. Ibid. οὖν] αὖ e. m. 17. ἐξείργει ἀπὸ τοῦ a. g. h. l. Bekk. 19. καὶ om. g. Ibid. ἀσελγαίνει g. Ibid. τοιοῦτον τὸν ἄνθρωπον a. c. e. m. v. Bekk. 20. ἀπαγγειλάτω l. 25. δὲ τί] δ' ἔτι a. c. d. e. m. v. Bekk. δ' ὅτι g. δὲ τί; l. antep. καινὸν] καὶ e. g. ult. γὰρ om. a. c. v. Ibid. νόμον ἐθήκατε καινὸν om. c. v.

p. 22. 2. καθεῖσθαι m. 5. δυνησομένους ἡμᾶς a. l. Bekk. δυνησομένους ὑμᾶς d. g. h. ὑμᾶς δυνησομένους e. 6. σπουδαιοτέρων g. 7. ἀπολαύειν g. 8. ταῖς om. a. d. g. h. l. 9. γὰρ om. l. 10. ἂν om. e. et pr. h. Ibid. γένωνται a. g. h. l. 11. καὶ τὸν περὶ] τὸν γὰρ περὶ g. h. m. v. Bekk. 12. προεδρείας codices et editiones. Ibid. νόμον] μόνον g. νόμων m. Ibid. ὃν om. c. e. m. Bekk. 13. ἕτεροι om. g. Ibid. γεγραμμένοι εἰσὶ συνελθόντες a. 14. μὴ om. c. Ibid. εἶναι om. h. l. Ibid. πράττειν om. c. antep. ζῆν καὶ λέγειν c. e. m. pen. ΝΟΜΟΙ. om. l. ΝΟΜΟΣ. a.

p. 23. 1. μὴ] ἢ b. Ibid. χωρὶς] χωρῇ a. χωρὴ m. χωρεῖ v. Ibid. ἢ] ἢ d. h. om. a. b. e. m. [ἢ περὶ ἑκάστου] Bekk. Ibid. τοῦ om. l. 2. τοῖς αὐτοῖς] τῆς αὐτῆς a. d. e. g. h. l. m. Bekk. Ibid. ὅτι] fortasse δηλονότι c. om. b. [ὅτι] Bekk. Ibid. λοιδορη-

ται — ἀγορεύῃ — ὑποκρούῃ c. d. e. g. h. v. Bekk. 3. ἀποκρούῃ l. Ibid. ἢ om. a. v. Ibid. λέγει a. Ibid. τῶν] τοῦ a. d. e. g. h. m. v. Bekk. 4. τοῦ om. a. Ibid. παρακελεύεται b. l. Ibid. ἕλκει b. m. antep. et ult. ν'] η' l. Ibid. εἶθ'] εἰ καθ' d. e. g. m. et pr. h. εἰς c. καθ' Bekk. pen. πλέονος] πλέον a. πλείονος m. Ibid. ἐστὶ] ἦ b. c. Bekk. Ibid. ἐπιβαλόντες a. c. d. e. h. l. m. v. Bekk. ult. ἐκκλησίαν ἢ ἐν e. m.

p. 24. 1. δὲ om. a. c. d. g. h. l. v. Ald. Steph. Bekk. Ibid. κλήσεις] κρίσεις e. g. m. 2. ψηφιζόντων] ψηφιζομένων c. Bekk. ψηφίζων ἓν a. l. v. et corr. h. Ald. Steph. ψηφίζον ἓν d. ψηφίζειν ἓν e. m. ἓν ψηφίζων g. ψηφίζων ἕνα b. 7. χρησίμους εἶναι g. 8. καὶ om. omnes codices et editiones. 9. ἀφῆτε c. v. Ibid. μόνον] μὲν g. 10. ἀρχόμενος τοῦ λόγου ὑπεθέμην c. e. m. v. 12. τοῦ] τοὺς g. Bekk. om. d. h. l. 15. μὲν et mox δὲ om. g. Ibid. μὴ] οὐ v. Ibid. καλῶς l. 16. προεξαχθῶ] ἐξαχθῶ a. b. d. g. h. l. Bekk. 17. τοῖς Τ.] τοῦ Τ. e. h. m. Ibid. ἐπιτιμήσετε a. l. Ald. ἐπιτιμήσητε m. 18. ὑμᾶς om. a. d. g. h. 19. τούτῳ, εἰ αἰσχρῶς οὕτω τυγχ. a. d. g. h. l. et in marg. m. Bekk. 22. φθέγγηται c. v. 23. μάλιστα om. c. v. Ibid. σκέψασθαι m. 24. τουτῳὶ om. c. v. antep. εἰς τὸ σῶμα ὢν l. pen. ἄκυρα om. a. Ibid. τὰ om. l. et pr. h. Ibid. ἢ] καὶ d. g. h. l. m. Bekk. ult. πρὸ τοῦ Εὐκλείδου a. Ibid. ἐγένετο] γέγονε a. d. e. l. m.

p. 25. 4. πρῶτον μὲν πάντων a. d. g. h. l. Bekk. πάντων μὲν πρῶτον c. e. m. v. πάντων πρῶτον b. 5. Εὐθυκίδου m. 6. προφθάσει m. 7. ἑαυτὸν] αὑτοὺς g. αὑτὸν Bekk. Ibid. αὐτὸ τοὖργον ἔδειξεν a. d. g. h. l. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἔδειξεν c. e. m. v. Ibid. ἐπέδειξεν a. 9. τῶν om. m. Ibid. ὑμετέρων l. 10. Τιμάρχου] μονάρχου m. Ibid. καὶ] ἢ g. Ibid. με om. a. c. e. m. v. 11. εἴποι m. Ibid. ἄρα πάντα λίαν m. Ibid. ἅπαντα ἀκριβολογοῦμαι a. 13. τούτῳ] τοῦτο m. Ibid. ὃ] ᾧ g. 14. μὴ om. g. Ibid. ἢ μὴ] ἢ μηδὲ a. 16. ἔστι Μισγόλας c. e. m. v. Ibid. τις om. c. v. Ibid. Ναοκράτους d. h. 19. ἔχειν εἰωθὼς] ἔχων c. e. m. v. 20. ταυτὶ] ταῦτα c. e. m. v. ταυτεὶ Ald. Ibid. λέγω] ἐγὼ e. 21. αὐτὸν γνωρίσητε a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. αἰσθανόμενος v. pen. ἀργύριόν τι ἐπὶ τοῦ ἰατρείου g.

p. 26. 2. ταῦτα ποιεῖν οὐκ a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 3. οὑτοσὶν d. e. 4. αὐτῷ ὁ πατὴρ a. 7. ὀψοφαγίᾳ c. v. ὀψιφαγίαις a. Ibid. καὶ om. g. Ibid. πολυτελείᾳ c. v. Ibid. καὶ δείπνῳ c. 8. καὶ κύβοις om. d. 9. χρὴ] δεῖ a. d. g. h. l. Bekk. 11. δὲ om. h. 13. καὶ om. g. καὶ παρὰ πρεσβ. c. e. m. v. 18. ἐπόμπευον e. g. et in marg. γρ. ἐπόμπευον m. Bekk. πομπεύων a. d. h. l. m. Ibid. ἐν ταὐτῷ l. m. ἐν αὐτῷ a. 19. συνθέμενοι a. 20. πομπεύειν d. h. Ibid. Τίμαρχον τουτονὶ a. 21. παρωξυμένος h. l. Ald. παροξυνάμενος g. παροξυνόμενος m. sed in marg. παρωξυμμένος. 22. ὁ Μισγόλας πρὸς τὸ πρᾶγμα g. 24. τινῶν] τινὰ g. antep. διαπειλησαμένου omnes codices et Bekk. Ibid. τοῦ ante Μισγόλα om. e. Ibid. τοῖς] καὶ τοῖς g. ult. ᾤχοντο φεύγοντος a. d. g. h. l. Bekk.

p. 27. 1. παρασκευαζόμενα m. 2. ἐγὼ om. c. m. v. Ibid. πάντες c. e. v. Ibid. ὅσοι] οἱ m. οἳ c. e. v. 3. χρόνους ὅσοι ἐγίνωσκον c. e. m. v. 4. ἐγὼ δὲ] ἦ δὴ e. Bekk. ἢ δὴ m. et pr. h. ἤδη c. d. g. v. ἤδη δὲ a. Ibid. καὶ om. a. 5. ὑμῶν] ἡμῶν m. 6. τοῦ om. v. Ibid. καὶ περὶ l. 7. ἐμέλλετε c. v. Ibid. μὲν om. m. Ibid. γὰρ om. g. 8. σαφῶς e. l. Ibid. ἴσως] ἴσ^{αι}θε g. Ibid. ποιεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις c. e. m. v. 10. τὸ om. c. v. 11. καί περ] καὶ περὶ l. Ibid. ὁμολογουμένου ὄντος τοῦ c. e. h. v. 12. πράγματος ὄντος, ἐπειδὴ m. 13. μαρτυρίας e. m. Ibid. τῷ Μισγόλᾳ c. e. m. v. 14. δὲ] καὶ l. Ibid. αὐτὸ] αὐτοῦ m. 15. ὃ] οὗ a. Ibid. ἐγγράφων e. g. m. Ibid. ἄλλην g. 16. οὐδὲν, ὃ] οὐδενὶ g. Ibid. μὴ om. codices et Bekk. Ibid. ἀληθῆ c. v. 17. ὑμῶν a. Ibid. τε om. a. d. e. g. h. l. m. μὲν Bekk. Ibid. γνώρισμα e. 18. δὲ καὶ μὴ τῷ μαρτυροῦντι αἰσχρὰ a. d. e. h. l. 19. μὲν om. d. h. l. Ibid. παρελθεῖν καὶ τἀληθῆ a. antep. μαρτυρεῖν] μαρτυρῆσαι a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. δὲ om. g. δὲ ἑκὼν b. Ibid. προαιρεῖται m. pen. ἐγκλητευθῆναι e. ult. συνείδετε c. e. m. v. συνίστετε g. συνειδήσετε b.

P. 28. 1. μᾶλλον δραχμὰς a. d. g. h. l. Bekk. 2. ὡς μὴ m. 4. δ' om. g. 6. ἑτέροις] ἑταίροις h. 8. ἑαυτὸν] αὐτὸν m. Ibid. ἐπιορκῶν om. a. d. g. h. l. et pr. c. ἐπιορκῶν ἐξαμαρτήσεται m. ἐπιορκῶν ἁμαρτήσεται e. [ἐπιορκῶν] Bekk. 9. οὐδὲν ἐπ' αὐτῷ πλέον m. οὐδέν ἐστ' αὐτῷ πλέον c. e. v. Ibid. ἑτέραν] ἑταίραν pr. ἑτέραν corr. ἑτέροις corr. l. Ibid. ἔγωγε a. g. 10. ἐκλιπόντα a. b. d. g. h. l. Bekk. 12. ἐξεργάζεσθαι a. d. g. h. l. Bekk. ἐξειργάσασθαι m. Ibid. ἐγχειρῶν c. e. m. v. 13. δεῖ] δεῖν g. 14. οὔτε] οὐδὲ e. 15. πείσωσιν οὐ μὴ a. 16. οἴομαί γε, εἰ a. d. g. h. l. Bekk. 17. ἐκεῖνο δέ γε g. Ibid. οὐδέποτε a. d. g. h. Bekk. οὐδὲ μή ποτε c. v. Ibid. δυνήσονται a. b. d. e. g. h. m. Bekk. 19. παρεσκεύασα τούτῳ c. e. m. v. Ibid. οὗτος om. a. c. e. m. v. 20. καθαρὸν χρὴ τὸν βίον εἶναι a. d. h. l. Bekk. καθαρὸν εἶναι χρὴ τὸν βίον e. g. m. χρὴ καθαρὸν εἶναι τὸν βίον c. v. 21. μὴ] μηδ' c. v. 22. ἄρα] γὰρ d. g. h. Ibid. τοῖς νόμοις a. d. g. h. l. Bekk. antep. εἰσὶ δὲ φύσεις a. pen. ἀλλήλων] τῶν ἄλλων m. ult. πολὺν om. l. et pr. h.

P. 29. 1. δοκοῦντες εἶναι] φαίνονται a. d. g. h. l. δοκοῦσιν εἶναι e. m. v. om. Bekk. 2. ὁ Μισγόλας a. d. e. g. h. l. v. Bekk. Ibid. μὲν om. e. 3. ἐμὸς] ἐμοὶ g. 4. τοσαύ-

τας a. 5. ὅσας] ἃς d. g. h. 6. δὴ] οὖν a. d. g. h. l. Bekk. 7. ὑπολάβοιτε v. 8. οὐ om. l. 9. ἡ φύσις ἐστὶ a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. ἀνθρώπου] ἀνδρὸς c. e. m. v. 10. πρῶτον μὲν κάλει μοι a. d. g. h. l. Bekk. 11. ἰδότας l. 12. ἀναγίνωσκε. καὶ τελευταῖον a. d. g. h. l. 14. ἵνα εἰς θεοὺς g. Ibid. αἰσχυνούμενος v. 15. ὑμᾶς καὶ τοὺς e. m. 16. ἐθελήσῃ a. d. e. g. h. l. m. Bekk. ἐθέλητ' Ald. Ibid. μαρτυρεῖ m. 17. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. m. testimonium pro more om. c. v. 18. Μισγόλας Νικίου om. a. Ibid. ἐμοὶ δὲ ἐγένετο g. Ibid. τῇ om. a. l. m. 19. Τίμαρχος οὑτοσὶ ὁ a. Ibid. καθεζόμενος] δικαζόμενος d. g. h. et pr. l. sed corr. διακαθεζόμενος. 20. καὶ om. g. Ibid. τὴν om. e. Ibid. γνῶσιν] γνώμην g. m. Ibid. μου b. Ibid. πολυωρῶν om. in lacuna a. Ibid. νῦν] γρ. ναῦν b. 21. διέλιπεν Bekk. 22. διέμεινε a. d. g. h. l. Bekk. 23. ἧκε] ἦλθε c. e. m. v. Ibid. μετριώτερον g. 24. μετριώτερον a. d. e. g. h. l. m. pen. ἢ om. g. h. l.

p. 30. 1. εἶναι] ἐστιν a. 2. ὑποδείξω d. h. Ibid. ὑπερβαίνοντα e. m. 3. Κυδωνίδην a. Ibid. ἀλλ'] καὶ e. m. 4. ὑποδείξω l. Ibid. λέγω, ὡς καὶ μὴ (cæteris omissis) a. Ibid. οἰκείαις m. Ibid. ἀνηλειμμένος v. 8. φαίνεται μόνον a. d. g. h. Bekk. μόνον φαίνεται c. e. l. m. v. Ibid. καὶ om. a. g. Steph. 11. τούτῳ δοκεῖ a. d. h. l. Bekk. 13. παρ'] ἀφ' c. e. m. v. pen. ὁ Τίμαρχος a. g. Ibid. οὗτος a. d. g. h. Bekk. οὑτοσὶ v.

p. 31. 1. διημέρευσεν b. Ibid. κυβείῳ] κύκλῳ m. 2. εἰσβάλλουσι d. h. l. 3. τινας ὑμῶν a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. ἃ λέγω om. c. v. 4. γε om. c. m. v. 6. ὁρῶν] ἰδὼν a. d. g. h. l. Bekk. 7. ταύτῃ om. a. d. g. h. l. [ταύτῃ] Bekk. Ibid. ἔσχε c. e. m. v. Ibid. τοῦτ' c. v. 8. οὗτος v. 11. τῶν δὲ - - - ἐποιήσατο om. g. Ibid. αἰσχρῶν] αἰσχίστων c. e. m. v. Ibid. πρόνοιαν πώποτε d. e. h. l. m. 12. ἁμαρτήματα] πράγματα v. 13. ὑπὸ] ἀπὸ e. m. 14. τὸ Τ.] τοῦ Τ. a. d. e. g. h. l. m. 15. αὐτὸς] οὗτος a. b. d. g. h. l. Bekk. οὑτοσὶ c. 16. λόγῳ om. a. d. g. l. Ibid. μόνον om. a. l. Bekk. 17. εἰπεῖν a. 18. ἦν οὗτος d. h. 23. πλεύσας g. 24. ἅμα om. c. e. m. v. Bekk. 26. ἢ om. v. 27. αἴτιος οὗτος ἐγένετο a. b. αἴτιος ἐγένετο οὗτος e. g. Bekk. αἴτιος διδοὺς τὰ πολλὰ ἐκέρδαινεν καὶ ἐχλεύαζεν. ἐγένετο οὗτος Τίμαρχος. l. 28. τοιαύτῃ] ταύτῃ τῇ c. e. m. v. Ibid. ἀφθονίᾳ] ἀφωνίᾳ e. m. Ibid. εἰσφοιτῶν c. e. m. v. Ibid. ὡς] εἰς e. m. antep. ἐκεῖ πρῶτον ἰδὼν a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. ᾔσθετο καὶ pr. m. ult. ἡγήσατο εἶναι αὐτὸν ἐγγὺς a. d. h. g. Bekk.

p. 32. 1. διελέχθη codices et Bekk. 2. ἔπειθεν αὐτὸν, αὐτῷ a. d. e. g. l. m. Bekk. Ibid. αὐτῷ om. l. Ibid. τούτῳ om. c. v. 3. ἀνήλωσε c. v. Ibid. λόγον] χρόνον a. b. d. e. l. 4. ἡ om. d. e. Ibid. ἀκακία a. d. e. m. Schol. [α] κακία h. Ibid. ἀπιστία g. m. Bekk. 6. ἀπὸ] παρὰ c. v. 7. μάτην, ὥς γε ᾤετο, τοσοῦτον ἀργύριον m. μάτην, ὥς γε ᾤετο, τὸ ἀργύριον c. v. Ibid. τὸ om. a. d. e. g. h. Bekk. 8. ἀναλωκὼς g. 9. ἠνόχλει v. 10. ῥώμην] γνώμην m. sed ῥώμην in marg., γρ. γνώμην e. 11. αὐτοὶ καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν [τῶν om. c. v.] συγκυβευτῶν, ὧν c. e. m. v. Ibid. συγκυβευόντων d. 15. τε om. c. e. m. v. 16. κυβευτικὰ ἕτερα] κύβους καὶ ἕτερά τινα c. e. m. v. pen. αὐτὸν om. a. ult. ἐξεμαστίγουν d. Ibid. τὰς ἐξ ἀνθρώπων omnes codices et editiones.

p. 33. 4. βωμὸν τῆς a. d. g. h. l. 5. οἷον] οὗ g. 6. ὅ τε [τε om. c. v.] Τίμαρχος καὶ ὁ Ἡγήσανδρος c. e. m. v. 8. βωμὸν αὐτοί τε καὶ a. 9. ἀναστῆναι om. g. 11. δὲ om. c. e. m. v. Ibid. οὔπω c. e. m. v. 12. χρήσιμος ὢν, ὑπογ. a. d. g. h. 13. συνδοκεῖ m. Ald. 14. ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τὸν ἄνθρωπον a. d. g. h. Bekk. 15. τινος om. e. m. Ibid. ἐκ] ἀπὸ a. 17. ὅτι] ὅτε Steph. Ibid. ἐδικάζετο a. d. g. h. l. Bekk. διεκάσατο m. 19. μηδὲν] οὐδὲν c. d. e. m. v. Bekk. Ibid. αὐτὸν om. a. αὐτῷ v. 20. οὐδὲ] οὐδὲν a. d. g. h. l. Bekk. 21. εἰς δουλείαν ἦγεν e. m. Ibid. ἑαυτοῦ Bekk. Ibid. δοῦλον εἶναι m. 22. πρὸς τὰ γόνατα om. a. d. h. g. l. [πρὸς τὰ γόνατα] Bekk. post ἀνδρὶ ponit e. m. 23. καὶ om. c. v. Ibid. Γλαύκων a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 25. δικῶν λήξεις a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. ἐποιήσατο a. antep. ἐπέτρεψε l. pen. ποτὲ καὶ χρησαμένῳ c. d. e. g. h. l. m. Bekk.

p. 34. 1. ἀνεβάλετο e. m. 2. παρῄει d. g. h. Bekk. Ibid. ἡμέτερον c. e. g. m. v. 3. Ἀζηνιεῖ d. g. h. m. l. Ἀξυνιεῖ a. Ἀζηνεῖ e. 4. αὐτὴν ταύτην om. c. v. Ibid. ἐπαγγελίαν ἠπείλησεν ἐν τῷ δήμῳ a. ἐν τῷ δήμῳ ἠπείλησεν ἐπαγγελίαν m. ἐν τῷ δήμῳ ἐπαγγελίαν ἠπείλησεν e. ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλήσαιεν ἐπαγγελίαν c. v. 5. ἣν - - - ἐπήγγειλα] ἐπαγγέλλει ὥσπερ ἐγὼ Τιμάρχῳ c. v. 6. Κρωβύλος e. h. Κρώβουλος v. Ibid. αὐτοῦ τοῦ Ἡγησάνδρου e. 7. ἐν om. a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. ὑμῖν a. d. e. g. h. m. Bekk. Ibid. πρῶτοι om. a. e. h. l. 8. ἤδη] δὴ a. e. h. Bekk. Ibid. καταπεμψάμενος l. m. Ibid. ἑαυτὸν a. Bekk. 9. καὶ - - - ἐβουλεύσατο om. a. Ibid. ὃς om. e. g. h. l. m. 10. τἀληθὲς c. e. m. v. Ibid. ἔχειν] ἔσχε a. g. h. l. Bekk. 11. προσλάβῃ h. 12. δὴ] δὲ a. Ibid. ταύτην νίκην codices et Bekk. 13. τοῦτον c. m. v. 14. ἐγὼ om. a. d. g. h. l. Bekk. 15. ὃς om. a. d. g. h. l. οὗτος ὃς c. v. antep. οὐ τοῖς] ὁ τοῖς e. ult. ἐπειδάπερ c. e. m.

p. 35. 1. εἰς τὴν ἐλευθερίαν c. e. m. 2. ἑτέρων a. c. 3. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. om. m. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. l. 6. πρὸς] εἰς e. g. m. 7. Ἡγήσανδρον, καὶ προπέμψας αὐτῷ ἄρασθαι τῆς δίκης, ἥν τε αὐτὸς ἐνεκαλέσατο add. in marg. e. om. g. Ibid. καὶ om. d. v. Ibid.

προπέμψαι codices et editiones. Ibid. τὰς δίκας ἄρασθαι] τῆς δίκης ἄρασθαι l. Ald. Steph. διάλυσιν ἄρασθαι τῆς δίκης a. διάλυσιν τῆς δίκης ἄρασθαι corr. h. ἄρασθαι (cæteris omissis) d. v. et pr. h. Bekk. 8. ἀνεκαλέσατο d. l. 9. ἣν Ἡγήσανδρος ἀφεικὼς αὐτὸν τῆς δουλείας, καὶ οὕτω διελύθησαν. ΕΤΕΡΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ. a. Ibid. αὐτῷ e. g. m. 10. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. om. e. 11. ἀγόμενον] ἁπτόμενον m. 12. εἰς ἐλευθερίαν om. a. 15. σαφέστερον a. 16. δ᾽ om. m. Ibid. αὐτὸν ἐπὶ τὴν μαρτυρίαν καλῶ a. καλῶ αὐτὸν ἐ. τ. μ. c. e. m. 17. ἀποδείξω e. m. Ibid. ἀπεργάζηται Ald. 18. τοῦτο om. c. 20. τὸν om. c. 22. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. om. l. antep. Διφίλου] δὲ φίλου g. Ibid. Στειριεὺς b. e. Bekk. Ibid. ὅτι m. ult. τὸν primum om. a. Bekk. Ibid. τὸν Ἀρ.] τὸν τοῦ Ἀρ. a. τοῦ Ἀρ. d.

p. 36. 1. αὐτῇ] αὐτοῦ a. d. Ibid. ἢ] ὡς a. Ibid. Λεωδάμαντι e. m. v. Bekk. 3. καὶ οὐκ a. 4. δέ μοι] γε c. e. v. 5. οὐ θέλει b. 7. οἶμαι] ὑμῖν a. d. e. g. h. l. m. Ibid. αὐτοῦ] ἐμαυτῷ m. et pr. e. σαυτοῦ corr. e. ἑαυτοῦ Bekk. 8. Λαοδάμαντα g. h. Ibid. ἣν] ὧν g. Ibid. οὐ] μὴ a. 9. ᾧ] οὗ a. Ibid. ἐθορυβήσατε codices et Bekk. 10. ἐξαχθήσομαι c. v. Ibid. τι] ὅτι d. g. h. l. ἔτι a. 11. ἐμαυτοῦ] ἑαυτοῦ m. Ibid. τοῦ om. g. 12. ὦ Ἀθηναῖοι om. g. Ibid. καταισχύνει c. v. 13. ὑμῖν om. a. 14. αὐτοὺς οὐκ οἰόμεθα a. d. g. et corr. h. Bekk. 15. μεμονωμένους, γρ. μαινομένους e. antep. τὰς om. g. pen. ἅπαντες om. g. Ibid. σύνετε m. ult. τὰ ἐπιτάγματα] τούτῳ ἐπιτάγματα a. l. τὰ τούτῳ ἐπιτάγματα c. v. τε τούτῳ ἐπιτάγματα e. τὰ ἐπιτάγματα τούτῳ m. Ibid. ὡς] καὶ e.

p. 37. 3. ὅτι om. e. ὅτε b. Ibid. μάλα] μᾶλλόν v. 5. ἀβελτερίας c. d. g. Bekk. et, quod notare prætermisi, Reisk. 6. ἀξιοῦσι g. h. l. Ibid. μοι g. 7. παρασχέσθαι a. c. d. e. h. l. m. v. Bekk. Ibid. ὅπου] ὅπως g. 8. οἶδεν g. Ibid. οἶμαι] εἶναι e. 9. οἶμαι ἔγωγε] οἴομαι ἔγωγε e. ἔγωγε ὑπολαμβάνω a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. οὕτως ὑμᾶς a. d. g. h. l. Bekk. 10. ὀλίγῳ πρότερον ἀκούσαντας] ὧν ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 12. μισθώσῃ e. m. Ibid. Ἀθηναίων a. d. v. Bekk. 13. ἑαυτὸν a. m. Bekk. 14. καὶ ἴσοις e. 15. ὃς ἐὰν θελήσῃ m. 16. τὴν om. codices et Bekk. 17. μαρτυρήσῃ a. d. e. g. h. l. m. Bekk. Ibid. ἐπιδεικνύειν a. d. g. h. l. 18. αὐτὸν om. c. e. v. ἑαυτὸν Bekk. Ibid. οὐκοῦν τὸ λοιπὸν c. l. v. 19. πεπονθότα αὐτὸν ὁμολογεῖν a. l. 22. Ποσειδῶνα d. h. l. Ibid. καλῶς] κακῶς codices et Bekk. 23. ἡμῖν om. a. g. h. v. Bekk. ὑμῖν c. d. e. m. 24. καὶ om. g. Ibid. αὐτὸς om. a. d. g. h. l. Bekk. 25. ἐκ] ἐπὶ e. m. antep. τὰ om. a. d. g. h. l. pen. τοῦ] τοῖς a. d. g. h. l. Bekk. ult. καθεζομένους c. d. e. m. v. Bekk.

p. 38. 1. ταύτην om. a. d. g. h. l. Bekk. 3. θυρίδας v. 4. εἰ δ᾽ εἴ τις a. Ibid. ὑμᾶς e. m. Ibid. τί] ὅτι c. v. Ibid. οὗτος ὁ ἄνθρωπος a. h. l. Bekk. οὗτος ἄνθρωπος g. 5. εἴποιτε] λέγοιτε m. λέγοιτο c. v. 6. οὐκ εἰδότες καὶ τὸν c. e. v. οὐκ εἰδότες τὸν b. d. m. 7. εἰδότες c. e. m. v. 8. γνωρίζετε c. e. m. γνωρίζεται v. 9. καὶ om. a. d. g. h. Bekk. Ibid. Τίμαρχον g. 10. τί δεῖ λέγειν, Τίμαρχε a. d. g. h. l. Bekk. τί χρὴ λέγειν, Τίμαρχε c. e. m. v. 11. ἢ et σὺ om. c. e. v. Ibid. αὐτὸς om. a. 12. τῇ αἰτίᾳ ταύτῃ a. d. g. h. l. Bekk. τῇ τοιαύτῃ αἰτίᾳ e. 13. καταλιπὼν Ald. Steph. 14. νυκτυρεύει m. ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις νυκτυρεύῃ a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. ἑτέρων om. g. Ibid. διαφέρων m. Ald. Steph. 16. ἑταίρας] ἑτέρας τὰς m. ἑτέρας v. 17. αὐτοῦ] ἐκείνου c. e. m. v. Ibid. ἔτι] τί c. e. m. v. 18. τὰ om. v. pen. τισι] τινας c. e. g. m. v. Bekk. om. d. Ibid. προαναλίσκουσιν a. g. h.

p. 39. 1. εὐφημότερον om. Steph. 3. πολιτῶν m. 5. νυνὶ a. b. d. g. h. l. Bekk. 6. ὑμῶν a. d. g. l. m. Bekk. Ibid. ἔδωκε g. Ibid. περὶ] παρὰ a. 7. ὅσπερ μή. Steph. 8. προστῶ c. στῶ v. Ibid. τὸ] πρὸς τὸ a. c. d. g. h. l. Bekk. εἰς τὸ e. m. 9. παρ᾽ ὑμῖν ἰσχύει a. d. g. h. l. Bekk. 10. τούτου] τουτουὶ a. h. l. Bekk. τουτὶ g. 11. ὀμόσαντες c. d. e. g. h. l. m. Bekk. Ibid. ἀνθρώπων a. d. e. g. h. m. Bekk. 12. μαρτυρήσαντος a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. αὐτὰ a. l. Ibid. εἰδότες c. v. 13. ὑμεῖς, οἶμαι, θορυβεῖτε c. d. e. m. v. 14. οὐθὲν] οὐδὲν c. e. g. m. οὐδὲ v. Ibid. λόγου a. d. g. h. l. Bekk. 15. αὐτὸς σαφῶς οἶδε e. m. v. Ibid. τοῦ om. l. et pr. h. 17. ψῆφον Τίμαρχον c. d. e. g. l. m. v. Ald. Steph. Bekk. ψῆφον Τιμάρχῳ a. h. Ibid. ἔναγχος h. 18. ἐστιν om. g. antep. νυνὶ d. e. g. h. m. Bekk. pen. τοῦ om. a. d. g. h. l. ult. ὁ δὲ] οὑτοσὶ ὁ δὲ c. m. v. οὑτοσὶν ὁ δὲ e. Ibid. νῦν c. e. v. Ibid. ἐμοὶ παρεστηκὼς c. e. m. v.

p. 40. 1. ψηφῶν ἢ] ψυχῶν ἢ m. δὲ ψηφῶν ἢ μὲν b. Ibid. τετρυπημένη ψῆφος ὅτῳ e. m. 2. Τίμαρχον a. d. e. g. h. m. Bekk. 3. ἀκριβῶς εὖ οἶδ᾽ a. d. g. h. l. 4. δὴ] δέ g. h. l. v. Ibid. σὺ δὲ τί a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 7. ὅπου] ποῦ d. g. h. οὗ l. Ibid. ὑμᾶς ὑπομνήσω] ὑμῖν ἐρῶ c. e. m. v. Ibid. οὑτωσὶ m. Ibid. ἀναβῇ ἐπὶ τὸ βῆμα ἐν τῷ δήμῳ a. d. g. h. l. Bekk. 8. ἀνέβη b. Ibid. πέρυσιν om. c. v. 9. ἢ ἐὰν] ὅταν c. e. m. v. Ibid. ἐμνήσθη e. m. v. Ibid. τυχὼν g. τοίχων l. Ibid. κατασκευῆς a. d. g. h. l. ἐπὶ κατασκευῆς m. ἐπικατασκευῆς e. 10. ἐβοᾶτε καὶ ἐγελᾶτε codices et Bekk. 11. τῶν] τὴν e. 12. πολλὰ καὶ om. a. d. g. h. l. Bekk. 13. γενόμενα] λεγόμενα e. Ibid. ὅτε] ὅταν g. Ibid. ἀπήγγειλα d. 16. τὸ τούτου om. c. Ibid. οὗτος om. c. v. εἰρήκει οὗτος e. m. 17. Πύκνηι c. Πυκνὶ Bekk. 18. νὴ] μὰ a. Ibid. τὸν Ὀλύμπιον om. c. v. 19. καὶ secundum om. e. m. Ibid. ἐκείνου τοῦ συνεδρίου a. d. g. h. l. Bekk. 21. τό

γε] τὸ a. d. h. l. Bekk. τότε e. om. g. Ibid. ψήφισμα εἰσήγημα m. 22. καίπερ l. antep. Πυκνὶ Bekk. Ibid. ἔφη om. a. d. g. h. l. Bekk. ante ὦ ponunt c. e.

p. 41. 1. τούτων om. a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. δὲ ὑμῶν] δοκῶν m. 2. ὁ Αὐτόλυκος a. d. g. h. Bekk. Ibid. καὶ μάλα a. 3. μέντοι] τοι a. d. g. h. Bekk. μέντοι ἔφη c. e. m. v. 4. Τιμάρχου om. a. Ibid. γὰρ ἴδιόν g. 5. τοιαύτην τινὰ συγγνώμην a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 6. ἔφη ἴσως g. h. l. Ibid. ὑμῶν c. d. e. g. h. l. m. Bekk. 7. καὶ πάλιν c. e. h. m. v. Bekk. 9. ἐμνήσθη e. Ibid. λάκκων] κολάκων g. 10. ἐδυνήθητε] ἠδύνασθε a. d. l. Bekk. ἐδύνασθε g. Ibid. ἔνθεν] ἔνθα δὴ a. d. g. h. Bekk. ἔνθα δὲ e. m. Ibid. ἀπάρχεται d. h. 12. ἐν Ἀρείῳ πάγῳ a. d. g. h. 13. ἐξεβάλλετε c. e. m. Ibid. ὑπολαμβάνοντες c. Ibid. ἴσμεν] οἴδαμεν c. e. m. 15. κρατεῖ m. ἐπικρατεῖν v. 16. ὑπολαμβάνω μαρτυρίαν c. e. m. τὴν μαρτυρίαν ὑπολαμβάνω d. 17. τῶν] τοῦ c. Bekk. Ibid. ἢ g. antep. ἂν εἴη om. c. e. m. v. pen. μηθὲν d. Ibid. μὲν om. a. g.

p. 42. 2. γενομένης δὲ ἀποφεύξεται g. Ibid. φεύξεται v. 3. ἐπεὶ g. Ibid. ἐμνήσθη d. g. Ibid. καὶ om. v. Ibid. τοῦ om. codices et Bekk. 4. βούλομαι καὶ ἄλλο τι a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. παραδείγματι m. 5. αὐτὸς οὗτος] τοσοῦτος d. g. h. l. 6. τοιοῦτον g. v. 7. εἶναι om. g. Ibid. οἱ c. Ibid. συνδεκάζειν a. c. d. e. h. l. m. Bekk. 8. νυνὶ a. d. g. h. Bekk. 9. μὲν ἐγένοντο πάλαι a. d. g. h. l. Bekk. 10. νῦν ἐνεστᾶσιν ἔτι] νεωστὶ νῦν ἔτ' εἰσὶ a. d. g. h. l. unde Reiskius: αἱ δὲ νεωστὶ (sc. γεγόνασιν), αἱ δὲ νῦν ἔτ' εἰσί. Ibid. τῶν om. c. e. m. Ibid. εἰ om. g. antep. ἥνπερ] ὥσπερ e. pen. τινὰ om. d. g. h. l.

p. 43. 1. πᾶσα c. e. v. 2. ἐδέκαζε a. l. Ibid. ἐδεκάζετο a. 3. ἑκατέρου g. Ibid. ἄν] ἐάν c. e. m. v. Bekk. ἄν τις - - - πάλιν om. a. d. g. h. l. 5. ἑκὼν] ἥκων g. 6. ἡ μάρτυς om. codices et editiones. Ibid. τις ἂν ἐμαρτύρησεν a. d. e. g. h. l. m. 7. τὴν ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι l. ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι a. d. g. h. 9. ἐπεὶ om. a. d. g. h. l. 10. τουτουὶ a. d. e. h. l. Bekk. τουτὶ g. 11. γε] τοι v. Ibid. οὐ] μὴ v. 12. ὑπενεγκεῖν] ἀμύνεσθαι c. m. sed in marg. γρ. ὑπενεγκεῖν m. 15. οὑτοσὶ a. d. g. h. l. Bekk. 18. μοι δικασταὶ c. m. v. Ibid. ἀναμνήσειν g. pen. γάρ μοι δοκεῖ a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. Τίμαρχος οὑτοσὶ d. g. h. Bekk. Ibid. οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ μόνον, ὦ Ἀθηναῖοι d. g. h. l. Bekk.

p. 44. 1. μὲν om. g. 2. αὕτη a. Ibid. εἰώθει g. Ibid. καὶ om. a. Ibid. ἐρημίᾳ d. e. g. h. l. m. Bekk. 3. καταισχύνας a. d. g. h. l. Bekk. 4. τινὰς d. e. g. h. l. Ibid. μαρτυρήσῃ a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 5. ἐστὶ a. Ibid. ἐπιτιμίοις om. a. Ibid. καὶ μεμαρτυρημένος a. 6. τοῦ βίου τοῦ ἑαυτοῦ d. g. h. Bekk. τοῦ βίου ἑαυτοῦ l. 7. τῶν om. c. l. v. Ibid. μαρτύρων c. v. 8. ἀνήρητ' ἂν ὁ a. d. h. l. 10. ἢ τῶν κλεπτῶν om. a. g. h. l. 11. μὲν om. a. d. g. h. l. 12. πράττων a. 13. ἂν] ἐὰν a. l. m. Bekk. Ibid. ὁμολογοῦσι l. 14. τῷ om. a. d. e. g. h. l. Bekk. 15. γενόμενοι a. d. h. l. 16. γὰρ] δὲ c. e. m. v. Ibid. χρήσασθαι l. Ibid. δὲ] δὴ a. d. h. 18. τῶν om. v. Ibid. ἤδη ἔγωγ' a. c. d. e. h. l. m. Bekk. 20. ἁλόντας ἤδη. τινὰς δὲ c. e. m. v. Ibid. πάνυ κακῶς a. d. g. h. l. Bekk. 21. καὶ πρᾶγμα ἀμάρτυρον ἔχοντας om. a. d. g. h. l. 22. μαρτυριῶν a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 23. ἴσασι a. d. g. h. l. Bekk. 25. ὦ Ἀθηναῖοι, τρόπον g. 26. ποιήσεσθε c. m. Ibid. καὶ om. a. g. h. Ibid. μὲν om. l. Ibid. μηδὲν ὑμῖν d. g. h. l. Bekk. 28. θεωρεῖτε τὸ πρᾶγμα g. 30. λόγοι λεγόμενοι a. c. d. e. g. h. l. m. Bekk. pen. λόγοι ῥηθησόμενοι c. m. v. ult. ἡμετέρας m. Ibid. ἀγάπης g. Ibid. ἕνεκα c.

p. 45. 1. αὐτοὶ] αὐτοὶ ὑμεῖς a. d. e. h. Bekk. αὐτοὶ ἡμεῖς m. αὐτοὶ ἡμῖν b. ὑμεῖς g. 3. καίτοιγε a. g. h. l. 8. αὐτοὺς Bekk. 9. μισθοὺς οὖν φησὶ a. 10. κατὰ] περὶ a. 11. οὗτος] ὁ αὐτὸς a. c. d. e. g. h. l. m. Bekk. Ibid. πεπόρνευταί a. d. g. h. v. Bekk. 13. γὰρ] οὖν e. m. 14. ἦν ὁ Ἡγήσανδρος a. 15. ἦλθεν ἔχων a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. Τιμάχου m. Τιμάρχου a. d. h. l. 16. ἦσαν] ἦσε g. Ibid. ἐπεὶ l. Ibid. δὲ om. g. h. δὴ l. 17. ἀπωλώλει c. h. Ibid. κατακεκύβευτο d. Bekk. 18. ἐγένετο a. g. h. l. Ibid. οὐδεὶς ἔτι οὐδὲν a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 19. ἀνόσιος ἡ τούτου ἀεὶ a. b. d. e. g. h. l. m. Bekk. 21. μηδὲν om. codices et editiones. antep. ἤδη] δὴ a. d. g. h. l. Bekk. pen. οὐσίαν om. e. Ibid. κατέφαγε τὰ πατρῷα, ἀλλ' a. e. g. h. l. m. ult. εἰ om. v. Ibid. οἷόν τ' ἐστὶν εἰπεῖν codices et Bekk.

P. 46. 1. ἀπέδοτο d. g. h. l. et a. qui ponit ante ἕκαστον. Ibid. οὐδ' - - - ἀπεδίδοτο om. g. Ibid. ἐδύνατ'] ἐβούλετο a. 2. εὑρίσκοντος d. g. h. l. Bekk. 3. οὗτος m. Ibid. ἀπήγετο c. et m. sed in marg. γρ. ἠπείγετο m. Ibid. σφόδρα om. c. v. 4. ἀφ'] ἐφ' a. c. d. g. h. l. Ald. Ibid. μὲν om. e. Ibid. ἂν καὶ ἐλειτούργει a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 5. αὐτῷ a. c. d. g. h. l. Bekk. 8. τούτων a. d. g. h. 9. ἀπέφερε τῆς] ἀποφορὰν ἔφερε τῆς d. g. h. l. Bekk. ἀποφορὰν ἔφερεν ἑκάστης a. 14. ὅτι δὲ] καὶ ὅτι c. m. Ibid. νὴ τὸν Δία g. 15. ἔργῳ] ἐγὼ a. d. e. g. h. l. m. Bekk. 17. πρόσεστιν a. d. e. g. h. m. Bekk. Ibid. ἀληθῆ d. g. h. 19. ὑποκριτῇ] ποιητῇ c. e. l. m. v. 20. Κλεαινέτης h. 21. Μνησόθεος v. 22. πολὺν, ἐξηγριωμένον δ' ὑπὸ τοῦδε a. antep. ἄπωθεν v.

p. 47. 1. αὐτὴν d. h. αὐτῷ g. Ibid. αὐτῇ τοῦτο τὸ χωρίον οὐκ ἀπέσχετο c. e. m. v. 4. ἀλλ' ἅπαντας d. e. g. h. Bekk. 5. μὲν om. a. Ibid. μαρτυρίας a. g. h. l. 6. φή-

σει a. b. d. πεπρακέναι φησὶ g. 7. παρασχέσθω e. m. Bekk. παρεχέσθω a. d. h. παρεσχέσθω g. Ibid. καὶ τὸ ἀργύριον d. g. h. 8. ἐδάνεισεν a. d. h. ἐδάνεισέ τισιν g. Ibid. κομισάμενος] δανεισάμενος g. Ibid. μάρτυρας a. 9. Μεταγένη ὑμῖν g. h. Bekk. Μεταγένην ὑμῖν d. ὑμῖν Μεταγένην e. 11. τοῦτο a. τούτου c. v. 12. δὲ] δὴ e. m. 13. τὴν Μεταγένους τοῦ Ναυσικράτους a. 14. ἁπάσας om. a. 15. τῷ αὐτῷ λόγῳ a. d. g. h. l. m. v. Bekk. αὐτῷ τῷ λόγῳ e. 16. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. l. om. a. d. g. εἶπεν e. 20. ἀρτίως] ἄντικρυς g. Ibid. εἰρημένων. χωρίον κηφισιάσιν. ἕτερον a. χωρίον quoque d. g. h. 21. ἀργυρίοις m. v. Ald. 22. Θρασύλλῳ a. d. h. Θρασυλάῳ e. et pr. c. Ibid. δὲ om. g. Ibid. εὐπόρησεν g. pen. καὶ Ἀρίζηλος] κάρίζηλος v. Ibid. ὃς ἔτι καὶ νῦν ἐστὶ a. d. e. h. m. Bekk. ὅς ἐστι καὶ νῦν ἐστὶ g.

p. 48. 1. τῆς οὐσίας ἀνεμήτου m. 2. Εὐπόλεμος post ἐτελεύτησεν ponunt a. d. e. g. h. Bekk. Ibid. δεύτερον d. g. h. Ibid. Τιμάρχου τουτουῒ πατὴρ e. m. 3. δ' om. e.

δι

Ibid. ἐνεχείριζε v. Ibid. νόσον] ἀσθένειαν a. d. g. h. l. Bekk. 5. καί τοι g. 6. ἐπεὶ δὲ d. g. h. l. Ibid. καὶ om. l. 7. ὁ τοῦ Τ. v. Ibid. τούτου c. v. 8. πάντα c. e. v. Ibid. ἐγίνετο παρὰ τῶν ἐπιτρόπων a. d. g. h. Bekk. 10. οὗτος om. e. m. 11. ἐγίνετο g. 12. θεῖον] ῥᾷον g. Ibid. τήν τε] μήτε g. Ibid. ἠφάνικε a. g. h. l. 15. πρεσβυτέρου d. e. m. 16. καὶ om. codices et editiones. antep. ὑπὲρ] ὑπὸ g. pen. αὐτὸν g. ult. πρυτανίας m.

p. 49. 1. μοι καὶ Ἀρ. a. d. g. h. l. m. Ibid. Ἀρ. τὸν Σφήττιον a. d. e. g. l. m. 3. ΜΑΡΤΥΡΙΑ l. om. a. 4. εἴπῃ m. 5. τοῦ ἄστεως v. τῆς πόλεως g. 7. τἀργύριά v. Ibid. κατεσκεύασεν a. κατεσκευάσετε g. 9. τούτῳ λοιπὸν a. d. g. h. l. Bekk. τοῦτο ὡς λοιπὸν c. e. m. v. Ibid. οὐθὲν a. 10. οὐδ' ἄλλ' e. Ibid. οὐθὲν d. h. οὐδὲ ἓν e. 11. τοῦτο g. 13. ἂν om. a. 14. γενήσεται pr. c. 15. μόνον τοίνυν e. 16. ἡμέτερα c. 17. οὐκ om. g. 18. ἦρξεν] ἔσχεν d. h. l. 19. ὧν] ὡς g. 20. δυεῖν c. Ibid. μόνον c. d. g. v. μνησθήσομαι μόνον m. 21. γὰρ om. g. 22. οὐ δικαίως] δικαίως g. h. l. ἀδίκως a. pen. τριάκοντα μνῶν τὴν ἀρχὴν a. d. g. h. l. Bekk. ult. ἐπ'] δ' ἐπ' g.

p. 50. 1. βδελυρίᾳ τῇ ἑαυτοῦ τοὺς a. b. d. e. g. h. l. m. Bekk. 2. ἀσέλγειαν ἐπεδείξατο] ἐπεδείξατο βδελυρίαν c. e. m. v. sed in marg. γρ. ἀσέλγειαν m. Ibid. ἀπεδείξατο b. 3. ἕτερον m. Ibid. δεῦρο παρακαλῶ c. 4. ἑαυτοῦ Bekk. 5. μαρτυρῆσαι a. ἐκμαρτυρήσαντα c. 8. τούτων c. v. 11. πολλάκις] πολλὰ a. πολλὰ καὶ g. h. 12. τὴν secundum om. a. Ibid. ὑμετέρας codices et editiones. 13. καὶ om. v. 15. ἴσως om. c. d. Ibid. οὗτος om. g. h. Bekk. 16. δὲ πλειόνων a. Ibid. πόθεν; οὗτος om. in litura c. οὗτος om. a. l. 19. τῆς om. c.

22. οὗτος ἐβούλευεν a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. Ἡγ. οὗτος ὁ a. d. e. g. h. l. Bekk. 23. δὲ τὰ τῆς a. 24. μάλα] ἅμα c. v. ἅμα μάλα e. 27. ἡμῶν v. Ibid. ἀνὴρ καὶ γυνὴ κοινῇ χιλίας δραχμὰς d. e. g. h. l. m. Bekk. κοινῇ χιλίας δραχμὰς ἀνὴρ καὶ γυνὴ a. c. χιλίας δραχμὰς om. v. 28. θαυμασάντων --- γυνὴ om. c. v. 29. ὅ, τι λέγω] ὃ λέγω e. m. ὅ,τι ἐγὼ λέγω g. antep. νυνὶ ἔφη ἐκεῖνος a. νῦν g. pen. οὑτοσὶ c. e. g. h. v. Bekk.

p. 51. 2. σοφῶς m. et pr. e. Ibid. δὴ] δὲ a. g. h. l. m. Bekk. Ibid. ἔφη, ὦ Ἀθ. a. d. h. Bekk. ὦ Ἀθ. ἔφη l. 3. ὃ] ἃ c. v. Ibid. μὲν] γὰρ g. 4. ἐκφιλοφορήσασα g. m. ἐκφυλοφορήσασα e. Ibid. δῶτε l. m. 5. αὐτοῖς om. d. Ibid. δῶτε Bekk. 6. αὐτοῖς] ἑαυτοῖς a. Ibid. ὡς om. d. h. l. 7. ἐξεφυλοφόρησε m. Ibid. μὲν om. a. c. d. g. h. l. v. 10. ἀπετύγχανε] οὐκ ἔτυχε c. e. m. v. 11. φανεῖτε a. ult. δήμῳ μὴ περιποιήσητε a. b. d. g. h. l. v. Bekk. sed περιποιήσετε habet v.

p. 52. 1. κληρωτὰς] κλητὰς g. 3. περιβοήτως] περὶ κρήτων g. Ibid. ἐξελέγχθη m. 4. ἡμῶν g. m. Ibid. τῶν ἐν Ἐρετρίᾳ ξένων a. d. e. g. h. m. Bekk. 6. ἱκετεύομεν g. 7. δὲ] μέντοι a. Ibid. ἐτιμήσατε a. g. h. Bekk. 8. οἱ νόμοι g. 9. θανάτῳ ζημιοῦσθαι] ἀποθνήσκειν c. e. v. 10. τοιγάρτοι a. d. g. h. l. Bekk. 11. δημοσίαις] ἐν τοῖς δήμοις c. m. v. Bekk. sed in marg. δημοσίαις ἤγουν δοκιμασίαις m. 12. δραχμὰς ἔλαβε a. d. g. h. Bekk. Ibid. Φυλωτάδην c. v. 13. Κυδαθηναῖον e. m. Κυδαθηναιᾶ c. 14. ἑαυτοῦ] ὡς αὐτὸν g. 15. μήτε] μηδὲ d. g. h. Bekk. 16. αὐτῷ ἐπαρασάμενος a. d. g. h. l. Bekk. 17. κηδεστοῦ] τοῦ κηδεστοῦ b. d. g. h. m. Ald. antep. τὸ ἀργύριον Τιμάρχῳ a. g. h. l. ult. καθῶς] καθὼς c. e. καθ ἃς d. g. h. Bekk. Ibid. πρᾶσιν a. d. g. h.

σ

l. Bekk. πράξιν c. e. πρᾶξιν v.

p. 53. 1. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ codices et Bekk. om. a. 4. παρεώρακε e. m. 5. ἀπομιμνήσκει g. 7. λείπεται c. e. m. v. 9. ἀκοῦσαι om. c. v. Bekk. Ibid. ἐφ' οἷς a. b. d. e. g. h. l. m. Ibid. καὶ om. c. v. Bekk. 10. τὸν νοῦν] τὴν γνώμην c. e. m. v. 11. πρότερός e. m. Ibid. διήγησις g. 12. γενέσθαι a. d. h. Ibid. μου om. m. ἐμοῦ d. e. g. Bekk. 13. τὰς τέχνας τῶν λόγων m. 14. τὰ τ. π. συμφέροντα c. e. m. v. 17. προεστηκότας a. d. l. Ibid. δὲ] μὲν l. 18. συμπρεσβυτέρων g. Ibid. ἐλαχίστους δὲ τῶν ἐκ] ὀλίγους δὲ ἐκ a. d. g. l. Bekk. ἐλαχίστους δὲ ἐκ h. 19. ξυνειλεγμένους a. Ibid. νομίσητ' a. d. e. h. l. m. Bekk. νομήσητε g. 20. θεωρήσαντας d. g. h. v. Ibid. ἐσομένους m. 23. τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας a. d. g. h. l. 24. τὸν] τῶν g. 27. φησὶν om. g. Ibid. δεῖ a. antep. ἀποθαυμάσει a. b. d. h. l. Ibid. μεμνήμεθα a. g. ἐμεμνήμεθα d. h. l. ult. τοῦτο om. a. d. g. h. l. [τοῦτο] Bekk.

p. 54. 1. εἰδέναι] οἴεται ἐξετάζειν c. e. m. v. 2. δὴ οὖν a. c. d. e. g. m. v. Bekk. 6. ὑμῖν post λόγον ponant a. d. g. h. l. Bekk. 7. εἰπεῖν] λέγειν a. d. l. 8. ὁ om. a. d. g. h. 10. ἐπιχειρήσῃ h. l. m. ἐπιχειρήσοι g. ἐγχειρήσει c. v. Ibid. ἐπερωτήσῃ a. ἐπερωτῆσαι g. 11. αὐτοῦ τὸ πορνικὸν a. d. g. h. Bekk. 12. ταῦτα g. Ibid. οὖν om. g. 13. λόγον ἐπιβαλὼν g. ὑποβάλλω λόγον c. e. m. v. 14. δίκαιον] καίριον g. 15. αὐτῷ v. Ibid. σύνοισθας h. 16. λέγειν om. c. g. m. v. 18. παρ' ὑμῖν] μεθ' ὑμῶν c. e. m. v. Ibid. δὲ τὰς διατριβὰς a. 21. ἡμετέραις m. 22. εἰ ὅτι] ὅτι εἰ b. c. e. m. v. Bekk. Ibid. τι μοι c. e. m. v. 23. τούτων] τοιούτων b. 24. εἶναι ἡγούμενος a. d. g. h. Bekk. 25. εἰς ἐμαυτὸν] ἐμαυτοῦ e. m. antep. ἐναπολογίσασθαι v. pen. παραιτησάμενος c.

p. 55. 1. ἀπολογία post σώφρονος ponunt a. d. g. h. l. Bekk. 2. τῷ ἑαυτοῦ βίῳ a. 4. Δημοσθένης λέγειν a. d. g. h. l. Bekk. Δημοσθένης om. e. m. 8. σωφρονήσῃς a. 9. οἰκίσεις v. Ibid. ἐνοικίσασι v. 11. μὲν om. d. 15. οἰκήσηται Ald. Steph. εἰσοικήσηται a. l. εἰσοικίσηται m. Bekk. Ibid. ἐξοικίσηται Bekk. 16. αὐτὸ] αὐταῖς g. Ibid. εἰσοικίσηται Bekk. 17. ἐκλήθη καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐλέχθη 'Ανδοκίδου 'Ερμῆς. ἐὰν a. Ibid. δὲ om. e. Ibid. κναφεὺς, κναφεῖον a. d. g. h. l. Ibid. δὲ om. e. 18. τῆς] γρ. αὐτῆς m. 19. εὐθὺς] αὐτῆς d. h. αὐτῶν a. g. αὐτῆς εὐθὺς b. l. 21. οὐ om. d. l. οὐ τοῦτο a. g. h. 22. ἕτερος] ἄλλος m. 23. ἀδικώτερόν ἐστι g. 24. ἀγόραια l. Ibid. ἀνακόλουθα a. d. g. h. l. ἐνακόλουθα b. antep. γὰρ om. a. g. h. pen. τὴν Δήμ.] τοῦ Δήμ. a.

p. 56. 2. αὐτὸν Bekk. 3. ἰδίας om. g. 4. καὶ om. g. 5. Βάτταλον a. g. Ibid. ἐξ] ἐν e. m. 6. τινος om. a. d. g. h. l. v. [τινος] Bekk. 10. περὶ secundum om. d. h. Bekk. 11. ὅλως πάντων g. 12. οὔποτε e. m. 13. αὐτοῖς codices et Bekk. 14. προσγραψάμενος m. 16. περὶ] παρὰ b. Ibid. καὶ τὸν λόγον a. d. h. l. Bekk. post πράξεις hæc ponit g. 17. ἀληθής τε om. codices et editiones. Ibid. καὶ om. a. d. g. h. l. Bekk. Ibid. ἀπὸ] ἐπὶ h. l. περὶ g. antep. οὕτως] ὄντως g. pen. πεπλασμένον] πεπλανημένον e. Ibid. ὃ ἐγὼ λέγω g. ult. ὑμῶν d. h. l. v. Ibid. θεῶν d.

p. 57. 3. ἦλθε] ἧκε g. 5. ὁποῖοί] οἱ ποῖοί g. Ibid. τινές εἰσιν· ἀλλὰ καὶ a. 6. τύχωσιν m. 9. καὶ διαῤῥήδην om. a. 10. λέγεται γὰρ c. v. 11. οὔτι v. Ibid. πολλοὶ λαοὶ a. d. g. h. l. Bekk. 12. φημίζωσι g. m. v. φημίξωσι c. e. φημίξουσι a. h. 18. οὖν om. g. γοῦν v. Ibid. χρήσεσθε m. 20. εὐθὺς om. c. v. Ibid. ἐρωτᾶται v. om. a. 22. πιστεύετε a. d. e. g. h. l. m. Ibid. ᾗ] ἣν Ald. Steph. 23. ἐπισκήψασθαι c. e. v. ἐπισκήψασθε m. ἐπισκήψαισθε γρ. e. pen. οὐχ om. e. m. Ibid. ὁ Βάταλος a. d. g. h. Ibid. ἀνδρίας g. m. et pr. h. ult. τινὸς om. a. d. e. g. h. Bekk. Ibid. κιναιδίας m.

p. 58. 1. περιελόμενος codices et Bekk. περικλόμενος Ald. Steph. 2. τῶν om. g. 4. οἴομαι c. 7. τῶν om. e. 11. φάσκων] λέγων e. m. 12. παραφέρων codices et editiones. Ibid. ἡμετέρους e. 14. τῇ πόλει om. a. 15. οὐκ] ὡς οὐκ h. 17. λεγομένην γενέσθαι] γενομένην l. γενομένην γενέσθαι a. Ibid. ἔρωτας e. m. 18. ὑμνήσει om. d. 19. νῦν om. a. d. g. 22. φήσουσι κοινῇ ψηφιεῖσθαι ὑμᾶς e. m. φησὶ κοινῇ ψηφιεῖσθαι ὑμᾶς c. v. φησὶ κοινῇ ψηφιεῖσθαι φήσουσιν ὑμᾶς a. φήσει κοινῇ ψηφιεῖσθαι ὑμᾶς Bekk. Ibid. ἃ om. c. e. m. v. Bekk. Ibid. εὔχεσθαι a. c. d. e. g. h. m. v. Ald. Steph. Bekk. 23. ὡς om. a. d. e. g. h. Ibid. δοκεῖ αὐτῷ a. d. e. g. h. l. m. Ibid. υἱεῖς αὐτοὺς τοὺς c. v. antep. μήπω l. δὲ μήπω h. Ibid. παιδοποιήσειν d. h. l. pen. καλοὺς] τοὺς καλοὺς l. καλούς τε d. Ibid. φῦναι] φανῆναι a. φᾶνει l.

p. 59. 1. τὴν πόλιν] τοὺς τρόπους g. Ibid. διενεγκόντες καὶ ὥρᾳ a. 3. αἰσχύνῃ v. Ibid. πεισθέντος h. 4. ποιεῖσθαι περὶ ἐμοῦ a. d. g. h. l. Bekk. 5. αἰσχύνεσθαι g. 8. ἀπαγγέλλουσί μοί τινες a. 9. ἐπιδείξεσθαι Bekk. 11. καὶ πληγῶν τινῶν a. d. g. h. l. 12. μαρτυρίαν e. 14. μὴ ἐρωτικὸς γεγονέναι g. 15. καὶ secundum om. d. h. l. Ibid. γενομένας m. 16. ἑτέρους] ἑταίρους l. 17. οὐχὶ om. c. e. v. Ibid. συμβεβηκέναι] γεγενῆ-
συμβεβηκέναι
σθαι c. v. γεγενῆσθαι m. 19. παρέξονται a. d. e. g. h. m. Bekk. 21. πάθος c. g. v. Bekk. 22. τινὰς c. e. m. v. 24. ἀδιαφόρως g. pen. ἡμῶν c. d. e. h. l. Bekk. ult. κακῶν καὶ ἀγαθῶν om. c. v. add. in marg. m.

p. 60. 1. ἡγοῦνται d. h. 3. ξηραλειφεῖν m. 4. ἀλείφεσθαι καὶ] μὴ v. 6. μὴ om. c. Ibid. ἔχειν g. 7. τῷ αὐτῷ νόμῳ] τῷ αὐτῷ τούτῳ λόγῳ a. τούτῳ αὐτῷ λόγῳ d. g. h. l. Ibid. ἐκείνοις a. 8. ἐπιτρέπειν a. d. g. h. l. Ibid. ἐπὶ om. a. Ibid. ὁ] δ' ὁ c. m. v. Ibid. οὗτος om. a. 9. εἶπεν ὁ νομοθέτης m. Ibid. μὴ] μήτ' a. d. g. h. l. Bekk. 10. μήτ'] μηδ' e. 15. ὄντως] οὕτως g. 16. τῆς om. e. 18. σωφροσύνην m. καὶ σωφροσύνην e. Ibid. μεγίστην εἶναι g. 20. ἐπενηνοχότας g. 21. εἴτε ἔρωτα post προσειπεῖν ponit a. Ibid. αὐτὸν om. c. v. 22. τοιούτους] τούτους g. 23. καταδεέστερος g. Ibid. δοκεῖ g. l. 26. ἀνηκόων παιδείας δικαστῶν g. παιδείας ἀνηκόων δικαστῶν h. ἀνηκόων δικαστῶν παιδείας l. 28. περιφρονοῦντες a. d. h. l. Bekk. περιφρονοῦντας g.

p. 61. 1. ὁμολογουμένως c. e. g. h. l. m. Bekk. 6. πολλαχοῦ] πολλὰ e. m. v. Ibid. κεκτημένος e. 8. ἀποκρύπτεται a. e. g. Bekk. ἀποκέκρυπται c. v. 10. που ὁ 'Αχ. a. 11. ὡς] καὶ g. Ibid. τούτων g. τούτου l. 13. τὸν Π.] τοῦ Π. a. c. e. v. Ibid. τὸν secundum om. c. v. [τὸν] Bekk. 14. αὐτὸν

om. c. v. [αὐτὸν] Bekk. Ibid. σᾶον] σῶν a. c. d. e. g. h. m. Bekk. Ibid. τὸν Πάτροκλον om. c. v. 15. ἦν γὰρ Ὀπούντιος om. c. e. m. v. 16. αὐτῷ a. c. d. e. g. h. l. m. Ibid. τὴν om. h. l. Ibid. παρακαταθεῖτο Bekk. 18. ἔστι] ἔτι Ald. Ibid. δὲ] γὰρ a. Ibid. νῦν ὑμῖν λέγω a. νῦν ὑμῖν μέλλω λέγειν d. h. μέλλω νυνὶ λέγειν g. 21. φῇ g. Ibid. εἰς] ὡς e. 22. τε] τῆς g. 23. ἀνδρᾶσι g. 24. πέπρακται g. Ibid. ἐρεύσαι θειν m. 25. μόνον ἐνταῦθα g. antep. ἰσχυρῶς αὐτὸν v. pen. μὴ om. a.

p. 62. 2. μέλλοι a. c. e. h. l. m. v. 4. οὕτω codices et Bekk. 7. ἂν primum om. Bekk. 8. ἐνέγκοι e. g. et corr. m. 10. τοῦ Πατρόκλου c. e. v. τὸ Πατρόκλου m. 15. ὅπως om. g. 18. διεξιὼν] διεξελθὼν e. m. 19. τὸ] καὶ v. 20. βουλευόμεθα a. d. e. 22. εἶναι ἡγούμενος a. 24. ἐποίησε a. 25. τὰ om. g. Ibid. τῆς τοῦ Ἑκτ. c. e. m. v. pen. πρὶν νυκτερινῷ g. Ibid. ἐνεῖκαι c. e. m. v.

p. 63. 1. δὴ] δὲ a. d. h. Ibid. ἃ] τὰ c. v. Ibid. γίνεσθαι h. 2. ἃ λέγει c. v. Ibid. ὁ om. g. 4. οὐκέτι ζωοὶ a. 5. ἐξόμενοι g. Ibid. ἀλλ' - - - περ om. a. 6. γινόμενόν d. e. h. γενόμενόν g. 8. τύχῃ v. Ibid. ἐϋγενέων e. 9. δίης e. δηίης m. 10. δέ τι h. Ibid. σὺ δ' - - - σῇσιν] γρ. καὶ ἐφήσομαι αἴκε πίθηαι in marg. m. Ibid. βάλεο g. 11. τιθείμεναι a. 12. ἵνα - - - μήτηρ om. e. m. Ibid. γαίη a. Ibid. κεύθῃ c. v. 13. ἀμφορεῖ c. Ibid. τοι om. g. 14. ὡς ἐτράφημεν e. m. ὡς ὁμοῦ ἐτράφημεν d. g. h. l. Ibid. περ om. d. e. g. h. ἔν περ v. Ibid. ἡμετέροισι c. d. e. g. h. l. m. Ald. 15. εὖτε - - - ὀνόμηνεν add. in marg. c. 16. ὑμέτερον δῶ a. e. m. Ibid. ὑπὸ] ἀπὸ v. om. d. 18. νήπιος e. m. Bekk. γνήσιον c. v. 19. δεξάμενοι m. Ibid. ἐν δώμασιν om. e. m. ἐν δόμοισιν v. 20. τ' om. e. g. m. 21. ὁμὴ] ὁ μὲν g. Ibid. ἀμφικαλύπτει a. m. ἀμφικαλύπτῃ v. huic versui subjungunt e. m. Χρύσεος ἀμφιφορεὺς τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ. 22. ἐξῆν ἂν αὐτῷ d. g. h. m. Ibid. μὴ] μὲν m. 24. δὴ] δέ a. v. 28. ὅ] ὅς a. Ibid. φίλτατον ἤτοι οὐδενὸς g. antep. οὐδενὸς g. Bekk. οὐθενὸς e. Ibid. ἧττων a. b. c. d. e. g. h. m. ἧπτων Ald. pen. ἕν] ὡς a.

p. 64. 1. τ' om. a. 3. ποιητὴς om. a. d. g. h. l. Bekk. 4. πρὸς] καὶ e. 8. πολλῶν - - - πέρι om. c. Ibid. ᾑρέθη h. v. Ibid. λέγω a. Ibid. κριτὴς om. g. 9. ὑπέναντι g. 10. ἔγνωσται v. 11. καὶ ἐγὼ c. e. g. h. v. Ibid. χ' ὅστις] καὶ ὅστις codices, χ' om. Ald. Steph. χὤστις Bekk. Ibid. ἔστ'] ἔσται g. ἔτ' Ald. 12. λογίζομαι δὲ τἀληθὲς a. d. g. h. v. 13. ἧντ' g. 15. ὅτι om. m. 16. ἐστιν ἕκαστος οἷσπερ a. d. h. v. ἐστιν ἕκαστος ἧσπερ g. Ibid. ἥδε g. 18. ἤδη] ᾔδει c. v. pen. μαρτύρων a. ult. ἐκεῖσε καὶ ἀποβλέπων g.

p. 65. 2. καὶ ὡς g. Ibid. πολλαπλασίως a. d. g. h. l. 4. αὐτὸν om. e. m. v. Ibid. οἷοισπερ Bekk. 6. διῴκησε d. l. v. 7. τὰ secundum om. g. 8. μεμισθαρνηκὼς - - - ἠφάνικεν om. a. 10. δὲ τῷ συνῷν; codices et editiones. 11. ἐξ ὧν αὐτὸν] ἃ τὸν c. e. m. v. 12. ἀπαγορεύουσι μὴ δημηγορεῖν e. m. l. v. Bekk. 13. ἃ] ἃ ἂν e. 15. δὲ τί] δ' ὅτι d. h. l. δ' c. e. m. v. ὅτι Ald. Steph. 16. ὑπὲρ] περὶ e. v. Ibid. ψηφίσασθαι e. m. v. ψηφισεῖσθε Ald. ψηφιεῖσθε Steph. Ibid. περὶ ὧν e. v. Ibid. ἢ om. e. m. 17. μακρῷ λόγῳ v. 20. πολλοὶ] ἔνιοι b. 26. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι e. m. Bekk. antep. Περιθοίδην d. g. h. l. Bekk. Περιθώδου e. m. Ibid. Πολεμαγένην a. d. h. Ibid. Πανταλέοντα c. e. Bekk. Παντλέοντα v. pen. Κλεαγίνου g. ult. καὶ καλλίστους g. Ibid. ἀλλὰ τῶν h. l.

p. 66. 3. καὶ secundum om. g. 4. τοῦ] τὸν a. d. g. h. Bekk. τὸν τοῦ c. e. m. v. 5. Σιτίου d. τοῦ Τισίου g. Ibid. Ῥαμνησίου c. Ibid. νῦν v. 6. τῶν αἰσχρῶν om. g. 8. Κολυτῷ e. m. Ibid. παραμένοντος c. d. e. h. m. v. Ald. Steph. 13. τοῦ om. g. 15. καθ' αὐτῶν Ald. 16. τῶν Τιμάρχου a. b. d. e. g. h. l. m. Bekk. Ibid. μὴ om. codices et editiones præter b. qui οὐ addit. 19. ἐπήγαγεν a. Ibid. Ἀζηνεὺς a. 20. ἀπαιτησάμενος τέσσαρας g. 21. λέγω e. m. 23. κειμένους αὐτοὺς ὑπερβ. a. d. g. h. Ibid. ὑπερβεβηκώς; ἢ a. g. h. l. Bekk. ὑπερβεβηκὼς ἐμίσει; ἢ c. e. m. v. Ald. Steph. sed d. cum Wolfio facit. ult. ἑτέρους] ἑταίρους e. m.

p. 67. 1. αὐτῷ m. αὐτὸν v. 4. προελόμενός τινας διεξελήλυθα c. e. m. v. 5. σωφροσύνης g. 7. ἐμὲ] με v. Ibid. τὸν om. a. d. g. Bekk. 8. πότερα d. g. h. Bekk. 9. καταλειπεῖν m. 10. αὐτομολήσῃς b. c. d. e. g. m. Bekk. αὐτομολήσας v. 13. ἀξιώσει a. c. d. e. h. m. ἀξίως v. 18. τῶν om. m. Ibid. εἰκότως om. e. 19. εἰς τὰ καλὰ om. c. v. 20. γινόμενον h. 23. ἂν om. g. Ibid. τῆς πρὸς c. v. 25. λάβητε ψήφῳ v. 27. ὧν] ἣν g. 28. ὁ om. c. e. m. v. 29. λεγόμενος m. 30. νομίσαθ' a. c. d. g. h. l. v. Bekk. μὴ νομίσηθ' m. μὴ νομίσατε e. Ibid. μὲν om. g. pen. ἢ] καὶ e. m. Ibid. μέτριος] δίκαιος c. e. m. v.

p. 68. 1. ἐψεύσω g. 2. νομίσατε] ὑπολάβετε codices et Bekk. 3. κατηγορίας a. d. h. l. κατηγοριῶν c. e. v. unde Reiskius: κατηγορῶν. 4. et 8. δῆλον m. Ibid. ἐρεῖ] λέξει a. g. h. l. Bekk. 5. γραμμάτιον Ald. Steph. 6. οὐθὲν d. h. v. 7. οὐ δὴ] ὁ δ' οὐ a. d. e. g. h. l. m. Bekk. Ibid. ὁμολογούμενα m. 8. ἤδη om. g. Ibid. δηλονότι post λέγων ponit a. 9. λέγων om. g. 12. ἀλλ' ὁ] ἀλλὰ g. 13. Βάτταλος m. 15. αὐτῷ] ἐμαυτῷ g. Ibid. ἐπὶ ἀργυρίου e. m. v. Ibid. ὁσδηποτοῦν d. ὅστις δήποτ' ἦν a. 17. γραμμάτιον g. Ald. Steph. 20. αὐτῷ a. c. d. e. g. h. l. m. Bekk. Ibid.

ἔπειτα] ἐπὴν d. h. l. ἐπῆν g. ἐπειδὰν e. m. 21. ἐμβάλλει a. d. ἐμβαλεῖς c. v. ἐμβάλλῃ b. h. l. ἐμβάλῃ e. g. m. ἐκβάλλῃ Ald. Steph. ἐμβάλλεις Bekk. Ibid. στεφανοῦται b. Ibid. πράττει m. Ald. Steph. πράττῃ d. e. h. πράττοι g. 22. ὑμῖν e. m. 24. εἷς] τις a. antep. τὸ δ' om. c. v. pen. ὀλίγῳ] ὃ λέγω e. ult. ὡς] πρὸς a. c. d. e. g. h. m. v. Bekk. Ibid. ἡμᾶς Ald. Ibid. παρὰ] κατὰ a. b. d. g. h. l. Bekk.

p. 69. 3. ἐποίησε om. g. 4. γραμμάτιον g. Ald. Steph. 6. μίσθωσις γένηται a. Bekk. 7. κατέγνωσκε Ald. 8. σοφῶς e. m. Ibid. τούτων om. g. 10. ὑπὲρ] ὑπὸ codices et editiones. 13. ἐστιν om. e. m. 15. οὗτος om. a. καὶ ἀπαίδευτος οὗτος g. 18. οὗ] ὃ b. οὐ Ald. Ibid. ἄνδρας g. 20. πεπραγμέναις a. m. Ibid. διαφοραῖς v. 21. παρεμβάλῃ b. c. d. h. 22. ἐμὰς om. m. Ibid. βλέπων e. 23. δοῦναι g. Ibid. φησί με a. d. e. h. m. v. Ald. Steph. Bekk. 24. πρώτην e. Ibid. πρὸς] εἰς e. m. πρὸς τὴν βουλὴν om. c. v. Ibid. ὑπὲρ om. m. 25. διεξῄει a. c. d. e. g. h. l. Bekk. διεξίει b. Ibid. πότῳ] πράτῳ g. τόπῳ m. Ibid. κιθαρίζει καὶ λέγει a. 26. ἀντικρούσεις] ἀν-
ἀντιθέσεις
τιθέσεις e. v. ἀντικρούσεις m. antep. Ἀλέξανδρον e. m. Ibid. ἡλικίαν οὐ] ἀγγελίαν g. ult. δ' ὁ αὐτος a. g. h. Bekk. Ibid. ἡμᾶς b. d. g. h. l. Ibid. τοῖς ἔργοις a. d. g. h. l. Ibid. γεγένηται h. l. Ald. unde Reiskius: γε γένηται.

p. 70. 1. ἀσφαλῶς g. 2. ποιήσασθαι m. 4. τὰ om. g. Ibid. ὁμόνοιαν c. v. Ibid. νομίζω a. d. g. h. l. 7. προσδέχεσθε e. m. Bekk. 9. ἀνθρώπου om. v. 10. διδάσκειν a. c. h. v. Bekk. 11. οὐσίαν om. d. g. h. Ibid. ἀνάλωσε, περιῄει] ἀπώλεσε, διήρχετο a. 12. τετελευτήκεσαν a. g. Bekk. 13. τὴν οὐσίαν d. g. h. l. 15. εὐνομουμένην] ἀγνοουμένην a. 16. ἣν ἡ γυνὴ a. 19. φιλίαν] φιλανθρωπίαν a. c. d. g. m. v. 20. τῶν om. e. 21. πρωτεύσαντα c. πρωτεύοντα g. Ibid. κατάλογον c. d. e. h. m. v. Ald. Steph. Bekk. κατὰ λόγους a. Ibid. ἀποφαίνων ῥητόρων ὑπ' αὐτοῦ γεγενημένων, τοιούτων e. 22. ἐγένετο ἔργων a. 24. ἀπεστέρησε h. antep. Ἀριστάρχῳ c. v.

p. 71. 4. δ' om. a. 5. λαμβάνων - - - ἰσηγορίας om. g. 7. κατεπαγγέλλεται - - - ἀκρόασιν om. e. m. 9. λύσειν v. 10. περιστήσειν e. m. Bekk. παραινεῖ a. παρασχεῖν Suidas. Ibid. φυγόντι] in hoc vocabulo deficit codex Lockeranus. 11. τῶν κατηγόρων e. m. Ibid. φοβεῖσθαι g. 12. περὶ] παρ' a. Ibid. ἐκκαλέσασθαι a. c. d. e. g. h. v. 13. παρὰ] περὶ a. Ibid. παρεκβάλλων c. v. 15. οὐδὲ] οὐκ c. v. 16. ἐπὶ] εἰς c. e. m. Ibid. ἀπολογησάμενον c. Ibid. τῆς πρεσβείας τὰς c. e. m. v. 18. δὴ] δὲ a. 19. τῶν σοφιστῶν g. antep. ὑπολαμβάνεθ' c. v. pen. ἐπὶ] ἐν a. c. d. h. m. v. Bekk.

p. 72. 1. περὶ om. g. 2. ἀπέστησα a. ἐπέστησε g. Ibid. τὴν κατηγορίαν e. m. 3. φόβοις a. καὶ φόβους om. g. Ibid. ἀπήρτησα a. v. ἐτήρησε g. Ibid. τοὺς ἀκροωμένους a. 4. ἐκατηγόρει g. 7. ἔργον ἐστὶ a. d. g. Bekk. Ibid. καὶ πανταχῆ a. d. e. g. h. m. Bekk. 8. μηδαμῶς a. μηδαμοῦ g. Ibid. παρεκκλίνειν a. c. d. e. g. h. m. Bekk. 10. τοῖς ἱπποδρόμοις v. Ibid. αὐτὸν om. c. v. 11. καταφθονηθήσεσθε g. 12. ἀλλὰ καὶ τὴν v. καὶ τὴν pr. c. 13. κρίνεσθαι g. h. 17. ἀφῆτε a. g. h. ἀφιῆτε Bekk. 19. δὲ] δὴ a. Ibid. ὀκνήσω καὶ πρὸς e. m. 20. ἐπὶ τοῦ παρ. g. 21. ἄνδρες om. a. Ibid. Ἀθηναῖοι om. v. 22. εἶναι τῆς πόλεως codices et Bekk. 23. τοῖς om. e. 24. ἐγὼ δὲ τὰς e. m. 25. μὲν om. e. m. 26. ἄδικοι d. g. h. Ibid. ἀδίκου, οὔτε χάριτος οὔτ' a. d. e. g. h. m. Bekk. antep. βλέποντες a. pen. ἑτέρων] ἑταίρων m. ult. τίθετε e. m.

p. 73. 2. ἄγεσθε a. d. g. h. Bekk. γρ. ἄγεσθε m. 5. ἀπὸ τῆς ἀπολογίας ἀποσπασθῆτε a. d. g. h. Bekk. 6. ἐμπεσόντες a. Ibid. τῆς om. g. h. 7. οὐδὲ] οὔτε d. h. 9. οὔτε γὰρ παρὰ m. unde Reiskius: γε aut γ' αὖ. 11. οὐκ ἐκπέφευγεν g. 13. καταφθείρεται g. 14. χρηστοῦ] χρηματοῦ m. 20. τῶν om. v. Ibid. καὶ om. c. e. m. v. 21. δεδίκασι g. 23. παιδὸς] ποδὸς g. 24. τοιοῦτον m. antep. οὐ om. a. Ibid. πολὺν] πόλιν Steph. pen. οἰκήσουσιν ἀπόρθητον v. Ibid. ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοιούτοις a. ult. παρακαλέσας g. Bekk.

p. 74. 1. εὐφυῆ c. v. 2. πρὸς om. e. m. 6. δὲ ὑπὸ τῶν v. Ibid. ὑποδεδειλιακότων codices et editiones, præter v. qui δεδειλιακότων habet. 7. προσδέχονται m. 9. ἂν om. codices et Ald. ταχύ γ' ἂν Bekk. 13. περὶ] ὑπὲρ v. Ibid. πλείστου] πλείονος c. e. m. v. 14. εἷς] τις a. 17. ὑφ'] ἀφ' d. h. Ald. Steph. antep. ἡμετέρῳ a. d. e. g. m. v. pen. κόραξ a. d. g. h. Bekk.

p. 75. 1. τῶν γυναικῶν] γυναικὸς a. 4. μιγνυμένη c. e. v. 5. κοσμεῖται m. Ibid. τὰ] καὶ τὰ g. 7. ποιεῖσθαι e. m. 8. αὐτῇ] αὐτῆς a. om. g. Ibid. κατασκευάζων g. 9. τὰς προαγωγοὺς h. τὰς προαγωγοὺς καὶ τοὺς προαγωγοὺς a. c. d. v. τοὺς προαγωγοὺς καὶ τὰς προαγωγοὺς g. τὰς προαγωγὰς b. τὰς προαγωγοὺς καὶ τὰς προαγωγοὺς e. 14. ὑμῶν c. d. e. h. m. Bekk. 15. ὄντα] τὸν a. h. Bekk. om. g. 18. γυναῖκα ὑμῶν h. 20. ἁμαρτούσῃ a. 21. ἕκαστος ὑμῶν ἔχων e. 23. ὁ περὶ τῆς τῶν om. a. 25. ἐρέσθαι Bekk. 27. νυνὶ om. c. e. m. v. 28. ὑμῶν g. antep. ἀπολύσας m. pen. ἀναστρέψετε a. Ibid. δ'] δαὶ h. ult. καὶ] ἢ c. e. v. Ibid. ἐφεστάναι v.

p. 76. 4. ἑκόντας] ἔχοντας c. v. 5. μὲν om. e. Ibid. οὐδενὸς Bekk. 6. γράψει a. b. c. d. e. m. v. Bekk. Ibid. ἐν om. c. e. m. v. 7. ταῖς om. v. 10. οἴκοι] οὕτω e. m. 11. τούτῳ] τοὺς a. Ibid. διαπιστεύομεν a. 12. ἀποδοῖτο e. g. h. Bekk. 13. ἂν] ἄρ' h. 16. γυμνασίοις - - - τοῖς om. h.

Ibid. βλέποντες g. 18. παρῆμεν ἐν τοῖς d. g. Ibid. αὐτῶν τοῖς c. e. m. v. 19. ἐπὶ] περὶ a. c. e. h. m. v. Ald. Steph. Bekk. 21. ἢ] ἡ Ald. 22. δ' ἂν] γὰρ g. antep. ἀνατετροφότας e. h. m. pen. πεπτωκότας e. ult. ἀτυχημάτων d.

p. 77. 2. ἐν τραγῳδίᾳ c. e. m. v. 5. ἐπακτοκέλητα g. 6. ἐστιν om. d. h. 7. τοῖς νέοις om. d. g. h. Bekk. Ibid. τοὺς om. c. 9. ληφθέντες om. codices et editiones. 10. κέκληνται c. v. Ald. 12. τοιαύτας] αὐτὰς g. 13. ζηλώματα] ζητήματα g. Ibid. ἐν δὲ εὖ] εὖ δ' a. d. h. Bekk. om. g. 14. ἐπίστασθε om. g. 15. μνημονεύετε a. antep. κατασκευάζετε Ald. Steph. ult. πρὶν - - - ὁ νόμος om. g. Ibid. μὲν om. h.

p. 78. 2. δ' ὁ om. a. 5. ἐξορίζει g. 7. ὀνόματι c. v. 10. καὶ τὰ σώματα αὐτῶν c. e. m. v. 12. ἑαυτῶν m. Ibid. αἴτιος ἕκαστος e. 13. παρίασιν c. e. m. v. Ibid. κατήγοροι e. 15. καὶ om. c. m. v. 17. παραστῶσιν e. g. m. 18. τῶν τοῖς τοιούτοις c. d. e. g. m. Bekk. τῶν τούτοις a. 20. ῥᾴδιόν c. e. m. v. Ibid. τῆς om. e. τὴν συνηγορίαν c. v. 22. ὀχλεῖν d. h. 23. παύεσθαι g. 25. δὲ om. h. antep. ἀποστέρωνται g. h. Bekk. Ibid. βλάπτοισθε m. ult. τοῦ] τὸν τοῦ a.

p. 79. 3. εἰ οὖν - - - ἐξετάζειν om. a. d. g. h. Bekk.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. Bekk.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

p. 83. 4. ὑστεραίας v. 5. τε om. a. 6. ἑταιρήσεως om. v. 9. τοῦ om. a. 13. ψευδῆ a. antep. καὶ secundum om. a.

ΛΟΓΟΣ.

p. 84. 1. ὦ ἄνδρες 'Αθ. f. Bekk. Ibid. ἐθελῆσαι om. a. ἐθελῆσαί μου f. g. k. Bekk. 2. μου om. f. g. k. Bekk. 3. τοῦ πλήθους e. Ibid. ἃς om. v. Ibid. ἀπολογίσασθαί k. 7. τὴν om. f. g. k. 9. ὀργίζεται] σοφίζεται k. 11. ἡ κατηγορία b. f. g. κατήγορος d. h. m. v. Ibid. παρὰ τοῖς ἀκούουσιν ἰσχύει a. d. f. g. h. Bekk. antep. ἀδυνατήσῃ codices et Bekk. pen. λύειν f. g. ἀπολύειν k.

p. 85. 1. ἐγκαλέσασθαι k. Ibid. βούλεται f. g. k. Bekk. 3. ὑποψίαν] ὑπόληψιν d. f. g. k. Ibid. τοὺς δικαστὰς προτρέποντα f. g. k. προτρεπόμενον τοὺς δικαστὰς a. d. h. Bekk. 4. χρὴ] δεῖ d. 5. πολὺ om. g. post χρὴ ponunt f. k. Ibid. ἀφεστᾶναι] ἀπέχεσθαι f. g. k. 6. ἄνδρες om. a. d. Ibid. 'Αθηναῖοι om. c. e. v. 7. οὕτως om. Wolf. 8. ὡς τῇδε τῇ ἡμέρᾳ a. ἢ νῦν c. e. 9. εἰς om. f. g. 10. ἀγνοοῦσι f. g. k.
ἀπατηθέντες
11. ψυχαγωγηθέντες m. 12. τὴν αἰτίαν om. k. 13. ἤνεγκα] ἕνεκα g. Ibid. ὅθ'] ὅτι f. 14. κατηγορεῖ] f. g. k. Ibid. μου om. f. g. antep. ταῖς αἰτίαις g. Ibid. ἐξεβάλλετε a. c. e. h. v. Bekk. pen. μοι ἐν τῷ βίῳ a.

p. 86. 2. τῷ secundum om. a g. 5. σχεδὸν - - - πάρεισιν om. et πέπεισται post ὑμῶν ponit a. 6. δικαζομένων e. Ibid. ὑμῶν om. f. g. k. Ibid. τοιοῦτόν a. v. Bekk. 7. ἐλευθερίαν g. 8. λοιπὸν om. a. 9. ἐξελέγξω h. f. g. Bekk. 11. τὰ πάντα ἄλλα a. 13. ὁ λόγος om. pr. c. Ibid. ἐφάνη om. g. 14. ὅθ'] ὃς b. f. g. k. Ibid. αὐτῇ om. f. g. 16. ἀδικεῖν om. d. h. ἑαυτοῦ ἀδικεῖν g. 17. ἂν] μὲν g. om. pr. v. 18. μάλιστα om. a. Ibid. σώζεσθαι f. g. k. Mor. Bekk. 19. ὁ δὴ] ὅγε f. g. Bekk. ὁ δὲ h. m. 20. παραδιδοὺς a. 21. ἄνδρες 'Αθηναῖοι f. g. k. Bekk. 22. παραλείπω d. e. g. m. v. Bekk. 23. ὅ,τι ἐὰν] ὃ ἂν f. g. k. Bekk. ὅπερ ἂν a. Ibid. μου om. e. h. et pr. c. Ibid. μηδὲν d. f. g. h. k. Bekk. Ibid. προκατεγνωκότας f. g. k. Bekk. κατεγνωκότες a. antep. ἀκούοντας f. g. k. Bekk. ult. δ' ἐὰν Bekk.

p. 87. 1. δόξω πάσχειν f. g. k. Bekk. 2. νυνὶ om. g. 3. καὶ τῶν - - - εἰρήνης om. m. 4. πρέσβεων e. 5. καὶ ἐν a. 7. γὰρ] δὲ f. g. 8. ὑμᾶς a. c. d. e. v. Ald. 9. οὗτος e. m. v. 10. ὡς ἐκ e. Ibid. ὅποι m. Ibid. τύχοι e. f. g. k. Mor. 11. Θημιστοκλέα c. e. f. g. m. v. Bekk. Θημιστοκλῆν d. 13. ἀφ' om. f. g. m. 14. καὶ om. f. g. m. Bekk. Ibid. τὸν Κερσ. b. e. f. Ibid. φίλον καὶ om. f. g. k. 15. τῆς πόλεως om. f. g. k. Ibid. ἐνεχείρισε a. e. v. ἐνεχείριζε g. 16. γενομένῳ om. a. d. h. Ibid. τῆς om. codices et Bekk. antep. πολλῆς om. f. g. k. Ibid. διεκελεύσαθ' f. k. Ibid. τὸ θηρίον om. f. g. k. [τὸ θηρίον] Bekk. ult. οὕτως Ald. Steph.

p. 88. 2. τοῖς tertium om. f. g. k. τοῦ a. v. τοῖς τοῦ b. 4. δὲ] δὴ f. k. Bekk. 5. τὰ λεχθέντα μνημονεῦσαι f. g. k. Ibid. ἕκαστον. e. v. 6. κινδύνων g. Ibid. ἢ] ὅθεν f. g. Bekk. 7. θ' g. Ibid. οἶμαι] ἡγοῦμαι a. d. f. g. Bekk. Ibid. τέ μοι g. 9. καὶ περὶ τῆς e. f. g. k. 10. ἂν om. f. g. k. Bekk. Ibid. καὶ δυνήσομαι om. m. καὶ εἰπεῖν δυνήσομαι a. h. 11. μεμνήσεσθε f. k. sed in marg. γρ. μαθήσεσθε k. 12. ἂν om. f. g. k. [ἂν] Bekk. Ibid. οἴομαι ὑμᾶς a. οἶμαι ὑμᾶς f. k. οἴομαι om. g. Ibid. γε] τε d. h. 13. ὅθ'] ὅτι f. g. Ibid. οἱ περὶ τῶν d. g. h. k. παρὰ τῶν e. οἱ παρὰ τῶν Bekk. Ibid. ἐπειδὴ] om. f. g. k. 14. διελέχθησαν a. d. g. h. k. v. Bekk.
ε
διειλέχθησαν f. Ibid. εἰπόντες f. g. εἰπόν τε a. d. h. 15. αὐτὸς d. Ibid. κελεύσοι f. g. k. Ibid. ἐπαγγεῖλαι f. g. k. pen.

ἑάλω] ἧλω f. g. k. ult. Ὀλυμπιακαῖς a. d. h. k. v. Bekk.

p. 89. 1. ἐπεὶ δὲ a. Ibid. ἐπανῆλθε πάλιν δεῦρο f. g. k. Bekk. 2. ὑμῖν e. Ibid. πρεσβεύειν τὴν g. Ibid. ἑαυτῷ καὶ f. g. k. ἑαυτῷ Bekk. αὐτὸν d. αὐτῶν (sic) corr. Chrysococcas. 3. ἀπολάβῃ a. e. ἀπολαύοι v. 4. προείλεσθε c. d. e. h. Ald. Steph. εἵλεσθε f. g. k. 5. ἐπανῆλθε a. d. h. 6. ἡμᾶς f. k. Ibid. ὑπὲρ] περὶ a. 7. ἡμᾶς f. g. k. 11. Κτ. σφόδρα ἐπαινέσαντος g. k. Ibid. ἀντιστάντος] ἀντειπόντος f. g. k. Bekk. Ibid. δ' om. a. 12. ἤδη] δὴ f. g. k. Bekk. Ibid. καὶ om. g. 13. ὁμογνώμων h. v. Ibid. χειροτονήσειν a. Ibid. Φιλίππῳ δεῦρο a. d. f. g. Bekk. 14. κήρυκα Bekk. 16. ἔδειξε a. 17. δ'] γὰρ f. g. k. Bekk. antep. ἐπιγραψάμενοι a. d. f. g. h. k. Bekk. Ibid. ἐπέθηκαν om. f. g. k. Bekk. ἐπέθηκεν e. ult. αὐτῷ om. a. Ibid. ἀποσυνήγορον a. Ibid. τὸν om. m. v.

p. 90. 2. ὅλην om. d. f. g. k. 3. τελευταῖον κεφάλαιον ἀποφεύγει g. k. 4. καὶ ταῦθ'] ταῦτα δὲ m. 6. ὑπὸ] ὑπὲρ h. 7. ἐγκατελείφθησαν c. κατελήφθησαν e. f. g. 8. Ἰατροκλῆς a. f. g. k. Bekk. Ibid. Ἐργοχείρους v. Ἐρχογάνους h. Ἑρμοχάρους e. Ibid. Εὐήρατος a. c. m. v. 9. Στρομβίχου c. e. f. g. m. v. Bekk. Ibid. δὲ] δὴ f. Bekk. Ibid. ἱκετηρίας a. c. d. e. f. g. h. k. v. Bekk. Ibid. θέντες ἐν τῷ δήμῳ οἱ e. f. g. k. Bekk. 11. αὐτοὶ v. Ald. Steph. 13. καὶ φιλίαν a. m. v. Mor. 14. ἐπανῆκεν a. d. ἐπανῆκον v. ἐπανῆκεν δεῦρο g. k. ἐπανήκων δεῦρο f. Bekk. Ibid. ὁ om. f. g. k. 15. προσήκει g. v. 16. Ἰατροκλῆς codices et Ald. Bekk. Ibid. ἐκ] ἀπὸ f. g. k. 20. τοῦ om. v. Ibid. Ἰατροκλέους codices et Ald. Bekk. Ibid. παρὰ] περὶ f. g. k. Bekk. Ibid. τοῦ om. f. 21. εἰσελθὼν εἰς τὴν βουλὴν f. g. k. Ibid. εἰσελθὼν - - - βουλὴν om. m. antep. Ἀφνιδαῖος e. g. h. pen. βουλευόντων c. e. m. sed in marg. γρ. βουλευτῶν m. ult. δ' ὁ Ἀριστ. f. g. Bekk. Ibid. τινα om. a.

p. 91. 3. μόνη f. k. 4. καὶ om. a. 6. λεχθέντων f. g. k. Ibid. ἐν τῷ δήμῳ om. f. g. Ibid. ψήφισμά τι f. g. k. 7. ὑμᾶς om. f. g. k. 8. περὶ τῆς εἰρήνης b. f. g. 9. συμφερόντων f. g. 11. Δοσικλέους a. Ibid. τοῦ] αὐτοῦ a. b. c. d. e. f. g. h. Bekk. om. v. 12. Φιλοκράτους om. f. g. k. 14. ὁ Ἀριστόδημος συμπρεσβεύῃ a. f. g. Bekk. Ibid. πρεσβευτὴν d. h. γε πρεσβευτὴν a. 15. οἵ τινες] ὃς a. 16. παραιτήσεται a. παραιτήσωνται k. Ald. Ibid. τὰς om. e. 18. τὴν] τοῦ a. m. Ibid. ἐξεμαρτύρησαν m. v. Ald. antep. ἦν] ἣν ὁ τοῦ a. k. Bekk. ὁ τοῦ f. g. ἣν τοῦ d. e.

p. 92. 1. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ Bekk. om. d. e. Ibid. ΕΚΜΑΡΤΥΡΙΑ d. e. Bekk. ΜΑΡΤΥΡΙΑ f. g. k. ΕΚΜΑΡΤΥΡΙΑΣ h. 3. ἐγίνετο a. m. ἐγίγνετο k. 5. δὲ om. d. h. Ibid. ἡμᾶς a. f. g. k. Bekk. 8. παρακελεύσασθαι a. b. m. Ibid. αὐτὸ v. 9. φυλάξομεν c. d. h. v. Ald. Steph. Bekk. 10. πεπερασμένον g. 11. ὅτ' ἦν ἡ] ἐν τῇ f. g. k. 12. γραφῇ f. g. k. Ibid. προκληθέντα e. 14. μόνον om. codices et editiones. Ibid. οἶμαι] ἦμεν a. b. c. e. f. m. Bekk. ἡμῶν v. antep. ἠναγκαζόμεθα] ἠναγκαζόμεθα οἱ συμπρέσβεις f. g. k. Ibid. Δημοσθένην ὑπομένειν a. f. g. k. Bekk. Ibid. καὶ βαρὺν ἄνθρωπον ἀφόρητον ὄντα k. pen. ὄντα om. c. m. v. Ibid. ἡμῶν om. f. g. k. ὑμῶν Ald. ult. πρέσβεων e. Ibid. Κίνωνος Ald. Steph.

p. 93. 1. ὁ Φ. περιγένοιτο ἡμῶν a. 2. δὲ δὴ] δὴ a. e. f. k. Bekk. δὲ g. Ibid. ἔχειν ἀφθόνους f. g. k. Bekk. Ibid. ἀπηγγέλλετο e. 3. τῶν secundum om. f. g. k. 5. τὸ] τὸ τοῦ a. b. e. f. g. Ibid. ὅλῳ σχοίνῳ f. ὁλωσχοίνῳ g. 6. μὲν om. a. f. g. k. Ibid. Λεωσθένην a. b. d. e. f. g. h. m. v. Bekk. 9. ὡς] εἰς a. b. c. d. e. f. g. m. v. Bekk. Ibid. συνέταξεν k. 10. ὅταν - - - πρεσβυτάτους om. f. g. k. antep. ἡμῖν g. pen. μοι σφόδρα a. d. e. f. g. h. k. v. Bekk. ult. προσέχητε k. Ibid. ὄψεσθε d. h.

p. 94. 1. ἅμα δὲ καὶ a. ἅμα δὲ b. 3. οὐδ' ἂν a. b. f. h. k. Bekk. 5. δὲ om. f. g. k. 6. συγγενὴς m. ἐγγεγὼς g. Ibid. ἡμῖν om. a. d. e. f. g. h. k. Bekk. ὑμῖν c. m. 8. ἡμῶν d. Ald. Ibid. ἐλευθέριοι c. e. m. v. Bekk. 10. ἄξιοι ἦμεν g. 11. ἐγενόμεθα ἐξαίφνης f. g. k. 12. ἄπρακτον ἔχων c. m. v. ἔχων ἄπρατον a. f. g. k. Bekk. 13. οὐθ' c. οὐδ' - - - προΐεται om. f. g. k. Ibid. ὧν] ἂν d. Ibid. ὁ τάξας φόρους d. h. 16. δὴ] δὲ f. g. k. om. c. Ibid. τούς τε] τούτους a. 17. ἡμῶν k. Ibid. οὓς καὶ τὸ e. pen. κατηγορουμένων d. g. h. k. κατηγορημάτων e. Ibid. ἀπολογήσομαι k. ἀπολογίσομαι m. ult. πάντας om. a. f. g. k. Bekk. Ibid. ἄνδρες δικασταί, ὅτι a. b. e. f. g. k. Bekk.

p. 95. 1. ὑμῶν k. Ibid. κατηγορουμένων d. g. h. κεκατηγορημένων b. 2. ἐπεὶ γὰρ a. k. 4. καὶ καθῆκεν codices et editiones. Ibid. λόγος, τὰ a. c. d. e. f. g. k. m. v. Bekk. 5. λεχθέντας] ῥηθέντας a. f. g. h. k. 7. νῦν a. f. g. 9. πρὸς αὐτὸν om. f. 11. παραλιπὼν a. e. f. g. 16. προδεδομένης a. c. d. e. h. m. Ibid. αὐτῆς a. f. g. m. 17. αὐτὸν k. 18. αὐτῶν k. 19. ἔχοντάς τε Ἐ. k. 20. Θέρμην a. f. k. Bekk. 21. δὲ om. f. g. k. Ibid. ἀλλὰ - - - φρονούντων om. m. 23. Ἀθηναῖοι στρατηγὸν d. f. h. k. Bekk. οἱ Ἀθηναῖοι στρατηγὸν a. Ibid. ἐπ'] εἰς f. g. k. 24. αὐτῶν om. f. g. k. Ibid. ἐχόντων τότε τὴν a. f. g. k. Bekk. 25. τότε om. a. f. g. k. Bekk. Ibid. Ἰφικράτους εἰς τοὺς τόπους a. f. g. k. Bekk. antep. ὀλίγον k. Ibid. κατασκοπὴν f. k. m. pen. πολιορκίαν k. Ibid. ἐντεῦθεν d. ult. ἡ σὴ μήτηρ f. g. k. ἡ μητρὸς ἡ σὴ Ald.

p. 96. 1. πάντες om. a. 2. τὰς om. a.

3. τὰς] τοῦ g. m. v. Ibid. τὰ secundum om. a. d. f. g. k. 4. εἰπεῖν e. f. g. k. Ibid. παιδίων] a. f. k. 6. συμβαίνειν f. g. k. Ibid. ἰδίᾳ] διὰ v. Ibid. παίδων a. d. f. h. k. 7. ἀδελφὸς h. Ibid. φίλῳ a. c. d. e. f. h. m. Bekk. φίλων g. v. 8. ἤδη] ἡμῖν c. Ibid. ἐποίησατο c. e. v. 9. ὑπὲρ αὐτῆς καὶ ὑπὲρ ὑμῶν f. g. k. Bekk. 11. τὸν Παυσανίαν a. Ibid. δυναστείαν] Μακεδονίαν a. 13. καὶ om. d. h. Ibid. μετὰ om. d. γρ. μετὰ δὲ h. Ibid. εἶπε d. h. 15. ἔργον] πρᾶγμα e. 18. ὡς] ὁ f. g. k. 19. ἡμετέραν g. m. 20. ὅλως c. Ibid. φιλανθρωπίαν διεξῄειν [διεξῄει d.] λέγων c. d. e. f. g. h. k. m. v. Bekk. διεξῄειν φιλανθρωπίαν λέγων a. 21. ἡγουμένου Ἀθηναίων a. f. g. Bekk. Ἀθηναίου ἡγουμένου e. 22. ἐποιήσασθε πρὸς αὐτὸν a. 23. τεύξασθαι m. antep. λύειν f. g. k. Bekk. pen. τὸν Περδίκκαν e. ult. αἰτίας] ἁμαρτίας f. g. k. v. Bekk.

p. 97. 1. λέγειν Φιλίππου f. g. k. Bekk. 2. ἂν om. f. g. k. Bekk. 3. μαρτυρίας d. g. k. 4. ἐνοχὰς v. 5. χώρας Ἀμφιπόλεως καὶ a. 7. φέρνην, sed in marg. γρ. φερνὴν h. 8. ταύτην] αὐτὴν c. m. v. Ald. Steph. Ibid. ἥρμοττέ τε Bekk. Ibid. καὶ - - - ἀκριβέστατα om. a. Ibid. ἐρρήθη d. f. g. h. k. m. et corr. v. Bekk. 9. νῦν g. Ibid. συντέμνειν ἀνάγκη d. h. 11. ἐπεμνήσθη codices et editiones. Ibid. εἰς συμμαχίας f. g. εἰς συμμαχίαν k. 12. συνελθόντων f. g. k. 13. ἐκ τούτων g. Ibid. ὁ πατὴρ Φιλίππου a. f. g. k. antep. καὶ] ὃς a. Ibid. κατ' αὐτὸν a. καθ' αὐτὸν g. καθ' αὑτὸν Bekk. Ibid. ὧν] ἣν a. pen. τὴν] τῶν g. Ibid. συνεξαίρειν e. f. g. k. ult. τούτων c. e. f. g. h. k. Bekk.

p. 98. 2. παρεσχόμην] παρειχόμην c. f. g. k. m. v. Bekk. Ibid. ὑπέστη v. 3. τοῦ Φιλ. a. 4. λόγῳ f. et Scalig. τῷ λόγῳ g. ἐν λόγοις d. h. 5. γεγεννημένον v. Ibid. οὐκ ἔστι] οὐκοῦν k. unde Reiskius: οὐκ ἦν aut οὐ νῦν. 7. τὴν πόλιν δορυάλωτον a. f. g. k. Bekk. δοριάλωτον τ. π. h. δωριάλωτον τ. π. c. 9. ἀφείλω c. Ibid. οὐχὶ f. g. Ibid. τἀκείνων Bekk. 10. τὴν] τῶν a. 11. δὲ καὶ τούτων a. d. e. h. k. v. Bekk. 12. Δημοσθένη k. 13. δυνάμεως om. k. ἀκουσόμενοι δυνάμεως e. 15. ἀκοῦσαι f. g. k. Ibid. ἐξηγγέλλετο αὐτοῦ f. g. k. ἐξηγγέλθη αὐτοῦ Bekk. antep. προοίμιον σκοτεινὸν καὶ τεθνηκὸς a. d. e. h. προοίμιον σκοτεινόν τι καὶ τεθνηκὸς c. v. προοίμιόν τε τεθνηκός τι καὶ σκοτεινὸν f. g. προοίμιόν τε σκοτεινὸν καὶ τεθνηκὸς k. προοίμιόν τι σκοτεινόν τε καὶ τεθνηκὸς Bekk. ult. πραγμάτων τὸν λόγον, ἐξαίφνης a. b.

p. 99. 1. ἐκ om. a. 2. τε om. d. h. Ibid. ἐκελεύετο v. 5. δ' ἅπαξ, sed in marg. γρ. δ' ὡς ἅπαξ, a. εἰσάπαξ d. 6. ἑαυτὸν] ἔτι ἑαυτὸν a. ἔτι αὐτὸν f. g. k. Bekk. 7. ἐπιχειρήσας λέγειν a. f. g. k. Bekk. 9. ἐκέλευσεν a. f. g. k. Bekk. 10. ἐπεὶ δ' a. 11. οὑτοσὶ e. f. g. k. v. Bekk. 13. μόνου a. v. Ibid. καὶ om. g. 16. σφόδρα καὶ a. 17. τῆς om. c. e. f. g. k. v. Bekk. Ibid. εἰ μὴ] οὐ f. g. k. 18. μὲν om. f. g. k. antep. οὐδέποτε δὲ] οὐδεπώποτε f. g. k. Ibid. ᾑρέθηκας e.

p. 100. 1. δ' ἐμοῦ f. g. Bekk. 2. εἰσήλθομεν f. g. k. Bekk. Ibid. ἐκαθιζόμεθα g. 4. εἰκότος v. 6. παρέλειπον v. 7. ὠνομάζετο f. g. k. Ibid. Δημοσθένην a. g. k. m. 8. διειλέχθη k. διηλέχθη a. 9. δὲ ἦν ἄρα a. d. h. δ' ἄρ' ἦν Bekk. Ibid. ἀγχονὴ m. Mor. 10. ὁ Φίλιππος a. Φίλιππος om. f. g. 11. προειρήκειν k. 12. ἑπομένου g. Ibid. τοῦ πολέμου m. Ibid. διαφορὰ e. Ibid. αἰτίου] ἐκ τοῦ ἐναντίου a. e. f. g. h. k. ἀντὶ εἰρήνης ἐκ τοῦ ἐναντίου d. m. 14. καὶ om. f. g. m. Ibid. ξένια d. e. f. g. h. m. Bekk. ξενίαν v. 16. ἐκ τῆς πρεσβείας οἴκαδε f. g. k. Bekk. pen. οὖν τί ποτ' ἦν ὁ f. k. οὖν ποτ' ἦν ὁ c. m. v. ult. παιπάλαμα k. πεπάλημα m. Ibid. τὸ] τοι m.

p. 101. 1. νῦν c. d. e. f. g. h. 2. ἀπάσης a. d. h. 3. εἰσοίσειν] συστήσειν codices et editiones. 4. στρατηγίας f. k. 5. καὶ τοὺς λ. ο. ε. ἐγκωμιάζων om. e. f. h. m. 8. εἰς om. c. d. f. h. k. m. v. 9. μὲν om. k. 10. αὐτῷ k. Ibid. δὲ om. k. 12. δὲ om. f. Ibid. ὡς καὶ d. 13. ὅσπερ] ὥσπερ g. h. Ibid. ἦν om. a. Ibid. πρεσβύτερος pr. e. 14. ἑαυτῷ e. Ibid. πλῆθος e. pen. ἔφη om. d.

p. 102. 1. ἦν om. c. e. f. g. k. m. v. Bekk. Ibid. ὁ om. d. 2. βουλὴν g. h. 4. κατέκλησεν v. κλεῖσεν m. 5. τινα om. a. d. h. 6. Δημοσθένους k. 8. οὗτος om. f. g. k. 10. ὑμῖν codices et Bekk. 12. ἡμῶν k. 13. γὰρ om. m. Ibid. ποθεῖ] ποιεῖ k. 16. οὐδ' - - παρακλουθήσετε om. m. 17. ἐὰν] ἂν a. Ibid. δῶτε εἰπεῖν a. 18. εἰ] ἣν g. k. Ibid. δυνήσασθαι b. 19. θεάσασθαι b. d. g. h. k. v. Bekk. θεάσασθε a. c. e. m. Ald. Steph. θεάσασθε (αι) f. Ibid. καὶ om. f. g. Mor. Ibid. τὰ ἀντιλεγόμενα] τἀντιλεγόμενα k. τἀναντία λεγόμενα h. et γρ. e. m. ταυτὶ λεγόμενα g. Mor. 22. τὴν om. Wolf. ult. ἐπὶ] ὑπὲρ g. Ibid. ἔπεμψεν f. g. k.

p. 103. 1. καὶ πράττοντές τε καὶ om. codices et editiones. Ibid. ἦσαν ἄξιοι codices et Bekk. 3. ἐλπίσας k. 4. ἔγραψε γὰρ ἡμᾶς c. f. g. k. Ibid. στεφανοῦσθαι d. g. Ibid. θαλοῦ a. 5. στεφάνῳ om. f. g. k. Bekk. Ibid. ἑκάστου g. 6. ἐπὶ τὸ δεῖπνον b. Ibid. οὐδὲ e. 10. ΨΗΦΙΣΜΑ - - - ΕΙΡΗΜΕΝΩΝ om. d. h. k. m. ΨΗΦΙΣΜΑ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΣΥΜΠΡΕΣΒΕΩΝ. e. εἶπε, καὶ μαρτυρίαι. a. μαρτυρίαι τῶν συμπρέσβεων περὶ τῶν εἰρημένων. literis rubricis add. in marg. m. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Bekk. 13. ἀπηγγέλομεν Ald. 16. ἡμῖν c. d. f. h. k. m. v. Ald. Bekk.

om. g. 17. τοῦ] τῆς a. c. d. f. h. k. m. v. Bekk. Ibid. ἐν τοῖς om. v. 18. πότοις] τόποις Ald. πότοις γρ. λόγοις b. Ibid. δεξιότητος g. k. Ibid. μικρὰ Φιλοκράτους εἰπόντος a. 19. Κερδύλλου d. h. pen. συμπρέσβευσιν g. ult. καὶ μνημονικῶς καὶ δυνατῶς a. h. καὶ δυνατῶς καὶ μνημονικῶς d. μνημονικὸς καὶ δυνατὸς g.

p. 104. 1. τὴν] τοῦ g. 2. παραλείπωμεν d. παραλείπομεν v. 3. δ' om. g. Ibid. ὑμῖν m. Ibid. τελευταῖος om. m. τελευταῖον g. 4. εἰώθει a. d. h. 6. ἀμφοτέρωθεν e. 10. γὰρ εἶναι] παρεῖναι f. g. k. Ibid. ἢ om. f. g. k. et pr. c. 13. γενέσθαι a. Ibid. ἐκέλευεν h. v. 15. ἐξεπράττομεν c. e. f. g. k. v. 17. δὲ om. a. Ibid. ἀπέχειν b. 18. ἀπόκρισιν] ἀκρόασιν g. Ibid. ἐστὶ om. k. Ibid. βουλεύσασθε m. 21. καὶ primum om. k. 22. πάντα om. f. g. v. Ibid. καὶ om. f. g. 24. περιθεὶς b. 25. λαμπρῶς v. antep. χεῖρον e. Ibid. ὃς παρῆν] παρῆν δ' c. f. g. k. Bekk. pen. φησὶν αὐτὸν a. ult. ἑτέροις συμπιεῖν c. d. f. g. m. ἑτέροις συμποιεῖν k. Ibid. ἀλλὰ om. c. e. f. g. k. [ἀλλὰ] Bekk.

p. 105. 1. δεινόμενος e. 2. ἀλλ' οὔτ' - - - μεταδοίη post ἔφη ponit m. 3. λόγου m. 4. γράψας e. Ibid. βούλομαι om. codices et Bekk. 6. κελεύειν om. codices et editiones. 9. ὑμᾶς f. k. 12. τὴν om. v. 14. δέ] δή d. 16. τοῦ Δημ. a. τὰ τοῦ Δημ. d. h. τὰ Δημ. Bekk. 17. ΨΗΦΙΣΜΑ k. titulum om. a. d. et pr. h. Ibid. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ om. Bekk. 18. ταῦτα μόνον a. e. g. Bekk. 19. εἶπε om. c. f. g. k. [εἶπε] Bekk. θέαν εἶπε e. Ibid. κατένειμε c. f. g. κατάνειμε k. 20. καὶ om. g. pen. titulum om. a. d. g. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ om. Bekk. ult. δὴ] δὲ a. d. g. Ibid. πρέσβεων a. g.

p. 106. 1. ὡς ἄνδρες 'Αθ. Bekk. 2. εἰπεῖν δύναται] δύναται λέγειν a. 3. μελετᾶν a. 4. Ψηφίσματα καὶ Μαρτυρίαι. a. titulum om. d. e. 5. πραγματείαν] κοινωνίαν codices et Bekk. μαρτυρίαν Ald. Steph. Ibid. τῶν] τὴν g. Ibid. ὑπὲρ] περὶ codices et Bekk. 7. εὑρίσκετε a. c. e. f. g. k. m. v. Bekk. 8. παρεσχῆσθαι a. b. d. e. h. Bekk. Ibid. γὰρ ὑμῖν ἀπηγγελμένων ἐστέ a. 9. ἐν Λακεδαιμονίᾳ g. 11. τοὺς om. Steph. Ibid. πρέσβεις e. 13. ἀπὸ] ὑπὲρ c. e. f. g. k. 14. ἦν] ἧς d. h. Ibid. εἶπον] εἶχον k. εἶπον ἐγὼ a. d. h. 15. τῆς κατηγορίας τούτῳ a. Ibid. τῶν καιρῶν τούτων e. antep. ὑμᾶς f. g. k. v. Bekk. οἱ Ἕλληνες πρὸς ὑμᾶς a. pen. κοινῇ om. a. Ibid. καὶ om. k. ult. δοκῇ k. δοκεῖ f. g. Ibid. συμφέρον e. h. m. συμφέρον δοκοίη d.

p. 107. 1. μεγάλην d. h. 2. ἐξεπέμψατο f. k. 3. ἔτι om. e. Ibid. πρὸς] τοῦ πρὸς a. 4. ὑμῖν a. v. Bekk. 5. πρεσβευόντων m. 6. ἐστιν αὐτῶν a. 7. ἐν 'Αθήναις f. g. 9. φησὶν om. a. c. e. f. g. k. m. v. Bekk. Ibid. ἀπεστάλθαι] ἐφεστάναι a. c. e. f. g. k. m. v. Bekk. Ibid. τὰς om. k. m. Ibid. παρὰ] ἀπὸ d. h. 10. Ἑλλήνων φησὶ πρεσβείας c. e. f. g. k. m. v. Bekk. Ibid. πρεσβείαις a. Ibid. ὦ Δημόσθενες a. 11. τοῦτο] τουτὶ a. Ibid πόλεως] τῶν πόλεων a. c. f. g. k. m. v. 12. τῶν Ἑλληνίδων] Ἑλληνίδος d. h. Ibid. τότε ἀφῖχθαι τοὺς πρέσβεις φῂς a. 13. περὶ om. codices et editiones. 15. ἐξέπεμψεν g. k. m. v. 16. ἐποιεῖτο τὴν εἰρήνην g. 17. προσόδους αὐτῶν a. antep. ψηφίσματα] βουλεύματα a. Ibid. ἂν] ἐὰν a. om. f. g. k. Ibid. παράσχῃ codices et Ald. Bekk. Ibid. ἐν ᾧ] ὡς f. g. k. Mor. Ibid. χρόνῳ ὄντα a. ὄντα χρόνον c. k. ὄντ' ἄχρονον f. οὔτ' ἄχρονον g. οὔτ' ἀχρόνῳ Mor. pen. κατακαίνω v. Ibid. θανάτῳ f. g. k. m. Ibid. δὴ] δὲ m. om. d. h.

p. 108. 1. βουλεύεται codices et Bekk. 2. τῆς εἰρήνης v. εἰρήνης τῆς a. 3. ὁ δῆμος ἐξέπεμψεν g. Ibid. τὴν om. d. Ibid. παρακαλεῖν d. e. h. Ibid. τὰς om. k. 4. τῆς om. a. 7. προσγράψαι e. Ibid. τοῖς πρυτάνεις v. Ibid. τὸν νόμον a. c. g. k. m. 8. συμβουλεύσασθαι d. e. h. 9. ὅ,τι - - - συμμάχων om. g. Ibid. βουλεύηται f. k. ὁ δῆμος βουλεύσηται b. Ibid. δόγμα τὸ κοινὸν τῶν a. 12. titulum om. d. h. ΣΥΝΕΔΡΩΝ om. e. 13. δὲ καὶ a. Ibid. τοῦ om. f. g. m. v. Bekk. 15. Διονύσῳ a. d. h. Ibid. προσγράψαι g. 16. ἐννάτῃ k. m. v. 17. προσυφαιρῶν g. 18. πρὶν] πρὶν ἂν a. καὶ πρὶν m. Ibid. ἐπιτιμῆσαι g. et corr. k. Ibid. ἀπὸ] παρὰ a. 19. τῶν om. a. Ibid. ᾧ] ὃ e. om. f. g. 20. τῆς om. c. e. f. k. m. v. Ibid. ἡμᾶς c. f. k. m. 21. λέγε δὲ d. h. 23. titulum om. d. h. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ om. Bekk. 24. ἠκούσατε, ὦ Ἀθηναῖοι d. h. ἀκηκόατε, ὦ Ἀθηναῖοι a. antep. ὁ Δημ. a. Ibid. ἀποδήμους e. Ibid. ἐπιδημεῖν πρεσβείας a. pen. ἡμῶν v. (πεποιηκὼς) ult. ποιεῖ f.

p. 109. 2. οὐ] οὐδὲ f. g. Ibid. μόνῳ d. g. h. Ibid. ἐκώλυσε m. 3. μετατιθέμενος a. m. 4. βεβουλεῦσθαι a. d. e. h. 7. ἐκεῖνος εἰσηγεῖτο f. g. 10. φέρων ᾠχόμην a. (ων) Ibid. πείθειν b. Ibid. μὴ προσέχειν om. f. g. k. 11. καὶ τὰ] κατὰ g. 14. μαρτυρίαν Δημοσθένης c. e. f. g. 17. ἀπεδείξατο g. 18. Εἰδῶ Steph. εἰδὼς pr. c. εἰ δώσει a. 19. Φιλοκράτει γεγραφὼς a. 20. τὸ Δ.] τοῦ Δ. e. 23. προθεῖναι g. antep. Φιλοκράτης d. h. pen. titulum om. a. d. et pr. h. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ om. e. Bekk. ult. τὰ om. m.

p. 110. 1. γρ. ἐφημέρους b. 2. κατηγορίαν v. 3. διαιρετὴν codices (præter g. qui δι' ἀρετὴν) et editiones. Ibid. δὲ ψήφισμα a. Bekk. 4. προστεθέντων m. Ibid. ὑστεραίαν e. om. g. 5. δὲ] δ' ἂν a. d. et

corr. b. Ibid. καὶ om. g. Ibid. βουλόμενοι k. 6. ταῦτα m. Ald. ταὐτὸν k. Ibid. κατηγορούντων c. 11. καὶ primum om. a. Ibid. Ἀρχιέα in marg. m. 12. βούλομαι. Μαρτυρία. μαρτυρεῖ e. 13. ἐβούλετο g. Ibid. τῆς om. Bekk. 15. ὑστέρα Bekk. Ibid. τῶν] αὐτῶν g. Ibid. δυεῖν c. d. e. f. h. Bekk. 16. ἐνῆν d. pen. ἑαυτοῦ f. g. ult. αὐτῷ g. Ibid. Εἰδῶ Steph. Ibid. ἐπιψηφισθῆναι in marg. m.

p. 111. 1. ὑπὸ τῶν προέδρων in marg. m. Ibid. καὶ εἶναι ἐφ' codices et editiones. 2. ἐφ' οἷς om. g. 3. Ἀρχιέα a. c. m. Mor. ἐραρχιέα e. 4. Θέλει k. 5. titulum om. d. h. ΑΜΥΝΤΟΡΟΣ om. a. e. Bekk. Ψήφισμα ἀπὸ δήμου. Mor. 6. ὦ om. v. Ibid. ἄνδρες Ἀθηναῖοι Bekk. Ibid. δὴ] δὲ a. g. Bekk. Ibid. πότερον a. 7. κατηγορηκέναι ἐμοῦ m. κατηγορηκέναι μοῦ c. e. v. 8. αὐτοῦ Bekk. 9. δὲ om. m. 11. ἀποδρώην e. 12. μᾶλλον om. a. c. f. g. k. m. v. Bekk. μᾶλλον καὶ e. 14. γὰρ om. e. g. 15. ἡμῶν] ὑμῖν a. Ibid. στρατηγὸν Χάρητα e.
. . . . .
16. ἑβδομήκοντα μὲν a. c. e. f. g. k. m. Bekk. pen. καὶ primum om. f. g. k. Ibid. ἀληθῶς a. ult. ἄλλως ἐπιγινώσκητε g. k. unde Reiskius: ἀλλοσέ πως γινώσκητε. Ibid. γινώσκηται e. γινώσκησθε m. Ibid. καταχρήσασθέ μοι a. c. d. f. g. k. Bekk. καταχρήσασθαί μοι m. Ald. Steph. καταχρήσεσθέ μοι b. v. καταχρήσασθέ με e.

p. 112. 3. ἀεὶ om. d. h. Ibid. τοῖς om. f. g. k. τῆς Ald. 4. πεντηκόντα e. Ibid. τάλαντα om. e. 5. ἡγεμόνων ἀλαζονείας ἀνηλωκέναι om. g. k. 6. εἰς Δηϊάρην e. m. Ibid. τε] δὲ a. e. m. v. Ald. Ibid. Δηΐπυλον a. Ibid. Πολυσφόντην g. Πολυφῶντα a. d. h. εἰς Πολυφῶντα in marg. m. Ibid. καὶ om. codices et editiones. 7. ἄνδρας δραπέτας ἀνθρώπους e. Ibid. συνειλεγμένος k. 8. περὶ] παρὰ e. 10. ἑξήκοντα] ἑπτὰ a. 13. ἡμῶν om. e. Ibid. Μυονήσου d. e.
ληστῶν
f. v. Ibid. ληστῶν] Ἑλλήνων d. ἑλλήνων h. Ibid. ἀνεπίμπλατο d. e. f. et corr. b. Bekk. ἐνεπίμπλατο a. 14. ἔθ' om. a. 15. ὑμᾶς f. g. pen. ἐξέλειπον Steph. Ibid. Χεῤῥόνησον c. f. v. Bekk. Ibid. καὶ τὴν g. Ibid. ὡμολογημένως c. f. m.

p. 113. 1. ἀναγκάζεσθαι k. ἠνάγκασθε e. Ibid. ἢ] καὶ g. 2. τὰς ἐκ τῶν νόμων τεταγμένας g. Ibid. ἣν ἤδη σφαλερὰ a. 3. ἠναγκάσθην e. Ibid. ψηφίσματα a. d. e. 4. Κτησιφῶν v. Ibid. εἰς τὸν φίλον καὶ τὸν ἑταῖρον f. g. k. 5. τοῦ] τῶν c. d. e. h. Bekk. τὸν f. k. τῆς g. Ibid. χάριτος g. Ibid. ἐπὶ τῶν om. e. 7. καὶ ἣν τύχῃ f. g. k. 8. ὁ secundum om. a. d. h. Ibid. Χεῤῥόνησον Bekk. 10. ἔπεμψαν a. 12. τοὺς τῶν] τούς τε v. Ibid. πολέμων] ὅπλων a. πόλεων g. 14. titulum om. d. h. ΔΗΜΟΥ Ο Κ. ΕΙΠΕΝ om. a. Bekk. 16. ἐγίγνοντο a. 17. οὐδὲν] οὐδ' e. f. g. k. v. 19. ὑμᾶς a. m. 20. καὶ secundum om. f. g. k. 21. δεῖ v. ult. ἐν ταῖς Πλαταιαῖς e.

p. 114. 2. ἐπαρτεμισίων m. ἐπ' Ἀρτεμι-
ω
σίου h. ἐπ' Ἀρτεμισίου d. Ald. Steph. 3. τὴν τοῦ Τ. m. Ibid. στρατηγίαν ζηλοῦν κελεύω a. Ibid. ὃς] οὓς k. 4. ἔχων ἐπιλέκτους g. Bekk. 5. εἰς] ἐς g. 6. ἣν] λέγων ἣν f. g. 10. αὐτοὺς] δὲ αὐτοὺς a. τε αὐτοὺς d. e. h. 12. ἔθελον v. 13. οὐ προῃροῦντο f. g. k. Ibid. λεοφῶν m. v. 14. ἐν ταῖς πέδαις m. Ibid. παραγραφεὶς e. 15. αἰσχρὸς v. 17. τις τῆς εἰρήνης a. d. h.
ων
19. ἀποστάτας g. Ibid. πάντας d. πάντας h. 20. Λακεδαιμονίων a. c. d. e. f. k. m. v. Ald. Steph. 21. τοῖς] τοὺς d. e. h. v. 22. ἀκρίτους c. e. f. k. v. Bekk. ἀκρίτους τῶν πολιτῶν a. d. h. antep. παραγγέλλειν τῇ πόλει φυλάττ. a. ult. τοῦ παρὰ g. Ibid. ταῦτα] πάντα a.

p. 115. 1. γὰρ] γὰρ ὁ a. c. d. e. f. g. h. k. Bekk. 4. ὧν γένος f. g. k. 6. δὲ] μὲν k. 7. Ζημενέτου e. 8. Χείλωνα f. g. k. Ibid. τὸν] τῶν d. h. m. v. 9. μοι οἰκεῖα g. 11. τὴν om. a. 12. με om. a. 15. δυνατὸς a. c. e. f. m. v. Bekk. 16. ἀνθρώπων e. Bekk. Ibid. ἐπικυροῦντος a. Ibid. ἀλλὰ - - - πόλει om. f. g. k. 17. μὲν] μὲν διαπειθούντων τῶν δὲ a. Ibid. εἴ τι d. Ibid. ἐπιστρατευομένων e. 18. καθ'] μεθ' e. 19. συμβουλεύσασθαι f. g. k. antep. τῷ δήμῳ] τῇ πόλει f. g. pen. νομίζεις νῦν αἰσχρὰν a. d. h. ult. φημὶ πολλῷ a. d. h.

p. 116. 1. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 4. ἵστατε Bekk. 5. τῷ om. a. d. e. h. Bekk. 6. τὴν om. g. 7. τῶν μὲν πολέμων e. τῷ πολέμῳ g. 8. τοὺς om. a. 9. ἐθελήσει d. h. Bekk. 10. τῶν om. e. 12. γὰρ] μὲν e. 13. ἀπήγγελλον d. f. g. h. m. ἀπήγγελον a. e. k. v. Ibid. δ' ἤκουσα Bekk. 14. ἣν om. f. g. k. m. 15. εἶδον μὲν] εἴδομεν c. g. Ibid. καὶ ἐγὼ καὶ a. k. Ibid. καὶ οἱ om. v. 16. πρέσβεις e. 18. ὅτε] ὅταν v. Ibid. προτέραν] δευτέραν a. Ibid. πρεσβείαν ἐπρεσβεύομεν m. 20. ὑμᾶς g. 22. ἐν om. a. Ibid. οὖν om. d. add. in marg. h. Ibid. Ibid. ἐν ᾗ a. 23. ἐγίνετο g. v. 24. ὑμῶν g. v. 25. δὲ om. c. m. v. Ibid. ἀπειρηκότων a. g. ἀπηρηκότων h. ἀπηρτηκότων v. 26. νῦν f. g. pen. εἶπε] ἦλθε m. Ibid. αὐτοῦ k. ult. ἀξιοῖ - - - Κερσοβλέπτην om. k.

p. 117. 2. ἡμετέροις f. g. m. 3. Πήλαξ m. 4. ἐν om. g. m. Ibid. ὦ om. f. 6. δὲ om. d. h. pen. ἐν om. a. ult. δὲ] γὰρ codices et editiones. Ibid. περὶ τούτων om. d. Ibid. ἑτέραν om. m. v.

p. 118. 2. ἀκούοντος g. Ibid. αὐτοῦ om. a. h. Ibid. ψήφισμα αὐτοῦ ἐπ. a. d. h. 4. προέδρους d. Ibid. τοὺς Δημ. Bekk. 6. titulum om. d. h. m. ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΣΥΜΠΡΟΕΔΡΩΝ om. a. e. Bekk. 10. τοῦ om. v. 11. στρατηγείῳ a. v. et pr. b. 15. ῥώμην] τόλμαν e. 16. τοῦτο om. a.

17. ἐπέστρεψας k. 18. καὶ κραυγῆς om. f. g. k. κραυγῆς καὶ βοῆς e. 19. ὠθοῦντα] ὡς οὖν k. Ibid. ἀπὸ] ὑπὸ Ald. pen. οὔκουν b. Ibid. ὦ ἄνδρες ᾿Αθ. a. Bekk. ult. προσδιορθοῦμαι a. c. d. f. h. k. m. v. Ald. Steph. Bekk.

p. 119. 2. ὑμῶν m. Ibid. ἐν] ἐπὶ f. g. 3. φοινικαῖς m. φωνικαῖς k. Ibid. τέμνοντας f. g. Bekk. 4. τίμια k. 6. ὅσοι] οἳ k. 7. αὐτῷ] ἑαυτοῖς a. Ibid. τε om. c. f. g. k. Bekk. 8. ἐπαρᾶσθε corr. v. 9. εὔχεσθε v. 12. ἢ primum om. f. g. k. 15. ὦ ἄνδρες ᾿Αθ. a. Ibid. συγγνώμην, εἰ κίναιδον codices et Bekk. antep. προσειπὼν codices et editiones. Ibid. καθαρεύοντι v. pen. μήθ'] μηδ' d. f. g. Bekk. ult. περὶ] παρὰ k. Ibid. Κερσοβλέπτην codices et editiones, τὸν Κερσοβλέπτην e.

p. 120. 1. ὃν] ὧν m. ἓν g. 4. ψηφίσαντας e. 8. κατευημερικῶς v. 10. Φιλίππῳ ταῦτα μὴ ποιεῖν, Bekk. Φιλίππῳ, ταῦτα μὴ ποιεῖν Ald. Steph. μὴ omnes codices. Ibid. ἠθέληκα d. 13. ὅτι] ὅτε a. 14. τὸ om. a. c. e. f. g. h. k. m. v. Bekk. 15. ἕκτῃ] ἐνάτῃ k. 16. δ' om. a. 18. titulum om. a. e. m. 19. οὐ - - - ψήφισμα add. in marg. h. 20. ἀλλὰ καὶ Μ. m. Ibid. ἐξωρμίσαμεν v. antep. μάρτυρας v. Ibid. αὐτοῦ g. αὐταῖς v.

p. 121. 1. titulum om. a. m. 2. παρανάγνωθι a. d. προανάγνωθι Ald. Steph. προσανάγνωθι - - - ἣν om. h. m. Ibid. δὴ] δὲ a. d. e. 3. titulum om. a. h. m. 7. καὶ ἡ ἐπιστολὴ a. Bekk. 8. ἐστι τοῦ Μ. a. Ibid. οὖν] ἂν οὖν f. g. οὖν ἂν c. 9. ἐξορμῆσαι a. ἐξορμεῖν b. Ibid. ἀπωλώλει c. d. e. f. g. h. 14. μὲν] μὲν ὢν a. e. h. μένων f. k. μέλλων g. Ibid. ἐποίει c. f. g. k. v. 15. ἐλέει c. f. g. k. v. Ibid. με] μὲν codices et editiones. 16. ἐπιβουλὴν a. d. f. g. h. m. v. Ald. 17. οὐκ] οὐδ' Ald. Steph. Ibid. ἐξιὼν e. Ibid. τοῦ om. e. f. g. k. v. Ibid. τραύματος] πράγματος a. pen. τοῦτο a. ult. Δημοσθένης a. Ibid. εἶ] ἦν a. εἶναι g.

p. 122. 1. ἐνεχειρήσας c. e. g. k. m. v. 4. ᾿Αμφικτυόνας a. k. et sic semper. 5. πολλῆς τῆς προθυμίας a. 6. μὲν] μὲν οὖν h. 7. πρεσβεύειν a. 10. ἐμὲ om. c. d. f. g. h. k. Ibid. δήμου] νόμου h. 12. δηλώσαν-
ο
τας c. d. δηλώσαντας g. h. v. Ibid. ἐπεὶ] ἐπειδὴ a. c. d. e. f. h. k. v. Bekk. 13. ἀνέτρεψαν k. 14. προαναγκάζοντος g. 17. κατηγορεῖς a. d. h. m. v. Ald. Steph. sed in marg. γρ. κατηγόρεις h. 18. [τὴν πρεσβείαν] Bekk. 22. πορίας k. ἀπορίας f. g. 23. [καὶ τῆς πρεσβείας] Bekk. 24. δὲ om. k. Ibid. ὑπὸ] ἀπὸ a. c. d. e. f. g. h. k. m. 25. αὐτὸν e. antep. οὔτε] οὐδὲ Bekk. εἴτε h. pen. ταὐτὸν e. h. Bekk. Ibid. πανδοχεῖον v.

p. 123. 2. οὐδὲ] οὔτε Bekk. 4. οὐδὲν] οὐδὲ c. οὐκ b. Ibid. ἐνεδέχετο τῶν περὶ a. b. c. d. e. f. h. m. v. Bekk. ἐδέχετο τῶν περὶ g. k. 5. ὧν] ὡς a. d. f. h. k. m. v. Ald. Steph. Bekk. 6. οὐθὲν h. Ibid. ἀληθῶς v. Ibid. ἔχον k. 12. ἢ] καὶ a. d. e. f. g. h. k. Bekk. Ibid. κιναιδείαν a. 14. κατὰ] ἑκάστῳ a. d. f. g. h. k. Bekk. ἑαυτῷ c. e. m. v. Ald. Steph. 19. δὲ καὶ τῶν c. d. e. m. Ibid. ὅτι om. g. antep. ἐὰν] οὐδ' ἐὰν g. Ibid. ἠτυχότων g.

p. 124. 2. ἐν Θράκῃ a. 3. ἀνεγνώσθη - - - ἐπρεσβεύσαμεν om. m. 4. τὸ] τῷ a. c. d. e. h. v. Bekk. Ibid. λαβεῖν a. 8. ᾿Αθηναῖοι] ἄνδρες δικασταὶ Bekk. 9. ἠβούλετο a. k. 10. ἠκούσατε f. k. 12. λόγοις ἤδη m. Ibid. ὦ ἄνδρες ᾿Αθ. Bekk. 13. δοκοίησαν] δοκοίη ἂν a. δοκοίης ἂν d. h. Steph. δοκείης ἂν v. Ald. 16. εἰ] εἰς g. m. 18. νομίζεται m. 19. ἡμᾶς Bekk. Ibid. ἐστὶν om. v. 20. δὲ] δὴ a. g. 23. σημεῖα ὑμῖν g. antep. δὲ] δὴ a. pen. οἱ om. d. ult. ἡγεῖται v.

p. 125. 3. ἀξίωσαν c. g. k. m. v. Ald. Steph. Bekk. 4. κατέλιπον codices et editiones. Ibid. μή τι πεισθῶσιν a. d. μή τι πείθωσιν e. 5. ἐν om. e. Ibid. δὴ] δὲ a. 6. ἑτέραν a. 7. ἐχρῆν d. Ibid. πέμψειν f. g. k. 9. ὧν] ἦν a. Ibid. ᾿Επαμεινώνδας c. Ibid. ὁ στρατηγὸς a. 12. προστᾶσαν k. 15. ὑμῶν f. g. Ibid. βοιωτιάζειν d. h. 16. ταυτὶ] τοιαυταὶ τὰ a. τοιαυτὶ τὰ d. e. h. Bekk. ταυτὶ τὰ c. f. g. v. Ibid. οὗτος c. f. k. m. v. antep. δεινὰ] κοινὰ f. g. k. pen. μὴ om. a. d. h. Ibid. ὑμᾶς m. Ibid. ἀλλήλους a. g.

p. 126. 2. τῶν Φ.] τοῦ Φ. g. v. 3. κρίνει f. k. Ibid. ὧν om. a. 8. λέγε om. e. 9. Μαρτυρίαι τῶν πρέσβεων. a. Μαρτυρία τῶν συμπρέσβεων. e. 10. συνελέχθησαν a. 11. Πέλαν m. 12. παρείημεν Ald. παρῆμεν Wolf. 14. εὐδοκίμει a. c. d. e. g. h. m. Steph. Bekk. 15. κατὰ] μετὰ a. 16. πρώτως g. 17. ἐπιτρέπειν e. 19. δὲ] γὰρ codices præter a. et Ald. Steph. Ibid. τοῦ πρῶτος λέγειν, καὶ διαβολὴν a. τοῦ πρῶτος λέγειν, διαβ. d. h. τοῦ λέγειν πρῶτος διαβ. e. g. v. 20. τινα ὑπειπὼν κατὰ τῶν συμπρ. c. e. f. g. k. v. Bekk. τινα ἐπειπὼν κατὰ τῶν συμπρ. a. τινα εἰπὼν κατὰ τῶν συμπρ. m. 21. τῆς δόξης g. Ibid. ἤκοιμεν c. f. g. k. Bekk. antep. διεξῄει μὲν τὰς g. Ibid. ὑπαργμένων m. pen. τοῦ] τῷ Bekk. ult. δημηγορίαν f. g.

p. 127. 2. δεύτερον codices et editiones. 4. τρίτον codices et editiones. Ibid. δὲ om. d. f. g. h. 6. ἐπιστομῆσαι v. Ibid. εἰρημένην e. 8. ἐπήγετο a. d. h. Bekk. ἔπηγε Ald. Ibid. καὶ om. k. 10. τοῖς Φ.] τοῦ Φ. e. 11. τὴν ἐπ' αὐτοὺς] αὐτοῦ a. τὴν αὐτοῦ Bekk. 12. φύλακάς e. v. Steph. Ibid. ἀρυπνίας Ald. 13. βουλευομένους a. 15. τοὺς Φ.] τοῦ Φ. f. g. k. 16. ὡς] καὶ g. Ibid. αὐτοῖς] ἂν τοῖς m. Ibid. ὀρεικὰ d. h. 17. συμπαρῄει αὐτὸς ἐφ' a. Ibid. ἐφ' - - - ἀλλὰ om. c. f. g. k. 19. ἤδη] δὴ a. d. h.

Bekk. 21. συμποιεῖν m. 22. μνημονικὸς εἶ, σοφ. a. d. h. 24. τοιαῦτα] ταῦτα e. Ibid. ἦν] εἶναι a. Ibid. ἔλεγες g. 25. τῆς om. g. antep. καὶ] καὶ ἀναισχυντίαν καὶ a. pen. μικρὸν g. ult. πρέσβεων g.

p. 128. 1. πέμψει Ald. 4. εἰπὼν c. f. g. k. m. v. Bekk. 6. κἂν τοῖς a. d. e. f. g. h. k. v. Bekk. 8. καὶ δὴ καὶ codices et Bekk. 9. τῶν primum om. f. g. k. Ibid. τῶν secundum om. f. g. 10. κάλλιστα e. 11. καθεστάναι a. d. e. h. 12. μὴ δυνατὸν] ἀδύνατον f. g. k. 15. περὶ om. m. ἐπὶ Wolf. 17. κτῆσιν k. Ibid. γενομένην] τὴν γεγενημένην a. 19. Ἀμφικτυονίων g. 20. μηδ'] μήθ' k. Ibid. ναματίων g. Mor. antep. παραβαίη et παραβαίνῃ b. παραβολῇ Ald. Steph. Ibid. στρατεύειν a. c. d. e. h. k. m. v. Ald. Steph. pen. συνιδῇ Ald. Steph. ult. ἐν τῷ ἱερῷ] ἱερῶν a. d. e. et pr. h. Ibid. χειρὶ καὶ ποδὶ Bekk.

p. 129. 3. ἐμοὶ] μοι a. 4. δοκοίη a. δοκοῖ Bekk. 5. δὴ] δ' c. e. f. g. v. Bekk. 6. καὶ ἠριθμησάμην a. d. h. Ibid. δ' om. codices et editiones. Ibid. τὰ om. c. v. τὰ - - - μόνους add. in marg. h. 8. Περῤῥέβους k. Ibid. Οἰτέους k. τε καὶ d. h. Ibid. Μαλιεῖς Bekk. 9. Οἰταίους Φωκεῖς d. h. Ibid. ἕκαστον om. k. 10. γινόμενον a. c. d. e. f. g. h. Bekk. Ibid. τῷ ἐλαχίστῳ a. 11. Κοιτινίου d. h. Κυνιτίου v. 12. Ἐρετριέα codices et editiones. 13. καὶ Πριννέα om. c. f. g. k. Ibid. τοῖς Ἀθηναίοις
ὺς υς
om. g. Ibid. τοῖς ἄλλοις g. τοῖς ἄλλοις f. 15. δὲ ἁπάντων τῶν a. antep. χορηγήσαντας a. g. ult. ἐπελθὼν g. Ibid. ἔφην om. codices et editiones.

p. 130. 1. βοηθηθῆς e. βοηθηθεῖς c. Ibid. ἀπολήψει k. ἀπολείψῃ Ald. 3. ἐγκαταλείψας ἀδ. a. d. et (quod ad l. notare prætermisi) Reisk. ἐγκαταλήψεις, ἀδ. g. h. v. 4. ἀδικήσας Bekk. Ibid. δ' om. a. d. g. et pr. h. Bekk. 8. πρὸς] εἰς a. d. 9. οὖν om. d. g. et pr. h. Ibid. ἐῤῥήθη c. d. e. f. h. v. Bekk. Ibid. ἡμῖν f. g. k. 11. προμηθεὶς f. k. Ibid. ἀγαθὸν ἐργάσασθαι a. 15. δι' ὀλίγων ἡμερῶν τὰς f. g. k. 18. ὦ ἄνδρες Ἀθ'. a. Ibid. γὰρ om. v. 19. ἀπήγγελον v. 20. Βοιωτίαν codices et Bekk. Ibid. ἡγούμην a. antep. Θήβας codices et editiones. Ibid. μοι g. pen. φησὶν ὅτι πάντως ταῦτα ποιήσει Φίλιππος. d. Ibid. ὅτι] ὅ,τε c. e. f. v. ὅτι καὶ a. Ibid. Λεωχάρης a. ult. ἡμῶν c. e. f. g. k. m. v. Ibid. Φιλίππῳ k. Ibid. φαίη om. f. g.

p. 131. 1. ὡς om. a. c. e. f. g. k. m. v. Bekk. 2. δυναίμεθα d. 3. αὐτὸς e. f. g. et pr. c. Bekk. Ibid. ἀπόῤῥητα ταῦτα. b. ἀπόῤῥητα. καὶ ταῦτα m. 4. διήγησθαι g. 5. δὲ om. g. 6. βουλεύεσθαι μέλλουσαν f.
ε
g. k. 8. διέβαλε d. g. διέβαλλον f. Ibid. κἀκεῖνο a. 9. ἀπαγγελεῖν k. 10. ὑμᾶς ἡδέως ἂν a. c. d. f. g. h. v. Bekk. ὑμᾶς ἀδεῶς ἂν k. 11. πρεσβευτὴς] πρεσβεῦσαι e. f. g. k. 12. πρὸς τὸν δῆμον om. in lacuna f. 18. τότε om. a. d. e. f. g. h. k.
οὐδ'
v. Bekk. 19. οὐδ'] καὶ v. 20. ὡς om. f. k. 21. σφόδρα om. k. 22. καὶ primum om. f. g. k. Ibid. εἰ ἀληθῆ a. 23. ταῦτα a. m. Steph. Ibid. καὶ πρὸς Ἀθ. c. d. Ibid. καὶ om. codices et Bekk. pen. ἀναστὰς a.

p. 132. 1. διπλασίῳ Bekk. Ibid. τοῦτον h. 2. ἂν om. e. 5. τῇ προτέρᾳ Bekk. 6. σαυτὸν] ἑαυτὸν f. k. Ibid. ἐπὶ om. d. f. h. Ibid. ὑστέρᾳ a. g. Bekk. 9. καὶ secundum om. d. h. 10. ὁ Φίλιππος a. 11. ἥπερ] εἴπερ b. c. d. e. f. g. h. v. Ald. εἴ τι a. 12. πρεσβεία - - - ὑστέρα om. m. 13. ἐγένετο a. Ibid. τινος e. 14. ταῦτα] τὰ f. Ibid. γὰρ, ὅτι τοῦ γ. ἐστιν ἀνθρώπου b. 17. εἰς] ὡς codices et editiones. 18. ἐλθοῦσαν om. g. Ibid. Φιλίππῳ om. a. 19. ὁ om. a. Ibid. ἐνθάδε g. διὰ τοὺς συκοφάντας ἐνθένδε a. 20. ἐπιστολὴν om. in lacuna f. 21. ἀποφαίνεσθαι - - - Ἀφιδναῖον om. c. f. 22. εἰπεῖν δύνασθαι] εἰσ νᾶσθαι f. Ibid. ὁ om. d. 23. ὃν ὁ Δημοσθένης ἀντειπεῖν οὐκ a. Ibid. ἡμῶν d. g. h. Ald. Steph. antep. Πύτων v. Πυ f. Ibid. ἐπὶ τῷ] περὶ τὸ codices et editiones. Ibid. γράφειν λόγους μέγα a. d. h. Bekk. ult. μὲν om. f. Ibid. μεθ' ἡμέραν om. in lacuna f. καθ' ἡμέραν g. Ibid. πολλάκις om. c. e. f. g. v.

p. 133. 1. με νύκτωρ κατὰ] μὲν τα f. 3. μαρτυρήσαντες g. 6. ποτε f. k. 7. ἄγωμεν d. e. f. g. h. ἐγὼ μὲν a. Ibid. δὲ] δὴ a. 8. παραδιδῶμεν d. e. f. g. h. k. τούτους παραδιδῶμεν a. 9. συγχωρήσει ὁ c. d. e. f. g. h. m. v. Bekk. συγχωρήσῃ ὁ k. συγχωρήσῃ ταῦτα ὁ a. γρ. συγχωρήσεις ὅ, γρ. συγχωρήσεις σὺ ὁ, b. συγχωρήσοιο Ald. Ibid. λύω f. g. k. 10. ἤδη om. f. g. k. Ibid. δημόσιος c. f. g. k. m. v. Ibid. ἂν] ἐὰν k. Ibid. κελεύετε m. 11. ἐνδέχεται γὰρ τὸ a. ἐνδέχεται δὲ τὸ c. d. e. f. g. h. k. Bekk. Ibid. διαπρᾶξαι a. 12. δεδιαμεμετρημένη g. 13. τουτωνὶ om. m. τούτων c. e. f. g. v. 14. φείδησθέ m. φείσασθαί g. 15. ἀναστάντες a. c. d. e. h. k. m. v. Bekk. 16. δίκην om. k. m. antep. πρέσβεων a. pen. titulos om. a. h. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ om. e.

p. 134. 1. ἐπὶ] ἐν codices et editiones. 3. τὰ om. a. c. e. f. g. m. Bekk. Ibid. μεγάλην k. 4. γράφοντες ἐπιστολάς. ἀκ. a. 5. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ. e. Mor. 6. ἀκούετε a. Bekk. Ibid. Ἀθηναῖοι] ἄνδρες δικασταὶ a. Bekk. ἄνδρες d. Ibid. ἀποδέδωκα d. Bekk. 7. ἡμετέροις d. h. Ibid. συμμάχων] συμμάχων τῶν codices et Bekk. Ibid. ἐμαυτοῦ e. 8. γέγραφε a. f. Bekk. 10. δύνασθαι om. v. 11. μεθ'] καθ' v. 13. μεταξὺ] με κακῶς f. g. k.

Ibid. εὐδοκιμήσει Bekk. 14. δόξῃ g. h. 17. ὡς] ὃ g. Ibid. αὐτοῦ om. m. αὐτοῖς c. e. k. pen. ἀπήγγελον v. Ibid. Φαλέκου k. m. v. ult. δρομοκήρυκες a. c. d. e. f. g. h. k. v. Bekk. Ibid. τἀνθένδεν h. Ibid. ἐκεῖσε om. a. Ibid. διήγγελον h.

p. 135. 1. ἐμοὶ] ἐμῶν k. 2. παρεδέχοντο f. g. k. 3. οὖν om. g. 4. et 5. διὰ om. f. g. k. 8. μὲν om. a. Ibid. γὰρ om. g. 11. τρίτη c. f. g. k. v. 12. συνήθης a. c. d. f. g. h. k. Ibid. παρακολουθήσασα d. 13. δ' om. a. Ibid. Φαλέκου k. m. Ibid. μελλόντων om. f. g. k. et pr. c. 15. στρατεία d. e. f. g. h. k. Bekk. Ibid. πρόδηλον k. Ibid. ἢ om. c. f. g. k. m. v. 16. τὴν] τῇ k. Ibid. ἡμᾶς a. d. e. f. g. h. k. Ibid. πρὸς] ὡς c. Ibid. ἡμᾶς a. d. f. h. k. 18. δώσειν f. g. k. Ibid. Ἄλπωνον d. 19. χωρίων e. 20. ἡμῶν f. g. k. Ibid. καὶ τοὺς στρατηγοὺς g. Ibid. ταῦτα - - - μέχρι om. f. g. k. pen. ἐπαγγελλομένους a. c. d. e. f. g. h. k. m. v. Ald. Steph. Bekk.

p. 136. 1. ἐπαγγέλλουσι a. d. f. g. h. Bekk. 3. φυλάξειν f. g. 4. σπα f. Ibid. καὶ] τὸ g. 5. τὰ om. c. d. e. f. g. h. k. m. v. Ald. Steph. Bekk. Ibid. οὔπω] οὕτως g. Ibid. διαλέλυσθε h. δι f. 6. τε om. a. d. h. 7. ἀκούετε m. Ibid. δεδώκασιν e. 12. δεδεκότας f. k. v. δεδοικότας c. e. Ibid. μοι om. f. g. k. 12. τοῦ στρατηγοῦ om. v. 13. Καλλικράτην a. c. d. e. f. g. h. k. m. v. Bekk. Ibid. Μεταγένην a. Μεταγενν f. 14. τῆς Π.] τοῦ Π. e. 15. titulum om. f. g. v. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΕΠΙΣΤΟΛΗ. a. h. Bekk. 16. ὦ ἄνδρες Ἀθ. a. Bekk. Ibid. παραγινωσκομένων m. 17. γραμμάτων] πραγμάτων a. Ibid. ὑμῖν a. c. d. e. f. g. h. k. v. Bekk. Ibid. προδιαμαρτυρησάντων g. διαμαρτυρησάντων k. 19. ὑμῖν a. Bekk. Ibid. καὶ τοῖς Λ. a. 21. αὐτὸν k. 22. διάκεισθε k. Ibid. πάντως c. f. g. k. m. 23. Θηβαίοις Ald. Ibid. τῷ] τὸ codices et Ald. pen. ὑμῶν k. ult. πρὸς Μακεδονίαν a. ἐν Λακεδαιμονίᾳ e.

p. 137. 5. ἡμῶν f. k. Bekk. 6. κατοικεῖ d. e. f. g. k. m. v. et pr. h. Ald. Ibid. ἐξεληλύθεισαν h. 8. ὁ om. f. g. k. et (quod notare prætermisi) Reisk. Ibid. κελεύων om. codices et editiones. 9. τῇ om. f. g. k. 10. πολέμιοι f. g. k. Ibid. καὶ om. f. k. 11. ἡμᾶς g. v. Ibid. γεγενημένης ὑμῖν g. 12. ἡμῶν v. 14. post δῆμον lacuna in f. 16. πότερα g. 18. Ἄλπωνον d. Ibid. μήπω] οὔπω e. om. c. d. f. g. v. et pr. h. 19. Φιλίππου] Φαλαίκου codices Paris. Bekk. Φαλέκου a. b. h. 21. μεταπεμπόμενοι k. ἢ μεταπεμπομένου e. antep. στρατευόντων om. in lacuna f. pen. ἦν ὁ καιρὸς οὗτος a. ὁ καιρὸς οὗτος ἦν g. ἦν ὁ καιρὸς ἦν οὗτος f. Ibid. ἐκεί διὰ f.

p. 138. 3. ὡς om. g. 4. ἐθέληκάς c. g.
σ
m. ἐθέλησάς e. ἐθέληκάς v. ἠθέληκάς Bekk. Ibid. παραπρεσβεύσαντα a. 5. φθονήσεις d. e. f. h. k. Ibid. δέ μοι g. 8. ὁπλιτῶν] πολιτῶν a. d. h. ult. κατηλόησαν] κατῆλθον g. Ibid. ἐξελθεῖν a. g.

p. 139. 1. Δέρκυλον a. c. m. v. Ald. Steph. Ibid. εἰς om. codices et editiones. 4. Βοιωτίας τῷ Φιλίππῳ συνιόντων, παρεστηκότων d. Ibid. μὲν] δὲ e. 7. σὴν om. g. 10. γάρ τοι v. Ibid. ὧν] ὡς g. 11. καὶ om. f. g. 12. ἐκώλυσα] ἀπώλεσα k. ἀπέλυσα f. g. Ibid. δ' οὐ f. g. k. 14. φεύγοντες] προάγοντες g. γοντες f. 15. συνηγορεῖν e. h. 17. Οἰτεέων f. Οἰτέων m. sed in marg. γρ. Οἰταίων. 18. τοῦ om. h. 19. τοὺς om. d. 20. Φάλακος k. Ibid. ὁ τύραννος a. d. 21. διέσωσαν f. g. 23. τῆς om. k. Ibid. εἰρημένους v. 24. Πύθων d. e. h. 25. ἀπόδος χάριν f. g. k. Ibid. σωτηρίαν om. c. e. f. g. k. pen. titulum om. a. ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ om. e. f. g. h. k. ult. πῶς] ὡς k. Ald. καὶ πῶς d. h.

p. 140. 2. Βοιωτῶν] Θηβαίων f. k. 3. ἀλοίμην g. 4. ἐτόλμει k. 5. ἔκρινον om. m. 6. κατ' om. c. v. καὶ f. Ibid. πονηρίας f. 7. ἀγαθὸν ποιητὴν e. 8. οὔ τι g. v. 9. λαοὶ om. g. Ibid. φημίζουσι v. Bekk. φημίξουσι c. e. f. g. 10. νῦν om. f. g. k. 11. ὡς] οὐ g. Ibid. ἔχει c. ἔχειν f. g. ἔχων k. 14. καὶ om. m. v. Ibid. ἑκάτερον αὐτῶν d. ἑκάτερον ἐγὼ σαφῶς a. 15. μὲν γάρ ἐστιν a. Bekk. Ibid. πολιτῶν] πολλῶν m. 19. διαβάλλει k. 20. τῶν δὲ] τῇ δὲ φήμῃ τῶν c. f. g. k. Ibid. προσβολὰς g. 21. οὖν om. g. Ibid. ταὐτὸ c. f. g. k. Ibid. κάκιστα g. 23. ἐπὶ om. f. g. k. Ibid. μὲν om. m. Ibid. κατηγορουμένων k. 24. με εἶναι d. g. h. 25. ἅμα]
φανῇ
ἀλλὰ a. Ibid. φανῆναι] εἶναι e. m. v. εἶναι c. φανεῖναι Ald. Ibid. ἔδει c. f. g. k. om. e. v. 26. ἄστοργον] καὶ τὸν λόγον f. g. k. antep. οὖν om. f. g. k.

p. 141. 1. καὶ τὰ καλῶς f. 2. ἐμῶν] νόμων a. 3. ἐν Μακεδονίᾳ f. g. k. 4. μὲν ὦ] μὲν οὖν ὦ a. μὲν f. g. μὲν οὖν k. 6. ἐστὶ om. k. 7. ἐννενήκοντα a. v. Ibid. καὶ - - - τριάκοντα om. f. g. 8. μὲν om. a. 11. φρατρίας Bekk. 12. ἐτεοβουτάδος g. 13. συγκατήγαγε a. 14. ἐλευθέρους] ἐκ μέρους
πρὸς
k. 15. συνέβαινεν k. Ibid. πρὸς] ἐκ v. 16. προὐφαίνεται h. φαίνεται e. f. g. k. 17. ὦ om. g. 18. ἐπὶ τῶν τριάκοντα om. f. g. h. [ἐπὶ τῶν τριάκοντα] Bekk. εἰς Κόρινθον ἐπὶ τῶν τριάκοντα a. 20. καὶ] οὐ codices et Bekk. Ibid. ἀμφισβητήσαιμι] τολμήσαιμι codices et Bekk. 21. εἶ om. c. f. g. Ibid. ἐνεγράφεις k. m. ult. τὰς χεῖρας om. c. g. k. m. v.

p. 142. 1. Φιλοκράτης pr. m. Ibid. οὑτοσὶν d. 2. ἀγεννεῖς codices et Bekk. 4. τρίτον τουτὶ g. Bekk. 5. οὑτοσὶν d. 6. μὲν om. k. 7. τῶν om. a. k. Bekk. 12. οὐ] ὁ k. Ibid. περαιτέρος m. unde Reiskius: περαιτέρως. 15. πόῤῥωθι f. g. πόῤῥωθε k. Ibid. εἶ om. d. h. Ibid. ὅς]

ὡς e. f. g. k. m. v. 17. δημότας] δήμους f. g. k. 20. δικάσαντες d. e. h. Bekk. 23. εὔξασθαι om. e. Ibid. ὁμοίως e. g. pen. οἴους a. c. e. f. g. h. k. m. v. Ald. Steph.

p. 143. 1. αὐτὸν] ἂν g. 3. γ' om. g. 5. ὦ om. v. Ibid. Ἀθηναῖοι] ἄνδρες a. Bekk. 7. υἱεῖς a. d. h. Bekk. Ibid. ἐγὼ δεῦρο ἥκω a. d. e. h. Bekk. 9. ὃ νῦν δὴ ἐρήσομαι c. e. f. g. k. m. Ibid. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 10. ἂν om. a. 11. μετουσία πατρώων a. καὶ πατρώων d. h. Ibid. τουτουσὶ Bekk. τοῦ e. f. g. 12. τοὺς om. c. k. m. v. Ibid. πάντας g. Ibid. ἀνθρώπους f. g. k. 13. πλείονα k. 14. ποίων c. f. g. k. v. Bekk. Ibid. ἡδονῶν g. Bekk. 17. ἐσμὲν om. k. in lacuna om. f. 19. ἄκων] ἑκὼν e. f. k. et pr. c. 20. οὐδ' ἂν εἴπῃ k. antep. τὰ οὐ γεγεν. b. pen. λέγειν c. f. g. v. Ald. Steph. γεγενημένα, λέγει b. ult. προστίθησιν ἅμα τινὸς a. d. e. h. Bekk.

p. 144. 1. ὡς] ὃς a. d. e. h. Bekk. Ibid. παρὼν] παρ' ὧν k. παραμιμούμενος m. 7. ἐφ'] ὑφ' b. 9. διέβαλε m. 11. ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἐπιδημῶν Bekk. 12. πειθόμενος a. 13. προσαγόμενος f. g. k. 14. τοῦτον om. codices et editiones. 15. σχετλιάσασθαι g. 16. εἰς om. d. f. g. k. 18. ὑπισχνεῖτο codices et editiones. 20. αὐτῷ ἀπορίας οὐ a. d. 22. ἡμαρτηκὼς v. Ibid. τοιοῦτον a. v. 23. αὐτὸν] τὸν g. Ibid. Ἀριστοφάνη g. k. Bekk. pen. Δέρκυλον v. Δερκύλον c. Ibid. Αὐτοκλέα k. ult. Κηφισέα b. c. e. f. g. k. m. Ald. Steph. Κηφισσέα a. d. h. Κηφισιέα Bekk.

p. 145. 1. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. f. v. Ald. Steph. 2. διομουμένων m. Ibid. καταμαρτυρούντων v. Ibid. δ' ἀκούετε h. 3. ταύτας τῶν λόγων Bekk. Ibid. ἃς οὗτος om. c. f. g. k. 4. νέους τῶν λόγων c. e. f. g. Ibid. καὶ κέχρηται om. c. d. e. f. g. h. k. 5. ὡς om. k. Ibid. ὀδυράμενος c. e. f. k. m. v. 6. Σάτυρον] συ ρον f. 7. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ Bekk. 8. ἀμπελουργίῳ k. ἀμπελῶνι a. Bekk. 9. πόντον] πόντον m. τόπον Ald. Ibid. ᾐτήσατο f. k. ᾐτιάσατο g. ἐξηγήσατο v. 10. ἀνόσιον Bekk. Ibid. φώνην om. g. 11. δεινὸν εἴη εἰ a. d. e. f. h. Bekk. Ibid. καὶ τοὺς f. g. Ibid. ὑποκρινόμενος codices et Bekk. 12. οὗτος e. Ibid. γε om. codices et Bekk. 13. σύμβουλος πόλεως Bekk. 15. Ξενοδόκος c. e. g. Ξενοδόχος v. Ibid. τῶν Φ.] τοῦ Φ. g. 16. τῶν τριχῶν ἕλκοιμι a. Ibid. ῥητῆρα k. Ibid. μαστιγοίην a. d. h. 17. τὴν om. a. d. h. Bekk. antep. πιστεύσατε m. pen. ἐάσατε e. g. v. Ibid. αὐτὸν] τὸν Bekk. ult. ἐμοῦ] αὐτοῦ c. Bekk. lacuna est in c. om. cæteri codices et Ald. Steph. Ibid. δὴ om. f. g. k. et pr. c. δεῖ v. Ibid. ὥςτε om. f. g. k. Bekk.

p. 146. 1. ἡμῖν v. Ibid. μὲν om. f. g. k. 2. τούτους a. τοῦτο g. 3. στρατείαν a. d. h. 5. τοι] καὶ e. Ibid. σύμπασα g. Ibid. ἀπεῦρα Ald. 6. ἀλιτραίνει g. 7. εἰ] ὅτι k. 8. ἂν] εἰ f. g. k. 12. ἐπὶ] ὑπὲρ f. g. k. Ibid. τῆς om. d. e. m. Ibid. διὰ λογισμῶν a. λογισμὸν m. et pr. h. 14. ἐμαυτὸν] αὐτὸν f. αὑτὸν g. k. 16. ἐγὼ om. f. k. 17. ἢ ποῖον μόνον καταλύσας e. om. c. f. g. 19. περὶ] ὑπὲρ e. Ibid. τῶν μὴ δοξάντων d. et corr. h. Bekk. τῶν οὐ δοξάντων b. 20. μὴ om. codices et editiones. Ibid. τινι a. f. g. k. 21. μὴ om. g. pen. ἡμετέρων g. ult. πέπαυται c. e. f. g. k. m. v. Ald. Steph. Ibid. οὐκ om. e.

p. 147. 2. προστάτην g. 4. δὲ] γὰρ codices et editiones. 7. ἐκλήθη μὲν m. ἐκλήθημεν g. Ibid. πρέσβεων e. 11. οὐδένα τῶν ἐκεῖ παρόντων f. g. k. 12. τῷγε] τότε a. 16. πρέσβεων c. e. f. g. k. v. Bekk. 17. ἠδόξουν] ἠδίκουν g. 19. τις om. c. f. g. k. v. 20. ὁμοσπόνδων a. Ibid. καὶ συσσίτων om. c. d. e. f. g. h. k. 22. ἐπεκάλουν f. k. sed in marg. γρ. παρεκάλουν k. Ibid. ἐκείνῳ a. ult. καὶ μετὰ codices et Bekk.

p. 148. 1. καὶ κατηγάγετε m. 2. ἐμαχέσασθε Bekk. 3. Θημισῶνι d. h. 4. πάλιν αὐτοὺς ἐσώσατε a. Bekk. Ibid. μυρίους ἄλλους c. k. v. Ibid. ἤδη om. a. 5. γὰρ om. a. Ibid. κακοῖς b. Ibid. περιφέρεσθαι ἀνάγκη a. φέρεσθαι ἀν. d. h. ἀνάγκη συμπεριφέρεσθαι (κράτιστον) Bekk. 6. κράτιστον] κρεῖττον v. 7. οὐ om. g. k. m. v. Ibid. τὴν (τῇ) πόλιν g. 9. πράξεως] πόλεως e. f. g. k. 11. οὐχ om. f. g. k. Ibid. πεπιστεύκασι g. 12. τῷ λόγους b. Ibid. εἰς] ἢ c. f. g. k. m. v. Ibid. γράφοντι f. g. k. 13. Φορμίωνι λόγον d. et pr. h. 18. τῆς om. a. d. h. 19. ζηλωτὸς m. 20. γὰρ secundum om. c. e. f. g. k. 21. ταῦτ' a. c. e. f. g. v. Bekk. 24. ἐμὲ] με e. f. g. v. 25. παρόντα k. 26. εἶναί μοι λέγειν Bekk. μοι om. m. v. antep. πότε om. k. ult. περίπολος] περὶ πόλεως k. Ibid. δύ' Bekk.

p. 149. 1. καὶ τοὺς τούτων h. 2. ἐμῶν v. ὑμῖν a. Ibid. στρατείαν ἐξελθὼν d. h. 4. μετὰ] τὰ c. f. g. k. m. v. 5. Φλυοῦντα k. Φλοιοῦντα v. φυλακοῦντας g. antep. Νεάδα a. Νεμαιάδα e. f. Νεμαιάδαν g. Ibid. χαράνδραν m. ult. τὰς primum om. e.

p. 150. 1. συνεμαχησάμην g. 4. ἐν] σὺν a. 5. ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων om. c. d. e. h. k. ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων στεφανωθῆναι a. Ibid. ἥκω g. om. m. 7. καὶ ante Τεμενίδου habent codices et editiones. Ibid. Τεμενίδου] Μενίτου c. e. Μενείτου g. νινιτου k. m. Μενοίτου v. Μενίτου f. 8. μοῦ g. Ibid. καὶ δευρὶ a. Ibid. τὰ om. d. h. 9. γινόμενον c. d. e. f. g. h. v. Ibid. κίνδυνον post ἀπαγγείλαντος ponit a. Ibid. οἷος] οἷς g. 11. τόν τε e. Ibid. Τεμενίδην] Μενίτην c. e. f. k. m. v. Ald. Μενείτην g. Ibid. καὶ] διὰ k. 14. ἐὰν ψεύδηται om. a. 15. titulos om. a. f. g. h. k. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ om. e. 17. τῶν ὑμετέρων [ἡμετ. g.] παίδων d. g. Ibid. πρώτην ταύτην ὑμᾶς a. d. Bekk. 19.

οὐ] οὐδὲ Bekk. 20. τοὺς om. f. g. k. Ibid. ὑμᾶς] . οὐ. οὐκ k. οὔ. οὐκ f. g. pen. πότερον g. Ibid. ὑμῶν k. ult. ὑπὸ] πρὸς f. g.

p. 151. 2. ὑμῖν d. 5. προκηρυκευσαμένους m. 6. ὄντος τοῦ προξένου d. h. 7. πεντηκοντετεῖς e. Ibid. ἐποιησάμεθα Bekk. Ibid. δὲ αὐταῖς a. Bekk. αὐταῖς om. c. f. g. k. m. v. 8. ἔτη om. a. 10. ἐν ὑπαρχούσαις f. g. 11. προκατεσκευάμεθα a. f. g. κατεσκευασάμεθα c. e. v. 12. τοξότας om. c. e. g. k. Bekk. 13. παραπεσόντων f. 14. τοὺς τρόπους b. Ibid. οὐ om. e. f. g. k. 16. ὀλίγον m. 17. τοὺς om. m. Bekk. 18. ἢ Ald. 19. δισχίλια b. Ibid. μὲν om. c. e. f. g. k. 20. τὴν om. c. e. f. g. k. m. v. Bekk. Ibid. δὲ om. e. 21. νεωσήκους k. antep. νότειον a. pen. ἐπεχείρησε Bekk. ult. δὲ om. g. Ibid. πρὸς] διὰ codices et editiones.

p. 152. 1. νεμηθῆναι a. c. e. g. h. k. m. Ald. Steph. νεμεθῆναι cæteri. 3. χρόνῳ τούτῳ] αὐτῷ χρόνῳ b. 4. τὴν primum om. f. g. Bekk. 5. ἐκτησάμεθα] ἐκτίσαμεν a. Ibid. πλωΐμους g. et (quod notare prætermisi) Reisk. πλοΐμους (ω) f. Ibid. καὶ om. m. 6. φόρον g. 8. τὴν om. Bekk. 9. τούτοις om. d. h. 10. τοσαῦτα] ταῦτα c. f. g. k. m. Ibid. τἀγαθὰ] ἀγαθὰ d. e. h. Bekk. 11. δ' ὑπ' m. 13. τετρακοσίους] τριακοσίους f. g. k. Mor. Ibid. ἀσεβεῖς om. d. 14. ἐνεπέσομεν a. d. h. Bekk. ἐνεσπεύσαμεν g. 15. πολιτευθέντων b. 16. φυλακῆς g. 17. προστάντων τοῦ δήμου] πρὸς τὰ τούτων δι' ἡμῶν f. g. k. προστατούντων δ' ἡμῶν c. Ibid. μὴ c. e. v. 20. ἀναφθέντος] ἀναφύντος a. c. f. g. m. v. Mor. Bekk. ἀνα ὕντος k. antep. ἄνθρωποι om. d. Ibid. παράγραπτοι d. pen. προσαγαγόμενοι f. g. k. ult. τῶν λόγων a.

p. 153. 1. τὰς λίαν φιλοτίμους d. 2. ὅπλων om. d. Ibid. ἀψάμενοι f. g. ἀψόμενοι k. 3. δὲ primum om. g. Ibid. γενόμενοι a. 4. ἐν συκοφάνταις g. Ibid. κινδύνους τὴν πόλιν ἡμῶν Bekk. 5. καθιστᾶσι a. Ibid. [καὶ] Bekk. 7. ἢ ἡ δημοκρατία a. Bekk. 9. νῦν] τοίνυν c. f. g. k. 10. προσλαβεῖν c. d. e. f. g. h. k. m. Ald. 11. ὑμῶν m. Ibid. αὐτῷ] ἑαυτῷ e. g. αὑτῷ Bekk. αὐτῷ μὴ b. 13. Φιλίππῳ g. 14. μηδὲ om. codices et editiones. Ibid. τῶν λόγων c. e. f. g. k. m. v. Bekk. τῶν μόνων ὅλως b. 15. προσδοκίας] εὐθύνας b. Ibid. μὲν om. d. 16. δείκνυμι a. d. pen. ἡμῶν c. d. k. m. Ald.

p. 154. 1. προσέλοιντο a. c. f. k. m. d. Ald. προείλοντο g. 2. μὲν om. a. post μικρὰ ponunt c. e. k. v. 3. τι καὶ συμβήσεται a. 4. πρόνοιαν] ἡμῖν πρόνοιαν d. ἡμῶν πρόνοιαν c. e. f. g. h. v. πρόνοιαν ὑμᾶς a. ὑμᾶς πρόνοιαν Bekk. 5. αὐτοὺς a. d. Bekk. αὐτοῖς d. αὐτοῦ c. e. f. g. h. k. m. Ald. Steph. 6. τὴν ὀργὴν ἀνθρώπῳ c. m. v. τὴν ὁρμὴν ἀνθρώπῳ a. τὴν ὀργὴν om. b. f. g. k. 8. τοὺς ψηφοκυρίους m. 9. κατηγορουμένων e. Ibid. εἰς] ὡς εἰς b. Ibid. οὖν] εἶναι codices et editiones. 11. κακῷ ὄντι om. c. f. g. k. m. v. 13. πολλοῦ] πλείστου a. 15. αὐτοὺς παρακέκληκα a. c. d. h. Bekk. Ibid. ἄλυπον ἐμαυτὸν v. 16. τύχην] ψυχὴν f. g. m. v. 18. ὑμῶν] ὑμῖν e. 20. μόνος om. c. f. g. k. μόνον e. Ibid. μείνας c. f. g. k. 21. τοῖς om. a. 24. δὲ] γὰρ b. pen. δέδοται δὲ τὸ m. Ibid. κινδύνῳ] εὐεργέτη f. k. κινδύνῳ εὐεργέτη d. e. h. ult. διαβεβίωκα m.

p. 155. 2. πατρίδος ἐμοῦ κατηγόρου b. πατρίδος κατηγόρουν a. Ibid. ἐν om. k. ἐν τοῖς δήμοις post οἰκεῖ ponunt d. e. h. Ibid. ὅτ' ἦσαν αἱ διαψηφίσεις] ὃ τῆς ἀναιδείας ψηφίσεις f. g. 3. ἐκινδύνευσε a. c. f. g. h. k. m. v. Bekk. 5. ἄνδρες om. k. Ibid. Ἀθηναῖοι om. m. v. Ibid. μὲν om. f. g. k. 8. οὔτε τρ.] οὐδὲ τρ. v. 11. τὴν εἰρήνην g. Ibid. καὶ τοὺς τῆς e. f. g. k. 15. ἀνδρῶν om. c. f. k. m. v. 17. τῶν secundum om. f. g. k. antep. οὖν om. e.

ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

p. 160. 2. καινῶν om. codices et editiones. 3. λέγων] καὶ λέγων v. Bekk. (quem, ubi nihil in hisce varietatibus notatum habes, textum Tayloranum velim intelligas in Editione Oxon. 1823. dedisse.) καὶ λέγων καὶ γράφων a. 5. περὶ οὐσίας om. a. 7. περὶ ποιότητος om. a. 9. ὁ νόμος] καὶ νόμος a. v. Bekk. Ibid. ἐν - - - ποιότητος om. a. 13. περὶ ποιότητος ἀμφότερα om. a. Ibid. ὁ Αἰσχίνης v. 15. περὶ οὐσίας om. a. 16. οὐ περὶ] οὔτε a. 17. περὶ om. a. Ibid. περὶ οὐσίας om. a. pen. τὸν secundum om. a.

p. 161. 1. τὴν πόλιν om. a. 2. παρεσκεύασεν] παρεσκεύασε γενέσθαι a. Ibid. αἴτιος αὐτὸς ἐγένετο a. 4. τὸν secundum om. a. v. Ibid. ὅτι τὰ κατὰ τὸν Ἀ. a. 11. ἰσχυρίζεται a. v. Bekk. Ibid. ἔστι δ' ὑπόλοιπον om. a. 20. ἡ στάσις - - - σχολάζειν om. a. antep. συνέβη - - - σχολάζειν om. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

p. 162. 1. ὦ ἄνδρες Ἀθ. f. Bekk.

p. 163. 1. μετρία] προσήκοντα m. Ibid. τὰ secundum om. f. g. 2. μὴ om. m. 3. ἔπειτα δεύτερον τοῖς f. g. 4. μεῖζον ἰσχύειν παρ' ὑμῖν f. g. Bekk. 6. ὦ ἄνδρες Ἀθ. f.

g. Bekk. Ibid. τῶν πενταχοσίων a. 8. ὁ om. f. g. 9. ἐξῇ codices et editiones præter v. qui ἐξὸν ᾖ. 10. πρεσβυτέρῳ d. h. i. 11. κελεύουσι] προστάττουσι f. προτάττουσι g. 13. τῷ βουλομένῳ b. 14. χωρὶς om. f. g. 15. δοκεῖ i. m. v. et corr. c. Bekk. antep. ἐλάχισται a. c. d. e. f. h. v. Steph. Bekk. Ibid. γίνεσθαι hic et passim Bekk. qui in edit. Oxon. hasce scribendi minutias novamque suam accentiuncularum rationem continuo deseruit. ult. γράφουσί τέ τινες d. h. i.

p. 164. 3. ἂν] ἐὰν Bekk. 4. ὄντως] ὄντων f. g. οὕτω a. οὕτω γρ. e. 6. κοινὴν οὐκέτι a. Ibid. ἀλλ' ἤδη ἰδίαν b. f. g. Ibid.

. . . .
εἶναι om. d. f. g. h. i. εἶναι e. pen. εἰσαγγέλειν v. εἰσαγγελεῖν b. Ibid. καὶ ante καταδουλούμενοι om. codices et editiones. Ibid. καὶ τὰς δυναστείας f. g. ult. περιποιούμενοι b. f. g. Ibid. καὶ τὰς κρίσεις f. g. Steph. Bekk. τὰς μὲν κρίσεις d. h. i. Ald. τὰς κρίσεις cæteri. Ibid. τὰς μὲν ἐκ a. c. e. f. g. m. v. Ald. Steph. Bekk.

p. 165. 2. σεσίγηται μὲν τὸ a. d. h. i. Bekk. σεσίγηται δὲ τὸ b. e. f. g. 7. οὐθ' οἱ πρόεδροι om. m. 11. ὁποίους τινὰς αὐτοὺς a. b. d. f. g. h. i. Mor. Bekk. 12. ἐν - - -
κατα
γινώσκων om. m. 14. ἀναλύσετε e. antep. ὑμῖν om. i. pen. ὦ ἄνδρες Ἀθ. f. g. Bekk.

p. 166. 4. ταῦτ' d. i. 5. εἰσίῃ τις εἰς e. Ibid. γραφὴ Ald. 6. ἐν om. c. m. v. Ibid. μέλει m. μέλλειν v. 9. τοὺς om. g. Ibid. ὅταν] ἂν f. g. 11. τοὺς om. g. τοὺς παράνομα a. 12. ἡγεῖσθαι μικρὸν a. d. f. g. Bekk. μικρὸν om. h. i. 14. μηδένα ἐᾶν ἀνθρώπων Askew. Ibid. τῶν om. e. 15. συνεργοῦντές] συνηγοροῦντές f. g. ult. πολιτευσάμενοι a. f. g. Askew. Steph.

p. 167. 2. αἰσχυνθῆτε b. 3. ἐτάχθητε f. g. 4. εἰς τήνδε a. e. f. i. 5. δὲ om. f. g. Ibid. νυνὶ f. g. Ibid. πάντες f. g. 6. ὑμῶν h. i. Ald. 7. διαπιστεύοντες g. πιστεύσαντες d. h. i. Ibid. et antep. οἱ codices et editiones. Ibid. ἀκούουσι e. pen. αἰσχυνούμενοι b. ult. τὸν νόμον v. Ibid. ἐξελέγξωμεν a. d. f. g. h. i. Bekk.

p. 168. 1. γράφοντα a. γεγραφότα b. f. g. et in marg. m. Ibid. ὦ ἄνδρες Ἀθ. a. f. g. Bekk. 3. ὑπεναντίους b. g. h. v. ὑπε-
ους ως
ναντίως d. ὑπεναντίους e. i. ὑπεναντίος Ald. Ibid. τοῖς νόμοις a. f. g. Askew. Ibid. καὶ τῇ πόλει om. f. g. 4. καὶ μὴ τῷ v. Ibid. τῷ ὑμετέρῳ συμφέροντι f. g. 5. τὴν om. v. Ibid. ἀκούητε e. f. g. Bekk. ἀκούσητε Steph. 6. ὅτι καὶ δίκαια a. c. e. f. g. 8. ἐλπίζω μετρίως μοι a. 10. τοῦτο om. f. g. 11. βραχέως m. 12. τὰς om. Ibid. μεγίστας ἀρχὰς ἐν τῇ πόλει f. g. ἀρχὰς ἐν τῇ πόλει μεγίστας c. μεγίστας ἐν τῇ πόλει ἀρχὰς γρ e. 13. καὶ τὰς om. e. τὰς om. c. m. v. καὶ ἐν τῇ πόλει τὰς b. 15. τ' om. f. g. 16. προκαταλαμβάνοντες a. c. κατελάμβανον m. 17. ἀρχόντων] ἀρχῶν f. g. Bekk. 18. μὲν om. g. m. Ibid. δὲ καὶ ἔτι i. 21. ἐκ] ἀπὸ f. g. 22. αἰσχύνονται f. Ibid. οἱ om. h. i. Ibid. ὁ om. f. g. pen. ὑπὸ τοῦ δήμου om. a. ult. ἐκ] ἐπὶ g.

p. 169. 5. διαγορεύοντα f. g. 7. λόγοι κρείττονες f. g. κρείττους λόγοι e. λόγοι κρείττους Bekk. 10. μέτριος ἐπὶ τῶν c. d. e. h. i. m. v. Ald. Steph. 11. τὰ om. f. g. 12. προσγράφουσι i. et corr. h. Ibid. γάρ τι] τι om. codices et editiones. 14. δῷ τῆς ἀρχῆς e. 15. γὰρ om. i. 17. γέγραφε a. f. et pr. d. Bekk. γέγραφει c. h. i. ἐγγεγράφη m. Ibid. μὲν om. g. 18. ὑπερβὰς
i
b. 19. περὶ] ὑπὲρ e. ὑπὲρ f. Ibid. εὐθυ-
..
νῶν m. 20. ἐγὼ om f. g. antep. et 18. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. Ibid. καὶ om. g. Ibid. τινα om. c. d.

p. 170. 2. ἀποκληροῦσιν οἱ θεσμοθέται f. 3. εἴωθε χειροτονεῖν] χειροτονεῖ f. g. 4. ὑπάρχους a. i. v. et pr. h. Ibid. τὰ δ' ἄλλα πάντα] τὰς δ' ἄλλας ταύτας a. d. f. g. et
..
γρ. e. τὰς δ' ἄλλας ταῦτα, γρ. ταύτας h. i. τὰς δὲ ἄλλας πάσας b. 6. λόγους τοὺς τούτων codices et Bekk. 9. ἁπάσας om. m. Ibid. ἐνὶ - - - ἁπάσας om. i. 10. προειπὼν i. v. om. m. antep. δὲ καὶ ὁ g.

p. 171. ult. ἐπεὶ δὲ καὶ a.

p. 172. 2. γράφειν i. 4. ὑμῖν αὐτοὺς f. g. ὑμῖν om. i. Ibid. ἀνάγνωτε f. g. 5. titulum om. a. 6. et 13. ὦ om. v. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. Ibid. ἃς ὁ] ὁ μὲν d. h. i. 7. ὀνομάζῃ d. h. i. Ibid. οὗτοι δὲ προσ. a. d. h. i. Ibid. προσαγορεύσωσι g. 9. αὐτοῖς om. d. 10. κακοῦργον καὶ σοφ. g. 11. ῥήμασιν ἀναιρήσειν τοὺς νόμους a. Ibid. ὅσα h. i. 14. ἀφίῃ c. e. f. g. m. v. Steph. Bekk. et (quod notare prætermisi) Reisk. γρ. ἀφίησιν e. 18. προειπεῖν a. b. e. f. g. i. m. Steph. Bekk. Ibid. οὕτως c. e. f. g. 19. εἰμι]
μαι
μοι v. antep. ἐξείργασται e. ἐξείργασμαι
η
Bekk. ult. εὐθύνα h.

p. 173. 1. ἀκούετέ h. i. sed γρ. ἀκούσατέ h. Ibid. καὶ ὑμῖν a. b. d. f. g. Bekk. ὑμῖν καὶ d. h. i. 2. ἐν] εὖ f. g. Ibid. τηλικαύτῃ] τοσαύτῃ f. g. 3. καὶ om. a. g. 4. πρὸς] εἰς a. 5. οἷον] οἷς a. 8. ὑπὲρ] περὶ corr. m. 9. μόνα d. et corr. h. Ibid. τὰ γένη] κατὰ γένη e. et γρ. h. 11. καὶ πάλιν m. Ibid. κελεύει εἶναι a. 12. διαχειρήσαντας v. antep. καταθέντας c. e. f. g. m. v.
ω
ult. ὁμολογουμένας h. Ibid. τὰς] τοὺς τὰς c. e. f. g. m.

p. 174. 1. μόνον b. 3. δικαστῶν b. f. g.
ἔρ
Ibid. ἄρχεται e. 4. τὴν om. c. m. v. Ibid. λογιστὰς] δικαστὰς b. 5. καὶ τὴν - - - ἄγει om. c. e. f. g. m. v. καὶ τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν

καὶ τῶν μεγίστων κύριον ἄγειν d. h. i. Ald. Steph. καὶ τὴν ἐκεῖ σκυθρωπὸν καὶ τῶν μ. κυρίαν ἄγει Bekk. 6. ἡμετέραν h. pen. ἐστιν αὐτοῖς f. g. Bekk. Ibid. οὐκ] οὐδὲ b. ult. ἄρα codices Paris. et Bekk. Ibid. ἐάν - - - ἀλλ' om. m.

p. 175. 1. πάλιν δὲ τὴν e. 4. ἀπαιτεῖ d. h. i. Ibid. τοὺς ὑπευθύνους a. d. b. i. sed γρ. τοῖς ὑπευθύνοις h. Ibid. εὐθὺς f. g. 5. ὑπεύθυνος a. pen. γε om. g. Ibid.
προ
προσλαβὼν m. ἀπολαβὼν g. ult. χρήσονται aut χρήσεται corr. m.

p. 176. 1. καθιδροῦν Ald. Ibid. ἀναθῆναι m. 2. ἐσποίητον b. 3. ἐνεχυριάζει e. f. g. ἐνεχειρίζει v. Ibid. ὁ νομοθέτης τὰς οὐσίας f. g. 4. τὰς om. c. e. f. g. Ibid. ἀποδώσῃ b. e. m. 6. κοινῶν. Bekk. 7.
ου
τούτων i. τούτων h. 8. γε om. a. 10. οὔτ' om. Steph. 12. ἀνυπεύθυνον f. g. Ibid. ἀνεξέταστον καὶ ἀζήτητον a. d. h. i. 13. τῶν ἐν τῇ πόλει νόμων f. g. 15. titulum
ῷ
om. a. d. ΝΟΜΟΣ g. 17. αὐτὸ d. g. i. αὐτὸ h. Ibid. ὑποβάλετε m. 18. οὔκουν m. 19. κήρυκα] κύριον d. 20. , τούτου τις h. i. et corr. e. pen. ἐπέδωκας a. c. e. f. g. h. i. v. Bekk. ἀπέδωκας m. ult. ἀπὸ om. f.

p. 177. 2. εἰς om. c. m. v. add. in marg. e. Ibid. ἐκ τῶν] τῶν om. codices et editiones. Ibid. πολιτείας g. 5. νόμων] λόγων g. Ibid. ὕστερον e. 7. κενὰς b. Steph. Bekk. 9. ἤνεγκε a. 10. τῷ θεωρικῷ a. c. d. f. g. h. i. m. v. Bekk. sed γρ. τῶν θεωρικῶν h. 11. δὲ om. c. m. d. Ibid. πω om. a. f. g. Ibid. τούτων τῶν ἀρχῶν g. 15. ἐχειροτονήθη om. a. Ibid. Δημοσθ. καὶ τὴν e. 16. τῷ θεωρικῷ m. v. Bekk. Ibid. ὅθεν - - γενήσεται om. codices et editiones præter b. pro quibus ὁ διαλογισμὸς τῶν ἡμερῶν habet f. Ibid. ὅτι - - - στεφανοῦν om. g. Bekk. add. in marg. f. 17. ἀναγινώσκετε c. e. v. ἀναγινώσκεται in marg. f. om. g. Bekk. 19. titulum om. a. d. e. f. g. h. i. 20. περαιτέρω om. v. τούτου περαιτέρω f. g. ult. πρῶτον μὲν a. d. h. i. πότερον μὲν g. Ibid. ὦ Ἀθηναῖοι om. f. g. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι Bekk.

γενομένην
p. 178. 3. γεγραμμένην e. Ibid. ἐπὶ]
ἐπὶ
περὶ e. 4. ἢ om. i. Ibid. τὸν] τοῦ g. Ibid. Ἡγεμόνος f. i. Ἡγεμῶνος g. Ibid. νόμου g. 5. γραφέως f. g. Ibid. ἀποδεκατῶν v.

p. 179. 4. ἁπάσας om. f. g. Ibid. τὰς ἀρχὰς Ἀθήνησιν a. 5. ἄρχοντα] ἔχοντα pr.
χρήματα
e. γράμματα e. 8. διεχείρισε m. διενεχείριζε b. διηγείριζε Ald. Ibid. ἐπιβουλὰς g. et pr. e. Ibid. ἐπέβαλλε a. b. c. d. e. f. g. h. i. Steph. Bekk. Ibid. καθάπερ καὶ οἱ e. m. d. Ibid. ἄλλοι om. f. g. 9. τοῦτον e. f. 10. αὐτὸν ὑμῖν e. Ibid. Δημοσθένη e. v. Ibid. μάρτυρα καὶ Κτησιφ. παρέξομαι f. g. 11. Χερρόνδου m. Ibid. μηνὸς Θαργηλιῶνος f. g. antep. ψήφισμα om. e. f. g. pen. Σκιροφοριῶνος c. d. g. h. v. Bekk. ult. τρίτη, καὶ ἐπέταξεν codices et editiones. Ibid. ἐν om. g.

p. 180. 1. ἐξ ἑκάστ.] ἐξ om. codices et editiones. Ibid. ἐπιμεληθησομένους a. f. g. Bekk. 3. ἔχοι f. Bekk. pen. titulum om. a. v. ult. εὐθὺς, ὡς οὔτ' f. g. Bekk.

p. 181. 2. μὲν Δημοσθ. e. 3. δέ γε νόμος a. d. e. f. g. h. i. m. Bekk. δὲ γενόμενος c. et pr. v. Ald. Steph. Ibid. βραχῆ καὶ
...
σαφῆ f. g. et pr. e. 4. λύοντα f. g. κωλύοντα e. 5. προσειπεῖν h. i. 6. πᾶσι om.
.....
d. h. i. πᾶσι e. 10. εἰ] οἱ a. f. g. 12. δ' om. a. Ibid. ἀφέληταί d. h. i. 13. τις Bekk. Ibid. ὑπὸ] ἀπὸ f. g. antep. καταλείπονται c. e. f. m. v. sed γρ. καταλείπεται e. καταλίπονται g. καταλείπωνται a. κατα-
ε
λίπωνται d. h. Ibid. οὓς] ὡς f. g. pen. τριτύες d. h. i.

p. 182. 2. τάφους m. 3. αὐτῶν νόμων m. αὐτοῦ τοῦ νόμου b. 5. δὴ] δὲ g. 8. διοικήσεως] πόλεως b. 9. ταύτας g. Ibid. δεῖν]
δεῖν ος
δ' εἰπεῖν e. f. g. δ' εἰπεῖν c. Ibid. ἕτερα e. 10. ὑμεῖς - - - στεφανοῦν om. f. g. 12. μὴ] οὐ f. g. Bekk. 13. ἐγὼ καὶ] ἐγὼ δὲ codices et editiones. Ibid. ἐξελέγξω a. c. e. f. h.
χ
m. v. Ald. Steph. ἐλέγξω d. i. ἐλέγξω g. ἐξελέγχω Bekk. 16. παράνομα c. e. f. g. m. v. Bekk. 18. ταῦθ' g. antep. στεφανῇ i. et pr. h. pen. οὐδαμοῦ g.

p. 183. 1. titulum om. a. d. 2. et 9. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 3. δεῖν] δεινὸν f. 6. μὲν οὖν νομοθέτης d. f. g. b. Bekk. 8. titulum om. v. 9. μὲν om. e. 10. Πυκνὶ h. i. et γρ. e. Bekk. sed in marg. γρ. Πνυκὶ h. i. Πύκνῃ c. 11. ὁ δὲ Κτησιφῶν f. g. 12. οὐ] οὔτε g. Ibid. μόνον τοὺς νόμους a. 14. ἀγωνιζομένων καινῶν] γιγνομένων f. g. Ibid. οὐδ' - - - Ἑλλήνων om. m. 15. συνιδῶσιν a.
παρα η
17. καταταχθεὶς e. 18. ποίσει i. 19. προσερῶ c. e. m. v. Ald. sed in marg. γρ. προερῶ e. Ibid. λάθητε] ἄρθητε v. 20.
ουσιν
ἀπαγορεύοντα e. pen. τὴν om. g. v. ult. χρήσονται] χαρίσονται a.

p. 184. 2. τῇ γραφῇ τῇδε a. d. h. i. 4. καὶ διαῤῥήδην i. Ibid. ἀπαγορεύων a. d. f. g. h. i. 13. παραδέδωκεν v. παρέδωκεν pr. e. παρεισδέδυκεν m. Ibid. ὑμῖν a. 15.
τ
ἀπεναντίους a. Ibid. ἔτι] ἐπὶ e. ἔστι Ald. 16. ταῦτα Ald. Ibid. πράττουσιν e. 17. νόμοι καὶ ποιεῖν a. 18. μήθ'] μὴ a. d. f. g. h. i. Ibid. προβαίνητε Steph. 22. δημοσίῳ] δήμῳ codices et Bekk. antep. ἐναντίος νόμος f. g. Ibid. νόμῳ] ἑτέρῳ νόμῳ codices et Bekk. pen. εἰ om. e. et pr. c.

Ibid. γεγραμμένοι v. ult. περὶ om. m.
p. 185. 1. πρόσθε f. 5. καταλιπεῖν a. e. et pr. c. 6. περὶ om. c. d. e. h. i. v. Ald. 7. titulum om. a. 8. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. Ibid. ἦν ἀληθὴς f. g. Ibid. παρὰ] περὶ a. 9. νόμοι κείμενοι f. k. 10. οἶμαι c. f. g. 11. ἀποδόντων c. e. f. g. m. v. Bekk. 13. γεγένηται b. c. e. f. g. m. v. Bekk. 16. δὲ om. m. Ibid. ψεῦδος a. b. d. f. g. h. i. Bekk. Ibid. ἐπεισφέρουσιν c. m. antep. τῷ om. f. g. pen. ἀνεκηρύτ-
οντο α
τοντό a. ἀνεκήρυττον e. Ibid. πείσοντες h. i.
ετῶν
ult. φιλῶν pr. φυλῶν corr. m. et c. φυλῶν e.
p. 186. 1. δὲ om. f. g. 2. ἀφεῖσαν f. g. Ibid. τοὺς Ἑλλ. τῆς ἀπελευθερίας f. g. 4. εὑρηκότες a. εὑρημένοι τινὲς f. g. 6. τινος ἄλλης f. g. Ibid. ἀρετῆς ἕνεκα f. g. Bekk. 7. οἱ om. a. c. d. e. h. i. m. v. 8. ἡμετέρας a. 11. συμβαίνει g. Ibid. καὶ τοὺς χορηγοὺς om. g. 13. μείζονος τιμῆς a. τιμαῖς om. c. d. e. h. i. m. v. 14. ἀποδέδεικτο g. Bekk. 15. χρῆν d. f. g. h. Steph. Bekk. 18. ἡμᾶς v. Ibid. οὗτοι] οἱ f. g. 19. συνειδὼς f. g. ἰδὼν i. Ibid. δέ τις f. g.
ῶ
Ibid. οὐδὲν] μηδὲν d. h. i. antep. τῶν —
ω
νόμων e. Ibid. περὶ om. f. g. pen. οὐδὲ] οὐ f. g. Ibid. ἠνωχλεῖτο c. d. e. h. i. Bekk. ἐνωχλεῖτο f. g. v. ult. οὔτ᾽] οὐδὲ e. Ibid. νόμοις om. f. g. Ibid. τίθησιν f. g.
p. 187. 1. περὶ om. m. Ibid. ἄνευ - - - δημοτῶν καὶ om. m. 2. τῶν δημοτῶν καὶ τῶν φυλετῶν f. g. 7. μηθενὸς v. Ibid. τὸν κηρύξαντα f. g. 8. ἀποδείξῃ ὁ νόμος τοῖς v. hoc scholium adscriptum habet a. δηλονότι ὁ νομοθέτης. 9. εἰς τὸ - - - στεφανουμένοις om. e. m. 11. δημοτῶν om. f. g. 14. μηδενὸς] τινὸς v. 15. καὶ δημοτῶν om. m. Ibid. δή τις a. c. d. e. m. Steph. 16. ἀφέλῃ f. g. Bekk. Ibid. τί τούτου τὸ g. 17. σημεῖον ὑμῖν μέγα f. g. 18. γὰρ om. m. 19. θεάτρῳ τῷ ἐν a. d. e. f. g. h. i. v. Bekk. 20. ὁ νόμος κελεύει f. Bekk. Ibid. ἀφελούμενος g. i. ἀφελόμενον e. v. 21. στέφανον i. Ibid. ἡμῶν a. 22. καταγνῶναι post Ἀθηναίων ponunt f. g. Ibid. τῶν] τοῦ f. Bekk. antep. πόλις] πολίτης g. Ibid. ἀγενὴς g. i. v. pen. ἅμα καὶ ἀνακηρύττειν a. d. h.
p. 188. 1. καὶ] καὶ ἡ codices et Bekk. Ibid. ἱέρωσις f. g. Ibid. γίνεται a. d. f. g. h. i. Bekk. 2. ποιούμενος om. m. 3. οὐ κἀκεῖνον a. 4. στέφανον ἀναῤῥηθέντα d. h. i. 6. τὸ] τι h. i. 8. μὴ] μήτε f. g. 10. ἡ secundum om. Ald. Steph. Ibid. ὑμετέρων v. Steph. Bekk. 11. ὁ om. codices et Bekk. 12. τῶν στεφάνων corr. m. et γρ. h. τοῦ στεφάνου Steph. Ibid. ἡ τοῖς στεφάνουσιν om. Bekk. 13. αὐτῶν om. f. g. 15. titulum om. a. 16. προγέγραπται c. d. e. g. h. i. v. Ald. Steph. 18. ὑπομνημονεύετε f. g. Ibid. ὑποβάλλειν a. d. f. g. h. i. Mor. Bekk. ὑποβάλλων m. 19. ὁ Ἀθηναίων δῆμος g. 20. ἀποδέδεικταί c. e. f. g. m. v. Bekk. et γρ. h. 21. δεῖ] δὴ v. Ibid. γίγνεσθαι f. g. Ibid. ἀπείρηται γάρ σοι a. v. antep. τὴν om. g. pen. γέγραφεν f. g.
ὅ
p. 189. 1. ἃ] ὃ d. i. ὦ h. 6. καὶ λέγων f. g. 7. τῷ δήμῳ τὰ ἄριστα f. g. Ibid. δὴ] δὲ e. 8. ἡμῖν] ὑμῖν v. 10. κατὰ τοῦ Δημ. c. e. m. v. 15. ψευδῆ γράμματα ἐγγράφειν a. c. d. e. f. h. i. m. v. Bekk. 17. ἔσεσθαι Ald. 19. τοῦ Δημ.] τὸν Δημ. a. d. e. f. g. h. Bekk. antep. τὴν om. i. m.
με
Ibid. αὐτῷ γραφὴν g. ult. Δημοτελῆ e. Δημοτέλη g. Δημοτελῆ m. Ibid. ὄντα ἑαυτῷ om. g. ἑαυτοῦ b.
p. 190. 1. τὴν om. i. 2. τὸν εἰς] εἰς τὸν g. 3. τριηράρχων h. τριηραρχῶν d. g. i. 5. αὐτῶν f. g. 6. ἀπεισαγγελίας m. Ald. Steph. 7. καὶ ταῦτα] ἢ ταῦτα m. 9. καὶ om. d. Ibid. ἅμα τήν τε a. c. d. e. f. g. h. i. v. Bekk. 12. προδιδοὺς] πρὸς διὸς g. 13. κα-
α
ταχειριζόμενος e. καταχειριζόμενος v. 14. τὸ om. a. 16. οὕτως om. f. g. 17. ὡς] ὥστε f. Bekk. antep. προωμολογημένα a. d. f. g. h. i. Bekk. pen. πότερον e. g. et γρ. h. ult. παράνομα καὶ ψευδῆ d. f. g.
p. 191. 2. δοῦναι f. g. Bekk. 3. δὲ om. g. 7. αὐτὸς codices et editiones præter Ald. Ibid. πεπολίτευται codices et editiones præter g. qui πολιτεύεται. Ibid. πρῶτον] πρῶτον ἁπάντων a. b. i. πάντων πρῶτον f. g. Bekk. 8. καταλογίζεται - - - ἀκούω add. in marg. i. Ibid. τὸν χρόνον om. i. 10. τὸν χρόνον om. f. g. τὸν om. i. 11. οὕτω μετ᾽ ἐκεῖνον, sed in marg. ἐκείνου, g. 12. φησὶ καιρὸν a. φήσει καιρὸν m. καιρὸν φήσει e. χρόνον φησὶ i. καιρὸν om. d. h. 13. χρόνον] καιρὸν i. 14. αὐτὸς οὗτος ῥήτωρ a. c. d. e. f. g. m. Bekk. αὐτὸς ῥήτωρ h. 16. τῆς ἐν]
δη
τῶν ἐν f. g. 17. ταῦτα δὲ] ταῦτα γὰρ e. 18. μέλλειν a. c. h. i. et pr. d. v. Ibid. με om. f. g. μὲν a. Ibid. παρακαλεῖν a. f. g. et pr. d. h. i. Bekk. et γρ. e. Ibid. ὁποίου - - - κατηγορῶ om. f. g. 19. καιρῶν αὐτοῦ m. 21. ἐγκαλύπτομαι b. c. e. f. m. et corr. g. cujus pr. ἐγκαλύπτεσθαι. antep. ἐκκαλύψει g. ἐγκαλύψειν i. Ibid. αὔξειν g. pen. ἀναγκάζειν c. f. g. m. v. Ald. ult. προειδῆτε a. d. f. g. h. i. Bekk. προίδητε c. e. m. v. Ibid. ἀποκρινοῦμαι a. ἀποκρίνομαι m. v. Eman.
p. 192. 1. καὶ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλ-
τε
λων f. g. 2. δὴ] δὲ c. m. v. δὲ d. e. h. τε i. om. f. g. Ibid. ἔξω f. g. Ibid. περιεστᾶσι codices et editiones. 4. ποτε f. g. μέμνηται πώποτε e. 5. ἀποκρινοῦμαι d. f. h. i. et corr. e. ἀποκρινῶμαι g. 7. διαιρεῖς a. d. h. i. 8. δύναμαι c. m. v. 9. σοι om. d. h. i. Ibid. ἐπιδείξειν a. f. g. et γρ. d. h.

ἐπιγράψειν
Bekk. ἐπιγράψειν d. h. i. ἀποδείξειν e. 10. τοὺς δὲ θεοὺς g. 12. χρησαμένους ἀνθρώπους b. Ibid. τῶν δὲ - - - γεγενημένον om. m. Ibid. ἁπάντων om. i. et pr. e. h. 13. γεγενημένον αἴτιον f. g. 14. τάξει τοῦ λόγου f. g. Ibid. ἦν] ᾗ f. g. Ibid. μέλλειν ποιεῖσθαι f. g. Bekk. 15. λέγω f. g. Ibid. δὲ] δὴ g. 16. τῶν ἐφεξῆς c. m. v. τοῦ τρίτου a. 17. νυνὶ f. g. 18. δὴ] ἤδη b. f. g. Scrimg. Ibid. ἐπανάγων g. 19. γὰρ om. m. δὲ i. Ibid. ὦ ἄνδρες 'Αθ. Mor. Bekk. 20. ἐκείνην om. f. g. Ibid. εἰρήνην] νίκην pr. d. antep. οἵ τινες ἡμᾶς f. g.

p. 193. 1. προσϊόντος v. 2. ταύτην i. 3. Φιλοκράτην καὶ Δημοσθένην g. 6. ἄπιστος b. f. g. 8. καθεζόμεθα f. g. 9. ἐνίοτε ψευδεῖς οἴκοθεν f. g. 10. τὸν λογισμὸν f. g. 11. ἡμῶν Steph. Bekk. ἐστιν ὑμῶν f. g. 12. καὶ ἐπαινέσας a. om. f. g. 13. ὅ τι] ὃ δ' c. Ibid. αὐτὸς om. f. g. 14. καὶ νῦν om. f. g. 15. τὴν om. m. 17. διάκειται πρὸς αὐτὸν f.
η
18. ἀκούσει d. h. ἀκούσει i. ἀκούσοι f. g. 19. ἀκούσαντες e. et γρ. h. sed. γρ. ἀκούσητε e. 20. τοῦ καιροῦ pr. e. Ibid. τὰ ψηφίσματα f. g. 21. ὃ] ἃ f. g. Ibid. γέγραφε f. g. Ibid. ὁ αὐτὸς f. g. 22. ἐγκαταλαμβάνη codices et editiones. antep. μετὰ Φιλ.] μετὰ om. a. f. g. h. i. Bekk. ult. παρ' ἐκεῖνον i. om. f. g.

p. 194. 1. οὐκ ἀναμείναντα post καὶ p. 193. ult. ponunt f. g. [οὐκ ἀναμείναντα] Bekk. Ibid. τοῦ om. f. g. 2. τῶν 'Ελλήνων om. d. h. i. 3. πεποιηκότα Φιλίππῳ f. g. Ibid. τὸν Θράκης βασιλέα om. a. 4. τοῦθ' f. g. 6. πρῶτον] ἕνα a. d. f. g. h. i. antep. ἐξεῖναι - - - Φιλοκράτης om. a. Ibid. κήρυκα f. g. Scrimg. Bekk. pen. καὶ συμμαχίας om. f. g. ult. τουτὶ c. e. v. Ibid. δὲ] τὸ codices et editiones. Ibid. παρὰ νόμον v.

p. 195. 1. χρόνοι] νόμοι m. Ibid. Λυκίνος om. i. et pr. d. h. Ibid. ὁ om. f. g. 2. δὲ om. c. d. e. h. i. Ald. Steph. Ibid. συναπελογεῖτο - - - Φιλοκράτης om. v. Ibid. καὶ om. f. g. καὶ ὁ a. 3. διέφυγεν ὁ Φιλοκρ. f. g. 4. ὁ om. a. c. f. g. m. v. 7. ἀποδοχὴν v. ὑπερδοχὴν pr. ὑπεγδοχὴν corr. m. Ibid. λέγῃ καὶ πράττῃ e. λέγει καὶ πράττει v. 9. ὁ Φιλοκράτης f. g. 10. πρὸς] ὡς a. f. g. Ibid. πρέσβεις ὡς αὐτοκρ. d. 11. πέμπειν] ἀποστέλλειν f. g. Ibid. τῆς om. c. e. m. v. antep. ταῦτα m. Ald. Ibid. ἀπήγγελλε a. c. d. f. g. h. ἀπήγγελε i. v. pen. τῶν ἄλλων βουλευτῶν a. d. h. i. ult. παρὰ] ἀπὸ m. Bekk. cæteri ὑπό.

p. 196. 1. μὲν δὲ m. Ibid. ἔδωκε f. g. Bekk. Ibid. κήρυκα a. d. f. g. h. i. Bekk. 2. σπένδεσθαι f. g. 3. σφόδρα μοι τὸν νοῦν προσέχετε f. g. Bekk. 4. τοὺς πολλὰ codices et Bekk. 6. Φιλοκράτη m. v. Ibid. Δημοσθένη c. m. v. 7. δὲ καὶ τὰ g. Ibid. τὰ om. c. e. m. 8. περιμενεῖτε b. et marg. Steph. 10. ἄλλων om. f. g. Ibid. ἀλλ'
ἀλλ' ἰδίᾳ
ἰδίᾳ] ἀλλὰ δίχα c. e. 11. δεύτερον - - - εἰρήνην om. m. Ibid. τὴν om. f. g. 12. προσ-
θυ e
εῖχον a. f. g. 14. ἀτιμίαν e. Ibid. ὁρῶντας g. ὁρῶντας f. Ibid. ἡμᾶς v. Ibid. μὲν αὐτοὺς f. g. Steph. 15. τὸν πρὸς Φίλιππον πόλεμον f. g. 17. μηδὲ μετέσται Bekk. 19. ἤδη ἐπ' αὐτὸν f. g. Bekk. Ibid. στρατείᾳ a. b. d. f. g. h. i. Bekk. ult. κατακοινώσαντες f.

p. 197. 1. τὰ om. c. v. 5. ποιεῖσθαι a. f. g. v. 6. ἱσταμένῃ c. m. v. Ibid. τῷ om. f. g. 7. καὶ ὁ] καὶ ὅτ' ἦν ὁ a. καὶ ὅτ' ἦν d. f. g. h. i. Mor. Ibid. προάγων f. g. i. et pr. d. h. Ibid. ᾗ] ὃ a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 8. γενόμενον a. b. c. d. h. i. v. Ald. Steph. Bekk. γεγονὸς e. f. g. Ibid. τίνα πρόφασιν codices et Bekk. 9. παρῶσιν ἤδη f. g. Ibid. ὡς ὑμᾶς om. codices et Bekk. ὑμᾶς om. Ald. Steph. antep. τοῦ om. f. g. Bekk. Ibid. δῆμος] Φίλιππος f. g. pen. ὡς om. a. c. v. Ibid. πρέσβεων om. a. d. f. g. h. i. Bekk.

p. 198. 1. ἡμῶν f. g. 3. ἡμετέρων c. d. e. g. h. i. m. v. 4. δὲ om. f. g. Ibid. τοῦ om. f. g. Bekk. 5. ἡμέτεροι codices. 6. νικᾷ ψήφισμα f. g. 7. Δημοσθένους d. Ibid. τῆς om. c. e. m. v. 8. καὶ περὶ συμμ. f. g. Ibid. ἡμᾶς c. d. e. h. i. m. om. f. g. 9. ἡμετέρους f. g. Ibid. μετὰ τὰ Δ. τὰ ἐν ἄστει c. e. f. g. m. v. Bekk. μετὰ τὰ Δ. ἐν ἄστει a. μετὰ Δ. τὰ ἐν ἄστει d. h. i. 10. ἐννάτῃ v. 11. τῶν ψηφισμάτων ἀκούσατε f. g. 12. titulum om. a. 13. ὦ 'Αθηναῖοι om. f. g. post Διονύσια ponunt d. h. i. Ibid. παρελήλυθε f. g. antep. ἐγένοντο a.
αἱ
Ibid. δὲ αἱ] δέκα e. δέκα g. δὴ αἱ in marg. i. δὲ f. pen. τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα post ἐκκλησιῶν ponunt f. g. [τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα] Bekk.

p. 199. 1. γὰρ om. d. h. i. 4. ἀπήτη-
σό
σαν a. Ibid. ἰασάμενοι a. c. ἰασάμενοι e. 7. ἀναγράφεσθαι f. ἀναγεγράφεσθαι g. 8. δύο τὰ μέγιστα e. f. g. Ibid. προσκαταλαμβάνοντες c. m. v. 9. οὖν om. e. f. g. Bekk. Ibid. τὸν secundum om. c. m. v. 10. παραγενέσθαι f. g. 11. κατασκευάζον-
παρα
τες f. g. κατασκευάζοντες e. Ibid. τῶν 'Ελλήνων om. d. 14. ἡμῖν d. f. h. i. Bekk. 16. titulum om. a. 17. δόγματι] ψηφίσματι f. g. 19. ὑπειληφὼς a. f. g. Ibid. μὲν ἡ εἰρήνη d. e. f. h. i. Bekk. 21. βουλεύεσθαι f. g. Ibid. κοινὴ d. f. g. h. i. 23. δὴ] δὲ e. Ibid. προκαταλαβὼν b. f. g. antep. τὸ ῥῆμα Δημ. f. g. pen. λόγων v. Ibid. εἶναι om. pr. v. ult. ἐὰν ταῦθ'] εἰ ταῦθ' a. c. d. e. f. g. m. Scrimg. Steph. Bekk. ἐνταῦθ' h. i. Ald. sed γρ. εἰ ταῦθ' h.

p. 200. 2. καὶ γὰρ τὸ] τὸ γὰρ f. 3. ἀδικίαν e. Ibid. ἅμα] οἶμαι e. 4. τὴν συμμαχίαν τῆς εἰρήνης f. g. Ibid. τὰ om. c.

m. v. 5. μελήματα v. μελετήματα g. 6. ἰδίαν a. g. m. Ibid. καλέσας c. e. m. v.
ἐ ἐ
7. τι om. f. g. 8. εἰρήσεται d. αἰρήσεται e. αἰρήσεται c. εἰρήσεται h. i. sed γρ. ἐρήσεται h. 9. ἐνίκησε g. 10. τοῦ Δημ.] τοῦ om. a. d. f. g. h. i. Bekk. 13. τὸν om. e. et pr. τόπον. 14. μηνὸς om. d. h. i. 16. ἡμῖν f. g. Ibid. οὑτοσὶ a. d. h. i. Bekk. 17. ἐπρέσβευσεν codices et Bekk. Ibid. εἰς Μακεδονίαν f. g. Bekk. 18. καταπλύειν g. 19. λέγω om. i. post καθεζόμενος posuit d. et γρ. h. Ibid. προκαθεζόμενος b. Scrimg. marg. Steph. pen. προγράψας m. τοῦ παρεγγράψας b. ult. ἀποδοῦναι δὲ τοὺς f. g. Bekk.

p. 201. 1. τοῖς secundum om. g. Ibid.
α ὰ
et 2. περὶ e. 2. δὲ om. d. h. et pr. i. Ibid. τοῦ om. a. d. f. g. h. i. Bekk. sed γρ. τοῦ h. 6. ἦν om. e. Ibid. γράφων f. g. Ibid. τίς ἦν ὁ f. g. Ibid. πρόεδρος om. e. f. g. 8. titulum om. a. Πρόεδροι e. f. g. m. 9. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. Ibid. πραγμάτων] γραμμάτων e. f. g. h. m. Steph. Bekk. sed γρ. πραγμάτων e. h. 10. μεταπίπτει d. f. g. h. i. Ald. Steph. sed γρ. συμμεταπίπτει h. 11. τοῖς ἀντιμεταβαλλομένως αὐτομολοῦσιν f. τοῖς ἀντιμεταβαλλομένοις αὐτομολοῦσιν g. Ibid. τῇ om. a. d. h. i. Ibid. ἀπέδωκε f. g. Mor. 13. δ' ἐστί μοι f. g. Bekk. 14. αὐτῶν a. om. f. g. antep. γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐνιαυτὸν f. g. Bekk. γὰρ ὦ Ἀθηναῖοι ἐν. a. b. Ibid. πώποτε om. f. g. Mor. pen. φανήσεται f. g. Mor. Ibid. παρακαλέσας e. ult. πρῶτον καὶ μόνον f. g. Bekk. Ibid. ἔθηκε] ἐκάλεσε a. d. e. f. g. h. i. Bekk.
ει
p. 202. 1. περιεπέτασε om. e. 5. ὀρικὰ d. e. i. ὀρικὰ Bekk. Ibid. καταγέλαστον a. c. e. f. g. m. v. Bekk. 7. περὶ] ὑπὲρ f. g. Ibid. τῆς om. m. 8. titulum om. a. 9. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 12. ἑαυτῶν g. Ibid. οὐ κατεψεύσατο e. Ibid. οὐ om. a. ult. ἑβδόμῃ δ' ἡμέρᾳ c. m. v.

p. 203. 1. πρὶν] πρὶν ἢ f. g. 2. λαβὼν] βαλὼν m. v. et pr. e. Ibid. παρενόμει c.
η
d. f. h. i. Bekk. παρενόμει d. 4. ἀπολέσας om. pr. c. et γρ. e. 5. πονηρὸς πατὴρ g. 6. ποτε om. a. Ibid. χρηστὸς, οὐδ' ὅςτις ἐστὶν ο. φ. ο. ἦν ἐν Μακεδονίᾳ καλὸς κἀγαθὸς, οὐδ' ὁ τὰ (v. 6.) - - - χρηστός· οὐ γὰρ a. Ibid. τὰ om. pr. c. 7. στέγων v. Ibid. ἡμᾶς a. f. g. 8. πολλοῦ ποιήσαιτο f. g. Ibid. οὐδέ γε codices et Steph. Bekk. 9. ποτε om. d. f. g. h. i. 11. μόνον om. g. 15. ἀπεισαγγελίας Ald. Steph. pen. ὑμᾶς f. g. Ibid. τὴν ἀτυχίων f. g.

p. 204. 1. ἡ Φίλιππος a. παρῆλθε Φίλιππος f. g. 2. πόλεις] Φίλιππος f. 3. δὲ om.
το
f. g. Ibid. τοῦθ' a. i. τοῦθ' d. h. Ibid. ὑμῖν a. c. d. e. g. h. i. m. Bekk. Ibid. προτέρῳ Ald. Ibid. τοῦ καιροῦ a. d. f. g. h. i. Bekk. 4. παρεσκεύασεν d. h. i. 5. δὲ] τε a. c. d. e. f. g. h. i. m. Ibid. ἐσκευαγωγήσατε f. g. Bekk. 6. δ'] δὴ b. m. Ibid. περὶ τῆς εἰρήνης] τὴν εἰρήνην f. g. Bekk. 8. πρεσβεῦσαι m. 9. καὶ τὰ ψηφίσματα f. g. Bekk. Ibid. δ'] τε f. g. 10. τὸν om. d. f. g. h. i. Bekk. 11. τούτων] τούτων καὶ a. 12. ἐμπιπτούσης codices et Steph. Bekk. ἐπιπτούσης Ald. 13. αὐτῷ νοσημάτων m. αὐτῶν νοσημάτων a. 15. ζηλοτυπίας δωροδοκίας d. h. i. antep. ἀπολογεῖσθαι g. Ibid. πρέσβεις c. v. et pr. e. pen. κινδυνεύειν a. d. h.
σ
i. κινδυνεύειν c. g. v. Ibid. αὐτὸν corr. cod. Eman. ult. ὧν] τε ὧν e. Ibid. τῶν φίλων om. pr. c. Ibid. καὶ πιστὸς c. e. Ibid. φανήσεται a. κληθήσεται f. g.

p. 205. 1. δ' om. m. Ibid. οἱ τῆς πόλ. προπολ. ἡσυχίᾳ a. d. h. οἱ τῆς πόλ. προσπολ.
σ
ἡσυχίᾳ b. Steph. οἱ τῆς πόλ. προπολ. ἡσυχίᾳ i. οἱ προσπολ. τῇ τῆς πόλ. ἡσυχίᾳ f. g. οἱ τῆς πόλ. προπολ. ἡσυχῇ c. e. m. v. Ald. sed γρ. οἱ τῇ τῆς πόλ. πολεμοῦντες ἡσυχίᾳ e. οἱ τῇ τῆς πόλ. προσπολ. ἡσυχίᾳ Bekk. 2. ἀσμένως b. f. g. 3. ἐν τῇ marg. Steph. Ibid. αὐτοῖς ἀρχὰς f. g. 4. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 5. Δοκίσκον v. 6. Ἐργύσκην b. Ibid. καὶ om. a. d. h. i. Ibid. Μυργίσκην c. e. v. Μυρτίσκην f. om. a. d. h. i. Ibid. Γάνον a. Ibid. καὶ Δάνδια g. om. d. h. i. 9. πρέσβεις Φίλιππος f. g. Ibid. ἔφη αὐτὸν i. ἔφη om. v. pen. ἐθέλοι a. c. f. m. Bekk.
οι
ἐθέλει i.

p. 206. 1. Ἁλόννησον e. et corr. h. v. Bekk. Ἀλλόνησον pr. v. Ald. ἀλλ' ὄννησον c. ὁ μὲν Ἁλόννησον b. Ibid. μὴ om. a. 2.
τε
τὸ om. g. h. i. 3. τούς τε d. h. i. τοὺς e. Ibid. Μαγνησίαν καὶ Θετταλίαν a. 4. περὶ om. a. d. h. i. Bekk. antep. ἐπιστρατεύσαντας] πρεσβεύσαντας f. g. pen. κατεσκεύασεν f. g. παρασκεύασε Ald.

p. 207. 1. τῇ Θηβαίων καὶ τῇ τῶν Εὐβοέων f. g. 2. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 3. τρία] καὶ f. g. Ibid. ἠγνόητε g. 4. μεγίστης] θαυ-
συμμαχίας
μαστῆς a. f. g. Bekk. Ibid. συμπαθείας c. e. 5. εἴπω] λέγω f. g. Ibid. περὶ τῆς τῶν f. g. 10. ὃς - - - ἑκόντες om. a. Ibid.
ῶ
ἡμῖν v. 11. ἐπιλαθόμενοι a. d. h. i. 13. πεζῇ f. g. Bekk. 15. ἀφῆκτε g. 16. τάς τε πόλεις a. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid. αὐτὰς codices et editiones. 17. αὐτοῖς παρακαταθέμενοι] τοῖς παρακαταθεμένοις b. f. g. Bekk. 20. ὑφ' ὑμῶν om. pr. c. ὑφ' om. d. h. i. εὖ πεπονθότες ὑφ' ὑμῶν e. et γρ. h. Ibid. παθόντες f. g. antep. οὐ τὰς] οὔτε h. i. Ibid. ἡμῖν c. h. i. et γρ. e. Ibid. ἐπέδωσαν m. Ibid. χάριτας om. pr. c. Ibid. ἀλλ' - - - διέβητε om. c. pen. βοηθοῦντες f. g. ult. χρόνους om. g.

p. 208. 1. ἐπεὶ δὲ g. Ibid. Κοτυλαῖον a.

f. g. 2. ὑπερεβάλομεν f. g. Steph. 3. ὃν ὁ Δημ. i. Ibid. μισθὸν λαβὼν] μισθαρνῶν a. f. g. Bekk. Ibid. ἐνεκωμίαζεν a. f. Bekk. ἐνεγκωμίαζεν g. 4. τὸ secundum om. g.
ω
Ibid. τινὰς] δεινὰς f. g. Ibid. δυσχερείας c. e. 5. κατακεκλημένον h. i. κατακεκλειμένον Bekk. Ibid. μάχη f. g. et pr. e. Ibid. οὐκ] οὐδ' f. g. 6. οὔτε] οὐδὲ Bekk. Ibid. ἐκ secundum om. g. 7. συνεγείρας a. 9. δεξιούμενος καὶ om. f. g. 11. ὑμᾶς a. c. d. e. f. h. i. m. 12. ἡμέτεροι a. 13. καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς f. g. m. Ibid. ἐγένοντο ἀγαθοὶ f. g. 14. μάχῃ κρατήσαντες] μάχῃ νικήσαντες f. g. μάχῃ κρατήσαντες μάχης c. e. 15. ὑποσπόνδους ἀφεῖσαν f. g. ἀφεῖσαν Bekk. 16. ὑμῶν f. g. om. c. e. m. v. Ibid. αἴσχιστα παθεῖν ἡ πόλις f. g. Ibid. τὸ om. m. 17. μέγιστόν ἐστι κακὸν] ἐστι μέγιστον f. ἐστιν πόλεμον g. 18. ἀναξίους αὑτοῦ d. h. i. v. ἑαυτοῦ ἀναξίους f. g. Ibid. ἀποτύχοι f. g. 19. εἰκός ἐστιν εἶναι f. g. 20. πάλιν om. a. 21. συγγνώμην m. συγγνώμης παρ' ὑμῶν f. g. Bekk. 22. διαλιπὼν om. pr. c. 23. εἰς τὴν Χ. e. antep. συναγαγὼν f. g. pen. τὴν τυραννίδα e. Ibid. ποιούμενος m. ult. καὶ ταύτης] κἀνταῦθα f. g.

p. 209. 2. ἑτέρων f. v. 3. κἀκεῖνον f. g. Ibid. ὑπέβαλλεν e. h. i. 4. τραπόμενος]
α
τρεπόμενος e. στρεφόμενος a. f. g. Mor. τρεφόμενος in marg. m. 6. ἐμπίπτει a. f. g. Ibid. τῆς τε Θηβ. a. e. f. g. et corr. d. h. Bekk. Ibid. τῆς Φιλ.] τοῦ Φιλ. f. g. 8. στρατείας c. et marg. Steph. Bekk. 9. τὸν Ἀθηναῖον δῆμον m. τῶν Ἀθηναίων δῆμον i. τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων f. g. τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων Bekk. 10. ἐάν τις Steph. Ibid. ἐπ' αὐτὸν] ἑαυτὸν e. Ibid. ἴοι codices et Bekk. Ibid. ἣν om. a. 11. κωλύσαιτε b. Bekk. ἐκωλύσατε e. et γρ. d. h. Ibid. δὲ] δὴ a. om. f. g. Ibid. νοηθεὶς e. 12. δεῦρο] δεύτερον f. g. Ibid. Ἐμπεδῶνα a. d. h. i. Ἐμπέδωνα v. 13. φέροντες g. Ibid. τῷ μὲν codices et Bekk. 14. κενὰς ἐλπίδας f. g. Ibid. αὐτὸν] τοῦτον f. g. 19. ἐγκαταληφθέντι c. d. h. i. m. Steph. Bekk. 20. ἐστρατεύσαντο g. Ibid. καὶ ἡ Θηβαίων Steph.
συντάξεις
pen. φόρους e.

p. 210. 3. ὑμᾶς a. 5. προγράψας c. d. e. h. v. et pr. i. προσέγραψε g. Ibid. καὶ Χαλκιδέας f. g. 6. συνεδρίας b. c. f. g.
συν
Steph. Bekk. προεδρίας e. γρ. συνεδρίας h. Ibid. τὰς om. e. 7. ἰσχύειν pr. e. 9. προβιβάζων a. d. et corr. e. et γρ. h. i. Ibid. ἡμᾶς f. Ibid. ὡς δεῖ τὴν πόλιν τὰς μὲν βοηθείας c. e. f. g. m. v. Bekk. 11. ποιεῖσθαι om. f. g. Bekk. 12. ἴδητε v. 13. καὶ secundum om. g. 15. titulum om. a. 16. εἰ οἱ καιροὶ c. d. e. h. i. v. Ibid. πέπρανται τηλικοῦτοι] τηλικοῦτοι πεπραμένοι τυγχάνουσι f. g. 18. τοῦτο a. d. g. h.
ο
i. sed γρ. τούτου h. τούτου e. Ibid. ὑμῖν om. f. g. Ibid. φανήσεται εἶναι f. Ibid. μέλλων b. pen. ὑμᾶς e. g. ult. τούτων f. g. Bekk. Ibid. ἡμῶν c. d. e. h i. v.

P. 211. 1. Χαλκιδέας a. Ibid. συνέδριον
γὰρ
Εὐβοϊκὸν d. h. i. 2. τοῦτ' g. 3. γὰρ] δὲ e. Ibid. ἡμᾶς v. 5. ἐξέλεξε f. g. 6. ἥκοι codices et Bekk. Ibid. Πελοποννήσου d. e. f. h. 7. εἰς om. d. 8. πόσον e. 10. τὰς - - - τετταράκοντα om. f. g. 11. πεζὴν g. Bekk. 12. πολλοὺς καὶ ἄλλους f. g. Bekk. 13. ὥστε f. g. Steph. Bekk. 15. πράξειν pr. c. 17. παρακαλεῖ f. g. 18. πάνυ om. g. 19. καὶ τὸ] τό τε a. d. f. g. h. i. Bekk. 20. δ' om. a. Ibid. ἐκ Πελοποννήσου a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 21. ἔφη δὴ βούλ. m. antep. τοῦ λόγου f. g. pen. Ἀκαρνανίτας v. ult. ἐπὶ Φιλ. συντεταγμένους d.

P. 212. 1. χρήματα b. Steph. 2. ἱππέας f. g. Bekk. 3. τούτοις καὶ τὰς a. b. d. f. g. h. Bekk. τούτοις καὶ i. 4. πλείους m. πλέον f. g. Ibid. δισμυρίους f. g. 6. ὑπὸ πάντων] ἁπάντων g. Ibid. ὑμῖν om. i. et pr. c. d. h. Ibid. πραχθήσεται a. f. g. 7. δὲ ταῦτα οὐκ a. f. g. Bekk. δὲ αὐτὰ οὐκ b. c. d. e. h. i. m. v. 8. γὰρ] δὲ g. Ibid. ἐν om. d. 9. ὑφ' ἑαυτοῦ f. g. Bekk. 10. πανσέληνον codices et Steph. Bekk. 11. ἀνθρώπων d. h. i. sed. γρ. ἄνθρωπος.

P. 213. 1. ἑαυτῷ Bekk. Ibid. εὖ om. f. g. 2. ἀριθμῶν om. a. d. f. g. h. i. 5. μάλιστα] σφόδρα f. g. Bekk. Ibid. ὅτι] εἰ vel ἢ pr. c. 6. φθείρει f. g. 8. κενότε-
ε
ρον i. καινότερον, h. v. καινότερον a. c. e. f. 11. ἄποθεν d. e. f. g. h. i. m. v. Bekk.
ἀπὸ
Ibid. ἀπὸ] ἐπὶ c. v. ἐπὶ e. 12. ἐνταῦθ' ἤδη f. g. Ibid. καὶ κελεύει f. g. 13. Ἐρετρίων i. 14. αὐτῶν om. a. d. f. g. h. i. Bekk. 15. ἡμῖν c. d. e. f. h. i. v. antep. αἱρήσεται f. g. Mor. pen. αὐτοῖς om. f. g. Steph. Bekk. καὶ αὐτοὶ a. Ibid.
ους
Ἀθηναίους d. h. Ἀθηναίοις e. ult. καὶ φίλον f. g.

P. 214. 1. πάντων f. g. Ibid. ἐπὶ] ἐν f. g. Bekk. 2. καὶ om. c. m. v. Ibid.
οῦ
ἀξιοῦν a. b. f. g. Steph. Bekk. ἀξιῶν e. ἴσως ἀξιοῦν in marg. d. h. 3. ἡμῖν c. d. e. f. g. h. i. v. 4. τὰς ἀλαζονείας f. g. 5. ἐκ τοῦ ψηφίσματος om. a. d. f. g. i. v. et pr. h. Bekk. Ibid. καὶ ἀπὸ τοῦ a. f. g. καὶ
ε
ἀπὸ τοῦ e. 6. ὑφείλατο c. 7. καὶ om. a. f. g. 10. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ d. h. om. a. 11. μὲν om. c. e. Ibid. στρατιὰν a. f. g.

Steph. Bekk. ult. εἰπεῖν ἐστί μοι a. f. g.
τρία
Ibid. τρία] δέκα d. h. i.

παρὰ
p. 215. 2. παρὰ] περὶ h. περὶ i. 4. καὶ om. a. 6. πρὸς Φίλιππον om. f. g. et pr. e. add. in marg. c. [πρὸς Φίλιππον] Bekk. 8. Χαιρεγένους f. g. 9. αὐτοῦ om. f. g. Ibid. ἀφεῖναι f. g. Bekk. 10. ἐπαγγελόμενον h. i. v. ἐπαγγελούμενον Steph. Bekk.
αθή
Ibid. στήσεσθαι e. στήσεσθαι m. v. 11. ἐν Ὠρεῷ om. pr. c. Ibid. Γνησιδήμῳ e. 13.
α
εἰσέπραττεν f. g. 14. δημοσίους e. antep. ταῦτ'] πάντ' a. d. h. i. pen. ὅτι - - - τὸ ψήφισμα om. g. Ibid. τῶν] τοῦ f. ult. Ὠρειτῶν. τὸ ψήφισμα λέγε γραμματεῦ. g.

p. 216. 1. titulum om. a. 2. et 12. ὦ ἄνδρες Ἀθ'. Bekk. 4. τοῦ Κτησιφῶντος a. d. h. i. 5. ἔνεστιν c. d. f. g. h. i. 6. ἃ] ὃ a. marg. Steph. Ibid. γράψας c. m. Ald. ἐν τῷ ψηφ. γράψαι f. g. 10. εἰς om. pr. g. 11. τὴν om. i. Ibid. γράψας om. i. 12. ἄρχομαι f. g. ἐνάρξομαι i. Ibid. τοὺς om. f. g. Ibid. πλημμελήματα αὐτοῦ f. g. 15. καὶ ταύτην d. h. i. 16. Ἀκραγγαλλίδαι e. 17. καὶ τὰ] καὶ περὶ τὰ a. e. καὶ περὶ f. g. κατὰ τὰ v. 18. Ἀμφικτύονας γυναῖκας δὲ ἥρπαζον καὶ ἐλῄστευον d. h. et in marg. e. antep. γινομένοις a. f. g. Bekk. Ibid. λέγεται a. d. h. i. pen. οἱ πρόγονοι οἱ ἡμέτεροι c. m. v. οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι e. Ibid. ἔπειτα δὲ καὶ a. d. h. i.

p. 217. 3. αὐτῶν καὶ τὴν πόλιν ἐκπ. f. g.
α
4. αὐτοὺς] τοὺς v. Ibid. ἀνδραποδισμένους e. ἠνδραποδισμένους f. g. 5. τῇ om. a. d. f. g. h. i. Bekk. 8. χρησμὸν τοῦτον οἱ e. f. g. 12. ἱκανὴν] πολλὴν f. g. Ibid. ἐκ om. a. d. f. g. h. i. Bekk. 13. τὸν λιμένα f. g. Ibid. ἔχωσαν om. f. g. 15. ἀφιέρωσαν d. antep. ἐργάσεσθαι v. Steph. Bekk. ἐργάζεσθαι f. g. pen. ἄλλον a. ἄλλο v. Ibid. ἐπιτρέπειν f. g. ult. καὶ χειρὶ - - - ἀρᾷ om. f. g. Ibid. ἀπάσῃ m.

P. 218. 1. αὐτῶν b. Ibid. τὸν ὅρκον μόνον d. h. i. 4. παραβαίνων a. παραβαίνῃ
οι
v. παραβαίνει i. 6. καὶ tertium om. g. Ibid. ἐπεύχεσθαι a. f. g. 7. μηδὲ] μήτε d. e. f. g. Bekk. Ibid. τίκτειν τέκνα g. 8. μήτε] μηδὲ c. e. f. g. h. v. 9. εἶναι αὐτοῖς f. g. 10. ἀγορᾶς f. g. Ibid. καὶ quartum om. g. m. 11. τὸ om. f. g. Ibid. ἐκείνων] οἰκείων g. 12. θύσειεν e. g. m. θύσαι i. Ibid. μηδὲ τῷ Ἀπόλλωνι i. om. v. 13. μήτε τῇ Ἀθ. g. μήτε Ἀθ. f. 14. αὐτῶν a. d. f. g. i. om. m. 15. τὰς ἀρὰς pr. c. 16. ἡμῶν v. antep. ὤμοσαν f. pen. ΜΑΝΤΕΙΑ. ΟΡΚΟΙ. ΑΡΑ. a. c. d. f. g. h. v. et in marg. m. Ald. Ἀραὶ καὶ ὅρκοι Ἀθηναίων μετὰ τῶν Ἀμφικτυόνων. λείπει. Μαντεία. e. ult. οὐ - - - ἑλόντες om. i. Ibid. ἐρίψετε a. f. g. h. ἐρίψατε e. ἐρείψετε corr. e.

p. 219. 1. γε] τε f. om. g. κεν ἐμῷ τεμένει marg. Steph. 2. ποτικλύζῃ c. e. h. i. m. v. Steph. Bekk. περικλύζῃ d. ποτικλύζειν b. Ibid. κελάδον a. c. g. v. κέλαδον d.
οῦν
f. i. sed γρ. κελαδοῦν d. i. κέλαδον e. Ibid. ἱεραῖς a. 3. ΟΡΚΟΙ. ΑΡΑ. om. a. e. m. v. Steph. 5. γενομένης] γε h. i. et pr. d. γενομένης e. om. g. 6. Ἀμφίσσης f. 7. ἐπεργάζοντο a. 8. συνῴκησαν v. 9. καταπλέοντας a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 10. πυλαγορῶν v. πυλαγόρων i. Ibid. διέφθειρον f. δὲ ἔφθειραν m. 11. ἦν om. d. h. i. Ibid. ἡμῶν m. et corr. e. Ald. Ibid. πυλάγορος pr. c. 12. δισχιλίας e. f. g. et γρ. h. Ibid. Ἀμφισέων a. et sic passim simplici σ. 13. ὑπὲρ om. e. f. g. Bekk. 14. ποιεῖσθαι e. f. g. 15. ἀποστέλλεσθαι a. e. f. g. 16. εἴκοσιν ἐκ τῶν e. f. g. antep. βοηθήσει v. Ibid. Ἀμφισσῶσιν Ald. pen. ὅθεν ἔτι μᾶλλον a. c. e. f. g. Bekk. Ibid. αὐτῷ] ἐν τῷ Ald. ult. ἀνδρὸς] ἢ ἀνδρὸς e. f. g. ἀνδρὸς ἢ a. Bekk.

p. 220. 1. κακοῖς] συμφοραῖς e. f. g. sed γρ. κακοῖς e. 3. δὴ] δὲ a. Ibid. ὡς] ᾧ c. v. ὅσῳ a. e. f. g. Bekk. ὃς Ald. 5. Διομνήτου a. 6. πυλαγόρας a. e. 7. Ἀναγύρασιον d. h. i. Bekk. Ἀγυρράσιον f. g. Ἀγυρρώσιον pr. e. Ibid. ἕνεκεν d. h. i. 8. Λέσβιον] ἐξ Οἴου e. f. g. Bekk. sed. γρ. vulg. e. 9. δ'] δὴ f. g. 10. τὸν d. h. i. Ibid. Διόμνητον a. 11. συμπεπτώκει e. g. Bekk.
εῖ
antep. δ' ἡμῖν om. m. ult. Ἀμφισσῆς f.

οις
p. 221. 1. ἡμετέρας a. m. 2. τάλαντα e. Ibid. τῶν] τὸν c. Bekk. om. m. 3. τὰς om. a. d. f. g. i. Bekk. pro γρ. habent e. h. Ibid. ἀνέθεκεν g. Ibid. πρὸς] εἰς e. g. 4. ἐξαράσασθαι b. g. ἐξαρέσασθαι f. ἐξάρασθαι pr. e. 5. καὶ Θηβαίων om. g. 7. μεταπεμψάμενος codices et Steph. Bekk. Ibid. δέ με a. e. f. g. et corr. d. h. δ' ἐμὲ Bekk. Ibid. με om. codices et Ald. Bekk. 8. εἰπεῖν - - - συνέδριον om. f. g. in ima pagina habet e. 9. οὕτω] οὔπω h. i. sed γρ. οὕτω h. Ibid. προειρημένον pr. m. προῃρημένον ποιεῖν d. 11. πυλαγορῶν g. Ibid. καθεστηκότων e. g. et corr. d. et γρ. h. 14. αὐτὸν om. f. g. Ibid. προσαγομένου m. Ibid. ἀρχὴ c. v. 15. γε om. a. d. h. i. 16. ὠνομάζετε c. f. g. v. et pr. e. Bekk. Ibid. ὄνομα e. g. Ibid. τῶν] τοῦ f. Bekk. 17. ἐναγὲς b. et in marg. Eman. 18. ἐξείργετ' ἂν b. e. f. k. Mor. Bekk.
είρ
ἐξήγετε d. antep. Κράβυλλος a. Κρωβύλος
ο ο
d. i. Κρωβύλος f. Κροβύλης e. Κροβύλης g. ult. λέγων om. a. e. f. Ibid. ἐγὼ om. c. v.

p. 222. 1. δ' ἐγὼ οὕτω a. 2. ἄλλους μὲν d. h. i. ἐπὶ μὲν ἄ. λ. ἥσομαι g. 3. ἐπῆλθε] ἐπῄει e. f. g. et γρ. d. h. Ibid. οὐκ om. a.

d. h. i. 4. ἐπὶ] περὶ e. f. g. Bekk. Ibid. τὴν ἱερὰν γῆν c. e. f. g. m. v. 5. ἀσεβείας] παρανομίας e. f. g. 6. ὑπέκειτο c. d. h. i.
εὐ
ἀσύνοπτον i. 8. τουτὶ f. g. et corr. e. Bekk. 9. κεράμεια f. g. κεραμεία e. κεράμια Mor. 10. αὔλια a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 14. ἅμα] ἀλλὰ v. 16. διοριζομένην, sed γρ. vulg., e. 17. τῶν] τοῦ d. f. g. h. i. Bekk. 18. τῶν om. e. f. g. 19. τὸν τῶν προγόνων ὅρκον a. b. f. τὸν προγόνων ὅρκον e. g. 20. καὶ ante χειρὶ om. e. f. g. 21. οἷς ἂν δύνωμαι e. f. g. antep. ὑμετέραν d. i. ult. βουλεύεσθε a. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid.
α
καινὰ g. καινὰ e. κοινὰ Ald. Ibid. παρέστη e. f. g.

P. 223. 1. τὰ θύματα τοῖς βωμοῖς e. f. g.
c
Ibid. μέλλεται e. 2. τοῖς θεοῖς g. αἰτεῖν
ὺς οὺς
τἀγαθὰ τοῖς θεοῖς e., pr. enim om. αἰτεῖν et τοὺς θεούς. 3. δὴ] δὲ a. d. e. g. h. i. 4. ἱκετείας e. f. οἰκετείας g. 5. ποιήσησθε c. v. Ibid. παρέντες τούτους e. f. g. 6. ταῖς] τοὺς d. h. i. Ibid. αἰνιγμῶν f. g. 10. μήθ'] μήποθ' v. μηδ' Bekk. Ibid. ὁσίων i.
αι
Ibid. θύσειαν c. m. θύσειαν g. θύσιαν v. 11. φησι post ὁσίως ponunt e. f. g. Ibid. μήτε] μηδὲ d. e. g. h. i. Bekk. 12. μήτε] μηδὲ c. d. e. g. h. i. Bekk. Ibid. μηδ'] μηδὲ τῇ a. 15. ἀπηλλάγην om. h. antep. καὶ ὁ λόγος e. f. g.

ε ε
p. 224. 1. δίετες c. διέταις g. διαίταις e. 2. αὔριον ἥκειν d. ἥκειν αὔριον f. g. ἥκειν αὔριον e. Ibid. ἅμας] ἅμα a. g. 3. θύ-
......
τειον c. v. 4. ἀναγορεύει e. f. g. ἀντηγόρευε
α
c. m. v. Ibid. πυλαγόρας a. πυλαγόρους d. τοὺς πυλαγόρους f. τοὺς πυλαγόρας e. Ibid. ἥκειν] ἅπαντας ἥκειν f. g. 5. τόπον] τόπον τοῦτον e. Ibid. θεῷ] θῷ Ald. 7. ὑστεραίᾳ ἡμέρᾳ e. f. g. 8. ἔσωθεν f. g. et pr. e. 10. καὶ ταῦτα c. f. g. 12. ἧκον] ἦλθον e. f. g. Ibid. πρὸς] ἐφ' e. f. g. Ibid. ἡμᾶς om. i. Ibid. πανδημὶ e. f. g. 13. μόλις om. v. antep. ἂν ἀπολέσθαι a. e. f. g. Steph. Bekk. pen. Κόττυλος v. ult. ὅταν τις μὴ e. f. g. Bekk.

p. 225. 1. πυλαγόρας a. e. Ibid. συγκαλέσῃ e. f. g. Bekk. 2. θύοντας e. f. g. Ibid. καὶ τοὺς χρωμένους e. f. g. 3. ἐνταῦθα δ' ἤδη a. Ibid. ἐγίγνοντο τῶν Ἀμφισέων a. ἐγίνοντο τῶν Ἀμφισσέων d. h. i. 4. ἦν om. i. Ibid. ἡμετέρας a. b. d. i. Bekk. 6. ἐν τῷ ῥητῷ e. g. 7. ἔχοντες h. i. ἔχοντάς τε a. Ibid. δίκην e. f. g. Bekk. 11. titulum om. a. 12. οὖν] δὲ a. om. c. e. f. g.
ἀποδοθέντος
m. v. Ibid. ἀναγνωσθέντος e. ἀναγνωσθέντος f. g. Ibid. ὑφ' ἡμῶν] πυλαγόρων marg. Steph. 13. ἐν primum om. e. f. g. Bekk. 14. ἀποδεξαμένου om. v. 15. ἁπάσης e. f. g. Ibid. καὶ τοῦ Δημ. v. 18. ἐδύνατο m. v. 19. καὶ om. f. g. et pr. e. 20. προβαλὼν pr. e. antep. τοῦ om. a. Ibid. ἐν om. d. h. i. pen. διεγράψατο c. v. Ibid. τοῦ om. d. e. f. g. h. i. Bekk. ult. τὸ om. a. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid. ἤδη om. f. g. et pr. e. Ibid. ἐπαναστάσης] ἐπ' ἀναστάσει e. f. g. Mor.

p. 226. 2. πολλῶν διαφειμένων a. b. d. h. i. Bekk. πλείστων διαφειμένων e. f. g. Ibid. δ' om. a. d. f. g. h. i. 3. τῶν] τὸν d. h. Bekk. Ibid. πυλαγόρας e. 4. ἀεὶ a. c. e. f. g. m. v. Steph. Bekk. Ibid. πορεύεσθαι - - - πυλαγοροῦντας om. c. 7. καὶ αἰσχρῶς i. 8. ὅς] ὡς v. 9. χρόνου ἔμελλε m. 11. σύγγραμμα] πρόσταγμα b. e. f. g. et γρ. d. h. 12. πυλαγόρας a. c. d. e. f. g. h. i. 13. ἐκεῖσε e. f. g. Bekk. 14. μὴ] μήτε b. c. d. h. i. v. Bekk. Ibid. λόγου μήτ' ἔργου μήτε δόγματος e. f. g. 16. πότερον e. f. g. 17. τἀληθὲς Bekk. 18. οὕτω c. v. Ibid. διέθηκεν a. b. d. h. i. διατέθηκεν v. 19. ἡμῶν codices et Bekk. Ibid. ὤμοσαν οἱ πρόγονοι e. f. g. antep. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk.

p. 227. 1. αὐτῆς codices præter g. (qui a pr. αὐτοῖς exhibet) et Bekk. 3. τοὺς om. e. g. 4. ψηφίζοντα g. et. pr. e. 6. ἐν primum om. i. Ibid. παρχόντος e. 7. μάλα a. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid. τολμήσεις d. h. i. sed γρ. τολμήσει h. 9. στρατείᾳ d. e. f. g. h. i. Bekk. 12. προειπὼν f. g. et pr. e. 14. φεύγοντας f. g.
φυγόντας
φεύγοντας e. Ibid. ἐπειδὴ - - - κατήγαγον om. a. Ibid. οὐδὲ] οὔτε e. f. g. Bekk. 15. ἐξέτεινον v. 16. καὶ κατελθόντας f. Ibid. ἐξέβαλον a. e. f. g. Bekk. ἐξέβαλον εἰς Χερόνειαν d. 17. Ἀμφισσεῖς c. d. h. i. v. Ibid. στρατείαν post δευτέραν ponunt a. d. d. i. 18. ἐπανεληλυθότος a. c. d. e. f. g. h. i. Bekk. 20. ὑμῖν f. 22. ἡμῖν f. g. et pr. e. 23. μόνον γε οὐκ a. e. f. g. Bekk. antep. τοι om. a.

μισθῶν
p. 228. 1. μυστῶν e. g. Ibid. τελετὴ b. d. e. g. v. 2. Ἀμεινιάδης a. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ἀμινιάδης c. Ἀμηνιάδης v. 6. δεδομένης d. e. f. g. διδομένης h. Ibid. ἡμῶν Ald. 7. τῶν ἱερῶν] τῶν ἱερῶν ὄντων a. b. c. d. h. i. m. v. ὄντων τῶν ἱερῶν e. f. g.
π
Bekk. Ibid. ἐξέπεμπε d. h. i. ἐξέπεμψε e. 8. πρώην γέ ποτε e. f. g. πρώην om. m. 9. ἐπετόλμησε a. ἀπετόλμα e. f. g. 10. ἐπὶ] εἰς e. f. g. Bekk. 11. εἶ σὺ ζημίας ἄξιος e. f. g. Bekk. Ibid. ἀλυτήριε m. 12. μὲν γὰρ ὁ a. Ibid. κεκρατουμένων m. 15. πότερα e. f. g. Bekk. 16. ὑπερωρίσθαι c. d. e. f. g. h. i. Bekk. ὑπερωριεῖσθαι a. 17. τί γάρ τοι τῶν e. g. Ibid. ἀνελπίστων καὶ om. f. g. add. in marg. e. 18. ἀπανθρώπιον e. g. 19. μεθ' ἡμᾶς ἐσομένοις e. f. g. 20. τῶν om. m. antep. Ἀθων e. Bekk. Ibid. ὁ τὸν] καὶ τὸν a.

p. 229. 1. μέχρι ἡλίου δυομένου e. f. g. Ibid. ἑτέρων om. d. h. i. 2. ἀγωνίζεται a. Ibid. σωτηρίας] εὐτυχίας c. m. v. 4. ἐν Δελφοῖς om. a. f. g. add. in marg. e. 5. Θῆβαι δὲ Θῆζαι b. d. f. g. h. i. Mor. Bekk. alterum Θῆβαι add. in marg. e. Ibid. ἀστυγειτόνων e. g. 6. μέσου a. 7. μὴ om. codices et editiones. Ibid. οὐδ'] οὐκ codices et editiones. Ibid. βουλευσαμένη b. 8. νεοβλάβειαν e. g. sed γρ. θεοβλάβειαν e. 9. χρησάμενοι i. κτησαμένη b. 12. ἡγεμόνες om. a. 15. δόξοι e. 16. κριθη-
κριθήσονται
σόμενοι f. g. Bekk. κριθησόμενοι e. ult. ἡμῶν a. c. d. e. h. i. m. v. Steph. Bekk.

p. 230. 2. ὑμῖν c. d. h. i. v. Ibid. ξυμβέβηκεν m. 3. πρὸς] εἰς e. f. Ibid. προσελήλυθεν a. c. d. f. h. i. Bekk. προελήλυθεν g. παρελήλυθεν e. 7. λέγω m. v. 8. ὑμᾶς v. 10. δὲ] δὴ a. c. d. f. g. h. Bekk. καὶ e. marg. Steph. Ibid. σύμ-
ῆρα
πασα m. Ibid. ἐπαυρεῖ e. 11. κεν] μὲν i. Ibid. ἀλιτραίνει a. e. ἀλιταίνη f. Mor. Ibid. μητιάαται c. f. g. m. Mor. Bekk. 12. μέγα πῆμα δῶκε c. d. h. i. m. v. et corr. f. Bekk. πῆμα μέγα δῶκε a. μέγα πῆμα ἔδωκε f. g. μέγα ἔδωκε πῆμα Mor. 13. λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν a. c. d. e. g. h. i. m. v. Bekk. Ibid. λαοὶ, Οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν, μινύθουσι δὲ οἶκοι Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν Ὀλυμπίου· ἄλλοτε δ' αὖτε e. et in marg. Ald. Eman. adscriptum est: ἀπέστη δύο ἔτη. 14. τῶν] ὅ f. g. Mor. τόν d. et pr. i. Ibid. ὅ] τό pr. c. 15. νῆας ἐνὶ codices et Bekk. Ibid. πόντῳ τίννυται εὐρύοπα ζεὺς a. m.
νν
Mor. Bekk. πόντῳ τίνυται εὐρύοπα ζεὺς c. d. h. i. v. 16. δὲ om. c. e. f. g. m. v. 17. ἐξετάζηται g. Ibid. δείξειν e. δόξιν Ald. 19. στρατιὰ d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid. ἀνηρπασμέναι] ἀνῃρημέναι b. ult. πάλαι om. d. h. i.

p. 232. 1. τὰ secundum om. v. Ibid. ἡμέτερα f. g. 2. ἡμῖν e. f. g. Ald. Steph. Bekk. 3. τὸν om. v. Ibid. οὐδὲ] οὐ a.
δὲ
Bekk. οὐ e. 5. πρότερον τούτου e. g. 6. οὗτος] οὖν e. om. d. h. i. 7. στρατηγὸς om. d. h. i. [οὗτος στρατηγὸς] Bekk. Ibid. Κολυτεὺς a. Κολυττεὺς d. h. i. 8. Ἀρχιεὺς c. v. Ald. Steph. ἀρχιερεὺς g. et pr. e. 9. εἶτα Λεωδ. a. 11. ῥήτωρ καὶ οὗτος om. d. h. i. [ῥήτωρ καὶ οὗτος] Bekk. Ibid. Ἀρχέδημος a. d. e. f. g. h. i. Mor. Bekk. Ibid. καὶ om. i. 12. καὶ] ὃς pr. i. ὡς d. h. antep. [δημαγωγὸς] Bekk. pen. ῥήτωρ om. a. d. e. f. g. h. i. [ῥήτωρ] Bekk. Ibid. Πύῤῥανδος d. h. i. ult. Ἀναφυλάσιος m. Ibid. ἔτι] ἔστι c.

p. 233. 1. ἠδυνήθη a. c. d. e. f. g. h. i.
δέομαι
v. Bekk. Ibid. τὴν om. a. 2. δύναμαι e. 3. ἐπεὶ a. 4. ἀφελόμενος αὐτῶν e. f. g. 5. ὃν - - - πόλεμον om. g. add. in marg. e. Ibid. τῆς secundum om. c. d. e. f. h. i. Ibid. τῶν om. a. 6. τὸν αὐτὸν πόλεμον om. m.
ἐ
Ibid. ἀπήγαγε e. 8. μεταλαβὼν i. 9. αὐτῶν ἥπτετο a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 10. Θήβας] πόλεις d. h. i. sed γρ. Θήβας d. h. 11. καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς e. f. g. Bekk. 12. περὶ om. a. Ibid. μόνον a. Ibid. Δημοσθένην a. 13. εἰσαγαγὼν b. Ibid. ἡμᾶς e. f. g. 15. τὰ om. e. g. 16. ἡμᾶς e. 17. μὲν τῷ a. Ibid. ἡμῖν e. f. g. 19. δεῖ] δὴ v. δεῖ τὰ a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 20. προσποιούμενος a. 21. γίγνεσθαι e. f. g. 23. ποιήσασθαι f. g. Bekk. τὴν συμμαχίαν δεῖ ποιήσασθαι e. 24. εἴ τις γίνεται e. g. 25. προσλαβὼν i. Ibid. πᾶσαν d. h. i. 26. ἀφίστηται b. ult. ἐπεπόνθεσαν f. g. πεπόνθασιν v.

p. 234. 4. τὴν μὲν ἡγ. d. e. g. Ibid. μὲν om d. μὲν e. Ibid. θάλατταν e. f. g.
...
Bekk. 5. τὸ] τῆς c. v. 6. δεῖν e. f. g. Ibid. ὥστε] ὅθεν e. g. Ibid. παρὰ] πρὸς e. g. 8. ἡμέτερον Ald. Steph. Bekk. 12. Δημοσθένη c. v. τὸν Δημοσθένην e. Ibid. αὐτοῦ] τούτου a. d. h. i. 13. θαυμάζεσθε i. Ibid. ἀλλ' om. i. 16. τοῦτο g. et pr. e. 19. τὴν secundum om. c. h. m. v. Ibid. βοιωτάρχοις a. 21. περιὼν c. v.
α
περιὼν e. περιιὼν Ald. Ibid. πρεσβεύσειν a. c. d. f. h. i. v. Bekk. πρεσβευτὸν g. et pr. e. antep. ὅπου ἂν a. d. e. g. h. i. Mor. ὁπότ' ἂν c. v. ὁπόταν m. Ibid. ἐκπέμποιτε v. pen. αὐτῶν e. g. Ibid. ἀντείπῃ a. e. g. ult. καὶ om. i. Ibid. ἑαυτῷ e. f. g.
ψ
p. 235. 1. γράφειν f. g. m. γράφειν e. γράφην v. Ibid. τὸν e. g. Ibid. στρατήγιον f. g. h. et pr. e. i. sed γρ. στρατηγεῖον h. 2. τοῦ om. d. h. i. 3. στρατηγίου f.
εί ε
g. i. στρατηγίου h. 4. καιναῖς f. g. h. καιναῖς d. e. i. sed γρ. κεναῖς h. δὲ τῷ ξενικῷ ἐν ταῖς χώραις a. Ibid. τὰ om. e. f. g. 6. διαμαρτυρουμένου a. d. g. h. i. διαμαρτυρα-
ου
μένου c. f. m. v. διαμαρτυρομένου e. 7. ἐμοῦ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις a. 8. ἐκ τῶν ἀναρπασθέντων ξένων a. c. f. g. m. et pr. e. 9. ἂν om. e. g. 13. προγεγενημένης a. b. d. h. i. Ibid. τηλικούτων] τοιούτων e. Ibid. γενόμενος f. g. 14. ἔδωκεν a. 15. μὴ καὶ c. d. e. f. g. m. v. Bekk. Ibid. στεφανωθήσεσθαι e. f. g. 16. ἱκανός g. et pr. e. 17. τοῦτ' ἤδη ἀγανακτεῖ e. f. g. Bekk. 23. μικρῷ e. f. antep. τὴν om. a.

p. 236. 1. τὰς τάξεις a. e. f. g. 2.
οὐ
αὐτὸς e. Ibid. δεκέτης f. g. δεκαέτης v. 3. προγεγενημένος e. f. 4. δ' om. e. f. g. 5. βοιωτάρχους e. Ibid. ἰδίᾳ om. f. g. et pr. e. 8. οὐθενὸς c. 10. τοῦτο κηρύγματι i. m. sed in marg. τούτῳ habet i. κηρύγματι τούτῳ f. g. et pr. e. τούτῳ κηρύγματι

Steph. 11. ἑαυτῷ a. e. f. g. Bekk. 12. ὡς ἔοικε] ᾤετο pr. e. 13. μὴν ὅς τι a. 19. ὑμετέρους πάλιν ἂν. a. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid. ἀνέτρεψαν g. et pr. e. Mor. antep. ἐνταῦθ' ἤδη παντάπασιν e. f. g. ult. ἀπεκάλει τοὺς βοιωτάρχας e. f. g.

p. 237. 1. γράφειν a. d. h. i. Bekk. γράφει f. g. et pr. e. Ibid. ἔφη om. f. g. et pr. e. Ibid. οὐδεπώποτ' e. f. g. 4. οἱ om. g. Ibid. ἐν ταῖς Θήβαις e. f. g. 5. μὲν om. a. Ibid. ἀπετράποντο a. e. f. g. Bekk. 7. τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγαθῶν e. f. g. Bekk. 10. ἀναβῆναι v. 11. τῶν] τὸν τῶν f. Bekk. Ibid. τελευτησάντων e. f. g. Bekk. 12. τῶν πραγμάτων om. a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 13. ἁπάντων] πάντων d. e. f. g. Bekk. τῶν h. i. 14. τοῖς om. d. v. Ibid. θαυμασιωτάτους g. Ibid. ἐθέλεις e. g. τολμήσεις b. 15. μάλα] μᾶλλον v. 17. καὶ ὑμεῖς ὑπομενεῖτε e. ὑπομενεῖτε ὑμεῖς g. Ibid. συναποθανεῖσθαι in marg. Ald. Eman.

μνήμη
18. γνώμη e. Ibid. γίνεσθε b. e. g. Ibid. δέ μοι e. g. 19. τῇ διανοίᾳ b. 21. γενέσθαι d. h. i. 22. πότερον b. 24. εἰρηνι-

πάθεσι
κοῖς pr. e. Ibid. πράγμασι e. Ibid. ἐπιοῦσιν f. g. v. et pr. e. εἰσεπιοῦσιν a. 26. ἢ om. f. g. et pr. e. Ibid. ἐλεύθερος a. pen. νῦν a. d. e. g. Ibid. τραγῳδιῶν a. ult. ἐννομεῖτο m.

p. 238. 1. προελθὼν f. Bekk. παρελθὼν e. g. 2. τετελευτηκότες ἐν τῷ πολέμῳ e. 4. πρὸς] εἰς a. d. h. i. 7. ἔθρεψε b. 9. τραπέσθαι a. b. 11. παραστησάμενος codices et editiones. 12. ἂν ἐρεῖ] ἀνερεῖ corr. i.

ἐ εῖ
Steph. Bekk. ἂν αἱρῇ f. Ibid. τί ποτε φθέγξ. e. f. g. 13. ἂν] ἐὰν a. Bekk. 14. ἀλλ' αὐτὸ b. Ibid. τό γ' d. e. f. h. i. Bekk. τό τε g. 15. σιωπηθήσεται a. d. e. f. g. h. Steph. Bekk. σίωπηθήσεται i. 16.

...
ἄνδρα ἀρετῆς ἕνεκα εἰ i. 17. ὁ secundum om. a. d. e. f. g. h. i. Ibid. τῶν om. c. f. g. m. v. et pr. e. 18. ἀρετῆς ἕνεκα om. a. add. in marg. i. ἕνεκα om. e. f. g. Ibid. κάκιστον καὶ ἀνδραγαθίας a. d. h. i. 20. ἱκετεύω ὑμᾶς post Ἀθηναῖοι ponunt e. f. g. ὦ ἄνδρες Ἀθ. e. f. g. Bekk. 21. μὴ om. e. f. g. Ibid. ἵστατε Bekk. Ibid. ἀφ']

καθ'
καθ' b. ἀφ' d. e. h. antep. ἀναιρεῖτε m. Ibid. παρανοίας] παρανομίας Mor. ult. καὶ ἀνηκέστων om. a.

p. 239. 1. τούτων g. et pr. e. Ibid. ὑποδέδεχε f. g. ὑποδέχεσθε h. i. sed γρ. ὑποδέδεχθε h. 4. παραγένεσθε, ἀλλὰ ταῖς a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 12. καὶ om. e. g. 13. τὴν secundum om. e. 14. γὰρ πόλις e. f. g. Bekk. Ibid. ἀνὴρ ἰδιώτης e. f. g. Bekk. 15. συμβούλῳ Δημοσθένει v. 16. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 18. ἀναστρέψῃ m.

ο
21. ἀνατετροφότα b. g. h. i. ἀνατετραφότα

π
f. ἀνατετραγότα e. 22. ἐάσατε h. et pr. i.

ἐ
Ibid. ἐπευθύνειν a. c. d. f. h. i. ἀπευθύνειν e. ult. ἐκ] ἀπὸ Scrimg.

p. 240. 1. ἀργυρολογήσας Scrimg. 3. ὑπότρομος - - - χρόνους om. g. add. in marg. e. 4. ἡμιθανὴς d. f. h. i. 5. αὐτὸν ἐκέλευε a. c. d. f. g. h. et in marg. e. Bekk. 6. τὸ] τὸ τοῦ e. 9. ἐτελεύτησε μὲν Φίλιππος e. f. g. Bekk. antep. αὐτὸς] αὖ a. e. f. g. h. i. Steph. Bekk. pen. εὐαγγελίων codices et editiones. Ibid. καὶ om. a. c. d. f. g. m. v. et pr. e. Bekk. Ibid.

βουλὴν
βουλὴν] ἀρχὴν f. ἀρχὴν e. ult. κατέστησεν ποιῆσαι, ἐπωνυμίαν a. Ibid. δ' om. c. d.

φ
h. v. Ibid. Ἀλεξάνδρου e. Ibid. Μαργαρίτην v.

p. 241. 1. ἐκ om. v. 2. ἔφη ἐν] ἔφησε f. g. et pr. e. 3. ταῦτα d. h. i. Bekk.

ε
7. ἐπεψηφισμένων d. e. ἐπιψηφισμένων i. ἐπιψηφισμένων g. h. 8. ἡμετέραν d. e. f. g. 9. ἐπεὶ περὶ d. 12. ἑαυτὸν] ὡς αὐτὸν g. antep. μὲν οὖν τοῦτον h. pen. νυνὶ e. f. g. Ibid. προσδέδωκεν Ald.

p. 242. 1. πάραλοι a. d. h. i. et corr. e. Bekk. sed γρ. παράλιοι d. h. 3. Ἀριστείων

βού
f. Ibid. Ἀριστοφίλου f. Ἀριστοφίλου e. Ἀριστοφύλου g. 4. γινώσκῃ v. 5. ἑταιρῶν d. h. i. et corr. e. Ibid. γενόμενος om. v. 6. τῇ] τῇ τοῦ d. e. 7. πάσχων ἢ πράττων e. f. g. 8. ἔμοιγε e. g. 9. ποτ' ἐστι καὶ πῶς e. f. g. et corr. d. h. 10. πλησιάζων

ε
g. πλησιάζων e. 11. γράμμα m. Ibid. Δημοσθένης om. a. d. e. f. g. h. i. Bekk.

δια
12. καταλλαγὰς f. g. καταλλαγὰς e. Ibid. πολλὴν τὴν κολακείαν e. f. g. 13. θεωρήσετε e. f. g. Ibid. τὸ om. i. 15. γάρ τοι f. g. Ibid. Δημοσθένης ἐφρόνει e. f. g. 16. τὸν om. a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 18 ὅτι e. Ibid. τὴν om. e. g. Ibid. οὐ om. i. 19.

παρα
ἀκατασκεύων f. g. Bekk. ἀκατασκεύων e. antep. στρατείᾳ v. pen. ἂν δ' d. h. Ibid. ἡμᾶς f. g. Bekk. Ibid. κοινὴν om. a. d. e. f. g. h. i. Bekk. ult. ἑαυτῷ a. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid. λόγον om. a.

p. 243. 1. σε θῶ] σε θεῷ g. h. et pr. d. sed γρ. θῶ h. σε θεὸν a. σὺ θεὸν pr. e. Ibid. καὶ om. a. d. e. f. g. Bekk. 2. σαυτοῦ

οῦ
corr. d. e. Bekk. αὐτοῦ h. αὐτῷ g. 4. καταβεβήκει a. c. d. e. g. v. Bekk. 5. Κιλικίᾳ] Σικελίᾳ pr. e. 6. δὲ μάλα e. f. g. Bekk. μᾶλλον δ' v. 9. τισὶ] τί corr. c. m. 11. χρυσόκορον v. Ibid. ἴσως, κατεστρέφθαι Ald. Eman. 13. ἀνεβάλου f. 15. μάχης d. et corr. e. et γρ. h. 16.

ἐπὶ] περὶ codices et editiones. 17. αὐτῆς v. Ibid. συμμετεβάλλοντο a. c. d. e. h. i. v. Steph. Bekk. Ibid. Πελληνέων f. antep. Ἀρκάδα πᾶσαν pr. e. Ibid. αὕτη e. f. g. Bekk.

p. 244. 1. μεθεστήκει v. 3. ἐνταῦθα δ' ἡμῖν d. h. i. Ibid. ἀπόδειξιν om c. h. et pr. e. Ibid. ποιῆσαι c. Ibid. ὦ om. c. d. e. h. v. 4. καὶ τί] ἢ τί d. h. i. ἢ τί καὶ a. Ibid. ἃ] ὃ e. f. g. 5. σοῦ g. Ibid. εἴποις e. f. g. et pr. h. 7. νυνὶ e. f. g. Bekk. 9. ὦ] ὡς e. f. g. Ibid. σιδήρεα e. σιδήρειοι f. σιδήρεια g. 10. ἔφησε e. g. 11. ἀνατετολμήκασί g. Ibid. τοῦ] τὰ τοῦ a. d. h. v. pen. φορμοραφούμεθα a. ult. πρῶτον τὸν a. Ibid. τὰς] τοὺς e. Ibid.

o

βελῶνας e. βελᾶνας g. Ibid. διετόρασι e. διετίρασι g.

p. 245. 1. τίνος] τί f. g. et pr. e. Steph. Bekk. Ibid. κίναδος e. f. g. i. Steph.

α

Bekk. κίναιδος d. h. 2. καὶ om. e. g. Ibid. περιάγων e. περι g.

συστῆσαι

p. 246. 1. συστήσασθαι a. συστήσασθαι f. 2. Περαιβοὺς e. f. g. Ibid. σὺ γὰρ] σὺ Θετταλοὺς ἀφιστάναι οὐ γὰρ e. f. σὺ Θετταλοὺς ἀφιστάναι σὺ γὰρ g. σὺ Θετταλοὺς ἀφιστάναι add. in marg. d. h. σὺ Θετταλοὺς ἀποστήσειας (omissis σὺ γὰρ ἂν κώμην ἀποστήσαις) c. σὺ γὰρ ἂν Θετταλοὺς ἀποστήσειας (omissis iisdem) m. σὺ Θετταλοὺς ἀφιστήσειας (omissis iisdem) v. 3. ἀποστήσαιο a. ἀποστήσειας e. f. g. Ibid. ἂν om. g. Ibid. προσέλθῃς v. 5. προκαθεσθήσῃ a. προκαθεστήσῃ c. v. προσκαθεστήσῃ Ald. προσκαθίζεις εἰς f. προσκαθίζειν εἰς g. et pr. e. προσκαθιζήσει Bekk. 7. σαυτὸν ἐπὶ] συνὼν ἐπὶ a. εἰς αὐτὸν ἐπὶ m. εἰς αὐτὸν ἔτι c. v. Ibid. ἐπιγράψῃς m. v. 8. ἀποδράσεις a. 9. αἰτήσῃς v. Ibid. χρυσοῦς στεφάνους g. et pr. e. Ibid. ἀξιώσεις στεφανοῦσθαι b. e. f. g. 10. πρὸς] εἰς e. 11. τὴν εὐφημίαν a. b. c. d. e. f. g. h. i. v. Bekk. Ibid. τῶν λόγων αὐτοῦ a. d. h. i. Ibid. ἀποβλέπητε d. e. f. g. h. i. Bekk. 12. ὥσπερ - - - ἐξαπατηθήσεσθε om. g. Ibid. καὶ εἰς τὴν f. 13. ἀπολάβητε g. 14. τὸν om. e. f. g. Ibid. μὲν] δὲ m. 17. ἀντιθέντες codices et Bekk. 18. θεωρήσατ' codices et editiones. Ibid. ποτέρου i. 20. ὑμᾶς ὁμολογῆσαι f. g. et pr. e. Bekk. ὁμολογήσειν ὑμᾶς a. d. h. i. antep. αὐτὸν ἐλεύθερον c. e. f. g. m. αὐτῷ ἐλεύθερον v. pen. καὶ πρὸς μητρὸς a. e. f. g. Bekk. Ibid. διὰ τὴν] τῇ f. g. et pr. e. ult. περὶ] πρὸς c. d. h. i. v. Ald. Steph. Ibid. ἀτυχίᾳ f. g. et pr. e.

p. 247. 2. τινὰ om. a. 4. ἐπιχειρεῖν g. 7. τέταρτον δὲ εὐγ. d. h. i. et corr. e. 8. προαιρεῖσθαι codices et editiones. 9. τὸν λόγον πείθειν om. m. v. 10. τήν γ' εὐγν. a. c. d. h. i. v. et corr. e. Bekk. 11. εἶναι] καὶ αὐτὸν εἶναι a. f. g. καὶ αὐτὴν εἶναι e. 12. πολέμους] κινδύνους e. f. g. et in marg. d. h. i. Bekk. Ibid. ἐγκαταλείπῃ a. d. h.

ι

i. ἐγκαταλείπῃ f. 13. πάντα δεῖ τἀναντία a. e. f. g. h. πάντα δὴ τἀναντία b. d. 14. ἐξιέναι g. 15. δὴ] δὲ a. Ibid. Δημοσθένης pr. e. 17. ἦν om. a. 18. ψεύσασθαι v. 19. αὐτᾶν g. Ibid. ἐγὼ φράσω om. f. g. et pr. e. Ibid. Γύλλων a. antep. Κεραμέων ἀπόδημος. d. et in marg. e. h. Ibid. νυμφαῖον f. g. νύμφαιον e. pen. τῷ om. g. et pr. e. Bekk. ult. φυγὰς ἀπ' (ἐπ' pr. e.) εἰσαγγελίας ἐκ a. e. f. g. et in

εἰς

marg. c. h. Bekk. ἀπὸ ἀγγελίας d.

p. 248. 4. Σκῦθιν e. Σκῆθιν g. 5. ἐξ ἧς δύο θυγατέρας γεννήσας, καὶ ταύτας δεῦρο a. ἐξ ἧς αὐτῷ γίνονται δύο θυγατέρες, ἃς ἐκεῖνος δεῦρο e. f. g. γίνονται δ' αὐτῷ θυγατέρες δύο, ἃς ἐκεῖνος δεῦρο c. m. v. 6. στείλας d. h. i. Ibid. συνῴκησε v. 8. νόμους ἐξ ἧς Δημοσθένης ὁ Παιανιεὺς γεγένηται. οὐκοῦν c. m. v. 9. ἡμῖν a. 10. Δημοσθένης γεγένηται a. e. f. g. 11. τοῦ πρὸς μητρὸς om. e. f. g. 13. καὶ] κατὰ in marg. i. 14. οὐκ om. a. antep. τί m. Ibid. ἐκ τοῦ τριηράρχου a. pen. ἀνεφάνη καὶ τὰ m. Ibid. καταγελάστως τὰ πατρῷα e. f. g.

p. 249. 1. τοῖς λόγοις g. Mor. 2. δ' om. i. Ibid. πόλεως] πολιτείας e. f. g. et in marg. d. h. Bekk. 3. ἐποιήσατο

υ

pr. i. 4. ἐπικέκληκε g. i. Ald. ἐπικέκληκε d. e. h. Ibid. ἔσται a. c. d. e. f. g. h. i. Bekk. 5. πώποτε om. c. m. v. Ibid. πονηροῦ τρόπου e. g. 8. δεινὸς b. c. f. g. m.

ὁ ω̃

δεινῶς d. h. δεινὸς v. 9. κακὸς b. f. Ibid. ἴσ. βιῶν in marg. d. e. h. 10. καὶ παιδοποιΐα] ἐκ παιδὸς a. Ibid. με μὴ] μή με e. f. g. μὴ i. ἐμὲ μὴ Bekk. Ibid. τούτῳ om. i. 11. τῶν om. v. 15. ἀνανδρίαν marg. Steph. Ibid. εἰ - - - λόγος om. g. add. in marg. e. 16. συνείδητε m. Ibid. αὐτῷ om. d. f. h. i. antep. παρεῖχεν e. f. g. Bekk.

p. 250. 2. ἐνέχεσθαι καὶ τὸν a. 3. γὰρ] δὲ g. Ibid. καὶ om. g. 4. καίτοι - - - γραφαὶ om. f. g. 5. ὑμῶν c. d. h. i. v. 7. μάλ' ἀμείνων c. v. Ibid. ὑπάρχοι c. ὑπάρχει m. v. γίγνηται e. f. g. 11. τὰ secundum om.

σαυτοῦ

g. 12. ὑμᾶς g. Ibid. ἑαυτοῦ f. g. ἑαυτῷ e. 13. εἰσκαλεῖς ἐν τοῖς a. 14. τὸν om. f. g. et pr. e. Ibid. διὰ δειλίαν] δειλίᾳ a. 19. δὲ] δὴ g. δὴ δὲ v. Ibid. ἕως ἂν ἔτι e. g. 20. ὦ ἄνδρες e. f. g. Bekk. Ibid. καταλύσεται m. 23. πράγματα οὐδέποτ' ἐπανορθωθήσεται f. g. πραγ. οὐδέποτ' ἐπανορθώσετε e. Ibid. γὰρ om. d. e. f. g. h. i. 24. μή ποτε om. e. f. g. Ibid. ποιήσητε c. v. pen. νῦν] τούτων a. b. d. e. f. g. h. i. Bekk. ult. ὑμῖν om. c. m. v. Ibid. πό-

λις] πόλις ἡμῶν a. d. b. i. πόλις ὑμῶν f. πόλις δοκεῖ (non omisso eo ante δοκεῖ) g.

p. 251. 1. ἅπαντες - - - προγόνων om. i. 2. ὁμολογήσετε a. c. g. m. v. ὁμολογήσητε d. h. ὁμολογήσοιτε e. Ibid. ἐπὶ] ὅτι ἐπὶ e. Bekk. 3. νῦν f. g. 5. σιτίσεις a. Ibid. πότερον om. a. 6. νῦν f. g. 7. νυνὶ e. f. Ibid. κατεπέπλησται a. καταπεπάτηται e. 8. οὐκ om. g. 10. οὑτωσὶ διαλογιζόμενος a. οὕτως ἰδίᾳ λογιζομένοις f. g. et pr. e. 11. νυνὶ f. om. g. 12. ἡ νῦν om. f. g. et pr. e. Bekk. 13. δὲ om. e. f. g. Ibid. ὑμῖν a. 14. ἂν om. a. c. d. h. i. m. v. Ald. Ibid. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 15. Παναθήναια] Ὀλύμπια a. m. Bekk. Ibid. εἰς om. f. g. et pr. e. pen. οὐδέποτ'] οὐδεὶς ἂν ποτ' a. d. e. f. g. h. i. Bekk. ult. οἶμαι om. e. f. g. Ibid. τὸ secundum om. e. f. g. Ibid. τὸ tertium om. g. et pr. e.

p. 252. 1. ἐθέλουσί τε καὶ τὰ a. 3. ὑπομείνατε v. 4. εἶναι om. e. g. Ibid. ἀγων. τῆς πολιτικῆς a. 5. ἀναλογίσασθε a. λογίσασθε e. f. g. Ibid. μὲν om. f. g. et pr. e. 10. βούλομαι ὑμᾶς i. 12. ὅτ' ἐν τῇ a. b. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid. περὶ om. a. παρὰ d. h. i. Ibid. Σαλαμῖνι a. d. h. i. Σαλαμίνι v. 13. τοὺς Πέρσας a. Ibid.
ενικᾶτε
νενικήκατε f. g. νενικήκατε e. Ibid. ὁ νῦν τὴν f. ὁ νυνὶ τὴν g. Ibid. τὴν τάξιν d. f. g. h. i. Bekk. 15. νικήσας τοὺς βαρβάρους e.
φεύγοντα
f. g. 16. φεύγοντες f. g. m. Mor. φεύγοντες e. 17. ἐπικαλούμενος om. d. h. i. antep. ἡγοῦμαι εἶναι μεμν. e. f. pen. κἀκείνων Bekk. ult. ἑαυτοῦ e. f. αὐτῷ pr. h. αὑτοῦ Bekk.

p. 253. 1. τῶν ἀνδρῶν τούτων a. d. h. i. 2. κἀκεῖνό a. d. h. i. Ibid. μὴ] μὲν pr. i. 3. οὕτω om. a. d. e. f. g. et pr. i. Bekk. Ibid. ἀνάξιοι c. m. v. Ibid. ᾤετο g. 5. ἀπ'] ὑπ' e. 7. ἐλάμβανον, ὧν ἄξιον a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 8. ἦσαν δέ d. h. i. Ibid. τινες, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ e. f. g. Bekk. 9. πολλοὺς m. Ibid. ὑπομείναντες πόνον b. Steph. πόνον ὑπομείναντες e. f. g. Bekk. πόνον ὑπομείναντες χρόνον d. h. i. Ibid.
ἐπὶ .....
ἐπὶ] ἐν h. i. ἐν d. sed γρ. ἐπὶ h. 10. Στρυμμόνι a. 11. καὶ om. f. g. et pr. e. 13. τῇ secundum om. f. g. et pr. e. Ibid. ἐφ' ᾧ τε] ἔφησε c. v. ἔφη τε a. d. h. i. Ald. sed γρ. ἐφ' ᾧ τε d. h. 14. ἐπιγράφειν a. Ibid. τὸ ὄνομα τὸ e. f. g. Ibid. τὰ secundum om. m. antep. δοκεῖ v. pen. εἴσεσθε] γνώσεσθε e. f. g. ult. γὰρ om. e. f. g. Ibid. ἐπὶ] ἐν e. g. Ibid. τῷ μὲν h. i.

p. 254. 1. ἦν] ἦσαν e. f. g. m. Scrimg. Ibid. δ' ἄρα corr. e. Ibid. τλησικάρδιοι a.
ο
2. ἐπὶ ἰόνι v. 3. λιμὸν i. Ibid. κρατεράν a. καρτερόν Mor. Ibid. Ἄρηα] ἔριν a. 4.
οι
πρῶτον v. Ibid. εὗρον] τ' εὖκρον c. 6. τάδ' ἔδωκαν a. c. d. h. i. Bekk. τάγ' ἔδωκαν e. f. g. Mor. 7. μεγάλων ἀρετῶν b. Scrimg. 8. ὡς μᾶλλον a. Ibid. τάδ'] ταῦτ' g. Ibid. ἐθελήσῃ a. 9. χαίρων ἀμφὶ e. f. g. et in marg. c. Mor. Ibid. ἀμφὶ ξεινοῖς e. ἀμφιξενοῖσι m. Ibid. μόθον g. 11. πόλεως d. h. v. Ibid. Ἀτρείδεσσι e. Ἀτρείδεσι g. Ἀτρίδαισι Mor. antep. ἀμπεδίον]
θωρηκτάων
ἐς πεδίον e. f. g. pen. χαλκοχιτώνων d. e. h. χαλκοχυτόνων c. θωρηκτάων b. πυκαχαλκοχιτάνων Scrimg. ult. κοσμητῆρα b. e.
η
f. g. Mor. Scrimg. Bekk. κοσμήτορα d. h.
ω
κοσμήτορα a. c. v. κοσμήτορα i. Ibid.
ν
μάχης e. Ibid. ἄνδρα] ὄντα b.

p. 255. 2. τ' om. e. f. g. 3. ἐνταῦθ' ἐστὶ a. Ibid. τὸ om. a. v. 4. προέλθετε c. e. f. g. m. v. et corr. d. h. Ibid. οὖν] δὴ a. c. d. e. f. g. h. i. v. Bekk. 5. ἡμῖν e. f. g. 9. ἀποκρίνεσθε ἂν a. c. m. ἀπο-
εῖ
κρίνεσθε ἂν d. ἀποκρινεῖσθε e. g. ἂν ἀποκρι-
αι
νεῖσθε f. ἀποκρίνασθε ἂν h. ἀποκρίνασθε ἂν
ε
i. ἀποκρίνασθε v. 10. οὐκ om. m. Ibid. ταύτην τὴν δωρεὰν e. f. g. 11. ᾔτησεν - - - ἔδωκεν om. g. 12. γραφῆναι πρώτῳ e. f. g.
α
Ibid. παρακαλοῦντι d. e. h. 13. παρὰ om. g. 14. φεύγοντας m. 15. τὸ om. h. i. 16. γράψας καὶ om. e. f. g. Ibid. Ἀρχῖνος e. g. 17. καταγόντων i. ἀγαγόντων c. m. v. 18. θυσίας a. Ibid. ἀναθύματα v. 19. ἕκαστον om. f. g. et pr. e. antep. στεφανῶσαι e. f. g. Bekk. Ibid. αὐτὸν f. pen. ἣν καὶ ὁ e. f. g. ult. στεφάνου, sed in marg. στέφανος, h. Ibid. ὁ τίμιος i. Ibid. νῦν e. f. g. Ibid. χρυσὸς c. m. v. Ald. Steph.

p. 256. 1. καὶ om. g. 2. αὐτῶν om. f. g. et pr. e. Ibid. Φυλῇ d. h. i. et corr. e. Ibid. ἐπολιωρκήθησαν m. 3. ὅτε] οἵ τε f. et pr. e. Ibid. προσέβαλλον c. d. e. f. h. i. v. Bekk. 4. ἔλειπον v. 6. ἡμῖν g. 7. ΠΕΡΙ - - - ΦΥΛΗΣ om. b. i. Ibid. ΤΟΙΣ] ΤΗΣ m. 8. ἀνάγνωθι i. προανάγνωθι b. 9. αἰτίῳ κακῶν e. f. g. 11. ἡ τῶν] ἡμῶν g.
ἡ τῶν
ἡμῶν e. 12. τὸν δῆμον om. f. g. et pr. e. Ibid. εἰ τοῦτ'] εἶτ' c. v. Ald. 13. δ' ἐκεῖνοι a. ἐκεῖνο g. 16. δίκαιον a. 17. Φιλάμ-
μ
μονα c. v. Φιλάμονα m. Ibid. φησὶ a. d.
η
f. h. i. φασὶ g. m. φασὶ e. 18. ἐκεῖνον om. f. g. et pr. e. 19. ἑαυτῶν v. 20. ὑμᾶς a. d. h. i. Bekk. Ibid. ὁ om. c. m. v. 21. τοῖς δ'] οἷς δ' a. Ibid. αὐτὴν] ἀρετὴν e. g. antep. καὶ e. f. g. h. pen. ὅταν.]
ος
ὅτε m. ult. Παταικίωνα e.

σαι
p. 257. 1. πεπολίτευκασι e. 6. titulum om. a. 8. τοὺς] τοῖς g. 9. ἄρξαντας κατέλυσαν a. Ibid. πρῶτοί τε πόλεως a. πολιος πρῶτοι e. f. Bekk. πόληος πρῶτοι g. 10. εἶρξαν a. ἤρξαντο b. 11. παρὰ τὸν νόμον i. παρανόμως e. f. παρανόμους g. Ibid. ἄρξαντες g. 13. ὅτι] ὅτε f. g. et pr. e. 15. γάρ τοι codices et Bekk. 17. συμμετασχὼν b. Ibid. ὃς] ὡς b. pen. κατελύθη a. g. Ibid. εἰσίοι a. c. d. h. i. m. v. Bekk. Ibid. γραφὴν codices præter b. et editiones.

p. 258. 1. γάρ ἐστιν ἀνοσ. a. d. e. f. h. i. v. Bekk. γὰρ οὐδέν ἐστιν ἀνοσ. g. γὰρ ἂν
....
ἐστιν ἀνοσ. m. Ibid. ἀνοσιώτατον i. 3.
ε
ἀπήγγειλεν g. v. ἀπήγγειλεν e. Ibid. ἐποιοῦντο a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 4. πολλοὶ g. et pr. e. Ibid. χαλεπώτεροι om. g. et pr. e. Ibid. οἱ om. e. f. g. 5. τὰ παράνομα a. d. h. i. 6. ἐνεπόδιζον e. et in
ἐ
marg. b. ἀνεπόδιζον d. 8. τὰ παράνομα e. f. g. Ibid. ὑπερπηδήσαιεν b. παραποιήσαιεν pr. e. 9. μόνην e. Ibid. παραλλάξειαν c. m. v. 11. γὰρ om. d. e. g. h. 14. τῶν Δημ.] τοῦ Δημ. f. g. m. et pr. e. antep. μετήνεκται g. Ibid. ὑμῶν] ἡμῖν f. et pr. e. corr. ἡμῶν e. pen. ἀπολεῖται c. ἀπωλεῖται v.

p. 259. 2. τὴν om. i. Ibid. ἐκφέρειν d. corr. e. et γρ. h. 3. ἂν] ἐὰν Bekk. 4. ποτὲ om. v. Ibid. ἄλλος] ἕτερος codices et Bekk. 5. τοσαῦτα e. f. g. Ibid. νῦν c. e. f. g. v. Ibid. μεγαλοφρονεῖν e. f. g. 7. ἡμῖν e. g. 8. Ἀζηνιεὺς a. Ibid. ἀπέφυγεν e. f. g. 9. οὐχ e. f. g. Ibid. Κεφαλὸς d. f. g. h. i. 12. ἔφευγε f. g. et pr. e. 14. διαπολιτευόμενοι codices (præter m. qui πολιτευόμενοι) et editiones. 15. ἐξαμάρτοιεν e. Bekk. 17. Σταριέα v. 18. τι om. e. f. g. Ibid. στεφανοῦν om. c. m. v. [στεφανοῦν] Bekk. Ibid. ἀπὸ Φυλῆς αὐτῷ συγκατελθόντων e. g. pen. ὑπελογίσαντο a. b. d. e. f. g. h. i. Bekk. ἐλογίζοντο c. m. v.

p. 260. 1. μέλλοντας m. v. Ibid. γράφοντά τι παρὰ τοὺς νόμους e. f. g. Bekk. τοὺς παράνομον γράφοντάς τι a. 2. ἀλλὰ πᾶν b. f. g. et pr. e. Bekk. 3. ἀγαθὸν m. Ibid. στρατηγοὶ] στρατιῶται c. m. v. Ibid. ὑμῖν f. Bekk. ἡμῖν e. g. ἡμῶν a. 6. ὑπολαμβάνητε f. g. i. ὑπολαμβάνηται e. Ibid. τετιμημένος ἐν τοιαύτῃ om. m. 7. πόλει] πολιτείᾳ a. c. d. e. f. g. v. Bekk. 10. συνηγόρῳ om. a. συνηγόρῳ δικαίῳ d. h. i. 11. καὶ σώφρονι om. f. g. add. in marg. e. ult. ὕδωρ om. a.

p. 261. 2. μὴ om. f. g. et pr. e. 3. ὕδωρ om. pr. e. 4. αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ a. 5. αἰτεῖται d. h. i. 6. λόγῳ δημοκρατεῖ αἰτεῖ, ὧν a. Ibid. ὅρκον αἰτεῖ om. d. h. i. post νόμον αἰτεῖ ponunt e. f. g. 7. οὐδέν ἐστιν ὅσιον e. f. g. 8. τὴν πρώτην ὑμᾶς, e f. g. 9. διενεγκεῖν, ἔπειτα ἀπαντᾶν a. 11. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 12. δεῖ om. a. Ibid. τιθέναι pr. g. Ibid. μόναις f. om. i. Ibid. τῶν] ταῖς e. Bekk. 13. παρασχέσθαι a. c. d. e. f. g. h. i. Bekk. παρασχεῖν b. 14.
φεύγοντι
γράφοντι e. γράφοντι g. 18. τῶν] ταῖς τῶν f. Bekk. 20. τῷ ψηφίσματι καὶ τοῖς παραγεγραμμένοις νόμοις b. antep. Δημοσθένη Bekk. ult. παρακαλῆς codices et Steph. Bekk. Ibid. πανοῦργον b.

p. 262. 1. τὴν ἀκρόασιν om. a. 4. προσερῶ e. προερῶ f. g. Ibid. προελθὼν f. g 5. δὴ om. g. γὰρ e. sed in marg. δή. 7.
ου
ἄνευ θορύβου] ἀθορύβως f. g. ἀγαθορύβως
ί υ
(ἄνευ add. in marg.) e. 9. ἐκεῖνον e. 10.
ό
ἀκροασάμενοι g. 12. Δημοσθένην a. d. h. i. Δημοσθένει c. m. παρακαλῇ Δημοσθένην e. f. g. 13. προσδέχεσθαι f. Ibid. πανοῦργον b. pro κακοῦργον ἄνθρωπον habent σοφιστὴν f. g. et pr. e. 14. ῥήμασι om. f. g. et pr. e. 15. ὑμῖν g. et pr. e. Ibid. ἂν om. d. e. g. Ibid. ἐπανερωμένου m. 16. καλέσει c. m. v. καλέσειε e. f. g. καλέσω a. b. d. h. i. καλέσῃ Bekk. Ibid. Δημοσθένην a. Ibid. ἀναβοήσεις Ald. Eman. ἀναβοήσῃ a. c. d. h. i. m. v. Bekk. 17. κάλει secundum om. g. et pr. e. Ibid. καλῶν γὰρ om. codices et editiones. Ibid. ἐπὶ τ. ν. κ. ἐ. τ. δ. καλεῖς om. v. add. in marg. e. ἐπὶ δὲ τοὺς g. 18. τὴν om. f. g. Ibid. δ' om. c. i. m. v. antep. ἡμῖν v. Ibid. δόξει m. Ibid. Δημοσθένην a. pen. κἀγὼ κατηγόρηκα. ἐγὼ δὲ πῶς] κἀγὼ ὧδέ πως c. m. v. Ald.

p. 263. 1. ἴδιον om. m. δῖον v. Ibid. τοῦ Δημ.] τὸν Δημ. a. e. f. g. m. Bekk. 2. τῶν ἀδικημάτων τῶν δημοσίων e. f. g. 3. ἔχω m. λέγειν ἔχων e. f. g. 5. ἐπέδειξα a. m. ἐπέδειξα τοὺς νόμους f. g. ἀπέδειξα τοὺς νόμους e. 6. ἐξέλεγξα m. Ald. 7. προβαλόμενον Steph. Bekk. 8. προσγράψαντα c. m. et pr. e. 10. ταύτας c. d. h. i. m. et corr. e. sed. γρ. ταῦτα h. 14. φυγὼν c. m. v. 17. οὐδ'] οὐκ e. f. g. antep. λέγω om. c. m. v. pen. ἀπολογεῖσθαι ἀξιώσατε d. ult. πρὸς] καὶ πρὸς b. Ibid. νόμων g. h. Ibid. καὶ τὸν om. c. m. v. πρὸς τὸν e. f. g.

p. 264. 2. οὐδὲν ἀνάξιος e. g. et corr. h. et γρ. d. οὐδὲ ἀνάξιος f. οὐκ ἀνάξιος c. Ibid.
ἀπολογίας
συγχωρεῖτε g. et pr. e. 4. ἐπαγγελίας e. ἐπαγγελίας g. Ibid. λύσῃ v. 5. συγχωρῆτε a. c. m. Ibid. μηδ' ἀγνοεῖθ' om. c. μηδ' ἀγνοῆθ' m. μηδ' ἀνῆθ' a. 6. βουλεύεται c. βουλεύσεται m. v. βουλεύσηται b. βούλοιτ' ἂν e. f. g. et γρ. d. h. 10. πρὸς ἀλλήλους] ἀλλήλοις d. f. g. Bekk.
οις
ἀλλήλους a. d. h. i. ἀλλήλους e. 12. καὶ

ῳ
om. a. d. e. f. g. h. i. Bekk. Ibid. αὐτοῦ
d. τοῦ λόγου αὐτῷ e. f. g. 13. αὐτὸν εἰς
τοὺς ἔξω e. f. g. et γρ. h. Bekk. Ibid.
λόγου c. m. v. antep. ἀκροάσει] ἐκκλησία
ἀκροάσει
f. g. ἐκκλησία e. pen. πράγματος] παρα-
νόμου e. f. g.

p. 265. 1. ἀλλ' om. f. g. et pr. e. Ibid.
δὴ om. c. m. v. 2. ποιήσησθε e. f. g.
ποιῆσθε cæteri et Steph. Bekk. Ibid.
τοῦθ' f. g. et pr. e. 3. γὰρ om. f. g. i. et
pr. e. Ibid. καὶ om. v. Ibid. βαλλαν-
τιοτόμον c. 4. κλάει a. et γρ. h. Bekk.
Ibid. ῥᾳδίως a. c. d. h. i. v. Ald. sed γρ.
ῥᾷον d. h. i. 5. καὶ οἱ ἄλλοι f. Ibid.
ἀνθρώπων om. a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 6.
ἔξω τῆς πόλεως περιεστηκόσι c. m. v. antep.
ταῦτα] τὰ τοιαῦτα e. f. g. Bekk. pen.
ὅτι om. a. d. h. i. ult. ὅμοιοι ἦσάν σοι e.
f. g.

p. 266. 1. ποτε] ποτε ἡ a. e. f. g. h. i.
v. Bekk. ποτε ἤδη d. 5. ἑλκοποιεῖς] λογο-
ποιεῖς c. m. v. 6. αὐθημέρων b. c. g.
ων ὸ
Wolf. αὐθημέρὸν f. αὐθημέρων e. αὐθημερῶν
διὰ
Ald. Steph. 8. ἀπὸ e. ἀπὸ g. 9. ὅτι om.
i. Ibid. τῷ om. d. 10. τοὺς om. a. g. et
pr. e. 11. δυοῖν θάτερον] ἓν τοῖν δυοῖν e. f. g.
12. καινοὺς a. b. d. f. g. i. Steph. Bekk.
ε
καινοὺς e. h. pen. φύγω a. d. h. i. Ibid.
ὦ ἄνδρες Bekk. Ibid. περιεγράψατέ e. f.
περιεγράψετέ g. ult. ἐκ τῆς πολιτείας om.
f. g. add. in marg. e. Ibid. ὅποι codices
ω
et Bekk. Ibid. ἀναπτήσομαι h. ἀναπτή-
σωμαι i.

p. 267. 1. δῆμος Ἀθηναίων f. Ἀθηναίων
δῆμος e. g. 2. ἢ om. a. c. e. f. g. Bekk.
4. τί πεπολίτευσαι e. f. g. 6. πάντες e.
f. g. 7. ἐν τῷ Π. e. 8. τῆς σαυτοῦ
ἀνανδρίας g. et pr. e. pen. φωνῆς] κραυγῆς
a. ult. οὔτε περὶ τῆς οὐσίας post ἐπιτιμίας
ponunt e. f. g.

p. 268. 2. ἡ om. v.

p. 269. 7. ἐκείρετο καὶ ἐπένθησεν e. f. g.
8. ἐμ' ἐστεφανῶσθαι g. 9. ἂν om. i. Ibid.
ὄντως] οὕτω g. et pr. e. Ibid. μετ'] ἐπὶ
μετ' g. 12. γε om. f. g. et pr. e. Ibid.
ἡμῶν a. f. 13. φοβήσεται c. f. g. v. et pr.
e. Mor. Ibid. ὁ om. e. f. g. pen. ἐλθὼν
a. ἐπανελθὼν οἴκαδε e. f. g. Ibid. διαχρή-
σεται e. g. Ald.

p. 270. 1. πάντας om. a. d. h. i. 6.
πρόσωδον v. 9. ὑμῶν ante καὶ ponunt e. f.
δια
g. post λάβω d. h. i. 10. ἐπιγινώσκειν e.
12. περιέρχονται γὰρ τὴν a. c. e. f. g. m. v.
Bekk. Ibid. τὴν om. v. κατὰ τὴν pr. e.
pen. οὐ τὸ] αὐτὸν pr. e. ult. ἐλπίζειν co-
dices et Bekk.

p. 271. 2. ἐκπληξίαν i. 4. δὴ] δὲ i. δὲ
δὴ d. h. 5. ἀδικεῖν om. a. 8. προσειπεῖν
d. f. g. h. i. sed. γρ. vulg. h. Ibid. ὡς]
ὅτι f. g. 9. μὲν om. f. g. et pr. e. Ibid.
πολλὰ, ὑπ' ἐμοῦ δὲ a. d. e. f. g. h. i. Bekk.
11. ἀνήσειν a. e. f. g. Ibid. ἐπ'] ὑπ' g.
13. τι om. a. Ibid. ὑμῶν g. et pr. e.
Ibid. κἀγὼ b. i. et corr. e. 14. αὐτὴν]
τό
μου a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 16. τρόπος
ε
e. Ibid. παραλίπηται g. et pr. c. Bekk.
17. νέων e. g. Ibid. διατριβὰς om. i. 18.
καὶ om. g. et pr. e. 21. διὰ d. e. h.
...
Ibid. τὴν om. i. et pr. h. 22. μέλλειν d.
h. i. m. Ibid. ἐρωτᾷν i. Ibid. τὰ μὲν
κεφάλαια a. d. h. antep. αὐτοῦ τῆς πολι-
τείας e. f. g. Ibid. ἕκαστα a. m. ult.
ἐπήνεγκα a.

κ
p. 272. 1. ἐζήλωσα g. ἐζήλωσα e. 5. ἡ
om. v. 7. σιγῶ] σιωπῶ e. f. g. Ibid.
ἀλλ' om. f. g. et pr. e. 9. σιγήσας g. σι-
γήσαις pr. e. 10. bis. ὁπόταν] ὅταν e. f. g.
Ibid. δοκῇ codices et Steph. Bekk. Ibid.
ὁπόταν] ὁπόσα a. 11. σοι] οἱ σοὶ e. Ibid.
γὰρ] δὲ a. d. e. f. g. h. i. Bekk. 12. ἐξε-
λεγχθήσῃ b. e. f. et γρ. d. h. ἐξελεχθήσῃ g.
14. γραφὴ] ἀρχὴ a. Ibid. εἰς] πρὸς e. f. g.
Bekk. 16. οὔπω] εἴπω m. 18. διηλε-
γμένου a. Ibid. οὖν] ἂν e. g. 20. εἴδομεν
codices et Steph. Bekk. 21. ἀλλὰ καὶ i.
22. πρὸς] εἰς e. Ibid. εἰσέρχομαι e. g.
23. ἡμᾶς om. h. i. antep. ἐν] ἐκ Ald.
pen. δοκῇ a. e. f. g. Ibid. καὶ om. i.

p. 273. 1. παραλείπειν a. e. f. g. Bekk.
3. τοῦ μήπω c. e. f. g. v. Bekk. τοῦ σε
μηδέπω b. τὸν μηδέπω Ald. Ibid. μηδὲ]
μήτε f. g. et pr. e. 5. τοὺς primum om.
e. f. g. 8. φανερῶς ὑπ' ἐμοῦ m. 9. ἐξελέ-
γχου m. 11. χρόνος ἀποκρύψαι e. f. g. 12.
νεῶν om. d. e. h. i. Ibid. καὶ --- πέντε om.
g. add. in marg. e. 14. ταχυνουσῶν e. g.
α
Ibid. τριηράρχους e. Ibid. ὑφῃρημένους c. v.
antep. πλεῖον c. d. e. f. g. h. m. v. Bekk.
Ibid. ἡμῶν om. e. f. g. Bekk. Ibid. ὅτε]
ὁπότε e. f. g. pen. Πόλιν a. g. i. m. v.
Ald.

p. 274. 2. ἀδικήσαντι] ἀλκίσαντι v. 3.
ἀπαξιοῦσι. σὺ δὲ ὁ πολὺν a. 4. τὸν Φίλιππον
e. f. g. Bekk. 5. ἀεὶ δὲ τὸ a. 6. οὕτω]
οὐ τὸ a. b. d. e. f. g. h. i. Steph. Bekk.
8. κατεσκεύασας b. c. g. i. v. Bekk. 9.
Ὀλυμπιάσιν e. g. Ὀλυμπιᾶσιν m. 10.
διαστρεβλώσας a. δὶς στρεβλώσας d. h. i.
Ibid. ἔγραψας a. d. h. i. 11. καί τοι παρ'
αὐτῷ a. 13. ἀνέβαλες v. Ibid. κατ' ἀν-
δρὸς φίλου καὶ ξένου f. g. et pr. e. Ibid.
ποιούμενος om. f. g. add. in marg. e. 14.
περὶ τούτου a. 16. ἀπεκρίνω f. g. Bekk.
Ibid. ὁ δῆμος ἀνεβόησεν e. f. g. ἂν ἐβόησεν ὁ
δῆμος pr. i. 17. περιέστασαν a. c. d. h. i.
α
v. Bekk. περιέστησαν e. 18. ποιεῖσθαι f.
g. et pr. e. pen. δὲ] γὰρ Mor. μὲν i. Ibid.

δὲ σιγῶ add. in marg. i. ult. αἰτίοις e.

p. 275. 1. νεωτερίζειν ἐν τῇ πόλει e. f. g. Ibid. ἐρωτᾷν e. f. g. 2. μέλλειν g. et pr. e. et corr. d. 4. αὐτοῦ om. f. g. add. in marg. e. Ibid. ἔνατα m. v. Bekk. ἕνατα c. 5. ἐγένετο ἂν e. f. g. 6. ἀντερωτᾷς a. c. d. h. i. Bekk. ἐρωτᾷς e. 7. θωπεῦσαι] παιδεῦσαι e. et γρ. h. 8. ἀποδοῖτο c. d. e. f. g. Bekk. ἀπόλλυσιν a. 9. κωλύει d. f.
οι
κωλύει h. Ibid. συμβουλεύων i. 10. κακοῖς] συμφοραῖς e. f. g. 11. μηδὲν πεποιηκὼς e. f. g. 12. τῶν om. v. 13. τοὺς om. i. Ald. Steph. antep. ἀποκρίνοιντο] ἀποκρύπτοιτο a. d. e. f. g. h. Steph. Bekk. sed in marg. ἀποκρίνοιτο h. Ibid. τὸ] τῶν e. g. sed in marg. τὸ e. pen. ἐπιγινομένης e. f. g. Ibid. ἐσχόλαζον h. et pr. d. ult. τιμωρίαν] τὴν μωρίαν f. Ibid. ἐπρεσβεύσαμεν m.

ἀ
p. 276. 1. ἐπέχρη i. 3. ἀνέστην e. ἔνεστι v. 4. ὡς] ὧν b. i. v. Bekk. 5. Δημοσθένη c. v. Bekk. 6. ἀγανακτῶ b. d. Bekk. μάλιστα ἀγανακτῶ g. μάλιστα ἀγανακτῶν e. f. Ibid. μου om. c. v. 7. ὡς ἔοικε ταῖς Σειρῆσιν e. f. g. Ibid. γὰρ ἐκείνας φησὶν οὐ κηλεῖν f. g. et pr. e. 8. οὐκ] οὐδ' a. e. f. g. i. Bekk. 9. εἰρημένων] Σειρήνων a. b. d. e. f. g. h. Steph. Bekk. Ibid. καὶ οὕτω δὴ b. Ibid. καὶ secundum om. e.
ἐμπειρίαν
g. 10. εὐπορίαν λόγων f. g. εὐπορίαν λόγων e. et γρ. εὐπορίαν d. h. 11. βλάβην i. antep. πρέπειν] τρέπειν g.

p. 277. 1. τὴν πόλιν f. g. et pr. e. Bekk. 3. ὅτι οὐ σύνοιδεν e. 4. ὁρᾷν a. 5. ὑπ' αὐτοῦ d. e. f. g. h. ὑφ' αὑτοῦ Bekk. 6. τοῖς om. a. 7. τούτων τῶν πικρῶν e. f. g. 8. καταφεύγει m. Ibid. ἂν om. c. m. v. 9. οὗ] οὐ a. v. Ibid. γλῶτταν c. d. e. f. g. h. Bekk. Ibid. τὸν αὐλὸν a. Ibid. ἀφέλοιτο λοιπὸν i. 11. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 12. πυθέσθαι om. a. d. e. f. g. h. Bekk. add. in marg. i. Ibid. ἂν om. e. f. g. i.
πον
Ibid. ἀναβλέψαντες f. g. ἀναβλέψαντες e. Ibid. ἀποψηφίσασθε f. ἀποψηφίσασθαι g.
ο ε ε
ἀπεψηφίσασθε e. ἀποψηφίζεσθαι v. ἀποψηφίσαισθε Steph. Bekk. 13. πότερ' e. f. g. Bekk. 15. ὁ om. m. 17. ἐνεπίπλατο m.
οἷς
v. 18. οὓς f. g. οὓς e. pen. τῶν om. pr. h. Ibid. ἐπεισαγόντων codices et editiones.

p. 278. 1. Ὅμηρος om. a. αὐτὸν Ὅμηρος ἄνανδρον e. f. g. 2. τῶν τοιούτων g. 3.
ῶ
στεφανοῦτε e. g. στεφανοῦτε d. h. Ibid. ἐν om. a. Ibid. ταῖς δόξαις ταῖς τῶν Ἑλλήνων f. ταῖς δόξαις τῶν Ἑλλήνων e. g. 4. τὰ μὲν ἔνδοξα a. c. d. e. f. g. h. i. Bekk. 6. καὶ om. m. 7. τοὺς] καὶ e. Ibid. φαυλοτέρους m. 8. περιθεῖναι - - - ὑπὸ om. i. 10. καὶ secundum om. g. 11. ψηφιεῖσθαι m. Ibid. δ'] μὲν g. 16. κυκλίους codices et editiones. 17. οὐ δὲ m. Ibid. οὐκ ἐγκυκλίων e. f. g. Ibid. χορῶν om. g. 18. κριταὶ om. c. h. m. v. καθε-
οὐδ'
στηκότες κριταὶ e. f. g. 19. οὐδ'] ἀλλ' f. Ibid. τοῖς om. g. et pr. e. antep. τῶν δια-
γὰρ
πραξαμένων a. ult. γὰρ] γε i. δὲ e.

p. 279. 2. τὴν αὐτὸς e. f. g. Bekk. 3. παρακολουθῶν a. 4. αὐτοῦ pr. e. et γρ. h. 7. ἐμοὶ a. Ibid. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. Ibid. καὶ om. g. m. et pr. h. 8. καὶ om. pr. h. 9. νυνὶ e. f. g. 11. καθ' ἡμᾶς φορὰ ῥητόρων τολμηρῶν ἅμα καὶ πονηρῶν e. f. g. antep. οὕτω om. f. g. add. in marg. e. Ibid. κα-
υ
τέλευσαν e. f. κατέλευσαν g. pen. γὰρ] μὲν i. Ibid. αὐτὸν om. m. ult. ἑαυτὸν om. d.

p. 280. 1. δὲ] δὲ αὐτῶν e. f. g. Ibid. ἐγένετο h. Ibid. καὶ] οἳ a. d. f. h. Bekk.
οἳ
καὶ e. 2. ἀκρίτως b. 3. πρὶν καὶ τὰς d. h. et corr. e. 5. εἴων] εἴρων g. εἶργον, sed in marg. εἴων, e. Ibid. παραγίγνεσθαι a. d. e. f. g. h. Bekk. Ibid. ὑφ' om. a. 8. ἐπέθετο πρότερον c. d. f. g. h. m. v. et pr. e. Bekk. Ibid. τῇ τοῦ om. f. g. et pr. e. Bekk. 9. μεῖζον e. f. g. Bekk.
η
Ibid. ἰσχύσοι e. ἰσχύσειν g. ἰσχύσει i. 10. δ' om. e. g. v. Ibid. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. Ibid. ἐναντίον ὑμῶν ἀναλογισαίμην c. e. f. g. m. v. Bekk. ἐναντίον ὑμῶν ὁμολογησαίμην a. d. et pr. h. 12. στεφανοῦν a. στεφανωθῆναι
σαι
f. g. στεφανωθῆναι e. 15. ἐξειργάσθαι b. f. marg. Steph. Bekk. ἐξεργάσασθαι g. ἐξερ-
σθῆναι
γάσασθαι e. antep. τοῦτον a. pen. οὐδὲ τὰς τάφρους om. a. d. e. f. g. h. Bekk. Ibid. οὐδὲ ταφὰς δημοσίας e. f. g. Ibid. ἐνελόντα, sed γρ. ἀνελόντα, h. ult. τῶν ὀρθῶς πεπολιτευμένων in marg. h.

p. 281. 1. αἴτιον om. g. add. in marg. e. Ibid. γεγενημένου g. et pr. e. 3. διατελῇ m. 4. τῷ Ἀθ.] τῶν Ἀθ. a. d. e. f. g. h. v. antep. περὶ] ἐπὶ a. m. pen. παραλίπω a.

p. 282. 2. αἰσθομένους f. g. et pr. e. 3. ἡ om. v. Ibid. λανθάνειν οἴει e. f. g. Bekk. 4. περιτίθης v. 6. δ' om. g. Ibid. ἀλαζόνευμα] ἀξίωμα, sed in marg. vulg., e. 8. πρότερον om. f. g. add. in marg. e. 10. τά τε] τάδε h. 11. μεγάλα, γρ. μάλα, e. Ibid. διειλέχθη d. h. i. διηλέχθη e. Ibid.
με
ἀνέγραψεν a. i. 13. μή με] μήτε g. μήτε e. Ibid. οὗτος] οὔτε i. Ibid. μέντοι] τοίνυν e. f. g. 14. ἐγκαταλειφθεὶς d. h. 16. τριακόσια] τριάκοντα a. b. d. e. f. g. h. Ibid. σωφρονῶν ὁ δῆμος οὐκ e. f. g. Bekk.

Ibid. οὐκ] οὖν, sed in marg. οὐκ, i. 18. τὴν συμμαχίαν Θηβαίων e. f. g. Ibid. τῶν om. codices et editiones, et (quod ad l. notare prætermisi) Taylor. Reisk. 19. ἐξειργάσατο b. e. f. g. et pr. h. 20. ἐνώχλεις f. ἐνοχλεῖς ἡμῖν marg. Steph. 21. ἀποσιωπᾷς e. 22. ἀπεστέρηκας e. g. Ibid. μὲν om. pr. e. post ἕνεκα ponunt f. g. 23. ἕνεκα γὰρ πέντε e. Ibid. τῆς Θηβαίοις Ald. Θηβαῖοι f. g. et pr. e. 24. διὰ δὲ ἐννέα d. e. f. g. Bekk. pen. σαυτοῦ] αὐτοῦ c. αὐτοῦ v. ult. ἡμῖν e. f.

P. 283. 1. αὐτῶν om. g. 2. τολμήσει e. f. g. Bekk. Ibid. Δημοσθένην a. c. d. e. f. h. Δημοσθένει g. 3. λέγοντα pr. e. Ibid. οὗτος] αὐτὸς d. Ibid. ἐγκωμιάζει e. g. 4. πεπόνθαμεν e. f. g. 5. γενήσεται corr. i. Ibid. γὰρ δὴ τοὺς a. d. h. Ibid. ὄντας d. i. 6. καὶ om. a. Ibid. ἂν] ἐὰν c. d. e. f. g. h. i. v. Bekk. post ἐπαίνους ponunt e. f. g. 7. δὲ om. a. δὴ b. 9. ἀκούων om. a. d. e. f. g. h. Ibid. οὖν om. c. v. 10. ἀποστήσῃ] ἀφίστασο b. 12. οὐ δυνατὸν d. g. ἀδύνατος e. Ibid. ἂν om. d. h. i. 13. συμβαίνει d. h. v. Ibid. ὑπομείνας g. et pr. e. 15. συναχθησόμενος d. m. Ibid. τοῦ om. i. 16. νῦν e. f. g. Ibid. λέγειν om. d. e. f. g. 21. σοι om. c. f. g. et pr. e. 22. συνείπῃ a. c. d. e. f. g. m. v. Steph. Bekk. Ibid. δὴ] δὲ e. g. 23. Ἰφικράτου g. Ibid. πύθοῦ e. f. πύθου d. h. sed γρ. πυθοῦ h. πιθοῦ g. 24. αὐτὸν g. Ibid. αὐτοῖς om. g. αἰτεῖς corr. d. antep. γὰρ om. g. Ibid. σοι ἅμα f. om. e. g. pen. Ἰφικράτης g. Ibid. διότι g. ult. μοῖραν codices præter b. Ald. Steph.

p. 284. 2. τὸν om. a. c. d. e. f. g. h. v. Bekk. 3. ἐάν τις ἐρωτᾷ] ἀντεροῦ f. g. et pr. e. Bekk. Ibid. οὐ δώσετε] δώσετε f. g. et pr. e. Bekk. οὐ δώσετε φήσετε a. c. Ibid. ὅτι δειλὸς, ὅτι δωροδόκος a. 4. τοῦτον om. pr. e. 5. ἀτιμάσετε i. ἀτιμωρήτους ἐάσετε e. f. g. sed γρ. ἀτιμώσετε in marg. e. 6. νομίσασθ' e. f. g. Bekk. Ibid. εἰ add. in marg. i. 7. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 9. καὶ τὰ ἀγνώμονα a. d. f. h. καὶ τὸν ἀγνώμονα g. καὶ τὸν ἄκμωνα, sed in marg. τὰ ἀγνώμονα, e. Ibid. τινα] τῳ c. d. e. f. g. h. v. Bekk. τε a. τις i. Ald. 10. καὶ om. g. Ibid. ἑαυτὸν a. Ibid. διαχρήσῃ e. f. g. διαχειρίσηται d. h. 11. Δημοσθένην a. c. d. e. f. h. i. v. Δημοσθένει g. 17. τὸ δὲ] καὶ τὸ f. g. et pr. e. Ibid. ἐὰν om. f. g. et pr. e. Ibid. ὑμῖν i. antep. ὁποῖον e. f. g. Ibid. χρὴ παράδειγμα d. e. f. g. h. Bekk. pen. τί ἀποκρινεῖσθε om. f. g. et pr. e. τί κρινεῖτε cæteri et Ald. Bekk. et in marg. e. Ibid. ἴστε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι e. f. g. Bekk. Ibid. ἡ παλαίστρα e. f. g. ult. μόνη e. Ibid. νέους e. f. g.

P. 285. 1. κηρύγματα] δίκαια e. f. g. sed in marg. vulg. e. 3. καὶ ἀνδραγαθίας καὶ εὐνοίας om. f. g. add. in marg. e. Ibid. ἀσχήμων ὢν] ἀσχημονῶν a. d. f. g. εὐσχημονῶν h. εὐσχημονῶν e. ἀσχήμων ἐν i. 4. καὶ βδελυρὸς om. e. f. g. Ibid. ὁ δὲ] οὐδεὶς e. οὐδὲν i. Ibid. γε om. e. f. h. Ibid. διεφθάρη om. i. 8. νουθετεῖν] παιδεύειν h. et pr. d. Ibid. ἐνοχλεῖν ἐνταῦθα a. c. e. f. g. v. Bekk. 9. ἤδη καὶ δικαίως d. 10. θεωροῦντες e. f. g. sed in marg. θεωρούμενοι e. Ibid. φέρεται m. 11. ἀπολογίαν d. h. ἀπολογισμὸν e. Ibid. μὲν νῦν i. Ald. 12. ἐπερησομένως a. Ibid. ἡμᾶς g. Ibid. ὦ ἄνδρες Ἀθ. Bekk. 13. ἡ πόλις δόξει e. f. g. Ibid. τις om. d. Ibid. ᾖ] εἴη e. f. sed γρ. ᾖ e. 14. ἡμᾶς c. f. g. h. v. ὑμῶν e. ἡμῶν d. om. i. 15. τοῦ om. a. d. e. h. i. m. v. Bekk. 16. ἐκφεύγοι f. 17. ἐὰν οὖν τοὺς a. 18. φυλάξησθε, καλῶς ποιήσετε. ἡ a. antep. ἐπὶ τὸ πολὺ c. m. v. ἐπὶ πολὺ Bekk. pen. λαβόντες i. Ibid. ἐν om. f. g. et pr. e. ult. καὶ om. a. d. e. h.

p. 286. 1. τὸν λόγον a. d. h. et corr. e. Steph. Bekk. Ibid. τὰς] ὥσπερ τὰς a. c. i. m. v. Ald. Steph. Bekk. ὥσπερ καὶ τὰς d. e. f. g. h. Ibid. κηρυγμάτων] κτημάτων a. d. e. f. g. h. et in marg. c. Steph. Bekk. Ibid. ὥσπερ om. codices et editiones. 3. ὅτῳ] οὕτω g. et pr. e. Ibid. μαρτυρεῖτε e. g. 4. αὐτοῦ τοὺς ἐπαίνους. οὕτω γὰρ καὶ τῆς δημ. ἐπιμεληθήσεσθε a. 5. ὡς ὑμᾶς v. 6. δοκεῖ ὑμῖν εἶναι d. h. ὑμῖν εἶναι δοκεῖ e. f. g. εἶναι om. i. Ibid. ὅτι] εἰ a. d. h. v. 7. αἱ secundum om. a. d. h. Ibid. εἰς - - - πρωτευόντων om. i. 9. πρωτευόντων ἀνθρώπων ἐν c. m. v. πρωτευόντων add. in marg. e. Ibid. Ἀσίᾳ] ἐκκλησίᾳ m. Ibid. ἐν secundum om. a. d. e. f. g. h. Bekk. Ibid. ἐφ'] ἐν a. 10. ἐστὶν om. a. Ibid. ἐκ] ἡ παρὰ e. f. g. Ibid. οὐκ add. in marg. i. 12. παραγινώσκουσιν v. ἐπαναγινώσκουσιν i. Ibid. καὶ παρακελεύονται] παρακελεύονται δὲ c. m. v. 13. οἱ μὲν ὑμῖν c. f. g. m. v. οἱ μὲν ὑμᾶς e. Ibid. εἰς] καὶ e. καὶ g. 14. τῆς om. v. Ibid. αἰτῶσι h. 16. γεγηρακῶς e. g. παραγεγηρακῶς cæteri et editiones. 17. περιπονεῖται i. 19. οὐ add. in marg. i. antep. περιϊόντα f. ult. μεμνημένος πολλάκις e. f. g. Bekk.

P. 287. 1. ἀτυχία τῇ πόλει f. g. et pr. e. Ibid. τῆς] τὰς a. Ibid. ἐνταῦθα δ' ἀνὴρ m. Ibid. ὃς om. f. g. et pr. e. 2. μόνον f. Bekk. om. c. m. v. Ibid. ἐπιχειρήσας a. b. d. e. f. g. h. Bekk. 3. ὑπὸ] ἀπὸ f. g. et pr. e. Ibid. ἐν Ἀρείῳ πάγῳ b. 4. δ' om. f. Ibid. ἐκπλεύσας ἰδιώτης e. f. g. 5. τὸν φόβον om. m. Ibid. ἄνανδρος m. Wolf. 6. αὐτῷ αἱ ψῆφοι e. f. g. Bekk. Ibid. μίαν g. h. et pr. e. 7. ὑπερώρισται a. Ibid. δὲ i. 8. νυνὶ e. f. g. Ibid. γενόμενον i. Ibid. ἁπάντων] ὁ πάντων d. e. f. g. h.

Bekk. 9. ἀποδέδρακε f. g. et pr. e. 10. οἴεσθαι e. 11. ἀποπέμψεσθε a. 13. ὀνόματι δὲ τῆς b. 14. μέμνησθε] μὴν μνήσθητε a. Bekk. μὴ μνησθῆτε d. e. f. g. h. antep. τὰ Πύθια μέλλει d. h. pen. τὸ secundum om. f. g. et pr. e. ult. ἡμῶν om. f. g. et pr. e. Bekk. δ' ἡ πόλις ὑμῶν corr. e.

P. 288. 1. νυνὶ e. f. g. Ibid. τοῦτον] οὗτος i. 2. στεφανώσητε (superscr. αι) i. στεφανωθήσητε (superscr. ε), sed γρ. στεφανώσετε, h. 3. ἀπολύσητε c. 5. bis. ὑπὲρ] περὶ e. f. g. 6. καὶ τὰς - - - ἀπόθεσθε om. a. 7. ἀλλὰ κρίνετε om. m. 8. ἄνδρας ἀξιολογωτέρους e. f. g. Bekk. Ibid. ὦσιν] σώμασιν c. m. v. 10. οἱ om. Ald. Steph. Ibid. συνβοηθήσοντες i. 11. οἱ secundum om. i. 12. ὅτ' ὃς i. 13. ἐπιμελόμενος f. Bekk. 14. διατετέλεκεν om. c. e. f. g. m. v. Bekk. antep. βλέψαντες c. m. v. pen. Βυζαντίους a. b. e. f. g. Bekk. τοὺς Βυζαντίους d. h. Ibid. ἐξελέσθαι πρεσβεύσας f. g. et pr. e. ult. τῶν] τοῦ a. d. e. g. h. v. Ibid. ἀποστῆσαι δὲ om. pr. i.

p. 289. 1. ἡμᾶς f. g. 2. ἤδη om. i. Ibid. ἀναπεισθήσεσθε c. v. ἀναπεισθήσεται g. ἂν πεισθήσεσθε a. 3. τρέφοντες a. 4. ἐν om. i. 5. δωρημάτων m. 10. ὥςπερ] ὡς a. d. e. f. g. h. m. Bekk. 13. δὲ om. g. 16. εἰ οἱ] ὅτι οἱ e. f. g. Ibid. μὲν om. m. Ibid. ἡμῶν f. Ibid. Ἀρίθμιον a. e. g. m. 17. τὴν om. d. h. 19. τῶν] τοῦ f. h. v. Bekk. Ibid. μὲν om. f. g. et pr. e. 20. δ' om. i. Ibid. ἧς] ἴσ. γῆς. ἐν ἄλλοις δὲ γράφεται, ὡς ἐνταῦθα Ald. Eman. Ibid. ἄρχουσιν Ἀθηναῖοι e. f. g. 21. κομίσαντα] κολάσαντα pr. e. κομίσαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα m. 22. χρυσίον, ἐπιδημήσαντα εἰς τὴν πόλιν, πρόξενον ὄντα τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, ἀλλὰ e. f. g. 25. τῶν] τοὺς τῶν c. i. v. et corr. e. 26. ἂν om. a. d. e. f. g. h. Bekk. Ibid. στενάξειν e. f. g. Bekk. στενάξαι a. d. h. ἀναστενάξειν Mor. 27. ἀντιπράττειν a. d. e. f. g. h. Bekk. pen. τὰ secundum om. e. g. ult. βεβόηκα g. et pr. e.

p. 290. 3. παραλελειμμένων a. c. d. h. i. v. et corr. e. παραλιπομένων m. Ibid. καὶ τὰ συμφέροντα om. c. v.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

α'. p. 297. 1. Μουννυχίας a. 2. Σκέρωνι x. Ibid. εἰς Κορησσὸν x. y. Bekk. Κορασὸν a.

p. 298. 1. Κέῳ y. Bekk. Κίων a. Ald. Ibid. καθήσαντες a. Ibid. καὶ γὰρ ἦν ἄνεμος ἐναντίος a. y. 2. πάλιν] ἑσπέρας a. y. Bekk. ἑσπέρας πάλιν x. 4. ἐμπίμπλαντο a. ἐνπίμπλαντο y. 5. αὐτῶν om. a. y. Bekk. 6. οὔτε ἀλγηδ. x. 7. οὐδέν τι. ταῦτα a. y. Bekk. Ibid. ἐπύθοντο] ἐτίθεντο a. Bekk. ἐπείθεντο x. antep. αὑτοῖς Ald. Ibid. ταφόντος Ald. ult. οὖν om. a. Bekk. Ibid. προσβαλεῖν x. Bekk.

p. 299. 1. ὥςπερ ὥς] ὥςπερ a. Ald. ὥςπερ εἴη x. ὥςπερ εἴς y. Ibid. τι] τε x. 2. θαλάσσῃ Bekk. 3. χρῶμα om. a. y. Bekk. Ibid. ποικίλους ἀνθρώπους a. y. Bekk. ποικίλον ἀνθρώπων x. Ibid. νυκτὸς ἔτι ἀποφεύγοντες y. Bekk. νυκτὸς ἔτι φεύγοντες x. 4. κατὰ τὸν πόρον om. x. 5. ἔχει a. y. ἔχοιεν x. 7. ὑπὲρ] εἰς a. y. Ibid. Ψαμμειθοῦντος y. Ibid. συνόπτῳ a. Bekk. 9. ἀπαρκτίου] ἀπ' ἄρκτου y. ἀπ' ἄρκτων x. Ibid. ἐφερόμεθα om. x. Bekk. Ibid. ἐν τῇ θαλάττῃ a. ἐν πελάγει y. 10. γενόμενοι] ἐφερόμεθα y. Bekk. Ibid. ἐν αἷς om. x. ἐν οἷς y. Ibid. Τορώνῃ y. Πορώνῃ a. 11. αὐτοῦ y. Ibid. τοὺς om. x. κατὰ τοὺς νόμους μὴ στεφανοῦται, in marg. τὸ μὴ εἰς τὸ κατὰ τοὺς νόμους, y. 12. τέσσαρσιν x. 13. ἀφικόμενος x. Ibid. ἐπίνηόν y. Ibid. με x. 14. μου om. a. Bekk. 16. διέβην] ἀφικόμην a. y. Bekk. 17. ταῦτα x. y. Ibid. ἔχομέν x. y. Ald. Bekk. ἔχω a. 18. συμβαίνῃ x. y. Bekk. 19. εὐτύχει] εὐτύχει, καὶ μὴ πολιτεύου a. x. y. Bekk. Ibid. καὶ μὴ] μήτε a. y. μηδὲ Bekk.

β'. p. 299. ult. ἐπέστελεν y.

p. 300. 1. ὀνειδίζεις a. y. 3. τοιαῦτα y. Ibid. et 4. διειλέχθης Ald. 4. μηδὲν ὧν δι' ὧν a. 5. βλέποντα a. y. Ald. Bekk. Ibid. συμφορὰν a. y. Bekk. 7. καὶ om. y. Bekk. Ibid. πρόσωπον om. codices et editiones. Ibid. σου om. a. Ald. add. in marg. y. 10. ὑστερίσειν y. antep. πολλάκις om. a. Ibid. οὐκ] οὐδ' a. y. Bekk. Ibid. et pen. οὔτε — οὔτε] οὐδὲ — οὐδ' Bekk. Ibid. διοχλοῦσί a. y. Bekk. pen. ἐπηρεάζεις, καὶ οὔτε a. y. Bekk. ult. ἀποβλέπεις a. y. Ald. Bekk.

p. 301. 6. χρηστῇ τε καὶ a. y. Bekk. 7. τοῦτο] ταῦτα a. y. Ald. Bekk. 8. νομισθεὶς a. y. Ald. Bekk. Ibid. καὶ om. a. y. Ald. Bekk. 9. μὲν] δὲ a. y. Ibid. ἧττον a. Ald. Ibid. ἐγενόμην om. a. y. Ald. Bekk. Ibid. ἐμαυτοῦ] αὐτοῦ a. Ald. Bekk. 11. ὑβρίζεσθαι, καὶ μηδεμίαν y. 12. ἀμύνεσθαι y. 13. ἡμῖν a. y. Ald. Bekk. 14. αὐτοὺς a. y. ἑαυτοὺς Bekk. 16. ἀνιᾷν ἔτι βούλει a. Bekk. antep. μὴ om. a. y. Ald. Bekk. pen. αὐτῷ τε y. ult. σοι om. y. Bekk.

p. 302. 3. πατρίδι] πόλει a. y. Bekk. Ibid. γενόμενοι om. a.

γ'. Huic epistolæ præponit, Αἰσχίνης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, x. et y. nisi quod y. om. vocem Αἰσχίνης.

p. 302. 5. πάντες om. x. 7. ἑαυτῶν om. x. 8. ἐπείπερ ἅπαξ ἀναξίως x. y. 9. καὶ κατηγορῶν ἄ. α. ἑάλων om. x. 13. ὤφειλε x. Ibid. γέρων ὢν ἐν x. 16. ἔπαθεν x. y. Bekk.

Ibid. εἰκότως] εἰκότως μοὶ y. Bekk. εἰκότως ἂν ἐμοὶ x. 17. αὐτὸν x.

δ'. p. 302. pen. Ἐπεί σοι y. Bekk.

p. 303. 4. ὅν που καὶ y. 13. ἡμέτεροι a. y. Ald. Bekk. 14. τοῦ καὶ εἰκόνι g. Bekk. antep. δὴ a. y. Ald. Bekk.

p. 304. 6. νυνὶ a. 7. ταύτην] ταῦτα, et in marg. παροιμία, y. Ibid. ἀνάγκην y. Ald. 9. προσῆκον a. y. Ald. Bekk. Ibid. γὰρ γυνή ποτε y. Bekk. 11. θεᾶσθαι Bekk. 15. ἔχει a. Bekk. ἔχοι y. Ald. Ibid. ἄγει a. Bekk. ἄγοι y. Ald. 18. μὲν οὖν νῦν a. Ibid. ἵνα om. a. y. Ald. Bekk. Ibid. μὴ οὖν μηνύσαι a. 19. μηνῦσαί Bekk. 22. τῷ] τοῦ a. y. Ald. Bekk. Ibid. τοσοῦτον a. Bekk. pen. Κλεοκράτη Ald. Bekk.

έ. p. 305. 12. καὶ primum om. a. y. Ald. Bekk. Ibid. εἰ καὶ] καὶ εἰ a. y. 15. ἡμῖν y. Ibid. στροβύλου y. 18. ἐγὼ μηδίμνοις οὐχ a. y. Ald. Bekk. Ibid. Κωθοκύδας a. 19. ἐδυνάμην a. Bekk. antep. ἃ om. y. Ibid. μικρολογίαν ἐμὴν δόξω δηλοῦν y.

p. 306. 2. καλλίας y. 3. ἀπολαύματα Ald. 8. ἄλλης om. y. 11. μὲν om. y. 12. ὥσθ'] καὶ a. y. Ald. Bekk. 13. δοκεῖν] ποιεῖ a. y. Ald. ποτὲ Bekk. 14. ἡδονῆς. ῷ] ἡδονῆς δοκῶ, Bekk. 18. τεσσαράκοντα y. 19. Ἀλῆσι] ἄλσει y. ἄλησι Ald. Ἁλῆσι Bekk. 21. ἄλλωσε y.

p. 307. 3. μηδενὸς Bekk. Ibid. ποιεῖ om. a. y. Ald. Bekk. 5. συνέλθοις Bekk. 6. λέγει a. y. 7. τῷ πᾶσιν Bekk. 10. ἰδεῖν ἡμῖν a. y. Bekk. Ibid. ἐπανήκοις] ἐπανίοις y. Bekk.

ς'. ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ. x. y. Bekk. p. 307. 12. κομίζων] κομίσας x. 15. Χαρμόλα] χαρίμον x. Ibid. δὲ] οὖν a. x. y. Bekk. 16. ὑποδέξῃ x. y. Bekk. 17. ᾧ om. x. 18. ὡς οὐ] ὅτι οὐ a. x. Bekk. Ibid. ἔρημοι x. Ibid. ὑπέλαβεν] ἐσμὲν x. ὑπεδέξατο in marg. y. Bekk. 19. ἔστιν ἔτι τις Bekk. Ibid. μνήμη καὶ λόγος x.

ζ'. p. 307. 22. μὲν om. y. 23. πρὸς ὑμᾶς om. a. y. Bekk. 24. τυχὸν] τυφῶν x. 25. τῆς om. a. y. 26. τῷ γὰρ Μελανώπῳ x. antep. τοῖς νόμοις ταῦτα x. y. Bekk. pen. πεπονθέναι παρ' αὐτοὺς ἀγωνιζόμενος τοὺς νόμους x.

p. 308. 2. πολλοὺς ἄλλους x. Ibid. λαμπροτάτων ποτὲ ἐν a. x. y. Bekk. 5. εἰς τὸ δεσμωτήριον τὸν πατέρα σου x. 6. τρισχιλίων a. Ibid. ἠταιρηκέναι a. Bekk. ἠτερικέναι, aut aliquid simile, y. 7. οὐ om. a. y. Bekk. Ibid. εἶναι πρὸς] εἶναι, οὐ τοῖς περὶ a. y. Bekk. 8. καὶ] ἢ Bekk. 9. αὖθις om. x. Ibid. ποτὲ δόξῃ] δοκῇ a. y. Bekk. 10. νυνὶ] ὑμῖν x. y. Bekk. Ibid. μὲν om. a. Ibid. παρέσχεσθε a. y. Ald. Bekk. 11. θορυβοῦντες ἀεὶ, καὶ x. y. θορυβοῦντες δὲ [f. voluit τε Reisk.] καὶ a. Ibid. ἀκροᾶσθαι x. 13. ἄμεινον ἦν ἐμαυτὸν y. ἄμεινον ἐμὲ αὐτὸν Bekk. 14. ἐψηφίσασθε] λέγειν ψηφίσασθαι x. 15. δὲ om. a. 16. λοιδορουμένων a. 17. δοκοῦντες a. Ibid. βλασφημιῶν a. y. Bekk. 18. ποιεῖν] ποιῇ adscripserat Taylor, sine nota codicis, qui (inquit Reiskius) videtur y. esse.

θ'. p. 309. 10. ὅτι om. a. y. Ald. Bekk. Ibid. μηκυνεῖν Bekk. 14. καὶ primum om. a. y. Ald. 16. δ' om. a. y. Ald. 19. ἂν om. a. Ald. Bekk. Ibid. ἐμηχανώμην a. y. Ald. Bekk. 20. ἡδέως ἐπὶ τῇ στερήσει] ἡδόμενος ἐπὶ τῇ στερήσει a. ἡδέως στερόμενος y. Bekk. antep. οἰκεῖν. ἔρρωσο. y. Bekk.

ί. p. 310. 1. οὐδενός ἐστιν. ὅτε κατὰ a. οὐδενός. κατὰ y. Bekk. 7. λέγειν a. 9. Περγάμων] γάμων a. τάφων y. [ubi Taylor adscripsit: F. Ταφίων. quod quid sibi velit non intelligo. *Reisk.*] Bekk. 11. γεγενημένα] γινόμενα y. 12. ἐπιτρέπει ἡ ὥρα ποιεῖν, sine nota codicis, in Var. Lect. habet Reiskius, et sic dedit Bekk. 16. ἀπ' αὐτοῦ] γρ. ὑπ' αὐτοῦ in marg. y. 18. παρθένος] παρθένος, errore calami, e y. adscripserat Taylorus: unde constat eum in illo codice aliud, quod reticuit, reperisse. παρθένοις Bekk. Ibid. δὲ οὐ τῶν y. Bekk. 22. τοῖς] αὐτοῖς a. y. Ald. Bekk.

p. 311. 1. εὐπρεπὴς y. Ibid. εἰωθὸς om. y. 6. σοι om. Bekk. 12. πρὸς] εἰς a. 16. ὀργίζομαι] ἐργάζομαι a. Ald. Bekk. 19. ἐπελάβετο] ἐπεβάλλετο a. Bekk. ἐπεβάλετο y. 21. τοῦτο] ταὐτὸ τοῦτο y. Ibid. Μέανδρον y. 22. Ἄταλον y. 23. ἔφη, οὐχ] ἔφη, αὐτοῦ οὐχ a. y. antep. νομίζειν y. pen. πολλὰς om. a. Ibid. πληγὰς καὶ ἀπειπάμενος y. Bekk. Ibid. ἐξίῃ Bekk. ult. λέγειν y. Bekk. Ibid. ἀνηγόρευεν y.

p. 312. 2. δ' ὁμοίως a. Bekk. Ibid. πάλιν, Καρίωνα] πάλιν κατιὼν δὲ a. y. Ald. πόλιν κατ' Ἰόνιον Bekk. Ibid. τὸν om. a. y. Ald. Bekk. 4. γενόμενον] γεγονὸς a. y. Bekk. 6. εἶδον] ἰδὼν a. y. Ald. Bekk.
ἵνα
Ibid. δ' ἐδόκει Bekk. 7. ὡς y. Ibid. μοι] μὴ a. y. Ald. Bekk. Ibid. τραγικά τε καὶ a. y. Bekk. 8. ἢ] εἰ a. Ibid. δεῖ a. Ibid. καί τι a. y. Ald. 12. Ἀπόλλωνός μοι καὶ a. y. Bekk. Ibid. ἐπάξειν a. Bekk. ult. ὑπομείνοι a. y. ὑπομεῖναι Ald. Bekk.

p. 313. 1. ὡς σχετλιάσοντι καὶ ἐμοῦ y. Bekk.

ιά. p. 313. 4. ἐβουλόμην a. Bekk. 9. πλὴν - - - ὀλίγους om. a. 10. μὴ] μηδὲ y. Bekk. Ibid. ῥάδια y. Ald. Bekk. Ibid. συμβουλεύειν προσήκειν ᾤόμην y. Bekk. 11. τε] δὲ y. Ibid. εἶναι om. y. 15. αὐτοῦ a. y. Bekk. 17. εἰμι] ἤδη a. y. Ald. Bekk. Ibid. μόνον a. y. Ald. Bekk. 19. παραπρεσβείας πάλιν γράφ. y. Bekk. 20. δίκην om. y. Bekk. antep. εἰμι] ἤδη a. y. Ald. Bekk. ult. τε] με y. γε Bekk.

p. 314. 1. με om. y. 2. ἐκεῖθεν y. Bekk. Ibid. παύσομαι γράφων post συμφέρειν ponit y. Ibid. δόξω a. y. Bekk. 5. οἱ] οὐ a. 7. προσχήματος] πρόσχημα τῆς a. y. Ald. προσχήματι Bekk. 9. ἡγεμόσι ἡ πολὺ y. 14. ὑμεῖς δὲ] ἐμοὶ μὲν a. ἐμοὶ δὲ y. 18.

ὑμᾶς τινὰς y. 19. ὑμῖν μετὰ τοῦ ταῦτα συμφέρειν a. y. Bekk. 21. ἀεὶ om. a. y. Bekk. antep. οὖσαν ἱκανὴν y. Bekk. pen. καὶ om. a. Ibid. ἡμᾶς y.

p. 315. 2. οὐ χείρους om. y. 4. ὑμῖν y. 5. ἡμῖν Ald. Bekk. 6. δισχίλια a. y. Bekk. 7. τοσοῦτο y. 10. ὑμῶν a. 12. καὶ ἐγένοντο ἐν] εἰσεγένοντο ἐν a. Bekk. εἰσεγένοντο, γρ. εἰσηγγέλλοντο, y. 14. ὅτι] ὅπου y. 17. κἂν μὲν ἱκανοὶ y. 18. τὰ om. a. y. Ald. Bekk. Ibid. ἐλευθερῶμεν Bekk. 20. ἠσθησόμεθα a. y. Ald. Bekk. ult. εὖ φρονοῦντος ἔργον δεῖν πρὸς a. Ald. ἔργον δεῖν εὐφρονοῦντος πρὸς y.

p. 316. 2. ἐπιχορηγεῖ] ἐπιχειρεῖτε Bekk. 4. ὅμοιά γε a. y. Ald. Ibid. πολλάκις νικήσας y. Bekk. 6. ἀντιγράφους] ἀντιπάλους in marg. y. Bekk. 8. αὐτοῖς a. 9. θαυμαστὸν Bekk. 10. δυνάμενα. φάσκουσι γὰρ δεῖν ὑμᾶς y. Bekk. 12. εἰρηνεύειν] εἰρήνην ἄγειν y. Ibid. ἡμᾶς] ὑμῖν a. Ibid. δεῖ δὲ οὐ τοῦτο y. 13. ὁμονοητέον ὑμῖν πολεμοῦσιν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων· ὁμ. y. 16. συστρατιὰς y. ult. τῶν ἐμπλήκτων om. a. y. Ald. Bekk. Ibid. νομίζωμεν a. y. Bekk.

p. 317. 1. μὲν om. a. Ibid. καταλύσατε a. 4. ἡμῖν y. 6. ἡμῶν y. 9. μὴ] μηδὲ y.

ιβʹ. p. 318. 1. λόγους a. y. Ald. Bekk. 12. θαυμαστῶν a. 14. κρείττων y. Ibid. ἐφάνη --- ἑάλων] om. a. sed hæc idem addit post γεγονέναι ver. 20. 17. εἰς] om. y. δὲ εἰς a. Ibid. ἡμᾶς a. Ibid. πολιτεύεσθαι νομίζειν, ὅτι y. πολιτεύεσθαι νομίζεσθαι, ὅτι a. πεπολιτεῦσθαι νομίζειν, ὅτι Bekk. 21. ὥςπερ om. a. Ald. Bekk. 23. τίνες ὁποῖοι y. ὁποῖοί τινες Bekk. Ibid. ἐγένοντο τοὺς τρόπους y. antep. γενομένων ἐκείνων, ἀναφ. a. y. pen. αὐτοὺς τῶν ἐχθρῶν ἕκαστος y.

p. 319. 1. προαιρούμενοι καὶ παντελῶς a. ἀφ' ὑμῶν y. Bekk. 7. δὴ] δῆθεν y. 16. παρ' ὑμῶν y. 17. παρ' οὓς a. 18. λοιδορουμένης αὐτῆς a. y. Bekk. 19. ἀφικόμην a. y. Bekk. 21. ἑαυτοῦ a. 22. τὰς συμφορὰς a. antep. πόλιν, ὡς γὰρ] πόλιν τὸν δὲ ὄντως στέργοντα τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ὡς πόῤῥ. a. y. Bekk.

p. 320. 2. ταλάντων δυοῖν ὅσων a. Ald. 6. μόνον a. 10. ἴσως] γρ. εἴσω in marg. y. 11. ἐπισταμένην y. 13. ἐπαισθανομένων y. 14. ἔδωκε] δέδωκε y. Bekk. 15. γενόμενοι ἀφῄρηνται.] γενομένων ἀνῄρηται πόλιν. a. y. γενομένων ἀνῄρηνται πόλιν. Ald. γενομένων αὖ ἀφῄρηται πάλιν. Bekk. Ibid. ἔοικε, ἢ τοὺς y. 16. τοὺς ἢ] ἢ τοὺς a. y. Ald.

p. 321. 1. χαρίσασθαι a. Bekk. 2. ἀλλ' Bekk. 3. αὐτοὺς om. a. 5. χαρίζεσθαι Bekk. 6. πείσαιμ' ἂν Bekk. Ibid. ὡς μή μοι a. Bekk. μὴ om. y. 7. ὦσιν] ὄντες a. Bekk. 10. τελευτήσαντος Bekk. 11. καὶ om. y. 12. ὑμῖν τε αὐτοῖς y. 13. τῶν om. y. Ald. 14. καταλύσετε a. 16. ἣν πόλεσιν] ἡ πόλις a. y. Bekk. Ibid. ἰσχύσειε a. y. Bekk. ἴσχυε Ald. antep. πλέον y. Ibid. ἡμᾶς y. pen. ἢ] ἣν y. Ibid. παρακαλῶν, ἀλλ' οὐκ Ald. ult. εὐπειθὴς] εὐτυχὴς a. y. Bekk.

p. 322. 3. τὸ secundum om. a. pen. ἡμῶν a. y. Ald. Bekk. ult. προσέχοιτε a.

SCHOLIA AD EPISTOLAS ÆSCHINIS

E CODICE Y. EXSCRIPTA.

P. 301. 10. δύναμαι] Κατὰ παράλειψιν.

p. 304. 7. ταῦτα τὴν λύραν] Παροιμία.

— 21. συντετάχθαι] Ἔμπροσθεν θεῖναι.

p. 306. 13. ἀπηλλάχθαι] Τοῦ πολιτεύεσθαι δηλονότι.

p. 310. 10. πρὸς αὐτοῖς] Ἔμπροσθεν αὐτῶν.

— ult. ἐξ ἡμέρας] Ἤγουν πρὸ μιᾶς ἡμέρας.

p. 311. 19. ἐπεβάλετο] Ἤγουν ἀρχὴν ἐποίει.

— ibid. τροχῶν] Ἤγουν κολασέων.

p. 312. 1. ἀπορεῖ] Ὁ Κίμων δηλονότι.

— 7. ὡς] Ἵνα.

P. 314. 4. ὅτι τῶν πολιτευομένων—] Σημείωσαι, ὅτι δύο κολακεῖαί εἰσι· μία μὲν καὶ ἁπλῆ καὶ πᾶσι δήλη, ἑτέρα δὲ σύνθετος καὶ δοκοῦσα μὴ εἶναι, ὁμῶς ἐστὶν, ᾗ καὶ Δημοσθένης ἐχρήσατο.

— 10. περιόντος] Σῶντος. τὸν Δημοσθένην αἰνίττεται.

— 14. ἐμοὶ δὲ] Ἐλλειπτικὸν, δοκεῖτε ὅτι.

p. 316. 9. συλλαβεῖν] Βοηθῆσαι.

— pen. διαφέρειν] Ἤγουν μηδὲν προὔργου ποιεῖν.

P. 318. 4. ἀποδόμενος] Πωλήσας.

— 20. οὐχ ὅπως] Μὴ μόνον.

— 24. ἐκ μέσου] Ἤγουν τῆς τύχης.

— ult. δὴ] Μάλιστα.

p. 319. 10. καὶ οὐκ ἔσθ'] Λύσις τοῦ ἀντιπίπτοντος.

— 15. καὶ μὴν] Ἑτέρα λύσις.

— ult. ἀμύξει] Ἤγουν ταράξει, ἀποσπάσει.

p. 321. 10. τελευτήσαντες] Ἐπιῤῥηματικὸν τὸ τελευτήσαντες ἀντὶ τοῦ τελευταῖον.

INDICES IN ÆSCHINEM.

INDEX IN ÆSCHINEM.

AD PAGINAS ET VERSUS EDIT. H. STEPHANI.

A.

οὐ τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν σιωπηθήσεται. 75, 36. παραδέχεσθαι ἔθος αἰσχρόν. 81, 32. αἰσχρόν ἐστι, τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον. 86, 22. παιδεία, ᾗ διαγινώσκεται τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρά. 90, 32.

αἰσχρουργία. 41, 13.

αἰσχρῶς βεβιωκότι προεῖπον οἱ νόμοι μὴ δημηγορεῖν. 1, 13. παρεγγραφεὶς αἰσχρῶς πολίτης. 38, 10. ἀρκεῖ μοι μικρὰ, καὶ μειζόνων αἰσχρῶς οὐκ ἐπιθυμῶ. 85, 6.

αἰσχύνεσθαι τοὺς πρεσβυτέρους. 4, 21. ὑπέρ τινος αἰσχύνεσθαι, pro aliquo, ejus causa, pudefieri. ἐγκαλύπτεσθαι αἰσχυνθέντα. 4, 35.

αἰσχύνη] ὀλιγώρως ἔχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. 10, 13. προβάλλονταί τι πρὸ τῆς αἰσχύνης, prætendunt aliquod operculum flagitio, celant aliquo velo. 11, 5. περιεῖναι αὐτῷ μηδὲν ἄλλ', ἢ τὰς αἰσχύνας. 22, 8. αἰσχύνην τινὸς καταγινώσκειν. 23, 40. οὕτως ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχύνας χαλεποί. 26, 5. κατακάμπτεσθαι (connivere) πρὸς τὰς αἰσχύνας. 26, 33. προβάλλεσθαί τι πρὸ τῆς αἰσχύνης, prætendere velum, honestam excusationem, turpitudini. 55, 24. καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνης κεκολακευκότα Φίλιππον, summo cum dedecore. 62, 19. ἄνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονώς. 88, 18. ἐκφεύγειν αἰσχύνην. 89, 12.

αἰτεῖν] σπονδὰς τοῖς σώμασιν αἰτεῖν, de solis corporibus pacisci, exclusis bonis. 46, 38. αἰτεῖν μέλλετε τοὺς θεοὺς τἀγαθά. 70, 32. γῆν καὶ ὕδωρ τοὺς Ἕλληνας αἰτῶν. 72, 26. δίοδον αἰτεῖν ἐπὶ Φίλιππον. 75, 9. αἰτεῖν τὴν ψῆφον, rogare judices, ut secundum eam partem dent judicium, cui ipse favet rogans. 82, 17. αἰτεῖν ὅρκον, judices rogare, ut contra jusjurandum a se dictum sententiam ferant. 82, 18. νόμον αἰτεῖν, rogare judices, ut legibus contraria judicio suo confirment. ibid. δημοκρατίαν αἰτεῖν, rogare judices, ut patiantur jura civibus sua eripi et everti. ibid. χρυσίον ὑμῖν οὐ δώσω. μή με αἰτεῖτε. οὐ γὰρ λήψεσθε. 88, 1.

αἰτία] καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστὶν, quæ proxime accedunt ad id crimen, quod hoc maxime judicio agitatur. 15, 30. ἀδυνατεῖν τὰς αἰτίας ἀπολύσασθαι. 28, 10. βαρέως τὴν αἰτίαν ἤνεγκα. 28, 19. ἐπὶ τῆς αἰτίας ταύτης ὄντα. 28, 20. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας τῶν πεπραγμένων. 29, 25. ἀπιθανότης τῆς αἰτίας. 36, 23. ἐμβάλλειν αἰτίαν. 47, 23. πόῤῥωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο. 48, 41. τοῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη. 52, 34. εἰς αἰτίαν εὐαγγελίων καὶ θυσίας τὴν βουλὴν κατέστησε, fuit in causa, ut senatus accusaretur aut reprehenderetur (ab Alexandro) de celebrato cum sacris die festo, ob allatum lætum nuncium de cæde Philippi. 76, 23. ἀμφίβολος ἡ αἰτία. 76, 39. ἀναφέρειν ἐπί τινα αἰτίας. 84, 36. οὕτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σαυτοῦ ἐνέφραξας κατηγορίας, obstruxisti viam accusatoribus, quo minus jure te persequi possint, criminationum multitudine, quas tu eis intentas. 85, 32. βασάνους ἐπ' αἰτίαις ἀγενήτοις. 86, 1. αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον. 86, 22. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας, imputare, adscribere. 87, 38. ἀπολύειν τῶν αἰτιῶν. 90, 1.

αἰτιᾶσθαι] αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον. 86, 22.

αἰχμάλωτος] λύεσθαι αἰχμαλώτους. 41, 16. ἐξαιτεῖσθαι παρὰ τὸν πότον αἰχμαλώτους. 49, 14.

ἀκαιρία] ἀκαιρίας ἐπὶ τοιαύτης, tempore et loco tam parum oportuno. 84, 11.

ἄκαιρος] ἄκαιρον, importunitas in moribus, ut si nescias, quid loco cuique personæque conveniat. ἀμαθὲς μὲν καὶ ἄκαιρον. 24, 3.

ἀκαλλιέρητος] ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας. 72, 16. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν. 75, 12.

ἀκήρυκτος] ἀκήρυκτος πόλεμος. 33, 12. ἄσπονδοι καὶ ἀκήρυκτοι πόλεμοι. 38, 38. ἀκήρυκτος, cujus laudes et honores præco nullus prædicat. 86, 37.

ἀκίνδυνος] ἀκίνδυνα τῷ μαρτυροῦντι. 7, 15.

ἀκλεέστατα] καλλίστην ὥραν ὄψεως ἀκλεέστατα διαφθείρας. 22, 38.

ἀκμάζειν τῷ εὖ φρονεῖν. 4, 16. ἀκμάζειν ἐν τῇ μανίᾳ. 46, 22. ἀκμάζειν καὶ ναυσὶ καὶ χρήμασι καὶ πεζῇ στρατιᾷ. 77, 3.

ἀκοὴ] ὄνειδος τὸ ψευδὲς οὐ περαιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖται. 48, 12.

ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 7, 2.

ἀκονιτί. 9, 40.

ἀκοσμία, scævitas, importunitas, illiberalitas. 24, 17. ἀκοσμία τοῦ τρόπου. 27, 3.

ἀκούειν] ἰσχύει κατηγορία παρὰ τοῖς ἀκούουσι. 28, 9. ἴσῃ εὐνοίᾳ ἀκούειν. 29, 10. προσεπιπονεῖν ἀκούοντας καὶ τὴν λοιπὴν διήγησιν, perseverare in patientia audiendi etiam reliquam expositionem. 34, 1. εὐτάκτως ἀκούειν. 41, 26. τοῖς ὠσὶ τῶν ὀνειδῶν ἀκοῦσαι, suis auribus, id est coram, præsentem, ex ipso obtrectatoris ore. 52, 29. ἂν οἱ δικασταὶ ἡμῶν ἐξ ἴσου ἀκούωσιν. 61, 35. εἰ δέ τισιν ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκούσασιν, ἀπιστότερος προσπέπτωκεν ὁ λόγος. 62, 6. παρωξύνθην ἀκούσας οὕτως. 70, 17. τίς ἂν τοιαῦτα καρτερήσειεν ἀκούων. 88, 19.

ἄκρα, arx. 88, 9.

ἀκρατὴς, ὧν οὐ χρὴ (scil. ἐρᾶν vel πράττειν) 20, 3.

ἀκριβὴς] ἀκριβέστατον συνέδριον τῶν ἐν τῇ

ἀντιγραφεὺς χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ. 57, 23. ἀντιγραφέως ἀρχὴν ἄρχειν. 57, 26.

ἀντιδιαπλέκειν] ἀντιδιαπλέκει πρὸς τοῦτο λέγων, occurrit cum suis callidis et perplexis cavillatiunculis et exceptiunculis. 57, 41.

ἀντιδιεξιέναι] ἀντιδιέξειμι, in contrariam partem enumerabo. 22, 17.

ἀντίδικος] ἐκφέρειν λόγους τοῖς ἀντιδίκοις, efferre, enunciare, prodere. de causidico prævaricatore, qui argumenta et agendi modos suæ partis adversariis enunciat, et cum iis in fraudem suorum colludit. 50, 22. 78, 28.

ἀντίθετος] ἀντιθέτοις ἐπιβεβουλευμένοις καὶ κακοήθεσι ψυχαγωγεῖσθαι. 28, 18.

ἀντικαταλλάττεσθαι] ἀντικαταλλαξάμενος ῥῆμα μόνον. 66, penult.

ἀντικατηγορεῖν, de accusato criminationes aut easdem aut alias in actorem retorquente. 25, 24.

ἀντικρούσεις, vocabulum ambiguum, in re musica, sed et in re turpi usurpatum. 24, 9.

ἀντιπαρατάττειν] ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας. 90, 16.

ἀντιπράττειν μετὰ τῶν βαρβάρων τοῖς Ἕλλησιν. 90, 30.

ἀντιτάττειν] ὑμέτερόν ἐστιν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι, obsistere, repugnare, in acie quasi contra stare. 25, 8. ἀντιτάττειν τὸν νόμον, cupiditati cujusquam opponere legem. 56, 8.

ἀντιτιθέναι. 89, 36.

ἄνω] ἐξαίρειν ἄνω τὸ πρᾶγμα. 29, 24. προαγαγὼν μικρὸν ἄνω τῶν πραγμάτων. 32, 41.

ἀνωμαλία τῆς κατηγορίας. 29, 11. ἀνωμαλίαν αὐτοῦ καὶ φθόνον. 35, 6.

ἀξία] ἀποδίδοσθαι τῆς ἀξίας, digno pretio vendere. 13, 40.

ἀξιόλογος] τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἄνδρας ἀπόθεσθε. 90, 4.

ἄξιος] οἴκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι. 43, 4. ὀργῆς μεγάλης ἦσαν ἄξιοι. 63, 10. ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν τούτου ἀπαιδευσίαν θεωρῆσαι. 88, 14.

ἀξιόχρεως] ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα. 89, 18.

ἀξίωμα] ὑποπτήσσειν ἀξίωμά τινος. 42, 1. περιτιθεὶς τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως Δημοσθένει. 87, 40.

ἀξίωσις, postulatio. μεταφέρειν ἀξίωσιν. 85, 17.

ἀόριστος] οἱ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύδωνται, ἀόριστα καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν. 67, 36.

ἀπαγγέλλειν τὴν πρεσβείαν, renunciare. 30, 17. ἐπὶ κεφαλαίων ἀπηγγείλαμεν τὴν πρεσβείαν. 34, 7. μυστήρια ἀπαγγέλλειν. 45, penult. (conf. vers. 38. ubi est μυστηριώτιδας σπονδὰς ἀπαγγέλλειν) ἀπαγγέλλειν νίκην τῆς πόλεως. 50, 42. ἀπαγγέλλειν πρῶτος τὴν νίκην. videtur moris fuisse, ut, qui primus victoriam partam populo annunciaret, corona cohonestaretur aurea. 51, 4. κατόρθωσιν τῶν ὑμετέρων παίδων ἀπαγγείλας. 51, 5.

ἀπάγειν] ἀπάγεσθαί ποι, in flagitiosum sensum detortum. 11, 37. ἀπάγειν, reducere, restituere eo, unde abstuleras. 20, 10. 16. ἄπωθεν ὑμᾶς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τοῦ κλέμματος. 68, 1. ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 75, 2.

ἀπαγορεύειν μὴ ἀνοίγειν, interdicere, ne aperiant. 2, 22. ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν. 6, 22.

ἀπαιδευσία. 42, ult. 48, 38. ἀπαιδευσία δεινὴ, mores majorem in modum crudi, illiberales et immanes. 18, 36. ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν τούτου ἀπαιδευσίαν θεωρῆσαι. 88, 14.

ἀπαίδευτος μαρτυρία, formula testimonii crudis et importunis concepta verbis. 7, 12. ἄμουσός τις οὗτος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπός ἐστι, inficetus et illiberalis. 24, 2.

ἀπαιδεύτως διαλέγεσθαι. 87, ult.

ἀπαίρειν ἐπὶ πρεσβείαν, domo proficisci, obeundæ legationis ergo. 39, 6. ἀπαίρειν, in viam se dare, iter ingredi. 64, 10.

ἀπαιτεῖν] πρώτην χάριν ἀπαιτῶ, primam hanc deposco gratiam, qui meritorum meorum nullam ante hoc tempus vos poposcerim. 51, 6. προσδοκίας τὸ ἔργον τινὰ ἀπαιτεῖν. 52, 10. ἀπαίτει τὸν δῆμον τὰς χάριτας. 81, 10.

ἀπαλείφειν τι τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης. 49, 36.

ἀπαλλάττειν] ἀπαλλάττεσθαι ἐκ παίδων, e pueris excedere. 6, 16. 50, 32. ἀπαλλάττεσθαι παρά τινος, ab aliquo dimitti, et alio migrare juberi. 8, 20. ἀπαλλάττεσθαι ἀπό τινος. 9, 2. καταγελάστως ἀπαλλάττειν, ridicule, cum derididiculo e negotio excedere. 33, 17. οὔτε πόλις οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε (prospere sine noxa discessit) Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος. 76, 8.

ἀπαλλοτριοῦν ἀπό τινος. 29, 20.

ἀπάνευθεν ἑταίρων φίλων. 21, 2. ὀστῶν. 21, 9.

ἀπαντᾶν] μείζων ἀπήντα γέλως μετὰ θορύβου. 12, 11. κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν δικαστῶν ἀπαντήσεται. 23, 31. ὥστ' οὐδ' ἀπαντήσεσθαί με ἐπὶ τὸ δικαστήριον. 24, pen. ἀπαντᾶν πρὸς λόγον, devenire, deferri oratione ad locum aliquem. 34, 22. μή μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ δοκεῖν. 61, 9. ἀπαντᾶν, occurrere, subvenire alicui incommodo, molestiæ ex aliqua re male gesta vel perperam constituta exsistenti. 63, 30. ἀπαντᾶν εἰς τὴν τίμησιν, devenire ad litis æstimationem. 82, 21.

ἀπαράσκευος πολεμεῖν. 63, 37. προσέμιξε

φέρων τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει. 74, 24. ἀπαρασκεύων αὐτῷ τῶν ἰδίων ὄντων. 76, 2.

ἅπας] ἀκριβολογοῦμαι λίαν ἅπαντα. 6, 21. ὀλιγώρως ἔχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. 10, 13. ἐν ἅπασι τούτοις τέταγμαι. 29, 15. προλαβεῖν ἐν ταῖς συνθήκαις ἡμῶν ἅπαντα. 52, 7. ἵν' εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πράττοι Φιλοκράτει. 62, 32. δεσπότης ἁπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου. 72, 27.

ἀπάτη] παραλογίζεσθαί τινα ἀπάτῃ τινί. 16, 32. ὑπὸ τῶν ἀπατῶν καὶ ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθε. 25, 23.

ἀπαυρᾶν] κακοῦ ἀνδρὸς ξύμπασα πόλις ἀπηύρα. 49, 26. 73, 3.

ἀπεθίζειν τούτους χρὴ ταῖς τιμωρίαις, dedocere. 5, 27. ἀπεθίζειν μὴ — τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι. 21, 31.

ἀπεικάζειν, assimulare. ἀπεικάζειν με Διονυσίῳ ἐπεχείρησεν. 29, 22.

ἀπειλεῖν] ἐπαγγελίαν τινὶ ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλεῖν, denunciationem diei ad causam dicendam interminari. 9, 35. μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον ἀποκόψειν ἠπείλει. 38, 11.

ἀπεῖναι] οὗτος μὲν οὖν ἄπεστι μετὰ τῶν κληρούχων ἐν Σάμῳ. 8, 19. ἀπεῖναι ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων. 54, 41.

ἀπειπεῖν τῇ δαπάνῃ, non amplius posse sumtum facere. 8, 16.

ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος. 4, 36. κραυγαῖς ζητεῖν ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος. 5, 26.

ἀπελευθερία, emissio in libertatem. 59, 25.

ἀπελεύθερος, liber, sed factus, non natus, in libertatem a domino emissus. ὑποκηρυξάμενοί τινες τοὺς ἑαυτῶν οἰκέτας ἀφίεσαν ἀπελευθέρους. ibid.

ἀπελευθεροῦν οἰκέτην μηδένα ἐν τῷ θεάτρῳ. 59, pen.

ἀπεργάζεσθαι] οἵους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο. 10, 12. πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς. 74, 31.

ἀπευθύνειν τὰ κοινὰ, gubernare rempublicam, ut gubernator navem, ad certam metam dirigere. 76, 13.

ἀπέχειν] ἐθίζειν ἀπέχειν, exercere in usu et consuetudine continentiæ. 3, 20. ἀπέχετε, jam habetis vobis redditum a nobis, quod debebatur. 34, 35. ἀπέχοντες τὸ πλεῖστον τοῖς ἔργοις. 89, 14.

ἀπέχθεια] ἀπεχθείας φεύγων. 22, 32. τὰς γὰρ ἀπεχθείας φεύγω. 23, 34. ἀπεχθείας φεύγειν. 41, ult.

ἀπίθανος ὢν πρὸς τὴν ὑποψίαν ταύτην, cum non possit oratione sua me hac suspicione infamare, eamque probatam dare. 28, 12. μιαρὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα. 77, 24.

ἀπιθανότης τῆς αἰτίας. 36, 23.

ἀπιστία καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22.

ἄπιστος] ἐπασκεῖν δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων. 46, 10. εἰ δέ τισιν ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκούσασιν ἀπιστότερος προσπέπτωκεν ὁ λόγος. 62, 6.

ἁπλότης] καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἁπλότητα, innocentem, simplicem, candidum se simulare, in eaque simulatione præsidium quærere. 86, 28.

ἁπλοῦς] ἐλευθέριος καὶ ἁπλοῦς λόγος. 17, 4.

ἀπὸ] οἷς ἐστὶ βίος ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν, quibus victum præbet vitæ temperantia, quæ quo est illustrior, tanto illis est quæstus uberior. 2, 13. ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος. 4, 36. κραυγαῖς ζητεῖν ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος. 5, 26. γινώσκεσθαι ἀπὸ ἐπιτηδεύματος. 7, 7. ἀπαλλάττεσθαι ἀπό τινος. 9, 2. ἀναστῆναι ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. 9, 22. ἀψευδής τις ἀπὸ ταὐτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν. 18, 7. ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ τῆς ἀπολογίας. 25, 25. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. 27, 5. ἀπαλλοτριοῦν ἀπό τινος. 29, 20. ὠθεῖν ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὸν πρεσβευτήν. 39, 30. ἀπογενέσθαι μηδεμίαν πώποτε νύκτα ἀπ' αὐτῶν. 44, 41. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς τῆς σωτηρίας λόγους. 49, 30. συμπρεσβεύσαντός μοι δευρὶ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. 50, pen. ὑφαιρουμένους τὰ πολλὰ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων προσόδων. 56, 25. ἀπ' εἰσαγγελίας κρίνεσθαι. 61, 3. φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γεγένηται. 65, 4. ἄπωθεν ὑμᾶς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τοῦ κλέμματος. 68, 1. ἀνακρεμᾶν ἀπὸ τῶν ἐλπίδων. 68, 2. δεσπότης ἁπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου. 72, 27. οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, non solum aciem, sed urbem adeo ipsam deseruit. 76, 14. ἀποπλανᾶν τινα ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. 79, 6. τοῖς τὸν δῆμον ἀπὸ φυλῆς καταγαγοῦσι. 80, 32. ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. 81, 11. τάξιν ἀπὸ στρατοπέδου ἔλιπε. 89, 38.

ἀποβάλλειν ἀσπίδα. 5, 2. ἀποβλέπειν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον, καὶ τὸ συμφέρον. 25, 20. ἀποβλέπειν εἰς τὰς τῶν γυμναζομένων εὐεξίας. 26, pen. ταῖς γε διανοίαις ἀποβλέψατε εἰς τὰς αὐτῶν συμφοράς. 76, 1. ἀποβλέψητε πρὸς εὐφημίαν τῶν λόγων αὐτοῦ. 77, 38. ἀποβλέπειν εἰς ἑαυτόν. 84, 30. ἀποβλέποντες πρὸς τί, cujus rei respectu? 86, 30. ἀποβλέπειν εἰς τὴν ἀλαζονείαν. 90, 10.

ἀπογίνεσθαι] ἀπογενέσθαι μηδεμίαν πώποτε νύκτα ἀπ' αὐτῶν, nulla unquam nocte abfuisse, extra contubernium eorum pernoctasse. 44, 41.

ἀπογινώσκειν] ἀπογνῶναί τινος, aliquem sententia sua absolvere. 29, 4. ἀπογνοὺς ἑαυτοῦ, qui ipse se sua sententia liberat et innocentiæ sibi suæ conscius est. 29, 6. ἀπογνώτω μηδὲν, μηδὲ καταγνώτω, neque absolvat, neque damnet. 62, 14.

χήν. 57, 15. ἄρχων τὴν τῶν τειχοποιῶν ἀρχήν. 57, 15. χειροτονεῖσθαι τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν. 57, 19. ὅτι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν ἔγραψεν αὐτὸν στεφανοῦν, quod auctor fuit coronandi Demosthenis, tametsi ille medio adhuc versaretur in magistratu, temporis, quo gerendus ei esset honos, vix dimidia pars præterisset. ibid. ἀντιγραφέως ἀρχὴν ἄρχειν. 57, 26. ἀποδεκτῶν ἀρχὴν ἄρχειν. ibid. νεωρίων ἀρχὴν ἄρχειν. ibid. ἀρχαὶ sunt generis triplicis. 58, 1. sq. καταστῆναι εἰς τὴν ἀρχὴν, accedere ad regni gubernationem. 76, 22. 77, 2.

ἀρχὴν, plane, prorsus, omnino. 70, 13.

ἄρχων] ἄρχοντες ἐννέα, quinam ab hoc senatu excluderentur. 3, 31. magistratus ille erat στεφανηφόρος. 3, 32. παρεδρεύειν ἄρχοντι. 22, 33. καταδουλούμενος τοὺς ἄρχοντας. 74, 18.

ἀσαφὴς] οἱ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύδωνται, ἀόριστα καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν. 67, 36.

ἀσέβεια] σκέψασθε τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην, ὡς περιεγένετο τῆς τῶν Ἀμφισσέων ἀσεβείας. 69, 38. ἀσέβεια Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν ἱερὰν γῆν. 70, 19.

ἀσεβεῖν] ποινὰς ἐλαύνειν τοὺς ἠσεβηκότας δᾳσὶν ἡμμέναις. 27, 7.

ἀσεβὴς] εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τριάκοντα ἐνεπέσαμεν. 51, 38.

ἀσέλγεια] εἶναι ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας. 13, 33. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ᾽ οὐχ ὑπ᾽ ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. 27, 5. ἀσέλγεια τῆς δαπάνης. 78, 5. ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας. 90, 16.

ἀσελγὴς] ἀπολείπειν τι τῶν ἀσελγεστάτων. 15, 23.

ἀσθενεῖν] μεταξὺ ἀσθενοῦντι, interea dum ægrotat, morbo tenente. 86, 3.

Ἀσκληπιὸς] ὅτ᾽ ἦν Ἀσκληπιῷ ἡ θυσία. 63, 13.

ἀσπὶς] ἀσπίδα ἀποβάλλειν. 5, 2. ἀσπίδας χρυσᾶς ἀνέθεμεν. 70, 3.

ἄσπονδος] ἄσπονδοι καὶ ἀκήρυκτοι πόλεμοι. 38, 38.

ἀστεφάνωτος, cui corona aurea, præmium magistratus bene et probabiliter gesti, negatur. 16, 3. 86, 37. ἀστεφάνωτος ἐκ τῶν νόμων, quem leges excludunt honore coronæ. 79, 3.

ἄστοργος τὴν ψυχήν. 47, 29.

ἀστράγαλος] ἀστράγαλοι διάσειστοι. 9, 9. ἀμφ᾽ ἀστραγάλοισι χολωθείς. 21, 26.

ἀστράτευτος] ἀστράτευτος ῥήτωρ. 74, 36. τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ᾤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν λελοιπότα τὴν τάξιν. 78, 41.

ἄστυ] πομπὴ Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει. 6, 40. 36, 3. στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναῤῥηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος. 60, 9.

ἀσυκοφάντητος] ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος παραλείπηται. 84, 34.

ἀσύμβολος] δεῖπνα πολυτελῆ δειπνῶν ἀσύμβολος. 11, 13.

ἀσύνοπτος] ἀσύνοπτα τοῖς πολλοῖς. 47, 31.

ἀσφαλὴς] ἔπαινον ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδιον καθ᾽ αὐτοῦ ποιήσεται, efficiet, ut non modo facile sit, eum laudare, sed ut laudes quoque in eum collatæ, perennes sint, et certæ, ut cum veritate constantes. 24, 14.

ἀσχημονεῖν δεινῶς. 33, 22.

ἀσχήμων] ἄσχημόν τι ἕνεκα χρημάτων πρᾶξας. 48, 30. ἀσχήμων ἐν τῷ βίῳ καὶ βδελυρός. 89, 3.

ἀταξία] μήθ᾽ ὑμεῖς ποτε εἰς τοιαύτην ἀταξίαν τῶν νόμων προβαίητε. 59, 5.

ἀτάσθαλος] ἀτάσθαλα μηχανᾶσθαι. 49, 27. et 73, 4.

ἀτίμητος] ἀτίμητος ἀγὼν, causa, cui æstimatio nulla a legibus præscripta est. 84, 7.

ἄτιμος ἐκ συκοφαντίας, infamiæ judicio notatus, postquam reus calumniæ factus et peractus esset. 52, 3.

ἀτιμοῦν] γραφὰς δώρων ἁλισκομένους ἀτιμοῦτε, in judicio largitionum victos infamia notatis. 87, 3.

ἀτιμώρητος] ἀτιμώρητον ἐᾶν θάνατον. 20, 22. παριέναι ἀτιμώρητον, inultum transmittere. 70, 33.

ἀτύχημα] βοηθεῖν τοῖς τῶν προγόνων ἀτυχήμασιν. 78, 3.

ἀτυχία] ἐμβάλλειν εἰς ἀτυχίας. 65, 6. στεφανοῦσθαι ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις. 72, 22. ἀτυχία πρὸς τὸ γένος. (pro περὶ τ. γ.) 77, ult.

αὐθημερὸν τεθνάτω. 3, 16. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34.

αὐθήμερος, quod valet in unum modo præsentem diem. μᾶλλόν σοι τῶν αὐθημέρων λόγων μέλει, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως. 83, 38.

αὐλητρὶς] αὐλητρίσι δουλεύειν. 6, 34. αὐλητρίδας ἔχῃ καὶ ἑταίρας πολυτελεστάτας. 11, 14.

αὐλὸς] οὗ τὴν γλῶτταν ἐάν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλοι, τὸ λοιπὸν οὐδέν ἐστι. 86, 29.

αὐτίκα] θεατὴς αὐτίκα ἐγὼ ἔσομαι ὑμέτερος. 27, 38.

αὐτοκράτωρ] αὐτοκράτορες πρέσβεις, cum plena potestate decernendi et constituendi, spondendi, sanciendi. 62, 35.

αὐτόματος] ἀψευδής τις ἀπὸ ταὐτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν. 18, 7. αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως. 47, 22. αὐτόματόν τι συμβῇ. 77, 33.

αὐτομολεῖν εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβάς. 23, 2. αὐτομολοῦντες ἐν τῇ πολιτείᾳ, alias alia sentientes et sequentes in gerenda republica, inconstantes, versatiles, transfugæ ab una parte ad alte-

B.

administratur, nemo non regnat, tametsi privatus est, per leges et judicum suffragia legibus consentanea. 87, 8.

βασιλικὸς] χρυσίον βασιλικὸν, largitiones regis Persarum. 75, ult. νῦν μέντοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον τὴν δαπάνην αὐτοῦ ἐπικέκλυκεν. 78, 29. προλαβὼν ἑβδομήκοντα τάλαντα τοῦ βασιλικοῦ χρυσίου. 88, 8.

βάταλος. 41, 14.

βδελυρία] μέθη καὶ βδελυρία. 4, 34, χορηγὸν εἰ λήψεται τῇ ἑαυτοῦ ϐδελυρίᾳ. 8, 27. φοβηθέντες, μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ ϐδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν. 9, 16. τίνας οὐκ οἰόμεθ' αὐτοὺς ὑπερϐολὰς βδελυρίας ποιεῖσθαι. 10, 26. εὐπορίαν τῇ βδελυρίᾳ τοὺς συμμάχους ποιούμενος. 15, 16. εὔγνωστος βδελυρία. 26, 42. πρωτεύων βδελυρίᾳ. 27, 17.

βδελυρὸς] ἀσχήμων ἐν τῷ βίῳ καὶ βδελυρός. 89, 3.

βέβαιος, cui fidi potest, qui promissis et pactis satisfacit. 23, 18.

βεϐαιοῦν τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν. 54, penult. βεβαιοῦν, prætoria velut sententia jus, potestatem et possessionem alicujus rei alicui addicere. μὴ βεβαιοῦτε αὐτῷ τοὺς ἐπαίνους, negate ei potestatem has laudes usurpandi, et velut proprias legitime quæsitas possidendi, firmas ei stabilesque et ratas ne facite. 89, 19.

βεβαίωσις] βεβαιώσεις τῶν κτημάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι, lex jubet possessorem emtoremve vindicias dare possessionum, emtorumve, seu probatum dare idoneis argumentis, seu illa modis justis legitimisque acquisivisse. 89, 16. sed v. hoc de loco v. κήρυγμα.

βελόνη] τινὲς πρωκτὸν ὥσπερ ϐελόνας διείρουσι. 77, 27.

βελτίων] διατριϐῶν βελτιόνων ἅπτεσθαι. 8, 21. τὰς δωρεὰς εἰς ϐελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἄνδρας ἀπόθεσθε. 90, 4.

βῆμα] ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος. 4, 36. ἐξείργειν τοῦ βήματος. 5, 15. κραυγαῖς ζητεῖν ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος. 5, 26. ἄγειν ἐπὶ τὸ βῆμα. 61, 29. προκαταλαμβάνειν τὸ βῆμα. 63, ult. παρακαλεῖν ἐπὶ τὸ βῆμα, invitare, ut adscendat in tribunal. 64, 5. διαδικασίαν ἔφη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον, litem se orsurum, qua disceptetur, utri imperium in copias conveniat, oratoribusne, an imperatoribus. 74, 19. ἡμιθνὴς παριὼν ἐπὶ τὸ ϐῆμα. 76, 18. παραχωρῶ σοι τοῦ ϐήματος. 77, 22. κύκλῳ περιδινῶν σεαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος. 77, 29. ἀναπηδᾷν ἐπὶ τὸ ϐῆμα. 78, 29. βῆμα, tribunal, geminum erat, in altero stabat actor, in altero reus. πρὸς τὸ τοῦ κατηγόρου βῆμα. — πρὸς τὸ τοῦ φεύγοντος. 83, 32.

βίος, quæstus, victus. οἷς ἐστὶ ϐίος ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν, quibus victum præbet vitæ temperantia, quæ quo est illustrior, tanto illis est quæstus uberior. 2, 13. τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ' οὐ τοῦ ϐίου, (id est ἢ τοῦ ϐίου.) 5, 11. καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. καταμαρτυρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ βίου. 13, 3. πιστεύειν τῷ ϐίῳ, vitæ a se actæ sanctimonia fidere. 17, 21. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαϐολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι. 21, 33. εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε. 25, 31. ἀϐίωτον αὐτῇ τὸν βίον παρασκευάζων. 26, 16. τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν κρινομένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις. 28, 21. 23. ἀβίωτον εἶναί μοι τὸν λοιπὸν ϐίον νομίζω. 28, penult. χρόνῳ καὶ ϐίῳ τοσούτῳ, tanto tempore, quantum vivendo peregisset. 33, 35. οἴκοθεν ἐκ τοῦ ϐίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι. 43, 4. δοκιμαστὰς ἱκανοὺς τοῦ ἐμοῦ βίου ὑμᾶς νομίζω. 47, 30. τοῖς βίοις ἡμῶν προσέχουσι μᾶλλον, ἢ τοῖς λόγοις. 48, 17. κενώτερον τῶν λόγων, οὓς εἴωθε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκεν. 67, ult. οὐ γὰρ βίον ἡμεῖς ἀνθρώπινόν γε ϐεβιώκαμεν. 72, 24. θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ὁποτέρου τοῦ λόγου, ἀλλ' ὁποτέρου τοῦ βίου ἐστίν. 77, 40. πορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἡμετέρων κινδύνων. 78, 27. τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τοῦ βίου διαβάλλει. 84, 38. τὴν ἐμὴν σιωπὴν ἡ τοῦ βίου μετριότης παρεσκεύασεν. 85, 6. εὐθύναι βίου οὐκ εἰσὶ παρ' ὑμῖν. 86, 33. πρὸς ποῖον παράδειγμα χρὴ αὐτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι. 88, pen. ἀσχήμων ἐν τῷ βίῳ καὶ βδελυρός. 89, 3. ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα. 89, 18.

βιοῦν] αἰσχρῶς βεϐιωκότι προεῖπον οἱ νόμοι μὴ δημηγορεῖν. 1, 13. ἐν ταῖς ὑμετέραις διατριβαῖς βεβίωκα. 52, 30. κενώτερον τῶν λόγων, οὓς εἴωθε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκεν. 67, ult. οὐ γὰρ ϐίον ἡμεῖς ἀνθρώπινόν γε βεβιώκαμεν. 72, 24. ἀνὴρ ὄντως μετ' ἀρετῆς βεϐιωκώς. 84, 15.

βλάπτειν] βλάπτεσθαι μεγάλα. 1, 4. εὐθύνας ἐμὰς βλάπτων. 24, 7.

βλασφημεῖν, verba infausta, male ominata loqui. 25, 39.

βλασφημία] ϐλασφημίας ποιήσεται εἰς ἄνδρα. 24, 4.

βλέπειν πρὸς τὸ μέλλον ἔσεσθαι. 41, 39. πῶς οὐ δεινὸν ἐχθροῦ πρόσωπον βλέπειν ἐπεγγελῶντος. 52, 28. ὁρᾷν et βλέπειν necesse est, ut inter se differant, nam p. 67, 10. copulantur hæc: ὁρώντων, φρονούντων, βλεπόντων ὑμῶν. βλέπων εἰς τὰ τούτων πρόσωπα. 75, 17. παρακελεύονται ὑμῖν βλέπειν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα. 89, 25.

βοήθεια] μεταπέμπεσθαί ποθεν βοήθειαν ἐπί τινα, contra quem. 5, 24.

βοηθεῖν] φυλέτας καθῆσθαι βοηθοῦντας τοῖς

καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει. 69, 9. μήτε γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα. 69, 15. ἀσέβεια Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν ἱερὰν γῆν. 70, 19. γῆν καὶ ὕδωρ τοὺς Ἕλληνας αἰτῶν. 72, 26.

γηραιὸς ἀποθανεῖν. 20, 23.

γῆρας] ὑπενεγκεῖν γῆρας ἅμα καὶ πενίαν. 12, 37. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σώφρων. 25, 37. 26, 2.

γίγνεσθαι vel γίνεσθαι] γεγονότες πολὺν ἀριθμὸν χρόνου, valde provecti annis, admodum senes. 7, 36. ὧν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνειλημμένος γέγονε. 8, 12. τὰ γινόμενα, ut fieri solet. 9, 4. παροινία τὸ ὅλον πρᾶγμα γέγονεν. 9, 19. ἐν παντὶ κακῷ γενόμενος, ad extremam adductus miseriam. 9, 27. ὅταν πρὸς τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ γίγνωνται. 11, 4. δοκιμασία ἡ γινομένη τοῖς ἀδυνάτοις. 14, 41. ὡς ἐν διατριβαῖς γεγονώς. 18, 35. περιμάχητος ἐξ ἔρωτος γίνεσθαι. 19, 4. διαβολὴ γεγενημένη αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα. 21, 32. πόθεν οὖν ἴσχυκε καὶ σύνηθες γέγονε τὸ λέγειν, unde ergo invaluit et in consuetudinem abiit mos ille loquendi sic. 23, 33. γένησθε τὰς ψυχὰς (id est κατὰ τὰς ψυχὰς) ἐφ' ἑτέρων, animum aliis rebus attendatis. 25, 26. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. 27, 5. ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐγενόμεθα, cum redissemus ad solitudinem, ut præter nos, qui eramus collegæ legationis ejusdem, extraneus nemo adesset. 33, 4. ἐφ' οἷς γέλωτες οὐχ οἱ τυχόντες ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο. 42, penult. ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγένετο, hæc objurgatio, reprehensio veniebat post rem jam factam, tempore importuno, cum nil amplius prodesset. 44, 29. οὐδ' ἂν φησιν ἐν βασάνοις ἀνδραπόδων γίνεσθαι, negat, se causam fortunasque suas indiciis mancipiorum vi tormentorum expressis commissurum. 45, 8. περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη. 50, 32. ἐκποίητον γενέσθαι, quando non liceat. 56, 40. τραγῳδῶν γινομένων, si bene habet ea lectio, sed legendum videtur potius τραγῳδιῶν. 59, 23. κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον γίνωνται. 60, 13. καθιέρωσις στεφάνου γίγνεται. 60, 14. χείρων γένηται τὴν ψυχήν. 60, 15. καιροὶ τῇ πόλει τέτταρες γεγένηνται. 61, 17. ἐπιμελὲς γέγονεν ὑπακούειν. 61, 32. ὁ ἰδίᾳ πονηρὸς οὐκ ἂν γένοιτο δημοσίᾳ χρηστός. 64, ult. φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γεγένηται. 65, 4. τί τῶν ἀνελπίστων καὶ ἀπροσδοκήτων οὐ γέγονεν ἐφ' ἡμῶν. 72, 23. οὐδεὶς πώποτε τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο. 73, 13. πληγῆς τηλικαύτης γεγενημένης. 74, 27. ἔκφρων παντάπασιν ἐγένετο. 75, 6. γίνεσθέ μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 75, 20. τραγῳδῶν μελλόντων γίνεσθαι. (si bene habet) 75, 26. ἐπιγράφειν ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ γιγνόμενον, auctorem et effectorem rei gestæ se ferre, sibi gloriam confectæ arrogare. 77, 34. βαρύτερον τῶν ἔργων, ὧν πεπόνθατε, τὸ ἀκρόαμα γίγνεται. 88, 16. ἄνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονώς. 88, 18. ἴσαι ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο. 89, 35. Πύθια μέλλει ἡμερῶν ὀλίγων γίνεσθαι. 89, 42.

γινώσκειν] γινώσκεσθαι ἀπὸ ἐπιτηδεύματος. 7, 7. ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι, pronunciavi sententiam, judicium tuli, vel uno modo motus adjuncto, veluti nota quadam veritatis rei adhærescente. 21, 36.

γλῶττα] γλῶτταν ἀποτμηθείς. 24, 32. οὗ τὴν γλῶτταν, ἐάν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλοι, τὸ λοιπὸν οὐδέν ἐστι. 86, 29.

γνώμη] καταλείπεται ἡ πρᾶξις ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις, arbitratui vestro relinquitur. 27, penult. ἐπιψηφίζειν τοὺς προέδρους τὰς γνώμας. 36, 27. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι, oratione tractare, successive, ordine. 54, 3. 15. λύειν τὰς παρανόμους γνώμας. 54, penult. ἐπιψηφίζειν τὰς γνώμας. 71, 7. 41. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα. 73, 1. πρὸς ἑτέρῳ τινὶ τὴν γνώμην ἔχειν. 81, 31.

γνωρίζειν, noscitare, e signis editis cognoscere, hunc ipsum esse. 6, 27. γνωρίζειν τὸ πρᾶγμα, agnoscere factum ex indiciis. 11, 8.

γνώριμον, noscitabile, ut e. c. ῥῆμα γνώριμον, dictio adumbrata, specie quadam honestatis amicta, e qua tamen rei designatæ turpitudo statim ab audiente agnoscatur. 7, 14.

γνῶσις πρός τινα, familiaritas cum aliquo. πολυωρῶν τὴν γνῶσίν μου τὴν πρὸς αὐτόν. 8, 4. γνῶσις, congressus cum aliquo, cum quis aliquem incipit nosse, et consuetudinem cum eo contrahit. 10, 17. ἐπιγραφομένων τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις, populi decretis. 26, 38. γνῶσις, usus et familiaritas, quæ duos intercedit. 30, 13.

γόης] συμπέπλεγμαι ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνθρώπῳ γόητι. 48, 32. οὐδεὶς πώποτε τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο. 72, 13. ἐπεισάξει τὸν γόητα: sic Demosthenem appellat Æschines. 83, 28.

γονεὺς] οἴκησιν μὴ παρέχων τοῖς γονεῦσι. 4, 42. μήτε γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα, monstrosos partus, a forma humana abhorrentes. 69, 15.

γονὴ] μηδὲ βοσκήματα κατὰ φύσιν γονὰς ποιεῖσθαι. 69, 15.

γόνυ] σὲ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνατα θεῖσα παιδίον ὄντα. 32, 2.

γράμμα] οὐ γὰρ ᾤοντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πε-

Δ.

tem suam et commiseratione permovere studet. 83, 42. 84, 6.

δάκτυλος] τὰς ἐπιστολὰς, ἃς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δακτύλων περιήεις. 77, 11.

δανείζεσθαι τὴν μνᾶν ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς, novenis in minam obolis pro fœnore in mensem, cum seni alias essent statum fœnus. 15, 16.

δάνεισμα, pecunia fœnori elocata. 15, 5.

δαπάνη] ἀπειπεῖν τῇ δαπάνῃ, non amplius posse sumtum facere. 8, 16. τὰς δαπάνας τούτων τεθεώρηκεν, vidit, quam infinitas pecunias profundant in coemendis cupediis. 9, 42. δαπάναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρῴας οὐσίας. 27, 26. χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι. 38, 30. ἀσέλγεια τῆς δαπάνης. 78, 5. νῦν μέντοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον τὴν δαπάνην αὐτοῦ ἐπικέκλυκεν. 78, 29. δαπάνη, propensio ad prodigalitatem et sumtuositatem. ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης. 85, 8.

δέησις] δέησιν ἐμοῦ τινὰ ἰσχυρὰν ἐδεήθη, me etiam atque etiam rogabat. 33, 41. δεήσεις κατὰ τὴν ἀγορὰν, preces, quibus judicum animi corrumpuntur, occupantur, et a vero deflectuntur. 53, 2.

δείδειν] πόῤῥωθεν δεδιέναι τὰ δεινά. 42, 7. τὰ Σπάρτης δεινὰ δεδιέναι. 45, 40.

δεικνύναι] ὥστε μὴ δεῖξαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, quo necesse sibi ne sit, vultum vobis, judices, suum ostendere, h. e. ad vos prodire. 7, 19. δέδεικται φανερὰ ὁδός. 13, 5. σημεῖα μεγάλα τούτων ὑμῖν δείξω. 41, 35. σημεῖα ὑμῖν μεγάλα οἶμαι δείξειν. 79, 13.

δειλαῖος] ἐκκοπεὶς ὁ δειλαῖος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς. 24, 31.

δειλία] προοίμιον σκοτεινὸν καὶ τεθνηκὸς δειλίᾳ. 32, 41. βουλεύεσθαι μετὰ δειλίας καὶ ζηλοτυπίας. 65, 15. 16. ῥητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμένει. 77, 7. δειλίας γραφαί. 78, 42.

δεῖν, ligare. δήσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν ἐμαστίγουν. 9, 11. ἐν πέδαις δεδεμένον. 38, 9.

δεινὸς] δεινὴ εἰς τὸ πρᾶγμα ἡ κακία καὶ εὐπιστία. 9, 1. ἀπαιδευσία δεινή. 18, 36. ὡς δεινὸς καὶ σύντομος, in brevitate validum, torosum, lacertosum esse. 34, 36. συμπιεῖν δεινός. 34, 42. et 42, 39. πόῤῥωθεν δεδιέναι τὰ δεινά. 42, 7. δεινὸς τοῖς λόγοις Δημοσθένης. 43, 6. τὰ Σπάρτης δεινὰ δεδιέναι. 45, 40. προορᾶσθαι τῷ λόγῳ τὰ δεινά. 52, 1. πῶς οὐ δεινὸν ἐχθροῦ πρόσωπον βλέπειν ἐπεγγελῶντος. 52, 28. ἐπειδὴ τὸ δεινὸν ἥπτετο αὐτῶν. 73, 30. δημιουργὸς δεινὸς λόγων. 84, 37.

δεινῶς] τόπον δεινῶς ἐξηγριωμένον. 14, 11. ἀσχημονεῖν δεινῶς. 33, 22.

δειπνεῖν] δεῖπνα πολυτελῆ δειπνῶν ἀσύμβολος. 11, 13.

δεῖπνον] ὀψοφαγίαις καὶ πολυτελίαις δείπνων δουλεύειν. 6, 33. δεῖπνα πολυτελῆ δειπνῶν ἀσύμβολος. 11, 13. καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς πρυτανεῖον. 34, 13.

δεῖσθαι] δέησιν ἐμοῦ τινὰ ἰσχυρὰν ἐδεήθη, me etiam atque etiam rogabat. 33, 41.

δεκαετὴς πόλεμος. 45, 24.

δεκάζειν, muneribus corrumpere. 12, 30.

δεκατάλαντος] δεκαταλάντους δίκας λαγχάνων. 41, 13.

δέκατος] εὐθύνας δίδωμι μόνος, δέκατος αὐτὸν πρεσβεύσας. 52, 11. ἡ φυλὴ τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως. 54, 17.

δεξιὰ] ἐμβάλλειν τὴν δεξιάν. 85, 40.

δεξιοῦσθαι] δεξιούμενος πάντας καὶ προσγελῶν. 66, 11.

δεσμωτήριον] ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 7, 2. ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 75, 2.

δεσπότης ἁπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου. 72, 27.

δευρὶ] συμπρεσβεύσαντός μοι δευρὶ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. 50, penult.

δεῦρο] καταπλεῖ δεῦρο ἐξ Ἑλλησπόντου. 8, 34. ὅταν αὐτὸς παρέλθῃ δεῦρο. 24, 39.

δεύτερον] ἔπειτα δεύτερον, tum secundo loco. 2, 1. 6. ἐγχεῖται τὸ δεύτερον ὕδωρ. 82, 14.

δέχεσθαι] ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν, nolim vivere, (repudiem oblatam vivendi conditionem accipere, h. e. mori malim) si hæc dixissem. 8, 32. πρόκλησιν οὐ δέχεται. 45, 6. μήτε δέξαιντο (οἱ θεοὶ) αὐτοῖς τὰ ἱερά. 69, 19. 70, 38. οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν, τὰ αὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας, si conciones similes illius concionibus habuissem, nolim vivere. 85, 5.

δημηγορεῖν] αἰσχρῶς βεβιωκότι προεῖπον οἱ νόμοι μὴ δημηγορεῖν. 1, 13. οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν, τὰ αὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας. 85, 5.

δημηγορία] διαιρετὴ δημηγορία. 36, 31.

δήμιος, carnifex, tortor. 44, ult.

δημιουργὸς] οἰκέτας δημιουργοὺς τῆς σκυτοτομικῆς τέχνης. 14, 1. δημιουργὸς δεινὸς λόγων. 84, 37.

δημοκήρυξ] δημοκήρυκες Φαλαίκου, τοῦ Φωκέων τυράννου. 45, 20.

δημοκρατεῖσθαι] προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ δυνάστου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης. 69, 36. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει. 87, 8.

δημοκρατία] τυραννὶς, ὀλιγαρχία et δημοκρατία, inter se conferuntur. 1, 19. sq. ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὁτιοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι. 3, 24. τοῖς τριάκοντα τῆς δημοκρατίας ἀφεμένους. 38, 14. πολίτευμα τῆς δημοκρατίας. 51, 12. δημοκρατίας ὄνομα οὐ τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες. 52, 4. βεβαιοῦν τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν. 54, pen. ἄρδην ἔλαθεν ὑφελόμενος τὸ βουλευτήριον (ordinem senatorium) καὶ τὴν δημοκρατίαν. 74, 13. δημοκρατίαν

72, 3. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα. 73, 1. διὰ τοὺς ἐπιφερομένους αὐτῷ κινδύνους. 77, 5.

διαβάλλειν] οὐδεὶς τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται. 28, 7. τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τοῦ βίου διαβάλλει. 84, 38.

διάβασις Ἀλεξάνδρου εἰς Ἀσίαν. 87, pen.

διαβιβάζειν, e continente in insulam transportare. Φωκικοὺς ξένους διαβιβάσας. 66, 12.

διαβλέπειν] καὶ μὴ μόνον τοῖς ὠσὶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς, βουλεύσασθε. 90, 5.

διαβολὴ γεγενημένη αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα, offensio cum patre, nata e calumnia. 21, 32. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι. 21, 33. ἐφθόνησέ μου ταῖς διαβολαῖς. 29, 24. διαλύειν διαβολήν. 32, 15. κοινωνεῖν διαβολῆ. 47, 20. διαβολὴ ἀδελφόν ἐστι καὶ συκοφαντία. ibid. πολὺν φέρων ἐν ταῖς διαβολαῖς τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον. 85, 33.

διαγγέλλειν] διαγγέλλει ἡ φήμη τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας (ἑκάστων) πράξεις. 18, 8. διαγγέλλειν τἀνθένδε ἐκεῖσε. 45, 20.

διαγίγνεσθαι, superatis multis casibus et discriminibus eniti usque ad senectutem. 4, 22. perdurare, perpetuo esse idem a principio inde ad finem. ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν κεκτημένων διαγεγένηται. 90, 9.

διαγινώσκειν] ἐπιτρέπειν τινὶ τὸ πρᾶγμα διαγνῶναι. 9, 30. διαγινώσκειν, discrimen facere. 26, 21. διαγινώσκεται τῷ κανόνι τὸ ὀρθὸν καὶ μή. 82, 26. παιδεία, ᾗ διαγινώσκεται τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρά. 90, 32.

διαγωνίζεσθαι] διαγωνίζεται (periclitatur et contendit) οὐ περὶ τοῦ κύριος ἑτέρων εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας. 72, 28. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιεῖται. 74, 34. πύκτας ὁρᾶτε περὶ τῆς στάσεως πρὸς ἀλλήλους διαγωνιζομένους. 83, 22.

διαδικασία] διαδικασίαν ἔφη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον, litem se orsurum, qua disceptetur. 74, 19.

διαδοχὴ] ἔξοδοι ἐκ διαδοχῆς, expeditiones militares, exitus in castra, per vices obtingentes alicui. 50, 37.

διαζεύγνυσθαι] οἱ διαζυγέντες (distracti, separati, avulsi) ἐμοῦ ζῆν οὐκ ἂν προέλοιντο. 52, 13.

διαιρεῖσθαι λόγον, in minutas partes concisam aliquam orationem locumve extrahere, diducere in longum. 44, 8. διαιρεῖσθαι καιροὺς, seorsim, singula quæque tempora oratione persequi. 61, 35. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσίῃ παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12.

διαιρετὸς] διαιρετὴ δημηγορία. 36, 31.

δίαιτα] δίαιταν ἐμπορεύεσθαι, vitæ genus aliquod sectari, unde fructus percipias, prout sunt mores, veluti negotiatio quæstum affert damnumve, prout ratione, temereve exercetur, ut Arabum اكتسب 21, 39. μέτριον καὶ σώφρονα πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν. 78, 4.

διαιτᾶσθαι παρά τινι. 6, 36.

διακινδυνεύειν] πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναξίους ἑαυτοῦ διακινδυνεύειν. 66, 17.

διακονία] ἀρχὴ qui differat ab ἐπιμελείᾳ καὶ διακονίᾳ. 55, 33.

διαλαμβάνειν] διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει, seorsim sumens unumquemque nostrum alium ex alio. 33, 26.

διαλέγεσθαι] διαλέγεται ὁ νομοθέτης τινὶ, agit, definit, præcipit de aliquo legislator, res ei est cum aliquo, de quo sancit et edicit. 3, 26. 30, 33. 5, 4. 6. παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγετο. 33, 26. διαλέγεσθαί φησιν ἑαυτῷ νύκτωρ τοὺς θεοὺς, οὓς μεθ' ἡμέραν ἐπιορκεῖ. 64, 36. διαλέγεσθαι νύκτωρ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἥραν, noctu per insomnium cum Minerva et Junone versari. 85, 14. ἀπαιδεύτως διαλέγεσθαι. 87, ult.

διαλείπειν, orationem sistere currentem, interponere cursui orationis moram aliquam silentii. 12, 7. διαλιπὼν μικρὸν, post breve silentium. 15, 31. διαλιπὼν, interjecta pausa. 85, 1. διαλείπων, interjecto tempore. 85, 16.

διαλλαγὴ] ἄδειαν καὶ διαλλαγὰς εὑρίσκεσθαι. 76, 42.

διαλογίζεσθαι τὰ καλὰ καὶ μή. 3, 30.

διαλογισμὸς] παριστάναι διαλογισμὸν, injicere menti cogitationem. 49, 32.

διαλύειν] διαλυθῆναι τὰ πρός τινα, cum aliquo redire in gratiam, simultate obliterata. 10, 4. διαλύειν διαβολήν. 32, 15. διαλύειν τὴν εἰρήνην. 65, 32.

διάλυσις] διάλυσιν τῆς δίκης εὑρέσθαι, impetrare litis abolitionem. 10, 5.

διαμαρτάνειν πλεῖστον τοῦ τρόπου. 49, 5.

διαμαρτύρεσθαί τινι ταῦτα μὴ ποιεῖν, coram testibus velut, et solenniter denunciare, ne quid agat, aut, sin minus obsecundet, sciat in antecessum sibi prædictum esse, quicquid inde malorum esset eventurum. 40, 7.

διαμαρτυρία. 30, 33.

διαμένειν. 41, 27.

διαμετρεῖν] ἐν διαμεμετρημένῃ ἡμέρᾳ κρίνομαι. quid est? 45, 1.

διαμνημονεύειν. 54, 38. διαμνημονεύετε σφόδρα τὸ μέλλον ῥηθήσεσθαι. 27, 14. διαμνημονεῦσαι τὰ λεχθέντα. 29, 27. διαμνημονεύειν, bene, penitus, usque ad finem judicii, memoria tenere. 83, 7.

διάνοια] ὑπολάβητε διανοίᾳ τοιοῦτόν τι. 7, 39. γίνεσθέ μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστη-

δύνειν] ἡλίου δύνοντος. 2, 31.

δύο] οἰκέτας δημιουργοὺς, ὧν ἕκαστος τούτῳ δύ' ὀβολοὺς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας. 14, 1. ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις. 14, 27. δύο μοὶ λέλειπται τῆς κατηγορίας εἴδη, duo capita accusationis supersunt. 16, 27. προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους. 35, pen. περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη. 50, 32. προκαταλαμβάνοντες δύο τὰ μέγιστα. 63, 33. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκε 74, 3.

δύσκολος] οὐδεὶς ὑμῶν οὕτως ἐστὶ δύσκολος τὴν φύσιν, tam scævo et perverso, stupidoque et tardo ingenio. 62, 10.

δυσμενὴς] δυσμενὴς τοῖς νόμοις. 77, ult. ἀμηχανίην δυσμενέων εὗρον πρῶτοι. 80, 12.

δυστύχημα] ὀνειδίζω τὸ δυστύχημα. 64, 41.

δυσχεραίνειν τι. 8, 26.

δυσχωρία] στρατόπεδον εἴς τινας δυσχωρίας κατακεκλεισμένον. 66, 7.

δωρεὰ, de qua sermo est p. 15, antepen. est corona aurea. conf. 16, 2. 3. ἐὰν μὴ καταλύσητε τὰς ἀφθόνους ταύτας δωρεάς. 79, 9. ἐξαλείφεται ἡ δωρεά. 81, 1. τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἄνδρας ἀπόθεσθε. 90, 4.

δωροδοκεῖν] δωροδοκίας, ἃς ἐδωροδόκησαν. 62, 4. δωροδοκεῖν κατὰ τοῦ δήμου. 78, 5.

δωροδόκημα] ἰᾶσθαι δωροδόκημα, malum avertere et sanare, exsistens, aut metuendum, ne exsistat, ex D. cupiditate, qui passus esset muneribus se corrumpi, eoque rempublicam in lubricum conjecisset. 63, 31. δωροδοκήματα δημόσια. 84, 6.

δωροδοκία] δωροδοκίας κατηγορεῖν. 28, 12. καταπτύει δωροδοκίας. 31, 21. δωροδοκίας, ἃς ἐδωροδόκησαν. 62, 4. ζηλοτυπία ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας, invidentia, quod alter plura et splendidiora dona tulisset, atque tu. 65, 16. εἰς τοῦτο προήχθη Καλλίας ὕβρεως καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ δωροδοκίας. 67, 8. ἀπολείπεσθαι δωροδοκίας. 74, 41. δωροδοκία ἐν τῇ πολιτείᾳ, largitionum acceptatio in rebus ad rempublicam pertinentibus. 84, 29. δωροδοκίαι περὶ τοὺς Ἀμφισσέας καὶ Εὐβοέας, corruptiones ab Amphissensibus et Eubœensibus. 87, 36.

δῶρον] ὀμόσας μὴ λαβεῖν δῶρα, μήτε λήψεσθαι, καὶ ἐπομόσας τοὺς ὁρκίους θεούς. 16, 16. γραφὰς δώρων ἁλισκομένους ἀτιμοῦτε, in judicio largitionum victos infamia notatis. 87, 3.

E.

ἐᾶν] ἀτιμώρητον ἐᾶν θάνατον. 20, 22. ταχὺ γὰρ ἂν εἴασε, oratio cavillatoria: hic nimirum, scilicet (cum irrisione et contemtu, atque inficiatione) permisisset. 26, 3. κοσμεῖσθαι γυναῖκα οὐκ ἐᾷ Σόλων, ἐφ' ᾗ ἂν ἁλῷ μοιχός. 26, 12. ἐάσετε οὖν (id est ἀθῷον ἀφήσετε) τὸν τοιοῦτον προστρόπαιον. 49, 22. καθιεροῦν τὴν οὐσίαν οὐκ ἐᾷ ὁ νόμος τὸν ὑπεύθυνον. 56, 38. οὐκ ἐᾷ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερά. 79, 3. μὴ ἐᾶτε αὐτὸν ἔξω τοῦ παρανόμου λόγους περιίστασθαι. 83, 24. οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἴων τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι. 87, 22.

ἑβδομήκοντα πόλεις συμμαχίδας κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον. 37, 12. προλαβὼν ἑβδομήκοντα τάλαντα τοῦ βασιλικοῦ χρυσίου. 88, 8.

ἕβδομος] ἑβδόμην ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας, septimo die a morte filiæ. 64, 37.

ἐγγενὴς] ἐπιχώριος οὐκ ὢν οὐδ' ἐγγενὴς ἡμῖν. 31, 15.

ἐγγίγνεσθαι] χρόνων ἐγγεγενημένων, cum tempora intercesserint et anni. 85, 25.

ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. 3, 28. et 14, 31. ἐγγράφειν τοῖς πράκτορσιν. 5, 40. ἐγγράφεσθαι ἐπὶ γραφὴν, actionis auctorem aliquem in libello accusatorio edere. 30, 3. ἐγγράφεσθαι λειποταξίου. 48, 1. δι' ὃν εἰς δημότας ἐνεγράφης. 48, 14. ἐγγράφειν λόγον καὶ τοὺς λογιστάς. 56, 3. ἐγγράφειν πρὸς τοὺς λογιστὰς λόγον, rationem gesti honoris literis consignatam Rationalibus exhibere. 56, 30. ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, in clausula, fine epistolæ adscripsit. 88, 1.

ἐγγυητὴς Φιλίππου καὶ τῆς εἰρήνης. 52, 9.

ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστὶν, quæ proxime accedunt ad id crimen, quod hoc maxime judicio agitatur. 15, 30.

ἐγκαθῆσθαι τῇ ἀκροάσει, insidiari, velut subsessor, ad retia stans, prohibens feram elabi, aut retia transsilire, eamque retro ad persequentes repellens; ita oratorem judex cogens ad causam præsentem e diverticulis in res alienas reverti. 83, 25.

ἐγκαλεῖν τινὶ δίκην, jus ab aliquo petere, eum in jus vocare. 10, 5.

ἐγκαλύπτεσθαι. 42, 9. 35. ἐγκαλύπτεσθαι αἰσχυνθέντα. 4, 35. ἐγκαλύπτωμαι καὶ ἀποδιδράσκω. 61, 28.

ἐγκαταγέλαστος] ἐγκαταγέλαστον ποιῶν τὴν πόλιν. 64, 31. nisi legendum est εὐκαταγέλαστον. Sed aliter exhibui hunc locum in mea editione.

ἐγκαταλαμβάνειν] ἐγκαταλαμβάνεσθαι, in urbe obsessa, cum capitur, una cum reliquis capi. 30, 9. ἐὰν αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς ἐγκαταλαμβάνῃ τὸν Δημοσθένην, si computatio et existimatio ipsa veritatis arguat Demosthenem, undique septum et constrictum quasi carceribus vinculisque argumentorum, ut nusquam elabi queat. 62, 17. ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ

60, 9. ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν οὕτως ἐστὶ πιστά. 61, 11. οὐδεὶς ὑμῶν οὕτως ἐστὶ δύσκολος τὴν φύσιν. 62, 10. ἐπινεύειν ἀληθὲς εἶναι. 62, 11. ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης. 62, 36. ἀνεμέσητον ἦν αὐτῷ. 63, 8. ὀργῆς μεγάλης ἦσαν ἄξιοι. 63, 10. ὅτ' ἦν Ἀσκληπιῷ ἡ θυσία. 63, 13. οὐκ ἄμεινον εἴη. 63, 41. βουλευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς. 64, 13. ὅθεν μὴ νικήσασι μάχην οὐκ ἦν ἀναχώρησις. 66, 8. μέσον οὐδὲν ἦν. 66, 35. ἀριθμῶν εἰς ὁπότε ἔσται. 67, 39. μεστὸς ἐλπίδων οὐκ ἐσομένων. 67, ult. ἧττον αὐτοῖς εἶναι πολέμου καὶ δικῶν καὶ ἀγορῶν. 69, 16. ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτοὺς καὶ οἰκίας καὶ τὸ γένος αὐτῶν. 69, 17. κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων. 70, 39. ἤδη πόῤῥω τῆς ἡμέρας οὔσης. 70, 40. πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως. 71, 11. εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἐσομένοις μεθ' ἡμᾶς ἔφυμεν. 72, 24. διαγωνίζεται οὐ περὶ τοῦ κύριος ἑτέρων εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας. 72, 28. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα. 73, 1. ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμέναι. 73, 11. ἀβίωτον ἡγησάμενος εἶναι. 74, 40. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν. 75, 12. ἀπαρασκεύων αὐτῷ ἰδίων ὄντων. 77, 2. ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἀπειλημμένος ἦν ἐν Κιλικίᾳ. 77, 9. ἐπίδοξος ἦν (Megalopolis) καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἁλῶναι. 77, 19. θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ὁποτέρου τοῦ λόγου, ἀλλ' ὁποτέρου τοῦ βίου ἐστίν. 77, 40. ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν οὐκ ἐπιχώριός ἐστιν. 78, 25. ἦν pro ἦσαν. 80, 9. τότε ἦν ὁ θαλλοῦ στέφανος τίμιος. 80, 37. ἔναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε. 81, 18. ὄνομα ὅμοιον εἶναι καὶ τὸ ἔργον. 81, 23. πάλαισμα τοῦτ' ἐστὶ δικαστηρίου. 83, 19. καταφυγγάνῃ, ἐπίορκος ὢν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν. 83, 39. οὐκ ἔστιν, ὅπῃ ἀναπτήσομαι. 83, ult. ἀποδίδοσθαι τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι. 86, 6. οὐδέν ἐστι, nil valet, nullius usus est. οὗ τὴν γλῶτταν ἐάν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλοι, τὸ λοιπὸν οὐδέν ἐστι. 86, 29. εὐθύναι βίου οὐκ εἰσὶ παρ' ὑμῖν. 86, 33. ὁ κομίζων τὸ χρυσίον ἦν καιρὸς καὶ φόβος καὶ χρεία συμμάχων. 88, 4. ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν τούτου ἀπαιδευσίαν θεωρῆσαι. 88, 14.

εἰπεῖν] προεξαχθῶ τι ῥῆμα εἰπεῖν. 6, 5. ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν. 8, 32. μνημονικῶς εἰπεῖν πρὸς τὰ εἰρημένα. 33, 32. ὑπερβολήν τινα ἑαυτοῦ παλαιότητος καὶ πλήθους ἐτῶν εἰπόντος. 33, 34. μνημονικῶς καὶ δυνατῶς εἰπεῖν. 34, 23. ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ εἰπέ. 35, 32.

εἴργειν] εἰργόμενον θανάτου, ita tamen, ut sibi caveat, ei mortem, vulnus mortale, afferre, infligere. 26, 15. ὑδάτων ναματιαίων μὴ εἴργειν. 43, 15. εἴρξεται (pro εἰρχθήσεται) τοῦ ἱεροῦ. 71, 1.

εἰρήνη] ἀγαπητῶς ποιεῖσθαι εἰρήνην. 38, 12. ἐκκλείειν τὴν εἰρήνην. 42, 28. ἀνανδρίαν καλοῦντες τὴν εἰρήνην. 46, 18. ἀπαλείφειν τι τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης. 49, 36. ἀργίαν εἰρήνη οὐ τρέφει. 49, 39. προστῆναι τῆς εἰρήνης. 49, 41. εἰρήνην, ἣ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦρεν. 51, 24. πρίασθαι τὴν εἰρήνην. 52, 7. ἐγγυητὴς Φιλίππου καὶ τῆς εἰρήνης. 52, 9. συναγωνιστὴς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας. 52, 37. καταλύειν τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην. 61, 21. ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης. 62, 36. ἀποῤῥῆξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν. 64, 3. διαλύειν τὴν εἰρήνην. 65, 32.

εἰρηνοφύλαξ. 76, 19.

εἰς] ἣν ὥραν προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον. 2, 20. χορηγὸν τὸν μέλλοντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν. 2, 23. καταψηφίζεσθαι εἰς ἀργύριον, mulctæ pecuniariæ addici. 3. 16. ἐξαμαρτάνειν εἰς οἰκετικὰ σώματα. 3, 19. ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὁτιοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι. 3, 24. ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. 3, 28. et 14, 31. προχείρως εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἐξαμαρτάνειν. 4, 4. ἐκπεπλεύκατε εἰς Σαλαμῖνα. 4, 27. ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 7, 2. ἐξαμαρτήσεται εἰς ἑαυτόν. 7, 23. δεινὴ εἰς τὸ πρᾶγμα ἡ κακία καὶ εὐπιστία. 9, 1. εἰσπηδᾷν νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν. 9, 7. 24. διαῤῥιπτεῖν εἰς τὴν ὁδὸν τὰ σκευάρια. 9, 8. γυμνὸς ἔρχεται εἰς τὴν ἀγοράν. 9, 14. φοβηθέντες μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν. 9, 16. ἄγειν εἰς δουλείαν, rapere in servitutem. 9, 26. ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν. 9, 29. et ult. εἰς τοὖψον (forum piscarium) ἀφῖκται. 9, 41. ἀποφέρεσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος. 13, 37. λεπτὰ ἔργα εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσαν γυναῖκα. 14, 3. ἱκετηρίαν θεῖναι εἰς τὴν βουλήν. 14, 41. κατασκευάζεσθαί τι εἰς τἀργυρεῖα, pecuniam impendere novo cuidam meatui argentifero aperiendo aut excolendo. 15, 3. ἐκμαρτυρεῖν εἰς πολλοὺς τὴν ἑαυτοῦ συμφοράν. 15, 19. ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. 15, penult. λαβὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα τὰ ἱερά. de juraturo. 16, 15. ὑπερορᾷν ὕβριν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα. 16, 25. ἀναβάλλεται τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ φρονοῦσαν ἡλικίαν. 19, 34. λογίζομαι τἀληθὲς εἰς ἀνδρὸς φύσιν, e natura et indole moribusque cujusque. 21, 38. κατανέμειν εἰς τὴν προσήκουσαν τάξιν τινά. 22, 18. ὑπολαμβάνειν τι εἴς τινά. 22, 28. αὐτομολεῖν εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβάς. 23, 2. φιλοτιμία εἰς τὰ καλά. 23, 8. ἐμβάλλεσθαι (pro ἐμβάλλειν) εἰς τὴν ἀγοράν. 23, 31. εἰς συνήθειαν τοῦ λόγου ἐποίησε καταστῆναι τὴν πόλιν. 23, 37. πλημμελεῖν εἴς τινα λόγῳ. 24, 3. βλασφημίας ποιήσεται εἰς

10. εὐηθείας εἰς τοσοῦτον προβεβηκέναι. 90, 12. ἐπιδημεῖν εἰς τὴν πόλιν. 90, 23.

εἰσαγγελία] ἀπ' εἰσαγγελίας κρίνεσθαι. 61, 3. φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γεγένηται. 65, 4.

εἰσάγειν] φρουρὰν εἰσάγειν. 73, 30.

εἰσελαύνειν] εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτοῦ δρόμον εἰσελαύνειν. 25, 10. εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ πράγματος λόγους, cogite eum ab alienis ad rem præsentem reverti, velut subsessor ad retia bestiam feram repellit. 83, 26.

εἰσέρχεσθαι] ἐξ ὅτου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν εἰσελήλυθεν (nisi προσελήλυθεν legendum est.) 72, 42.

εἰσήγημα, rogatio. 12, 3.

εἰσηγητὴς] εἰσηγητὴς καὶ διδάσκαλος ἔργων. 24, 28.

εἰσιέναι] μετὰ πόσων παίδων εἰσιέναι. 2, 20. δημοτελῆ ἱερὰ εἰσιέναι. 4, 1. οὐκ ἐᾷ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερά. 79, 3. εἰσιέναι, de causa, quæ in foro agitur. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσίῃ παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12. τραγῳδῶν μελλόντων εἰσιέναι. 83, 11.

εἰσοικεῖν, in domum aliquam habitatum immigrare. 17, 31.

εἰσπηδᾶν νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν. 9, 7. 24.

εἰσπλεῖν ὥς τινα. 44, 30. 38.

εἰσφέρειν] εἰσφερόμενον, id quod concioni aut senatui ad deliberandum est propositum; de quo agitur. 5, 32. εἰσφέρειν, referre, (ad senatum, aut ad populum) proponere deliberandi ergo. 5, 38. δόγμα εἰσέφερον (scil. in concilium Amphictyonum) κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 70, 2.

εἰσφοιτᾶν (scil. εἰς τὸ διδασκαλεῖον). 2, 19.

εἰωθέναι] κενώτερον τῶν λόγων, οὓς εἴωθε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκεν. 67, ult.

ἐκ] ἀπαλλάττεσθαι ἐκ παίδων, e pueris excedere. 6, 16. ἐπιζήμιος ἐκ τῶν νόμων. 7, 13. ἐπερωτᾶν τὸ ἐκ τῶν νόμων κήρυγμα. 11, 33. ἀλήθεια εὑρίσκεται ἐκ τῶν εἰκότων. 13, 10. θεωρεῖτε τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου. 13, 19. ἐξελαύνειν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου. 16, 1. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι. 21, 33. ἐκφεύγειν ἐκ τοῦ δικαστηρίου. 25, 29. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σώφρων. 25, 37. ἐπανιέναι οἴκαδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου. 26, 26. ἱερωσύνην οὐδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὡς οὐκ ὢν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα. 26, 36. ἐκπίπτειν ἐκ τοῦ λόγου. 32, 42. κατάγειν τὰ πλοῖα καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης. 37, 22. οἴκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι. 43, 4. σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν. 46, 28. αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως. 47, 22. προδότης ἐκ φύσεως. 50, 20. ἀπαλλάττεσθαι ἐκ παίδων. 50, 32. ἔξοδοι ἐκ διαδοχῆς. 50, 37. πολιτεύεσθαι πόλεμον ἐκ πολέμου. 51, ult. ἄτιμος ἐκ συκοφαντίας. 52, 3. ῥήτορες alii ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, alii ἐκ τοῦ δήμου. 55, 9. διαφυγγάνειν ἐκ τῶν δικαστηρίων. 55, 13. ἐξαιρεῖσθαι τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν. 57, 10. ἐκ παρασκευῆς πριάμενος τὸ βουλεύειν. 62, 32. βουλευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς. 64, 13. σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν φοβηθείς. 65, 9. ἐκ παρατάξεως μάχῃ κρατήσαντες. 66, 15. ἐξάγειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὡς ἐναγῆ. 70, 14. μεταστῆναι ἐκ τοῦ συνεδρίου. 70, 39. ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἄνθρωπος οὐκ ἠδύνατο σφῆλαι. 71, 20. μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται. 72, 31. προστάγματα τὰ ἐκ τοῦ ψηφίσματος διεξιέναι. 75, 35. ἀλλ' οὐ τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν σιωπηθήσεται. 75, 36. οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως. 76, 14. θεωρῶν τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀνανδρίας. 76, 28. τὰς ἐπιστολάς, ἃς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δακτύλων περιῄεις. 77, 11. λογογράφος ἐκ τριηράρχου ἀνεφάνη. 78, 26. πορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. 78, 27. ἀστεφάνωτος ἐκ τῶν νόμων. 79, 3. ἐξ ἔθους, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας ποιεῖσθε. 79, 20. τὸ ἀείμνηστον ἐκ τῆς νίκης. 79, 27. τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθεγξάμενοι μὴ μνησικακεῖν. 83, 37. περιγράφειν ἐκ τῆς πολιτείας. 83, ult. ἐξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως. 84, 4. τραύματος ἐκ προνοίας γραφὰς γραφόμενος. 84, 21. ἀποδρᾶναι ἐκ τῶν κινδύνων. 86, 8. κριταὶ οἱ ἐκ Διονυσίων. 87, 4. ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων τὰ περιόντα νειμάμενοι. 89, 30. Βυζάντιον ἐξελέσθαι ἐκ τῶν χειρῶν Φιλίππου. 90, 10. ἐκκηρύττειν ἐκ τῆς πόλεως. 90, 24.

ἕκαστος] ἐπιγράφειν ἕκαστον ἀδίκημα τοῖς πράκτορσιν. 5, 30. οἰκέτας δημιουργούς, ὧν ἕκαστος τούτῳ δύ' ὀβολοὺς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας. 14, 1. ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐπετιμήσατε (scil. ζημίαν) ταλάντου ἑκάστῳ. 16, 10. τέλος πορνικὸν ἡ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πωλεῖ. 16, penult. ἐπεξελθεῖν ἕκαστον κατ' ὄνομα πικρῶς. 22, 40. ταῦτά ἐστιν ἑκάστῳ ποινή. 27, 9. παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγετο. 33, 23. διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει. 33, 26. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι. 54, 3. ἀντιγραφεὺς χειροτονητός, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ. 57, 23. θεσμοθέταις προστέτακται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους. 59, 7. συντελεῖν, ὅσον ἑκάστους ἔδει. 67, 17. ἀνιάτοις κακοῖς περιβάλλειν τούτων ἑκάστους. 69, 37. ἐπίδοξος ἦν (Megalopolis) καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἁλῶναι. 77, 19.

ἑκάτερος] ἐπιτίμια ἑκατέρῳ ἴσα πεποίηκε. 2, ult. ἑκατέρῳ αὐτῶν, unicuique illorum duum seorsim. 9, 24.

ἑκατὸν] τίμημα ἐπέθηκαν (scil. τῇ γραφῇ) ἑκατὸν τάλαντα. 30, 4.

ἐκφεύγειν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, non tam absolvi judicio, quam abire non condemnatus, errore quodam judicum. 25, 29. εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφούς. 71, 6. ἐκφεύγειν αἰσχύνην. 89, 12.
ἐκφοβεῖν τοὺς ἀντεροῦντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον, ostendendo pericula multo post futura terrere et ad silentium redigere obloquentes. 52, 36.
ἐκφορὰ] οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς [exsequias] τῶν τελευτησάντων εἴων τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι. 87, 22.
ἔκφρων παντάπασιν ἐγένετο. 75, 6.
ἐκφυλλοφορεῖν, per suffragia foliorum, quæ pro testulis in ejusmodi causa usurpabantur, aliquem senatorem senatu amovere. 15, 41. ult.
ἑκὼν] παρ' ἑκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν. 62, 3.
ἐλαύνειν] ποινὰς ἐλαύνειν τοὺς ἠσεβηκότας δᾳσὶν ἡμμέναις. 27, 7.
ἐλαφηβολιὼν, præcedit mensem Munychionem. 40, 21.
ἔλεγχος] φοβούμενοι τὸν ἔλεγχον, argui, convinci mendacii. 67, 37.
ἐλεεῖν] τίνα δ' ἂν οὗτος ἐλεήσειεν, ὃ αὐτὸν οὐκ ἐλεήσας. 26, 41.
ἐλευθερία] ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν. 9, 29. et ult. 10, 2. πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ὀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν. 76, 4.
ἐλευθέριος καὶ ἁπλοῦς λόγος. 17, 4.
ἐλεύθερος] ἣν ὥραν προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον. 2, 20. ἔνοχος ἔστω τῷ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ. 2, 36. μειράκιον ἐλεύθερον διαφθείρειν, erat Athenis capitale. 7, 3. ἐπακολουθεῖν ἐλευθέρῳ παιδὶ, assectari studiis et blanditiis ingenuum puerum non licebat servo. 19, 29. αὐτομολεῖν εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβάς. 23, 2. διατριβαὶ καὶ συνήθειαι μεθ' ὑμῶν ἐλεύθεροι. 31, 18. μὴ ἐλεύθερος, in turpissimis habebatur probris, vel conviciis. 45, 5.
ἐλευθεροῦν] οἳ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἠλευθέρωσαν. 72, 30.
ἐλευθέρως παιδευθείς. 75, 25.
ἕλκειν τὸν ἐπιστάτην. 5, 35. aut obtorto collo trahat invitum ad se, aut extrahat, remoretur, cogat diutius manere, non sinat domum redire. ἕλκειν τῶν τριχῶν. 49, 19.
ἑλκοποιεῖν, sauciare, vulnerare, ulcera ciere aut refricare. 83, 37.
Ἑλλὰς] ἀλιτήριος τῆς Ἑλλάδος. 72, 19. et 76, 6. μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται. 72, 31. ἄρδην ἀνατετροφότα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν. 76, 12.
ἑλληνικὸς] ἀνήκοον μηδενὸς λόγου ἑλληνικοῦ ᾤμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6.
ἐλπὶς] ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας. 24, 27. ψεύδεσθαι ἐλπίδας τινός. 34, 11. προάγων εἰς ἐλπίδας τινὰς ὑμᾶς. 43, 42. μεστὸς ἐλπίδων οὐκ ἐσομένων. 67, ult. ἀνακρεμᾶν ἀπὸ τῶν ἐλπίδων. 68, 2.
ἐμβάλλειν] ἐμβάλλεσθαι [pro ἐμβάλλειν, si bene habet vulgata lectio] εἰς τὴν ἀγοράν. 23, 31. ἐμβάλλειν αἰτίαν. 47, 23. οὐ καθαρὸς ὢν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις. 48, 3. ἐμβάλλειν εἰς ἀτυχίας. 65, 6. τοὺς χρηστοὺς εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε. 79, 12. παρεμβολῇ πραγμάτων ἑτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν. 83, 21. ἐμβάλλειν τὴν δεξιάν. 85, 40.
ἐμβιβάζειν] ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει. 27, 9.
ἐμὸς] ἡλικιώτης ἐμὸς καὶ συνέφηβος. 7, 37. εὐθύνας ἐμὰς βλάπτων. 24, 7. διατριβὴν πλείστην ἐποιήσατο πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους. 33, 15. ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ εἰπέ. 35, 32. δοκιμαστὰς ἱκανοὺς τοῦ ἐμοῦ βίου ὑμᾶς νομίζω. 47, 30. ὅσον εἰς τὴν ἐμὴν εἶναι μνήμην. 52, 19. οὐδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ. 52, 31. παραδίδωσιν ὑμῖν τὸ ἐμὸν σῶμα καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος. 52, ult. τὴν ἐμὴν σιωπὴν ἡ τοῦ βίου μετριότης παρεσκεύασεν. 85, 6.
ἐμπειρότερος. 12, 5.
ἐμπιπλάναι] ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας, abutens et ingurgitans sese usque ad satietatem et fastidium, potestate ipsi a vobis data. 72, 15. ἐνεπίπλατο ἡ ὀρχήστρα χρυσῶν στεφάνων. 86, 34.
ἐμπιπράναι τὰς οἰκίας. 71, 4.
ἐμπίπτειν] εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τριάκοντα ἐνεπέσαμεν. 51, 38. ἐμπιπτούσης τοσαύτης ταραχῆς. 65, 14. ὑπερορίζομεν τὰ ξύλα, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν σίδηρον, ἐάν τινα ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ. 88, 36.
ἐμπλήθειν] ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας. 24, 27.
ἐμπληξία, vecordia, stoliditas, furor. 84, 30. ἐμπληξίαν πολιτείας τινὶ ὀνειδίζειν, exprobrare alicui vecordiam in gerenda republica, inconstantiam, vacillationem et titubationem animi studiique, modo secundantis, modo prementis eundem, alternis, nulla perspicua de causa. 50, 10.
ἐμποδίζειν τοὺς τῆς πόλεως καιρούς. 85, 35.
ἐμπορεύεσθαι] δίαιταν ἐμπορεύεσθαι, deditus esse vitæ generi, et id veluti negotiationem quandam exercere. 21, 39.
ἔμπρησις] ἐμπρήσεις οἰκιῶν. 76, 3.
ἔμπροσθεν τῶν νόμων μὴ πολιτεύου, ἀλλ' ὕστερος, legibus modum præscribere, leges ad libidinem tuam detorquere, et invitas cogere ad obsequendum tibi, ne aude, sed ipse tu eas sequere. 57, 11.
ἐμφανὴς] ἐμφανῆ τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν παρασχέτω. 14, 18.
ἐμφανίζειν, quasi præsens coram exhibere et sistere oratione. 18, 13.
ἐμφράττειν] οὕτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σαυτοῦ ἐνέφραξας κατηγορίας, obstruxisti viam accusatoribus, quominus in jure

τήσεις ἐν πρυτανείῳ. 79, 17. οὐ γὰρ ᾤοντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων. 79, pen. σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ εὑρημένος. 82, 7. καταλογιζέσθω μηδεὶς τοῦθ' ὑμῶν ἐν ἀρετῇ. 82, 40. δωροδοκία ἐν τῇ πολιτείᾳ. 84, 29. τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μου διατριβὰς καταμέμφεται. 84, 40, ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης. 85, 8. πολὺν φέρων ἐν ταῖς διαβολαῖς τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον. 85, 33. ἀποδίδοσθαι τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι. 86, 6. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει. 87, 8. ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ. 88, 1. ἀσχήμων ἐν τῷ βίῳ καὶ βδελυρός. 89, 3. ξενικῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπιθυμοῦντα. 89, 15.

ἐναγὴς, obnoxius piaculo, vel banno (ut medio ævo usurpabant) exclusus communione sacrorum. 69, 5. ἐναγὴς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος etc. 69, 13. ἐξάγειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὡς ἐναγῆ. 70, 14.

ἐναντίον] μηδ' αἱρεῖτε παρανοίας ἐναντίον Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων. 75, 41.

ἐναργὴς] ἐναργὲς καὶ οὐ πεπλασμένον. 18, 9.

ἐναργῶς] οὐ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται. 70, 34.

ἐνάρχειν] ἐνῆρκται τὰ κανᾶ, auspicium sacrificandi factum est, apportatis jam corbibus, et mola salsa inde depromta et in caput victimæ sparsa. 70. 31.

ἔναυλος] ἔναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε, recenti adhuc erat in memoria, et aures veluti circumsonabat. 81, 18.

ἐνδεὴς] οὐδενὸς ὢν τῶν μετρίων ἐνδεής. 6, 31.

ἐνδείκνυσθαι] ἐνδείκνυται, sese jactat, velut per insultationem monstrat. 55, 21. ἐνδεικνύμενος Ἀλεξάνδρῳ, meum erga Alexandrum studium ipsi ostentans et jactans. 84, penult.

ἔνδειξις εἰς Ἀλέξανδρον, ostentatio, jactatio studii erga Alexandrum. 85, 12.

ἔνδεκα] ἀποτισάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἕνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην. 3, 17. πρὸς ἕνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι. 45, 1.

ἔνδημος ἀρχὴ, domi. 3, 34. pen.

ἐνδιατρίβειν, in rebus a causa alienis inhærescere, iisque exsequendis tempus cognitioni et expositioni causæ consecratum consumere. 82, 33.

ἐνδιδόναι] ὁ δὲ παριὼν ἀρχὰς αὐτοῖς ἐνεδίδου πολέμου καὶ ταραχῆς. 65, 22.

ἔνδοξος] τὰ ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνετίθεσαν τῷ δήμῳ. 86, 42.

ἐνδυκέως τρέφειν. 21, 28.

ἐνεδρεύειν τῇ ἀκροάσει. 83, 25.

ἕνεκα] ταῦτα δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἕνεκα. 6, 26. ἄσχημόν τι ἕνεκα χρημάτων πράξας. 48, 30. κλοπῆς ἕνεκα τὰς εὐθύνας ὠφληκώς. 55, 17. εὐφημίας ἕνεκα. 66, ult.

ἐνεπιορκεῖν, ut in ejus nomine facilitatem suam pejerandi (ad pejerandum proclivitatem) exerceret. 75, 1.

ἐνεργολαβεῖν, ob aliquam rem pecuniam, quæstum uberem facere, ea re exercenda, vendenda, quoquo modo usurpanda. ibid.

ἐνέχειν] τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ᾤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν λελοιπότα τὴν τάξιν. 78, 41.

ἐνεχυράζειν] ἐνεχυράζει ὁ νομοθέτης τὰς οὐσίας τῶν ὑπευθύνων, legislator facultates eorum, qui gestorum honorum rationes adhuc debent, reipublicæ oppignerat. 56, 41.

ἐνεχυριάζειν. 66, 7. sed vitiosa illa est lectio, et leg. ἐνεκωμίαζεν.

ἐνθάπτειν] χωρίον, — εἰ μή τι ἄλλο, ἐνταφῆναι ἀπολιπεῖν. 14, 13.

ἐνθένδε] διαγγέλλειν τἀνθένδε ἐκεῖσε. 45, 20.

ἐνθύμημα τῷ λόγῳ προσέθηκε. 42, 27.

ἐνιαυτὸς] τέλος πορνικὸν ἡ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πωλεῖ. 16, penult. θεσμοθέταις προστέτακται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους. 59, 7. βουλεύσας ἐνιαυτόν: ergo senatorius honos erat annuus. 64, 24.

ἔνιοι, νέοι ὄντες, προφερεῖς καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται. 7, 35. πυλαγόρων τῶν εἰς Δελφοὺς ἀφικνουμένων ἐνίους. 69, 30.

ἐνίοτε] εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε. 25, 31. ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς οἴκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν. 62, 8.

ἐνιστάναι] ἐνεστηκὼς ἔτι πόλεμος, bellum adhuc durans, urgens. 35, 27.

ἔνατα] ἐλθὼν εἰς τὰ ἔνατα, ad inferias, quæ mortuo fiunt die nono a funere. 86, 4.

ἐννέα] ἄρχοντες ἐννέα, quinam ab hoc senatu excluderentur. 3, 31. magistratus ille erat στεφανηφόρος. 3, 32. δανείζεσθαι τὴν μνᾶν ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς. 15, 16.

ἔννομος] ἴσην καὶ ἔννομον πολιτείαν ἔχειν. 1, 25. κήρυγμα τὸ πάτριον καὶ ἔννομον κηρύσσειν. 57, 7.

ἐνοικοδομεῖν] κεραμεῖα καὶ ἐπαύλια πεδίῳ ἐνῳκοδομημένα. 70, 23.

ἔνορκος] ἔνορκον ἦν ἐν τοῖς ὅρκοις. 43, 14. μὴ μνησικακεῖν ἔνορκον ἡμῖν καταστησάντων. 51, 41. ἔνορκος, in fœdere cum aliis comprehensus, fœderis consors. 63, 6. ἔνορκον λαβεῖν τὸν Ἀθηναίων δῆμον. 66, 29.

ἔνοχος ἔστω τῷ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ. 2, 36.

ἔνστασις, institio, susceptio, ingressio causæ forensis. διασύρων τὴν ὅλην ἔνστασιν τοῦ ἀγῶνος. 18, 35. ἔνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς. 30, 36.

ἐντείνειν] ἐντείνεσθαι τὴν φωνήν. φωνὴν ταύτην τὴν ὀξεῖαν καὶ ἀνόσιον ἐντεινάμενος. 49, 15.

ἐντελὴς] πλόϊμος τριήρης καὶ ἐντελής. 51, 32.

ἐντεῦθεν, (aut ἐνταῦθα) pro τότε, tunc temporis, tum demum. nam comparatur

ἀρχήν. 15, 22. ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας. 72, 15. πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς. 74, 31.

ἔξοχος] κοσμήτορα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν. 80, 22.

ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν, extra pallium, manum habentes exsertam. 4, 25. vid. ἐκτός. διϊσχυρίζεσθαι τοῖς ἔξω τοῦ λόγου. 25, 9. προξενίας εὑρέσθαι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι. 59, 26. ἔξω τῆς ἄρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθειστήκει. 77, 19. περιῤῥαντηρίων ἔξω τῆς ἀγορᾶς ἐξείργει. 79, 2. μὴ ἐᾶτε αὐτὸν ἔξω τοῦ παρανόμου λόγους περιΐστασθαι. 83, 24.

ἔξωθεν] ἐπεισάγειν ἔξωθεν, externa et aliena a causa, foris arcessita, causæ immiscere. 23, penult.

ἐξώλεια] τὴν ἐξώλειαν ἐπαρᾶσθαι ἑαυτῷ. 16, 17. ἐξώλειαν ἐπαρώμενος αὐτῷ. 67, 38.

ἐξώλης] ἐξώλη τε αὐτὸν εἶναι ἐπαρᾶσθαι καὶ τὴν οἰκίαν. 39, 39. ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτοὺς καὶ οἰκίας καὶ τὸ γένος αὐτῶν. 69, 17.

ἐξωνεῖσθαι, sibi redimere, pecunia emolumentum aliquod sibi comparare. 63, 7.

ἔξωρος, exoletus. 13, 35.

ἐοικέναι] μήτε γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν, γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα, monstrosos partus a forma humana abhorrentes. 69, 15.

ἐπαγγελία] ἐπαγγελίαν τινὶ ἐν τῷ δήμῳ ἀπειλεῖν, denunciationem diei ad causam dicendam interminari. 9, 35. ἐπαγγέλλειν τινὶ ἐπαγγελίαν, dicere alicui diem, vocare ad judicem. 9, 35.

ἐπαγγέλλειν τινὶ δοκιμασίαν, provocare aliquem ad reddendam judicibus actorique ipsi rationem vitæ morumque. ἐπήγγειλα αὐτῷ ταύτην τὴν δοκιμασίαν. 1, 9. δοκιμασίαν (scil. τῶν ῥητόρων) ἐπαγγειλάτω ὁ βουλόμενος. 5, 17. ἐπαγγέλλειν τινὶ ἐπαγγελίαν. 9, 35. 11, 41. πηγὰς λόγων ἀφθόνους ἔχειν ἐπηγγέλλετο. 31, 3. ἔρανον συστήσειν ἐπηγγέλλετο. 33, 27. ἐπαγγέλλεσθαι τέχνας τῶν λόγων πρὸς τοὺς νέους. 49, 11.

ἐπαγγέλματα, pollicitationes. 24, 14.

ἐπάγειν ψήφισμα. 42, 30. ὃν — ὡς ἐγὼ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπήγαγον. 71, pen. οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων. 73, 5. ἐπάγειν πόλεμον. 73, 28. ἐπάγειν λιμόν τ' αἴθωνα κρατερόν τ' ἄρηα. 80, 11.

ἐπαινέτης ἦν ἡμῶν. 34, 8. ἐπαινέτην ἐπιδεικνύναι. 52, 11. ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης. 62, 36.

ἔπαινος] ἔπαινον κατά τινος ποιεῖσθαι θεραπείᾳ, gratiæ et adulationis ergo aliquem laudare. 22, 31. ἔπαινον ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδιον καθ' αὑτοῦ ποιήσεται. 24, 14. πολὺς ἦν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπαχθής. 33, 29. σπογγιᾶς ἔπαινος. 42, 40. προκαταλαμβάνειν πόῤῥωθεν τὰς εὐθύνας ἐπαίνοις καὶ κηρύγμασιν. 55, 9. προκαταλαμβάνονται αἱ εὐθύναι ἐπαίνοις καὶ στεφάνοις. 55, 25. οἱ κατὰ Δημοσθένους ἔπαινοι, laudes Demostheni tributæ. 60, 35. πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 71, 11. ἐπαίνους καθ' ἑαυτῶν ἂν λέγωσιν, οὐ φέρομεν. 88, 17. μὴ βεβαιοῦτε αὐτῷ τοὺς ἐπαίνους, negate ei potestatem has laudes usurpandi, et velut proprias legitime quæsitas possidendi, firmas ei stabilesque et ratas ne facite. 89, 19.

ἐπαίρειν] ἐπαίρεσθαι μισθῷ impelli, moveri, duci mercedula. 19, 20. πολλοὺς ἐπαρεῖ (impellet) ἁμαρτάνειν. 27, 18. οὐ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε τοὺς νῦν ἐπηρμένους. 87, 24.

ἐπακολουθεῖν ἐλευθέρῳ παιδὶ, assectari studiis, et blanditiis ingenuum puerum non licebat servo. 19, 29. (vers. 31. ἀκολουθεῖν simplex usurpat.)

ἐπακούειν τῆς κρίσεως. 54, 40.

ἐπακτροκέλης, myoparus, lembus piraticus. ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει, hæc cogunt homines piraticam exercere. 27, 9.

ἐπαμύνειν] ἐπαμῦναι τῇ πόλει. 5, 4. ἐπαμῦναι ἑταίρῳ κτεινομένῳ. 21, 26.

ἐπανάγειν εἰς ὀνείδη τήν τινος εὐαγωγίαν. 48, 20. ἐπανάγω ἐμαυτὸν, recipio, revoco me, redeo ad — 61, 42. ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα. 89, 18.

ἐπάναγκες τῷ παιδὶ ἡβήσαντι μὴ εἶναι τρέφειν τὸν πατέρα. 3, 1. ἐπάναγκες περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν. 4, 18.

ἐπανέρεσθαι. 82, 40.

ἐπανήκειν, domum redire. 62, 36.

ἐπανιέναι οἴκαδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου. 26, 26.

ἐπανιστάναι] ἐπαναστάσης τῆς ἐκκλησίας, ad discedendum consurgente concione. 71, 23.

ἐπανορθοῦν] αἱ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι. 1, 10.

ἐπαρᾶσθαι] τὴν ἐξώλειαν ἐπαρᾶσθαι ἑαυτῷ. 16, 17. ἐξώλη τε αὐτὸν εἶναι, ἐπαρᾶσθαι, καὶ τὴν οἰκίαν. 39, 39. ἐξώλειαν ἐπαρώμενος αὐτῷ. 67, 38.

ἐπάρατος] ἐξάγιστα καὶ ἐπάρατα χρήματα. 69, 34.

ἐπαρτᾶν] ἐπαρτῶν φόβους τοῖς ἀκροωμένοις, metum injiciens, et velut saxum horribile suspendens super eorum capitibus. 25, 5.

ἐπασκεῖν δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων. 46, 10. ἐπασκεῖν εἰς τὰ Παναθήναια, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν στεφανιτῶν ἀγώνων. 79, 24. 26. ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν κεκτημένων διαγεγένηται. 90, 9.

ἐπαύλιον] κεραμεῖα καὶ ἐπαύλια πεδίῳ ἐνῳκοδομημένα. 70, 23.

ἐπαφρόδιτος καὶ ἡδὺς ἄνθρωπος. 33, 35.

ἐπαχθής] πολὺς ἦν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπαχθής. 33, 29.

ἐπεγγελᾶν] πῶς οὐ δεινὸν ἐχθροῦ πρόσωπον

ματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε. 27, 13. ἐγγράφεσθαι ἐπὶ γραφήν. 30, 3. παρακαλεῖν τινὰ ἐπ' ἄλλον. 30, 41. κατιέναι ἐπὶ τὴν ἀρχήν. 31, 36. καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς πρυτανεῖον. 34, 13. μελετᾷ ἐπὶ τοὺς συσσίτους καὶ συσπόνδους. 35, 14. οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς λέγονται. 36, 30. συνιστάναι ἐπί τινα. 38, 27. ἀπαίρειν ἐπὶ πρεσβείαν. 39, 6. συνεστᾶναι ἐπὶ τὴν πόλιν. 44, 21. ἐπὶ τὰ κοινά. 46, 21. πλάττεσθαί τι ἐπί τινα. 47, 34. ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν κοινὴν διοίκησιν εἵλεσθε. 48, 8. πόῤῥωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο. 48, 41. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς τῆς σωτηρίας λόγους. 49, 30. ἐκλήθην ἐπὶ τὰ ξένια. 49, ult. οὗτοι νῦν ἐπ' ἐμὲ συστραφέντες ἥκουσι. 52, 6. μόνος ἐφ' ὑμᾶς οὐ συνεστηκώς. 52, 25. οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν κεχειροτονημένοι. 57, 25. ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τείχη. 57, 39. ἄγειν ἐπὶ τὸ βῆμα. 61, 29. συστάντες ἐπὶ τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον. 62, 5. καθέζεσθαι ἐπὶ λογισμούς. 62, 8. παρακαλεῖν ἐπὶ τὸ βῆμα. 64, 5. ἰσχυρὰν τὴν Εὔβοιαν ἐφ' ὑμᾶς παρασκευάζων. 66, 22. παραγγέλλειν στρατείαν ἐπί τινα. 66, 28. ἐπεστράτευον ἐπ' αὐτὸν τηλικαῦται δυνάμεις. 66, 37. ἀσέβεια Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν ἱερὰν γῆν. 70, 19. ὅσοι ἐπὶ δίετες ἡβῶσι. 70, 42. ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσέας. 71, 39. ὃν — ὡς ἐγὼ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπήγαγον. 71, penult. ἡγεμονία ἐπὶ τὸν Πέρσην. 72, 29. δίοδον αἰτεῖν ἐπὶ Φίλιππον. 75, 9. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον. 75, 13. ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετελευτηκότων. 75, 14. ἀφίησιν (ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους) τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθῇ τύχῃ. 75, 33. ἐπὶ μὲν πορθμέας τοὺς εἰς Σαλαμῖνα πορθμεύοντας. 76, 10. ἡμιθνὴς παριὼν ἐπὶ τὸ βῆμα. 76, 18. φορμοῤῥαφούμεθα ἐπὶ τὰ στενά. 77, 27. ἐπιγράφειν ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ γιγνόμενον. 77, 34. ἀναπηδᾶν ἐπὶ τὸ βῆμα. 78, 29. καλεῖς ἐπὶ σαυτὸν, ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς. 82, 41. ἀναφέρειν ἐπί τινα αἰτίας. 84, 36. καταφεύγῃς ἐπὶ τοὺς τοιούτους λόγους. 85, 23. καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἁπλότητα. 86, 28. οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἴων τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι. 87, 22. φθάνειν ἐπὶ ὄνομα. 89, 14. καταφεύγειν ἐπὶ ὀνόματα τῷ λόγῳ. ibid. ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν κεκτημένων διαγεγένηται. 90, 9.

ἐπιβάλλειν] ἐπιβολὰς ἐπιβάλλειν. 57, 33.

ἐπιβολὴ, multa a judicibus irrogata. 40, 27. ἐπιβολὰς ἐπιβάλλειν. 57, 33.

ἐπιβουλεύειν] ἀντιθέτοις ἐπιβεβουλευμένοις καὶ κακοήθεσι ψυχαγωγεῖσθαι. 28, 18.

ἐπιβουλὴ] ἐπιβουλὴν οὐ προορᾶσθαι. 33, 39.

ἐπιγίγνεσθαι] ἐπιγενομένης τῆς μάχης, cum pugna intervenisset, postvenisset, supervenisset, post hæc gesta evenisset. 86, 12.

ἐπιγράφειν τὰ μέγιστα ἐπιτίμια: de legislatore criminibus sævas pœnas irrogante. 3, 7. τίμημα ἐπιγράφεσθαι dicitur accusator, cum curat a magistratu libello suo accusatorio adscribi hanc clausulam; qui ea in causa judicaturi sint judices, eos oportere, non tantum hoc judicare, sitne reus incusato crimini obnoxius, sed etiam, quæ ei pœna sit irroganda lege de pœnæ genere tacente. 3, 15. ἐπιγράφειν ἕκαστον ἀδίκημα τοῖς πράκτορσιν, dare pittacium quæstoribus, quo consignatum, quid multæ, a quo, qua de causa, sit per eos exigendum, eoque potestatem exigendi iis facere. 5, 36. paulo post v. 40. est ἐγγράφειν. ἐπιγραφομένων τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις, cum ejusmodi oratores nomina sua inscribant publicis populi decretis. 26, 38. νομοθέτας ἐπιγράφειν. 59, 12. ἐπιγράφειν ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ γιγνόμενον, auctorem et effectorem rei gestæ se ferre, sibi gloriam confectæ arrogare. 77, 34. ἐφ' ᾧτε μὴ ἐπιγράφειν τὰ ἑαυτῶν ὀνόματα, ne sua nomina inscriberent. 80. 5.

ἐπιδακρύειν. 39, 22.

ἐπιδεικνύναι] ἐπιδείκνυσθαι φανερῶς τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν. 42, 38. ἐπαινέτην ἐπιδεικνύναι. 52, 11. σημεῖον ὑμῖν μέγα ἐπιδείξω. 60, 8. αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον. 86, 22.

ἐπίδειξις] ἐπίδειξιν τῆς συμφορᾶς ποιησόμενοι, suis in corporibus demonstrationem fidei facturi spectantibus, quanta sint afflicti clade. 72, 36.

ἐπιδέξιος] ἐπιδέξιοι φύντες ἑτέρων μᾶλλον, cum sitis natura ingenio præditi excitatiore atque præstantiore, quam alii. 25, 21.

ἐπιδεξιότης] τῆς ἐν τοῖς πότοις ἐπιδεξιότητος. 34, 20.

ἐπιδέχεσθαι] καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32.

ἐπιδημεῖν] ἀποδημεῖν et ἐπιδημεῖν, opponuntur inter se, abesse domo, et esse domi. 35, 36. et 42, 36. 10. 11. ἐπιδημῶν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν. 48, 42. οὐκ ἐπιδημοῦντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου, absente a patria. 71, 41. ἐπιδημεῖν εἰς τὴν πόλιν, venire in urbem. 90, 23.

ἐπίδοξος ἦν (Megalopolis) καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἁλῶναι. 77, 19.

ἐπίδοσις, largitio erga rempublicam. 57, 5.

ἐπιεικὴς] ἐπιεικεῖς φύσεις διαφθερεῖτε. 79, 32.

ἐπιέναι] ἐπῄει ἡ ἐκκλησία, coibat, adventabat in forum concio, vel instabat, prope erat congressura. 9, 17. πρὸ τῆς ἐπιούσης πυλαίας. 71, 12. ἐπιὼν κίνδυνος. 74, 36.

ἐπιζήμιος ἐκ τῶν νόμων, mulctæ e legibus obnoxius, cui leges mulctam irrogant.

dentibus dicti. 55, 2.

εὐπιστία, facilitas obsequendi suadenti. δεινὴ εἰς τὸ πρᾶγμα ἡ κακία καὶ εὐπιστία. 9, 1

εὐπορεῖν ἀργυρίου. 8, 25.

εὐπορία] εὐπορίαν τῇ βδελυρίᾳ τοὺς συμμάχους ποιούμενος, socios vestros habens tanquam pro fundo, unde vectigalia percipiat, fovendæ tuendæque suæ impuritati. 15, 16.

εὐπρέπεια τοῦ σώματος. 18, penult.

εὔριπος] τροπὰς τραπόμενος πλείους τοῦ εὐρίπου. 66, 27.

εὑρίσκειν] διάλυσιν τῆς δίκης εὑρέσθαι, impetrare litis abolitionem. 10, 5. ἀλήθεια εὑρίσκεται ἐκ τῶν εἰκότων. 13, 10. ἀποδίδοσθαι τοῦ εὑρίσκοντος, vendere pretio quocunque, etiamsi vilissimo, quidquid primum fuerit oblatum. 13, 41. παρεμβολαὶ λόγων πολλαὶ εὑρέθησαν ὑπὸ Δημοσθένους. 23, 41. ὡς εὗρε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα — τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου. 26, 7. προξενίας εὑρέσθαι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι. 59, 26. εὑρίσκεσθαι τὴν σωτηρίαν. 72, 40. ἄδειαν καὶ διαλλαγὰς εὑρίσκεσθαι. 76, 42. ἀμηχανίην δυσμενέων εὗρον πρῶτοι, primi invenere, quibus modis adversarii ad incitas redigerentur. 80, 12. σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ εὑρημένος. 82, 7.

εὐρὺς] ἣ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, nationem numerosam, frequentem hominibus, late fusam, perdidit. 73, 7.

εὔσαρκος. 6, 29.

εὐσέβεια] τοὺς δι' εὐσέβειαν φυγόντας κατήγαγον. 72, 3. ἡγεμονία τῆς εὐσεβείας, ducatus in bello, quod geritur ob hoc, ut causa dei, cujus violata est religio, in impiis vindicetur. 72, 7.

εὐσύνοπτος. 70, 21.

εὐσχήμων, elegans, literatus, bonis artibus et liberalibus innutritus. 19, 41.

εὐτάκτως ἀκούειν. 41, 26.

εὐφημία λόγων, humanitas, comitas, liberalitas orationis. 24, 13. εὐφημίας ἕνεκα, decori in verbis ergo. 66, ult. ἀποβλέψητε πρὸς εὐφημίαν τῶν λόγων αὐτοῦ. 77, 38.

εὐφραίνεσθαι] ἀλλ' ἐφ' οἷς εὐφρανθήσονται κατορθώσαντες, τούτοις κεκήληνται. 27, 12.

εὐφυὴς] λέγειν μὲν οὐκ εὐφυᾶ. 25, 41.

εὐχέρεια] εὐχέρεια τῆς πράξεως. 17, 33.

εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε. 25, 31.

εὔχεσθαι] καὶ ὁ κήρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὔξηται. 4, 10. ἀπορεῖν εὐξαίμην τοιούτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ. 22, 41. εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους. 56, 22.

εὐχὴ] καὶ ὁ κήρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὔξηται. 4, 10. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς. 26, 37. εὐχὰς ἐν τοῖς ψηφίσμασι ποιεῖσθαι. 49, 24. εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους. 56, 22.

ἐφεξῆς] τρίτον ἐφεξῆς, tertio loco protinus. 2, 1. 7.

ἐφικνεῖσθαι] ἐφικόμενος τῆς ἐκείνων ἀνδραγαθίας, posteaquam attigeris illorum virtutem. 81, 9.

ἐφιστάναι vel ἐφιστάνειν] ἐφεστηκότες, magistratus, principes. διοικοῦνται αἱ πολιτεῖαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων. 1, 20. ἐφιστάνειν τινὰ φύλακα τῶν νόμων, constituere aliquem custodem legum, iisque præficere. 2, 3. ἐφίστασθαι, urgere, imminere, instare, cum minis persecutionis et pœnarum. ἐχθρῶν ἐφεστηκότων. 15, 22. ἐπιστῆναι τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, supervenire fortuito, aut etiam ultro, de proposito, accedere ad judicium, cum ageretur, eique adesse contra reum. 16, 15. εἴδωλον ἐφίσταται Πατρόκλου. 20, 29. ἐφιστάνειν ἐπί τινα. ἐπέστησα ἐπὶ τὸν κατήγορον Φίλιππον καὶ Φωκέας, actori admovi, et adjunxi quasi ejus lateri, atque apposui, ut sævos et implacabiles adversarios, eum non missuros, Philippum, etc. 25, 5. ἐφιστάναι τοῖς παισὶ διδασκάλους. 26, 32. ἐφίστασθαι κατήγορος τῶν ἄλλων. 65, 5.

ἐφόδιον] ἐφόδια τῆς φυγῆς. 24, 29. ἐφόδια φυγῆς τινὰ ἀποστερεῖν. 50, 25. ἐφόδια πεπόρισαι τῇ σαυτοῦ ἀνανδρίᾳ. 84, 5.

ἔχειν] ἴσην καὶ ἔννομον πολιτείαν ἔχειν. 1, 25. ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν. 4, 25. ἐκτὸς τὴν χεῖρα ἔχων. 4, 29. πολιὰς ἔχω τοσαυτασί. 7, 38. ἡσυχίαν ἔχειν. 9, 39. ὀλιγώρως ἔχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. 10, 13. αὐλητρίδας ἔχῃ καὶ ἑταίρας πολυτελεστάτας. 11, 14. ἀμάρτυρον πρᾶγμα ἔχοντας. 13, 14. ἐπίπληξιν ἔχειν. 25, 18. παρακαταθήκην τῶν νόμων ἔχοντες. 26, 33. φιλοτιμότερον ἕξομεν τοὺς παρανομοῦντας ἐξετάζειν. 27, ult. πηγὰς λόγων ἀφθόνους ἔχειν ἐπηγγέλλετο. 31, 3. ἄπρατον οὐδὲν ἔχων μέρος τοῦ σώματος. 31, 19. ἀναισθήτως ἡμῶν ἐχόντων. 33, 39. ἀγεννεῖς διατριβὰς ἔχειν. 48, 4. αἰτίαν ἔχειν. τοῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη. 52, 34. ὑπόμνημα (scil. τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀγωνισαμένου καὶ τῆς εἰς αὐτὸν φιλοτιμίας τοῦ δήμου) ἐν οἰκίᾳ ἔχοντες, coronam puta. 60, 17. ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς οἴκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν. 62, 9. αἷμα αὐτὸς οὐκ ἔχων. 76, 28. ἀγωνιστὰς πολλοὺς τῆς ἀρετῆς ἕξετε. 79, 31. μόχθον ἔχειν ἀμφὶ ξυνοῖσι πράγμασι. 80, 16. πρὸς ἑτέρῳ τινὶ τὴν γνώμην ἔχειν. 81, 31. ἄνθρωπος οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρόσοδον ἔχει. 84, 23. περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας. 84, 27. αἰσχρόν ἐστι τὸν αἰτιώμενον οὐκ ἔχειν ἐπιδεῖξαι τῆς αἰτίας τὸ ἔργον. 86, 22.

ἔχθρα] αἱ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι. 1, 10. εἰς μέσον πίπτει τῆς Θηβαίων ἔχθρας καὶ Φιλίππου. 66, 27.

ἐχθρὸς] ἐχθρῶν ἐφεστηκότων. 15, 22. μετέρ-

Z.

H.

agens florentissimam. 38, 19. ζηλωτὴς τῆς ἡλικίας μειρακίου. 50, 26.

ἡλικιώτης ἐμὸς καὶ συνέφηβος. 7, 37.

ἥλιος] ἡλίου δεδυκότος. 2, 18. δύνοντος. 2, 31. μὴ πρότερον, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ. 2, 17. ἀνιόντος ἡλίου. 2, 31. τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων. 33, 31. δεσπότης ἁπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου. 72, 27.

ἡμέρα] ἀποτισάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἕνδεκα ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην. 3, 17. περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν δυνήσομαι. 8, 15. ἀποφέρεσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος. 13, 37. οἰκέτας δημιουργοὺς, ὧν ἕκαστος τούτῳ δύ' ὀβολοὺς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας. 14, 1. ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. 15, penult. δαπάναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρῴας οὐσίας. 27, 26. κατατρίβειν τὴν ὅλην ἡμέραν. 30, 6. οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς λέγονται, causationes calumniatorum accommodantur varietati rerum, ut identidem exsistant aliæ ex aliis. 36, 30. χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι. 38, 30. πρὸς ἕνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι. 45, 1. συναριθμεῖσθαι λογισμὸν ἡμερῶν. 45, 19. secundum genus de tribus, magistratuum Athenis facit Æschines eos, ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας. 58, 3. προαγὼν ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ. 63, 14. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, statim cum illucescente die. 64, 28. et 70, penult. διαλέγεσθαί φησιν ἑαυτῷ νύκτωρ τοὺς θεοὺς, οὐ μεθ' ἡμέραν ἐπιορκεῖ. 64, 36. ἑβδόμην ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας, septimo die a morte filiæ. 64, 37. ἤδη πόῤῥω τῆς ἡμέρας οὔσης. 70, 40. μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται, civitas hæc (Thebæ) in exitu diei e Græcia media velut evulsa erat, quæ diei ejusdem initio adhuc stabat. 72, 31. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιεῖται. 74, 34. ἐπίδοξος ἦν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἁλῶναι. 77, 19. μέτριον καὶ σώφρονα πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν. 78, 4. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσίῃ παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12. ξενικοῖς στεφάνοις ἀποδεδόσθαι ταύτην τὴν ἡμέραν. 86, 35. Πύθια μέλλει ἡμερῶν ὀλίγων γίνεσθαι. 89, 42.

ἡμέτερος] παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης. 2, 12. ἀφοσιῶ τὴν ἡμετέραν πόλιν τὰ πρὸς θεούς. 70, 29.

ἡμιθνὴς παριὼν ἐπὶ τὸ βῆμα. 76, 18.

ἡμιμανὴς νεανίσκος. 24, 25.

ἦν, pro ἦσαν. 80, 9. v. etiam in εἶναι.

ἠνορέα] κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἠνορέης. 80, 24.

ἤπου] φόνου δικαίου μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βούλοιτο, ἤπου ἀδίκου γε φυλάξαιτο. 39, 41.

Ἥρα] διαλέγεσθαι νύκτωρ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἥραν. 85, 14.

ἡρωϊκὸς] ἡρωϊκὰ πάθη, calamitates, quas perpessi sunt heroes. 75, 23.

ἥρως] θαρσύνων ἥρωα. 20, 15.

ἡσυχῆ] ἀναμιμνήσκεσθαι ἡσυχῆ καὶ κατὰ μικρόν. 38, 1.

ἡσυχία] ἡσυχίαν ἔχειν, quiescere, secum habitare. 9, 39. ἡσυχία, locus, ubi quietus esse possis, locus otii et tranquillitatis, receptus solitudinis. 12, 10. τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τοῦ βίου διαβάλλει. 84, 38.

ἧττα] ἧτταν αὐτοῖς εἶναι πολέμου, semper eos inferiores bello esse. 69, 16. ἀγορᾶς ἧττα, damnum in emendo et vendendo, et exercitatione commercii universa. ibid. δικῶν ἧττα, amissio causarum forensium, ut semper judicia contra eos dentur. ibid.

Θ.

θάλαττα] κατάγειν τὰ πλοῖα καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης. 37, 22.

θαλλὸς] θαλλοῦ στεφάνῳ στεφανοῦν. 34, 12. θαλλοῦ στεφάνῳ στεφανοῦσθαι. 80, 36. τότε ἦν ὁ θαλλοῦ στέφανος τίμιος. 80, 37.

θάνατος] ἀτιμώρητον ἐᾶν θάνατον. 20, 22. εἰργόμενον θανάτου. 26, 15. τιμῶμαι θανάτου. 29, 1. τῆς ἀρετῆς ἆθλον τὸν θάνατον κείμενον, propositum. 88, 42. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34.

θάπτειν] ἐάν τις αὑτὸν διαχρήσηται τὴν χεῖρα τὴν τοῦτο πράξασαν χωρὶς τοῦ σώματος θάπτομεν. 88, 38.

θαῤῥεῖν] παραστήσειν τῷ μὲν φεύγοντι θαῤῥεῖν — ἐκπεπλῆχθαι δὲ τῷ κατηγόρῳ. 24, 39.

θαρσύνειν] θαρσύνων ἥρωα. 20, 15.

θαυμάζειν] ἀπραξίαν τὴν κοινὴν τί θαυμάζομεν. 26, 38.

θαύματα. 77, 28.

θεὰ] σεμναὶ θεαί. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς. 26, 37.

θέα] θέαν εἰς τὰ Διονύσια κατανεῖμαι. 35, 10.

θεατὴς αὐτίκα ἐγὼ ἔσομαι ὑμέτερος. 27, 38.

θέατρον] ἀπελευθεροῦν οἰκέτην μηδένα ἐν τῷ θεάτρῳ. 59, penult. στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναῤῥηθῇ ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος. 60, 9. ἡγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον. 64, 28.

θεῖον] τιμᾶται ὁ νόμος καὶ τὸ θεῖον, cum id facimus, ducti religione dei jubentis et legum imperantium reverentia, quod alias nil curaremus facere, aut nollemus. Gotte zu Ehren. 3, 5.

θεοβλάβεια, cœcitas mentis, insania consiliorum et institutorum, plus quam hu-

I.

τοῖς ἰδίοις, privata sua pecunia adjuturum. 33, 27. ἀπεῖναι ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων. 54, 41. ἴδιον καὶ οὐ κοινὸν ποιεῖ. 67, 36. ἀπαρασκεύων αὐτῷ τῶν ἰδίων ὄντων. 77, 2. πορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. 78, 27.

ἰδιωτεύειν] τῷ ἰδιωτεύειν opponitur πολιτεύεσθαι. 27, 32.

ἰδιώτης] τοῖς ἰδιώταις opponuntur ῥήτορες. 2, 2. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας. 24, 36. καταδουλοῦσθαι τοὺς ἰδιώτας. 54, 11. προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ δυνάστου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης. 69, 36. μεταστησάμενος (ἐκ τοῦ βουλευτηρίου) τοὺς ἰδιώτας. 71, 21. οὔτε πόλις, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε (prospere sine noxa discessit) Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος. 76, 8. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει. 87, 8.

ἰδιωτικὸς] ἰδιωτικὴ οἰκία, domus privata, hominis privati, publicum munus non gerentis. 89, 21.

ἱδρύειν] φήμης ὡς θεοῦ μεγίστης βωμοὺς ἱδρυομένους. 18, 10. ἱδρύεσθαι ἱερά. 76, 23.

ἰέναι] ἣν ὥραν προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον. 2, 20. σεῦ ὕστερος εἶμι ὑπὸ γαῖαν. 20, 41.

ἱερᾶσθαι ἱερωσύνην. 3, 32. 42. (si sana lectio.)

ἱέρεια] ἱερείας ἐνύπνιον τῆς ἐν Σικελίᾳ. 29, 23. ἱέρεια τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς sumebatur ex Eteobutadis. 47, 40.

ἱερομνήμων. 69, 39. 70, 7. ἱερομνήμων τῶν Ἀθηναίων. 71, 25.

ἱερὸν, templum, victima, res sacra. δημοτελῆ ἱερὰ εἰσιέναι. 4, 1. λαβὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα τὰ ἱερά: de juraturo. 16, 15. δημοτελῆ ἱερά. 26, 13. συνεφαπτόμενοι τῶν συμμάχων, ὥσπερ ἐν τοῖς σπένδουσι τῶν ἱερῶν. 39, 16. ὠθεῖν ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὸν πρεσβευτήν. 39, 30. μετουσία τάφων καὶ ἱερῶν. 48, 27. μήτε δέξαιντο (οἱ θεοὶ) αὐτοῖς τὰ ἱερά. 69, 19. ἐξάγειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὡς ἐναγῆ. 70, 14. ὑπόκειται τὸ πεδίον τῷ ἱερῷ. 70, 20. εἴργεται (pro εἰρχθήσεται) τοῦ ἱεροῦ. 71, 1. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας. 72, 16. καλὰ ἱερά. 72, 18. 20. οἳ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἠλευθέρωσαν. 72, 30. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν. 75, 12. ἱδρύεσθαι ἱερά. 76, 23. οὐκ ἐᾷ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερά. 79, 3.

ἱερὸς] στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναῤῥηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος. 60, 9. προαγὼν ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ. 63, 14. βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ, καὶ φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει. 69, 9. κελαδοῦν κῦμα ἱεραῖσι πρὸς ἀκταῖς. 69, 25. ἀσέβεια Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν ἱερὰν γῆν. 70, 19.

ἱερωσύνη] ἱερᾶσθαι ἱερωσύνην. 3, 32. 42. ἱερωσύνην οὐδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὡς οὐκ ὢν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα. 26, 36.

ἱκανὸς] ἱκανὸν μηδὲν ἡγεῖσθαι, insatiabilis esse. 27, 8. δοκιμαστὰς ἱκανοὺς τοῦ ἐμοῦ βίου ὑμᾶς νομίζω. 47, 30. συναθροίζειν δύναμιν ἱκανήν. 69, 6.

ἱκεσία] ἱκεσίας ποιεῖσθαι. ποίοις ὄμμασι τὰς ἱκεσίας ποιήσεσθε. 70, 33.

ἱκετηρία] ἱκετηρίαν θεῖναι εἰς τὴν βουλήν. 14, 41. ἱκετηρίαν θέντες ὑπὲρ τούτων οἱ οἰκεῖοι. 30, 11.

Ἰλιὰς] μακρότερον τῆς Ἰλιάδος ψήφισμα. 67, pen.

ἱμάτιον] καταῤῥηγνύναι τὰ ἱμάτια. 26, 14.

ἵνα, ubi. 21, 10.

ἱπποδρομίαι. simile inde ductum. 25, 10.

ἵππος, (ἡ) equitatus. ἤμελλεν (Alexander) συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου. 77, 10.

ἵππος, (ὁ) equus. ἐγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν. 26, 7. παρ' ἵππον καὶ κόρην nomen alicujus ædificii Athenis. 26, 10. συμπαριέναι ἐφ' ἵππου. 42, 36.

ἰσηγορία] ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας, qui a privatis et plebeiis tantas pœnas exigit usurpatæ in loquendo libertatis, nulli non civi, jure civili, debitæ. 24, 36.

ἴσος] ἴσην καὶ ἔννομον πολιτείαν ἔχειν. 1, 25. ἐπιτίμια ἑκατέρῳ ἴσα πεποίηκε. 2, ult. ἴσῃ εὐνοίᾳ ἀκούειν. 29. 10. ἂν οἱ δικασταὶ ἡμῶν ἐξ ἴσου ἀκούωσιν. 61, 35. ἐπιτρέπειν πόλει ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ περὶ τῶν ἐγκλημάτων. 65, 27. ἴσος κριτής. 65, 28. ἴσαι ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο. 89, 35.

ἱστάναι] οἰκόπεδα τῆς οἰκίας ἔτι καὶ νῦν ἕστηκε. 26, 9. μὴ τρόπαιον ἱστᾶτε ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ Διονύσου ὀρχήστρᾳ. 75, 40.

ἱστορία, scientia rerum, e libris, aut sermonibus, et sua cujusque meditatione, collecta, ἱστορίᾳ ὑπερφρονεῖν τὸν δῆμον. 19, 42.

ἰσχύειν] πόθεν οὖν ἴσχυκε καὶ σύνηθες γέγονε τὸ λέγειν, unde ergo invaluit et in consuetudinem abiit mos ille loquendi sic. 23, 33. ἰσχύει κατηγορία παρὰ τοῖς ἀκούουσι. 28, 9.

ἰσχυρίζεσθαι, insolescere oratione præ fiducia bonitatis causæ suæ. 61, 30.

ἰσχυρὸς] οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν. 12, 16. δέησιν ἐμοῦ τινὰ ἰσχυρὰν ἐδεήθη. 33, 41. κατακοινωνεῖν τὰ τῆς πόλεως ἰσχυρά, vires et nervos civitatis. 63, 9. ἰσχυρὰν τὴν Εὔβοιαν ἐφ' ὑμᾶς παρασκευάζων. 66, 22. προστροπὴν καὶ ἀρὰν ἰσχυρὰν ἐποιήσαντο. 69, 11. τὰ τῆς δημοκρατίας ἰσχυρὰ προΐεσθε. 87, 16.

ἰσχυρῶς ἐπιπλήττειν. 25, 38.

ἴσως] δαιμονίου τινὸς ἴσως αὐτὸν ἐξαμαρτά-

K.

κοῦργος σοφιστής. 56, 9.

κακῶς] οἰκεῖν (nisi potius legendum est διοικεῖν) κακῶς τὴν ἰδίαν οὐσίαν. 5, 7. κακῶς, inculte, impolite. κακῶς ῥηθῇ λόγος. 5, 11. componitur cum ἁπλῶς. λοιδορεῖσθαι et κακῶς ἀγορεύειν differunt; illud est præsentem objurgare, hoc absenti obtrectare. 5, 33.

καλεῖν] ἐπὶ ξενίᾳ κληθέντων ἡμῶν. 33, 21. καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς πρυτανεῖον. 34, 13. ἀνανδρίαν καλοῦντες τὴν εἰρήνην. 46, 18. ἐκλήθην ἐπὶ τὰ ξένια. 49, ult. ἡ ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένη στρατεία. 50, 34. χάραδρα νεμεὰς καλουμένη. 50, 36. πρεσβείαν εἰς προεδρίαν καλεῖν. 64, 26. καλεῖ ὁ κήρυξ εἰς προεδρίαν. 75, 33. καλεῖς ἐπὶ σαυτὸν, ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς. 82, 41. καλεῖν ἐπὶ τὸ βῆμα. 64, 6. v. παρακαλεῖν.

καλλιερεῖν] ἐκπέμπειν τοὺς στρατιώτας, πρὶν καλλιερῆσαι. 72, 21.

κάλλιστος] καλλίστην ὥραν ὄψεως ἀκλεέστατα διαφθείρας. 22, 38. μὴ σύναγε τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις εἰς ταὐτόν. 47, 26. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σεσίγηται, τίς ἀγορεύειν βούλεται. 54, 14. κήρυγμα τὸ κάλλιστον ἐκήρυττε. 75, 30. τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθεγξάμενοι μὴ μνησικακεῖν. 83, 37. Σόλωνα τὸν κοσμήσαντα τὴν πόλιν καλλίστοις νόμοις. 90, 17.

καλλίων] ἀναβάλλεσθε εἰς καιρὸν καλλίω. 77, 14.

κάλλος] ἐκπλήττειν τινὰ διενεγκὼν κάλλει καὶ ὥρᾳ. 19, 4.

καλὸς] διαλογίζεσθαι τὰ καλὰ καὶ μή. 3, 30. παγκράτιον τὸ καλὸν, ὃ οὗτος ἐπαγκρατίασε. 5, 20. πρόνοιαν οὐδεμίαν πώποτ' ἐποιήσατο τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν. 8, 28. νικᾷν καλὴν νίκην. 9, 40. φιλοτιμία εἰς τὰ καλά. 23, 8. καλὸν τὰς ξενικὰς ἀρετὰς μιμεῖσθαι, decet. 25, 32. στρατιώτης καλός. 50, 28. ζηλωτὴς τῶν καλῶν τῇ πόλει βουλευμάτων. 51, 8. καλὰ ἱερά. 72, 18. 20. παιδεία, ᾗ διαγινώσκεται τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρά. 90, 32.

καλῶς] ὡς εὗρε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα — τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου. 26, 7. οὔτε πόλις, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος. 76, 8. τάφρους τὰς περὶ τὰ τείχη καλῶς ἐτάφρευε. 87, 29.

κανᾶ] ἐνῆρκται τὰ κανᾶ. 70, 31.

κανὼν] κανόνα προσφέρομεν, regulam, amussim. 82, 25. διαγινώσκεται τῷ κανόνι τὸ ὀρθὸν, καὶ μή. 82, 26. κανὼν τοῦ δικαίου παράκειται. 82, 27.

Καρίων, persona servilis comica. 49, 16.

καρπὸς] μήτε γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα. 69, 15.

καρτερεῖν] καρτερεῖν ἀκροώμενος. 77, 25. τίς ἂν τοιαῦτα καρτερήσειεν ἀκούων. 88, 19.

κατὰ, constructum 1) cum genitivo a) in bonam partem. ἔπαινον κατά τινος ποιεῖσθαι θεραπείᾳ, gratiæ et adulationis ergo aliquem laudare. 22, 31. ἔπαινον ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδιον καθ' αὑτοῦ ποιήσεται. 24, 14. οἱ κατὰ Δημοσθένους ἔπαινος, laudes Demostheni tributæ. 60. 35. πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 71, 11. περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας, de semet, alter de altero. 84, 27. ἐπαίνους καθ' ἑαυτῶν ἂν λέγωσιν, οὐ φέρομεν. 88, 17. b) in malam partem. γέλωτα καὶ διατριβήν τινι καθ' αὑτοῦ παρέχειν, risum et materiam confabulationum alicui de se præbere. 25, 1. ὠθεῖν τοὺς ἡβῶντας κατὰ τῶν κρημνῶν. 47, 4. ἡγεῖται, ὅταν τι ψεύδηται, ὅρκος κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν. 48, 33. ψευδεῖς κατὰ τῶν λογισμῶν δόξας ἔχοντες, prave, perperam, de rationibus existimante. 62, 9. δόγμα εἰσέφερον (scil. in concilium Amphictyonum) κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 70, 2. δωροδοκεῖν κατὰ τοῦ δήμου. 78, 5. οὕτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σαυτοῦ ἐνέφραξας κατηγορίας. 85, 32. 2) cum accusativo. ἀποφέρεσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος. 13, 37. ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστὶν, quæ proxime accedunt ad id crimen, quod hoc maxime judicio agitatur. 15, 30. τέλος πορνικὸν ἡ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πωλεῖ. 16, pen. ἀψευδής τις ἀπὸ ταὐτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν. 18, 7. Διονύσια κατ' ἀγρόν. 22, 26. ἐπεξελθεῖν ἕκαστον κατ' ὄνομα πικρῶς. 22, 40. κατὰ συγγραφὰς ἐμισθώθη καὶ γραμματεῖον. 23, 3. κατὰ γραμματεῖον ἑαυτὸν καταισχύνειν, e pacto literis consignato et apud arbitrum deposito. 23, 6. λαμπρὸς κατὰ πόλεμον. 25, 42. δαπάναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρῴας οὐσίας. 27, 26. ἀναμιμνήσκεσθαι ἡσυχῇ καὶ κατὰ μικρόν. 33, 1. προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους. 35, pen. χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι. 38, 30. κατὰ ῥῆμα, verbatim, iisdem verbis. 44, 16. παιδοποιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους. 48, 10. συντάττειν κατά τινος ψευδεῖς κατηγορίας. 52, 36. δεήσεις κατὰ τὴν ἀγορὰν, preces, quibus judicum animi corrumpuntur, occupantur, et a vero deflectuntur. 53, 2. παραχωρεῖν τισὶ τῆς πολιτείας κατὰ μικρόν. 54, 21. ὅσα τις αἱρετὸς πράττει κατὰ ψήφισμα. 55, 33. πραγματεία προστεταγμένη κατὰ ψήφισμα. 55, 37. ἀντιγραφεὺς χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ. 57, 23. θεσμοθέταις προστέτακται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους. 59, 7. καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνης κεκολακευκότα Φίλιππον, summo cum dedecore. 62, 19. μηδὲ βοσκήματα κατὰ φύσιν γονὰς ποιεῖ-

excolendo. 15, 3. εὐκοσμίας ἀρχὴν κατασκευάζετε. 27, 15. προξενίας κατασκευαζόμενοι. 40, 9. κατεσκευασμένους λόγους διελθεῖν, verba loqui multa calliditate, arte, et exquisitis orationis offuciis constructa. 67, 15. τηλικαύτην ἑαυτῷ δυναστείαν κατεσκεύασεν. 74, 16. κατασκευάζειν σύλληψιν, comparare, construere dolis, efficere vafris modis, ut aliquis comprehendatur. 85, 37.

κατασκοπεῖσθαι] κατασκοπούμενος ἑαυτὸν, de superbo, qui ipse sibi placet, se miratur. 18, 34.

κατασκοπὴ τῶν πραγμάτων. 31, 42.

κατάσκοπος] κατασκόπων συλλήψεις. 86, 1.

κατασπεύδειν τὸ πρᾶγμα, rem festinatione occupare. 63, 18.

καταστέφειν] κατεστέφθαι. 77, 13.

καταστρέφειν εἰς φιλανθρωπίαν τοὺς λόγους. 33, 18.

κατατέμνειν κεφαλήν. 84, 20.

κατατιθέναι βραχέα, numerare parum. 56, 26. κατατίθεσθαι πολλὴν χάριν, magnas agere gratias, testando, se beneficium sibi exhibitum summi facere, memorique mente servaturum, et operam daturum, ut rursus aliis studiis et officiis, demereatur. 59, 28. κατατιθέναι χρήματα ἐν ῥητῷ χρόνῳ, dependere debitos numos intra certam diem. 72, 1.

κατατρίβειν τὴν ὅλην ἡμέραν. 30, 6.

καταφαγεῖν τὴν πατρῴαν οὐσίαν. 13, 38. οὐ μόνον κατέφαγεν, ἀλλὰ καὶ κατέπιεν. 13, 39.

καταφανὴς] ἐξιστάμενος αὐτοῦ καταφανὴς ἦν. 33, 21.

καταφεύγειν ἐπί τινα, receptum ad aliquem habere, ejus auctoritate, præceptis, exemplo, se tueri, et ea sibi prætendere. 19, ult. ποῖ καταφύγω. 83, pen. 84, 1. καταφεύγῃς ἐπὶ τοὺς τοιούτους λόγους. 85, 23. καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἁπλότητα. 86, 28. καταφεύγειν ἐπὶ ὀνόματα τῷ λόγῳ. 89, 14.

καταφρονεῖν] νῦν ὁ χρυσοῦς στέφανος καταπεφρόνηται. 80, 33.

καταφυγγάνειν] καταφυγγάνῃ, ἐπίορκος ὤν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν, receptum habeat is, qui pejerandi levitate nobilitatus est, ad modum fidem verbis suis faciendi illum, qui jurejurando cernitur. 83, 39.

καταφυγὴ κοινὴ τῶν Ἑλλήνων, appellantur Athenæ. 72, 38.

καταχαρίζεσθαι τὸν ἀγῶνα, per gratiam alicui remittere actionem, quam in eum habebat, et jure poterat exsequi. 61, 8.

καταχειροτονεῖν, et

καταχειροτονία] καταχειροτονίαν ἀπέδοτο τοῦ δήμου, ἣν κατεχειροτόνησε Μειδίου, suffragium a populo adversus Midiam latum passus est in ventos abire, placatus triginta minis. 61, 6.

καταχρῆσθαί τινι, perdere aliquem. 17, 19.

καταψεύδεσθαί τινος. 40, 24.

καταψηφίζεσθαι] καταψηφισθῇ pro καταψηφίσηται, condemnaverit. 3, 15. (si lectio sana est) sed eodem rursus versu idem verbum usurpatur sensu passivo, condemnatus fuerit. καταψηφίζεσθαι εἰς ἀργύριον, mulctæ pecuniariæ addici. 3, 16.

κατέδειν] ὁ τὰ πατρῷα κατεδηδοκὼς, qui bona paterna abligurivit. 5, 6. πολλὴν πάνυ οὐσίαν κατεδήδοκεν. 6, 32. κατέδειν τὰ πατρῷα. 27, 33.

κατεπαγγέλλεσθαι διδάσκειν, profiteri, se ferre magistrum artis alicujus. 16, 32. κατεπαγγέλλεσθαι πρός τινα, profiteri ad aliquem, ut qui artem profiteatur, recipiatque se alteri magistrum ejus futurum. 24, 37. κατεπαγγέλλεσθαι, recipere, promittere. 83, 18. κατεπαγγέλλεσθαι τὸ μέλλον, mirifica polliceri, de suis erga rempublicam officiis et studiis, quibus eam demereri velit. 85, 35.

κατεργάζεσθαι μεγάλα τῇ πόλει, magnis rebus gestis rempublicam ornare. 86, 23.

κατευημερεῖν] κατευημερηκὼς παρ' ὑμῖν, abusus secundo, quo me prosecuti essetis, favore. 40, 7.

κατηγορεῖν] δωροδοκίας κατηγορεῖν. 23, 12. παραλείπειν τι τῶν κατηγορημένων. 49, 32. εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν τῶν κατηγορημένων. 49, 33. τῆς σιωπῆς μου κατηγορεῖ. 84, 39.

κατηγορία] ἐπιστῆναι τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου. 16, 15. δύο μοι λέλειπται τῆς κατηγορίας εἴδη. 16, 27. ἐκπίπτειν εἰς λήθην τῆς κατηγορίας. 25, 26. ἰσχύει κατηγορία παρὰ τοῖς ἀκούουσι. 28, 9. πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν κρινομένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις. 28, 23. ἀνωμαλία τῆς κατηγορίας. 29, 11. συντάττειν κατά τινος ψευδεῖς κατηγορίας. 52, 36. παρεμβολῇ πραγμάτων ἑτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν. 83, 21. οὕτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σαυτοῦ ἐνέφραξας κατηγορίας. 85, 32.

κατήγορος] ἀπολύεσθαι ῥᾳδίως τοὺς τοῦ κατηγόρου λόγους ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις. 17. 15. κατήγορος ἀθάνατος. 18, 23. παραστήσειν τῷ μὲν φεύγοντι, θαῤῥεῖν — ἐκπεπλῆχθαι δὲ τῷ κατηγόρῳ. 24, 39. ἐπέστησα ἐπὶ τὸν κατήγορον Φίλιππον καὶ Φωκέας. 25, 5. εἰς τὴν μεγίστην ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγόρους. 55, 10. ἐφίστασθαι κατήγορος τῶν ἄλλων. 65, 5. πρὸς τὸ τοῦ κατηγόρου βῆμα, — πρὸς τὸ τοῦ φεύγοντος. 83, 32.

κατιέναι ἐπὶ τὴν ἀρχήν. 31, 36.

κατορθοῦν] ἀλλ' ἐφ' οἷς εὐφρανθήσονται κατορθώσαντες τούτοις κεκήληνται. 27, 12. κατορθοῦν καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν. 87, 14.

κατόρθωσις] κατόρθωσιν τῶν ὑμετέρων παίδων ἀπαγγείλας. 51, 5.

κληρωτὸς] κληρωτὴ ἀρχή. 3, 34. penult. et 16, 5.

κλήσεις] ὅταν διεξίωσι τὰς κλήσεις. 5, 38.

κλητὸς] κλητοὶ, invitati ad cœnam. 50, 1.

κλοπὴ] κλοπήν μεγάλου πράγματος σκοπεῖτε. 35, 25. κλοπῆς ἕνεκα τὰς εὐθύνας ὠφληκώς. 55, 17.

κοινῇ] φιλεταίρως κλέπτειν καὶ κοινῇ. 15, 32.

κοινὸς] αἱ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι. 1, 10. μηδ' ἐν ταῖς κοιναῖς στεφανηφορίαις στεφανούσθω. 4, 1. διατιθέναι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως. 5, 8. προσιέναι πρὸς τὰ κοινὰ, administrare rempublicam. 23, 37. ἀνατρέπειν τὴν κοινὴν παιδείαν. 26, 31. ἀπραξίαν τὴν κοινννὴ τί θαυμάζομεν. 26, 38. κατάγειν τὰ πλοῖα καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης. 37, 22. συνεστᾶναι ἐπὶ τὰ κοινά. 46, 21. ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν κοινὴν διοίκησιν εἵλεσθε. 48, 8. προσέρχεσθαι πρὸς τὰ κοινά. 56, 19. προσέρχεσθαι πρός τι τῶν κοινῶν. 56, penult. συνέδριον κοινὸν τῶν Ἑλλήνων. 61, ult. 62, 2. ἴδιον καὶ οὐ κοινὸν ποιεῖ. 67, 36. καταφυγὴ κοινὴ τῶν Ἑλλήνων, appellantur Athenæ. 72, 38. ἀπευθύνειν τὰ κοινά. 76, 13. προκαταλαμβάνειν τὰ κοινὰ καὶ φιλάνθρωπα τῶν ὀνομάτων, laudes civiles, et auditu acceptas, testimonia civilitatis et humanitatis. 89, 13. συμφορὰ κοινὴ τῶν Ἑλλήνων. 89, 39.

κοινωνεῖν διαβολῇ, confinis esse, rem communem cum infamatione, obtrectatione, habere. 47, 20. συντάξεως κοινωνεῖν. 67, 21.

κοινωνία] συντίθεσθαί τινι τὴν κοινωνίαν τῶν πράξεων. 74, 15.

κολακεία] κολακείας αἰσχρᾶς ὑπερβολήν. 43, 1. δημοκρατίας ὄνομα οὐ τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες. 52, 4. κολακείαν πολλὴν πεποίηται. 76, 42.

κολακεύειν] καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνης (summo cum dedecore) κεκολακευκότα Φίλιππον. 62, 19. χαίρειν κολακευόμενος. 87, 18.

κομίζειν] ὁ κομίζων τὸ χρυσίον ἦν καιρὸς, καὶ φόβος, καὶ χρεία συμμάχων. 88, 4.

κόμπος] ἀφελὼν τὸν κόμπον καὶ τὴν ἀλαζονείαν. 68, 9. ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τοῦ ψηφίσματος. 87, 35.

κομψὸς] τὰ κομψὰ χλανίσκια. 18, 30.

κόνδυλος] κόνδυλον λαμβάνειν. 61, 5. κονδύλων ἴχνη ἔτι φανερά. 84, 22.

κόρη] παρ' ἵππον καὶ κόρην, nomen alicujus ædificii Athenis. 26, 10.

κοσμεῖν] κοσμεῖσθαι γυναῖκα οὐκ ἐᾷ Σόλων, ἐφ' ᾗ ἂν ἁλῷ μοιχός. 26, 12. πανοπλίᾳ κεκοσμημένους νεανίσκους. 75, 29. Σόλωνα τὸν κοσμήσαντα τὴν πόλιν καλλίστοις νόμοις. 90, 17.

κοσμητὴς] κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἠνορέης. 80, 24.

κοσμήτωρ] κοσμήτορα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν. 80, 22.

κόσμος τῆς πόλεως, ut in rogando sententias dicendoque ætatis habeatur ratio. 42, 17.

κράζειν] ἀναλώσας κέκραγας. 85, 9.

κρατεῖν] δουλεύειν ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίαις, καὶ πολυτελείαις δείπνων, καὶ αὐλητρίσι καὶ ἑταίραις, καὶ κύβοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ' ὧν οὐδενὸς δεῖ κρατεῖσθαι τὸν γενναῖον. 6, 34. ποίᾳ κρατηθεὶς ἡδονῇ. 48, 29. ἐκ παρατάξεως μάχῃ κρατήσαντες. 66, 15. ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ προηδικημένου μετριότητι κριθήσονται. 72, 37.

κραυγὴ] κραυγαῖς ζητεῖν ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος. 5, 26. κραυγῆς αἰσθέσθαι τοὺς γείτονας. 9, 13, κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν δικαστῶν ἀπαντήσεται. 23, 31. κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων. 70, 39.

κρημνὸς] ὠθεῖν τοὺς ἡβῶντας κατὰ τῶν κρημνῶν. 47, 4.

κρίνειν] πρεσβεύσαντας κρίνειν. (videtur peculiare genus judicum aut magistratuum fuisse.) 3, 36. πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν κρινομένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις. 28, 23. πρὸς ἕνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι. 45, 1. κρίνειν τινὰ, in judicium aliquem adducere, diem ei dicere. 47, 14. παρακολουθεῖ πολλὰ καὶ χαλεπὰ τῷ κρινομένῳ. 49, 30. περὶ τοῦ σώματος κρίνειν τινά. 50, 23. εὐμαθὴς κρίνειν. 60, 34. ἀπ' εἰσαγγελίας κρίνεσθαι. 61, 3. ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ προηδικημένου μετριότητι κριθήσονται, moderatio ejus, in cujus potestate sunt, et læsi quidem, atque injuria ab ipsis ultro impetiti, decernet de ipsorum sorte, quæ moderatio prout erit, aut magna, aut nulla, ita salvi erunt, aut nulli. 72, 37. κρίνεσθαι, accusari, in judicium vocari. 85, 22. μὴ νέμετε τὰς φιλοτιμίας, ἀλλὰ κρίνετε. 90, 2.

κρίσις] ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστὶν, quæ proxime accedunt ad id crimen, quod hoc maxime judicio agitatur. 15, 30. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι. 21, 33. κρίσιν οὐχ ὑπομένειν. 29, 4. ἐπακούειν τῆς κρίσεως. 54, 40. ὑπακούειν τῆσδε τῆς κρίσεως, auscultare, interesse judicio huic, audiendi causa. 61, 32. κρίσις, judicium, una cum accusatione, totus processus et decursus causæ in foro agitatæ, ab accusatione inde ad sententiæ pronunciationem. 84, 41.

κριτὴς λόγων πολλῶν ἤδη ᾑρέθην. 21, 34. ἴσος κριτής. 65, 28. κριταὶ οἱ ἐκ Διονυσίων, judices et brabeutæ palmarum in Liberalibus. 87, 4,

Κρονίων] οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων. 73, 5.

κρύβδην ψηφιζόντων τῶν βουλευτῶν. 5, 40.

κτᾶσθαι] νόμῳ πολέμου κτησάμενος. 32, 34. φιλοτιμίαν κτᾶσθαι. 60, 4. τήν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι. 72, 32. ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν κεκτημένων διαγεγένηται. 90, 9.

Λ.

M.

σαι βούλοιτο, ἥπου ἀδίκου γε φυλάξαιτο. 39, 41. ἀνήκοον μηδενὸς λόγου ἑλληνικοῦ ᾤμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6. ἀπογενέσθαι μηδεμίαν πώποτε νύκτα ἀπ' αὐτῶν. 44, 41. αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως. 47, 22. τοῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν, ἡ τύχη. 52, 34. τοῦτο τὸ δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ὑμῶν ἐξαιρεῖσθαι. 54, 32. ἀπελευθεροῦν οἰκέτην μηδένα ἐν τῷ θεάτρῳ. 59, pen. ἀπογνώτω μηδὲν, μηδὲ καταγνώτω. 62, 14. καταλογιζέσθω μηδεὶς τοῦθ' ὑμῶν ἐν ἀρετῇ. 82, 40. ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος παραλείπηται. 84, 39.

μὴν, mensis. τόκον δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μνᾶς. 68, 26.

μήτηρ] τύπτειν τὸν πατέρα, ἢ τὴν μητέρα. 4, 42. μὴ τρέφων πατέρα, ἢ μητέρα. ibid. καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. 9, 14.

μηχανᾶσθαί τινι τὴν ἀπολογίαν, conscribere alicui defensionem. 13, 24. ἀτάσθαλα μηχανᾶσθαι. 49, 27. et 73, 4.

μιαρὸς] μιαρὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα. 77, 24. κεφαλὴ μιαρά. 84, 19.

μικροπολῖται, cives minutarum urbium. φοβεῖ τοὺς μικροπολίτας τὰ τῶν μειζόνων (scil. πόλεων πολιτῶν) ἀπόῤῥητα. 44, 4.

μικρὸς] διαλιπὼν μικρόν. 15, 31. προαγαγὼν μικρὸν ἄνω τῶν πραγμάτων. 32, 41. ἀναμιμνήσκεσθαι ἡσυχῆ καὶ κατὰ μικρόν. 33, 1. μικρὸν ἐπισχών. 45, 15. et 55, 16. παραχωρεῖν τισὶ τῆς πολιτείας κατὰ μικρόν. 54, 21. γίνεσθέ μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 75, 20. ἀρκεῖ μοι μικρὰ, καὶ μειζόνων αἰσχρῶς οὐκ ἐπιθυμῶ. 85, 6.

μιμεῖσθαι] καλὸν τὰς ξενικὰς ἀρετὰς μιμεῖσθαι. 25, 32. εὐβουλίας τῶν προγόνων μιμεῖσθαι. 37, 42. μιμεῖσθαι τοὺς τἀληθῆ λέγοντας. 67, 41.

μίμημα σχήματος. 4, 29.

μισεῖν] πορνοβοσκοὺς μισεῖτε. 26, 34.

μισθαρνεῖν, mercedem capere. 85, 22. μισθαρνῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν. 6, 22. μισθαρνεῖν τῷ σώματι. 22, 7.

μισθοδότης. 85, 10.

μισθὸς] μισθὸν τῆς πρυτανείας ἀπολέσαι. quid est? 14, penult. ἐπαίρεσθαι μισθῷ. 19, 20. τὴν αὐτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐπὶ μισθῷ. 26, 24. γράφειν λόγους εἰς δικαστήρια μισθοῦ. 50, 21.

μισθοῦν, elocare pro mercede, μισθοῦσθαι, conducere pro mercede. 2, penult. κατὰ συγγραφὰς ἐμισθώθη καὶ γραμματεῖον. 23, 3. μισθωθεὶς, conductus ære, qui mercedem accipit. 23, 17. 18. ὀρικὰ ζεύγη μισθοῦσθαι. 42, 36. ὀρικὰ ζεύγη τρία αὐτοῖς ἐμισθώσατο. 64, 30.

μισθοφορεῖν] ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορεῖν. 14, 40. μισθοφορῶν ἐν τῷ ξενικῷ κεναῖς χώραις. 74, 21.

μισόδημος] οὐ μισόδημος ὢν, — ἀλλὰ μισοπόνηρος. 51, 6.

μισοπόνηρος. 10, 21. 51, 6.

μισότεκνος. 64, 41.

μισοτύραννος. 66, 41.

μισοφίλιππος. 30, 6.

μνᾶ] δανείζεσθαι τὴν μνᾶν ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς, novenis in minam obolis pro fœnore in mensem, cum seni alias essent statum fœnus. 15, 16. ἀπεδίδοτο τριάκοντα μνῶν τὴν ὕβριν, καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν. 61, 6. τόκον, δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μνᾶς. 68, 26.

μνεία] μνείαν περί τινος ποιεῖσθαι. 23, 5.

μνήμη] ὅσον εἰς τὴν ἐμὴν εἶναι μνήμην, quantum repetere memoria possum. 52, 19. συναποθανεῖται τοῖς τετελευτηκόσι καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη. 75, 19. οὐ γὰρ ᾤοντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων. 79, pen. ἀθάνατος μνήμη. 79, ult. ἐπιλείπουσα μνήμη. 88, 42.

μνημονικός. 33, 38. et 42, 40.

μνημονικῶς] μνημονικῶς εἰπεῖν πρὸς τὰ εἰρημένα, memoriter promte, sine hæsitatione, respondere ad alius orationem. 33, 32. μνημονικῶς καὶ δυνατῶς εἰπεῖν, promte et valide ornateque dicere. 34, 23.

μνησικακεῖν] μὴ μνησικακεῖν ἔνορκον ἡμῖν καταστησάντων. 51, 41. τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθεγξάμενοι μὴ μνησικακεῖν. 83, 37.

μοιχεία] τίς οὐ τοῖς τούτων κώμοις καὶ μοιχείαις περιτυχών. 9, pen.

μοιχὸς] κοσμεῖσθαι γυναῖκα οὐκ ἐᾷ Σόλων, ἐφ' ᾗ ἂν ἁλῷ μοιχός. 26, 12.

μολεῖν] κοσμήτορα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν. 80, 22.

μόλις] εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφούς. 71, 6.

μόνον] ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν. 8, 32. τὴν πατρῴαν οὐσίαν οὐ μόνον κατέφαγεν, ἀλλὰ καὶ κατέπιεν. 13, 39. ἀποβλέπειν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον. 25, 20. λοιδορίας ψευδεῖς οὐκ ἐμοὶ μόνον λοιδορούμενος. 29, 17. ἀντικαταλλαξάμενος ῥῆμα μόνον. 66, pen. φωνὰς μόνον οὐκ ἀνθρώπων προσκτησάμενοι. 72, 9. προσαψάμενοι μόνον τούτων τῶν πραγμάτων. 72, 34. οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως. 76, 14. εἰ δὲ μία μόνον μετέπεσεν. 89, 36. καὶ μὴ μόνον τοῖς ὠσὶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς βουλεύσασθε. 90, 5.

μονόξυλος] ἐν μονοξύλῳ πλοίῳ με εἰσπλεῖν τῆς νυκτὸς ὡς Φίλιππον. 44, 30.

μόνος] εὐθύνας δίδωμι μόνος, δέκατος αὐτὸς πρεσβεύσας. 52, 11. μόνος ἐφ' ὑμᾶς οὐ συνεστηκώς. 52, 25. τὴν μόνην καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσαν ἀπολέσας.

Ξ.

O.

ὅθεν] οὐδὲ ὅθεν τὴν φωνὴν προΐεται. 31, 20. it. μήθ' ὅθεν φωνὴν ἀφίησι. 40, 1. ὅθεν μὴ νικήσασι μάχην οὐκ ἦν ἀναχώρησις. 66, 8. ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν οὐκ ἐπιχώριός ἐστιν. 78, 25.

οἴεσθαι] τίνας οὐκ οἰόμεθ' αὐτοὺς ὑπερβολὰς βδελυρίας ποιεῖσθαι. 10, 26. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. 27, 5. τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ᾤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν λελοιπότα τὴν τάξιν. 78, 41. οὐ γὰρ ᾤοντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων. 79, penult. ῥήμασι τοὺς νόμους οἰόμενον ἀναιρήσειν. 82, 39. αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν προγόνων οὐκ ἂν οἴεσθε ἀναστενάξειν. 90, 29.

οἴκαδε] ἐπανιέναι οἴκαδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου. 26, 26. ἀφορμᾶν οἴκαδε. 33, 22.

οἰκεῖν] οἰκησομένην, pro fut. 1. passivi οἰκηθησομένην. 4, 9. οἰκεῖν (nisi potius legendum est διοικεῖν) κακῶς τὴν ἰδίαν οὐσίαν. 5, 7. οὐδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ, nemini vestrum uxorem corrupi, sororemve aut filiam stupravi, nemini fores et fenestras comessabundus effregi, aut aures vociferationibus obtudi, neque ullo modo quietem ejus domesticam, neque interdiu, neque noctu ininterpellavi. 52, 31.

οἰκεῖος] ἱκετηρίαν θέντες ὑπὲρ τούτων οἱ οἰκεῖοι. 30, 11. ὁ τὰ φίλτατα καὶ οἰκειότατα σώματα μὴ στέργων. 64, 42.

οἰκέτης] δημόσιος ἄνθρωπος, οἰκέτης τῆς πόλεως. 8, 27. οἰκέτας δημιουργοὺς τῆς σκυτοτομικῆς τέχνης. 14, 1. ἐμφανῆ τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν παρασχέτω. 14, 18. ὑποκηρυξάμενοί τινες τοὺς ἑαυτῶν οἰκέτας ἀφίεσαν ἀπελευθέρους. 59, 25. ἀπελευθεροῦν οἰκέτην μηδένα ἐν τῷ θεάτρῳ. 59, penult.

οἰκετικὸς] οἰκετικὰ σώματα, corpora servilia. ἐξαμαρτάνειν εἰς οἰκετικὰ σώματα. 3, 19.

οἴκημα] καθέζεσθαι ἐπὶ οἰκημάτων, prostare in fornicibus, lupanaribus. 11, 3.

οἴκησις] οἴκησιν παρέχειν. 3, 2. οἴκησιν μὴ παρέχων τοῖς γονεῦσι. 4, 42.

οἰκία] ὧν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνειλημμένος γέγονε. 8, 12. φοιτᾶν ἐπὶ τὴν οἰκίαν. 9, 4. εἰσπηδᾶν νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν. 9, 7. νυκτερεύειν ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις. 11, 12. οἰκίαν ὄπισθεν τῆς πόλεως: quid est? 13, penult. οἰκία a συνοικίᾳ differt; illa est domus, quam dominus ipse incolit, hæc, quam aliis incolendam elocavit. 15, 4. συνοικίας et οἰκίας differentia verbis declarata. 17, 28. εὐνομουμένη οἰκία. 24, 24. ἐγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν. 26, 7. οἰκόπεδα τῆς οἰκίας ἔτι καὶ νῦν ἕστηκε. 26, 9. ἐξώλη τε αὐτὸν εἶναι, ἐπαρᾶσθαι, καὶ τὴν οἰκίαν. 39, 39. ὑπόμνημα ἐν οἰκίᾳ ἔχοντες: coronam puta. 60, 17. ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτοὺς, καὶ οἰκίας, καὶ τὸ γένος αὐτῶν. 69, 17. ἐμπιπράναι τὰς οἰκίας. 71, 4. ἐμπρήσεις οἰκιῶν. 76, 3. ἰδιωτικὴ οἰκία. 89, 21.

οἰκοδομεῖν] σκευοθήκην ᾠκοδόμουν. 57, 27.

οἴκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι. 43, 4. ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς οἴκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν. 62, 8. 12.

οἴκοι] παρακαταθήκας οἴκοι καταλιπών. 47, 33.

οἰκόπεδα. 12, 12. οἰκόπεδα τῆς οἰκίας ἔτι καὶ νῦν ἕστηκε. 26, 9.

οἰκουμένη] ἔξω τῆς ἄρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθειστήκει. 77, 19.

οἶμαι] ἀνήκοον μηδενὸς λόγου ἑλληνικοῦ ᾤμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες, αὐταῖς χρησώμεθα. 73, 1. σημεῖα ὑμῖν μεγάλα οἶμαι δείξειν. 79, 13.

οἷος] οἵους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο. 10, 12.

οἷός τε] εἰ οἷόν τε εἰπεῖν, si hoc uti verbo licet. 13, 39.

οἴχεσθαι] εὐημερήσας τὴν ἐκκλησίαν ᾠχόμην φέρων. 36, 18.

ὀκνεῖν] οὐκ ὤκνησε ταῦτα, ἀλλ' ὑπέστη, non recusavit hæc, non defugit, sed assensus est, et sustinuit. 6, 30.

ὀλιγαρχία] τυραννὶς, ὀλιγαρχία et δημοκρατία inter se conferuntur. 1, 19. sq. ἀπιστία καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22.

ὀλιγαρχικοί. 1, 23. ὀλιγαρχικὸς opponitur τῷ δημοτικῷ. 77, 40.

ὀλίγος] ἔξω τῆς ἄρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθειστήκει. 77, 19. Πύθια μέλλει ἡμερῶν ὀλίγων γίνεσθαι. 89, 42.

ὀλιγώρως ἔχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. 10, 13.

ὅλος] περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν δυνήσομαι. 8, 15. παροινία τὸ ὅλον πρᾶγμα γέγονεν. 9, 19. διασύρων τὴν ὅλην ἔνστασιν τοῦ ἀγῶνος. 18, 35. κατατρίβειν τὴν ὅλην ἡμέραν. 30, 6. ἔνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς. 30, 36. ἀνήκοον μηδενὸς λόγου ἑλληνικοῦ ᾤμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6.

ὁλόσχοινος] ἀπορράπτειν Φιλίππου στόμα ὁλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ. 31, 5.

ὀλυμπικὸς] ἑάλω ὑπὸ λῃστῶν ἐν σπονδαῖς ὀλυμπικαῖς. 29, 35.

ὅλως] ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὁτιοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι. 3, 24.

ὁμηρεύειν] Lacedæmonii μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι ὁμηρεύσοντες. 72, 35.

ὅμηρος] κατηλόησαν ὁμήρους Θετταλῶν οἱ Φωκεῖς. 46, 36.

ὁμιλεῖν] ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς. 21, 40.

ὄμμα] ποίοις ὄμμασι τὰς ἱκεσίας ποιήσεσθε, quibus oculis simulacra deorum intuentes. 70, 32. καὶ μὴ μόνον τοῖς ὠσὶν, ἀλλὰ

καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς, βουλεύσασθε. 90, 5.
ὀμνύναι] ἐπομνύναι et ὀμνύναι differunt, hoc est, jurejurando aliquid asseverare, illud, jus suum jurandum jam dictum confirmare obtestatione deorum, qui sacramentis præsunt, vindices et ultores. ὀμόσας, μὴ λαβεῖν δῶρα, μήτε λήψεσθαι, καὶ ἐπομόσας τοὺς ὁρκίους θεούς. 16, 16. ὅρκον ὀμνύναι. 69, 8. 11. 70, 28.
ὁμογνωμονεῖν] ὁμογνωμονῶν ὁ δῆμος ἐχειροτόνησεν. 29, ult.
ὅμοιος] ἐρεύθειν γαῖαν ὁμοίαν, sanguine inficere solum idem. 20, 19. ἐπιτρέπειν πόλει ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ περὶ τῶν ἐγκλημάτων. 65, 27. χάριτας ὁμοίας ἀποδιδόναι, parem gratiam pari referre. 66, 3. ὄνομα ὅμοιον εἶναι καὶ τὸ ἔργον, perinde multatos esse, qui accusarentur, atque qui fecissent, et rei peracti essent. 81, 23.
ὁμολογεῖν] πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται. 1, 18. ἀρχαῖα καὶ λίαν ὁμολογούμενα. 61, 11. ὁμολογῶ τὰ Λακωνικὰ συστῆσαι. 77, 30.
ὁμὸς] ὁμὴ σορὸς, eadem urna. 21, 29.
ὁμόταφος. 20, ult.
ὁμοῦ] ὡς ὁμοῦ ἐτράφεμέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισι. 21, 12. λοιμὸν ὁμοῦ καὶ λιμόν. 73, 6.
ὀνειδίζειν] ἐμπληξίαν πολιτείας τινὶ ὀνειδίζειν. 50, 10. ὀνειδίζω τὸ δυστύχημα. 64, 41.
ὄνειδος τὸ ψευδὲς οὐ περαιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖται. 48, 11. ἐπανάγειν εἰς ὀνείδη τήν τινος εὐαγωγίαν. 48, 20. τοῖς ὠσὶ τῶν ὀνειδῶν ἀκοῦσαι. 52, 29.
ὄνησις] ὄνησιν τῆς παιδοποιΐας ἀφαιρεῖται. 3, 4.
ὄνομα] ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ κιναιδείας τοὔνομα ἐνεγκάμενος. 18, 29. ἐπεξελθεῖν ἕκαστον κατ' ὄνομα πικρῶς. 22, 40. ἀναμιχθήσεται δὲ καὶ τὸ ὄνομα Ἀλεξάνδρου. 24, 1. μεταφοραὶ ὀνομάτων πεπραγματευμέναι. 24, 5. σύνθεσις τῶν ὀνομάτων. 48, 37. δημοκρατίας ὄνομα οὐ τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες. 52, 4. τὸ τῆς συμμαχίας ὄνομα ὑπερέβησαν. 63, 29. ἀηδία τοῦ λέγοντος ἅμα καὶ τοῦ ὀνόματος, insuavitas, rusticitas, scævitas, et pronunciantis et vocabuli ipsius. 64, 3. κλέπτων καὶ μεταφέρων τοῖς ὀνόμασι τὰ πράγματα. 73, penult. ἀγαπᾷν τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν. 74, 1. ἐφ' ᾧτε μὴ ἐπιγράφειν τὰ ἑαυτῶν ὀνόματα, ne sua nomina inscriberent. 80, 5. ὄνομα ὅμοιον εἶναι καὶ τὸ ἔργον, perinde multatos esse, qui accusarentur, atque qui fecissent, et rei peracti essent. 81, 23. ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἄνθρωπος, homo totus e vocabulis compositus, qui nil novit, nisi mera verba. 86, 27. πικρὰ καὶ περίεργα ὀνόματα. ibid. φθάνειν ἐπὶ ὄνομα, ad laudem aliquam, appellationem honorificam, accurrere, eaque occupanda alios prævenire et excludere. 89, 14. καταφεύγειν ἐπὶ ὀνόματα τῷ λόγῳ, ad laudes immeritas confugere, iisque prætexendis pericula imminentia et pœnas meritas effugere. ibid. περιποιεῖται αὐτὸ μόνον, τοὔνομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον ἑτέροις παρακεχώρηκεν. 89, 29. ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα, super magnificis laudum titulis, quasi super lembo quodam, per civitatem invebi. vel, insidens vocabulis meris, tanquam cymbæ fragili, per fluctus et tempestates reip. omnes pernavigare. quæ est vanitas et audacia. 89, 41.
ὀνομαίνειν, pronunciare, appellare, it. constituere, creare. 21, 28.
ὀνομαστί. 27, 21. 22.
ὄντως] ἀνὴρ ὄντως μετ' ἀρετῆς βεβιωκώς. 84, 15.
ὀξὺς] φωνὴν ταύτην τὴν ὀξεῖαν καὶ ἀνόσιον ἐντεινάμενος. 49, 15. τὰς φιλοτίμους καὶ λίαν ὀξείας ψυχὰς ἐρεθίζοντες. 52, 1.
ὅπη] οὐκ ἔστιν, ὅπη ἀναπτήσομαι. 83, ult.
ὄπισθεν] οἰκίαν ὄπισθεν τῆς πόλεως. 13, penult.
ὅπλα] ἀπιστία καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22. τίθεσθαι ὅπλα, in armis esse, vel in castris. 5, 3. ἐν τοῖς πολέμοις ὅπλων οὐχ ἁπτόμενοι. 52, 2. διεσκευασμένοι ἐν τοῖς ὅπλοις. 73, 31.
ὁπότε] ἀριθμῶν, εἰς ὁπότε ἔσται, numerans dies, intra quos id, quod ait, eventurum sit. 67, 39.
ὁπότερος] θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ὁποτέρου τοῦ λόγου, ἀλλ' ὁποτέρου τοῦ βίου ἐστίν. 77, 41.
ὁρᾷν] ὑπολαμβάνειν ὁρᾷν, fingere sibi animo, quasi coram cernat. 25, 2. ἐπισημαινόμενον ὁρῶν τὸν δῆμον. 34, 26. ὁρᾷν et βλέπειν necesse est ut inter se differant; nam copulantur hæc, ὁρώντων, φρονούντων, βλεπόντων ὑμῶν. 67, 10. ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς. 70, 23. ὁρᾷν προϊόντα τὸν κήρυκα. 75, 21. πύκτας ὁρᾶτε περὶ τῆς στάσεως πρὸς ἀλλήλους διαγωνιζομένους. 83, 22.
ὄργανον] κυβευτικὰ ὄργανα. 9, 9.
ὀργὴ] ἐκκαλεῖσθαι ὀργήν. 28, 11. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς τῆς σωτηρίας λόγους. 49, 30. μηδ' ἀνάνδρῳ καὶ γυναικείῳ τὴν ὀργὴν ἀνθρώπῳ παραδοῦναι. 52, 17. ὀργῆς μεγάλης ἦσαν ἄξιοι. 63, 10. ἀπομνημονεύειν τὴν ὀργὴν, servare memori animo iram, et oportunitate oblata ulcisci. 66, 1. τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς. 82, 16. παραιτεῖσθαι τὴν ὀργήν. 82, 17.
ὀργίζεσθαι] οὐδεὶς τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται. 28, 7.
ὀρθὸς] ὀρθῆς ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης. 50, 5. διαγινώσκεται τῷ κανόνι τὸ ὀρθὸν καὶ μή. 82, 26.

ηξίας, Δημοσθένης δὲ δωροδοκίας. 67, 8. ἐὰν μὴ καταλύσατε τὰς ἀφθόνους ταύτας δωρεάς. 79, 9. πάλαισμα τοῦτ᾽ ἐστὶ δικαστηρίου. 83, 19. κλαίει οὗτος ῥᾷον, ἢ ἄλλοι γελῶσι. 83, 29. ὅτῳ δὲ ταῦτα μὴ μαρτυρεῖται. 89, 18.

οὕτω] καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. παιδοποιΐᾳ οὕτω κέχρηται. 78, 33. οὕτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σαυτοῦ ἐνέφραξας κατηγορίας. 85, 32.

οὕτως] οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν. 12, 16. οὕτως ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχύνας χαλεποί. 26, 5. ταῦτα οὕτως εὖ προκατειληφότος τοῦ νομοθέτου. 55, 21. ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν οὕτως ἐστὶ πιστά. 61, 11. οὐδεὶς ὑμῶν οὕτως ἐστὶ δύσκολος τὴν φύσιν. 62, 10. παρωξύνθην ἀκούσας οὕτως. 70, 17.

ὄφελος] τὸ μέγα ὄφελος τῆς πόλεως Δημοσθένης, magnum civitatis columen. 31, 22.

ὀφθαλμὸς] διεφθαρμένος τοὺς ὀφθαλμούς. 14, 30. ἐκκοπεὶς ὁ δειλαῖος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς. 24, 31. προφαίνεται νῦν ἐμοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. 47, 41. ἡγεῖται, ὅταν τι ψεύδηται, ὅρκος κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν, mendacium, quod afferre meditatur, orditur a jurejurando, quo devovet impuros et impudentes oculos suos. 48, 33. ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς. 70, 23.

ὀφλισκάνειν] κλοπῆς ἕνεκα τὰς εὐθύνας ὠφληκώς. 55, 17.

ὀχληρὸς ἐν τοῖς γυμνασίοις. 19, 7.

ὄχλος] συνδραμόντος ὄχλου. 9, 15.

ὀψὲ] πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ὀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν. 76, 4.

ὄψις] ἀργαλέος ὢν τὴν ὄψιν. 9, 20. τὴν ὄψιν ἑτέρων διαφέρων, formosior aliis. 11, 13. et 76, 37. καλλίστην ὥραν ὄψεως ἀκλεέστατα διαφθείρας. 22. 38. λαμπρὸς τὴν ὄψιν. 34, 40.

ὄψον, forum piscarium. εἰς τοὔψον ἀφῖκται. 9, 41.

ὀψοφαγία] ὀψοφαγίαις καὶ πολυτελείαις δείπνων δουλεύειν. 6, 33.

Π.

παγκρατιάζειν] γυμνὸς ἐπαγκρατίαζε. 4, 33. 5, 20.

παγκράτιον τὸ καλὸν, ὃ οὗτος ἐπαγκρατίασε. 5, 20. παγκράτιον, ἢ ἄλλο τι τῶν βαρυτέρων ἄθλων. 79, 25.

πάθος φιλάνθρωπον. 19, 17. ἡρωϊκὰ πάθη, calamitates, quas perpessi sunt heroes. 75, 23.

παιὰν] συνῇδον γὰρ τοὺς παιᾶνας Φιλίππῳ. 49, 42. 50, 3. 7.

παιδαγωγὸς] παιδαγωγοὺς τρέφειν, ἢ παιδοτρίβας. 26, 32.

παιδεία] ἀνήκοος παιδείας. 19, 41. ἀνατρέπειν τὴν κοινὴν παιδείαν. 26, 31. παιδείας οὐδεμιᾶς μετεσχηκώς. 70, 11. ἀείμνηστον παιδείαν αὐτοὺς ἐπαίδευσε. 74, 37. τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθεγξάμενοι μὴ μνησικακεῖν. 83, 37. ἀρετὴ, καὶ σύνεσις, καὶ παιδεία, ᾗ διαγινώσκεται τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ, ut personæ, quæ invocantur. 90, 31.

παιδεύειν] ἀείμνηστον παιδείαν αὐτοὺς ἐπαίδευσε. 74, 37. ἐλευθέρως παιδευθείς. 75, 25.

παιδίον] σὲ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνατα θεῖσα παιδίον ὄντα. 32, 2.

παιδοποιεῖσθαι] παιδοποιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους. 48, 10. παιδοποιούμενοι ἐξ ἑταιρῶν. 52, 3.

παιδοποιΐα] ὄνησιν τῆς παιδοποιΐας ἀφαιρεῖται. 3, 4. παιδοποιΐᾳ οὕτω κέχρηται, ita liberos procreavit. 78, 33.

παιδοτρίβης] παιδαγωγοὺς τρέφειν, ἢ παιδοτρίβας. 26, 32.

παιπάλημα. 33, 24.

παῖς] εὐκοσμία τῶν παίδων. 2, 6. παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης. 2, 12. ἣν ὥραν προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον. 2, 20. μετὰ πόσων παίδων εἰσιέναι, quot a servis comitati venire in ludum debeant. ibid. συμφοίτησις τῶν παίδων. 2, 22. ἐντυγχάνῃ τοῖς ὑμετέροις παισί. 2, 25. ἐκμισθοῦν παῖδά τινα ἑταιρεῖν. 2, 41. ἐπάναγκες τῷ παιδὶ ἡβήσαντι μὴ εἶναι τρέφειν τὸν πατέρα. 3, 1. ἀπαλλάττεσθαι ἐκ παίδων, e pueris excedere. 6, 16. et 50, 32. ἐπακολουθεῖν ἐλευθέρῳ παιδί. 19, 29. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σώφρων. 25, 37. et 26, 2. ἐφιστάναι τοῖς παισὶ διδασκάλους. 26, 32. κατόρθωσιν τῶν ὑμετέρων παίδων ἀπαγγείλας. 51, 5. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν᾽ ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα. 73, 1.

παλαιότης, obliviositas, hæsitatio, perplexitas in cogitando, et dicendo, infantia senilis. ὑπερβολήν τινα ἑαυτοῦ παλαιότητος καὶ πλήθους ἐτῶν εἰπόντος. 33, 34.

πάλαισμα τοῦτ᾽ ἐστὶ δικαστηρίου, stropha, argutia, præstigiæ judiciales. 83, 19.

παλαίστρα. 88, ult.

παλαίχθων δῆμος Ἀθηναίων. 81, 13.

παλίμβολον. 33, 24.

παλλάδιον] ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ παλλαδίῳ. 39, 35.

παμμεγέθης] παμμέγεθες ἀναβοᾶν. 42, 4.

παναθήναια] ἐπασκεῖν εἰς τὰ παναθήναια, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν στεφανιτῶν ἀγώνων. 79, 24.

πανδημεὶ ἧκον. 71, 6.

Πανδιονὶς, tribus quædam Athenarum. ταξίαρχος τῆς Πανδιονίδος. 50, 42.

παρακατατίθεσθαί τινι νόμους, alicui leges commendare et tradere, aut relinquere, veluti sacrum aliquod pignus. 2, 3. παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης. 2, 12. παρακαταθέμενοι τὴν πολιτείαν ὑμῖν. 54, 39. παρακαταθέμενοι τὰ σώματα, aleæ committentes sua corpora. 79, 28.

παρακεῖσθαι] κανὼν τοῦ δικαίου παράκειται. 82, 27.

παρακελεύεσθαι, instigare alium ad male dicendum. 5, 35. παρακελεύονται ὑμῖν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα. 89, 25.

παρακινδυνεύειν] κατορθοῦν καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν. 87, 14.

παράκλησις] παράκλησις τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετήν. 16, 33. παράκλησιν τῆς σωφροσύνης ἀειμνήστως παράκεκληκα. 52, 22.

παρακλίνειν, elabi, per secessum et effugium quoddam quasi laterale. 25, 9.

παρακολουθεῖν] παρακολουθεῖν (τοῖς λεγομένοις) εὐμαθῶς. 16, 29. παρακολουθεῖν τινὶ, assectari, officiosus et assiduus alicui comes esse, indivulsus ejus lateri, velut umbra, adhærescere, euntem e vestigio prosequi, e conspectu non pati abire. 25, 8. et 33, 28. mente assequi, percipere, intelligere, docentem capere. 34, 4. et 62, 25. ἀπορουμένοις στρατοπέδοις συνήθως παρακολουθοῦσα στάσις. 45, 28. παρακολουθεῖ πολλὰ καὶ χαλεπὰ τῷ κρινομένῳ. 49, 30.

παραλαμβάνειν τὸ πρᾶγμα. 9, 32. παραλαμβάνειν, (capessere, suscipere) τήν τινος ἐπιμέλειαν. 20, 12.

παραλείπειν τι (præterire tacitum quid) τῶν κατηγορημένων. 49, 32. παραλιπὼν οὐδενὶ τῶν ἄλλων λόγον, nemini copiam, locum faciens dicendi. 63, ult. ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος παραλείπηται. 84, 39.

παράλιος] ὥς φασιν οἱ παράλιοι. 76, 35.

παραλλάττειν μίαν μόνην συλλαβήν. 81, 29.

παραλογίζεσθαί τινα ἀπάτῃ τινί. 16, 32. παραλογίζεται τὰ μεγάλα τὴν πόλιν. 45, 9. παραλογίζῃ σαυτὸν, ipse tu temet decipis. 85, 24.

παραμένειν παρά τινι. 8, 6.

παραμυθεῖσθαι γυναῖκα πενθοῦσαν. 88, 24.

παραναγινώσκειν, contra vel post aliquid aliud recitatum recitare quid aliud. 46, 4. 80, penult. et 89, 25. παραναγνωθι. 36, 2. παραναγνῶναι τῷ ψηφίσματι τοὺς νόμους, post recitatum decretum leges quoque recitare, quo constet, illudne his conveniat, nec ne. 82, 35.

παράνοια] μηδ' αἱρεῖτε παρανοίας (arguite, convincite dementiæ) ἐναντίον Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων. 75, 41. παρανοίας ἑαλωκώς. 89, 28.

παρανομεῖν] φιλοτιμότερον ἕξομεν τοὺς παρανομοῦντας ἐξετάζειν. 27, ult.

παράνομος] παρανόμων γραφαὶ quam sint reipublicæ utiles, et quanta iis insit vis ad tuendam libertatem civilem, docetur. 54, 20. sqq. λύειν τὰς παρανόμους γνώμας. 54, penult. γένος παρανομώτατον. 68, 38. παρανόμων γραφὰς ἀνεῖλον. 81, 19. τὸ παράνομον, controversia de legum violatione per decreta legibus adversantia. 81, 30. et 82, 15. ἐξαιτεῖσθαι τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων, precibus movere actores, ut actiones, quas intendunt in aliquos titulo temeratarum legum, omittant. 82, 8. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσίῃ παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12. τὸ παράνομον λύειν, expedire decretoria judicum sententia controversiam, contrariane, an consentanea legibus reus sciverit. 82, 15. et 83, 18. πρὸς τὸ παράνομον ἀπολογεῖσθαι, depellere a se criminationem legum temeratarum. 83, 20. μὴ ἐᾶτε αὐτὸν ἔξω τοῦ παρανόμου λόγους περιΐστασθαι. 83, 24.

παραπηδᾶν τοὺς νόμους. 81, 28.

παραπλεῖν] τέλη τοὺς παραπλέοντας ἐκλέγειν, a præternavigantibus exigere vectigalia. 62, 29.

παραπομπὴ] παραπομπὴν τὴν εἰς Φλιοῦντα συμπαραπέμπων. 50, 35.

παραπρεσβεύειν, legatione contra leges et fas fungi. 40, 31.

παρασκευάζειν] ἀβίωτον αὐτῇ τὸν βίον παρασκευάζων. 26, 16. πόῤῥωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο. 48, 41. παρασκευάζειν τὴν συμφορὰν καὶ τὸν πόλεμον. 65, 32. ἰσχυρὰν τὴν Εὔβοιαν ἐφ' ὑμᾶς παρασκευάζων. 66, 22. τὴν ἐμὴν σιωπὴν ἡ τοῦ βίου μετριότης παρεσκεύασεν. 85, 6.

παρασκευὴ, apparatus et opus rei ad effugiendam sævitiem judicii. 27, 20. pariter sensu forensi usurpatur p. 53, 1. 5. et 54, 8. ἐκ παρασκευῆς πριάμενος τὸ βουλεύειν. 62, 32. βουλευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς, non jure, sed per artes et opes sodalitii sui. 64, 13.

παράταξις, sensu forensi. 53, 1. ἐκ παρατάξεως μάχῃ κρατήσαντες. 66, 15.

παρατάττεσθαι τοῖς νόμοις, in acie quasi stare adversa legibus, contra leges in aciem prodire. 58, 33.

παρατηρεῖν. 27, 20.

παραφέρειν] παραφέρει δ' αὐτὸν ἐν σκώμματος μέρει, pro joco ipse se allegat. 17, 40. qua allegandi et ad aliquod exemplum provocandi significatione idem verbum recurrit. p. 18, 37.

παραχρῆμα] ἀλαζονευόμενος ἃ παραχρῆμα ἐξελέγχῃ ψευδόμενος. 85, 10.

παραχωρεῖν ἀπολογίας. 17, 9. παραχωρεῖν τισὶ τῆς πολιτείας κατὰ μικρόν. 54, 21. παραχωρῶ σοι τοῦ βήματος. 77, 22. περιποιεῖται αὐτὸ μόνον τοὔνομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον ἑτέροις παρακεχώρηκεν. 89, 29.

παρέγγραπτος] παρέγγραπτοι ἄνθρωποι, improbis, malis artibus civitati adscripti,

subdititii. 51, pen.

παρεγγράφειν] παρεγγραφεὶς αἰσχρῶς πολίτης. 38, 10. παρεγγράφειν, clam, subreptitie, præter fas et fidem, inscribere in tabulas. 64, 15.

παρεδρεύειν ἄρχοντι. 22, 33.

παρεῖναι] θεωρεῖτε τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου. 13, 19. ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστίν. 15, 30. στοχάζεσθαι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρούσης αὐτῷ ἀπορίας ὡς ἄριστα. 49, 4. ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ τῶν παρόντων αὐτῷ κινδύνων. 88, 2. φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς, τί ἐδικάζετε. 89, 8.

παρεμβάλλειν, inserere, in medium interjicere, ut cum quis alius verba ficta suæ orationi intexat. 24, 41. παρεμβάλλειν αἰσχρὰς ὑποψίας, turpes suspiciones animis audientium injicere, et velut in turba verborum clanculum, tecte immittere, ut si globum hostium per turbam civium per portas urbis clam immittas. 24, 6.

παρεμβολὴ] παρεμβολαὶ λόγων πολλαὶ εὑρέθησαν ὑπὸ Δημοσθένους, multas cavillationes excogitavit Demosthenes, quibus velut cuneis quibusdam in aciem nostram irrumperet. 23, 41. παρεμβολῇ πραγμάτων ἑτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν, interjectione rerum a causa alienarum abducere mentes vestras vult a cogitatione rei præsentis. 83, 21.

παρεμπίπτειν εἰς τὴν πολιτείαν. 51, 20.

παρέρχεσθαι] θεωρεῖτε τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου. 13, 19. ὅταν αὐτὸς παρέλθῃ δεῦρο. 24, 39. παρεληλύθει τὰ Διονύσια. 63, 25.

παρέχειν ἑαυτὸν μέτριον πρός τι. 1, 3. οἴκησιν παρέχειν. 3, 2. οἴκησιν μὴ παρέχων τοῖς γονεῦσιν. 4, 42. ἐμφανῆ τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν παρασχέτω. 14, 18. γέλωτα καὶ διατριβήν τινι καθ' αὑτοῦ παρέχειν. 25, 1. τὴν αὑτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐπὶ μισθῷ. 26, 24. ἄλυπον ἑαυτόν τινι παρέχειν. 52, 23. διατριβὴν ὁ λόγος ἄν μοι παρέσχεν. 78, 38. συνηγόρους παρέχεσθαι. 82, 23.

παριέναι (ab εἶμι). πάρεισιν, pro παρελεύσεται. 10, 20. ὁ δὲ παριὼν ἀρχὰς αὐτοῖς ἐνεδίδου πολέμου καὶ ταραχῆς. 65, 22. ἡμιθνὴς παριὼν ἐπὶ τὸ βῆμα. 76, 18.

παριέναι (ab ἵημι). παριέναι τὸν χρόνον. 34, 28. παριέναι ἀτιμώρητον. 70, 33.

παριστάναι] παραστήσειν τῷ μὲν φεύγοντι, θαῤῥεῖν — ἐκπεπλῆχθαι δὲ τῷ κατηγόρῳ, injecturum se reo fiduciam, actori metum. 24, 39. παριστάναι διαλογισμὸν, injicere menti cogitationem. 49, 32. παρέστηκε τοῖς βωμοῖς τὰ θύματα. 70, 31. παραστησάμενος ὁ κήρυξ τοὺς ὀρφανούς. 75, 28. 34. παριστάναι (repræsentare verbis, velut præsentia pingere oratione) καὶ τὰ μὴ πεπραγμένα ὑφ' αὐτοῦ. 86, 25.

παροινία τὸ ὅλον πρᾶγμα γέγονεν. 9, 19.

παροξύνειν] παροξύνεσθαι πρός τι. 6, penult. προσκρούσας τι τούτῳ καὶ παροξυνθείς. 15, 29. παρωξύνθην ἀκούσας οὕτως. 70, 17.

παῤῥησιάζεσθαί τινι, libere ad aliquem et plane loqui. 11, 36. et 25, 16.

παρωθεῖν] παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην. 14, 38.

πᾶς] πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται. 1, 18. φοβηθέντες, μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν. 9, 16. ἐν παντὶ κακῷ γενόμενος, ad extremam adductus miseriam. 9, 27. οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν. 12, 16. τὰ παρ' ἐμοῦ δίκαια πάντα ἀπειλήφατε. 27, 36. ἐξηγητὴν τοῦτον λαβὼν τῆς πάσης κακοηθείας. 33, 25. τιμωρεῖν καὶ ποδὶ καὶ χειρὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει. 43, 17. ἐπιστάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγεμονίᾳ χρῶνται δικαστηρίου. 56, 1. δεξιούμενος πάντας καὶ προσγελῶν. 66, 11. πικρότατος πάντων χρόνος. 68, 32. ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ. 69, 1. βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ, καὶ φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει. 69, 9. πάσῃ τῇ δυνάμει ὁ Δαρεῖος κατεβεβήκει. 77, 8. ἔξω τῆς ἄρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθειστήκει. 77, 19. ἐπιορκεῖ πάντων προχειρότατα ἀνθρώπων. 83, 30.

πάσχειν] οὐ γὰρ ᾤοντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων. 79, penult. βαρύτερον τῶν ἔργων, ὧν πεπόνθατε, τὸ ἀκρόαμα γίγνεται. 88, 16.

πατὴρ] filius, quem pater adhuc puerum elocasset ad merendum corpore, necesse non habebat adultus factus, patrem alere, aut ei de domicilio prospicere. 3, 1. τύπτειν τὸν πατέρα, ἢ τὴν μητέρα. 4, 42. μὴ τρέφων πατέρα, ἢ μητέρα. ibid. διαβολὴ γεγενημένη αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα, offensio cum patre nata e calumnia. 21, 32. εὐεργεσίας, ἃς ὑμεῖς ὑπήρξατε Ἀμύντᾳ, τῷ Φιλίππου πατρί. 31, 31. τὴν μόνην καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσαν ἀπολέσας, filiam unicam. 64, 40.

πατρικὸς] πατρικὴ εὔνοια, benevolentia ab ejus patre urbi demonstrata. 31, 30. πατρικὸς φίλος. 61, 3.

πάτριος] καὶ ὁ κήρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὔξηται. 4, 10. οὐ πάτριον αὐτοῖς, ita usitatum et antiquo more sancitum Areopagitis non est. 56, 33. κήρυγμα τὸ πάτριον καὶ ἔννομον κηρύσσειν. 57, 7.

πατρὶς] ὀρθῆς ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης. 50, 5. περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους ἀγωνίζονται. 72, 41. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρή-

σας, αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη. 89, 34.

πατρῷος] ὁ τὰ πατρῷα κατεδηδοκὼς, qui bona paterna abligurivit. 5, 6. τὴν πατρῴαν οὐσίαν οὐ μόνον κατέφαγεν, ἀλλὰ καὶ κατέπιεν. 13, 39. δαπάναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρῴας οὐσίας. 27, 26. κατέδειν τὰ πατρῷα. 27, 33. ἀναλίσκειν τὴν πατρῴαν οὐσίαν εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν. 56, 27. προέσθαι τὰ πατρῷα (scil. κτήματα] καταγελάστως. 78, 27.

πέδη] ἐν πέδαις δεδεμένον. 38, 9.

πεδίον] ἐπεργάζεσθαι πεδίον. 69, 28. ὑπόκειται τὸ πεδίον τῷ ἱερῷ. 70, 20. ἐξειργασμένον τοῦτο τὸ πεδίον ὑπὸ τῶν Ἀμφισσέων. 70, 22. κεραμεῖα καὶ ἐπαύλια πεδίῳ ἐνῳκοδομημένα. 70, 23.

πεζὸς] ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμέναι. 73, 11. ἀκμάζειν καὶ ναυσὶ, καὶ χρήμασι, καὶ πεζῇ στρατιᾷ. 77, 3.

πειθὼ τρέφειν. 90, 13.

πειρᾶσθαι] πειράσομαι διὰ κεφαλαίων ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν. 31, 29. οἱ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύδωνται, ἀόριστα καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν. 67, 36.

πενθεῖν, luctu defungi, finem facere lugendi. 64, 38. ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐκείρατο. 84, 14. παραμυθεῖσθαι γυναῖκα πενθοῦσαν. 88, 24.

πενία] ὑπενεγκεῖν γῆρας ἅμα καὶ πενίαν. 12, 37.

πεντακόσιοι] ἀκρίτους ἀπέκτειναν χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν. 38, 15. 87, 20. τὴν βουλὴν, τοὺς πεντακοσίους: quo distinguatur hæc βουλὴ a βουλῇ τῇ ἐν ἀρείῳ πάγῳ. 53, 7. et 56, 35.

πεντήκοντα] κυριευέτωσαν οἱ πρόεδροι μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν. 5, 36. δημοσίᾳ μάστιγι τύπτεσθαι πεντήκοντα πληγάς. 19, 30.

πεντηκονταετὴς] σπονδὰς τοῦ πολέμου πεντηκονταετεῖς ἐποιήσαμεν. 51, 15.

περαιτέρω] ὄνειδος τὸ ψευδὲς οὐ περαιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖται. 48, 11. περαιτέρω καιροῦ καὶ τοῦ συμφέροντος. 65, 8.

πέρας, tandem, postremum. 9, 21.

περὶ, constructum 1) cum genitivo. ὅσην πρόνοιαν περὶ σωφροσύνης ἐποιήσατο Σόλων. 1, 31. ἔνοχος ἔστω τῷ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ. 2, 36. ἐπάναγκες περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν. 4, 18. δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ λέγειν ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς vetitum erat. 5, 33. ἀνηκέστως λέγειν περί τινος. 5, 34. μαντεύεται ἡ φήμη πολλὰ περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. 18, 8. καταδρομήν τινα μέλλει περὶ ἐμοῦ ποιεῖσθαι. 19, 5. ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι. 21, 36. μνείαν περί τινος ποιεῖσθαι. 23, 5. τοὺς ἅλας τῆς πόλεως καὶ τὴν δημοσίαν τράπεζαν περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. 31, 14. περὶ πλείονος τὴν τούτου φιλίαν ποιεῖσθαι τῆς ἐκείνων σωτηρίας. 48, 29. ἀπαλείφειν τι τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης. 49, 36. περὶ τοῦ σώματος κρίνειν τινά. 50, 23. ἀνεπίφθονον εἶναί μοι νομίζω περὶ τούτων λέγειν. 50, 30. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι. 54, 3. ἐπιτρέπειν πόλει ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ περὶ τῶν ἐγκλημάτων. 65, 27. διαγωνίζεται οὐ περὶ τοῦ κύριος ἑτέρων εἶναι, ἀλλὰ περὶ τοῦ σώματος σωτηρίας. 72, 28. περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους ἀγωνίζονται. 72, 41. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιεῖται. 74, 34. πύκτας ὁρᾶτε περὶ τῆς στάσεως πρὸς αλλήλους διαγωνιζομένους. 83, 22. ἔφησθα τοὺς τῆς πόλεως ἅλας περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης. 85, ult. 2) cum accusativo. δαιμονίως ἐσπουδακὼς περὶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο. 6, 25. διατρίβειν περί τι, satagere in re aliqua. 6, 42. ἄνθρωπος περὶ τὸ γράφειν μέγα φρονῶν. 44, 36. τὰ περὶ τὴν τοῦ τραύματος γραφὴν τῷ Δημοσθένει συμβεβηκότα. 60, 42. περὶ τὴν σὴν εἶναι τιμωρίαν, cogitare, curare, exsequi tuam punitionem. 86, 13. τάφρους τὰς περὶ τὰ τείχη καλῶς ἐτάφρευε. 87, 29. δωροδοκίαι περὶ τοὺς Ἀμφισσέας καὶ Εὐβοέας, corruptiones ab Amphissensibus et Eubœensibus. 87, 36.

περιαιρεῖν] περιελὼν αὐτοῦ τὴν τύχην ἑτέρῳ περιθείη. 34, 39. περιελεῖν τινὸς τὴν ὕβριν. 41, 40. περιελεῖν τοῦ ποιητοῦ τὸ μέτρον. 73, 9.

περιβάλλειν] ἀνιάτοις κακοῖς περιβάλλειν τούτων ἑκάστους. 69, 37. ἀνηκέστοις κακοῖς τὴν πόλιν περιβάλλειν. 86, 8.

περιβοήτως ἐξηλέγχθη κλέπτης ὤν. 16, 6.

περιγίνεσθαι, excedere judicio superior, abire victor. 27, 18. δικαιολογούμενος περιγένοιτο ἡμῶν. 31, 2. σκέψασθε τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην, ὡς περιεγένετο τῆς τῶν Ἀμφισσέων ἀσεβείας. 69, 38. πλοῦτος οὐδεὶς τρόπου πονηροῦ περιεγένετο, nullæ quamvis magnæ divitiæ pravitati mentis resistunt, sed cedunt ei, vincunturque et dissipantur tandem ab ea. 78, 30.

περιγράφειν ἐκ τῆς πολιτείας, exterminare, relegare e civitate, aut ab administratione reipublicæ excludere. 83, ult.

περιδινεῖν] κύκλῳ περιδινῶν σεαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος. 77, 29.

περιεῖναι] περιεῖναι αὐτῷ μηδὲν ἄλλ' ἢ τὰς αἰσχύνας. 22, 8. ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων τὰ περιόντα νειμάμενοι. 89, 30.

περίεργος] πικρὰ καὶ περίεργα ὀνόματα. 86, 27.

περιέρχεσθαι] περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας. 84, 27.

περιϊέναι] τὰς ἐπιστολὰς, ἃς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δακτύλων περιῄεις. 77, 11.

περιϊστάναι] εἰς τοῦτο φέρων περιέστησε τὰ πράγματα. 65, 24. τὸν περιστάντα αὐτοὺς φόβον. 73, 16. περιΐστασθαι λόγους,

πόλις, constitutio reipublicæ, quæ a legibus et magistratibus, civibusque reliquis, coaluit, et ab illis gubernatur, ab his conservatur et defenditur; distinguitur enim ab ipsis civibus. τῇ τε πόλει, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ὑμῖν, καὶ ἐμαυτῷ. 1, 7. τρόποι τῆς πόλεως. (nam pro οἱ νόμοι περὶ legendum est οἱ τρόποι) 2, 10. ἐπαμῦναι τῇ πόλει. 5, 4. διατιθέναι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως. 5, 8. ἀφελέσθαι οὔτε τὴν ἀλήθειαν, οὔτε τὴν ἐν τῇ πόλει φήμην. 7, 30. δημόσιος ἄνθρωπος, οἰκέτης τῆς πόλεως. 8, 27. φοβηθέντες, μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν. 9, 16. ἔκκλητος πόλις. 12, 39. ἀκριβέστατον συνέδριον τῶν ἐν τῇ πόλει. 13. 11. οἰκίαν ὄπισθεν τῆς πόλεως. 13, pen. ἀψευδής τις ἀπὸ ταὐτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν. 18, 7. εἰς συνήθειαν τοῦ λόγου ἐποίησε καταστῆναι τὴν πόλιν. 23, 37. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς. 26, 37. ἀνατετροφότας πόλεις. 27, 4. κηδεμὼν τῆς πόλεως φαίνεται Δημοσθένης. 29, 15. τοὺς ἅλας τῆς πόλεως περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. 31, 14. τὸ μέγα ὄφελος τῆς πόλεως Δημοσθένης. 31, 22. δορυάλωτον τὴν πόλιν εἶλες. 32, 33. συγχαίρειν τῇ πόλει, ὅτι τοιούτους ἄνδρας — 34, 9. ἑβδομήκοντα πόλεις συμμαχίδας κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον. 37, 12. συνταράττειν τὰς πόλεις. 42, 8. κόσμος τῆς πόλεως. 42, 17. οἴκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι. 43, 4. ἀνήκοον μηδενὸς λόγου ἑλληνικοῦ ᾤμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλεύεσθαι. 44, 6. συνεστᾶναι ἐπὶ τὴν πόλιν. 44, 21. παραλογίζεται τὰ μεγάλα τὴν πόλιν. 45, 9. ἐπιδημῶν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν. 48, 42. κακοῦ ἀνδρὸς ξύμπασα πόλις ἀπηύρα. 49, 26. et 73, 3. ἀπαγγέλλειν νίκην τῆς πόλεως. 50, 42. ζηλωτὴς τῶν καλῶν τῇ πόλει βουλευμάτων. 51, 8. προσάγεσθαι ἀεὶ τὸ νοσοῦν τῆς πόλεως. 51, penult. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σεσίγηται, τίς ἀγορεύειν βούλεται. 54, 14. ἡ φυλὴ τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως. 54, 17. βεβαιοῦν τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν. 54, penult. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον. 56, 29. ἵνα μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως ἢ πράξεις, δρασμῷ χρήσῃ. 56, 38. ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας. 58, 3. προξενίας εὑρέσθαι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι. 59, 26. καιροὶ τῇ πόλει τέτταρες γεγένηνται. 61, 17. κατακοινωνεῖν τὰ τῆς πόλεως ἰσχυρά. 63, 9. ὑφαιρεῖσθαι τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως. 63, 12. ἐγκαταγέλαστον ποιῶν τὴν πόλιν. 64, 31. ἐπιτρέπειν πόλει ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ περὶ τῶν ἐγκλημάτων. 65, 27. ἀποδίδοσθαι τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως. 66, 42. κατασκάπτειν πόλιν. 69, 7. ἐρείπειν πύργον πόλεως ἑλόντες. 69, 23. προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ δυνάστου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης. 69, 36. δόγμα εἰσέφερον κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 70, 2. ἀφοσιῶ τὴν ἡμετέραν πόλιν τὰ πρὸς θεούς. 70, 29. πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 71, 11. ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἄνθρωπος οὐκ ἠδύνατο σφῆλαι. 71, 20. στεφανοῦσθαι ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις. 72, 22. ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμέναι. 73, 11. προσέμιξε φέρων τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει. 74, 24. ἀγνωμοσύνη τῆς πόλεως. 75, 24. οὔτε πόλις, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος. 76, 8. ἄρδην ἀνατετροφότα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν. 76, 12. οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, non solum aciem, sed urbem adeo ipsam deseruit. 76, 14. τὴν σὴν ἀνδίαν ἡ πόλις οὐκ ἐχώρει. 77, 10. ἀμπελουργοῦσί τινες τὴν πόλιν. 77, 25. ἀγωνιστὴς ἀμείνων ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχῃ. 78, ult. μᾶλλόν σοι τῶν αὐθημέρων λόγων μέλει, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως. 83, 38. ἐξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως. 84, 4. ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐκείρατο. 84, 14. ἐμποδίζειν τοὺς τῆς πόλεως καιρούς. 85, 35. ἔφησθα τοὺς τῆς πόλεως ἅλας περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης. 85, ult. ἀνηκέστοις κακοῖς τὴν πόλιν περιβάλλειν. 86, 8. κατεργάζεσθαι μεγάλα τῇ πόλει. 86, 23. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει. 87, 8. περιτιθεὶς τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως Δημοσθένει. 87, 40. ἄνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονώς. 88, 18. ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας. 90, 16. Σόλωνα τὸν κοσμήσαντα τὴν πόλιν καλλίστοις νόμοις. 90, 17. ἐπιδημεῖν εἰς τὴν πόλιν, venire in urbem. 90, 23. ἐκκηρύττειν ἐκ τῆς πόλεως. 90, 24.

πολιτεία] πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται. 1, 18. διοικοῦνται αἱ πολιτεῖαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων. 1, 20. ἀπιστία, καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22. ἄνισον πολιτείαν πολιτευόμενοι. 1, 24. τοὺς ἐν χειρῶν νόμῳ τὰς πολιτείας καταλύοντας. ibid. ἴσην καὶ ἔννομον πολιτείαν ἔχειν. 1, 25. συμπέπλεγμαι ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνθρώπῳ γόητι. 48, 32. ἐμπληξίαν πολιτείας τινὶ ὀνειδίζειν. 50, 10. παρεμπίπτειν εἰς τὴν πολιτείαν. 51, 20. παραχωρεῖν τισὶ τῆς πολιτείας κατὰ μικρόν. 54, 21. παρακαταθέμενοι τὴν πολιτείαν ὑμῖν. 54, 39. διαπιστεύειν τινὶ τὴν πολιτείαν. ibid. τοιοῦτον ἔθος παραδέδυκεν ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν. 59, 2. αὐτομολοῦντες ἐν τῇ πολιτείᾳ. 64, 22. ἐξ ὅτου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν εἰσελήλυθεν. (nisi προσελήλυθεν legendum est) 72, 42. ἀπομιμεῖσθαι Κλεοφῶντος πολιτείαν. 75, 3. διατέμνειν

τὴν πολιτείαν. 83, 29. περιγράφειν ἐκ τῆς πολιτείας. 83, ult. δωροδοκία ἐν τῇ πολιτείᾳ, largitionum acceptatio in rebus ad rempublicam pertinentibus. 84, 29. πυκνὰ πρὸς τὴν πολιτείαν προσιών. 85, 2. κατορθοῦν καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν. 87, 14. ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα. 89, 41.

πολιτεύεσθαι] ἄνισον πολιτείαν πολιτευόμενοι. 1, 24. πολιτεύεσθαι opponitur τῷ ἰδιωτεύειν. 27, 32. πολιτεύεσθαι πόλεμον ἐκ πολέμου, suis reipublicæ gerendæ modis bellum e bello quasi serere, et e segete quadam prolicere. 51, ult. ἔμπροσθεν τῶν νόμων μὴ πολιτεύου, ἀλλ' ὕστερος. 57, 11. τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευσαι. 84, 2. ἐπὶ (nisi legendum est ἐκ) τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμφέροντος πολιτεύεσθαι, pro ratione temporum, et ut salus reipublicæ poscit, accedere ad gerendam rempublicam. 85, 20.

πολίτευμα τῆς δημοκρατίας. 51, 12.

πολίτης] παράκλησις τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετήν. 16, 33. σφάττειν τοὺς πολίτας. 27, 10. παρεγγραφεὶς αἰσχρῶς πολίτης. 38, 10. ἀκρίτως ἀπέκτειναν χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν. 38, 15. πλείους, ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους, τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀκέκτειναν, triginta tyranni puta. 87, 20. φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς, τί ἐδικάζετε. 89, 8.

πολιτικὸς] ἀγωνοθέτης πολιτικῆς ἀρετῆς. 79, 29.

πολυπραγμονεῖν. 42, 8.

πολὺς] αἱ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι. 1, 10. πολλὴν πάνυ οὐσίαν κατεδήδοκεν. 6, 32. γεγονότες πολὺν ἀριθμὸν χρόνου, valde provecti annis, admodum senes. 7, 36. οὐ πολὺν ἀνάλωσε λόγον. 8, ult. εἶναι ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας. 13, 33. ἐκμαρτυρεῖν εἰς πολλοὺς τὴν ἑαυτοῦ συμφοράν. 15, 19. διαγγέλλει ἡ φήμη τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας (ἑκάστων) πράξεις. 18, 8. μαντεύεται ἡ φήμη πολλὰ περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. ibid. κριτὴς λόγων πολλῶν ἤδη ᾑρέθην. 21, 34. πολλὰ ἁμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο. 21, 35. κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν δικαστῶν ἀπαντήσεται. 23, 31. παρεμβολαὶ λόγων πολλαὶ εὑρέθησαν ὑπὸ Δημοσθένους. 23, 41. πολὺς ἔσται ὁ Φίλιππος, multum crebroque commemorabitur et jactabitur ab eo nomen Philippi. 23, ult. προβαίνει τὸ ἔθος ἐπὶ πολὺ, serpit, dimanat. 25, 30. πολλοὺς ἐπαρεῖ ἁμαρτάνειν. 27, 18. ἀφεστᾶναι πολὺ τῶν τοιούτων ἔργων. 28, 13. συμπραττόντων αὐτῷ πολλῶν. 31, 37. πολὺς ἦν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπαχθής. 33, 29. ἀσύνοπτα τοῖς πολλοῖς. 48, 31. παρακολουθεῖ πολλὰ καὶ χαλεπὰ τῷ κρινομένῳ. 49, 30. θόρυβον τῶν συκοφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν οὐχ ὑπέστησαν. 52, 26. ὑφαιρουμένους τὰ πολλὰ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων προσόδων. 56, 25. κατατίθεσθαι πολλὴν χάριν. 59, 28. ἐπράττετο οὐ πρὸς τοὺς ἄλλους πρέσβεις τὰ πολλὰ, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτην καὶ Δημοσθένην. 62, 40. κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων. 70, 39. πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 71, 11. κολακείαν πολλὴν πεποίηται. 76, 42. ἐπιφέρεσθαι πολὺ χρυσίον. 78, 18. καταδεέστεροι πολλῷ ἄνδρες. 79, 16. ἀγωνιστὰς πολλοὺς τῆς ἀρετῆς ἕξετε. 79, 31. ὑπομένειν πολὺν πόνον. 80, 2. πολὺν φέρων ἐν ταῖς διαβολαῖς τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον, creberrime appellitans et jactans Philippum et Alexandrum in tuis criminationibus. 85, 33.

πολυτέλεια] ὀψοφαγίαις καὶ πολυτελείαις δείπνων δουλεύειν. 6, 33.

πολυτελὴς] δεῖπνα πολυτελῆ δειπνῶν ἀσύμβολος. 11, 13. αὐλητρίδας ἔχῃ καὶ ἑταίρας πολυτελεστάτας. 11, 14.

πολυωρεῖν, studiis et officiis aliquem, aut rem aliquam, demereri, multum ei deferre, modis omnibus colere. πολυωρῶν τὴν γνῶσίν μου τὴν πρὸς αὐτόν. 8, 5.

πομπὴ Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει. 6, 40. 48, 22.

πονηρία] ἔρως δίκαιος οὐ προσδέχεται πονηρίαν. 50, 27. ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν οὐκ ἐπιχώριός ἐστιν. 78, 25.

πονηρὸς] ὅταν ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐθὺς πονηρὰν ἀρχὴν λάβῃ. 2, 28. ἰδίᾳ μὲν πονηρὸς, δημοσίᾳ δὲ χρηστός. 5, 9. καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. ὁ ἰδίᾳ πονηρὸς οὐκ ἂν γένοιτο δημοσίᾳ χρηστός. 64, ult. πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς. 74, 31. πλοῦτος οὐδεὶς τρόπου πονηροῦ περιεγένετο. 78, 30. φορὰ ῥητόρων πονηρῶν καὶ τολμηρῶν. 87, 16.

πόνος] ὑπομένειν πολὺν πόνον. 80, 2.

πορεύεσθαι] μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιῤῥαντηρίων πορευέσθω. 4, 2. ὁδῷ πορευόμενος. 11, 6.

πορθμεύειν, et

πορθμεὺς] ἐπὶ μὲν πορθμέας τοὺς εἰς Σαλαμῖνα πορθμεύοντας. 76, 10.

πορίζεσθαι] πορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. 78, 27. ἐφόδια πεπόρισαι τῇ σαυτοῦ ἀνανδρίᾳ. 84, 5.

πορνεύειν] πεπορνευμένος, ἢ ἑταιρηκώς. 5, 4. ἑταιρεῖ, qui uni soli sui copiam facit, πορνεύει, qui omnibus. 8, 8. collato versu 16. πρὸς πόρνον πεπορνεῦσθαι. 10, 25.

πορνικὸς] τέλος πορνικὸν ἡ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πωλεῖ. 16, penult. τελώνης τοῦ πορνικοῦ τέλους. 17, 3. ἐκλέγειν τέλος πορνικόν. ibid.

πορνοβοσκία. 84, 31.

ἐπὶ πρεσβείαν. 39, 6. ἐξόμνυσθαι (ejurare) πρεσβείαν. 40, 30. σπένδεται τῇ πρεσβείᾳ. 62, 39. πρεσβείαν εἰς προεδρίαν καλεῖν. 64, 26.

πρεσβεύειν] μηδὲ τοὺς πρεσβεύσαντας κρίνειν (videtur peculiare genus judicum aut magistratuum fuisse.) 3, 36. εὐθύνας δίδωμι μόνος, δέκατος αὐτὸς πρεσβεύσας. 52, 11.

πρεσβευτὴς] ὠθεῖν ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὸν πρεσβευτήν. 39, 30.

πρέσβυς, legatus. ξενίζειν τοὺς πρέσβεις. 42, 35. αὐτοκράτορες πρέσβεις. 62, 35. ἐπράττετο οὐ πρὸς τοὺς ἄλλους πρέσβεις τὰ πολλὰ, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτην καὶ Δημοσθένην. 62, 40. εἰ ταῦθ᾽ οἱ Φιλίππου πρέσβεις μὴ συμπεισθήσονται. 64, 1. ἀποδοῦναι τοὺς ὅρκους τοῖς πρέσβεσι. 64, 16. ἡγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον. 64, 28.

πρεσβύτατος] τάττομεν εἶναι Ὅμηρον ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν. 20, 4.

πρεσβύτερος] αἰσχύνεσθαι τοὺς πρεσβυτέρους. 4, 21. ἔνιοι, νέοι ὄντες, προφερεῖς καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται. 7, 35. ἀναβάλλεται τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ φρονοῦσαν ἡλικίαν. 19, 34.

πρεσβύτης] παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην. 14, 38. πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ὀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν. 76, 4.

πρεσβύτις. vid. sub πρεσβύτης.

πρίασθαι ἀρχὰς παρὰ τοὺς νόμους. 15, 12. τέλος πρίασθαι, redimere vectigal. 16, penult. τοξότας τριακοσίους Σκύθας ἐπριάμεθα. 51, 19. πρίασθαι τὴν εἰρήνην. 52, 7. ἐκ παρασκευῆς πριάμενος τὸ βουλεύειν. 62, 32.

πρὶν] μὴ πρότερον, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ. 2, 17. ἐκπέμπειν τοὺς στρατιώτας, πρὶν καλλιερῆσαι. 72, 21. πρὶν μίαν μόνην συλλαβὴν γράψαι Δημοσθένην. 73, 32.

πρὸ] ἄκυρα, ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδου. 6, 12. προβάλλονταί τι πρὸ τῆς αἰσχύνης. 11, 5. 55, 24. προφαίνεται νῦν ἐμοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. 47, 41. πρὸ τῆς ἐπιούσης πυλαίας. 71, 12. πρὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου. 71, 29.

προάγειν] προαγαγὼν μικρὸν ἄνω τῶν πραγμάτων. 32, 41. προάγων εἰς ἐλπίδας τινὰς ὑμᾶς. 43, 42. εἰς τοῦτο προήχθη Καλλίας ὕβρεως καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ δωροδοκίας. 67, 8. δαιμονίου τινὸς ἴσως αὐτὸς ἐξαμαρτάνειν προαγομένου, impellente. 70, 12.

προαγωγεία. 3, 7.

προαγωγεύειν. 3, 8.

προαγωγὸς, leno, lena. 26, 17.

προαγὼν ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ. 63, 14.

προᾴδειν ὥσπερ ἐν τοῖς χοροῖς. 50, 4.

προαδικεῖν] ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ προηδικημένου μετριότητι κριθήσονται. 72, 37.

προαιρεῖσθαι] οἱ διαζυγέντες ἐμοῦ ζῆν οὐκ ἂν προέλοιντο. 52, 13.

προαίρεσις] ἀποτυγχάνειν προαιρέσεως. 66, 40.

προακούειν. 20, 21.

προαναλίσκειν, erogare in antecessum. 6, 28. et 11, 17.

προβαίνειν] προβαίνει τὸ ἔθος ἐπὶ πολὺ, serpit, dimanat. 25, 30. μήθ᾽ ὑμεῖς ποτὲ εἰς τοιαύτην ἀταξίαν τῶν νόμων προβαίνητε. 59, 5. εὐηθείας εἰς τοσοῦτον προβεβηκέναι. 90, 12.

προβάλλεσθαι] προβάλλεσθαί τι πρὸ τῆς αἰσχύνης, operculum aliquod, seu honestam excusationem, turpitudini prætendere, flagitium aliquo velo celare. 11, 5. et 55, 24. προβάλλεσθαι, denominari cum commendatione, ut muneri alicui vel functioni præficiatur. 30, 28. προβάλλεσθαι οὐδὲν, nil excipere nulla uti cautione vel exceptione. 83, 5. προβάλλεσθαι, prætendere propugnaculum, velut scutum. τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευσαι. 84, 2.

προβιβάζειν] προβιβάζεσθαι τῷ λόγῳ. 64, 7. προβιβάζων (aut, ut Stephanus edidit προσβιβάζων.) 67, 2.

προβολὴ] προβολὰς δημοσίᾳ ποιούμεθα τῶν συκοφαντῶν ὡς κακούργων, accusamus, deferimus sycophantas titulo προβολῆς, quæ erat, cum quis populo προὔβαλλε, velut problema, quæstionem proponeret, utrum vellet de accusato statuere, arbitrio populi id permitteret. 47, 26.

προβουλεύειν] προβουλεύει ἡ βουλὴ ταῖς ξενικαῖς πρεσβείαις τὰς εἰς τὸν δῆμον προσόδους, antequam legati ad exteros mittendi prodeant ad populum in concione, deliberat senatus, quomodo illos legatos ad populum inducat. 35, 30.

προβούλευμά τινος num dicitur pro προβούλευμα ὑπὲρ τινος. 35, 34. ἐκφέρεται προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, efficit, ut S. C. conscriberetur, atque in concionem a senatu efferretur, eique proponeretur. 71, 21.

πρόγονοι] εὐβουλίας τῶν προγόνων μιμεῖσθαι. 37, 42. βοηθεῖν τοῖς τῶν προγόνων ἀτυχήμασι. 78, 3. παραβάλλων αὐτῷ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. 81, 3. αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν προγόνων οὐκ ἂν οἴεσθε ἀναστενάξειν. 90, 29.

προγράφειν] προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους. 35, penult. 36, 4.

πρόδηλος κίνδυνος. 72, 17. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον. 75, 13.

προδιδάσκειν. 64, 6.

προδιδόναι τὸν ἀγῶνα, causæ prosecutionem, per prævaricationem, omittere, quod pecunia esset corruptus. 16, 19.

προδιήγησις τῆς ἀπολογίας, prævia enarratio argumentorum, quibus utetur reus ad sui purgationem. 16, 30.

προδιοικεῖσθαι, præcautionibus et machi-

17. σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ εὑρημένος. 82, 7.

πρυτάνεις] προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους. 35, penult. πρυτάνεις cogebant concionem. 59, 12.

πρωκτὸς] τινὲς πρωκτὸν ὥσπερ βελόνας διείρουσι. 77, 27.

πρωτεύειν] πρωτεύοντα τῶν ῥητόρων ἀποφαίνων. 24, 27. πρωτεύων βδελυρίᾳ. 27, 17.

πρῶτος] ἀπαγγέλλειν πρῶτος τὴν νίκην: videtur moris fuisse, ut, qui primus victoriam partam populo annunciaret, corona cohonestaretur aurea. 51, 4. πρώτην χάριν ἀπαιτῶ, primam hanc deposco gratiam, qui meritorum meorum nullam ante hoc tempus vos poposcerim. 51, 6. τὴν μόνην καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσαν (filiam unicam) ἀπολέσας. 64, 40. ἀμηχανίην δυσμενέων εὗρον πρῶτοι. 80, 12. ἐγχεῖται τὸ πρῶτον ὕδωρ. 82, 13. ψήφῳ πρώτῃ μὴ λυθῇ τὸ παράνομον. 82, 15. διενεγκεῖν τὴν πρώτην ψῆφον καὶ τοὺς νόμους. 82, 20.

πταῖσμα εἴ τι συμβήσεται Ἀλεξάνδρῳ. 77. 13.

Πυθία] ἀναιρεῖ αὐτοῖς ἡ Πυθία. 68, penult. φιλιππίζειν τὴν Πυθίαν φάσκων. 72, 14.

Πύθια μέλλει ἡμερῶν ὀλίγων γίνεσθαι. 89, 42.

πύκα. 80, 21.

πυκνὸς] πυκνὰ πρὸς τὴν πολιτείαν προσιών. 85, 2.

πύκτης] πύκτας ὁρᾶτε περὶ τῆς στάσεως πρὸς ἀλλήλους διαγωνιζομένους. 83, 22.

πυλαγόρας] πυλαγόρων τῶν εἰς Δελφοὺς ἀφικνουμένων ἐνίους. 69, 30. πυλαγόρας χειροτονηθεὶς ὑφ' ἡμῶν. 69, 31.

πυλαγορεῖν, munere Pylagoræ fungi. 71, 26. 31.

πυλαγόρους (tanquam a nominativo πυλαγόρος). 71, 25. 31.

πυλαία] πρὸ τῆς ἐπιούσης πυλαίας. 71, 12.

πυρὰ] ἐπὶ τῇ πυρᾷ καθεύδοντος. 20, 28.

πύργος] ἐπισκευὴ τειχῶν, ἢ πύργου, in sensum flagitiosum detortum. 11, 36. ἐρείπειν πύργον πόλεως ἑλόντες. 69, 23.

πυρέττειν. 69, penult.

πωλεῖν] τέλος πορνικὸν ἡ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πωλεῖ. 16, penult.

πώποτε] πρόνοιαν οὐδεμίαν πώποτ' ἐποιήσατο τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν. 8, 28. ἀπογενέσθαι μηδεμίαν πώποτε νύκτα ἀπ' αὐτῶν. 44, 41. οὐδεὶς πώποτε τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο. 73, 13. οὔτε πόλις, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος. 76, 8.

πῶς] πῶς ἂν τὸ πρᾶγμα ἐσιγήθη. 39, 28. πῶς οὐ δεινὸν ἐχθροῦ πρόσωπον βλέπειν ἐπεγγελῶντος. 52, 28.

Ρ.

ῥάδιος] ἐπίταγμα ἐπιτάττοντες οὐ χαλεπὸν, ἀλλὰ πάνυ ῥάδιον. 1, 13. ἔπαινον ἀσφαλῆ καὶ ῥάδιον καθ' αὑτοῦ ποιήσεται. 24, 14.

ῥαδίως] ἀπολύεσθαι ῥαδίως τοὺς τοῦ κατηγόρου λόγους ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις. 17, 15. θηρευταὶ τῶν νέων, ὅσοι ῥαδίως ἁλίσκονται. 27, 29.

ῥᾷον] κλαίει οὗτος ῥᾷον, ἢ ἄλλοι γελῶσι. 83, 29.

ῥεῖν, dicere. κακῶς (inculte, impolite) ῥηθῇ λόγος. 5, 11. διαμνημονεύετε σφόδρα τὸ μέλλον ῥηθήσεσθαι. 27, 14.

ῥῆμα] προεξαχθῶ τι ῥῆμα εἰπεῖν. 6, 5. ῥῆμα γνώριμον, dictio adumbrata, specie quadam honestatis amicta, e qua tamen rei designatæ turpitudo statim ab audiente agnoscatur. 7, 14. κατὰ ῥῆμα, verbatim, iisdem verbis. 44, 16. ῥήμασι νόμους ἀναιρεῖν. 56, 9. ἀντικαταλλαξάμενος ῥῆμα μόνον. 66, penult. μιαρὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα. 77, 24. ῥήμασι τοὺς νόμους οἰόμενον ἀναιρήσειν. 82, 39. τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθεγξάμενοι μὴ μνησικακεῖν. 83, 37.

ῥητορικὸς] ῥητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμένει. 77, 7.

ῥητορικῶς] ἐπιστρεφῶς καὶ ῥητορικῶς. 10, 30.

ῥητὸς] ἐν ῥητῷ χρόνῳ, indicto et condicto tempore. 71, 12. κατατιθέναι χρήματα ἐν ῥητῷ χρόνῳ, intra certam diem. 72, 1.

ῥήτωρ] ῥήτορες opponuntur τοῖς ἰδιώταις. 2, 2. πρωτεύοντα τῶν ῥητόρων ἀποφαίνων. 24, 27. ἐπιγραφομένων τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις. 26, 38. ἀψιμαχία τῶν ῥητόρων. 51, 37. συνεργεῖν τοῖς ῥήτορσι. 54, 33. ῥήτορες alii ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, alii ἐκ τοῦ δήμου. 55, 9. διδόναι ψῆφον δεῖ τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ, οὐ τῇ τοῦ ῥήτορος ἀναισχυντίᾳ. 56, 13. ἀστράτευτος ῥήτωρ. 74, 36. φορὰ ῥητόρων πονηρῶν καὶ τολμηρῶν. 87, 16.

ῥίπτειν θοιμάτιον. 4, 31.

ῥυτὴρ] ῥυτῆρα λαβὼν μαστιγοῦν. 49, 20.

ῥώμη, potestas et fiducia multa inulto faciendi, quæ alius minus potens minusve gratiosus aut minus audax, temere non ausit. 9, 5. ῥώμην τοσαύτην λαβών. 39, 28.

Σ.

σανίδιον, tabella, in qua lex aut decretum exaratum est. 82, 27.

σανὶς] ἐν σανίσιν ἀναγεγραφότας ἐκτιθέναι πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων. 59, 11.

σαυτοῦ] καλεῖς ἐπὶ σαυτὸν, ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς. 82, 41. ἐφόδια πεπόρισαι τῇ σαυτοῦ ἀνανδρίᾳ. 84, 5. παραλογίζῃ σαυτόν. 85, 24. οὕτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σαυτοῦ ἐνέφραξας κατηγορίας. 85, 32. χορηγεῖς ταῖς σαυτοῦ ἡδοναῖς. 88, 12. ἀπολογίαν διὰ σαυτοῦ ποίησαι, ipse tute temet ore tuo, non per alium, defende. 88, 20.

σαφὴς] ἀποδείξεις σαφεῖς ποιεῖσθαι. 7, 8.

στεφανοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναῤῥηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος. 60, 9. καθιεροῦν στέφανον. 60, 13. καθιέρωσις στεφάνου γίγνεται. 60, 14. νῦν ὁ χρυσοῦς στέφανος καταπεφρόνηται. 80, 33. θαλλοῦ στεφάνῳ στεφανοῦσθαι. 80, 36. τότε ἦν ὁ θαλλοῦ στέφανος τίμιος. 80, 37. γεραίρειν στεφάνοις. 81, 13. ἐνεπίπλατο ἡ ὀρχήστρα χρυσῶν στεφάνων. 86, 34. ξενικοῖς στεφάνοις ἀποδεδόσθαι ταύτην τὴν ἡμέραν. 86, 35. ξενικῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπιθυμοῦντα. 89, 15.

στεφανοῦν] μηδ' ἐν ταῖς κοιναῖς στεφανηφορίαις στεφανούσθω. 4, 1. θαλλοῦ στεφάνῳ στεφανοῦν. 34, 12. ὅτι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν ἔγραψεν αὐτὸν στεφανοῦν. 57, 19. λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν καὶ στεφανωσάμενος ἐβουθύτει. 64, 38. στεφανοῦσθαι ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις. 72, 22. θαλλοῦ στεφάνῳ στεφανοῦσθαι. 80, 36.

στήλη, tabula ænea vel marmorea, cippus, in quo insculpta est formula fœderis, legis, documenti alius publici. εἰς τὴν στήλην ἀναγεγράφθαι, fœdere comprehendi. 63, 32.

στίζειν] ἐστιγμένος αὐτόμολος. 38, 26.

στοὰ] Ἑρμῶν στοά. 80, 5.

στόμα] ἀποῤῥάπτειν Φιλίππου στόμα ὁλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ. 31, 5.

στοχάζεσθαι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρούσης αὐτῷ ἀπορίας ὡς ἄριστα. 49, 4.

στρατεία] προστάττειν τινὶ στρατείαν. 5, 2. ἡ ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένη στρατεία. 50, 34. στρατεύεσθαι στρατείας. 50, 39. παραγγέλλειν στρατείαν. (alii στρατιὰν) 63, 7. 66, 28.

στρατεύεσθαι στρατείας. 50, 39.

στρατηγεῖν] συνεχῶς ἔτος ἤδη τουτὶ τρίτον στρατηγῶν. 48, 6.

στρατηγεῖον] διαδικασίαν ἔφη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον. 74, 21. v. βῆμα.

στρατηγία] καθιστάναι εἰς στρατηγίαν τινά. 33, 28.

στρατήγιον, basilica, curia strategi. 39, 24.

στρατηγὸς] συνηγορίαι τῶν στρατηγῶν. 54, 33.

στρατιὰ] παραγγέλλειν στρατιὰν, (ut libri nonnulli habent: alii στρατείαν) conscribere exercitum. 63, 7. ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμέναι. 73, 11. ἀκμάζειν καὶ ναυσὶ καὶ χρήμασι καὶ πεζῇ στρατιᾷ. 77, 3.

στρατιώτης καλός. 50, 28. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ὄντων ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας. 72, 16. ἐκπέμπειν τοὺς στρατιώτας, πρὶν καλλιερῆσαι. 72, 21. παρακαλεῖν τοὺς στρατιώτας. 80, 31.

στρατιωτικὸς] στρατιωτικὰ χρήματα, pecuniæ, quæ in milites indigenas, cives Athenienses, erogantur. κλέπτων στρατιωτικὰ χρήματα. 74, 22.

στρατόπεδον] ἀπορουμένοις στρατοπέδοις συνήθως παρακολουθοῦσα στάσις. 45, 28. συμπρεσβεύσαντός μοι δευρὶ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. 50, penult. στρατόπεδον εἴς τινας δυσχωρίας κατακεκλεισμένον. 66, 7. συναγείρειν στρατόπεδον. 66, 9. οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως. 76, 14. τάξιν ἀπὸ στρατοπέδου ἔλιπε. 89, 38.

στρατὸς, populus. ἣ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν. 73, 7.

στρωματόδεσμα φέροντες. 41, 10.

στυγανὸς] κὴρ στυγανή με ἀμφέχανε. 21, 4.

σύγγραμμα, clausula, articulus alicujus decreti. πικρὸν σύγγραμμα. 71, 30.

συγγραφὴ] κατὰ συγγραφὰς ἐμισθώθη καὶ γραμματεῖον. 23, 3.

συγγυμνασταί. 90, 6.

συγκαθείργειν. 26, 9.

συγκαταλύειν τὸν δῆμον. 27, 10.

συγκαταψεύδεσθαί τινος. 49, 21.

συγκεῖσθαι] συγκείμενός τινι πρός τινα λόγος, pactum cum aliquo initum. 34, 18. ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἄνθρωπος. 86, 27.

συγκεφαλαιοῦν λογισμὸν, computare, in summam contrahere rationem. 62, 9.

συγκλείειν τὰς θύρας. 11, 5.

συγκληροῦν] ἡ τύχη συνεκλήρωσέ με ἀνθρώπῳ συκοφάντῃ. 52, 34.

συγκρύπτειν. 7, 22.

συγκυβευτής. 8, 41. et 9, 6.

συγκυνηγέται. 90, 6.

συγχαίρειν τῇ πόλει, ὅτι τοιούτους ἄνδρας — 34, 9.

συκοφάντημα διαπίπτει. 33, 19.

συκοφάντης] οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς λέγονται. 36, 30. προβολὰς δημοσίᾳ ποιούμεθα τῶν συκοφαντῶν ὡς κακούργων. 47, 26. ὑπεύθυνος τῷ συκοφάντῃ μάρτυς. 51, 3. θόρυβον τῶν συκοφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν οὐχ ὑπέστησαν. 52, 26. ἡ τύχη συνεκλήρωσέ με ἀνθρώπῳ συκοφάντῃ. 52, 34.

συκοφαντία] φήμης et συκοφαντίας differentia. 47, 20. διαβολὴ ἀδελφόν ἐστι καὶ συκοφαντία. ibid. ἄτιμος ἐκ συκοφαντίας. 52, 3.

συλλαβὴ] πρὶν μίαν μόνην συλλαβὴν γράψαι Δημοσθένην. 73, 32. παραλλάττειν μίαν μόνην συλλαβήν. 81, 29.

συλλαμβάνειν] συλλαβόντες ὡς λῃστήν. 89, 40.

συλλέγειν] συνέδριον τῶν Ἑλλήνων μέλλει συλλέγεσθαι. 89, 42.

σύλληψις, comprehensio, ut in carcerem detur, et supplicio afficiatur. κατασκευάζειν σύλληψιν. 85, 37. κατασκόπων συλλήψεις. 86, 1.

σύλλογος ὁ ἐν πύλαις. 71, 27.

συμβαίνειν] περιορᾶν, ὅ,τι συμβήσεται. 38, 29. τὰ περὶ τὴν τοῦ τραύματος γραφὴν τῷ Δημοσθένει συμβεβηκότα. 60, 42. πταῖσμα εἴ τι συμβήσεται Ἀλεξάνδρῳ. 77, 13. αὐτόματόν τι συμβῇ. 77, 33. ἀθυμία τῶν συμβεβηκότων, mœstitia et

desperatio e sinistro rerum eventu nata. 89, 27.

συμβάλλειν] κυβείῳ — οὗ τοὺς ἀλεκτρυόνας συμβάλλουσιν. 8, 22.

συμβουλεύειν τῷ νοσοῦντι. 86, 4.

σύμβουλος] οὔτε πόλις, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος. 76, 8.

συμμάχεσθαι μάχην. 50, 38.

συμμαχία] ἐκκλείειν τινὰ τῆς συμμαχίας. 39, 23. τὸ τῆς συμμαχίας ὄνομα ὑπερέβησαν. 63, 29. ἀποῤῥῆξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν. 64, 3. διασφαλῆναι τῆς πρὸς ὑμᾶς συμμαχίας. 66, 34. ἐξεργάζεσθαι συμμαχίαν. 88, 6.

συμμαχὶς] ἑβδομήκοντα πόλεις συμμαχίδας κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον. 37, 12.

σύμμαχος] εὐπορίαν τῇ βδελυρίᾳ τοὺς συμμάχους ποιούμενος. 15, 16. συνεφαπτόμενοι τῶν συμμάχων ὥσπερ ἐν τοῖς σπένδουσι τῶν ἱερῶν. 39, 16. σύνεδροι τῶν συμμάχων. 39, 31. ὁ κομίζων τὸ χρυσίον ἦν καιρὸς, καὶ φόβος, καὶ χρεία συμμάχων. 88, 4.

συμμεταβάλλεσθαι, una cum aliis deficere ab obsequio, et a partibus alicujus (ut Elei una cum Lacedæmoniis aliisque deficiebant a partibus Macedonum). 77, 17.

συμπαρακολουθεῖν] τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι. 76, 7. συμπαρακολουθῶν αὐτῷ λυπεῖ, jusjurandum, quod iniqua ferenda sententia violavit, eum angit, a latere ejus nunquam discedens. 87, 11.

συμπαραπέμπειν] παραπομπὴν τὴν εἰς Φλιοῦντα συμπαραπέμπων. 50, 34.

συμπαριέναι ἐφ' ἵππου. 42, 36.

συμπατεῖν, conculcare. ἤμελλεν (Alexander) συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου. 77, 10.

συμπείθειν. 73, 40. εἰ ταῦθ' οἱ Φιλίππου πρέσβεις μὴ συμπεισθήσονται, nisi persuadeatur legatis Philippi, ut in eadem consentiant. 64, 1.

συμπέμπειν. 20, 11.

συμπεριφέρεσθαι ἀνάγκη τοῖς καιροῖς. 50, 16.

συμπιεῖν δεινὸς, homo natus ad compotandum strenue, et ad animandas hilaritate compotationes. 34, 42. et 42, 39.

συμπλάττειν ἑαυτῷ ἐνύπνιον, ultro confingere insomnium, quod jactet, ut sibi divinitus oblatum. 64, 34.

συμπλέκειν] συμπέπλεγμαι ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνθρώπῳ γόητι. 48, 32.

συμπολιτεύεσθαι] ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὁτιοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι. 3, 24.

συμπομπεύειν, una cum aliis in pompa procedere. 6, 42.

συμπράττειν] συμπραττόντων αὐτῷ πολλῶν. 31, 37.

συμπρεσβεύειν] συμπρεσβεύσαντός μοι δευρὶ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. 50, penult.

συμπρεσβευτής. 24, 10.

σύμπρεσβυς ἀνήρ. 31, 13.

συμφέρειν] ἀποβλέπειν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον. 25, 20. περαιτέρω καιροῦ καὶ τοῦ συμφέροντος. 65, 8. ἐπὶ (nisi legendum est ἐκ) τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμφέροντος πολιτεύεσθαι, pro ratione temporum, et ut salus reipublicæ poscit, accedere ad gerendam rempublicam. 85, 20.

συμφοίτησις τῶν παίδων. 2, 22.

συμφορὰ, 1) adjunctum rei, quam vulgo circumstantiam appellant. ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι, pronunciavi sententiam, judicium tuli, vel uno modo motus adjuncto, veluti nota quadam veritatis rei adhærescente. 21, 36. 2) calamitas, miseria, clades. σιγᾶν τὴν ἑαυτοῦ συμφοράν. 15, 19. ἐκμαρτυρεῖν εἰς πολλοὺς τὴν ἑαυτοῦ συμφοράν. ibid. περιπίπτειν συμφορᾷ. 18, 1. παρασκευάζειν τὴν συμφορὰν καὶ τὸν πόλεμον. 65, 32. ἐπίδειξιν τῆς συμφορᾶς ποιησόμενοι. 72, 36. πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς. 74, 31. ταῖς γε διανοίαις ἀποβλέψατε εἰς τὰς αὐτῶν συμφοράς. 76, 1. συμφορὰ κοινὴ τῶν Ἑλλήνων, de homine, qui Græcis omnibus mala multa creavit. 89, 39.

σύμφυτος] σύμφυτα νοσήματα. 65, 15.

συμφωνεῖν. 82, 28.

συνάγειν] μὴ σύναγε τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις εἰς ταὐτόν. 47, 26. συνέδριον εἰς Χαλκίδα συνάγων. 66, 21. συνέδριον Εὐβοϊκὸν συνήγαγον. 67, 12.

συναγείρειν στρατόπεδον. 66, 9.

συναγωνιστὴς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας. 52, 37. συναγωνιστὴν τυραννίδος λήψεσθαι. 66, 23.

συνᾴδειν] συνῇδον γὰρ τοὺς παιᾶνας Φιλίππῳ. 49, 42. 50, 3. 7.

συναθροίζειν δύναμιν ἱκανήν. 69, 6.

συνακολουθεῖν, in via comitari. 41, 9.

συναποθνήσκειν] συναποθανεῖται τοῖς τετελευτηκόσι καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη. 75, 19.

συναποκτείνειν. 48, 3.

συναποφαίνεσθαι, cum alio idem affirmare. 33, 32.

συναριθμεῖσθαι. 41, 22. συναριθμεῖσθαι λογισμὸν ἡμερῶν. 45, 19.

συναριστᾶν. 7, 1.

συνάρχειν] συνάρχοντες ἡμῶν. 50, 33.

συνδειπνεῖν. 33, 29.

συνδεκάζειν, corrumpere largitionibus, sed plures. 12, 25.

συνδιαμνημονεύειν. 3, 25.

συνδιατρίβειν ἀλλήλοις διατριβάς. 21, 1.

συνδικεῖν τῷ δημοσίῳ. 3, 33. 42.

συνεδρεύειν Ἀθήνησι. 66, 39.

συνεδρία, jus et necessitas, cui populus obnoxius est, in aliam civitatem majorem legatos mittendi, et ibi conventus agendi. 67, 8.

συνέδριον] ἀκριβέστατον συνέδριον τῶν ἐν τῇ

πόλει senatus Areopagiticus. 13, 11. συνέδριον, conventus legatorum e populis Græciæ Athenis. ἑβδομήκοντα πόλεις συμμαχίδας κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον. 37, 12. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον. 56, 29. συνέδριον κοινὸν τῶν Ἑλλήνων. 61, ult. 62, 2. συνέδριον εἰς Χαλκίδα συνάγων. 66, 21. συνέδριον Εὐβοϊκὸν συνήγαγον. 67, 12. μεταστῆναι ἐκ τοῦ συνεδρίου. 70, 39. συνέδριον τῶν Ἑλλήνων μέλλει συλλέγεσθαι. 89, 42.

σύνεδρος, assessor in concilio sociorum Græcorum. 32, 27. σύνεδροι, concilium legatorum a populis Græcis Athenas. 36, 2. σύνεδροι τῶν συμμάχων. 39, 31. ἀναστῆσαι συνέδρους παρά τινος. 67, 12.

συνεθίζειν — λέγειν. 4, 17.

συνεξαιρεῖν] συνεξαιρεῖν μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων Ἀθηναίοις Ἀμφίπολιν, una cum aliis Græcis asserere Amphipolin Atheniensibus, eorum hostibus ereptam. 32, 28.

συνεπιστρατεύειν. 38, 29.

συνεργεῖν τοῖς ῥήτορσι. 54, 33.

σύνεσις] ἀρετὴ, καὶ σύνεσις, καὶ παιδεία, ut personæ, quæ invocantur. 90, 31.

συνεφάπτεσθαι] συνεφαπτόμενοι τῶν συμμάχων ὥσπερ ἐν τοῖς σπένδουσι τῶν ἱερῶν. 39, 16.

συνέφηβος] ἡλικιώτης ἐμὸς καὶ συνέφηβος. 7, 37. συνέφηβοι. 50, 33.

συνεχῶς ἔτος ἤδη τουτὶ τρίτον στρατηγῶν. 48, 6.

συνηγορεῖν τινί. 30, 12.

συνηγορία] συνηγορίαι τῶν στρατηγῶν. 54,33.

συνήγορος] συνήγοροι videntur exemti fuisse a necessitate, qua testes tenebantur, veritatem suæ commendationis præstandi. 51, 2. συνηγόρους παρέχεσθαι. 82, 23.

συνήθεια] εἰς συνήθειαν τοῦ λόγου ἐποίησε καταστῆναι τὴν πόλιν. 23, 37. διατριβαὶ καὶ συνήθειαι μεθ' ὑμῶν ἐλεύθεροι. 31, 18. συνήθεια τῶν φίλων, consuetudo cum amicis. 48, 27.

συνήθης] πόθεν οὖν ἴσχυκε καὶ σύνηθες γέγονε τὸ λέγειν. 23, 33.

συνήθως] ἀπορουμένοις στρατοπέδοις στάσις συνήθως παρακολουθοῦσα στάσις. 45, 28.

σύνθεσις τῶν ὀνομάτων, aut est confictio nominum ementitorum, aut compositio verborum in oratione. 48, 37. ἀγαπᾷν τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν. 74, 1.

συνθήκη] ὑπερβαίνειν τὰς συνθήκας. 23, 30. εἰς συνθήκην ἡμᾶς κατέκλεισεν. 33, 40. προλαβεῖν ἐν ταῖς συνθήκαις ἡμῶν ἅπαντα. 52, 7.

συνθύειν. 61, 2. et 71, 9.

συνιστάναι] ἔρανον συστήσειν ἐπηγγέλλετο, conciliare. 33, 27. συνιστάναι ἐπί τινα, adversus aliquem incitare, et adhortari, ut in societatem belli adversus eum coeant. 38, 27. συνεστᾶναι ἐπὶ τὴν πόλιν, coisse, conspirasse, versari in factione, contra civitatem. 44, 21. ἐπὶ τὰ κοινά. 46, 21. μόνος ἐφ' ὑμᾶς οὐ συνεστηκώς. 52, 25. συστάντες ἐπὶ τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον. 62, 5. 14. ὁμολογῶ, τὰ Λακωνικὰ συστῆσαι, aio et fateor, a me Laconicos adversus Alexandrum tumultus esse concitatos. 77, 30.

συνοικία. 6, ult. οἰκία a συνοικίᾳ differt; illa est domus, quam dominus ipse incolit, hæc, quam aliis incolendam elocavit. 15, 4. συνοικίας et οἰκίας differentia verbis declarata. 17, 28.

συνοικίζειν λιμένα, portum replere incolis. 69, 29.

σύνταγμα συντάξας, schema, descriptionem contributionum commentus. 67, 16.

σύνταξις] συντάξεις τελεῖν. 66, 40. συντάξεως κοινωνεῖν, participare contributionem pro cujusque facultatibus descriptæ et imperatæ. 67, 21.

συνταράττειν τὰς πόλεις. 42, 8.

συντάττειν] συντάττεσθαι, depecisci, de compacto promittere. 14, 33. συνετάξαμεν ἡμᾶς αὐτούς. 31, 8. συντάττειν κατά τινα ψευδεῖς κατηγορίας. 52, 36. σύνταγμα συντάξας. 67, 16. συντεταγμένοι, qui recepere certam descriptionem et legem contributionum conferendarum. 67, 28. συντεταγμένον προοίμιον, præloquium arte oratoria conscriptum. 82, 32.

συντελεῖν, ὅσον ἑκάστους ἔδει. 67, 17.

συντέμνειν ἀνάγκη τοὺς λόγους. 32, 23.

συντιθέναι] συνθέσθαι, condicere cum aliquo, polliceri de pacto. 6, 41. συντίθεσθαί τινι τὴν κοινωνίαν τῶν πράξεων, cum aliquo rerum communionem sibi depecisci. 74, 15.

σύντομος] ὡς δεινὸς καὶ σύντομος, in brevitate validum, torosum, lacertosum, magnum oratione et contentum esse. 34, 36.

συντρέχειν] συνδραμόντος ὄχλου. 9, 15.

συντρίβειν τὰ σκευάρια. 9, 8.

συρίττεσθαι, exsibilari, cum sibilis explodi. 64, 29. et 86, 41.

συσπένδειν. 61, 2.

σύσπονδος. 50, 9. μελετᾷ ἐπὶ τοὺς συσσίτους καὶ συσπόνδους. 35, 14.

συσσιτεῖν. 30, 37. 44, 39. et 61, 2. συσσιτεῖν αὐτῷ οὐδεὶς ἤθελεν. 41, 3.

σύσσιτος. 50, 9. σύσσιτος ἀνήρ. 31, 12. μελετᾷ ἐπὶ τοὺς συσσίτους καὶ συσπόνδους. 35, 14. ἀπόκοιτος τῶν συσσίτων. 45, 2.

συστρέφειν] οὗτοι νῦν ἐπ' ἐμὲ συστραφέντες ἥκουσι. 52, 6. συστρέφειν, repentino et cito impetu invehi, conversione quasi facta. 68, 2.

σφάλλειν] ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἄνθρωπος οὐκ ἠδύνατο σφῆλαι. 71, 20.

σφάττειν τοὺς πολίτας. 27, 10.

σφόδρα] ἐπείγεσθαι σφόδρα πρὸς τὰς ἡδονάς. 13, 41. διαμνημονεύετε σφόδρα τὸ μέλλον

T.

ἔλιπε. 89, 38.

ταπεινοῦν] οὐ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε τοὺς νῦν ἐπηρμένους. 87, 24.

ταραχὴ] ἐμπιπτούσης τοσαύτης ταραχῆς. 65, 14. ὁ δὲ παριὼν ἀρχὰς αὐτοῖς ἐνεδίδου πολέμου καὶ ταραχῆς. 65, 22.

τάττειν] τάττομεν, εἶναι ὅμηρον ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν. 20, 4. ἐν ἅπασι τούτοις τέταγμαι, in his omnibus meæ quoque sunt nonnullæ partes. 29, 15. Ἀριστείδης ὁ τοὺς φόρους τάξας τοῖς Ἕλλησι. 31, 20. ὅτι ταχθείη λέγειν, sibi mandatum fuisse dicere, locatum velut in subsidiis. 34, 24. φόρους τάξαντα τοῖς Ἕλλησιν. 90, 20.

ταφὴ] οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἴων τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι. 87, 22. ταφὰς δημοσίας ἀνελόντα. 87, 31.

τάφος] μετουσία τάφων καὶ ἱερῶν. 48, 27. ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετελευτηκότων, de oratore funebrem orationem dicturo. 75, 14. αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν προγόνων οὐκ ἂν οἴεσθε ἀναστενάξειν. 90, 29.

ταφρεύειν] τάφρους τὰς περὶ τὰ τείχη καλῶς ἐτάφρευε. 87, 29.

τάφρος] τάφρους ἐξεργάζεσθαι. 58, 9. τάφρους τὰς περὶ τὰ τείχη καλῶς ἐτάφρευε. 87, 29.

ταχὺ γὰρ ἂν εἴασε, oratio cavillatoria: hic nimirum scilicet, (cum irrisione et contemtu, atque inficiatione) permisisset. 26, 3.

τειχίζειν] τείχεσι χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε. 65, 33. λιμένα τειχίζειν. 69, 29. it. 70, 24.

τειχοποιός. 55, 42. ἄρχων τὴν τῶν τειχοποιῶν ἀρχήν. 57, 15.

τεῖχος] τειχῶν ἐπισκευὴ, in sensum flagitiosum detortum. 11, 36. ἀπόθεν τοῦ τείχους, distans a mœniis urbis. 14, 12. ἀναστῆσαι τὰ τείχη. 41, 41. τῶν τειχῶν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πεπτωκότων. 51, 11. τεῖχος βόρειον. 51, 17. νότιον. 51, 27. ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τείχη. 57, 39. τείχεσι χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε. 65, 33. κατασκαφαὶ τειχῶν. 76, 2. τάφρους τὰς περὶ τὰ τείχη καλῶς ἐτάφρευε. 87, 29. περιχαρακοῦν τὰ τείχη. 87, 30.

τεκμήριον] ἀγοραῖα τεκμήρια. 17, 36.

τέκνον] μήτε γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν, γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα, monstrosos partus, a forma humana abhorrentes. 69, 15.

τεκτονεῖον, officina fabrilis. 17, 32.

τεκτονική. 82, 25.

τελεῖν] συντάξεις τελεῖν. 66, 40.

τελευταῖος] τὸ τελευταῖον, nuper admodum. 85, 36.

τελευτᾶν] ἑβδόμην ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας, septimo die a morte filiæ. 64, 37. ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετελευτηκότων. 75, 14. συναποθανεῖται τοῖς τετελευτηκόσι καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη. 75, 19. οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἴων τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι. 87, 22. οὗ τελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξέδωκεν ὁ δῆμος. 90, 21.

τελευτὴ] ἡ τῶν μυστῶν τελευτὴ in ostentis habita. 72, 12. ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ. 88, 1. ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τοῦ λόγου. 90, 14.

τέλος, vectigal. τέλος πορνικὸν ἡ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πωλεῖ. 16, penult. τέλος πρίασθαι, redimere vectigal. ibid. τελώνης τοῦ πορνικοῦ τέλους. 17, 3. ἐκλέγειν τέλος πορνικόν. ibid. τέλη τοὺς παραπλέοντας ἐκλέγειν. 69, 29. τέλη πεπραχότας. 70, 24.

τελώνης τοῦ πορνικοῦ τέλους. 17, 3.

τέμενος] κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης κῦμα ποτικλύζῃ τεμένη θεοῦ. 69, 25.

τέμνειν τὰ τόμια. 39, 36.

τέρας] μήτε γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα. 69, 15.

τερατεία καὶ τόλμα ἀνθρώπου. 29, 26. τερατεία τοῦ τρόπου. 48, 37.

τερατεύεσθαι. 76, 23. ἀποθαυμάζων καὶ τερατευόμενος. 13, 29. τερατεύεσθαι τῷ σχήματι. 34, 25. τερατεύεσθαι, mentiri, vana loqui. 41, 9.

τετρακόσιοι (οἱ). 51, 37.

τέτταρες] ἀποστερεῖν τέτταρας δραχμάς. 22, 34. καιροὶ τῇ πόλει τέτταρες γεγένηνται. 61, 17.

τέχνη] σκυτοτομικὴ τέχνη. 14, 1. τέχνας τῶν λόγων τοὺς νέους διδάσκειν. 16, 31. φιλανθρωπία τῆς τέχνης. 30, 14. ἀνόσιοι τέχναι τῶν λόγων. 49, 10. ἐπαγγέλλεσθαι τέχνας τῶν λόγων πρὸς τοὺς νέους. 49, 11. λύειν τὰς τέχνας, strophas eorum evertere, et subterfugia occludere. 57, ult. ἐπιφέρειν τοῖς νόμοις τέχνας, conari leges cavillationibus sophisticis et arcessitis interpretationibus eludere. 58, 33. τέχναι Δημοσθένους. 81, 32. ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν κεκτημένων διαγεγένηται. 90, 9.

τεχνίτης λόγων. 24, 19. et 82, 30.

τηλία] διημέρευεν ἐν τῷ κυβείῳ, οὗ ἡ τηλία τίθεται. 8, 22.

τηλικοῦτος] τοσούτους καὶ τηλικούτους ἐκκαλέσεσθαι παρὰ τῶν δικαστῶν θορύβους. 24, 40. ἐπεστράτευον ἐπ' αὐτὸν τηλικαῦται δυνάμεις. 66, 37. τηλικαύτην ἑαυτῷ δυναστείαν κατεσκεύασεν. 74, 16. πληγῆς τηλικαύτης γεγενημένης. 74, 27.

τιθέναι] τίθεσθαι ὅπλα, in armis esse, vel in castris. 5, 3. διημέρευεν ἐν τῷ κυβείῳ, οὗ ἡ τηλία τίθεται. 8, 22. ἱκετηρίαν θεῖναι εἰς τὴν βουλήν. 14, 41. ἱκετηρίαν θέντες ὑπὲρ τούτων οἱ οἰκεῖοι. 30, 11. σὲ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνατα θεῖσα παιδίον ὄντα. 32, 2. τίθησι νόμον οὐδὲν ἐπικοινωνοῦντα τῷ — 59,

37. προσκεφάλαια ἔθηκε. 64, 27. μαργίτην Ἀλεξάνδρῳ ἐπωνυμίαν (Demosthenes) ἐτίθετο. 76, 24. τιθέναι, fingere, supponere tantisper et assumere pro certo et vero, quod dubium adhuc est. βούλει σε θῶ καὶ φοβηθῆναι. 77, 6.

τίκτειν] μήτε γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα. 69, 15.

τιμᾷν] τιμᾶται ὁ νόμος καὶ τὸ θεῖον. 3, 5. τιμῶμαι θανάτου, ipse mihi pœnam mortis ultro irrogo. 29, 1. οὐ γὰρ ᾤοντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων. 79, pen.

τιμαρχώδης] πόρνους μεγάλους τιμαρχώδεις. 22, 28.

τίμημα] τίμημα ἐπιγράφεσθαι. 3, 15. τίμημα ἐπέθηκαν (scil. γραφῇ) ἑκατὸν τάλαντα. 30, 4. οὐ φθονεῖς μοι τῶν εἰς τὸ σῶμα τιμημάτων. 46, 31.

τίμησις, æstimatio litis. τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς. 82, 16. ἀπαντᾷν εἰς τὴν τίμησιν, devenire ad litis æstimationem. 82, 21.

τίμιος] τότε ἦν ὁ θαλλοῦ στέφανος τίμιος. 80, 37.

τιμωρεῖν] τιμωρεῖν καὶ ποδὶ καὶ χειρὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει. 43, 17.

τιμωρία] ἀπεθίζειν (dedocere) τούτους χρὴ ταῖς τιμωρίαις. 5, 27. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας. 24, 36. περιπίπτειν μετρίῳ τιμωρίᾳ. 24, ult. μετελθεῖν τιμωρίᾳ. 68, 42. ὑπέχειν τιμωρίαν ἀδικημάτων, pœnam dare. 85, 23. περὶ τὴν σὴν εἶναι τιμωρίαν. 86, 13.

τίτθη] ὑποκόρισμα τίτθης. 17, pen.

τοιοῦτος] ὑπολάβητε διανοίᾳ τοιοῦτόν τι. 7, 39. ἀφθονίᾳ ἐν τοιαύτῃ ὤν. 8, 40. ἀπορεῖν εὐξαίμην τοιούτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ. 22, 41. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας. 24, 36. ἐπιγραφομένων τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις. 26, 38. ἐξαιρεῖτ' οὖν τὰς τοιαύτας φύσεις. 27, 12. ἀφεστᾶναι πολὺ τῶν τοιούτων ἔργων. 28, 13. συγχαίρειν τῇ πόλει, ὅτι τοιούτους ἄνδρας — 34, 9. προστρόπαιον τοιοῦτον. 49, 22. τοιοῦτον ἔθος παραδέδυκεν (clam irrepserat) ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν. 59, 2. οὐδεὶς πώποτε τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο. 73, 13. ἀποτροπὴ τῶν τοιούτων λόγων. 82, 31. ἀκαιρίας ἐπὶ τοιαύτης. 84, 11. καταφεύγῃς ἐπὶ τοὺς τοιούτους λόγους. 85, 23. τίς ἂν τοιαῦτα καρτερήσειεν ἀκούων. 88, 19.

τόκος] τόκον, δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μνᾶς. 68, 26.

τόλμα] ἐπιλείπειν αὐτοὺς ἤδη ἄρχεται ἡ τόλμα. 4, 16. τερατεία καὶ τόλμα ἀνθρώπου. 29, 26.

τολμᾷν, a se impetrare. 8, 31.

τολμηρὸς] φορὰ ῥητόρων πονηρῶν καὶ τολμηρῶν. 87, 16.

τόμιον] τέμνειν τὰ τόμια. 39, 36.

τόνος φωνῆς. 83, pen. 84, 6.

τοξότης] τοξότας τριακοσίους Σκύθας ἐπριάμεθα. 51, 19.

τόπος] τόπον δεινῶς ἐξηγριωμένον. 14, 11. τόπος ὁ ἐπὶ Θρᾴκης, regio circa Thraciam. 29, 20. et 64, 9. μετενεγκεῖν τὸν τόπον, jubere aliquid fieri, non suo in loco, ubi per leges necesse erat id fieri, sed in alio illegitimo. 58, 31. ἀπεδέδεικτο τόπος. 59, 34. μεταλλάττειν τὸν τόπον, οὐ τὸν τρόπον. 65, 1. παραβαίνειν τοὺς νόμους, — τὸν καιρὸν, καὶ τὸν τόπον τ. ἄ. 83, 10. ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος παραλείπηται. 84, 39.

τοσοῦτος] πολιὰς ἔχω τοσαυτασί. 7, 38. τοσούτους καὶ τηλικούτους ἐκκαλέσεσθαι παρὰ τῶν δικαστῶν θορύβους. 24, 40. χρόνῳ καὶ βίῳ τοσούτῳ, tanto tempore, quantum vivendo peregisset. 33, 35. ῥώμην (vim, potentiam in republica) τοσαύτην λαβών. 39, 28. ἐμπιπτούσης τοσαύτης ταραχῆς. 65, 14. εὐηθείας εἰς τοσοῦτον προβεβηκέναι. 90, 12.

τότε ἦν ὁ θαλλοῦ στέφανος τίμιος. 80, 37. ἔναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε. 81, 18.

τοὔνομα. vid. ὄνομα.

τοῦτο sine necessitate iteratum. 3, 21. v. etiam in οὗτος.

τοὖψον. vid. ὄψον.

τραγικὸς ποιητής. 86, 38.

τραγῳδὸς] τραγῳδῶν γινομένων. 59, 23. τραγῳδῶν μελλόντων γίνεσθαι. 75, 26. τραγῳδῶν μελλόντων εἰσιέναι. 83, 11.

τράπεζα] τὴν δημοσίαν τράπεζαν περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. 31, 14. τραπέζης οὐδὲν φροντίζειν, immemor esse jurium commensalibus, convivis, debitorum. 52, 35. ἔφησθα τοὺς τῆς πόλεως ἅλας περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης. 85, ult.

τραῦμα] τραύματος γραφῇ οὐδ' ἐπεξιών. 40, 27. γράφεσθαί τινα τραύματος γραφήν. 40, 28. τὰ περὶ τὴν τοῦ τραύματος γραφὴν τῷ Δημοσθένει συμβεβηκότα. 60, 42. τραύματος ἐκ προνοίας γραφὰς γραφόμενος. 84, 21.

τράχηλος] μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον ἀποκόψειν ἠπείλει. 38, 11.

τρεῖς, τρία] πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται. 1, 18. προλαμβάνειν παρά τινος τρία τάλαντα. 50, 24. ὀρικὰ ζεύγη τρία αὐτοῖς ἐμισθώσατο. 64, 30. Ἑρμᾶς τρεῖς λιθίνους. 80, 4. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσίῃ παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. 82, 12.

τρέπειν] τράπηται δ' ἐπὶ τὸ ἀναιδέστατον. 7, 21. εἰ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐτράπετο ἀπολογίαν. 12, 27. τροπὰς τραπόμενος πλείους τοῦ εὐρίπου. 66, 27. ἀφίησιν (ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους) τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθῇ τύχῃ. 75, 33. τρέπειν, detorquere, conferre in aliquem. 86, penult.

τρέφειν] ἐπάναγκες τῷ παιδὶ ἡβήσαντι μὴ

εἶναι τρέφειν τὸν πατέρα. 3, 1. μὴ τρέφων πατέρα, ἢ μητέρα. 4, 22. ὡς ὁμοῦ ἐτραφεμέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισι. 21, 12. ἐνδυκέως τρέφειν. 21, 28. παιδαγωγοὺς τρέφειν, ἢ παιδοτρίβας. 26, 32. ἀργίαν εἰρήνη οὐ τρέφει. 49, 39. ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους μέχρις ἥβης ἔτρεφε. 75, 32. πειθὼ τρέφειν. 90, 13.

τριάκοντα] ἄκυρα, ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδου. 6, 12. τοῖς τριάκοντα τῆς δημοκρατίας ἀφεμένους. 38, 14. εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τριάκοντα ἐνεπέσαμεν. 51, 38. ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας. 58, 3. ἀπεδίδοτο τριάκοντα μνῶν τὴν ὕβριν καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, vendidit. 61, 6. κατέπεμψε τριάκοντα τάλαντα τῷ δήμῳ. 88, 3.

τριακόσιοι] τοξότας τριακοσίους Σκύθας ἐπριάμεθα. 51, 19.

τρίβειν τὴν κεφαλὴν, de dicturo. 34, 26.

τριήραρχος] λογογράφος ἐκ τριηράρχου ἀνεφάνη. 78, 26. ὑφαιρεῖσθαι τριηράρχους. 85, 30.

τριήρης] πλόϊμος τριήρης καὶ ἐντελής. 51, 32. τριήρεις ναυπηγεῖσθαι. 58, 10.

τρίμηνος, (ἡ) scil. προθεσμία. 63, 34.

τρίτον] τρίτον ἐφεξῆς, tertio loco protinus. 2, 1. 7.

τρίτος] συνεχῶς ἔτος ἤδη τουτὶ τρίτον στρατηγῶν. 48, 6. τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς. 82, 16.

τριττὺς] οὓς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἱροῦνται. 58, 7. ergo τριττὺς est aliquid intermedium inter φυλὴν et δῆμον, minus illa, majus hoc.

τρίχες] ἕλκειν τῶν τριχῶν. 49, 19. ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν τριχῶν, aliquem e comis trahere obtorto collo. 75, 2.

τρόπαιον] μὴ τρόπαιον ἱστᾶτε ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ Διονύσου ὀρχήστρᾳ, nolite aliquid in scena, per Liberalia, agere, quod monumento ad posteros vestræ sit ignaviæ, eosque doceat, vos ab impuro, imbelli homine victos, eique obnoxios ita fuisse, ut nil ei possetis roganti negare. 75, 40.

τροπὴ] τροπὰς τραπόμενος πλείους τοῦ εὐρίπου. 66, 27.

τρόπος] διοικοῦνται αἱ πολιτεῖαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων. 1, 20. τρόποι τῆς πόλεως (nam pro οἱ νόμοι περὶ legendum est οἱ τρόποι). 2, 10. ἀντεξετάζειν τοὺς τρόπους τινός. 6, 2. ἀκοσμία τοῦ τρόπου. 27, 3. τερατεία τοῦ τρόπου. 48, 37. διαμαρτάνειν πλεῖστον τοῦ τρόπου. 49, 5. ἐξετάζω τὸν τρόπον, mores specto. 64, 41. μεταλλάττειν τὸν τόπον, οὐ τὸν τρόπον. 65, 1. χρῆσθαι τῷ ἑαυτοῦ τρόπῳ, sequi suam naturam. 77, 6. πλοῦτος οὐδεὶς τρόπου πονηροῦ περιεγένετο. 78, 30. ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα. 89, 18.

τροφὴ] ἐπικουρεῖν τῇ ἀναγκαίᾳ τροφῇ. 4, 38.

τρυπᾶν] τῶν ψήφων ἡ τετρυπημένη ὅτῳ δοκεῖ (πεπορνεῦσθαι Τίμαρχος) ἡ δὲ πλήρης, ὅτῳ μή. 11, 34.

τρυφᾶν, delicias facere. 56, 35.

τυγχάνειν τινὸς τῶν δικαίων, partem satisfactionis sibi debitæ nancisci. 9, 22. οἱ τἀληθῆ λέγοντες οὐ κωλύουσι λόγου τυχεῖν τὸν φεύγοντα. 28, 8. ἐφ' οἷς γέλωτες οὐχ οἱ τυχόντες ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο. 42, pen. σωτηρίας καὶ ψήφου τυχεῖν. rectene habet? 43, 28.

τύπτειν τὸν πατέρα, ἢ τὴν μητέρα. 4, 42. δημοσίᾳ μάστιγι τύπτεσθαι πεντήκοντα πληγάς. 19, 30.

τυραννὶς, ὀλιγαρχία et δημοκρατία inter se conferuntur. 1, 19. sq. τυραννίδα ἑαυτῷ ἐξαίρετον περιποιούμενος. 66, 22. συναγωνιστὴν τυραννίδος λήψεσθαι. 66, 23.

τύραννος] ἀπιστία, καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχικῶν σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22. δημοκήρυκες Φαλαίκου, τοῦ Φωκέων τυράννου. 45, 20. τύραννοι in Ponto quinam sunt? 78, 17.

τυτθὸς, parvus. 21, 13.

τύχη] περιελὼν αὐτοῦ τὴν τύχην ἑτέρῳ περιθείη. 34, 39. τοῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν, ἡ τύχη. 52, 34. ἡ τύχη συνεκλήρωσέ με ἀνθρώπῳ συκοφάντῃ. ibid. σκέψασθε τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην, ὡς περιεγένετο τῆς τῶν Ἀμφισσέων ἀσεβείας. 69, 38. ἀφίησιν (ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους) τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθῇ τύχῃ. 75, 33. τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι. 76, 7.

Υ.

ὕβρις] ὕβρεως νόμος. 3, 9. γραφὴ ὕβρεως. 3, 12. ἐφ' ὕβρει, quo dedecoretur. πιπράσκειν τὸ σῶμα ἐφ' ὕβρει. 5, 5. ὑπερορᾶν ὕβριν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα. 16, 25. ἐπωβελίαν προσόφλειν καὶ ἄλλην ὕβριν. 23, 25. ὕβριν τοῦ σώματος πεπρακὼς, (id est τὸ σῶμα πρὸς ὕβριν) qui corpus ipse suum vendidit, quo ei illuderetur. 26, 41. περιελεῖν τινὸς τὴν ὕβριν. 41, 40. ἀπεδίδοτο τριάκοντα μνῶν τὴν ὕβριν καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, vendidit — h. e. triginta minis placari se passus est, ut toleraret injuriam sibi impositam, neque jure eam persequeretur, et populi quoque suffragium adversus Midiam latum, passus est in cassum cadere. 61, 6. εἰς τοῦτο προήχθη Καλλίας ὕβρεως καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ δωροδοκίας. 67, 8.

ὑβριστὴς] ὅλως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὁτιοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι. 3, 24.

ὑβριστικὸς] κατέπεμψε τῷ δήμῳ ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον. 87,

neis. 34, 29.
ὑπερπηδᾶν τὸν νόμον. 55, 29. τὴν δικαίαν ἀπολογίαν. 82, 29.
ὑπερφρονεῖν ἱστορίᾳ τὸν δῆμον, literis antecellere plebeculæ, contemnere plebem. 19, 42.
ὑπεύθυνος τῷ συκοφάντῃ μάρτυς. 51, 3. καθιεροῦν τὴν οὐσίαν οὐ κελ ὁ νόμος τὸν ὑπεύθυνον. 56, 38. ἐνεχυράζει ὁ νομοθέτης τὰς οὐσίας τῶν ὑπευθύνων. 56, 41.
ὑπέχειν τιμωρίαν ἀδικημάτων, pœnam dare. 85, 23.
ὑπηρεσία] ὑπηρεγμέναι εἴς τινα ὑπηρεσίαι. 42, 23.
ὑπηρετικὸς] ὁ ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν, scil. νεῶν. 37, 31.
ὕπνος, locus ille Homeri, ubi agitur de somno Achillis super tumulo Patrocli. 20, ult.
ὑπὸ, constructum 1) cum genitivo. δουλεύειν ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίαις καὶ πολυτελείαις δείπνων, καὶ αὐλητρίσι καὶ ἑταίραις, καὶ κύβοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ᾽ ὧν οὐδενὸς δεῖ κρατεῖσθαι τὸν γενναῖον. 6, 34. καταμαρτυρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ βίου. 13, 3. πολλὰ ἁμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο. 21, 35. παρεμβολαὶ λόγων πολλαὶ εὑρέθησαν ὑπὸ Δημοσθένους. 23, 41. ὑπὸ τῶν ἀπατῶν καὶ ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθε. 25, 23. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ᾽ οὐχ ὑπ᾽ ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. 27, 5. ἑάλω ὑπὸ λῃστῶν ἐν σπονδαῖς ὀλυμπικαῖς. 29, 35. ᾐρημένοι ὑπὸ τῆς φυγῆς. 47, 8. τῶν τειχῶν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πεπτωκότων. 51, 11. πυλαγόρας χειροτονηθεὶς ὑφ᾽ ἡμῶν. 69, 31. ἐξειργασμένον τοῦτο τὸ πεδίον ὑπὸ τῶν Ἀμφισσέων. 70, 22. ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ᾽ ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας. 72, 15. ἤμελλεν (Alexander) συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου. 77, 10. ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης. 85, 8. παριστάναι καὶ τὰ μὴ πεπραγμένα ὑφ᾽ αὐτοῦ. 86, 25. ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ τῶν παρόντων αὐτῷ κινδύνων. 88, 2. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς, ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη. 89. 34. 2) cum accusativo. σεῦ ὕστερος εἶμι ὑπὸ γαῖαν. 20, 41. τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων. 33, 31. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον. 56, 29. ἄγειν ὑπὸ τὴν ψῆφον. 56, 31.
ὑποβάλλειν, pro fundamento supponere. 4, 19. occurrere alicujus orationi cum refutatione, obloqui. 12, 15. ὑποβαλῶ (subjiciam, suppeditabo) σοι ἕτερον λόγον. 17, 9. ὑποβάλλετε αὐτῷ ἐκεῖνο, occurrite ei sic. 57, 6. ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς ὑποβαλεῖν. 60, 24. ὑποβάλλειν ἑαυτόν τισι. 66, 25. ὑποβάλλειν. 83, 34.
ὑπογενειάζειν, mentum alicujus subjecta manu mulcere. 9, 20.
ὑποδειλιᾶν. 26, 1.
ὑποδοχὴ] ἵν᾽ εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πράττοι Φιλοκράτει, ut, ubi Philocrates dicendi agendive finem faceret, ibi succederet ei Demosthenes, quasi triarius et subsessor, ejusque partes agendique dicendique susciperet atque exsequeretur. 62, 32. Sed v. ibi dicta in annotatione: dubia enim est ea lectio, vereorque, ne sit ἀποδοχὴν leg.
ὑπόθεσις, argumentum, propositum, causa præsens. ἵν᾽ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως μένω. 64, 31. ἀποπλανᾶν τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. 79, 6. ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. 81. 11.
ὑποκεῖσθαι] ὑπόκειται τὸ πεδίον τῷ ἱερῷ. 70, 20.
ὑποκηρύττεσθαι] ὑποκηρυξάμενοί τινες τοὺς ἑαυτῶν οἰκέτας ἀφίεσαν ἀπελευθέρους, sub præcone. 59, 25.
ὑποκόρισμα τίτθης. 17, penult.
ὑποκρούειν, cubito aut calce ferire, et sic a statione oratorum, a pegmate, depellere, vel et interloquendo obstrepere, impedire dicentem. 5, 34.
ὑπολαμβάνειν] ὑπολάβητε διανοίᾳ τοιοῦτόν τι. 7, 39. ὑπολαμβάνειν τι εἴς τινα, dictum aliquod de aliquo accipere, interpretari, suspicari in eum conjectum esse. 22, 28. ὑπολαμβάνειν ὁρᾶν, fingere sibi animo, quasi coram cernas. 25, 2.
ὑπολογίζεσθαι. 28, 2. ὑπολογίζεσθαι εὐεργεσίας. 82, 4.
ὑπόλοιπος] ἀκρόασιν τὴν ὑπόλοιπον ποιήσασθε. 62, 6.
ὑπομένειν] φωνὴν τοῦ κινδυνεύοντος μὴ ὑπομένειν, inauditum damnare. 28, 6. κρίσιν οὐχ ὑπομένειν. 29, 4. ὑπομένειν Δημοσθένην ἀφόρητον ὄντα. 30, ult. ὑπομένειν πολὺν πόνον. 80, 2.
ὑπομιμνήσκειν] πειράσομαι διὰ κεφαλαίων ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν. 31, 29. ὑπομιμνήσκοντος τοὺς καιροὺς, me ad memoriam vestram revocante. 62, 15. ὑπομιμνήσκειν κακῶν, mala in memoriam revocare. 75, 42.
ὑπόμνημα (scil. τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀγωνισαμένου καὶ τῆς εἰς αὐτὸν φιλοτιμίας τοῦ δήμου) ἐν οἰκίᾳ ἔχοντες, coronam puta. 60, 17.
ὑποπίπτειν τινὶ, submittere sese alicui, humiliter eum venerari, velut famulari et ancillari. 70, 1.
ὑποπτήσσειν ἀξίωμά τινος. 42, 1.
ὑποσιγᾶν. 50, 2.
ὑποσιωπᾶν. 88, 7.
ὑπόσπονδος] ὑποσπόνδους ἀφίεσαν. 66, 15.
ὑποστέλλεσθαι, dissimulare, celare. 37, 14.
ὑπόσχεσις] ψεύδεσθαι τὴν ὑπόσχεσιν, fallere promissionem, verbis fidem nullam ipsa re adstruere. 20, 10.
ὑποτέμνειν] ὑποτέμνεσθαι τοὺς χρόνους, occupare, festinatione præcidere tempo-

μοσία θύομεν ὡς θεῷ. 47, 25. φήμην προσποιεῖσθαι, sibi consciscere famam. 50, 26.

φθάνειν] φθάνειν ἐπὶ ὄνομα. 89, 14.

φθέγγεσθαι] τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθεγξάμενοι μὴ μνησικακεῖν. 83, 37.

φθονεῖν] ἐφθόνησέ μου ταῖς διαβολαῖς, in ipsis criminibus, quorum me incusat, mihi invidet, et laudes, si quæ his ipsis insunt criminibus, mihi detractum it. 29, 24. οὐ φθονεῖς μοι τῶν εἰς τὸ σῶμα τιμημάτων. 46, 31.

φθόνος] ἀνωμαλίαν αὐτοῦ καὶ φθόνον. 35, 6.

φθορὰ] ἔνοχος ἔστω τῷ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ. 2, 36.

φιλανθρωπία] φιλανθρωπία τῆς τέχνης, studium et liberalitas alicujus erga artem aliquam, eique arti deditos. 30, 14. καταστρέφειν εἰς φιλανθρωπίαν τοὺς λόγους. 33, 18.

φιλάνθρωπος] πάθος φιλάνθρωπον. 19, 17. προκαταλαμβάνειν τὰ κοινὰ καὶ φιλάνθρωπα τῶν ὀνομάτων. 89, 13.

φιλανθρώπως] παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγετο. 33, 23.

φιλεταίρως κλέπτειν καὶ κοινῇ, communi consilio et concordia sodalibus conjunctissimis digna furari. 15, 32.

φιλία] ἀναβάλλεται τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ φρονοῦσαν ἡλικίαν. 19, 34. προσκαλεῖσθαι εἰς τὴν φιλίαν. 24, 26. περὶ πλείονος τὴν τούτου φιλίαν ποιεῖσθαι τῆς ἐκείνων σωτηρίας. 48, 29.

φιλιππίζειν, studere Philippo. φιλιππίζειν τὴν Πυθίαν φάσκων. 72, 14.

φίλος] ἀπάνευθεν ἑταίρων φίλων. 21, 2. συνήθεια τῶν φίλων, consuetudo cum amicis. 48, 27. πατρικὸς φίλος. 61, 3.

φιλοτιμία εἰς τὰ καλά. 23, 8. ἀναλίσκειν τὴν πατρῴαν οὐσίαν εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν. 56, 27. ἁρπάζειν τὴν φιλοτιμίαν. 57, 10. φιλοτιμίαν κτᾶσθαι, gloriam sibi parere. 60, 4. καταγελᾷ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας. 84, 18. μὴ νέμετε τὰς φιλοτιμίας, ἀλλὰ κρίνετε. 90, 2.

φιλότιμος] φιλοτιμότερον ἕξομεν τοὺς παρανομοῦντας ἐξετάζειν. 27, ult. τὰς φιλοτίμους καὶ λίαν ὀξείας ψυχὰς ἐρεθίζοντες. 52, 1.

φίλτατος] ὁ τὰ φίλτατα καὶ οἰκειότατα σώματα μὴ στέργων. 64, 42.

φιμός. 9, 9.

φοβεῖν] φοβεῖ τοὺς μικροπολίτας τὰ τῶν μειζόνων (scil. πόλεων πολιτῶν) ἀπόῤῥητα. 44, 4.

φορεῖσθαι] φοβηθέντες, μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν. 9, 16. σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν φοβηθείς. 65, 9. φοβούμενοι τὸν ἔλεγχον. 67, 37. βούλει σε θῶ καὶ φοβηθῆναι. 77, 6.

φόβος] ἐπαρτῶν φόβους τοῖς ἀκροωμένοις. 25, 5. τὸν περιστάντα αὐτοὺς φόβον. 73, 16. ὁ κομίζων τὸ χρυσίον ἦν καιρὸς καὶ φόβος καὶ χρεία συμμάχων. 88, 4. ἀνάνδρως ἐνεγκεῖν τὸν φόβον. 89, 35.

φοινικὶς] φοινικίδας περιεπέτασε. 64, 27.

φοιτᾶν ἐπὶ τὴν οἰκίαν. 9, 4.

φονικὸς] ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ παλλαδίῳ. 39, 35.

φόνος] φόνου δικαίου μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βούλοιτο, ἤπου ἀδίκου γε φυλάξαιτο. 39, 41. φόνος committitur trium rerum ablatione, ἢ ψυχῆς, ἢ οὐσίας, ἢ ἐπιτιμίας. 39, 42.

φορὰ ῥητόρων πονηρῶν καὶ τολμηρῶν. 87, 16.

φορμοῤῥαφεῖσθαι] φορμοῤῥαφούμεθα ἐπὶ τὰ στενά. 77, 27.

φόρος] Ἀριστείδης ὁ τοὺς φόρους τάξας τοῖς Ἕλλησι. 31, 20. φόρους τάξαντα τοῖς Ἕλλησιν. 90, 20.

φορτικὸν] ταῦτα δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἕνεκα, non quo aut vos, aut illum, de quo loquor, offendam orationis importunitate. 6, 26. τὸ φορτικὸν h. l. est protervia linguæ, oris petulantia, cum tu immeritum, nulla provocatus injuria, lædere et lacessere probris gestis.

φρονεῖν] ἀκμάζειν τῷ εὖ φρονεῖν. 4, 16. ἀναβάλλεται τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ φρονοῦσαν ἡλικίαν. 19, 34. ἄνθρωπος περὶ τὸ γράφειν μέγα φρονῶν. 44, 36. φρονεῖν, sibi conscius eorum, quæ agat, et quare agat, esse, consulto et deliberato agere. ὁρώντων, φρονούντων, βλεπόντων ὑμῶν. 67, 10.

φροντίζειν] τραπέζης οὐδὲν φροντίζειν. 52, 35.

φρουρὰ] ἀπιστία καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείαν. 1, 22. φρουρὰν εἰσάγειν. 73, 30.

φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γεγένηται. 65, 4.

φυγὴ] ἐφόδια τῆς φυγῆς. 24, 29. φυγή, tota multitudo exsulum, velut corpus aliquod aut collegium exsulum. ᾑρημένοι ὑπὸ τῆς φυγῆς, a corpore exsulum delecti, deputati. 47, 8. στοχάζεσθαι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρούσης αὐτῷ ἀπορίας ὡς ἄριστα. 49, 4. ἐφόδια φυγῆς τινὰ ἀποστερεῖν. 50, 25.

φύλαξ] ἐφιστάνειν τινὰ φύλακα τῶν νόμων. 2, 3.

φυλάττειν] φυλακτέον p. 1, 23. ambigue positum est, ut primo quidem loco accipi debeat pro *cavendum est*, altero pro *observandum*. ἀβουλίαν φυλάττεσθαι. 38, 5. φόνου δικαίου μηδεὶς ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βούλοιτο, ἤπου ἀδίκου γε φυλάξαιτο. 39, 41. τὸν δαίμονα καὶ τὴν τυχὴν τὴν συμπαρακολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι. 76, 7. σπλάγχνα φυλάττειν. 76, 27.

φυλέτης] φυλέτας καθῆσθαι βοηθοῦντας τοῖς νόμοις. 5, 22.

φυλὴ] ἡ φυλὴ τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως. 54, 17. ἀγορὰν ποιεῖν τῶν φυλῶν, concionem tribuum. 57, 37. οὓς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἱροῦν-

χορηγοὶ a populo constituebantur. 2, 37. χορηγὸν εἰ λήψεται τῇ ἑαυτοῦ βδελυρίᾳ. 8, 27. χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι. 38, 30.

χορὸς] ἐγκύκλιοι χοροί. 2, 23. προᾴδειν ὥσπερ ἐν τοῖς χοροῖς. 50, 4. κύκλιοι χοροί. 87, 5.

χρεία] ὁ κομίζων τὸ χρυσίον ἦν καιρὸς, καὶ φόβος, καὶ χρεία συμμάχων. 88, 4.

χρὴ] ἀπεθίζειν τούτους χρὴ ταῖς τιμωρίαις. 5, 27. καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. 7, 32. ἀκρατὴς ὢν οὐ χρὴ (scil. ἐρᾶν vel πράττειν). 20, 3. πρὸς ποῖον παράδειγμα χρὴ αὐτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι. 88, penult.

χρῆμα] νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον διαφθείρειν. 38, 10. ἄσχημόν τι ἕνεκα χρημάτων πράξας. 48, 30. κλέπται ἐπ' αὐτοφώρῳ τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες. 55, 12. ἵνα μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως ἢ πράξεις δρασμῷ χρήσῃ. 56, 38. διαχειρίζειν τὰ δημόσια χρήματα. 57, 33. ἐξάγιστα καὶ ἐπάρατα χρήματα. 69, 34. κατατιθέναι χρήματα ἐν ῥητῷ χρόνῳ. 72, 1. κλέπτων στρατιωτικὰ χρήματα. 74, 22. ἀκμάζειν καὶ ναυσὶ, καὶ χρήμασι, καὶ πεζῇ στρατιᾷ. 77, 3.

χρηματίζειν προέδρους. 4, 10.

χρῆσθαι καταγελάστως τῷ σώματι. 5, 13. ἐπιστάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγεμονίᾳ χρῶνται δικαστηρίου. 56, 1. ἵνα μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως ἢ πράξεις δρασμῷ χρήσῃ. 56, 38. ἀπορῶν. ὅ,τι χρήσαιτο αὐτῷ. 66, 28. χρῆσθαι τῷ θεῷ. 71, 9. μάλα μετρίως ἐχρήσαντο τοῖς Ἀμφισσεῦσι. 71, ult. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα. 73, 1. οὔτε πόλις, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος. 76, 8. χρῆσθαι τῷ ἑαυτοῦ τρόπῳ. 77, 6. παιδοποιΐᾳ οὕτω κέχρηται. 78, 33.

χρήσιμος, satis tolerabili, commoda facie, forma. 9, 20. opponitur τῷ ἀργαλέῳ τὴν ὄψιν, fœdo, turpi.

χρησμὸς] χρησμὸν λαμβάνειν. 69, 2.

χρηστὸς] ἰδίᾳ μὲν πονηρὸς, δημοσίᾳ δὲ χρηστός. 5, 9. εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε. 25, 31. φύσις ποιεῖ κακοὺς ἢ χρηστοὺς, οὐ Μακεδονία. 48, 30. ὁ ἰδίᾳ πονηρὸς οὐκ ἂν γένοιτο δημοσίᾳ χρηστός. 64, ult. σημεῖα τῶν χρηστῶν διαφθείρει. 67, 42. τοὺς χρηστοὺς εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε. 79, 12.

χρόνος] γεγονότες πολὺν ἀριθμὸν χρόνου, valde provecti annis, admodum senes. 7, 36. θεωρεῖτε τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου. 13, 19. ἀπόδοτε τὴν ψῆφον τῷ πλείονι χρόνῳ, date suffragium vestrum tempori diuturniori, h. e. judicate, verius esse id, quod longissimi temporis fama confirmat, quam id, quod unius diei testimonium assimulat. 13, 23. χρόνῳ καὶ βίῳ τοσούτῳ, tanto tempore, quantum vivendo peregisset. 33, 35. παριέναι τὸν χρόνον. 34, 28. προϋφαιρεῖν τὸν χρόνον, πρὶν — 36, 5. ἐκφορεῖν τοὺς ἀντεροῦντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον. 52, 36. ὑποτέμνεσθαι τοὺς χρόνους. 63, 17. πικρότατος πάντων χρόνος. 68, 32. ἐν ῥητῷ χρόνῳ. 71, 12. πρὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου. 71, 29. κατατιθέναι χρήματα ἐν ῥητῷ χρόνῳ. 72, 1. γίνεσθέ μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 75, 20. διὰ χρόνου λέγειν. 85, 20. χρόνων ἐγγεγενημένων. 85, 25.

χρυσίον] χρυσίον βασιλικὸν, largitiones regis Persarum. 75, ult. ἐπιφέρεσθαι πολὺ χρυσίον. 78, 18. νῦν μέντοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον τὴν δαπάνην αὐτοῦ ἐπικέκλυκεν. 78, 29. χρυσίον ὑμῖν οὐ δώσω. μή με αἰτεῖτε. οὐ γὰρ λήψεσθε. 88, 1. ὁ κομίζων τὸ χρυσίον ἦν καιρὸς, καὶ φόβος, καὶ χρεία συμμάχων. 88, 4. προλαβὼν ἑβδομήκοντα τάλαντα τοῦ βασιλικοῦ χρυσίου. 88, 8.

χρυσόκερως, (Demosthenes Æschinem sic appellavit.) de homine in margine exitii constituto, et citæ magnæque et extremæ cladi reservato, jamjam imminenti, ut taurus, cui cornua jam sunt inaurata, proximus est securi sacrificuli. 77, 12.

χρυσοῦς] χρυσῷ ἐν ἀμφιφορεῖ, in urna aurea. 21, 11. στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναῤῥηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος. 60, 9. ἀσπίδας χρυσᾶς ἀνέθεμεν. 70, 3. νῦν ὁ χρυσοῦς στέφανος καταπεφρόνηται. 80, 33. ἐνεπίπλατο ἡ ὀρχήστρα χρυσῶν στεφάνων. 86, 34.

χωννύναι] ἔχωσαν τοὺς λιμένας, humo aggesta complanarunt portus. 69, 7.

χώρα] φέρνην ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν. 32, 22. περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη. 50, 32. τείχεσι χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε. 65, 33. ἐκπορθεῖν τὴν χώραν. 68, penult. ἀναθεῖναι τοῖς θεοῖς χώραν ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ. 68, ult. καθιεροῦν τὴν χώραν. 69, 8. μισθοφορῶν ἐν τῷ ξενικῷ κεναῖς χώραις. 74, 21.

χωρεῖν] τὴν σὴν ἀηδίαν ἡ πόλις οὐκ ἐχώρει, tuam importunitatem civitas non capiebat. 77, 10.

χωρίον, — εἰ μή τι ἄλλο, ἐνταφῆναι ἀπολιπεῖν. 14, 13.

χωρὶς λέγειν, de re quaque seorsim dicere. 5, 32. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι, aliud ex alio, et unumquodque seorsim oratione tractare. 54, 3. ἐάν τις αὐτὸν διαχρήσηται, τὴν χεῖρα, τὴν τοῦτο πράξασαν, χωρὶς τοῦ σώματος θάπτομεν. 88, 38.

Ψ.

Ω.

INDEX

LEGUM ET PSEPHISMATUM.

INDEX HISTORICUS
IN ÆSCHINEM.

B.

C.

D.

E.

G.

H.

I.

L.

M.

N.

O.

P.

S.

T.

X.

INDEX GEOGRAPHICUS

IN ÆSCHINEM.

Tabula consensum indicans, qui est inter primos paginæ cujusque versus Æschinis Lipsiensis et paginas atque versus Taylorani. Cujusmodi tabulam condi necesse fuit, propterea, quod Taylor ubique locorum in annotationibus paginas et versus editionis suæ citat, quæ mutari et ad paginas versusque editionis nostræ accommodari ideo nequibant, quia Tayloro facile fuit quemcunque locum orationis cujusque vellet citare, qui textum Græcum seorsim prius totum excudi curasset, antequam annotationes suas conscriberet: Nos autem, qui annotationes statim verbis Græcis subjiceremus, qui poteramus paginas et versus e fine orationis, jam statim in ejus initio, citare, quæ paginæ fortassis mense post demum essent prelum typographicum subituræ. Omnes autem citationes Tayloranas ad paginas et versus Stephanicæ accommodari poterant, et nescio an debuerint quoque, sed otio carebam, et ærumnabilem molestiam defugiebam. Optandum utique est, omnes eruditos in certas quasdam auctorum Græcorum editiones consentire, quarum paginas et versus citent. Alias molestiæ erroresque exsistunt inexplicabiles.

Lips.	Tayl.		Lips.	Tayl.		Lips.	Tayl.		Lips.	Tayl.	
27	11	1	75	30	4	123	48	14	171	75	9
28		9	76		11	124		pen.	172		ult.
29	12	3	77		pen.	125	49	5	173	76	17
30		14	78	31	3	126		15	174	77	7
31		18	79		11	127	50	6	175		18
32		ult.	80	32	5	128		19	176	78	5
33	13	10	81		ult.	129	51	8	177		10
34	14	1	82	33	5	130		14	178	79	5
35		10	83		10	131		ult.	179		pen.
36		19	84		15	132	52	14	180	80	14
37	15	6	85	34	9	133	53	3	181		18
38		8	86		pen.	134		18	182	81	5
39		13	87	35	3	135	54	11	183		16
40	16	3	88		10	136	55	5	184	82	7
41		17	89		pen.	137		16	187	239	1
42	17	5	90	36	11	138	56	2	188		5
43		15	91		15	139		13	189		pen.
44	18	2	92		ult.	140	57	3	190	240	10
45		7	93	37	7	141		10	191		13
46		11	94		11	142	58	5	192	241	3
47		18	95		17	143		13	193		14
48	19	7	96	38	10	144		pen.	194	242	5
49		18	97		15	145	59	8	195		10
50		ult.	98	39	2	146	60	1	196		16
51	20	3	99		10	147		12	197	243	4
52		11	100		17	148	61	7	198		8
53		pen.	101		pen.	149	62	2	199		ult.
54	21	7	102	40	3	150		12	200	244	9
55	22	3	103		12	151	63	6	201		15
56		13	104		13	152	64	4	202	245	9
57	23	5	105	41	5	153		17	203		16
58		11	106		13	154	66	4	204	246	1
59		16	107		16	155		16	205		10
60	24	1	108	42	6	156	67	4	206		15
61		3	109		11	157		14	207		18
62		6	110		13	158	68	6	208	247	4
63		8	111	43	1	159	69	1	209		10
64		12	112		9	160		8	210		15
65	25	7	113		pen.	161	70	5	211	248	4
66		pen.	114	44	pen.	162		ult.	212		15
67	26	9	115	45	10	163	71	8	213	249	9
68	27	2	116		pen.	164		15	214		ult.
69		11	117	46	2	165	72	5	215	250	7
70	28	4	118		7	166		19	216		12
71		8	119		17	167	73	13	217		pen.
72		15	120	47	6	168	74	2	218	251	1
73	29	6	121		18	169		9	219		6
74		13	122	48	11	170		19	220		16

Lips.	Tayl	
221	251	pen.
222	252	11
223	253	2
224	253	8
225		11
226	254	3
227		13
228	255	4
229		10
230		pen.
231	256	9
232	257	5
233		10
234		16
235	258	6
236		13
237		17
238	259	3
239		10
240		15
241	260	5
242		18
243	261	8
244	262	1
245		13
246		17
247	263	5
248		15
249		16
250		18
251	264	4
252		13
253	265	2
254		11
255	266	2
256		12
257		18
258	267	4
259		18
260	268	16
261	269	1
262		3
263		12
264	270	3
265		7
266		16
267	271	1
268		9
269		18
270	272	7
271		14
272	273	6
273		18
274	274	5
275		13
276	275	4
277		18
278	276	6
279		12
280	277	4
281		13
282	278	4
283		pen.

Lips.	Tayl.	
284	279	11
285		ult.
286	280	8
287		14
288		pen.
289	281	6
290		15
291	282	1
292		6
293		ult.
294	283	13
295		ult.
296	284	10
297		13
298	285	1
299		6
300		16
301	286	10
302		17
303	287	2
304		16
305	288	7
306		17
307	289	4
308		7
309		12
310		ult.
311	290	16
312	291	12
313		ult.
314	292	11
315	293	1
316		9
317	294	4
318		15
319		17
320	295	10
321	296	2
322		8
323		15
324		pen.
325	297	12
326	298	1
327		12
328	299	3
329		13
330	300	3
331		4
332		9
333		14
334		pen.
335	301	12
336	302	4
337		11
338	303	2
339		8
340		17
341		ult.
342	304	2
343		11
344		17
345	305	2
346		16

Lips.	Tayl.	
381	365	1
382		3
383		4
384	366	3
385		6
386		10
387		16
388		ult.
389	367	4
390		16
391		pen.
392	368	6
393		7
394		12
395	369	1
396		14
397	370	1
398		11
399		13
400	371	1
402		6
403		7
404		14
405	372	2
406		11
407		13
408		16
409	373	3
411		5
412		6
413		10
414		12
415	374	4
416		14
417	375	4
418		9
419		11
420		pen.
421	376	3
422		5
424		10
425		15
426	377	9
427		16
428	378	6
429		pen.
430	379	15
431	380	3
432		14
433	381	4
434		7
435	382	5
436		7
437	383	2
438		10
439		19
440	384	7
441		17
442	385	11
443	386	3
444		11
445		pen.
446	387	7

Lips.	Tayl.	
447	387	17
448	388	9
449		10
450		12
451	389	2
452		5
453		11
454		16
455	390	7
456		16
457		18
458	391	8
459		13
460		16
461	392	11
462		ult.
463	393	10
464		13
465		15
466	394	2
467		8
468		15
469		ult.
470	395	5
471		16
472	396	7
473		9
474		15
475		pen.
476	397	3
478		5
479		16
480	398	2
481		12
482	399	2
483		18
484	400	6
485		15
486	401	3
487	402	1
488		9
489		15
490		pen.
491	403	10
492		13
493		18
494		ult.
495	404	12
496		pen.
497	405	2
498		13
499		17
500	406	9
501		12
502		18
503	407	9
504		15
505	408	2
506		10
507		13
508		ult.
509	409	5
510		14

Lips.	Tayl.	
511	410	7
512		13
513	411	2
514		7
515		11
516	412	5
517		17
518	413	8
519		17
520	414	10
521	415	2
522		9
523		pen.
524	416	3
525		8
526	417	2
527		9
530		11
531		17
532	418	2
533		17
534	419	3
535		14
536	420	12
537		ult.
538	421	17
539	422	5
540		17
541	423	9
542		18
543	424	8
544		13
545	425	8
546	426	1
547		8
548		10
549		pen.
550	427	3
551		12
552	428	8
553		12
554		16
555	429	4
556		7
557		ibid.
558	429	9
559		16
560	430	10
561	431	1
562		6
563		14
564	432	4
565		8
566		18
567	433	10
568	434	5
569		10
570	435	3
571		9
572		14
573	436	1
574		7
575		14
576	437	5
577		15
578	438	3
579		15
580		pen.
581	439	12
582		14
583	440	4
584		pen.
585	441	1
586		13
587		ibid.
588	442	1
589		10
590		pen.
591	443	9
592		12
593		pen.
594	444	10
595		16
596	445	1
597		3
598		8
599		12
600		18
601	446	3
602		9
605	446	14
606	447	1
607		6
608		8
609		13
610	448	1
611		15
612	449	2
613		15
614	450	2
615		14
616	451	1
617		13
618		16
619	452	5
620		12
621		14
622		16
623	453	5
624		16
625	454	7
626		16
627	455	3
628		8
629		18
631	456	4
632		ibid.
633		ult.
634	457	14
635	458	5
636		15
637	459	4
638		13
639	460	3
641		12
642		pen.
643	461	8
644		15
645	462	1
646		13
647		pen.
648	463	pen.
656	726	1
657		2
658		3
659	726	10
660		16
661	727	4
662		16
663		ult.
664	728	8
665		17
666	729	6
667		15
668	730	5
669		11
670	731	6
671		17
672	732	8
673		16
674	733	9
675	734	2
676		ult.
677	735	8
678	736	1
679		11
680	737	4
681		pen.
682	738	14
683	739	8
684		15
685	740	4
686		16
687	741	12
688		ult.
689	742	12
690	743	3
691		11
692		pen.
693	744	3
694		10
695		ult.
696	745	14
697	746	9
698		17
699	747	3
700		15
701	748	7
702		pen.

Londini imprimebat J. F. Dove, in Area quæ est Divi Joannis.